

REPERTORIUM

LOCVPLETISSIMUM,

IN OMNES BARTOLI

A SAXOFERRATO

LECTVRAS,

Singulas quascunque tum verborum, tum rerum materias,
ad insigniores, & notabiliores decisiones inue-
niendas, ordine elementario bre-
uiter complectens.

*Hac postrema editione cum iis additamentis omnibus hac nota * aliàs etiam impressis, multis
quidem versiculis nulla alphabetica serie collectis, immutatis, ac non parùm
multis superfluis deletis, quàm diligentissimè ad exemplaria*

VENETORVM & TAVRINORVM

recognitum.

LVGDVNI,

M. D. LXXXI.

INDEX LOCUPLETISSIMVS

IN OMNES BARTOLIA SAXO.

ferrato Lecturas.

NUMERI MARGINALES INFRA ADNOTATI HOC

Ordine distinguuntur: Nam 1. & 2. primam, & secundam ff. Veteris. 3. & 4. Infortiati.

5. & 6. ff. Noui. 7. & 8. Codicis, vna cum tribus posterioribus libris, partes
demonstrant. Authen. vero, & Institutiones sub hoc tan-
tum numer. 9. concluduntur.

Additiones vero hoc * asterisco designantur.

Consilia porro, Quæstiones, & Tractatus, proprium habent Indicem ab hoc segregatum.

De Litera A.

- 3 **A** DICTIO ponitur exclusiue, in l. scire oportet. §. aliud autē. nu. 1. ff. de excu. tut. & cura. fo. 69
- 6 **A** B dictio, denotat separationem, in l. si ex duob. nume. 2. ff. de duob. re. 57
- 3 **A** B Suerit verbū etiam si per describatur, denotat absentiam. l. quoties. nu. 4. C. de dignit. lib. 12. 49
- 3 **A** B B A S subministrat expensas monacho secūm litiganti, in l. Imperatores. n. 1. ff. de tu. & ra. distra. 77
- 7 **A** bbas maior potest agere pro reb. capellarum sibi subiectarum, in l. sancimus. nu. 9. C. de sacros. eccl. 21
- 4 **A** bbas repudiat hereditatem delatam monacho, in l. tutor. num. 3. ff. de bono. poss. 152
- 9 **A** bbas qui bonus electus est, si melior reperitur nō reuocatur electio. in §. ordinationem. nu. 2. in Auth. de monachis. 10
- 7* **A** bbatis autoritas sola sufficit quando alienantur res ecclesie sibi subiecte, in auth. hoc ius correctum. nu. 8. C. de sac. sanct. eccle. 19
- 8 **A** bbatis in monachum potestas æquiparatur patris potestati, in l. cum propo- nas. nu. 6. C. de hære. insti. 18
- 3 **A** bbas constitutus procuratorē cum capitulo, an poterit esse testis in causa pro actore, in l. qui testamento. nu. 3. ff. de testa. 85
- 5 **A** bbas agit de monacho exhibēdo, tutor de pupillo, in l. j. nu. j. ff. de lib. exhi. 150
- 6 **A** bbas effectus Episcopus, si propter turpitudinem perdit episcopatum nō re- cuperat abbatiam. in l. filij. §. Senator. nu. j. ff. ad municip. 219
- 7 **A** bbas quando possit iurare de calumnia, in l. 2. §. hoc etiam. nu. 4. C. de iureiur. propter calum. dan. 92
- 9 **A** bbas in ecclesia sibi data per patronum habet idem ius, ac si ipsam fundasset, & quale habeat in omnibus suis ecclesiis, in Auth. vt eccl. Roma gaude. cent. anno. præscrip. nu. 10. 14
- 8 **A** bbas qui pōt alienare feudalia, & emphyteusica, an poterit alienare feudalia ad ecclesiam reuersa, in l. si vacantia. nu. 9. C. de bon. vac. lib. 10. 9
- 9 **A** bbates in alienationib. ecclesiarū sibi subditarū, an possint ipsi auctoritatē in- terponere, vel requirā Episcopi decretū. in Auth. de aliena. & emphyt. n. 2. §. 1. 51
- 6 **A** bbas potest habere ratum gestū nomine alterius, qui postea ingressus est reli- gionem, in l. bonorum. nu. 4. ff. rem. ra. ha. 109
- 8 **A** bbas alicuius ecclesie in aliqua ciuitate, an ibi efficiatur ciuis, remissuē, in l. ciues quidam. nu. 6. C. de inco. lib. 10. 21
- 1 **A** bbas an possit adire hēd. mortuo monacho, i l. inde Nerat. n. 1. ff. ad l. Aqu. 190
- 4 **A** bbati vendicanti aliquem in honore monasterij, quia eum dominum appella- bat, non sufficit ad victoriam, in l. cum quis. §. Seiam. nu. 3. ff. de leg. 3. 53
- 8 **A** bbas si vendit rem alicuius conuentus sibi subditi, quando possit talis vendi- tio reuocari, in l. nu. 4. C. ne fisc. rem. lib. 10. 7
- 5 **A** B B A T I A si ponat dominum in vno castro, in quo habeat iurisdictionē, & ille prohibeatur, an abbatē competat interdictionē, de ite. actūque priu. in l. vnde etiam. §. vti videmur. nu. 1. ff. de ite. actūque priu. 145
- 8 **A** bbatis dicitur habere dignitatem & administrationem in suas monachas, in l. j. nu. 43. C. de digni. lib. 12. 46
- 9* **A** bsurū vs dicitur quis dupliciter inst. de exc. tut. in prin. nu. 2. 67
- 6 **A** B I G E V S qualiter quis dicatur, in l. oues. n. j. ff. de abigeis. 134
- 4 **A** B L A T I V I absoluti prolati ab eo, qui potest disponere, inducunt disposi- tionem, in l. 2. §. videndum. nu. 2. ff. ad Tertul. 176
- 6 **A** blatiui absoluti verificantur in præfenti, in l. quo naufragium. §. deinde. n. j. ff. de incen. rui. nau. 127
- 4 **A** blatiui absoluti faciunt conditionem, & quando fideicommissum, in l. à testa- tore nu. j. ff. de condit. & demon. 122
- 1 **A** blatiui absoluti magis condonem, quā dispositionē inducunt, licet quandoq; in vltima voluntate disponant, in l. ab emp. nu. j. ff. de pac. 62
- 4 **A** blatiui absoluti qñ referūt ad eos, quos testator grauare pōt, nō solū pōitio- nē, sed dispositionē inducunt, in l. si fideicommissa. §. cum esset. n. 1. ff. de le. 3. 48
- 4* **A** blatiui in pœnam alicuius non tranſit cum onere, in l. quod quis. num. 2. ff. de his quæ pro non scrip. hab. 103
- 6 **A** B O L I T I O rei quando permittatur accusare impedito, in l. libellorum. §. si accusator. nu. 8. ff. de accu. 146
- 6 **A** bolitio gñalis nō refert ad carceratos, i l. si qñ seru. n. j. ff. d. cust. & exhi. reo. 151
- 6 **A** bolitio idem est, qñ cancellatio, vel est pronūciatio iudicis, qua pronūciatur nō esse procedēdū super libell. in l. libellorum. §. qñ si libelli. n. 2. ff. de acc. 145
- 6 **A** bolitio quid sit, in l. aut priuatum. nu. j. ff. ad Turpil. 175
- 8 **A** bolitio non conceditur, nisi causa cognita, in l. j. n. j. C. de aboliti. 123
- 6 **A** B R A D E N S nomen alterius, & apponens suum, committit crimen falsi, in l. Titio. n. 4. ff. ad municip. 121
- 1 **A** B S E N S constitutus procurator, & recipiens mandatum, videtur ratū ha- bere mandatum, in l. j. §. dari autem. n. 2. ff. de procur. 102
- 8* **A** bsens spoliatus ante oīa debet restitui, in l. 4. n. j. C. si per vim vel alio mō. 94
- 1 **A** bsens ex causa necessaria tantum, si potuit procuratorem dimittere, non resti- tuitur, in l. papinianus. n. 1. ff. de mino. 134
- 9 **A** bsens dicitur, qui est in alio territorio, & præfēs qui est in territorio eiusdem ciuitatis, in l. in duob. §. vbi duo. n. 16. ff. de duob. reis. 55
- 7 **A** bsens ex causa necessaria, & probabili siue potuerit procuratorē cōstituere siue non, semper restituitur, in l. j. n. 5. C. de resti. mili. 86
- 7 **A** bsens nō dāatur, nisi cōtumax, in l. properandū. §. si quidē. n. 10. C. de iudi. 94
- 9 **A** bsens in trib. casib. dāari pōt vltra relegationē, in l. Corne. §. & qui hoc cri- mine. n. 1. ff. de sica. fol. 164. & in l. diui. ff. de requi. reis. n. 2. 176
- 9 **A** bsente actore qñ possit pcedi ad diffinitiuam, in l. ex quibusdam. §. Senatus censuit. n. 3. ff. de iu. fisco. 209
- 8 **A** bsens citatur trib. edictis, & quot dierū debeat esse quælibet dilatio, in §. om- nem vero. n. 8. & n. 11. in Aut. de litig. fo. 46. & in l. consentaneum. C. quō, & qñ iud. n. 1. & 4. fo. 62. & in aut. qui semel. C. eo. tit. n. 8. & 9. 64
- 8* **A** bsentia contumacia inducens quæ requiratur, in l. consentaneum. n. 18. C. quo- modo, & quando iudex. 62
- 6 **A** bsentium consensus in alienatione rerum ecclesie non requiritur, in §. quæ- cunque. n. 5. in Aut. de aliena. & emphyt. 51
- 5 **A** bsentes de collegio citandi sunt. ib. nu. 6.
- 5 **A** bsens licet retineat ciuilem possessionem, naturalē tamen non, l. possideri. §. Nerua filius. n. 1. ff. de acqui. poss. 78
- 8 **A** bsens contra quē fuit pronūciatum qñ restituatur ad appellandum, & quā- do ad totam causam, in l. ab eo. n. 3. C. quo. & quando iudex. 61
- 9 **A** bsens non adoptatur, in l. generaliter. n. 4. in aut. quib. mod. 37
- 9* **A** bsentes cā reipub. excusantur à tutela noua, insti. de excusa. tu. in prin. n. j. 67
- * **A** bsens causa reipub. Longa absentia habet excusationem si sit legatio in remo- ta legatione, sed non si in proxima, ib. n. 3.
- 9* **A** bsens in delictis pōt damnari, & Lite nō contestata proceditur ad sententiā, in §. nouissimē autem. n. 1. inst. de suspe. tut. 169
- 8 **A** bsens condemnatus qui non est verē cōtumax, pōt appellare, & tēpus appel- landi currit à tempore scientiæ, in auth. hodie. n. j. C. de appell. 80
- 6 **A** bsens siue sit absens ante lit. contest. siue post, quādo damnari possit in crimi- nib. capitalib. in l. absentem. n. 1. ff. de poen. 185
- A** bsens ante lit. contest. siue post, quādo damnari possit in criminib. in quib. est pœna à relegatione infra. ib. n. 2.
- 8 **A** bsens potest citari per nuntiū, vel per literas personaliter, vel ad eius domū, aut. qui semel. n. 15. C. quo. & quan. iud. 64
- 9 **A** bsentes in electionib. si sunt in eadem prouincia, quod de iure canon. requiri debent, secus de iu. ciui. in Aut. de defen. ciuit. n. 7. 15
- 5 **A** bsenti nō admissio ad possessionē p ingressū succurrit ad recuperādū ciuile p interdictū vnde vi, in l. j. clā possidere. §. qñ ad nūdinas. n. 4. ff. de acq. poss. 79
- A** bsens nō admissus p recuperādā naturali hēt interdictū vti possidetis, ib. n. 5.
- A** bsens non admissus contra ingressum quo ordine agat, ib. n. 7.
- A** bsens non admissus pōt contra ingressum agere rei vocatione, & etiam in terdicto vti possi. ib. n. 8.
- 1 **A** bsens causa reipublicæ non defensio restituitur ad totam causam, in l. inter- minores. n. 2. ff. de in integ. resti. 176
- A** bsentiarum genera sunt quinque. ibi. nu. 3.
- A** bsens ex causa probabili, & necessaria legitime defēsus restituatur ad appel- landum, non defensio ad totam causam, ib. n. 4.
- A** bsens aduersus sententiam interlocutoriā qualiter restituatur quādo absen- tia est necessaria, & probabilis. ib.
- A** bsens ex cā probabili, puta studiorum, quō restituatur aduersus suā, ib. n. 5.
- In absēte ex causa pabili negotiis captis, adhibet illa distinctio, an potuit di- mittere procuratorē, vel non, iuxta l. necnon. ff. ex quib. cau. ma. ib. nu. 6.
- A** bsens ex causa necessaria, vt relegatus, quādo restituatur, ib. n. 7.
- 1 **P** ro absente quilibet admittitur ad allegandū cās innocētiæ. l. seruū quoque, §. publice. n. 3. & §. ff. de proc. fo. 105. & l. accus. §. ad crimē. n. 6. ff. de pub. iud. fo. 143. Item & ad allegandum cās absentia. l. inter accusatorē. n. 1. ff. eo. 142
- 2* **A** bsoluti qñ possit reus ab obseruatione iudicij, in l. iusturadum. §. cum res. n. 1. & 3. ff. de iureiur. 33
- 4 **A** bsolutoria si fertur in vna causa, agenti i alia causa nō obs. exceptio rei iud. in l. Lucius. §. Sempro. n. 1. ff. de leg. 3. 66
- 5 **A** bsolutoria lata in peritorio qñ pariat exceptionē rei iud. in possessorio, & e- contra, l. naturali. §. nihil commune. n. 3. & 4. ff. de acq. poss. 80
- Index Bar. A 6 Absolu-

Index singularium materiarum

- 6 Absolutoria si est secuta propter qualitatem adiectam, & non probatā, an de linquēs possit iterum accusari illa qualitate detracta, in l. denuntiāse. §. qd tamen, n. 6. ff. ad l. iul. de adulter. 159
- 9 Absolutoria lata ab observatione iudicij, an dicatur diffinitiva, vel interlocutoria, in aut. de exhib. n. 2. fo. 24. in l. Ticia. n. 4. 26. ff. de accu. fo. 145
- 3 Absolutoria per se hēt executionem. & reo absoluto paratur exceptio, in l. miles, §. qui iudicati, n. 2. ff. de re iudi. 108
- 5 Absolutoria lata super denunciatione, vel inquisitione, pdest reo, sicut lata super accusatione, in l. diuus, n. 11. ff. de cust. & exhi. reo. 152
- 9 Absolutoria lata in prima causa seruitutis, q nō faciat prejudiciū, in secunda causa proprietatis, secundum communem cursum causarum, in l. fundum Titianum, n. 2. ff. de excep. 153
- 4 ABSOLVTIO ab excommunicatione, si est facta cum pacto, q si de cetero fuerit inobediens, reincident in excommunicationē, illud pactū nō teneat, in l. non solum. §. iniuriarum, n. 4. ff. de iniur. 129
- 3 Absolutio ab excoicatione non prodest excoicato, nisi ad eius noticiā peruenit, in l. si duas, n. 8. ff. de excu. tu. & cura. 87
- 1 Absolutus cum conditione non dēt de cetero talia fabricare, & an si veniat p pacta, incidat in primas poenas, in l. si vnus. §. pactus. n. 26. ff. de pac. 87
- 4 absoluerē ab excoicatione in mortis articulis quilibet pōt licēt alia non possit nisi Papa, in repe. l. j. n. 39. C. de sacrosan. ecc. 9
- 7 absolutus per sententiam quādo remaneat naturaliter, & ciuilitē obligatus, in l. cum quis, n. 16. C. de iur. & fac. igno. 30
- 9 absolutus de adulterio si reperitur conuersari cum adultera, an cōdēnari possit iterum, in §. si quis vero, n. 2. in Aut. vt nulli iudi. 54
- 5 absolutus q nō fuit actū edicto de publ. & vectig. non potest alia actione conueniri, in l. hoc edicto, n. 4. ff. de publ. & vecti. 47
- 6 absolutus à crimine pōt ab eod. vel ab alio accusari, si doceatur de ignorātia, vel de prauaricatione, in l. si cui. §. eisdem, n. j. ff. de accus. 147
- absolutus à crimine proposito per exceptionē q nō possit iterum accusari, ibi, n. 5.
- absolutus per transactionem quando possit iterum accusari, ibi. n. 6.
- 6 abstinere non sufficit à malo, nisi fiat quod bonum est, in illa stipulatione. n. 1. ff. de verb. oblig. 22
- 3* abstensione vnus coheredum, q nō possit ille qui adiuit ex toto recedere, in l. cum hereditate, n. 3. ff. de acq. heredi. 152
- 9* abstractus de facto de ecclesia potest repetere quod restituitur pristinq liberatū, in l. praesentij, n. 5. C. de his qui ad eccle. confu. 25
- 8* abundans cautela non nocet, in l. nec minimus numero. 1. C. de praed. famia. lib. 11. 44.
- 1 ACCEPTILATIO non extingitur per contrariam stipulationem, in l. si vnus. §. pactus. n. 24. ff. de pacti. 87
- 6 acceptilatio equiparatur solutioni, quā postea secuta est consūptio, in l. pupillum, n. 2. ff. de accept. 94
- 6 acceptilatio facta per procuratorē, vel procuratori, requirit speciale mādātū, nec sufficit generale, in l. per procuratorem, n. 1. ff. de accep. eod.
- 7 acceptilatio, & pactū nudū gratuitū differunt, in l. j. num. 12. C. de transactio. 50
- 6* acceptilatio & pactū quō differunt & sententia & iuramentū, in l. ex duob. n. 25. ff. de duob. reis. 59
- 6 acceptilatio pōt fieri sub cōdōne, quando conditio apponitur effectui ipsius acceptilationis, in l. diem, n. j. ff. de acceptila. 94
- acceptilatio per appositionem diei est nulla, ibi. n. 2.
- 6 acceptilatio facta vni ex reis debendi, an alteri profit, & facta ab vno reorum credēdi, noceat alteri, vbi quōd sic, etiā si nō sint socij, in l. ex duob. n. 5. ff. de duob. re fol. 58. Et in aut. hoc ita, n. 39. C. duob. reis, stipul. 58
- 6 acceptilatio facta vni pro parte, nō prodest, nec nocet alteri. l. ex duob. n. 6. ff. de duob. reis. 60.
- 6 acceptilatio peccans in forma nō habet vim taciti pacti, secus si peccat in materia, in l. inutilis, n. j. ff. de accept. 94
- acceptilatio facta per procuratorem non habentem speciale mādātū, habet vim pacti, nisi faciens sciret non valere, ibi. n. 2.
- 6 acceptilatio tollit obligationē ciuile, i d. l. an inutilis. §. si ius. n. j. ff. de accep. eo. 94
- acceptilatio dicitur de iure gentium per fictionem, ibi. n. 2.
- 6 acceptilatio q nō valeat, & q nō, tam in obligatione diuidua, q indidua ponit regulas, in l. & per iusurandum. §. si id quod, n. 3. ff. de accept. eod.
- 6 acceptilatione pōt liberari vnus, ita q ad aliū non porrigitur, in d. l. & p iusurandum. §. qui ita, n. j. ff. de acceptil. 95
- acceptilatio facta fideiussori quare non porrigatur ad aliū fideiussorē, ibi. n. 3.
- acceptilatio facta reo in casu §. qui ita, in l. & per iusurandum nō porrigit ad fideiussorē, licēt fideiussor liberetur per aliam regulam, ibi. n. 4.
- 4 acceptilatio hēt vim solutionis, pactum non, in l. liberationem. §. nūc. n. 4. ff. de lib. leg. 90
- 4 acceptilatio facta fideiussori q nō profit reo, in l. si quis. n. 2. ff. de lib. leg. fo. 90. & l. per iusurandum. §. quia ita, n. 2. ff. de accep. 95
- 6 acceptilatio si est facta vni cum pacto quod sibi tm profit, tunc non pdestalij. l. ex duob. n. 7. ff. de duob. re. §. 58. & i aut. hoc ita, C. de duob. re. stipulan. n. 40. fo. 108. & in l. si cum exceptione. §. Labeo ait. n. 2. ff. quod met. cau. 129
- 7 acceptilatio an habeat vinculū obligatorij, in l. vbi pactū. n. 2. C. de trasactio. 59
- 1 acceptilatio non tollit obligationem iuriscētij, nisi prius i stipulationē Aquilianā deducatur, in l. 4. n. j. ff. de transa. 93
- 1 ACCEPTIO personarū est in his, quae sunt ad gratiā apud Deum, secus in his quae sunt de mera iustitia, in l. j. ff. de postul. 96
- 2* accipiens argentum ad pondus mutuo q nō poterit reddere pecuniam, in l. 2. §. mutui datio. n. 6. ff. si cert. petat. 4
- 3 ACCESSORIO non confirmatur principale, in l. ex pupillari, n. j. ff. de vulg. & pup. 134
- 4 accessorij sequitur genus, non speciem, in l. argento. §. sed de. n. j. ff. de auro & argen. leg. 88
- 7 accessorium q nō dicatur sublatum sublato principali, i l. eos, n. 6. C. de vsur. 150
- 4 accessorij si reuocatur principale, in l. cum pater. §. Mauius, n. 5. ff. de legat. 2. 41
- 6 Accessorium vitatur vitato principali, non econtra, in l. si seruus. §. cū mibi. n. 3. ff. de ver. ob. fo. 54. & l. petitor. n. j. ff. de lib. le. 93
- 4 accessorium cedit principali, in l. si quando. n. j. ff. de aur. & arg. le. 89
- 4 accessorium extinguitur principali extincto, in l. j. n. j. ff. de pecu. le. 78
- 2 accessorium regulatur secundum primordiale naturam principalis, in l. ceteri conditio. n. 13. ff. si cer. pe. 9
- 4 accessiones quae sunt ex prouisione defuncti veniunt in restitutionem, etiam in liberis primi gradus, in l. postulante, §. sed & in huiusmodi. n. 1. primo. ff. ad Trebel. 140
- 5 accessione sui autoris vtēs, illa vitur cum sua causa, suisque vitiis, in l. Pōpon. §. cum quis. n. 1. ff. de acq. pos. 83
- 5 accessio de possessione vitiosa ad aliam, praescriptione longi temp. fit de iu. ci. ui. in l. Pompo. §. praeterea. n. 1. ff. de acqui. poss. 84
- accessio qualiter decur. ibi. n. 2.
- 3 accessiones augent dotem, & veniunt ex natura eiusdem actionis. in rubr. n. 19. ff. sol. mat. 2
- 6 accessus ad pūbinā alterius est punibilis, si pūbina est talis quae retineat nomen honestae mulieris, alia, secus, in l. si vxor. n. j. ff. ad l. Iuliam. de adult. 157
- accessus ad mulierem, quae fuit vulgaris, si postea stat innupta sine viro, est im-punibilis, ibi. n. 4.
- 8 ACETVM non venit appellatione vini, licēt sit in eadem substantia. l. j. n. j. C. de erog. mili. anno. lib. 12. 54
- 5 ACCIDENTIA quando mutant naturam, & quando accidunt, & quando natura inspiciatur, in l. naturalem. §. apium. n. j. ff. de acq. re. do. 70
- 1 accidens quando magis inspiciatur, quam naturale, in l. j. §. remouet. n. 3. ff. de postul. 97
- 2 ACCIPIO, & suscipio, verba, non concludūt necessario translationem domini, in l. j. n. 3. ff. de rer. permu. 127
- 4 accipiendi verbum qualiter verificetur, in l. si quis. §. si quis Titio. numer. j. ff. de adi. leg. 94
- 3 accipiat, verbum, relatum ad vniuersitatem bonorum, trahitur ad directā pupillarem, in l. Centurio. n. 21. ff. de vulg. & pup. 129
- 5* accipiens bona propria in emphyteusim à monasterio an in monasterium transferit dñū, & bona illa alienare possit monasterio irrequisito, & q dñū non sit translatus, ita consuluit in l. si aliquam, n. 9. ff. de acqui. possell. 86
- 6* accipiens rem perferendam tenetur de periculo rei, si suscepit custodiam & pretium accepit, in l. eum qui, §. si epistola. n. 2. ff. de fur. 113
- 6* accipiens aliquem in personam, & portans eum extra plateam, qui ibi eū percussit punitur tāquam percussus extra plateam, in l. quod ait lex. §. quod ait lex, n. 4. ff. ad l. iul. de adult. 160
- 4 ACCRESCAT, verbum, inducit fideicommissum, in l. codicillis, n. 2. ff. de vusu. leg. 68
- 7 ACQVISITIO domini facta à domino titulo, & traditione, quō differat ab acquisitione facta à non domino titulo, & traditione, in l. traditionibus, in 2. lect. n. 7. C. de pacti. 46
- 6 ACVSATIO de falso instrumento dicitur public. in l. j. numer. 2. ff. de pūb. iudi. 138
- accusatio ex l. Flauia de plagiaris est publica. ibi. n. 3.
- accusatio ex Senatusc. Turpilianō est priuata. ibi. n. 5.
- accusatio de suspecto tutore non est publica, sed priuata. ibi. n. 6.
- 2 accusatio nō vitatur, licēt in ea nō sit locus, dñmō alia demonstratione sit certus, in l. cum seruo. §. demonstratione. n. j. ff. de contrah. empt. 113
- 4 accusatio de maleficio cōmissio in palatio praetis Pernsij necessario non requirit appositionem confinij, in l. demonstr. n. 17. ff. de condi. & demon. 111
- 3 accusatio suspecti tutoris quādo requiritur forma legis libellorū, l. j. §. sciē dum, n. 4. ff. de suspe. tuto. 62
- accusationibus ciuilibus ex delicto descendentes quae infamāt, poni debēt ea, de quibus in l. libellorum. ff. de accusa. ibi. n. 5.
- accusans in causa suspecti tutoris quando teneatur se inscribere. ibi. n. 7.
- 6 accusatio quae oritur ex statuto imponente poenam dicitur priuata. in rub. n. 3. ff. de popula. actio. 137
- 3 accusatio de qua in l. in cognitio. ff. ad Sylle. an finiat quinquēnio, & ex sola accusatione deueniatur ad publicationē bonorū, in d. l. in cognitione, n. 2. 167
- 4 accusatio quae competit ad vindictā publicā non tollitur propter pacē, de accusatione, vel vulnere, in l. j. §. si ea. n. j. ff. de ven. in pos. mit. 163
- 3 Si in accusatione dies delicti ponatur, & non probatur, reus absolutur, in l. Pantonijs. §. rei. n. 3. ff. de acqui. hare. 156
- 6 accusatio suspecti tutoris quando possit demandari, in l. accusatorem. §. suspecti. n. j. ff. ad Turpil. 174
- accusatio suspecti tutoris non est publici iudicij. ibi. n. 2.
- accusans hoc Senatusc. non est accusator, sed delator. ibi. n. 4.
- 6 accusationem falsam producens Titium, quando possit à Titio accusari de falso, vel de calumnia, in l. si quis obrepserit. n. j. ff. de falsi. 170
- 6 accusatio criminalis principaliter, & restitutio rei ablata ciuilitē, vel expensarum p officium iudicis potest simul intentari, in l. praetor. §. hoc edicto. n. 2. ff. vi bon. rapt. 125
- 3 accusatio suspecti tutoris habet similitudinē cū iudiciis vniuersalib. & sic sufficit generaliter petere, in l. haec enim. n. 4. ff. de suspe. tu. 62
- 6 accusatio criminalis publica non est prodita pro violentia turbatiua, in l. iniuriarum. §. si quis. n. j. ff. de iniur. 130
- 6 accusatio proposita ab eo qui accusare non potest, valet, si nō opponatur. in l. j. §. accusationem. n. 2. ff. ad Turpil. 174
- accusans de crimine, de quo accusare nō poterat, accusatio procedit, si nō opponitur. ibi. n. 3.
- Plures si accusantur eodē libello, iudicium procedit, si non opponatur, ibi. n. 4.
- accusans si respondendo accusationi negat si esse culpabilem, iudex nō debet admittere istam responsonem. ibi. n. 6.
- 3 accusatio maioris partis bonorum an causet inimicitiam capitalem, in l. Achle. tē. §. dat remissionem. n. 3. ff. de excu. tu. & cur. 68
- 6* accusationis vel inquisitionis formandae ratio, & vt aliquis teneatur de auxilio, 8

- lio, & de vulnere, in l. qui seruo, l. si duo. nu. 2. ff. de furt. 115
- 6 accusationis formæ subscribendi quatuor, in l. si cui, nu. 2. ff. de accus. 147
- 6 accusationis repetitio intra 30. dies permittitur absolute generali facta à Principe, vel à lege, secus si sit postulata à parte, in l. libellorum, §. si accusator. nu. 1. ff. eo. rit. 146
- accusatio, quando est nulla, repeti potest ex integro intra tantum tempus, intra quod durat ius accusandi, ibi. nu. 2. 146
- accusatio si fuit porrecta per eum, qui non poterat accusare, & ob hoc facta fuit abolitio, poterit iterato repeti etiam post 30. dies, ibi. n. 3. 146
- 7 accusatio suspecti est porrigenda coram præside, in l. j. nu. 2. C. de neg. gest. fo. 72. vide l. j. §. sciendum. ff. de susp. tut. nu. 2. 62
- 5 accusatio procedit, si accusetur aliquis in fine mensis Decembris, pro maleficio commisso in principio mensis, & dicatur in accusatione de isto anno, in l. j. §. annum, n. j. ff. de it. act. que priua. 144
- 7 accusatio instituta quando causet iustum metum, ut repetatur solutum, in l. accusationis, n. j. C. quod met. cau. 76
- 3 accusatio si superueniat pendente inquisitione, an debeat filere inquisitio, in l. post finitam, nu. 2. ff. de susp. tut. 63
- 7 accusatio quando non precedit, iudex non debet eam admittere, in l. si. nu. j. C. ut nemo priua. 72
- 6 accusatio si est facta prohibito accusare, an processus valeat, si non opponatur, in l. qui accusare, nu. 10. ff. de accusa. 147
- 1 accusatio delicti locus, & tempus quando apponitur, an locus vulneris, an ubi vulneratus est, apponi debeat, in litem Mela. §. si plures. numer. 2. ff. ad l. Aquili. 190
- 6 accusatio ex lege remia, an sit publici iudicii, in l. accusatoris, n. 2. ff. ad Turp. 173
- 7 accusationem scribendi modus quis sit, in l. 2. nu. 2. de si. instru. 135
- 6 accusatio subscribendi, & ponit quatuor formæ, in l. si cui, n. 2. ff. de accusa. 147
- 6 accusatus de delicto cum aliqua qualitate, si qualitas non probetur, sed delictum, an sequi debeat condemnatio, in l. denuntiatio, §. quid tamen. num. 2. ff. ad l. litem de adul. 159
- 6 Accusatus de furto, quod non commisit, non infamatur, in l. generi, nu. 2. ff. de publi. iudi. 144
- 6 Accusari possunt ex eadem causa plures vno libello, in l. inter liberas, §. maritus. nu. j. ff. ad l. litem de adul. 156
- 6 accusando non solum repellitur, qui destitit ab accusando, sed qui destitit à professione qua professus est se accusaturum, & vir non lucratur dotem, nisi se subscribat, in l. milites, §. focer. nu. j. ff. ad l. litem de adul. eod.
- 8 accusans criminaliter interim potest non reconueniri, in auth. & consequenter. nu. 10. C. de sen. & interlo. omni. iud. 96
- 6 accusari de nouo, quando possit absolutus per iuramentum, in l. si cui, §. si idem. nu. 7. ff. de accus. 147
- 3 accusans aliquem de publico crimine, & dicens hoc facere voluntate Titij præsentis, & volentis, non dicitur accusare procuratorio nomine, in l. post dotem, nu. 34. ff. sol. mat. 23
- 3 accusatio suspecti tutoris quando agitur ad remotionem solam, est civilis, secus si ad poenam imponendam, l. j. §. sciendum. n. j. ff. de susp. tut. fol. 62. & l. accusatore, §. ad crimen. nu. 4. ff. de pub. iud. 143
- 9 accusatus de aliquo crimine, si abest causa reipublicæ, habet dilationem durante absentia, §. nisi forte. nu. j. in Auth. omnes obe. iud. 29
- 6 accusare volens aliquem, qui occupauit aliquam ciuitatem, ex quo delictum respicit vniuersimodum totam ciuitatem, necessarium non requiritur demonstratio pericularis loci ciuitatis, l. libellorum, nu. 9. ff. de accus. 145
- 6 accusans licet regulariter non teneatur apponere diem, & horam commissi delicti in accusatione, tamen ad partis petitionem index potest cogere declarare diem, & horam ut reo sit defensio, non tamen cogitur probare, l. libellorum, nu. 12. ff. de accus. eod.
- accusatio non curatur si formetur in prima, vel in tertia persona, ibi. nu. 18. 146
- 6 accusatus ex aliquo statuto, an dicatur accusatus de crimine publico, in l. præuentionis, §. si ideo quis. nu. j. ff. de præua. 135
- accusans, & non prosequens accusationem qualiter puniatur, ibi. nu. 3. 135
- 6 accusans Perusinum delinquentem in ducatu & coram iudice ducatus, an possit opponere exceptionem præuentionis coram iudice Perusino pariter procedente, quod non, in l. sepulchri, nu. 4. ff. de sepul. vio. 134
- 7* accusatus & damnatus an sit infamis, & quid de inquisitione, in l. j. C. si tutor vel curator non gesserit. 175
- 6 accusatus quando possit suum accusatorem recusare, vel alium, in l. is qui reus. nu. 25. ff. de pub. iud. 146
- accusatus, & condemnatus quando possit post sententiam suam accusatorem recusare, ut poena differatur, vel accusationem inchoatam prosequi, ibi. n. 6. 146
- accusatio dicitur inchoata per solam inscriptionem, ibi. nu. 11. 146
- accusans aliquem licet pendente accusatione banniat, potest tamen super accusatione procedi, ibi. nu. 15. 141
- accusatus potest inscribere accusationem contra alium ante damnationem, & ante conclusionem in causa, ibi. nu. 16. 141
- 1 accusans & non probans quando præsumatur calumniator, & casus qui sint in quibus cessat præsumptio calumnie, in l. Athletas, §. calumniator, nu. 3. & 4. ff. de his qui not. infam. 98
- 6* accusantes hodie ex forma statutorum incidunt in Turpillianum, in l. in fena. tus. conf. §. an ad eos, nu. 3. ff. ad senatusc. Turpil. 175
- 6 accusans aliquem de dano sibi dato ab aliquo cum hominibus coadunatis, non potest illum postea accusare de coadunatione, in l. in eum, nu. 3. de accus. 149
- 6 accusare simul possunt plures, quorum omnium interest, alias non, & iudex eligat vnum, in l. si plures, nu. j. ff. de accus. eod.
- accusatores plures quorum interest, possunt omnes vnum procuratorem dare, aliter non, ibi. nu. 2. 149
- 6 accusare prohibitus seruum, prohibetur etiam accusare liberum, in l. seruos, n. j. ff. de accusa. 146
- 5 accusari quis potest criminaliter pro damno dato, ubi habet locum actio legis Aquiliæ, in l. si quis actiones, nu. 9. ff. de priua. delict. 111
- accusatio priuata pro rapina habet locum in vno casu, ibi. n. 10. 111
- 6 accusare plures quis non compellitur, nisi in crimine homicidij, in l. diui fratres, n. 3. ff. de accus. 150
- 6 accusati persona debet saltim exprimere duas demonstrationes, nisi esset singulare nomen, quod per se demonstraretur, in l. libellorum, n. 17. ff. de accus. 145
- 8 accusari possunt simul plures de eodem crimine, in l. j. n. 1. C. si reus vel accus. mortu. 119
- 6 accusare aliquem de pluribus delictis, simul quando quis possit, in l. libellorum, §. sed & si aliud, n. j. ff. de accus. 145
- accusatio duobus modis potest accipi, ibi. nu. 3. 145
- 9* accusato aliquo de eodem crimine diuersis, tamen diuersitas est loco, vel in tempore, quid sit faciendum, in l. lenatus, n. 7. ff. de accusa. 149
- 6* accusatus pro delicto pro quo in defectu poena corporalis imponitur, ut non carceretur soluat pecuniam sisco sub conditione si condemnabitur, in l. j. n. 4. ff. de cult. reor. 151
- 1 accusare quando quis possit de percussione cum sanguine, & probatur de simplici percussione, sequitur absolutio, in l. in delictis, §. si detracta, n. 2. ff. de noxal. actionib. 192
- 6 accusatus si post lit. contest. efficiatur clericus, an possit opponere exceptionem declinatoriam iudicii, in l. hos accusare, §. hoc beneficio, n. 3. ff. de accusa. 148
- 6 accusatus in vno libello de pluribus delictis, potest pro omnibus vna summa condemnari, & etiam distincte pro quolibet, in l. prætor edixit, §. si mihi, n. 2. ff. de iniur. 129
- 6 accusatus de turbata possessione accusatione inducitur ex forma statutorum absolute, si doceat se ingressum aliqua ratione, ita quod ius malus absit, in l. si dolo malo, §. non autem, n. 3. si quis test. l. esse. 122
- 6 accusatus de delicto quando poterit ob qualitatē omittam iterato accusari, in l. Senatus, n. 4. ff. de accus. 149
- Accusatio secunda quando admittitur propter omittam qualitatem, quale erit officium iudicis super secunda accusatione, ibi. nu. 5. 149
- 6 accusatus pro pluribus percussione condempnatur pro duabus, si pro pluribus, & pluribus condempnatur pro quatuor, in l. si gemina, n. 7. ff. ar. fur. c. f. a. 124
- 6 Accusato aliquo de crimine publice, & testib. examinatis tam ad defensionem quam ad offensam, si instantia sit precepta, accusator superueniens, si utatur testib. ad offensam, tenetur etiam recipere testes ad defensionem, in l. cum lite, n. 9. ff. iudi. solui. 160
- 6 Accusare prohibetur quicumque repellitur testificando, l. qui iudicio, n. 2. ff. de accus. 146
- 9 Accusare in quibus casibus quis possit sine metu calumnie, in aut. de non alie. ut permutat. §. sicut autem, n. 2. 13
- 5 Accusari de homicidio quando non possit vulneratus, etiam si certum sit de morte, si a te statuto, quod quicumque occidit occidatur, secus de iure communi, in l. damni, §. Sabini, n. 4. ff. de dam. infec. 36
- 9 Accusatus de crimine venit carcerandus, ubi tunc venit imponenda poena corporalis, in l. de custodia, n. 1. ff. de custo. & exhi. reo. 752
- Accusatus pro delicto, pro quo poena corporalis venit imponenda, in defectu pecuniaria, non liberatur a carceribus, dando fideiussores, vel faciendo depositum, ibi. n. 3. 752
- 6 Accusare plures possunt in publicis accusationibus, si eorum interest, vel si non fuit oppositum, in l. prætor ait, §. si ad plures, n. j. ff. de sep. vio. 133
- 5 Accusatus in pratis, in quibus poterat pasturari, a statuto prohibebatur pasturari in certa parte intra certos terminos designata, si non probatur ipsum pasturasse in parte prohibita, absoluitur, in l. non solum, §. sed ut probari, n. 1. ff. de no. ope. nun. 3
- Accusatus quod pasturauit in pratis de mense Martij, in quibus post mensem Martij pasturari licebat, si non probatur quod pasturauit illo tempore quod non poterat, absoluitur, ibi. n. 2. eod.
- 8* Accusans testamentum de falso, & succumbens perdit ea quæ sibi per testatorem sunt restituta, in l. Polla, n. 6. C. de his, quibus ut indig. 35
- 8 Accusans quando teneatur causam appellationis prosequi, in l. minoribus, nu. 1. eod. tit. 36
- 3 Accusans aliquem de eo quod erat publica vox & fama, excusatur si delictum non probatur, in l. cum quidam, §. quod dicitur, n. 3. ff. de acq. har. 150
- 8 Accusatus, si est quis de violentia criminaliter, & de violentia constat, officium iudicis poterit fieri restitutio possessionis, in l. si quis ad se fundum, nu. 8. C. de vi pub. vel priua. 121
- 6 Si duo ab eodem accusantur licet non possint accusari, si non opponatur, valet processus, in l. hos accusare, §. lege l. ul. n. j. ff. de accus. 146
- Accusari ab vno quando plures possint, ibi. n. 2. 146
- Accusare non possunt simul masculus, & femina in crimine adulterij, ibi. nu. 4. 146
- 8 Accusari possunt simul principales, & mandatores, in l. minoribus, nu. 3. C. de his, qui ut indig. fo. 36. & in l. Athletas, n. 2. ff. de Fal. 169
- 4 Accusatus de adulterio cum Seia vxore Titij, si respondeat se cognouisse carnaliter Seiam, an per hoc videatur fateri adulterium, in l. si cui, §. si a filio, n. j. ff. de leg. j. 12
- 6 Accusatus iure mariti debet probare pro tempore adulterij commissi, quod esset maritus, in l. si vxor, §. si quis vxorem, n. j. ad l. litem de adul. 177
- 4 Accusatus qui commisit malefictum in villa sancti Martini, non expressa ciuitate, non potest condemnari, quia accusatio non procedit, in l. quæ conditio, §. cum ita, n. 2. ff. de cond. & demon. 114
- 6* Accusans testamentum de falso non videtur ex testamento adire sed ab intestato, in l. cum qui, n. 2. ff. de iur. fisco. 121
- 4 Accusans testamentum de falso, quando priuatur relicto eidem facto, in l. tutorem, nu. 2. ff. de his qui ut indig. 106
- 3 Accusatus de crimine famoso, pendente iudicio est infamis de facto, & non admittitur ad dignitates, in l. qui a latronibus, §. si quis, n. 1. ff. de testa. 84
- 7 accusans an debeat se inscribere, in l. n. 3. C. de si. instru. 135
- 6 accusator si peruenit inquisitione pendente an debeat superfieri in inquisitione, in l. Vranus, n. 1. ff. de fide. iuss. 75
- Accusatore bannito preposita accusatione reus non potest de banno opponere licet ex forma statuti quærimonia bannitorum audiri non debeant, ibi. n. 12. 75

Index singularium materiarum

- 8 Accusatores naturæ non debemus esse, in l. maximum, n. 1. G. de libe. prate. 24. 89
- 2 accusator licet non teneatur apponere diem commissi delicti, tamen si ponat, & non probat, succumbit, in l. habebat, n. j. ff. de insti. 89
- 6* Accusator primus potest dicere quod secundus accusator non debet admitti, in l. 2. §. si simul, n. 2. ff. ad l. Iul. de adult. 155
- 6 Accusator primus si accusatur de prævaricatione, & non conuincitur hoc reo præiudicat, si fuit citatus, ut illi iudicio adesset, in l. prævaricationis, n. 4. ff. de prævaric. 135
- Accusatore absoluto de prævaricatione amplius an poterit super prævaricatione redargui, ib. n. 5.
- 6 Accusatores plures si eocurrunt ante nomē rei receptum inter reos, idoneiorē eligit iudex, in l. ex l. Iul. §. si simul, n. j. ff. ad l. Iul. de adult. 155
- Accusatus à pluribus, quod opponere possit ut pluries de eodē crimine accusari non possit, ib. n. 2.
- 6 Accusator hodie ex forma statutorum non punitur poena talionis, nec ponitur in carcerem, in l. accusatore, in §. ad crimen, nu. 2. ff. de pub. iu. 143
- Accusatio suspecti tutoris facta, ut remoueatur est civilis, & in ea potest procurator interuenire, secus si ut puniatur, ibi. nu. 3.
- 2 Accusator tenetur in accusatione apponere diē commissi delicti, in l. 2. §. si quis, nu. 3. ff. de eo quod cer. loco. 67
- 5 Accusator si non probauit causam, an iudex possit supplere, & inducere novos testes, ut eam probet, in l. qui accusare, nu. 1. C. de eden. 39
- 6 Accusatori quæ exceptiones opponi possint, in l. si maritus, §. lex Iul. nu. 4. ff. ad l. Iul. de adul. 158
- 6 Accusator post mortem rei debet prosequi crimen propter bona, in l. in Sena, tus consul, §. si propter mortem, nu. 1. ff. ad Turpil. 175
- 6* accusatore deficiente quando quis puniatur, remissuē in l. rescripto, §. si quis accusatorem, nu. 2. ff. de decur. 223
- 6 accusatore superueniente non tollitur inquisitio, quando iudex ex forma statutorum indistincte potest inquirere, in l. si maritus, §. si ante extraneus, n. 3. ff. ad l. Iul. de adul. 156
- Accusator potest opponere contra iudicem inquirentem, ut procedat super inquisitione, & idem in iudice coram quo porrecta est accusatio, ib. n. 4.
- 6 accusator in criminalibus necesse habet in quolibet termino, quo reus citatur, comparere, & accusare rei contumaciam, sicut in civilibus, nisi ex consuetudine iudex haberet licentiā procedendi, in l. inter accusatorem, n. 8. ff. de publi. iudi. 142
- Accusatore non comparente quid faciat iudex, ib. n. 9.
- 3 accusator potest cogi ad petitionem rei diē inferere, in l. Pantoni, §. rei, n. 4. ff. de acqui. here. 156
- 6 A C Q V I R I T V R nobis per personam nobis subiectam ratione Dominicæ vel patriæ potestatis, vel monachationis, vel cōuersionis, i. l. si ita stipulatus, §. Chryfogonus, n. j. ff. de verb. oblig. 47
- 2 Acquiritur alteri per alterū ex numeratione, in l. certi cōdictio, §. si nummos, nu. j. ff. si cer. pet. 10
- 8 acquisitum à filiofam. militate inermi militia, efficitur quasi castrense, in l. si n. j. C. de silentia, lib. 12. 50
- Acquisitum à doctore, aduocato, vel assessore est eius proprium, & peculii castrense dicitur, ib. n. 2.
- 4 acquisitum ex poena dicitur acquiri ex causa lucrativa, in l. Mæuius, §. duorum, nu. 2. ff. de leg. 2. 37
- 3 acquirenda per filium patri, primo acquiruntur ipsi filio, postea per ipsum patri, l. placet, n. 2. ff. de acqui. here. 154
- 6 acquisitione sua quod quis habet, firmiter retinet quā quod ex alterius acquisitione, l. si quid bello, n. 2. ff. de capt. & postli. reuer. 215
- 5* acquisitio in his, quæ acquiruntur per actū naturalem, prout est dominiū & possessio, quæ fit mediante persona, procuratoris, verē fit & non fictē, & in hoc, procurator non differt à nuntio, in l. si is, qui pro emptore, n. 5. ff. de v. l. cap. 96
- 7 A C T A de nocte an tantum valent quantum de die, in l. non minorem, n. 1. C. de transact. 55
- 6 acta non potest iudex, & notarius facta coram se scribere, in l. seruus, n. 2. ff. de stip. seruor. 61
- 6 acta facta in vna causa non profunt in alia, in his quæ cursu temporis mutantur, in l. j. §. qui executione, n. j. ff. de vaca. & excusa. 223
- 7 acta dicuntur quæ sunt coram iudice, in l. illud, n. j. C. de sacrosanct. ecclesiis. 20
- 1 acta iudiciorū debent edi cum die, & cōsule, in l. j. §. editiones, n. j. ff. de edē. 72
- 9 Si in sententia dicatur, visa litis prestantione, iuramento calumniæ, & testibus receptis, &c. an per hoc ista probentur, remissuē, in §. & hoc insuper, n. 4. in auth. vt sponsa, larg. 50
- 9* acta an requirant testes remissuē, in aut. præposi. no. Imp. n. 2. 23
- 7 acta communis nullus potest scribere, nisi deputatus ad id, & quā in l. placet, in 2. lect. n. 22. & 23. C. de sacrosan. eccl. 12
- 7* Acta debent probari per scripturā, in l. emancipatione, n. 2. C. de fide. instr. 139
- 1 acta vnius iudicis non habentis certum locum maiorum, non possunt in diuersis locis fieri, siue iudex sit ordinarius, siue delegatus, in l. vbi acceptum, n. 1. ff. de iudi. Et quid in iudice debet locum maiorum, 153
- 1 acta facta coram aliquo tanquam delegato, quia non erat, etiam secuta rarificatione delegare debetis, sunt nulla, in l. obseruare, n. 9. ff. de offic. proconsul. & leg. 35
- 1 acta per Barbarium an valuerint, & quare, in repe. l. Barbarius, n. 4. ff. de offic. prætor. 33
- acta facta coram episcopo translato de vno episcopatu ad alium ignoranter, quando valeant, ib. n. 18.
- 9 acta criminalia quando exhiberi debeant, in l. ex quibusdam, §. diuus, n. 1. ff. de iu. fisci. 34
- acta armarij communis cōtinentia bannum condemnatorium, vel excommunicationem alicuius, debent edi cuilibet petenti, ib.
- acta in causa civilis indistincte fisco exhibentur, ib. n. 2.
- 8 acta regulariter in scriptis fiunt, in l. quoties, n. 3. C. de dignita. lib. 12. fol. 49. & in Auth. vt in med. lit. n. 6. fol. 46. & in §. audient, n. 2. auth. de iudi. 39
- 1 Acta facta à delegato ignorante mortem delegantis, non tenent, in l. minore, nu. 18. ff. de iur. om. iud. 49
- 9 Acta contra præsentem heredem an præiudicet illis, quibus præiudicaret sententia lata contra præsentem, in l. si præiudicio, §. quoties, numer. j. ff. de appella. 198
- 5 Acta facta in vno iudicio an, & quā probent in alio, l. naturaliter, §. nihil cōmune, nu. 32. ff. de acquir. poss. fol. 82. l. cum lite, ff. de iudi. fol. nu. 4. fol. 100
- 1 Acta & gesta quomodo differunt, in l. j. nu. 1. ff. de offi. procu. cef. 40
- 1 Acta facta coram iudice minus idoneo, valent, & quare, in l. Barbarius, nu. 5. ff. de offic. prætor. 32
- 6 Acta debent probari per scripturam, si copia notarij haberi potuit, aliās eorū probatio potest fieri per testes, in Auth. vt in media lit. nu. 6. 47
- 8 Acta publicata faciunt fidem etiam mortuo iudice, in l. fina, numer. j. C. de re iudicata. 76
- Actorū publicatio debet fieri parte præsentē, vel legitime citata, ibidem, numero 7.
- In actis scriptis per notarium in curia, non requiritur præsentia testium, ibid. numer. 8.
- 7 Acta debent apparere in scriptis, & quādo possint probari per testes, in l. ne in arbitris, nu. 3. & 7. C. de arbi. 88
- 5 Acta lata sententia non possunt destrui per partes, in l. acta apud se, n. 2. & 4. ff. de re iud. 116
- 8 Acta causæ debent scribi per officiales, in l. cū sententiā, nu. 2. C. de sen. & inter lo. om. iudi. 67
- 6 Acta notario bona fide scribente pars, quæ dictando scienter, & dolose omisisset facere scribi quædam, tenetur de falso, in l. si quis obrepserit, num. 3. ff. de falsis. 170
- 8 Acta quæ fiunt coram iudice publice, & palam, dicuntur publica, in l. fin. num. 2. C. de re iudi. 76
- Acta quando fiunt in occulto, & secreto, non faciunt fidem, nisi facta publicatione per pronuntiationem iudicis, ibid. nu. 3.
- Acta scripta a notario coram iudice, licet non sint publicata per notariū, faciunt fidem coram eodem iudice, ibi. nu. 5.
- Corā alio iudice non faciunt fidem, nisi habeant subscriptionem, vel testimonium alicuius officialis positi ad acta piis custodienda, ibi. nu. 6.
- 2 Acta per testes probantur in l. current, nu. 2. ff. de testi. 146
- 6 Acta pertinentia ad litis decisionem non pereunt instantia perempta, in l. cum lite, nu. 2. ff. iud. fol. 100
- acta pertinentia ad ordinationē litis instantia perempta, pereunt quo ad effectus futuros, secus quo ad effectus consummatos, ibi. nu. 3. & 8.
- acta in vno iudicio quando faciunt fidem in alio, ibi. nu. 4.
- acta pertinentia ad litis decisionem, ut sententiam, an pereunt perempta instantia remissuē, ibi. nu. 8.
- 9 acta, & reformationes, quæ non sunt in archiuo publico non probant, in §. & iudicare, nu. 3. Auth. de defen. ciui. 16
- 7 Actorum copiam tam civilium, quam criminalium, ut fiat, pertinet ad officiū iudicis, coram quo causa agitur, in l. 2. nu. j. C. de eden. 36
- 8 actorum & instrumentorum productio potest fieri coram notariis banchi, le. eos quæ, §. super his, nu. 3. C. de appel. 80
- 8 actorum productio potest per notarium expediri, in l. 2. nu. 13. C. de iure fisci, lib. 10. 3
- 5* Actis inferendum visis citatione, & contumacia talis pronūciauit talem mittendum in possessionem, in l. hæc autem, §. non defendi, nume. j. ff. quibus ex causa, in poss. eat. 122
- 8* actis exemplatis autoritate iudicis, coram quo facta sunt debet dari fides, in l. eos, §. super his, nu. 2. C. de appellat. 80
- 7 A C T I O N E, quæ agatur ad id, quod venit in pacto, in l. in bonæ fidei, nu. 33. C. de pact. 44
- 7 actio de dolo cessat, vbi habet locum restitutio in integrū, in l. fin. num. 3. C. de fideiuss. mino. 79
- 5 actio utilis in subsidium datur mihi si debentē cedere actionem quem cogere non possum, in l. damni, §. si procurator, nu. j. ff. de damn. infect. 37
- 8 actioni hypothecariæ ab extraneo possessore 30. anno. præscribitur, nisi fuerit interrupta à debitore, vel eius hærede 40. anno. à secundo vero creditore, viuo debitore similiter 40. ann. in l. cum notissimi, num. 1. & 2. C. de præscr. 30. vel 40. anno. 59
- 3* Actus est de iure gentium, in l. rerum quidem, n. 2. ff. rer. amota. 33
- 6 actio utilis illius directæ, quæ competeat contra principalem intentatur contra suscipientem iudicium pro alio, in l. solutionem, nu. 11. ff. de fo. 82
- 7 actio utilis queritur ex contractu alterius meo nomine celebrato si ratū non habeo gerenti, in l. si absenti, nu. 3. C. si cer. pet. 116
- 7 actio aliqua de equitate an competat vtiliter expendenti post prohibitionē, in l. si, nu. 4. C. de neg. gest. 75
- 6 actio civilis an tollatur per criminalem, remissuē, in l. si quis actiones, nu. 5. ff. de priua. delict. 114
- 6 actio in rem an possit nouari remissuē, in l. omnes res, nu. 4. ff. de nou. 77
- 5 actio finis regudorū, quia personalis, non præscribitur, nisi spatio 20. annor. in rei vendicatio, secus, in l. pro emptore, §. cum Stichum, n. 2. ff. pro emp. 102
- 8 actiones quæ cōpetūt, prætinēda possessione, in l. incerti, nu. 4. C. de interdic. 89
- 7 actio quæ competeat creditori cōtra illum, pones quem pecunia est deposita, in l. acceptam, nu. 13. C. de vfu. 150
- 7 actio ordinaria quando excludat extraordinariam, in l. fin. nu. 2. C. si tutor vel curat. inter. 79
- 1 actio directæ, & utilis an differant in effectu, in l. actio negotiorum, num. 2. ff. de neg. gest. 121
- 2 actio præscriptis verbis, & actio in factum quomodo differant, in rubric. ff. de præscrip. ver. nu. 2. 128
- 6 actio legis Aquiliæ, & actio iniuriarum quomodo differant, in l. prætor edixit, §. si dicatur, nu. 3. ff. de iniur. 126
- 4 actiones plures, quæ electione tolluntur, non cumulantur, in l. cum filius, §. va riis. 115

- rris, nu. 2. ff. de leg. 2.
 Et quam ob rationem electione tollantur. ibi. nu. 3.
 2 Actiones bonæ fidei quare non dicantur arbitrariæ propter locum, in l. in bonæ fidei. nu. 1. ff. de eo quod cer. loco.
 3 Actionis nomine venit exceptio facti, vel intentionis, in l. j. §. idem Pompon. ait. nu. 1. & §. ait prator, nu. j. ff. de dolo.
 4 actionis appellatione continetur omne remedium, quo alicui potest esse consultum, in l. eleganter. nu. j. ff. de dolo.
 actio directa non competit, nisi sit cessa, vel mandata, ibi. nu. 6.
 5 actio in rem licet sit stricti iuris, tamen est arbitraria, & officium iudicis in ea multum potest, in l. de positi. nu. j. ff. de re iudic.
 6 actio negotiorum gestorum competit pro his, quæ fiunt ex voluntate, in l. 2. §. ex his igitur, n. 2. ff. de verb. obli.
 actio familiæ erisc. competit pro his, quæ fiunt ex necessitate. ibi.
 actio & interesse intentata pro seruitute datur pro hæreditaria portione. ibi. numer. 10.
 7 Actio non oritur à sententia arbitri, & ideo ab ea non appellatur, in l. j. nu. 2. C. de arbit.
 actio cum hodie ex sententia arbitratorum ex forma statutorum oriatur, ab ea poterit appellari. ibi. nu. 4.
 6 actio furti datur ei, cuius interest ratione actionis personalis, in l. eum qui, nu. 1. ff. de furt.
 6 actio competit patri pro iniuria facta filio emancipato, in l. sed & si unus. §. si liofa. nu. 6. ff. de iniur.
 7 actio communi diuidendo quando competit non possidenti, in l. 2. numer. j. C. comm. diui.
 7 actionem iniuriarum si tibi remitto pro centum, an ista actio sit sublata antequam soluas, in l. cum mora, nu. 3. C. de transac.
 7 actio præscriptis verbis datur, ut impleatur id, quod conuenit, in l. 2. num. 3. C. de cond. ob cau.
 8 actio præscriptis verbis, & conditio ob causam quæ simul concurrant. ibi. n. 5.
 7 actio de constituta ut des, non requiritur quæ debitum præcedat, quæ quis constituit se soluturum per stipulationem, in l. j. nu. j. C. de constit. pecu.
 actio oritur ex pacto nudo, quando quis pacto se constituit solutum debitum à se, vel ab alio, ibi. nu. 2.
 7 actionem negotiorum gesto. tollit prohibitio, in l. si. nu. 1. C. de neg. gest.
 7 actio arbitraria quæ dicatur, in l. vna. nu. 1. C. vbi conue. qui certo loco pmi. 101
 actio omnis stricti iuris an dicatur arbitraria propter electionem loci. ibidem. numer. 2.
 7 actio negotiorum gesto. directa quare dicatur directa, in l. curatoris, nu. j. C. de nego. gest.
 actio quando distinguatur per actionem directam, & contrariam, & quomodo, ibi. nu. 2.
 actio quando dicatur directa respectu utilis, & e contra, ibi. n. 3. & 6.
 actio directa quando habet locum, & quando utilis, ibi. nu. 5.
 In actione nego. gesto. contra hæredes quando venit dolus, & lata culpa, ibi. n. 8.
 7 actio nego. gesto. quando competit mihi ad pretium rei meæ per alium, non tamen meo nomine venditæ, in l. mater tua, nu. 4. C. de rei ven.
 actio negot. gesto. datur mihi contra te ex ipso gestu, quando gessi negotium tuum. ibi. nu. 5.
 Actionem personalem habens ad rem, quando agat ad pretium in subsidium re perempta, remissive. ibi. n. 13.
 2* Actio præscriptis verbis æstimatoria est bonæ fidei, in l. 1. n. 2. ff. de æstimat. act. 127
 2* actioni præscriptis verbis locus est quando dubitatur de nomine contractus. ibi. nu. 1.
 2* actio præscriptis verbis quæ datur pro re permutata est bonæ fidei, in l. j. nu. 7. ff. de rer. per.
 3* actionem qui non habet experiri non potest, in l. quoties §. item si temporali. nu. 3. ff. de administr. tut.
 7 Actio quod metus causa quando detur contra tertium possessorem, in l. si vi vel metu. nu. 4. C. quod met. cau.
 Actio personalis quod met. cau. scripta in rem, quando detur contra tertium possessorem, & vnde nascatur. ibi. nu. 5.
 actio personalis scripta in rem præscribitur long. temp. ibi. nu. 11.
 actio quod met. cau. an duret contra primum emptorem, si secundus rem præscripsit. ibi. nu. 15.
 actio quod met. cau. non finitur anno. ibi. nu. 16.
 7 Actio utilis an, & quando transeat sine cessione. l. si. nu. 2. C. quando fisc. vel priua. fol. 123. & l. j. nu. 2. & per totum. C. de act. & obli.
 1 Actio de dote quando incipiat competere, & quando nascatur. l. iurifgentium. §. ut puta. nu. j. & §. idem Marcellus, nu. 2. ff. de pac. fol. 82. l. pater, num. 2. ff. de dot. præle. fol. 71. l. quinque. nu. 4. ff. de bo. damna. fol. 191. l. quamuis, num. 3. ff. fol. mat. fol. 12. l. si constante §. si ex hæredato, numer. j. & 2. ff. fol. mat. fol. 181. l. quoties, numer. j. eod. tit. fol. 18. l. 2. numer. 6. ff. de dot. præle. fol. 70. & l. in rebus, nu. 4. C. de iur. do.
 7 Actio in factum, datur contra patrem nomine furti, in l. si superflite. num. j. C. de dolo. ma.
 Quomodo cognoscatur an agatur actione de dolo contra partem, vel actione in factum, & quomodo formatur libellus, ibi. nu. 2.
 1* Actio in factum post nunciationem competit, & quomodo, in l. j. §. usufruct. de oper. no. nunc.
 6* Actio in factum oritur ex edicto furti aduersus nautas, & c. in rubr. ff. de furt. aduer. nau. num. 1.
 7 Actiones & iura non veniunt, si concedo tibi bona mea mobilia, & immobilia, l. j. num. 3. C. si aduer. transac.
 7 actio quæ tribuitur aduersario minoris restituti, dicitur utilis, & non directa, in l. si. num. j. C. eod.
 actio quæ tribuitur aduersario minoris, an restituatur ipso iure per officium iudicis. ibi. nu. 2.
 7 actio ne utili agens an possit dicere aduersarium obligatum. l. j. nu. 12. & 22.
- C. de act. & obli.
 7 actio de dolo quando datur ex contractu facio, ut des, vel actio præscriptis verbis, in l. actione, n. 8. & 14. C. de transac.
 5* actio an ante diem sit nata, in l. Fulcinius. §. si in diem, num. 1. ff. quib. ex cau. in poss. ear.
 4 actio personalis in testamento pro quib. legatis competat, in l. j. numer. 11. ff. de leg. 1.
 actio in rem, item hypothecaria quædo, & quib. casib. cõperat pro legatis, vel fideicommissis. ibi. n. 12. & 3.
 actio personalis, seu hypothecaria, in rem quæ possunt pro legato concurrere, ibi. n. 14.
 9 actio datur alicui & alii ad agendum contra aliquem, in auth. de litig. num. 9. 46
 1 actio, quæ repellitur exceptione, non videtur esse, in l. & eleganter §. seruus. n. j. ff. de dolo.
 actio de dolo oritur ex pacto nudo, quando aliquid abest parti. ibi. n. 2.
 5 actio de publicanis, & vectigalib. an sit arbitraria, i. hoc edicto. n. 2. ff. de publ. & vectig.
 actio quare dicatur arbitraria. ibi.
 8 actiones directas si quis habet, & alius utiles, vter eorum præferatur, in l. 3. n. 2. C. de nouat.
 1 actio vna quando tollat per aliam, in qua plus est, in l. & ita nouissime. nu. 2. ff. nau. cau. p. stab.
 actio ordinaria qualiter concurrat cum extraordinaria, remissive. ibi.
 6* actio de iure canonico oritur ex iuramento, & etiam exceptio, in l. si quis pro eo. n. 4. ff. de fideiuss.
 6* actio in rem nouari potest, in l. & vno. §. eius rei, n. j. ff. de acceptil.
 8* actione qua agatur contra procuratorem falsum recipiẽtem solutionem à debitore, in l. falsus procurator. n. 3. C. de fur.
 7 actio de dolo qualiter habeat locum contra subtrahentem instrumenta, vel celantem, & extorquentem transactionem ab aduersario, in l. sub prætextu, n. 3. C. de transac.
 1 Actiones alie sunt natiue, & alie datie, in l. iurifgentium §. & ideo, nu. 1. ff. de pact.
 1 actio quod met. cau. distinguitur, an res erat eodem modo peritura an penes actorem, & quomodo, in l. si cum exceptione §. quatenus, nu. 4. ff. quod met. cau.
 1 actio vna, an plures competant pro debito annuo, remissive, in l. si idem, n. 4. ff. de iurif. om. iud.
 1 Actio in personali sufficit quod iudex declaret quem debere, licet non conueniat, in l. prator, n. 2. ff. de iudi.
 1 actio iudicati non habet executionem paratam, & super ea lis contestatur, in l. item veniunt §. idem recte, n. 5. ff. de peti. hære.
 1 actio ita perpetuatur per modum exceptionis in iudicium deducta, sicut per modum actionis, & lis super ea contestatur, in l. si autem §. si quocunque, nu. 3. ff. de neg. gest.
 1 actio negotiorum gestorum hæt locum inter officiales publicos, & alios officiales si bi datos ex publico in subsidium, in l. ex facto, n. 2. ff. de nego. gest.
 Actio mandati datur inter tutorem, & actorem ab eo constitutum, ibi. n. 3.
 6 Actio arborum furtim cæsarum competit emphyteutæ, & feudatario, i. l. cede re, §. is cuius, n. j. ff. arbo. fur. ce.
 1 Actio nego. gesto. directa quæ dicatur, & quæ utilis, in l. actio negotiorum, n. j. ff. de neg. gest.
 1 actio utilis quæritur domino per procuratorem in iudicialibus, in l. si procurator, n. 1. ff. de procu.
 1 actio negot. gesto. oritur gestione durante, in l. nam & Seruius §. qui negotia, nu. 2. ff. de neg. gest.
 1 Actio de dolo concurrat cum alia actione generali, non cum speciali, l. j. §. ait, nu. 2. ff. de dol. fo. 128. sed an cõcurrat cum interdicto vnde vi. ibi. n. 3. & l. si. n. 2. ff. eo. fo. 131. & l. 2. n. 3. C. eod.
 2* Actio quæ oritur ex numeratione de facili innouatur, & tollitur per stipulationem sequentem, vel præcedentem, in l. singularia, n. 8. ff. si cert. per.
 2* Actio non sortitur naturam eius in cuius locum prorogatur in l. luer. §. sed si filius. n. 4. ff. de pecul.
 1 Actio subrogata an, & quando sapiat naturam eius, in cuius locum subrogatur, l. si eum §. qui iniuriarum, n. 1. & 3. ff. si quis cautio. fo. 69. & l. licet §. idem scribit, n. 4. ff. de pecu. fo. 92. & l. pater filium. n. 13. ff. de inof. testa. fo. 141. & l. si de lo malo §. hæc actio, n. j. ff. si quis testa. lib. esse.
 1 Actio nego. gesto. directa vel utilis quando detur contra gerentem negotia ex necessitate, in l. ait prator §. hæc actione, n. j. ff. de neg. gest.
 actio nego. gesto. quæ detur & gerentem se pro tutore, cum non esset, ibi. num. 2.
 7* Actio quæ oriatur ex sententia arbitri, in l. cū antea, n. 2. C. de recept. arbit.
 1 actiones particulares competentes bonorum possessori non sunt prætorie, in l. vnica, n. j. ff. de posses. hære. peti.
 1 actio vniuersalis quomodo designatur, in l. 1. n. 7. ff. de eden.
 1 actio præscriptis verbis, quæ datur ex contractib. innouatis, est alia ab ea, quæ datur ex pacto incontinenti appposito, in l. iurifgentium §. quinquime, n. 2. ff. de pac.
 actio formatur quando noua forma ei datur, ibi. n. 8.
 7 actio præscriptis verbis concurrat cum alia, quando ex diuersis fontibus oriatur, ibi. num. 9. & l. in bonæ fidei, num. 4. C. de pac. fol. 44. & l. 2. num. 1. C. de pac. inter emp.
 1 actio negotiorum gestorum contra me datur, quando negotium non est gestum mei contemplatione, sed ad me pertinet re ipsa, non in solidum, sed quatenus factus sum locupletior, in l. si pupilli §. sed si ego, nu. 4. ff. de neg. gest.
 actio negotiorum gestorum non datur, quando negotium spectat ad eum quomodo re ipsa, ita quod eo nomine potest esse actio contra alium, ad quem re ipsa spectat. ibi. num. 6.
 1 actio negotiorum gestorum vnde, & quando oritur, in l. si pupilli §. item quæritur, numer. 2. ff. de nego. gest. fol. 115. & l. si pecuniam, numer. 2. 3. C. eod. titulo.
- Index Barto.
 A 4
 1 actio

Index singularium materiarum

- 1 Actio famosa quando agitur ciuilitur, debent exprimi ea, quæ exprimerentur, si ageretur criminaliter. in l. sed ex dolo. §. in hac actione, num. i. ff. de dolo. 130
- actio de dolo quare non sit in rem scripta, sicut actio quod metus causa, ibid. num. 2.
- 1 actio de dolo est arbitraria, & in ea feruntur duæ sententiæ, in l. arbitrio, n. i. ff. eod. tit.
- actio quod met. cau. est arbitraria duplici respectu, ib. n. 2.
- 1 actiones descendentes ex delicto. cedi possunt, in l. quod si in diem. §. Iul. nu. i. ff. de peti. hære. 165
- 1 Actio directa non acquiritur per tabellionem, in l. si arrogator. numer. i. ff. de adopt. 27
- 2 actio personalis quæ competit legatario, habet instar bonæ fidei, in l. in fidei cōmissi, n. 2. ff. de v. sur. 141
- In actionibus stricti iuris quis tenetur de fructibus percipiendis post litē contestatā. ibid.
- 7 actio quod met. cau. quando, & cum qua actione concurrat, in l. si per vim. n. 3. C. quod met. cau. 76
- 5 actio furti tollitur rati habitatione secuta. in l. si tibi dederim. numer. i. ff. de donation. 60
- 6 actio ciuilis tendens ad eundem effectum, ad quem obligatio iuris gentium, illam tollere potest, in l. j. n. 5. ff. de noua. 76
- 1 actiones descendentes ex quasi delicto non transeunt ad hæredes. in l. si filius fa. §. iudex, n. j. ff. de iudi. 151
- 1 actio quæ possit esse in pendenti. in l. Pomponius, num. 3. ff. de nego. gest. 116
- actio in casib. in quib. est verè, vel fictè in pendenti, natiuitas actionis potest impediri, vel fingi non nata nuda voluntate vnius. ib. n. 5.
- 1 actio cōpetēs ad interesse extinguitur quā ex postfacto definit interesse, & cessat damnum de præterito, secus quā nō cessat damnum ad præterita. in l. si eum. §. qui iniuriarum, n. 2. & 3. ff. si quis caut. 69
- 1 actio edi dicitur, si cum petitur res exprimat actio, & causa, & concludatur, in l. j. n. 6. ff. de eden. 71
- 1 actio quando quæritur nobis per liberam personam, in l. quod procurator, n. i. ff. de procu. 111
- 1 actiones descendentes ex maleficiis, & etiam cōtinentes causam famosam ex maleficio, tollitur ipso iure per pactum, quia sunt debiles, in l. si tibi decem, §. quædam, n. i. ff. de pac. 83
- actio tutela si sit pœnalis, tamen non tollitur ipso iure per pactum, ibide. num. 2.
- actio non est sublata, si quis confitendo dicat, remitto iniuriam, ibidem, num. 3.
- 1 actio per quam agitur ad quod solitum est præstari, oritur ex consensu vero, & promissione facta, in l. solent. §. non vero. n. 6. ff. de offic. procons. & leg. 36
- 1 actio oritur ex sententia confirmante, & non confirmata, & iudex appellacionis exequitur, in l. furti. §. sed si furti, n. 8. ff. de his qui no. infa. 99
- 1 actio ut oritur inter dominum, & procuratorem non est necesse, quod procurator exprimat se nomine domini facere. in l. si pupilli. §. item si, n. 8. ff. de nego. gest. 114
- 1 actio negotiorum gestorum habet locum ubicunque habet locum actio de in rem verso, non e contra. in l. siue hæreditaria, n. 3. ff. de nego. gest. 119
- 1 actio de calumnia non competit ad vindictam. in l. hæc actio. numero 2. ff. de calum. 122
- 1* actio ad quadruplum an competat hæredi contra quem data est pecunia. in l. hæc actio, n. 3. ff. de calum. eod.
- 2* actio in obligatione in diem, ante diē est nata. in l. qui pecuniam, n. j. ff. si cert. pet. 17
- 6 actio iniuriarum competit pro violentia ablatiua, vel turbatiua, & in ea venit restitutio. in l. item apud. §. si quis bona, n. j. ff. de iniur. 131
- 1 actiones sunt de iure ciuili, in l. ex hoc iure, n. 13. ff. de iust. & iur. 8
- 1 actio amissa per restitui. in integ. refuscitur. in l. sed alio. §. si absens, n. 4. ff. ex noxa. cau. ag. 65
- 1 actio iniuriarum tollitur per pactum ipso iure. in l. si vnus. §. pactus, num. 4. ff. de pac. 83
- 1 actio in factum oritur ex edicto. quando in eo non exprimitur nomen actionis, in l. si n. i. ff. de eo per quem fac. erit. 66
- actiones quæ perpetuantur per solam citationem, & quæ per litis contestationem. ib. n. 5.
- actio quando restituitur, quæ est restituatur, ib. n. 6.
- 1 actio duplex oritur ex edicto, si quis ius dicen. non obtem. vna parti ad interesse, alia fisco ad pœnam, in l. vnica. §. hoc iudicium, n. 4. ff. si quis ius dicen. non obtem. 55
- 1 actio si non sit sublata, & est appositæ clausula, rato manente pacto, actor repellitur exceptione, & pœna petitur, in l. qui fidem, n. 9. ff. de transactio. 96
- 7 actio quando possit simpliciter cedi. in l. per diuersas, n. i. C. man. 152
- 7 actio omnis regulariter tollitur spacio 30. annorū, in l. eos. n. i. C. de v. sur. 150
- Actio personalis licet sit sublata per præscriptionē, tamē durat hypothecaria. ib. n. 3.
- 7 actio quib. casib. non perdat, licet cessio præsumatur simulatè. in l. per diuersas, nu. 5. C. mand. 152
- actio debet ultimari deducto eo, quod expenderetur in actione, ib. nu. 4.
- 6 Actio ciuilis, & criminalis quando procedunt ex eodem fonte, non possunt simul cōcurrere, nec etiam si competunt ex diuersis factis ratione maioritatis. in l. prætor. §. hoc edicto, nu. j. ff. vi bon. rap. 125
- Actio ciuilis principaliter, & accusatio criminalis incidenter, nō possunt simul intentari. ib. nu. 2.
- 6 Actio vna ex quinque actionib. cōpetētibus pro rigno iniuncto, qualiter per aliam tollatur, in l. sed si proponas, nu. j. ff. de rig. iniuncto. 121
- Actiones plures quando se habent vt excedentia, & excessiua, vna per aliam nō tollitur. ibid. num. 2.
- 1 In actionibus ad vindictam vna tollit aliam, quia executio vindictæ habet annexam satisfactionem. in l. si seruum. in 2. lect. nu. i. ff. si ex noxa. cau. ag. 65
- 7 actiones vtiles intentantur nomine cessionarij, directæ vero nomine madatis, in l. emptor. n. j. C. de hære. vel act. vendi. 153
- actiones vtiles habens si illas cedat, apud ipsum nihil remanet. ib. n. 2.
- 7 Actio in rem potest cedi, & cessionario competit utilis actio. in l. fin. nu. j. eod. titu. ibid.
- 6 Actio iniuriarum an possit cedi. remissuè. ibid. nu. 5. & in §. iniuriarum, nu. i. ff. de iniur. 133
- 5 Actio in factum oritur ex confessione, & ex sententia quæ sequitur. in l. certū. §. confessi, nu. 2. ff. de confess. 121
- Actio utilis oritur ex contractu, quando confessio est facta vniformiter. ibid. numer. 3.
- 1 Actionem vtilem quis potest intentare contra eum, a quo ipsam habuit. in l. si culpa, nu. 2. ff. de rei vend. 176
- 1 Actionem ineptā proponens succumbit, & tunc in sententia est ponenda causa. in l. j. §. ideo autem, nu. j. si men. fal. m. dixit. 199
- 7 Actio vna proposita quando currat tempus ad aliam. in l. contra maiores. n. i. C. de inoffi. testa. 104
- 8 Actio pœnalis non datur contra hæredem, in l. j. nu. 10. C. de iur. fisci lib. 10. 23
- 1 Actio noxalis fuit introducta l. 12. tab. & oritur ex quasi contractu hæc actio. in l. j. nu. j. ff. fam. ercisc. 192
- 1 Actio de dolo an habeat locum si dolus cōmittitur in ipsa acceptilatione, sed non in non implendo promissa. in l. j. §. si quis cum, nu. j. ff. de dolo. 128
- 1 Actio de dolo datur tantum in tribus casibus, quando dolus committitur circa contractum. in l. & eleganter, nu. 8. ff. eo. 7
- Actio de dolo an detur ob dolum commissum extra contractum, ibi. n. 9.
- 7 actio depositi requirit summariam cognitionem quo ad ordinem iudicij, in l. si quis. nu. i. C. de positi. 151
- 1 Actio non datur contra dominum, nec domino contra ipsum gerentem contemplatione procuratoris. in l. mandati. nu. i. ff. de neg. gest. 121
- 8 actio pignoratitia est personalis. in l. si minori. numer. 4. C. de iure fisci lib. 10. 4
- 7 Actio utilis & directæ an sint eadem in substantia. in l. 2. nu. j. C. de act. & oblig. fol. 120. & l. j. n. 17. ff. eo. tit. 161
- Actio directæ, & utilis an possint competere eidem, ib. n. 2. & 4.
- actio utilis habens ex instrumento habenti executionē paratā ex forma statutorum, an poterit petere executionem talis instrumenti. ibid. nu. 3.
- 5 Quasi confessoria competit quando aliquis petit sibi ius exigendi vectigalia cōpetere, & prohibenti negatoria, & ibi cōtra quos agatur. in l. publicanus. §. in omnibus vectigal. nu. 3. ff. de publ. & vectig. 47
- 6 actio inutilis cedenti, est utilis cessionario. in l. cum is. nu. i. ff. de fideiussor. 69. & in l. cum quidam. nu. 2. C. de iur. do. 165
- 5* Actio ex pacto nudo de donando continente factum non oritur etiam hodie, secus in continente rem vel quantitatem, in l. iuris gentium. §. sed cum nulla. n. j. ff. de pact. 80
- 2* Actio an oritur ex pacto si promisi tibi centum si velles ascendere capitolum & iuras. in l. si quis eum. nu. i. ff. de iure iur. 34
- 6 Actio vi bonorum raptorum, quando descendat ex crimine priuato. in l. infamen. nu. 3. ff. de publ. iudi. 141
- 7 Actio quæ oritur ex pacto vestito rei interuentu vnde oriatur, an ex pacto, an ex traditione, in l. ex placito. nu. 2. C. de re. permu. 156
- Actio non implenti an oriatur ex implemento cōtractus facto per vnū. ib. n. 5.
- Actio quæ & quando oriatur ex contractu permutationis. ibi. nu. 6.
- Actio præscriptis verbis quibus casibus locum habeat. ibi. nu. 7.
- Actio oritur ex pacto nudo incontinenti appposito, etiam quando nullus resultat contractus innominatus. ibi. nu. 8.
- In contractu facio, vt des, quæ actio oriatur remissuè. ibi. nu. 9.
- 6 actio furti non oritur cōtra domesticos furantes, si res est modica, quæ subtrahitur. in l. si libertus, nu. i. ff. de fur. 121
- 4 Actio qualiter competat, cum aliquis dat dotem, & illā alternatiue stipulatur. in l. vxorem. §. testamento. nu. i. ff. de leg. 3. 54
- 8 Actio in factum oritur ex sententia interlocutoria cōtinente aliquid dari, vel fieri. in l. cum non solum. §. necessitate. nu. 8. C. de bo. quæ lib. 59
- 7 Actio & exceptio oritur ex sententia arbitri a partibus homologata. in l. cum antea. nu. i. C. de arbi. 88
- 6 actio legis Corneliæ, de qua hic, quā de habenti partē in vna domo, partem in alia. in l. lex Cornelia. §. si tamen in fundum. nu. 3. ff. de iniur. 128
- 9 actio quæritur ex stipulatione iudicis, vel executoris. in Authen. vt sine prohib. matres. nu. 8. 42
- 9 Actio personalis & hypothecaria contra principalem, & fideiussorem cedi debet: & etiam naturalis contra naturaliter obligatum per creditorem fideiussoris. in Auth. de fideiussor. nu. 18. 9
- 6 actio ex numeratione facta nomine alieno non datur illi, nomine cuius fit numeratio, nisi hoc exprimat, cum eo cui numeratur. in l. si ita stipulatus. §. Chrisogonus. nu. 2. ff. de verb. oblig. 47
- 8 actionem proponens sibi non competentem reiicitur, vel lacerando libellum, vel pronunciando. in l. iustas. nu. 6. C. de iur. fisci lib. 10. 4
- 6 actio vna in aliam transfunditur. in l. tutor datus. nu. i. ff. de fideiussor. 75
- actio quare in dicta lege tutor non mutetur ex mutatione tituli actionis, sed secus in lege tertia. §. idem scribit. ff. de pecul. ibid. nu. 6.
- 8 actio quando nascatur ex naturali sola. in l. fideiussor. §. qui certo loco. num. 2. ff. de fideiussor. 66
- 6 Actio ex consuetudine formiter inducta non oritur. in l. j. num. 13. ff. de publ. iudi. 138
- 7 Actio ciuilis oritur ante biennij, ex chirographo, & sic ex obligatione literarum, in l. cum quis. nu. 22. C. de iur. & fac. igno. 31
- 7 Actio mandati cum actione quod iussu quando concurrat. in l. si mandator. n. 2. C. quod cum eo. qui in alie. 140
- 7 Actio in factum est subsidiaria, vel redacta in variis iuris articulis: & qui dicitur isti varij articuli iuris. in l. sancimus. num. 2. & 16. C. de sacros. eccl. 21
- Actiones plures competunt pro recuperatione rerum ecclesiæ. ibi. nu. 14.

- 6 actio civilis quando tollatur per criminalem remissionem, in l. interdum, §. qui fu-
rem, nu. 3. ff. de fur. 118
- 1 actio, de qua in §. in eum, in l. si per alium, ff. ne quis eum qui datur quanti res
est ab actore estimata, & istud totum est poena, ib. nu. 1. 60
- 7 actio in rem competit ecclesie pro rebus iniuasis & venditis, in l. fin. num. 4. C.
de sacrosan. eccle. 21
- actio personalis & hypothecaria cum rei vindicatione concurrunt fauore ec-
clesie, ibi. nu. 15.
- 6 actiones populares tendunt ad vindictam, & quare dicatur popular. in rub. nu.
1. & 2. ff. de popu. act. 137
- 6 actio vna in aliam deuoluitur, quando actoris interest, in l. non quasi, §. si quis.
nu. 1. ff. rem pupill. fore. 99
- 7 actio præscriptis verbis quæ datur ad implendum quod cõuenit, an detur præ-
cise ad dandum, vel liberetur quis præstando interesse, in l. cum precibus, n.
1. C. de rer. permu. 156
- 6 actio in factum oritur ex edicto, ff. de fur. aduer. nau. in rub. nu. 2. 123
- 6 actio civilis furti potest competere aduersus nautam, vel eum qui conueni-
tur ex suo furto, in l. vnica, nu. 1. ff. eod. 123
- 7 actio pignoratitia non præscribitur longo tempore, in l. nec creditores, nu. 3.
C. de pigno. actio. 140
- 7 actio præscriptis verbis an detur reo implenti contractum ex parte sui cõtra
actorem, in l. siue apud, nu. 5. C. de transac. 56
- 7 actio, id est actus pius, in auth. hoc ius, nu. 1. C. de sacrosan. eccle. 19
- 6 actio ad vindictam quando dicatur competere, & quando ad rem familiarem,
in l. prætor edixit, §. si dicatur, nu. 2. ff. de iniur. 127
- 6 actio ex delicto quæ denominatur ab eo, non datur contra hæredes, in l. præ-
tor, §. hæc actio, nu. 1. ff. vi bon. rap. 126
- 6 actio quando vna datur contra plures negligentia adhibita contra vnũ, quan-
do præiudicat contra alios, in l. si seruus, nu. 1. ff. eod. 123
- 6 actio introducta in subsidium non habet locum contra eum, qui iure ordina-
rio potest coerceri, in l. si dolo malo, §. habet itaque, n. 1. ff. si quis test. lib. esse, 122
- 6 actio vi bonorum raptorum conuentus non potest referre actor quæstio-
nem domini, in l. prætor, §. & generaliter, nu. 3. ff. vi bo. rap. 126
- 7 actio descendens ex delicto defuncti quando detur contra hæredes, in l. vna.
nu. 1. C. ex deli. defun. 123
- actio descendens ex contractu pro dolo commissio in contractu per defunctũ
quando detur contra hæredes, ibi. nu. 3. & 13.
- actiones descendentes ex delicto quando dentur hæredibus, ibi. nu. 4. & 17.
- actio de calumniatoribus datur ad quadruplum eius quod recepit, non quod
est damnificatus, ibi. nu. 5.
- actio an detur in successorem ex delicto vnus prælati, ibi. nu. 10. 124
- actio non potest oriri ex contractu nullo, ibi. nu. 14.
- actiones descendentes ex quasi cõtractu quædo dentur cõtra hæredes, ibi. nu. 15.
- actio ex contractu quando detur hæredibus, ibi. nu. 16.
- 7 actio de dote habet tacitam hypothecam, in l. vna, §. & vt plenius, num. 6. C. de
rei vxor. act. 275
- actio ex stipulatu pro dote est actio bonæ fidei, ibi. §. sed & si non, nu. 9.
- actio de dote filia sui iuris effecta in quartam imputatur, & in collatione ve-
nit, ibi. §. videamus, nu. 15.
- 9 actio quando fiat litigiosa, & tam pro re, quàm iure personali, vel iure incor-
porali, in auth. de litig. nu. 2. 46
- 6 actio civilis in factum inducto est etiam pro crimine expilatæ hæreditatis, in
l. j. nu. 1. ff. de crimi. 135
- 6 actio ex testamento quomodo cõcurrat cum rei vëdicatione, in l. nemo rem.
nu. 1. ff. de verb. obli. 34
- 7 actio pro tutore concurret cum actione negotiorum gestorum vtili, in l. 1. nu.
1. C. de testa. tute. 169
- 6 actiones dantur contra eum, qui dolo malo iniunxit tignum alienum in mu-
ris suis, in l. lex 12. tabularum, nu. 2. ff. de tig. in iunc. 121
- 7 actio vtilis datur in obligatione, seu actione tacita contra debitorem debito-
ris, contra gl. in l. hæredem, nu. 1. C. de hæred. act. 123
- 6 actio iniuriarum an & quando tollatur dissimulatione, in l. prætor ait, §. si is
cuius, nu. 2. ff. de sepul. vio. 134. & in l. de iniur. nu. 4. 63
- actio iniuriarum an tollatur si quis expresse renunciat huic actioni, quod sic.
ibid. nu. 3. 93
- * actio iniuriarum an sit prætorial. inst. de iniur. nu. 1.
- * actio iniuriarum an sit perpetua, ibi. nu. 2.
- * actione iniuriarum an teneor si appello aliquam meretricem, & sit meretrix, ibi. n. 5.
- 7 actio quando queratur filiis ex pacto matris, in l. pactum dotale, num. 1. C. de
pac. conuen. 166
- 6 actio oritur ex sententia appellationis confirmante, non ex prima confirma-
ta, in l. cum apud, nu. 4. iud. solui. 104
- 6 ad actionem consequendam sufficit de facto fieri, licet de iure non possit, in l.
quidam cum filium, nu. 7. ff. de verb. oblig. 49
- 9 actiones mixtæ quando efficiantur litigiosæ, in auth. de litig. nu. 5. 46
- 9 actio quæ queratur reo cõtra actorem ex subscriptione facta libello in §. ad
excludendas, nu. 3. & 5. in auth. de eod. tit. ibi.
- * actio absenti quod queratur ex stipulatione officialium, ibi. nu. 4.
- 6 actio quæ detur contra delegatum per litis contestationem, vbi quod vtilis il-
lius directæ, quæ delatur cõtra debitorem, in l. delegare, n. 4. ff. de nouat. 78
- 3 actio de dote duplex est: scilicet directæ, & contraria, in l. omnino, nu. 2. ff. de
impen. in re. dota. fa. 30
- 7 actiones personales durant 30. annis, fallit tamen in l. receptitia, n. 1. C. de con-
sti. pecu. 124
- actio de constituta habet duo priuilegia, ibi. nu. 2.
- 6 actione iniuriarum tenetur proferens verba, quæ reipublice manifestari nõ ex-
pediunt, in l. eum qui, nu. 1. ff. de iniur. 132
- 6 actio quando mutari possit, in §. omnes vero, nu. 15. in auth. de lit. 46
- 8 actiones tres competunt pro legatis & fideicommissis, si natura rei legatæ hoc
patitur, in l. 1. nu. 1. C. communia de leg. 44
- 6 In actione iniuriarum an habeat ratio damni, in litem apud, §. si quis seruo, n.
1. ff. de iniur. 131
- 6 actiones quæ sit hæredi facto suo non transeunt in fideicommissarium, in l. hæ-
res, nu. 1. ff. de fideiuf. 67
- 7 actio vtilis proneniens ex directæ bonæ fidei est etiam ipsa bonæ fidei, in l. age
cum Geminiano, nu. 3. C. de transac. 51
- 1 actione prima quando agatur tam in contractibus bonæ fidei, quam stricti iu-
ris, & non actione de dolo, in l. eleganter, nu. 4. ff. de dolo. 128
- 6 actio in factum pro furto facto per patrem filio datur in patrem, non actio fa-
mosa, in l. si quis vxori, nu. 1. ff. de fur. 117
- 7 actio oritur quando est iuratum ex sententia arbitri, & quæ actio, in l. ne in ar-
bitris, nu. 2. & 5. C. de arbi. 88
- 6 actio in factum oritur in sententia interlocutoria, in l. si postulauerit, §. si liber
homo, nu. 1. ff. de adul. 160
- 7 actio vetus quædo dicatur informata, & informeretur, in l. legē, n. 9. C. de pac. 44
- 7 actio bonæ fidei quando datur ad id, quod deuenit in pacto, an tunc sit stricti iu-
ris, in l. pacta quæ, nu. 2. & 4. C. eodem. 43
- 7 actio quæ tollitur successione alterius, vel creditoris, vel debitoris, an tollatur
quasi sit solutum, vel iure confusionis, in l. debitori, nu. 4. C. eo. tit. ibid.
- 7 actio prima, si est sublata per Aquilianam stipulationem, vel acceptilationem,
& recedatur à transactione qua actione postea agitur, in l. si diuersa, n. 3. & 8.
C. de transac. 53
- 7 actio personalis, quæ præponitur pro aliqua re immobili, an poterit in loco
vbi res est, proponi, in l. si, num. 2. C. vbi in rem act. 102
- 1 actio quæ datur contra fideiussorem, an habeat executio nem paratam, vel re-
quiratur nouus libellus in l. siue, nu. 4. ff. qui sati. cog. 61
- 7 actiones duæ oriuntur in contractibus innominatis, in l. cum proponas, num. 1.
C. de dolo. 77
- 4 actio ex testamento licet sit stricti iuris, habet tamen instar bonæ fidei, l. si quæ-
do, §. hæres, nu. 5. ff. de leg. 1. fol. 24. l. si hæres, nu. 2. ff. eo. fol. 24. l. huiusmodi, §.
edes, nu. 2. ff. eod. fol. 1. exhibitionis, nu. 3. C. ad exhib. fol. 115. & l. in bonæ fidei,
nu. 2. C. de vusu. fol. 149. vide l. si hæres, nu. 1. ff. de eo quod cert. loc. folio 69.
fallit tamen quandoque, l. alias, nu. 1. ff. de in lit. iuran. 36
- 7 actio de dolo in contractibus innominatis datur ad interesse, quando non ser-
uantur promissa, l. cum proponas, nu. 2. C. de dolo. 77
- 7 actio in rem quando detur contra hæredes pro parte, quam possident, regula
cum fallentis, in l. 2. nu. 1. C. de hære. act. 123
- 7 actio negotiorum gestorum vt competat mulieri, vel contra eam quid requi-
ratur, in l. si mandatum, nu. 1. C. de neg. gest. 74
- 7 actio de dolo quando concurrat cum actione quod metus causa, & cum resti-
tutione in integrum, in l. 2. nu. 1. & 6. C. de dolo. 77
- actio de dolo habet se ad domum inuidi, nu. 2.
- actio de dolo an concurrat cum interdicto quod vi, ibi. nu. 1. 4. & 7.
- an concurrat cum actione iniuriarum, ibi. nu. 5.
- 7 actio in factum oritur ex iuramento, quædo informiter iuratur, si formiter vt i-
lis ex contractu, in l. actori, nu. 1. C. de re. credi. 113
- actio quæ oritur ex sententia, an dicatur in factum, vel iudicati, ibi. nu. 2.
- 3 actio non oritur ex rati habitatione sed ex nego. gest. in l. qui in aliena, num. 5. ff.
de acqui. hære. 143
- * actio quæ non est quando quis possit pati se conueniri, in l. si focer, nu. 5. ff.
de dot. præleg. 70
- 7 actio quæ per lit. contest. transit ad hæredes extinguitur quando conuentione
partium à lite disceditur, in l. cum mota, nu. 1. C. de transac. 51
- actio præscriptis verbis datur à lege, quando aliter subueniri non potest, ibid.
numero 8.
- actio non debet in libello inferi, ibi. nu. 10.
- 3 actio præscriptis verbis quando habeat locum pro commodato, in l. j. §. huius
edicti, nu. 3. ff. commodat. 74
- 7 actio vtilis rescissoria, an sit proprium nomen actionis, vel sit adiectio, in l. fin.
nu. 1. C. qui. ex cau. ma. 87
- actio vtilis rescissoria quare sic appellatur, & quando nascatur, ibi. num. 2. & 5.
- actio vtilis rescissoria quando dicatur datiuæ, vel natiuæ, ibi. nu. 7.
- actio licet tollatur ipso iure per præscriptionem 30. annorum, tamen obliga-
tio non tollitur, ibi. n. 9.
- actio realis quare appelletur à Bartolo natiuæ, ibi. nu. 10.
- actio vtilis rescissoria quanto tempore tollatur, ibi. nu. 11.
- actio quando est directæ natiuæ non datiuæ, an tollatur anno vtili, ibi. nu. 13.
- actiones persecutoria prætoris quando sint perpetuæ, ibi. nu. 14. 88
- 7 actio præscriptis verbis quando concurrat cum alia, in l. in bonæ fidei, num. 4.
C. de pac. 44
- 6 actio vtilis nobis queritur per negotiorum gestorem rati habitatione secuta in il-
lis casibus, in quibus queritur per procuratorem, in l. si quis, §. stipulatione,
nu. 1. ff. iudi. sol. 101
- 4 actionem qui cedit contra vnum ex correis alius liberatur à cedente, in l. qui
duos, nu. 2. ff. de leg. 2. 25
- 2 actio de peculio an sit datiuæ, in l. licet, nu. 1. ff. de pecu. 92
- 3 actio generalis quando est proposita, & prosequutio in vna specie non prose-
quentis quando agi possit, in l. si memoris, n. 2. ff. de adm. tu. & cura. 53
- 4 actio eligenda ex pluribus debet eligi tempore dati libelli, in l. cum filius, §.
varijs, nu. 4. ff. de leg. 2. 41
- 2 actio oritur ex voluntario iuramento, vel iudiciali, non ex necessario, in l. nam
postea, §. si peritor, nu. 1. ff. de iureiur. 24
- actio quæ oritur ex iuramento, quando sit datiuæ, & quando natiuæ, ibi.
- actio in factum oritur ex sententia, ibi. nu. 3.
- actio in factum an habeat locum in actione in rem, ibi. nu. 4.
- 2 actionem quando pariant facta ad exceptionem, in l. sed & si possessori, nu. 1. ff.
de iureiur. ibid.
- actio quando oriatur ex solis probationibus, ibi. §. si cum, nu. 2.
- actio vtilis, & actio in factum, oritur ex iuramento, ibi. nu. 4.
- 3 actio vtilis queritur per seruum tutoris pupillo, sicut per ipsum tutorem in
l. quo

Index singularium materiarum.

- 1.quoties.nu.1.ff.de adm. tu. & cura. 52
- 9 actio personalis competet pro usufructu tollitur longo tempore, in l. corrutionem. nu. 1. C. de usufructu. 111
- 6 actio utilis acquiritur pupillo ex stipulatione notarij sine cessione, in stipulationibus prætarijs in l. si pupillus. nu. 2. ff. rem pup. fal. fore. 98
- actio utilis nobis quæritur sine cessione in stipulationibus conuentionalibus per notarium, vel alium officialem publicum. ibi. n. 3.
- 6 actiones plures si sunt ex vno tantum facto descendentes quando ex vna solutione agi possit. in l. nunquam plura. nu. 3. ff. de priua. deli. 110
- 2 actio præscriptis verbis vnde oriatur. l. naturalis. §. quod si faciant. n. 4. & §. sed si. nu. 3. & §. ff. de præscr. verb. fol. 128. & l. solent. nu. 1. ff. eo. fol. 129. & l. si dominus. nu. 1. ff. eod. 116
- 2* actiones diuersæ eiusdem speciei ad diuersa conuertentes possunt simul in eodem libello cumulari. in l. non est nouum. nu. 1. ff. de act. emp. 116
- 7 actionem mutare est vnam committere, & nouam proponere. in l. edita. nu. 12. C. de eden. 38
- 2 actiones plures quando ex eadem causa ad idem competunt, tunc fit cumulatio. ibi. nu. 18. secus si ad diuersa. nume. 19. vide l. non est nouum. nume. 1. ff. de act. emptio. 116
- actiones plures ex diuersis causis ad idem competentes, quando possint cumulari, & an tunc erit vnus libellus. ibi. nu. 20. & 21.
- actiones plures ex eadem causa contra diuersos qñ cumulari possint. ibi. n. 22.
- actio noua quando cumulari debet dari nouæ induciæ, nisi posset esse instructus ex deliberatione facta in prima. ibi. nu. 27.
- actione intentata non infamante, si aliquis vult mutare, & proponere actionem famosam, non potest. ibi. nu. 34.
- 6 actio extincta non potest rescitari, scilicet directæ: sed utilis sic, in l. pupilli. §. si cum pupilla. nu. 3. ff. de solu. 91
- 6 actionem ex iniquitate sua nemo consequitur. in l. itaque. nu. 1. ff. de fur. 111
- actio triticaria competit furi. ibi. nu. 3.
- 6 actio qua succurratur contra hæredes, quando vnus satisfecit. in l. stipulationi. §. si sortem. nu. 4. ff. de verb. obli. 9
- 4 actio semel extincta non reuiuiscit regulariter, & quando reuiuiscit an sit eadem cum prima, vel alia. in l. Mauius. §. duorum. nu. 4. ff. de leg. 2. 35
- 6 actio furti nascitur ex assidua contumelione, quando res iterum reuertitur in potestatem dñi. in l. vulgaris. n. 2. ff. de fur. fo. 113. & l. si dominus. n. 2. ff. eo. 116
- 6 actionem furti non habet ille, cuius interest ratione obligationis personalis, in l. eum qui. §. an pater. nu. 1. ff. de fur. 112
- 5 actio mere personalis non transit in singularem successorem sine cessione. l. si tertius. §. si quis. nu. 1. ff. de aqua plu. ar. 43
- Actio personalis in rem scripta sine cessione transit in singularem successorem in genere, non specie. ibi. nu. 2. & 4.
- actio realis, & in rem scripta qualiter differant. ibi. nu. 2.
- actio personalis competens venditori, an transeat ad emptorem. ibi. nu. 3.
- 6 actio ad rei restitutionem quando rem restitui est in obligatione, quando detur contra possidentem infolidum, vel detur pro hæreditarijs portionibus, in l. 4. §. Cato. nu. 3. ff. de verb. obli. 6
- 6 actio iniuriarum non intelligitur esse in bonis nostris ante litem contestatam quia competit ad vindictam. in l. j. §. hæredem. nu. 1. ff. de priua. delictis. 110
- actiones poenales competentes defuncto tanquam vni de populo, non transeunt ad hæredes, nisi lite contestata. ibi. nu. 2.
- actiones poenales si competunt ad vindictam non transeunt ad hæredes, nisi lite contestata, si vero competunt ad rem familiarem, tunc transeunt ad hæredes. ibi. nu. 3.
- 8 actio personalis quo casu sequitur fundum. in l. fin. nume. 1. C. quo quisque ordi. lib. xj. 36
- 8 actionem perdit qui corrumpit iudicem, vel aduersarium, non principalem, in l. j. nu. 1. C. de poena iudi. qui male iudi. 73
- 5 actio de aqua pluua arcenda æquiparatur cautioni dñi infecti, in l. supra iter. §. officium. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 44
- actio noxalis & actio damni infecti æquiparantur. nu. 2. ibi.
- 6 actio ciuilis in factum datur ex omnibus publicis iudicijs. in l. j. nume. 1. ff. ad l. Iuliam repetun. 171
- actio in factum ex hoc titulo intra annum datur ad quadruplum, post annum in simplum. ibi. nu. 2.
- item actio ista datur in officialem nedum pro delicto commissio per ipsum, sed etiã pro acceptis per eius comites, & socios quos exhibedo liberatur. ibi. n. 4.
- actio ista quali ter detur contra hæredem. ibi. nu. 5.
- 2 actio pignoratitia quando nascatur, & vnde nascatur. in l. si rem. §. omnis. nu. 2. ff. de pig. act. 80
- actio ex stipulatu pro dote quando & vnde nascatur. ibi. nu. 3.
- 6 actio qñ nobis quærat per factum liberæ personæ, in l. si pro me. n. 1. ff. de solu. 85
- 7 actio præscriptis verbis quare competat reo, & non actori, in l. siue apud. nu. 7. C. de transac. 56
- 4 actio oritur ex statuto in fauorem cuius factum est. in l. si deicommissa. §. inter dum. nu. 3. ff. de leg. 3. 49
- 6 actio si sit inducta in iudicio per modum exceptionis an perpetuetur, in l. omnes actiones. n. 1. ff. de reg. iur. 240
- actio datur ex sententia iudicis delegati, in l. stipulatio ista. n. 2. ff. ver. obli. 16
- 6 actio in rem quæ competit pro rebus corporalibus competit etiam possidenti pro rebus incorporalibus. in l. si prius. num. 3. ff. de oper. no. nunc. 18
- 6 Quando ille qui tenetur directa inefficaciter succedit ei, qui tenetur utili efficiaciter, prima directa confirmatur, in l. Stichum. §. aditio. nu. 3. ff. de sol. 90
- 6 actio furti manifesti est prætorij, & non datur contra opem præstantem furi nec talis est fur manifestus, in l. si qui opem. nu. 1. ff. de fur. 114
- 3 actio ex stipulatu quæ competit viro, est bonæ fidei, in l. de diuisione. nu. 2. & §. ff. solu. mat. 6
- 8 actio ad exhibendum non datur pro immobilibus, quia de se patent. in l. 2. nu. 8. C. quando & qui. quar. lib. x. 20
- actiones mihi cedendo liberaris, si teneris mihi ad agendum contra alium, in l. j. §. idem Nerua. nu. 1. ff. ne quid in lo. publ. 194
- 6 actio per donationem fideiussoris perpetuatur, quando perpetuaretur per iuris contestationem alias secus. l. cum quis. §. si quis pro reo. numero 4. ff. de solutionibus. 84
- 8 actio vniuersalis vel generalis quando proponitur, tunc procedit petitio incerta, & sententia incerta, sed in executione certificatur. in l. quanquam. n. 1. & 2. C. de senten. quæ sine cer. quanti. profe. 70
- 5 actio in rem utilem competit conductori ad longum tempus, non ad locum. in l. j. §. quod autem ait. n. 1. & 4. ff. de superficie. 143
- 2 actio quænam oriatur ex iuramento super certo contractu præstato. in l. si duo. §. si quis. nu. 1. ff. de iureiuran. 26
- actio quænam oriatur ex statuto, vel consuetudine. ibi. nu. 2.
- 5 actio communi diuidendo non præscribitur minori tempore xxx. anno. etiam in consequentiam. in l. duæ filiar. nu. 1. ff. pro dote. 104
- 2 actio quando ex dispositione legis oritur, vtrum sit condictio ex lege, an alia actio. in l. vnica. nu. 7. ff. de condi. ex lege. 65
- actio specialis ex emphyteusi oritur ex contractu emphyteutico: ibidem numero 8.
- 8 actio furti & condictio furtiua cui competant in casu l. falsus procurator. nume. 8. C. de fur. 5
- 5 actio vna electa alia tollitur, quando vnum est factum, & vnus titulus criminis, & plures sunt agendi formæ, secus si sunt plura facta, & plures tituli criminis. in l. j. §. vnde quæritur. nu. 3. ff. de publica. & vectiga. 46
- * actio vna electa alia non tollitur, quando sunt plura facta, plures agendi formæ, & plures tituli criminis. ibi. nu. 5.
- 8 actio communi diuidendo, & familiæ erciscundæ nascitur ex quasi contractu. in l. j. nu. 3. C. de anna. excep. 60
- actionibus communi diuidendo, & familiæ ercisc. an præscribatur. ibidem numero 4.
- actio pro soci. pignoratitia, & depositi, quando nascantur. ibi. nu. 5. 6. & 7.
- 5 actiones plures ad eadem rem ex diuersa causa competentes an possint simul cumulari. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 1. ff. de acq. pos. 81
- 5 an in actione pro tutela quis habeat tacitam hypothecam, & an privilegium quod habet pupillus transeat ad suos, quod sic. in l. dabimusque. §. si quis. n. 1. & 2. ff. de priui. credi. 126
- 5 actio viæ rectæ est in factum ex hoc edicto. in l. fina. §. qui viam. numero 1. ff. de via publi. 135
- 8 ad actiones reuocatorias peruenitur demum bonis principalis excussis. in l. j. nu. 1. C. de reuo. his quæ in frau. credi. 89
- 5 actio iudicati oritur ex sententia iudicis magis quam actio in factum. in l. miles. §. iudicati. nu. 1. ff. de re iudi. 108
- actio in factum oritur ex arbitri sententia. ibi. nu. 2.
- actio iudicati est perpetua & transitoria, licet actio prima esset temporalis & non transitoria. ibi. nu. 3. item est rei persecutoria. nu. 4.
- actio noua datur ex sententia lata actione super reali. ibi. nu. 5.
- 5 actio iudicati, vel actio in factum ex sententia quando agitur, requiritur libellus, secus si officio iudicis pro executione. in l. intra dies. numero 1. ff. eod. tit. eod.
- 3 actio rerum amotarum an hodie competat, & ex quo non sit duorum: vbi competit utilis in l. rerum quidem. nu. 1. ff. re. amo. 33
- 2 actio an mihi competat, si mandauit vt rem emerem, & emisisti. in l. Iulian. §. si procurator. nu. 1. ff. de act. emp. 118
- 6 actio descendens ex delicto quando non datur contra hæredes, licet dolus committatur ex contractu sine delicto. in l. 1. nu. 1. ff. de priua. deli. 109
- actio poenalis quando detur contra hæredem in actionibus descendens ex delicto. nu. 3.
- actio poenalis descendens ex quasi delicto eodem modo datur contra hæredem, quo datur descendens ex delicto. ibi. nu. 4.
- actio poenalis descendens ex delicto, contra successorem prælati, si prælatus tenebatur nomine dignitatis, si vero nomine proprio non datur, nisi in quantum ad eum perueniret, & prælatura est locupletata. ibi. nu. 5.
- actio ad exhibendum an possit intentari in eodem libello cum rei vindicatione. ibi. nu. 10.
- 5 actio reuocatoria an habeat locum, cum alienatio sit in fraudem de facto. in l. si pater. nu. 2. ff. de his quæ in frau. cred. 139
- 7 actio ad exhibendum est personalis scripta i re. in l. exhibitionis. n. 1. C. ad exhib. 115
- 6 actio ex testamento, & rei vindicatio competunt pro legato. in l. in libello. §. si quis seruum. nu. 3. ff. de capti. & postlim. 114
- 5 actiones reuocatorias qualiter nominentur, in l. hac in factum, nume. 2. de his quæ in frau. cred. 130
- 5 De qua actione in factum intelligatur, l. ait prætor. §. si debitorem. ff. de his quæ in frau. cred. ibi. nu. 7. eod.
- 5 actio furtiua quandoque habet locum, & non sit furtum, nec res est furtiua. in l. sequitur. §. si rem. nu. 3. ff. de usufructu. 90
- 4 actio competit ad pretium, quando res non potest præstari. in l. si res. num. 1. ff. de leg. 3. 50
- 9 actiones an sint de iure ciuili, vel de iure gentium. in rub. Instit. de obli. nu. 8. 88
- 5 actiones in rem scriptæ, quæ rei præuentione obueniunt, dicuntur poni ex vtriusque figuris causarum, in l. 3. ff. de act. & obli. 160
- 7 actio utilis vnde oriatur, & an, & quæ dicatur natia, vel datia, ibi. nu. 4. 6. 114
12. & se quen. & l. j. nu. 11. 16. 19. C. eo. tit. 119
- actio quæ dicatur datia, & quæ natia. ibi. num. 5.
- 7 actio utilis dicitur quadrupliciter, ibi. num. 2. & l. j. num. 12. C. eo. tit. 119
- 1* actionis nomē in libello necessaria non debet exprimi. in l. j. n. 18. ff. de eden. 72
- 1* actiones plures speciales si ex libello resulant, actor debet vnam eligere. ibi. num. 20. eod.
- 2* actio quanto minoris prætorij, in quo differat a quanto minoris ciuili. in l. Iul. num. 3. ff. de act. empt. 117
- 3* actio quod nata sit ante diem in obligatione in diem. in l. nisi finita. ff. de tur. & rat. distrah. 79

- actio ex obligatione ab initio semel tantum oritur non indefinenter, ibidem numero 9.
- actioe personali vtili agens, quando possit dicere in libello debitorem sibi obligatum, ibi. nu. 16.
- * Actio vtilis sine cessione quando transeat ex datione in solutum, in l. j. num. 2. C. de act. & oblig. 119
- * actio vtilis quando transeat vtilis sine cessione, ibi. n. 5. & 15.
- * actio vtilis in actionibus realibus an dicatur nativa an vero dativa, ibidem numero 20. 120
- * actio de peculio datur in patrem ex contractu filij, in l. si finita. §. si de vestiga lib. n. 14. ff. de dam. infe. 33
- * actio personalis in rem scripta regulatur secundum actionum personalium naturam, & in ea ex iure superveniente potero iterum agere, in l. & an eadem. §. actiones, n. 17. ff. de excep. rei iud. 156
- Et quando agenti tali actione obstat exceptio rei iudicata, ibi. n. 28.
- * actionibus duabus præiudicialibus simul propositis, super utraque procedetur, si sunt æqualis potentia, alias super maiori, in l. si inter me & te, numer. 1. ff. de excep. rei iudic. 156
- * actio quæ datur ex edicto de damno infecto, quæ sit, in l. si finita. §. eleganter, n. 1. ff. de dam. infec. 34
- * actio in factum oritur ex publicis iudiciis, in l. qui nomine, n. 1. ff. de falsis. 169
- * actio de dolo non perpetuatur iuramento, in l. nam postea. §. is qui, nu. 2. ff. de iureiur. 23
- * actio oritur ex sola civili obligatione, in l. j. nu. 22. ff. de condi. indeb. 45
- * actio indicatur mobilis, vel immobilis secundum naturam eius, quod in ea devenit, in l. si conuenerit, numero 2. ff. de pign. act. fol. 82. l. si sic. §. si quis ita, n. 5. ff. de leg. j. fol. 19. & l. j. num. 4. C. si aduer. transac. fol. 82. l. si ad resoluendam, num. 1. C. de præd. min. fol. 176. & in authen. de non alienand. aut permutand. num. 5. 11
- * actio descendens ex stipulatione rem ratam haberi, est civilis, licet per prætorem inducitur, in l. si sine. §. cum autem, nu. 14. ff. rem ratihab. 108
- * actio præscriptis verbis potest cum alia concurrere, quando ex diuersis fontibus habet originem, in l. 2. n. 1. C. de pact. rat. emp. & vend. 155
- * actio personalis non queritur per procuratorem, nisi cedatur possessio & dominium, sic in l. possessio. §. & si possessio, nu. 1. ff. de acq. pos. 89
- * actiones rei persecutoria ex utraque parte sunt perpetua, persecutoria ex parte actoris, & poenales ex parte rei finiuntur anno, in l. in honorariis, nu. 1. ff. de actio. & obli. 162
- actio forti manifesti licet sit poenalis ex parte rei, tamen non est annalis, ibi. num. 2.
- Actio poenalis ex parte actoris & rei, vel tantum, durat anno, nisi succedat in locum actionis persecutoria, qua prius tenebatur, ibi. n. 3. 163
- Actio vtilis, quæ datur contra illum, qui dolo desit possidere, ex quo in locum rei persecutoria ex utraque parte succedit, est perpetua, ibi. nu. 4.
- actiones quæ non dantur post annum non transeunt in hæredem, ibi. nu. 5.
- actiones, quæ ex patrimonio dantur, sunt rei persecutoria, quæ extra patrimonium, poenales, ibi. nu. 6.
- actio rescissoria an competat ante petitam restitutionem, ibi. nu. 7.
- actionum directarum exercitium an videatur mandari per cessionem, in l. j. n. 20. ff. de eod. 11
- actio directa & vtilis non possunt eidem ad idem competere, ibi. nu. 21.
- actio vtilis competens ex instrumento garantigato ex forma statuti habet executionem paratam etiam ex æquitate, ibi. nu. 22.
- actionem directam proponens si probat in vtili, an obtineat, ibi. nu. 23.
- actione vtili cessa an diuidatur in aliam vtilem, ibi. nu. 25.
- actionem vtilem cedens propter virtutem directæ, quæ remaneat apud eum, potest solutionem à debitore recipere & eum liberare, tribus casibus, exceptis, ibi. n. 26.
- actiones quæ oriuntur ex pactis incotinèti appositis qualiter detur, ibi. nu. 29.
- actio præscriptis verbis ad quid detur, & in quo differat à conditione ob causam, & quando cum ea concurrat, in l. j. nu. 7. ff. de dona. 53
- actio præscriptis verbis oritur ex pacto, quod est bonæ fidei, ibi. n. 8.
- actiones transeunt ad hæredes quando non requiritur factum personæ, in l. sub hac, nu. 2. ff. de act. & obli. 162
- actio l. Aquilia est poenalis duplici respectu, in l. qui seruum. §. si tibi commoda uero, nu. 1. ff. de eod. tit. ibi.
- * actio ex iureiurando ponitur inter prætorias, in l. nam postea. §. iureiurando, nu. 2. ff. de iureiuran. 23
- * actio personalis & hypothecaria an possit simul, & semel in eodem libello intentari, & est speciale, in §. sed neque, nu. 11. in auth. de fideiuf. 8
- * actio vtilis in reali dicitur nativa & non dativa, in l. j. n. 1. ff. de act. & obli. 16
- * actio quæ dicitur vtilis respectu directæ, quæ cõpetebat ad idem & desit cõpetere aduersario desinente possidere dolo, & dicitur dativa, ibi. nu. 12.
- * actio vtilis quæ cõpetit emphyteutæ feudatario & similibus est nativa, ibi. n. 13.
- * actio vtilis quæ cõpetit præfectori, dicitur dativa, ibi. nu. 14.
- * actio vtilis quæ cõpetit cessionario, dicitur nativa, ibi. nu. 15.
- * actio vtilis & directa an sint eadem in substantia, ibi. nu. 17.
- * actio quod sit in genere, & est communis serinio, ibi. nu. 18.
- * actiones duæ quando oriuntur ex vno contractu, in l. 2. nu. 2. ff. de act. & obli. ibi. 63
- * actio furti an extinguatur re alienata, in l. siue manifestus. §. candiu, nu. 2. ff. de condi. fur. 63
- * actio furti qualiter dicatur competere legatario, in l. sed nec, nu. 2. & 5. ff. de condi. fur. eod.
- * actio confessoria quid sit, quare sic dicatur, & cui detur, in §. quæ. Institu. de actio. nu. 2. 96
- actio confessoria contra quem detur, nu. 3. ibi.
- * actio noua an nascatur ex absidua contræctione rei factæ absque mutatione domini, l. sed, nu. 3. ff. de condi. fur. tit. 2. 53
- * actio quæ acquiratur pupillo per tutorem, in l. solutum. §. per liberam, num. 3. ff. de pign. act. 81
- * actioe tutela non conuenitur agnatus damnatus, & accusatus de suspecto tutela durante, in l. si tutor. §. si tutori, nu. 2. ff. de tute. & rad. dista. 77
- actio tutelæ an nascatur tutela durante, ibi. nu. 4.
- * actio negatoria tollitur spatio xxx. annorum, in l. si aquam, numero 7. C. de fer. & aqu. 111
- * actio criminalis quæ dicatur & quæ civilis, & quomodo intentantur, in l. j. nu. 1. C. quando ci. act. crimi. præiud. 122
- * actio civilis ex delicto quando dicitur prosequi rem familiarem, quando ætimationem damni, & quando vindictam, ibi. nu. 2.
- * actio civilis & criminalis quando competunt alicui, quibus casibus possit eligendo civilem præiudicare criminali, ibi. nu. 3.
- * actio civilis & criminalis quando possint simul & semel, in eodem libello intentari, ibi. nu. 4.
- * actio civilis intentata, quando postea possit criminalis intentari, vel econtra, ibi. nu. 5.
- 2 In actione præscriptis verbis concluditur ad interesse & etiam quod præstetur quod est promissum, in l. ob eam causam, nu. 1. ff. de præscrip. verb. 129
- 5 actioe civili & criminali simul proposita, si non sit oppositum, procedit iudicium, in l. fundum Titianum, nu. 10. ff. de excep. 154
- 5 actio communi diuidendo an habeat locum pro re incorporali, in l. in prouinciali. §. in loco, num. 1. ff. de ope. no. nun. 8
- 5 actio personalis in rem scripta ideo dicitur, quia datur contra aliquem obligatum ex possessione, in l. j. nu. 2. ff. de interdi. 131
- 2 actionis origo non attenditur, in l. licet, §. sed si filius, nu. 3. ff. de pec. 92
- 2 actio de peculio an sit proprium nomen actionis, in l. licet, §. si filius familias, n. 4. ff. de pecu. eod.
- 9 actio quanto minoris, & redhibitoria an tollatur præscriptione, in §. pro temporalibus, nu. 4. in auth. de eccle. tit. 52
- 3 actio iudicati consolidatur in filiam post mortem patris, sicut actio de dote, in l. si marito. §. si voluntate, nu. 1. ff. sol. mar. 20
- 2 actio quando fiat ad hæredes transitoria per sententiam, ibi. nu. 2.
- 2 Quoties dubitatur de nomine contractus, recurrimus ad actionem præscriptis verbis, in l. j. nu. 1. ff. de æstima. act. 127
- actio præscriptis verbis æstimatoria est bonæ fidei, ibi. nu. 2.
- 2 actio præscriptis verbis datur, ut fiat, quod conuenit, alias condemnatur ad interesse, in l. naturalis. §. & si quidem, nu. 1. ff. de præscriptis verbis. 128
- 2 actionem quando ille qui tenetur mihi cedere non reperitur, lex vere mihi cedit, in l. 1. nu. 1. ff. de institor. actio. 88
- 3 actio præiudicialis per quam quis negat se libertum, repetitur, in l. si quis. §. solent, nu. 2. ff. de libe. agno. 36
- 2 actiones non transferuntur per restitutionem hæreditatis, nisi restituatur ei, & eodem modo, sicut testator iussit, in l. si mulier. §. ex asse, numero 1. ff. de iure dot. 148
- 3 actio præiudicialis quando pater negat aliquem filium ita repetitur sicut quado quis dicit se esse filium, in l. quod senatusconsulto. §. ex his, numero 1. ff. de libe. agno. 34
- 8 actio in rem an competit, quando legatur res hæredis, vel legatarij, in l. 2. num. 4. C. commu. de leg. 44
- actio vtilis ex testamento competit ad legatum relictum in codicillis, ibi. n. 5.
- 2 actio prima quod mouetur per stipulationem, in l. certi conditio. §. quoniam, nu. 7. ff. si cen. per. 10
- 4 actio personalis non persequitur fundum, in l. j. §. si hæres, nu. 1. ff. ad Treb. 133
- 2 actio depositi quando nascatur antequam dolo committatur, in l. j. §. idem ponius, nu. 1. ff. de positi. 96
- 2 actioe depositi quis non tenetur per solum contractum adhibitum circa rem depositam, in l. j. §. si rem, nu. 2. ff. de positi. eod.
- 4 actio & exceptio regulantur eodem modo, in l. si quis. §. si duobus, num. 2. ff. de adi. lega. 94
- 4 actiones viles habens eas cedendo illas transfert, in l. j. §. de illo, num. 2. ff. de ad Treb. 123
- 3 actio poenalis quando sit perpetua, in l. j. §. hanc autem, nu. 1. ff. si mu. ven. nom. 38
- 3 actio dotis integra est filia in casu omisso per patrem in stipulatione, in l. si cū dorem, nu. 5. & 6. fol. mar. 13
- 2 actio oneris aduersi est proprium nomen actionis, in l. in Naue, nu. 1. ff. loca. 125
- actio oneris aduersi hodie non habet locum, ibi. nu. 2.
- 1 actio de dolo datur contra dicentem se habere officium, cum non habeat, in l. hæredibus. §. item in causa, nu. 2. de dolo. 130
- 2 actio non est arbitraria propter locum in actionibus bonæ fidei, in l. j. nu. 1. ff. de quod certo loco. 67
- * actio in factum oritur ex sententia arbitri, in l. miles, §. iudicati, n. 2. ff. de re iur. 108
- 5 actio in factum oritur ex sententia interlocutoria, in l. a diuo Pio, num. 19. ff. de re iud. 110
- 4 actio hypothecaria pro legatis qualiter & quando competat, in l. j. numero 13. ff. de leg. j. 2
- 4 actio hypothecaria an extinguatur per successionem, l. debitor, n. 2. ad Treb. 142
- 4 actio non queritur ascendentibus ex linea materna per descendentes, in l. debitor, §. ea quæ, nu. 1. ff. eod. ibi.
- 3 actiones quas prætor pollicetur quando sint civiles, & quando prætorie, in l. prætor, nu. 3. ff. si quis omis. cau. testa. 162
- 3 actio descendens ex dictis senatusconsulti dicitur præiudicialis, id est fauorabilis, in l. siue contra, §. quia, nu. 2. ff. de libe. agno. 34
- actio præiudicialis in rem, in quo differat à rei vindicatione, ibi. nu. 3.
- actionem duplicem quis potest intentare quado est probabiliter incertus, ibi. num. 6.
- actio præiudicialis per quam quis aliquam in suam uxorem vendicer, vel econtra, an repetatur, ibi. nu. 9.
- actioe in qualibet, quæ datur pro iuribus incorporalibus potest quis intentare actionem præiudicalem in rem, ibi. nu. 12.
- actio præiudicialis quare dicatur præiudicialis, ibi. numero 5.
- actio præiudicialis competit etiam non contingentibus se per patriam potestatem, & sic fratri vel alteri coniuncto, ibidem numero 16.
- actio

Index singularium materiarum.

- 1 actionem intentare ex hoc edicto quomodo scitur an quis possit. in l. qui omif
sa. nu. i. ff. si quis omif. cau. testa. 164
- 2 actione ex empto agitur de omnibus quæ dolose fiunt. in l. j. §. venditor. nu. i. ff.
ide act. emp. 115
- 2 actio præscriptis verbis, quæ datur pro re permutata est bonæ fidei, in l. sicut. n.
9. ff. de re. perinu. 128
- 2 actio præscriptis verbis quibus casibus locum habeat, in rub. nu. i. ff. de præsc.
verb. 128
- 2 In actione negotiorum gestorum oportet quod negotium altero ex quatuor
modis pertineat. in l. eius qui. nu. 13. ff. si cer. pet. 21
- 3 actio ex stipulatu pro dote competens extraneo est bonæ fidei. in repe. l. si con
stante. nu. 59. ff. sol. matr. 16
- actio personalis quæ competit mulieri, vel hypothecaria pro dote vir eam nō
intentat suo nomine, scilicet quando agitur ratione inopiæ, sed nomine mu
lieris. ibi. nu. 61.
- 4 actio civilis & criminalis, quando competit contra aliquem, an sit necesse q
prius agatur criminaliter, quam civiliter, in l. licet. nu. i. ff. de carbo. edic. 166
- 8 actio criminalis quæ dicatur, & quæ actio civilis, & quomodo intententur. in
l. j. nu. i. C. quando ciui. act. crimi. præiu. 122
- actio civilis ex delicto quando dicitur prosequi rem familiarem, quando æsti
mationem damni, & quando vindictam. ibi. n. 2.
- actio civilis & criminalis quando competunt alicui, quibus casibus possit eli
gendo civilem præiudicare criminali. ibi. nu. 3.
- actio civilis & criminalis quando possint simul, & semel eodem libello intē
tari. ibi. nu. 4.
- actione civili intentata quando possit postea criminalis intentari, vel ecōtra,
ibi. n. 5.
- actio de dote nō est arbitraria in l. si filio familias, §. maritū. n. i. ff. solut. matr. 21
- 6 actio de euictione qualiter def. inter diuidentes. in l. qui Romæ. §. duo fratres,
nu. 27. ff. de verb. obli. 47
- 2 actionis origo an attendatur, in l. licet, §. sed si filius. nu. 3. & §. idem scribit. nu.
17. ff. de peculio. 92
- 8 actio directa quæ competit debitori creditoris contra debitorem suum, est uti
lis penes ipsum creditorem creditoris, in l. nomen quoque. numero 4. & C. C.
quæ res pign. obliga. poss. 101
- 6 actione tutelæ agitur tutela finita, in l. j. nu. i. ff. rem pup. sal. fore. 98
- 8 actio vi bonorum raptorum non habet locum contra occupantē possessionem
rei alienæ vacantem, & quare. in l. fin. nu. 7. C. vnde vi. 94
- 8 actiones reuocatoria sunt quatuor, in l. fin. nu. 8. C. si in frau. patroni. 7
- 8 actiones duæ quando sunt, quæ non contradicunt origine adinuicē, sed in exer
citio quis debet vnam eligere, in l. j. nu. 2. C. de fur. 3
- 2 actio competit Abbati vero sine cessione ex locatione facta per Abbatem intru
sum. in l. si vrbana. nu. 5. ff. de condi. indebi. 38
- actio pupillo, & militi competit ex locatione facta à prædone. ibi. nu. 6.
- 2 actio de peculio datur in quantum vires peculij patiuntur. in l. j. nu. 3. 6. & 13. ff.
de peculio. 91
- actio habet duas causas. ibi. n. 5.
- actio de peculio in quō differat ab actione exercitoria, vel institoria, aut tribu
toria. ibi. nu. 7. 9. 10. & 11.
- actio de peculio quare datur potius contra patrem, vel dominum, quā illa,
quæ descendit à iure civili. ibi. nu. 8.
- * actio de peculio in quō differat ab actione tributoria. ibi. nu. 11.
- * actio de peculio personalis est & oritur ex obligatione civili. ibi. nu. 14.
- * actio de peculio est stricti iuris. ibi. nu. 16.
- * actio de peculio oritur ex obligatione civili. ibi. nu. 14.
- 2 actio de peculio est personalis & stricti iuris, ibi. nu. 13. & 14. & l. frater. num.
26. ff. de condi. indebi. 54
- 2 actio de peculio est natia & an oriatur ex naturali, & civili, vel civili tatum,
d. l. frater. nu. 27. 28. eod.
- 1 actio quæ competit contra filium, & datur contra patrem quod sit vna & eadē.
ibi. nu. 17. eod.
- 5 actio de dolo concurrat cum conditione indebiti. in l. j. hoc autem. num. 3. ff.
de ope. no. nun. 4
- actio de dolo quia famosa, nunquā datur, ubi habet locum alia, ibidem nu
mero 4.
- 2 actio an oriatur ex numeratione, vel stipulatione, si numero nomine meo, & si
pulsor nomine alieno, in l. certi conditio. §. si quis non. numero 12. ff. si cer.
pet. 11
- actio ex qua causa oriatur, si numero nomine alieno, & stipulor nomine alieno,
ibi. nu. 13.
- actio utilis acquiritur absentī ex stipulatione, ita demum si ratum habet. ibid.
numero 14.
- actio cui acquiritur, si numero nomine alieno, & stipulor nomine meo, ibid.
numero 15.
- 2 actio de peculio non est proprium nomen actionis, licet, §. idem. ff. de peculio.
numero 5.
- actio iudicati oritur ex obligatione, quæ causatur ex sententia. ibidem nume
ro 13.
- actio iudicati, seu in factum ex sententia est natia. ibi. nu. 14.
- actio in factum oritur ex sententia interlocutoria, sicut ex diffinitiva. ibidem
numero 15.
- 3 actio tutelæ contraria est prætoris, & bonæ fidei, in l. j. numero 1. ff. de contra. iu
diture. 78
- actiones nascentes ex quasi contractu sunt de iure civili. ibi. nu. 1.
- 4 actio quæ videatur intentata, an generalis, an specialis cum quis format libel
lum simpliciter, in l. hoc legatum. nu. i. ff. de leg. 3. 45
- 2 actio præscriptis verbis potest appellari conditio, & est personalis, in l. dedi
tibi. §. idem est, & l. nu. 4. ff. de con. cau. dat. 37
- 8 actio rei persecutori non tollitur per pœnalem. in l. ancillæ. numero 2. C. de
fur. 4
- actio vna quando tollatur per aliam, ibi. nu. 11.
- 3 actio de rationibus distrahendis contra quem detur, & quare sic appelletur, in
rub. nu. 2. ff. de tute. & ra. distrahen. 75
- actio de rationibus distrahendis quando habeat locum, & quando tutelæ, &
quando furti. ibid. nu. 3.
- * Quare tractetur sic de rationibus distrahendis & forma libelli in ista mate
ria, & quando nascatur actio de rationibus distrahendis remissiuè. ibid. nu
mero 1. eod.
- 2 actione qua agatur per secundum creditorem contra primum vendentem pi
gnus ad illud quod superest de precio. in l. j. nu. i. ff. de distra. pig. 136
- 3 actio de dote mortuo patre soluto matrimonio consolidatur in filia, in l. si fo
cer. §. Lucius. nu. 2. ff. sol. matr. 25
- 2 actio præscriptis verbis quomodo concurrat cum actione ex vendito. in l. La
beo scribit. nu. i. de contrahen. emp. 112
- 8 actio quæ cedi debet vni ex correis, quando, quo iure, & in quantum cedi de
beat, in auth. hoc ita. nume. 78. C. de duo. re. stipu. 110. & in l. reos promitten
di. nu. 11. ff. de duob. reis. 57
- 8 actio furti an competat successor, in l. si adducta. nu. i. C. de fur. 4
- 2 actiones tres competunt illi, qui soluit æstimationem rei commodatæ, si reuer
sa postea est ad dominum, in l. in commodato. §. rem commodatam, nume. 1.
ff. commodari. 78
- 2 actionem quando quis diuidit, potest cogi quod totum reducatur in vnum. in
l. non est nouum. nu. 3. ff. de act. emp. 116
- 3 actio quæ competit filia, & patri pro dote, an sit vna vel sint plures. in l. 2. §. itē
si. nu. 4. ff. sol. matr. 5
- 2 Actio vna quando tollat aliam, in l. si vt certo. §. si duobus. n. 16. ff. commo. 77
- 2 actio ex contractu quando datur ad resoluendum contractum, in l. ex empto.
§. is qui vina. nu. i. ff. de act. emp. 116
- 2 actio de peculio est prætoris, in l. j. §. potestatis. nu. 5. ff. de pecu. 92
- 8 actio pignoratitia est personalis: & quid de hypothecaria, in l. pignoris, nu. i.
C. de pigno. 99
- 8 actio ingratitudinis an sit proprium nomen, in l. liberti. numer. 1. C. de liber. &
eo. libe. 7
- 3 Actio illa videtur intentata, quæ ex verbis libelli colligi potest, in l. Gallus. §.
quidam. nu. 12. ff. de lib. & posthu. 93
- 2 actio, & obligatio est natia in remedio l. si & me & Titium. ff. si cer. pet. ibi
nume. 4. 18
- 2 Actiones bonæ fidei non dicuntur arbitrariæ propter locum, & ratio, in l. in bo
næ fidei. nu. i. ff. de eo quod cer. lo. 69
- 3 actio pro tutelæ quando habeat locum, in l. j. nume. i. ff. de eo qui pro tuto. vel
cur. 79
- actio pro tutelæ non est superuacua: sed utilis, & necessaria pupillo, ibidem
nume. 2.
- actio pro tutelæ, & actio contraria quod sint bonæ fidei. ibi. nu. 3.
- 3 actio pro tutelæ quando concurrat cum actione neg. gest. in l. j. §. si curator, n.
i. ff. de eo qui pro tuto. vel cur. 79
- 4 actio ex testamento durat ad rem si res est tradita non perfecte, in l. huiusmo
di. §. ades quibus. nu. i. ff. de leg. 1. 20
- 4 actiones quæ ad eandem rem competens, quæ sunt contrariæ, nec electione
tolluntur, possunt simul cumulari, in d. l. huiusmodi. §. qui seruum, numero 1.
eodem.
- 3 actio de dote tam ex parte viri, quā mulieris est bonæ fidei. quamuis, nu. 10.
ff. sol. matr. 12
- 3 actionem competere quando est certum, sed ignoratur quæ, actor non cogi
tur exprimere, in l. Gallus. §. si eius. nu. 5. ff. de lib. & posthu. 96
- 2 actione qua agatur pro interesse deteriorationis rei commodatæ, in l. sed mi
hi. §. si redditā. nu. 2. ff. commo. 74
- 2 actione ex empto habet, qui perdit ius patronatus serui empti per euictionē,
in l. Titius. nu. i. ff. de act. emp. 110
- 2 actio quanti minoris est duplex, scilicet, civilis, & prætoris, & in quo differat,
in l. Iulianus. nu. i. & 3. ff. de act. empt. 117
- 2 actionis diuersitas, & qualitas cognoscitur ex medio cōcludendi. in l. certi cō
dictio. nu. 2. ff. si cer. pet. 8
- actio qui tenetur ex empto, anteneatur ad factum purum, ubi quod nō, ibid.
numero 20.
- 4 actio ex testamento concutit cum conditione incerti, in l. si sic legatum. §. si
quis ita. n. 3. ff. de leg. 1. 19
- 2 actio ex contractu ita informatur per pactum incontinenti appositum velti
sicut per pactum nudum. in l. prædia. nu. i. ff. de act. emp. 119
- * actio personalis præscribitur spacio 30. annorum etiam absque bonæ fidei. in l.
seruitute. nu. i. ff. Quemad. seruit. amit. 159
- * actio descendens ex testamento est stricti iuris, ergo statuta sunt stricti iuris, vnde
consequencia in l. constitutionibus. nu. i. ff. ad munici. p. 113
- 2 actiones duæ pariter principales ad idem tendentes, quod vna non tollitur
per aliam, ibi. nu. 3.
- actio ex vendito non nouatur per stipulationem pœnalem, ibi. nu. 4.
- actio ex stipulatu, ut fiat quod conuentum est, an nouetur per stipulationem
pœnalem. ibi. nu. 5.
- 2 In actione negotiorum gestorum cōcluditur, quod negotium pertinet aliqui
ex quatuor modis, in l. si eum. nu. i. ff. si cer. pet. 21
- 3 actio præiudicialis negatiua repetit in l. si negat. nu. i. ff. de liber. agnoscen. 36
- actio præiudicialis per quam nego aliquam esse vxorem meam, ibi. nu. 3.
- 3 actiones quando sunt sublatæ culpa, vel factio eius, qui eadē deperit, tunc ex
ceptio cedendarum actionum obstat, in l. si pupillus. nu. i. ro. 5. ff. de admin.
tuto. & cura. 46
- actio perpetuata contra vnum ex tutoribus, dicitur perpetuata contra alium.
ibi. nu. 6.
- 3 In actione de dote non interest an res data in doem extet, vel non, in l. si filio.
nu. 2. ff. sol. matr. 26
- * actio de dote profectitia à patre donata cuius sit soluto matrimonio, in l. post
dorem

In omnes Barto. Lecturas.

- dotem. num. 27. fol. mat. 27. ibique habetur lata declaratio legis dos à patre, & utilitas huius disceptationis per tres quaestiones. C. eod. ti. & num. 28. 29. 30. 31. & 32.
- 6* actio de dote est de iure civili licet contractus sit de iure gentium, in l. quin- que legibus. nu. 5. ff. de bo. damn.
- 3 actio de dote profecticia est communis patris & filiarum: nec alter in alterius præ iudicium potest petere, denegare. in l. 2. §. quod si in patris. num. 1. ff. solu. ma- trimonio.
- Actio de dote profecticia est solius filiarum emancipatarum: & in ea agit. ibi. n. 4.
- 3 actio accedens cum alia principaliter, non sapit naturam illius, cui accedit: se- cu, si subrogatur. in l. item illa. §. quod adicitur. nu. 3. ff. de consti. pecu. f. 73. & l. si creditori. nu. 3. ff. de leg.
- 6 actio quæ descendit ex stipulatione de dote non habet dilationem anni, sicut actio de dote. in l. si diuortio. nu. 5. ff. de verbo. oblig.
- 3 Actio tutelæ directæ oritur ex quasi contractu celebrato gerendo, in l. ita autē. §. gessisse. nu. 2. ff. de admi. tuto. & cura.
- 4 actio de dote quomodo superfit, quando dos sit soluta viro, in l. 2. §. per cōtra- rium. nu. 1. ff. de dote prele.
- 3 actio de dote competens extraneo ad dotem reperendam est stricti iuris, in l. 1. nu. 9. ff. solu. matr.
- 3 actio ex stipulatu tacita secundum iura ff. non competit mulieri. ibi. nu. 16.
- 2 actio an sit arbitraria, quando agit in loco non destinato solutioni, in l. ad vtri- que. §. nunc de officio. nu. 1. ff. de eo quod cer. loco.
- 2 actio arbitraria dicitur propter multa, in quibus vertitur iudicis arbitrium. in l. in actionibus. nu. 19. & ff. de in lit. iur.
- actio omnis, in qua res non restituitur ad mandatum, seu præceptum iudicis, dicitur arbitraria, ibi. nu. 10.
- 3 actio tutelæ an detur utilis, vel directæ pro connexis, in l. si tutor. num. 2. ff. de tute. & ratio. distra.
- 4 actio de fideicommissario in fideicommissarium an transeat ipso iure, in l. ex- asse. nu. 2. ff. ad Treb.
- 4 actio de dote intentata per patrem an fiat transitoria ad hæredes per solam li- tis contestationem: & quando faciat actionem propriam, in l. pater filiam. nu. 2. ff. ad l. Falc.
- 3* actio præiudicialis competit etiam non contingentibus, sed per patriam po- testatem & ut sic fratri, vel alteri coniuncto. in l. sue contra. §. quia Plautia- num. 16. ff. de lib. ign.
- 4 actionem præiudicalem, per quam dicat aliquis se pronuntiare agnatum, vel cognatum, vel ut pronuncietur aliquis suus frater, an sit de re, in l. vbi quæ. §. interdum. nu. 1. ff. de ventre in posuit.
- 2 actio quæ sit agendum, quando res mea est per te pignorat, in l. si ut certo. §. nunc videndum. el. 2. nu. 3. ff. commo.
- 4 actio utilis & directæ an possit competere vni, & eidem, in l. si hæres. nu. 1. ff. ad Treb.
- 4 Actio in factum ex edicto Carboniano agit quis, ut constituatur possessor, in l. Carbonianum. §. missum. nu. 5. ff. de Carb. edi.
- In ista actione in factum veniunt corporalia, & incorporalia quandoque. ibi. num. 6.
- 2 actiones arbitrarie quor. sint. l. si hæres. n. 2. ff. de quod cer. loco.
- 1 actio in obligationibus in diem an sit nata ante diem l. iur. gentium. §. ut pu- ta. num. 1. ff. de pact. fol. 81. l. qui pecuniam. num. 1. ff. si cer. pet. fol. 17. l. Fulci- nius. §. si in diem. nu. 1. ff. ex qui. causis in poss. eat. fo. 124. & l. j. num. 1. C. ut a- ctio. ab hæred. & contra hæred.
- 1 actio ex edicto si quis ius dicenti non obtemperauerit, quæ datur patri, datur propter veram contumaciam, non propter fictam. l. vnica. §. hoc iudicium, nu. 5. ff. si quis ius dicenti.
- 2 Actio criminalis quando inducitur ex lege. non dicitur conditio ex lege, sed accusatio ex lege, in l. vnica. nu. 1. ff. de cond. ex lege.
- 4 actio potest quæri per patrem filio emancipato, in l. ut iusturandi. §. si liberi. n. 1. ff. de ope. libe.
- 7* actio in rem quando tollatur per acceptilationem. in l. ut responsum. num. 2. C. de Transac.
- 3 actionem de peculio habens, quando possit de ea compensationem oppone- re, in l. si filiofamilias. nu. 4. ff. solu. matr.
- 3 actio quæ competit patri & filiarum pro dote est vna numero, in repe. l. si constan- te. nu. 5. ff. eod.
- 3 actionem habens ad quinquaginta si petit centum, iudicium tenet, in l. si con- stante. §. si bona. nu. 7. ff. ibid.
- 2 actiones directæ, & contrariæ ex quibus contractibus oriuntur, in l. in cōmo- dato. §. contraria. nu. 1. ff. commo.
- 2 actio ex enpro non cōpetit cum effectu, nisi pretio integre soluto. in l. Iulia nus. §. offerri. nu. 1. ff. de act. emp.
- 3 actio de dote etiam soluto matrimonio efficitur propria patris, & filiarum, in l. si pater. nu. 1. ff. solu. matr. fol. 24. & l. non solum. nu. 5. & 6. ff. eod.
- 3 actionem directam habens si consequitur vilem, illam non intentat, in l. vlu- fructu. nu. 1. ff. eod.
- 6* actionem in genere damni, & sic est actio in genere, in l. si seruus communis Mauij §. cum seruus fructuarius. nu. 2. 96. ff. de stipula. ser.
- 3 actio de rationibus distrahendis furti, & tutelæ, quando adinuicem tollantur, in l. j. in tutela. nu. 1. ff. de tute. & ratio. distra.
- actio tutelæ quare tollatur per actionem de rationibus distrahendis, ibi. nu. 2.
- actio furti & actio de rationibus distrahendis cum sint poenales, quare nō tol- lantur adinuicem. ibi. nu. 3.
- 4 actio non datur legatariis contra merum executorem, & quādo detur. in l. Fir- mio Eiodoro. §. cum ab hæredibus. n. 2. ff. quando dies lega. ced.
- 4 actio personalis quis potest teneri pro re aliena, in l. si tibi. §. si testamento. nu. 4. ff. de leg. 1.
- 2 actio ex delicto, quando detur contra hæredem, in l. si pro fure. §. conditio. nu. 1. ff. de cond. fur.
- 4 actio utilis aduersus eum qui ea tenetur, perpetuatur facta restitutione con- tra eum, qui tenetur directæ in lege. cum hæreditas. numero secundo. ff. ad Trebel.
- 4 Actio ad exhibendum est arbitraria, & in ea feruntur duæ sententiæ, in l. cum alij. §. si certum. nu. 1. ff. de vino triti. & oleo lega.
- 2 actio mihi competens pro damnis præteritis non tollitur, licet res detur in- solutum. in l. eleganter. nu. 6. ff. de pig. act.
- 4 actio oritur ex statuto, quamuis verba dispositiua ad aliquem non dirigantur, in l. seruo legato. §. si testator. nu. 1. ff. de leg. 1.
- 4 actionem qui habet ad rem quando possit agere ut sibi caueatur. in l. liberatio nem. §. nunc de effectu. nu. 3. ff. de lib. leg.
- 4 actio ex testamento remanet etiā cautione præstita, nisi fuerit interposita ani- nimo nouandi, in l. si domus. §. de euictione. nu. 2. ff. de leg. j.
- 3 actio regulariter non quæritur per ascendentes ex linea materna. in l. Caius. n. 1. ff. solu. matr.
- actio utilis ex stipulatione fauore nuptiarum quæritur mulieri per extraneum. ibi. nu. 3.
- actio integra est mulieris in stipulatione alternatiua. ibi. nu. 4.
- 6 actio de peculio ex facto serui datur, si fideiussit in causa peculiari, in l. qui fa- tisdare. nu. 3. ff. de fideiuss.
- actio de peculio quibus casibus detur propter contractum filij famil. & quid sit hoc dicere. ibi. nu. 4.
- 1 actio utilis quando præfertur directæ, vel directæ utili. in l. procuratore. nu. 1. ff. de procur.
- 1 actio vna, quando est ad aliam præparatoria, tunc possunt simul in eodem libel- lo proponi. in l. qui inofficioso. nu. 5. ff. de inoff. test.
- 4 actio iniuriarum, quando detur ad vindictam, & quando ad rei prosecutionem qualiter cognoscatur. in l. cum emancipati. §. emancipatus. numero primo. ff. de colla. bo.
- actio popularis quando dicatur dari ad vindictam. ibi. nu. 2.
- actio iniuriarum, & actio popularis transmittitur ad hæredes post litem cōte- statam. ibi. nu. 3.
- 7 actor in libello potest facere mentionem de exceptione rei, & replicatione, in l. si cum pater. nu. 1. C. si aduer. rem iudica.
- 8 actor accusans contumaciam rei, non debet recedere à foro, nisi licentiat, in l. si quis. nu. 1. C. de decur. libe.
- 9 actor si impetrauit iudicem contra reum, quem conuenit, & reus reconuenit actorem, si actor vult desistere, reus cogit actorem ad persistendum, in §. illud. nu. 4. in auth. de excu.
- 4 actor si non probat id, quod est causa sue intentionis, succumbit. in l. eum qui. nu. 1. ff. ad Treb.
- 3 actor an possit constitui per tutorem, si nulla subsit necessitas. in l. decreto. n. 1. ff. de admi. tuto. & cur.
- 7 actor constitutus à iudice tutore petente, an differat ab actore constituto à tu- tore cum iudicis decreto. in l. neque tutores. in 2. lect. numero 19. C. de pro- cura.
- 7 actor sequitur forum rei, etiam quando petitur restitutio aduersus contractum, in l. 2. nu. 1. C. vbi & apud quem.
- 6 actor vniuersitatis si constat de mandato, non cauet de rato. in l. actor. nu. 1. & 11. ff. rem ra. habe.
- actor pupilli potest constitui, vel quod tutor ipsum constituat, & iudex decre- tum interponat, vel quod iudex ipsum constituat ad tutoris petitionem, ibi- dem. num. 2.
- actor pupilli non cauet de rato, si constat de mandato tutoris, decreto iudicis & quod causa sit legitima. ibi. nu. 4.
- Causa requiritur in actoris constitutione. ibi. nu. 3.
- actor pupilli quando est constitutus à tutore cauet tutorem ratum habiturum quando à iudice canet pupillum ratum habiturum. ibi. nu. 5.
- actor vniuersitatis constitutus decreto superioris, & procurator constitutus à pupillo cum autoritate tutoris reuocatur sine superioris decreto, & pro- curator à solo tutore. ibi. nu. 9.
- actor vniuersitatis quando constituitur, non requiritur decretum superioris, nisi in pertinentibus pariter ad superiorem, & vniuersitatem. ibi. nu. 8.
- 5 actor in interdicto uti possideris semper habet probare se possidere tempore li- tis contestatæ. in l. j. §. quod ait. n. 14. ff. uti possid.
- 7 actor potest constitui ad vnam rem, in l. neque tutores, nu. 8. C. de procurato.
- actoris officium finitur finito tutoris officio. ibi. nu. 9.
- 8 actore præsentem quomodo procedatur contra reum absentem, in l. consenta- neum. nu. 14. C. quomodo & quando ind.
- actor si elegit mitti, & missus est in possessionem bonorum rei contumaciter absentis, sibi nō præiudicat quin possit facere reū personaliter capi. ibi. n. 17.
- 7 actor potest cogi ad cauendum, si transactio est interposita super contractu bo- næ fidei. in l. siue apud. nu. 13. C. de transac.
- 7 actore absente hæremodiciū contrahitur, in l. properandum. §. si quidem. n. 5. C. de indi.
- 7 actor quando dicatur liberare reum, & sic implere contractum ex parte sua, ut habeat actionem præscriptis verbis, & quando dicatur sibi subueniri per hanc actionem. in l. siue apud. nu. 9. 15. & 18. C. de transac.
- 5 actor absens ad præscriptionem interrumpendam tenetur mittere procurato- rem. in l. j. nu. 3. ff. de diuer. & temp. præscrip.
- 8 actori absenti post litem contestatam, & liquidato negotio debet statui tem- pus decem dierum pro singula dilatione, & dari annus antequam peruenia- tur ad definitiuam, in auth. qui semel numero 8. 9. & 13. C. quomodo & quan- do iud.
- actor qui iudicem delegatum impetrauit, quid debeat facere. ibidem nume- ro 12.
- actor absente dicta auth. qui semel. C. quomodo, & quando iud. tria iura immu- tat. ibi. nu. 17.
- actor in casu d. auth. qui semel. in fin. cadit ab instantia, & omni actione, non ipso iure, sed per sententiam. ibidem numero 20. & hoc fiet officio iudicis. & c. numero 21.

Index singularium materiarum

- 8 Actor contra reum reconuenientem non potest opponere exceptionem declarationis iudicij. in auth. & consequenter. numero 3. C. de sentent. & interlo. omni. iud. 69
- Et quid si actor ex natura causæ ad alium indicem de necessitate iuisset. ibid. actor an possit reconueniri de causa criminali. ibi. nu. 7.
- 2 actor dicitur esse in mora, quando recusat recipere sine iusta causa, & quæ dicitur iusta causa. in l. item illa. nu. 2. ff. de consti. pecu. 72
- 2 actor, qui non venit die statuto in loco solutionis, dicitur in mora, & quando post diem statutum possit in mora constitui. in l. item illa. numero 1. 5. & 7. ff. eodem. 72
- actor debet ire ad locum rei, ut sibi solvatur. ibi. nu. 3.
- actorem carere actione si in iudicio apparet, licet non allegetur per reum ab solutio sequitur. in l. si vnus. §. pactus. nu. 20. ff. de pact. 85
- 5 actor si petit totam rem, & in fine iudicij apparet reum possidere pro parte, iudex pro parte condemnat, & sententia valeat. in l. si constante, §. si bona. nu. 6. ff. sol. mat. 21
- 8 actor reconuentus non potest reum per modum reconuentionis reconuenire. in auth. & consequenter. numero 8. C. de sentent. & interlocut. omni. iud. 69
- actor in causa reconuentionis priuilegio causæ potest recusare iudicem non priuilegio quod eximat personam actoris ab illa iurisdictione. ibi. nu. 9.
- 6 actor, qui pro se obtinuit sententiam, an poterit principaliter petere eam confirmari, sicut condemnatus potest agendo principaliter dicere nullam quod sit. in l. si expressim. nu. 17. ff. de appella. 200
- 3 actor constitutus à tutore non facit inuentarium. in l. tutor qui repertorium. nu. 2. ff. de admini. tut. & cur. 51
- 5 actor si est in quasi possessione seruitutis, licet reus poterat illum prohibere aliquo iudicio possessorio, & ab illa illum remouere, sed primum decretum fuit interpositum iuxta formam l. si prius. ff. de oper. no. nun. an reus reuersus poterit agere illo possessorio, quod sit, si intra annum venerit. ibi. nu. 20. 20
- 1 actor dicitur qui primo ad iudicium prouocauit, in l. libertus. numero 3. ff. de in ius vocan. 56
- 7 actor ex contractu transactionis, an habeat actionem præscriptis verbis, ut promissa seruentur. in l. si pro fundo. nu. 2. C. de transact. 58
- 2 actor in prima dilatione fecit quicquid potuit in faciendo citari duos testes, qui non venerunt, quod habebit secundam dilationem solum ad producen dum illos duos testes. in l. admonendi. nu. 8. ff. de iure. 30
- actor quando dicatur nil probasse. ibi. nu. 13.
- * actore plene probate, & reo semiplene, qñ pbatio actoris elidatur. ibi. nu. 50.
- 9 actor qui actionem proposuit, vsque in finem perseuerare debet. in §. omnem vero. nu. 1. in auth. de litig. 46
- 1 actor constitutus in concilio generali, alio non apparente de iure cõmuni procedit. in l. nulli. nu. 6. ff. quod cuiusque vni. 112
- 9* actor & reus negantes præstare iuramentum caluniæ, quod caderet à iure suo per sententiam non ipso iure. in auth. ut litiga. iur. in prin. nu. 3. 57
- 6 actor, qui agit iniuriarum, an debeat se referre ad damnum, an ad lucrum. in l. iniuriarum. nu. 3. ff. de iniur. 132
- 5 actoris partes sustinere dicitur qui necesse habet probare de iure suo. in l. si prius. nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 18
- 5 actori qualiter prouidetur, si reus in territorio iudicis nihil possidet, vbi quod iudex pronunciat actorem mittendum in bona, etiam quæ sunt in alterius territorio, & iudex in cuius territorio sunt, exequitur. in l. cum vnus. §. is qui possidere. nu. 1. ff. de bo. auto. iud. pos. 126
- 7 actor agens ob non seruatiã transactionem, an debeat persequi primam instãtiam, vel de nouo inchoare. in l. siue apud. nu. 25. C. de transa. 57
- 1 actor probationes non declarat factas per testes, vel instrumenta. in l. idem pō ponius. §. si plures. nu. 2. ff. de rei ven. 170
- actor dilacione data reo, an possit uti reo inuito. in l. si iudex. n. 1. ff. de mino. 137
- 1 actor ciuitatis, tutor vel prælatus si contrahit, quomodo obligatio contrahatur. in l. si pupilli. §. item si. nu. 9. ff. de neg. gest. 114
- 7 actor quando scit se iustam causam non habere, sed vult, quod detur sententia propter stipulationem de euictione, quomodo iurabit. in l. cum & iudices. nu. 20. C. de iura. calum. 90
- 1 actori fauetur in iudicijs in respicientibus litis ordinationem, reo autem fauetur in respicientibus decisionem in l. de die. nu. 2. ff. qui satisda. cogan. 62
- 5 actor quando possit petere sibi pro debito cauere vel instrumentum fieri. in l. si finita. §. eleganter. nu. 5. ff. de dam. infec. 34
- actor an possit petere pronunciari sibi actionem competere. ibi. nu. 6.
- 3 actor impeditus in termino facto aduersarij producere eius iura, an poterit post terminum pducere. in l. si cum ipse. nu. 3. ff. de excusa. tuto. & curato. 73
- 7 inter actorem & syndicum de iure canon. causatur de nomine. in l. sed hodie. nu. 3. C. de epis. & cle. 26
- 1 actor probat negatiuam, quando est fundamentum suæ intentionis. in l. si per alium. §. docere. nu. 2. ff. ne quis cum qui. 60
- actor probat quantitatem sui interesse per iuramentum. ibi. nu. 3.
- 7 actor potest uti dilacione, quæ datur reo & econtra. in l. petendz. nu. 2. C. de tē por. rest. in integ. tam mino. 86
- actor, an cum porrigit libellum restitutionis in principio quadriennij, si tempus labatur ob disputationes, an sit danda dilatio ad probandum, quæ excedat totum tempus. ibi. nu. 3.
- an idem in instantia causæ principalis & in causa appellationis. ibi. nu. 4.
- 5 actor, an debeat comparere in quolibet termino. in l. si finita §. iulia. nu. 10. ff. de dam. inf. 32
- actor si comparuit, licet rei contumaciam accusauit, attamen debet licet iustus recedere. ibi. nu. 11.
- 5 actor volente procuratore & defensor admittitur ad iurandum, & respondendum. in l. non solum. nu. 4. ff. de procu. 106
- * 7 actor in libello potest facere mentionem de exceptione adue rsarij, & sua replicatione. in l. j. nu. 1. C. de non num. pec. 143
- 7 actore probante plene de creditore, & reo semiplene de solutione res efficit dubia. in l. vulgo. nu. 3. ff. de admini. tuto. & cur. 53
- 4 actore petente plus debito reus non condemnatur in expensis, nisi actor offerat se recipere partem, quæ non est in controuersia. in l. q. solidi. nu. 2. ff. de le. 2. 47
- 8 Actor contumax, quando condemnatur in expensis, an debeat citari ad audiendum sententiam expensarum. in l. non ignoret. n. 6. C. de fruc. & lit. expen. 77
- 2 Actor dicitur plene probasse, quando iudex ex offensis non est adductus ad fidem, & credulitatem. in l. admonendi. nu. 15. ff. de iure iura. 30
- 1 Actoris intentio si est ambigua, & responsio rei ambigua, qualiter sit interpretandum. in l. si quis intentione. nu. 5. ff. de iud. 156
- 7 Actoris intentio, an sit fundata ex eo, quod reus opponit solutionem. in l. j. n. 2. C. de probatio. 124
- 9 actor reconuentus à reo, an possit iudicem recusare. in §. illud. nu. 6. in auth. de executio. 43
- 8 actor constituitur à tutore seu curatore iudice autorizante. in l. si actor. n. 3. & 3. C. de appel. 80
- Vel à iudice curatore postulante. ibi. nu. 4.
- actor datus ad litem non potest prosequi causam appellationis in eadem lite interpositam, & quid si velit prosequi. ibi. nu. 2. & 5.
- 8 Actor debet probare, se re locasse, vel præcario concessisse in iudicio unde vi, & reum contumacem fuisse in restituendo. in l. non ab re. nu. 3. C. unde vi. 93
- 5 Actor ex iure superuenienti potest fundare intentionem suam. in l. j. num. 9. ff. de excep. 151
- 1 Actore absente pot negotiū liquidari, & pronunciari. in l. & post. n. 3. ff. de iud. 156
- 7 Actor confitens lite contestata, sed de dolo plus petiisse, non punitur. in l. vna. C. de plus peti. nu. 3. 99
- 5 actor intentans actionem descendentem ex delicto, tenetur exprimere diem, locum. in l. & an eadem. §. actiones. nu. 9. ff. de exceptio. rei iudi. 156
- * Actor & reus, si sunt contumaces, iudex pot procedere ex suo officio, & citare vtrūque & absolvere reū ab instãtia iudicij, & est speciale in causis fiscalibus, in l. ex quibusdam. §. senatus censuit. nu. 1. ff. de iur. fisc. 2
- 8 actor si in causa appellationis probauit illud, quod non potuit probare in prima cã, iudex pot pronuciare primam sententiam iniuncta respectu iuris parit: licet nulla fuerit iniquitas iudicis, in l. eos qui. nu. 9. C. de appella. 80
- 7 actor succubus in rei vëdicatione agit publiciana. in l. 2. nu. 1. C. de probat. 124
- 6 actor tenetur edere reo ad exceptionem fundandam. in l. qui tabulas. nu. 4. ff. de fur. fol. 104. & in l. si. nu. 1. & 3. C. de eden. 42
- 6 actor quando possit purgare moram. in l. si insulam. nu. 24. ff. de verb. obl. 34
- 7 actori & reo quando subuenitur per actionem de dolo propter non obseruatiam transactionis. in l. siue apud. nu. 18. C. de transa. 56
- 5 actor, qui ciuilitate, & naturaliter possidet contra reum turbantem, qui nullo modo possidet, obtinet, si probat se sic possidere tempore litis cõtestatæ. in l. j. §. quod ait. nu. 2. ff. vti possid. 141
- actor, qui dicit aliquem possidere violenter, clam, vel præcario ab ipso debet semper hanc qualitatē probare. ibi. nu. 13.
- 1 actor vniuersitatis non potest constitui ad lites futuras, sed ad plus præsentēs sic. in l. illud. §. sed si ita. nu. 2. ff. quod cuiusque vni. 112
- actor priuati constituitur etiam ad futuras lites. ibi. nu. 3.
- 1 actor constitutus ab ordine decurionum reuocari non potest sine autoritate superioris lite contestata. in d. l. illud. §. quod si actor. nu. 1. ff. eod. 113
- 7 actor an debeat redire ad pristinam instãtiam, an vero de nouo inchoare, quando recedit à transactione. in l. si diuersa. nu. 5. C. de transa. 53
- 6* actus si non valet ut ago, non valet ut valere potest, & qualiter procedat. in l. j. §. si quis ita. nu. 2. & 5. ff. de verb. obl. 2
- 1 actus iuris ciuilis non tollit naturalem obligationem, in l. si quis iniquum. §. ex hac. causa. nu. 1. quod quilibet iuris. 53
- 8 actus binus dicitur frequens. in l. 2. nu. 12. C. quæ sit lon. confue. 114
- 1 actus contrarius retro similis, vel æquipollens requiritur, ut videatur à primo contractu recessum. in l. ab emptione. nu. 13. ff. de pac. 92
- 3 actus factus tempore feriato poterit tempore feriato reuocari. in l. 2. §. ite si. nu. 7. ff. si quis in ius voc. non ierit. 59
- 7 actus voluntarij iurisdictionis non possunt exerceri extra iurisdictionem cedētis, qui sit inferior à principe. in l. j. nu. 39. & 40. C. de sum. Trin. 6
- 8 actus, qui non fit ut fieri debet, dicitur debiliter factus. in l. nominatio. nu. 4. C. de decurio. lib. x. 18
- 1 actum qui ponit prout est in patente, præsupponit eum prout est in agente. in l. j. nu. 2. ff. quod met. cau. 124
- 1 actus defunctorum non possunt esse in pendenti, sicut actus viuientium. in l. receptum. num. 3. ff. comm. prad. 186
- actus viuientium determinati non trahunt ad actus defunctorum. ibi. num. 4.
- actus viuientium quomodo possunt esse in pendenti, & ibi quid de actibus morientium. ibi. num. 5. & 7.
- 6 actibus si ex pluribus vnus effectus sequitur, ille solus punitur, si plures, ex quo libet punitur. in l. prætor edixit. §. si mihi. nu. 1. ff. de iniur. 129
- 1 actu in omni facto per procuratorem non est necesse quod dicatur quod facit procuratorio nomine domini. in l. qui seruum. nu. 1. ff. de interrog. act. 126
- * actus necessarius naturæ intermedius, inter interrogationem & responsionem non vitiat obligationem. in l. duos. ff. de duob. reis. nu. 4. ff. de duob. reis. 56
- 7 actus quando celebratur in scriptis, debet primus scribi, & postea legi. in l. contractus. nu. 2. C. de si. instrum. 137
- 1 actus vnicus multū notorius, non inducit cõsuetudinē. in l. de q. b. n. 11. ff. de legi. 17
- actus tres aut quatuor introducti eodem die contra legē, non inducunt cõsuetudinem. ibi. num. 12.
- actus extraiudiciales sufficiunt ad consuetudinem inducendam, & etiam iudiciales. ibi. & in repet. num. 13.
- 7 actus factus contrarius protestationi, quando tollat protestationem, in l. vt debitum. nu. 2. C. de hzred. act. 123
- 7 actus facti nomine meo expressa reprobatio quando requiratur, in l. si absentis. nu. 2. C. si cer. pet. 116
- 6 actus si peruenit ad casum à quo incipere non potest, an vitietur. in auth. vt hi qui obli. nu. 20. fo. 30. in l. pluribus. §. & si placeat. ff. de verb. oblig. nu. 24. fol. 71
- 53 litem illa. §. quod adiicitur. ff. de const. pec. 53

- Actus viuentium quomodo possunt esse in pendenti, & ibi quid de actibus morientium. ibi. nu. 5. & 7.
- Actus an vitietur si vnus falsi, & alterius veritatoris autoritas interueniat. in l. j. §. verba. nu. 1. ff. quod fal. tut. 79
- Actus voluntarij vt contractus, & vltimæ voluntates, ita valent de die, sicut de nocte. in l. non minorem num. 2. C. de transact. 55
- Actus necessarij, vt iudicia, debent fieri de die, alijs non valent. ibi. nu. 3.
- Actus quando fiunt de nocte, an debeant esse luminaria. ibi. num. 4.
- Actus gestus per minorem partem, minori parte existente absente, an valeat. in Auth. de alienat. & emphy. §. quacunque. nu. 7. 51
- Actus ciuiliis nō est in administratione paterna. in §. si vero his nu. 2. in Auth. quib. mod. natu. efficit. sui. 37
- Actus contrarius protestationi nihil prodest, in l. licet. nu. 4. C. de procura. 71
- Actus non priuilegiatus si causatur ab actu priuilegiato ratione contractus, sumit naturam illius, à cuius primordio emanauit: secus si sumit primordium ab eo, qui est causa honoris inducendi, in l. vnica, num. 11. C. de impo. lucra. lib. 10. 20 21
- Actum quando videatur, quod ante opus perfectum debeatur tota merces, in l. qui insulam. §. qui ædem. nu. 1. ff. loca. 125
- Actus legitimi conditionem non recipiunt in §. proprius autem seruus. Infit. qui test. tut. dar. pos. num. 1. 66
- Actus factus per dominum post litem contestatam quando valeat. in l. mutari. num. 5. ff. de procur. 103
- Actus interueniens inter interrogationem & responsonem quando vitiet stipulationem. in l. j. §. qui præsens, nu. 2. ff. de verb. oblig. 2
- Actus si geritur me absente, & ego agnoui, & taceo, quādo videar approbare, in l. quo enim. §. rem haberi, nu. 1. ff. rem rat. hab. 106
- Actus nullus propter omissionē solennitatis respicientis fauorem publicum, non potest postea confirmari, & quibus casibus confirmetur, in l. j. §. sed si filius fam. nu. 2. ff. de leg. 3. 47
- Actus nullus ob defectum solennitatis respicientis certam personam potest postea confirmari. ibi. num. 3.
- Actus idem numero secundum diuersam intentionem operatur diuersos effectus in l. cum pater. §. pater. pluribus. num. 2. ff. de leg. 2. 42
- Actus qui geritur quando non potest geri vniiformiter in toto loco, tunc locus loci particularis exprimi debet. in l. de pupillo. §. qui nuntiat, num. 3. ff. de ope. no. nunc. 11
- Actus medius interueniens facto hominis, qui impedit negotium geri, non impedit ratihabitionem retrahere l. cum decem. §. itē si ignorans. num. 1. ff. de sol. 87
- Actus postquam est promissus, vel constitutus ab itinere separari non potest acceptilatione. in l. & per iusuradum. §. si id quod, n. 1. ff. de acceptilat. 94
- Actum tacite quādo habeat pro expresse, in l. quicquid, n. 2. ff. de ver. obli. 36
- Actum tacite vel expresse semper inspiciuntur l. semper in stipulationibus. num. 1. ff. de reg. iur. 237
- Actus qui celebrantur in scriptis, an possint emendari postquam sunt scripti: & an appellatione actorum contineatur sententia, in l. actorem verba. n. 1. ff. de re iud. 116
- Actus, qui habent causam continuam quādo videatur quotidie & semper fieri. in l. eum qui. §. in popularibus. num. 7. ff. de iure iur. 29
- Actus facti per non iure electos cassantur. in l. iusurandum. §. pupillus nu. 6. ff. de iure iur. 27
- Actu fiendo requisita debent interuenire etiam quando rescitur, in l. j. nu. 1. ff. de ritu nupt. 146
- Actus expediendus cum iudice tanquam cum parte, si in iudicio venit expediendus, coram alio iudice expediri debet. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. num. 3. ff. de ope. no. nun. 10
- Adæquata rei attribuitur quicquid est plus iuris ad eam quam fit adæquatio in l. j. num. 2. ff. de lega. 2
- Actus factus, qui communiter æstimatur licitus, licet in veritate non sit, per hoc non dicitur illicitus, in l. quis sit. §. apud Labeo. n. 1. ff. de ædil. edic. 138
- Actus indigens consilio, alicuius, quādo debeat, vel possit expediri spreto consilio, quando consilium esset malum, in l. j. §. si plures. nu. 11. ff. de exerc. actio. 87
- Actu præsens quem non poterat impedire, quando sibi præiudicat, in l. Titia cum testamento. §. Lucia. num. 2. ff. de leg. 2. 31
- Actus omnis, qui fit verbis gratia tantum facientis, potest dici consilium. in l. non solum. §. si mandato. num. 22. ff. de iniur. 130
- Actus vnus occultatur causa coniungendarum actionum. in l. singularia, nu. 2. ff. si cert. pet. 12
- Actus idem non potest producere diuersos effectus. in l. cum is. §. fideiussor. num. 3. ff. de condi. indeb. 52
- Actus agentium non debent operari vltra eorum intentionem. in l. non omnibus. num. 1. ff. si. cer. pet. 14
- Actus vnus alienationis quando permittitur, omnis alius illi similis, & eundem importans effectum, vel meliorem, permittitur, in l. sicut. §. sed & si permiserit, num. 1. ff. quib. mo. pig. vel hypo. fol. 138
- Accursus est honestum nomen, in l. facta. §. si sub cond. nu. 5. ff. ad Trebel. 143
- Accursus quando emancipauit dominū Franciscū, voluit, quod datum emancipationis causa. imputaretur in quartam. l. in quartam. num. 10. ff. ad leg. 42
- Ad dictio, quando faciat modū, vel ponat conditionem, in l. insulam. §. qui dam, n. 1. ff. de loc. 136. & l. quib. §. Terminus. n. 9. ff. de cōdi. & demō. 115
- Ad A M ex quo fuit à Deo productus, dicitur datius, ceteri homines natiui. in l. iuris gentium. §. & ideo. num. 1. ff. de pac. 80
- Ad dictio, significat propinquitatē per duos pedes, vel vnum in l. quidam Hiberius, nu. 3. ff. de serui. vrb. pred. 183
- Additio facta statuto debet edi cum statuto, in rubrica. numero 8. ff. de operis noui nunciat. 2
- Ademptio legati facta in alia vltima voluntate, nō tollit ipso iure legatum, ed ope exceptionis, in l. si ita sit. nu. 2. ff. de leg. j. 7
- Ademptio si refertur ad rem, vñ adimi omnis dispositio facta circa illā rem, e n n si refertur ad ius. in l. si quis. §. si Titio. nu. 1. ff. de adimen. leg. 94
- Ad eundo dicitur quis quasi contrahere, & fit quasi contractus inter hæredes, & creditores. in l. apud Iulianum. §. si pupillus. num. 1. ff. quibus ex causis possit. 122
- Adhibitus à muliere ad stipulandum dotē quando videatur adhibitus vt minister, vel animo donandi. in l. quæ dotis. nu. 2. ff. sol. mat. 20
- Adhibitus si est à muliere ad stipulandum animo donandi an poterit mulier donationem reuocare, & quæ donatio dicatur etiam quando est facta mentio mortis. ibi. nu. 3. 71
- Adhibitus est stipulandum dotem non videtur adhibitus animo donandi in l. Seia. nu. 1. ff. de dote præleg. 71
- Adhibitus ad stipulandum animo donandi si fiat mentio mortis intelligitur causa mortis. ibi. nu. 2.
- Adiens ex iure alieno pro se tantum per illos actus, per quos induceretur aditio, si ex suo iure, vel persona adiret, per eosdem inducitur aditio, in l. gerit. nu. 30. ff. de acqui. hære. 158
- Adire hæreditatem quando videatur implens conditionem, in l. j. num. 2. ff. de cond. causa da. 37
- Aditio hæreditatis semper non retrahitur ad tempus mortis. in l. si is qui pro emptore. nu. 49. ff. de vñcap. 96
- Adiendo quis non obligatur in foro conscientia vltra vires hæreditatis. in l. gerit. nu. 7. ff. de acq. hære. 156
- Adire quid sit, quid repudiare, quid immiscere, & quid abstinere. ibi. num. 8. 157
- Aditio non inducitur per ista verba ista hæreditas mihi non displicet. ibi. dem nume. 12. 157
- Aditio inducitur, si conuocatis pluribus amicis, & testibus quis dixerit, sitis testes, ego volo adire talem hæreditatem. ibi. nu. 13.
- Aditio quando inducatur, si aliquis est confessus se hæredem Titij. ibi. nu. 14.
- Adiisse an videatur hæreditatē, si aliquis vt hæres Titij scribit alicui. ibi. n. 15.
- Aditio hæreditatis, an inducatur si aliquis dixit, magna fortuna fuit, q̄ talis hæreditas obuenit. ibi. nu. 16.
- Aditio quando inducatur per verba dubia, puta, placet mihi, vel bene volo, vel bene contentor. ibi. nu. 17.
- Aditio quando videatur facta quando quis potest facere actum nomine suo, & vt hæres licitè, sed vtroque modo nomine meo, & alieno ibidem. num. 27.
- Aditio nō inducitur ex cursu temporis decem annorum, sed præsumitur quod precessit. in l. qui aliena. §. sed & si. nu. 2. ff. de acq. hære. 143
- Aditio præsumitur facta ex actu, qui non potest fieri citra ius & nomen hæredis facto à patre consentiente. ibi. nu. 4.
- Adire quando videatur, qui potest facere aliquid tanquam hæres. & nō hæres vno modo licitè, & alio illicitè. ff. de acquirend. hæreditat. l. gerit. nu. 157
- Adire ne videatur, qui dicit se possidere domum pro sua legitima, an releuetur ibi. num. 22.
- Adire quando dicatur qui potest facere actum vtroque modo licitè, scilicet nomine suo, & alieno. ibi. nu. 24.
- Adire quando videatur dans elemosinā de rebus & bonis defuncti. ibi. n. 25.
- Aditio partis quare trahat ad se totum, non autem repudiatio. in l. qui totam, 4. ff. de eod. tit. 143
- In aditione hæreditatis debet procedere iussus, in bonorū vero possessione, & Trebellianica restitutione sufficit ratihabitiō sequens. l. qui in aliena. ibi. dem. 119
- Aditio hæreditatis, an requiratur, vt valeat substitutio pupillaris in l. 2. nu. 24. ff. de vulgari & pupil. 21
- Ex aditione facta ex tacita vulgari confirmatur tabulæ pupillares. ibi. nume. 21
- Aditio quando habet vim solutionis. in l. quæ dotis. nu. 9. ff. sol. mat. 21
- Aditio hæreditatis quādo habeatur loco solutionis. in l. si is qui pro emptore, nu. 68. ff. de vñcap. 96
- Aditio hæreditatis extinguit obligationem iure confessionis quādo hæres per hoc non damnificatur. in l. Stichum. §. aditio. nu. 1. ff. de sol. 90
- Aditio hæreditatis, an requiratur ad cōfirmationem substitutionis exëplaris. in l. cum quasi. §. si plures. nu. 2. ff. de fideicommiss. liber. 68
- Adire qui potest, repudiare potest, scilicet qui adiit nomine proprio non nomine alieno. in l. si infanti. nu. 7. C. de iure delibe. 29
- Aditio quod non requiratur in relictis ad pias causas. in l. j. nu. 6. & 9. C. de bonis va. lib. x. 8
- Aditio an requiratur in donatione causa mortis. in l. in mortis causa. nu. 1. ff. de don. cau. mor. 64
- Adire quis & quando potest. l. is potest. nu. 2. ff. de acq. hæred. 140
- Si contra adeuntē opponitur q̄ est seruus, filius fami. vel minor. quis probat. ibi. dem. 15.
- Aditio hæreditatis consistit an animo per extrinseca declarato. in repetitio. l. j. nu. 6. & 13. ff. de offi. proc. Cæsa. 41
- Adire & restituere quo iure quis cogatur. in l. si legatus. nu. 1. ff. ad Treb. 139
- Adire & restituere si capax institutus nō cogitur, an ille, apud quem remanet hæreditas, remaneat cum onere istius fideicommissi. in l. eam quam. nu. 6. C. de fideicommiss. 42
- Adire iudicem, an possim vt probetur de ætate mea. in l. cum test. num. 1. C. de proba. 125
- Adire, an quis possit paternam, & repudiare pupillarem, vel adire pupillarem, repudiare paternam. in l. quod Aristo. nu. 7. ff. de acq. hære. 160
- Adire ex quibus videatur si aliquis adit ex iure suo, pro alio tamē & ad vilitatem alienam. in l. gerit. nu. 33. eod. 158
- Adire quando dicatur pro alio, quando quis adit ex persona aliena. ibi. nu. 33. Aditi

Index singularium materiarum.

- Aditio ex quibus videatur facta quando aliquis non adit, sed adeunti authoratur. *ibid.* nu. 36.
- 3 Adire omittentes ex testamento, ut habeat ab intestato, quando in dubio videtur facere, ut circumueniat legatarios. in l. prater. numero 2. ff. si quis omis. cau. testa. 162
- 3 Aditio hereditatis, an inducatur ex habitatione facta de domo per pupillum scientem tutorem. in l. j. §. mutus. nume. 2. ff. de tute. 39
- 3 Adire, & repudiare à pari procedunt, ita ut dicta de aditione intelligatur in repudiatione. Et cognito, qui possint adire cognoscant qui possint repudiare. l. is qui putat. nu. 6. ff. de acq. hered. fol. 146. & l. is potest. nu. 1. ff. eo. tit. eo.
- 3 Adire quis dicitur ex constitutione procuratoris facta ad adeundum. in l. per procuratorem. nu. 2. ff. eo. tit. 158
- 7 Aditio hereditatis an porrigat effectum suum extra ciuitatem. in l. j. nu. 41. & 43. C. de. sum. trin. 6
- 4 Aditione quasi contrahitur inter heredem, & legatarios, in l. cum res. num. 3. & ff. de leg. j. 13
- 9 * Adire proprie est in heredibus extraneis, in suis immiscere & absolvere in §. Extraneus. num. 1. Instit. de hered. qual. & diff. 77
- 3 Adire quando quis videatur ex implemento conditionis. in l. iam dubitari. num. 2. ff. de hare. insti. 113
- 3 Adeundo partem an quis acquirat totum, & si dicit, partem adeo, partem repudio, & si partem repudiat, partem defert. in l. j. nu. 1. ff. de acquir. har. 142
- 4 Adire & restituere quis cogitur officio iudicis. in l. non est. numero 1. ff. ad Trebel. 141
- 4 Aditio hereditatis inducitur, quando aliquis dicit, volo esse heres, secus si dicat volo adire. in l. facta. §. si sub conditione. num. 4. ff. ad Trebellia. 143
- 4 Aditio hereditatis recusari potest per absentem, & sic nuncio, vel per epistolam in l. recusare. num. 1. ff. ad Trebel. 135
- 3 Aditio defertur conditione ex l. cum hereditate. ff. de acq. har. *ibid.* nu. 4. 152
- 3 Aditio ex testamento paterno non requiritur ad vulgaris tacite confirmatio nem, in l. si pater. n. 2. ff. de vulg. & pup. 129
- 3 Adire quando videatur qui non adiuit intra terminum, vel repudiat. in l. quadiu. nu. 5. ff. de acquir. har. 154
- 3 Adire impeditus facto alterius vel metu poenae legalis hereditatem non aditam decedens transmittit, in l. ventre. nu. 9. ff. de eod. 155
- 3 Adire an videatur si quis plusquam pro parte sua dominum interposuerit, in l. duo fratres. nu. 1. ff. de eod. *ibid.*
- 3 Aditio hereditatis ab intestato requiritur, ut legata in codicillis confirmetur. in l. j. nu. 1. ff. de fideicom. liber. 67
- 3 Aditio, quae fit ex tacita vulgari, an confirmet expressam pupillarem. l. j. nu. 42. ff. de vul. & pup. 118
- 3 Adire intra quantum tempus possit, qui semel tacuit. in l. si quis suus. nume. 6. ff. de iure delibe. 139
- 3 Adire quis cogitur officio iudicis in l. quia. nu. 6. ff. ad Treb. 135
- 3 Adire deliberans quando possit pendere deliberatione ad adeundum deliberare, in l. ait prator. nu. 2. ff. de iure delibe. 149
- 3 Adijisse uidetur tunc, quando apparet quod aliquid pro herede gessit, & non apparet utrum putaret se uoluntarium, vel necessarium, in l. is qui putat. n. 6. ff. de acq. here. 146
- 3 Aditio hereditatis an requiratur in testamentis quando sunt relicta ad pias causas, ut legata debeantur. in l. eam quam nu. 2. C. de fideicom. 43
- 9 Adiacens, & confinans idem sunt, in authen. de sanctis. Epif. §. sin autem. num. 1. & 2. 55
- 6 Adiectio fit per vel, sicut per aut. in l. j. §. si fructuarius. nu. 2. ff. de stipul. ser. 61
- 6 Adiectio qui mutauit conditionem suam in deterius, non potest solui. in l. cum quis. nu. 1. ff. de solutionib. 83
- Adiectio qui monasterium intrauit solui non potest. *ibi.* nu. 2.
- 6 Adiectio solui potest inuito creditore in l. si seruus. §. cum mihi nume. 4. ff. de verbo. obliga. 54
- 6 Adiectus an videatur habere mandatum. in l. verò. nu. 3. ff. de sol. 81
- 4 Adiectiuum pluralis numeri licet detur ad duo substantiua, tamen etiam potest dari singularis numeri. in l. Plautius. nu. 3. ff. de auro & arg. leg. 87
- Adiectiuum pluralis numeri neutrale datum ad duo substantiua, quare non referatur ad omnia. *ibi.* nu. 4.
- 4 Adiectiuum instructum, adijcit accessorie illa quae consueuerunt accedere legato fundi: principaliter vero quae non consueuerunt. in l. si cui fundum. n. 4. ff. de fundo instru. 75
- 4 Adiectiua duo quando copulantur respectu unius substantiui, & requiratur concursus utriusque, quomodo intelligatur, in l. qui concubinam. nume. 1. ff. de lega. 3. 51
- 4 Adiectiua indefinita generaliter & naturaliter posita referuntur ad omnes res, ad quas possunt adaptari ratione adiuncti, cuius significatio restringitur l. qui vinam. §. cui dalcia. nume. 1. ff. de uino & oleo lega. 74
- 4 Adiectiuum significatiuum aetatis adiunctum personae legatarij non restringit legatam. in l. Mela. nu. 1. ff. de ali. lega. 85
- 4 Adiectiuum pluralis numeri datur ad duo substantiua. in l. cum filio famil. nu. 16. de leg. j. 6
- 1 Administratorem plures habentes, quando illam dicantur habere in solidum. in l. j. nu. 1. de offi. consu. 31
- 7 Administratores legitimi iurant de calumnia, & in eorum animam. l. 2. §. quod obseruari. nu. 1. & 2. C. de iuramen. calum. 90
- 3 Administratio an possit interdici patri dissipanti bona filij in l. idem est. §. non autem. nu. 2. C. de bo. quae libe. 55
- 3 Administratio interdicitur prodigo à lege non ab homine. in l. j. nu. 2. ff. de cura. furio. dan. 82
- 9 Administrator ciuitatis accipientis pecuniam mutuo, quae actione teneatur, si pecunia non est versa in utilitatem ciuitatis. in l. ciuitas. nume. 6. 7. 8. 9. & 10. ff. si cert. pet. 16
- 6 Administratio vni concessa quando denegata videatur aliis. in l. quod si forte. §. sunt quidam. nu. 1. ff. de solu. 5
- Administratio non est interdicta tutori, postulato suspecto, quando est coniunctus, sed datur ei adiunctus. *ibid.* nu. 5.
- 9 Administrator an deponat officium ante successoris ingressum in Aue. de ad. ministra. tuto. nu. 2. 43
- 7 Administrator vniuersalis quando possit aliquod debitum remittere, in l. praesentes. nu. 1. C. de transac. 52
- Administrator vniuersalis dicitur habere liberam administrationem, *ibid.* numero 4.
- 8 Administrator ecclesiae potest vendicare rem, quam alienauit, item fiscus, idem in administratore aliarum ciuitatum. idem in tutore. l. si minori. nu. 2. C. de iure fis. lib. x. 3
- 3 Administrare quis cogitur per iudicem, ut si male gerat, facilius remoueat. in l. haec enim. §. qui nihil. nu. 1. ff. de suspens. tuto. 63
- 7 Administratoris apothecae reuocatio debet fieri in illo loco, in quo fuit positus administrator. in l. vna. nu. 9. C. de satisf. dan. 89
- 7 Administratores legitimi non satisficiant. in l. fin. numero 5. C. de administ. tuto. vel cura. 173
- 7 Administrator ciuitatis expresse non potest remittere usuras, sed tacite sic, recipiendo minores. in l. aduersus. nu. 1. C. de usur. 148
- Administrator ciuitatis quando possit praediacare ciuitati. *ibi.* nu. 2.
- 8 Administratoris sacramento statuitur in expensis minutis. in l. 2. nu. 2. C. de nauicula. lib. xj. 28
- 7 Administratio certae rei interdicitur, sicut administratio omnium bonorum. in l. si duo. nu. 2. ff. de admini. tuto. & cura. 58
- 7 Administrator quando palam & publice possit emere de bonis illius, cuius est administrator, in Authen. quibuscumque. nu. 2. & 3. C. de sacrosan. ecclesiis. 20
- 3 Administratio si vni concessa est, a alijs videatur denegata. in l. & si pluribus. nu. 1. ff. de autho. tuto. & cura. 59
- 5 Administrator necessarius quando cauet de rato, debet dicere se non velle teneri, si apparebit se esse verum administratorem. in l. inter quos. §. alieno. n. 2. ff. de dam. infec. 40
- 7 Administratores qui faciunt fructus suos, possunt procuratorem constituere. in l. neque tutores. nu. 3. C. de procura. 67
- 7 Administrator an teneatur foenerari si dominus erat solitus foenerari. in l. si mater. nu. 1. C. de usu. 150
- Administrator potest usuras restituere domino inuito. *ibi.* nu. 2.
- 2 Administrationem liberam habens quando possit donare. in l. contra iuris. §. si filius. nu. 1. ff. de pac. 87
- 6 Admenatio punitur ex vili l. Cornelia. quae pertinet ad omnem iniuriam manu factam. in l. item apud. §. si quis pulsatus. nu. 1. ff. de iniur. 131
- 9 Admonitio debet vindictam precedere. in §. hic quoque. nu. 1. in Auth. ut lice. ma. & auig. 49
- 9 Admonitio cum causa anni facit quem inobedientem. in §. si quis. n. 1. in Auth. de hare. & Falci. 3
- 2 ADOLESCENS quando aequiparatur pupillo. in l. videamus. nu. 7. ff. de in litem iuran. 35
- Adolescens iurare potest in litem, & de veritate interrogari. *ibi.* nu. 8.
- 1 Adoptiuus quando conferat, & habeat contrab. in l. j. §. is quoque. num. 1. ff. de colla. bo. 159
- Adoptiuus institutus si adiuit, & alius praeteritus venit per contra tabulas, quae dicatur facta in fraudem. *ibi.* nu. 2.
- 3 Adoptio quid sit. in l. filio. nu. 5. ff. de lib. & posthu. 91
- 6 Adoptiuus sequitur originem adoptantis, nec per hoc quis perdit suam originem, & durat donec adoptio durat. in l. j. nu. 9. ff. ad muni. 217
- 1 A D V E N A conuentus in loco non tenetur satisfacere de iudicio fisci in loco sui domicilij. in l. haec res absens. §. proind. nu. 2. ff. de iudicijs. 152
- 6 Aduentitia hodie non quaeruntur per filium patri. in l. quaeritur. n. 1. ff. de lega. j. 21
- Aduentitia dicuntur ea, quae habet nepos ab auctore respectu patris. *ibi.* num. 2.
- 7 Aduentitium est quod lucratur filius familiae ex dote, vel donatione propter nuptias ex forma statuti: & sic non venit fratribus conferendum. in l. j. n. 1. C. de bo. quae libe. 54
- 8 Aduentitium est quod quis quaerit ex laboribus & industria, & quid sit aduentitium. in l. cum oportet. nu. 2. & 6. eo. tit. fol. eo.
- 4 * Aduerbiu, *ibi.* inducit conditionem. in l. si ita sit scriptum. §. si patern. 1. ff. de leg. j. 33
- 5 * Aduerbiu, unde, quid significet in l. j. ff. de vi & vi armata. 137
- 2 Aduerbia negandi an faciant conditionem, vel modum. in l. j. nu. 1. ff. de condi. & demon. 108
- 4 Aduerbia temporis in casibus, quibus faciunt conditionem, illam faciunt secundario, & principaliter tempus, in l. j. n. 18. ff. de condi. & demon. eo. *ibid.*
- Aduerbiu omne quod dispositionem suspendit in aliquem futurum euentum, facit conditionem. *ibi.* nu. 22.
- 1 Aduersarius si est certus, citatur, si non est certus, fit proclama. in l. de aetate. n. 45. ff. de mino. 137
- 4 * Aduersarius quando est certus nominatim citatur aliis sufficit generale proclama. in l. bona. §. si causa. nu. 10. ff. de bo. poss. 151
- 8 * Aduersarius officio iudicis compellitur ad responsiones, in l. vnica. nu. 17. C. de confes. 78
- 7 Aduersarius minoris restituit etiam ipse restituitur ad id, ad quod latus est ex contractu minoris. in l. j. nu. 1. C. si aduer. trans. 82
- 7 Aduersarius quando negat, vel dubitat respondendo onus probationis transfertur in alium. in l. j. nu. 1. C. de proba. 124
- 1 Aduersarius est citandus vbiusque potest ladi. in l. adoptio. n. ff. de adopti. 291
- 7 Aduersatiua, autem, aduer. ad factum & ius. in transigere. n. 6. C. de tra. fact. 54
- 7 Aduersarius potest instare, ut testes partis examinentur. in l. si quando. in 3. lec. nu. 13. C. de testi. 243

- 7 Aduersarius qui prohibet examinari testes producendos, potest pro conuicto haberi in l. prouidendum. in l. 2. lect. nu. 5. C. de postu. 62
- 6 Aduersarius natura est aduersari pracedentibus in l. pratorie. §. sed si vnus. nu. 1. ff. de prato. stipu. 97
- 5 Aduersarius potest contra testimonium ferendū facere quæstiones. in §. & hic verō. nu. 4. in Authen. de testib. 41
- 3 Aduersario principali potest dari pecunia, vt patiatu contra se ferri sententiā si litiget per calumniam. in l. j. nu. 2. C. de pœ. iud. qui male iud. 73
- 4 Aduersarius, autem, vero, sed, & similes, inducunt coniectionem. in l. Lucius. §. quæ habebat. num. 3. ad Treb. 145
- 3 Aduersarium suum instruere quis non tenetur. in l. j. §. permittit. nu. 10. ff. de libe. agno. 33
- 2 Aduersarius debet certiorari de poenitentia. in l. si pecuniam. §. si seruum. nu. 1. ff. de cond. cau. data. 39
- 6 Adulterium probatur probando prapatori aueris. in l. quod ait lex. nu. 2. ff. ad leg. Iul. de adul. 160
- 6 In adulterio per triennium aliquem stetisse probare volens, à quo tempore incipere debeat tale triennium. in l. mariti. §. sex mensium. nu. 1. ff. de adul. 161
- 8 Adulterium non committitur cum meretrice nupta. in l. quæ adulterium. nu. 1. C. de adul. & stup. 119
- 6 Adulterium dicitur manifestum, quando quis deprehenditur in domo alicuius pulchræ mulieris. in l. 3. num. 1. ff. de fur. 111
- 6 De adulterio & incestu, vel de stupro & incestu quis puniri potest. in l. si adulterium. nu. 3. ff. de adul. 162
- 6 Adulterium probatur ex præsumptionibus, vt si videres duos in camera, vel in lecto. in l. 2. §. si simul. nu. 3. ff. ad l. Iul. de adul. 155
- 8 Qui ex adulterio iniuriatur, iniuriatur etiam ex stupro commisso in viduitate. in l. mulier. nu. 1. C. de adul. & stup. 120
- 6 De adulterio vt quis puniatur, quæ probari debeant. in l. si vxor. §. sed & si ea. nu. 1. ff. ad l. Iul. de adul. 157
- 6 Adultero damnato non est damnata adultera nec condemnata, qui produxit falsos testes, de necessitate non sequitur quod sint falsi & licet notarius sit condemnatus de falso non præiudicat domino ad quem pertinet instrumentum, in c. denunciante. §. quæritur. num. 1. ff. ad l. Iul. de adul. 159
- * Adultus non obligatur ciuilitur & naturaliter quando à iudice est interdicta administratio. ibidem.
- 9 Adultera posita in monasterio an post biennium efficiatur monacha. in §. si quādo. num. 6. in Auth. vt nul. iud. 54
- 6 Adultus super eo quod per eum explicari potest interpellatur, aliter requiritur procurator, in l. ex legati. nu. 4. ff. de verb. obl. 13
- Adultus potest in his, in quibus tutoris autoritas non requiritur, procuratorem constituere, ibidem.
- Adultus quando debet pecuniam, potest sine curatore interpellari. ibi. nu. 5.
- Adultus obligatur alternatiuē ad x. aut ad fundum, quando possit interpellari. ibi. num. 6.
- 6 Adultus contrahens quando obligetur ciuilitur, & naturaliter, in l. 1. num. 9. ff. de noua. 76
- 7 Adultus quando æquiparetur pupillo. in l. si procuratorem. nu. 4. & 10. C. de integ. restitu. fol. 78. & l. j. §. fuit quæsitum. nu. 4. ff. ad Trebellianum. 132
- * Adultus an adeat hereditatem sine consensu curatoris remissuē in d. §. fuit. num. 5.
- 5* Adultus curatorem habens si contrahat sine eius autoritate neque ciuilitur neque naturaliter obligatur, in l. de auth. tut. & cur. in prin. nu. 2. 67
- 7 Adultus & pupillus suspectus non æquiparantur in accusationibus. ibi. num. 5.
- 7 Adultus ingreditur monasteriū sine tutoris autoritate. in repet. auth. ingressi. num. 17. C. de sacro. eccl. 15
- 7 Adultus cum autoritate curatoris litem cōtestatur. in l. cū & iudices. §. quod obseruari. num. 3. C. de iureiur. propt. cal. 90
- 8 Adultus & pupillus an possit prætereignorantiam constitutionis. l. si quis in tantum. C. vnde vi. num. 7. 62
- Et quid de minore. ibi. nu. 3.
- 6 Adultus maior annorū xx. accusare potest: aliās non, nisi & sicut pupillus. l. qui accusare. nu. 5. ff. de accus. 147
- 6 Adultus annorū xx. potest sine curatore accusare de morte patris in l. certis. §. pupillus. nu. 2. ff. de accus. 144
- 8 Adultus non tenetur constitutione l. si quis in tantum. C. vnde vi. ibi. nu. 14. 92
- 5 Adultus an possit nouum opus nuntiare. in l. de pupillo. nu. 2. ff. de ope. nō. nū. 9
- 4 Adultus an possit conditionem implere. in l. in conditionibus. nu. 2. ff. de condi. & demq. 109
- 4 Adultus licet habeat curatorem, tamen potest facere testamētum. in l. Aurelio. §. Caius. nu. 1. de lib. leg. 91
- 4 Adultus qui fecit testamentum, non restituitur in integrum aduersus testamētum. l. j. §. fuit quæsitum. ad Treb. nu. 6. 132
- 2 Adultus quando possit iuramentum deferre, etiam sine curatore. in l. iurandū. §. pupillus. nu. 4. ff. de iureiur. 26
- 8 Adunantia generalis eligit consilium. in l. ij. nu. 10. C. de decur. lib. x. 16
- 4 Aduocatus an teneatur sequi forum, si causā est mutata. l. Mevia. §. vxore. nu. 4. ff. de annu. leg. 64
- 1 Aduocatus debet scire literas. in l. prima. §. postulare. nu. 2. ff. de postul. 97
- 1 Aduocatus debet probare voluntatem gestoris fuisse ab initio. in l. si pupilli. §. videamus. nu. 2. ff. de neg. gest. 115
- 6* Aduocatus, doctor, vel potestas an debeat habere salarium totum, vel saltem pro futuro tempore, quando eius culpa non seruiuit, in l. præs. §. diuus. nu. 12. ff. de var. & extraor. cog. 230
- Aduocati prolixitas damnatur, in auth. principales. §. antiqua. nu. 1. C. de iureiur. propt. cal. 92
- 7 Aduocatus, qui habet officium in ciuitate, non potest exire extra ciuitatem, in l. qui necessario. nu. 1. C. de aduocatis diuersorum iudi. 63
- 8 Aduocatus vel procurator si fuerit corruptus, qualiter succurratur ei, cuius est aduocatus, vel procurator, in l. j. nu. 7. C. de pœna iud. qui maud. 73
- 7 Aduocatus esse nō potest cōtra Rempublicam, qui habet salarium à Republica, in l. necessario. nu. 2. C. de aduoc. di. iud. 63
- 7 Aduocatus debet iurare postquam pars iurauit, in l. cum & iudices. nu. 4. C. de iureiur. propt. calum. dando. 90
- Aduocatus an debeat instruere partem circa responsionem, ibi. nu. 5.
- 7 Aduocatus non debet contrahere cum clientulo, in l. quisquis. in 2. lect. nume. 1. C. de postu. 62
- Aduocatus an quis esse possit, & index diuerso tempore in vna causa, ibidem nume. 2.
- 7 Aduocati non possunt cogi ad munera personalia, in l. sancimus. nume. 1. C. de aduoc. diuer. iudi. 63
- Aduocatus potest cogi suscipere delegationem. ibi. nu. 2.
- Aduocatus non debet exercere officium aduocationis in alio loco. ibi. num. 3.
- 6 Aduocatus in causa propria quādo possit petere salariū, quod alteri aduocato daretur, in l. stipulatus. nu. 3. ff. de fideiur. 70
- 5 aduocati & patroni causarum habent beneficium, ne conueniantur nisi inquātum facere possunt, in l. miles. nu. 2. ff. de re iud. 170
- 6 aduocatus tutor, & procurator quādo possint testificari, in §. quoniam vero, num. 4. in auth. de testi. 41
- 6 aduocatus an possit esse tabellio, in §. illud. nu. 5. in auth. de tabel. 23
- 6 aduocati possunt implorare officium iudicis, vt sibi constituatur salarium, in l. j. §. in honorariis. nu. 1. ff. de var. & extraor. cog. 228
- 2 aduocati, & medici seruiunt gratis, vt homines ad eos accedant, in l. quod Nerua. nu. 32. ff. de pos. 101
- 8 aduocatus qui vicit in causa propria, an possit perere salarium, quod habuisset in simili causa, in l. si. nu. 7. C. de fruc. & lit. expen. 75
- 8 aduocati non debent recipere promissionem a clientulo lite durante, in l. archiatri. nu. 2. C. de professio. lib. 10. 24
- 6 aduocati debent interesse disputationi, an rei sint examinandi: non examinationi, & quæstioni, in l. custodias. nu. 1. ff. de pub. iudi. 142
- 6 Aduocatus, qui accepta pecunia vidit instrumenta vnius partis: deinde cū alia facit pactū de quota parte litis, & animo & corpore illi affistit: an teneatur crimine falsi, vel præuicatoris, in l. prima. nu. 1. ff. de præuicatorib. 134
- 9 Aduocati debent interesse disputationibus, & publicationibus testium, in §. quoniam vero. nu. 37. in auth. de testib. 40
- Aduocati debent interesse examinationi, an quis debeat torqueri, ibidem nume. 38.
- 6 Aduocatus quando possit esse testis in causa, quā aduocauit. l. deferre. nu. 3. ff. de iure fisci. 210.
- 6 Aduocatus cum est diu abfuturus, alius est quærendus, non danda dilatio, in l. sed si vnus. §. quod autem. nu. 3. ff. de iniur. 132
- 6 Aduocatus quando debeat habere totum salarium, si casu impeditur officium aduocationis exercere, in l. j. §. diuus. nu. 1. de var. & extraor. cog. 229
- Aduocatus non reddit salarium, si per clientulum stat, vel per casum euenientē in personam clientuli. ibi. nu. 14.
- 2 Aduocatus si dederit malū cōsiliū, nō tenetur, nisi de dolo, in l. 2. n. 1. ff. mada. 101
- 6 Aduocatus vel doctor antiquus, an possit seruire per substitutum. l. in metallū, num. 1. ff. de poen. 188
- 4 Aduocans vel fideiubens pro bannito dicitur præstare auxilium: ideo si per ita tuta esset prohibitiū dare auxilium bannito, ille incurreret penam statuti. in l. post legatum. §. sunt qui putant. nu. 1. ff. de his quib. vt indig. 150
- 6 Aduocati in singulis causis non possunt recipere salarium ultra summam centum aureorum. in l. j. §. si cui num. 1. ff. de var. & extraor. cog. 229
- 6 Aduocatus vel procurator, qui instrumenta vnius partis ostēdit alteri, tenetur crimine falsi, in l. j. §. is qui deposita. nu. 1. ff. de fal. 166
- 6 Aduocati non dicuntur, nec sunt illiterati, l. j. §. aduocatos. nu. 1. ff. de var. & extraor. cog. 228
- Aduocatus vt quis sit debet studuisse per quinque annos: & doctor debet iurare ipsum peritum. ibi.
- Aduocatus in causa principali non est aduocatus in causa appellationis, ibi. nume. tertio.
- Aduocare prohibitus non prohibetur in camera consulere, nec aliquid gratis à iudice petere. ibi. nu. 4.
- Aduocatus non dicitur qui introducit iura coram arbitratore, ibi.
- 6 Aduocati, an debeant esse præsentēs examinationi testium: & responsioni positionum, in l. si postulauerit. §. quæstioni. nu. 1. ff. de adul. 161
- 3* Aduocatus non potest cogi, vt consulet in causa in qua est aduocatus. in l. proximē. nu. 3. ff. de iis quæ in test. delent. 103
- Aduocati debent interesse examinationi, an quis debeat torqueri, ibi. nu. 38.
- 7* Aduocati tenent opinionē Glossæ, in l. si ex cautione. num. 11. C. de non nume. ra. pec. 144
- 1 Aduocatus seu procurator in prima causa nō debet esse in secunda si non vult, in l. qui proprio. §. item quæritur. nu. 4. ff. de procuratoribus. 109
- 1 Aduocatum corrumpens, an puniatur pœna, de qua in l. j. §. sed & constitutio, ff. de calum. ibi. nu. 9. 121
- 7 Aduocatus prohibitus aduocare quando dicatur perpetuo prohibitus, in l. j. nu. 2. C. de postulan. 62
- Aduocatus cōdemnat us ex aliqua causa, an tacitē dicatur prohibitus aduocare, ibi. nu. 4.
- 8 Aduocati esse possunt tabelliones, in l. generali. nu. 10. C. de tab. lib. x. 27
- 1 Aduocatus non tenetur patrocinari si causa mutatur in aliena prouincia. in l. sed & ha. §. non solum. nu. 2. ff. de procu. 106
- 1 Aduocatus torquendi non debet interesse eius tortura, nec quando interrogatur. in l. legis virtus. nu. 1. ff. de legi. 15
- 7 Aduocare prohibitus à iudice Cremonæ intelligitur prohibitus aduocare etiam Florentiæ. in l. j. nu. 3. C. de postu. 62
- 1 Affectus non punitur, nisi sequatur effectus, & quando. in l. j. §. hæc autē. nu. 2. ff. quod quisque iur. 52
- 6 Affectus ratio habet locū in contractibus bonæ fidei, nō in contractibus stricti iuris. in l. quidam cum filium. num. 1. ff. de verb. obl. 49
- In l. Barto. B. 6 Regula

Index singularium materiarum

- 9 Regula quod affectus puniatur etiam si non sequatur effectus habet locum ad actionem criminalem, non civilem. in l. vulgaris. §. qui furti. nu. 1. ff. de fur. 113
- 2 affinitas non contrahitur per sponsalia. in l. quod seruius. nu. 1. de condi. cau. da. 40
- 1 affinis contra affinem non cogitur esse procurator, aduocatus, nec testis. in l. aut affinitate. nu. 1. ff. de procu. 103
- 1 affinitas intelligitur donec durat matrimonium. in l. cui eorum. §. affinitates. nu. 1. ff. de postu. 97
- 3 * affirmanti plus creditur vni quam duabus negantibus. in l. j. nu. 7. ff. de Vent. insp. 37
- 1 AGENS, nomine alterius si obtinet, repetit expensas, alias non. in l. lex parte. nu. 1. ff. fam. ercif. 194
- agens communem causam repetit à socio quatenus plus expendit. ibi. nu. 2.
- 8 agēti possessorio recuperanda semper fit restitutio possessionis antequam causa proprietatis cognoscatur. in l. si coloni. nu. 2. C. de agri. lib. xj. 39
- Secus in aliis possessorii. ibid.
- 6 Agens ad interesse non tenetur exprimere in libello certam quantitatem. in l. prator edixit. §. si dicatur. nu. 4. ff. de iniur. 129
- 7 Agere quando quis potest ad id, quod non est in mandato. in l. maritus. nu. 4. C. de procur. 70
- 7 Agenti quando quis non potest referre questionem dominij sententia non obstante, poterit sententiam vindicare contra primum agentem. in l. ius eius. nu. 3. C. de proba. 126
- 5 Agens ex mutuo, quia centum mutuauit: si producit instrumentum, in quo confessus est reus se habuisse, & recepisse centum mutuo, an obtimeat. in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. nu. 9. ff. de verb. oblig. 48
- 7 Agens directus, & probans vtili an debeat obtinere. in l. j. numero quarto. C. de act. & obli. 120
- 8 Agere tamquam vnus de populo quis potest etiam pro suo interesse, in l. duplex. nu. 1. C. de fide instr. lib. x. 6
- 6 Agi potest criminaliter pro furto. in l. si quis actiones. nu. 2. ff. de priua. deli. 111
- 8 Agere nemo cogitur ante porrectionem libelli, sed post porrectionem cogitur, nisi renuntiet. in auth. qui semel. nu. 6. C. quomodo & quando iud. 63
- 7 Quando agitur vnum, & aliud per errorem scribitur, praeualeat quod agitur: & quid si per fallaciam, vel simultatem. in l. j. nu. 3. C. plus valere quod agi. 139
- 5 Agens actione reali, an possit cogi ad exprimendam certam causam, quod non in l. & an eadem. §. actiones. nu. 11. ff. de excep. rei iu. 156
- * Agentem actione personali ad delictum civiliter non oportet exprimere omnia requisita in l. libellorum. ff. de accus. sicut in libello criminali, ibi. n. 8. 156
- agens actione reali, & succumbens, quando possit ex alia agi, & ei non obstat exceptio rei iudicata. ibid. nu. 12
- agens actione reali, & dicens rem ad se spectare iure dominij, vel quasi succubuit, an possit postea intentare Publicianam. ibid. nu. 13.
- agenti hypothecaria, qui primo succubuit, quando obstat exceptio rei iudicata. ibid. nu. 14.
- agens confessoria & negatoria, si vnam prosequitur, & succumbit, an possit aliam intentare. ibid. nu. 15.
- agenti non sufficit allegare in libello causam authoris sui in successore singulari, vniuersali sic. ibid. nu. 22.
- 2 Agi qualiter debeat contra administratorem. in l. ciuitas. ff. si cer. pet. nu. 10. 17
- 2 Agi de euictione quando possit contra habentem allodia, si vni ex fratribus duobus eueniant in parte bona emphyteutica, vel feudalia: alteri allodialia, & si emphyteutica reuertantur ad dominum ex dispositione contractus. in l. si familiarum. nu. 2. C. fam. ercif. 112
- 7 Agere quando possit reuersus de proprietate, quando aliquis fuit in possessione suorum bonorum. in l. 2. nu. 2. C. vbi in rem act. 101
- 8 Agens contra vnum ex correis debendi, licet non possit cogi cauere de rato pro altero correo credendi, cauet tamen de defendendo debitorem, si ab altero conuenietur. in auth. hoc ita. nu. 34. C. de duob. reis stip. 108
- 5 Agēs interdicto, vti possidetis, quid habeat probare, vt obtineat. l. 1. §. quod ait. nu. 18. ff. vti possidet. 141
- 7 Agere non potest infolidum vnus ex pluribus sociis vnus mercantia, pro rebus societatis sine mandato. in l. cum te. nu. 1. C. si cer. pet. 117
- 5 Agēs interdicto de itinere actuque priuato, an debeat probare se vsu seruitute sciente aduersario: & distinguit inter seruitutes habentes causam continuam, & discontinuam, in l. j. §. hoc interdictum. nu. 10. ff. de iti. actuque priua. 144
- 7 Agere quis non potest ex conventionibus innominatis, nisi primo impleuerit ex parte sua. in l. 1. nu. 7. C. de pac. 24
- 7 Agere dicitur etiam qui excepti. in l. 1. nu. 1. C. de iur. & fac.igno. 28
- 5 Agēs ex edicto nau. cau. latis est furtum esse factum per aliquem ex nautis: licet non dicat per quem, in l. cum si exhibuisset. §. ante. nu. 1. ff. de publ. & vecti. 46
- 7 * Agi quod possit ex pacto nudo transactionis in l. siue apud. nu. 2. C. de tras. 66
- 7 Agi quando prius debeat contra procuratorem, qui fuit in domo, quam contra dominum. in l. si procurator. nu. 4. C. de procu. 67
- 6 Agi quando dicatur civiliter, vel criminaliter, in l. prator ait. numero 1. ff. de le. pul. viol. 133
- 1 Agere ad supplementum legitimae est successio particularis. in l. pater filium. nu. 10. ff. de inoffi. test. 161
- 5 Agens contra officialem pro delicto familiarum, debet probare delinquentem fuisse de familia: & ad tale officium praepositum: & qualiter hoc probetur. in l. j. §. familiarum. nu. 4. ff. de pub. & vecti. 46
- 7 Agere quando quis possit, & dicatur sine actione. in l. vbi pactum. nu. 7. & 8. C. de trans. 59. & l. si Titius. nu. 1. ff. de ver. obli. 11
- 2 * Agendi forma in causa textus. l. Iulianus. §. si quis. ff. de act. emp. ibid. n. 1. 119
- 5 Agens contra possessorem qui postea desit possidere, an damnari possit ex causa mutantis iniquam. l. Iulianus. nu. 3. ff. de aqua plu. arcen. 24
- 8 Agentes in rebus qui sunt in rub. nu. 1. C. de agent. lib. xij. 31
- 6 Agens contra heredem, quia non soluit legata, quando debeat hoc probare. in l. in illa stipulatione. nu. 9. ff. de verb. obligat. 11
- 8 Agens conditione ex Auth. hoc amplius. C. de fideicom. debet primo praestare cautionem de implenda voluntate defuncti. ibid. nu. 4. 41
- 5 Agens confessoria pro seruitute, & pretendens interesse prohibitionis sibi facta, mittitur in possessionem, sicut quando agitur personali ad pecuniam. in l. si prius. nu. 8. ff. de ope. no. nun. 18
- agens negatoria, vel confessoria quid habeat probare. ibi. nu. 15
- * Agens actione reali pro rebus incorporalibus debet ponere in libello quod reus ipsum agentem inquietat. ibi. nu. 3.
- 6 * Agens contra villam, vel contra dominum, pro robaria commissa in territorio qualiter probabit damnum contra eum, in l. ne quid. nu. 3. ff. de incen. rui. nauf. 127
- 5 Agitur civiliter ad poenam applicandam parti, criminaliter quando fisco. in l. i. citatio. §. quod illicite. ff. de pub. & vecti. 48
- 5 Agens contra habentem substitutum, non tenetur substitutum requirere. in l. in diem adiecto. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 43
- 5 Agitur contra notarium reddentem instrumentum non perfectum, vel vt corrigat, vel vt perfectum det ex edicto de edendo. in l. si. nu. 5. ff. de tab. exhiben. 133
- 4 Agi an possit incontinenti sub conditione pro re legata. in l. non quocunque. nu. 1. ff. de leg. j. 19
- 3 Agere quis potest, quando interest eius ratione effectiois. in l. j. nu. 3. ff. de tute. & ra. dista. 57
- 2 Agenti pignoratitia non refertur questio dominij. in l. si pignore. §. predo. nu. 2. ff. de pig. act. 83
- 2 Agere quando quis possit ex sola praestatione longi temporis, vt sibi in futurum praestetur. in l. cum de in rem verso. nu. 2. ff. de vsur. 141
- 2 Agenti contra debitorem tutius est, quod fiat discussio. in l. si conuenerit. nu. 4. ff. de pig. act. 82
- 5 Agitur contra monasterium, apud quod est liber alicuius notarij, vel monachi, qui fuit notarius, vt exhibeat, in l. 2. §. si penes. nu. 1. ff. de tab. exhiben. 133
- 5 Agens confessoria, vel negatoria ius sibi esse ita edificatum habere, si contra eum non opponitur, & obtinet, an potest postea hoc interdicto conueniri, & quomodo hoc procedat. in l. j. §. sed & si. nu. 2. ff. de ope. nou. 6
- 5 Agens ex vna causa, licet illam perdat, potest ex alia agere in causa principali, secus in appellatione. in l. si mater filij. §. denique. numero 1. ff. de excep. rei iud. 155
- 5 Agens nomine Titij, si succumbit, an ab eo factus haeres possit denuo agere in l. Modestinus. nu. 1. ff. de excep. 153
- 2 Agi qualiter possit contra infantem, vel furiosum. in l. 2. nu. 3. ff. de condi. fur. 63
- 5 Agi potest pro legato annuo, vt in futurum praestetur. in l. de pupillo. §. si in pluribus. nu. 2. ff. de ope. no. nun. 11
- 5 Agitur actione de dolo per vsumfructuarium, vel actione ex testamento contra edificantem, quando res est mutata. in l. j. §. vsumfructuarium. numer. 8. ff. de ope. no. nun. 8
- 1 Agenti ad liberationem, qui coactus fuerit ad faciendum instrumentum, qualiter consulatur. in l. is cuius. nu. 12. ff. si ser. ven. 188
- 1 Agitur mitius cum lege, quam cum homine, & quomodo. in l. si cum dies. §. intra quantum. nu. 1. ff. de arbit. 147
- 3 Agi quando possit ad dotem, quando plures fratres, vel patruus & nepotes sunt obligati pro dote, altero ad inopiam vergente. in repe. in l. si conitante. nu. 34. ff. solut. matr. 15
- 6 Agens ad quinquaginta, & probans de centum, obtinet. in l. scire debemus. nu. 9. ff. de verb. obli. 14
- 4 Agēs ante conditionem cadit à iure suo. in l. no solus. §. tale. nu. 2. ff. de libe. lega. 91
- 2 * Agens de peculio non agit de in rem verso. in l. j. nu. 20. ff. de pecul. 91
- 5 * Agens qui transit de petitorio & possessorio, an debeat in expensis condemnari. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 6. ff. de acqui. pos. 80
- * Agens petitoria an videatur renuntiare iudicio possessorio. ibi. nu. 8. 168
- 4 Agere an possit missus ex Carboniano. in l. si. nu. 1. de Garb. edi. 168
- 4 Agenti iure haereditario non potest opponi exceptio rei iudicatae vel similis ex persona sua. in l. post legatum. §. qui accusauit. nu. 1. ff. de his quib. vt indig. 104
- 2 Agere quando potero contra non luentem rem meam per ipsum pignoratam. in l. si vt certo. §. nunc videndum. el. 2. nu. 2. ff. commo. 76
- 1 Agens ex vna causa, & probans ex alia non obtinet. in l. 1. num. 12. ff. de ededo. 72
- 8 Agens ante conditionem, vel diem incertam, an perdat actionem in l. iustas. nu. 2. C. de iure fisc. lib. x. 4
- 8 Agenti interdicto retinendae possessionis, an & quando obstat exceptio dominij, & quid in interdicto recuperande: & quid in adipiscendae in l. si de vi. nu. 3. ff. de re iud. fol. 154. & l. j. nu. 3. & 11. C. si per vim vel alio modo. 94
- 8 * Agentes in casibus leg. 1. C. si per vim, vel alio modo. qui sine mandato amiserunt non praedictat domino, fideiussores tamen dare tenentur, in d. l. j. n. 9. 94
- * Quod tales personae non possint intentare conditionem legis, si quis in tantum. ibid. nu. 10.
- 1 Agens vt haeres quando cogatur exprimere ex testamento, vel ab intestato. in l. si defensor. §. illud queritur. nu. 1. ff. de interro. actio. 195
- 2 Agens contra illum, contra quem agere non poterat, non perdit actionem contra illum, contra quem poterat agere. in l. cum indebitum. §. creditor. nu. 3. ff. de cond. indeb. 63
- Agens actione populari debet dicere tanquam vnus de populo, & non agit pro curatorio nomine, ideo non tenetur defendere. in l. mutus. §. in popularibus. nu. 1. & 2. ff. de procu. 108
- Agens ex mutuo naturali, si producit instrumentum continens confessionem cum promissione restituendi, non probat. in l. certi conditio. §. si nummos. nu. 6. ff. si cer. pet. 11
- 6 Agens contra aliquem sine scriptis satis est si nudo verbo exprimat nomen suum. in l. hac lege. nu. 1. C. de proxi. fac. lib. xij. 51
- 1 Agens interdicto ne vis fiat ei, sustinet partes defensoris. in l. non cogendum. §. si procurator. nu. 1. ff. de procu. 102
- 9 Agere contra possessorem bonorum fideiussoris, quod possit creditor, & quomodo agere debeat primo contra principale reali, vel personali. in §. sed neque. nu. 7. aut. de fideiuss. 9
- 8 * Agere quando quis possit contra emptorem, vel contra vendentem rem aliam. in l. si minori. nu. 8. C. de iure hici lib. x. 4

- 6 Agere contra pignorum possessores non facta discussione circa principalem, potest si principalis cessit bonis. in §. sed neque. numer. 10. in authen. de fideiussor. 8
- 2 Agi potest contra filios, qui habent bona materna pro mutuo facto pauperi, de quo filios alimentavit. in l. his solis. numer. 3. ff. de condi. indeb. 75
- 8 Agere inuitus non debet quis cogi. in l. creditor. numer. 1. C. de pig. 99
- 2 Agere licet quis possit pro singulis rebus: potest tamen cogi, ut agat de omnibus. in l. & si vno. numer. 1. ff. de act. emp. 120
- 8 Agi de presenti quando possit pro tempore futuro: & quomodo. in l. 2. nu. 2. C. de fideicom. 41
- 2 Aggeres, & fossata mensurantur. in l. littora. numer. 1. ff. de contrahen. emp. 112
- 8 Aggeres dicuntur munitiones, quæ sunt iuxta ripam fluminis. in l. 2. nu. 1. C. de immuni. nemin. conced. lib. 10. 15
- 3* Agnatus proximior decedens pendente dubio an posthumus nascitur licet sciat testatorem defunctum, ius deliberandi ad heredem non transmittit. in l. Ven. tre. numer. 1. ff. de acq. hered. 156
- 3 Agnati & cognati hodie pariter ad tutelam admittuntur, nisi aliter per statuta provideatur. in l. j. numer. 1. ff. de legi. tuto. 45
- 3 Agnati quibus spectat successio ab intestato hodie si non petant tutorem pupillo, priuantur successione. in l. 2. nu. 1. ff. qui pe. tut. vel curato. 40
- 9* Agnati qui dicuntur. in l. i. de legit. ag. tut. in princ. nu. 166. & de legit. agnat. suc. in princ. nu. 1. eod. lib. 84
- 9* Agnatus si emancipetur an desinat esse agnatus, & nūquid patronus si emancipetur desinat esse patronus. in §. sciendū aut est. nu. 1. inst. de senatuf. Orfic. 85
- 9* Agnati habent à iure civili quandam præminentiam, ut præferantur cognatis, & quibus. in §. vlt. nu. 1. inst. de leg. agnat. tut. 66
- * agnatio nomen iuris civilis. ibi.
- 1 agnatio est nomen iuris & capitis diminutione tollitur. in l. tutelae. nu. 1. ff. de capi. dimi. 139
- 9 agnationis & cognitionis differentia hodie sublata in successione intestati, non est ex testamento. in authen. de hered. quæ ab intest. numer. 4. 49
- 9 agnati & cognati hodie succedunt usque ad decimū gradum. in §. nō autē. nu. 3. de hered. & falc. j. & in auth. de hered. ab intest. §. si vero neque. nu. 3. 50
- 9 agnoscens voluntatem defuncti non potest postea poenitere quo ad id quod agnouit. in §. non autem. nu. 3. in auth. de hered. & falcid. 5
- 5* agnoscere debitum primo debet ille qui vult cedere bonis, & qualiter fiat ista agnitio. in l. qui cedit. nu. 1. ff. de cessione bonorum. 121
- 8 AGRVM deferere, & agrū derelinquere sunt diuersa. in l. qui agro. nu. 1. C. de om. agro. defer. lib. xj. 42
- 1 ager semel mensuratus interato mēsuratur, si aliqua partium dicit se deceptū, in l. j. §. ideo autem. nu. 2. ff. si men. fa. mo. dixit. 199
- 4 ager quid sit. in l. prædia. §. ita legatum. nu. 1. ff. de fundo instru. 78
- 9 agricolarū domini sunt constituti iudices à lege inter quos agricolas. in auth. de quastio. nu. 1. 33
- 7 ALLEGAN 8 atatem quando habet illam probare. in l. si minorem. nu. 1. C. de in integ. rest. fo. 78. & consi. 92. nu. 1. lib. j. 32
- 7 allegans turpitudinem suā non auditur. in l. transactione. nu. 1. C. de transac. 57
- 7 allegare contraria & quando liceat. in auth. contra qui propriam. numer. 6. C. de non num. pec. fol. 144. & in auth. item possessor. nu. 2. C. qui potio. in pign. fol. 102. in §. illud quoque. nu. 4. in auth. de trien. & semis. fol. 18. numer. 1. & in l. Titia. numer. 1. ff. de cond. & demon. 121
- 7 allegare quando quis possit turpitudinem suam. in l. de tutela. nu. 2. C. de in integ. rest. fol. 78. & in l. j. nu. 3. de cond. ob turp. cau. 43. & in l. mino. numer. 4. ff. de minorib. 135
- 2 allegans id, cuius contrarium non esset postulaturus, non auditur. in l. si pignore. §. si creditor. nu. 3. ff. de pig. act. 83
- 3 allegas causas absentis non cauet de rat. in l. si vero. §. de viro. nu. 3. ff. sol. mat. 28
- 4 alleganti se impeditum potest opponi quod potuit reclamare, non fecit. in l. quibus. nu. 3. ff. de cond. & demon. 114
- 6 Allegans falsas leges punitur poena falsi. in l. si quis. nu. 1. ff. de falsis. 171
- Allegans apostillas alicuius doctoris, quæ non erant, punitur poena falsi: nisi publice in scholis dicebatur quod erant talis. ibi. nu. 2.
- allegare leges correctas quando quis possit. ibi. nu. 3.
- 5 allegare iustam causam quare ædificium non reparauit, subuenitur per restitutionem in integrum in repe. l. iis. nu. 31. ff. de flu. 137
- 9 allegare modum quando sufficiat. in §. cum igitur. nu. 4. in auth. de non eligendo secun. nuben. 6
- 3 allegare sufficit vnā de pluribus legibus. in l. scire oportet. §. oportet. el. ij. nu. 8. ff. de excu. tut. & cur. 70
- 8* allegans contraria non auditur. in l. j. nu. 1. & 4. C. de fur. 3.
- * allegare contraria an quis possit excipiendo. ibi. nu. 6.
- * allegare an quis possit contraria agendo & excipiendo. ibi. nu. 7.
- 6 allibrari qui fecit se & æstimari in loco quando possit recedere in l. incola. nu. 3. ff. ad municip. 220
- 2* allusioni vocabuli quando stetur. l. 1. nu. 31. ff. si cert. pet. 3
- 9* alienans omnia bona sua licet non dicat in fraudem, eo ipso quod omnia præsumuntur in fraudem, etiam si non exprimat, in §. act. nu. 5. inst. de act. 95
- 5 alienari nec vscapi potest res mobilis pupilli sine decreto adulti, sic in l. pro emptore. §. si a pupillo. nu. 2. ff. pro empto. 102
- 5 alienari prohibita res non potest in fiscum deuenire per publicationem. in l. imperator. nu. 1. ff. de fideicom. libert. 67
- 4* alienata parte Stichum non adhibetur illa distinctio an alienauerit ex voluntate, an ex necessitate. in l. Stichum. nu. 2. ff. de leg. j. 4
- 8 annui redditus & mobilia emittatis, quæ seruari possunt, alienantur eadem solennitate, quæ & immobilia. in l. si. nu. 1. C. de venden. re. lib. x. 35
- 1 alienatio quādo est facta in clericum, videtur facta causa iudicij mutandi: & habet locum hoc edictum. in l. j. nu. 3. ff. de alie. iudi. mu. 143
- 4 alienatio rei corporalis & nominis actio quomodo differant. in l. fideicommissa. §. si rem. nu. 1. ff. de leg. iij. 49
- 4 alienationis prohibitio simplex continens fauorem personæ prohibita solum, non valet. in l. filius fa. §. diu. nu. 1. ff. de leg. j. 25
- Alienationis prohibitio facta legatario prohibito continens fauorem alterius, videtur facta ipsius fauore: licet non sit expressum. ibi. nu. 3.
- Alienari si prohibetur res ratione affectionis, tunc fauore ipsius censetur facta prohibitio. ibi. nu. 4.
- Alienationis simplex prohibitio vasallorum dicitur facta cum causa. ibidem. numero 4.
- Alienatio prohibita respectu certæ personæ quando impediatur. ibidem numero sexto.
- Alienatio prohibita odio certæ personæ, ea facta hæres defuncti admittitur ad reuocandum. ibi. nu. 7.
- Alienatio quādo ex prohibita respectu certæ personæ an dicatur remedium quod alienatio fieri possit. ibi. nu. 9.
- Alienari potest res prohibita propter dotem, vel donationem propter nuptias. ibi. nu. 10.
- Alienationis prohibitio facta per legem quid operetur. ibi. nu. 13.
- Alienatio, & dominij translatio, quando possit per contractum prohiberi. ibi. numero 14.
- Alienatio omnis videtur prohibita venditione prohibita. ibi. nu. 18.
- Prohibitio de alienando facta, an videatur facta nepotibus. ibi. nu. 10.
- alienatio voluntaria omnino extinguit legatum præcedens, & quando extinguitur. in l. rem legatam. nu. 1. ff. de adi. lega. 95
- alienata parte rei, pro ea parte videtur legatum reuocatum. ibidem. numero octauo.
- alienare videtur qui pro tanta pecunia pignorat, quod non est verisimile futurū, in l. legata. §. supellectili. nu. 1. ff. de supelle. leg. 81
- 8 alienata in fraudem qualiter reuocetur. in leg. finita. numero octauo. C. si in fraud. par. 54
- alienare prohibitus partē suam, non videtur prohibitus alienare portionē quam redemit. in l. pater filium. §. xv. nu. 1. ff. de leg. iij.
- alienare prohibitus non videtur prohiberi alienare coniunctis. ibidem numero secundo.
- alienare an possint adinuicem plures, qui receperunt emphyteusm. ibidem numero 3.
- 6 alienari res ecclesiæ permittitur vno casu: scilicet concedendo vsum fructum ad vitam data recompensatione. in §. si quis autem. nu. 1. in Authen. de non alie. aut permut. 12
- alienari prohibita non veniunt in fideicommissio vniuersali. in l. Lucius. §. pluribus. nu. 1. ff. ad Treb. 145
- 3 alienare qui non potest, quādo poterit actiones exercere. in l. ait prætor. nu. 1. ff. de iure deli. 139
- 3 alienatio rerū minoris fieri potest propter autoritatē rei iudicatæ. in l. 3. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. 80
- 3 alienatio vsu fructu, an res sit mea: & quid si est alienata proprietas. l. ij. nu. 1. ff. de condi. insti. 293
- 4 alienatur res prohibita alienari ex causa necessitatis. in l. peto. §. prædium. nu. 1. ff. de leg. iij. 39
- alienatur res prohibita alienari propter æs alium testatoris, ibidem numero secundo.
- alienatio facta per heredem de re prohibita alienari non reuocatur hærede uiuente: nec si aliquem de familia instituit heredem. ibidem numer. 4.
- 9 alienatio rei ecclesiastica facta non seruatis solemnitatibus non valet: & res alienata reuocatur per rei vendicatio. in Authen. de alien. & emphy. numero 4. 51
- 8 alienatio facta per debitorem non præiudicat creditori utenti iure pignoris. in l. debitorem. nu. 1. C. de pign. 99
- 3* alienatio facta de fundo dotali per mulierē firmatur iuramento quoad ipsam mulierem in l. qui superstitis. nu. 5. ff. de acqui. hered. 160
- 3 alienatio fundi dotalis quomodo dicatur prohibita: & cuius respectu. in l. do. talem. nu. 2. ff. de testa. mili. 140
- 2 alienatio potest per statutum prohiberi. in l. si in emptione. numer. 4. ff. de contrahen. empt. 112
- 1 Alienata lite pendente reuocantur officio iudicis. in l. chyrographis. §. ab eo. n. 3. ff. de admitt. tut. & cur. 58
- 3 alienatus mente quando dubitatur an aliquis sit propter infirmitatem, recurrendum est ad medicos. in l. 2. nu. 3. ff. de testa. 83
- Alienatus mente præsumitur quis ex actibus & verbis. ibi. nu. 4.
- 3 Alienari non potest res dotalis immobilis sine decreto. in l. j. numero 17. ff. sol. matrimonio. 3
- 2 Alienandi bona immobilia, si fuit concessa licentia per Episcopū ecclesiæ pro satisfaciendis debitis, vigore huius licentiæ non poterit permutare. in l. si cur. §. sed & si permiserit. nu. 3. ff. quib. mo. pig. vel hyp. sol. 138
- 9 Alienatio bonorū potest interdici cū suspicio est de aliquo, ne fugiat. in l. de pollicitationibus. nu. 2. ff. de pollici. 228
- 3 alienari non possunt res subiectæ restitutioni. in l. dotali. nu. 2. ff. solut. matrimonio. 37
- 4 alienatio rei, quæ subiacet restitutioni, an valeat. in l. Marcellus. §. res quæ. n. 2. ff. ad Trebellia. 134
- alienata res imputatur in quartam. ibi. nu. 2.
- 4 alienari prohibita non veniunt in obligatione generali. in l. codicillis. §. instru. eto. nu. 1. ff. de leg. 2. 46
- 5 alienatio si est facta post primum decretum, an eius vigore poterit contra emptorem perueniri ad secundum. in l. si quis missum. §. iudex. nu. 4. ff. de damno infect. 35
- 9 alienationem factam de rebus ecclesiæ ad reuocandū quilibet etiam ultra prælatum proprium admittitur. in Authen. de non aliena. aut permut. numero septimo. 11
- 9 alienatio rei ecclesiasticæ quibus casibus omnino prohibeatur. in §. hæc vero. nu. 1. in Auth. de aliena. & emph. 51
- 5 alienationem ex secundo decreto esse iniustā, vel iustā factā probat ille contra quem

Index singularium materiarum

- quem est presumptio. in l. qui iudicium. nu. 1. ff. de separa. 128
- Alienatio** quæ fit in morte facis est necessaria. in l. non solum. §. morte eius. nu. 2. ff. de ope. no. nun. 14
- Alienatio rei** quando est prohibita fauore personæ alienantis. tunc nõ est prohibita propter delictum. in l. si quis in tantam. nu. 12. C. vnde vi. 92
- Alienatio** vbiunque prohibeatur a lege. vel à testatore censetur prohibita vsu capio. in l. vbi lex. nu. 1. ff. de vsu. fol. 107. vide l. filiusfa. §. diui. ff. de l. j. nu. 22. 98
- Alienatio** necessario nõ interdicitur reo criminis. in l. reo. nu. 1. ff. de solu. 85
- Alienationis** prohibitio facta cõtemplatione hæredis. vel successoris ipsius nõ impedit alienationem. in l. pater filium. §. pater. nu. 2. ff. de leg. 3. 54
- Alienatio** prohibita ad tempus videtur esse permissa post tempus. in l. pater filium. §. fundum. nu. 1. ff. de eod. ibid.
- Alienari** possunt res subiectæ restitutioni pro dote. in l. quæsitum. §. si spõsa. nu. 3. ff. de priui. cred. 126
- Alienare** qui tenetur vni sub pœna. illo in mora existẽte potest alteri alienare. in l. qui Romæ. §. cohæredes. nu. 1. ff. de verb. ob. 44
- Alienare** prohibitus extra familiam cohæredibus emere nolentibus potest extra neo vendere. nisi esset prohibitioni adiectum vt familiæ relinqueretur. ibi. numero 3.
- Alienatio** facta post delictum commissum. ante tamen accusationẽ quando teneat. vel præsumatur fraudulosa. l. post contractum. nu. 12. ff. de dona. 57
- Alienatio** facta per delinquentẽ ante litẽ cõtestatã quãdo possit fieri. ibi. n. 13.
- Alienatio** facta post sententiam per delinquentẽ valet. quando sententia per appellatiõẽ suspẽditur. licet officio iudicis reuocetur. alias nõ valet. ibi. n. 15.
- Alienationis** prohibitio extra familiam non comprehendit alienationem factã in familia. in l. voluntas. nu. 1. C. de fideicom. 41
- Alienatione** quibus modis fit conditio nostra deterior. in l. quia & si. itẽ si locum. nu. 1. ff. de alie. iudi. nu. caus. fac. 144
- Alienatio rei**. de qua est controuersia. est prohibita ante lit. contest. etiam in iudiciis particularibus. in l. diuus pius. nu. 2. ff. de peti. hæred. 163
- Alienans** quod sibi datum est. cum pacto de non alienando. quando teneatur ad interesse in l. ea lege. nu. 7. C. de cond. ob. cau. 118
- alienatio** quando possit prohiberi per iudicem vel arbitros. ibi. nu. 8.
- alienatio** facta contra voluntatem defuncti. tenet donec reuocetur. in l. cum pater. §. libertis. nu. 3. ff. de leg. ij. 43
- alienanti** cõsentiens admittitur ad reuocationem eorum. quæ postea alienantur. ibi. nu. 4.
- alienatio** facta sub conditione. si contingat bona publicari præsumitur fraudulosa. in l. post contractum. num. 9. ff. de dona. 57
- alienatio rei** dotalis æquiparatur alienationi rei sacræ. in l. si prædium. num. 2. C. de iur. dot. 164
- alienatio** si fit de rebus subiectis fideicom. an teneat. & qualiter reuocetur. in authen. de rest. & ea quæ p. nu. 2. 22
- alienata** subiecta fideicommissõ si reuocentur. an fiat reuocatio cum fructibus medio tempore perceptis. quod non. ibi. nu. 3.
- alienatio** facta per hæredem qui ignorabat se grauatum tenet. & prærium debet restituere. ibi. nu. 4.
- alienari** quando possit res mobilis dotalis. in auth. siue à me. numero 1. & 6. C. ad Velleia. 142
- alienatio** impeditur quando res est vendita sub pœna centum. si alienetur. illa obligatur iure pignoris. in l. si ita quis promiserit. §. ea lege. num. 4. ff. de verb. oblig. 51
- Idem** si in re vendita cũ illo pacto emptor vult ibi ecclesiam ædificare. ibi. n. 4.
- alienatio** si prohibeatur a lege. an impeditur translatio dominij titulo singulari in l. si ita quis promiserit. §. ea lege. nu. 5. de verb. obli. 51
- alienatio** si est fieri prohibita in forensem per statutum. vel non allibratum videtur prohibita hæredis institutio. ibi. nu. 8.
- alienatio** si est prohibita fieri in forensem per statutum. vel in nõ allibratum. videatur prohibita hæredis institutio. ibidem numer. 8. & l. filiusfa. §. diui. nu. mero 17. ff. de leg. j. 25
- alienans** rem obligatam causa mutandi iudicij tenetur actione in factum in Auth. de litig. nu. 10. 46
- alienatione** prohibita in contractu. an prohibeatur alienatio dominij particularis titulo singulari. in l. si ita. §. ea lege. nu. 3. & 5. ff. de verb. oblig. 51
- Alienationis** prohibitio ad alienationem necessariam non se extendit. in l. pater filium. nu. 1. ff. de l. 3. f. 54. & l. j. nu. 1. ff. de fun. dota. 148
- In alienatione** rerũ ecclesiæ omnes consentire debent & subscribere. in auth. hoc ius. nu. 9. C. de sacros. eccl. 19
- Alienatio** facta per mulierem de fundo dotali cum iuramento tenet. in l. præfatum. nu. 1. C. de iure do. fo. 164. & l. qui superstitis. nu. 5. ff. de acq. hæred. 195
- Alienare** dicitur quis transigendo. in l. nulli. nu. 1. ff. de trans. 96
- Alienare** prohibitus prohibetur locare vltra xxx. annos. in §. si vero aliquis. nu. 2. in auth. de aliena. 51
- Alienare** quis potest de bonis captiui pro redimendo captiuum. in auth. si captiui. nu. 2. C. de peti. & cler. 23
- Alienare** prohibitus in suis consanguineos. an prohibeatur accipere. in auth. quibuscunque. nu. 1. C. de sacros. eccl. 19
- Non alienare** promittens sub pœna si alienet rem subiectam restitutioni non incidit in pœnam in l. seruo legato. §. si seruum. nu. 1. ff. de l. j. 17
- Alienatio** prohibita quando videatur prohibita obligatio pignoris. in l. qui habebat. nu. 2. ff. de l. ij. 62
- Alienatio** si prohibetur quãdo dicatur prohibita hæredis institutio vel legatũ. in l. quemadmodum. nu. 5. C. de agri. lib. xj. 38
- Alienari** non possunt vasa sacra & vestes sacræ in l. sancinus. n. 1. C. de sacrosan. eccl. 21
- Alienatio** fundi dotalis cum iuramento facta valet. in l. si quis pro eo. nu. 8. ff. de fideiuss. 72
- Alienatio** si est prohibita videtur prohibitus omnis actus. per quem dominium transfertur. in l. si. nu. 1. C. de re. alie. 155
- Alimenta** qui percipit in domo hæredis. debet aliquid operari. in l. Caio. §. in perator. nu. 3. ff. de ali. leg. 84
- Alimenta** relicta vxõri debentur secundum facultatem reddituum. in l. ius alimentorum. §. sed & si. nu. 3. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. 74
- Alimentorum** appellatiõne (quando debentur iure consanguinitatis. vel officio iudicis) veniunt expensæ ad disciplinam. secus si ex testamento. in l. legatis. nu. 1. ff. de ali. leg. fol. 82.
- Alimenta** debent moderari respectu valoris patrimonij. in l. Imperator. nu. 4. ff. ad Treb. 140
- Alimenta** si à pluribus debentur. diuisio non potest fieri nisi iudicis autoritate. in l. solent. nu. 15. ff. de ali. leg. 81
- Alimenta** debentur sorori arbitrio boni viri pro qualitate dotis. & crescunt ætate crescente. in l. cum vnus. §. alimentis. nu. 1. ff. de eod. 84
- Alimenta** qui debet habere. quãdo debeat habere expensas in studio. in l. de bonis. §. non solum. nu. 1. ff. de Carb. edic. 167
- Alimentis** legatis pro quanto tempore præstentur. in l. hæreditatum. nu. 3. ff. ad leg. Falcid. 128
- Alitur** quis ex possessione præbendæ. etiã si de ea mouetur questio. in l. si negat. nu. 4. ff. de lib. igno. 36
- Ali** à quo debeat habere hæredes patris. & auum maternum. & à quo ali debeat habere filium. & patrem diuites. vel auum & patrem. in l. non quemadmodum. nu. 1. ff. eo. ibid.
- Alere** an debeat per filium naturalem. quod sic. si non habet aliud vnde viuat. in §. discretis. nu. 1. & 3. in auth. qui. mo. nat. eff. sui. 37
- Alimenta** si debent percipi ex fundo. ille fundus dicitur hypothecatus. in l. Lucius. nu. 2. ff. de ali. leg. 84
- Alimenta** si sunt legata ex tali fundo. si percipiuntur tot fructus sufficere ad alimenta. debent suppleri per hæredem. ibi. nu. 3.
- Alimenta** petuntur officio iudicis. l. si quis. nu. 1. ff. de liber. agno. 35. & l. solent. nu. 6. ff. de aliment. leg. 681
- Alimenta** quæ peti possunt hæredibus patris. & auo materno superstitibus. & quid si aliquis habeat patrem. & filium diuites. in l. non quemadmodum. nu. 1. & 2. ff. de lib. agno. 36
- Alimenta** damnato relinquuntur. in l. is cui. nu. 2. ff. de ali. leg. 84
- Alimenta** si sunt relicta in his. quæ mensuratim præstari debent. & si præstentur corrumperentur. æstimatio debetur. secus si non corrumperentur. quia debetur ipsa species. in l. j. nu. 2. ff. eod. tit. 81
- Alimentis** legatis debetur pretium portaturæ aquæ. si legatum est factum nobili. secus si non nobili. ibi. nu. 34.
- Alimenta** si sunt præstanda in pecunia hæres portat ad domum legatarij. si vero præstantur in alia re. in cuius portatione debetur expensæ. tunc in domo hæredis præstantur. ibi. nu. 4.
- Ad alimenta** qui tenetur qualiter intelligatur. quod debeat annua & mēstrua. in l. pecunia. nu. 2. de eod. 82
- Alimenta** militibus debentur de die in diem. vel de duobus diebus in duos dies. ibi. num. 1.
- Alimenta** si simpliciter relinquuntur. debentur arbitrio boni viri. inspectis conditione. & facultatibus præstare debentis. in l. cum alimenta. ibi. numer. 1. ff. de eod. 86
- Alimenta** an debeantur filiis naturalibus vltra duas vncias. in §. consideremus. num. 2. in auth. de trien. & semis. 17
- Alimentorum** sumptus an possint fieri de rebus. quæ subiacent restitutioni. in auth. res quæ subiacent. nu. 9. C. commu. de leg. 45
- Quid** in redemptione filij capti à latronibus. ibi. nu. 10.
- Quid** in redemptione vitæ. vel membri filij. qui propter delictum est cõdemnatus. ibi. num. 11.
- Alimenta** quando sint præstanda. vbi hæres habet domicilium. in l. cum hi. §. vult igitur. nu. 4. ff. de transac. 94
- Alimenta** si debent præstari per plures hæredes. quomodo consulatur alimentario. ibi. num. 9.
- Alimentorum** in transacctione debet exprimi de habitatione. & vestiario. aliàs ad ea non porrigeretur. in d. l. cum hi. §. qui transigit. nu. 1. eod.
- Pro alimentis** simpliciter relictis bona sunt obligata sicut pro certis legatis. ibidem num. 4.
- Alimenta** non soluta peti possunt tã præterita. quàm futura. in l. libertis. §. manumissus. nu. 1. ff. de ali. leg. 86
- Alimenta** præterita si debeantur. quando æstimatio. & quãdo ipsa species porrigatur. ibi. nu. 2.
- Alimenta** debita officio iudicis pro tẽpore præterito qualiter petantur. ibi. n. 3.
- Alimenta** præterita. & futura in vno libello peti possunt. ibi. nu. 4.
- Alimenta** vnus ex pluribus recipere debentibus potest petere si vult. & alius non. in l. solent. nu. 10. ff. de eod. tit. 83
- Alimenta** non præstantur vbi est alimentarius. in l. solent. nu. 4. ff. de eod. 85
- Alimenta** simpliciter relicta debentur in vita. in l. mela. nu. 2. ff. de eod. 85
- Alimenta** an possit petere. qui ex operis suis potest se alere. in l. si quis. §. sed & si. nu. 1. ff. de lib. agno. 35
- ALI O Q V I N**. dictio. non solum orationem conditionalẽ facit. sed in se ipsa orationem continet. & inducit conditionem contrariam. in l. j. num. 11. ff. de cond. & demon. 108
- Aliud** est esse ex aliquo aliud eius occasiõẽ. in l. fori tue. n. 1. C. de adu. di. iud. 63
- Aliud** est dicere in bonis. & aliud ex bonis remissuẽ. in l. j. §. in hac actione. ff. vi bo. rap. 125
- Aliud** est dicere sententiam facit. & aliud quod contineatur in sententia habetur pro veritate in l. Iulianus verum. num. 2. ff. de cond. indeb. 59
- Aliud** est dicere prohibeo ne alienes. vel ne Titius alienet in l. peto. §. patre. nu. 3. ff. de leg. 2. 31
- Ali**. dictio. quãdo implicet. in l. sed & reprobari. n. 6. ff. de excus. tut. & curat. 88
- Alternatiua** legas quando ponatur pro coniuncta. in l. si is qui. §. vtrum. num. 1. & 3. ff. de re. dub. 97
- Alternatiua** inducit cõstitutionem duorum reorum. in l. si ex toto. §. si ita scrip. tum. nu. 1. ff. de leg. j.

- 4 Alternatiua inducit incertitudinē. in l. si seruus. §. huiusmodi. nu. 1. ff. de leg. j. 23
 Alternatiua posita inter personas etiā in contractibus resoluitur in coniuncta.
 in l. si seruus. §. & si cum duos. nu. 1. ff. de stipul. ser. 62
- 2 In alternatiua personarum est electio rei, cui soluat in loco destinato solutio
 ni. in l. non utique. §. item. Iulianus. nu. 1. ff. de eo quod certo loco. 68
- 6 Alternatiua l. semper est certa. in l. vbiunque. num. 13. ff. de fideiuf. 74
- 4 In alternatiua summarum, an vtrunque sit in obligatione. in l. si ita. §. si ita. nu. 1.
 ff. de leg. 2. 32
- In alternatiuis vtrunque est in obligatione quando in vtraque parte alternati
 ue continetur res certa ibi num. 2.
- Alternatiua posita inter totum & partem, vel inter genus & speciem, quando
 ponatur pro coniuncta. ibi. nu. 4.
- 4 Alterum, & alterutrum quomodo differant. in l. si ex toto. §. si ita scriptum. nu.
 3. ff. de leg. j. 5
- 7 Alternatiua posita inter genus & speciem quando de mente proferentis appa
 ret, resoluitur in dictionem expositiuam, id est, in l. vbi pactum. nu. 1. C. de trā
 sac. 59. & in l. legis Aquilia. nu. 1. ff. ad l. aq. 189
- Alternatiua posita inter duo incompatibilia, non resoluitur in copulatiuam. in
 l. si finita. §. non autem statim. nu. 1. ff. de dam. infec. 32
- 2 Alternatiua potest esse quadruplex. in l. non utique. numer. 1. ff. de eo quod cer.
 loco. 67
- In obligatione alternatiua rerum quid sit in obligatione. ibi. nu. 3.
- In alternatiua rerum cuius sit electio: & vsque ad quod tempus variat. ibidem.
 num. 4. & 5.
- In alternatiua rerū altera perempta, an teneatur ad aliam præcise. ibi. num. 6.
- In alternatiua locorum quo ad petitionem electio est actoris. ibi. nu. 7.
- In alternatiua locorum, quo ad solutionem electio est rei ante litem cōtestat.
 ibi. num. 9.
- * Alternatiua pars si est dubia declaratur habito respectu ad æstimationem rei,
 quæ in alia parte posita est certa. in l. j. nu. 1. ff. de reb. dub. 96
- * Alternatiua vtraque pars est in obligatione quando in vtraque parte cōtine
 tur res certa. ibi. nu. 2.
- 6 Alternatiua posita inter totum & partem vel genus & speciem quando pona
 tur pro coniuncta. ibi. nu. 5.
- 4 Alternatiua quando inducat coniunctionem verbalem. in l. re coniuncti. nu. 15.
 ff. de leg. 3. 59
- 4 In alternatiua legis, vt tollatur contrarietas alterius legis, sufficit vnam partē
 esse veram. in l. illud. §. si quis eum. nu. 3. de bono. poss. contratab. 155
- 6 Alternatiua inducit incertitudinem, & incertitudo vitiat libellum, in l. prætor
 edixit. §. quod autem. nu. 1. ff. de iniur. 129
- 7 Alternatiua legis verificatur in proprio significato alternatiua & etiam in pro
 prio significato copulatiua. in l. si qui in puteum. §. hoc interdictum. nu. 1. ff.
 quod vi aut clam. 148
- 6 In alternatiua summarum id quod minimum est, est in obligatione, & ibi de ra
 tione in l. qui stipulatur. nu. 1. de solu. 92
- 4 Alternatiua posita inter genus & speciem non ponitur pro coniuncta: quando
 genus possit accipi vt species separata. in l. pediculis. §. argento. nu. 1. ff. de au
 ro & argen. lega. 81
- 3 Altare vnum non debemus discooperire, & aliud cooperire. in l. si. nu. 4. C. qui
 po. in pig. ha. 103
- 9 Altare vnum cooperire, & aliud discooperire non est eleemosyna. in §. sed ne
 que. nu. 1. in auth. quomodo opor. epi. 11
- 2 AMBASIA TORES habent securitatem. in l. conuentionum. num. 3. ff. de pact. 79
- 8 Ambasiator qui cogi potest, vt sit, & debet portare literas de licentia, & mādā
 to suæ cinitatis. in l. si quis. nu. 2. C. de decu. lib. x. 16
- 9 Ambasiator falsam faciens qualiter puniatur. in auth. de quæstio. nu. 4. 33
- 6 Ambasiatoribus cōmunitatis captis, vel mortuis cōmunitas tenetur ad emē
 dam si ambasiata non fuit procurata: & portauerint res necessarias ad am
 basiatam, & alias peritura non fuisset. in l. si seruus. §. quod vero. num. 5. ff. de
 furt. 118
- 8 Ambasiatoribus nō creditur sine publicis literis. in l. palatinos. nu. 1. C. de colla.
 fundo. lib. xj. 145
- 1 * Ambasiatoribus infirmatis debetur salariū quoad redire possint in l. si cui. nu.
 1. ff. quib. ex cau. ma. 145
- 7 Ambasiator finita ambasiata non gaudet beneficio ambasiatoris, si differt rece
 dere in l. mercatores. nu. 2. C. de commer. & merca. 155
- 8 Ambasiatores qui vadunt per viam transuersam & nō rectā, vt diu stent in am
 basiatā pro illo tempore salariū consequi non possunt. in l. qui fideles. nu.
 2. C. de nauicula. lib. xj. 29
- 9 Ambasiatores qui à iusto & bono domino mittuntur, boni præsumuntur. in auth.
 vt iudi. sine quoquo suff. §. eos autem. nu. 3. 13
- 8 Ambasiatores debent portare literas suæ ambasiatoris. in l. vlti. nu. 3. C. de lega.
 libro x. 26
- 2 Ambasiator si derobatur in via, an debeat restitui. in l. inter causas. §. non om
 nia. nu. 1. ff. manda. 104
- 2 Ambasiatoribus donatum, an sit mittentis, an ipsorum. in l. socium. §. socius. nu.
 2. ff. pro socio. fol. 108. & l. si vero. nu. 3. ff. fol. mat. fol. 27. & l. sed & si. in arro
 gato. nu. 2. ff. de vulg. 113
- 6 Ambasiatores an pro repræfaliis possint capi. in l. si quis legatū. nu. 1. ff. de le. 225
- 3 Ambasiatori reuerso in tertius debetur salariū pro integro die. in l. de diuisio
 ne. nu. 6. ff. fol. mat. 6
- 6 Ambasiatores & legatos offendens punitur. in l. j. nu. 2. ff. ad leg. Iul. maiesta. 153
- 6 Ambigua quod dicatur. in l. quoties in stipulationibus. nu. 1. ff. de ver. ob. 30
- 1 Ambiguitas, & obscuritas differunt. in l. veteribus. nu. 1. ff. de pac. 89
- 7 Ambitiosè fieri quid dicatur. in l. præses. nu. 2. C. de trans. 52
- 6 Ambitiosum dicitur cupidum inde ambitus, id est, cupiditas proprii honoris.
 in l. ambitiosa. nu. 21. ff. de decre. ab ordi. fa. 226
- 7 AMICUS pro amico an possit testificari, statur arbitrio iudicis. in l. eos. nu. 1.
 C. de testi. 131
- 2 Amicitia hodie est inter paucos. in l. j. §. mandatum. nu. 2. ff. manda. 101
- Amicus pro amico an possit comparere. in l. non solum. §. qui alieno. nume. 1. ff.
 de procu. 107
- 8 Amici & vicini licite percutiunt volentē me per vim de possessione mea expel
 lere. in l. deuotum. nu. 2. C. de meta. & epi. lib. xij. 55
- 7 Amicus pro amico an admittat sine mādato. in l. exigēdi. nu. 13. C. de procura. 68
- 4 Amissione rei probata quis probet, an amittens casum, vel agens dolū, vel cul
 pam amittentis, remissuē. in l. cum ita. §. species. nu. 2. ff. de leg. 2. 31
- 4 * Amissio instrumenti probatur per sacramentū in l. huiusmodi. §. si ita. nu. 1. ff.
 de leg. 1. 20
- 8 Amissio rerū probatur ex verisimilitudinē, in l. quoties. nu. 6. C. de naufr. li. xj. 30
- 2 * Amplius dictio repetitiua est in l. lecta. nu. 9. si cer. pet. 19
- 4 AMPLIUS, dictio, quādo facit cōparationē acti ad actū, nō inducit repeti
 tionem, secus si rei ad rem. in l. si seruus. §. ita scriptum. nu. 1. ff. de leg. j. 23
- 8 * Animalia minuta veniunt gregis appellatione, in l. militare. num. 2. C. de mili.
 vest. lib. xij. 55
- 2 ANNALIA ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum. in l. nā postea. §. si mi
 no. nu. 5. ff. de iureiur. 24
- 7 Animus probatur per assertionem, in l. sue possidetis. in 1. lect. nu. 7. C. de proba
 tio. 129
- 7 Animus iudicis quando ad fidē, vel credulitatem deducitur, dicitur fieri osten
 sio. in rub. num. 2. C. de eod. tit. 124
- 6 animus & cogitatio in pœnis spiritualibus magis inspicitur, quā effectus. in
 l. diuus. nu. 3. ff. de sica. 165
- 3 animus fraudandi non præsumitur in tutore. in l. actione. nu. 1. ff. de tute. & ra.
 diltra. 76
- 3 In consistentibus animo magis opinio, quā veritas inspicitur. in l. gerit. nu. 4.
 ff. de acquir. hare. 157
- 6 animus & non factum quando inspicitur. l. verum. nu. 1. ff. de furtis. 115
- 6 animus manifestatur per protestationem. in l. falsus. §. qui alienum. num. 5. ff. de
 fur. 116
- 5 * animus retinendi possessionem inducit acquisitionem possessionis. in l. quod
 vulgo. nu. 1. ff. pro emp. 103
- 6 animus & corpus in tormentis dicitur durare, quando propter tormenta non
 confitetur, nec habent animum confitēdi. in l. vnus. numero tertio. ff. de quæ
 stionibus. 182
- 3 animus solus quando obliget me hereditati. in l. pro herede. n. 5. ff. de acquirēd.
 heredit. 147
- 6 animus occidendi qualiter prohibetur. in l. j. §. diuus. nu. 2. ff. de sic. 164
- 6 animus procuratoris falsi accipientis solutionem ex sequentibus apparet. in l.
 cum quis. §. si debitorem. nu. 5. ff. de solu. 84
- 5 animus alicuius præsumitur ex his, quæ quis dixit extra iudicium parte absen
 te in l. Fulcinius. §. quid sit autem. nu. 4. ff. quibus ex cau. in pos. ea. 123
- Animus alicuius quod latitauerit causa fraudationis qualiter probetur. ibi. de
 num. 4.
- 3 Animus solus an sufficiat ad adeundum. in l. gerit. nu. quinto. ff. de acquirēn. hæ
 redita. 157
- Animo solo & voluntate quis non obligatur, nisi Deo. ibi. nu. 6.
- Animus volentis adire qualiter declaretur. ibi. nu. 9.
- Animus adeundi an declaretur per verba suspensiuā. ibi. nu. 10.
- animus adeundi quando probetur per scripturam. ibi. nu. 18.
- Animus seu voluntas adeundi quando probetur perfectē. ibi. nu. 19.
- animus adeundi qualiter probetur in eo, qui adit ex iure alieno. ibi. nume
 ro 29.
- 6 animus mutandi domicilium præsumitur statim quando quis recedit cum re
 bus suis. in l. assumptio. §. iuris prudentibus. nu. 2. ff. ad municip. 218
- 3 animus qualis fuerit apparet ex euentu. in l. si concubina. §. res amotas. n. 1. ff. re
 rum amota. 32
- 1 animi de diuersitate in gestione qualiter constabit. in l. eū actum. n. 5. ff. de neg.
 gesti. 118
- 5 animus alicuius adhibitus vno tempore operatur effectum alio tempore. in l.
 sed & si nolit. nu. 1. ff. de acq. pos. 79
- 2 animus contrahentium mutuum qualis esse debeat. in l. j. nu. 1. ff. si cer. petat. 3
- 7 anima hominis cunctis rebus præferri debet. in l. sancimus. nu. 3. C. de faci. oia.
 ecclesi. 21
- 7 * animæ contemplatione factum dicitur & ad pias causas fieri in rep. l. j. rum,
 33. C. de eod. tit. 9
- 1 * animaduertere in facinorosos homines est maioris imperij in l. imperium.
 nu. 8. ff. de iurisdic. om. iud. 47
- 4 ANNVS cœptus favore filij, habetur pro completo. in l. qui filium. §. Sabi
 nus. nu. 1. ff. ad Treb. 144
- 1 Anni domini positi in principio libri instrumentorum intelliguntur repetiri
 ad sequentia. in l. si quis. in repe. §. si initium. nu. 4. & 10. ff. de eden. 74
- Annorum domini in appositione in instrumento attenditur consuetudo loci.
 ibi. nume. 9.
- 6 annus, qui datur ad intentandam actionem in factum cōtra officialem, incipit
 à die finiti officij, & contra eius heredem à die, quo incipit esse hæres. in l.
 datur. nu. 3. ff. ad leg. Iul. repe. 171
- 7 annus qui datur in iudicio rescissorio incipit currere à die restitutionis habu
 erit in l. si. nu. 12. C. ex quib. cau. ma. 87
- 6 anni Domini, & imperatoris nomen non sunt apponendi in accusatione, si ap
 ponuntur in principi. quinterni. in l. libellorum. nu. 1. ff. de acc. 145
- annus potest duobus modis intelligi. ibi. nu. 15.
- Quando agitur contra aliquem, qui per vnum annum tenuit aliquam terrā oc
 cupatam, sufficit apponere, annum vel mensem suum quod ipse tenuit. ibi.
 numero 16.
- 6 annus, mentis, & locus requiruntur in inquisitione, & alia solennitates sicut in
 accusatione, præterquam inscriptio. in l. ex lege Iulia. §. si publico. nu. 12. ff. ad
 leg. Iul. de adul. 155
- 9 annus qui datur ad soluendum legata per testatorem currit post aditam hære
 ditatem. in §. illud quoque. nu. 2. in auth. de hæred. & falcid. 5

Index singularium materiarum

- 7 Annus communis est trecentorum sexaginta quinque dierum. in l. ita vulnera tus, numer. 5. ff. ad leg. Aquil. fol. 191. & in l. cum hares. §. Stichus. nu. 1. ff. de sta tulibe. 69
- 8 Annus diuiditur in quatuor partes. in l. quoties. nu. 8. C. de naufr. li. 21. 30
- 5* Annus intelligitur de cccxv. diebus, in l. cum hares. §. Stichus. nu. 1. ff. de Sta tulibe. 69. & in l. 1. §. annum. nu. 1. ff. de it. act. priu. 144
- * Annus potest intelligi de naturali & artificiali. ibid. nu. 3.
- 5* Annus, mensis, & locus in libello in hoc interdicto requiritur quando conclu ditur dolus aduersarij. in l. j. §. interdictum. ff. vi. possid. nu. 1. 140
- 1 Annuum aliquid recipere debens potest agere, vt debitor condemnatur in fu turum. in l. non quemadmodum. nu. 1. ff. de iud. 154
- 4 Annua bima, trima die mandari executionis: quid importent hæc verba. in l. ita lis scriptura. §. hanc autem. nu. 4. ff. de leg. j. 9
- 5 Annua præstatio publica: census, & tributum quando sunt idem. in l. j. §. hinc ritu lus. nu. 3. ff. de publ. 46
- 8 Annui redditus vt mobilia ciuitatis, quæ seruari possunt alienantur eadem solé nitate, qua & immobilia. l. fi. nu. 1. C. de vend. reb. ciui. lib. xj. 35
- 4 ANTECEDENS qui vult, vult & consequens sine quo illud antecedens sta re non potest. in l. si cui legatum. nu. 1. ff. de cond. & demon. 121
- 1 antecedenti destructo destruitur consequens. in l. sed & hæ §. præter. nu. 1. ff. de procur. 106
- 2 ante, & post, dictiones quomodo intelligantur. in l. j. §. creditum. n. 7. ff. si cert. per. 5
- 7 ANTIQVITAS habet vim legis. in l. j. §. denique. numero 1. ff. de aqua plu. arcen. 41
- 2 antiphona dicitur missio ex primo decreto, idest, præparatio ad secundum. in l. si is qui. §. si antichresis. alias antiphona. nu. 1. ff. de pignor. 131
- 3* apocha mercatorum non subscripta licet sigillata, an valeat. in l. ad testium. §. si quis ex testibus. nu. 2. ff. de testa. 77
- 5 APPELLATIO primo interposita viua voce, licet postea in scriptis appel letur, est prosequenda in diffinitiuam. in interlocutoria verosecunda debet pro sequi quando prima fuit nulla. in l. cum procurator. §. si dominus. nu. 3. ff. de ope. no. nun. 17
- appellatio si est facta in voce reseruato iure appellandi in scripturis & appelle tur in scriptis à diffinitiuam, quæ prosequenda sit, vbi quod potest vtraque, & quod non sunt duæ, sed vna ibid. nu. 4.
- appellatio quid sit. in l. j. n. 1. & 3. ff. de appel. fo. 193 & §. quæsitum. nu. 1. fo. 194. & in l. ante sententiam. nu. 1. ff. de app. reci. 204
- appellatio statim ea imposita extinguit primam sententiam, ibid. nu. secundo.
- * appellatio non est actio nec officium iudicis, nec exceptio, sed quoddam ius per se diffinitiuum quod vocatur appellatio, ibi. nu. 3.
- appellatio est triplex, videlicet vna à diffinitiuam, alia ab interlocutoria, & alia ab alijs actibus extraiudicialibus. ibi. nu. 4.
- appellatio introducta est, vt detegatur iniquitas, vel imperitia iudicis, ibi. nu. 5.
- appellatio à sententia potest etiam habere regressum contra iudicem male iu dicantem. ibid. num. 6.
- 2 grauamine quod infertur ante sententiam, quod poterit per appellationem à diffinitiuam reparari non appellatur. d. l. j. §. quæsitum. nu. 2. 194
- appellari potest à sententia lata secundum rescriptum Principis. ibi. nu. 4. & 6.
- 1 pronuntiatione de Principe consulendo non appellatur ibi. nu. 5.
- 1* appellari non potest à statuto generaliter condito, secus si statutum est factum contra singularem personam. l. omnes populi. nu. 52. ff. de iust. & iur. 12
- 9* appellare & excusare quid differt in §. qui aut vult. nu. 3. inst. de excus. tu. 68
- * appellat regulariter nominatus ad publica munera & quando, ibi. nu. 5.
- 6 appellari non potest in possessione adipiscendæ, nec in possessione recuperan dæ possessionis. in l. ante sententiam. nu. 4. ff. de appel. recipien. 204
- appellatur in causis summarijs, quando adest maxima læsio. ibi. nu. 6.
- appellatio ab interlocutoria non tollit effectum sententiæ, nisi sequuta victo ria. ibid. nu. 7.
- appellatio interposita in causa momentaneæ possessionis non tollit sententiam sed iudex eam exequitur salua quæstione proprietatis recepta promissione quod res erit salua. ibi. nu. 9.
- * Intellige prædicta procedere quando causa proprietatis faciliter agitari pot, alias res remanebit apud reum, donec appellatio fuerit terminata. ibi.
- Appellare à citatione quando quis possit. ibi. nu. 12.
- Appellari potest à sententia lata super competentia, vel incompetencia iudi cis. ibi. nu. 15.
- Appellari potest quando persona grauatur ad aliquod factum cohærens per sonæ. ibi. nu. 14.
- Appellari an possit à sententia lata super legitimatione personarum, ibi distin guit quod circa procuratorem sic, vt in tutore, in principali persona nō. ibi. numero 15.
- 6 Appellatio quæ fit viua voce sufficit quod dicat, appello à te, vel à sententia. in l. j. §. libelli. nu. 2. ff. de appel. 195
- 6* Appellandi practica quando quis appellat ratione qualis qualis præiudicij, in l. a sententia. nu. 5. & 6. ff. de appella. 197
- appellatio quæ fit viua voce, potest fieri iudice sedente. ibi. nu. 3.
- In appellatione sufficit exprimere nomen officij, licet nomen proprium iudi cis non apponatur. ibi. nu. 6.
- Appellans quando timet de iudice à quo sufficit appellare corā honestis per sonis. ibi. nu. 11.
- 5 Appellatio in iudicio de damno infecto an detur, est dubium. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. nu. 13. ff. de damn. infe. 26
- 2 Appellari an, & quando possit ab interlocutoria. in l. arbitro. nu. 5. ff. qui satisda. cog. fol. 62. l. intra utile. nu. 1. ff. de mino. fol. 136. & l. ait prætor. nu. 3. ff. eo. fol. 132. & l. Titia. nu. 3. & 5. ff. de accus. fol. 150. l. ante sententiam. nu. 2. & 26. ff. de ap pel. reci. fol. 204. l. ab executione. nu. 2. C. quo. appel. non rec. fol. eo. & l. ante. C. eo. 1. & 2. 87
- 6 Appellari non potest à sententia lata in causa momentaneæ possessionis, & qua re l. ante sententiam, nu. 3. & 10. ff. de appel. recip. fallit nu. 5 204
- 6 Appellatur ab actibus extraiudicialibus. in l. j. §. solent. num. primo. ff. quando appel. sit. 202
- Appellari quando quis possit à monitione, qua mediante quis vocatur ad ali quod munus. ibi. nu. 2.
- Appellari an possit à decreto ordinis, puta priorum. ibi. nu. 3.
- 8* appellari potest à sententia lata secundum Principis consilium, in l. nouum. nu. 1. C. de appel. 79
- 8* appellans frustratoriè punitur extra ordinem. in l. eos. §. ne autem temerè. nu. 1. eo. d. tit. 80
- 8* Appellari potest ab iniqua sententia. Item propter iniuriam facti, in l. si quis. num. 1. ibid. 81
- 8* appellatio non datur super consulatione Principis, in l. iubemus. numero 1. ibidem. 82
- 6 appellari an possit, & quando à sententia lata super exceptione dilatoria. l. an te sententiam. nu. 17. ff. de appel. reci. 205
- Non appellatur à missione in possessione ex primo decreto, nisi acquireretur misso in possessionem ius acquirendi fructus, quia tunc appellatur, & quado hoc fit. ibi. num. 18.
- appellare potest pars, quæ non admisit missum in possessionem ex primo de creto, si condemnatur ad interesse. ibi. nu. 20.
- appellari à secundo decreto potest, nisi sit prolutum contra latitantem. ibi. nu. 21.
- appellari non potest à nimis breui dilatione data. ibi. nu. 22.
- appellari quando possit, quando datur nimis magna dilatio, vel secunda, cum non debeat dari. ibi. nu. 24.
- 5 appellari debet ad proximum superiorem, si appelletur in causa damni infecti. in l. dies cautioni. §. si intra diem. nu. 7. ff. de dam. infec. 24
- 5* appellari potest à quacunque interlocutoria & ab omni grauamine de iure canonico. in l. quod iussit. nu. 13. de re iud. 109
- appellari potest à sententia interlocutoria, quæ reparari non potest per appel lationem à diffinitiuam de iure ciuili, alias non ibi. nu. 14.
- 6* Appellare non posse ob contumaciam est pœna mera contumaciæ, in l. j. §. si aduersus. nu. 2. ff. quando appel. sit. 203
- 8 A relatione iudicis non appellatur, sed est contradicatio quædam. in l. j. nu. 7. C. de rela. 79
- 6 Appellatur à sententia potestatis ad priores, quando ciuitas habet tantummo do potestatem, & nō iudicē appellationis. in l. quoties. nu. 6. ff. ad municipi. 118
- 4 Appellatio, peto sententiam pronuciari nullam, & si qua est peto eam rescindi tanquam iniustam, procedit, in l. Carmelia. nu. 3. ff. de iure patro. 171
- 3* Appellans frustratoriè est in dolo, vel lata culpa, ideo debet succumbens indi stinctè in expensis condemnari si sententia emanauit ex primis probationi bus alias secus, in l. tutores. §. tutor. ff. de administr. tut. 55
- 3 Appellans ab omnibus grauaminibus illatis non potest prosequi, nisi illa, ad quorum impositionem non est lapsus decennium. in l. scire oportet. §. scire. nu. 1. ff. de excu. tuto. & cur. 70
- 4 Appellatio quæ fuit interposita in scriptis, si est deperdita, potest probari per duos testes. in l. j. §. sufficit. nu. 2. ff. de bon. posse. secundum tabu. 168
- 9 Appellari quibus casibus non liceat. in §. nostros. nu. 1. in auth. de iudicib. 35
- 8 Appellans quando ponat causam in appellatione. in l. minoribus. nu. 2. C. de his quibus vt indi. 36
- 9 Appellationis in causa proceditur parte absente, & lite non contestata quado altera pars est absens, alia non, & quando requiratur citatio. in Auth. de his qui ingre. nu. 2. 10. & 13. 25
- * appellanti olim plura tempora statuebantur, ibi. nu. 9.
- appellatus an possit vltimo mense primi anni comparere, & petere causæ exa minationem. ibi. nu. 12.
- appellanti, qui prosecutus est causam appellationis, & ipsam ad finem non per duxit & dicit se impedimentum temporis breuitate: licet aliter non probet, an detur restitutio. ibi. nu. 14.
- Appellanti qui stetit per biennium, quod nō fuit causam prosequutus, & habuit iustum impedimentum, an cōpetat restitutio ex clausula generali. ibi. nu. 15
- Appellanti impedito, prosequi causam appellationis restituitur tantum tempus quantum impedimentum durauit. ibi. nu. 16.
- 8 Si appelletur ab interlocutoria non potest Princeps remittere causam ad iudi cem a quo, nisi dicat, non obstante tali lege. l. eos qui. nu. 4. C. de appel. 79
- Si appellans ab interlocutoria in illa succubuerit, tunc cognitio causæ princi palis remittitur ad iudicem a quo. ibi. nu. 5.
- Appellatio si est deserta, debet pronunciare appellationem fuisse desertam, & sic absolvere ab obseruatione iudicij. ibi. nu. 8.
- 7* Appellatione prosequi quando quis teneatur. in l. inuitus. nu. 8. C. de proc. 96
- 3 appellatio à diffinitiuam, licet nō recipiatur, tamen executio differtur. in l. si quis filio. §. hi autem. nu. 1. ff. de iniust. rup. testa. 99
- 2 appellans frustratoriè, si est in dolo, vel lata culpa, debet succumbens indistin ctè in expensis condemnari, si sententia emanauit ex primis probationibus: alias secus. in l. tutores. §. tutor. nu. 1. ff. de admin. tuto. & cura. 55
- 2 appellari an possit à iuramento in litem, vel eius delatione. in l. actionibus. nu. 26. ff. de in lit. iuran. 36
- 8 appellari non potest ab expensarum taxatione, nisi sit immoderata. l. omnē. nu. 2. C. quando prouo. non est neces. fo. 86 vide l. ab executio. nu. 4. ff. de app. fo. 196 vide l. si cum exceptione. §. hæc autem actio. nu. 5. ff. quod met. cau. 125
- 5 appellari potest à sententia lata in hypothecaria, non à lata in Saluiano interdi cto. in l. j. nu. 4. ff. de Saluiano. interdic. 150
- 9* appellari quod possit die feriata, etiā si feria sint repentinæ, non tamen appel latio exerceri, in auth. de appe. & infra quæ tempora in prin. nu. 4. 21
- 9* appellare quod debeat quis ab omni grauamine extraiudiciali, in authen. de colla. in prin. nu. 6. 59
- 9* appellari quando possit à venditione pignoris fienda per creditorem, in l. res. nu. 10. ff. de appe. recip. 206
- 8 appellatur ab interlocutoria quæ fertur post diffinitiuam sententiā in l. ab exe cutione. nu. 2. C. quo. appe. non recipiuntur. 87
- 8* appellari à quibus sententiis interlocutoriis possit, in l. ante. nu. 1. eo. tit. ibid. 6 Appel

- 6 Appellatio ad principem omittis mediis de iure civili quando valeat. in l. i. §. si quis in appellatione. nu. 6. ff. de appel. 194
- Appellatio valet licet quis dicat simpliciter appello: vel appello ad iudicem competentem: vel ad superiorem. ibi. nu. 8.
- Quando appellatur ad superiorem, quis ordo seruatur vbi ponatur. ibi. nu. 9.
- A sententia lata per rectorem alicuius collegij appellatur ad illum, qui est iudex ipsius collegij: vt est rector ciuitatis. ibi. nu. 11.
- Quando superior proximus ad quem debet appellari, haberi non potest, quando ad alium superiorem appellari possit. ibi. nu. 12.
- Appellatio ad ecclesiasticum, si iudex ecclesiasticus, & secularis simul ex causa iudicauerunt. ibi. nu. 13.
- 8 appellari non potest ab executione, nisi excedatur modus in exequendo: & tunc res mobiles & fructus rei mobilis sequestrantur, & perperam appellas puniuntur. in l. ab executione. nu. 1. C. quorum appel. non reci. 87
- Si appellatur à captura personæ debet captus pendente appellatione detineri. ibi. nu. 3.
- 8 appellatione pendente nil debet innouari per iudicem à quo est appellatum. in l. per hanc. nu. 2. C. de temp. ap. 83
- 1 Appellationis in causa ab interlocutoria iudicatur ex primis actis. ibi. nu. 3. & l. ait prætor. nu. 4. ff. de mino. 122
- 8 appellationis in causa non possunt testes produci super eisdem capitulis, super quibus iam fuerunt recepti. d. l. per hanc. nu. 5. & 6. 83
- 8 appellari potest ab eo, qui male interpretatus fuit suam sententiam, in l. ab executione. nu. 6. quo. appel. non reci. 87
- 8 appellari non potest à sententia lata super possessione causa proprietatis integra remanente. in l. i. nu. 1. C. si de momen. poss. fuerit ap. ibi. 87
- Appellatio sicut prohibita est in possessorio, an eodem modo sit prohibita in integrum restitutione. ibi. nu. 5.
- 6* appellari ab interlocutoria non potest, nisi quando per appellationem, à diffinitiuam non potest esse consultum, vel per restitutionem in integrum appellat, vel nulla diffinitiuam speratur. in l. ante sententiā. nu. 2. ff. de appellat. recip. 204
- * appellatio ab interlocutoria est ius, quæ propter grauamē illatū à minore iudice, quod per appellationem ab actu sequente non potest retractari, sed restitui, iudex superior prouocatur & in euentum victoriæ tota causa deuoluitur, & reprobat diffinitionem Ostiensis. ibi. nu. 11.
- * Appellari à secundo decreto potest nisi sit prolatus contra latitantem. ibi. nu. 21
- 5 Appellasse frustratorie an dicatur quis eo ipso quod succubuit. in l. negotiorum. nu. 1. ff. de re iud. 118
- 3* Appellatione interposita iudicis officium conuiescit, in l. appellatione. nu. 1. C. de appel. 79
- 8 Appellatione interposita omnia manent in eo statu, in quo erant ante latam sententiam. in l. hi qui ad civilia. nu. 5. C. de appel. 80
- 8 Appellationem potest exercere tam appellans, quam appellatus. in l. ampliore. nu. 1. ibi. 82
- 9 Appellans in casu §. ad hæc. in Auth. de appel. est tutus ipso iure. in d. §. ad hæc. nu. 1. 22
- 6 Appellatio extinguit pronuntiatum. in l. illud sciendum. nu. 1. ff. de appel. 179
- 5 Appellari potest à secundo decreto, à primo non de iure civili iure cau. sic in l. si finita. §. si forte. nu. 7. ff. de dam. inf. fol. 35. & §. Iulianus. nu. 6. 32
- 5 Appellari potest à commissione de exequendo, si in ea non dicatur incipiendo primo à minus damno. in l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 8. ff. de re iud. 111
- 6 Appellatio, dico sententiam nullā, & si qua est appello, an valeat: vbi quod consuetudo admittit talem appellationem. in l. si expressim. nu. 4. ff. de appel. 199
- Appellatio est actus extrajudicialis. ibi. nu. 5.
- 6 ad appellandum quando biduum detur, & quando triduum. in l. i. §. tutores. nu. 1. ff. quando appel. fit. 203
- 8 appellare debent electi ad munera publica auctoritate & utilitate, & suam appellationem iustam ostendere: alias videntur consentire. in l. hi qui ad civilia. nu. 1. C. de appel. 80
- Qui appellat debet probare se iuste appellare. ibi. nu. 3.
- 8 appellari potest ab iniquitate iudicis ex eo quod minus magnam mulctam imposuit. in l. & in multis. nu. 1. eod. 81
- 8 appellans non potest poenitere in quantum illa appellatio facit pro aduersario. in l. si quis libellos. nu. 1. ibi. 82
- Appellatio interposita facit pro appellato in eo, quod potest ea vti, vt rescindatur sententia, si in aliquo eum læsit. ibi. nu. 32.
- Et pro appellato etiam facit quod eo inuito appellans ab interlocutoria non possit reuerti ad iudicem primum. ibi. nu. 3.
- 8 appellatur à sententiā delegati ad delegantē. in l. præcipimus. nu. 1. & 2. eo. tit. 82
- 8 appellatur à sententiā vicarij ad eum, ad quem appellaretur, si ipse principalis ordinarius iudicasset. ibi. nu. 2.
- 6 In appellatione ab interlocutoria causa debet inseri: secus in appellatione à diffinitiuam leius qui. nu. 2. ff. de ap. reci. fol. 205. l. ab executore. nu. 2. ff. de ap. 195
- 6 Appellari potest à pronuntiatione, quod non obstatibus exceptionibus ad vltiora procedatur, si est iniusta: secus si est iusta. in l. leius qui. nu. 1. ff. de ap. reci. fol. 205. l. ante sententiā. nu. 16. eod. tit. 204
- Appellatio ab interlocutoria debet iustificari, ex causis in ipsa insertis. ibi. nu. 2.
- Appellatio ab interlocutoria est fienda in scriptis. ibi. nu. 4.
- Appellationis ab interlocutoria effectus an sit suspendere pronuntiatum: & qualiter. ibi. nu. 5.
- Si causa appellationis pronuntiat bene appellatum: tota causa deuoluitur ad iudicem appellationis: & quid si pronuntiat male appel. ibi. nu. 10.
- 6 Appellans pro damnato, licet dicat simpliciter, appello, appellatio procedit, & prudens iudex non cogit, quod exprimat nomine cuius. in l. non tantum. nu. 1. ff. de app. 197
- appellare potest quilibet pro eo qui abauagliatus ducitur ad supplicium. ibi. nu. 4.
- 8 Appellatio si non fuerit producta in termino absque culpa, appellanti succurritur. in l. si præses. nu. 1. C. de appel. 79
- 1 appellationem deferere videtur qui non petit apostolos tempore debito, vel eos non præsentat iudici ad quem. in l. quoniam. nu. 1. C. de appel. fo. 81. & l. eos §. apostolos. nu. 2. C. eod. fol. 80. & in §. hoc. nu. 3. in aut. vt nulli iudi. 33
- 8 Appellari potest statim lata sententia viua voce. in l. litigatoribus. nu. 1. C. de appellat. 81
- 8 Appellatio illo die, & indice sedente pro tribunali potest interponi viua voce. in l. eos qui. §. si autem. nu. 2. eod. tit. 80
- Post autem non appellatur, nisi in scriptis in interlocutoria. ibi. nu. 1.
- 8 Appellatio quando interponitur à diffinitiuam, iudex ei defer. in l. quoniam. la. 2. nu. 2. ibi. 81
- 6 Appellatio licet non admittatur in causa momentaneæ possessionis, tamen quando quis condemnatur ad interesse ratione possessionis non restituitur, potest tunc appel. in l. creditor. §. iussus etiam. nu. 4. ff. de appel. 201
- 8 Appellari potest ante litem contestatam in aliquibus casibus, & qui sint isti casus. in l. cum solitum. nu. 2. C. de sen. & interlocuto. om. iud. 70
- Appellatio & recusatio iudicis quando simul ponuntur, hinc appellatione remota ante litem contestatam, etiam recusatio remoueri videtur. ibi. nu. 5.
- Appellatio si solum remoueat in literis delegationis, non intelligitur remota recusatio. ibi. nu. 6.
- 6* Appellatio vitatur appellando ad minorem, secus si appellatur ad maiorem, quare, in l. i. §. si quis in appellatione. nu. 5. ff. de appe. 194
- * Appellatur de iure canonico ad Papam omittis mediis. ibi. nu. 6.
- 6* Appellatio si est facta ab vno capitulo sententiæ, an videatur ab aliis appellatum, remissiuè. in l. Scio. §. quid ergo. nu. 2. ff. de appe. 195
- 6 Appellatio non admittitur in causa alimentorum, quando petuntur officio iudicis, secus si iure actionis. in l. si res. nu. 1. ff. de app. reci. 206
- Appellatio semper cum causa admittitur etiam in omnibus casibus in quibus non admittitur. ibi. nu. 2.
- Appellari quando possit ab iniquitate legis vel statuti. ibi. nu. 3.
- Appellari possit ab actibus extrajudicialibus. ibi. nu. 4. & 7.
- In appellatione ab actu extrajudiciali debet inferri causa, & approbari, vt attentata interim reuocentur. ibi. nu. 5.
- 8* Appellatur à quolibet iudice excepto præfecto prætorio in l. pro consulis. nu. 1. C. de appel. 81
- * Et quid in potestate & capitaneo, si ex forma statu. ab eius sententia non possit appellari. ibi. nu. 3.
- 7 Appellatur in causa liberali. in l. p. e. nu. 1. C. si aduer. lib. 82
- 7 Appellatur quis primo, & tempus appellationis est lapsus, si petita restitutione fuit denegata, an iterum restituuntur. in l. i. nu. secundo C. si sepi. in integ. restitui. 84
- Appellare qui omisit, quando, possit petere restitutionem in integ. ad appellandum, & coram quo iudice. ibi. nu. 3.
- 9 A sententia prædictis diffiniente apud aliquem debere esse super indicta possessionem potest in executione appellari sentiens se grauatum. in auth. de collatori. nu. 5. 55
- 5 Appellatum si est à prima sententia, & per iudicem appellationis est confirmata, quis sententiam ipsam mandabit executioni. in l. à diuo Pio. nu. 15. ff. de re iud. 110
- 8 Appellans à sententia nulla ex defectu consensus eam confirmat. in l. i. nu. 7. C. quando prouo. non est necesse. 85
- Si in causa appellationis, non fuit dictum neque quæsitum de nullitate, poterit de nullitate postea dici. ibi. nu. 11.
- 8 Appellans potest poenitere. in l. si quis libellos. nu. 1. C. de appe. 81
- 8 Appellari potest cum quis nominatur ad officium publicum auctoritate, & utilitate, si est nominatio facta secundum ordinem. in l. si ad scribatum. num. 1. ibidem 79
- 6* Appellans in vno articulo an possit appellationem exercere in alio. in l. appellanti. nu. 1. ff. de appe. 198
- 8 appellationem interpositam ab actore curatoris, curator exequitur, vel minor factus legitimus. in l. si actor. nu. 1. C. de appe. 80
- 8 Appellatio reipublicæ etiam refertur ad aliam ciuitatem, quam ad Romanam. l. cum rem publicam. nu. 1. C. qui po. in pig. habe. 102
- 6* appellatione pendente facta reuocatur per iudicem superiorem eius officio implorato, & reuocabuntur etiam antequam vincat appellans. in l. i. nu. 4. ff. nil noua. appel. pend. 207
- appellatio quando est dubium an sit recipienda, potest tamen reci. ibi. nu. 6.
- 5 appellari quando possit à sententia lata de consilio sapientis electo de partium consensu. in l. si conuenerit. nu. 5. ff. de re iud. fol. 124. & l. i. §. quæsitum. n. 7. ff. de appel. 113
- 7 appellationem exercere volens ex parte rei quis potest in l. inuitus. nu. 10. C. de procu. 69
- 7 appellatio hæredis quando finiatur in persona hæredis. in l. antiquitas. nu. 1. C. de usufruc. 110
- 6 appellas ab interlocutoria statim quod appellat, an statim sit contumax, & sic lite pendente. in l. qui Romæ. §. Seia. nu. 2. ff. de verborum obligatio. 44
- appellans postquam succubuit in appellatione debet citari. ibi. nu. 3.
- 7 appellare est præparatorium ad processum appellationis. in l. inuitus. n. 6. C. de procur. 69
- 7 appellatio vnus quando profit aliis. in l. vna. nu. 7. C. si in vna ea. cau. 79
- 7 appellatur à sententia arbitratorum iuris, & sic electorum vigore statutorum. in l. i. nu. 2. C. de iudi. 96
- Quando appellatur à sententia, sententia mandatur executioni per iudicem appellationis. ibi. nu. 3.
- 6 appellans habet sententiam ratam, & illam confirmat tanquam sic latam, non tanquam bene latam. in l. cum minor. §. falsus. numero primo. ff. rem ratā haberi. 105
- 6 appellari potest ab arbitris electis ex præcepto statuti, in l. i. §. interdum. nu. 8. ff. a quibus app. non licet. 201
- Appellari quibus casibus non possit à iudicibus. ibi. nu. 7.
- 5 An sufficiat ad excusandum illum, qui non appellauit, si dicat, quod ideo non appellauit, quia iudex solebat appellationibus inferre quæstiones. in l. j. §. si quis nu. 1. ff. quod vi aut clam. 472

Index singularium materiarum

- Appellari potest à sententia, qua pronuntiatur quem non esse audiendum, si non appellatur transit in rem iudic. in l. Titia. num. 2. ff. de accus. 157
- Appellari an & quando possit à sententia absolutoria lata ab observatione iudicij. ibid. num. 5.
- Appellari non potest à sententia lata contra expulsos propter strepitum quod faciebant prope scholas, in l. vnica. §. ita vt vniciue. num. 4. C. de stud. liber. libro xj. 33
- Appellationis causa existens quis in loco, non potest ex alia causa ibi conueniri, in l. 2. §. legatis. num. 2. ff. de iudic. 151
- Appellatio est generalis, in l. quintus. §. argento. nu. 5. ff. de au. & arg. leg. 88
- Appellans an debeat causam appellationis probare. in l. j. numero 1. ff. si tutor vel curat. 207
- Appellari potest ab illa sententia quæ parit actionem iudicati, in l. j. nume. 1. C. de arbit. 88
- Appellatio non est propriè actus iudiciarius, in l. creditor. nu. 1. ff. de appel. 201
- Appellat quis à sententia inter alios lata, ratione qualisqualis præiudicij. in l. 2. §. sententia. num. j. ff. de appel. 197
- Appellari ab executione facti non potest, sed a pronuntiatione de exequendo vel non exequendo, in l. ab executore. num. 1. ff. de appel. 195
- Appellari ab executore, quando excedit modum in exequendo potest, & etiam a pronuntiatione de exequendo cum insertione causæ. ibid. num. 2.
- Appellatio pendente fructus sequestrantur, quando timetur de dilapidatione, in l. Imperatores. §. item rescripterunt. num. 1. ff. de appel. 200
- Appellari poterit a relatione æstimatoris, vel ponderatoris cõmunis, in l. vnica. num. 3. C. de pond. lib. x. 28
- Appellatio rescindit iudicatum, & illud reponit in statu, in quo erat post litem contest. in l. ita demum. num. 3. C. de proc. 68
- Appellatio pendente nihil etiam est innouandum ex Principis rescripto, in l. ex illo tempore. num. 1. C. de appellat. 81
- Appellare non licet ante sententiam. in l. 2. num. j. C. de Episc. audi. 24
- Appellari an possit à sententia lata super notorio. in l. scriptus. n. 10. ff. de relig. & sump. fune. 199
- Appellatur si à secunda sententia ea pendente restituendo an quis euitet poenam. ibid. num. 6. 1
- Appellatur à sententia interlocutoria lata super ætate, in l. de ætate. nu. 20. ff. de minor. 138
- Appellatur ab impositione multæ, in l. j. nu. 15. ff. si quis ius dicere non obtempe. 54
- In causa appellationis ab interlocutoria non habet locum regula, non probatum probabo. l. ait. nu. 4. ff. de minori. 132
- Appellatio in ciuilibus in totum suspendit effectum sententiæ, & sic etiam in criminalibus præterquam ad bona, in l. furti. §. sed si furti. nu. 1. ff. de his quino. infra. 99
- Appella. pendente nil nouari intelligitur, nisi fiat, quod fieri poterat pendente instantia. ibid. nu. 2.
- Appellatione interposita à sententia pendente sententia, & eius effectus extinguitur, ibid. nu. 3.
- Appellatio interposita quando fuit deserta, fingitur non appellatum, & sic est retro infamis. ibid. nu. 4.
- Appellatione pendente, si condemnatus dixerit testimonium, valet etiam si appellatio remansit deserta. ibid. nu. 5.
- Appellatio interposita ab interlocutoria an extinguat illam, remissiuè. ibid. n. 10
- Appellari potest à sententia arbitri, quando ex ea oritur actio, in l. ij. nu. 3. ff. de arbit. f. 145. & l. j. nu. 1. C. eod. 88
- Appellari potest à iudice, cuius iurisdicctio est prorogata consensu partium, in l. ex consensu. nu. 1. ff. de appel. 200
- Appellatio deserta per cursum temporis prima sententia remanet firma, & ex ea oritur actio, in l. auth. ei qui appellat. nu. 2. C. de temp. appe. 83
- Appellans si faciat citari aduersarium, potest prosequi ea usam, etiam ante finem biennij. ibid. nu. 4. & 7.
- Appellari potest a relatione Principis, quando in relatione fuit deceptus. in l. illud videamus. n. j. & 11. ff. quando app. sit. 203. & l. j. §. quæ situm. n. 5. ff. de appel. 194
- Appellari potest die feriato, non tamen appellatio exerceri, l. j. §. dies. n. 2. ff. quando app. sit. f. 203. & in auth. de appe. intra quæ tem. nu. 4. eod.
- Appellatione patris an veniat auus, quod non, & an si pater ingrediatur monasterium, an filix efficiatur sui iuris, quod sic. in l. patri. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adulte. 159
- Appellatio si est deserta propter Apostolos non petitos, vel non præsentatos, vel propter prosecutionem omittam, sententia executioni mandatur. in l. quoniam. nu. 1. C. de appel. 81
- Appellatū si fuit & sententia quæ erat nulla fuit per iudicem appellationis cõfirmata, quando poterit iterū dici nulla, in l. si expressim. n. 2. ff. de appel. 199
- APICES iuris dicuntur, qui respiciunt magis subtilitatem, quam factū, in l. si fideiussor. §. quædam nu. 1. ff. de iud. 104
- Apponi quæ debet in instrumentis remissiuè in auth. vt præpo. no. Imp. n. 1. 23
- APOTHECA pannorum legata non venit mercantia. in l. cum pater. §. mense. nu. 8. ff. de leg. ij. 42
- Apotheca pannorum legata cum omnibus, quæ ibi sunt, veniunt solum res, & non debita, & credita, ibid. nu. 9.
- APOTHECA si vno die scribitur, alio sigillatur, & alio subscribitur: dies subscriptionis attenditur. in l. si testantur. nu. 1. ff. de test. 87
- Apocham de soluto quando possit petere ille qui obtulit, sicut potest ille qui soluit, in l. j. nu. 3. ff. de iur. iur. 104
- Apodixa a gællario quod peti non debet ab eo, qui nunquam soluit, & hoc si liquet publicano, secus si non liquet, licet de ea non sit soluenda gabella. in l. si. §. diuus. nu. 2. ff. de pub. & vectig. 27
- Apocæ siue apodixa, quam probationem faciat, in l. nuda ratio. nu. 6. ff. de donatio. fo. 66. & authentica & si contractus. nu. 8. C. de fide instrument. 61
- APROBATVS ab aliquo collegio non potest in concernentibus eius promotionem petere se in integrum restitui. in l. j. nu. 3. C. qui & aduersus quos in reg. resti. non possu. 84
- Approbare non dicitur assumptus in defectum alicuius. ibi. num. 4.
- Approbare non est improbare. in l. vnica. §. serui. nu. 2. ff. furti aduer. nau. 123
- Approbare non possum quo ad actionem consequendum, quod semel reprobatum. in l. dispensatorem. nu. 2. ff. de solu. 86
- A quo ad exceptionem ibi.
- Approbatio expressa testamenti filij præteriti, an requiratur, vel sufficiat tacita. in l. filio præterito. nu. 35. & 28. ff. de iniust. rup. test. 102
- Approbatio nihil releuat in his, quæ dependent ex consensu meo, in l. licet. nu. 2. C. de procur. 71
- APOSTOLI cuius expensis debentur. in l. §. & hoc. nu. 4. in auth. vt nulli iud. 53
- Non sufficit quando Apostoli petuntur, si dico peto Apostolos, & iterum peto, sed consuetudo hoc approbat. in l. j. nu. 1. ff. de lib. dimisso. 206
- Apostolos qui non petit, vel non protestatur, videtur appellationem deferere, ibid. nu. 2.
- Apostoli necessario non petentur ipso libello appellatorio, licet consuetudo cõmuniter obseruat, quod instat petantur. in l. 1. §. libelli. nu. 8. de appel. 165
- Apostoli etiam parti non petenti per iudicem dari debet, in l. eos. §. Apostolos, nu. 1. C. de appel. 80
- AQVARIOLVM non licet facere in communi pariete. in l. fistulam. num. 1. ff. de ferui. vrb. præd. 183
- Aqua de flumine publico non nauigabili, licet postea intret flumen nauigabile, licite dicitur. in l. 2. nu. 1. ff. de flum. 135
- Aquam proiciens, vel oleum in loco vbi est instrumentum, tenetur lege Aquilia. in l. qui tabulas. §. sed si quis. nu. 2. ff. de fur. 114
- Aquam qui relinquit, videtur pretium aquæ relinquere, & non continet seruitutem, sed debitum personale. in l. Mela. §. quidam. nu. 1. ff. de alimen. leg. 85
- Aqua venalis debetur ei, cui alimenta sunt relicta. in l. 1. nu. 1. ff. de eod. titu. 81
- Aquæ ductus publici si transeunt per priuatum debent habere latitudinē quindecim pedum, si per publicum decem. in l. j. nu. 1. C. de aquæ duct. lib. xj. 37
- Aquæ ductu concessio vni potest alteri concedi, si non nocet primo. in l. aqua quæ. nu. 1. C. de ferui. fol. 112. & l. in concedendo. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 43
- Aquæ vsus si pluribus conceditur officio iudicis inter eos diuidi debet. in l. si quis. nu. 1. C. de aquæ duct. lib. xj. 37
- Aqua quotidiana dicitur illa, quæ quotidie duci potest. l. j. §. quotidiana. nu. 1. ff. de aqua quotid. 145
- Aquam molendini alicuius quis non potest ad eius molendinū ducere, nisi illa aqua reintret alueum publicum. in l. 2. nu. 23. ff. de flumin. 136
- Aquæ publicæ vsus præscribitur per tantum tempus, quod memoria in contrarium non existat. in l. vsum. nu. 1. C. de aquæ duct. lib. xj. & l. diligenter. nu. 1. C. eod. 37
- Aquiliana stipulatione non transigitur super re iudicata. in l. eleganter. nu. 4. ff. de cond. indeb. 48
- ARBITRATOR an possit ferre sententiam partibus absentibus. in l. diem proferre. §. si quis. nu. 2. ff. de arb. 147
- Arbitrator semper sumitur in cõtractu, nõ in lite. l. j. §. & post operis. nu. 2. ff. de no. oper. nun. fol. 6. & in auth. si vero. nu. 3. C. de iu. 69
- Arbitratoris persona quando recedatur. in l. si quis arbitratu. nu. 5. ff. de verborum obligatio. 19
- Arbitrator si non arbitratur, quia stat per promissorem, si est apposta poena tunc committitur, si non est apposta, receditur à persona. ibi. nu. 6.
- Arbitrator quando arbitratur, præsentia partis requiritur, ibi. nu. 7.
- Arbitrandi potestas quanto tempore duret. ibi. nu. 8.
- Arbitratori si partes non notificarunt compromissum, & elapsus fuit terminus, videntur ab eius arbitrio recessisse. ibi. nu. 9.
- Arbitrator an cogatur arbitratori notificatione sibi factæ. ibi. nu. 10.
- Arbitratore mortuo an potestas arbitrandi transeat ad hæredem, ibi. nu. 11.
- Arbitratore bannito vel excommunicato an poterit arbitrari. ibi. nu. 12.
- Arbitrandi potestas finitur quando alter ex compromittentibus est bannitus, & bona sunt publicata, ibi. nu. 14.
- Arbitratores, qui quotidie assumuntur super litibus, videntur assumi super cõtractu perficiendo. ibid.
- Arbitrator, qui inique arbitratus est, an poterit iterū arbitrari. in l. societatem. §. arbitratorum. nu. 5. ff. pro socio. 109
- A maiori parte iudicatū arbitratorum tenet, licet compromissum sit in pluribus dictum quod iudicatū fuerit per ipsos valeat, in l. exactores. nu. 2. C. de susc. libro x. 27
- Arbitrator potest in totum absolvere. in l. quod si. §. interdum. nu. 1. de eo quod cert. loco. 68
- Arbitrator male iudicans facit litem suam. in l. fin. nume. 1. ff. si mensor fal. mo. dixit. 199
- Arbitratores nõ possunt cogere partes ad faciendam generalem quietationem, nisi specialiter eis à partibus sit concessum. in l. aquina. nu. 4. ff. de transf. 93
- Arbitrator potest cogere partem ad dandam rem vel pecuniam pro re. ibid.
- Arbitrator potest auferre de iure vnus, & dare alteri, licet iudicet. in l. si de meis. §. recepisse. nu. 4. ff. de arb. fo. 145. & in Auth. vt differ. iudi. nu. 6. 54
- Arbitrator si differat arbitrari quantum tẽpus requiratur, vt dicatur nolle arbitrari. in l. multa. nu. 4. ff. de cond. & demon. 109
- Arbitrator diebus feriatis etiam in honorẽ Dei potest laudari. in l. si feriatis. nu. 2. ff. de arbi. 148
- Arbitratores, si coeperunt cognoscere tanquam arbitri, & postea assumpserunt tertium, cuius interuentu videtur nouum compromissum, poterunt redire ad viam arbitratoris. in l. si demonium. nu. 3. ff. de fur. 116
- Arbitratores qui laudunt partes tenentur. in l. j. nu. 2. C. de discus. lib. x. 13
- Arbitratores non dicuntur causam intra tres menses terminare ex forma statuti, si absoluant partem ab observatione iudicij. in l. generali. nu. 7. C. de do. curto. lib. x. 13
- Arbitrari cogitur ille, in cuius arbitriū collatum est legatum, intellige causatue. in l. j. ff. de leg. 2. 27
- Arbitrari debeat intra quantum tempus debeat arbitrari, & quomodo cognoscatur, quod ipse nolu. arbitri. ibi. nu. 10.

- arbitrari debens, si arbitratur, & male recurritur ad iudicem, ibid. n. 12.
 Bonus vir qualiter arbitrabitur legatum. ibi. 14.
 Arbitrari an debeat quis herede presente, quod sic quando quantitas est taxanda. ibi. nu. 15.
- 4 Arbitrari iniuste potest ille, cui aliquid est commissum in liberam voluntatem, dum dolus absit, in l. si sic legatum. nu. 5. ff. de leg. j. 18
- 2 Arbitrator, vel arbiter quid sit, potest cognosci ex modo procedendi. l. societas. §. arbitratorum. nu. 12. ff. pro soc. fol. 110. & l. j. nu. 5. ff. de iudi. 150
- 1* Arbitraria sententia potest appellari & ex ea oritur actio, in l. arbitro. nu. 6. ff. qui satisd. cog. 62
- 1* Arbitrariis in actionibus possunt ferri duæ sententiæ, in l. si cum exceptione. §. hæc autem actio, num. 3. ff. de eo quod met. cau. 125. & in l. vnum, nume. 19. ff. si cert. pet. 16
- 2* Arbitraria in actione quando locus in libello sit apponendus, & si omittatur processus non vitatur, in l. arbitrario. §. si quis ephesi, numer. j. & 2. ff. de eo quod cert. loc. 67
- 1* Arbitraria, dictio, non est proprium nomen actionis sed adiectio, in l. bonæ fidei. num. 3. ibi. 69
- 9 Arbitramentum quando est iniquum vsque ad quantum tempus reduci potest ad arbitrium boni viri, in Auth. vt differ. iudic. 7. 54
- 2* Arbitramentum iniquum, vel æquum quis probat, in l. societatem. in princip. nu. 2. ff. pro soc. 109
- 2* Arbitramentum est quædam transactio, in d. l. societatem. §. arbitratorum enim. num. 8. eod. 109
- 2 Arbitramenti iniquitas, vt detegatur, quid sit probandum, in l. societatem. §. arbitratorum, num. 28. ff. pro soc. 111
- arbitrator quando possit testificari de gestis coram se in causa reductionis. ibi dem numer. 29.
- arbitratoris a sententia petitur reductio, a sententia arbitri non, & de ratione, num. 33.
- arbitrator an arbitretur etiam partibus absentibus, ibi. nu. 34.
- 7 Arbitratu iudicis quando aliquid fieri debet, intelligitur causa cognita, in l. cū hi. §. vult igitur. j. num. j. ff. de transact. 94
- 6 ab arbitramento lato per arbitratorem potest ex iusta causa appellari, & attendata interim reuocantur, & tenetur tempora appellationis obseruare, in l. si res, nu. 6. ff. de appella. reci. 206
- 2 Arbitramentum non est sententia, sed quædam transactio. l. furti. §. qui iussu. nu. mero 5. ff. de his qui no. in fa. fol. 99. l. non distinguemus. §. Iulianus. ff. de arbi. numer. 2. fol. 148. l. societatem. §. arbitratorum. numer. 8. ff. pro soc. fol. 109. & in §. & post operis noui, num. 2. ff. de oper. no. nun. 6. & in l. si quis cum alter, num. 6. ff. de verbo. ob. 15. & in l. si res, num. 6. ff. de appella. se. 206. & in l. j. numer. 5. vbi in rem act. 101. & auth. si verò numer. 2. C. de iudic. fol. 196. auth. vt differ. iudic. nu. 5. 54
- 2 Arbitrarium est iudici an faciat comparere principalem, in l. seruum quoque. §. publice. nu. 6. ff. de procu. 105
- 2 Arbitrarium est iudici quando admittat plures defensores, & quando vnum, in l. omnium autem. nu. 3. ff. de procu. 106
- 3 Arbitrarium est iudici tempus, quod datur mulieri ad restituendas res viri per ipsam commodatas, in l. si constante, §. si vxor. nu. 3. ff. fol. matr. 19
- 2 Arbitratu est iudici, an credat testib. in l. testium, §. ideoque. n. j. ff. de testib. 144
- 2 Arbitri electi cum poena sententiæ an possit homologari, vt ex ea oriatur actio. l. j. nu. 4. ff. de iudi. 150
- 5 Arbiter non habet iurisdictionem, sed notionem, in l. j. §. & post operis. n. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 6. & l. ait prætor, nu. 1. ff. de iudi. 107
- 7 Arbiter non tenetur iurare, nec debet, in auth. decernimus. nu. 1. C. de arbi. 88
- 1 Arbiter die feriata sententiare nō potest, arbitrator sic etiam in honorem Dei. in l. si de meis §. ex compromisso. nu. 1. ff. de arbit. 145
- 1 Arbiter & amicus compositor quomodo differant, in l. si de meis. §. recepisse. nu. 5. ff. de arbi. 145
- 7 Arbitri possunt citare, in l. sancimus. nu. 7. C. de iudi. 95
- 6 Arbiter an possit mulctam imponere, in l. si qua poena. numer. 6. ff. de verb. signifi. 236
- 2 Arbiter est, & non arbitrator qui potest cognoscere de iure, & de facto, & sententiare secundū formam iuris, in l. diem proferre. §. statim. n. 2. ff. de arbit. 147
- arbitrator qui debeat sententiare secundum formam iuris, si sententiat contra ius eius, sententia non valet. ibi. nu. 3.
- 6 Arbiter quando possit prorogare terminum statutum parti ad aliquid faciendum postquam certum est in termino expediri non posse, vt poenam euadat, in l. cum stipulatus. nu. 7. ff. de verb. oblig. 38
- 9 Arbiter nullam habet iurisdictionem, in §. & quoniam. n. 11. in Authen. de test. 40
- 6 Arbiter, vel consultor qui cœpit audire causam, cogitur finire, in l. prætor. §. si post causam. nu. 1. ff. de vac. & excusa mune. 224
- 5 Arbitro vno ex pluribus arbitris absente, & citato, alij de iure canonico poterunt pronunciare, sed si habeat iustam causam absentiam, illum expectare debent, in l. duo ex tribus. num. 3. ff. de re iudi. Ius canonicum circa hoc seruabitur in terris ecclesiæ solum, ibidem 115
- Arbitri omnes, vel delegati si tempore examinationis fuerunt presentes, & dū allegarent, alter non potuit alios in suam sententiam trahere, sententia lata eo absente non valet. ibi. nu. 4.
- 6 Arbitri sententiæ itare est facti meri, in l. stipulationem, §. si sortem. numer. 1. ff. de verb. obli. 9
- Arbitri sententia lata ex partium conuentione hodie idem operatur, sicut iudicis sententia, ex quo ex ea oritur actio, & officium iudicis, in l. si cōuenerit. nu. 1. ff. de re iud. 113
- 7 Arbiter debet sententiam suam ferre in scriptis, in l. cū antea. nu. 6. C. de arbit. 89
- 7 Arbiter qui malè iudicat facit litem suam, in l. quis. num. 6. C. de pact. 48
- 1 Arbiter vt quis dicatur duo requiruntur, in l. si de meis. §. recepisse nune. 1. ff. de arbit. 145
- Arbite- vel arbitrator an sit, qui habet potestatem cognoscendi de facto, & sentiendi de iure. ibi. nu. 2.
- 1 arbitri ex sententia quando oriatur actio, & exceptio, in l. 2. nu. 2. ibi.
- 2* Arbiter & arbitrator qualiter differunt, in l. societatem, §. arbitratorum enim. nu. 7. ff. pro soc. 109
- 9* Arbiter male iudicās facit litē suam, in §. quia vero, nu. 7. in Auth. de iudi. 35
- 8* Arbiter debet habere salarium a partib. in l. multis, num. 2. C. de princ. agent. in reb. mi. lib. 12. 52
- 2 arbiter quis esse possit, & quis possit compromittere, in l. societatem. §. arbitrorum, nu. 34. ff. pro socio. 111
- 9 arbiter an puniat testes falsum coram se deponentes, in §. si vero quidam. nu. 5. in Auth. de testi. 39
- 1 arbiter non potest eius sententiam corrigere, nec mutare, nisi sit ei specialiter a partibus commissum, in l. quid tamen. nu. 2. ff. de arbit. 146
- arbiter an debeat vna sententia terminare, quando ei sunt plures controuersie compromissæ per partes, ibi. nu. 3.
- 1 arbitri duo tertio absente an, & quando poterunt iudicare, in l. si in tres. num. 1. ff. eod. tit. eod.
- 6 arbiter de iure fforum non est minister legis, in l. amplius non peti. num. 2. ff. rem rat. hab. 106
- 2 Arbitrorum duo sunt genera, in l. societatem. num. 1. ff. pro soc. 109
- Arbitrorum iniquum vel æquum quis probat. ibi. nu. 3.
- 2 Arbitri sententiæ debenti pronunciare de iure, an stetur, in l. societatem. §. arbitrorum. num. 11. ff. pro socio. ibidem
- 1 arbitri sententia non reducit ad arbitrium boni viri, arbitratoris sic, in l. 2. beo ait. §. tamen si. num. 2. ff. de arbit. 145
- 4 Stante quod ex sententia arbitri oriatur actio, tunc ab ea potest appellari, in l. nemo potest. nu. 15. ff. de leg. 1. 15
- 1 arbitrium iudicis durat re perēpta, in l. si cū exceptione. §. quatenus. nu. 3. quod me. cau. 126
- 2 arbitria sunt redacta ad instar iudiciorum, ad hoc vt filius possit agere sine patris consensu, in l. licet, §. sed si filius, nu. 5. & §. seruus. nu. 3. ff. de pecul. 92
- 1 arbitrio dato officiali an duret officio conseruato, in l. meminisse. nu. 3. de off. proconsul. & leg. 38
- 6 arbitrium boni viri non requiritur in declarando tempus pro cūdo ad locum vbi solutio confertur quando miliaria sunt limitata, in l. continuus. §. cum ita stipulatus, nu. 4. ff. de verb. oblig. 52
- 6 arbitriū habentes super aliquo possunt omnia facere quæ principaliter spectat ad id super quo habet arbitriū, in l. ambitiosa. n. 17. ff. de dec. ab ord. 226
- Itē possunt statuere, & facere antecedentia, propter quæ ad illud perueniri potest, & qualiter intelligatur, ibi. nu. 20.
- Item omnia consequentia, sine quibus illud expectari commode nō potest, & qualiter hoc intelligatur, ibi. nu. 23.
- Non possunt aliquid facere super eo, quod nō spectat ad id super quo eis conceditur arbitrium, ibi. nu. 26.
- 2 In arbitrio receditur a persona, in l. si merces. nu. 1. ff. locati. 124
- 7 arbitriū boni viri qualiter intelligatur, in l. si eadē. n. 1. C. de do. promiss. 164
- Qui cōmisit se manibus inimicis videt se cōmisisse arbitrio boni viri. ibi. n. 2.
- 7 arbitrium si est datum in concernentibus publicam vtilitatem, an vigore talis arbitrij possint statuta corrigi, in l. conti. C. nu. 15. 2
- 1 arbitrium concessum super actionibus, intelligitur de præsentibus, in l. item, §. si ita. nu. 1. ff. quod cuiusque vni. 112
- 6 arbitrio alterius quādo res aliena est commissā, sufficit quod faciat illud quod diligens faceret, etiam si minus diligenter, in l. 1. nu. 5. ff. de solut. 89
- 2 ad arbitrium boni viri quando recurratur, in l. societatem. §. arbitratorum. nu. 3. ff. pro socio. 109
- 2 Per arbitrium concessum aliquibus per commune quis non potest facere contra statuta, nisi ex noua causa, in l. si hominem. nu. 3. ff. mand. 205
- 3 arbitrium si est concessum prioribus super abundantia, quid importet tale arbitrium, in l. post mortem, §. tutor. nu. 6. ff. quando ex fac. tuto. vel cur. 62
- 4* argentum venale venit in loco argenti quando aliud argentum non habeat, in l. pediculis, §. item cum quæreretur, nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 89
- 8 Arbor præsumitur mittere radices per 25. pedes, in l. j. nu. 2. C. de aqua ductu. lib. 11. 37
- arboris radices ne officiant potest agi vtili actione descendente ex edicto de arboribus cedendis, in l. j. nu. 2. C. de interdi. 89
- 5 arbor si vedatur, & excidatur, postea pullulat, an illę pullulationes sint emptoris, in l. damni. §. si is qui. nu. 3. ff. de dam. infec. 36
- 3 archiepiscopus Capuanus redeuntes de studio doctores examinabat, & si indgni erant reprobat, in l. sed, & reprobari. nu. 2. ff. de excusa. tuto. & cur. 68
- 1 Archipresbyter, qui ex cōsuetudine habet oblationes factas in die dominica, & sacrista in die sancti Laurentij, si dies sancti Laurentij venerit die dominica habebit archipresbyter oblationes, & non sacrista in l. si. nu. j. §. de offic. proconsul. & leg. 38
- 6 A R E A promissa cui ædificium est superimpositum potest peti, licet æstimatio debeat præstari, in l. qui res, §. aream. nu. 3. ff. de solut. 92
- 3* Qui poterat vt arbiter & arbitrator procedere si elegit viam arbitri, an possit redire ad aliam viam remissuē, in l. si miles. n. 2. ff. de milita. test. 139
- 4 A R G E N T O legato debetur eiusdem ligæ, cuius in ciuitate originis testatoris est vsus, in l. cum aurum. nu. 3. ff. de aur. & arg. leg. 88
- 6 argumentum a solitis est validum, in l. si librarius. nu. 11. ff. de reg. iur. 239
- 1 argumentum de tempore ad locum, & econuerso est bonum, in l. vnum. n. 2. ff. si cer. pet. fol. 19. & l. 2. nu. 7. ff. de iudi. 150
- 8 argumentum a contrario sensu est ex interpretatione, in l. apud antiquos. nu. 1. C. de furt. 5
- 1 argumentum de toto ad partem valet in indiuiduis, in l. per fundum. num. 4. ff. de serui. rusti. pradi. 185
- 8 argumentū ab etymologia vocabuli non valet, in l. 2. §. appellata, nu. 1. ff. si cer. tum petat. fo. 4. & in l. 1. nu. 2. ff. de fur. fo. 111. & in rub. ff. fol. matr. nu. 5. 2
- 6 argumentum de pacto ad statutum procedit, in l. j. §. familia. nu. 3. de publi. & vecti. fol. 64 & in l. cum allegas num. 7. C. de vsur. fo. 149. & l. 3. nu. 31. C. quæ sit long

Index singularium materiarum

- fit lon. confu. 113
- 6 argumentum de stipulatione ad transactionem non procedit, in l. stipulatio. §. si quis forte, nu. 1. ff. de ver. oblig. 16
- argumentum de ultimis voluntatibus ad contractus procedit, in l. pactum. n. 1. ff. de pact. fo. 90. & 1. receptum, nu. 6. ff. commu. prad. 186
- 5* argumentum a contrario sensu est ex expressa significatione in l. si quis locuples. nu. 1. ff. de manumiss. test. 67
- 6* argumentum de seruo fructuario habet locum in monacho vnius monasterij. posito ad regimē alicuius ecclesie, in l. 1. §. si fructuarius, n. 4. ff. de stip. ser. 61
- 5 argumentum a contrario sensu an habeat locum in statutis, in repet. l. Caesar. n. 43. ff. de pub. & vecti. 25
- argumentum a maiori vel minori, an habeat locum in statutis. ibi. nu. 25.
- 3 argumentum a contrario sensu habet locum in mandatis, in l. eum qui, §. filius fam. nu. 1. ff. de acquir. hare. 151
- 5 argumentum de contractibus ad statuta nō procedit, quia in contractibus attenditur mens, in statuto verba, in repetitio. l. Caesar. nu. 18. ff. de publi. & vectig. 51
- 3 argumentum a contrario sensu non sumitur, quando resultaret prauus intellectus, in l. si. nu. 2. ff. de cond. sine causa. 62
- 8 argumentum potest sumi ex lege correctā, si sit in corpore iuris inclusa, alias non. l. unica. C. de latin. libert. tollen. nu. 1. fol. 57. & l. 1. num. 4. ff. de coniugen. cum emanc. lib. 164
- 1 argumentum a contrario sensu, an sit ex propria, & expressa significatione. in l. omnes populi. n. 61. ff. de iust. & iur. fo. 13. l. iurisdictionum. §. dolo malo. n. 1. ff. de pac. fol. 82. & l. si quis locuples. nu. 1. ff. de manumiss. testa. 67
- 1* argumentum a contrario sensu est licitum, & quando in l. quacunque. nu. 16. ff. de offi. eius. 43
- 1 argumentum de petitione hereditatis ad rei vendicationem procedit, in l. fin. autem, §. sed & is qui, nu. 1. ff. de rei vendi. 172
- 3 argumentum de lege ad pactum non semper valet, in l. alia causa. nu. 6. §. elegant. ter. ff. sol. mat. 10
- 8 Argumentum a contrario sensu in iure validum est, & quando, in l. 1. n. 1. & 4. C. de agri. & cens. lib. 11. 37
- 2* Argumentum a solitis quod procedat in l. certi conditio. §. si nummos. nu. 2. ff. si cert. pet. 10
- 1 argumentum a contrario sensu quando habeat locum in statutis, in rep. l. oēs populi. nu. 61. ff. de iust. & iur. 13
- 6 argumentum ab etymologia vocabuli est probabile, nisi natura vocabuli repugnet in l. Tugurij. nu. 1. ff. de ver. sig. 133
- 9 argumentum quod peti potest vt priuilegia antiqua renouentur, in Auth. de manda. prin. nu. 1. 16
- 3 argumentum de personis ad tempus valet, sicut de tempore ad res, in l. qui plures. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 130. & in l. miles ita, nu. 1. ff. de milit. test. 142
- 5 argumentum a communi vsu loquendi procedit, in l. prator. §. hic titulus. nu. 2. ff. de pub. & vectig. 46
- 4 argumentum de toto ad partem procedit, in l. 1. §. si ex dodrante, nu. 3. ff. de col. la. bono. 159
- 7 argumentum de periuro ad hæreticū quādo pcedat, in l. 1. nu. 10. de summa Trin. 3
- 3 argumentum de re ad tēpus pcedit, in repe. l. si cōstare, n. 15. ff. solut. matrimo. 15
- 2* argumentum de tempore ad locum & econuerso bonum est, in l. vinum. nu. 2. ff. si cert. pet. 15
- * argumentum de seruo ad monachum, an valeat in l. cum fundus, §. serui m. tuum, nu. 10. ibid. 18
- 4 argumentum a contrario sensu habet locum in conditionibus, in l. 1. nu. 4. ff. de condi. & demon. 107
- 3 argumentum de iudicijs ad vltimas voluntates valet, in l. qui testamento, §. eū qui, nu. 2. ff. de testa. 86
- 1 argumentum de iudice ad procuratorem, non procedit, in l. legatus. nu. 3. ff. de offi. proconf. & lega. 38
- 7* argumentorum appellatione veniunt testes & instrumenta, in rub. C. de proba. num. 2. 124
- 2 arguere ex verbis rubricæ licet, in l. j. nu. 4. ff. si cert. pet. 2
- argumentum ab autoritate valet, ibi. nu. 21.
- 4 arguere a toto dicitur, quādo arguitur ab omnibus partibus sufficienter enumeratis, in l. j. nu. 4. ff. de vsu. lega. 65
- 4* arguere de contractibus ad vltimas voluntates, quādo licet in l. seruum filij, §. eum qui chirographum. numer. 1. ff. de l. j. 15. & in l. si diuortio. nu. 2. ff. de verb. oblig. 12
- 2 arguere de contractu ad quasi contractum quōd possit, in l. licet, §. idē scribit, nu. 6. & 12. ff. de pec. 93
- arguere de sententia ad vltimam voluntatem licet, ibi. nu. 10.
- 5 arguere de verbis testatoris ad verba legis licet, & contra, in l. si ita fuerit, §. quæstio hæc. num. 3. ff. de manumiss. testa. fol. 72 & l. qui filium. §. Sabinius. n. 3. ff. ad Trebel. 67
- 4* arguere de verbis legis ad verba testatoris licet in l. si quis legauerit. nu. 2. ff. de lega. 1. 26
- 1 arguere ratione legis correctæ per consuetudinem q̄ argui possit, secus si fuit correctā per aliam legem, in repe. l. de quib. nu. 4. ff. de legi. 13
- 1 arguere a sufficienti partium enumeratione possumus, in l. patre furioso. n. j. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. 24
- 1 arguere ex ordine titularum q̄ possumus, licet aliqui interferantur, in l. j. n. 2. ff. de sta. ho. fo. 22. & l. idem Labeo. n. j. ff. de amota. 32
- 2* Aristotelis & Hipocratis, & similitum in studiis publicis approbatorum dictis statur in l. j. nu. 23. ff. si cert. pet. 3
- 6 A R M A expulsis de ciuitate ob rebellionem vbicunque sint picta in sui honorem, destruantur, in l. j. ff. de pœn. 188
- 6 arma non licet habere de iure, licet consuetudo non obseruet, in l. j. n. 1. ff. ad l. Iul. de vi pub. 163
- arma portare non licet etiam defendibilia hodie, licet de iure permittebatur aliquibus casibus ibid. nu. 2.
- Qui habet homines in armis non tenetur de publico delicto. ibi. nu. 4.
- 9 Arma portare quando liceat, in §. denunciamus, nu. 2. Auth. de armis. 36
- 9 Arma facere & videri possunt solum ad id deputati, & hodie omnes. in Auth. de ead. nu. 1. & 2. ibi.
- Arma non debent habere priuati, sed in locis publicis poni. ibi. num. 2.
- 1 Armati qui non tendebant in loco, non tenentur actione quod metus causa possessorie fugiente, in l. metum autem, nu. 2. quod met. cau. 124
- 9 armorum nomine quando veniunt fustes, & lapides, in auth. de armis, denunciamus. num. 3. 36
- 8 armi nomine veniunt animalia magna, in l. si. n. j. C. de militari veste. lib. 12. 55
- 8 A R O M A T A R I I miscentes ceram corruptam cum incorrupta, non dicuntur ceram falsare, in l. j. nu. 3. C. de conditionib. in publ. hor. lib. 10. 15
- 9* Arrhæ duplicatæ quæ actione petantur, & qui egit ad arrhas duplicatas an possit agere ad interesse, insti. de empr. & vendi. nu. 2. 93
- 7 arrhæ quo iure repetantur, in l. contractus, §. illud, nu. j. C. de fide instrumēt. 137
- arrharum contractus est contractus ciuilibus innominatus. ibi. nu. 2.
- arrhas dans si non seruat, quando etiam teneatur ad interesse. ibi. nu. 3.
- 1 arrharum datio simplex non facit rem non esse integram, in l. ab emptione. nu. 11. ff. de pact. 92
- 6 arrharum datio quare pro matrimonio contrahendo tenet, non promissione pœnæ, in l. Titia. nu. 4. ff. de verb. oblig. 50
- arrharum datio hincinde facta ab vtraque parte pro matrimonio contrahendo non tenet. ibi. nu. 9.
- arrhæ si constituantur in fundo, vel specie non tenet constitutio. ibi. nu. 10.
- Arrharum datio, vel constitutio in casibus in quibus de iure non tenet non firmatur iuramento. ibi. nu. 11.
- 7 arrhæ redduntur duplicatæ, & in duplo inest simplum, in l. fin. num. j. C. de spon. sal. 159
- 6* arripiens condemnatum de manu familiæ, tenetur l. Iulia maiestatis, in l. legis Iulia. num. 2. ad l. Iul. de vi priuata. 163
- 9* arrogari quādo possit filius naturalis per rescriptum Principis, in §. foemine. nu. 2. insti. de adopt. 65
- 9* arrogator si exheredauit filium arrogatum vel emancipatum sine causa, an debeat ei relinquere in testamēto quartam partem bonorum suorum, insti. de adop. in prin. nu. 5. 64
- 1 arrogator non substituit in quarta impuberi per fideicommissum, qui illam nō habet ex prouisione testatoris ad suum commodum, in l. si arrogator. num. 3. & 7. ff. de adop. 27
- arrogatus impubes restitutus ab arrogatore in legitimam, illam non capit beneficio testatoris, sed legis. ibi. nu. 4
- arrogatus an agat ad quartam etiam contra filios legitimos, & naturales arrogatoris. ibi. nu. 10.
- arrogatus decedens in pupillari ætate potest habere heredem ex testamento patris naturalis arrogatoris, ibi. num. 16.
- 5 arrogatio non tollit ciuilem, nec naturalem obligationem, quia ex edicto prætoris restituitur, in l. vbicunque. num. 7. de fideiuss. 74
- 8 ars vilissima dicitur vendere oleum, & sal, & stare ad custodiam porcorum, in l. ne quis, nu. j. C. de digni. lib. 12. 48
- 9 ad artem aliquam exercendam validi, & potentes quando compellantur, in auth. de quæst. num. 5. 33
- 8 arte magica, & similibus sacrificiis non licet vti, in l. j. n. j. C. de thesau. lib. 10. 11
- 5 A R T I C V L V S an procedat quōd talis cognouit talem violenter, in l. si ita scriptum sit. nu. j. ff. de manumiss. testa. 67
- 1 articuli contra extraneum eximentem qualiter formentur, in l. si per alium, §. docere, nu. j. ff. ne quis eum qui in ius voc. 160
- 2 articulandi, & probandi modus quem se gessisse pro patre, in l. si quis. num. 3. ff. ad maced. 90
- 6* articulandi practica & assignandi rationem dicti per testes, comprobatur q̄ ad aliquem locum tanto tempore perueniri debet, in l. continuus, §. cum ita stipulatus, nu. 2. ff. de verb. oblig. 51
- 8 articuli qualiter sint formandi ad probandum furorem, in l. non codicillis. nu. j. C. de codicillis. 37
- 5 articulus si facis, quod possedisti ad decem annis citra, & testes ita deponant nihil probas, nisi dicant a decem annis citra, & per id tempus, in l. j. §. quod autem. nu. j. ff. de aqua quot. & alti. 145
- 7 articulus qui de necessitate cōcludit quādo debeat admitti, in l. neque natales nu. j. C. de proba. 125
- 8 articulus quando fiat, & instrumentum super quo fuit facta condemnatio, in quo sit mentio in sententia, & instrumentum quod hodie producitur sit vnū, & idem in l. j. nu. 2. C. si vnus plur. app. 87
- articulos formare qualiter debes cum vis probare damnum ex eo, quia domus destructa non potuit locari, in l. in hanc stipulationem, n. j. ff. de dam. infe. 38
- 5 articulandi forma quando vis probare aliquod ædificium idoneum, vel non in l. communis, nu. j. ff. de dam. infect. 39
- 8 articulus pretij, & interesse communis temporis præteriti nō debet referri ad vnum diem, vel duos, sed ad quamplures in loco publico, & consuetudo, in l. vnica. nu. 31. C. de sen. quæ pro eo quod inter. 73
- articulus quomodo formetur super interesse singulari. ibi. nu. 33.
- 7 articulus quādo possit fieri de proprietate in causa possessionis, vel dicatur in pertinens, in l. si. nu. 5. C. qui legi. perso. 97
- 8 articulus seu positio debet de necessitate cōcludere, in l. nō hoc. nu. 1. C. vnde legi. 10
- 4 articuli cōi vsu vtendi, & intelligendi, qualiter formantur, & an super eis habeat deponere testes. in l. Labeo, nu. 9. & 11. ff. de suppl. leg. 81
- 1 articulandum est in probanda præscriptione seruiculis, q̄ ea vsus est sciente, & patiente aduersario, in l. quoties. nu. 1. ff. de serui. 182
- 8 A R T I F I C E S dicuntur etiam discipuli, in l. 1. nume. 1. C. de excu. arti. li. 10. 26
- 7 artifices ignobiles, & obscuri qui dicantur. in auth. testes. nu. 1. C. de testi. 134
- 7 artifices accipientes pecuniā mutuo in dubio videntur accipere occasione suæ artis, in l. si filius, nu. 2. C. ad Mace. 141
- 2 artificum necessarium in homine dicitur, ex quo potest impensa percipi, in l. si seruos. 141

- seruos. nu. 3. ff. de pign. actio. 84
- 4 artificium extinguit nomen artificij, non econuerso, in l. legatis, §. si ex officio. 57
- 4 artificum appellatione in beneficiis, & legatis veniunt addiscentes, secus in priuilegiis, in l. legatis §. ornatricib. nu. 2. ff. de leg. 3. 57
- 3 ascendentes quando sint præteriti vel exheredati quo iure testamentum irritetur in l. filio præterito. nu. 21. ff. de iust. rup. test. 102
- 9 ASCENDENTES an hodie habeant legitimam iure institutionis, §. aliud quoque, nu. 5. in auth. vt cum de appel. cognosci. 47
- 8 ascendere quis debet de gradu in gradum in dignitatibus non autem descendere. in l. nulli, nu. j. C. de numerariis. lib. 12. 56
- 9 ascendentes mulieris adulteræ monasterium ingredientis absque filiis an aliquid habeant de bonis eius, in §. si quando. nu. 4. in auth. vt nulli iudi. 54
- 9 ascriptitius est liber, in auth. constitutio quæ ex ascriptio, & c. nu. j. 25. & in l. summa. nu. 2. ff. de stat. ho. 22
- 8 ascriptitij matrimonium contrahere possunt, in l. si. n. 1. C. de agri. lib. 11. 41
- * ascriptitij officio possunt clericis dominis eorum initio. ibi.
- 9 ascriptitius an possit fieri clericus domino contradicente, in §. si seruos, nu. j. in auth. de sanct. Epif. 56
- 3 ascriptitius testatur, quid de vassallo, in l. si quæramus. nu. 4. ff. de testa. 83
- 6 ascribens in testamento legatum pro se, incidit in poenam falsi ex sententia Senatus. in l. impuberem, §. qui liberti. nu. j. ff. de falsis. 169
- 6 ascribens se fideicommissarium, vel executorem in testamento, non potest postea recusari, in l. vxori, §. qui se filio. nu. 2. de eod. tit. ibi.
- 8 ascriptus alicui conditioni, si fugit, vt illud onus euadat, dicitur furtum sui facere si sit liber, in l. cum satis. nu. 3. C. de agr. lib. 11. 40
- 9 assisus delinquens in ciuitate Perusina an secundum statutum assisij, vel ciuitatis Perusij puniatur, vbi q. secundum statuta loci, in auth. vt oēs obe. iudi. n. 6. 28
- 3 assertio patris non facit filium non esse in possessione filiationis, nisi mulier tñ tempserit Plautianā, in l. si posthumus, §. si quis ita. nu. 3. ff. de libe. & posth. 91
- 7 asserta per reum in actionibus ita faciunt fidem contra se, sicut asserta in libello per actorem, in l. j. nu. 3. C. de his qui poten. no. 72
- 8 assertio facta in libello, vel exceptionibus, an possit corrigi, in l. rura, & possessio. nu. 4. C. de omni agro defer. lib. 11. 42
- 5 assertioni eius qui dicit sic se credidisse, statuit, in l. pro emptore, §. si pupillo. n. 6. ff. pro empto. 102
- 2 asserens seruū fidū, & charū ad quid teneat, in l. Iulianus. n. 6. ff. de act. empt. 117
- 3 assertioni possessoris de valore rei credendum est, quando sit estimum propter collectas, in l. vlti. nu. j. de anno. & trib. lib. 10. 12
- 2 assertio patris vel matris super filiatione non præiudicat filiis, in l. filium, nu. 2. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. 24
- 7 assertioni aduersarij credens quando excusatur, in l. j. n. 3. C. ad Macedonian. 141
- 6 assertio simplex apud acta tantum valet quantum pactum, in l. j. §. si quis ante sententiam, nu. 2. a qui. appel. non lic. 201
- 4 assertio patris asserentis aliquem non esse filiū, non nocet filio, in l. j. §. si quis. nu. 1. ff. de carb. edi. 165
- 5 assertio patris asserentis se donare filio propter benemeritiam nō probat, sed q. merita præcesserint debet probari, in l. j. §. si pater. nu. 4. ff. pro dona. 104
- 2 assertioni patris, & filij circa merita an præcesserint non statuit, in l. si tibi decē. §. si pactus, nu. 6. ff. de pac. 84
- 2 assessor an poterit petere salarium totum ab officiali remoto ab officio, in l. diem functo. nu. 4. ff. de offi. assess. 44
- 6 assessores officij nō durat mortuo præside vsque ad aduentū successoris. ibi. n. 6
- 6 assessores possunt petere sibi constitui salariū tempore syndicatus officio iudicis, si eis nō est constitutū, in l. j. §. sed & si comites. n. j. ff. de var. & extra. cog. 228
- 9 assessor natus debet expelli, in auth. de man. Prin. §. deinde. nu. 4. 16
- 7 assessores raro vel nunquam admittunt excusationem per procuratorem. in l. in pecuniariis. nu. 2. C. de procu. 43
- 1 assessor in causa, in qua assidet iudicare non potest, nisi sibi delegetur, in l. j. nu. 3. ff. de offi. assess. 71
- 6 assessores boni quando testis in dictis variat, faciunt quod vnū tantū dictū reperitur. in l. si postulauerit, §. sed si negauerit. nu. 2. ff. de adul. 161
- 7 assessores quod acquirunt est quasi castrense peculium, in l. fori tui. nu. 3. C. de aduo. diuer. iudi. 63
- 4 assessor non tenetur sequi consilium alterius, in l. in bonorum. nu. 4. ff. de bonor. posses. 152
- 8* assessor potestatis & capitanei, an dicatur habere iurisdictionem ordinariam, in l. præcipimus. §. quod si a duce. nu. 2. C. de appellat. 82
- 4 assessor remotus ab officio sui culpa, an debeat habere salarium. in l. Mauiā. n. 2. ff. de an legat. 64
- assessor remotus ab officio in medio officij sui culpa, debet habere salarium pro tempore, quo seruiuit, & culpam non commisit. ibi. nu. 2.
- 8 asseueratio alicuius non facit eum filium, qui non est, in l. neque professio. nu. 1. C. de testa. 15
- 3 assignare verbum, prolutum a iudice, quando translationem dominij importet quando ius pignoris, & quando custodiam, in repet. l. si constante. nume. 93. ff. soluto matrimo. 17
- 3 assimilatio in præsumenda filiatione non est bona: quia ex cogitatione mulieris in cōce. cōringit partū alteri assimilare, in l. Gal. n. 14. ff. de lib. & posth. 93
- * assumptus & missus a iudice ad referendum, debet iurare in l. Teopompus. n. 3. ff. de dot. præleg. 72
- * assumptio specialis nominis non facit generale nomen amittere. in l. Alexan. drinis. nu. 2. C. de decur. lib. 10. 18
- 7 attestaciones dicuntur scriptæ testis, in auth. atqui semel. nu. 21. C. de proba. 29
- 7 ATTESTATIO Sola quæ dicatur, in l. solum. nu. 1. de testibus. 130
- 7 attestaciones factæ coram arbitris faciunt fidem coram iudice, in l. fina. nu. 2. C. de eod. tit. 135
- 4* attributum vni duntaxat ab aliis omnibus remouetur. in l. cum ita. nu. j. ff. de cond. & demonstra. 117
- * attributum vni alteri acquiritur cum omnibus cōditionibus cōherētib. per
- sonæ nominatæ. in l. fundum. nu. 2. ff. de act. empt. 216
- 4* attendi illud debet ad quod res principaliter paratur non secundario, in l. quā uis. nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 88
- 6 A V A R I T I A omnium malorum mater. in Authen. vt iud. sine quo. suffra. n. 3. 13
- 8 audacia in bona parte posita laudatur, & permittitur, in mala parte damnatur. in l. si quis in tantam. nu. 2. C. vnde vi. 92
- 8 auditores Principis, & summi Pontificis dicuntur habere iurisdictionem ordinariam, in l. præcipimus. §. quod si a duce. nu. 1. C. de appellat. 82
- 1 aues captæ in fundo a prohibito ingredi fundum efficiuntur capientis, in l. diuus Pius. nu. 1. ff. de ser. rustico. prædiorum. 185
- 4 auium appellatione continentur pulli, & gallinæ, in auiibus. nu. 1. de leg. 3. 57
- 6* auferens reum confessum condemnatum vel condemnandum ē manibus familiaris punitur lege Iulia maiestatis. in l. cuiusque. nu. 3. ff. ad l. Iul. maiest. 153
- * auferens reū de manu familiaris generaliter, qualiter puniatur remissuē. ibi. nu. 3
- 9 aurifex reficiens calicem iam consecratum non incidit in legem Iuliam maiestatis, in l. non contrahit. nu. 1. ff. ad l. Iul. maiest. eod.
- 6 aurifex faciens aurum & argentum de minori liga quā ciuitas requirat q. pu niaur de falso, in l. lege Cor. nu. 1. ff. de fal. 167
- 9* aureus in iure accipitur pro solido, & solidus pro aureo. inst. de success. ibi. in princip. nu. 2. 85
- 9 aurei intelliguntur promissi secundum regionem, ad pondus regionis, in l. sti pulationum. nu. 3. de verb. oblig. 28
- 8 auri libram septuaginta duo solidi faciebant, hodie nonaginta aurei faciunt libram, in rub. nu. 2. C. de vete. numis. lib. 11. 32
- 8 aurum pro ære solui potest quando res publica ex hoc non læditur, in l. vnica. nu. 1. C. de colla. grīs. lib. 10. 15
- 4 auri appellatione an annulus contineatur, in l. cum aurum. nu. 1. ff. de auro & argent. legato. 88
- 8 aurei Veneti, & Florentini habent octauā partem vnciæ, & sic octo faciunt vnciam & 96. faciunt libram, in l. quotiescunque. nu. 2. C. de suscepto. lib. 20. 27
- 8 aurum pro argento solui potest, & econuerso in tributis, in l. vnica, nume. 1. C. de argen. præ. lib. 10. 28
- 4 aut, dictio, quæ est disunctiua, disiungit verba & sensum, in l. si is qui, §. vtrum. nu. 2. ff. de reb. dub. 99
- 6 autem, dictio, aduersatur his quæ sunt eiusdem generis, in l. mariti, §. eum autem, ff. de adulte. 161
- 5 autē dictio, quando ponatur inceptiuē, quando restrictiuē quādo aduersatiuē & quādo correctiuē, in l. hoc amplius, §. de his autē, n. 1. ff. de dāno infecto. 26
- 6* autoritas tanta requiritur in imponenda poenā abscessionis membri, quanta in iudicande super toto corpore, in l. publicorum. nu. 12. ff. de pub. iud. 139
- 1* authentica ex causa. C. de liberis præter. habet locum etiam in præteritione emancipati, in l. si filius. nu. 1. ff. de minor. 136
- 3* auth. ex causa habet locum in testamento rupto per quærelam, in l. iure. §. propter litem. nu. 1. ff. de test. tutel. 41
- * auth. ex causa, quod conseruat etiam quod est relictum filio rūpenti testamento. ibi. num. 3.
- 4* auth. ex causa non habet locum in præteritione posthumi. in l. qui filiabus. nu. 6. ff. de leg. 1. 8. & in l. 1. C. de codicil. n. 1. 36
- 5* auth. ex causa, an habeat locum in præteritione paterna, in l. vxorem. nu. 1. ff. de manumif. test. 73. & in d. auth. ex causa. nu. 2. & 4. 67
- 5* auth. minoris debitor, an habeat locum in curatore bonis dando, in l. de curatore. §. quaritur, nu. 1. ff. de cura. bo. dan. 129
- 9* authent. hoc amplius, quod habeat locum in hæreditate edita in Auth. hæred. & Falc. nu. 9. 2
- 9* authenticæ quæ sumuntur ex textu in §. illud quoque in Auth. de fideiussoribus, vbi ponit quinque, ibi. nu. 4. 9
- 7* authenticæ atq. semel. C. de pbationib. an corrigat legē Codicis. ibi. nu. 3. 128
- 8* auth. ex causa, quod habeat locum in præteritione paterna, item in præteritione filij emancipati in l. 1. n. 1. C. de bo. poss. cont. tab. 9. & in d. auth. ex cau. nu. 7. & 8. 24. & in l. 1. nu. 1. C. de codicil. 36
- Auth. ex causa, quod non habeat locum in præteritione facta de filio, quem quis non credebat viuere, in l. sicut certi. nu. 3. C. de test. militis. 14
- 3 autoritas & consensus an debeant interuenire ante, vel statim post, in l. obligari, §. tutor. nu. 1. ff. de tuto. & cur. 60
- 1 autoritas poetarum potest in causa allegari, in l. in tantū. nu. 2. ff. de rerū di. 50
- 5 autoritas quando requiritur, debet in ipso actu interuenire, in l. tam is qui. §. filius. nu. 8. ff. de dona. cau. mor. 64
- 9 autoritas superioris quando requiritur in reuocando cōcessionem, in §. iustu randum. nu. 1. in auth. de defenso. ciuita. 15
- 7 autoritas superioris ordinantis rectorem in ecclesia, requiritur in alienatione rerum ecclesiæ, in auth. hoc ius. nume. 7. C. de sacro. eccle. 19
- autoritas abbatis sola sufficit, quando alienantur res ecclesiæ sibi subiectæ. ibi. dem nu. 8.
- 8 autoritas vnius sancti fulcita auctoritate testamēti veteris, præfertur cōstitutio ni papali, etiā in decisionibus causarū, in l. vnica. n. 4. C. de his qui de lib. 10. 10
- 2 autoritas doctoris licet sit probabilis, non tamen est necessaria, in l. 1. num. 20. ff. si cert. petat. 3
- 4 auus tenetur dotare neptem, & officio iudicis cogitur, in l. dotem dedit. nu. 1. & 4. de colla. bo. ib.
- auus maternus non cogitur dotare neptem. ibi. nu. 3.
- 3 auus appellatione cōtinetur auia in l. Gallus. §. institues. n. 4. ff. de lib. & posth. 6
- 8 auus in successione excludit fratrem defuncti. in Auth. defuncti. n. 1. C. ad Test. 8
- 3 auus si dedit vnum substitutum, & mater alium, quis præferatur. in l. ex facto, nu. 38. ff. de vulg. & pupil. 133
- 7 auus quando præferatur, & quando auia, in auth. matri & auia. nume. 5. C. quā do mul. tu. offi. fungi potest. 171
- 3 auus & auia quando supersunt, præferuntur in tutela, in l. si quis sub conditio ne. nu. 9. ff. de testa. tute, 42
- auia præfertur, si propter transitum matris ad secunda vota datus sit tutor su per existente auia. ibi. nu. 31.

Index singularium materiarum

- 5 Anus si fecit substitutionem vulgarem nepoti in potestate retento ex filio emā
ciparo, an tacita pupillaris excludat illum patrem emancipatum, in l. 2. nu.
34. ff. de vulg. & pup. 120
- 6* Anus an veniat appellatione patris in l. patri, nu. 1. ff. ad l. iul. de adul. 172. & in
l. liberorum nu. 9. ff. de verb. sig. 236
- 3* Aua quod non potest dare tutorem licet datus confirmetur cū inquisitione
in l. pater, nu. 3. ff. de test. tut. 41
- 3* Aua naturalis tantum praeferitur in tutela & in successione auo naturali tan
tum in l. si quis sub conditione, nu. 9. ff. de eod. 42
- 9* Aua appellatione venit pavia, in §. ex his, nu. 1. Auth. de hære. que ab inte. 50
- 3* Auxilium vñ extraordinarium non excludit aliud, in l. 1. §. si curator, nu. 2. ff.
de eo qui pro tut. & c. 79
- 6* auxiliū malefic. qualiter quis dicat præstare in l. in furti, §. ope. n. 1. ff. de fur. 117
- 6* auxilium dare dicitur qui mutuatur pecuniam, in l. si is sciente, nume. 1. ff. ad l.
Pomp. de paric. 166
- 1 auxilium Capitanei guerræ non imploratur, nisi in subsidium ex magna causa,
in l. qui restituere, nu. 2. ff. de rei vendi. 176
- 1 auxilium legis frustra impetrat, qui in legem committit, in l. auxilium, nume. 1.
ff. de mino. 136
- 7 auxiliū etiā post actū dicitur præstari, in l. raptores, nu. 3. C. de Epif. & cler. 24
- 1 auxilio nouo indigent, quæ de nouo emergunt, in l. si ab arbitro, nu. 1. ff. qui sa
tis, cog. 93
- 3 auxilium præstans an teneatur post maleficium commissum, in l. si quis, §. si quis
quam, nu. 1. ff. ad Silla. 166
- 5* auxiliū extraordinarium quādo est mihi vtilius ordinario illo vti possum, in
l. prouinciali, nu. 2. ff. de ope. no. nun. 8
- * auxilia quando duo alicui competunt vnum quando tollat aliud, ibi, nu. 3. 107
- * auxiliū extraordinarium coadiuvandi causa introducta non tollitur per or
dinarium in l. 1. §. vnde queritur, nu. 1. ff. de publ. 46
- 5* auxiliū directum non vtile habere locum vltra verba legis lex extenditur ex
mente vt vtile ex interpretatione, in l. 1. numero 2. ff. vti possidetis. 139
- De Litera B.
- 8 **B**AIULUS nō creditur sine literis quādo nō est notus, vel quādo vult
aliquē citare personaliter, vel quādo agitur de magno præiudicio
in l. palatinos, nu. 2. C. de collatio. fun. fisca. & c. lib. 11. 45
- 9 Baiulus nō citat aliquem ad iudicium sine præcepto, in Auth. de quæ
ritio, num. 3. 33
- 9 baiuli eliguntur, & periculum ad electorem spectat, in §. nullus, nu. 4. & in Auth.
de iudicib. 34
- 6 baiuli vocantur officiales, in §. deinde, nu. 4. in Auth. de defen. ciui. 16
- 9 baiuli duo possunt seruire duobus iudicibus, & non pluribus, in §. nullo, num.
3. Auth. de iudi. 34
- 6 balista nomine non venit arcus, nec è contra in l. quibusdā, nu. 1. ff. de iu. im. 224
- 6* balista sagittans in platea si percussit existentem extra, libellans vtriusque lo
ci meminisse debet, in l. libellorum, nu. 7. ff. de accusat. 145
- 9 BANNITVS non pōt accusare exbannitum, in l. seruos, nu. 2. de accus. 146
- 5 Contra bannitum non potest perueniri ad secundum decretum, nisi finito ban
no, l. ad cognitionem, nu. 1. ff. quibus ex cau. in pos. ea. 124
- 8 bannitus nostri temporis, qui perdit ciuitatem, perdit successionem sibi dela
tā ex forma statutorum ciuitatis, non sibi delatam de iu. commu. in l. certa
forma, nu. 7. de iure fisci lib. 10. 4
- bannitus, qui ex forma statutorum perdit etiam beneficia iuris communis, nō
potest in sua ciuitate succedere etiam de iure communi, ibi, nu. 8.
- bannitus potest contrahere per stipulationes, & alios contractus secundum
formam iuris communis, ibi, nu. 10
- bannitus, qui succedit secundum iuris cōis dispōnem licet audiri nō possit ta
mē poterit cedere alteri iura sua, & eo etiā rebannito agere poterit, ibi, n. 9.
- 9* bannitus an æquiparetur deportato, in §. illud quoq; n. 9. in auth. de æqual. dot. 44
- 1 banniti ab imperio nō possunt statuere, in rep. l. oēs populi, n. 13. ff. de iu. & iu. 10
- 1 bannitum vel malefactorem recepisse dicitur qui ipsum abscondit, nō qui dat
potum vel commestione, in l. j. §. quod autem, nu. 1. ff. de seru. corrup. 198
- 6 Bannitus licet non possit de nouo accusare, potest tamē accusationem captā
prosequi, l. deferre, nu. 1. de iure fisci. 210
- 3 Bannitus appellans appellatione pendente, an possit interim offendi, in l. qui à
lationibus, §. si quis, nu. 6. ff. de test. 85
- 4 Bannitus, qui potest impunè occidi, intelligitur de rite condemnato, in l. non
putauit, §. non quæuis, nu. 2. ff. de bo. poss. contratab. 155
- 2 Bannitus non iure, non dicitur bannitus, nec potest offendi, in l. siue vxor, nu.
3. ff. de dona. inter virum & vxor. 149
- 5 Bannitum occidēs captum in manu familiæ, qui impunè poterat occidi an pu
niatur, in l. in laqueum, nu. 1. ff. de acqui. re. domi. 73. & in §. arripiat, num. 3. in
Auth. vt omnes obed. iud. 29
- 7 Bannitus ex delicto, ex quo veniūt bona publicanda, non æquiparatur depor
tato, in l. certa forma, nu. 2. C. de iure fisci lib. 10. 4
- 6 Bannitus, qui appellauit, an appellatione pendente possit offendi in l. j. nu. 7. ff.
nil noua, appell. 207
- 8 Bannitus, qui habita pace ab inimico ex forma statuti debet rebanniri, ita de
bet habere pacem à muliere succedente offenso, sicut à maschio, in l. vnica,
nu. 6. C. de his qui se defer. lib. 10. 11
- 3* Bannitus æquiparatur deportato in l. soluto matr. nu. 5. ff. sol. matri. 4
- 1 Bannitus licet perdat iura sua ciuitatis, tamen ea non perdit ad sui incommo
dum quin obligetur ex his, quæ postea fecit, in l. tutelae, §. item cum ciuitas,
nu. 1. de capi. dimi. 140
- bannitus an capiatur pro repræfaliis, nu. 2. 140
- 6 bannito à ciuitate si de nouo accusatur, quādo possit dari fidentia à iudice, vt
compa. eat ad se defendendum, in l. si quis, nu. 12. ff. de pub. iud. 140
- 1 bannito non debet concedi securitas eo casu, quo potest per procuratorem cō
parere, in l. Papinianus, nu. 3. ff. de mino. 134
- 1 bannitus, qui prohibetur agere, non prohibetur excipere, in l. libertus, num. 4.
de in ius voc. 56
- 5* Bannitus tenetur ad solutionem collectarum si retinet possessionem aliā
non, in l. inter quos, §. damni, nu. 3. de dam. infe. 39
- 8 Bannitum receprans etiam ignoranter, an puniatur, in l. omnes, numer. 1. C. de
agri, lib. 11. fol. 38. & l. quo naufragiū, §. non solū, n. j. ff. de incen. rui. & nauif. 127
- 1 banniti nostri temporis non possunt de iure communi offendi impunè, in l. ve
nim, nu. j. ff. de iustitia & iure. 6
- bannitorum in bonis potest damnum impunè dari, ibi, nu. 2.
- bannitus qui ex forma statuti potest offendi si defendēdo occidit puniatur, &
iterum exbanniendus, ibi, nu. 4.
- 1 bannito aliquo existente, cuius bona sunt confiscata, si aliquis ei coniunctus
decedit, & sic ad bannitum defertur hæreditas, bannitus & non fiscus succe
dit, in l. si qua, nu. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. 24
- 8* Bannitus nostri temporis quādo possit hæres institui in l. j. nume. 3. C. de hæred.
instit. 18
- 1 Bannitus alicuius ciuitatis non perdit nisi iura illius ciuitatis, & duo requirun
tur vt illa amittat, l. amissione, §. qui deficiunt, nu. 2. ff. de capi. diminu. 139
- 1 Bannitus vt sit cancellatus an sufficiat verbo cancellari, vel requiratur factum, l.
emptor, §. Lucius, nu. 4. ff. de pact. 91
- 1 Bannitus, seruus, excommunicatus admittuntur ad decisionem necessariam, se
cus ad voluntariam, in l. si fideiussor, §. necessaria, nu. 2. ff. qui satis, cog. 62
- 8 Bannitus in persona & membro si capitur, debet primo membro puniri, postea
perdere in personam, in l. omnes iudices, nu. 3. C. de dila. lib. 10. 10
- 1 Bannit⁹ de cōmuni nō audif, in l. sed & si per, §. ait prætor, ff. q. ex cau. maio. 142
- 5 Bannitus pluribus bannis quando possit ab vno tantum absolui in l. de pupil
lo, §. si in pluribus, nu. 5. ff. de ope. no. nun. 12
- 5 Bannitum non rite occidens quādo licet potest occidi, an puniatur, in l. si fer.
§. condemnatum, n. 6. ff. de re iudi. 107
- 3 Bannitus an possit opponere contra bannitum ipsum non audiendum, quia ban
nitus, in l. viro atque, nu. 8. ff. sol. mat. 22
- 1 Bannitus, an æquiparetur deportato, vel relegato, an damnato in metallum, in
j. consti. forum, §. hæc autem tria, num. 5. fol. 5. l. si qua, nu. 2. ff. de his qui sunt
sui vel alien. iur. fol. 24. l. amissione, §. qui deficiunt, nu. j. ff. de capi. diminu. 139
- fol. 139. l. 2. nu. 5. ff. de sol. mar. fo. 14. in repet. tit. l. si constante, nume. 19. l. ad co
gnitionem, nu. 2. ff. quib. ex cau. in poss. ea. fol. 124. l. quidam, nu. 2. ff. de poc. 188.
- & in Auth. de æqualit. dot. §. illud, nu. 9. 44
- 3 Bannitum capiens ignoranter non habet præmium, in l. si quis, §. vtrum, num. 3.
ff. ad Sille. 166
- 3 Bannit⁹ an desinat esse tutor, i l. si sine hærede, §. tutores, n. j. de admi. tu. & cur 54
- 6 Bannito mortuo intra terminum banni, bannum totaliter extinguatur in l. j. §.
sed & Papinia, nu. j. ff. de requi. reis. 176
- 6 bannitum occidens non habet necesse docere se sciuisse ipsum bannitū, in l. in
ter omnes, §. recte, nu. 4. ff. de fur. 116
- 9 Bannitus an possit cōueniri in loco, à quo est bannitus, quod sic, in l. adulter, nu.
j. ff. ad l. iul. de adul. 159
- 6 Bannitus ex eo maleficio ex quo debet sequi deportatio, nō potest esse arbiter
in l. peculator, nu. j. ff. ad l. iul. pecu. 172
- 8 Bannitorum receptores quomodo, & qualiter puniatur, in l. vnica, nu. 2. C. de
collo. illyri. lib. 12. 41
- 7 Bannitus quando teneatur ad collectas, in l. placet, in 2. lect. nu. 45. C. de sacros.
ecclie. fol. 13. l. inter, §. damni, nu. 3. ff. de dam. infe. 39
- 5* Bannitum patrem an filius alere teneatur, in l. si quis à liberis, §. sed vtrum, nu.
j. ff. de lib. agno. 38
- 6 Bannitum occidens in manibus familiæ, an teneatur in l. eiusdem, §. transfugas,
nu. j. ff. de fici. 164
- 5 Bannitus potest iterum banniri, in l. de pupillo, §. si in plurib. n. 3. de ope. no. n. 12
- 1 Bannitus eo ipso qd iudicium suscipere compulsi nō fuisset si fuisset præsens
rediens, & hoc ostendens debet de banno cancellari, in l. non videtur, nume.
2. ff. de iudi. 151
- 6 Bannitus captus statim de iure communi non debet puniri, sed debet ex inte
gro de crimine cognosci, qui non habentur pro confessis secus de iure muni
cipali, in l. diuus, nu. 4. de custo. & exhi. reo. 152
- 9 bannito de alio delicto accusato fiducia dari nō debet, sed si datur, seruari de
bet, in §. sed neque, nu. 3. in Auth. de manda. Prin. 17
- 6* bannito capto si producat bannum, & quod bannitus confiteatur, quod est
ille talis qui reperitur bannitus & condemnatus pro tali crimine, & tali te
pore potest executio fieri, in l. diuus Adrianus, nu. 5. ff. de custo. reo. 152
- 6 bannito non potest solui durante termino banni, in l. mandatis, §. curandum.
nu. 1. ff. de requi. reis. 177
- 6 bannitus an desinat esse ciuis illius ciuitatis, à qua exbannietur, in l. si quis lo
gatum, nu. 2. ff. de leg. 225
- 2 bannitus & condemnatus de falso, an possit confiscare instrumenta, in l. si ideo
nu. 1. ff. de eue. 140
- 5 bannitus quicquid credebam impunè posse offendere, si protestatur mihi, quod tū
non offendā, quia est rebannitus, nō teneor ei credere nisi causam protestatio
nis mihi ostendat, in l. non solum, §. morte eius, nu. 40. ff. de ope. no. nun. 15
- bannitū offendens an teneatur prius inuestigare, an liceat ei offendere, vt nō
puniatur, ibi, nu. 41.
- 3 bannitus offensus à bannito excipiente potuisse offendere bannitū offensum
replicat offendentem bannitum, an talis replicatio banni admittatur in l.
cum mulier, nu. 4. ff. sol. matr. 26
- bannitus, qui potest impunè offendi amittit omnia iura sua ciuitatis, ibi, n. 5.
- 3 banniti tantum ad tempus, non perdunt testamenti factionem de iure com
muni, licet sec⁹ secundū iura sua ciuitatis sic, in l. eius, §. si cu. n. 2. ff. de test. 84
- 6 bannitus, qui ex forma statuti potest elapso termino banni occidi impunè, non
potest occidi ante finitum terminum, licet certum sit in termino ipsum cō
parere non posse, in l. cum stipulatus, nu. 5. ff. de verb. obl. 38
- 6 bannitus ex vna ciuitate non est bannitus ex alia illi confederata, in l. non du
bito, nu. 2. ff. de cap. & postli. reuer. 214
- 5 bannitus an possit opponere exbannito de banno, infamis contra infamem re
missi, in l. apud Celsum, §. Marcellus, nu. 2. ff. de dol. mal. & met. excep. 159
- 8 bannit

- 8 bannitus restitutus, an recuperet bona alienata, in l. si. nu. 7. C. de sen. pass. 124
- 8 bannitus, qui non debet audiri, potest accusationem ante bannum per ipsum in
stitutam prosequi, in rub. nu. 1. C. de dila. lib. 10. 9
- 5 bannimentum primi, in quo quis obtulit elapso tempore non potest fieri secū
dum, in l. licitatio. nu. 5. ff. de publ. & vecti. 48
- 3 bannum qui petit cassari aliter quam ex appellatione, an possit interim offen
di, remissive in l. si quis filio, §. quod si quis. nu. 1. ff. de iniusto rup. testa. 99
- 1 bannū & multa æquiparantur, in l. illicitas, §. præses, nu. j. ff. de offic. præsid. 39
- 7 bannum, quod quicumque venerit ad exercitum, habeat vnum florenum quolibet
die, non comprehendit illum, qui venit ad exercitum, ut visitet amicum, vel
ex alia causa quam prælij, in repet. auth. ingressi. nu. 5. C. de sacros. eccl. 15
- 7 bannū poenale, an vicietur errore scriptoris, vel præconis, in l. placet. in 2. lect.
nu. 56. C. de sacrosan. eccl. 12
- 5 bannū datum debitori ad instantiam creditoris, potest per creditorem tolli si
ne iudice, si non continet aliquid poenale, in l. j. §. & post operis. num. 4. ff. de
ope. no. nu. fol. 7. vide in l. curatores, nu. 2. ff. de offic. procur. Cæsar. 42
- 1 bannum datum debitori potest per creditorem prorogari, si nondum in ban
num debitoris incipit, ibi. nu. 5. 6
- 2 bannum si fiat, quod quilibet compareat armatus tali die in platea ad faciendū
monstram, debet intelligi, quod veniat armatus secundum conditionem sue
personæ, in l. si non fortem, §. libertus. num. 29. ff. de condic. inde. 50
- 2 bannū si fiat, quod qui indicauerit malefactorem habeat centū, particeps criminis
indicans non habebit premiū, in l. idē si. §. si tibi. nu. 4. ff. de cond. ob tur. cau. 43
- 1 bannum factum pro reperiendo malefactorem, quod etiam si sit particeps cri
minis remittatur poena, valet, ibi. nu. 5.
- 3 De banno in quibus legibus fiat mentio, in l. j. §. ex hoc. nu. 4. ff. de ven. insp. 37
- 8 Bannum factum a potestate, quod qui capiat malefactorem, habeat centum, non
valet, in l. vnica. nu. 2. C. de præb. fa. lib. 10. 21
- 7 BAPTIZARI quis potest sub conditione, si non est baptizatus, in l. 2. nu. j.
C. ne san. bap. rei. 24
- 8 Baptizatus in aliqua ciuitate, ibi fortitur etiam forum, in l. ciues. numer. 4. C. de
incol. lib. 10. 21
- 5 Baptizatus pro parte, an sit baptizatus in totum, remissive, in l. possideri. nu. 6.
ff. de acqui. pos. 76
- 1 BARBARIUS in casu l. Barbarius, ff. de offic. prætor. fuit liber. eo. ti. & l. j. nu.
4. & in repet. nu. 6. 32
- Idem Barbarius in casu eiusdem legis fuit prætor, ibi. nu. 4. & in repet. num. 3.
- 2 Barones non possunt cognoscere de causa vertente inter ipsos, & eorum sub
ditos, nec illam delegare, in l. qui iurisdictioni, nu. 2. ff. de iurisd. om. iud. 50
- 8 Barones magni licet non sint milites, possunt tamen facere militem in l. j. nu. 79.
C. de digni. lib. 12. 47
- 8* Baroarij potestatis si delinquant, grauius puniuntur quam alij, in l. j. nu. 3. C.
de conduc. & procur. lib. 10. 45
- 8 Bartolo fuit imposita præstantia, quam soluit, licet non teneretur, in l. j. nu. j. C.
de his qui spon. muner. sub. lib. 10. 22
- 6 Bartolus a quo fuit literis eruditus & quod in duodecimo ætatis sue anno sub
Cyno in ciuitate Perusij incipit in legibus studere, in vigesimo anno Bono
nię disputauit, & in vigesimo primo doctoratus fuit, in l. quidam cum filium.
num. 8. ff. de ver. obl. 21
- 3* Bartolus audiuit bis infortiatum, in l. in suis. nu. j. ff. de lib. & post. 90
- 3* Bartolo in toto infortiato non videtur obscurior lex quam lex Si filius hæ
res, ibi. nu. 3. 91
- 5* Bartolus omnes refert ne furetur alienum & cognoscatur quod suum est, in
l. non solum. §. morte. nu. 10. ff. de ope. no. nunc. 14
- 7* Bartolus & Franciscus Accursij miserunt Pisas ad videndum pandectas, in l.
cum creditor, §. si de districtione pignorum, in l. 2. nu. 4. C. de cond. ob tur. cau. 118
- 2 Bastardus natus de nobili patrimonio an dicatur nobilis de patrimonio, in l. tu
telas, nu. 3. ff. de cap. dimi. 139
- 6 Bastardi an dicantur de domo, an de familia, vel agnatione, l. pronuntiatio, §. ta
miliz. nu. j. ff. de verb. signi. 234. & in l. si. num. 1. C. eod. ti. fol. 139. & l. tutelaz, ff.
de cap. dimi. nu. 4. 40
- 6 Bastardus legitimatus sequitur originem patris, in l. j. nu. 22. ff. ad munici. 218
- 4 bastardus naturalis, & similia an idē sint, in l. ex facto, §. si quis. nu. 12. ff. ad Treb. 137
- 3 brauerij qui debent habere tot pro miliari, si vadunt per circuitus, ut via sit iō
gior, tamen plus dari non debet, quam per rectam viam, in l. non solū. nu. j. ff.
de excu. tur. & curat. 69
- 6 bacheti & fratres gaudentes, qui mutant habitum, si delinquant, possunt puni
ri per seculares, debent tamen exautorari, & priuari insignis illius ordinis, in
l. j. nu. 4. ff. de poenis. 184
- 6 BEL LV M inter nos quis possit indicare, in l. hostes, num. 9. ff. de capti. & post
lim. reuer. 215
- bellū priuatus potest indicare pro defensione, & recuperatione rei suæ incon
tinētiē ex interuallo, si non est copia iudicis, & hoc non est publicum ibid.
- In tali bello captum, an efficiatur capientiu, licet homicidia, & iniuria, quæ ibi
sunt ex parte inferentis bellum, licet non puniantur, ibid. nu. 10.
- Quilibet habens iurisdictionem potest bellum indicare pro exercitio suæ iu
risdictionis, & hoc licet sit licitum, non tamen est publicum. ibid. nu. 11.
- In tali bello capta non efficiuntur capientiu, nec capti serui: nisi super hoc ef
fet aliqua lex, vel statutum ab illo, qui bellum indicet, ibi.
- Bellū si rector ducatus alicuius terræ, vel castri indicit, capta non efficiuntur ca
pientium, nisi super hoc præcesserit constitutio, vel sententia, ibi. nu. 12.
- Bellum publicū est, quod indicitur a populo Romano, vel ab Imperatore, vel
contra Imperatorem, ibi. nu. 14.
- Bellum si inducitur inter ciuitatem, & ciuē: tamen an dicantur inuicem hostes &
in eis locum habeat ius postliminii, ibi. nu. 16.
- 3 BENEFICIUM l. si. C. de edicto diui Atria quando habeat locum in fidei
commissario vniuersali, in d. l. si. §. si autem. nu. 9. 34
- Beneficium d. l. si. competit substituto directe siue pupillariter, siue vulgariter.
ibi. num. 10.
- Beneficium d. l. si. habet hæres hæredis ibi. in dict. §. si autem. nu. 11.
- Beneficium edicti diui Adriani quibus casibus habeat locum, ibi. nu. 1. 33
- Beneficium habent Episcopus, & executor testamenti, nu. 12. 34
- Beneficium d. l. si. habet locum in omni testamento imperfecto in illis casibus
in quibus valet, ibi. nu. 18.
- 6 Beneficium restitutionis in integrum competes principali, quando transeat ad
fideiussorem, in l. Stichum, §. quod vulgo. nu. 3. ff. de solutio. 90
- 1 Beneficium, priuilegium, & rescriptum quomodo differant, in l. beneficium. nu.
3. ff. de consti. princi. 21
- 7 Beneficium vtilis actionis habet locum inter plures fideiussores, nisi cedam ra
tionem, vide in l. 1. nu. 10. C. de transac. 50
- 8 Beneficium diuisionis, qui sunt illi, qui habent, in auth. hoc ita. nu. 23. & 28. C. de
duo. reis stipu. 107
- 5 Beneficium epistolæ diui Adriani, non habet locū, nisi inter fideiussores & mā
datores accessorie, in l. 2. §. si tres. nu. 2. ff. de curat. bonis dand. 129
- 4 Exclusus ab hæreditate per beneficium restitutionis in integrum licet rema
neat hæres de iure ciuili tamē non impedit, quin alius sit hæres de iure ciuili,
in l. 1. §. si quis. nu. 1. ff. ad Tertul. 175
- 4 Beneficium restitutionis transmittitur ad hæredem, in l. qui duos, num. 5. ff. de
reb. dub. 98
- 6 Beneficium diuisionis habet locum inter correos, si ambo sunt soluendo, in l.
3. §. vbi duo rei, nu. 10. ff. de duo. reis. 55
- Beneficium diuisionis potest opponi post sententiam, quando plures rei simul
conueniuntur, hoc actio, quod vna solutio sufficiat, ibi. nu. 11.
- * Idem quando conueniuntur communiter, licet in solidum alias opponi debet
pendente processu, ibidem.
- beneficium diuisionis concessum duobus reis est concessum ad exemplum be
neficij concessi fideiussoribus, d. l. 3. §. vbi duo. nu. 14.
- beneficiū diuisionis ut habeat locū requirit, quod omnes sint præsentēs, ibi. nu. 15
- 8 beneficium diuisionis, ut competat qualiter intelligantur præsentēs, vel absen
tes correi, & quomodo probetur præsentia, vel absentia, in auth. hoc ita.
nu. 30. C. de duo. reis stipu. 108
- Beneficium diuisionis potest renunciari, ibi. nu. 83.
- 7 Beneficium restitutionis, quando transit ad fideiussores minorum, in l. si. nu. 1.
& 4. C. de fideiuss. mino. 79
- 2 Beneficium præstationis, si quod prius conueniatur ille ad quem pecunia perue
nit quando habeat locum in duobus reis, in l. si vt certo, §. si duobus. nu. 12. ff.
commo. 77
- 3 Beneficio, quod quis non conueniatur vltra quam facere possit, quando quis
renunciare possit, in l. alia causa, §. eleganter, nu. 1. ff. sol. mat. 10
- 6 beneficio de duobus reis inductum est ad instar beneficij, de fideiussoribus, in
l. si ex duobus, §. si a Titio. nu. 3. de duo. reis. 57
- beneficio de duobus reis renunciari potest, ibi. nu. 4.
- 7 beneficium quod datur vni ex socijs, quando porrigatur ad alium, in l. vna. nu.
31. C. si in com. ea cau. 79
- 7 Beneficio confessionis bonorum an quis possit renunciare, remissive, in auth.
immo. nu. 3. C. de act. & obli. 121
- 7 Beneficium Principis debet concedi sine graui iniuria, in l. 2. nu. 2. C. de preci.
impe. offe. 31
- 3* Beneficium Senatusconsultorum Plautiani & Adriani quādo locū habeat in
l. siue contra pronunciauerit. §. quia Plautianum. nu. 4. ff. de lib. agno. 34
- 6 Beneficium diuisionis non potest opponi post solutionem, in l. si dubitet. nu. 1.
ff. de fideiuss. 65
- beneficiū diuisionis quādo possit opponi ante litē contestat ibid. num. 2.
- beneficium diuisionis opponi potest post litem contestatam, & sic ante senten
tiam, ibi. nu. 3.
- 6 beneficium cedendarum quando obstat creditori agenti contra fideiussorem.
in l. si stipulatus, §. si ex duobus. nu. 3. ff. de fideiuss. 66
- 9 beneficio cōstitutionis in authent. de duo. reb. quod renunciari possit ibidem.
numero 4. 44
- 9* beneficiati non residentes in beneficijs quod beneficio priuētur, & hoc quan
do sine causa in Auth. vt cleri. qui rece. alij pro eis subroga. nu. 2. 25
- Beneficium l. verum. ff. pro socio, non datus fideiussori, licet principalis suscipiēs
in se iudicium opponere possit, in dicta l. verum. nu. 3.
- beneficium d. l. competit defensori, & de ratione, ibid. nu. 4.
- beneficium d. l. non transit ad hæredem, ibi. nu. 5
- Ad filium non communem an transeat, ibi.
- 7 beneficiū petendæ restitutionis transit ad hæredes, in l. j. nu. j. C. de resti. mil. 85
- 9 beneficium in rescriptis quando late, & quādo stricte interpretetur, in §. illud.
nu. 1. in Auth. consti. quæ de dig. 34
- 5 beneficium collatum absenti sibi non quaritur, donec ad eius notitiam perue
nerit in l. qui absenti. nu. 1. ff. de acq. poss. 87
- beneficium ablinendi est introductum in fauorem filiorum, non in odium, in l. si
filius. nu. 1. ff. de vulg. & pupil. 123
- 5 beneficiū cōcessum delinquentibus an extendatur ad carceratos, in l. si is qui
pro emptore. nu. 5. ff. de vsuca. 96
- 7 Beneficium l. 2. C. de rescind. vend. quando perdat maior, qui vendidit si est læ
sus, sed iurauit non contrahere, ibi. nu. 9. 153
- 3 beneficium diuisionis, cessionis, & vtilis actionis an & quando habeat locum
inter plures tutores, aut curatores, l. j. §. nunc tractemus. nu. 3. ff. de tutel. & ra
tio. dila. fol. 75. l. 3. §. vbi duo rei. num. 14. ff. de duo. reis. fol. 55. & l. j. nu. 6.
& 8. & 10. C. de transac. 50
- 7 Beneficium l. 2. C. de rescind. vendi. & restitutionis in integ. an perdat minori iu
rans in contractu non venire contra rationem minoris ætatis. ibi. nu. 10. 153
- Beneficium l. 2. C. de rescind. vend. an tollatur, si in instrumento venditionis di
catur, quod illud plus, quod valet, donat tanquam benemerito. ibidem nu
mero 14.
- 4* Beneficium l. si. C. de repud. hære. an habeat locum in filio emancipato remissi
ue, in l. nunquam. nu. 2. ff. de col. bo. 162
- * Item habet locum in hæreditate adita ibi. nu. 3
- 9* Beneficium vni datum, datur alij in §. ad hoc. nu. 3. in Auth. vt li. matr. & 20. 48
- * Bene-

Index singularium rerum

- 9* Beneficia principum recipiunt ampliorem interpretationem quam testamentaria, in §. si plures. nu. 2. inf. de legit. agnat. success. 84
- * Benefic. principis equè latè debet interpretari, hoc similibus personis. ibi. n. 3. 125
- 1 Beneficium huius edicti directum nō transit contra singularem successorem, in l. quædam. §. nihil interest. nu. 2. ff. de eden. 78
- 3 Beneficium abstinendi, quia introductum in fauorem filiorum, vbi nō vertitur fauor, nihil operatur, in l. ventre. nu. 13. ff. de acq. hær. 156
- 3 Beneficium personale quando transit ad hæredem, in l. quia tale. nu. 1. & 3. ff. soluto matrimonio. 10
- beneficium ne maritus conueniatur ultra quàm facere possit, datur propter liberos. ibi. nu. 4. 105
- 5 beneficium principis debet intelligi sine alterius iniuria, in l. 2. §. merito. nu. j. ff. ne quid in loco publico. 134
- 3 beneficium ne maritus condemnetur ultra quàm facere possit, competit heredi suo non tamen extraneo, in l. maritum. nu. 5. ff. sol. matr. 10
- 3 beneficium abstinendi habet filius in hæreditate paterna, habet etiam in fraterna, in l. sed si plures. §. quos possum. nu. 3. de vulg. & pupil. 123
- 1 beneficium restitutionis in integrum trāsīt ad successores vniuersales, & cedit potest, in l. non solum. nu. j. ff. de integ. rest. 122
- 3 beneficium principis strictè intelligitur contra absentes, in l. eos. nume. j. C. de aqueduct. lib. 11. 37
- 7 beneficium iuris communis non excluditur per ea, quæ inducuntur iure speciali, in l. si. nu. 16. C. de sacros. eccle. 21
- 1 beneficium confertur in inuitum, quando concernit eius commodum, & alterius, secus si commodum illius tantum, in l. soluendo. nu. j. ff. de neg. gest. 121
- 1 beneficium prætoris non facit quem hæredē directō, in l. & si sine. §. sed quod Papinia. nu. 2. ff. de mino. 132
- 6 beneficium pacis gaudere non debent illi, qui festinant ad delinquendū propter pacem fiendam de proximo, in l. si dolo. nu. j. ff. si quis test. lib. esse. 121
- 6 Hodie an corrigatur, vt ille qui est obligatus purè possit opponere beneficium diuisionis, conditione alterius pendente, in l. ex duob. nu. 1. ff. de duo. reis. 56
- 4 beneficio totius Falcidie an priuatur omittens ponere vnam rem in inuentario, in l. beneficio. nu. 1. ff. ad leg. Fal. 128
- 3 beneficium quomodo dicatur intelligi, ne contineat iniquitatem, in l. ex facto. nu. 2. ff. de vul. & pupil. 132
- 7 beneficium vni collatum porrigitur ad cōsortē, in l. 1. nu. 2. C. de diuer. rescrip. 34
- 4 beneficio quod a te habeo quando possum vti te inuito, in l. si post. §. hi quoque. nu. 1. ff. de bon. poss. contrata. 155
- 6 beneficium proueniens ex persona rei principalis quando profit fideiussori, in Auth. de fideiuss. nu. 13. 7
- 3 beneficium l. si. C. de repu. hæred. an habeat locum in filio emancipato, in l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 8. ff. de acq. hæred. tol. 148. vide l. nonnunquam. nu. 2. ff. de colla. bono. 162
- 1 beneficio restitutionis in integ. a maiore renunciari potest, secus si pro minore, in huius publicum. nu. 3. ff. de pact. 89
- 1 beneficium principis latissimè interpretatur, si non respicit ius alterius, in l. beneficium. n. 2. ff. de cōsti. Princip. fol. 21. vide l. 2. num. C. de bon. vacan. lib. 10. 8
- 1 beneficium interpretari quæritur ius à tēpore scientiæ beneficii concessi in d. l. beneficium. nu. 4. ibidem
- 4 beneficium contratabulandi, non datur contra testamentum foeminarum, in l. illud. §. ad testamenta. nu. 1. ff. de bono. poss. contratab. 155
- 7 beneficia principum quando sunt latissimè interpretanda, in l. vna. nu. 14. C. de iur. & fac. igno. 28
- 9 beneficium cessionis non prodest ei, qui dolo se dissipauit res suas, & talis carcerari potest, in §. quod autem. nu. 13. in Auth. de fideiuss. 9
- * beneficium, §. quod autem. in Authen. de fideiuss. an renunciari possit. remissiue ibi. num. 9. 9
- 1 BESTIA, Dictio, intelligitur de fera, in l. 1. §. remouet. nu. 1. de postulan. 97
- 4 bestia appellatione, an veniat bestia mortua stāte statuto quod p qualibet bestia grossa soluatur tātū pro gabella, in l. cū delanionis. n. 1. ff. de fun. intr. 77
- 8 BIENNIVM, & sic secundus terminus quando est datus ex iusta causa ad appellationem exercendam, & in eo contingat impedimentum, dabitur aliud tempus impetrata restitutione, prout in authen. ei qui appellat. num. 3. C. de tempo. appel. 83
- 2 Biennium expectatur post denunciations antequam pignus vendatur, l. si cōuenerit. nu. 4. ff. de pigno. actio. 79
- 8 Biennium datum ad appellationem exercendam incipit currere à die appellationis interpositæ, in auth. si tamen. nu. 2. C. de temp. appella. 84
- 8 Biennium cui conceditur ad appella. exercendam debet esse imeditus tanto tēpore, quo si litem appellationis fuit profectus non potuisset finire, auth. item si appellatione. nu. 2. ib. 84
- 6 BIDE L L V S an teneatur si alius quàm famulus scholaris capiat librum ibi dimissum, in l. si quis vxori. §. apud Laconem. nu. 1. ff. de fur. 117
- 6* Biduum quando detur ad appellandum & quando triduum in l. j. §. tutores. nu. j. ff. quando appel. 203
- 4* Bis ille capit cui bis legatur, nisi sit clausula derogatoria, in l. si quis, in principi. pio. nu. 1. ff. de leg. 3. 50
- 1 Biffextili in anno, vel mense biduum computatur pro vno die, in l. deniq. §. minorem. nu. 3. ff. de mino. 131
- 6 BLADIA appellatione venit litum: & omnia quæ area teruntur, etiam in statuto, in l. triticum. nu. 6. ff. de verb. obli. 35
- 9 BLASPHEMARE Deum dicitur, qui iurat per eius membra, in Authen. vt non luxu. contra nat. nu. 1. 32
- 6 Blasphemare & maledicere an & qualiter differat, in litem apud, §. ait prætor. nu. 4. de iniur. 131
- Blasphemia est verbum iniuriosum. ibi. nu. 5
- 3 BONA alicuius quando venduntur ad creditoris petitionē præsumptio est, quod non sit soluendo, in l. tres tutores. nu. 4. de admi. tu. & cur. 58
- 3* Bona subiecta fideicommissio alienantur etiam pro redemptione suæ personæ in l. quemadmodum. nu. 6. C. de agricol. & censit. lib. 11. 38
- 5 Bona vacantia non sunt hæreditas, in l. ergo. §. eadem constitutio. nu. j. ff. de fideicom. libertat. 67
- 5 Bona alia quando sunt sufficientia, an alij creditores concurrant cum primo miso, in l. cum vnus. nu. 6. ff. de bo. auth. iud. pos. 125
- 5 Bona non possessa ex primo decreto ad quid habeantur pro possessis, in l. cum vnus. §. si propter. nu. 1. ff. de bo. auth. iud. pos. eod. 126
- 8 Bona defuncti quomodo vacare dicantur, in l. bona. nume. 2. C. de bo. auth. iud. pos. 88
- 6 Bona actoris constituti à tutore sunt tacitè obligata ipsi pupillo, in l. actor. n. 7. ff. rem ra. habe. 105
- 6 Bona vilia non publicantur bonis publicatis, in l. j. num. 8. de bonis damna. 191
- Bona quæ sita post sententiā quando, & quæ veniunt in publicatione. ibi. nu. 9.
- 5 Bona defuncti augmentum recipiunt ex quæstis ex ipsa hæreditate non per quæstia aliunde, in l. si creditores. nu. 2. ff. de separa. 128
- 5 Bona mobilia non constare probatur ex relatione nuntiorum, vel assignando terminum parti ad ostendendum mobilia, in l. a diuo Pio. §. in venditione. n. 7. ff. de re iud. 111
- 8 Bona, quæ debent inter pauperes mendicantes distribui, non possunt distribui inter mendicantes robustos, in l. vnica. nu. j. C. de mendi. libr. 11. 54
- 9 Bona mobilia ecclesiæ quando alienari possunt, in §. nos igitur. nu. j. in Auth. de non alie. aut permuta. 11
- 8 Bona illius, qui se occidit si deprehensus fuit in crimine, vel accusatus, auferuntur ab hæredibus, & fisco applicantur, in l. reorum. n. j. C. de iure fis. lib. 10. 5
- 7* Bona ingredientis monasterium ipso iure in ipsum transeunt, in auth. ingrefsi, in repetit. nu. 15. & 57. C. de sacro. eccl. 15
- 7 Bona ingressi veniunt in monasterium iure vniuersali, non iure hereditario, in repe. auth. ingressi. nu. 57. C. de eod. tit. 17
- 6 Bonis alicuius publicatis non venit emphyteusis accepta pro se, filiis suis, & ne potibus, in l. eum qui. nu. 3. ff. de interdi. & releg. 192
- 9 Bona damnati quando debeant fisco applicari, in §. quia vero. nume. 5. in Auth. vt nulli iud. 54
- 3 Bona immobilia data in dotem soluto matr. an statim restituantur, in l. diuortio. §. interdum. nu. j. ff. sol. matr. 8
- 1 Bona delinquentis si debent deuastari, & habeat turrim communem, potestas potest illam diuidere, & partem superiorem deuastare, in l. cum alicui. num. 5. ff. de nego. gest. 119
- 8 Bona si vno die reperiuntur donata priuato, & fisco hypothecata, prius præsumuntur hypothecata, & postea donata, in l. j. nu. 5. C. de iure fis. lib. 10. 2
- 8 Bona administratoris fisci licitè nō emunt, in l. iuxta. nu. j. C. de suscepto. lib. x. 27
- 4 Bona reperta apud debitorem præsumuntur suæ: & ideo dicenti non esse debitoris incumbit onus probandi in l. is cui. §. bonorum. nume. 3. ff. vt in pos. leg. vel fideicom. 149
- 9 Bona intelliguntur deducto ære alieno, in §. si itaque. n. 2. in Auth. de nuptiis. 19
- 9 Bona sequuntur tacitè ingredientem monasterium, in Auth. de sanct. Episco. §. si qua mulier. nu. 2. 57
- 1 Bona vacantia in ciuitatibus nō recognoscentib. superioriē applicātur ipsis: in aliis ciuitatib. fisco, in l. item veniunt, §. ait senatus. n. 2. ff. de peti. hæredita. 165
- 8 Bona nauiculariorum quibus oneribus subiacent, in rub. nu. 1. C. de præ. & omnibus re. nauicul. lib. 11. 19
- 7 Bona relinquendum circa alienationem bonorum ecclesiæ applicantur fisco, in l. iubemus. §. sanè si hoc. nume. 17. C. de sacrosanctis ecclesiis. 19
- 1 Bona pupilli inuecta & illata, an sint tacitè obligata, in l. ite ga. n. 2. ff. de pac. 79
- 3 Bonorum ademptio quando tacitè sequitur ob crimen in crimine, si per iudicem fiat ademptio bonorum, durat causa eorum post mortem, in l. qui latro nib. §. si quis. nu. 3. ff. de testa. 84
- Bonorum ademptio quando venit tacitè in consequentiam ad poenam capitalem, si index expressit cum publicatione bonorum, talis expressio nihil operatur, ibid. nu. 4. 84
- 6 Bonorum annotatio facta, debet reo notificari, in l. j. §. præfides. n. j. ff. de re. re. 176
- 9 Bona an publicentur ipso iure in crimine læsæ maiestatis, & hæresis, in Auth. de incest. nup. nu. 9. 11. & 13. 15
- 3 Bona clerici deueniunt ad ecclesiam consanguineis clerici deficientibus, in l. si quis filio. §. eius qui. nu. j. de iniu. rup. test. 99
- Bona artificis non habentis successorem, debentur eius collegio. ibid.
- 4 In bonis alterius, tantum esse dicitur, quantum ab eo exigere potest deductis expensis, in l. quærebat. nu. 2. ad leg. Fal. 128
- 4 Bonorum item rei appellatio est generalis. l. quintus. §. argento. n. 5. ff. de auro & argen. lega. 88
- 4 Bonorum appellatio an cōtineat cōmoda & incōmoda. l. bona. n. j. de bo. poss. 105
- 9 Bona quando pro delicto publicantur statim fisco acquiruntur, l. j. §. an bona. n. j. ff. de iure fisci. 208
- 9 Bona committentium incestas nuptias, an transeant in fiscum, & dominium eorum perdat ipso iure, & in fiscum trāseant, in Auth. de incestis nup. n. 12. 15
- 7 Bona vxoris occupata cum bonis viri, quo iure petantur, in l. ob maritorum. n. j. C. ne vxor pro mari. 121
- 8 Bona confiscanda in initio causæ in scriptis rediguntur, in l. si vacantia. n. 6. C. de bo. vacan. lib. 10. 9
- Bona fiscalia debent de facto occupari, & in fiscum rediri. ibid.
- 8 Bona per fiscum non possessa possunt motu proprio cōcedi, non tamen ad partem postulationem, in l. j. nu. 16. C. de peti. bono. sub. lib. 10. 10
- 6 Bona hæredis possunt capi pro legatis debitis à defuncto, in l. apud, §. si pupill. nu. 2. ff. qui. ex cau. in possea. 122
- 7 bona mobilia minoris etiam ex causa dotis non alienantur sine decreto, in l. prædia. nu. j. C. de præ. mino. 176
- 8 Bona hæredis non veniunt in generali obligatione defuncti, in l. si. nu. 9. C. qui po. in pig. habe. 103
- 7 bona, quæ seruando seruari non possunt, possunt per tutorem alienari, etiam si ne decreto, in l. lex quæ tutores. nu. j. C. de admi. tuto. & cura. 173
- 4 bona viri non sunt obligata vxori pro alimentis, nisi in dotem fuerit datus fundus inaltimatus, in l. Lucius. nu. 4. ff. de ali. leg. 84

An quando magistratus tutor, vel fideiussor dicit confocium esse soluendo, & actionem diuidendam, an possit petere, quod in bonis socij cōputentur bona alienata in fraudem, in l. bona, §. eum qui, nu. j. ff. de iure fisci. 212

6 Bona patris si publicatur, publicatur perceptio usufructus, quem habet in bonis filij, in l. si postulauerit, §. iubet, nu. 2. de adul. 161

6 Bona sua an quis possit promittere irrevocabiliter, in l. stipulatio hoc modo concepta, nu. 4. ff. de verb. obl. 23

7 Bona immobilia minoris ob famem cum decreto alienantur, in l. si quidem, §. res alienum, num. 3. C. de prae. mino. 176

3* Bona mariti quod sint obligata uxori pro alimentis, in l. si cum dotem, §. sin autem in seuisimo, nu. 7. ff. fol. mat. 13

3* Bona quando dicatur esse alieno deducto, in l. si constante, nu. j. ff. eod. 14

8 Bonus ille praesumitur, qui se ter bene habuit in aliquo exercitio, in l. vnica, n. j. C. de athlet. lib. 10. 24

1 Bonafides praescribentis licet non requiratur in praescriptione libertatis seruitutum rusticorum praediorum, tamen requiritur in seruitutibus vrbis, in l. haec autem, nu. j. ff. ser. vrb. pra. 183

5 Bonafidei possessor dicitur, qui cogitatione domini possidet, putans se dominum in l. apud antiquos, nu. 2. C. de iur. 5

9* Bonafidei possessor an facit fructus industriales suos pro cultura & cura, in §. si quis, nu. j. inst. de re. di. 70

* Bonafidei possessor quando facit fructus suos, ibi, nu. 2.

* Bonafidei possessor quando teneatur in consumptis, ibi, nu. 3.

7 Bonafidei possessor conuentus petitione hereditatis, quando teneatur pro fructibus, in l. 2. nu. 2. C. de peti. hare. 107

7 Bonafides est de substantia contractus bonafidei, in l. sub pretextu, n. 8. C. de transact. 55

5 Bonafides an requiratur in transigente, in l. cum solus, nu. 5. ff. de vsucap. 99

7 bona fides quando requiratur ad praescribendum libertatem, in l. j. n. 4. C. de ser. & eq. 111

9 Bonafides de iure ciuili, an requiratur in praescriptionibus rerum ecclesiasticarum licet sint longissimi temporis, in auth. vt eccle. Ro. gaud. nu. 6. 14

6 Bonafidei in materia vsucapionis est, qui putat se dominum, si credidit tradentem esse dominum, in l. pro emptore, §. si sub con. nu. 3. ff. pro emp. 102

9 Bona, vel mala fides quando curetur in praescriptionibus, in Auth. vt eccle. Ro. gau. nume. 4. 14

7 Bona fides quo tempore requiratur ad hoc, vt quis faciat fructus suos, in l. j. n. j. C. de rei vend. 108

1 Bonafidei possessor deducit expensas necessarias factas in re, ea etiam perempta in actione peti. hare. in rei vindicatione eidem succurritur per retentionem, si res extat, in l. in fundo, nu. 6. & 8. ff. de rei vendica. 174

Bonafidei possessor expensas voluntarias quomodo deducat, vel cum fructibus compenset, ibi, nu. 10.

1 Bonafid. posses. qualiter possit dolū committere, in l. si homo, n. j. ff. de rei ven. 173

5 bona fides ad praescriptionem vltra titulum & possessionem requiritur, in l. Celsus, nu. 16. ff. de vsuca. fol. 12. & l. naturaliter, nu. 7. ff. eo. 98

Bonafides praesumitur si titulus verus vel putatiuus etiam errore iusto praecedat, in d. l. Celsus, nu. 17. fol. eod.

1 Bonafidei possessor in quantum est factus locupletior, tenetur, in l. & ex diuerso, nu. 7. ff. de rei vend. 173

5 bona fides superueniens interrumpit praescriptionem secundum ius canonicū, in l. alienam, num. j. ff. pro empto. fol. 103. & l. naturaliter, nu. 8. ff. de vsucap. 91

8 bonae fidei possessor, cui fuit res subtrahita, quod remedium habeat contra eum qui emit a fure, in l. 2. nu. j. C. de fur. 3

5 bonafides quando requiratur in praescriptione longi temporis, in l. sequitur, §. si viam, nu. 1. de vsucap. 90

1 Bonafidei possessor an teneatur de interitu rei, in litem si verberatum, §. si feruus, nu. j. ff. de rei vendi. 171

bonae fidei possessor facit fructus industriales suos, non naturales, in l. sequitur, §. fructus, nu. 3. de vsuca. 89

bonafidei possessor non tenetur restituere fructus existentes, si per triennium possederit, ibi, nu. 4.

5 Bonafides patitur, vt bis idem ab eodem exigatur, ex diuersis causis, in l. 1. §. cō demnatio, nu. 5. ff. de tab. exh. 133

5 Bonafides quare requiratur in emptione, & venditione vtroque tempore, in l. pro empto, nu. 1. ff. pro empt. 101

2 bonitas duplex, intrinseca & extrinseca, & quando extrinseca praesumatur, in l. cum quid, nu. 16. ff. si cer. petat. 6

4 bonorum possessor quando habeat dominium directum, & quando vtile, in l. 2. nu. 1. ff. de bo. poss. 150

3 bonorum mobilium, & immobilium appellatione non veniunt actiones, in l. centurio, nu. 28. ff. de vulg. & pupil. 127

8 bonorum appellatione simpliciter an veniant futura, in l. certa forma, nu. 5. C. de iure fisci, lib. 10. 4

4 bono. poss. contrata, quae datur patrono, requirit additionem, sed ea quae filio nō, & quare, in l. illud, nu. 2. ff. bo. poss. contratab. 154

4 bonorum possessio agnita, & quae competit ex praetoris edicto, quomodo differant, in l. bona, §. a municipibus, ff. de bo. poss. nu. 3. 151

8 bonorum possessione delata filio non attenditur patria potestas, rationem vide in l. si in additione, in l. j. nu. 1. C. qui admitti. 7

3 bonorum possessor venit appellatione heredis largo modo sumendo, in l. j. n. 1. ff. de vulg. & pupil. 116. & in l. in conditionibus, §. si patroni, numero j. ff. de cond. & dem. 112

7 bonorum nomine quid veniat, & qualiter intelligantur bona, in l. Princeps, n. 1. ff. de verb. signi. 252

bonorum possessio licet habeat vicem heredis, non tamen est verē heres, ibi, nu. 2.

4 Qualiter cognoscatur an quis agat vt bonorum possessor car. an directas in tenet, in l. carbonianum, §. misium, nu. 3. de car. edic. 167

4 bonorum possessor licet habeat vicem heredis non tamen verē est heres, in l. omnibus, nu. 2. ff. de bon. poss. 150

4 bonorum poss. hodie agnoscitur coram iudice, & nō requiritur eius decretū, in l. bona, §. si causa, nu. 1. ff. de bo. poss. 151

bonorum possessio, quae appellatur decretalis, hodie dicitur iudicialis, ibi.

bonorum possessio, quae retribuit ius, & decernitur causa cognita, nō concedi nisi per habentem merum, vel mixtum imperium, ibi, nu. 2.

* Bonorum possessio hodie agnoscitur coram quocunque magistratu, ibi, nu. 3.

8 bonorum poss. secundū tab. quibus casibus sit necessaria, in l. h. n. 4. C. vnde legi. 10

bon. poss. contrat. hodie est necessaria, quando filius est rite praeteritus, ibi, nu. 5

bonorum poss. vnde legiti. & vnde libe. an hodie sit necessaria, ibi, nu. 6.

bonorum poss. vnde cog. hodie non est necessaria, ibi, nu. 7.

Bonorum poss. vnde vir & vxor. hodie est necessaria, ibi, nu. 8.

4 bonorum poss. secundum tab. an concurrat cum bono. poss. contratab. in l. 2. n. 1. ff. de bo. poss. secundum tab. 168

* bonorum possessio vnde liberi. an peti possit donec pendet, an vnus petat contra tabulas, & alius secundum tab. ibi, nu. 2.

* bonorum possessio secundū tabulas cum habet locum venire per vnde liberi quid prosit, ibi, nu. 3.

9* bonorum possessio contratabulas quibus detur, in §. eadē, n. 1. inst. de hered. quae ab intest. defe. 83

bonorum possessione contratab. petita secundum tab. peti potest, quando contratab. est delata ei, qui non est de liberis, ibi, nu. 6.

bonorum poss. secundum tab. an expectari debeat, vt petatur quandiu Carbo. peti potest, ibi, nu. 7.

4 bonorum poss. agnoscens quādo videatur agnoscere hereditatem, in l. 2. §. si quis ex liberis, nu. 2. ff. ad Tertul. 175

4 bonorum poss. per alium acquiri potest, non hereditas, in l. bona, §. acquirere, nu. 1. ff. de bo. possessionibus. 151

bonorum possessio acquiritur per procuratorem generalem, ibi, nu. 2.

4 bonorum poss. ex testamento, & vnde liberi ab intestato ex postfacto concurrere possunt, in l. sed cum patrono, nu. 1. ff. de eod. tit. ibidem

7 bonorum possessio non agnita per minorem, quādo possit beneficio restitutionis agnosci per eius heredem, in l. 1. nu. 2. C. de restit. mili. 85

8 bonorum possessio Carboniana datur illi, cui datur contratab. in l. 1. nu. 3. C. de carbo. edic. 11

* bonorum poss. Carbonianam petens quam satisfactionem praestet, ibi, nu. 4.

* bonorum possessio Carboniana non concurrat cum ordinaria, ibi, nu. 5.

4 Bonorum poss. quae defertur infanti est iuris, & transmittitur, in l. j. nu. 3. de bon. poss. furio. infan. 153

Bonorum possessio delata furioso est facti, donec est in furore, & non transmittitur, nisi esset rogatus de restituendo, quia tunc est iuris, ibi, nu. 4.

Bonorum possessio agnita per tutorem, quare est quod queritur infanti irrevocabiliter, non sic furioso per curatorem, ibi, nu. 5.

8 Bon. poss. decretale an hodie sit reperire, in l. vt verborū, nu. 1. C. qui admit. 8

8 Bonorum poss. vnde liberi non habet locum in bonis maternis, in l. vnica, nu. 1. C. quando non peten. part. 8

Bonorum poss. vnde legitimi habet locum in successione matris, ibi, nu. 2.

8 Bonorum poss. contratab. datur ei, qui non est institutus, neque exheredatus, in l. si, nu. 1. C. de bo. poss. contratab. 9

Bon. poss. secundū tab. nō cōcurrit cū bonorum posses. contratab. ibi, numer. 3.

In petenda bon. poss. sufficit sola agnitio corā iudice, in l. 1. nu. 5. C. qui admit. 7

Bonorum possessio quoduplex, & quid sit, & de qua loquitur titulus praedictus, ibi, nu. 6.

8 Bonorum possessio potest dari nemine petente parte non citata, & causa summarie cognita, in l. 1. nu. 4. C. quo. bono. 90

In bonorum poss. contratab. non sunt plene probationes ibi, nu. 5.

Neque in interdicto quorum bon. sed in petitione hereditatis sic, ibi, nu. 6. & 10.

6 Casus in quo etiam hodie est necessaria bonorum possessio, in l. pater, nu. 1. ff. de cap. & possi. 214

4 Bonorum poss. contratab. petita, instituta, & substituta iuris quae legata debeatur, in l. sed & si pro dote, §. non omnia, nu. 1. ff. de leg. praestan. 158

4 bonorum possessio secundum tab. an detur cuicunque instituta, in l. hi demū, nu. 1. ff. de bo. poss. secundum tab. 169

7 Bono. poss. contratab. & falsum, an sint contraria origine & effectu, in l. eū qui, nu. 3. C. de inof. test. 104

8 bonorum posses. hodie non sunt sublata, in l. si, nu. 3. C. vnde leg. 10

4 Bonorum possessio contratab. datur etiam hereditate non adita, in l. filium, n. 2. ff. de poss. contratab. 156

* Bonorum possessio contratabulas quare non requirat additionem, quare la sic, ibi, nu. 4.

8 Bonorum poss. quazitur pupillo per tutorem, in l. bonorum, nu. 1. C. qui admit. 8

4 bonorum poss. contratab. concurrat cum bonorum poss. secundum tab. quando institutus & praeteritus sunt in pari gradu, alias non in l. si duo, §. proinde, n. 2. ff. de leg. praestan. 158

4 Bonorum possessio ex testamento defertur ciuitatibus superiorem recognoscētib, in l. bona, §. a municipibus, nu. 2. de bon. poss. 151

bonorum poss. duplex, vna decretalis, alia decretalis, ibi, nu. 3.

4 bonorum possessio secundum tab. etiam hodie est necessaria pro instituto sub conditione, in l. 2. §. si sub conditione, nu. 1. ff. de bo. poss. secundum tab. 169

bonorum poss. quae datur in conditione pendente, an sit iuris, vel facti, ibi, nu. 2.

bonorum posses. secundum tab. conditione deficiente conuertitur in contratabu, nu. 4.

bonorum possessio secundum tab. quando conuertitur in contratabu non est necessaria noua petitio, vel agnitio ibi, nu. 5

8 bonorum posses. vna conuertitur in aliam in filiis, nō autem in extraneis, in l. si auia frater, nu. 3. C. de succes. edic. 10

3 bonorum poss. secundum tab. quae datur furioso, licet non sit iuris, tamen cōfirmat substitutionem exemplariam, in l. ex facto, numero 22. ff. de vulg. & pupil. 131

4 bonorum poss. videtur agnoscere ille, qui quando est, certus de viribus testamēti, illud dicit falsum, in l. cum quidam, nu. j. de bo. poss. 152

8 bonorum poss. contra nuncupationem datur contra testamentum nuncupati-

Index singularium materiarum.

- num. in l. j. n. 3. C. de bon. poss. contratab. 9
- 4 Bonorum poss. contratab. an reducat rem ad causam intestati, vel nō in l. illud, nu. 3. ff. de bo. poss. contratab. 154
- 2 Bon. poss. dare hodie est mixti imperij, sicut olim, in l. j. n. 4. ff. de iuris. om. iur. 45
- 4 Bon. poss. agnita per vnde liberi, si alius vult agnoscere per vnde agnati & probare me nō filij, an admittatur, in l. bona. nu. 5. ff. de bono. possessio. 151
- 4 Bonorum possessio non agnita quando transmittatur, in l. illud, §. si quis eum, nu. j. ff. de bo. poss. contratab. 155
- 4 Agnatio sola an sufficiat in bonorum poss. contratab. vt testamentum rumpatur, quod sic, in l. bona, §. si causa. nu. 8. ff. de bo. poss. 151
- 4 Bonorum possessio per seruum, vel filium non acquiritur inuito, in l. bona, §. inuito, nu. 2. ff. de bon. poss. 151
- 9* Bonorum possessio quid sit, inst. de bo. poss. nu. j. 86
- * Bonorum possessio est nomen iuris & possessio bonorum est nomen facti. ibi. n. 2.
- * Bonorum possessio ad quid sit introducta. ibi. nu. 6.
- * Bonorum possessionis plures species, ibi. nu. 7.
- * Bonorum possessio qualiter hodie obtineatur. ibi. nu. 8.
- 6* Bonorum possessio quā olim quā hodie est necessaria, ibi. nu. 9
- 6* Bonifacius propter delictum quorundam Templariorum totum collegium ipsorum destruxit, in l. aut facta, §. nonnunquam. nu. 7. ff. de pen. 187
- 5 Bononienses licet ducunt aquam de flumine Rheni cum post intrat Padum, in repe. l. 2. nu. j. ff. de fluminib. 135
- 5 Bos vicini si dat damnum in fundo meo, non possum illum retinere, donec vicinus emendet damnum, in l. hoc amplius, §. de his autem. nu. 3. ff. de damnom. insec. 26
- 2 Boue mortuo quando possit peti corium & carnes, in l. si seruus, §. boue. nu. 2. ff. de condi. fur. fol. 64. & l. si Stichus. nu. j. ff. de verb. oblig. 15
- 6 Bos promissus si est occisus an tenetur debitor cedere actionem creditori. l. si Stichus. nu. 2. ff. de verb. oblig. 15
- * Bos promissus ad Pascha, si moriatur ante tempus an debeantur corium & carnes, ibi. nu. j.
- 4 Bubulcus dicitur qui cum bobus laborat, in l. cum delanionis, §. de bubulco. n. 6. ff. de fun. instru. 77
- De Litera C.
- 7* **C**ADENT I à possessione quā remedia dentur, in l. si coloni. nu. j. C. de agric. & cens. lib. 10. 39
- 7 Cadat, amittat, priuetur, verba hęc quādo importent ipso iure, vel ope exceptionis, in l. ad hęc. nu. 4. C. de vfuris. 149
- 4 Caduca etiam tempore fforū. applicabantur coniuncto, in l. si duob. nu. 2. ff. de legat. j. 7
- 8 Calculatio facta inter priuatos quā fidē faciat, in l. 2. n. 11. C. de iure fisci lib. 10. 3
- Calulator electus a iudice inter priuatos, non dicitur delegatus. ibi. nu. 12.
- 4* Caldaria graminis si ematur & ibi sit manica ferrea debet manica in pōdera tione eleuari, in l. cum aurum. nu. 4. ff. de aur. & arg. leg. 88
- 9 Caliditas quid sit remissio, in Auth. de test. in prin. nu. 9. 38
- 4 Calendarij appellatione quā veniant, in l. qui filium. nu. j. ff. de leg. 3. 57
- 6 Ante calendas, & in calēdis, an differat, in l. qui ante calēdas. n. 2. ff. de ver. ob. 11
- Ante calendas, dictio, intelligitur finitas. ibi. nu. j.
- 4 Calix si debetur de argento. in l. Titia, §. Seia. nu. 2. de auro & argen. leg. 89
- 6 Calumniator an dicatur ille, qui non probat, in §. oportet. nu. 5. in authen. quo modo opor. Epif. 10
- 1 Calumniator dicitur, qui scienter falsa crimina intendit, in l. Athletas, §. calum niator. nu. 2. ff. de his qui not. infa. 98
- Calumniator quando præsumat accusans, & non probans. ibi. nu. 3.
- Calumniæ præsumptio quibus casibus cesset. ibi. nu. 4.
- De calumnia quis punitur duobus modis, officio iudicis mercenario, & con demnatur in ipsa sententia, qua reus absoluitur. ibi. nu. 6.
- Calumniæ poena est similitudo supplicij. ibi. nu. 9.
- 9* calumniator videtur non probans in §. si quis aut. nu. j. in Auth. vt litig. iur. 52
- 6 Calumpnia aliud est, & aliud temeritas, in l. accusatorum. nu. 1. ff. ad Turpil. 173
- calumpniæ poena in habentibus poenam ordinariam, est similitudo supplicij, in aliis arbitrio iudicis imponitur, ibi. nu. 3.
- 1 Tres modi procedendi super calumpnia. ibi. nu. 4.
- calumpnia qualiter probetur, & an præsumat contra non probantem, & non est præsumptio iuris & de iure. ibi. nu. 6.
- calumpnia euidens quando apparet in parte, & in parte non, qualiter quis condē natur in expensis. ibi. nu. 12.
- 7 calumpniantium poena in l. j. nu. 7. C. de iure iur. propt. calum. 30
- 6 calumpnia euidens quā dicatur, in l. generi. nu. 5. ff. de publ. 144
- 7 campores & alij negotiatores possunt facere statuta, in l. receptitia. n. 4. C. de consti. pec. 124
- 9 campfor qui pro alio promissit, potest cōueniri priusquā principalis, in §. quod autem, nu. 11. in Auth. de fideius. 9
- 8 camera fisci & Imperatoris quando sint idem, in rub. nu. 9. C. de iure fisci lib. x. 2
- 8 camerarius, qui semel reddidit rationes, si facta est apocha, nō tenetur iterum reddere, in l. si semel. nu. 1. C. de apo. pub. lib. 10. 14
- 9 campana an licet habeatur in oratoris priuatis, in Aut. vt in priua. do. n. 4. 26
- 8 candelarij qui dicantur, in rub. nu. 3. C. de nautic. lib. 11. 28
- 8 cancellatio favore libertatis, & in relictis ad pias causas præsimitur inconsul te facta, in l. si vnus. nu. 2. C. de testa. 15
- 3* cancellario in instrumento quando vicet instrumentum, in l. si. §. si autem al i quis. n. 3. C. de edic. diu. Ad. toll. 33
- 1 cancellari se petens de bāno, absolui ab accusatione, tolli tenutam, vel similia, sustinet partes rei, in l. non cogendum, §. si procuratori. numero 1. ff. de pro cu. 109
- 8 Quis ex causa peti potest se cancellari de matricula, in l. cum decurionatus. n. 2. C. de decurio. lib. 10. 16
- 1 cancellatio de banno quando tollat effectū infamiz, in l. non solum. §. item ait, nu. 4. ff. de procu. 108
- 1 Cancellare, inducere, & circumducere, licet differant, tamen in effectu non dif ferunt, in l. si quis libertatem, nu. 6. ff. de pet. hare. 163
- 3 Ex cancellatione instrumenti facta per notarium in bastardello nō praiudica tur instrumento extenso in libro, in l. si. nu. j. de hys quā in testa. delen. 103
- 3 Cancellare est quod fit per transuersum in signum crucis, in l. 2. nu. 3. eo. tit. ibi.
- 3 Canonicus creatus a Papa in aliqua ecclesiavltra numerū in ea taxatū, an gaudeat priuilegio d. canonicorū, in l. si duas. §. Gramatici. n. 10. ff. de ex. tu. & cur. 67
- 6 Canonici electi auctoritate Papæ præferuntur in sententiis dicēdis aliis cano nicis, in l. j. nu. 2. ff. de albo scrib. 222
- 6 Canonici excommunicati si alij sunt positi loco illorum, an illi sint excom municati, in l. inter stipulantem, §. sacram. nu. 12. ff. de verb. oblig. 32
- 9 Canonici in causa sui canonicatus, potest esse testis, in §. cogitandum. nu. 5. in Auth. de monachis. 9
- 6 Canonici contra alium canonicum pro canonico potest testificari. ibi. nu. 6.
- 8 Canonici si sunt plures extra numerum, quis subrogari debeat in loco decedē trium, & si datus sit ordo subrogandi, qualiter fiat ista subrogatio in l. vnici que. nu. j. C. de prox. lib. 12. 50
- 3 Canonici non transmittit fructus perceptos pro rata anni quo stetit in cano nicatu ad eius heredes de iu. cano. in l. diuortio. nu. 12. ff. sol. matr. 8
- 9 canonicus regularis quādo admittat in testem, in Auth. de test. §. si vero. n. 8. 41
- 6 Canonici factus Episcopus potest iudicare de his, quę fecit cum aliis, quan do erat in capitulo, in l. j. §. solent. nu. 4. ff. quando appel. sit. 202
- 9 Recipi in canonicū sine prębenda quando quis possit, in Auth. vt deter. sit. nu. cle. nu. 8. 7
- 5 canonici si discordant in eligendo, electio deuoluitur ad superiorem in l. in venditione. §. si vnus. nu. 3. de bo. auth. iudi. possi. 125
- 9 Canonista cōsiderant magis animum, quā effectum, in l. sed si vnus, §. seruus meus. nu. 4. ff. de iniur. 132
- 4 Canonici qui tenetur de fructib. primi anni canonicis, si dat habebit partem in l. ab omnibus. §. si Titio, nu. 4. ff. de leg. j. 23
- 8 Canonis pręstatio præscribitur spacio xl annorum, & requisita, in l. iubemus, nu. 5. & 5. C. de fundis patri. lib. 11. 44
- 7 Canones in concernentibus peccatum pręualent legibus, in repe. l. j. nu. 81. C. de sacrosan. eccle. 11
- 3* Capacitas quo tempore inspiciatur in heredibus institutis, in l. si alienum, §. in extraneis, nu. j. ff. de hered. instit. 111
- 4* Capax quilibet est legatari alimentorum, in l. si in metallum, nu. j. ff. de iis quę pro scrip. hab. 103
- 8 Capacitas in herede, vel legatario quādo requiratur, in l. j. n. 7. C. de delat. lib. 9
- 8 Non capaces qui dicantur, in l. j. nu. 6. C. de delato. lib. 10. 9
- 6 Capella defuncti non potest per religiosos nomini alterius attribui, in l. qui li beralitate. §. ne eius nomine. nu. j. ff. de ope. public. 227
- 2* Capella existens in fundo, eo vendito censetur vendita nisi habeat aditum ex publico, in l. si mercedem. nu. j. ff. de empt. 121
- 5 Capellam fieri si quis facit, & deinde vendantur eius bona propter debita, cap pella non venditur, in l. Aufidius. nu. j. ff. de priui. credi. 127
- 9 cappellani domini Papę dicuntur pars Papę. in Auth. vt ordi. pręfec. nu. 2. 28
- 3 capellani Cardinalium, qui stant in Auenione, possunt retinere beneficia sua in l. sed & reprobari. §. amplius. nu. 3. ff. de exc. tut. & cur. 68
- 4 Capitis diminutio est de iure ciuili, in l. qui ex liberis, §. testamento. nu. j. ff. de bo. poss. secundum tab. 170
- 1 Capitaneus guardiæ potest sustigare, & delinquentem, qui seuerius puniri de bet, remittere, in l. j. nu. 4. ff. de offic. pręfec. vigil. 35
- 8 Capitaneus potest simul & semel aliquem deputare ad officium iudicis malef ciorum, & ad officium notariatus, in l. comperimus. nume. 2. C. de prox. fac. scri. lib. 12. 51
- 1 Capitaneus belli dat securitatem exbannito, in l. conuentionē. nu. j. ff. de pac. 79
- Capitaneus guerrę potest treugam indicare, non tamen facere pacem nisi ha beret mandatum. ibi. nu. 2.
- 4 Capitaneus qui proposuit de rebanniēdo exbannitū, stāte statuto, quod si hoc proposuerit, desinat esse capitaneus, an propositio videatur facta à capita neo, in l. si post mortem, nu. 3. ff. de leg. j. 17
- 6 capitanei terrarū possunt videre statuta disciplinatorū, & si viderint aliquid quod non spectat ad religionem, dissoluere collegium, in l. sub prętextu. n. 1. ff. de extraord. cri. 133
- 8 capitanei guerrę, qui mittuntur ad expugnandum Saracenos sunt in dignitate proconsulibus pares, in l. j. nu. 1. C. de com. rei. lib. 12. 50
- 8* capitationis bonus non dicitur extraordinarium nec sordidum. in c. j. num. 1. C. de proba. fac. larg. lib. 12. 52
- 4 capiēs quis aliquid ab herede, illud idem heredi restituere rogatur an valeat, & restituere debeat, in l. cum filiofam. nu. 3. ff. de leg. j. 5
- 8 capi quando possint homines pro debito. in l. 2. nu. 2. C. de exact lib. x. 13
- 1 Capi non potest existēs in domo cōducta, in l. plerique. nu. 3. ff. de in ius voc. 56
- capitur & extrahitur quis de domo in criminalibus. ibi. nu. 5
- 6 capi personaliter quando quis possit tam pro debito, quam pro crimine, & a quo, in l. cum eo. nu. 2. ff. ad leg. iul. pecu. 172
- 8 capere quilibet potest homicidas, & alios malefactores fugientes: in l. genera li. nu. 6. C. de decurio. lib. 10. 18
- Qui potest aliquem capere, si capit, debet illum iudici præsentrare. ibi. nu. 3.
- c prius pro repręsaliis non potest in domo capientis retineri. ibi. nu. 4.
- 8 capi potest etiam sine licentia iudicis repertus in flagranti crimine, in l. fin. nu. 2. C. de exhi. reis. 118
- 9* captus ab hostib. quare fingatur seruus in §. si ab hostibus. nu. 1. inst. quib. mod. ius pat. pot. sol. 65
- 7 captus si fugit an habeatur pro confesso. remissio, in l. raptores. num. 1. C. de Epif. & cleri. 24
- 1 captus vt veniat ad soluendū non dimittitur nisi soluat, in l. neque impuberes. nu. 2. de in ius voc. 96
- 1 captus indebitē pro vna causa potest pro alia recommendari in carceribus, in l. sed eximendi. §. item si quis. nu. 3. ff. ne quis eum qui. 60
- 6 captus

9 captus quando quis dicatur in bello, & quando reuersus in l. postliminij. §. an te quam in præsidia. nu. 1. ff. de cap. & postli. reuer. 214

3 capti in bello indico per præfides prouinciarum, vel legatos Papæ an efficiantur serui, in l. qui à latronibus. nu. 1. ff. de testa. 84

1 captus pro repræfilijs si soluit, repetit ab eo, cuius causa captus est. in l. nam & Seruius. nu. 2. ff. de neg. gest. 119

2 captus in vno territorio, ut ducatur ad aliud territorium, debet relaxari. in l. quis sit. §. apud Labeonem. nu. 2. ff. de ædil. edic. 138

9 captus in bello efficitur capientis, nec ad priorem dominum reuertitur iure postliminij, nisi prior dominus acquisierit virtute suæ occupationis, in l. si quid bello. nu. 1. ff. de capti. & postli. 215

capta in bello licito publico efficiuntur capientium, si sunt mobilia, id est con signatur duci belli, & distribuuntur inter milites, immobilia efficiuntur rei pu. indigentis bellum. ibi. nu. 3.

1 captiui quare præscribunt contra actionem, non autem fundum, in l. ait prætor. §. hi plane. nu. 2. ff. quib. ex cau. maior. 142

1 captiui quare vsucapiunt per subiectas personas. in l. ait prætor, §. hi plane. nu. 1. ff. qui. ex cau. ma. eod.

9 Non dominus vendit rem captiui pro redimendo ipsum in §. si vnum. nu. 2. in Auth. vt cum de appella. cognō. 48

6 Pro redimendis captiuis quædam permittuntur, quæ aliàs non permitterentur. in Auth. de resti. nu. 2. 45

3* capitulari qualiter debet contra testem in reprobando ipsum quod tempore confecti instrumenti non potuit esse testis. in l. ad testium. §. conditionum. nu. 1. ff. de testa. 87

3 capitulum alicuius ecclesiæ, an sit ciuis ciuitatis. in l. ciues. nu. 8. C. de inco. lib. 10. 21

3 capitulum nouum dicitur quod actionem vel exceptionem propositam non respicit, nec coadiuuat. in l. per hanc. nu. 4. C. de temp. appel. 83

4 capitulum vnum per diuersa qualiter intelligatur, & qualiter capitula diuersa, vel connexa. in l. Aurelius. §. idem quæ sit. nu. 3. ff. de lib. leg. 93

6 capitulum ecclesiæ ciuitatis si habuit originem in ciuitate erit ciuis, & si non habuit originem, habet domicil. ratione incolatus in l. j. nu. 12. ff. ad munic. 217

3 capitulum vnum dicitur, quando circa idem disponit, ita quod illæ dispositiones circa illud possunt simul concurrere. in l. & si pepercerit. §. filius. nu. 3. ff. de libe. & posthu. 89

3 capitulans debet clare capitulare, vt verba testis contra eum interpretentur. in l. filius fa. nu. 1. ff. de test. 85

4 carboniana an differatur, si mouetur cōtrouersia de statu defuncti, non ipsius filij. in l. C. ad Carbonianum. §. missum. nu. 4. ff. de carb. edic. 167

4 carboniana non habet locum in bonis maternis, & quare in l. de bonis. nu. 1. ff. de eod. tit. ibid.

3 Carceratus potest facere testamentum, & quod etiam potest contrahere etiam ad commodatē detinētis, quando iuste detinetur. in l. qui à latronibus. nu. 2. ff. de testam. 58

3 Carceratos ex iniusta causa quilibet priuatus potest sua autoritate de carceribus extrahere. in l. 2. nu. 11. C. de exacto. tr. ibutor. lib. 10. 12

3* Carcer est species seruitutis. in l. alia causa. §. eleganter. nu. 8. ff. sol. mat. 10

3 Carcer duplex est in l. 2. nu. 5. C. de exacto. trib. lib. 10. 12

Carceratus licet sit quis pro debito confessionato, poterit creditor etiam de bonis suis facere satisfieri. ibi. nu. 7.

4 Carceratus iniuste an possit ex iusta causa in carcere recomēdari, remissive. in l. nō tātū. §. si sub ea cōditione. nu. 2. ff. de bono. pos. contratabu. 154

9 Carceratio an sit simplicis iurisdictionis, vel meri & mixti imperij. in §. audient. nu. 2. in Auth. de defenso. ciuita. 16

Carceratio est priuatio libertatis. ibi.

2 Carcerati, qui sunt in casu absolutionis non sunt ita diligenter custodiendi, in l. si pecuniam. §. sed si. nu. 1. ff. de condi. cau. da. 39

3 Carcerare aliquem, & sub custodia tenere, sunt diuersa. in l. si. nu. 1. C. de curios. lib. 12. 52

2 Carcer est species seruitutis. in l. frater. nu. 56. ff. de condi. inde. 56

6 Carceratus ex vna causa, quando possit ob aliam recomēdari. in l. si quis ser uis. §. qui exhibendi. nu. 4. ff. de custo. & exhi. reo. 151

Carcerati si vna recomēdatio sit pro executione, & secunda est facta per pro cessum, quando secunda impedit executionem primæ. ibi. num. 5

Carceratus iniuste quando possit pro causa iusta ibi recomēdari. ibi. num. 6.

8 Carcerem priuatum committere, quando quis dicatur in l. capite quinto. nu. 3. ff. ad leg. Jul. de adul. fol. 160. & l. vnica. nu. 1. C. de priua. carce. inhi. 119

6 Carcere priuato tenere aliquem, an sit offensa in personam. ibi. num. 4.

3 Carceratus pro debito priuati potest ibi pro fisco recomēdari, & ecōtra. in l. quoties. nu. 3. C. de exacto. tributo. lib. 10. 13

6 Carceratus si citatur, potest comparere per procuratorem, & si non comparer, est contumax. in l. is qui reus. nu. 14. de pub. iud. 141

6 Carcerari debet imputans de delicto, pro quo poena corporalis in defectu pecuniaria imponitur, in l. de custodia. nu. 2. ff. de custo. & exhi. reo. 151

1 Carceratus qui petit se relaxari, proponit officium iudicis. in l. j. §. per hanc. n. 5. ff. de rei vendica. 169

1 Carceratus iniuste pro debito, an possit ibi pro debito iusto recomēdari. in l. si. §. si quis. nu. 1. ff. quod met. cau. 127

6 Carceratum rector potest licite relaxare, quem facto bannimento non reperit ad cuius instantiam, & pro qua causa erat carceratus, in l. si quis vxori. §. si fugitiuum. nu. 3. ff. de iuri. 117

1 Carceratum quando possit pars facere dimitti, vel bannitum cancellare. in l. ne que impuderes. nu. 3. ff. de in ius voc. 56

9 Carceribus erupus fugientes puniuntur de effractione carceris illa poena, qua si maleficio verē commississent, propter quod in carcerem sunt missi. in l. in eos. nu. 1. ff. de custo. & exhi. reo. 135

1 Carceratus dicitur qui habet custodem, & non potest ire quo vult, in l. qui in carcerem. nu. 1. ff. quod met. cau. 127

In carcere existens facit testamentum, nō tamen ad inflatā detinentis. ibi. n. 7.

In carcere existens & damnatus ad mortem non facit testamentum. ibi. nu. 3.

1 Carceratus ex vna causa an possit ibi per alium iudicem ex alia causa recomēdari, remissive. in l. 2. nu. 7. ff. de in ius voc. 55

6 In carcere detētus per potestatem pro aliquo delicto potest ibi recomēdari per capitaneum pro aliquo delicto, debet tamen prius processus Potestatis primo inchoatus expediri. in l. si cui. §. cum sacrilegium. n. 5. ff. de accusa. 147

8 Ad carcerationem personæ, non potest perueniri, nisi excussis prius omnibus bonis, in l. j. nu. 4. C. qui bo. ced. poss. 88

5 Carceratus indebitē si relaxetur, debet taliter relaxari, quod eius prosecutio sit difficilis. in l. j. §. omnia. nu. 3. ff. de acq. re. domi. 70

3 Carcerari non debet quis pro debito de iure communi quādo habet bona suf ficientia. in l. tutor. §. tutores qui. nu. 3. ff. de susce. tuto. 62

8 Carcerari quis nō debet pro debito publico, neque nouitates in personam pa ti. in l. 2. num. 1. C. de exacto lib. 10. 12

Et quando possit capi. ibi. & num. 6.

5 Carceratus indebitē & iniuste, an possit ibi recomēdari per alium credito rem. in l. cum vnus. nu. 1. ff. de bo. aut. iudi. possi. 125

6 Cardinales non habent maiorem dignitatem, quā habeāt Episcopi, sed maius officium. in l. j. si quis in appellatione. nu. 4. ff. de appel. 194

8 Cardinali assenti se aliquid facere mandato superioris non creditur, nisi lite ras ostendant. in l. vnica. nu. 1. C. de superindi. lib. 10. 12

1 Cardinales legati tenent locum proconsulis. in l. legatus. nu. 1. ff. de offi. procon su. & leg. 38

4 Carina dicitur venter naui. in l. quod in rerum. §. & si nauem. nu. 1. ff. de leg. 1. 8

8 Carnis appellatione non venit lardum. in l. 1. nu. 1. C. de ero. mil. an lib. 12. 54

4 Charitatis defuncti facit non conditionem quod erat conditio in persona alte rius in l. Seius. nu. 1. ff. ad Treb. 140

8 Caritia crescit ex mala administratione frumenti. in l. 1. nu. 1. C. de fru. vrb. Con stanti. lib. 11. 34

7 Cartula quæ continet exceptionem rei, appellatur libellus, sicut & illa actoris. in l. j. nu. 2. C. de his qui poten. no. 72

7 Chartula non producta non facit fidem. in l. cum quidam. in 2. lect. nu. 6. C. de fide instru. 139

9 Chartularij dicuntur tabelliones. in Auth. de armis. nu. 5. 36

2 Castellanus positus ad custodiam castri pro certo tempore, finito tempore nō est castellanus. in l. item quæritur. §. qui impleto. nu. 9. ff. loca. 122

9 Castitas sola repræsentat animas Deo. in Auth. de Leno. nu. 2. 15

9 Castē viuere, transiens ad secunda vota dicitur. in §. hæc autem de Deo. nu. 2. in Aut. quomodo opor. epif. 11

9 Castē viuere dicitur ille, qui est in matrimonio. in Auth. de incest. nup. n. 18. 15

8 Castrum aliquod quando quis occupat, & accusatur, in accusatione debet infe ri locus territorij ipsius castri, non particularis locus. in l. si testamentum. n. 4. C. de insti. & substi. 20

4 Castrum, vicus, vel terra habet proprios fines. ibi.

5 Castro vendito an videatur vendita iurisdicatio. in l. inter eos. nume. 1. ff. de acq. rer. domi. 72

5 Castro existenti in comitatu non potest priuilegium concedi in l. si finita. §. ex hoc edicto. nu. 5. ff. de dam. infect. 26

8 Castro locato cum territorio & terreno, non censentur locata loca syluestria ad culturam poenitens inhabilia, in l. 1. n. 1. C. de maue. & col. patrimo. lib. 11. 44

5 Castrum habens an præscribat ius exigendi pedagium tanto tempore, q memo ria non sit in contrarium, q si iuncta scientia. in l. si publicanus. §. in omni bus vestigalib. nu. 1. ff. de publi. & vesti. 47

1 Castro concessio in feudum intelligitur concessa curia, & omnis iurisdicatio. in l. j. §. cum vrbem. nu. 5. & 6. ff. de offic. præfec. vrb. fol. 32. & l. 2. nu. 6. C. de bon. vacan. lib. 10. 8

6 Castra quæ sunt in comitatu, possunt sibi ipsi proprio tamen sumptu muros fa cere, duntamen non spectet ad æmulationem ciuitatis. in l. opus nouum. nu. 3. ff. de ope. pub. 238

5 Castrum quid sit. in l. j. §. siue autem. nu. 3. ff. de ope. no. nun. 5

5 Castrum emēs cū territorio an necesse habeat intrare in quolibet fundo, vt ac quirat possessionem. in l. possideri. nu. 5. ff. de acq. possi. 36

6 Castrum q emēdetur, quis potest intra annū petere. in l. forma. §. si quis venia. nu. 11. ff. de censibus. 231

8 Castrum aliquod recipiens sub eius regimine, non habet multas & poenas. in l. j. nu. 4. C. de excu. mune. lib. x. nec collectas potest imponere. nu. 5. 22

9 Castra, quæ sunt de comitatu alicuius ciuitatis, non dicuntur homines ibi habi tantes populus liber, & dicuntur ciues illius ciuitatis. in l. non dubito. n. 1. ff. de cap. & postlimi. reuer. 214

Castra recomēdata alicui ciuitati dicuntur populi liberi, nec sunt ciues ciui tatis recomēdata. ibi.

6 Castrum qui promisit defendere, nō tenetur defendere, quando iuste sibi bellū inferunt. in l. quidam cum filium nu. 5. ff. de verb. oblig. 49

6 Castra si sunt duo eiusdem nominis, sub vna iurisdictione, debet locus commisi si criminis expresso nomine demonstrari. sed si ad diuersas iurisdictiones, ac cusatio intelligitur de castro suæ iurisdictionis. in l. libellonij. nu. 4. ff. de ac cu. 145

3 Castrum custodiendum qui accepit primo anno, si finito anno obtulit Domino & postea castrum possedit sine dolo, non tenetur de culpa, & salarium habe re debet in l. si mora. n. 17. ff. sol. mat. 9

5 Castrum qui accepit in custodiam per sex menses, & dedit fideiussores, & elap sis sex mensibus castrum capiatur pro mala custodia, non tenētur fideiussor es. in l. Lucius. §. Paulus. nu. 1. ff. de admi. tuto. 56

2 Castrum qui debet restituere non dicitur restituere vacuū, si in eo facit fortili tium, licet in solo proprio. in l. ratio. §. si emptor. num. 2. ff. de actio. empt. 151

8 Castrum nō potest teneri intra territorium ad æmulationem, vel castrametationem alterius. in l. quicunque. nu. 1. C. de fundis limit. lib. 11. 44

3 Castrum cum iurisdictione si datur in dotem, confiscationes, multæ, & condē nationes sunt viri, & non restituuntur soluto matrimonio. in l. fin. §. si quis. 1. ff. sol. mat. 29

Index singularium materiarum

- 8 Castramentari vna ciuitas contra aliam dicitur, quæ ædificat contra aliam in castrum circumdatum vallibus, & similibus in rub. nu. j. C. de meta. & epid. lib. 12. 55
- 7 casus in quo lite non contestata proceditur, in auth. quæ in prouincia. nume. 9. C. vbi de cri. agi oportet. 101
- 7 casus in quo pater non habet vsumfructum in bonis aduentitiis filij, in l. si pater, nu. 4. C. de vusu. 110
- 8 casus eueniens intra tempus concessum ad moræ purgationem debitori non prodest, in l. sancimus. nu. j. C. de fideiussor. 111
- 8 casus in quibus vxor succedit viro, in l. j. num. 2. C. vnde vir & vxor. 11
- 8 casus in quibus actiones transeunt sine restitutione, in l. sancimus, §. cum autem, nu. 6. C. ad Treb. 48
- 7 casus contingens circa personam probatur iuramento, in l. si creditor. num. 7. C. de pig. 140
- 7 casus in quibus cessat Velleianum, in l. si. nu. j. C. ad Velleia. 143
- 7 casu in quo quis non potest venire contra contenta in instrumento, in l. anti. que. num. j. C. ad eod. tit. 142
- 7 casus auth. ingressi. C. de sacrosan. eccle. in terminis, ibid. nu. 67. 17
- 8 casus legis vbi nulla est dubitatio, in l. ancillæ. nu. 3. C. de fur. 4
- 8 casus, in quo per falsum procuratorem quæritur verò domino dominium, in l. falsus procurator. nu. 9. C. de fur. 5
- 7 casus eueniens in persona procuratoris excusat dominum, in l. cum à matrib. 9. nu. 2. C. qui. pe. tu. vel cura. 170
- 9* casus in quibus quis est incapax ex testamento alterius remissus, in Auth. de rapt. mul. nu. j. 54
- 7* casus fortuitus qualiter probetur, in l. j. in antiq. lect. nu. 3. C. de positi. 550
- 8* casus in quo instantia finitur tribus mensibus, in l. generali, num. 8. C. ne de. cur. lib. 10. 18
- * casus in quibus potest sibi quis propria auctoritate ius dicere, ibi. nu. 9
- 8* casus in quibus possessor cōuenitur pro rata, in l. 2. nu. 3. C. de debit. ciui. lib. x. 36
- 1 casus quatuor, in quibus non licet habere quem in ius, in l. j. nu. 2. ff. ne quis eū qui in ius vocat. est vi eximat. 60
- 3 casus, in quo voluntas testatoris non seruatur, in l. officio. n. 3. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. 74
- 8 casus, in quo quis potest priuari dominio rei suæ, in l. locorum. nu. j. C. de om. ni agro deser. lib. 11. 42
- casus, in quo contumax habetur pro confesso, ibi. nu. 2.
- 1 casus, in quibus quis potest renunciare iuri pro se introducto, in l. pactum. nu. 4. ff. de pact. 90
- 1 casus, in quibus solus fideiussor obligatur, & non habet beneficium de fideiuf. soribus, nec pactum principalis prohi. fideiussori, in l. in personam, §. qui po. cuniam. nu. j. ff. de pac. 88
- 2 casus superueniens quādo excuset locatorem operarum, in l. opus. n. 3. ff. loca. 125
- 8 casus emergens in persona nuntij excusat dominum mittentem, in l. præs. n. 2. C. de appel. 79
- 8 casus in quo habet locum actio furti, & non est factum furtum, nec res est fur. tiua, in l. quis seruo. nu. 3. C. de fur. 5
- 8 casus in quibus nulla currit præscriptio, in l. fin. n. j. C. de fund. limtro. lib. 11. 43
- 3* casus omissus, quod remaneat in dispositione iuris cōmunis in l. si cum do. tem, nu. 1. 2. & 3. & 8. ff. sol. mat. 12
- 3* casus, in quibus etiam secundum ista tempora per filium non quærebatur pa. tri, in l. placet. nu. j. ff. de acqui. hered. 155
- 5* casus in quo etiam contra latitantem non interponitur primum decretum, in l. si finita, §. Iulianus, nu. 29. ff. de dam. infec. 31
- 7 casus in quibus si hæreditas non adeatur eò testamento, legata non valeant, in l. eam. quam. nu. j. C. de fideicom. 42
- 5* casus in §. sed neque, in Auth. de fideiuss. vbi cōkursus hypothecariæ & perso. nalis admittitur, est casus specialis, in l. fundum Titianū, n. 3. ff. de excep. 153
- 6* casus, in quibus tempus quod datur miserationis causa solutione exprimitur, in l. ita stipulatus, nu. 35. ff. verb. oblig. 41
- 8 casus in quo vnus pro alio tenetur, in l. iure, nu. j. C. de fab. lib. 11. 32
- 1 casus dubius si fuit consuetudine interpretatus, ita debet iudicare, in l. neque. nu. 1. ff. de legi. 16
- 7 casus sex, quibus res ecclesiæ prohibentur alienari, in authent. hoc ius. num. 3. C. de sacrosanct. eccle. 19
- 2 casus in quo creditor non tenetur suscipere alium venientem ad defendendum animo nouandi, in l. si mandato. num. 1. ff. mand. 105
- 8 casus decem, in quibus non quæritur patri vsumfructus, in authent. idem est, nu. 3. C. de bo. quæ lib. 55
- 2 casus singulares in quibus mutuum contrahitur, licet nō fiat de meo tuum, in l. singularia. nu. 1. ff. si cer. per. 12
- 3 casus positi in §. & quid si, in l. Gallus. ff. de lib. & posthu. pertinent ad Gallum, & Velleianum, in d. §. nu. 15. 95
- 3 casus in quo is qui non est successurus ab intestato, præfertur ei, qui succedere potest ex testamento, in l. Gallus. in princ. nu. 6. ff. de liber. & posthum. 92
- 3 casus in quo filius institutus ab intestato succedens potest habere legitimam, & alii repudiare, in l. pro herede, §. seruus hæreditarios, n. 1. ff. de ac. her. 147
- 4 casus in quo missus in poss. ex primo deuo hzreditarius fructus, in l. qui legato rum, nu. 2. ff. vt in poss. leg. vel fideicom. 150
- 4 casus in quo etiam hodie requiritur bo. poss. secundum tabu. in l. facta. §. si sub cond. nu. 1. ff. ad Treb. fol. 123. & l. qui ex liberis, §. testamento, nu. 3. ff. de bo. poss. sec. tab. 170
- 4 Casus, in quo habetur ratio spei, quæ non habet ius de præsentis, in l. post emā. cipationem, §. illud. nu. 4. ff. de libe. lega. 91
- 2 casus omissus remanet in dispositione iuris communis, in l. si extraneus, nu. 1. ff. de cond. cau. da. fol. 40. & in l. si cum dotem, nu. 1. 4 & 8. ff. sol. mat. 12
- 7 casus in quo obligatio naturalis & ciuilis datur non tamen actio, & tamen po. test compensari scilicet tutela durante in l. inter tutores, nu. 4. ff. de admi. tuto. & cur. 55
- 5 casus superueniens qui ab initio impediret actum geri, quando tendit ad eun. dem effectum cum actu gesto ex superueniente casu nō tollitur gestum, in re. l. si constante, nu. 108. ff. sol. mat. 18
- 3 casus in quo instantia coepta nō transit ad hæredes, in l. siue contra, §. quia. nu. 13. ff. de libe. agno. 35
- 4 casus in quo hæres poenitendo potest recuperare beneficium quartæ pro limi. tatione. l. nam quod, §. qui compulsi, ff. ad Treb. in l. si patroni, §. sed nec il. lud, num. 1. ff. ad Treb. 141
- 4 casus in quibus de iure communi à sententia arbitri oritur actio, in l. nemo potest. nu. 14. ff. de leg. 1. 15
- 6 casus datui natura est quæ sibi accrescit, in l. impuberem, §. qui autem. nume. 1. ff. de falsis. 169
- 3 casus in quo legata valēt vitiata institutione, in l. fin. nu. 6. ff. de hæred. insti. 114
- 8 casus in quo admittitur concursus instituti & substituti, in l. cum proponas. n. 7. C. de hered. insti. 18
- 8 casus repertus ad aliquid faciendum vltra restōs modos ad id inuentos, nō vi. detur de illis, in l. curialibus, nu. 1. C. de decu. lib. 10. 19
- 6 casus in quibus à iudicibus non potest appellari, l. 1. §. interdum. nu. 7. ff. à quib. appell. non lic. 201
- 1 casus occurrentis similitudo quando in lege, vel consuetudine non reperitur ad quid recurrendum, in re. l. de quibus. nu. 2. ff. de leg. 18
- 1 casus in quo defunctus non potest restitui, sed eius hæres sic, in l. non solum. n. 3. ff. de in integ. resti. 122
- 5 casus fortuitus non debet esse damnum casum passo, in re. l. Caesar. nu. 4. ff. de publi. & vecti. 50
- * casu quæ veniunt singuntur non euenisse, ibi. nu. 5.
- 3 casus fortuitus an probetur per iuramentum, in l. scire etiam oportet, §. sufficit. nu. 1. ff. de excu. tut. & cura. 89
- 4 casibus fortuitis qui renunciat, non intelligitur renunciasse insolitis, in l. Seio. §. medico. nu. 4. ff. de annuis leg. 63
- 9 casus fortuitus quando expectari debeat, in §. hoc autem, num. 6. in Authen. de non eligen. secundo nubem. 6
- 8 casus fortuitus debet per testes probari, in l. 2. nu. 1. C. de naufra. lib. 11. 30
- 5 casus fortuitus qui dicatur, in l. fluminum, §. hæc stipulatio. nume. 1. ff. de damno infecto. 38
- 4 casu fortuito quando quis teneatur, in l. si vt certo, §. nunc videndum. nu. 1. ff. commqd. 75
- 3* castrum patris prodest filio etiā emācipato, in l. 1. §. domini, n. 2. ff. ad Syll. 165
- 7 cathecumenus dicitur ille, qui vult esse Christianus, in l. si. nume. 2. C. ne sanct. batiz. reite. 24
- 5 cauere quando quis non vult, & agitur vt caveatur, ad quid condemnabitur, in l. si finita, §. eleganter, nu. 8. ff. de dam. infec. 34
- 7 cauere quis non cogitur in vltimis voluntatibus de implendo coactione præ. cisa, sed causatiua, in l. siue apud. nu. 14. C. de transa. 56
- 4 cauere semper debet de modo implendo, quando modus est appositus legato. in l. quibus, §. Terminus, nu. 14. ff. de condi. & demon. 115
- Quid in contractibus. ibi. nu. 15.
- In contractibus vltro, citroque obligatorijs agens ex eo debet implere ex per. sona sua, nec sufficit quod caueat. ibi.
- 1 caupo qui dedit clauēs camerae, non liberatur à custodia, in l. debet, §. item si prædixerit. nu. 1. ff. nau. cau. sta. 150
- 6 caupo non tenetur de facto vitiatorum, in l. vnica, §. serui. num. 1. ff. de furt. ad uer. nau. 123
- 1 caupo qui adhibuit diligentiam quā quisque paterfa. adhibuisset, nō tenetur postea de eo quod cōtingit, in l. & ita, §. ait enim prætor. n. 1. ff. nau. cau. sta. 149
- 3 causa falsa quando vitiet institutionem & dispositionem, in l. fin. nume. 2. & 4. ff. de hæredi. insti. fol. 114. & l. demonstratio, §. quod autem. nu. 13. ff. de con. ditio. & demonstratio. 112
- causa falsa quare vitiat institutionem, & non legata. ibi. nu. 5.
- 1 causa nullitatis venit in causa appellationis, in l. quædam mulier. nume. primo. ff. famil. ercif. 194
- 1 causa suspecti tutoris est ciuilis quando agitur ad reuocationem, in l. non solū. §. item ait. nu. 2. ff. de procu. 107
- 1 causa quando sit exprimens in sententia, in l. 2. §. ignominia causa. num. j. ff. de his qui not. infam. 98
- 1 causa posita in lege in dubio intelligitur de proxima, non autem de remota. l. metum autem, §. sed licet. nu. j. ff. quod met. cau. 124
- 4 causa duæ lucrativæ an & quando possint simul cōcurrere, in l. Mæuius, §. duo rum. nu. 2. 13. & 14. ff. de leg. 2. fol. 35. & l. si seruus, §. si id quod. num. j. ff. de leg. j. fol. 23. & l. quid ergo, §. si quis. nu. 2. ff. eo. fol. 15. & l. cum pater, §. pater filiz. nu. 2. ff. de leg. 2. 42
- 4 causa quasi lucrativa dicitur causa noxalis, & similis, vel si res magni valoris pro modico ematur. ibid.
- 1 cause absentie licet allegentur per defensorem, tamen iudex fert sententiā, si causa sunt vera, sententia erit nulla, in l. liberto, §. litē. n. 2. de nego. gest. 110
- 7 causa dilationis finita finitur dilatio, etiam si totum tempus non sit lapsum, in l. si pars. nu. 2. C. de dila. 29
- 8 cause fiscales dicuntur cause reipu. in l. ex varia. nu. 1. C. deli. lib. 10. 10
- 4 causa mista in parte non tollit moram in alia parte, in l. qui solidum. nume. j. ff. de leg. 2. 43
- 6 causa quando est commissa consulenda, an valeant quæ interim sunt, in l. j. nu. 8. ff. de noua. appel. pendente. 207
- 3 causa in sententia inferi debet, si non inferatur, sententia non vitiatur, in l. hæ. enim. num. 1. ff. de suspec. tut. 62
- causa in dubio non intelligitur famosa. ibi. nu. 2.
- 7 causa ingratitudinis an appellat fratrem à successione ab intestato. l. fratres. n. 6. C. de inoff. testa. 104
- 7 Causa an requiratur in stipulatione, in l. generaliter, n. 15. C. de non nu. pec. 145
- 1 causa propter quas citatus non tenetur comparere, & non comparens excuse. tur, in l. 2. nu. 1. fol. 58. & in re. l. nu. eo. §. si quis in ius vocat. non ter. 57
- 1 causa in cognitione debet de titulis quæri, in l. cum in §. vult igitur. num. 2. ff. de transac. 94

- 3 causa criminalis propter civilem filii favore suspenditur, in l. captis. nu. 1. ff. de accusa. 150
- 3 causa capitales debent diligentius examinari, in l. addictos. nu. 1. C. de appel. 81
- 6 causa si est commissa tribus, quorum vnus dixit titium condemnandum, alius ab soluendum, & alius dicat non video cur non sit condemnandus, hic tertius videtur condemnare, in l. 1. §. si quis ita. n. 4. ff. de verb. obl. 2
- 3 causa cognitio alicuius licet alicui committatur & potestas tollitur Capitaneo per hoc non dicitur derogari eius iurisdictioni, in l. si. nu. 4. C. de re milita. lib. 12. 54
- 3 cause seu rationes oppositæ in lege, si vna cessat, & alia remanet, remanet etiam iuris dispositio, in l. ita stipulatus, nu. 15. ff. de verb. obl. 49
- 3 causa filiorum est prima in successione contra testamentum sicut ab intestato, in l. pater filium, nu. 1. & in repe. nu. 7. ff. de inof. test. 160
- 3 causa falsa quando vitiet legatum, in l. prima. nu. 4. C. de fal. cau. adiec. leg. 45
- 3 causa quando examinatur in Consistorio principis dantur nouæ dilationes, nisi si examinatur per modum consultationis, in l. in offerendis. numer. quarto. C. de appel. 82
- 3 causa monachorum debent accelerari, & sacerdotaliter, & honeste expediri, in auth. apud quos oportet. nu. 4. 33
- causa priuilegij superueniens lite pendente non prodest, in l. adulter. §. si eo tempore. nu. 1. ff. ad leg. lul. de adult. 159
- 6 causa grauior dicitur famosa. Quod debetur ex instrumento guaranteegiato dicitur deberi ex causa grauiori, in l. si quid ex famosa. numer. primo. ff. de solu. 80
- 3 causa naufragij debet per iudicem intra biennium expediri, in l. de submersis, nu. 4. C. de naufr. lib. 11. 30
- 3 causam perdit, qui se attingit ad aliquid probandum, si non probat, in l. 1. §. ite quæ situm. nu. 1. ff. de aqua quoti. & c. 145
- 2 causa incepti coram vno ex vicariis Episcopi non potest coram alio prosequi, in l. 1. nu. 7. ff. de off. consu. 31
- 6 causa inseritur in sententia absolutoria, in l. quibusdam. §. Senatus censuit. n. 4. de iure filii. 109
- 3 causa criminalis si coram iudice præposito oritur ad causas civiles, poterit de illa cognoscere, in l. 2. §. aqua. nu. 1. ff. de aqua quoti. & c. 146
- 6 causa vna quando venit ad implementum alterius, agitur ex implemto, non ex implente, in l. si ita fuero stipulatus. §. cum pecuniam, nu. 1. ff. de noua. 77
- 6 causa falsa non vitiat stipulationem, in l. si diuortio. numero primo. ff. de verborum oblig. 12
- 3* causa restati quando ad se non trahit causam intestati, illud potest esse verum si testator non prohibuisset, in l. si ego, numero 1. ff. de iniust. rup. test. 103
- 9* causa ingratitudinis sunt quatuordecim quibus filij exheredari possunt, septem quibus parentes, & ascendentes in testamentis descendunt, tres in quibus fratres in testamētis fratris, in §. quartā, nu. 6. insti. de inof. testa. 77
- 6* causa requiritur in actoris constitutione, in l. actor. numer. tertio. ff. rem ratam hab. 105
- 6* causa cum committitur consulenda cuius expensis committatur, in l. si postulatuerit, nu. 2. ff. ad l. lul. de adul. 160
- 9 causa conuentionis & reuocationis eadē sententia terminatur, scilicet vt vna primo alia postea, in §. illud. nu. 3. in Auth. de executio. 43
- 3 causa nullitatis deuoluit totam causam ad iudicem superiorem, vt non possit sententiam reformare sicut causa appellationis, in l. si vt proponis, nu. 4. C. quomodo & quando iud. 61
- 7 causa status liberi hominis an agatur vbi sit captus, in l. 1. nu. 2. C. vbi quis decui. vel coar. 102
- 7 causa usuraria & matrimonialis terminari debet per Episcopum, si quæstio nō est super facto, in l. omni nouatione. nu. 2. C. de sac. san. eccl. 12
- 5 causa si est commissa consulenda de partium consensu per iudicem, & fuit cōsultum iniustum, ac per ipsum iudicatum, tenetur ipse iudex in syndicato, in l. conuenerit, nu. 3. ff. de re iud. 113
- 9 In causis breuioribus, vel vilium personarum libellus in scriptis porrigitur, §. sit tibi quoque. nu. 1. in Auth. de manda. prin. 16
- 5 causam vnam exprimes in reali, non videtur omnes deduxisse, in l. & an eadē, §. actiones. nu. 11. ff. de excep. rei iud. 156
- 3 causa cognitio fit partibus presentibus vel absentibus per contumaciam, in l. prolata. nu. 7. C. de sent. interlo. om. iud. 67
- 3 causa quando committitur consilio sapientis, debet formari punctus de cōsensu partium, & hoc debet apud acta apparere, in l. prima. num. 4. C. de rela. 79
- 6* causa quando est commissa consulenda, an valeant quæ interim fiunt, in l. j. n. 8. ff. nil no. appel. pend. 207
- 1 causarum quatuor genera, in l. j. nu. 2. ff. de off. eius cui man. 42
- causæ meri & mixti imperij delegantur in casu absentis quo ad cognitionē, & quando est infirmus ordinarius. ibi. nu. 3. §. & 11.
- causa vna meri imperij, vel mixti non potest per ordinariū delegari, ibi. nu. 8.
- 3 causa postquam est commissa consilio sapientis iudex non debet admittere nouas probationes, in l. ex illo tempore. nu. 2. de app. 81
- 3 causam quomodo perdat falsitatem committens in iudicio, in l. falsam, n. 2. C. si ex fal. testi. 77
- 7 causa quælibet in confessione extraiudiciali, an sufficiat, in l. generaliter. nu. 3. C. de non nu. pecu. 145
- 9 In causa syndicatus summarie, sine libello proceditur, in §. necessitate. nu. j. in Aut. vt iudi. sine quoquo supra. 13
- 3* causa cessante cessat effectus, in l. cum codicillis, nu. 2. ff. de test. tut. 44
- 3* causa excusationis tutoris non delegatur, in l. cire etiam. §. oportet, num. 2. de excu. tuto. 70
- 4* causa intelligitur de causa proxima & immediata, & etiam de remota, & mediata, non tamen multum, in l. vxori, nu. j. ff. de au. & arg. leg. 83
- * causa multum remota est magis occasio quam causa. ibi. nu. 2.
- 4* causa quare quis est indignus vbiunque respicit vtilitatem certæ personæ id quod aufertur ab indigno applicatur illi, in l. post legatum, §. amittere, nu. 2. ff. de his quib. vt indig. 104
- 9* Causa an præsumatur ex diuturna solutione, inst. de act. nu. 4. 95
- 6* Causa iusta magis admittendi vnum quam alium ad accusandum est, quando ponit magis omnes circumstantias maleficij, in l. si plures, numero quarto. ff. de accusat. 149
- 1 Causa principalis an differtur, si contra testes obicitur exceptio falsi, vel detur accusatio falsi, in l. diuus Pius. §. diuus Adrianus, numero tertio. ff. de pet. hared. 163
- 3 Causam appellatione remota a diffinitiuā committere nemo potest, nisi princeps, sed bene ab interlocutoria, in l. cum solitum, nume. 4. C. de sent. & interlo. om. iud. 70
- 7 Causa in resti. integ. licet sit mixti imperij, tamen favore minoris delegatur, in l. fin. nu. j. & 3. C. vbi & apud quem. 85
- 5 Causa finalis quæ dicatur, & quæ impulsua, in l. 2. §. Titio. numero secundo. ff. de donat. 54
- Causa cessante quando cesset effectus. ibi. nu. 3.
- 7 Causa in quibus sententiis inseri debeat, in l. properandum, §. illo procul dubio. num. 3. C. de iud. 95
- 6 Causa si committatur simpliciter appellatione remota, non valet commissio, tamen de iure civili, quam canonico; secus si remoueretur a diffinitiuā, in l. j. §. interdum Imperator, nu. j. ff. a quib. app. non licet. 201
- 1 Causæ mixti imperij etiam in fauorem pupillorum non delegantur, in l. j. num. 7. ff. de iuris. om. iud. 46
- 7 Causæ propter quas poena augeri, vel minui possit, in l. & si sauerior. num. 8. C. ex quib. cau. inf. irro. 64
- 7 causa pecuniaria possit agitari per procuratorem, in l. 2. n. secundo. C. de procu. 66
- In causa appellationis præstantur satisfactiones, quæ deberent præstari in causa principali, & quando. ibi. nu. 4. & 5.
- 7 causa potest assumere initium a citatione facta de tutore & curatore. in l. est qui res. nu. j. C. de eo. ibi.
- 7 In causa semper proceditur ad instantiam petentis etiam altera parte absente, in l. properandum, §. & si quidem. nu. 4. C. de iud. 94
- causa quando dici possit non liquere. ibi. nu. 9.
- 3 causa accusationis tutelæ non delegatur, in l. secunda, numero primo. ff. de excu. tuto. & cur. 72
- 5 causa si est commissa duobus consulenda, & vnus absoluit, alteri condemnauit, iudex pronunciauit secundum quod in consiliis continetur, sententia est nulla, in l. duo iudices. nu. 4. de re iud. 3
- 1 causa restitutionis in integrum an perueniatur ad diffinitiuam lite non contestata, in l. in causæ. §. causa. nu. j. ff. de mino. 133
- 6 causa si est deducta in actione reali non videtur deductum in iudicium omneius agentis, in l. j. §. quid ergo. nu. 3. ff. de app. 195
- 6 causa an inferenda sit in appellatione, & quando. ibi. nu. 1.
- 7 causæ in quibus quis cogitur personaliter, & non per procuratorem comparere, in auth. pecuniariis, num. 1. C. de procu. 71
- 1 causa iusta litigandi magis requiritur in actore, quam in reo, vt ab expensis excusetur, in l. eum quem temere. nu. 2. ff. de iud. 157
- 1 causa vna dicitur maior aliis causis ex altero quatuor modis, in l. per minorem, num. j. ff. de iud. 155
- 9 causa impediens aliquid inchoari si ex post facto superueniat, an illud destruat, in §. hoc autē de Deo, numero primo, in Auth. quomodo oportet. Episcop. 11
- 5* causæ expressæ in nūciatione potest aliqua qualitas addi, vel detrahi, in l. j. n. 19. ff. de ope. no. nun. 3
- 6* causæ duæ seu rationes oppositæ in lege si vna cessat, & alia remanet, remanet etiam iuris dispositio, in l. ita stipulatus, num. decimoquinto. ff. de verborum oblig. 40
- 5 causæ quæ impediunt repetitionem indebiti, in l. eleganter. §. si qua lex. nu. 6. ff. de condi. inde. 48
- 8 causæ communis, & defensionis paritas, facit vt sententiam in causa appellationis datam pro vno, aliis prosit, in l. j. C. si vnus ex plu. ap. 87
- 5* causa quæ requirit speciale mandatum fauore mandantis sufficit exprimi in mandato in genere, in l. filius. nu. 9. ff. de donat. 55. fallit in aditione hereditatis & in casu matrimonij, quia requiritur expressio specialis, ibid.
- 7 causa appellationis si agitur ex primis actis indistincte victus victori cōdēnatur in expensis, in l. properandum. §. si autem, nu. 3. C. de iudi. 95
- 9 causa brevis quæ dicatur, est arbitrium, in §. sit tibi quoque. nume. 7. in Auth. de manda. princ. 16
- 4 causa iusta litigandi excusat ab expensis, in l. qui solidū, §. etiā. n. j. ff. de leg. 2. 43
- 8 causa quando est publica, quilibet admittitur ad capiendum, sicut ad agendū, in l. generali. nu. 5. C. de decur. lib. 10. 19
- 5 causa dicitur præiudicialis altero de tribus modis, scilicet ratione rei, ratione autoritatis, & præminetia; & quando se ita cōtingunt quod absolutoria lata in vno parit præiudicium in alio, in l. fundum Titianum. numero 4. ff. de excep. 153
- 6 causa appellationis, & nullitatis si simul proponuntur, an deserta appellatione ex aliqua causa videatur deserta nullitas, quod non, in l. si expressim, nu. 10. de appella. 200
- causa appellationis sicut deuoluit totam causam ad superiorem, vt possit sententiam reformare, ita & causa nullitatis. ibi. nu. 15.
- 5 causarum communis cursus est, quod reus non assumat in se onus probandi rem suam, in l. fundum Titianum. n. 2. ff. de excep. 153
- 4 causa fauorabilior inspicitur in cōcurso duarum causarum, in l. si pupillus. n. j. ff. ad leg. Falcid. 125
- 5 causæ diffinitio est commissæ, videtur & executio commissæ in delegato principis, & eius subdelegato, in l. a diuo Pio nu. 13. ff. de re iudic. 110
- causa si est commissæ per hæc verba, in causa vertete inter tales, tibi cognitio. nem committimus, videtur solum cognitio commissæ. ibi. n. 12.
- 5 causa in aliis denunciationibus, & protestationibus, an inseri debeat, in l. j. n. 10 & 20. ff. de ope. no. nunc. 3
- 5 causam si coepi corā vno iudice, qui negligat mihi instantiā facere possum ire ad superiorem, & alii impetrare, in l. quamuis. nu. nono. ff. de dam. infect. 28

Index singularium materiarum

- 1 causa cognitio debet precedere, cum peruenitur ad secundum decretum, in l. si finita. §. Iulianus. num. 36. ff. de dam. infec. 31
- 7 causa an inferri debeat in nunciatione. in l. j. §. nunc videamus. num. 2. ff. de ope. no. num. 7. & in l. denuntiatio. §. quid ergo si tantum. nu. 1. ff. ad l. Iul. de adul. 158
- 4 causa liberationis est fauorabilior quam obligatio, in l. eius qui. n. 18. & 24. ff. si cer. pet. 21
- 5 causam remotam in libello reali quis non cogitur exprimere, in l. j. nu. 24. ff. de ad. & oblig. 161
- 1 Quando aliquid fit cum expressione causae, videtur cum contemplatione illius, ad quem illa causa spectat, in l. si pupilli. §. item si. nu. 5. ff. de neg. gest. 114
- 7 causa alicuius cognitio si alicui mandatur, an videatur mandata diffinitio, in l. j. nu. 2. C. si contra ius, vel utili. publi. 32
- 5 causa cognitio an adhibeatur in executione sententiae, quod sic, in l. 2. nu. 3. ff. de re iudi. 105
- causa, propter quas iudex potest dilationes minuere. ibi. nu. 5.
- 5* causa cognitio in reuocatione interlocutoriae requiritur, quando requiritur in eius prolatione, in l. quod iussit. nu. 8. ff. de re iudi. 109
- * causa cognitio, & probatio quando requiritur in reuocatione interlocutoriae, ibi. nu. 20.
- 7 causa an necessario requiratur, quando renunciatur liti tacite vel expresse, in l. postquam. nu. 11. C. de pact. 43
- 7 causa in pactis liberatorius non consideratur, sed in pactis obligatorius, in l. cre ditori. nu. 1. ibi. eod.
- 7 causa restitutionis an possit in arbitratorem compromitti, in l. si. nu. 6. C. vbi & apud quem. 85
- 7 causa continentes quae dicantur, ad hoc, ut non possint agitari coram diuersis iudicibus, in l. nulli. nu. 1. C. de iudic. 93
- 7 causa cognitio plena in quibus causis adhiberi debeat, in l. iudi. n. r. eo. tit. ibi. 97
- 7 causa si impletur, casu fortuito, an tunc cesset conditio, in l. pecuniæ. nu. j. C. de cond. ob cau. 118
- 3 causa vna ex pluribus est sufficiens perueniendi ad datium, in l. tutor. nu. 3. ff. de tut. & cur. da ab his. 47
- 7 causa in sententia hodie non inferitur, in l. propterandum. §. illo proculdubio. nu. 1. C. de iudi. 95
- 2 causa criminalis facit quem capitalem inimicum, in l. testiu. nu. 3. ff. de testi. 144
- 2 causa quando est commissa alicui consilienda, si omittit dare consilium, est alteri committenda, in l. j. §. si plures. n. 14. ff. de exer. act. 97
- 3 causa, quae sit iusta excusandi substitutum propter tutorem non petitem, in l. 2. nu. 10. ff. qui pe. tut. vel cur. 49
- 2 causa remota in actione personali in libello poni debet, in l. certi conditio. n. 33. ff. si cer. pet. 9
- 8 causa dicuntur breuiores arbitrio iudicis, in auth. nisi breuiores. n. 1. C. de sen. ex breui. recitan. 65
- 6 causa appellationis dicitur alia instantia à prima, in l. cum apud. nu. 4. ff. iudi. ca. solui. 104
- 6 causa legitima dandi biennium est, si appellans in ultimo mense primi anni co paruerit, & per eum non steterit, in l. j. nu. 9. ff. de libel. dimis. 107
- 1* causa liberales non sunt magni imperij, sed iurisdictionis, in l. imperium. num. 9. ff. de iurisd. om. iud. 47
- 1* causa cognitionem requirens poenam & coercionem realem, vel personalem est mixti imperij magni. ibi. nu. 19.
- 1* causa si plures sunt commissae & in vna incoepit delegatus an morte mandan tis extinguatur iurisdicatio, in l. more maiorum. n. 13. ff. de iurisd. om. iud. 49
- 7 causa restitutionis est privilegiata, in l. si quis ad se fundum. nu. 1. C. ad l. Iul. de vi pub. vel priu. 120
- 7 causa cessante cessat effectus, in l. generaliter. n. 1. C. de Episcop. & cleric. 24
- 9 causa vilius personarum, vel breuiores debent sine scripto cognosci, in §. sit tibi quoque. nu. 1. in Auth. de mandat. prin. 16
- 4 causa dicitur de praeterito, conditio de futuro, in l. si ita legatum. num. 1. ff. de cond. & demon. 110
- 3 causa finalis defectus vitiat dispositionem, in l. si. nu. 1. ff. de testam. tutor. 44
- 5 causa legationis dicitur causa necessaria, & probabilis, in l. j. num. 2. ff. de diuer. & temp. praeseri. 157
- 9 causa transcendentes trecentum aureos an delegari possint, in §. & iudicare. n. 2. in Auth. de defenso. ciuita. 16
- 5 causa nulla quando in stipulatione exponitur, an videatur inesse causa donatio nis, & an sufficiat in libello dicere: ago, quia promissisti sine causae expressio ne, in l. palam. §. circa primam. nu. 1. ff. de dol. mal. & met. except. 158
- 5 causa iusta timoris an dicatur, si probetur quod iudex semel tantum adhibuit metum, in l. de pupillo. §. si quis. nu. 16. ff. de ope. no. nun. 10
- causa iusta timoris non est, si probatur iudicem in alio officio consuetum me tum inferre, licet in isto non. ibi. nu. 16.
- causa iusta timoris non est probare iudicem consuetum homines carcerare, nisi etiam probetur quod inuultu ibi nu. 17.
- 2 causa principali finita, quae possunt examinari, in l. si. §. Lucius Titius. nu. 2. ff. de cond. & demon. 62
- 5 causam à me habens quare non potest referre causam domini, in l. si is. num. j. ff. de precario. 149
- 2 causa finalis, vel impulsua quando praesumatur, l. si pecuniam. nu. 15. ff. de cod. caud. data. 39
- 1 causa differt ab obligatione, & actione, & quid sit causa, obligatio, & actio, in l. certi conditio. nu. 8. ff. si cer. pet. 8
- 6 causa testatarius ad se causam interstiti, in l. ius nostrum. nu. j. ff. de reg. iur. fol. 237. fol. in l. si ego. nu. 1. ff. de iust. rup. test. 103
- 3 causa naturalis, quae praualeat accidentali, vel e contra, in l. qui habet. n. 2. ff. de re. 39
- 2 causa quod exprimitur ab accipiente mutuū, quando sufficiat ad hoc, ut alius obligetur, in l. j. §. non autem. nu. 2. ff. de exer. act. 86
- 3 causa falsa an vitiet decretum, in quo imploratur officium iudicis, in l. qui testa mento. nu. 1. ff. de exc. tut. 65
- 7 in causa momentanea possessionis quilibet etiam sine mandato admittitur, in l. prima. numero 6. C. de procu. fol. 65. & in l. prima. nu. 2. & 3. C. si per vim, vel alio modo. 64
- Idem in causis capitalibus. ibi. nu. 7.
- 2 causa est de praeterito, res vero de futuro, in l. damus. nu. 1. ff. de cond. indeb. 52
- 6 causa de praeterito si est falsa, an competat repetitio. ibi. nu. 2.
- 1 causa receptae coram officio potestatis, illo sublato quando potuerunt coram capitaneo finire, in l. vbi acceptum. nu. 4. ff. de iudi. 153
- 1 causa suspicionis quae potest opponi deleganti, non opponitur delegato, in l. prator. nu. 2. ff. de iurisd. om. iud. 51
- 3 causa falsa adiecta in sententia reddit eam ipso iure nullam, & quando non, in l. qui testamento. §. item. nu. 2. ff. de excu. tuto. & cura. 73
- causam iustam fouens non obtrinet, si in sententia est erratum, ibi. nu. 3.
- 3 causa duae si concurrunt, vna quae prodest, altera quae nocet, quae attendatur, in l. si quis in graui. §. eleganter. nu. 4. ff. ad Silla. 166
- 2 causa magna & equiparatur criminali, in l. admonendi. nu. 53. ff. de iure iu. 32
- causa magna dicitur secundum qualitatem personarum, ibidem numero quin quagesimo quarto.
- causa possessionis non dicitur magna, & in ea defertur iuramentum necessa rium, ibi. nu. 56.
- causa quando est magni ponderis, & vertatur in dubio super eo, per quod ve ritati non fit praedictum, iuramentum necessarium defertur, ibidem nume ro quinquagesimo septimo.
- 3 causa sapit naturam sui causantis, in l. bello. nu. 2. ff. de excu. tuto. & curato. 71
- 3 In causa matrimoniali, & tangentibus quoquo modo eam, proceditur summa rie sine strepitu, & figura iudicij, in repe. l. si constante, numero 82. ff. solut. matrimo. 17
- 3 causa matrimonij est examinanda coram ecclesiastico, quando est dubium an matrimonium esse possit, in l. Titia. nu. 5. ff. sol. mat. 22
- 3 causa excusationis si non finitur in tempore, & iterum per iudicem, an currat te pus, in l. si cum ipse. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 79
- causa si ex forma statuti debet intra tres menses terminari, si ponitur dilatio excedens illud tempus, tamen poterit post tempus terminari, ibidem nume ro secundo.
- 4 causa finalis dicitur modus quandocunque respicit commodum alterius ap positus dispositione. in l. si Titio. nu. 1. ff. de leg. 1. 22
- 6 causa dicitur grauior sex modis, in l. cum ex pluribus. nu. 2. ff. de sol. 93
- causa multum remota est magis occasio, quam causa, ibi. nu. 2.
- 1 causa & conclusio si in libello sunt apertae, sed actio inepte proponitur, iudi cium procedit, in l. 1. nu. 19. ff. de eadem. 72
- 9* causa lucrativa plures non concurrunt, in eadem persona directe, sed per ob liquum, in §. hac ratione. nu. 1. inst. de leg. 78
- 6* causa infertio necessario non requiritur in appellatione diffinitiva, in l. ab exe cutore. nu. 3. ff. de appel. 196
- 1 causa liberales, & status maximae iurisdictionis, & non delegantur, in l. impe rium. nu. 24. ff. de iurisd. om. iud. 48
- 4 causa falsa conditionaliter expressa vitiat legatum, in l. demonstratio. §. quod autem. nu. 1. ff. de cond. & demon. 112
- 2* causa hic accipitur strictè & etiam largè pro occasione, ibi. nu. 4. & 5.
- * causa large est omne id, ex quo aliquid sequitur. 16.
- * causa pro lite ponitur ibidem.
- * causa falsa quando vitiet dispositionem. ibi. nu. 13.
- * causa legis & causa legati idem est.
- * causa quod ponatur causaliter an vero conditionaliter, qualiter cognoscatur. ibi. numero 6.
- 1 causa est, ad cuius esse sequitur aliud, in repe. l. vbiunque. nu. 1. ff. de interrog. actio. 196
- causa proxima intrinseca existente vera validat relictum in testamento. ibi. nu. 2.
- 4 causa adijcitur per praepositiones, per conditionem subintellectam, & per no mina distributiva, in l. demonstratio, §. quod autem. numer. 12. ff. de condi. & demonst. 112
- causa quae dicatur coherere legato. ibi. num. 13.
- 3 causa falsa circa filiationem adiecta exheredationi, facit exheredationem nul lam ipso iure. ibi. nu. 14. & l. si posthumus. §. si quis ita. num. 1. & 2. ff. de liber. & posthu. 91
- 4 causa falsa in contractibus etiam finalis & obligatoria licet non vitiet contra ctum ipso iure tamen inducit repetitionem si scienter. ibi. nu. 16. 119
- causa falsa an vitiet sententiam. ibi. nu. 17.
- causa falsa in lege quando vitiet legem. ibi. nu. 18.
- causa falsa in rescripto quando vitiet. ibi. nu. 19.
- causa an in dubio dicatur finalis, vel impulsua. ibi. nu. 20.
- 4 causa libertatis an in dubio quis praesumatur iurare, in l. vt iusiurando. num. 3. ff. de oper. liber. 172
- 4 causa quae respicit fauorem legatarii non arctat legatum, secus si non respice ret eius fauorem, in l. libertis. nu. 1. ff. de ali. lega. 82
- 9 causae ex quibus quis in seruitutem reuocatur, quae sunt, in Auth. vt liber. de ce te. numero 7. 33
- 4 causa non requiritur in repudiatione, in l. sed & si. nu. 2. ff. ad Treb. 135
- 6 cautela vt reservatio taxationis expensarum valeat, et, quod ordinarius sibi & successoribus reseruet, delegatus vero sibi, & deleganti, in l. ab executore. num. 11. de appel. 196
- 7 cautela vt articuletur de titulo quesito ante litem contestatam, in l. matrem, in secunda lect. nu. 7. C. de proba. 127
- 1 cautela vt statuatur tempus ad eundem, in l. scriptus. nu. 1. ff. de relig. & sumpt. fune. 12
- 1 cautela quando minor litigat cum ecclesia, vt restituatur, in l. si ex causa. §. nunc videndum. nu. 1. ff. de minor. 113
- 7 cautela vt in l. reuocatur condemnatio e victum victori in expensis l. propteran dum. §. finem. nu. 5. C. de iudi. 91
- 5 cautela

- 5 cautela quod exceptio incompetentiæ primo opponatur, in l. quidam consule
bant, nu. 11. ff. de re iud. 117
- 2 cautela apponenda in instrumento, vt etiam euicta parte committatur stipula
tio, in l. nu. 1. 2. ff. de euic. 139
- 5 cautela, seu consilium quod pro vendendis rebus ciuitatis, ciuitas faciat statu
tum, in l. prohibere. §. planè. nu. 2. ff. quod vi aut clam. 147
- 6 cautus aduocatus quado accusat tutor, dicit, talis tu tor accusat, in l. certis. §.
pupillus, nu. 5. ff. de accusa. 144
- 5 cautela pro eo qui suspicatur se posse repelli ab eo qui est ingressus possessio-
nē suam ipso absente, vt possit probari ista suspicio, in l. 1. §. siue autem, nu. 3.
ff. de vi & vi arma. 137
- 5 cautela seu consiliū quod actor etiā si super mandato disputatur, compareat,
& contumaciā rei accuset, in l. si finita. §. Iulianus, nu. 15. de dān. infect. 30
- cautela vt pars non intret in possessionem ex primo decreto sine executore,
iudicis autoritate, aliter amittit ius suum. ibi. nu. 21. 31
- cautela pro illo, qui primo incepit fabricare in flumine publico pro occupādo
aquam, in repe. l. 2. nu. 14. ff. de fluminib. 136
- 6 cautela vt procurator substituens possit etiam gerere, in l. quod si fortē, §. quid
ergo, nu. 4. ff. de sol. 81
- 51 cautela quod notarius quēcunque errorem suum corrigat cum autoritate
iudicis, in l. Imperator, nu. 4. ff. de stat. homi. 22
- 6 cautela pro teste, qui primo examinatus iterum examinatur, vt petat sibi prius
testificata exhiberi, in l. eos qui, nu. 5. ff. de falsis. 170
- cautela pro teste q̄ in secundo testimonio dicat prout sibi videtur modo, & si
aparuerit aliter dixisse in alia causa ex nunc corrigit. ibi. nu. 7.
- cautela quado testis dicit extra iudicium, scio hoc tantum, & non plus, quod
scribatur eius dictum coram testibus. ibi. nu. 8.
- 5 cautela quod pater non possit donationem mortis causā factam per filium ip-
so patre consentiente reuocare, in l. 2. §. si vero, nu. 5. ff. de dona. 54
- 5 cautela seu consilium quod nunciāns faciat redigere in scriptis quantum sit fa-
ctū de tēpore nuntiationis, in l. de pupil. §. meminisse, n. 4. ff. de no. ope. nun. 11
- 4 cautela, vt actio tempore non tollatur, in l. nemo potest, nu. 22. ff. de leg. 1. 16
- 4 cautela vt res prohibita alienari alienetur, in l. sed si, §. item, nu. 2. ff. de reb. eo.
qui sub tut. fol. 81. & in l. peto. §. p̄dium, nu. 3. ff. de leg. 2. 39
- 8 cautela vt in actis registretur, quod iudex diligenter examinauit, in l. semel. n.
1. C. de re mili. lib. 12. 45
- 9* cautela pro reo ad conuincendum actorem, qui malē intentauit actionem
suam in rei vindicatione, in §. thesauros, nu. 2. inst. de re. di. 70
- 9* cautela seruandā circa probationes, quando agitur confessoria in seruitute
reali, in §. aq̄ue, nu. 7. inst. de act. 96
- 6* cautela, vt producens falsum instrumentum interrogetur, an velit vti dicto
instrumento in l. diuus, nu. 1. ff. ad l. Cor. de fal. 171
- 7* cautela, vt quis non possit petere reductionē ad arbitrium boni viri, in l. actio
ne, nu. 12. C. de transac. 51
- 1 cautela, vt opponatur quando sit proclama, vt inueniatur quis sit heres, vt dica-
tur vel sit, qui velit dicere se heredem, vel bonorum, & hereditatis possessio-
nem in l. controuersia, nu. 8. ff. de transac. 96
- 4 cautela vt possit legari minor summa filiz monasterium ingredienti, quā ei
quā nupserit, in l. si, nu. 2. ff. de his quā pen. nomi. relin. 102
- 6 cautela quod quando appellatur à denegatione secundā dilationis, causa gra-
uaminis exprimat, & quod etiam deducatur quando petitur secunda dila-
tio, in l. ante sententiam, nu. 23. ff. de appel. reci. 205
- 3 cautela vt exhibeantur instrumenta hēredi per creditores. f. vt fiat proclama. in
l. Aristo, nu. 2. ff. de iure delib. 139
- 7 cautela vt possit instātia causā prorogari, in l. properandum, nu. 5. C. de iudi. 93
- 2 cautela quod debitor possit vendere vnam ex reb. pignoris, quam maluerit
in l. creditoris, nu. 1. ff. de distrac. pig. 136
- 8 cautela quod creditori possit ex pacto ingredi poss. negotio non liquidato, in
repe. l. creditores, nu. 16. C. de pig. 97
- cautela an possit adhiberi quod indistinctē contra successorem habentem cau-
sam à debitore possit exerceri conuentio. ibi. nu. 25. 98
- 7 cautela seu practica singularis in actione pignoratitia, in l. nec creditores, nu.
5. C. de pig. act. 140
- 7 cautela vt quando quis asserit se procuratorem alicuius, vt non neges, nec fa-
tearis ipsum procuratorem, in l. 1. nu. 14. C. de proc. 65
- 3 cautela vt ille qui dat dotē minori expressam obligationem cum iuramento
recipiat, in repe. l. si constante, nu. 79. ff. sol. mat. 17
- 2 cautela quod cōductor non expellatur de locatione, etiam si bona vendantur,
in l. qui fundum, nu. 2. ff. locati. 125
- 2 cautela vt iudex mittat pro testibus, vt declarent dictum, quando inter eos vi-
detur contrarietas, in l. 2. §. creditum, nu. 10. ff. si cet. pet. 5
- 1 cautela vt arbiter procuret partes componere, in l. si de meis, §. recepisse, nu. 6.
ff. de arbit. 145
- 8 cautela, vt debitores quando recipiunt refutationem à tutoribus, vel ab alijs
administratōribus vt in refutatione semper faciant inferre causā, in l. 1. n.
3. C. de apoch. publ. libr. 10. 14
- 2 cautela vt fideiussor in maleficijs teneatur etiam ad augmentationem poenā.
in l. 1. nu. 5. ff. de in lit. iur. 34
- 7 cautela quando dantur per statuta dilationes ad soluendum mercatoribus,
vel societatibus, quod non teneantur satisfāre, in l. vniuersa, nu. 2. C. de pre-
cibus. Impe. offe. 31
- 6 cautela pro apponenda clausula in contractu emptionis, vt emptor possit de
nunciare auctori auctoris sui & quando hoc possit, in l. Iulianus, §. qui fun-
dum, nu. 6. ff. de verb. oblig. 49
- 6 cautela quod qui habet electionem factā executione, non possit variare, in l.
eum qui, §. cum pure, nu. 4. de verb. oblig. 53
- 7 cautela quado dat exēplū, vt plenē probet, in authē. si quis, nu. 2. C. de eden. 39
- 5 cautela vt compensatio pro debito pure, ad debitum causa conditionisimple-
tā fiat, in l. statuliberos, nu. 1. ff. de statulibe. 69
- cautela in faciendo positiones quando agitur contra aliquē ex contractu pro
curatoris, in l. si pupilli, §. item si procurator, nu. 7. ff. de neg. gest. 114
- 6 cautela q̄ quando aliquid datur in solutum, non apponatur pactum q̄ si con-
tingat rem euinci quod à prima obligatione non discedatur, est vtiis & no-
tabilis, in l. si quis aliam, nu. 1. ff. de sol. 58
- 8 cautela foeneratorum contra dispositionem l. si C. de pact. pign. ibi. nu. 1. 104
- 5 cautela seu consilium q̄ infirmus citatus mittat ad iudicem, & petat q̄ termi-
nus prorogetur, in l. quā situm, n. 2. ff. de re iud. 118
- cautela q̄ iudex pronunciet citatum contumacem, nisi infirmitas, vel absentia
proberur per excusatorem. ibi. nu. 5
- 6 cautela pro aduocato, quado suspicatur aduersariū probare de proprietate,
quod faciat positiones & articulos, quod ipse possidet clā à te respectu pos-
sessionis, in l. si de eo, §. si seruum, nu. 4. ff. de acqui. posses. 88
- 5 cautela quando venditur, vel donatur res, quā non possit alienari, & si aliene-
tur dominium reuertatur ad primum, in l. qui absenti, §. si quis, nu. 3. ff. de ac-
quir. poss. 87
- 3 cautela apponenda in compromisso ad hoc, vt quis elapso termino non possit
agere, in l. quinquaginta, nu. 2. ff. de execu. tut. & cur. 73
- 8 cautela quando tutor accusat aliquem, quod dicat in accusatione talis tutor,
nec adiciat tutorio nomine, in l. 2. nu. 2. C. qui accus. non poss. 117
- 2 cautela vt apponatur clausula ad hoc, vt tollatur conditio indebiti, in l. fin. §.
idem quā fuit, nu. 5. ff. de cond. inde. 62
- 8 cautela quando iudex supplet defectum curatoris in contractu minoris, in l. si
curatorem, nu. 8. C. de in integ. resti. 82
- 5 cautela vt in actu, qui fit cū procuratore, dicas, litigo sub hac exceptione, sal-
uo si ipsum apparebit non procuratorem: quia nolo habere ratum, in l. inter
quos, §. alieno, nu. 4. ff. de dam. infec. 40
- 1 cautela in probanda ætate, quando testis non recordatur de natiuitate, in l. de
ætate, nu. 7. ff. de mino. 137
- 6 cautela per quam venditor cogitur satisfāre, q̄ emptor faciat sibi moueri quē-
stionem, in l. j. §. stipulationum, n. 2. ff. de p̄tor. stipula. 96
- 6 cautela, vt tutor impediatur administrare, in l. q̄ si fortē, §. sunt quidam, nume.
4. ff. de sol. 81
- 6* cautela in formando inquisitionem contra plures delinquentes in l. si in rixa,
nu. 2. ff. ad l. Cor. de sicca. 165
- 1 cautela quando iudex est absens, quod, syndicus & bannitus compareat in ter-
mino ad tribunal, & protestentur, in l. 2. §. item si, num. 9. ff. si quis in ius voc.
non ier. 59
- 6 cautela quā lo sūt protestationes, vt apponatur clausula, nisi, & quatenus appa-
rebit eum teneri, in l. cum quis, n. 4. ff. de solutio. 84
- 5 cautela mala Dy. per quam filij possunt à fratribus fraudari legitima, in l. hæ-
reditarium, n. j. ff. de bo. autho. iud. poss. 124
- 5 cautela est, quod quando denuntiatur debitori debitoris ne soluat, quod ei le-
gat instrumentum debiti, vel ei copiā dimittat, in l. non solū, §. morte eius.
nu. 35. ff. de ope. no. nun. 15
- 2 cautela est, vt iudex faciat redigi in actis causam suspicionis propter quam si-
dem dictis testium non adhibuit, in l. testium, §. ideoque, nu. 1. ff. de test. 146
- 5 cautela, seu consilium, q̄ quando parti non comperit exceptio, sed officium iu-
dicis ex æquitate, ea talis exceptio succumbit, ideo iudicis officiū implora-
bit, in l. j. nu. 11. ff. de excep. 151
- 7 cautela & practica pro examinādis testibus, in l. si quado, n. 4. C. de testib. 134
- 8 cautela vt quis p̄scribat fundum incultum tributarium minori tempore biē-
nij, in l. qui agros, nu. 3. C. de omni agro defer. lib. 11. 42
- 3 cautela quod notarius scribat in testamento causam, quando testator apponit
conditionē inhumanā, vel faruam, in l. quidam in suo, n. 2. ff. de cond. inst. 138
- 7 cautela vt articuletur de scientia & patientia aduersarij, in l. 2. n. 9. C. de serui.
& aqua. 111
- 1 cautela vt in conuentionibus quē sūt super testamēto apponatur, inspectis, &
cognitis verbis testamenti, in l. de his, n. 5. ff. de transac. 94
- 6 cautela vt in libello dicatur, agit, & agere intendit, in l. si ita stipulatus, §. Chry-
sogonus, nu. 8. ff. de verb. obl. 48
- 6 cautela seu practica formandi accusationē, vel inquisitionem, vt aliquis tenea-
tur de auxilio, & de vulnere, in l. qui seruo, §. si duo, nu. 2. ff. de fur. 115
- 6 cautela q̄ iudex faciat sibi dare licētiā actori, & reo expediendi processum,
in l. si qui reus, n. 4. ff. de pub. iudi. 140
- 2 cautela pro debitore, vt possit impedire venditorem pignoris, in l. creditor, n.
5 ff. de distrac. pign. 137
- 5 cautela seu consilium pro domino proprietatis ripæ fluminis iuxta suum agrū
positā, vt acquirat possessionem, in repe. l. 2. n. 19. de flu. 136
- 4 cautela q̄ quado fertur sententia contra contumacem, in sentētia inferatur, vi-
sis citationibus de eo factis, & visa contumacia, in l. multum, n. 4. ff. de cōd.
& demonst. 113
- 1 cautela doctoris, qui promisit p̄sentare scholarē, qui postea aufugit, & doctor
fecit eum banniri ex alia causa, an fuerit bona, in l. si verō pro, num. 2. ff. qui
satisfd. cog. 61
- 6 cautela ad hoc vt quis nō possit amplius producere instrumentum, in l. quidā,
in l. lect. n. 5. C. de fide instr. 139
- 2 cautela pro apponendo pacto, q̄ non liceat alicui vendere rem, in l. si creditor.
§. quāritur, nu. 1. ff. de distrac. pig. 136
- 6 cautela opponendi contra tutorem, q̄ non fecerit inuētarium, in l. in illa stipu-
latione, nu. 8. ff. de verb. ob. 10
- 6 cautela qua mediāte clericis, seu ecclesijs pro suis possessionibus imponatur
lectā, in l. rescripto, §. sciendum, n. 5. ff. de muner. & honorib. 223
- 1 cautela, vt in protestationibus seu denunciationibus de soluēdo inferatur cer-
tum tempus, in l. Emilius, nu. 2. ff. de mino. 138
- 6 cautela vt certificetur minor cōtrahens de beneficio restitutionis in integrū,
in l. sciendum, nu. 8. ff. de verb. ob. 14
- 7 cautela in articulando falsitatem instrumenti, in l. in exercendis, nume. 9. C. de
fide instru. 137
- cautela vt fiat articuli de bonitate & legalitate notarij in probatione, vel re-
probatione instrumenti. ibi. nu. 15.

Index singularium materiarum

- 6 cautela quæ sit ut pater possit evitare poenam, cui scripsit testamentum in quo filius est hæres institutus, in l. impuberē, §. eadē & de filio, n. 1. ff. de falsis. 169
- 1 cautela quæ qui agit causam communem, promittat aduocato salarium cōmuni nomine, in l. ex parte, du. 3. ff. fam. ercis. 194
- 1 cautela ut minor non litiget per procuratorem constitutum à seipso cum iuramento: non quia haberet beneficium l. minor, ff. de mino. ibi. nu. 1. 136
- 1 cautela contra iudices, qui petunt principalem tanquam melius instructum, in l. seruum quoque, §. pubicē, nu. 6. ff. de procu. 105
- 1 cautela abundans non nocet, in l. si pupilli, §. item si. n. 1. ff. de neg. gest. 114
- 7 cautela pro instructione aduocatorum, in auth. at qui semel. numero 31. C. de probationib. 129
- 1 cautela quod quando quis dubitat cōdemnari in actione famosa, quod litiget per procuratorem, in l. furti, §. si quis. nu. 3. ff. de his, qui notan. inf. 99
- 6 cautela pro capiendō debitore in domo, ut pro aliquo contemptu iudicis cōdemnetur, quia tunc poterit in domo capi, & carceratus pro debito ibi recōmendari, in l. cum eo, nu. 3. ff. ad legem Iul. repetun. 172
- 6 cautela quod quando stat per iudicem quod appellas protestetur, & appellet coram honestis personis, in l. j. §. dies, nu. 4. quando appel. fit. 203
- 1 cautela ut aduocatus possit dictare reformationes, in l. nō distinguemus. §. quæ situm, nu. j. ff. de arbit. 148
- 7 cautela ad tollendum metum, quando vxor, vel filia facit aliquem contractū, est quod adhibeatur præsencia amicorum. in l. transactio. n. 2. C. de trans. 59
- 3 cautela ad excusandum accusantem aliquē de falso, & non probantem, in l. si. nu. 7. ff. de hære. insti. 114
- 1 cautela, ut fiant positiones quod sint plures eiusdem nominis, in l. si in rem. nu. 2. ff. de rei vendi. 170
- 3 cautela ut possit relinqui filio emancipato minus legitima portione, & testamentum non est nullum, in l. cum ex filio, nu. 3. ff. de vulg. & pup. 13
- 7 cautela ad hoc ut tollatur probatio meritorum, in l. per diuersas, numero 15. C. manda. 152
- 8 cautela ut aduocatus partis, cōtra quam testis aliquid falso dixerit, interroget partem, in l. si falsos, nu. 3. C. de fal. 122
- 7 cautela quod quis faciat taxari alimenta pupillo, in l. si. nu. 1. C. de alimen. pup. præst. 174
- 2 cautela pro faciendō positiones, quod cōductor remansit in possessione domino sciente, in l. item queritur, §. qui impleto, nu. 2. ff. loca. 121
- 4 cautela an detur, qua mediante spurio relinquatur, in l. si gener. nu. 6. ff. de his quib. ut indig. fol. 116. vide l. si is. nu. 6. ff. de lib. leg. 93
- 7 cautela aliqua an inducatur, vel induci possit contra præsumptionem, l. cum al legas. C. de vfur. ibi. nu. 5. 149
- 3 cautela Dy. quando timet quis, ne cogatur contrahere, est quod clā protestetur, quod si facit, non facit voluntarie, & an talis cautela sit bona, in l. qui in alie na, §. Celsus, nu. 6. de acqui. hæredi. 144
- 2 cautela ut colonus cogatur stare in locatione, in l. qui fundū, n. 3. ff. locati. 125
- 6 cautela ut inquisitus de crimine ante cōdēnationem soluat ad hoc, ut euitet infamiam, in l. infamē, nu. 11. ff. de pub. iudic. fol. 141. & l. iurifurandum. §. cum res, nu. 2. ff. de iureiur. 33
- cautela ne damnatus pro iniuria etiam leui sit infamis, est quod talis ante cōdēnationem soluat, quia postea absoluitur, ibi. nu. 12. 12
- 1 cautela quod carceratus extrahatur parum operatur, in l. qui in carcerem, n. 1. ff. quod met. cau. 127
- 5 cautela, ut dicatur, consentiunt tali iudici iudicanti, & eius sententiæ, in l. si vni. nu. 11. ff. de re iudic. 114
- 9 cautela quando reuocatur iudex in tribunali, fiat quædam productio omnium actorum, in l. 2. nu. 6. C. de eden. 36
- 2 cautela, ut in donatione in solutum apponatur clausula, quod si res euincitur, remaneat actio in pristino statu, in l. eleganter, nu. 4. de pign. actio. 83
- 1 cautela ut sententia arbitri lata super poena valeat, in l. quid tamen. §. item si arbitri, nu. 2. ff. de arbit. 147
- 2 cautela quod in contractibus, in quibus requiritur, quod pecunia solvatur prætialiter, & quantitas sit magna, ut appareat soluta quando de facili nō reperietur, in l. singularia, nu. 26. ff. si cer. pet. 14
- 1 cautela pro eo qui vult reuocare confessionem, in l. de ætate. §. qui iusto. n. 3. ff. de interro. acti. 196
- 5 cautela quod quādo causa cōmittatur consilio sapientis, ut iudex qui postea iudicauit, non teneatur in syndicato, in l. si conuenerit, nu. 4. ff. de re iud. 113
- 5 cautela pro iudice quando procurator comparet quod dicat, quod vult quod dicat, compareat dominus ad respondēdum, quia melius instructus, ut legalior, & est communis practica, in l. prætor ait. §. defendi. nu. 2. ff. quib. ex cau. in poss. 122
- cautela ut absens, qui vult respondere per procuratorem, ut respondeat tali libello, vel inquisitioni sic, & hæc cautela reprobat, ibi. nu. 3. 6
- 6 cautus iudex facit scribere in actis variationem, & trepidationem examinati, in l. de minore. §. plurimum, nu. 4. de quest. 179
- 5 cautela quod in cōmissione & relatione executionis ponatur, incipiendo primo à minus damno, in l. à diuo Pio. §. in venditione, nu. 8. ff. de re iud. 111
- 7 cautela in formanda inquisitione contra ciuem delinquentē extra territorium, in l. j. nu. 46. C. de sum. Trin. 6
- 7 cautela in testes qui inuiti deponere nō tenentur, dicantur deponere sponte, in auth. presbyteros, nu. 3. C. de Episc. & cler. fol. 24. & in Auth. de sanct. Episc. §. Deo amabilis. nu. 3. 55
- 7 cautela ut quis promittens velle posse cōueniri alibi, quā in loco cōtractus, est, ut dicatur, promisit se soluturū Perusij, Senis, Florentiæ, & c. in l. j. si quis, nu. 2. C. de pac. 48
- 5 cautela quod ponatur in actis, visis citatione & contumacia talis pronunciat, ut talem mittendum in possessionem, in l. hæc autem. §. non defendi, nu. 1. ff. quib. ex cau. in poss. 122
- 1 cautela pro iudice, ut in syndicato doceat se filium suum, in l. si filiusfamil. §. iudex, nu. 3. ff. de iud. 151
- 7 cautela ad opponendū contra procuratorem, in l. licet, nu. 3. C. de procur. 71
- 5 cautela, seu consilium quod præstito iuramento pars statim petat testes examinari, in l. damni. §. Sabini. nu. 9. ff. de dam. infec. 36
- 5 cautela quando mutatio fit in parte tantum, in l. de pupillo. §. qui nuntia. nu. 4. ff. de ope. no. nun. 11
- 5 cautela pro rusticis, ut quando recipiunt aliquam iniuriam dicant, protestor ex parte potestatis, ne hoc faciat, & arripiant iter ad ciuitatem, quia factum post talem protestationem debet reuocari, in l. de pupillo, §. si quis, num. 28. ff. de ope. no. nun. 10
- 1 cautela quando ex contractu, ut probetur contractum esse factum ante iudicium, in l. non potest videri, nu. 1. ff. de iudi. 153
- 7 cautela, ut iudex possit facere captare suam cameram, in l. mulctarum, nu. 2. C. de mod. mulct. 35
- 1 cautela quod in creatione actoris ultra decretū decurionum, quod etiam interueniat superioris autoritas, in l. nulli. n. 7. ff. q. quisq. vniuersit. nomine. 112
- 4 cautela in probando valorem quando quis dicit se decēptum ultra dimidiam iusti prætij, in l. 1. §. si hæres. nu. 3. ff. ad Treb. 133
- 6 cautela quod fiant positiones de errore, in l. si adulterium. nu. 14. de adulte. 162
- 3 cautela in redigendo in scriptis immixtionem filij hæreditatis paternæ. in l. is qui putat, nu. 5. de acqui. hære. 145
- 6 cautela quando tortus absoluitur, quia non constat, nec constat de delicto, quod iudex faciat scribere in actis, quod tortura fuit habita cum moderamine, in l. qui sine. nu. 1. ff. de questio. 182
- 5 cautela faciens procuratorem in rem suam, ita ut deinde & c. in l. 1. §. qui superficiem. nu. 4. de superficie. 143
- 1 cautela, quod citatus infirmus mittat executorem, qui infirmitatem iudici notificet, in l. si quis in iudicio. nu. 4. ff. si quis cau. 67
- 5 cautela pro aduocato in faciendō probationem quando titulus præcessit possessionem, in l. cum solus, n. 4. ff. de vsu. 99
- 7 cautela opponendi compensationem extra iudicium est, quod fiat instrumentum sicut talis opponit compensationem tali de debito, in l. si constet, nu. 5. C. de compen. 146
- 5 cautela, quādo primum decretum est interpositū ad instantiam vnius, & proficit omnibus. in l. cum vnus, nu. 2. ff. de bon. auth. iud. possi. 125
- 6 cautela quæ sit instituendo amicum, ut restituatur spurio, an valeat, in l. ita fidei, §. patronas, nu. 1. ff. de iure fisci. 212
- 8 cautela, quod quando accusatur de falso, dicatur scienter & dolose, in l. nec exemplum, nu. 1. C. de fal. 122
- 5 cautela in tradendo copiam inuentarij litiganti cum tutore, vel curatore minoris, in l. 1. nu. 7. ff. de cura. bon. dan. 128
- 5 cautela, seu consilium, ut fidei commissis apponatur clausula, prout sibi videbitur, in l. Lucius Titius, nu. 5. ff. de fideicom. libe. 67
- 5 clausula, quæ semper in actis ponatur, parte præsentē, in l. certum, §. si quis absente. nu. 1. ff. de confes. 120
- 5 cautela, quod pronuncietur rem esse actoris, & quod reus absolvatur, in l. si a te. §. si quis fundum. nu. 2. ff. de exceptio. 154
- 6 cautela quando in libello dicitur, peto pronunciari bene appellatum, & reuocatum attentat, quod appellator non contestetur litem super libello, in l. 1. nu. 5. ff. nil no. app. pen. 207
- 6 cautela probandi quod aliquis per vim aliquam cognouit, quod in libello & articulis dicat, Titius cognouit Bertam passam ab eo vim cōmittendo adulterium, in l. si vxor. §. si quis vxorem, nu. 5. ff. ad l. Iul. de adult. 157
- 3 cautela, ut probetur consuetudo, in l. impensa. nu. 4. ff. de impen. in reb. dotal. fact. 30
- 6 cautela pro conficiendō instrumento quando aliquis promittit aliquem tractare, ut filium, in l. quidam cum filium. nu. 16. ff. de verb. ob. 50
- 7 cautela, ut ecclesia teneatur ad tributum Eugubinorum, in l. placet. nu. 5. C. de sacrosan. eccle. 11
- 6 cautela, ut accusatus pro delicto pro quo in defectū pecuniariæ corporalis imponitur, nō carceretur, est, quod soluat pecuniam fisco sub conditione, si cōdemnabitur, in l. de custodia. nu. 4. ff. de custo. & exhi. reo. 151
- 7 cautela, ut euitet falsi poenam, qui produxit falsos testes, vel instrumentum, in l. si aduersarius. nu. 4. C. de fide instru. 135
- 7 cautela ponenda in instrumento emptionis, ut appareat pretium fuisse solutū de iure communi, in l. 2. nu. 3. C. pro soc. 152
- 6 cautela, quod bannito capto producat bannum, & quod bannitus cōfiteatur quod est ille talis, qui reperitur bannitus & cōdemnatus pro tali tempore quia postea potest executio fieri, in l. diuus. num. 5. ff. de custod. & exhi. reo. fol. 151. & l. inter stipulantem, §. si Stichum. nu. 13. ff. de verb. obl. fol. 31. & l. de monst. nu. 13. ff. de cond. & dem. 111
- 7 cautela, ut iudex faciat scribi notario sicut qualibet die & hora congrua sedet nec tenetur in syndicato. l. 2. nu. 1. C. de statu. & imag. 34
- 3 cautela in probanda aditione filij quod allegetur, quod præcessit iussus patris, & secuta est aditio, in l. qui aliena, §. sed & si. nu. 2. ff. de acqui. hære. 145
- 6 cautela, quæ in accusatione ponatur pluries, in l. si gemina. nu. 7. ff. arbo. fur. ce. 124
- 6 cautela, quod fideiussor promittat repræsentare reum statim, & quod renūciat beneficio de fideiussoribus, in l. si quis. nu. 5. ff. de custod. & exhi. reorum. 152
- 8 cauti assessores conuincunt delinquentem, qui deberet poena pecuniaria puniri de perseveratione, ut possint eum capitaliter punire, in l. 1. nu. 3. C. de superexacto. lib. 10. 13
- 4 cautela, ut quis possit ex instrumento, quod impugnauit se iuuare, in l. post legatum. nu. 7. ff. de his quib. ut indig. 104
- cautela, ut positione negata possit, quis se fundare. ibi. nu. 11. 102
- 1 cautela, ut quando quis credit se firmiter cōdemnandum ex causa famosa, ut soluat antequam lis contestetur, & euitabit infamiam, in l. actus fastium, n. 5. ff. de his qui no. inf. 102
- 7 cautio rati etiam præstatur post lit. cōtesta. in l. si. nu. 2. C. de cōfor. eiusdē litis. 115
- Si quis patiatur post lit. contest. procuratorem interuenire & merita causæ tractare antequam petat cautionem rati, talem cautionem petere nō potest, ibi. num. 3. 102
- 6 cautiones introductæ ex forma statutorum quando dicantur prætoriar, & quādo ci-

- do civiles. l. stipulationem. nu. 3. ff. de verb. oblig.
- 6 cautio Mutiana, an habeat locum in contractibus, quando conditio confertur in personam eius cui aliquid debet, in l. ita stipulatus. nu. 16. ff. de verb. oblig. 49
- 6 cautio dampni infecti, ita potest peti ab emptore, sicut a venditore. in l. si tertius. §. si quis prius. nu. 5. ff. de aqua plu. arcen. 43
- 1 cautio debet prestari pro debitis ex alia causa non pro relictis in ultima voluntate ante diem, vel conditionem, in l. inter omnes. nu. 1. ff. qui satis. cog. 63
- 5 cautio de damno infecto iudicis officio prestatur, & in iudicio peti debet, in l. cum postulasset. nu. 1. ff. de dam. infec. 49
- 5 cautio habet locum quando quis edificat in loco arenoso, in l. fluminum. §. vtrū. nu. 1. ff. de dam. infec. 37
- 5 cautio dampni infecti si fuit interposita scienter pro vitio naturali loci committitur. ibi. nu. 2. 37
- 4 cautio pro minis illatis ut prestetur statum arbitrio iudicis, in l. hæc autem. n. 1. ff. si cui plusquam per leg. falc. 131
- 4 cautio de implendo modum prestatur hæredi, in l. huiusmodi. num. quinto. ff. de leg. primo. 20
- 4 cautio Mutiana requirit satisfactionem, in l. cū sub hæc. n. 1. ff. de cōd. & demo. 117
- 4 cautio de utendo & fruendo arbitrio boni viri, non potest tolli per testatorem, in l. nemo potest. nu. 3. de leg. 1. 15
- 5 cautio dampni infecti postulat iudice cedente, in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. nu. 1. ff. de dam. infec. 25
- 2 cautio iudicatum solui, & dampni infecti toties committitur, quoties interest, in l. sed mihi. §. in hac. nu. 9. ff. commo. 75
- 2 cautio Mutiana an habeat locum in contractibus, in l. dedi tibi. nu. 5. ff. de condi. cau. da. fol. 37. & in l. 1. nu. 8. C. de pact. 42
- 4 cautio Mutiana prestatur a volente. ibi. nu. 6.
- 4 cautio de qua in §. quamvis. in l. nisi dolo. ff. si cui plusquam per l. Falc. prestatur. ibi. nu. 3. 131
- 5 cautio de rato quare requiratur quando procurator nunciat, & de mandato dubitatur, in l. de pupillo. §. qui procuratorio. nu. 3. ff. de ope. no. nun. 13
- 5 cautio Mutiana habet locum in conditione negativa, in l. pater. §. marito. nu. 3. ff. de dol. mal. & met. excep. 159
- 5 cautionem de non offendendo si petis, & ego a te, & tu illam mihi non prestes ego non teneor, nisi ex parte mea esset vanus timor, & ex tua iustus, in l. qui bona fide. §. si quis quia. nu. 1. ff. de dam. infecto. 28
- 5 cautio de qua, in l. si prius. ff. de ope. no. nū. fit sine fideiussore, cum obligatione tamen bonorum, ibi. nu. 23. 20
- 6 cautio interposita coram iudice primæ causæ non committitur coram iudice appellationis, in l. cum apud. nu. 3. ff. iud. sol. 104
- 6 cautio prætoris iudicialis, & communis, quomodo differat, & quæ dicat prætoriam, quæ iudicialis, & quæ communis, in l. stipulationū. n. 1. ff. de verb. oblig. 9
- 3 cautio, dictio, an intelligatur cum fideiussore, vel sine, in l. quicumque. num. 1. C. de omni agro deser. lib. 11. fol. 44. & l. diuortio. §. interdum. num. quinto. ff. solut. matri. 8
- 3 cautio rati, & ea quam prestat tutor quando de mandato dubitatur, quomodo differant, in l. vulgo. nu. 1. ff. de admi. tu. & cura. 53
- 8 cautio verbum prolutum a lege civili, intelligitur de nuda a prætore cum fideiussore, in l. sancimus. nu. 1. C. de verb. sig. 39
- Si in cautione interposita coram iudice primæ causæ non est expressum nomen iudicis, an committatur in causa appellationis, quod non, ibidem. nu. 4.
- 5 cautio interposita per reum in casu l. si prius. ff. de ope. no. nun. in servitutibus quando sit perpetua. ibi. 12. 19
- 5 cautio de damno infecto non potest offerri alio loco, in l. si finita. §. ite videamus. nu. 1. ff. de dam. infec. 34
- 5 cautio de molestando in futurum, quando debeat esse perpetua, & quando ad tempus, in l. 1. §. interdictum. nu. 11. ff. vi. poss. 240
- 7 cautio Mutiana non habet locum, ubi dispositio sit sub modo, in l. siue apud. nu. 27. C. de trans. 57
- 3 cautio Mutiana solum in casu ambiguitates. C. de indic. vidui. tol. est sublata. numero 5. 40
- 9 cautio de in qua Auth. de excep. hodie de consuetudine non prestatur. ibi. n. 6. 43
- 5 cautio dampni infecti est mixta Imperij, in l. dies cautioni. §. si intra diem. nu. 3. ff. de dam. infec. 23
- 3 cautio de dote restituenda, an sit prohibita, sicut prohibetur cautio de dote conservanda, in l. si constante. §. quoties. nu. 2. ff. sol. mat. 18
- 4 cautio, de qua in l. si is a quo. ff. ut in poss. leg. vel fideicom. prestatur officio iudicis. ibi. nu. 1. 145
- 7 cautio de qua in l. 1. C. de usufr. quando dicatur de substantia vsus fructus ibid. numero 12. 109
- 7 cautio sumitur tribus modis, in l. 1. nu. 1. C. de procur. 65
- cautio de qua in d. 1. an possit de partium voluntate mutari. ibi. nu. 13.
- 5 cautio, ut quod opus in publico factum tollatur, quo iure, ut praestetur, agatur, in l. si per publicum. nu. 1. ff. ne quid in io. publi. 134
- 7 cautio Mutiana, an habeat locum in contractibus inter viuos, in l. siue apud. nu. 10. C. de trans. 56
- cautio quæ prestatur de modo implendo, an habeat locum in contractibus bonæ fidei. numero 11.
- 3 cautio quam prestat mulier viro soluto matrimonio, de restituendis fructibus an debeat esse cum fideiussore, in l. diuortio. §. interdum. nu. 3. ff. sol. mat. 8
- 3* cautio, verum, prolutum a lege debet intelligi cum fideiussore, in l. diuortio. §. interdum. nu. 5. ff. sol. mat. co. tit. ibidem
- 3 cautio de rato locus est, si de mandato procuratoris constat plene, & de reuocatione semiplene, in l. vulgo. nu. 2. ff. de admin. tut. & cur. 53
- 7 cautiones datae in primo iudicio, an committantur in secunda sententia, in l. furti. §. sed si furti. nu. 9. ff. de his qui no. infra 99
- 7 cautio de defendendo inuicem inter fratrem prestatur tempore diuisionis, in l. vna. §. eamque. nu. 14. C. de rei vx. act. 165
- cautio de lite prosequenda, de qua in Auth. de litigio. non prestatur coram arbitris, in §. ad excludendas. nu. 7. in Auth. de litigio. 46
- 1 cautio de rato qualiter interponatur, in l. non solum. §. qui alieno, numero 5. ff. de procur. 107
- 1 cautio debet prestari in omni debito siue in diem, siue sub conditione, in l. quod si in diem. nu. j. ff. de peti. hæredi. 165
- 6 cautio iudicatum solui prestatur a quocunque cōuento nomine alieno, in rub. nu. 2. ff. iud. solui. 109
- 5 cautio dampni infecti petitur officio iudicis, in l. inquilino. nu. 2. & 3. ff. de dam. infec. fol. 38. & l. stipulationum. nu. 2. ff. de verb. oblig. 9
- 6 cautio rati, ita prestatur quando aliquid petitur in iudicio, sicut quando petitur extra iudicium, in l. qui absentem. nu. 3. ff. de procur. 112
- 1* cautio rati a denunciante peti potest in casib. in quibus qui sine mandato pro absente denunciare potest in l. qui absente. nu. 5. ff. de proc. 111
- 1 cautio, quæ non debet interponi, interposita committitur, in l. qui hæres erat. nu. 5. ff. fam. ercisc. 104
- 4 cautio Mutiana non habet locum favore libertatis, in l. Mutianæ. numer. 1. ff. de cond. & demon. 109
- cautio Mutiana habet locum in conditionibus affirmatiuis, nisi & voluntas testatoris repugnet. ibi. nu. 3.
- cautio Mutiana habet locum in contractibus. ibi. nu. 4.
- * cautio ista non habet locum in conditionibus negatiuis, quæ possunt impleri ultimo vitæ spiritu nu. 5. 110
- cautio Mutiana sic appellatur, quia a Mutio fuit introducta. ibi. nu. 8.
- cautio Mutiana qualiter interponatur. ibi. nu. 9.
- cautio hæc quando prestatur cum fideiussore. ibi. nu. 10.
- cautioni Mutianæ, qui contrahens ab eo, quod habet ex testatoris dispositione quomodo auocetur, an tanquam si nunquam fuisset hæres, vel tanquam ab indigno. ibi. nu. 11.
- 9 cautio de lite prosequenda de qua hic, non est superflua, in §. ad excludendas. nu. 1. in Auth. de litig. 46
- cautio de lite prosequenda an prestetur in causa appellationis, ibi. nu. 2.
- * cautio de qua in §. j. in Auth. de execut. & de lite cōtestata quod interponatur ante cautionem de lite prosequenda de qua ibi. nu. 6. ibid.
- 5 cautio de damno infecto non transit ad singularem successorem sine cessione, in l. fluminum. §. adiicitur. nu. 2. ff. de dam. infec. 37
- 4 cautiones prestare debent ad inuicem hæres & legatarius hæreditatis, in l. cū filius. §. Lucio. nu. 9. ff. de leg. 2. 40
- 1 cautio de iudicio fitti quando prestatur, per quæ verba concipiatur, in l. Iul. n. §. ff. qui satis. cog. 63
- 9 cautio de qua in Auth. de excu. prestari debet cum fideiussore. ibi. n. 2. 43
- 9* cautionis nomine quando cōtineatur nuda promissio. inst. de adop. in princ. 64
- 4 Cauiatio, quæ dicatur, in l. Titia hæredis. nu. 2. ff. de condit. & demon. 120
- 1 cæcus succedens Principi, Baroni, vel comiti retinet iurisdictionem, licet postea concedi non posset, in l. cæcus. nu. 1. ff. de iudic. 151
- 4 cecitas qualiter probetur, quando quis habet oculos claros, in l. mutus. n. 3. ff. de bon. poss. furio. infan. 153
- 3 cæcus qui effectus est, potest testificari de eo, quod ante vidit. in l. ad testium. §. conditionem. nu. 6. ff. de testa. 87
- 6 cedula falsam, qui dedit notario, ut poneret in actis, stante ista consuetudine, & eius vigore reportauit, quando teneatur poena falsi, in l. si quis obrepserit. nu. 2. de falsis. 170
- 5* Celans testamentum ut nemo possit habere. punitur lege Cornelia de falsis, si quis si quo ad vnum, in l. locum. §. & posse. nu. 2. ff. de tab. exhib. 123
- 6* celans aliquid simpliciter ut nemini appareat, incidit in penam falsi item qui extrucat bullas ex literis papalibus, in l. Paul. n. 1. ff. ad leg. Corneli. de falsis. 168
- 5 Cœnaculum quando non habet aditum de publico, dominus domus agit interdicto uti possidetis, in l. si duo. §. si supra ædes. n. 1. ff. uti possid. 163
- 5 cœnaculum est domuncula in summitate domus, in l. quod conclaue. nu. 2. ff. de dam. infec. 40
- 8 Censura ponitur pro interdicto, in l. ne quis. n. 2. C. de decurio. lib. 10. 17
- 2 Certum ex incerto contractu quomodo petatur, in l. certi conditio. num. 20. ff. si cer. petat. 9
- 5 certum cogitur quis respondere officio iudicis pignoribus captis, & multa in dicta, in l. certum. n. 2. de confel. 120
- 2 certum si petatur, non est proprium nomen actionis, in l. j. numero primo. ff. de condit. triti. 65
- 3 certus dicitur qui in aliqua re habet aliquam opinionem vehementem, in l. si quis ita. n. 4. ff. de testa. tur. 43
- 2 certum quando est factum promissum, intra tempus fieri non posse, licet sit actio nata, tamen exactio impeditur, in l. non omnis, numero tertio. ff. si cer. petat. 124
- 4 certus quando quis possit testamentum esse falsum, quando dicitur falsum factum alieno, in l. cum quidam. nu. 1. ff. de bo. possel. 152
- certus de testamento si proponit nullitatem testamenti videtur adire, ibidem numero 3.
- 5 certè, dictio, ponitur aduersatiue, & etiam correctiue, in l. quod conditionis. n. 1. ff. de dona. cau. mor. 65
- 2 certificari quando debeat, qui est certus, in l. j. §. venditor, numero 3. ff. de actio. empt. 116
- 6 Cessio actionis facta post solutionem non valet, in l. Modestinus. numer. 1. ff. de solut. 88
- cessio, an & quando facienda inter plures obligatos, & quo iure fieri debeat, item quo iure petatur, l. Modestinus. nu. 5. & 9. ff. de solut.
- * cessio non fit inter plures obligatos, si est hunc beneficio cessionis renunciatus. Idem si sunt plures correi ex causa mere lucrativa. ibid.
- cessio quando fit inter plures tutores in quantum fieri debeat. ibi. n. 7.
- cessio si facienda sit inter plures reos, in quantum fieri debeat. ibi. n. 8.
- cessio inter plures fideiussores, an fieri debeat in solidum, vel pro parte, ibid. numer. 9.
- Si tribus correis vel tutoribus, vel fideiussoribus vnus soluit in solidum, quod cessio fiat in solidum pro quibus partibus ceterorum. ibi. nu. 10.

Index singularium materiarum

- Ille, cui est facta concessio contra alios correos in solidum, si agit contra unum in solidum ex actione cessio, tenetur ille cedere actionem sibi cessam contra alium. *ibid.* nu. 11.
- Cessio quando fieri debet, quæ actio credatur. nu. 12.
- 6 cessio an petatur fieri iure actionis, in l. Stichus. §. si mādato. nu. j. ff. de sol. 61
- 8 cessio facta ab uno ex reis credendi, vel debendi quando pro fit, vel noceat alteri, in *auth. hoc ita.* nu. 59. C. de duob. reis. *stipu. fol. 109.* ex duob. n. 3. ff. eo. ti. 58
- 8 cedens bonis ex ante gesto non potest conveniri, nisi de eo quod postea super lucratus est deduc. ne egeat, in l. ex cōtract. n. 1. C. de bonis *auth. iuo. possi.* 38
- 5 cedens bonis non videtur habere rem pro derelicto, in l. is qui bonis. la. j. ff. de cessio. bono. 121
- cedens bonis potest poenitere. *ibi.* nu. 2.
- 5 cedens bonis, an liberetur a civili obligatione bonorum, quod non, in l. qui bonis. nu. j. ff. de eod. tit. *ibid.*
- 6 cedens bonis non debet spoliari vestibus, in l. diuus. nu. i. ff. de bonis *dam. fol. 191.* & l. qui cedit. nu. 5. ff. de cessio. bono. 121
- 6 cessio debet fieri pro rata, in l. fideiussoribus. nu. i. ff. de fideiuss. 67
- 1 cedens in potentiorum, & implorans patrocinium potentioris, a actionem perdit, in l. cum miles. nu. i. ff. de alie. iud. cau. fact. 144
- cedens in potentiorum iudicij mutandi causa, cogitur agere, & non potest procuratorem constituere. *ibi.* nu. 2.
- 5* cedens utilem propter virtutem directæ, quæ remanet apud eum potest solutionem a debitore recipere, & eum liberare, tribus casibus exceptis, in l. j. n. 20. ff. de act. & oblig. 161
- 8* cedens bonis tutus est exceptione, in l. ex cōtractu. nu. 2. C. de bonis *auth. iud. possid.* 83
- 3 cessio an fiat & pro quanta parte, quando unus ex pluribus tutoribus, vel co-reis convenitur, in l. si plures. nu. 2. ff. de adm. tuto. & curato. 55
- 5 cessio bonorum, an impediat litem contestationem, in l. qui cedit. numer. 2. ff. de cessio. bono. 121
- cedens bonis cogitur indicare bona. *ibi.* nu. 3.
- 5 cessio bonorum fit etiam extra ius, & per nuntium, & per epistolam, in l. bonis. nu. i. ff. de cessio. bon.
- cessioni bonorum an possit renunciari. *ibi.* nu. 2.
- 6 cessibile an sit, quod non est transmissibile, in l. iniuriarum. nu. 2. ff. de iniu. 133
- 8 cessio, quæ in bonis filij cedentis non præiudicat, admittitur propter debitum contractum in civili officio, in l. si pater. nu. i. C. qui bonis cedere possunt. 68
- 5 cedendo fundo an quis liberetur a collectarum solutione, in l. is cum quo. nu. 2. ff. de aqua plu. ar. en. 43
- 5* cessionarius an utatur privilegio mulieris cedentis in l. post dotem. num. 35. ff. solut. mar. 24
- 6 cessionarius quando agit, si non apparet ex libello, an agat actione utili, vel directa, debet exprimere qua actione agit, in l. si duo rei. nu. 2. ff. de sol. 89
- De instrumento cessionis quando fieri debeat copia ante litē contestatam. *ib.* numero tertio.
- 1 cessio inter absentes potest fieri in his casibus, in quibus contractus per aliquē fit per quem cessio fieri potest inter absentes, in l. in causę cognitione. §. si ex parte. nu. 2. ff. de procu. 104
- 5 cessio bonorum, an impediat litem contestationem, in l. is qui bonis. la. 2. §. Sabinius. nu. j. ff. de cessio. bo. 121
- * cessio bonorum habet locum in debitore fisci, *ib.* nu. 2.
- cessio bonorum non habet locum quando quis præcisē tenetur ad factum. *ib.* numero tertio.
- 1 cedens cessione facta non habet ius recipiendi, in l. si partem. nu. 2. ff. quemadm. ser. ami. 189
- 3 cedi non possunt, quæ transmittuntur ad hæredes, in l. ex pluribus. num. i. ff. de adm. tu. & cur. 55
- 9 cessio, ut valeat, debet cedens verē habuisse pretium, nec sufficit concessio de recepto, sed debet probari pretiū, verē receptū, in *Auth. de aqua. do. n. 17.* 43
- 9 cessio actionis per creditore fideiussori cōtra principale quādo fieri debeat, scilicet, an ante solutionem, vel post, in *Auth. de fideiuss. nu. 17.* 6
- 6 cessione facta contra principalem, quando videatur facta contra fideiussorē, in l. hæres. nu. 2. ff. de fideiuss. 67
- 7 cedens quādo possit solutionem recipere, & debitorem liberare, in l. curatoris. nu. 7. C. de neg. gest. 47
- 5 cessionario contra cedentem omnia iura, quæ habeat in bonis Titij ad quē bona pervenerunt, subuenitur actione ex eo contractu, in l. j. §. usufructuarius. nu. 4. ff. de ope. no. nun. 7
- cessionarius potest actionem utilem, quam habet ex cessione contra cedentē intentare, licet directam non. *ibi.*
- 6 cessio quando teneat, si fundus est venditus, & cessat actio personalis pro servitute, in l. si sub vna. §. si quis. nu. 3. ff. de verb. obl. 51
- 4 cessio facta uni quando possit fieri alteri, in l. non quocunque. §. qui Caium. n. i. ff. de leg. j. 19
- 7 cessionarius quando agit ex cessione, an de cessione debeat discuti ante litem conte. in l. i. nu. 13. & 18. C. de act. & oblig. 110
- 7 cedere, concedere, & mandare, quomodo differant, in l. i. nu. 7. 9. 21. & 23. C. de actio. & obligatio fol. 119. & in l. ad eum quem. nu. 2. ff. de donatio. 62
- 2* cedere cū mihi debes actionem, debes facere quicquid ego volo, in l. idemq; in fundo. §. si cui. nu. i. ff. mand. 101
- 9 Magnas qui ex forma statui non potest cedere actiones contra populares, si cedit Mutinensi & Mutinensis Bononiensi, an cessio teneat, in *Auth. de ceter. commu. nume. 3.* 25
- 6 cessio bonorum in causis fiscalibus admittitur, quando quis non fuit contumax in soluendo, in l. cum eo. nu. 4. ff. ad leg. Iuliam pecula. 172
- 1 cedenti agenti quando possit opponi quod male agit cessione facta, in l. si cum emptore. nu. 2. ff. de pact. 83
- 4 cessio quādo fit uni ex duobus reis, nō fit in solidū, in l. si i; n. i. ff. de libe. lega. 63
- 4 cessionarius, an possit cogi, ut eligat, an agat directam, an utam, in l. si mihi. nu. 7. §. de lega. 1. 7
- 4 cessio facta a maiore qui habebat actionem, vel ad fundum, vel ad cētum, quādo valeat, in l. si sic legatum. §. si quis ita. nu. 6. ff. de leg. 1. 19
- 7 cessio ex quibus præsumatur simulata, in l. per diuersas. nu. 2. C. manda. 15
- cessio an valeat, si partim venditur, & partim per mutatur. *ibi.* nu. 10.
- cessio præsumitur simulata, si pretiū nō apparet in veritate solutum. *ibi.* nu. 11.
- cessio in qua quis confitetur sibi solutum, licet non nocet ei contra quem fit, nocet tamen cedenti. *ibi.* nu. 12.
- cessio si fiat in alijs causis debet apparere de veritate causæ, *ibi.* nu. 13.
- cessio si fiat titulo donationis ob merita, & servitia an necessario requiratur quod merita præcesserint. *ibi.* nu. 14.
- Si in instrumēto cessionis factæ titulo venditionis non apparet de numeratione, sed postea fuit numeratum, sufficit. *ibi.* nu. 16.
- cessio non valet, si in veritate fuit solutum sed incontinenti restitutum. *ibi.* nu. 17
- cessio an possit fieri inter socios, & qualiter. *ibi.* nu. 18.
- cessio qualiter certis casibus permittitur. *ibi.* nu. 19.
- cessio etiam modico dato fit inter eos, quibus res est communis. *ibi.* nu. 20.
- 4 cessio quando fit, an sufficit scientia debitoris, in l. facta. §. si hæres. numero 2. ff. ad Trebel. 143
- cessione facta si cadēs agit cōtra debitore, an debitor possit opponere, *ibi.* n. 3.
- cessionario quando noceat confessio cedenti. *ibi.* nu. 5.
- cedens qui solum habebat utilem, an præiudicat cessionario in illis casibus qui bus præiudicaret, si haberet directam. *ibi.* nu. 6.
- 6* cessio facta uni ex reis debendi quādo pro fit vel noceat alteri, in l. ex duobus. nu. 13. ff. de duob. reis. 59
- 4 cautione facta contra principalem, an videatur facta contra fideiussorem, in l. si hæres. nu. i. ff. ad Trebel. 144
- 3 cessio, an uno ex duobus reis in solidum conuento fit fienda contra alium in solidum, an pro parte, in l. cum pupillus. nu. i. ff. de tute. & ra. distr. 77
- cessio in tutoribus, an fiat in solidum contra contutorem. *ibi.* nu. 2.
- 4 cessio potest fieri legatario restituta re hypothecata, & soluta quantitate per ipsum creditorem contra hæredem, in l. si res obligata. nu. 6. ff. de leg. 1. 16
- cessio actionis in casu d. l. si res obligata, quo iure petatur. *ibi.* nu. 7.
- 5* cessio bonorum an possit renunciari in l. bonis. nu. 2. ff. de cessione bo. 122
- 4 cessionarius primus si cedit secundo, apud primum nil remanet, in l. ex asse. n. 3. ff. ad Trebel. 139
- 5 cessionarius nunciens debitori ne soluat cedenti, non impedit debitorem soluere creditori, nisi sibi ostendat instrumentum cessionis, & legat, ac etiam si bi copiam det, in l. i. nu. 20. ff. de ope. no. nun. 3
- 8 cessio bonorum non liberat debitorem, sed facit ne possit detrudi in carcerē, in l. i. nu. 1. C. qui bo. ced. pos. 88
- cedens bonis non potest postea de post quęstis conveniri nisi in quantum facere potest. *ibi.* numer. 2.
- cessio bonorum potest fieri ante sententiam. *ibi.* nu. 3.
- 8 chlamidem facere promittens, cuius pretij & valoris facere debeat, in l. fortis simis. nu. i. C. de mili. veste. lib. 12. 55
- 8 christianus efficitur perfectē non natus, si aliquod membrum baptizetur, in l. q. certarum. nu. i. C. de posth. hære. instit. 27
- 7 christianus nō potest statuere precium rebus Iudæorum, sed ipsi inter se sic, in l. nemo. nu. i. C. de iud. & coeli. 25
- 7 christiani sunt filij Abraham. in l. christianis. nu. 3. C. de paga. & tempo. eo. 25
- 4 christi figura cum Apostolis si debet pingi in ecclesia, intelligitur cum duodecim, in l. Titia. §. Seia. nu. 3. de aur. & argen. leg. 89
- 1* chronica & libri historiales etiā libri antiqui probāt, in l. i. n. 22. ff. si cer. pe. 3
- 1 cibaria veniunt eatenus, quatenus expendit, ultra quā domi expendisset, in l. eum quem temere. nu. 3. ff. de iudi. 157
- 8 circumscriptio est deceptio facta ab aliquo per dolum, in *auth. ex causa. n. 5.* C. de liber. prære. 24
- 3 circumscribere est dolo aliquē decipere, in l. filio. nu. 7. ff. de iniust. rup. testa. 100
- 1 circuitus propter æquitatem evitatur, in l. dominus. nu. i. ff. de condi. indeb. 57
- 9 circa & citra, dictiones quid importent, in §. si vero. nu. 2. *Auth. de monach.* 9
- 9 circa, dictio, denotat modicum tempus, in §. quantā igitur. num. i. in *auth. quo modo oportet Epi.* 11
- 8* citandus amplius non est qui semel citatus dicit nolo venire, in l. cōsentaneū, nu. 10. C. quo. & quando iud. 62
- 1* citandi amici ad defensionem alicuius practica, in l. ergo. nume. i. ff. quib. ex cau. maio. 142
- 1* citatione sola res definit esse integra ad hoc, ut iurisdicō delegati non extinguatur morte mandantis in l. more maiorum. n. 13. ff. de iurif. om. iud. 49
- 7 citatio quādo possit fieri extra territorium, in l. omnes. nu. 2. C. de Epi. & cle. 23
- 8 citare rem publicam quando quis vult, an sufficit citare syndicum, in l. i. n. 3. C. de iure reipn. lib. 11. 35
- 8 clarissimi citantur in scriptis, aliās citatio non valet, in l. quoties. nu. 7. ff. de dignit. lib. 12. 49
- 8 citatio generalis, an sufficiat per edicta, vel per proclamata, in l. si eo tempore. nu. i. C. de remis. pig. 103
- 9 citatio quę requiratur quando absente aduersario testes ante litem contestat. producantur, in §. & hic vero. nu. 12. in *Auth. de testib.* 43
- 8 citari potest, qui est in ecclesia per nuntium, in l. si n. 3. C. qui ad eccle. confu. 25
- 7* citari per epistolam quod quis possit, in l. si facis. numero 6. C. de prox. fac. scrib. lib. 12. 51
- 1 citanda quando sit pars in executione sententię, in l. nec quicquam. in *repe. §. ubi decretum.* nu. 11. ff. de offi. proconf. & lega. 37
- 8 citatio per campanam, vel sono tubæ quando fieri possit, in l. 2. nu. 6. C. de decu. rio. lib. 10. 16
- 7 citatio licet interrumpat præsumptionem, non tamen inducit litem contestationem, in l. i. nu. 1. C. de lit. conte. 97
- 8 citatio facta domi sine literis, non reddit citatum contumacem, in l. palatinos. nu. 3. de col. fundo. fisco. lib. 11. 45
- 6 citatio partis quando requiratur quando fertur absolutoria ab obseruatione iudicij, ubi quādo abluatur a toto iudicio, in l. Titia. nu. 7. ff. de pecu. 150
- 8 citatio

- 8 Citatio an requiratur in sententia, quæ fertur super computatione facta ab officiali. in l. ij. nu. 8. C. de iure fisci. lib. x. 3
- 1 citatio quando fit per edictum non est necesse, quod perueniat ad notitiam citati. in l. & post. nu. 2. ff. de iud. 156
- 6 citandi modus existentem extra territorium, est, quod scribantur literæ iudici, in cuius territorio est citandus. in l. j. §. præfides. nu. 2. ff. de requi. reis. 176
- 9 citatus ad iurandum de calumnia si non comparet, non habetur pro confesso. in l. locorum. nu. 3. C. de omni agro defer. lib. x. 42
- 5 citatus certa hora si actus illa hora non fit, non potest dici contumax in l. i. §. si is qui. nu. 1. ff. quod vi aut clam. 149
- 9 citari procuratorem quando sufficiat, etiam si dominus non habeat legitimam excusationem non veniendi. in §. hinc nobis. nu. 8. in Auth. de hæred. & sal. 4.
- * citari qui debet ad domum ubi degit tempore citationis in l. dies cautioni. §. prætor ait. nu. 9. ff. de dam. infec. 24
- * citari ad domum in casu clementinæ causam. de electione, debet quis ubi communitur morari consuevit ibidem.
- 3 citari debet pupillus, vel minor in prima citatione, vt per se vel per legitimam personam compareat. in l. j. §. sufficit. nu. 2. ff. de adm. tut. & cur. 50
- 6 citatio trina non sufficit ad aliquem condemnandum in l. inter accusatorem. nu. 2. ff. de pub. iud. 142
- citatio trina, de qua in d. l. inter accusatorem, qualiter fiat ibidem numero 4.
- 6 citatio requiritur in executione bonorum principalis, vel pronuntiatione iudicis, de qua pronuntiat deueniri debere ad tertios possessores, vel fideiussores: & sufficit generalis. in l. decem stipulatus. nu. 4. ff. de verb. obli. 43
- 1 citatio verbalis fit voce & edicto. in l. plerique. nume. 6. ff. de in ius vocan. 56
- In ecclesia quis inuitus realiter non citatur, verbaliter sic. ibidem numero 8.
- 5 citatus ad aliquem actum, si ille actus fit aliter quam in citatione dicitur, videtur factus parte non citata. in l. aut qui aliter. nu. 2. ff. quod vi aut clam. 147
- citatio facta tali tempore, quo citatus non potest venire, non valet ibidem nume. 2.
- 5 citatio debet esse clara & limitata, ita & protestatio. l. aut qui aliter. §. si quis se. nu. 1. quod vi aut clam. 147
- 8 citatio per edicta fieri non potest, nisi ab ordinario & delegato principis. in Auth. qui semel. nu. 7. C. quomodo & quando iud. 64
- 6 Citatus ad locum suspectum non tenetur comparere. in l. sciendum. §. si acuto. nu. 2. ff. de leg. 225
- 5 citatus debet licentiatu recedere. in l. quæsitum. nu. 1. ff. de re iudica. 117
- 7 citari si aliquis debeat tribus edictis, & citatus non comparuit in primo, nec in secundo decreto, sed in tertio, an debeat in expensis condemnari. in l. san cimus. nu. 4. C. de iud. 95
- 7 citatio partis personaliter, an requiratur, quando testes examinantur ad perpetuam rei memoriam. in Auth. si quis. nu. 7. C. de testib. 134
- 1 citationes positæ in loco publico destruens punitur extraordinarie. in l. si q. §. serui. nu. 2. ff. de iuris. om. iud. 49
- 7 Citatio facta ad domum valet, etiam si ad notitiam citati non peruenit. in l. licet repudij. nu. 1. C. de diuor. 167
- 7 citare melius est primo dominum, quam procuratorem. in l. eum qui res. nu. 2. C. de procu. 66
- 7 citatio, an sit de substantia iudicij. in l. j. nu. 1. C. de in ius voca. 41
- 8 citatio realis, vel personalis non potest fieri, nisi iudex hoc permiserit. in l. fin. nume. 1. C. de exhib. reis. 118
- 7 Citatio facta die feriata ad diem non feriata quando valeat. in l. si. nu. 1. C. de feriis. fol. 99 & in l. j. §. nuntiatio. nu. 30. ff. de oper. no. nunc. 5
- 8 citatio, an requirat insertionem loci. in l. si vt proponis. la. ij. numero 1. C. quomodo & quando iud. 62
- 9 citatio verbalis, an fieri possit extra territorium. in §. hinc nobis. numero 9. in Auth. de hære. & fal. 4
- 8 citationes tres, quæ habent vim peremptorij quando fiunt, non est necesse, quod in vltima dicat, & peremptorie. in l. cessante. n. 4. C. quomodo & quando iud. 61
- 1 citatio vna tantum non habet vim peremptorij, nisi dicatur & peremptorie, vel æquipollens. ibid. nu. 7. & l. ad peremptorium. nu. 2. ff. de iud. 156
- 8 citatio appellatur sententia. in l. in sacris. nume. 5. C. de prox. sacro. scrinio. lib. xij. fol. 51. & l. quoties. numero 9. C. de dignit. lib. 12. 49
- 6 citatus pro duabus causis, quando pro vtraque debeat comparere. in l. si quis seruus. §. qui exhibendi. nu. 2. ff. de custo. & exhibi. rco. 151
- 3 citatus ad duas tutelas pendente iudicio electionis, non potest ad aliam vocari. in l. si duas. nu. 5. ff. de excu. tuto. & cur. 67
- 6 citatus ad subeundam torturam si non venit, habetur pro confesso, & ponitur in bano sicut haberetur ante comparitionem in l. quæstionis. n. 2. ff. de q. 182
- 8 citatio non est de solemnitate substantiali iudicij. in l. prolatam. numero 6. C. de sen. & interl. omn. iud. 67
- 5 citatus peremptorie si in primis duabus citationibus non venit, in tertia sic, tamē condemnatur in expensis. in l. contumacia. §. contumax. n. 1. ff. de re iud. 116
- cito te hac citatione, idem est, quod dicere peremptorie. ibidem numero 2.
- * citatio facta die feriata pro die non feriato quando teneat, in l. ex quacunque. §. item si. si quis in ius voc. non ierit. n. 6. 59
- 5 citatio ad domum sufficit quod fiat ab initio, si copia personæ haberi non potest. in l. dies cautioni. §. prætor ait. nu. 2. ff. de dam. infec. 24
- citatio ad domum fieri potest in causis celeritatem requirentibus, quando q. 5 in iudicio non reperitur, alias requiritur quod absit a ciuitate. ibidem nu. 3.
- citatio ad domum facta semper valet, quando quis ab initio fuit in iudicio, licet postea non ibi c. 4.
- Qualiter apparebit quæ non reperiri, ad hoc vt citari possit ad domum ibi. n. 5.
- * citationis, & commissionis forma, quando quis citatur ad domum. ibid. nu. 6.
- citatio facta ad stationem ubi quis consuevit stare ad artem exercendam non tenet, sed debet fieri ad domum ubi degit. ibi. n. 8. 128
- Nō habens propriam habitationem, si citatur, si agitur de re immobili, citatio fit ad ipsam locum legendo ibi habitationem, si pro alio debito, citatur illo loco, ubi plus conuersari consuevit. ibi. nu. 10. 9
- Quando citatus non habet citationem propriam quid addendum sit in citatione. ibidem numero 11.
- 8 citatio quantum ad primum decretum potest incipere à procuratore. in l. m. minerint. nu. 5. C. vnde vi. 91
- 8 citanda quando fit pars in remedio l. fin. C. de edi. diui. Adria. tollen. in d. l. fin. §. si autem. nu. 16. 63
- 2 citari non potest furiosus, sed eius curator. in l. 2. nu. 2. de condi. fur. 34
- 7 Citari debet pars, quando exemplum fit iudicis autho. in Auth. si quis. nu. 4. C. de edendo. fo. 40. vide in §. & hoc. nu. 2. in Auth. vt spon. largit. 50
- 1 citari debet pars in impetratione rescscripti, quando lædi ex eo potest. in l. adoptio. nu. 2. ff. de adopt. 29
- 1 Citatus personaliter inuentus tacens, an dicatur fictus, vel verè contumax. in l. vbi exigitur. nu. 1. ff. de eden. 77
- 9 citatio generalis per proclama fit, quando ignoratur creditor. in §. ad hæc. nu. 9. in Auth. vt spon. largit. 50
- citatio verbalis non potest fieri extra territorium. ibid. nu. 10.
- 1 citatus ratione dubij iudicij vel actoris, licet certum, quod iudicium suscipere non tenetur comparens potest multari, & contra eum primum decretum interponi, secundum non. in l. non videtur. nu. 1. ff. de iud. 151
- 1 Citatio facta de aliquo ad hospitium terræ quado quis citari debet personaliter vel ad domum, non tenet. in l. 1. §. habitare. nu. 1. ff. de his qui deie. vel effu. 191
- 9 Citatio partis, an requiratur, quando fertur sententia ab obseruatione iudicij. in Auth. de exhib. reis. nu. 3. 24
- 4 Citatus personaliter si non comparuit, & ex forma statuti citetur bis habebit tantam dilationem in secunda citatione, quātam habuit in prima. l. si legatus. nu. 1. ff. de annu. lega. 63
- 5 Citanda est pars peremptorie ad partis petitionem, cum peruenitur ad primum decretum. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 3. ff. de dam. infec. 30
- citatio dicitur peremptoria quando fiunt tres citationes, alias si sit vna, dici debet peremptoria. ibid. nu. 4.
- citatio habet vim peremptorij quando in ea dicitur, alias elapso termino pro ceditur contra se ad cognitionem, & pronuntiationem iustitia mediante. ib. nu. 5. Item si dicit citamus ac vna citatione.
- Citari an debeat principalis quando interponitur primum decretum. nu. 5.
- Citatus si dixit se nolle venire, amplius non citatur, & est contumax. ibid. nu. 8.
- * citatio quando fit ad hoc vt possit perueniri ad diffinitiuam vel ad primum decretum, requiritur quod dicat, & peremptorie. ibid. nu. 9.
- citatio ad domum in interpositione secundi decreti, sufficit in causa damni in facti & noxali, aliter non: sed requiritur latitatio in actionibus personalibus. ibid. nu. 29. 31
- 1 Citatus ad locum inhonestum nō tenetur comparere, in repe. l. 2. nu. 8. ff. si quis in ius voc. non ierit. 58
- citatio si continet tale quid, propter quod appareat citato competere excusationem, vel exceptionem, tunc citatus non tenetur comparere, ibid. nu. 10.
- citatio ad diem feriata debet continere causam, per quā apparet de necessitate comparendi. ibid. nu. 17.
- 1 Citatus si fuerit inuentus in primis citationibus, & etiam in peremptorio, sed in vltima citatione, quæ fit post peremptoriam, nō dicitur verus contumax. in l. inter minores. nu. 14. ff. de in integ. restit. 123
- 1 citatus ad diem feriata non tenetur comparere, nisi ad videndum offerri libellum iudici. in l. 2. §. item si. nu. 2. ff. si quis in ius voc. non ierit. 59
- citatio facta die iudicio pro die non feriato, an valeat, ibid. nu. 3. & 4.
- citatio facta die feriata, pro die non feriato quando teneat. ibid. nu. 8.
- Citatus à Papa vel Imperatore die feriata, comparere debet, ibid. nu. 8.
- 5 citari debet pars in executione sententiæ, quando capiuntur alie res, vel condemnatio fit facta in specie, & non reperitur. Si verò sit in alia specie, tunc non requiritur. in l. a diuo Pio. §. in venditione. nu. 2. ff. de re iud. 111
- 8 citationes possunt fieri per literas. in l. consentaneum. nu. 2. & 9. C. quomodo & quando iud. 62
- citationes & peremptorij eo modo qui dicitur. in d. l. consentaneum. C. quomodo & quando iud. etiā lite non contest. præcedere debent, quando peruenitur ad interlocutoriā, hoc est primum, vel secundum decretum, ibid. nu. 5. & 6.
- Vel ad interlocutoriā quæ quasi exhaurit totum negotium, ibid. nu. 7.
- citandus ad vnum actum non potest per suam contumaciam in aliis grauari, ibid. nu. 16.
- citationes tres vel vna æquipollens illis ad hoc vt quis dicatur contumaciter abesse requiruntur. in d. l. consentaneum. C. quomodo & quando iud. & quod altera pars se repræsentet in termino, & licentia recedat. ibi. nu. 18.
- 5 citatio consanguineorum de qua, in l. hæc autem. §. non defendi. ff. quib. ex cau. in poss. ea. fit per tubam, vel fit requisitio generalis. ibid. nu. 4. 123
- 1 citatio quando requiratur in notorio. in l. scriptus. n. 4. ff. de reli. & sum. fu. 199
- 4 citatus ad locum non tutum tenetur ire. in l. recusare. §. si quis alio. num. 1. ff. ad Treb. f. 155. & l. metus. nu. 2. ff. qui. ex cau. maio. 140
- citatus ad locum manifeste non tutum tenetur causam inferere. ibid. nu. 2.
- citatus potest excipere de aere malo, & corrupto in loco citationis. ibid. nu. 4.
- 1 citatus quando est dubium, an sit de iurisdictione citantis, debet comparere in l. 2. n. 2. & 11. & in repe. n. 2. ff. si quis in ius voca non ierit. 57
- * citatus Florentinus Perusij pro contractu, vel delicto ibi facto, vel celebrato, & excipit quod nō deliquit: nec contraxit, proceditur ad vltiora, & nulla cognitio requiritur, in dicta l. ex quacunque. nu. 6. 58. & in eius repetitione, eod. 140
- * citatus ad locum suspectum non cogitur in l. metus, n. 2. ff. ex quib. cau. maiores xxvj. anno. 140
- citatus non comparens multatur iudicis officio. ibi. nu. 12. & 16.
- citatio pro die feriata in his, quæ possent expediri ea die debet comparere. ibi. n. 15.
- 6 citatio debet fieri ad domum, & facta ad apothecam, vel stationem non tenet. in l. lex Cornelia. §. si tamen fundum. nu. 5. ff. de iniur. f. 128. & l. item apud. §. cō uictum. nu. 3. ff. eo. fo. 131. & l. dies. §. prætor. nu. 7. & 9 ff. de dam. infec. f. 124. vide l. cum quidem. nu. 2. ff. de fun. intru. 75
- 9 citatio non est coactio, in §. si vero ignoti. nu. 8. in Auth. de testi. 38
- 8 citatio facta per regem baroni, vt ostendat ius quod habet in tali castro est nulla, in l. vltima. nu. 2. C. de conducto. lib. xj. 45

Index singularium materiarum

- * citatio debet fieri, ubi quis moratur, in l. cum quidam, nu. 2. ff. de fun. instr. 73
- 4 citatio ad stationem videtur quod fieri potest, ibid. nu. 34.
- 3 Citatus si habet duas domos, & in una habitat tempore aestatis, in altera tempore hyemis, & nuntius referat se citasse ad domum, citatio tenet, in l. quod si dubitet, nu. 3. ff. de acq. hered. 150
- 4 citatio ad domum, ut valeat de iure communi nuntius refert se perquisivisse, & non inuenisse, in l. si tamen, nu. 3. ff. de leg. 2. 30
- 3 citatio facta ad domum quando valeat, in l. 1. §. permittit, nu. tertio, ff. de liber. agnoscen. 36
- * citatio debet fieri ad domum habitationis, ut valeat, non ad apothecam, ibid. §. citatio ad hospitium, in quo quis hospitat, quando fieri possit, ibid. nu. 6.
- 4 Citatio partis non requiritur quando agnoscitur bonorum possessio nisi appareat legitimus contradictor, in l. bona, §. si causa, numer. 4. & 7. ff. de bono. possell. 151
- Citatio partis requiritur in confessione inventarij, ibid. nu. 6.
- Citatio partis requiritur quando datur bono. possell. ex edict. diui Adria. n. 9.
- 1 Citatur realiter existens in vinea, balneo, vel theatro in l. plerique, nu. 2. ff. de in ius vocan. 56
- 5 Citatus sub non suo iudice, an teneatur comparere, in l. neque infantes, §. quid ergo, nu. 1. ff. de fideicom. libe. 62
- 1 Citari non possunt impubes, & infans realis pro debito, in l. neque impuberes, nu. 1. ff. de in ius voc. 56
- 1 Citatus non tenetur mittere procuratorem, quando est impeditus iusto impedimento, in l. 2. §. si quis in iudicio, nu. 1. ff. si quis cau. 67
- Citatus quando teneatur mittere procuratorem, ibid. nu. 2.
- 5 * Ciuilis possessio sola parit usufructum & usufructuum acquisitionem, in l. naturalis, §. nihil commune, nu. 12. ff. de acq. poss. 81
- 6 Ciuitas confederata potest punire ciuem alterius ciuitatis confederatae, si statuto speciali hoc fiat, in l. non dubito, nu. 3. ff. de cap. & postlimi reuer. 214
- 1 Ciuitates recognoscentes superiorē non possunt statuere, ut minores habeant generalē administrationē bonorū suorū, in l. denique, nu. 1. ff. de minoribus. 131
- 4 Ciuitas sicut potest viam publicā facere, ita potest publicā in priuatam reducere, in l. 1. §. viam publicā, nu. 1. ff. de quid in loco publ. 134
- 5 Ciuitates Italiae non praescripserunt merū imperium, in l. 1. §. denique, nu. 5. ff. de aqua plu. arcen. 41
- 6 Ciuitas si iuit ad exercitium, & aliquis ibi delinquat, an potestas ciuitatis possit illum punire, in l. pupillus, §. territorium, nu. 1. ff. de verb. signi. 236
- Ciuitatis ordines erant tres: scilicet maximi, magni, & parui, ibid. nu. 3.
- 8 Deputati ad custodiendas ciuitates per Principem sunt similes ducib. in l. si. nu. 1. C. de comiti. rei milita. lib. xj. 50
- Ciuitas constituitur principis voluntate, ibid.
- 6 Ciuitas non appellatur, nisi haberet episcopum, in l. sodales, nu. 5. ff. de colle. illici. 136
- 3 * Ciuitas ut det obsides alteri turpatum est, in l. obsides, nu. 2. ff. de test. 84
- 4 * Ciuitatis vel vrbs appellatio finitur muris, in l. na quod liquide, §. si ita, nu. 1. ff. de penu leg. 80
- 5 * Ciuitas quae est muro circumdata, in l. 1. §. siue autem, nu. 2. ff. de ope. no. nun. 7
- 3 ciuitates maximē concedunt immunitatem in praedictum sui, non tamen in praedictum publicū, in l. si duas §. gramatici, n. 8. de excusa. tutor. & curato. 67
- 5 ciuitates & castra qualiter dicantur ad inuicem vicina, in l. si tertius, nu. 7. ff. de aqua plu. arcen. 43
- 8 ciuitas, quae non habet fiscum, non habet tacitam hypothecam, in rubrica, nu. 12. C. de iure fisci, l. x. f. 2. vide l. 2. nu. 1. C. de iure reip. lib. xj. 35
- 8 ciues ciuitatis puniūt pro delicto iudicis, in l. vltima, n. 1. C. de nauicula. li. xj. 29
- 5 ciuitates possunt statuere, quod ille qui non est ciuis, sit ciuis, in l. si is qui pro emptore, nu. 34. de vsuc. 95
- 8 ciuitas vel castrū posita, vel posita sub regimine alicuius, an recipiētes habeāt merū & mixtum imperium, quod non, in l. 1. nume. 3. C. de excu. mun. lib. x. 22.
- 6 * ciuitas Calij quando fuit destructa, & repetita in alio loco eiusdē territorij, in l. eius qui, §. Celsus, nu. 4. ff. ad municip. 220
- 3 ciuitas si concessit balyam quibusdā sapientibus providendi, & ordinandi quodcunque velint, ex ista generali concessione non dicitur data potestas auferēdi ius tertio quæsitum, in l. dotalem, nu. 1. ff. de testa. mili. 140
- 3 ciuis testis in comitatu, an testis corā quinque testib. in l. fina, n. 2. C. de test. 17
- 1 ciuitates debent tenere itinera securā: alias tenentur emendare, in l. 1. nu. 1. ff. de his quideie. vel effu. 191
- 8 ciuitas potest legem condere, intra quod tempus venditio rerum suarum fiat, in l. si tempora, nu. 9. C. de fide instru. lib. x. 6
- 8 ciuitas quando cogit subditos vendere frumentum, intelligitur iusto pretio, in l. 1. nu. 7. C. ut nemi. lice. in emp. specie. se execu. &c. lib. x. 15
- 5 ciuitas, an possit facere statutū, quod non appelletur a sententia, in l. si cui infra, nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 45
- 6 ciuitas si fuit damnata ad destructionem muri, an perpetuo murus debeat esse destructus, in l. si quis adulterium, §. si quis adulter, nu. 1. ff. de adulter. 161
- 6 ciuis huius ciuitatis effectus monachus, vel religiosus, non desinit esse ciuis, in l. 1. nu. 1. ff. ad municip. 217
- ciuitas quantum ad temporalia non contrahitur per baptismum, sed ad spiritualia recurrendum ad canonitatem, ibid. nu. 8.
- ciuitas contrahitur ex receptione, ibid. nu. 16.
- ciuis non subiens in loco muneris, non dicitur propriē muncip. ibid. num. 16.
- 8 ciuitas, vel constitutum non potest concedere immunitatem, & quando, in l. vacuatis, n. 2. & 6. C. de decurio. lib. x. 16
- 6 ciuitas quae non recognoscit superiorem potest infamiam irrogare, ac super ea dispensare, in l. infamem, nu. 14. ff. de pub. iud. 141
- ciuitas non recognoscens superiorem tantum potest in suo populo, quantum imperator in toto imperio, ibid.
- 8 ciuitas, an poterit dignitates & nobilitates, quae inducuntur à iure communi non acceptare, ut dignitates, in l. 1. nu. 82. C. de digni. lib. xj. 46
- 6 ciuitates Italiae possunt preparare exercitum contra suos subditos, l. lex xj. tab. nu. 2. ff. ad leg. lul. maiest. 153
- 6 ciuitas quando possit plateam vendere, in l. continuus, §. cum quis, numer. 5. ff. de verbo. obligatio. 52.
- 6 * ciuitas confederata potest puniri eisdem alterius foederatae, si statuto speciali hoc fiat, in l. non dubito, nu. 3. ff. de cap. & postlimi reuer. 214
- 6 * ciuitas potest statuere quod aliquis sit ciuis, in l. edificio, nu. 1. ff. de verb. fig. 223
- 7 * ciuitas quae vult exercere merum Imperium quod non habebat, quid habet facere, in l. certis, nu. 4. C. de pact. 48
- 8 * ciuitas alienando reū immobilem, an possit renunciare solēnitati, legis, si quae, C. de vend. reb. ciuit. lib. xj. & quomodo ibid. nu. 4. 35
- 6 ciuitas si promittit foeneratori tractare ipsum ut ciuem, si postea fecit statutum, ut non possit petere debitum usque ad tres annos, non dicitur contrauenisse promissioni, secus si promittit eum tractare, ut alios ciues, in l. quidam cū filium, nu. 17. ff. de ver. oblig. 50
- 7 ciuitas potest statuere contra ciuem aliquid extra territorium facientem, in l. si. nu. 2. C. de eunuch. 153
- 5 ciuitas si detinet castra, vel vilas alicuius contra istam ciuitatem agendum est non contra ipsas villas, vel castra, in l. deinde, §. hoc autē, n. 1. ff. de libe. exhibe. 150
- 8 ciuitas non potest auferre gabellam emptori fructuum eius si pretium tempore statuto soluit, in l. 1. nu. 1. C. de adm. reipub. lib. xj. 35
- 8 ciuitas habet officiales triplicis generis, in l. 1. nu. 9. C. de iure fisci, lib. x. 13
- 7 ciuitas capit animalia priuatorum ad perferendum frumentum ad exercitum, vel ad ciuitatem, in l. iubemus, nullam, nu. 1. C. de sacrosan. eccl. 13
- 7 Si aliquis habet patrem ciuem, & matrem comitatensem, an pro bonis paternis sit ciuis, & pro bonis maternis comitatenfis, in l. placet, in ij. lect. nu. 46. C. de eod. tit. 11
- 7 ciuitates Italiae, quae superiorē non recognoscunt possunt sibi ad inuicem bellum indicere, in l. nullus tanquam, nu. 3. C. de iud. & cali. 21
- 6 ciuitas non potest imponere forensibus collectam, nisi habeat speciale privilegium, in l. munerum, §. patrimoniorum, nu. 4. ff. de mune. & hono. 223
- 8 ciuitas sola Romana habet fiscum, & non alia: & an in dubio intelligatur de Romana, in rubrica, nu. 4. 6 & 11. C. de iure fisci, lib. x. 2
- 1 ciuitas contra detinentem castrum, vel villam porrigit libellum, in l. 1. §. per hac, nume. 4. ff. de rei vend. 169
- 8 ciuitas iuste facit, quod vnus teneat equum pro communi, & alij conferat ad expensas, in l. non videtur, nu. 1. C. de muner. patri. lib. x. 22
- 3 ciuitas, villa, & municipium, quomodo differant, in l. 1. §. permittit, numer. 8. ff. de libe. agnoscen. 33
- 6 ciuitas & prouincia an differant, in l. prouincialis, nu. 2. ff. de verb. signi. 233
- 9 ciuitatis appellatione, qui contineantur in privilegio, in §. Generaliter, nu. 11. in Auth. quib. mod. natu. effi. sui. 37
- 6 ciuitatis, vel caltri appellatione, quid veniat, in l. vrbs appellatio, numero 2. ff. de verbo. significatio. 231
- 8 ciuitas si efficitur Metropolitana, non per hoc exiit de iurisdictione Metropolitani, in l. vnica, nu. 1. C. de Metropo Beryt. libro xj. 33
- * ciuitatum ordines erant tres scilicet, maximae, magnae, & paruae, ibid. nu. 2.
- * ciuitas constituitur principis voluntate ibi nu. 3.
- * ciuitates duae Metropolitanae in eadem prouincia, esse possunt, ibi nu. 6.
- 1 ciuitatis pars in pertinentibus ad ipsam partem potest statuta facere, secus quoad causarū decisiones in repeti. l. omnes populi, nu. 7. ff. de iust. & iur. 9
- 6 ciuitatibus quando deferantur bona vacantia, in l. ex quibusdā, numero 2. ff. de iure fisci. 208
- 5 ciuitas si habet merum imperium in aliam ciuitatem, & ibi mutat potestatem, quae precario nomine illius ciuitatis vtatur illa iurisdictione, illa ciuitas non desinit possidere, in l. 1. §. si tibi fundum, nu. quinto, ff. de itin. actusque pri. 145
- ciuitas, quae vtatur iurisdictione precario a rectore ducatus si occupatur à tyranno, non desinit precario possidere, ibid. nu. 6.
- 8 ciuis si suo nomine emit pro Comitatenſe, res empta publicatur, in l. 1. nu. 1. C. de nauib. non excusan. lib. xj. 29
- 9 ciuitas & vrbs est idem, in Auth. quib. mod. natu. nu. 5. 36
- 2 ciuitas Metropolitana dicitur, quae habet Archiepiscopum, in l. si duas, §. gramatici, nu. 5. de excu. tu. & cur. 67
- * ciuitates maximae & minores quae dicantur, ibid. nu. 3. & 5. eo.
- 8 Qui vult agere contra ciuitatem, potest petere, ut ciuitas constituat syndicum, l. 1. nu. 4. C. de iure reip. lib. xj. 53
- 8 ciuem mediocrem vnus nobilis & honorabilis ciuitatis melius est esse, quam maiore ciuem vnus mediocris ciuitatis, in l. vnica n. 1. & 2. C. de Alex. l. i. xj. 39
- 8 ciuitas, quae debet mittere mille homines in ciuitate, an tale onus sit impositum personis, an rebus, in l. vnica numero 15. C. de muner. & in quo loco, lib. x. 5
- 3 Ille dicitur manere in ciuitate, qui in ea habet familiam, licet ipse sit absens, in l. 1. §. permittit, nu. 7. ff. de lib. agno. 33
- 9 * ciuitas, assumit ad differētiā villae, & vicij in Auth. qb. mod. na. eff. sui. l. pri. n. 43. 6.
- 6 * ciuitates quae de facto non cognoscūt superiorem, in temporalibus possunt licite facere confederationem, in l. sodales, nu. 1. ff. de colle. illici. 137
- 9 ciuitas, an æquiparetur pupillo, & restituatur more minorum, in l. vnica, nu. 1. ff. de manumiss. quae seruis. 67
- 6 ciuitas quando non vult conuocare arengam, citantur illi, qui illam regunt, & habetur ac si ciuitas fuisset citata, in l. non potest, nu. 2. ff. de reg. iur. 240
- 5 ciuitas, quae non recognoscit superiorem potest pecuniam pecuniaria minuire, in l. acta apud, §. de ampliand. nu. 2. ff. de re iud. 116
- 7 ciuitates, quae sunt vsu, vel mero & mixto imperio vacante, an praescripserint, in l. 1. nu. 9. C. de serui. & aqua. 111
- 1 ciuitas legem condendo non potest mihi auferre dominium rei meae sine causa, in l. 1. conf. forum, nu. 5. 4
- 8 ciues eiusdem ciuitatis duo esse possunt, & tamen non erunt prouinciales, in l. 1. nu. 2. C. de munic. & ori. lib. x. 21
- ciuitas originis praefertur in muneribus & honoribus, in l. 1. nu. 2. ibi. 21
- 6 ciuitas non mutatur libera voluntate, sed domicilium, seu incolatus sic, in l. 1. sumptio, nu. 1. ff. ad municipi. 228
- 8 In ciuitatibus ob publicam vtilitatem etiam per inquisitionem procedetur, in l. 1. si vacantia, nu. 3. C. de bon. vacandis, lib. x. 9

- 8 Ciuis alicuius ciuitatis, quis efficitur per legitimationem factam de eo per ciuitatem. in l. eos qui. nu. 3. C. de his qui spon. nume. sub. lib. x. 22
- 7 ciuitas, quæ non recognoscit superiorem, iudicat in propria causa. in l. vna. nu. 2. C. ne quis in sua causa. 66
- 5 ciuitas & castra Tuscia, quæ longissimo tempore exigerunt vectigalia, tale ius non præscriperunt. in l. si publicanus. §. in omnibus, nu. 2. ff. de public. & vectig. 47
- 6 ciuitas, an possit facere statutum, per quod aufertur ius priuati, q. sic, faciendo legem vniuersalem. in l. Antiochenis. num. 1. ff. de pri. cre. fol. 140. vide l. totius. §. si cui. nu. 1. ff. de pollic. 228
- 3 ciues nouiter recepti non tenentur ad collectas, quæ pro debitis veteribus imponuntur. in l. prouidendum. nu. 3. C. de decurio. lib. x. 17
- 7 ciuitas si facit pacta cum alia ciuitate, vel publicano, talia pacta debent seruari sicut statuta in l. donationes. nu. 3. C. de dona. inter virum & uxorem. 167
- 8 ciues positi super elemosynis non debent illas extraneis pauperibus dare. in l. vlt. nu. 1. C. de anno. ciuili. lib. j. 34
- 8 ciuitas vel respublica qualiter citetur. in l. j. nu. 3. C. de iure reipub. lib. xj. 35
- 8 ciuem se probare debet, qui vult admitti, vt ciuis, parte etiam citata. in l. non ignorat. nu. 1. C. qui accu. non poss. 117
- 6 ciuilitas contracta ex conuentione, an transeat ad filios. in l. libertus. §. patris. nu. 1. ff. ad municip. 219
- 5 ciuitas si vult dare iurisdictionem pupillo, vel minori, vt eam exerceat per tutorem, vel curatorem, potest faciendo primo super hoc statutum. in l. quidam consulebant. nu. 14. ff. de re iudi. 117
- 9 ciuitas, quæ vult repetere aliqua sua castra, quæ tenentur ab alia ciuitate, contra quem dirigit libellum. in l. j. nu. 1. C. de lib. exhib. 9
- 8 ciuitas Perusina non subest ecclesiæ, nec imperio. in l. neque. numer. 1. de decurio. lib. x. 18
- 6 ciuitas, quæ superiorem non recognoscit, erit superior in causa appellationis interpositæ à sententia lata per eius rectorem. in l. j. §. si quis in appellatione. nu. 10. ff. de appella. 194
- 6 ciuitas potest pretium iustum statuere frumento. in l. imperatores. num. 1. ff. ad leg. Iul. de anno. 172
- 5 ciuitas, vel villa si capitur per compulsionem, nec moriantur, non habet interdictum de vi & vi armata locum, sed actio quod metus causa. in l. si rerum. nu. 1. ff. de vi & vi arma. 138
- 8 ciuis pro possessionibus alibi positis, an teneatur in propria ciuitate soluere collectas. in l. vnica. nu. 30. C. de mulie. & in quo loco lib. x. 25
- 3 ciuis existens in villa non potest facere testamentum coram quinque testibus in l. conficiuntur. §. codicilli. nu. 1. ff. de iure codicillorum. 170
- 5 ciuitas si habet ius agendi potestatem in aliqua ciuitate, & turbetur, an contra turbantes habet interdictum vt possidetis: & an contra ipsum electum. in l. j. §. huius autem. nu. 3. ff. vt possidetis. 140
- 5 ciuis ciuitatis si infert vim expulsiuam, possum agere contra ciuitatem, vt cogat ciuem suum ad restituendum mihi possessionem. in l. j. §. quod seruus. nu. 1. ff. de vi, & vi arma. 137
- 5 ciuitas, quæ habet merum imperium, potest conueniri. in l. de pupillo. §. si quis. nu. 9. ff. de ope. no. nun. 10
- 6 ciuitas si conceditur, intelligitur concessa cum omni eius iurisdictione. in l. vrbis appellatio. nu. 1. ff. de verb. signi. 231
- ciuitas quando ponitur pro loco, muris finitur. ibi. nu. 4.
- ciuitate condemnata comitatenfes etiam dicuntur condemnati. ibi. nu. 6.
- ciuitas si habet muros veteres, & novos, dicitur esse, quæ est intra muros novos. ibi. nume. 7.
- ciuitatem homines sibi cõstituerere possunt propria autoritate sine superioris licentia. ibi. dem.
- Ciuitas illa dicitur in Italia, quæ habet Episcopum. ibi.
- 6 ciuitas aliquibus ciuibus iam subditis potest concedere immunitatem. in l. hi qui. nu. 2. ff. de iure immuni. 224
- ciuitas quando possit immunitatem concessam per suam legem reuo. ibi. nu. 6
- 3 ciuitatis homines possunt capi ob delictum ciuitatis, si superioris copia haberi non potest. in l. pro hærede. §. si quid tamen. nu. 3. ff. de acq. hæ. 148
- 8 ciuitates non succedunt in bonis vacantibus. in l. j. nu. 1. C. de bonis vacatib. lib. x. 8
- 9 ciues ciuitatum, ea, quæ sunt principis aliis dare non possunt, etiam si omnes consentiant. in §. audient. nu. 7. in Auth. de defensoribus ciuitat. 16
- 6 ciuilitas acquisita ex consuetudine transit ad filios in l. assumptio. §. filius. nu. 3. ff. ad municip. 218
- 4 ciuitas an possit cogere debitorem alicuius exulis soluere, & si soluerit, an liberetur. in l. Paulo. §. Iulian. nu. 1. ff. de leg. iij. 51
- 4 ciuitas si vnit duas villas, quarum vna erat pinguis, alia erat grauata, an creditores possint venire contra bona omnium. in l. j. §. si cohæredes. n. 1. ff. ad leg. Fal. 123
- 6 Speciale est in ciuitate, q. non valeat promissio sine cã. in l. j. nu. 1. ff. de pollic. 228
- 4 ciuitate interdicta, an suburbia sint interdicta. in l. nã q. §. si ita. n. 2. ff. de pœ. l. 30
- 4 ciuitates Tuscia tempore Hærici Imperatoris amiserunt ius vsusfructus. in l. hæreditatum. nu. 1. ff. ad leg. Fal. 128
- 8 ciuitas quibus casibus habeat hypothecam tacitam, vel expressam. in l. si. num. 1. C. de debito. ciuica. lib. xj. 36
- contra debitores ciuitatis qua actione agatur. ibi. nu. 2.
- 8 ciuitates non cognoscentes superiorem habent fiscum, & possunt capere bona vacantia, & etiam ex delicto, & si habent, ius confiscandi. in l. j. nu. 7. C. de bonis vacan. lib. x. 6
- 2 ciuitas pro mutuo facto administratori quando teneatur. in l. ciuitas. nu. 17. & 8. ff. si cer. per. 16
- ciuitatis consilium representat totam ciuitatem. ibi. nu. 2.
- 9 ciuitas, quæ contrahit cum aliquo, an habeat tacitam hypothecam in bonis cõtrahentis in Auth. vt exacto instant. nu. 4. 42
- 2 ciuitatis defensor potest iuramentum deferre. in l. ius iurandum. §. defensor. nu. 1. ff. de iur. iur. 33
- 8 ciuitates Italix ex consuetudine imponunt collectam etiam forensibus. in l. vnica. nu. 34. C. de mulieribus. & in quo loco. lib. x. 24
- 6 Ciuitas capta ab alia ciuitate non perdit iura ciuitatis: secus si capiatur ab hostibus populi Romani: & sic capiatur cum toto territorio. in l. eius qui. §. Cel sus si quis. nu. 2. ff. ad municipi. 220
- ciuilitas ciuitatis perditur, quando ciuitas cū toto territorio casmate perit. ibi. nu. 3
- ciuilitas perditur quando passa est aratrum ciuitas, vel quando omnes de ciuitate cum toto territorio recesserunt, & ierunt ad alium locum. ibi. nu. 4.
- ciuilitas alicuius loci perditur per privilegium: & per pœnam. ibi. nu. 5.
- ciuitates Tuscia priuatae fuerunt per Henricum Imperatorem privilegio, & ciuitate. ibi. dem.
- 4 Ciuitatem non potest alteri submittere pars, quæ est de vna ciuitate, nec pars, quæ remanet in ciuitate. in l. si quis à filio. §. si patri. nu. 3. ff. de leg. 1. 10
- 6 ciuitas quilibet potest sibi ipsi facere muros, sumptu tamen suo. in l. opus nouum. nu. 4. ff. de ope. pub. 228
- 2 ciuis potest in instrumento promittere stare iuramento aduersarij de interesse, & expensis. in l. ius iurandum. nu. 3. ff. de iur. iur. 26
- 8 ciuis alius originarius, alius non originarius. in l. ciues quidem. num. 2. ff. de inco. & vbi quis domicil. hab. vid. lib. x. 21
- 6 ciuem quem esse, vel haberi pro ciue, an aliud sit. in l. si maritus. §. Iulix. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 157
- 4 clam & male fieri dicitur facere, qui facit aliquid non requisito eo, qui potest contradicere. in l. alio hærede. nu. 17. ff. de ali. leg. 84
- 8 clam fieri dicitur id, quod debet in præsentia iudicis, vel alicuius & non fit. ite quicquid fit taliter quod ad notitiam illius, cuius interest deueniri non potest. in l. vlti. nu. 1. C. de his qui ex pub. ra. lib. x. 7. & l. non intelligitur. §. tacite. nu. 1. ff. de iur. fis. 222
- 2 clam dicitur fieri quando actus fit sine solennitate requisita. in l. fina. nu. 1. ff. de ritu. nup. 147
- 5 * clam possidere ab alio qualiter quis dicatur, in l. j. quod ait prætor. num. 9. ff. vti poss. 141
- 4 clauum traditio in dubio censetur facta causa custodiæ. l. cum pater. §. pater pluribus. nu. 1. ff. de leg. 2. 42
- 2 clauum traditione videtur tradita possessio rerum existentium sub clauibus. in l. clauibus. nu. 1. ff. contrah. empt. 113
- 4 clauibus traditis si iussit assignari, an importet dominij translationem, vel possessionis. in l. cum pater. §. pater pluribus. nu. 4. ff. de leg. 2. 42
- 1 clausula in delegatione appositæ sententiam proferas, nisi reuocauero: an importet quod sententiæ prolatio videatur delegata. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. nu. 9. ff. de offi. procon. & lega. 37
- clausula, & si senseris te grauatum, compareas: quid importet. ibi. nu. 10.
- 6 clausula appositæ in venditione, & si plures valet, donat uoluit remedium in l. si quis cum. ff. de verb. obl. & similibus, si venditor sciebat pretium rei & qualiter debet concipi dicta clausula. ibi. nu. 7. 143
- 5 clausula appositæ in delegatione facta duobus, quod si duo, vel alter ipsorum, qualiter intelligitur. l. si vni. nu. 9. ff. de re iud. 114
- 9 clausula in fine posita non refertur ad omnia præcedentia, quando relutaret intellectus contrarius iuri. §. his quoq. n. 2. in Auth. vt liceat ma. & auia. 49
- 3 clausula appositæ in literis apostolicis, si eum idoneum reppereris, facit potius admonitione, quã conditione. in l. mutuo. §. sub cõditione. n. 4. ff. de tutel. 40
- 7 clausula, toties quoties, & c. operatur quod pœna plusquam semel peti possit. in l. 2. nu. 15. C. de iure emph. 159
- 6 clausula generalis, an referatur ad specificata: & si testator leget omnib. fratribus capã, & priori bibliã, an prior admittatur ad capã. in l. doli clausula. nu. 1. ff. de verb. obl. f. 43. & l. si seruus cõmunis sibi. nu. 1. & 2. ff. de stipula. seruo. 61
- 4 clausula generalis quomodo referat ad specificata. in l. Titia hæredes. §. qui marito. nu. 3. ff. de ann. leg. 64
- 4 * clausula generalis adiecta in statuto post speciales an intelligatur de eodem genere adiecta in statuto post speciales, an intelligatur de eodem genere cū specialibus remissuè. in l. qui vinum. §. dulcia. nu. 3. ff. de trit. & vino leg. 75
- 4 clausula apponenda in instrumento, vt non videatur duo debita. in l. planè. §. si eadem res. nu. 2. ff. de leg. 1. 10
- 1 clausula in cõpromisso quod possit semel, & pluries iudicare, & quoties sibi placuerit: quid importet. in l. quid tamen. nu. 1. ff. de arbi. 146
- 6 clausula, & promisit reficere omnia damna, & expensas litis, & extra, quid operetur. in l. venditores. nu. 1. ff. de verb. obl. 36
- clausula, quæ ponit in instrumento vditionis, & promisit expensas, siue lis mouetur de proprietate, siue de possessione: quem effectum producat. ibi. num. 3.
- 3 clausula, si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum, quid importet & quæ personæ videntur grauari. in l. 1. nu. 3. ff. de iure codicil. 169
- clausula ista, an valeat si dicitur, valeat iure testamenti, & codicillorum. ibi. n. 4.
- clausula, si dixit & voluit valere, vel iure codicillorum, intelligitur ac si diceret iure testamenti codicillorum. ibi. nu. 6.
- clausula codicillaris habet locum, etiam quando testamentum non valet propter defectum solennitatis omisã. ibi. nu. 7.
- 3 * clausula si non valet quod ago vt ago valeat vt valere potest. in l. 1. nu. 1. ff. de iur. codicil. 169
- * clausula si dicatur valeat iure testamenti, saltem vel iure codicillorum, an valeat. ibi. nu. 5.
- 4 * clausula generalis restringitur ad specificata tantum si plura fuerunt. in l. legatorum. §. qui plures. nu. 1. ff. de leg. 2. 31
- 4 * clausula in fine posita quando referatur ad omnia præcedentia. in l. plures. nu. 1. ff. de reb. dub. 101
- clausula codicillaris non operatur, quando testamentum non valet ratione voluntatis imperfectæ. ibi. nu. 8.
- clausula codicillaris, quid operetur quando testamentum non valet ratione preteritionis iam nati. ibi. nu. 9.
- clausula codicillaris, an operetur in testamento nulla ratione preteritionis. posthumi. ibi. nu. 10.
- Si dicatur, si non valet iure testamenti valeat iure codicillorum: ad quod tempus referantur ista verba. ibi. nu. 11.

Index singularium materiarum

- Si dixit, si non valet iure testamenti, valeat omni iure, quo melius potest: an cōprehendat futurum, ibi. nu. 12.
- 5 Clausula codicillaris, an operetur quando testamentum est nullum ratione ex heredationis. in d. l. i. nu. 13. ff. de iure codicil. 169
- clausula codicillaris, an aliquid operetur si testamentum rumpitur per contra tab. ibi. nu. 15. 170
- An operetur testamento rupto agnatione sui hæredis. ibi. nu. 16.
- clausula codicillaris quando operetur testamento rupto: quia hæreditas non est adita. ibi. nu. 17.
- Item operatur quod testamentum non valet respectu hæredis incapacis. ibi. nu. 18.
- Clausula codicillaris appositæ in primo testamento non operatur, quando primum per secundum simpliciter reuocatur. ibi. nu. 20.
- An dicta clausula porrigatur ad tabulas pupillares. ibi. nu. 21.
- Si in codicillis dicatur, si non valet iure codicillorum: valeat iure alterius voluntatis prout melius valere potest, quid operetur hæc clausula. ibi. nu. 22.
- 6 Clausula in medio posita, quod præfertur ad vtrumque. in l. j. §. si quis simpliciter. nu. 2. ff. de verb. obl. 3
- 9 Clausula posita in statuto, vel rescripto, q̄ sola talis exceptio opponi possit, an opponi possint alia. in §. nostros. nu. 2. in Auth. de iudic. 35
- 5 Clausula non se altringēs, utilis est, vt ponatur in fine libelli, & positionum: & quid operetur, in l. diuus Adria. nu. 6. ff. de re iudica. 114
- Clausula ista, confiteor me habuisse, & habere, quid importat. ibi. nu. 2.
- 1 Clausula in inuentario, quod si aliqua apponenda non apposerit, vel contra, quod noluit haberi pro apposis, quid operetur, in l. i. §. ita solent. nu. 4. & 8. ff. de offi. præf. vrb. 32
- 1 Clausula generalis restringitur ad præcedētia nominata, si cōmodē referri potest, salua ratione recti sermonis, & si nulla causa est specificata, refertur ad omnia. in l. emptor. §. Lucius. nu. 3. ff. de pact. 90
- 3* Clausula si non valet iure testamenti, an trahatur ab hæredis institutionē. in l. posthumus. §. si paganus. nu. 2. ff. de iust. rup. test. 100
- 8 Clausula codicillaris si non valet iure testamenti quid operetur, in l. filio præterito. nu. 16. ff. de iust. rup. test. 101
- 4 Clausula, confirmo hoc si valet de iure, vel admitto in quantum de iure debeo aliquid non releuat, in l. si quando quis. nu. 4. ff. de leg. i. 24
- 1 Clausula, raro manente pacto, quando est appositæ, reus eligit, vel poenam petere, vel excipere. in l. qui fidem. nu. 9. ff. de transa. 96
- Clausula, raro manente pacto in traditione, an alter ex transigentibus possit omittere poenam & exceptionem, & transactionem rescindere. ibi. nu. 10.
- 1 Clausula apponēda in cōpromisso, quod possit auferre de iure vnus & dare alteri in parua & magna quātitate. in l. si de meis. §. recepisse. n. 4. ff. de arb. 145
- 1 Clausula saluo iure addēdi, & c. appositæ in libello nil operatur, in l. Nescenius. nu. 2. ff. de nego. gest. 120. & in l. edita actio. nu. 39. C. de eden. 39
- 1 Clausula sciens se ad infra scripta non teneri, propter leg. sed & si quis. ff. si quis cau. hodie apponitur in instrumentis per notarios, & tollit erroris præsumptionem, in d. l. sed & si quis. §. item quæritur. nu. 2. 68
- 1 Clausula, ex quibus transfertur dominium ex titulo singulari, & si quis habet rei vendicationem, in l. si ager. nu. 2. ff. de rei vendi. 175
- 1 Clausula, diebus feriatis & non feriatis, appositæ in compromisso, quid operetur, in l. si feriatis. nu. 1. ff. de arbi. 148
- 1 Clausula appositæ in instructione: & prohibeo quod pl^{us} petere nō possit, videt prohibere ius accrescendi, in l. pater filium. nu. 12. ff. de inof. test. 161
- 1 Clausula, raro manente pacto in transactione, in l. qui fidem. nu. 1. ff. de trans. fo. 96. & in l. cum proponas. nu. 1. C. eo. 53
- 1 Clausula q̄ nō sit melior cōditio occupātis. l. pluribus. n. 1. ff. de procura. 105
- 4* Clausula si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum intelligitur quatenus non valet iure testamenti, in l. Stichum. nu. 4. ff. de leg. i. 4
- 4* Clausula remittit omne ius q̄ habet, vel habere debet, vel potest de præsentī quid operetur, in l. post emancipationem. §. illud. nu. 5. de lib. leg. 91
- clausula si non valet iure testamenti, quod habeat locū etiā quando testamentum non valet ratione præteritionis, in l. ex filio. nu. 2. ff. de leg. ii. 47
- 1 clausula generalis subiecta post casus speciales, illos casus cōprehēdit, & quando non cōprehēdit, in repe. l. vbiunque. nu. 6. & 8. ff. de interrog. actio. 197
- 1 clausula non obstante priuilegio, non intelligitur de incluso in corpore iuris. in l. 2. §. legatis. nu. 5. ff. de iudi. 151
- 1 clausula generalis, si qua mihi iusta causa, non habet locum in his in quibus specialiter est prouisum, in l. i. §. idem Pomponius ait. nu. 3. ff. de dolo. 128
- 4* clausula ponens in locū suum importat cessionem actionis & cōstitutionem procuratoris in tē suā, in l. qui quadringenta. nu. 2. ff. ad senatusc. Treb. 133
- 9* Clausula non se altringens ad omnia & singula, & c. an aliquid operetur, in §. qui autem vul. nu. 2. in d. de excusat. tut. 68
- 9* Clausula singularis amicis appositæ in stipulatione, in cuius fauorem videatur posita, inst. de verb. oblig. nu. 3. 89
- 4* Clausula ista, confiteor me habuisse, & habere, quid importet, in l. si ex pluribus. nu. 2. ff. de sol. 89
- 7* clausula raro manente pacto, in transactione, quid operetur, in l. cum proponas. nu. 1. C. de trans. 53
- 7* clausula & si quid plus valet donat quid operatur, in l. per diuersas. n. 24. C. mandati. 152
- 1 clausula, cum accessibus & egressibus suis, vsque in viam publicā, quid operetur, in l. binas. nu. 2. ff. de seru. vrb. p. d. 183
- 6 clausula generalis refertur ad specificata, si potest salua ratione recti sermonis & non refertur ad dependentia ex testamento, in l. qui Roma. §. duo fratres. nu. 12. ff. de verb. obl. 44
- clausula appositæ in diuisione, quod vnus alterum, & alter alterum in dictis rebus facit procuratorem in rem suam, quid operetur. ibi. nu. 21.
- 6 clausula ex certa scientia se ad infra scripta non teneri operatur, q̄ nō potest allegare præsumptionem erroris, in l. si dari. nu. 1. ff. de verb. obl. 13
- 7 clausula, vendidit & tradidit omne ius suum, & omnem actionem, & c. in instrumento, quid operetur. l. per diuersas. nume. 22. C. manda. 152
- 8 clausula codicillaris operatur testamento rupto per quærelam, in Auth. & ca. fa. nu. 23. C. de libe. præter. 26
- 8 clausula codicillaris operatur, vt venientes ab intestato vidētur grauati de restituendo hæreditatem institutis. ibi. nu. 25.
- 6 clausula de defendendo non committitur hæreditate iacente, in l. si cum. nu. 4. ff. de fideiuss. 69
- 8 clausula opponenda in testamento quando testator prohibet Falcidiā, in Auth. sed cum testator. nu. 9. ad leg. Falc. 49
- 7 clausula raro manente pacto, quid operetur in compromisso, in quo est poena appositæ, in l. cum antea. nu. 3. C. de arbi. 89
- 7 clausula, non obstante, requiritur, quando princeps rescripsit contra legem, in l. si. nu. 4. C. si contra ius, vel vtil. pub. 34
- clausula, non obstante, quomodo ponitur, quādo rescribitur contra legem, ibi. numero 5.
- clausula in fine posita refertur ad omnia, in l. j. nu. 2. C. de lib. præteri. 23
- 8 clausula in principio posita, refertur ad omnia sequentia. ibi. nu. 3.
- clausula in medio posita refertur ad omnia præcedentia & sequentia. ibi. nu. 4.
- Quomodo dicitur posita in medio. ibi.
- 7 clausula apponenda in transactione, ad hoc, vt si non valeat vt transactio, valeat vt pactum, in l. si causa cognita. nu. 6. C. de transactionibus. 58
- 6 clausula de defendendo, si habet certum & limitatum tempus, mæretur executionem, in l. j. nu. 3. ff. iud. solui. 100
- 6 clausula, petitio non detur in criminalibus, inducit, quod ipso iure non audiat in l. cum lex. num. 9. ff. de fideiuss. 70
- 6 clausula, habeatur pro conuictio, & confesso, non intelligitur ipso iure, sed per sententiam, in l. eius qui delatorem. nu. 2. ff. de iur. fis. 211
- 6 clausula, remittit ius, quod habet, vel habere sperat, qualiter intelligatur, in l. si vxor. §. diuus. nu. 1. ff. ad leg. Iuliam. de adulter. 157
- 7 clausula apponenda in transactione, vt porrigatur etiam ad incognita, in l. de certa. nu. 5. C. de transa. 58
- 6 clausula per se posita in dispositione, an referatur ad præcedentia, an ad sequentia, in l. si ita stipulatus. §. Chryzognus. nu. 5. ff. de verb. obl. 48
- 8 clausula, si non valet iure testamēti, valeat iure codicillorum, si est in testamento, an habeat locum, l. si quis agere. C. de iure codicillo. ibi. nu. 3. 37
- clausula, si non valet iure testamēti, valeat iure codicillorum, resoluatur in dis iunctiuam. ibi. nu. 3.
- clausula, si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum, an operetur, q̄ vna via electa, ad aliam possis redire. ibi. nu. 4.
- 5 clausula, constituta se habuisse, & recepisse centum à debitore, quem liberauit per acceptationem, appositæ in instrumento, non probat numerationem, in l. j. nu. 1. ff. quæ in fraud. cre. fac. sunt. 129
- 4 clausula, omni meliori modo, appositæ in testamēto, operatur, q̄ debeat etiam ab intestato, in l. codicillis. §. Lucius. nu. 1. ff. de leg. ij. 46
- 4 clausula, & hoc, vt locum habeat in præteritis, præsentibus, & futuris, quid operetur, in l. j. §. quod ait. nu. 2. ff. ad Tertul. 175
- 4 clausula in interpositione decreti super alienatione rei minoris, & si quatenus de iure præcessit: quid operetur, in l. cum propter. nu. 2. ff. de leg. præstan. 157
- 2* clausula vendidit dedit tradidit appositæ in contractu quid importet in l. exemptor. in prin. nu. 7. ff. de act. emp. 116
- 4* clausula præcedens in statutis quando trahatur ad sequentia in tali scriptura. §. hanc autem, nu. 1. ff. de leg. j. 9
- * clausula posita in dispositione quando referatur ad omnia quando ad præcedentia, & quando ad sequentia tantum. ibi. nu. 3.
- 4* clausula volo talem esse contentum, & quod plus petere non possit remissionem, in l. Paulo. §. Pomponius. nu. 3. ff. de leg. ii. 51
- 4 clausula adiecta in testamento, sis contentus illo fundo: licet inducat fideicommissum, tamen non prohibet petitionem aliorum contentorum in testamēto, nisi dicatur, pro omnibus, in l. fideicommissa. §. si quis ita. n. 1. ff. de eod. tit. 43
- clausula, sis contentus tali re tantum, vel duntaxat, vel quod plus petere non possis: quid operetur. ibi. nu. 2.
- 4 clausula de rogatoria tacita per aliam clausulam tacitam derogatoriam tollitur, in l. si quis in principio. nu. 2. ff. de eod. 50
- clausula derogatoria appositæ in primo testamento minus solēni, an operetur, quod per secundum testamentum simpliciter factum non reuocetur disposita in primo. ibi. nu. 9.
- clausula derogatoria appositæ in testamento rupto ex causa præteritionis, conseruatur per auth. ex causa. C. de lib. præteri. quo ad legata. ibi. nu. 7.
- clausula, cassans & irritans omne aliud testamentum quod fecisset, & si in eo essent verba derogatoria sub quacunque conceptione verborum appositæ in secundo testamento, an valeat, vt primum tollatur. ibi. nu. 10.
- 5 clausula, reſtatuimus tibi in emphyteusim talem domum, videlicet solum iure emphyteutico, superficiem iure proprio, nihil operatur, quia intelligitur tota domus emphyteutica, in l. qui superficiem. nu. 1. ff. de superfic. 143
- 4 clausula, cassans & irritans omnem aliam voluntatem appositæ in testamento inualido, an tollat primum testamentū solenne, in l. si iure. n. 4. ff. de leg. ii. 50
- * Quid de clausula si non valet iure testamenti valeat iure codicillorum, appositæ in secundo testamento inualido, ibi. nu. 5.
- 6 clausula, si & in quantum de iure possunt, posita in reformatione, vel decreto, quid operetur, in l. ambitiosa. nu. 32. ff. de decre. ab ord. fa. 217
- 5 clausula, saluo & reseruato appositæ in sententia iudicis condemnatoria, qui condemnauit in plus, vel minus quam deberet, quid operetur, in l. iudex p. stea. nu. 5. ff. de re iud. 117. & in l. j. nu. 10. ff. ad Senatusc. Turp. 173
- 1 clausula, non obstante, posita in reformatione noua, non impedit determinationem, quæ fieret per alia statuta, in l. licet dom. nu. 3. ff. qui sacilla. cog. 64
- 5 clausula constituit, appositæ in instrumento venditionis, non est necesse, quod apponatur hoc fuisse actum in principio instrumenti, in l. si, qui suis. §. si ab ignoto. nu. 1. ff. de manum. 66
- 1 clausula, promittens ratum & firmum habere in mandato procuratoris, importet liberā administrationem, in l. j. & in repe. n. 5. de offi. procu. C. de a. 41
- 4 clausula sine liberis, an subintelligatur, in l. ex facto, §. si quis. n. 7. ff. ad Treb. 129
- 6 clausula

- 8 Clausula apposta in rescripto nulla exceptione obstante, intelligitur de fructu la. in l. j. §. interdum. nu. 5. ff. a quibus appel. 201
- 7 Clausula, viso testamento, &c. debet apponi in instrumento, quando soror dotata facit quietationem fratri de omni eo, quod possit petere de hereditate, &c. in l. sub pretextu. nu. 2. C. de trans. 55
- 7 Clausula quando ponitur in medio plurium capitulorum trahitur ad omnia, si non est ratio quod magis ad vnum, quam aliud, in l. per retentionem, nu. 4. C. de vfur. 148
- 7 Clausula, si preces veritate nitantur, tacite inest in rescriptis, in l. si falsis. num. 1. C. de trans. fol. 61. & in l. 2. nu. 2. C. si contra ius. 33
- 7 Clausula posita in instrumento dotali, confessus est se habuisse, & recepisse, probat traditionem eis, quod tunc temporis celebrari potuit, in l. pradia. nu. 2. ff. de acqu. poss. 88
- 4 Clausula, quod debeant stari & morari, & communiter, quid importet, in l. Quintus. nu. 3. ff. de an. leg. 63
- 2 Clausula renunciauit conductioni indebiti, & sine causa, actioni in factum, & omni alij auxilio, apposta in contractu, quid operatur, in l. si. §. idem quasi sum est. nu. 1. ff. de cond. inde. 61
- Clausula, sciens se ad infra scripta non teneri, quid operetur, ibid. nu. 3.
- Clausula, nil promiserunt facere contra diuisionem, non impedit petitionem fideicommissi. nu. 6. 62
- 7 Clausula utilis apponenda in transactione, ut porrigatur ad ea, de quibus non est lis, in l. si certa. nu. 3. C. de trans. 58
- 7 Clausula, inspectis & cognitis verbis testamenti, semper est apponenda in instrumento, quando contrahitur super deponentibus a testamento, in l. sub pretextu. nu. 2. C. de eod. tit. 55
- 2 Clausula, plus minusue, apposta in contractu, nihil plus importat, in leg. Publicia Mauna. §. Titius. nu. 1. ff. de pos. 98
- 4 Clausula adiecta in l. interpretata, videtur repetita in l. interpretate, in l. nihil. nu. 1. ff. de coniu. cum eman. lib. 165
- Clausula, cum eadem conditione, intelligitur eisdem pactis & oneribus, nu. 2.
- 3 Clausula, si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum, si in testamento ponatur: & haeres habeat electionem, haeres eligens ab intestato, cum possit venire ex testamento, incidit in hoc adiectum, in l. quia autem. nu. 2. ff. si quis omis. cau. testa. 163
- * Clausula si non valet iure testamenti valeat iure codicillorum, quipollet, quod si legata non debeantur ex testamento debeantur ab intestato, ibid. nu. 4.
- 4 * Clausula codicillaris ita concepta, si non valet iure testamenti valeat iure codicillorum & omni iure quo melius valere potest, non porrigitur ad casum quo testamētū rumpit natiuitate posthumi in l. si ita. nu. 6. ff. de auro & arg. legat. 87
- * Clausula quod valeat iure testamenti vel saltem iure codicillorum operatur, l. si non valet iure testamenti propter dictionem saltem, ibid. nu. 7.
- 4 Clausula, re ahenō deducto, quid importet, in l. cogi. n. 4. ff. ad Trebellia. 136
- 2 Clausula posita in precedenti capitulo, quando videtur repetita in sequenti, in l. cum pater. nu. 2. ff. de pact. dotal. 148
- 2 Clausula, cedēs omne ius, omnēq; actionē, quod, vel quā, &c. quare in quolibet contractu vditionis apponatur, in l. creditor. nu. 1. ff. de distr. pign. 136
- 6 Clausula, Titius, & Seius haeres sunt, inducit coniunctionem re & verbis, in l. triplici modo. nu. 1. ff. de verb. sig. 233
- 4 Clausula, donec stabit in domo, cum haeredibus, in legato: importat fauorē hā redi. in l. Caio. §. Imperator. nu. 3. ff. de ali. lega. 84
- 4 Clausula codicillaris vtrum porrigatur ad pupillarem substitutionem, in l. si Titio. §. sicuti. nu. 3. ff. de leg. 1. 22
- 4 * Clausula codicillaris quomodo concipiatur ut testamentum valeat pro tempore futuro, in l. si ita scriptum sit. nu. 5. ff. de leg. 2. 33
- 6 Clausula codicillaris, ut operetur debet concipi si non valeat vel valebit, in l. si stipulatus fuerit. §. cum stipulantur. nu. 2. ff. de verborum oblig. 29
- 6 Clausula, has condemnationes proferimus secundum formam statutorū, & ea tenus quatenus esset ultra formam cassamus, & annullamus, & ad formam reducimus, nihil operatur in l. moris. §. iste fere. nu. 1. ff. de poen. 186
- 7 Clausula in iuramento vditionis veditit re, & omnē actionē quā habet in dicta re, seu pro dicta re, quid operetur, in l. si vel metu. nu. 8. C. quod me. cau. 76
- 6 Clausula, quod instrumentum fiat ad sensum sapientis, quid operetur, in l. ex ea parte. nu. 1. ff. de verb. ob. 43
- 2 Clausula generalis valet quo ad omnia, vel similia, vel minora expressis, non maiora in l. j. §. quasi sum. nu. 2. ff. si quis cau. 67
- 5 Clausula, rato manente pacto, in compromisso quid operetur, in l. ait prator. n. 4. ff. de re iud. 17
- 6 Clausula, & plus, adiecta in libello nihil operatur, nisi postea probetur aliquid certum, in l. in actione. nu. 3. ff. de furt. 113
- * Clausula faciens procuratorem in rem suam, operatur, ut re euicta quis possit dicto agere contra autorem autoris sui, in l. si pro re. §. si pro euictione. nu. 3. ff. de euict. 139
- 7 Clausula, non se astringens, quid operetur, in l. actor. nu. 8. C. de probat. 130
- 5 Clausula, constituens se emptoris, vel creditoris nomine precario possidere, posita in instrumento quid operetur, & qualiter intelligatur, in l. interdum. nu. 3. ff. de acqu. poss. 85
- 7 Clausula, vbi ubi talem rem iure emphyteusis, apposta in instrumento quid operetur, vbi quod non teneat praestare, nisi quod sum. emphyteuta: & si in quietans respectu domini directi, non teneat, in l. si aliquam rem. n. 12. ff. de acqu. poss. 86
- 9 Clausula, rato manente pacto, apposta in compromisso operatur quod ex laudo oritur actio, & poena peti potest, in §. quia vero. nu. 5. in Auth. de iud. 35
- 4 Clausula derogatoria in statuto posita, ut tollat statutum recipiendum est an referatur ad rem, an ad ius, in l. si quis. §. si Titio. nu. 2. ff. de adm. leg. 94
- 8 Clausula quod tot intelliguntur donationes, quot res, quid operetur, in l. Lanci nus. §. si quis num. 1. C. de dona. 117
- 4 Clausula, procuratore, factore & nunc ius, operetur quod constitutus sit vel procurator, vel nuncius ut si placuit, in l. si Titio. nu. 4. ff. de iur. iud. leg. 101. 66
- 5 Clausula victum victori in expensis condono: posita in sententia quando vnus ex litigantibus vincit in parte, & alter in alia, male ponitur, in l. si legatario. §. cum is, qui. nu. 1. ff. de fideicom. lib. 68
- 2 Clausula si est apposta in compromisso, quod laudum non possit reduci ad arbitrium boni viri, si aduersarius fuit absolutus, & poena petatur, an ille contra quem poena petitur, poterit probare laudum iniquum, in l. Iulianus. nu. 7. ff. de cond. indeb. 59
- 2 Clausula cedens quod habet, & habere sperat, quid importat, in l. haeredem. nu. 2. ff. manda. 104
- 4 Clausula, promittit se facturum & curaturum: quid importet, & est communis ad ultimas voluntates, & contractus, in l. si haeres. nu. 1. ff. de leg. j. 18
- 3 Clausula quod plus petere non possit, adiecta institutioni, quid operetur, in l. quoties. §. si duo. nu. 5. ff. de haere. insti. 106
- 2 Clausula in compromisso, quod ex nunc partes homologauerunt laudum, non tollit reductionem, in l. societatem. §. arbitrorum. nu. 30. ff. pro socio. 111
- 4 Clausula praecedens an sit maioris efficacae ad sequentia, quam sequens ad determinationem praecedentium, & de verbo, quanto: & de significatione verbi summa, in l. quisquis. nu. 1. ff. de leg. 3. 62
- 3 Clausula, dedit, vendidit & tradidit, quando constituat vditionem, & quando contractum in nominatum, in l. dedi. nu. 3. ff. de cond. cau. da. 42
- 3 Clausula posita de per se, quando referatur ad omnia, in l. e. & si pepercerit. §. si lius. nu. 1. & 7. ff. de lib. & posth. 89
- Clausula inter vnum capitulum, tantum ad illud refertur non ad aliud ibidem. numer. 2.
- 4 Clausula codicillaris operatur, quod verba quisquis mihi haeres erit, apposta in testamento faciunt legatum conditionale, in l. haec verba. numero secundo. ff. de lega. 1. 3
- 3 Clausula, instituo Titium in certa re, & prohibeo quod plus petere, vel habere non possit, quid operetur, in l. si ego. numero tertio. ff. de iniusto rupto testamento. 103
- 4 Clausula rato manente pacto, operatur in fauorem illius, qui promissa seruauit in l. cum pater. §. libertis. nu. 5. ff. de leg. ij. 43
- 3 Clausula si est adiecta in testamento, quod Falcidia non detrahitur, si haeres scriptus omittit adire, ut habeat ab intestato, haereditas debetur nominatis in testamento, in l. prator. nu. 1. ff. si quis omis. cau. test. 162
- 2 Clausula in contractibus, quod quis possit conueniri Florētia, Senis, & vbi que locorum, quid operetur, in l. n. nu. 4. ff. de eo quod cert. lo. 66
- 2 Clausula rebus sic stantibus, intelligitur, quando quis renunciat omni iuri, quod habet, vel habere potest in aliqua re, in l. quod Seruus. numero 4. ff. de codi. cau. dat. 40
- 1 * Clausula de plano in rescripto posita quid importet, in l. nec quicquam. §. de plano. nu. 1. ff. de off. procons. 37
- 1 * Clausula in fine posita quando referatur ad proximum, in l. si idem. §. si vna. nu. 2. ff. de iurisd. omn. iud. 50
- 2 * Clausula posita in instrumento & pro dicta summa volui conueniri Padua, Florentia, ut operetur quod debet poni sic, quam summam totam promissa soluere Florentia & Padua vbiunque fuerit inuentus in l. non vti que. §. si quis ita. ff. de eo quod cert. loco. nu. 3. 68
- 2 Clausula non se astringens ad probandum nisi ea, &c. quid operetur, in l. circa. nu. 3. ff. de probat. 143
- 4 Clausula penens cum in locum suum importat cessionem actionis, & constitutio nem procuratoris in rem suam, in l. qui quadraginta. n. secundo. ff. ad Trebell. 133
- 3 Clausula, cessans & irritans, quid operetur, in l. sed & si. §. sed si ut cum. num. 1. ff. de haere. insti. 105
- 7 Clausula, promitto me habere firmum, & ratum, &c. an importet liberam administrationem, in l. si procurator. nu. 5. C. de procu. 67
- 4 Clausula, si filius decesserit sine liberis, tale sibi instituit, & substituit, quid operetur, in l. recusaret. §. Titius. nu. 3. ff. ad Treb. 135
- 4 Clausula generalis licet referatur ad omnia principaliter posita, non tamen refertur ad posita causa demonstrationis, in l. si. §. Titia. nu. 3. ff. de li. leg. 93
- 7 * Clausula generalis quando recipiat extensionem ad similes personas prenomi natas, in l. de exhaered. lib. in princip. nu. 2. 72
- Quando per clausulam generale receditur a speciali, in l. libertis quos. nu. 1. ff. de alim. lega. 85
- 4 Clausula ea conditione, ut aliquid facias: importat modum, in l. quibus. §. Terminus. nu. 5. ff. de condi. & demon. 115
- 4 Clausula, hoc legatum praestari volo integrum sine diminutione, apposta in legato, quid operetur, in l. qui quadraginta. num. primo. ff. ad leg. Falcid. 129
- 3 Clausula codicillaris adiecta in testamento, in quo duo sunt aequaliter instituti, operatur quod vnus tantum debeat dare, quantum recipere, in l. ab omnibus. §. si a Titio. nu. 6. ff. de leg. j. 23
- 4 Clausula quod legata restituantur non porriguntur ad debita prelegata, nisi probetur per testatorem sic sensisse, in l. Lucius. §. maritus. n. primo. ff. ad Treb. 145
- 4 Clausula apposta in instrumento confessionis facta de centum, & dictum & generaliter, &c. refertur ad specificata tantum, si salua ratione recti sermonis ad id referri potest, aliter refertur ad omnes causas, in l. Aurelio. §. Caius. nu. 10. ff. de lib. leg. 92
- Clausula generalis apposta post specificata, quae refertur ad omnes causas, non refertur ad ignorata, nisi apparet remittentem voluisse remittere, ibi. 11
- 3 Clausula non obstante villa iuris solennitate, quid importet, in l. j. n. 1. ff. de testa. mili. fo. 139. & in l. neque enim. nu. 1. ff. eod. 140
- 5 Clausula, quae fit in flumine publico, appellatur in iure specus, vel septa, siue linea lapidea, in repe. l. ij. nume. 20. ff. de fluminib. 136
- 5 Clausura, quod est in medio duarum domorum alicuius, vendita vna illarum debet diuidi, in l. quod conclauē. nu. 5. ff. de dam. inter. 40
- 1 clericus an possit prorogare iurisdictionem alteri iudicis, in l. n. 1. ff. de iud. 150
- 3 clericus praestat canonicas functiones, in l. j. nu. 3. C. de agri. & cens. lib. xj. 37
- 9 * clericus potest esse tutor, vel curator, si vult, non tamen cogitur, in §. deo amabilis. nu. 1. in Auth. de sanctis. Epul. 55
- * clericus non potest esse tutor testamentarius, legitimus sic. ibi. nu. 2.

Index singularium materiarum

- * Clericus percutiens seipsum est excommunicatus. in §. iuris præcepta. nu. 2. de iust. & iur. 59
- * Clericus agens contra laicum coram iudice laico, potest reconueniri, in auth. consequenter, nu. 19. G. de sent. & interlo. om. iud. 69
- * Clerici quando grauari debeant ad collectas & alia onera fordida. in l. nullus. nu. 1. C. de cur. pub. lib. 12. 57
- * Clericus fideiubens pro laico de iudicio fisci coram laico, licet obligetur, debet tamen conueniri. in l. j. nu. 2. ff. si quis in ius voca. non ierit. 57
- * Clerici siue seculares, siue religiosi, possunt esse tutores. in l. legitimos. §. si legiti. m. nu. 1. ff. de legi. tu. fol. 46. & in Aut. de sanctis. Epif. §. Deo amabiles, nu. 1. & 2. 55
- * Clerici pro prædiis tributariis possunt cogi ad tributa. in l. de his. nu. 1. C. de Epi. scop. & cleric. 22
- * Clericus de vno monasterio, quando possit ad aliud transire. in Auth. vt determi. sit nu. cle. nu. 4. 7
- * Clerici licet possunt aliquo casu concedere feuda ecclesiæ, nõ tamẽ possunt in dicto casu cõcedere agnatis & cognatis. in §. si vero aliquis. nu. 3. in Aut. de alie. & emphyt. 51
- * Clericus succedens laico declinat forũ laici. in l. hæres absens. nu. 1. ff. de iud. 152
- * Clerici non debent trahi ad causam extra prouinciam. in l. omnes. nu. 1. C. de Episco. & cleric. 24
- * Clericorum numerus taxatur secundum facultates ecclesiæ. in l. nõ plures. nu. 1. C. de sacro. eccle. 11
- * Clericorum numerus, augeri potest auctis facultatibus ecclesiæ. ibi. nu. 3.
- * Clericus non renuntiat priuilegiis. ibi. nu. 4.
- * Clerici, & ecclesiæ nõ tenentur ad collectã. in l. placet. in 2. lect. nu. 35. C. de e. ti. 12
- * Clerici quãdo teneantur soluere collectas pro suis bonis patrimonialibus, & paternis. ibi. nu. 37.
- * Clericus cõuentus pro rebus ecclesiæ nihil debet soluere nomine sportularũ, in auth. sed hodie. nu. 1. C. de epif. & cle. 23
- * Clerici sunt in potestate parentum. in l. sacro. nu. 1. C. de eod.
- * Clerici seculares defructibus suæ præbendæ possunt dare cui volunt. ibi. nu. 2.
- * Clerici de iure canonico possunt iurare non tamen in manibus laici. in l. cū clericis. nu. 2. C. de eod. tit. 23
- * Clericus exemptus non potest allegare priuilegium quod nõ possit sub Episco. po conueniri. in l. hæres absens. nu. 2. ff. de iud. fol. 152
- * Clerici non debent officiũ tabellionatus exercere: tamẽ si cõficiunt instrumẽta valẽt: & an possint esse tabelliones. in l. vniuersos. nu. 2. & 4. C. de decu. li. 10. 16
- * Clerici debent ordinari in ecclesiis secundum quantitatem reddituum. in l. in ec. clesiis. nu. 1. C. de epif. & cle. 23
- * Clerici morantes in studio si ex priuilegio habet fructus beneficij, illos nõ habent, si non intrant scholas. in l. vlt. nu. 8. C. de anno. & trib. lib. 10. 12
- * Clerici quando debeant iurare de calumnia, in l. cum & iudices. §. sed & quia ve. remur. nu. 4. C. de iureiur. propt. calum. dand. fol. 92. & in Auth. de his qui ingr. §. quia igitur. nu. 2. 26.
- * Clerici quãdo ligentur cõsuetudine laicorũ, in l. 2. nu. 38. C. quæ sit lon. cõsue. 116
- * Clericus agens contra laicum in foro temporali quo ad litem ordinandam, seruat consuetudinem, & statutum laicorum. ibi.
- * Clericus pro crimine quando possit actoris electione corã Episcopo vel seculari conueniri. in §. si quis contra. nu. 4. in Auth. de sanctis. Epif. 56
- * Clerici etiã pro crimine excepto, de quo in §. quod aut. vtutur suo priuilegio: idẽ & scholares. in d. §. qd autẽ. nu. 2. in Auth. vt iudi. sine quoquo suffra. 14
- * Si statutus est certus numerus clericorum ad certum redditũ, quod vltra numerũ quis ordinari non debet, in auth. vt determi. sit numerus cleri. nu. 7.
- * Clerici non desinunt esse ciues Romani, licet iurisdicctio in ipsos sit totaliter cõcessa Papæ. in l. hostes. nu. 5. ff. de capti. & postlimi. reuer. 215
- * Clerici excommunicati si non retinent præbendas: an teneantur ad solutionem censuræ. in l. inter quos. §. damni. nu. 2. de dam. infe. 39
- * Clericus existẽs in studio an videatur residere. in l. quæsitum. nu. 1. ff. de leg. 3. 58
- * Clericus citatus à laico nõ tenetur comparere. in repe. l. 2. nu. 11. ff. si quis in ius voc. non ierit. 58
- * Clericus quando quis est effectus post delictum commissum, à quo iudice puniatur, an à seculari, an ab ecclesiastico. in l. j. nu. 3. ff. de poenis. 183
- * Clerici, qui non habent præbendas, vel ecclesias, possunt coram non suo iudice litigare. in l. j. §. & post operis. nu. 9. ff. de ope. no. nun. 6
- * Clerici licet de iure ciuili sint in parentum potestate: an idem sit de iure canonico. in §. presbyteros. nu. 2. in Auth. de sanctis. Epif. 56
- * Clericus rediens ad vitam secularem, an tradatur curiæ, etiam si sit in minoribus. in §. sed neque. nu. 2. in Auth. de eod. tit. ibi.
- * Clerici collectari & grauari possunt ad datia, quando aliqua societas venit in comitatu depredãdo, & occidendo. in l. nullus. nu. 1. C. de curi. publi. li. 12. 57
- * Clericus quando, & in quibus causis possit esse procurator. in §. alium. num. 1. in Auth. de sanctis. Epif. 55
- * Clericatus superueniens accusatione pendente, an excuset reum. in l. adulter. §. si eo tempore. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adult. 159
- * Clericus quando degradandus venit, & tradendus iudici seculari. in auth. vt cle. apud proprios epif. nu. 11. & 12. 36
- * Clericus subtrahens rem laico non potest à laico conueniri. ibi. nu. 13.
- * Clerici non tenentur soluere pedagia, nec gabellas, & quare. in l. vnica. nu. 29. C. de milis. & in quo loco lib. 10. 25
- * Clericus, qui de licentia Papæ iteuit absens, debet habere præbendam pro tempore absentia. in l. hac lege. nu. 3. C. de proximis sacri. serinio. lib. 12. 51
- * Clericus peregrinus nisi habeat testimonium sui Episcopi, non creditur. in l. i qua per calumniam nu. 2. C. de epif. & cle. 24
- * Clerici & ecclesiæ an teneantur ad tributa soluenda. in auth. de col. nu. 1. 54
- * Clericus agens contra clericum coram iudice laico potest reconueniri. in auth. & consequenter. nu. 19. C. de senten. & interlo. om. iud. 69
- * Clericus decedens post fructus perceptos illos transmittit ad eius hæredes. in l. j. nu. 1. C. de anno. ciuili. lib. 11. 34
- * Clerici quãdo teneantur soluere collectas Archiepiscopo in l. j. nu. 4. C. de indic. libro 19. 12
- * Clericus non potest donare meretrici. in l. affectionis. nu. 1. ff. de don. 55
- * Clericus concubiniarius in minoribus constitutus si habet filios, an ipsos legitimet per subsequens matrimonium. in l. in cõcub. nu. 5. ff. de cõcubin. 38
- * Clericus & laicus si pro vno facto conueniuntur, ecclesiasticus, & secularis simul cognoscunt. in l. solent. nu. 14. ff. de ali. leg. 82
- * Clericus non potest legare cõcubinæ. in l. miles ita. §. mulier. nu. 4. ff. de testa. mil. 141
- * Clericus absens pro negotiis ecclesiæ, vel superioris dicitur præfens, ideo debet habere fructus præbendæ. in l. testamento. nu. 1. ff. de ali. leg. 86
- * Clericus condemnatus de hæresi, & remissus ad secularem iudicem puniendus vigore talis processus, iudex secularis non debet executionẽ facere, in l. magitratibus. nu. 5. ff. de iur. om. iud. 51
- * Clericus suspensus ad tempus, an finito tempore debeat habere præbendas temporis præteriti. in l. cum allegas. nu. 1. C. de re milit. lib. xj. 54
- * Clerici vagabundi, an gaudeant priuilegio clericorũ, in Auth. vt clerici qui re. ce. nu. 2. 25
- * Clerici prohibentur ludere ad aleas, & nunquid ad scachos. in §. interdicimus. nu. 3. in Auth. de sanctis. Epif. 55
- * Clientulus causa pendente potest cogi soluere salariũ aduocato officio iudicis mercenario. in l. properandum. §. illo proculdubio. nu. 2. C. de iudi. 95
- * De cloaca an agi possit. in l. j. nu. 1. ff. de cloacis. 146
- * Clauia in flumine publico quod ad vsum est publica, licet quo ad proprietatem sit illius, cuius ager, cuius fontem respicit. in l. si epistolam. §. Paulus. nu. 1. ff. de acqui. rer. domin. 73
- * Clusæ factæ in flumine publico sunt dominorum, qui eas fecerunt. in l. fluminũ. nu. 1. ff. de dam. infect. 37
- In ripa vicini non potes immittere trabẽ pro clusa fienda ipso inuito. ibi. nu. 2.
- * Coadunãs gentem ne aliquis deducatur ad iudiciũ, committit vim priuatam in l. legis Iuliae de vi. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de vi priua. 163
- * Principalis qui coadunauit homines tenetur de damno, quod ipse dedit, & de eo quod dederunt alij. in l. prætor. §. si quis non homines. nu. 1. ff. vi bo. rap. 125
- Qui est inter coadunatos non tenetur etiam in foro conscientia, nisi de damno dato per ipsum. ibi. nu. 2.
- * Coadunans gentem si mittit illam ad certum locum non punitur nisi pro vno actu. in l. nunquam plura. nu. 10. ff. de priua. delic. 110
- * Codicillus dicitur voluntas perfecta, & solennis quantum ad ademptionem legat orum. in l. si ita sit. nu. 2. ff. de leg. j. 7
- * Codicilli hodie semper sunt confirmati siue præcedant, siue sequantur. in Auth. de rest. fide. nu. 6. 33
- * Codicilli sunt pars testamenti, & quod iuris est in toto quo ad totum, ibidẽ in parte quo ad partem, in l. de ademp. leg. in prin. nu. 3. 81
- * Codicilli qui sequuntur testamentum habentur pro cõfirmatis in testamento. ibid. nu. 5.
- * An in codicillis si sint instituti venientes ab intestato primum testamentum rûpatur. in l. tunc autem. nu. 1. ff. de in iust. rup. testa. 98
- * Codicilli possunt fieri in testamẽto, & in testamento facto postea confirman. tur, in l. de codicillis. in prin. nu. 1. 82
- * Codicilli valent facti ante testamentum, etiam si non constat eos confirmatos esse in testamento postea facto, in §. sed cum ante. nu. 1. eodem.
- * Differt tamen an fuerint confirmata in testamento expresse vel aliquo indicio vel nullo modo. ibid. nu. 2.
- * Codicillis relicta qua actione petentur. ibid. nu. 3.
- * Codicillos plures potest quis facere, non autem plura testamenta, & de ratio. ne diuersitatis. ibid. nu. 5.
- * Codicilli facilius confirmantur, quàm testamentum. in l. secun. n. 2. ff. de le. j. 3
- * Codicilli non possunt fieri coram tribus testibus, si statutum disponit quod te. stamentum fiat coram quinque. ibid. nu. 5.
- * Codicilli si reperiuntur eodẽ die confecti, & nescitur de prioritare, & in vno dicatur, lego fundum, in alio non, legatum propter incertitudinem non de. betur. in l. cum proponas. nu. 1. C. de codicil. 27
- * Codicilli non rumpuntur rupto testamento, quando sunt ab intestato confirma. ti. in l. qui filio §. feruus. nu. 1. ff. de hære. insti. 110
- Relicta in codicillis an requirant confirmationem per aditionem hæreditatis ab intestato. ibid. nu. 2.
- * Codicillorum ad confirmationem an requiratur quod sit adita hæreditas. in l. 2. nu. 1. C. de testa. manumif. 57
- * Codicillos in seruitute factos quis factus liber confirmare potest. in §. vlti. mus. nu. 1. inst. quib. non est permis. fac. test. 72
- * Codicillari vel testari an quis voluerit, quomodo cognoscatur. in l. j. nu. 2. de iur. re codicil. 169
- Si in codicillis adimatur substitutio pupillaris facta in testamento, quid opere. tur talis ademptio. ibid. nu. 23. 170
- * Codicis appell. simpliciter prolati venit liber codicis. l. de no. cod. fac. nu. 3. 2
- * Coercitio modica est aliud a castigatione modica, & quid sit modica castigatio. in l. magitratibus. nu. 1. ff. de iur. om. iud. 51
- Coercitio modica quæ transit in delegatum quid sit. ibid. nu. 5.
- * Si cogo te, vt me instituas, incido in edictum, & hæreditas applicatur fisco, in l. si. nu. 1. ff. si quis ali. testa. prohi. 168
- Coactio quæ interuenire debeat, vt quis incidat in edictum. ibid. nu. 4.
- Quomodo practicabitur talis materia. ibid. nu. 5.
- * Si compuli vt aliũ instituas, habet locum edictũ, si quis ali. testa. prohi. ibi. nu. 6. 121
- * Cogi non potest quis præcise ad factum, etiam vbi est electa industria personæ, in l. is, qui bonis. §. Sabinus. la. 2. nu. 3. de cess. bo. 66
- * Cognationis ius est inductum quadam ratione naturali, in §. alterius. nu. 3. in tit. de legit. agnat. tut. 77
- * Cogitatio mentalis nullo actu declarata nullam inducit obligationem. in §. extraneus. nu. 2. inst. de rer. qualit. 36
- * Cognati mei dicuntur de genere meo. in §. ergo. nu. 1. in Auth. quib. mod. etia. sui. 25
- * Cogi an quis possit ad duplex officium remissuẽ, in l. 1. nu. 20. C. de mul. & in quo loc. lib. x. 25

- 7 cogitare quis in genere potest de eo quod ignorat, in l. Sancimus. n. 15. C. in quib. caus. in integ. rest. non est neces. 84
- 4 Cognati primo nominati admittuntur ad legatum factum cognatis, & his deficientibus proximiores admittuntur ordine successivo. in l. cognatis. nu. 3. de reb. dub. 101
- Cognati hodie qualiter succedunt, ac si essent agnati. in l. si. nu. 1. C. vnde legi. 10
- 8 Cognati sunt adæquati agnatis, & omnes æqualiter succedunt vsque ad decimū gradum. ibi. nu. 2. & in Auth. in successione. nu. 3. C. de suis & legi. 51
- 3 cognati veniebant ad tutelam deficientibus agnatis de iure antiquo. in l. j. nu. 2. ff. de legi. tuto. 45
- 5 cognitio plenaria requiritur, quando oritur contentio inter notarium, & partē super confectioe instrumenti, vel particulæ eius aliter summaria. in l. de tabulis. nu. 9. ff. de tabu. exhi. 133
- 1* cognitioe cōmissa quando videatur commissum, quod sententia & remissioe, in l. qui procuratorem. nu. 1. ff. de procu. 110
- 8 cognitio de qua in l. si vacantia, expeditur iure actionis. in l. si vacat. nu. 12. C. de bo. vacan. lib. x. 9
- 3 cognitio de qua in l. si quis. §. solēt. ff. de libe. agno. an sit summaria, vel semiple- na. ibi. nu. 3. 36
- An sufficiat in ista cognitione summaria probare per iuramentum. ibi. num. 4. 4
- 5* cognitio executionis potest delegari, non ipsa executio. in l. cum fideicomis- sum. nu. 3. ff. de confessis. 121
- 6* cognitio custodiū quādo dicatur leue crimen in l. Leuia. nu. 5. ff. de accusa. 146
- 6* cognitio quādo est contentio cum aliqua ciuitate, de aliqua vniuersitate, vel de homine singulari apud quem erit. in l. de iure. nu. 3. ff. ad municip. 221
- 8* cognitio super bonis relatis in fiscum an sit ordinaria, remissioe in l. defensio- nis facultas. nu. 8. C. de iur. fisc. 35
- 2 cognomina debent apponi in scripturis, quando ex appositione sola nominis incertitudo redditur. in procem. Digestorum. nu. 8. 35
- 2* cognoscere circa sententiam ex supplicatione est mixti imperij maioris. in l. imperium. nu. 18. ff. de vind. omn. iud. 48
- 4* Cognoscendi ex modo, cognoscitur in quis, vt arbiter, vel vt arbitrator pro- cesserit in l. si seruus plurium. §. si numerus. nu. 4. ff. de leg. 1. 14
- 4 cohæres non possunt conueniri hypothecaria pro partibus aliorum, qui nō sunt soluendo. in l. legatorum. nu. 1. ff. de leg. 2. 31
- 5 cohæres duo diuidendo commiserunt alter alteri si euinceretur aliquid, si e- uincitur à cohærede pars, quia non soluit legata, alter non tenetur de eui- ctione. in l. inter quos. nu. 4. ff. de dam. infec. 39
- 2 cohæres qui negatur non agi actione noxali, nec communi diuidendo. in leg. 1. nu. 1. ff. famil. erciscun. 192
- 7 cohæres qui est soluendo, quando cogi possit pro cohærede ad solutionem collectarum. in l. placet. in 2. lectu. nu. 43. C. de sacrosan. eccle. 12
- 7 cohæres pro eo quod soluit, quod hæredi debebatur, & pro eo qd soluit plus a- git contra debitorem pignoratitia contraria. in l. si pignori. num. 9. ff. famil. erciscun. 193
- 2 cohæres quando possint habere ratam stipulationem factā alteri cohæredi, vt ipsis acquiratur actio in l. eius qui. nu. 34. si cer. pet. 31
- 6 coitus qui fit sine colore matrimonij est punibilis: & qualiter. in l. si adulteriū. nu. 8. ff. de adul. 162
- coitus prohibitus de iure gentium, vel naturali sub colore matrimonij quan- do sit punibilis, & quando non. nu. 9. 162
- 6 coitus cum meretrice de iure est impunitus. in l. verum est. nu. 2. ff. de fur. 115
- 4 collatio quot modis fit. in l. j. §. filiam. nu. 1. ff. de collatio. do. 162
- 8* collatio quo iure fiat, in l. si foror. nu. 1. C. de collat. 12
- 4 collatio est bonorum suorum communicatio. in l. pater filium. num. 1. ff. de collat. do. ibid. 162
- collatio quo iure, & qua ratione fuerit introducta. ibid. nu. 2. 163
- conferit profectitia emancipatus emancipato. ibid. nu. 3. 163
- Qui non sunt sui, neque emancipati, an aduicem conferant. ibid. nu. 4. 163
- Emancipati non conferunt suis aduentitia. ibid. nu. 5. 163
- Filij non conferunt extraneis. ibid. nu. 7. & §. illud. nu. 7. in Authen. de trien. & semiff. 17. & 18.
- collatio inter non descendentes non habet locum. ibid. nu. 8. 163
- collatio petitur officio iudicis, vel actione ex stipulatu, si fuit interposita stipu- latio. ibid. nu. 9. 163
- collatio habet locū siue ex testamento, siue ab intesta. succedatur: & post agni- tam bonorum possessionem, vel aditam hereditatem. ibid. nu. 10. 163
- collatio quomodo fiat. ibid. nu. 11. 163
- 8 collatio est rei propriæ in cōmuni latio facta. l. si emancipati. n. 2. C. de coll. 12
- collatio quo iure fuit inducta, vbi recitat septem iura. ibid. nu. 3. 12
- 8 Quis cogitur ad collationē per denegationē actionis. in l. filia. n. 1. C. eod. tit. 12
- 4 Conferendum quando veniat feudum, & emphyteusis acquisita per patrem. in l. j. §. nec cattenfe. nu. 6. ff. de colla. bono. 159
- 8 collationem faciendi modus. in l. illam merito. nu. 5. C. de colla. 12
- 8 In collationem veniunt omnia, quæ computantur in quartam. in l. illud siue. nu. 1. eod. tit. 31
- 4 collatio dotis fuit introducta ab Imperatore. in l. j. n. 2. ff. de collatio. do. 162
- 4 collatio non habet locum inter eos, qui diuerso iure succedunt. in l. illud. §. vi- deamus. nu. 1. ff. de bo. poss. contrat. do. 146
- Collatio non habet locum quando emancipatus non facit iniuriam suo. ibid. numer. 2. 146
- 4 collatio non habet locum quando quaritur ab intestato in l. j. §. si ex dō. an- te. nu. 2. ff. de colla. bono. 59
- 8 confert quis nepotibus prout confert fratri vel forori suæ. in l. illam merito. nu. 3. C. de collat. 13
- Et an teneatur conferre dotem sibi datam ab alio, quā ab eo, de cuius succe- sione agitur, quod non. ibid. nu. 7. 13
- 9 collatio quando habet locum inter nō suos, nec emancipatos. in §. illud quo- que. nu. 4. in Auth. de trien. & semiff. 18
- collatio per non possidentē petitur fieri officio iudicis, vel per denegationē actionis. ibi. nu. 8. 18
- collatio fit tribus modis. ibid. nu. 9. 18
- 4 collatio quando habeat locum inter succedentes diuerso iure. in l. si filius. nu. 1. ff. de colla. bono. 162
- 4 collatio dotis fit inter succedentes de iure ciuili, etiam si nō petatur. in l. j. nu. 1. ff. de collat. dot. 162
- collatio bonorum fit officio iudicis. ibi. nu. 3. 162
- 9 collatio an fiat inter suos, vbi quod sic in profectitiis, non in aduentitiis. in §. illud quoque. nu. 2. in Auth. de trien. & semiff. 18
- 8 collatio an habeat locū quādo querela intētat. in l. vt liberis. n. 6. C. de colla. 13
- 1 collecta potest imponi vniuersitati pro eius necessitatibus, non vt donetur ali- cui. in l. j. §. quod si nemo. nu. 3. ff. quod cuius. vni. no. 112
- 8 collecta non potest imponi doctoribus. in l. medicos. nu. 1. C. de profes. & med. li- bro x. 23
- 4 collecta imposita per ciuitatem pro soluendo debito ciui. ille ciuis contribuit. in l. ab omnibus. §. si à Titio. nu. 2. ff. de leg. j. 23
- 7 Collectam probatur quem non soluisse si in libro soluentium non reperitur. in l. si. nu. 3. C. de re. credit. fol. 116. & in l. j. nu. 4. de exactor. tribu. lib. x. 12
- 7 collecta nō pōt imponi ecclesiis, nec clericis. in l. placet. n. 3. C. de sacro. eccl. 11
- 4 collecta & tributum spectant ad legatarium. in l. his verbis. §. item testator. nu. 1. ff. de leg. 3. 62
- 7* collecta à principe imponitur. in l. placet. in 2. lectu. 31. C. de sacro. eccl. 12
- 8* collectam pro quibus dominus subditis suis imponere potest. in l. placet. nu. 1. C. de excusat. mun. lib. x. 22
- 8 collectariorum vnus fructus recipit. in l. j. nu. 8. C. de anno. & tribu. libro x. 11
- 7 collecta à quibus imponatur. in l. placet. in 2. lectu. nu. 31. C. de sacro. ecc. 12
- 8 Qui habent possessiones in cluso Perusino, & reddunt tertiam partem, nō tenē- tur ad collectas. in l. priuata. nu. 1. C. de excu. mun. lib. x. 22
- 8 collecta dicitur, quæ non habet certam formam, sed variatur secundum supe- rioris voluntatem. in l. vnica. nu. 27. C. de mulie. & in quo loco. lib. x. 25
- collecta quibus imponi possit. ibi. nu. 25. 25
- collecta qualiter imponatur. ibi. nu. 26. 25
- collecta munus an diuidatur in sordidum, & non sordidum. ibi. nu. 27. 25
- 8 collecta non soluitur pro prædiis emphyteuticis: sed Perusij hoc non seruatur. in l. priuata. nu. 2. C. de excu. mune. lib. x. 22
- 8 Habens priuilegia pro possessionibus suis non tenetur ad collectam impositā pro remuneratione legatorū. in l. maximarum. nu. 1. C. de excu. nu. 2. lib. x. 22
- 7 Quis capi potest pro collectis non solutis, & etiam ratione muneris persona- lis. in l. placet. 2. lectu. nu. 49. & 50. C. de sacro. eccl. 12
- collecta imponitur per solidum, & libram, & quando per capita. ibid. nu. 57. & in l. aut facta. §. nonnunquam. nu. 13. remissioe. ff. de procen. 12
- collecta quæ non potest imponi clericis, non imponitur eorum molēdinariis, & famulis. ibi. nu. 4. 12
- 8 collectas, census, & datia soluit, qui prædia suo nomine possidet. in l. si pœnes. nu. 4. C. de agri. & censit. lib. xj. 38
- 8 collecta debet imponi secundum qualitatem patrimonij, & non secundum nu- merum personarum: & quando imponatur secundum numerum personarū & sic per capita. in l. j. nu. 4. C. de apochis publ. lib. x. 14
- 8* collectam quis imponere possit. in l. j. nu. 24. C. de mul. & in quo loc. lib. x. 25
- * collecta si imponatur à ciuitate non potest extendi pro rebus, quæ sunt extra territorium. ibi. nu. 31. 25
- * collectarum à munere nemo excusatur. ibi. nu. 32. 25
- * collectam pro fundo dotali quis soluat, ibi. nu. 33. 25
- 8 collectam an teneantur alij de ciuitate soluere pro eo, qui soluere non potest. in l. j. nu. 2. C. de omni agro defer. lib. xj. 42
- 8 collecta quando imponitur personæ pro rebus, inspicitur persona, cui imponi- tur. in l. j. nu. 2. de anno. & tribu. lib. x. 11
- 6 collecta dicuntur quæ imponuntur personæ pro rebus: & clericis nec forētib. possunt imponi. in l. rescripto. §. sciendum. nu. 4. ff. de mune. & hon. 223
- 8 collectas remittere non possunt officiales, tamē propter paupertatem sic. in l. omnes. nu. 1. C. de anno. & trib. lib. x. 11
- 6 Transiens de vna villa ad aliam, tenetur ad collectas impositas in prima villa, a qua recessit. in l. incola. nu. 6. ff. ad munic. 220
- 8 collectam pro emendo grano tempore charistia tenentur soluere diuites, & pauperes, & est onus patrimonij. in l. j. nu. 1. & 3. C. vt nemi. liceat. lib. x. 15
- 8 A collectis quis excusetur. in l. vnica. nu. 32. de mulie. & in quo loco. lib. x. 25
- 6 collecta si debet imponi in vniuersitate pro robaria commissa in ipsius territo- rio, imponitur pro viribus patrimonij. in l. ne quid. n. 5. ff. de incē. rui. nau. 127
- 8 Officiales, & consiliarij tenentur ad collectas. in l. actores. nu. 1. C. de exacto. tri- bu. libro x. 13
- 8 Impositioni & solutioni collectarum non præscribitur. in l. nullus. nu. 1. C. de de- cu. libro x. 17
- 3 collectas & tributa tenetur soluere fructus percipiens. in l. neque stipendium. nu. 1. de impen. in re. qd. fac. 30
- 7 collecta an possessoribus forētib. possit imponi. in l. libertus. §. sola. nu. 1. ff. de municip. 219
- 7 collecta imponuntur ecclesiis, quando prædia sunt tributaria. in Auth. itē nulla communitas. nu. 1. C. de epis. & cle. 22
- 5* collecta, vniuersitate condemnata pro causa, quæ respicit onus vniuersitatis, vel munus patrimoniale, vel mixtum, imponitur pro viribus patrimonij. in l. si se non obtulit. §. actor. nu. 2. ff. de re iud. 106
- collecta imponitur pro munere personali, vtputā quod quilibet debeat ire ad exercitum. ibi. nu. 3. 106
- collecta imponitur pro fumante pro onere subeundo perfumante. ibi. 106
- collecta in dubio imponitur pro viribus patrimonij, quando non liquet, pro- pter quid vniuersitas sit condemnata, ibi. nu. 4. 106
- collecta exigenda onus illis, quibus est impositum, poterunt elapso certo tē- pore conueniri, & capi in solidum. ibi. nu. 7. 106
- Si vnus eorum, quibus collecta est imposita, soluere non potest, alij de vniuer- sitate soluunt per x. & libram. ibi. nu. 8. 106

Index singularium materiarum

- Collega vnus non punit alterum collegam eius iurisdictionem impediētem in l.vna.§.is videtur.nu.7. ff. si quis ius dicen. non obtemp. 54
- 7 Collegium dicitur vnum corpus. in l.j. nu. 2. C. de rei vxo. actio. 165
- 5 collegium, vel ciuitas si occupauit aliquā rem mala fide, illa mala fides purgatur mortuis his, qui ab initio sciuerūt. in l. potest pluribus. n. 3. ff. de vsuca. 100
- 7 collegio clericorum potest relinqui. in l.j. nu. 1. C. de sacros. eccl. 7
- collegio relictum non vitatur. ibi. nu. 2.
- 4 collegium, corpus, & locietas quomodo differunt. in l. bona. §. à municipibus. nu. 1. ff. de bon. poss. 151
- ad collegij esse non requiritur quod habeat caput. in l. nulli. num. 2. ff. quod cuiusque vni. nom. 112
- 6 collegium gaudendum, vel fratrum de poenitentia tertij ordinis sancti Francisci, an habeat immunitatem ab oneribus, & muneribus. l. semper. §. quibusdā. nu. 2. ff. de iure immuni. 227
- 7 collegio licito, & cuilibet de collegio potest relinqui. in repet. l.j. num. 2. C. de sacros. eccl. 8
- 1 collegia quæ sint licita. in l.j. nu. 1. ff. quod cuiusque vni. no. 112
- 9 Quando vnus de collegio admittatur in testem. in l. si vero dicatur. numer. 8. in auth. de testib. 41
- 7 collegium Iudæorum est reprobatum; & ipsis non potest relinqui. in l.j. num. 1. C. de iudæ. & coeli. 25
- 6 collegium quod non habet rectorem, potest conuocari per antiquiorē de collegio, vel per eum, qui præfertur in sententiis dicendis, & ipsis non eūtibz potest ad electionē ipsis nō expectatis procedi. in l.j. nu. 4. ff. de albo scribē. 222
- 7 collegiatus non transit de vno collegio ad aliud sine sententia primi. in l. qui sub prætextu. nu. 3. C. de sacros. eccl. 13
- 6 collegia illicita faciētes qualiter teneantur. in l. qui illicitū. nu. 1. ff. de col. illi. 136
- 1 collegia regulariter sunt illicita. in l. ex hoc iure. nu. 7. ff. de iusti. & iu. 8
- 9 collegij bona diuiduntur, quando collegium dissoluitur, & pars collegij recedit. in §. si quis autem. nu. 2. in Auth. de sanct. Episc. 56
- 3 collegio si sint supernumerarij, mortuo vno de collegio supernumerarius qui primo inuenitur, admittitur. in l. si is qui. nu. 1. ff. de excusa. tu. & cur. 72
- 4 collegio excommunicato, an hi qui post loco mortuorū interueniunt, sint excommunicati. in l. quod in rerum. §. & si nauem. nu. 4. ff. de leg. j. 8
- 4 collegia possunt facere contractus per decretū collegij sine superiore, nec est necessarius syndicus, cum collegium præfens contrahit, & cum vno collegiato collegium potest contrahere. in l.j. §. si autem. nu. 1. ff. ad Treb. 132
- 8 collega quando conueniatur pro alio collega. in l. quoniam. nu. 1. C. de conue. sic. debi. lib. x. 5
- 4 collegio illicito ratione sectæ relinqui nō potest, nec singulis de tali collegio. in l. cum senatus. nu. 1. ff. de reb. dub. 101
- collegio Iudæorū relinqui nō potest licet nō sit reprobatū ratioe sectæ. ibi. n. 2.
- collegio frustratorum relinqui potest. ibi. nu. 4.
- * collegium quod sit ad pium actum, dicitur à lege approbatum. ibi.
- 6 collegia quæ pietatem respiciunt sunt approbata. in l.j. §. sed religionis. nu. 1. ff. de colleg. illicit. 136
- 7 collegia licita in pertinentibus ad ipsos collegiatos possunt statuta facere. in repe. l. omnes populi. nu. 6. ff. de iusti. & iur. 9
- 7 collegia probata possunt dare suis rectoribus iurisdictionem. in l. si. nu. 1. C. de iurif. omni. iud. 9
- collegia probata possunt facere statuta de his, quæ pertinent ad eorum iurisdictionem. ibi. nu. 2.
- 6 Qui sunt de collegio artis, & non exercent artem, an gaudeant priuilegio. in l. semper. §. quibusdā. nu. 1. ff. de iure immunit. 224
- 6 collegium & populus est capax vltusfructus, & ibi de ratione inter hæreditatē representatam, & in aliis personis representatis. in l. vsusfructus. num. 5. ff. de stipu. seruo. 62
- 6 collegia possunt facere statuta, & leges inuicē. in l. sodales. n. 2. ff. de coll. illi. 136
- collegium licitè facere possunt simul habitantes, & sic poterunt facere syndicum. ibi. nu. 3.
- collegium facere possunt tres, vel quatuor scholares simul habitantes. ibi.
- collegium approbatum facere possunt omnes, qui habent multa facere & tractare simul. ibi.
- collegium quot personæ constituent. ibi. nu. 4.
- * collegia ex quibus causis constitui possint. ibi. nu. 5.
- collegia quæ sunt causa religionis, vel misericordiz dicuntur licita de iure ciuili. ibi. nu. 6.
- collegiū causa religionis si instituitur, ita vt personæ dicatur ecclesiasticæ nō potest institui sine auctoritate summi Pontificis. ibi.
- collegium doctōrum, vel scholarium est approbatum de iure ciuili. ibi. nu. 7.
- collegia plurium exercentium artes in ciuitate sunt licita. ibi. nu. 8.
- collegium facere possunt pauperes simul ad sustentationem eorum vitæ, non conueniunt nisi semel in men. ibi. nu. 9.
- collegia licita per quas personas regi possunt. ibi. nu. 12.
- collegij de esse est quod habeat rectorem. ibi.
- collegium laicorum coram laico conuenitur: ecclesiasticorum corā ecclesiastico. ibi. nu. 14. eod.
- collegium in quo sunt clerici & laici corā quo iudice conueniuntur. ibi. nu. 15.
- Quæ personæ possunt esse in collegio. ibi. nu. 16.
- Exire de collegio quod quis intrauit, quando possit. ibi. nu. 19.
- collegia licita quas leges & quæ emittant licite inter se faciant. ibi. nu. 20.
- collegia possunt facere syndicum, & coadunationes pro eorū iustitia conseruanda. ibid.
- collegia qualiter dissoluantur. ibi. nu. 21.
- collegio dissoluto quid fiat de rebus ipsius collegij. ibi. nu. 22
- collegij bona quando dissoluto collegio debent diuidi inter illos de vniuersitate qualiter diuiduntur. ibi. nu. 23.
- collegij priuilegia an pereant destructo collegio. ibi. nu. 24.
- 8 Quis in duobus collegiis quando esse possit. ibi. nu. 18. & in l. vnica. nu. 4. C. de colleg. lib. 33
- 6 collegia sunt sub iudiciis secularibus: & milites collegia facere nō possunt. in l.j. ff. de colleg. illi. 136
- 8 Trāfens de vno collegio ad aliud, an gaudeat priuilegio illius collegij. in l. vnica. nu. 2. C. de colleg. lib. xj. 33
- 8 Si aliquis de vno collegio remouetur, & alius illius loco subrogatur, hoc debet fieri de voluntate eorum, qui præfunt collegio. in l. vnica. nu. 3. C. de colleg. lib. xj. eod.
- 5 colonus si eiicitur de possessione, vel de ea exiit quando præiudicat domino. in l. peregre. §. quibus. nu. 1. ff. de acq. pos. 83
- colonus conuentus si responderet non nominando dominum, si fuit condēnatus, & facta executio non præiudicat domino. ibi. nu. 4.
- 6 colonus est dominus fructuum postquam sunt percepti, & à terra separati. in l. eum qui. §. præterea. nu. 1. ff. de fur. 112
- 8 colonus ascriptitius trāferrī de loco ad locum an possit. in l. quem admodum. nu. 7. C. de agric. & censu. lib. xj. 28
- 2 colonus non potest fundum ita exfructuare vltimo anno, quod fructus anni sequentis extenuentur. in l. & hæc. §. cum fundum. nu. 3. ff. loca. 125
- 5 colonus aullo modo possidet. in l. non solum. §. quod vulgo. nu. 3. ff. de vsuc. 100
- 3 colono tenetur quis stare, quando res in ipsum transfertur ex necessitate: secus si ex voluntate. in l. diuortio. nu. 7. ff. solu. matr. 7
- 8 colonus & ascriptitius in quo differant. in l. diffinimus. nu. 3. C. de agri. & censu. libro xj. 39
- * Item colonus & inquilinus. ibi.
- 8 colonus nostri temporis qui, pacto rupto, vadit ad colendas terras aliorum, si possessiones remanent incultæ, tenetur ad tributa. in l. omnes. nu. 4. C. de agric. & censu. lib. xj. 38
- Et quando etiam teneatur dominus, ad cuius prædia accessit. ibi. nu. 4.
- 7 colonus priuati ob non solum canonem quando cadat à iure. in Authen. qui rem. nu. 2. C. de sacros. eccl. 20
- 9 colonus qui ex forma statutorum non potest prædium deferere intra quinque nium sub poenā: licet deferat si est factum sterile. in l. si quis. nu. 4. C. de agric. lib. xj. 37
- 8 Colonus potest fundum deferere si dominus ipsum molestat in cultura, vel prædicta innouauit. in l. si quis. nu. 5. C. de agric. lib. xj. eod.
- 8 Colonus quando possit refricare quæstionem dominij. in l. litibus. nu. 4. C. de agric. lib. xj. 39
- 8 Colonus si per triginta annos non soluit pensionem, non præscribit. in l. male. nu. 3. C. de præscr. xxx. vel xl. anno. 59
- Colonus licet non præscribat rem, præscribit tamen actionem personalem, ibid. num. 4.
- 8 colonus qui facit culturari arbores, vel vineas per inexpertos, si prædia ex hoc efficiantur deteriora, tenetur domino. in l.j. nu. 2. C. de manci. & colo. li. xj. 44
- 8 colonus qui fundos steriles reddit bonos & fertiles sua cultura, nō potest per dominum de eorum cultura remoueri, nec ei pensio augeri. in l. quicumque. nu. 4. C. de omni agro. defer. lib. xj. 42
- 8 colonus quando duo asserūt se dominos fundi quem colit, potest in se fructus retinere satisfando de restituendis ei, qui pro se sententiā reportabit. in l. litibus nu. 9. C. de agric. & censu. lib. xj. 39
- 2 Colonus potest facere expensas viles, & necessarias. in l. colonus. n. 1. ff. locati. 127
- Colonus propter pensionem non solutam potest de fundo expelli. ibid. nu. 2.
- Colonus licet expellatur tamen conuenitur ad possessionem debitam. ibi. nu. 3.
- colonus licet expellatur ob non solutam pensionem, tamen repetit expensas. ibid. nu. 4.
- 7 colonus dicitur habere ius in re, quando de locatione est factum instrumentū, & obligata omnia bona hincinde pro obseruatione. in l. emptorem. nu. 2. C. loca. 157
- 5 colonus, vel alius, qui detinet, si constituit se alieno nomine possidere, an hoc queratur alteri aliqua possessio. in l. quod meo. nu. 9. de acq. poss. 85
- 5 colonus tradens fidē non priuat dominum possessione. in l. quamuis. §. si cōductor. nu. 1. ff. de acq. poss. 87
- colonus qui vere vendidit & tradidit licet semper domino pensionem soluat, tamen ipsum dominum possessione priuauit. ibid. nu. 3.
- 4 colonus non tenetur facere fossata perpetua, sed quæ sunt ad vtilitatem temporis quo conduxit. in l. prædia. §. ita legatum. nu. 2. ff. de fun. in l. tru. 78
- 2 Colonus si remanet in conductione, videtur renouata condictio, & durat pignoris obligatio ipsius conducentis, non tertij. nu. 3. in l. ite queritur. §. qui impleto. nu. 1. ff. loca. 121
- Colonus remanens in fundo quāto tempore remanere debeat, vt videatur facta reconductio, & arbitretur bonus vir. ibid. nu. 12.
- 8 Coloni originarij non liberantur ex priuilegio, nec census non solutione. in l. originarios. nu. 2. de agric. lib. xj. 39
- 2 colonus non debet expelli intra biennium, & quando intra triennium. in l. quæro §. inter. nu. 2. ff. loca. 126
- 8 Colonus qui pro fundo ei locato promisit reddere medietatē non deducit expensas. in l.j. nu. 1. C. de fruc. & lit. expen. 74
- 6 coloni qui habeant conditionem furtiuam. in l. si apes. §. item constat. nu. 1. ff. de furr. 114
- * colonus non debet admittere emptorem, vel procuratorem, nisi sibi doceatur de emptione, & procuratore. in l. colonus. nu. 2. ff. de vi, & vi arm. 119
- 5 colonus meus tradendo rem meam quando priuat me possessione. in l. posside ri. §. in amittenda. nu. 2. ff. de acq. poss. 78
- 8 colonus an possit deferere culturas agrorū, etiā si dominus in nouet pacta, si statutū dicat quod non possit eas deferere. in l. cū satis. n. 6. C. de agric. lib. xj. 40
- 8 colonus esse, vel inquilinum probatur, quādo per decē annos respondit de pensionem vt inquilinus, vel redditu vt colonus. in l. litibus. nu. 2. C. de agri. li. xj. 39
- 5 colonus possidet, quādo interrumpit possessionem domino. in l.j. §. deiicitur. n. 2. ff. de vi, & vi arma. 137
- 2 colonus quando per casum inopinatum superlucratus est, pensio augetur, & quando. in l. si merces. §. vis maior. nu. 2. & 8. ff. loc. 124
- Inter colonum & partiarium non est proprie locatio, sed locatio, ibid. nu. 8. colonus

- colono quando fiat mercedis remissio, ibid. nu. 9. 7
colono partiaro defuncto an tale ius transeat ad heredes, ibi. nu. 9
colonus dicitur habere ius in re, si in contractu locationis est apposta hypothe- 143
ca omnium bonorum, & non potest expelli per singularem successorem. in l. j. §. 3
autem. nu. 6. ff. de superfi.
colonus tenetur potius vendere fructus domino, quam alij. in l. j. n. 3. C. de me- 30
talla. lib. xj.
colonus ante diuisionem fructuum non deducit expensas. in l. fructus. nu. 5. ff. 7
solu. matri.
coloni qui colonia finita perseverant in ea, consuetum factum prestare tenen- 40
tur. in l. j. C. in quib. cau. li. x. fol. 14. & l. cu. satis. n. 14. C. de agric. & censu. li. xj. 40
colonus licet alienari non possit, tamen de vpo pradio ad aliud transfertur. in 39
l. diffinitus. nu. 1. C. de agric. lib. xj.
colonus an possideat. in l. j. nu. 1. C. commu. de vsuca. 57
colonus quando teneatur facere aggeres, & fossata. in l. impensa. nu. 1. ff. de im- 30
pen. in re. dota. fac.
coloni & censiti sunt homines liberi. in l. cum satis. nu. 4. C. de agric. lib. xj. 40
coloni censiti & ascripti liberi sunt, & proprium habere non possunt. in l. si 38
penes. nu. 4. C. de agric. lib. 2.
collusio debitoris vel prescriptio quae contra eum occurrit, non nocet credito- 99
ri ius suum persequi. in l. praes. nu. 1. C. de pig.
comes etiam si possidet comitatum, tamen potest petere vt declaretur comes. in 176
l. vt frui. §. vtrum autem. nu. 2. ff. si vsus fru. petatur.
comes & barones qui habent regalia, possunt poenam pecuniariam minuere, 116
non poenam infamiae, vel aliam non pecuniariam minuere in l. acta apud. §. 1
de amplianda. nu. 2. ff. de re iu.
comes qui reprobauit quaedam facta in castro, videtur alij approbare. in l. lega- 8
ta. nu. 7. ff. de leg. j.
comes effectus clericus desinit esse comes. in §. sed neque. nu. 3. in Auth. de san- 56
ctis. Episc.
comes concedens alicui quicquid iuris habet in tali loco, non valet concessio ni- 19
si appareat de iure concedentis. in l. si sic legatum. §. si mihi. nu. 4. ff. de le. j. 19
comitatus probatur per terminos designatos. in l. j. §. cum vrbem. n. 3. ff. de offi. 32
praef. vrb.
comitatensis si acquirit a ciue, allibratio fiet secundum conditionem possessoris. 12
in l. placet. in 2. lect. nu. 44. C. de sacrosan. eccl.
comitatus soliti portare granum elusum ad civitatem Perusij, non possunt 45
vrgeri vt portent ad alium locum longiorem. in l. 2. n. 1. C. de pri. do. lib. xj. 45
comitatensis natus in civitate an sit ciuis, vel an ciuis natus in comitatu sit co- 217
mitatensis in l. j. nu. 3. ff. ad municip.
comitatenses si tenentur soluere salarium ex forma statuti Potestati, si aliqua vil- 23
la eximatur, ceteri tenentur ad totum. in l. ab omnibus. nu. 1. ff. de leg. j. 23
comitatenses qui plus distant, minus grauantur. in l. pro loci. nu. 1. C. de anno. 11
& tribu. li. x.
comitatensis nupta cui non efficitur ciuis, & ciuis nupta comitatensi non effi- 221
citur comitatensis. in l. Imperator. §. item rescripserunt. nu. 6. ad municip.
comitatensis quomodo differat a ciue de iure coi in l. j. nu. 4. ff. ad municip. 217
comitatus quatuor, qui praerant carceribus si extorserunt pecuniam, 165
omnes tenentur pro vno quadruplo. in l. si in rix. nu. 8. ff. de fca.
comitatio fit in peremptorio, vt si citatus peremptorie non veniat, procede- 62
re contra eum ad victoria secundum partis petitionem. l. consentaneum.
nu. 3. quomodo & quando ind.
commissa sua plene cognitione, vt tibi talem causam committimus, videtur 81
commissa definitio, & facta commissio quo ad omnia. in l. duo Pro. nu. 13.
ff. de re iud. tol. to. & l. qui procuratorem. numero primo. ff. de procu. no
committarius qui potest alienare res hereditarias, non debet primo incipere 81
ad mutuum, quam a nominibus debitorem. in l. magis puto. §. non palem.
nu. 1. ff. de reco. qui ius tute.
committarius potest alienare res hereditarias ex permissione testatoris. in l. n. 10.
3. ff. de eod. tit.
commissio si est facta duobus fideicommissariis, q eligant pauperes, debent si 73
mul eligere. in l. si tibi. §. vnus. nu. 2. ff. de optio. leg.
* commissio iudicis facta nuncio quod citet personaliter ad domum sufficit 24
ide si comitit simpliciter in l. dies cautioni. §. prator ait. nu. 13. ff. de da. antec.
committere in lege dicitur, siue quis facit contra legem, siue faciat fraudem, in 26
l. non auctum. nu. 7. ff. de leg.
committum alicui in liberam eius voluntatem intelligitur q dolus absit. in l. si 48
deicomm. §. si sic. nu. 5. ff. de leg. 3.
committit qui possint. in l. illud. §. si decuriones. nu. 1. ff. q cuiusque vni. no. 12
commendare, & deponere idem sunt. in l. Lucius. nu. 1. ff. de depo. 68. vide etiam 138
in l. Publia Mena. nu. 2. ff. eod.
commodatarius, depositarius, & creditor, conductor & similes, quando possunt 77
reterre quastionem dominij, in l. commodate. nu. 2. ff. commo.
commodatarius si non restituit, an estimabitur res, vel possessio quae pertine- 77
bat ad commodatum. ibid. nu. 3.
commodata res quae remittitur per commodatarium si perit, cuius periculo 77
pereat. in l. cum. qui. §. sed & si dum. nu. 1. ff. commo. od.
Ex personarum qualitate perpenditur an sit actum, q commodatarius re com-
modatam reportet. ibi. nu. 2.
commodata res si detur nuncio commodantis, & perit, quando commodata- 77
rius teneatur. ibi. nu. 3.
commodans qui agit contra commodatarium pro re commodata deteriorata 77
vel furto per eum subtrahita, quando poterit agere actione legis Aquiliae. in
l. si vt certo. §. duobus. nu. 13. & 15. ff. commo.
commodatas res diuersas quando quis habet a duobus, locus est gratificationi, 76
quas soluet. in l. si vt certo. §. quod vero. nu. 2. ff. commo. da.
commodatarius adhuc vt teneatur de culpa, necesse est q commodatum, fiat gra- 16
tia ipsius, & forma positionum. in l. si certo §. sed interdum nu. 2. ff. commo. 16
commodatum in dubio praesumitur rogato commodatarij. ibi. nu. 3.
commodauerit, q accipiat large pro mutauit, & quo. in l. vltima. nu. 2. C.

- de his qui ex pub. lib. x. 9
Commodata res quando possit retineri prae textu impensarum. in l. si. nu. 1. C. de 139
commo.
Commodata res per vxorem si non inueniatur, tenetur cauere, de quo caueat, 19
in l. constante. §. si vxor. nu. 6. ff. sol. mar.
Commodatarius exigit rem a fure, & quomodo. in l. si. §. sed cum in secunda. §. 6
13. C. de furt.
Commodatum a precario in quo differant, & rationem diuersitatis habes. in l. 78
in commodato. §. sicut. nu. 2. & 5. ff. commo.
commodatum reperam, si finitum est tempus, in quo re commodata vti poteras 6
absque tua culpa, & non vsus fuisti ibi. nu. 6.
Commodatum ne restituatur interdici potest. in Auth. de depo. nu. 3. 36
* Commodum capiens, quo inobediens priuatur debet sufficere onus cautionis, 3
in Auth. de hered. & falcid. §. si quis. nu. 2.
Commodum quis non debet consequi ex eo, quod quis est nixus impugnare. in l. 131
ita tamen. §. qui suspectam. nu. 8. ff. ad Treb.
Commoditas qua quis priuatur, si respicit commodum certae personae, illi appli- 3
catur. in l. si quis. nu. 6. in Auth. de hered. & falcid.
Communicandum quando sit quod per extorsionem aliquis creditor consequi- 130
tur. in l. pupillus. nu. 1. ff. de his quae in frau. credi.
* Commune an in eum sit in l. serui electione. §. Labeo. nu. 1. ff. de leg. j. 4
* commune quod est meum est. in l. 1. §. potestatis. nu. 6. ff. de pecul. 92. & in l. 1. n. 1. C. de ven. rer. fil. lib. x. & in l. 1. nu. 2. C. qui test. fa. pos. & l. si cum vno. num. 1. 65
ff. si ex nox. caus. agat.
Commune quod est, est meum ex interpretatione, non verum. in l. id quod nostrum. 237
nu. 1. ff. de reg. iur.
commune cum vult aliquid vendere, quod sit consilium. in l. 1. nu. 1. ff. ne quid in 134
loco pub.
Ratio quare expediat a comunione recedere. in l. 2. nu. 7. C. quando & qui. quar. 20
pars. lib. x.
* Communi stare compellitur nemo inuitus & quando. in l. si non sortem. §. si 49
centum. nu. 1. & 4. ff. de cond. ind.
* commune si dedit officium alicui per menses sex incipiendo in calendis futuris si non 66
potuit illud euincere ad quid teneatur. in l. si vsus fructus. n. 4. ff. de vsu. le. 66
Comunis vsus vtendi, vt dicatur probatus, quantum tempus requiritur, an idem 81
quod in communi vsu loquendi. in l. Labeo. nu. 9. ff. de suppl. legata.
Comunis vsus loquendi attenditur. in l. fur est manifestus. nu. 7. ff. de furt. 112
communis vsus loquendi praefertur propriae significationi. in l. non dubium. n. 26
11. C. de legi.
communis vsus loquendi vt dicatur communis, debet esse saltem x. annorum. 46
in l. 1. nu. 99. C. de dignit. lib. xj.
communis vsus loquendi est, q genitius denotet possessionem, & nudam dete- 2
tionem. in rub. nu. 6. ff. de ope. no. nun.
communis vsus loquendi in interpretandis sermonibus praevalet, & derogat 9
omni constitutioni & dispositioni, an regula. in repeti. l. omnes populi. n. 57.
ff. de iusti & in f. 13. & l. talis. nu. 2. ff. de leg. j.
communis vsus loquendi probari debet, quando quis in eo se fundat. in §. cum 6
igitur. nu. 2. in Auth. de non elig. secundo nubem.
* communis vsus loquendi debet probari quando quis in eo se fundat. in l. vnus. §. 117
illud. n. 2. ff. de trit. vi. & ol. leg. 74 & in l. si qs seruus. n. 2. ff. de codi. & dem. 117
* communis vsus loquendi licet non sit proprie significatio tamen propriae significa- 174
tioni praefertur, & locum habet in statutis. in l. j. nu. 2. ff. de suis & le.
* communis res illa dicitur quae pluribus se offert inter ceteras. in §. Littorij, 69
nu. 2. inst. de re. di.
communis vsus loquendi dat significationem rei, & an sit propria significatio, 77
in l. Labeo. nu. 1. ff. de suppl. leg. f. 80. & l. cum delationis. §. afinam. ff. de fund. in
stru. nu. 3.
communis vsus loquendi attenditur in statutis. in l. 1. §. potestas. nu. 1. ff. de pec. 92
communis vsus loquendi qualiter phat. in l. si chor. §. his verbis. n. 1. ff. de leg. 3. 58
communis vsus loquendi non est intellectus proprius sed figuratiuus & inter- 236
pretatiuus. in l. liberorum. nu. 10. ff. de verb. sign.
communis si patitur quem esse semel de prioribus, vel tanquam consiliarius 143
in consilio proponere, ex tali actu inducitur quasi possessio. in l. j. §. hoc inter
dicto. nu. 1. ff. de itine. actuque priua.
Communitas non potest concedere repraesentationem propter factum sui subditi, que 122
potest iure ordinario coercere, item nec dominus contra vniuersitatem sub-
ditam. in l. 1. §. habet itaque. nu. 1. ff. si quis testa. lib. esse iust. iur.
communitates in praedictum civitatis non possunt inter se ipsas diuidere si- 33
ne eius licentia. in l. vnica. nu. 9. C. de metro. Berit. lib. xj.
comparatio quando fit, an sola depositio testium sufficiat. in Auth. at si con- 138
tractus. nu. 6. C. de fide instru.
comparare verbum non importat necessariam emptionem, sed comprehendit etiam 111
permutationem. in l. 1. nu. 3. ff. de contrah. emp.
comparare est verbum generale ad omnes contractus innominatos, & diuer- 159
sum est a verbo emere, seu vendere. in l. 1. nu. 1. C. de rerum permu.
comparare & emere differunt, & quando admittatur ea differentia. in l. si quid 55
earum. nu. 1. ff. de leg. 3.
comparatione literarum fit plena fides, & quando. in Auth. at si contractus. nu. 138
4. C. de fide instru.
comparatio literarum potest fieri ad librum rationum alicuius, ibi. nu. 5.
comparatio literarum fieri debet per peritos coram iudice. in §. sed & si. n. 14. 32
in Auth. de instru. cau.
comparatiu relinquit formam positivi in extraneo. in l. legata. nu. 1. ff. de leg. 1. 8
comparationis literarum examinatio olim operabatur, q instrumento negato da- 731
batur plena fides, & qua fide faciat comparatio. Auth. de instru. cau. n. 2. & 731
comparatio literarum quando fit, requiritur duplex scriptura. in l. comparatio 138
nes. nu. 1. C. de fide instru.
comparatio literarum quando fieri possit in priuatis scripturis etiam si priua- 138
ta scriptura non habeat subscriptionem trium testium. in §. illud. n. 1. in Auth.
de his qui ingre.

Index singularium materiarum

- Comparatio literarum** quando fiat in scripturis sumptis ex archiuo. *ibid.* n.2.
comparatio ex quinque generibus scripturarum fieri potest. *ibid.* n.4.
1 **Comparatio literarum** ad aliquam scripturam ut fiat, quid requiratur. in *Auth. de instru. cau.* n.4. 31
Si ex vna parte adest instrumentum, ad quod petitur fieri comparatio, & testes pro instrumento deponentes, & ex alia parte sola comparatio literarum alterius instrumenti eiusdem hominis, cui magis credendum sit iudex arbitrat. *ibid.* n.5.
2 **festes** quot requirantur ad probationem priuatæ scripturæ, ut ex ea fiat comparatio. §. si quis. nu.1. & §. in *Auth. de eod. tit.* *ibid.* 31
3 **Compareas** ut heres, vel procurator, ut constituat debitorē in mora, debet per instrumentum ostendere se esse talem. in l. si quis inficiatus, nu.1. ff. de po. 97
4 **comparatiui** natura est relinquere formā positiui in extraneo. in l. cum filius. §. pater. nu.1. ff. de leg. 2. 40
3 **Compaternitas** non contrahitur per procuratorem. in l. Gallus. §. forsitan. nu.2. ff. de lib. & posth. 96
7 **Cōparatio** non obicitur de eo, q. alteri debetur. in l. eius. n.1. C. de cōpēsa. 147
compensatio quando non opponitur procuratori in rem suam. *ibid.* n.2.
* **Compensationis** exceptio hodie respicit maximē ipsam actionem. *ibid.* n.3.
* **compensationis** exceptio est in rem. *ibid.* n.4.
2 **Compensatio**, an tollat debitum ipso iure. in l. verum est. nu.1. ff. de compensa. fol. 67. & l. quod dicitur. nu.10. ff. de impen. in rebus dotalib. fact. 30
2 **compensatio** contra agentem actione depositi non admittitur. l. cum is. §. fideiussor. nu.4. & §. ff. de condi. inde. 52
2 **compensatio** ad hoc ut tollat obligationem, satis est quod notificetur etiā extra iudicium. l.1. nu.2. ff. de compensa. 95
7 **compensari**, an possit cum debito si actione commodati petitur quātitas. in l. si. nu.2. C. de compens. 147
7 **Compensatio** admittitur de quantitate ad quantita tem, licet diuersi generis. in l. neque scriptura. nu.2. C. de eod. tit. *ibi.*
compensatio an habeat locum in causa dotis respectu rerum amotarum, *ibid.* num.4. 19
7 **compensatio** fit ipso iure ad euitationem pœnæ. l. si constet. nu.6. C. de eod. 146
7 **compensatio** an habeat locum, quando aliquid debetur causa conditionis implendæ. in l. si constet. nu.4. C. de eod. *ibid.*
3 **compensatio** fit in dote, quando quantitas debetur vtrique. in l. si constante. §. si vxor. nu.1. ff. sol. mar. 19
2 **compensatio** quantitatis ad quantitatem admittitur, non autē speciei ad quantitatem. in l. si conuenerit. nu.2. de pig. act. 82
2 **compensatio** non fit, etiam quando pecunia petitur, ut species, & sic de specie ad quantitatem. in l. cum fundus. §. seruum tuum. nu.8. ff. si cer. pet. 18
3 **compensatio** pro debito vnius tutoris potest obici alteri tutori, etiam tutela durante. in l. inter tutores. nu.1. & 4. ff. de admi. tut. & cur. 54
2 **compensatio** non obicitur contra agentem conditione indebiti. in l. cum is. §. fideiussor. nu.3. ff. de condi. inde. 52
3 **compensatio** in actione de dote non prohibetur, in l. si filiosa. nu.1. ff. solu. matrimo. 19
6 **Cum** de debito opponitur alterius debiti incontinenti liquidandi intra quantum tempus debeat fieri **compensatio**. in l. aufertur. §. qui compensationem. nu.1. ff. de iure fisci. 213
2 **Quod** potest contrario iudicio peti, potest in compensationem deduci. in l. in rebus. §. quod autem. nu.1. ff. commo. 78
7 **Si** mihi agenti ad decem opponis compensationem de xx. quæ tibi debeo, non condemnabor in aliis decem, nisi agatur per viam reconventionis, *ibi.* nu.2.
7 **compensatio** de debito non liquido ad debitum per confessionem partis in iudicio, quando opponatur. in l. compensationem. nu.5. C. de compensa. 147
Compensatio ad debitum liquidum per testes vel instrumentum, ad debitum non liquidum quando fieri possit, *ibid.* nu.6.
compensatio opponitur contra executionem, & quando. *ibid.* nu.7.
7 **compensatio**, an possit fieri in alternatiua obligatione, in qua est species & quātitas. in l.1. nu.1. C. si ma. fac. alie. ra. hab. 177
7 **compensatio** de re ad quantitatem, & sic de frumento ad pecuniam, an habeat locum. in l. neque scriptura. nu.5. & 6. C. de compensa. 147
7 **compensari** potest etiam id, quod debetur officio iudicis. in l. etiam. nu.1. C. de eod. tit. *ibid.*
7 **cōpensatio** de quibus rebus opponatur. in l. compensationis. n.1. C. de eod. *ibi.*
Compensatio an habeat locum ubi prohibetur reconuentio. *ibid.* nu.11.
compensatio habet locum in dispositio. *ibid.* nu.9.
7 **cōpensatio** potest opponi contra eū, qui petit legatū. in l. si propter fructus. n.1. C. de eod. *ibid.*
compensatio fit de fructibus ad pecuniam quando sunt consumpti, & ad estimationem redacti. *ibid.* nu.2.
3 **compensatio** quantitatis debite in pecunia ad quantitatem fructuum non fit. in l. diuortio. §. ob donationem. nu.1. ff. sol. matr. 8
5 **compensatio** de debito puro, ad deoim causa conditionis implendæ non admittitur. in l. statuliberos. nu.1. ff. de statulib. 69
7 **compensationis** exceptio potest opponi post sententiam. in l. lex causa. nu.1. C. de compens. 146
Quod debitum possit in compensationem deduci. *ibid.* nu.2.
compensatio est vnius de re ad aliud creditum facta contributio. *ibid.* nu.3.
7 **compensatio** non admittitur contra repentem in debitum in l. cum quis. nu.1. C. de iur. & fideigno. fol. 11. Si interdu. nu.1. & 2. ff. de condi. inde. 51
6 **compensatio** ex debito naturali non potest opponi in l. procurator. §. si procurator. nu.3. ff. rem. ra. haberi. 105
7 **compensatio** de specie ad speciem fit partibus volētibus, vel iudicis officio. in l. §. si cum me. nu.1. ff. si pars hære. pera. 169
7 **compensatio** non videtur reiecta eo ipso, quod pronūciatur super princip. in l. in iur. con. §. si pronūciatur. nu.1. ff. de neg. gest. 175
7 **compensatio** quod nat ipso iure ad impediendū cursum viuarum in l. si cōstet. nu.1. C. de compensa. 146
2 **compositum** differt à suis compositis realiter. in l. si conuenerit. §. si quis. nu.7. ff. de pig. actio. 82
8 **compositio** super tributis soluēdis potest fieri cum soluere debēti bus propter paupertatem. in l. vltima. nu.2. C. de anno. & trib. lib. x. 12
1 **componere** partes ad iudicem non spectat. in l. si de meis. §. recepisse. nume. 6. ff. de arbit. 145
8 **compositiones** p. tributis sunt seruādæ. in l. vltima. n.5. C. de anno. & trib. lib. x. 12
8 **compositio** facta pro annuis præstationibus, vel tributis certo modo soluēdis, intelligitur facta in perpetuum. in l. vltima. nu.7. C. de anno. & trib. lib. x. 12
9 * **compositores** institutionum imperialium tres fuerunt, scilicet Tribonianus Theophilus, & Dorotheus. compositores autem ff. octo remissiū in præfat. inst. nume. 2. 1. 58
3 **compromissum** si est factum, & dati fideiussores, & finito tempore prorogatur, fideiussores tenentur. l. Titius. nu.1. ff. de execu. tut. & cur. 73
3 **compromitti** an possit ut arbitramentum feratur ad consilium sapientis. in l. illa institutio. nu.10. ff. de hære. insti. 109
6 **compromittentium** vnus si ex vna parte paret sententiā, an omnes teneantur. in l. stipulationum. §. si sortem. nu.2. ff. de verb. obli. 9
6 **compromissum** si est factum in arbitrium alterius ex contrahentibus, illo non arbitrate receditur à persona, secus si in arbitrium tertij. in l. si quis arbitratu. nu.2. ff. de verb. obli. 19
compromissum factum in arbitratorem, an extinguatur altero ex contrahentibus defuncto, q. sic, si assumitur super cōtractu perficiendo, secus si super cōtractu perfectō, vel aliquo accessorio. *ibi.* nu.13.
compromissum si est factum in Titium, ut arbitretur de consilio Sépronij, Sempronio nolente consulere, vel quia mortuus est, an arbitrator solus possit expedire. *ibid.* nu.15.
7 **compromissum** si est factum in arbitrium cum iuramento & pœna, iuramentū reuocatur. in *Auth. decernimus.* nu.2. C. de arbit. 88
5 **compromissum** finitur vno ex pluribus arbitris mortuo in l. duo ex tribus. n.2. ff. de re iud. 115
1 **compromisso** facto per stipulationem sine pœna, an ex sententia oriatur actio. in l. diem proferre. §. sed si pœna. nu.2. ff. de arbit. 148
1 **compromisso** facto in arbitrio de controuersia, quæ vertebatur super certo fūdo cum plena potestate arbitrandi, arbitrator non potest cogere partem, ut det alteri parti aliquam aliam rem, de qua non erat contentio. in l. Aquilia. nu.4. ff. de transac. 93
1 **compromissum** si est factum ut aliquis examinet negotium vsque ad sententiā alij sententiet, neuter erit arbiter. in l. si de meis. §. recepisse. n.3. ff. de arbit. 145
9 **compromissum** factum cum iuramento & pœna valet. in §. quia vero. nu.2. in *Auth. de iudi.* 35
1 **compromissum** non potest fieri de crimine, quando agitur criminaliter etiā si pœna sit pecuniaria. in l. non distinguemus. §. Iulianus. nu.1. ff. de arbit. 148
1 **Quando** quis dicatur malitiose omittere in compromisso deducta. l. de rebus. nu.2. ff. de arbit. 149
1 **compromitti** potest in iudicem ordinarium, ut in arbitratorem. in l. sed & si in seruum. §. si quis iudex. nu.1. ff. de arbit. 145
4 **compromittere** non est lata culpa. in l. cum hæreditas. nu.2. ff. ad Treb. 140
2 **compromissum**, in quo dicitur q. potest cognoscere de iure, & de facto, pronūciare tantū de iure, q. erit arbiter. in l. societate. §. arbitrorū. n.9. ff. p. soci. 109
2 **compromissum** si est factum in aliquem ut ferat sententiam secundum consiliū sapientis, valet. in l. §. si plures. nu.15. ff. de exer. act. 87
9 **compromisso** deserto appellans habebit tempus ad prosequendam appellationem, quod superat de biennio facti compromissi. in *Auth. de appell.* n.7. 45
8 **compromissum** recipere nemo cogitur, in l. in sacris. nu.1. C. de proximis sacror. scriinio. lib. xix. 50
3 **compromissum** factum in aliquem sub nomine dignitatis, non transit ad successorem. in l. qui liberis. §. hæc verba. nu.5. ff. de vul. & pupil. 122
1 **compromissum** factum in aliquem, ut ferat sententiam de consilio alterius quādo valeat. in l. item si vnius. §. idem Pomponius. nu.1. ff. de arbit. 146
1 **compromissum** qñ cōprehēdat incognita. in l. sub p. textu. c.6. C. de transac. 77
5 **compromissum** factum collegio, in quo erant x. homines, nō finitur licet collegium reducat ad minorem numerum. in l. quod in rerum. §. & si nauem. nu.3. ff. de leg. j. 8
3 **compromissum** factum à prælato an extinguatur eius morte. in l. si per epistolam. nu.3. ff. de acq. hære. 151
4 **compromisso** facto si arbiter mandauit fundum locari, & pars locauit & postea locationi contrahent, non incidit in pœnam laudi, sed locationis sic. in l. si fideiussor. §. meminisse. nu.2. ff. de leg. j. 14
3 **compromissum** si est factum in clericum & laicum, si discordant in electione tertij, uterque iudex eligit. in l. iuris peritos. §. cum oriundus. nu.1. ff. de execu. tut. & cur. 72
2 **compromissum** est quedam transactio. in l. eleganter. nu.3. ff. de condi. inde. 48
7 **compromitti** potest in aliquem ut pronūciat quem restituendum, vel non. in l. si. nu.5. C. vbi & apud quem. 85
1 **compromissum** factum ante litem contestatā finitur lite contestatam, factum post, finitur per sententiam. in l. qui fidem. nu.6. ff. de trans. 96
7 **compromitti** potest in arbitros ut possint sine haello, & sine litis contestatione pronūciare in scriptis. in *Auth. offeratur.* nu.5. C. de lit. contest. 98
8 **computatio** facta ab eo, ad cuius officium spectabat, quæ effectus producat. in l.1. nu.6. C. de iure i. lib. x. 3
cōputatio erronea vtiq. ad triginta annos retrahat, post habet vim sentē. nu.7.
8 **computatio** graduum de iure civili attenditur in successione, in matrimonij ius canonicum. in l.2. nu.1. C. de success. edic. 10
8 **computatio** simplex erronea non nocet. l.2. nu.4. C. de iure si lib. 10. 3
7 **complices**, seu participes qui dicuntur. in l. vna. nu.2. C. si. rec. prouin. 152
4 **compulsio** & restitutio sunt iudicis officio, non iure actionis. in l. Papinianus. nu.1. ff. ad Trebel. 140
1 **concesso** aliquo alieui, inuideantur concessa omnia, quæ ad id seq. possunt. in l.2. nu.3. ff. de iurid. omni. 47
8 **concessi**

- Concesso accessorio inseparabili à principali videtur principale concessum. in l. quisquis. nu. 1. C. de agric. & censu. lib. xj. 37
- Concesso secunda valet, quando per primam non impeditur. in l. in concedendo. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 43
- Concessio regni Hierusalem facta per Papam Regi Carolo, valuit. in l. id quod apud. nu. 1. ff. de leg. 1. 5
- Concesso haustu aquæ, iter tacite sequitur, & non est seruitus, sed accessio. in l. item. §. qui habet. nu. 1. ff. de ser. rust. prædi. 184
- Concessio facta motu proprio, valet: & quid importet. in l. 1. num. 3. C. de pet. subla. lib. x. 10
- Concessio facta cum clausula non obstante tali lege valet. ibid. nu. 4.
- Concedere plenam administrationem, & liberam, idem est. in l. procurator. n. 2. ff. de procur. 110
- Si dicitur quod possit facere quicquid ipse dominus facere posset, est id quod concedere liberam. ibid. nu. 3.
- Si promissit se ratum habiturum quicquid per eum factum fuerit, videtur concedi libera. ibid. nu. 4.
- Concessum ex duplici causa finali, vna cessante, alia remanet. in l. si ventri. §. in bonis. nu. 1. ff. de priui. credi. 126
- Concessio facta Titio, & suis hæredibus, quomodo intelligatur. l. Gallus. §. etiã si. nu. 4. ff. de lib. & posth. 97
- Concessio semper intelligitur facta sine præiudicio alterius. in l. si finita. §. deinde. nu. 4. ff. de dam. infec. 29
- Concedo, verbum, continet simplex mandatum: & in incorporalibus cessio habet vim traditionis. in l. ad eum, quem. nu. 1. & 3. ff. de donationib. 62
- Concedo, verbum, quando alia causa non apparet, id est quod dono. in l. vxo ri. §. cum Seius. nu. 3. ff. de leg. 52
- Concesso aliquo omnia concessa videntur, quæ illud ad plenam faciunt. in auth. vt liber. de cat. nu. 2. 33
- Concesso aliquo & illud concessum videtur, sine quo beneficium illud concessum esse non potest. inst. quib. ex caus. manumit. non licet. nu. 4. 63
- Concedo tibi intra talem arborem, an ipsa arbor venit. in l. 1. §. cum vrbem. nu. 12. ff. de offic. præfec. vrb. 31
- Concessum per edictum necesse non impetratur à iudice. in l. 1. §. nuntiatio. n. 1. ff. de ope. no. nun. 5
- Cõcessio facta motu proprio, quando dicatur facta ad partis postulationem. in l. 1. nu. 9. C. de peti. bono. subla. lib. x. 10
- Concessio facta Abbati de vendendo ex bonis monasterij pro certa causa, comprehendit alienationem factam per Abbatem partim pro centum, & partim pro alia parte terræ. in l. Arist. nu. 3. ff. de donationib. 59
- Concessio prima trahit ad ultimam, nõ ultima retro ad primam. in l. receptum. n. 1. ff. de commu. præd. 186
- Concessio continens beneficium Principis in dubio intelligitur realis. in l. pater. nu. 4. ff. de seru. lega. 70
- Concessio principis continens aliquid contra ius, facta ciuitati, vel vniuersitati, in dubio videtur realis. ibid. nu. 5.
- Concessio continens priuilegiu facta singulari personæ, quando dicatur realis, vel personalis. ibid. nu. 6.
- Concessio priuati quæ refertur ad ius si indeterminatè respectu fundi dominandi fundo dicitur personalis, si determinatè realis, nisi ex qualitate personæ, & relicti aliud præsumitur. ibid. nu. 3.
- Cõcessio priuati, vel inferioris à principe cõtinens meram facultatē facti, vt si dicatur, cõcedo tibi facultatē eundi, præsumitur personalis. in l. pater. n. 7. ff. ibi. 40
- Conclauē quid sit. in l. quod conclauē. nu. 1. ff. de dam. infec. 155
- Conclusio quod non requiratur in inquisitione clausulæ super quibus omnib. intendit, & de cõsuetudine, quod ponatur in inquisitione. in l. ex lege. §. si publico. nu. 13. ff. ad leg. Iul. de adul. 130
- Conclusio & renunciatio quoad materiam productionis testium, an differat. in §. quoniam vero. nu. 33. in Auth. de testi. 40
- Conclusio in quærela inofficiosa est, quod petatur testamentum rescindi. in l. nã & his. §. huius autem. nu. 1. ff. de inoffi. test. fol. 157. & in l. qui repudiantis. §. cū contra. nu. 1. ff. eo. 161
- Concludendi modus in actione in factum. l. hac in factum. nu. 1. ff. de his quæ in frau. cred. 130
- Conclusum postquam est in causa superuenisse aliquid, vel post sententiam, à pari procedunt. l. si mater. §. eandem. in ff. de excep. rei iudica. 155
- Cõclusio in libello in actione hypothecaria. in l. re aliena. not. 12. ff. de pig. actio. 85
- Conclusio in libellis criminalibus non est necessaria. in l. quid ergo. §. poena grauior. nu. 8. ff. de his qui no. inf. f. 101. & in l. libellorum. nu. 19. ff. de accu. 145
- Conclusio in petitionem hæreditatis. in l. licet. nu. 2. ff. de pet. hære. 164
- Conclusio in libello reitutio. in l. minor. §. si autem. nu. 3. ff. de minor. 134
- Conclusio indeterminata, an admittatur interdicto quod vi aut clã. in l. 1. §. hoc autem. nu. 10. ff. de ope. no. nun. 5
- Conclusio libelli, in actione hypothecaria qualiter formetur, in l. 2. num. 1. C. de luitioe pig. fol. 104
- Cõclusio necessaria nõ requirit in excep. sicut in libello. in l. 1. nu. 5. de excep. 151
- Conclusio libelli in rerum amotarum. in l. 1. nu. 1. ff. rer. amotarum. 31
- Concubinatus dicitur thorus sicut matrimonium. in Auth. qui. mo. nat. nu. 929
- Concubinatus est illicitus de iure canonico licet licitus de iure civili. in concubinatus. nã. 2. ff. de concub. 38
- Concubinatus coitus qualiter dicatur legitimus. ibid. nã. 3.
- Concubina non mutat domiciliu, nisi quando se trãfert cū maiori parte fortunæ suarū, vel habitatione. l. Imperatores. §. rescripserūt. n. 2. ff. ad muni. 221
- Concubina & vxor, an differant. in l. item legato. §. parui. nu. 1. ff. de leg. 3. 55
- Concussio dicitur, si officialis infert metum, vt extorqueat pecunias. in l. 1. nu. 5. C. de nauicula. lib. xj. 28
- Condemnatus de furto est infamis licet in veritate non fuerit. in l. Athletas. §. item si quis. nu. 1. ff. de his qui no. infam. 98
- Condemnatus ex l. municipali vel inquisitione an sit infamis remissuē, in l. nõ poterit. nu. 2. de fur. 119
- Condemnatus pro maleficio in centum: quæ si non soluerit intra decem dies postquam fuit captus, amputatur sibi lingua, si fuit captus intra decem dies & eo existente capto, fit statutum, q̃ banniti retro soluta certa quantitate rebanniantur, an ille captus si soluat quantitatē, debeat rebanniri. in l. si is qui pro emptore. nu. 50. ff. de vfuc. 96
- Condemnari non potest veniens ad allegandas causas absentia. in l. liberto. §. litem. nu. 1. ff. de neg. gest. 170
- Condemnationem crescere, quæ infamia facit. in l. eum qui. nu. 8. §. de iure. 26
- Si ex pluribus condemnatis vnus soluit, illius tantum nomen debet cancellari. in l. ij. nu. 1. ff. de his quæ in testamen. delen. 103
- Condemnatio tota si cancelletur vno soluente ex pluribus condemnatis, remanet tamen valida in personis aliorum. ibi nu. 2.
- Condemnatus ad mortem ab eo, qui damnare non poterat, non efficitur seruus poenæ. in l. rei capitalis. §. eum. nu. 1. ff. de poen. 184
- Condemnatus ire in exilium, si antequam vadat delinquat, vt exul punitur. in l. in seruorum. nu. 1. ff. de eod. tit. 186
- Condemnatus de vi priuata infamatur. in l. si præses. nu. 3. ff. de eod. 180
- Condemnatus de maleficio publico est infamis, non tamē quo ad matrimoniu in l. infamem. nu. 1. ff. de pub. iud. 141
- Cõdenat⁹ de crimine pub. siue criminaliter siue civiliter, an sit infamis. ibi nu. 4
- Condemnatus ex inquisitione, an sit infamis. ibi n. 7.
- Condemnati & mitrati sunt infames. ibi.
- Condemnatus poena alicuius statuti est infamis, si vigore illius statuti reperietur damnatus de publico iudicio. ibi nu. 9.
- Condemnatus pro iniuria etiam leui est infamis. ibid. nu. 12.
- Condemnatus de publico iudicio, & sic infamis, potest accusationes inchoatas perficere, & suum accusatorem accusare: & etiam extraneu, si suam vel suorum iniuriam prosequatur. in l. qui iudicio. nu. 1. ff. de accul. 146
- Cõdenat⁹ ex forma stat. an sit infamis. l. cessat. ignominia. n. 1. ff. de act. & obl. 163
- Condemnati plures in solidum, ita q̃ vnica solutio sufficiat, possunt opponere beneficium diuisionis. in l. Paulus respondit. la. ij. nu. 2. ff. de re iudi. 115
- Condemnatus ex forma statuti conditione ex lege, non dicitur condemnatus criminaliter in repe. l. de quibus. nu. 19. ff. de legib. 20
- Condemnatus in mille, & in quarto pluri, si non soluit intra decem dies, potest illud quartum compensare. in l. ideo. nu. 1. ff. de compen. 96
- Condemnatus in expensis, si in aliqua interlocutoria obtinuit in causa principali: & reus condemnatur in expensis, non restituit expensas per eum habitas pro interlocutoria. in l. si pignore. n. 2. ff. de pign. actio. 83
- Condemnatus de maleficio in minus prepter qualitatem omiffam, & soluit, an possit de nouo accusari occasione illius qualitatē. in l. sepulchri violati. nu. 1. ff. de sepul. vio. 134
- Condenato si debebat extrahi oculus dexter, & extrahatur sinister, non debet extrahi dexter secundū formā cõdenationis. in l. elega. §. q. n. 3. de pig. actio. 84
- Condemnatus in metallum ad tempus intelligitur de decennio, si autem est datus simpliciter, intelligitur perpetuo. in l. siue f. finito. nu. 1. ff. de pã. 188
- Condemnatus ad mortem si aufugit, peccat. in l. relegati. n. 1. ff. de eod. 184
- Condemnatus ad locadum ex compromisso poenali, si locat, & deinde locatio ni contraueniat, an ab alia obligatione prima sit liberatus. in l. si hæres. nu. 1. ff. de act. empt. 115
- Condemnatus pro falsitate, & in quanto pluri si non soluerit intra decem dies an si peruenit in fortiam communis, & velit soluere condemnationem sine quanto pluri vigore statuti vt euitet amputationem linguæ admittatur. in l. publicorum. nu. 5. ff. de publi. iudiciis. 139
- Condemnatus ad speciem dandam in actione personali, non liberatur, nisi faciat rem accipientis, ita q̃ auocari non possit. in l. Pomp. onius. §. sed & is. nu. 5. ff. de procur. 168
- Intellige si ad dandum: secus si ad tradendum. ibi nu. 8.
- Condemnatus in reali liberatur sola traditione. ibid. nu. 7.
- Condemnatus in metallum retinet ea, quæ sunt iuris naturalis, & etiam ea quæ sunt iuris ciuilis executiua illius iuris naturalis. l. si vici. n. 2. ff. de re iud. 114
- Condemnatus in quinquaginta per arbitrium, & per iudicem reducentem in centum, si non soluit centum, non incidit in poenam compromissi, nisi pro eo quod arbiter iudicauit. in l. multa. nu. 2. ff. de cond. & dem. 109
- Condemnatus ad mortem statim efficitur seruus poenæ, & testamentum factu ab eo non valet. in l. qui vltimo. nu. 1. ff. de poen. 189
- Condenatus ad mortē potest examinari cõtra alios ad aliquale iudiciu. ibi nu. 2
- Condemnato ad speciem actione reali datur tempus officio iudicis ad speciem, siue ad rem, in actione personali datur tempus. in l. fideicom. n. 1. ff. de vfui. in l. si cum exceptione. §. quatenus. nu. 5. ff. quod merus cau. 126
- Condemnato ad rem, quam restituit, si res ipsa reuerfa sit, an contra ipsum per illum, cui res fuit restituta, poterit agi ex prima sententia. in l. sed & h. p. i. fessori. nu. 2. ff. de iureiur. 24
- Condemnati ad mortem non possunt dilationibus inductis à lege, vel statuto renunciare. in l. custodias. nu. 5. ff. de pub. iud. 142
- Condemnatus ex l. de vi. ff. de vi priuat. non potest esse iudex & quando opponatur hæc exceptio, q̃ iudex sit infamis. ibi nu. 2.
- Condemnatus si est aliquis de falso instrumento non nocet vntenti. in l. Lucius Titius. nu. 1. ff. de his qui no. inf. 101
- Condemnatus ad dandum vnum Par caporum, secundum q̃ sui antecessores fecerunt, non dicitur condemnatus sub conditione. in l. eum qui. §. Iulianus. nu. j. ff. de consti. pecu. 71
- Condemnatus de adulterio, an puniatur capite. in l. ij. §. miles. nu. 1. ff. de his qui no. inf. 98
- Condemnatio facta cõsiliariis, qui non veniunt ad cõsiliu, si distribui debet inter ipsos, condemnatus habebit partem. in l. ad omnib. §. si Titio. n. 3. ff. de leg. j. 23
- Condenatio in que fiat quando agitur vt caueatur, & quis non vult cauere, in l. si hnta. §. el. genter. nu. 8. ff. de dam. infec. 34
- Condemnatio l. 1. si quis dicat ten. n. 1. a. omis ponderis, & reperitur numerus, nihilominus sequitur in minori. in l. qui vas. nu. 2. ff. de fur. 117

Index singularium materiarum

- 6 * Condemnationis quando poena venit pro dimidia parte forma, in l. senatus. §. senatus. nu. 3. ff. de iur. fisc. 210
- 8 condemnatio de homicidio quando sequi possit ex processu facto de vulnere. in l. damni §. Sabini. nu. 6. ff. de dam. infec. 36
- condemnari de homicidio potest vulnerans de iure communi antequam vulneratus moriatur: secus secundum statuta, ibid. n. 7.
- 9 condemnatio expensarum facta minori quantitate quam sit iurata, an valeat. in §. oportet. nu. 13. in Auth. de iudi. 35
- 9 condemnatio expensarum & eius taxationem an iudex reuocet, si fuit erratus, vbi q. sic, ibid. n. 14.
- 2 condemnatio quando fit contra nō cauentem ad interesse, an executio incōtinenti fiat. in l. ex empto. §. & ex empto. nu. 5. ff. de act. empt. 116
- 9 condemnatio in expensis an fieri possit etiam si non sit petitum, vbi q. sic, sed tenetur si non condemnatur. in §. oportet. nu. 11. in Auth. de iudi. 35
- 6 condemnatio licet reperiatur cā cellata, & pecunia soluta, tamen præsuntur q. cōdemnatio præcesserit. in l. fullo §. qui tabullas. nume. 2. ff. de furt. 121
- 1 cōdenatio quomodo & quando varietur mutata conditione personæ in negotio gesto, in l. Pomponius. ij. nu. 3. ff. de nego. gest. 118
- 5 cōdenatio fit i edicto hoc ad interesse. in l. ij. §. cōdenatio. n. 1. ff. de tab. exhi. 133
- condemnatio ad interesse ex hoc edicto, quando differatur in euentum condemnationis, ibi. nu. 4.
- 1 condemnatio in quadruplo facta tenet, licet deberet fieri in duplo. in l. quid er go. §. poena. nu. 2. ff. de his qui not. in fa. 100
- 6 condemnatio expensarum an debeat fieri in criminalibus, q. sic, officio iudicis. in l. accusatorum. nu. 13. ff. ad Turpil. 173
- 5 condemnatoria facta ad decem, vel ad noxę deditioem, deditio noxę est in solutione. in l. miles. §. decem noxę. nu. 2. ff. de re iud. 133
- 8 codicis secunda compilatio fuit facta post compilationem Institutionum. in l. qui se patris. nu. 8. C. vnde lib. 9
- 8 conditio ex l. meminerint. C. vnde vi. quando fit personalis, & quando in rem scripta. in l. meminerint. nu. 13. C. vnde vi. 91
- 8 conditio ex l. si quis in tantam. C. vnde vi. non habet locum contra occupantem possessionem rei alienæ vacantem. in l. si. n. 6. ibid. 94
- 7 conditio ex lege oritur ex statuto hodie conditio. in l. Arriani. nume. 2. C. de here & Manichæ. 24
- 8 conditio ex lege non ab re. C. vnde vi. datur cōtra hæredes conductoris sciētes rem conductam. ibi. nu. 5. 94
- 8 conditio ex l. si quis in tantam. C. vnde vi. dabitur possidenti tantum, si vnus. habet possessionem, alter detentionem, & alius proprietatem. ibi. nu. 3. 92
- 8 conditio ex l. si. C. vnde vi. ad hoc vt habeat locum, requiritur dolus verus, vel præsumptus. ibi. nu. 15. 64
- 5 conditio indebiti qualiter detur ad repetendum solutum de mādato iudicis. l. ij. §. & parui refert. nu. 10. ff. quod vi aut clam. 147
- 2 conditio indebiti datur ad possessionem, etiam rerum mobilium. in l. in debiti. §. sed & si. nu. 1. & 3. ff. de cond. ind. 47
- In conditione indebiti nō veniunt accessiones ciuiles ad damnum & poenā ibid. nu. 6.
- 4 conditio indebiti quomodo detur cōtra tutum exceptione doli. in l. ij. §. si de cem. nu. 4. ff. vt leg. seu fideicom. 147
- 2 conditio indebiti competit furioso, & prodigo, sicut pupillo. in l. interdum. 12. ff. de cond. ind. 52
- 2 conditio indebiti non habet locum in contractibus nominatis. in l. qui inui cem. nu. 1. ff. de cond. inde. eod.
- 3 conditio indebiti cui, & contra quem competat. in l. si procurator. nu. 13. ff. de condic. indeb. 46
- 2 conditio indebiti est ex æquitate naturali, & ideo in ea veniūt fructus, & ceteræ accessiones naturales. in l. indebiti. nu. 1. ff. de cond. indeb. 47
- 2 conditio indebiti transit ad hæredem. in l. si fundi. n. 1. ff. de condic. indebiti. 46
- 2 cōdictio indebiti oritur ex negotio gesto. in l. si in area. n. 1. ff. de cōdict. inde. 52
- conditio indebiti cessat quando soluens nihil facit accipientis. ibi. nu. 2.
- 2 conditio indebiti præter præteritum propositum oritur. in l. si nō fortem. §. liber tus. nu. 11. ff. de cond. inde. 50
- 2 conditio indebiti est personalis. in l. his solis. nu. 1. ff. de cond. indebiti. 57
- 6 conditio indebiti non datur, quando solutio fit in iudicio iudice præcipiente. in l. ij. §. iudiciales. nu. 9. ff. de præto stipu. 96
- 2 condicere rē suam quādo quis possit. in l. ij. §. rē aut. nu. 1. ff. de cond. tritica. 66
- condicere quando quis possit per actionem triticariam, vsumfructū, vel aliā seruitutem. ibi. nu. 2.
- 2 condicere partem dimidiam non corpus, est dicere, q. pars dimidia respectu numeri condicatur, non respectu cuius liber corporis. in l. si poenā. §. si falso. nu. 4. ff. de cond. inde. 47
- 7 conditio ob causam, vt quis reponat se in pristinam obligationem nō habet locū si nō seruatur pmissa in transactione. in l. si pro fundo. n. 1. C. de rat. 58
- conditio ob causam datur actori contra reum, quando per reum stat quomī nus transactio impleatur. ibi.
- 7 conditione sine causa, an possit agi contra trahentem in vetito examine, vt li beret tractum. in l. criminali. nu. 7. C. de iurisdic. omni. iud. 100
- 6 conditio certi, oritur ex numeratione, quāto pecunia aliena est mutuata & sequuta sit consumptio, in l. si quis. §. si numos. nu. 1. ff. de fideiuss. 73
- 7 conditio ob causam datur ad soluendum contractum, & sic ad repetendum. in l. ij. nu. 4. C. de cond. ob cau. 118
- conditio ob causam concurret cum actione vtili in rem. ibi. nu. 6.
- 7 conditio ob causam, an competat actori cōtra reum, vt se reponat in pristina obligationem. in l. siue apud. nu. 16. C. de transact. 56
- 7 conditio ob causam competit reo ad repetendum ea quæ dedit si actor non obseruat promissa. in l. siue apud. nu. 4. C. de eod. tit. ibid.
- conditio ob causam quando non obseruantur promissa, non oritur ex pacto transactionis, sed extra id, quod agitur ex illo negotio gesto. ibid.
- * cōdictio ob causam ad quid detur in l. si pecuniā. n. 20. ff. de cond. cau. dat. 39
- 2 cōdictio ob causam datur ad aliud, quā fuerit datum. in l. si pecuniā. §. itē
- si quis. nu. 3. ff. de cond. cau. dat. eod.
- 6 conditio furtiua datur contra hæredem etiam in eo, quod ad eum non perue nit: & est speciale. in l. i. nu. 2. ff. de priua. deli. 109
- conditio furtiua oritur ex delicto, non ex variis figuris causarum. ibid.
- 6 conditio & vendicatio competunt contra furem. in l. cum quis. §. si debitorē. nu. 3. ff. de solu. 84
- conditio furtiua viro contra vxorem non competit, sed extraneo sic, quæ po test viro cedi. ibid. nu. 6.
- 2 * cōditionis incerti materia. in l. sed & si. n. 1. §. cū iter. ff. de cōdictio. indebi. 48
- 2 conditio incerti, an sit actio. in l. sed & si. §. cum iter. nu. 2. ff. de cond. inde. ibi.
- conditio incerti nunquam habet locum, vbi alia actio sit prodita. ibid. nu. 6.
- 6 cōdictio furtiua extinguitur ipso iure re furata restituta, & dominus sit ipsam consequutus. in l. ei qui furti. nu. 1. ff. de fur. 112
- 2 conditio sine causa licet sit generalis, tamē est species ab aliis separata. in l. i. nu. 1. ff. de cond. sine causa. 62
- conditio sine causa concurret conditione certi, & incerti. ibid. nu. 2.
- conditio sine causa habet locum in contractibus innominatis. ibid. nu. 3.
- 2 conditio sine causa quando detur contra ea, quæ veniunt in sententia. in l. 2. nu. 1. ff. de cond. sine cau. eod.
- 2 * conditione sine causa conducitur æstimatio soluta. ibid. nu. 2.
- 2 conditio ob causam, an in cōtractu, facio, vt des, oriatur. in l. naturalis. §. q. si faciam. nu. 5. ff. de præsc. ver. 129
- 8 conditio furtiua, & conditio indebiti contra diuersos, quando possint com petere pro eadem re. in l. falsus procurator. nu. 5. C. de furtis. 5
- 5 conditio ob causam habet locum in contractibus, quando causa quæ deficit, fuit finalis. in l. i. nu. 6. ff. de dona. 53
- 3 conditio furtiua & actio de rationibus distrahendis tollunt se adinuicem. in l. i. §. in tutela. nu. 4. ff. de tute. & ratio. distrah. 76
- 2 conditio furtiua non competit legatario. in l. sed nec. nu. 1. ff. de cond. fur. 63
- 2 * Conditio incerti, an sit proprium nomen actionis. in l. qui sine. nu. 4. ff. de cō dict. sine caus. fol. 62
- 2 * conditio ob causam an habeat locum in contractibus nominatis. in l. ex em pto. §. is qui vina. nu. 2. ff. de act. emp. 116
- 1 * conditio ob causam quando non habet locum in permutatione. in l. i. nu. 6. ff. de rer. permur. 127
- 2 Conditio incerti est proprium nomen actionis, & competit, vbi non compe tit conditio furtiua. in l. & ideo. §. Neratius. nu. 1. & 5. ff. de cond. furt. 64
- conditio incerti quando competit habenti ius in re, & ei, qui non est domi nus, & de triticaria conditione. ibid. nu. 2.
- 2 conditio indebiti, non tollitur per promissionem de non mouendo cōtrouer siam. in l. fin. §. idem quæsiuit. nu. 1. ff. de cond. indeb. 61
- 2 cōdictio qñ dat ob causam, quasi causa nō sequuta, quæ sit ista causa, quæ nō est sequuta, ob quā datur cōdictio. in l. si pcurator. nu. 17. ff. de cōdi. cau. data. 42
- 6 * Conditio ex lege habet locum in legibus antiquis. in l. quod ex his. n. 1. ff. ad l. iul. de adul. 16
- 2 cōditionis indebiti natura est, vt quis teneatur in eo, quod factus est locuple tior. in l. si non fortem. §. libertus. nu. 5. ff. de cond. indeb. 49
- 2 Conditio ob causam non habet locum in contractibus nominatis, & an ex pe nitentia. in l. dedi. nu. 5. 12. 13. & 15. ff. de cōdi. cau. data. 42. & in 51. vt proponis. nu. 10. C. de cond. ob caus. 118
- Conditio ob causam non habet locum in cōtractu donationis: & de ratione. ibid. nu. 9. & 10.
- Cōditione ob causā agi potest in contractibus nominatis vbi ex pacto infor matur actio ex eo contractu. ibid. nu. 11.
- Conditio ob causam, an habeat locum, quando est permissus contractus inno minatus, & nominatus. ibid. nu. 14. eod.
- 7 * Conditio furtiua est ex delicto, in l. i. nu. 7. C. ex del. defunc. 123
- 2 Conditione certi agentis ex mutuo quādo possit opponi exceptio dominij. in l. nam & si furti. nu. 3. ff. si cer. pet. 12
- 2 Conditio certi, an sit vna, vel plures. in rub. remissuē. nu. 5. ff. si cer. pet. 2
- 2 Conditio certi, an ex cōsumptione, vel numeratione nascatur, sequuta cōsum ptione rei mutuata. in l. si a furioso. nu. 3. ff. si cer. pet. 11
- 2 Conditio ob causam quando habeat locū in contractibus innominatis, & quā do actio de dolo, in l. si pecuniā. nu. 16. ff. de cond. cau. data. 39
- Conditio ob causam habet locū in omni datione ob causam, licet resultat cō tractus innominatus. ibid. nu. 17.
- conditio ob causam, vt competat est necesse quod agens perfectē contractū impleuerit. ibid. nu. 18.
- 2 Conditio qñ cōpetat promittenti pro dote mulieris ad repetendū nō sequu tis nuptiis. in l. si donaturus. §. si quis indebitam. nu. 3. ff. de cond. cau. data. 40
- 2 conditio ob causam habet locum in contractibus nominatis, si ex dispositio ne legali non impleatur. in l. bona fides. nu. 2. & 5. ff. de act. empti. 120
- 2 Cōdictio indebiti oritur ex quasi cōtractu. in l. damus. nu. 3. ff. de cōdi. indeb. 57
- 2 * Conditio furtiua non competit legatario. in l. sed nec legatarius. nu. 1. & 5. ff. de condic. furt. 63
- * Conditio furtiua, & conditio incerti differunt. in l. & ideo. §. Neratius. ff. de cond. furt. 69
- 2 * Conditio furtiua oritur ex delicto. in l. quod ab alio. nu. 1. ff. de cond. furt. 64
- 3 * Conditio furtiua non datur marito contra vxorem. in l. i. nu. 2. ff. rer. amot. 31
- 3 * Conditio furtiua oritur ex delicto. in l. si mulier. §. licet actio. n. 1. ff. ibid. 32
- 6 * Cōdictio furtiua tollit morte, in l. scire debemus. §. si a fure. n. 3. ff. de ver. ob. 14
- 2 Conditio certi est duplex, scilicet vna generalis, alia specialis. in l. certi condi ctio. nu. 1. & 3. ff. si cer. pet. 8
- Conditio certi a cōditione triticaria, & cōditione sine causa in quo diffe rat. ibid. num. 5.
- conditio certi non est generalis ad omnia. ibid. nu. 6.
- Conditio certi in quo differat ab actione in factum subsidiaria. ibid. n. 7.
- conditio certi est natia. ibid. nu. 9.
- conditio certi fuit introducta vtilitatis causa. ibid. nu. 10.
- conditio certi quando fit temporalis, quando perpetua. ibid. nu. 11. 9
- conditio

- Condicio certi, an crescat per inficiationem sicut actio principis. ibi. n. 12. & 14.
 conditio certi, an competat ex omni contractu, ex quo certum petitur, ibi. n. 17.
 conditio certi competit contra furem. ibi. n. 18.
 Conditio certi, an derur contra illum, qui tenetur ex empto. ibi. n. 19.
 conditio certi non competit quando in obligatione est rem restituere, ibi. n. 26.
 conditio certi competit, quando quis est obligatus ad dandum contra eam. ibi. n. 27.
 Conditio certi, datur quando agitur ad interesse. ibi. n. 30. & 40.
 Condicio certi generalis, vel specialis, quomodo cognoscitur, an sit in libello intentata, ibi. n. 32.
 conditio certi ex obligatione in diem, vel conditionali non oritur ante diem vel conditionem. ibi. n. 35. & 37.
 Condicio certi competit pro legato. ibi. n. 38.
 Condicio certi competit habenti utile dominium. ibi. n. 39.
 7 Condicio ob causam in contractibus innominatis habet duplicem conditionem. in l. actione. nu. 9. C. de transa. 51
 2 condicione ex lege, non agitur ex obligatione literarum, sed actione ex literis, in l. unica. nu. 9. ff. de cond. ex lege. 65
 conditio ex lege concurret alia. ibi. n. 14.
 2 Condicio ob causam quando non habet locum in permutatione. l. 1. n. 8. ff. de rer. perm. 128
 2 Condicio ob causam non oritur ex ipso contractu, sed extra id quod agitur, in l. naturalis. §. & si quidem. nu. 2. de prae. ver. eod.
 2* Condicio quando competat domino contra possessionem, in l. cum fundus. §. servum tuum. nu. 2. ff. si cer. pet. 18
 2* Condicio retrahitur, in l. lecta. nu. 26. ff. si cer. pet. 20
 2* Condicio furtiva ex delicto, in l. si cum dicatur. §. conditio. nu. 2. ff. de cond. furt. 63
 2* Condicio furtiva competit contra furem manifestum, in l. siue manifestus. n. 1. ff. de cond. furt. eod.
 2* Condicio furtiva quando datur etiam re alienata, in d. l. siue manifestus. §. 1. ad diu. eod.
 1 Condicione indebiti agens, quid petere debeat, in l. quod indebitum. nu. 1. ff. de condi. inde. 46
 condicione indebiti natura est, ut quis obligetur ad id, in quo factus est locupletior, non in plus, ibi. n. 2.
 2 Condicio certi non competit, quando ex stipulatione debetur incertum, sed actio ex stipulatu, in l. certum. nu. 3. ff. si cer. pet. 8
 Si decem salmae boni vini debentur ex mutuo, dicitur certum, & condicio certi. ibi. n. 4.
 9* Condicio quae ex necessitate intelligitur si exprimitur non facit conditionem legatum, in l. de Attil. tut. in princip. nu. 2. 67
 2 Condicio triticaria quare non competat pro pecunia numerata, sed pro aliis rebus sic, in l. 1. nu. 2. ff. de condi. tritica. 66
 4 Condicio inducta per relationem dicitur tacita conditio, in l. Stichum. nu. 1. ff. de leg. primo. 4
 Condicio quando possit dividi. nu. 3.
 4 Condicio tacita, quae procedit ex testamento impedit legatum, in l. si post mortem. nu. 3. ff. de cod. tit. 17
 4 Condicio mixta dependens ex facto meo, & alterius, si deficit casu, legatum extinguatur favore alimentorum, in l. qui concubina. §. uxori. nu. 3. ff. de leg. 3. 52
 4 Condicio, quae pendet ex potestate legatarii, & alterius, si ex facto alterius impleatur sine facto legatarii habet, pro impleta, in l. Maiana. n. 1. ff. de annu. lega. 64
 2 Condicio, ut patri non acquiratur usufructus, non potest adici in legitima, in Auth. excipitur. nu. 1. C. de bo. quae lib. 54
 Condicio, an possit adici in relicto facto monacho, ut non quatur monasterio. ibi. n. 2.
 6 Condicio, quae non potest de iure impleri, sufficit si de facto impleatur, in l. qui satisfecit. nu. 1. ff. de fideiuf. 64
 8 Condicio adiecta institutioni, quando videatur adiecta institutioni, & ad substitutionem transcat, in l. sub conditione. nu. 1. ff. de hae. instituen. 113
 8 Condicio quando non impletur, sed pro impleta habetur, quia actione agatur, in l. 2. nu. 2. C. de insti. & substi. fol. 19. & in l. in testamento. n. 1. ff. de conditio. & demon. 114
 8 Condicio quando possit impleri post mortem, & ante mortem testatoris, in l. si quis heredem. nu. 1. C. de insti. & substi. 20
 Conditionem semel impletam esse sufficit, licet non duret. ibi. n. 2.
 5 Conditionem non implens, quia non potest, consequitur legatum actione ex testamento, in l. si peculium. §. si cui servus. nu. 1. ff. de statu. liber. 69
 6 Condicio apposta quando impedit translationem dominij, in l. sub conditione. nu. 1. ff. de foli. 81
 9 Condicio prohibens nuptias, quando valeat, in §. quae vero. nu. 2. in Auth. de nup. 21
 1 Condicio agentis est deterior in pari causa, quam conventi, in l. 1. n. 1. ff. ne quis eum qui in ius voc. 60
 5 Condicio sub qua est facta venditio, si deficiat, an tempora praescriptionis, & usufructus coniungatur, quod sic, in l. pro emptore. §. si sub conditione. n. 5. p. empto. 102
 8 Condicio mixta si deficiat, quando deficiat dispositio, in l. 1. nu. 1. C. de insti. & substi. 19
 conditio potestativa si deficit, quando habeatur pro impleta. ibi. n. 2.
 5 Condicio tacita & expressa non differunt, in l. pater. §. marito. nu. 2. ff. de dol. ma. & met. excep. 159
 8 Condicio & modus quo differant, in l. 1. nu. 2. C. de his quae sub modo leg. 46
 4 Condicio tacita, quae dicatur, & quando impediat transmissionem, in l. conditio. nes. nu. 1. ff. de cond. & demon. 121
 Condicio tacita extra testamentum, quae venit in potestatem legatariis impedit transmissionem legatarii. ibi. n. 3.
 2 Condicio tacita, ita impedit natiuitatem actionis, sicut expressa, non autem impedit transmissionem legatarii, in l. item quia. §. huius rei. nu. 1. ff. de pact. 79
 5 Condicio trahitur retro in contractibus celebratis sub conditione casuali, vel mixta conditione eveniente, secus in conditione potestativa, in l. si is qui pro emptore. nu. 46. ff. de usufructu. 96
 Condicio in contractibus conditionalibus trahitur retro ad tempus celebrati contractus. ibi. nu. 47.
 conditio quare in legatis non trahitur retro, & in contractibus sic. ibi. n. 48
 conditio in sententia si est casualis retrahitur sicut in contractibus, ibi. n. 50
 6 Condicio existens non trahitur retro in legatis, in l. si quis uxori. §. si statu liberum. nu. 1. ff. de fur. 118
 6 Conditionis disparitas, quae non speratur reduci ad paritatem, impedit constitutionem duorum reorum in l. ita stipulatus. nu. 19. ff. de verb. oblig. 40
 6 Condicio non impleta per defunctum, quando possit per heredem impleri, in l. fideiussor. §. cum fideiussor. nu. 1. ff. de fideiuf. 66
 3 Condicio personae matris est sufficiens eam excludendi a tacita pupillari, in l. 2. nu. 43. ff. de vulg. & pupi. 120
 8 Condicio de dando si deficiat per casum quando habeatur pro impleta, in l. cum quidam. nu. 1. C. de condi. infer. tam leg. 46
 conditio de dando pecuniam, vel aliam rem dicitur mixta. ibi. n. 2.
 3* Condicio in sententia, vel statuto ponitur quod quis pro tali delicto condemnatur in centum, & si solvere non potuit, imputetur tibi pes, quando dicatur illa copla in l. sius quoque. §. sed & si filio, n. 3. ff. de har. inst. 105
 4 Condicio non facilis potest quandoque impleri, dum modo implementum de iure consistat in hac condicio, nu. 1. ff. de cond. & demon. 113
 conditio si non impleri de iure sufficit si impleatur de facto. ibi. n. 2.
 4 Condicio si haeres non erit, impletur in actu moriendi, sed condicio tacita si repudauerit non, in l. miles. §. pro parte. nu. 3. ff. de leg. 2. 40
 5 Condicio sub qua mihi debetur res, si est diversa a conditione sub qua mihi legatur, & conditio legati extiterit, postea conditio debiti, ex qua conditio res erit mea, in l. possideri. §. ex pluribus. nu. 12. ff. de acq. poss. 77
 1 Condicio in dato potest per alium impleri, in l. arethusa. n. 1. ff. de stat. homi. 23
 8 Condicio & modus secundum quid aequiparantur, in l. 1. nu. 1. C. de his quae sub modo leg. 46
 6 Condicio impossibilis si non resistit, sed ei non asistit, non viciatur, in l. quidam cum filium. nu. 7. ff. de verb. obl. 49
 8 Condicio diuidua quae sit, & quae indiuidua, & quot modis assumatur in l. si plures. nu. 1. C. de cond. infer. tam lega. 46
 conditio diuidua relata ad plures, quando diuidi possit. ibi. n. 2.
 conditio indiuidua adiecta pluribus, quando debeat per omnes impleri. ibi. n. 3.
 1 Condicio personae, quae erat tempore sententiae inspicitur, in ponendo i. cenam. in l. si servum. n. 1. ff. si ex noxa. cau. 65
 conditio ascriptitiorum est durior, quam aliorum colonorum, in l. cum satis. n. 9. C. de agric. & censu. lib. xj. 40
 8 Condicio si nupierit, debet impleri intra triennium post pubertatem, in l. 2. §. ad filiorum. nu. 1. C. quando & qui. quarta pars. lib. x. 20
 6 Condicio existens trahitur retro ad tempus stipulationis contractus, si tempore existentis conditionis reperiretur extremum habile ad obligationem contra hendam, in l. quoties. nu. 4. ff. de noua. 78
 6 Condicio impossibilis viciat stipulationem, & ex ea non oritur obligatio nec actio, in l. ita stipulatus. nu. 48. ff. de verb. obl. 42
 conditionis impossibilis, seu contingentis euentus non constituit quem in mora. ibi. n. 50.
 8 Condicio apposta in quacumque parte testamenti reddit testamentum conditionem nalem, in l. si testamentum. nu. 5. C. de insti. & substitui. 20
 6 Condicio si deserit esse debitor, verificatur si deserit ciuili ter teneri remanente naturali, item si deserit esse soluendo, in l. huiusmodi. nu. 1. ff. de ver. obl. 12
 * Condicio si debitor esse deserit verificatur debitor deserit esse soluendo. ibi. n. 2.
 6 Condicio est proprie de futuro, in l. si ita stipulatus. nu. 2. ff. de verb. obl. 43
 6 Conditionis euentus quando & qualiter constituat quem in mora, in l. quoties. nu. 1. ff. de verb. obl. 23
 6 Condicio possidentis est melior in pari causa, in l. si seruus. §. sequitur. nu. 1. ff. de 35
 4 In conditionibus, quae possunt semel tantum existerre, verbum quod potest habere ad plura tempora, intelligitur secundum quod prius euenierit, in l. si quis. nu. 1. ff. de adim. lega. 93
 conditiones, quae possunt existerre, ante & post testamentum, semper intelliguntur de futuro. ibi. n. 2. 94
 7 Condicio actoris quando fiat deterior per litis contestationem, in l. 1. nu. 1. C. de iud. 92
 3 Condicio potestativa in persona haereditatis potest esse duplex, & quae suspendat aditionem & repudiationem, in l. si qui heres. nu. 2. ff. de acq. har. 145
 3 Condicio vnius ex institutis si pro parte pendet, an alij possint interim insolui dum agere, vel conueniri, in l. si marito. §. cum patri. nu. 1. ff. sol. mar. 20
 6 Condicio in non dando, vel non faciendo collata in personam grauati, an & quando committatur ad poenam, in l. ita stipulatus. nu. 17. ff. de verb. obl. 40
 conditio quae de iure existerre debet, tamen sufficit quod de facto existat ad hoc ut de facto quis in mora constituitur. ibi. n. 22. eod.
 conditio debet impleri in personam eius, a quo haereditas, ut ab indigno auferatur, in l. qui haeredit. §. cum haeredita. nu. 1. ff. de cond. & demon. 106
 conditio impletur etiam in personam eius, qui vendidit haereditatem, & sibi datum non restituit emptori. ibi. n. 2.
 conditio, an impleatur in persona minoris, & qui restitutus est in integrum. ibi. n. 3.
 2 Condicio adiecta in pacto praecedenti, intelligitur in sequenti repetita, si alias pactum rederetur inutile, in l. cum pater. nu. 1. ff. de pact. dot. 148
 7 Condicio tacita impedit natiuitatem actionis, sicut expressa, in l. arbitrorum. n. 1. C. de arbi. 88
 4 Condicio, si habuerit liberos, quomodo differat ab illa, si decesserit sine liberis, in l. haeredibus. nu. 1. ff. ad Treb. 145
 4 Condicio potestativa facilis in haereditate, potest quandoque impleri usque ad ultimum vitae spiritum, in legatis statim impletur cum potest, in l. hac conditio. nu. 1. ff. de cond. & demon. 113
 conditio potestativa apposta haereditati, vel legato quo ad implemum, quando sit idem in vno, quod in alio, nu. 2.
 conditio potestativa si non impleuit cum potuit, mora purgari potest quo ad exceptionem, non quo ad actionem. ibi. n. 3.
 4 Condicio si deficiat per mortem eius, in cuius personam conferret legatum non extinguatur in l. annua. nu. 1. ff. de an. leg. 64
 Index Barto. D 3 conditio

Index singularium materiarum

- conditio mixta si deficit, non deficit relictum favore alimentorum. ibi. nu. 2.
- 8 conditio ista, quoad steterit in domo, an favore hæredum, vel favore legata-
rij dicatur apposta. in l. j. nu. 2. C. de legatis. 37
- 4 cōditio in fraudē adiecta pro nō adiecta habetur in l. Seius. n. r. ad legē Fal. 126
- 5 conditio apposta in institutione, intelligitur in legatis sibi connexis repetita.
in l. si pater. §. marito. nu. 1. ff. de dol. mal. & met. excep. fo. 176. vide l. auia. n.
1. ff. de cond. & demon. 159
- 5 conditio affirmatiua quando est impossibilis de facto, tunc cōditio negatiua
est necessaria, valet, secus si affirmatiua est impossibilis de iure in l. non so-
lum. nu. 1. ff. de act. & obl. 162
- conditio impossibilis impedit obligationem, sed non impedit oriri actionē ex
tra illud, quod agitur. ibi. num. 2.
- 8 conditio inducens viduitatem spernitur. in l. ambiguitates. nu. 2. C. de indi. vi-
dui. tollenda. 40
- 5 conditio, in vltima voluntate non retrahitur. in l. si mater. §. eandem. nu. 1.
de except. rei iudic. 155
- 4 conditio indiuidua potest per vnum ex pluribus impleri, & proderit omnib.
nisi voluntas defuncti sit contraria. in l. tales. nu. 1. ff. de cond. & demon. 122
- 4 conditio tacita, quę venit ex dispositione testatoris, impedit transmissionē, se-
cus est si venit ex necessitate, quia non impedit. in l. si legatum. nu. 1. ff. de
adimen. lega. 95
- 4 conditio consistens in potestate alterius dicitur impleta, quando transiit tā-
tum tempus q̄ commodē impleri potuit. in l. sic ita. nu. 1. ff. de leg. 2. 27
- 6 cōditionis euentus non constituit quē in mora. in l. q̄ dicimus. n. 2. ff. de solu. 93
- 2 conditio implenda, an transeat ad hæredes. l. si necessarias. §. de vendendo. n. 2.
ff. de pig. actio. 80
- 2 cōditio impossibilis, quam testator putabat possibilem vitiat legatum. in l. ser-
uo. nu. 1. ff. de cond. inde. 58
- 4 cōditio casualis potest impleri viuo testatore, & etiam potestatiua si fuerit fa-
cilis. in l. conditionem. nu. 1. ff. de cond. & demon. 109
- conditio potestatiua debet impleri scienter, & non facto, & post aditam hære-
ditatem si respicit personam hæredis. ibi. nu. 2.
- conditio casualis in cōtractibus sufficit q̄ sit impleta ante contractum ibi. n. 4.
- conditio potestatiua facilis post contractum impletur etiam à scientia. ibi.
- 3 cōditio quælibet hodie apposta in institutione filij reicitur. in l. suus quoque.
nu. 7. ff. de hære. insti. 104
- 2 conditio impossibilis, quando vitiet stipulationem remissiuē. l. certi conditio.
§. quoniam. nu. 9. ff. si cer. pet. 10
- 3 conditio omnino exitura, quando impedit natiuitatem actionis. in l. si cōstā-
te. §. si ex hæredato. nu. 3. ff. sol. mat. 18
- 3 conditio impossibilis, si adiciatur in secundo testamento, an primum rumpat,
in l. cum in secundo. nu. 1. ff. de iust. rup. testamen. 100
- 4 conditio turpis, quando de iure civili remittitur, tunc iure civili adiri potest
hæreditas, si de iure prætorio petitur bonorum possessio secundum tabu. in l.
facta. §. si sub conditione. nu. 1. ff. ad Treb. 143
- conditiones quæ, & quando hæredi remittantur. ibi. nu. 2.
- 4 conditio potestatiua si voluit, non impedit reputationem. in l. homine. nu. 3.
ff. de opt. leg. 74
- 4 conditio fideicommissi quando deficit deportatione, ad fiscum pertinent
bona in l. ex facto. §. ex facto. nu. 1. ff. ad Treb. 137
- 4 conditio casualis non rescinditur: potestatiua quandoque in l. in conditionib.
§. si à primo. nu. 1. ff. de condi. & dem. 112
- 4 conditio, an deficiat, quando quis impeditur per tertium. in l. quibus. nu. 2. ff.
de eod. tit. 114
- 4 conditio, an possit impleri in persona hæredis illius, in cuius persona debebat
impleri. in l. sub diuersis. §. hæredi. nu. 1. ff. de eod. 116
- conditio habens præcedentem dispositionem, an ius implendi transeat ad
hæredem. num. 2.
- 4 conditio nō potest haberi pro impleta, quādo hæres aliquid debet soluere pu-
pillo, vel communi causa conditionis implenda, & tutor vel administrator
non soluit, quod debet pupillo, tanquam tertius impediens tenetur pupil-
lo. in l. Iulianus. nu. 3. ff. de eod. tit. 116
- 4 conditio apposta pluribus diuiditur ex primo testamēto, in l. cui fundus. n.
1. ff. de eod. tit. 117
- conditio non diuiditur inter hæredes. ibi. n. 2.
- conditio potestatiua, an possit diuidi & per hæredes impleri. ibi. n. 3.
- Quod est in conditione, non est in obligatione, nec hæreditarium. ibi. nu. 4.
- 4 * cōditio si sine hærede decesserit, intelligitur sine liberis, in l. ex facto. §. si quis
ita. nu. 1. ff. ad Treb. 137
- 8 * conditio in legatis quando trahitur retro cōditione adueniente, in l. si duo-
bus. §. si autem. nu. 3. C. commu. de leg. 45
- 4 conditio non facilis potest quādocunque impleri, dummodo implementum
de iure consistat. in l. hæc conditio. nu. 1. ff. de cond. & demon. 113
- 4 conditio reiecta diffinitione gl. & Azor. est quidam futurus euentus in quē dif-
positio suspenditur. in l. j. nu. 1. ff. de eod. tit. 10
- conditio in præteritum improprie est conditio. ibi.
- conditiones extinctiua, quæ per dictiones prædictas significantur, quando ex-
tinguant ipso iure, & quando ope exceptionis. ibi. n. 16.
- conditio quando inducatur ex vi nominis. nu. 25.
- conditio dicitur tacita quatuor modis ibi. n. 31.
- conditio expressa est quæ inducitur per coniunctiones, per aduerbium tempo-
ris, per præpositiones, & per distributiua. ibi. nu. 32.
- 4 cōditio nō nubēdi apposta legato, an reiciatur. in l. mulieri. n. 5. ff. de eod. tit. 119
- 4 conditio quādo est implenda ex re legata, an prius petatur legatum, quādo im-
pletur conditio. in l. huiusmodi. nu. 1. ff. de leg. 1. 19
- 4 cōditio adiecta institutioni, an videatur repetita legato facto eidem. in l. licet.
nu. 6. ff. eod. 18
- conditio apposta in persona vnius, an intelligatur apposta in persona cōiun-
cti. ibi. n. 7. & l. Iulius Paulus. nu. 1. ff. de cond. & demon. 120
- 7 cōditio tacita, vel expressa, quæ cōtineat, non impedit transmissionē. in l.
- ab omnibus. §. cum quidam. nu. 1. ff. de leg. 1. 23
- conditio, si hæres non erit, non dicitur impleri in actu moriendi, sed eo perfe-
ctē mortuo. ibi. nu. 2.
- * Conditio adiecta in institutione, videtur repetita in legato quando relictum
fuit à primo gradu institutorum. ibi. nu. 3.
- 9 * conditio tacita non facit legatum conditionale quoad transmissionem. in §.
opinionis. nu. 1. inst. de leg. 80
- 8 * conditio impossibilis in contractibus nō vitiat dispositionem, in vltimis volū-
tatibus vitatur, in l. ab administratione. nu. 1. C. de leg. 38
- 4 conditio tacita non impedit transmissionem, & diē legati cedere. in l. si optio.
nu. 4. ff. de opt. leg. 73
- 4 conditio affirmatiua resoluitur in tacitam negatiuam. in l. pater Seuerinam. §.
socrus. nu. 2. ff. de cond. & demon. 121
- 4 Conditio & dies si apponuntur in legato, & cōditio extiterit, tamē dies erit ex-
pectanda. in l. vxori vsumfructum. nu. 1. ff. de vsumfruc. lega. 63
- 4 cōditio pprie nō est de præseti. in l. si sic legatum. §. si mihi. nu. 3. ff. de lega. 1. 19
- 4 conditio de qua in l. ab omnibus. §. in testamento. ff. de leg. 1. quādo dicatur pos-
sibilis, & quando impossibilis. ibi. nu. 2. 23
- conditio impossibilis, quam testator omnino possibilem putabat, habetur pro
non adiecta. ibi. nu. 3.
- 2 conditio potestatiua non trahitur retro. in l. si sponsus. §. si maritus. n. 2. ff. de do-
na. inter vi. & vxor. 149
- conditio non trahitur retro in vltimis voluntatibus. ibi. nu. 4.
- 3 conditio, vt habeatur pro impleta, an sufficiat sola oblatio, vel requiratur de-
positio, & consignatio. in l. si ita. nu. 1. ff. de condi. insti. 136
- conditio si habet diem, puta si domum ædificaueris, an si ille in cuius solo dēt
fieri conditio habeatur pro impleta. ibi. nu. 3.
- 3 conditionis euentus ignorantia, quando impedit aditionem. in l. si quis extra-
neus. §. si quis partem. nu. 1. ff. de acq. hære. 148
- 3 conditio hæc, si mihi hæres erit, videtur existere, si aliquis est hæres hæredis ex
dispositione defuncti. in l. pater sam. nu. 1. ff. de vul. & pupil. 135
- 3 conditionem impleri de facto, quando sufficiat. in l. mulier. §. si quis. nu. 1. ff. de
condi. insti. 138
- 3 conditio quando non stat per hæredem q̄ impleatur habetur pro impleta, nisi
voluntas defuncti repugnet. in l. vter ex fratribus. nu. 1.
- 4 conditio, si sine liberis decesserit favore monasterij habetur pro nō scripta. in
l. si ita quis. §. si cui. nu. 3. ff. de leg. 2. 34
- 3 conditio si est pro parte possibilis, & pro parte impossibilis, impletur possibi-
lis, alia reicitur. in l. 1. nu. 10. ff. de cond. insti. 136
- conditio impossibilis in persona tertij non vitiat dispositionem. ibi. nu. 12. 1
- 3 Conditio si non alienauerit, respuitur, si non est persona, cuius favore sit proh-
bita. in l. si quis ita. §. idem Iulianus. nu. 1. ff. de eod. tit. ibi.
- 4 conditio sub qua legatum diuiduum debet resolui, si impletur pro parte, pro
parte resoluitur. in l. qui vsumfructus. nu. 1. ff. de vsumfruc. lega. 67
- 4 conditio de nō petēdo in cōtractibus, nō cōstat impleta liberādo per accepta-
tionē, secus in vitimis voluntatibus. in l. Mutianæ. n. 7. ff. de cōdi. & dem. 110
- 9 * conditiones plures quando sunt ascriptæ institutioni conditionibus ipsis est
parendum. in §. si plures conditiones. nu. 1. inst. de hæred. insti. 73
- 1 * cōditio nē implēdi ius an trāseat ad hādes. in l. diē pterre. §. si hæredis. nu. 147
- 5 conductor ad longum tempus, vel emphyteuta, si finita locatione stat in posses-
sione, dicitur turbare dominum in sua ciuili, & tenetur interdicto vti possi-
detis. in l. 1. §. quod ait. nu. 17. ff. vti possidetis. 141
- 5 conductor videtur habere mandatum à domino, & poterit nuntiare nouum
opus, si in intrumēto est clauis, q̄ possit vti re cōducta tāquā re sua, itē si
potuit eā in locū suū, in l. in prouinciali. §. si ego. nu. 3. ff. de ope. no. nūcia. 8
- 7 * conductor aut locator operarum quis dicatur. in l. 2. nu. 1. C. de loca. 136
- 2 conductor ad decem annos dicitur habere ius in re, & potest expelli per singu-
larem successorem, idem quando locator obligauit omnia bona sua. in l. qui
fundum. nu. 1. ff. loca. 125
- 2 conductor rōncini restituens cum domino, & dominus eum, vt sanū recepit, si
sciebat vitium, an conductor sit liberatus. in l. opus. nu. 1. ff. loca. eod.
- 8 cōductores perpetui, an possideant. l. cōgruit. nu. 1. C. de loca. prædi. ciuil. l. 1. n. 44
- 8 conduens rem in perpetuum potest eam vendere, & donare. in l. prædia. nu. 1.
C. eod. lib. 11. 47
- 2 conductor dicitur, qui pecuniā dat, alius locator. in l. 1. nu. 2. de præferi. ver. 128
- 7 conduens ad non modicum tempus dicitur habere ius in re, nec tenetur itare
colono. in l. emptorem. nu. 1. C. loca. 156
- 8 conduens iudicem debet illum conducere & reconducere sumptibus suis. in
l. super creandis. nu. 2. C. de iure fisci. lib. x. 5
- 8 conduens vectigal publicum habet immunitatem. in l. vnica. n. 1. C. qui mun-
exc. lib. x. 24
- 8 Conductores equorum tenentur ad interesse, si eis non dant bene comedere. in
l. animalia. nu. 2. C. de cur. publi. lib. xij. 57
- 7 conduens equum ad vecturam, non tenetur ei dare tantam præbendam, quan-
do auena est cara, sicut quando est vilis. nu. 3.
- 5 conductio facta de re sua ab eo, qui est dominus & possessor ignorāter non te-
net. in l. si aliquam rem. nu. 3. ff. de acq. pos. 86
- conduens rem suam, quā scit se possidere, & se esse dominum quāsi non suā
non amittit dominium, nec etiam perdit possessionem. ibi. nu. 4. & 6.
- 5 conductores tenentur purgare viam expensis pensionis, & quid in gratis habi-
tante. in l. ædiles. nu. 3. ff. de via publi. 134
- 6 conductor quando possit opponere exceptionē dominij locatori. in l. ei a quo.
nu. 1. ff. de vfuca. 97
- 2 conductor quando non apparet domus conducta debet aperiri, & eius massari-
tiz discuti, & describi coram vicinis. in l. cum domini. nu. 1. ff. loca. 126
- Item notarius publicus ad hoc dari debet à rectore petenti. & ibi. nu. 2.
- conductor non expectatur biennio, quando de sero ingressus fuit domum, &
de nunc non reperitur, & tunc domus aperitur. ibi. nu. 3.
- 2 conductor tributorum potest vendere possessiones propter tributa non solu-
ta. in l. creditor. nu. 3. ff. de act. emp. 120

- 5 conducere solum, vt superficies imponatur: & conducere superficiem an differant, in l. si nu. i. ff. de superficie. 143
- 7 conduxit, verbum, saepe ponitur pro locauit: & econuerso, in l. 2. n. 2. C. loc. 156
- 3 conductor prædij fiscalis, an excusetur à tutela, in l. spadonem. §. qui vectigalia. nu. i. ff. de excu. tut. & cur. 70
- 2 conductor si exegit poenam dānificantem ex forma statuti non cogitur restituere domino, in l. is qui rem. nu. i. ff. loca. 120
- 5 conducens à priuato non habet actionem, nisi conducatur ad longum tēpus, in l. i. nu. i. ff. de loco publ. fruē. 134
- 3 conductor potest dicere se remanere in re cōducta vigore pignoris, & nō pot expelli à successore, quando locator pro obseruatione obligat omnia bona sua, in l. si filiofami. §. si vir. nu. 2. ff. sol. mat. 21
- 3 Inuecta & illata per minorem in rem cōductam tacite non obligantur, in re. pe. l. si constante. nu. 75. ff. eo. 17
- 8 conducens rem à fisco in perpetuum tenet locum domini, & vendere potest, in l. i. nu. 2. C. de fun. patri. lib. x. 43
- 2 conductor quando impeditur, vt non vtatur re locata, quādo totā mercedem repetere possit, & quādo impeditur factō conductoris, in l. si vno. §. itē. nu. i. ff. loca. 122
- 2 * conductor dicitur qui dat precium, locator qui dat operas vel præstat patientiam fruendi, ibi. nu. 2.
- conductor impeditur factō tertij quando totam mercedē soluere tenetur, ibi dem nu. 3.
- conductor impeditur casu, quando teneatur ad totam mercedem, ibi. n. 4.
- 8 conductor, qui annuatim tenetur dare x. corbes frumētū tenet dare de illo, qd nascitur in illo prædio, in l. domini prædiorum. nu. 2. C. de agrico. lib. xj. 88
- conducens prædium ad colendum si nihil sit statutum de redditu, tenetur secundum prædij qualitatem, ibi. nu. 3.
- 5 conductor vectigalium si nō soluit, an possit statim expelli, in l. vectigalia. §. nō dum solutis, nu. i. de pub. & vecti. 48
- conductor vectigalis, an habeat vtile dominium, ibi. nu. 2.
- conductor qui habet rem obligatā in contractu locationis, an possit statim expelli, ibi. nu. 3.
- 3 conducens roncinum ad vecturam, an teneatur de custodia, si locans misit famulum, in l. j. §. quemadmodum. nu. i. ff. de lib. agno. 34
- 5 conductori vectigalium propter sterilitatem fit remissio, in l. cotem. §. qui maximos. nu. 2. ff. de pub. & vecti. 49
- 8 conducens equum ad vecturam, si eū percussit fuste, vel ligno, ob qd deterioratus est, vel mortuus, tenetur, in l. i. nu. i. C. de cursu pub. lib. xij. 56
- 2 conduxit seruitorem ad tibi seruendum certo precio, quando possis illū alteri concedere eo inuito, in l. si nō sortem. §. Libertus. n. 30. ff. de cōd. inde. 50
- 5 cōduco rem mea à me possessoria à non possessore, cōtractus valet ratione possessionis, & quomodo valere possit, in l. si aliqua rem, nu. 10. ff. de acq. poss. 86
- cōductio rei suæ quādo non apparet, an respectu possessionis, vel proprietatis sit facta, cuius respectu videatur facta, ibi. nu. 11.
- * Quid sit hoc quærere, ibi.
- cōductio valet, si conduco rem putans esse meam, cum mea non sit, ibi. nu. 14.
- 2 * cōductio ita tacito consensu dissoluitur sicut contrahitur, in l. item quærere. §. qui impletam. nu. 16. ff. de loc. 122
- 2 cōductio non videtur tacite renouata, si ex parte locatoris nō tradantur res, quas locator ipse vltra consensum præstare debebat, in l. quæratur. §. qui impleto. nu. 4. ff. locati. eod.
- Cōductus ad custodiā agri pro certo tempore, eo finito licet permaneat ad custodiam, non tamen est reconductus, ibi. nu. 5.
- Reconductio tacita habet locū in prædiis reipublicæ, ecclesiarum, & minorū, ibi. nu. 6.
- Reconductio tacita quomodo & qualiter intelligatur facta, ibi. nu. 7. & 11.
- Cōductio quomodo facta in scriptis, ibi.
- Cōductio ita tacito consensu dissoluitur, sicut contrahitur, ibi. nu. 16.
- 2 cōducens magnā domū tēpore pacis, vt ibi faceret hospitium guerra superuenit & mercatores nō trāsēūt, an fiat remissio, in l. cū in plures. n. i. ff. loca. 126
- 2 cōducens opus faciendū, faciendo partem non liberatur, in l. Martius. nu. 2. ibi.
- cōductor debet agere integrum tempus ad refectionē, si pars operis corrui, ibi. nu. 2.
- 5 confessio in iudicio, an cōdenetur diffinitiuē, in l. debitorib. n. 2. ff. de re iud. 113
- confitenti in iudicio de consuetudine datur terminus decem dierum, ibi.
- 1 confessio simplex ad liberandū inducit pactum, in l. tres fratres. n. 2. ff. de pact. 88
- 2 confessio serui facta in tortura, super factō proprio probat cōtra dominum, in l. sed alio. §. absens. nu. i. ff. si ex noxa. cau. aga. 65
- 1 confessio facta coram vno iudice, quādo possit coram alio executioni mādārī, in l. i. nu. 8. ff. de offi. consu. 31
- 2 confessio extorta à seruo cum tortura indicij legitimis præcedentibus, facit fidem contra dominum, in l. cum seruus. nu. 8. de cond. cau. data. 42
- 1 confessio serui, vel filij in iudicio proposito contra dominum, vel patrem ex factō eorum, nocet domino, & patri, in l. 2. §. si absens, in 2. lect. num. 6. ff. si ex noxa. cau. aga. 65
- 6 confessio defuncti vera in criminalibus nocet hæredi, secus ficta, nisi in casu, in l. i. ff. de priu. deli. nu. 7. 109
- 6 confessio delictum non appellat à poena arguendo iniquitatem iuris, l. si qua poena. nu. i. ff. de vero. signi. 236
- 1 confessio extraiudicialis iuncta cum aliis indicij plenē probat, in l. i. ctus sustin. nu. 2. ff. de his qui no. infra. 102
- confessus in iudicio in ciuilibus habetur pro condemnato, secus in criminalibus, ibi. nu. 4.
- confessus in iudicio crimen publicum, an sit infamis, ibi. nu. 3.
- 2 confessio facta in actione famosa infamat in l. h. reus. nu. 2. ff. de procuratori. 111
- 1 confessio sit præceptum de soluendo in termino decem dierum, in l. si debitor. nu. i. ff. de iud. 153
- 5 confessio facta in testamento parte absente, an probet solutionē, in l. j. nu. i. C.
- de fal. cau. adie. leg. 45
- confessio ista, an præiudicet intra 30. dies, ibi. nu. 2.
- 7 confessio falsa facta scienter, siue ignorāter, quādo præiudicet, in l. cum falsa. nu. i. 3. 4. & 10. C. de iur. & fa. ignoran. 29
- confessio extraiudicialis facta, qd fundus meus sit tuus, pdest ad probationē, ibi. nu. 8.
- Ex confessione facta in vltima voluntate quādo transfertur dominium sine traditione, ibi. nu. 9.
- confessione erronea facta in iudicio ad hoc, vt præiudicet, quādo ad probationē non requirit causam, ibi. nu. 11.
- 7 confessio mulieris in instrumento apposita non statuit, nisi instrumentum habet solennitates, de quibus in l. antiqua. nu. 2. C. ad Velleia. 142
- 7 confessio sola rei dicentis se debere certā quantitatem, non præiudicat creditori, in l. si quidem. nu. i. C. de transa. 56
- confessio sola creditoris dicentis se debere centum Titio, quādo sibi præiudicat in reliquo, ibi. n. 3.
- 1 confessio cedentis non præiudicat cessionario, in l. si partem. nu. 4. ff. quēadmo. serui. amit. 189
- 8 confessio facta in iudicio, per quam confiteor rem meam tuam, licet falsa, mihi præiudicat, in l. rura & possessio. nu. 2. C. de omni agro defer. lib. xj. 42
- 7 confessio erronea facta positionibus reuocatur vsque ad sententiam, & et post sententiam quādo esset facta persuasione aduersarij, in l. error facti. nu. 3. C. de iur. & fa. igno. 29
- confessio erronea post sententiam reuocatur ob delictum aduersarij, qui fallas allegationes produxit, ibi. nu. 5.
- Item reuocatur in alia causa, ibi. nu. 6.
- Item reuocatur propter iustam ignorantiam ex clausula generali, ibi. n. 7.
- 7 confessio erronea facta circa decisua totius negotij reuocatur etiam beneficio, ibi. nu. 9.
- confessionis erroneæ vigore si sit factum præceptum à iudice tale præceptum & confessio reuocari potest, ibi. n. 10.
- Item reuocatur quādo eius vigore esset factum præceptum guarentigiatū à notario, ibi. nu. 11.
- 6 confessio dotis recepta facta per diuitē vilem vxori pauperi nobili, statim valet, in l. si diuortio. nu. 4. ff. de verb. oblig. 12
- 7 confitens aliquem esse libertum, qui erat seruus, an seruus sit liber, in l. cum testamentum. n. 2. C. de iur. & fact. igno. 29
- 7 Confitenti sibi solum, post dotalia instrumenta non datur exceptio non numerata, pecun. in l. in contractibus. nu. 2. C. de non nu. pecu. 146
- Confessio geminata facta per debitorem se habuisse centum mutuo probat numerationem, & tollit exceptionem non nu. pec. ibi. nu. 10
- 7 confessio extraiudicialis, an requirat expressiōem causæ in l. generaliter. n. i. de eod. tit. 145
- confessio extraiudicialis quādo requirat partis præsentiam, ibi. nu. 5.
- confessio testatoris facta in testamento non probat debitum subesse, vel fuisse, ibi. n. 6. & 13.
- Confessio etiam ad liberandum requirit partis præsentiam, ibi. nu. 7.
- cōfessio extraiudicialis facta parte præsentē, & cū causa, quādo inducat probationem, liberationem, vel obligationem, ibi. nu. 8.
- contra confessionem in instrumento, vel extra instrumentum factam, quādo quis possit venire, & quæ probatio requiratur, ibi. nu. 9.
- confessio facta per testatorem in eius testamento reuocatur, ibi. nu. 14.
- 6 confessio facta ab vno ex reis debēdi nō prodest alteri, nocet tamē quādo ad interruptendam præscriptionem, in l. ex duobus. nu. 32. ff. de duo. reis. 60
- cōfessio iudicialis facta vni ex reis credendi alteri nocet, sicut sententia, ibi.
- confessio extraiudicialis facta à debitore vni ex reis credendi non nocet aliis sed inducit probationem, & prodest ad interruptionem præscriptionis, ibi.
- cōfessio tēdēs ad liberationem facta vni ex reis debēdi habet vim pacti de non petendo, & tantum præiudicat quantum pactum, ibi.
- 5 confessio facta parte absente in his, quæ dependent ex voluntate duorum, valet, secus si ex voluntate vnius, in l. certum. §. si quis absentem. nume. 3. ff. de confes. 120
- confessio facta in libello sine exceptionibus parte absente præiudicat cōfite ti, ibi. nu. 4.
- cōfessio & sententia parib. passibus ambulant, l. certū. §. sed an. n. i. ff. de eod. ibi.
- cōfessio defensoris, procuratoris, vel tutoris, vel curatoris, quādo noceat domino, pupillo, vel adulto, ibi. n. 2.
- confessio prælati quādo noceat ecclesiæ, ibi. n. 4.
- confessio patris eodem modo nocet filio, sicut tutoris pupillo, ibi. nu. 5.
- 1 confessio emanata super ætate alicuius, quādo præiudicet & aliis causis & aliis personis in l. de ætate. nu. 16. ff. de mino. 138
- 6 confessio facta ab altera parte se habuisse & recepisse nōie arrharū licet nō appareat de numeratione, valet in l. Titia. nu. 7. ff. de verb. ob. 50
- confessio receptionis arrharum vtrinq. facta non tenet, ibi. nu. 8.
- 8 confessio facta in iudicio nō in figura iudicij non nocet, & quādo noceat etiā extra iudicium geminata, in l. cum scimus. nu. 6. C. de agrico. lib. xj. 40
- 6 confessio facta à filio nō nocet patri, in l. cum filiusfami. nu. 4. ff. de verb. obliga. 21.
- 6 confessus bis se recepisse x. ex causa mutui, quādo intelligatur de eisdem, in l. triticum. nu. 4. ff. de ver. obl. 35
- 8 * confessio solutionis idem operatur quod appocha, in l. j. nu. 2. C. de ven. reb. ciuit. lib. xj. 35
- 8 confessio facta per vnum eam ex reis debēdi quā credendi quādo noceat aliis, vel quādo proficiat Auth. hoc ita. nu. 57. C. de duo. re. stipu. 109
- 7 confessio tutoris, vel alterius administratoris legitimi emanata per modū iurisdictionis contentiosa præiudicat pupillo, in l. cum & iudices. §. quod obseruari. nu. 6. C. de iureiura. propter calum. dand. 90
- 8 confessio erronea, vel falsa solutis expensis corrigi potest, si causa erroris est probabilis, in l. iura. nu. 3. C. de omni agro defer. lib. xj. 42
- 4 cōfessio debiti facta in testamento, si testator iurat, vel iurasse se dicit, probationem inducit, in l. cum quis. §. codicillis. nu. i. ff. de leg. 3. 53

Index singularium materiarum

- Confessio facta per patrem in testamento non praeiudicat filio. ibi. n. 4.
Confessio testatoris contentis, praesente parte, vel notario stipulante pro alio probat. ibi. n. 5.
Confessio in dependentibus ex mera voluntate contentis praeiudicat contentis. ibi. n. 6.
Confessio testatoris facta in testamento quando non probat, sed fideicommissi petitionem inducit, an iste fideicommissarius aliis praeratur. ibi. n. 9.
6 Confessio facta transit ad haereditatem in crimine laesae maiestatis, & latronum, & haereticis. in l. Imperator. §. si quis. ff. de bo. eorum. 192
6 Confitens delictum & etiam imputatus de gravi delicto nedum detinetur, sed etiam ponitur in vinculis, aut cipis. in l. de custodia. n. 1. ff. de custo. & exhib. reo. 151
Confessus semel delictum sponte, non debet iterum confiteri: secus si metu tormentorum. ibi. n. 5.
6 * Confessus de crimine in iudicio etiam sententia non secuta est infamis, in l. infamem. nu. 10. ff. de publ. iud. 141
6 Ex confessione facta coram iudice & remittente quis non potest condemnari ab eo, cui remittitur. in l. diuus. nu. ff. de custod. & exhib. reo. 15
Confessio de crimine facta per monachum coram abbate, non probat coram legato ad quem fit missio. ibi. n. 2.
Confessio facta coram inquisitore per haereticum eum remittente ad iudicem secularem pro exequendo, non probat. ibi. n. 3.
6 Confessio facta in tortura sine indicibus non praeiudicat, etiam si in ea tortus perseueret. in l. quaestio. nu. 1. ff. de quaestio. 182
8 Confitens in instrumento aliquem mercatorem, vel artificem an videatur probatum ipsum esse mercatorem, vel artificem in l. si donatione. n. 3. C. de col. 13
8 Confessio facta coram non suo iudice, an valeat, in l. si numero 2. C. si a non compe. iudi. 73
4 Confitens se fecisse homicidium ad sui defensionem non statuitur confessioni, in quantum dicit se fecisse ad sui defensionem. in l. Aurelius. §. idem quaesit. nu. 2. ff. de lib. leg. 93
5 Confessio facta a minore sine curatore quando valeat, in l. certum. §. in pupillo. nu. 2. ff. de confes. 121
9 Confessio viri contentis se habuisse centum nomine augmenti non praedi- cat creditoribus. in Auth. de aequali. do. nu. 8. 43
5 Confessio auctoris mei, an mihi praedi- cat. in l. sepe constitutum. n. 11. ff. de rei iud. 118
8 Confessio facta metu tormentorum nocet, si in ea perseueretur. in l. 2. n. 3. C. quo. appel. non reci. 86
4 Confessio continens errorem iuris expressum non valet. in l. ornamentorum. nu. 2. ff. de auro & arg. leg. 89
8 * Confessus in iudicio pro condemnato habetur, & contra eum fit executio, in l. vnica. nu. 1. C. de confes. 78
6 Confessus & conuictus in criminalibus non appellat. in l. constitutiones nu. 3. ff. de appel. 198
6 Confessus de crimine non habetur pro condemnato: secus in civilibus. in l. co- fessus. nu. 1. ff. de cust. & exhib. reo. 152
Confessio facta super processu inualido, an sit sufficiens ad condemnandum. ibi. dem. numero 1.
Confessio extrajudicium non est potens ad condemnandum. ibi. n. 3.
6 Confessio facta defuncti non nocet haereditati. in l. eius qui delatorem. nu. 1. ff. de iure fisci. 111
* Confessio facta filij non nocet patri ibi.
Confessio facta quae resultat ex sententia diffinitiva, an faciat fidem in aliis cau- sis, q. non. ibi. nu. 5.
9 Confessio receptae dotis facta per maritum, quando sibi praedi- cat vt oppo- ni non possit de dote non numerata. in Auth. de temp. no solu. numero 6. 44
6 Confessio facta extrajudicium, facit indicium ad torturam. in l. capite. nu. 1. ff. ad leg. Jul. de adult. 160
6 Confessio quae fit in libello, qui datur iudici non nocet. in l. ex quibusdam. §. cum plura. nu. 2. ff. de iure fisci. 209
4 Confessio facta inter personas suspectas etiam iurata non probat, sed intelli- gitur in fraudem facta, in l. cum quis. §. Titia. nu. 1. ff. de leg. 3. 93
Confessio testatoris contentis se habuisse mille ab uxore, facta in testamento etiam cum iuramento, non valet. ibi. nu. 2. & 3.
6 Confessus & condemnatus appellat: licet confessus & conuictus non, in l. cre- ditor. §. iustus etiam. nu. 2. ff. de appel. 201
7 Confessio extra iudicium, an praedi- cat, in Auth. rogati. nu. 6. C. de test. 134
6 Confessio apposta in contractu inutili probat. in l. si ita stipulatus. §. Chryso- gonus. nu. 3. ff. de verb. oblig. 47
6 Confessio procuratoris Caesaris, contentis pretium sibi solutum, sufficit, in l. si procurator. §. si ab eo. nu. 3. ff. de iur. fil. 210
3 Confessio facta coram iudice, qui fecit confesum spoliare, non tamen torfit, an valeat. in l. nouissime. nu. 1. ff. quod fal. tuto. 79
6 Confessio facta in tormentis, si est perseuerata dicitur sponte facta, in l. j. §. si quis ultro. nu. 7. ff. de quaest. 179
6 Confessio mentientis facit fidem contra ipsum, donec contrarium probetur, in l. assumptio. nu. 2. ff. ad mun. exp. 218
5 Confitens se absolutum ab excommunicatione, an ex hoc videatur confiteri se fuisse excommunicatum, in l. 1. nu. 17. ff. de op. ne. nu. 4
5 Confitens scilicet falsum circa preparatoria potest confessionem reuocare sciente aduersario, & q. aduersario ignorante. in l. 2. n. 1. ff. de confes. 119
Confitens falsum per errorem circa preparatoria potest confessionem reuoca- re in omnibus casibus, in quibus potest reuocare, si ex certa scientia esset co- fessus, & quando post litem contestatam. ibi. nu. 2.
5 Confessio in criminalibus non habetur pro condemnato. in l. 1. numero 2. ff. de confes. eod.
* Confessus in criminalibus an sit infamis. ibi. nu. 5.
4 Confessio testatoris contentis plene sibi fuisse satisfactum de omnibus, ni- hil operatur nisi probetur in l. Aurelio. §. Caius. nu. 12. ff. de lib. leg. 92
Idem si instrumento contineatur liberatio per acceptilationem. ibi.
- 2 Confessio mutui facta in contractu inutili probat mutuum. in l. certi conditio. §. si num. 5. nu. 10. ff. si cer. pet. 11
6 Confessione facta in tormentis statuitur, si in ea reus perseueret. in l. 1. §. diuus Se- uerus. nu. 1. ff. de quaest. 178
Confessio quando videatur facta formidine tormentorum, ibi. nu. 2.
Perseuerare in confessione, dicitur quando facta confessione reducitur in loco publico iudicij, & ibi coram notario & testibus confitetur. ibi. nu. 3.
6 Confessio cum tormentis facta q. sit validior, quam facta sine. in l. 1. §. quaestio- nis. nu. 1. ff. de quaest. eod.
9 Confessio in testamento, quam probationem faciat. in Auth. de iure iur. nu. 7. 23
9 Confessio extrajudicialis facta vicinis ad liberandum prodest, secus si ad obli- gandum, & quando valeat. in §. & licet. nu. 7. in Auth. de testi. 38
3 Confessio tutoris, an & quando noceat pupillo. in l. Lucius. §. tutela. nu. 1. ff. de administ. tut. & cura. f. 56. & l. vnica. nu. 14. C. de confes. 78
4 Contenti sit praecipuum de soluendo intra decem dies. in l. si domus. §. in pecu- nia. nu. 1. ff. de leg. 1. 18
4 Confessio facta coram vicinis ad liberandum valet, si est facta parte praesente. in l. non solum. §. si liberationis. nu. 4. ff. de lib. leg. 91
Confessio testatoris contentis in testamento sibi esse solutum, an habeat vim fideicommissi. ibi. nu. 12.
2 Confessio patris se habuisse a filio spurio decem inter viuos, praesumitur frau- dulosa. in l. qui testamentum. nu. 2. ff. de proba. 143
8 Confessio procuratoris, qui confitendo liberat debitorem, licet non praedi- cat domi- no, tamen praedi- cat contenti. in l. nec ueritio. n. 3. C. de praed. decurio. li. 10. 19
1 Confessio facta coram incompetenti non nocet coram competenti. in l. magi- stratibus. nu. 4. ff. de iur. om. iud. fo. 51. vide l. diuus. n. 3. ff. de cust. & exhib. reo. fol. 152. & l. vnica. nu. 19. C. de confes. 78
Confessio facta in iudicio habet executionem paratam. in d. l. vnica. nu. 3.
* Confessione iura facta in iudicio non potest quis recedere. ibi. nu. 2.
Confessio quando dicatur fieri in iure. d. l. vnica. nu. 4. & 7.
Confessio facta in iudicio pro se, quando pro sit contenti. ibi. nu. 7.
Confessio incerta facta in iudicio meretur executionem in casibus in quibus va- let sententia incerta. ibi. nu. 8.
Confessio facta in iudicio super eo, q. ius, vel natura respuit, non valet. ibi. n. 8. & 9.
* Confessio praedi- cat in causa capitali. ibi. nu. 10.
* Confessio quando emanauit post litem contestatam, in causa civili sequi debet sententiam diffinitiuam. ibi. n. 12.
Confessio facta in iudicio, in quibus aequiparetur sententia. ibi. nu. 8. & 13.
Confessio adulti tenet, sed restituitur. ibi.
* Confessio tutoris quando praedi- cat pupillo. ibi. nu. 14.
* Confessio facta in iudicio debet poni in actu. ibi. nu. 15.
* Confessio quod valeat sine interrogatione. ibi. nu. 16.
* Confessio facta coram iudice an mandetur executioni per alium. ibi. nu. 18.
5 Confessio facta in iudicio coram arbitro ita praedi- cat, sicut coram iudice. ibi. nu. 20.
Confessio facta in iudicio animo donandi non insinatur, sed reuocatur, & est facta in fraudem creditorum. in l. quidam in iure. nu. 2. ff. de dona. 62
5 * Confessio auctoris mei, an mihi praedi- cat remissionem. in l. sepe constitutum. nu. 11. ff. de rei iud. 118
5 Confessio erronea circa preparatoria facta absque culpa reuocari potest per re- stitutionem in integrum post sententiam. in l. 2. nu. 3. ff. de confes. 119
Confessio erronea circa ea quae sunt decisiva, siue partis, siue totius potest reuoca- ri ante sententiam, & quando non speratur sententia ante executionem, & qui- do sibi praedi- cat. ibi. nu. 4. & 7.
Confessio erronea cuius vigore factum fuit a iudice praecipuum de soluendo, er- rore probato potest reuocari, nisi antequam fieret praecipuum iussit datus ter- minus ad ostendendum quare hoc non deberet fieri. ibi. nu. 5.
Confessio erronea facta extra iudicium quando quis certat de dano vitando, praesumitur facta per ignorantiam. ibi. nu. 8.
Confessio erronea facta coram arbitro, vel arbitratore, quando possit reuocari, ibi. nu. 14.
Confessio erronea facta in praecipuo garatigato facto per notarium q. vigore sta- tuti habet executionem, potest reuocari sicut confessio facta in iudicio. ibi. nu. 15.
3 Confiteri videtur, qui non facit potestatem, vel denuntiationem contrariam. in l. quod senatus consulto. nu. 1. ff. de libe. agno. 34
Confessio patris facit aliqualem probationem pro filiatione. ibi. nu. 2.
Confessio filiationis facta extra iudicium, quam probationem faciat. ibi. n. 3.
1 Confessoria quando agitur contra tertium possessorem fundi seruientis, patie- tia venit officio iudicis. in l. 1. nu. 1. ff. de seruitu. rustic. praedio. 184
5 Confessoria si contra te ago, tu rei vindicatione contra me ad fundum, ego di- co seruientem mihi debere, agitur super secundo iudicio. in l. fundum Titia- num. nu. 5. ff. de excep. 153
1 Confessoria & negatoria competunt pro iuribus incorporalibus. & domino tan- tum. in l. 1. nu. 1. ff. si seru. vendi. 187
Confessoria & negatoria quare sic dicantur. ibi. nu. 4. eod.
Confessoria, vel negatoria ages pro seruiente dicitur stipulari ius & factum, & agendo ex stipulatione, agit ad factum. in l. 2. §. & haru. n. 3. ff. de verbo. obliga. 4
7 Confestim, dictio, intelligitur intra quatuor menses. in Auth. presbyteros. nu. 1. C. de Episc. & cler. 24
5 * Confestim & incontinenti quando quid dicatur fieri. in l. idem est, §. cum igitur. nu. 1. ff. de vi & vi arm. 138
4 Confinita & qualitas fundi si concordat cum re, de qua agitur magis inspiciun- tur, quam vocabulum. in l. si quis in fundi. nu. 2. ff. de leg. 1. 3
9 Quid sit dicere vicina & confinita. in §. si autem. nu. 2. in Auth. de sanc. Episc. 55
8 Confinitati non possunt eligi ad honores. in l. vnica. nu. 1. C. de his qui in exi. dati. & c. lib. 10. 24
3 Existens in confinio duarum parochiarum, an censeatur parochianus vtriusque. in l. iuris peritos. §. cum oriundus. nu. 4. ff. de execu. tut. & cur. 72
6 Ad confinita non possunt mitti delinquentes in ciuitatibus non subditis mitti tenent. in l. relegatorum. §. est quoddam genus. nu. 1. ff. de interdi. & releg. 193
6 Aequalis est poena non accedentis ad conuictum, quae est ei, qui postquam non iuris non

- non obediuit. in l. relegati. nu. 2. ff. de pœnis. 184
 cui incumbat onus probandi, quando aliquis contra aliquem dicit ipsum nō
 seruasse cōfinitia, & ille dicit, quod sic. ibi. nu. 3.
 6 Cōfinitia rumpens debet stare duplicato tempore, & duplicatur illud quod su-
 perest. in aut. damnum. §. quisque. nu. 1. ff. de pœnis. 185
 1* confirmans quando dicatur dare. l. more maiorum. numero 5. ff. de iurisd. om.
 iudic. 49
 6 Confirmatio sequens non operatur, ut de tēpore antecedenti maritus possit
 accusare iure mariti. in l. si vxor. §. si quis vxorem. numero 2. ff. ad leg. Iul. de
 adulte. 175
 7 confirmatio, quæ fit de nouo contra legem, an habeat iuris effectum in l. non
 dubium. nu. 17. C. de leg. 27
 9 confirmare, an dicatur, qui dat: & dare, & confirmare, an sint idem. in §. iustu-
 randum. nu. 4. in Auth. de defen. ciui. 15
 8* confirmare est decretū interponere in l. curiales. nu. 6. C. de præd. dec. li. x. 19
 9 confirmatio superioris semper requiritur quādo vniuersitas facit electionem,
 & dat iurisdictionem. ibi. nu. 6. in Auth. de defen. ciui. 15
 5 confirmatio superioris in duobus delegatis contraria iudicantibus ideo expe-
 ctatur, & non in ordinariis: quia non habent iurisdictionem suo iure, sicut
 ordinarij. in l. inter pares. nu. 1. ff. de re iudicata. 115
 7 confirmatio priuilegiarū quid operetur. in l. priuilegia. nu. 1. C. de sacrosan. ec-
 cle. 13
 6 confirmatio superioris quando confirmet electionem inualidam. in l. si cōstat.
 nu. 2. ff. de appella. 189
 4 confirmatum si non potest confirmari, agitur ex confirmante, non ex confir-
 mato. in l. si quis priore. nu. 1. ff. ad Treb. 139
 confirmatio generalis nō trahitur ad illud quod est specialiter cassatū. ibi. n. 3.
 9 confirmans ex officio debet cōtra electum de defectibus electi perquirere. in
 §. oportet. nu. 2. in Auth. quomodo opor. epi. 10
 4 confirmatio donationis factæ per virum vxori, quæ fit expressè per legatū quā-
 do habet vim legati, vel fideicommissi. in l. si quando quis. n. 3. ff. de leg. j. 24
 4 confirmatio quando confirmatum per se substituit, quid operetur. in l. post lega-
 tum. §. qui mortis. nu. 1. ff. de his qui. ut indig. 105
 7 confirmatur facilius inualidum, quā inducatur quod non est, in l. vnica. §. rei
 vxoria. nu. 5. C. de rei vxor. acti. 165
 8 confiscatio bonorum impeditur per habentem dominium & possessionem. in
 l. si vacantiā. nu. 1. C. de bon. vacan. lib. x. 9
 3 confiscatis bonis per iudicem Marchiæ fisco suo, non veniunt bona existentia
 in ducatu, sed ad iudicem ducatus spectant. in l. tutores. §. hæredes. nu. 1. ff. de
 admi. tut. & cura. 55
 5 confiscata domo non confiscantur res in ea existentes. in l. interdum. §. iudem di-
 ui seruus. nu. 1. ff. de publi. & vecti. 52
 6 confiscatio bonorum si fit per sententiā condemnatoriam latā super delicto,
 quid hodie sit innominatū, per auth. bona dānatorū. in l. 1. n. 3. ff. de bo. dā. 191
 Confiscata parte bonorum iura sunt correctæ. ibi. nu. 10.
 1 confiscatis bonis patris non publicatur peculium filij: & publicatur tamē vfus
 fructus patre viuente. in l. denique. §. sed vtrum. nu. 5. ff. de mino. 132
 8 confiscatis bonis veniunt ea iura in fiscum, quæ veniunt in extraneum hæredē.
 in l. 1. nu. 1. C. de bo. libe. & iurepa. 6
 7 confiscatio bonorum, an extendatur ad bona alibi sita: & ad quem dominum
 pertineant. in l. j. nu. 51. C. de sum. tri. 7
 6* confusio non habet vim solutionis, in l. Vranus. nu. 9. ff. de fideiuss. 76
 3* coniecturis probabitur de quo testator senserit in l. duo sunt Titij. nume. 2. ff.
 de test. tut. 44
 4* coniecturæ per quas potest cōstare testatorem de posthuma sensisse in l. qui si
 liabus. nu. 5. ff. de leg. 1. 8
 5* coniecturis probari potest & etiam per solam famam, quod iudex appellanti-
 bus soleat videntias facere, in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. nume. 17. de
 ope. no. nunc. 10
 9* coniugatio maris & foemine quod competat omnibus animalibus quomodo
 intelligatur, inst. de iure nat. & ciuil. in prin. nu. 2. 59
 3 coniux debet esse parricis pœnæ infortunij, non pœnæ delicti. in l. si cum do-
 tem. §. si maritus. nu. 1. ff. sol. matr. 13
 8 coniux dicitur domestica, vel familiaris. in l. quicumque. n. 1. C. de mil. lib. xij. 54
 6 coniuncta quando ponatur pro disiunctiua, in l. sepe ita comparatum. nu. 1. ff.
 de verb. sign. fol. 222. & in l. si Titio. nu. 1. ff. de vsufr. leg. 66
 1 coniuncta persona etiam in requirentibus speciale mandatum admittitur quā-
 do prætendit proprium interesse in l. patri pro filio. nu. 1. & 3. ff. de mino. fol.
 135. & in repe. l. si constante. nu. 65. ff. sol. matri. 16
 1 coniuncta persona agit pro minore in casibus in quibus speciale mandatum nō
 requiritur. d. l. patri. nu. 5.
 1 coniuncta persona etiam in requirentibus speciale mandatum admittitur pro
 minore, & prodigo. ibi. nu. 6. & in l. sed & hæ. nu. 2. ff. de procu. 106
 1 coniunctæ personæ vsque ad quem gradum dicuntur in l. sed & hæ. nume. 1. ff.
 de procu. eod.
 6 coniuncta persona potest esse testis pro coniuncta, contra aliam coniunctam.
 in l. extraneo. §. de quæstione. nu. 1. ff. de quæstioni. 181
 3 coniunctæ personæ quādo possit solui. in l. non solum. n. 8. ff. sol. matr. 6
 6 coniunctæ personæ, quæ potest sine mandato agere, solui non potest. in l. vero.
 nu. 2. ff. de solu. 81
 3 coniuncta persona improprie dicitur procurator. in rep. l. si constante. nu. 66.
 ff. sol. matr. 16
 5 coniuncta persona iurat de calumnia pro absente. Item tutor, curator, syndi-
 cus monasterij, curator datus bonis, & pater. in l. qui bona fide. §. si alieno.
 nu. 8. ff. de dam. infect. 28
 7 coniuncta persona quando agit pro coniuncta, an & quando iuret de calum-
 niā. in l. cum & iudices. nu. 12. C. de iureiu. 90
 6 coniuncta persona, ut possit agere pro coniuncta sine mandato vsque ad quē
 gradum intelligatur. in l. certis. nu. 5. ff. de accusat. 144
 8 coniuncta persona, quæ dicatur, itatur iudicis arbitrio. in l. cum rem alienam.
 nu. 6. C. de leg. 184
 7 coniuncta persona quando admittatur ad agendum pro coniuncta persona:
 & quid si sit minor. in l. exigendi. nu. 5. & 6. C. de procuratorib. 68
 cōiuncta persona post litis contestationem, & satisfactionibus præstitis potest
 procuratorem constituere. ibi. nu. 15.
 * coniunctæ personæ an solui possit, & quomodo debet concludere, ibi. num. 14
 6 coniuncta persona non est procurator: & factum per eum præiudicat domino
 nisi rati habitione secuta. in l. si quis. §. stipulationem. nu. 2. ff. iudi. solui. 101
 7 coniuncta persona admittitur ad agendum cum cautione rati. in l. 1. nume. 5. C.
 de procu. 65
 4 coniunctio verbalis inducitur quando plures personæ in eadem oratione so-
 lute ponuntur: secus si in diuersis orationibus. in l. re coniuncti. numero 3. ff.
 de leg. 3. 59
 coniuncti re tantum dicuntur hi, quibus eadem res separatim legatur. ibi. n. 6.
 coniuncti verbis, quando & qualiter dicantur. nu. 6.
 Si legantur Titio x. Seio x. non dicuntur coniuncti, & quilibet habebit. nume. 7.
 Si eadem separatim duobus legatur, hoc actō, ut quilibet habeat solidū, hi non
 dicuntur coniuncti re. ibi. nu. 8.
 Si Titium instituo in dimidia, Sempronium in eadē dimidia instituo in qua Ti-
 tium institui, in dubio non dicuntur coniuncti re. ibi. nu. 9.
 Si vni tota res legatur, alteri pars, & an & qualiter isti dicantur coniuncti re.
 ibi. numero 10.
 coniunctio verbalis, an inducatur per nomina distributiva quisque, quilibet,
 & similia. ibi. nume. 13.
 coniunctio verbalis, an inducatur per aduersariam autem, vero, & similes.
 ibi. numero 14.
 coniunctio legalis quorū modis contingat, & quibus casibus. ibi. nu. 17
 coniuncti coniunctione legali dicuntur coniuncti re, & verbis. ibi. nu. 18. 19.
 coniunctio operatur tres effectus. ibi. nu. 19
 coniunctus quis præferatur in iure accrescendi quando sunt duove plures re
 tantum coniuncti, omnes admittuntur ad ius accrescēdi, nec vnus præferatur
 ibi. nu. 27.
 coniuncti verbis tantum, quia possunt esse diuersimodē, ideo inuicem possunt
 præferri. ibi. nu. 28.
 coniunctus quādo est alius substitutus & substitutio deficit præteritione post
 humi, tunc impeditur ius accrescēdi, & deuenit portio ad venientes ab in-
 testato secus si substitutio deficit alio modo. ibi. nu. 38.
 * coniuncti per nomen collectiuum præferuntur coniunctis per copulatiuā. ibi.
 nu. 29. eod.
 * coniunctus quando vnus & idem est, idem etiam substitutus coheredi suo, tūc
 per inuicem substitutionem non impeditur neque tollitur ius accrescēdi
 ibi. nu. 37
 9 coniuncti solum ratione coniunctionis non præferuntur disiunctis. in §. si quis.
 nu. 14. in Auth. de hære. & falc. 3
 8 coniuncti re dicuntur illi, quibus ex expressa dispositione testatoris tota res
 assignatur. in l. 1. §. vbi autem. nu. 1. C. de caduc. tollend. 50
 coniuncti verbis tantum quando sunt plures, tunc est locus iuri accrescēdi
 cum onere. ibi. nu. 1. & 3.
 coniuncti re quando sunt plures, tunc non est locus iuri non decrescēdi sine
 onere. ibi. nu. 4.
 3 coniuncti per nomen collectiuum sunt plus coniuncti, quā illi qui coniungū-
 tur per copulam. in l. interdum. nu. 2. ff. de hæred. instituen. 106
 3 coniunctus præferitur substituto ex præsumpta voluntate defuncti. in l. quidam
 testamento. nu. 1. ff. de vulg. & pupil. 129
 2 coniunctus inter coniunctas personas potest iudicare, & testificari. in l. non so-
 lum. §. de vno. nu. 1. ff. de rit. nup. 147
 3 coniunctus sicut ex voluntate defuncti præferitur substituto, ita etiam veniens
 ab intestato. in l. quidam testamento. nu. 5. ff. de vulg. & pupilla. 129
 6 cōiunctus meus si petijt re ab extraneo, cui ego vēdidi, & teneor de euictione,
 ego possum petere cōpromissum vigore statuti q. inter coniunctos fiat cō-
 promissum. in l. procurator. §. si procurator. nu. 2. ff. rem ra. haberi. 105
 4 coniunctus in legato præferitur ei, a quo est relictum, & sic hæredi. in l. re con-
 iuncti. nu. 39. ff. de leg. 3. 60
 3 coniunctus pro coniuncto in criminalibus non admittitur in testem. in l. qui
 testamento. §. quæcunque. nu. 7. ff. de test. 86
 * coniunctus inter æqualiter coniunctos testificatur. ibi. nu. 8.
 4 coniuncti verbis, qui dicantur. l. Mæuio. ff. de leg. 2. nu. 2. fol. 32. & l. re coniun-
 cti. nu. 11. ff. de leg. 3. fol. 59. l. 1. §. his ita. nu. 4. C. de cadu. tollend. 50
 4* coniunctus re & coniunctus verbis pariter admittuntur in d. l. Mæuio. nu. 3. 31
 7 coniunctus potest testificari inter pariter coniunctos, in l. parentes. nume. 5. C.
 de testib. 131
 6 coniunctus & valde amicus equiparantur. in l. Titia quæ. n. 1. ff. de verbo. obl. 50
 4 coniunctio omnis ponens causam cum dubitatione ponitur conditionaliter.
 in l. demonstratio. §. quod autem. numero vnde decimo. ff. de conditio. & demon-
 stra. 112
 3* coniunctio, saltem, quid operetur. in l. 1. nu. 5. ff. de codicill. 169
 4* coniunctio dicitur inter legatarios eiusdem rei a pupillo, & eius substitutio
 in l. planē. §. si coniunctim. nu. 1. ff. de leg. 1. 10
 4* coniunctiones, & aduerbia non inducunt demonstrationem, in l. demonstra-
 tio. nu. 2. ff. de cond. & demon. 111
 3 coniunctio, quæ in se habet reuerentiam, in tacente præsentē, facit præsumi dis-
 sensum. in l. quæ dotis. nu. 23. ff. sol. matri. 21
 4 coniunctio aduersariua inducit coniunctionem verbalem. in l. maritus. nu. 2. ff.
 ad leg. Falc. 131
 7 coniunctionis natura est coniungere accessoria. in repet. Auth. ingressi. num. 31.
 C. de sacrosan. eccl. 16
 3 coniunctio aduersariua operatur quod vno casu existente non habet locum di-
 spositio facta in alio in l. si ita scriptum. nu. 2. ff. de liber. & posthu. 90
 5 coniunctio, quæ cadit inter orationes non inducit coniunctionem realem. in l.
 item quod. §. vnde idem. nu. 1. ff. de hæred. insti. 107
 4 coniu =

Index singularium materiarum

- 4 coniunctio verbalis non inducit ius accrescendi in rebus prorsus diuersis. in l. huiusmodi. §. quibus ita. nu. i. ff. de leg. i. 20
- 6 coniunctio non inducitur per verbum vel interpositum in diuersis orationibus. Item quando sunt orationes solutæ. in l. triplici modo. numero 1. & 2. ff. de verbo. sig. 233
- 1 connexitas operatur in iudicio, quod veniat id, quod aliàs non veniret. in l. eū actum. nu. 2. ff. de neg. gest. 118
- 8* conquestus qui est de pronuntiato legitimo tempore, potest venire cōtra sententiam, in l. cum præsentiis. nu. 1. C. quomodo & quando iud. 65
- 7 consanguineus vel vicinus præsuntur iuris præsumptione scire facta vicini, vel consanguinei in re. Auth. ingressi. nu. 69. C. de sac. san. eccl. 17
- 5 consanguineorum mulieris consensus, an requiratur quando tutor vel procurator eius contrahit. in l. apud. §. si pupillus. nu. 4. ff. qui ex cau. in. pos. ea. 122
- 6 consanguineus, an possit esse testis de iniuria facta consanguineis. in l. lex Cornelia. nu. 1. ff. de iniur. 128
- 7 consanguinitas probatur per auditum. in l. non epistolis. nu. 3. C. de proba. 126
- 7 consanguineus præsuntur, qui non est in possessione consanguinitatis. in l. nō nudis. nu. 1. C. de eod. tit. ibid.
- 3 consanguinei pupilli requiruntur in alienationibus rerum pupilli. in l. magis puto. §. non passim. nu. 4. ff. de rebus eorum, qui sub tute. 81
- 5 consanguinei pupilli, vel absentis existentis in alia ciuitate non citantur. in l. hęc autem. §. non defendi. nu. 3. ff. quibus ex cau. in. pos. ea. 122
- consanguinei maioris absentis quando contra eum sit missio in possessionē ex secundo decreto, an sint citandi ibi. nu. 5.
- * consanguinei pupilli in casu prædictæ legis. §. non defendi. non sunt citandi in quolibet actu, sed solum quando sit missio. ibi. nu. 6.
- 6 consanguinei si plures discordant in puella maritanda, tunc appellatur ad superiorem. in l. si. nu. 9. ff. de app. reci. 206
- 3 consanguineus dicitur secundum cōmunē modū loquēdi cōiunctus sanguine quocunq; modo. in l. cum quidam. §. quod dicitur. nu. 1. ff. de acqui. hære. 150
- 8 cōsanguinei in paternis præferunt reb⁹ in l. de emancipatis. n. 2. C. de legit. hære. 53
- In aliunde quæsitis æqualiter succedunt. ibi.
- 3* consentiendo alienantem suam quando dicatur donare remissu e in l. quæ dotis. nu. 16. ff. sol. matr. 21
- 3 consentiens alicui quando videatur consentire hæredi eius. in l. si marito. §. si voluntate. nu. 5. ff. eod. tit. 20
- 8 consentire videtur, qui nō appellat. in l. hi qui ad ciuilia. num. 2. C. de appella. 80
- 7 consentire & approbare quando videatur, qui non contradixit. in l. ne in arbitris. nu. 4. C. de arbit. 88
- 7 consentire facienti quando possit, qui non potest facere per se. in l. si. numero 1. C. de pact. 49
- 5 consentire personæ facienti actum, idem est, quod consentire actui. in l. si vni. nu. 1. ff. de re iud. 114
- 3 consentire, quādo quis videatur adeundo. in l. quæ dotis. n. 8. ff. soluto. matr. 21
- Si consentio tibi vendenti rem meam, an videar consentire animo donandi, & sic quando consensus inducat condemnationem. ibi. nu. 13. & 14.
- consentens donanti rem suam videtur donare. ibi. nu. 15.
- Si consentio alienationi rei mihi obligatæ, licet præsumatur remissio pignoris non tamen de debito præsumitur donatio. ibi. nu. 17.
- consentire non videtur absens, & ignorans. ibi. nu. 18.
- consentire præsumitur absens sciens, licet nō sit præsens in casibus, in quibus cogeretur consentire. ibi. nu. 19.
- consentire quando præsumatur plus sciens & intelligens. ibi. nu. 20. 22.
- consentire quando præsumatur si aliquis intrat possessionem meam vel accipiat de rebus meis me præsente & tacente. ibi. nu. 24.
- 4 consentiens alienationi alicuius rei, quando sibi præiudicet. in l. si fundum. nu. 1. ff. de leg. i. 22
- consentiens alienationi, seu venditioni rei, qua actione agit ad pretium. ibi. numero 2.
- consentientes donationi rei suæ nihil petere possunt. ibi. nu. 3.
- consentiens alicui leganti rem suam, qua actione agat. ibi. nu. 4.
- consentiens vendenti rem suam non quod tradat, agit contra vendentem actione mandati. ibi. nu. 5.
- 7 consentire quando videatur qui patitur rem suam obligari. in l. si sine. nu. 1. C. ad Velleia. 141
- 8 contentit scilicet, qui non appellat. in l. ab eo. numero 5. C. quomodo, & quando iudex. 61
- 4 contentiens expresse testatori leganti rem suam potest conueniri ab hærede actione mandati, licet hæres teneatur ad legatum. in l. cum quis. num. 2. & 4. ff. de lega. 3. 53
- 5* consensus debet esse in consuetudine. in l. Cæsar. nu. 18. ff. de publ. 51
- 8 consensus totius populi, vel maioris partis quomodo colligatur. in l. 2. nu. 14. C. quæ sit lon. consue. 114
- consensus totius populi, vel maioris partis requiritur ad consuetudinem inducendam. ibi. nu. 13.
- 6 consensus per interpretem colligi potest, non tamen signis. in l. 1. §. si quis ita. nu. 1. ff. de verb. obli. 2
- 3 consensus patris quando in tutela habeatur pro obligatione, & an requiratur expressa obligatio, cum quis contrahit præsente patre. in l. Lucius. nu. 1. ff. de admitt. & cur. 53
- 1 consensus solus non sufficit ad admissionem domini. in l. inter officium. nu. 1. ff. de rei vendi. 175
- 5 cōsensus partis quādo requiratur in protestationibus declaratorijs, in his quæ dependent a potestate mea, & alterius. in l. non solum. §. morte eius. num. 22. ff. de ope. no. mun. 15
- 2 consensus patris generaliter sufficit filio, vt in omnibus agere possit. in l. si non gnis. §. si filius. nu. 4. ff. de iud. 152
- 1 consensus iudicis in prorogatione iurisdictionis de persona ad personam non est necessarius in l. consensisse. nu. 1. ff. de iud. 150
- consensus iudicis etiam in prorogatione de tempore ad tempus requiritur. ibi. nu. 16.
- 9 Consensus binus vxoris requiritur in alienatione fieda per maritum de re immobili donata propter nuptias, & quid operetur. in Auth. vt immob. bo. ante nup. nu. 1. & 9. 27
- consensus binus in contractibus operatur ad confirmationem, & non ad solutionem. ibi. nu. 6.
- consensus duplex mulieris quando sibi præiudicet. ibi. nu. 7.
- 5 consensus, licentia, iussus, consilium, an debeant præcedere vel sequi, cum in aliquo actu requiruntur. in leg. si autem plures. numero 1. ff. de aqua pluui. arcen. 44
- 8 consensus populi in agendis attenditur, licet primates reluctant. in l. j. nu. 1. C. de specta. lib. xj. 36
- 1 consensus tacitus & expressus, æquiparantur. in l. de quibus. numero 4. ff. de legi. 17
- 3 consensus simplex patris filio, an sufficiat ad ipsum obligandum pro dotis restitutione. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. nu. 7. sol. matr. 13
- 2 consensus interpositus super actu non valido, non nocet. in l. si debitor. §. si in venditione. nu. 1. ff. quib. mod. pig. vel hypot. solu. 137
- 2 consensus si requiratur, intelligitur inter præsentes, vel nuntium, vel epistolā in l. j. nu. 4. ff. de contrah. emp. 111
- Quid si reuocatur mandatum, & nuntius ignorat. nu. 5.
- 6 consensus patris non requiritur filiofamilias agenti in causa castresis, in l. si miles. §. actionem. nu. 1. de castren. pecu. 216
- 5 consensus, quem præstat pater filio in iudicio, potest vbicunque, & quomodo cunque præstari. in l. filiusfamilias. nu. 12. ff. de don. 56
- 6 consensus patris non requiritur, in his, in quibus patri nō acquiritur vsusfructus. in l. inter liberos. §. filiusfamilias. nu. 1. ff. ad leg. Iuliam de adulte. 156
- 1 consensus contrarius qualiter interuenire debet, vt venditio resoluitur. in l. ab emptione. nu. 12. ff. de pact. 92
- 8 consensus patris, an requiratur in omni iudicio. in l. cum non solum. §. necessitate. nu. 2. C. de bon. quæ li. 56
- consensus patris requiritur ab initio. ibi. nu. 10.
- 9 consensus vxoris multiplicatus in obligationibus viri sibi præiudicat. in §. 8. illud. nu. 1. in Auth. vt nul. iudi. 53
- 7 consensus cuius in contrahendo requiritur, & ita in dissolueno, in Auth. contra. nu. 2. C. de diuor. 167
- 3 consensus requisitus a statuto in contractu mulierum non potest præstari per eum, cui decreto acquiritur. in l. 1. nu. 6. ff. de authorit. tut. & cur. 59
- 7 consensu partium restaurari non potest, quod consensu eorū non oritur. in l. cum nota. nu. 9. C. de trans. 52
- 1 consensus omnium simul requiritur, & non sufficit quod separatim omnes consentiant, quando statuta conduntur. in repeti. l. omnes populi. numer. 18. ff. de iust. & iu. 10
- 5 consensus patris consentientis filio donanti causa mortis potest interuenire antequam donet. in l. tam is qui. §. filiusfamilias. n. 8. ff. de don. cau. mor. 64
- 7* consentire videtur qui non appel. in l. j. nu. 1. C. de postu. 62
- 7 consentire & renuntiare quod sint idem in l. iubemus. nu. 6. C. ad Velleia. 142
- 9 consequentia, an sit bona, actio descendens ex statuto est stricti iuris, ergo statuta sunt stricti iuris, quod sic. in l. constitutionibus. nu. 1. ad muni. 219
- 7 consequentia, an sit bona, minor est vsus iure communi, ergo non latus. in l. si. nu. 1. C. de in integ. rest. 78
- 6 consequentia ista non est bona, quilibet potest accusare, ergo est publicum iudicium. in l. j. nu. 17. ff. de pub. iud. 138
- 1 consequentia valet, incorporalis est, ergo non præscribitur. in l. seruitutes. n. 2. ff. de serui. 182
- 6* conseruandi iuris sui causa, an referat a quo fiat in l. cum seruus. nume. 5. ff. de verb. oblig. 36
- 8 conseruatores monetæ si reperiuntur fraudem commisisse, non admittuntur ad aliud officium. in l. nullus. nu. 1. de pala. lib. xj. 52
- 1 conseruatores, qui non possunt se intromittere nisi de exequendo possunt audire defensiones probabiles. in l. scriptus. nu. 7. ff. de reli. & sump. fune. 192
- 3 consignatio non cadit in equo & similibus, sed oblatio. in l. si mora. numero 7. ff. sol. mat. 9
- 8* consignatio & depositio tantum valet quantum ipsa solutio. in l. j. numer. 2. C. qui pot. in pig. hab. 102
- 8 consilium Imperatorum non debemus sequi, si videtur nobis qd non sit bene actum. in l. nemo iudex. nu. 2. C. de sent. & interlo. qm. iud. 68
- 8 consiliarij ciuitatum hodie dicuntur decuriones. in rub. n. 1. C. de decur. lib. 4. 45
- 4* consiliarius vnus tantum si reperitur in saculo ex quo consiliarij extrahuntur ad officium ille censetur electus absque eo quod extrahatur. in l. si tibi. §. si ex quatuor. nu. 2. ff. de ope. leg. 73
- 8* consiliarij ciuitatis quas collectas soluere teneantur, in l. j. nu. 2. C. de immuni. cau. lib. x. 14
- 2 In consilijs & disputationibus dicendū est, sine præiudicio alterius rectius sentientis. in l. Claudius. nu. 1. ff. qui portio. in pignore habeantur. 135
- 1 consilium repræsentat mentem populi. l. de quib. nu. 10. ff. de leg. 17
- 2 consilium alterius, quando quis requirere teneatur. in l. j. si plures. n. 2. & 3. ff. de exerci. act. 86
- Quando aliquis non habens plenum intellectum debet aliquid facere cōsilio alicuius, intelligitur etiam cum consensu sui. nu. 6. & 7.
- Quid a gendum quando ille, qui debet dare consilium nō vult illud dare, vel non potest. ibi. nu. 9.
- consilium malum illius, qui debet consilium dare non est sequendum. ib. n. 10.
- 8 consiliarij debent vocari sono campanæ & tubæ, & sufficit duas partes ad se, in l. nominationum. nu. 1. C. de decurionib. lib. x. 18
- 7 consilium ciuitatis habet illam potestatem, quam habet totus populus. in l. aduersus. nu. 2. C. de vsuris. 143
- consilium ciuitatis æquiparatur ordini decurionum. ibi. nu. 3.
- 6 Ex consilio quando quis obligetur. in l. a pecca comparatum. numero 8. ff. de veroligu. 233

- consilium duobus modis sumitur uno modo prout ad aliū refertur: alio modo pro dolo. ibi. nu. 9.
- 8 consiliarij decuriones in Italia vendunt res suas libere. in l. j. nu. i. C. de präd. curia. lib. x. 19
- 8 Habitans ruri nō vocetur ad consilia, potest reuocari, & puniri. in l. j. nu. i. C. si curie. reli. lib. x. 21
- 6* consilium pro teste, qui pro examinatus iterū examinatur, vt perat tibi prius testificatum exhiberi, in l. eos qui. nu. 5. ff. ad l. cor. de fal. 170
- 8 consilium conuocari debet in loco publico. in l. si quod. nu. 6. C. de leg. lib. x. 26
- 8 consilium conuocatur auctoritate superioris, vel antiquioris decurionis. in l. ij. nu. 2. C. de decu. lib. x. 16
- 8 consilium ciuitatis quando non est conuocatum auctoritate superioris, quando valeat. in l. ij. nu. 4. C. de decu. lib. x. 16
- consilium ciuitatis conuocatur etiam sono campanæ, vel voce præconis, & secundum sui consuetudinem. ibid. nu. 5.
- 8 consilium ciuitatis de iure communi colligit officialis, & syndicus. in l. ij. nu. 8. C. de decu. lib. x. 16
- 8* consilium ciuitatis facit syndicum in l. procuratores. nu. i. C. de dec. 17
- 6 consilium præstans dicitur opem præstare large, non strictè. in l. in furti. §. ope. nu. 6. ff. de fur. 117
- 8 Quis obligatur ex consilio fraudulento. in l. j. nu. 4. C. de seru. fugitiuis. 2
- 8 consilium ciuitatis non recognoscentis superiorem potest concedere immunitatem. in l. j. nu. 2. C. de decre. decu. lib. x. 22
- 8 consilium quando vocatur, absentes extra ciuitatem aut infirmi, vel aliter impediti non sunt expectandi, vt l. vlt. nu. 2. C. de leg. lib. x. 26
- 9 consilium mutare de bono in melius sapientis est. in Auth. de nuptiis. nu. i. 18
- 1 consilium plurimum circa vnum, & idem, vnum consilium censetur. in l. si familiaria. nu. 3. ff. de iurisd. om. iud. 50
- 3 consiliarij dicuntur sedere ad latus principis, non ad pedes. in l. iuris peritos. nu. i. ff. de excu. tuto. & cura. 72
- 2 In consiliis primo ponitur, secundo consultitur, tertio fit reformatio. in l. 2. nu. i. ff. ad Velle. 94
- 9 consulatus & patriciatus faciunt quem sui iuris, etiam administratione non accedente, secus in aliis. in Auth. consili. quæ de dignit. nu. i. 33
- 6 consul est maior præfecto quo ad dignitatem, non quo ad administrationem. in l. j. si quis in appellatione. nu. 3. ff. de appel. 194
- 7 consultor assumptus in causa, si consuluit aliquem condemnandum, an iudex qui pronunciauit secundum formam consilij videatur condemnasse. in l. j. nu. 2. C. si aduer. lib. x. 82
- 1 consultor non debet admittere nouas probationes. in l. si. nu. 7. ff. de fer. 71
- 6 consultor assumptus, vt consulat de iure non potest nouas probationes, seu instrumenta recipere. in l. j. §. quæsitum est. nu. 3. ff. de appel. 194
- 6 consulenda cum committitur causa, cuius expensis committatur. in l. si postulatuerit. nu. 2. ff. de adult. 160
- 3 consultor si debet eligi, eligitur à partibus, & ipsis discordantibus à iudice. in l. j. §. ex hoc. nu. 5. ff. de ven. in spi. 37
- 1 consul quando habet iurisdictionem contentiosam, an poterit coram alio agitari. in l. j. nu. 2. ff. de offic. consul. 31
- 2 consultor qui imperite consuluit, tenetur tatum de dolo. in l. idemque. §. si cui. nu. 4. ff. manda. 103
- 8 consultor quando examinat acta causæ commissa, non est necessaria præsentia partis aduersæ. in l. iubemus. nu. 3. C. de app. 82
- 8 consulere, & etiam iudicare quis cogitur in l. in sacris. nu. i. C. de proxi. sacro. serinio. lib. xij. 50
- 1 consulere potest in camera, qui promittit non aduocare. in l. j. §. postulare. nu. i. ff. de postu. 97
- 1 consul habet merum & mixtum imperium. in l. j. nu. i. ff. de in ius voc. 55
- 6* consul & vir consularis differunt, in l. j. nu. 9. C. de no. Codice faciendo. 2
- 3 consulens per imperitiam qualiter teneatur. in l. ex maleficiis. nu. 2. ff. de actionib. & obliga. 161
- 8 consules dicuntur clarissimi. in l. j. nu. 36. C. de dign. lib. xij. 46
- 2 consultor electus vt consulat, an quis fuerit rectè capius die feriata, debet cōsulere, an ex iusta causa. in l. lecta. nu. 17. si cer. per. 20
- 7 confors pro consorte quando possit sine mandato agere, & defendere, in l. ij. nu. i. C. de confor. eius. litis. 115
- 7 confors eiusdem litis sine mandato quando admittatur. in l. exigendi. num. 12. C. de procura. 68
- 7 constantinus fecit l. j. C. de sacrosan. eccl. & fuit primus imperator christianus: fecit ordinari primum consilium generale, in repe. d. leg. j. numero 4. & 32. ibi. 8
- 1 constitutum de possidendo licet ficta sit traditio, tamē ex ficta traditione causatur vera possessio. in l. si is qui pro emptore. nu. 59. ff. de vñc. 96
- 1 constitutum factum in personam procuratoris mei, an in me dominum transferat dominium, vbi quod in dominum transfert veram possessionem, & dominium, non in procuratorem, ibi. nu. 70. 97
- 2 constitutum celebratur consensu etiam inter absentes per nuntium, vel epistolam. in l. qui autem §. constituere. nu. i. ff. de consili. pec. 71
- 9 constitutor est qui interuenit post obligationem: & nudo pacto obligatur. in Auth. de fideiuss. nu. 9. 7
- 2 constituens scienter plus debito, quando videatur donare. in l. hactenus. §. si quis centum. nu. i. ff. de consili. pecu. 71
- 1 constituens se nomine meo possidere, licet realis traditio non intercessit, non potest ab ista traditione nudo consensu recedi: & quando videatur recessum. in l. ab emptione. nu. 6. 9. & 10. ff. de pac. 92
- Per constitutum licet dicatur fictè res tradita, tamen vera possessio transferatur. ibi. nu. 15.
- 1 constitutum debet dici contractus nominatus. in l. iuris gentium. §. igitur. num. 2. ff. de pac. 80
- 8 constituens se creditoris nomine possidere, vt eius conductor transfert in eū, & naturalem, & ciuilem possessionem. in re. l. creditores. numero vñdecimo, C. de pign. 97
- Si verò constituat se eius precario nomine possidere, transfert in eum ciuilem possessionem tantum, retenta naturali, & tunc debet adijci quod liceat ingrediti, &c. ibi. nu. 12.
- 6 constitutus ad recipiendum solutionem, si data est in prædictis libera & ampla administratio potest terminum prorogare. in l. qui Romæ. §. Callimachus. nu. i. ff. de verb. obli. 44
- constitutus ad agendum, & defendendum cum libera administratione, habet administrationem instantiæ non causæ. ibi. nu. 2.
- constitutus procurator in causa quam habiturus sum cum tali, si causa non exprimitur necessario, dicitur constitutus ad instantiam. ibi. nu. 3.
- 7 constitutus in mortis articulo quis dicat. in repeti. l. i. n. 39. C. de sac. san. eccl. 9
- 9* constitutio, vt cler. apud prop. Epif. per con. &c. est correctæ. ibi. nu. 9. 36
- 1 constitutio Episcopi, quod qui non soluerit legata intra tres menses sit excommunicatus: si agatur contra filium, quod non soluit legata, & producat testamentum, ex hoc non probatur excommunicatio, sed debet probari ipsum non soluisse. in l. item ait prætor. nu. i. ff. qui. ex cau. maior. 142
- 7 constitutio edita ad lites ordinationem porrigitur ad lites futuras super factis etiam præteritis pendentibus. in l. finita. §. antiqua. nu. 2. C. de iura. calum. 92
- 8* constitutio legis si quis in tantam. C. vnde vi. habet etiam locum, in rebus mobilibus. ibi. nu. 18. 93
- * constitutio prædicta an habeat locum in iuribus incorporalibus in usu fructuario, emphyteuta & similibus. ibi. nu. 19.
- * constitutio prædicta legis quo tempore locum habeat, & an etiam post sententiam. ibi. nu. 26.
- 9 constitutio in Auth. de iudi. §. quia vero. de quo iuramento loquatur. ibi. nu. i. 53
- 9 constitutio non ligat post duos menses à tempore publicationis, & qualiter hoc intelligatur. in Auth. vt fa. no. cons. nu. i. & 4. 28
- 9 constitutio, vt eccl. Romæ. an corrigatur per constitutionem, hæc constitutio in nouat. vbi q. corrigitur quantum ad alias ecclesias, non quo ad Romanam. in Auth. vt eccl. Rom. nu. 2. & 3. 14
- 2 constitutionem impediunt quæ inducunt conditionem indebiti. in l. quod si maritus. §. si is qui. nu. 3. ff. de consili. pecu. 71
- 7 constitutio rescripta ad certam personam, quando faciat ius generale, in l. cōstiti. C. §. & si quoque. nu. 12. de nouo codi. facien. 3
- 6 Si agitur actione confessoria, vel negatoria, vel hypothecaria, an habeat locum constitutio in Auth. de litigios. vbi quod sic quantum ad ipsam actionem, non quantum ad rem. in d. Auth. nu. 4. 46
- 9 constitutio in auth. de incest. nup. loquitur de quibuscūq; nuptiis illicitis. ibi. nu. 6. 15
- 3 constitutio procuratoris prima non tollitur per secundam, nisi fiat circa diuersa. in l. cum semel. num. 2. ff. de tute. 40
- 9 constitutio in Auth. vt eccl. Romæ. gau. est specialis quo ad ecclesiam Romanam sed quo ad ecclesias eidem subiectas generalis. ibi. nu. i. 14
- 9 constitutio, vt diuina ius. in auth. an habeat etiam locum in rescriptis causarij. ibi. num. i. 47
- 9 Hodie per constitutionem in Auth. de duo. re. in modo constituendi duos reos nihil innouatur: sed in modo exigendi sic. nu. 3. 44
- * constitutio prædicta an corrigatur iura, quæ dicunt quod vno reo conuento alter non possit conueniri, & an corrigat quod dicitur quod interruptio facta per vnum ex pluribus reis debendi præsumitur. ibi. nu. 6. & 7. ibidem
- 1 constitutio duorum reorum impeditur, quando ex varietate personarum variatur causa. in l. qui seruum. nu. 2. ff. de interro. acti. 196
- 9 Dispositio constitutionis in auth. de duob. re. non habet locum in duobus reis credendi. ibi. nu. 5. 44
- 1 construere domos & terras licitum est. in l. ex hoc iure. n. 7. ff. de iusti. & iur. 70
- 1* consuetudo non inducitur usu mulierum. l. i. nu. 6. ff. de legi. 15
- 1* consuetudo quando fit alleganda in libello. in l. de quibus, in repet. num. 20. ff. de legi. 2. 20
- 4* consuetudo de qua in l. dos à patre. intelligitur quando mulier decedit, in l. i. nu. 2. ff. de dote præleg. 70
- 9* consuetudo est optima legum intrepres. in l. de act. in princ. nu. 7. 95
- 7* consuetudo dat iurisdictionem ordinariam, in l. viros. nu. 2. C. de diuer. offi. & appar. lib. 12. 58
- 8 consuetudinem, quando inducat usus mulierum, in l. 2. num. 13. C. quæ sit long. consue. 114
- consuetudo, vt inducatur, requiritur temporis diuturnitas. ibi. nu. 15.
- Quare tempus diuturnum requiratur ad inducendam consuetudinem. ibidem numero 17.
- consuetudinem inducere potest certa pars ciuitatis ex sua parte. ibi. nu. 18
- consuetudo, an sit inducta inter omnes, si iudex iudicauit pluries contra legē præsentem maiori parte populi, & sit elapsum longum tempus. ibi. nu. 23.
- consuetudinem inducere quando possint sententiæ late inter non subditos. ibi. numero 26. 115
- 4 consuetudo in bono actu verificatur. in l. mala. §. sed si. numero 1. ff. de alim. lega. 85
- 1 consuetudo potest auferre de iure alterius ex causa. in l. i. n. 2. ff. de his qui suat sui vel alie. iur. 24
- 1 consuetudo seruat, si iudici placet, vt post peremptorium per aliquos dies pars expectetur. in l. & post. nu. i. ff. de iudi. 156
- 1 consuetudo ciuitati habet locum etiam in castris, & locis ciuitati subiectis. in l. ex causa. numero 3. ff. de posthu. fol. 98. & l. 2. numero 42. C. quæ sit long. consue. 116
- 8 consuetudo prouinciæ excusat in illis, in quibus aliquando non excusetur. in l. i. nu. i. C. de exat. lib. 12. 55
- 7 consuetudo Angliæ q. primogenitus succedat in omnibus bonis, quando trahatur ad alibi sita. in l. i. nu. 42. C. de sum. Tri. 6
- 8 consuetudo q. in dignitate positi torqueantur, non est seruanda. in l. omnes. n. 2. C. de decur. lib. 10. 17
- 7 consuetudo laicorum in his quæ pertinent ad processum seruatur in foro ecclesiastico. in l. i. nu. 30. C. de lum. Trin. 5
- 9 consu

Index singularium materiarum

- 9 consuetudo in alienationibus rerum ecclesie an sit seruanda si est contraria so-
lennitatibus per iura introductis. in Auth. de alien. nu. 3. 51
- 9* consuetudo quid sit, & an vsus & mores, idem sint quod consuetudo, in §. ex
non scripto. nu. 1. insti. de iur. nat. 59
- * consuetudinem an inducat vsus. ibi. nu. 2.
- * consuetudo & statutum differunt tanquam expressum & tacitum. ibid. nume. 3.
- * Ad consuetudinem inducendam an sufficiat vsus erroneus ibi. nu. 8. & 9. 60
- * consuetudo qualiter debeat probari ibi. nu. 22. 61
- * consuetudo potest dare iurisdictionem contentiosam ibi. nu. 23.
- * consuetudo an inferi debet in libello ibi. nu. 22.
- * consuetudo ligat infantes & furiosos ibi. nu. 24.
- * consuetudo laicorum non ligat clericos & quare. ibi. nu. 25.
- * consuetudo an liget extraneos ibi. nu. 26. 62
- * consuetudo vna est in foro actoris, alia in foro rei. alia in foro iudicis quæ ser-
uabitur ibi. nu. 27.
- 7 consuetudo quæ est contra libertatem ecclesie non valeat. in Auth. hoc ius. nu.
18. C. de sacro san. eccle. 19
- 2 consuetudine stante quod patre decedente sine filio in potestate fiscus occupet
bona, fiscus non habebit patre mortuo extante filio Episcopo, in litem in po-
testate. nu. 6. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. 24
- 8 consuetudo inducitur qualiter in iudicio deducatur, l. 1. n. 28. C. quæ sit l. 6. consue. 115
- consuetudo quando debeat in libello allegari. ibi. nu. 29.
- consuetudo probatur per duos testes. ibi. nu. 30.
- consuetudo qualiter debeat probari. ibi. nu. 31.
- consuetudinem testes probantes quomodo deponere debeant. ibi. nu. 32.
- consuetudo an erit inducitur ex prioribus sententijs, quando pro consuetudine
quandoque fuit iudicatum, quandoque contra. ibi. nu. 34.
- Si bis contra legem est iudicatum præsentem maiori parte populi, tamen requi-
ritur quod aliquis contradicit, an consuetudo erit inducitur, q. sic. ibi. nu. 36.
- consuetudo quando liget infantes, & furiosos. ibi. nu. 37. 116
- Si venit casus similis pro parte legis scriptæ, & pro parte contraria consuetu-
dini, quod ius attendatur, ibi. nu. 43.
- Quando vtrunque simile procedit pariter per omnia. ibi. nu. 44.
- consuetudo quando sit seruanda, & quando non. ibi. nu. 45.
- 1 consuetudo longissima inducit privilegium. in j. c. st. flor. §. hæc aut tria. n. 3. 5
- 8 consuetudo quid sit. in l. 2. nu. 4. C. quæ sit long. consue. 113
- Requisita ad inducendam consuetudinem. ibi. nu. 12. & 9. & in repetit. l. de qui-
bus. nu. 11. & 12. 114
- 8* consuetudo ut inducatur an requiratur actus iudiciarius. ibi. nu. 19.
- * consuetudinis diuersitate stante, actoris iudicis, & rei quæ erit seruanda, ibi.
nume. 39. 116
- * consuetudo an erit interrupta si populus contra causa vitur. ibi. nu. 40.
- * consuetudo ciuitatis quædo videretur sibi locum, in castris sibi subiectis, ibi. n. 41.
- consuetudo an possit induci sine contradictione. ibi. nu. 20.
- consuetudo an induci possit per errorem. ibi. nu. 21.
- consuetudo an inducatur per consensum coactum. ibi. nu. 22.
- consuetudo an inducatur ex sententijs quæ non sunt mandata executioni, &
longum tempus sit elapsum à tempore pronuntiationis earum. ibi. nu. 24.
- consuetudo quando induci possit per sententias rescissas ibi. nu. 27.
- 8 consuetudo intelligit verbum, solidus, de minuto in l. quotiescunque. nu. 1. C.
de suscepto. lib. 10. 27
- 4 consuetudo regionis testatoris, vel ubi sita est res quæ attendatur in vltimis
voluntatibus, & quæ in contractibus. in l. numis. nu. 1. ff. de leg. 3. 57
- 8 consuetudo si est in ciuitate, quod quilibet conductor teneatur in festo natiui-
tatis dare vnum par caponum, comprehendit conductorem qui conduxit
prædium pro præstatione frumenti. in l. domini prædiorum. numer. 1. C. de
agri. lib. 11. 38
- 6 consuetudo loci inspicitur in contractibus. in l. semper in stipulationibus. nu. 3.
ff. de reg. iur. 237
- 5 consuetudo in vestigalibus seruatur in l. si publicanus. §. in omnibus vestigali-
bus. nu. 1. ff. de pub. & vesti. 47
- 9 consuetudo contraria solennitati introducta pro alienandis rebus ecclesie,
non valet in §. quæcunque. nu. 12. in auth. de aliena. 51
- 7 consuetudo, & præscriptio non extenditur ultra id, quod agitur, in Auth. qui
rem. nu. 8. C. de sac. san. eccle. 20
- 9 consuetudo quanto tempore inducatur, vide in §. ex non scripto. nu. 5. & cum
seq. insti. de iure natu. 60
- consuetudo qualiter interrumpatur. ibi. nu. 13. 61
- consuetudo qualiter in iudicium deducatur, & allegans consuetudinem quam
actionem intentabit. nu. 20. ibi.
- consuetudinem inducere, an possit vsus coactus ibi. nu. 11. 60
- consuetudinem an inducat actus iudicandi, quem secuta est executio. num. 12.
ibidem.
- * Et quid si sententia sit ipso iure nulla. ibi. nu. 13.
- consuetudinem quando inducat actus iudicandi, quem non est secuta executio.
nu. 14. ibi.
- 2* consuetudo loci iudicij inspicitur quoad ordinem loci iudicij, secus in his, quæ
pertinent ad litem decisionem. in l. testium. §. testes. nu. 1. ff. de test. 145
- 1 consuetudo dicitur quando sit contra legem per consuetudinem, diffuetudo
quando non vitur aliqua lege. in l. de quibus. nu. 3. ff. de legi. 17
- Ad esse consuetudinis requiritur actuum frequentia, & longum tempus, quod
dicitur decem annorum, & binus actus sufficit. ibi. nu. 3. 9. & 10.
- consuetudo inducitur, si iudex pluries contra legem iudicauit, & decennium
præterierit. ibi. nu. 14.
- consuetudinem inducere potest vna pars populi. ibi. nu. 15.
- consuetudo quomodo in iudicium deducatur, & per modum actionis, exceptio-
nis. ibi. nu. 16. & in repe. nu. 16.
- consuetudo quomodo probetur. ibi. nu. 17. vide late in repeti. nu. 21.
- consuetudo ab vsu & moribus qualiter differat. ibi. nu. 18.
- 1 consuetudo quando declaret legem, quando illam corroborer, quando eam li-
mitet: quando tollat: & quando per legem tollatur, in repe. l. de quibus. nu.
mere 5. eod. tit. eod.
- 1 consuetudo assumitur tribus modis, nu. 6.
- consuetudo postquam est redacta in scriptis, an definat esse consuetudo. ibi.
nume. 8.
- consuetudo, vsus, mores, stylus, & præscriptio quomodo differant. ibi. nu. 10. &
l. 2. nu. 9. 10. & 11. C. quæ sit long. consue. 19
- consuetudo per quos inducatur, & qualiter. nu. 11.
- Quantum tempus requiratur ad inducendam consuetudinem: quod sufficiat
tempus decem annorum. ibi. nu. 14.
- Et à quo tempore incipiat hoc decennium. ibi. nu. 15.
- consuetudo an sit, inducitur si intra decennium quandoque vnum sit sententia
tum, quandoque aliud. ibi. nu. 16.
- consuetudinem an inducant tres aut quatuor actus facti vno die, vel duobus,
& elapsum sit decennium. ibi. nu. 17.
- consuetudo non inducitur ex sententia nulla. ibi. nu. 17.
- 1 consuetudo quomodo inducatur per sententiam arbitratorum. ibi. n. 18. fol. 19.
& l. 2. nu. 25. C. quæ sit long. consue. 115
- consuetudinis effectus quis sit. ibi. nu. 25. 20
- consuetudo quomodo liget forenses. ibi. nu. 26.
- consuetudo quæ attendatur in contractibus, & quomodo. ibi. 27.
- consuetudo quæ attendatur in testamentis. ibi. nu. 28.
- consuetudo, q. testamentum fiat coram tribus testibus, an valeat, & an retrahatur
ad forenses. ibi. nu. 29.
- consuetudo laicorum an liget clericos. ibi. nu. 30.
- consuetudo locorum quos liget, & an extendatur extra territorium. ibi. nu-
mero 31. 21
- 2 consuetudo in probationibus fiendis. in l. admonendi. nu. 25. ff. de iure iur. 31
- 4 consuetudo si sit, q. si vnus ex canonicis moriatur ceteri lucrétur fructus pri-
mi anni, an si vna præbenda vacauit bis, debentur fructus tantum vnus an-
ni. in l. Meuius. §. duorum. nu. 22. ff. de leg. 2. 37
- 8 consuetudo regionis in exigendis tributis seruanda est. in l. missi. nu. 13. & 14.
C. de exac. tribut. lib. 10. 13
- 5 consuetudo, quæ est Pisis, q. offendens debeat se ponere in manu inimici, est co-
tra ius. l. 1. §. vlt. que adeo. nu. 4. ff. de iniur. 127
- 6 consuetudo obseruat, q. qui satisdat, vel fideiubet, obliget omnia bona sua. in
l. pratorie. nu. 2. ff. de præto. stip. 97
- 3 consuetudo quando est contraria in ciuitate reditur ad ius commune. in l. 2. nu.
22. ff. solu. mat. 5
- 6 consuetudo Perusina seruat, q. in citatione inferatur accusatio, vel inquisitio:
in l. inter accusationem. nu. 6. ff. de publi. iud. 142
- 6 consuetudo mala longo tempore non firmatur, & an longissimo remissio in
Auth. vt nulli iudi. nu. 1. 53
- 1 consuetudine, vel statuto quis cogi potest ad vendendum. l. veditor. §. si constat.
nu. 1. ff. de omni. præd. 186
- 8 consuetudo antiqua seruanda est in electione officialium in l. super creandis.
nu. 1. C. de iure fisc. lib. x. 5
- 4 consuetudo quod si rusticus non sit soluendo, alij soluant onera pro eo, an va-
leat. in l. legatorum. nu. 2. ff. de leg. 2. 31
- 9 consuetudo an seruat, quod in rescriptis causarum subscriptio quæstoris requi-
ratur. in Auth. vt diui. iussio. nu. 2. 47
- 2 consuetudo loco iudicij inspicitur quo ad ordinem iudicij: secus in his quæ
pertinent ad litem decisionem. in l. testium. §. testes. numero primo. ff. de te-
stibus. 145
- 2 consuetudo loci inspicitur in confectione alicuius actus. in l. 1. §. quod autem.
nu. 3. ff. de vent. insp. 37
- 9 consuetudo maritima seruanda est dummodo non sit legibus contraria. in Au-
then. de nauri. vsur. nu. 1. 54
- 4 consuetudo testatoris tam ex vsu loquendi quàm vtendi, quando & quibus
casibus attendatur. in l. cum certum. nu. 1. ff. de vi. tri. & oleo lega. fol. 74. & l.
seruus. §. si numerus. nu. 1. & 2. ff. de leg. 1. 14
- 4 consuetudo loquendi præualeat in omnibus. in l. vxorem. §. legauerat. num. 1. ff.
de leg. 3. 54
- 8 consuetudine inducitur est, vt oppressi exclamét, succurrite. in l. prohibitorum.
nu. 1. C. de iur. ff. lib. x. 4
- 5 consuetudo habet vim legis constituta. in leg. 1. §. denique. ff. de aqua pluui. ar-
cen. 41
- 5 consuetudo dat iurisdictionem contentiosam. in l. fin. numer. 1. ff. de aqua plu-
arcen. 45
- 2 Consumptio rei licet reconciliat dominij translationem, non tamen reconci-
liat contractum inualidum. in l. si ego. nu. 4. si cert. petat. 14
- 8 contemnens protestationem seu denuntiationem, amittit ius suum, si est fa-
cta per habentem ius protestandi. in l. edimus. numero 1. C. de mulie. li-
bro xj. 31
- 8 contemnens mandatum regis, vbi non est certa poena, punitur extraordina-
riè. in l. j. nu. 12. C. de Thesau. lib. x. 11
- 9 contiguum quid sit. in §. sin autem. nu. 2. in Auth. de sanctis. Episco. 55
- 1 contineri, verbo, significatur proprie, non ex interpretatione. l. cui. §. 1. ff. de
postulan. 98.
- 4* continuatio à l. si vnum ex familia: §. si omissa. vsque ad legem pe. ff. de leg. 2.
ibi. nu. 3. 39
- 4 contractus factus arbitrio tertij, vel si voluerit, semper est conditionalis. in l.
1. nu. 5. ff. de leg. 2. 27
- 2 contractum implens ex eius parte potest poenitere, & quando. in l. si pecunia.
nu. 4. & 11. ff. de cond. cau. data. 38
- contractibus innominatis facio vt des, & facio vt facias, quando habeat locum
poenitentia ibi. nu. 5
- contractibus omnibus innominatis habet locum poenitentia. ibi. nu. 6.
- contractus locationis & conductionis quando dicatur, vel contractus inno-
minatus

- minatus si do pecuniam alicui, ut vadat Romam. ibi. nu. 13.
 contractus si est ab utraque parte perfectus, & postea ab una parte implemen-
 tum rescinditur, habet locum conditio ob causam. ibi. nu. 19.
- 2 contractus factus per servum voluntate domini, quando obliget dominum. in
 l. j. §. is qui navem. nu. 1. ff. de exer. act. 88
- 3 contractus quis dicatur simulatus, & an ex eo transferatur dominium, & pos-
 sessio. in l. emptor. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 44
- 6 contractus qui proprie dicatur. in l. labeo. §. contractum. nu. 1. ff. de verb. sign. 232
- 2 contractus innominatus, & actio, quæ ex eo oritur, datur ad similitudinem cō-
 tractuum innominatorum, quibus assimilatur. in l. naturalis. §. sed si. nu. 2. ff.
 de præscript. verb. 129
- 2 contractus innominati, an iudicentur secundum modum ineundi cōtractu, an se-
 cundum modum implendi. ibi. nu. 4. & l. si quis eum. nu. 2. ff. de iure iur. 34
- 6 contrahens cum fisco non est excusatus à tutela, in l. j. §. sed ad illos. nu. 1. ff. de
 falsis. 167
- 3 contractus factus à falso tutore, licet sit nullus ipso iure in præiudicium pupil-
 li, valet tamen in præiudicium contrahentis. in l. j. n. 5. ff. quod fal. tu. 79
- * contractus innominati inducuntur secundum modum cōtractuum nomina-
 torum, quibus assimilantur. ibi. nu. 7.
- 2* contractus bonæ fidei & stricti iuris quomodo differunt. in l. & eleganter. §.
 non solum. nu. 2. ff. de dolo malo. 128
- 7 contractus bonæ fidei sicut est nullus, quando dolus dat causam cōtractui, ita
 quando dat causam distractui. in l. si maior. nu. 1. C. de dolo. 78
- 2 contractus dicitur fieri in rem, in qua quis est prepositus, siue illud fiat dire-
 cto, siue accipiatur pecunia mutuo, ut illud fiat, vel ut solvatur primo mu-
 tuanti. in l. j. §. non autem. nu. 1. ff. de exer. actio. 86
- 3 contractus, sententia, vel testamentum quando est nullum, an possit peti à iudi-
 ce principaliter declarari nullum. in l. quæ sub conditione. §. de hoc iure. n.
 1. ff. de condi. insti. 137
- 4 contrahentis interest non decipi in quantitate eorum, quæ proferuntur. in l. si
 servus. §. qui quinque. nu. 2. ff. de leg. 1. 23
- 3 contrahere qui potest tanquam tutor, & tanquam priuata persona, si cōtrahit
 simpliciter, quomodo videtur cōtrahere. in l. si miles. numero 1. ff. de testam.
 mil. 139
- 4 contractus bonæ fidei an nouetur per stipulationem poenalem sequentem in l.
 j. §. quod si in annos. nu. 4. de pe. leg. 80
- 7 contractus innominatus, ut cognoscatur, an sit inspicienda forma cōventionis,
 an verò impletionis. in l. cum mota. nu. 4. C. de transac. 51
- 3 contractus omnis ex quo dotis conditio sit melior, & non efficitur pauperior
 inter virum & uxorem, est licitus. in repe. l. si constante. num. 99. ff. sol. mat. 17
- 4 contractus simulatus non firmatur iuramento. in l. Seius. numero 5. ff. ad leg.
 fale. 126
- 4 contractum per sequentem inutilem à primo non receditur, secus in vltimis
 voluntatibus. in l. & si transferatur. nu. 2. ff. de adi. leg. 95
- 2 contractus collatus in arbitrium alterius contrahentium, vel etiam tertij, an
 valeat. in l. hæc venditio. nu. 1. ff. de contrahen. emp. fol. 111. & l. si sic legatum.
 nu. 3. ff. de leg. j. 18
- 2 contractus conditionalis conditione existente fingitur retro profectus. in l. ne
 cessario. nu. 2. ff. de peri. & commo. rei vendi. 114
- contractus prodigi vel furiosi an validetur iuramento. in l. qui habet. §. si pupil-
 lus. nu. 6. ff. de tute. fol. 39. & l. si cui bonis. nu. 7. de verb. obl. 10
- 2 contractus ex conventionem legem accipiunt. in l. si ut certo. §. nunç videndum.
 nu. 2. ff. commo. 75
- 3 contractus, an possit fieri in testamento, & quilibet alius actus transiens in for-
 mam contractus. in l. hæredes. §. vno. nu. 1. ff. de testamen. 87
- 2 contractus venditionis ex natura venit, ut venditor promittat emptori habere
 licere. in l. ex empto. §. & ex empto. nu. 1. ff. de actio. empt. 116
- 3 contractus recipit ea, quæ sunt de cōsuetudine regionis. l. impensa. nu. 1. ff. de
 impens. in reb. dot. fact. 30
- 2 contractu primo an videatur recessum, si tibi vendidi rem, & tradidi, & con-
 stitui te meo nomine possidere. l. ab emptione. nu. 13. de pact. 92
- 7* contractus in scriptis quid & quando valeat, in l. contractus. nu. 1. C. de fido
 instrum. 137
- 2 contractus certus, aut incertus quādo dicatur. l. certi conditio. num. 14. 15. &
 16. ff. si cer. pe. fol. 9. & l. vnica. nu. 4. & 5. C. de senten. quæ pro eo quod inter-
 est profer. 71
- 1* contractus dotis est iuris gentium. in l. eas obligationes. numer. 1. ff. de capit.
 diminut. 140
- 2* contractus si est ab utraque parte perfectus & postea ab una parte implemen-
 tum rescinditur habet locum conditio ob causam. in l. si pecuniam. nu. 19.
 ff. de cond. caus. dat. 39
- 3* contractus vel sententia quæ annullatur ipso iure, quis non debet petere quā
 annullatur. in l. j. nu. 3. C. de Thefav. lib. 10. 11
- 1 contractus innominati quando fiunt per si, & per ut l. si quis. ff. de iure iuran-
 do. 34
- contractus innominatus quando per si contrahitur, impleta conditione agi-
 tur ex stipulatione. ibi. nu. 4.
- 7* contractus emphyteuticus, in quo differat à contractu emptionis, & vendi-
 tionis, & locationis, in l. j. nu. 5. C. de iure emphy. 157
- * contractus emphyteuticus an debeat peti in scriptis, ibi. nu. 6.
- 6 contractus nominatus, & contractus innominatus quomodo differant. in l. si
 stipulationes. nu. 14. ff. de verb. oblig. 52
- 1 In contractu facto ut des non datur actio præscriptis verbis. in l. naturalis. §.
 quod si faciam. nu. 2. ff. de præscript. verb. 128
- 2 contractum non vitiat dissensus circa accessoria. in l. si in emptione. nu. 1. ff. de
 contrah. emp. 112
- 2 contractus ex natura illud, quod venit, præsumitur tacite agi inter partes. in l.
 cum quid. nu. 3. ff. si cer. pet. 6
- 3 contractus substantia non confertur in arbitrium tertij incerti, sed illud quod
 est de natura, & qualitate contractus. in l. illa institutio. num. 7. ff. de hære.
- insti.
- 1 contractus eo casu quo est bonæ fidei, eo casu & distractus seu liberatio. in l. ab
 emptione. nu. 2. ff. de pac. 92
- contractus factus ad dissoluendum non prodest ad agendum. ibi. nu. 3.
- 1 contractus dotis est de iure gentium, & contractus nominatus. in l. legitima. nu.
 2. ff. de pac. fol. 9. & in rub. ff. fol. mat. nu. 24.
- 1 contractus nominatus dicitur, si consuetudine, vel statuto alicui contractui in
 nominato de iure gentium adijcitur nomen, in l. iuris gentium. §. quoniam. n.
 19. ff. de pac. 81
- 2 contractus diuersæ species non resultant ex vno & eodem facto. in l. 2. nu. 2. ff.
 si cer. pet. 3
- 1 contractus emptionis, & venditionis, nuda voluntate non tolluntur sed requi-
 ritur consensus veriusque. in l. Pomponius. nu. 4. ff. de neg. gestis. 110
- 1 contractus receptus in contractu bonæ fidei, cui dolus dedit causam, potest ex
 contractu agere. in l. in causâ. nu. 4. ff. de mino. 134
- contractus, qui est ipso iure nullus, tenet ex parte decepti. ibi. numero 7.
- 2 contractus conditionalis si præcedit, & incontinenti sequatur pactum purum,
 tale pactum potest vestiri rei interuentu. in l. lecta. nu. 7. ff. si cer. pet. 20
- 2 contractus quando est factus gratia recipientis, non tenetur de periculo, nisi
 ex culpa leuissima. in l. rogati. nu. 2. ff. si cer. pet. 11
- 2 contractus mandati, aut donationis inter patrem, & filium an contrahi possit.
 in l. frater. nu. 55. & 57. ff. de condi. indeb. 36
- 2 contractus ab initio sunt voluntatis, ex postfacto necessitatis. in l. in commo-
 dato. §. sicut. numero 1. ff. commo. 78
- 2 contractus permutationis quare non dicatur contractus nominatus. in l. 1. nu.
 1. ff. de re. permut. 127
- contractus permutationis quando impleatur dando re alienam. ibi. numero 3.
- 2 contractum qui timet rescindi, potest petere ut approbetur. in l. Iulianus. §. si
 quis. nu. 2. ff. de actio. emp. 119
- 2* contractus innominatus quando habet similitudinem cum mandato. in l. si pe-
 cuniam. §. item si quis. nu. 5. ff. de condi. caus. dat. 39
- 2* contractus innominati iudicantur secundum naturam contractuum nomina-
 torum quibus assimilantur in l. si vno. §. item cum quidam. nu. 7. ff. de loc. 127.
- 3* contractus quando est nullus fauore alicuius ille potest dicere contractum
 valere in l. in omnibus. nu. 4. ff. de tut. & rat. dist. 75
- 5* contractus locationis & conductionis de re sua factus à seiente, & possiden-
 te & se domino, quasi non sua, non tenet in l. si aliqua. nu. 7. ff. de acq. pos. 86
- 9* contractus poene omnes sunt iure gentium introducti. in §. ius autem. nu. 2. &
 3. inst. de iur. nat. gent. & ciuil. 59
- Et qui contractus dicantur de iure ciuili. nu. 3. ibid.
- 2 contractus innominatus est, qui habet similitudinem cum mandato, si do ut alij
 des, vel in aliquem causam conuertas, in l. naturalis. §. si quidem. nu. 7. ff. de
 præscri. ver. 118
- 2 contractus resolutio iudicatur eius naturæ, cuius contractus. in l. & ideo. nu. 2.
 ff. de condi. fur. 63
- 6 contrahens tanquam procurator cogitur, vel ostendere mandatum, vel cauere
 de rato. in l. §. iudiciales. nu. 5. ff. de præto. stipula. 95
- 1 contrahens tenetur tanquam institor. in l. fin. nu. 1. ff. de institoria actio. 89
- 6 contractus facti post accusationem præsumuntur facti in fraudem. in l. qui rei.
 nu. 1. ff. de bon. eo. qui ante sen. 192
- 7 contrahentes quādo possint se inuicem decipere. in l. 2. nu. 1. C. de rescin. vend. 153
- 6 contrahens post 25. annos intra illud quadriennium, intra quod potest restitu-
 tionem petere, non restituitur. in l. doli mali. nu. 4. ff. de noua. 78
- 6 contrahenda quæ impediunt iam contracta. in l. Vranus. numero tertio. ff. de
 fidei. 75
- 1 contrahenti magis fauetur ex necessitate, quā contrahenti ex voluntate. in l. si
 pignori. nu. 6. ff. fami. erciscun. 193
- 1 contrahens in alio loco, quā in loco domicilij quando possit ibi cōueniri. in
 l. hæres absens. §. proinde. nu. 1. ff. de iudi. 152
- 5 contractus precarij est quando fundus conceditur de quinque annis in quinque
 annos. in l. si finita. §. si de vestigialibus. nu. 10. ff. de dam. infe. 33
- 1 contrahens nomine alieno, vel ob vtilitatem alterius mandatum est factum ad
 certam personam, quando ipse tātum, vel dominus tātum, vel vterque teneat
 tur. in l. si pupilli. §. item si procuratori. nu. 2. ff. de neg. gest. 114
- 6* contrahentium voluntas interpretatur ut valeat eo modo quo valere pōt, in
 l. ita stipulatus. nu. 23. ff. de verb. oblig. 49
- 6* contrahentes matrimonium in casu prohibito, quorum vnus sciuit, alter igno-
 rauit, sciens puniri ignorans non, in l. si adulteriū. n. 12. ff. ad l. Iul. de adu. 162
- 1 contractus prohibitus ratione publicæ vtilitatis nō firmatur iuramento, nisi se-
 cundario fuerit prohibitus. iuris gentium. §. si paciscar. n. 1. ff. de pac. fol. 82. l. si
 quis pro eo. nu. 8. & 9. ff. de fidei. 72
- 9 contractus imperiti maiorem solennitatem requirit, quā periti, & quare, in
 §. oportet. nu. 4. in Auth. de instru. cautel. & fid. 32
- 6 contrahentium voluntas interpretatur, ut valeat eo modo, quo valere pōt. in l.
 ita stipulatus. nu. 23. ff. de verb. oblig. 40
- contractus emphyteuticus est de iure ciuili, & tñ non nouatur per stipulatio-
 nem poenalem subsequenter. ibi. num. 27. 41
- 6* contractus non fit executio in fideiussorem, in l. cum filius fam. numer. 2. ff. de
 verb. oblig. 20
- 7* contractus transactionis quod sit quidam contractus innominatus, in l. siue
 apud. nu. 5. & 12. & quis contractus innominatus sit. ibi. nu. 27. 56
- 7* contractus innominatus an cognoscatur à modo ineundi contractum, an ex
 modo implendi, in l. ex placito. nu. 10. de rer. permut. 156
- * contractus innominatus iudicatur secundum naturam cōtractuum quibus assi-
 milantur. ibi. nu. 11
- 2 contractus commodati & depositi inter patrem & filium qualiter cōtrahatur.
 in l. si per. nu. 48. ff. de condi. indeb. 55
- 2 contractus emptionis & venditionis an celebrari possit inter patrem & filiū.
 ibi. numero 50.

Index singularium materiarum

- contractus qualiter fiat, quando partes coguntur ex forma statuti facere pacē.
in l. de die. nu. 4. ff. qui satis. cog. 62
- 7 contractum venditionis simulatum modus probandi, quis sit. in l. pacta nouissima. nu. 2. C. de pac. 44
- 7 contractibus nominatis agitur ad contractum resoluendum. in l. 2. nu. 7. C. de condi. ob cau. 118
- 7 contractus venditionis metu celebratus non est ipso iure nullus. in l. si vi vel metu. nu. 17. C. quod met. caus. 76
- 2 contractus quis sit, quando venduntur fructus futuri, in l. si merces. §. vis maior. nu. 11. ff. loca. 124
- 7 contractum fuisse fictitium quomodo probatur, in l. 1. in 2. lect. nu. 7. C. plus valere quod agi. 139
- 7 contractus quibus ex causis fiat inualidus, & de qua inualiditate loquat̃ Auth. sacramenta. C. si aduer. vend. ibi. nu. 2. 81
- 7 contractus mutui est frequens. in l. in contractibus. nu. 6. C. de nō nume. pecu. 145
- 7 contractu gesto per alium nomine meo, quando teneat, in l. ei qui. n. 2. C. quod cum eo, qui in alie. 140
- 7 contractus vestitus si tollatur iuxta quem erat appositum pactum nudum, an remaneat actio ex ipso nudo. in l. petens. nu. 7. C. de pact. 47
- 2 contractus per epistolam probatur, non autem contrahitur. in l. ea quæ. nu. 1. ff. de dona. inter vir. & vxor. 150
- 6 contractus si impletur, an refert à quo impletur. in l. cum seruus. num. 2. ff. de verb. oblig. 36
- 9 contractus enphyteuticus non fit in scriptis. in §. quod autem. nu. 3. in Auth. de non alie. aut permut. 12
- 6 contractus locus non inspicitur, ut quis conueniri possit, sed locus destinatæ solutionis. in l. quæro. nu. 2. ff. de solutionib. 93
- 4 contractus habens clausulam derogatoriam, quando tollatur per secundum. in l. si quis in prin. nu. 17. ff. de leg. 3. 51
- 9 contractus in scriptis quando fieri dicantur. in §. ut autem. num. 2. in Auth. de instru. cau. 32
- 6 contractus cui non statuitur, non facit committere stipulationem. in l. stipulatus es. nu. 2. ff. de fideiuf. 70
- 1 contractus vnus, vel quasi vnus producit actionem, plures contractus plures actiones. in l. Pomponius. la. 2. nu. 5. ff. de neg. gest. 118
- 6 contractus quatuor species scilicet contractus, obligatio, actio, & executio in l. cum lex. num. 3. ff. de fideiuf. 70
- contractus si prohibetur fieri respectu personæ, ex eo nō oritur naturalis, nec civilis obligatio. ibi. nu. 4.
- contrahens contra legum præcepta peccat mortaliter. ibi.
- 1* contrahentium Liberato vno ex dispositione legali alter effectualiter non tenetur, & quomodo procedat, in l. bona fides. nu. 1. & 3. ff. de acti. empt. 120
- 6 contractus rescissio facta in persona vnus, quando noceat alteri, in l. ex duob. nu. 41. ff. de duob. reis. 60
- 1 contractus facti à prelato non legitimo quando valeant. in repet. l. Barbarius. nu. 40. ff. de offi. præto. 34
- 7 contractus arrharum dicitur contractus pignorum. in l. vna. numer. 1. C. si rec. prouin. 159
- 6 contractus dolo, vel metu factus an firmetur iuramento. in l. si quis pro eo. nu. 6. ff. de fideiuf. 72
- * contractus prohibitus fauore debitoris firmatur iuramento. ibi. nu. 17. 73
- contractus fideiussionis à muliere factus firmatur iuramento ibidē, contractus factus ab eo cui bonis ut prodigo fuit interdictum an firmetur iuramento. ibidem.
- 7 contractus in scriptis celebratus, quando agitur ut in scriptis celebretur in authent. Sed nouo iure. nu. 4. C. si cert. pet. 117
- contractus cui lex non affuit, sed nō reprobatur, firmatur iuramento. ibi. nu. 12.
- contractus qui reprobatur ratione solennitatis probatoriar, non firmatur iuramento, si talis solennitas deficit. ibi. nu. 13.
- contractus prohibitus propter utilitates subditorum firmatur iuramento. ibi. nume 17.
- 7 contractum implens ex parte sua vltro citroque obligatorium constituit aliū in mora. in l. iurabit. nu. 1. C. de ac. emp. & ven. 154
- 7 contractus permutacionis in quo differat ab emptione, in l. 1. nu. 3. C. de re. permut. fol. 155. & l. 1. nu. 4. ff. eod. 127
- 7 contractus permutacionis est bonæ fidei. in l. 2. nu. 1. C. de rerum permuta. 156
- 7 contractus dicuntur in scriptis celebrati, quando agitur inter partes quod aliter non valeant, nisi fiat scriptura. in l. generaliter. numero 10. C. de non nu. pecun. 145
- 8 contractus qui celebratur cum incerta persona non viciatur propter temporis intervallum, vel partitis absentiam. in l. si tempore. nu. 4. C. de fide instru. ment. lib. 10. 6
- 7 contractus emphyteutici ab ecclesia celebrati forma non seruata, quando non valeant. in Auth. qui rem. nu. 4. C. de sacros. eccl. 20
- 7 contractus qui fieri possunt in ecclesia. in l. nemo. nu. 1. C. de eodem titu. 11
- 1 contractus quando est nullus ipso iure, qua actione rescindatur, quatenus de facto processit. in l. & eleganter. nu. 7. ff. de dolo. 130
- 1 contractus celebrati inter Abbatem, & monachum, non tenent. in l. si seruus. nu. 1. ff. de vsufr. 179
- 6* contractus in iudicijs tam in litis contestatione quam in sententia, in l. prætoriz. §. sed si vnus. nu. 2. ff. de præst. stipul. 97
- 2 contractus vltro citroque obligatorius nō potest effectualiter agi, nisi ab eo, qui effectualiter totum contractum ex parte sua impleuit. in l. Iulianus. §. offerri. nu. 2. ff. de act. emp. 117
- 1 contractus innominati variantur secundū personas. in l. si intra. nu. 2. ff. de pac. 90
- contractus innominati celebrantur etiam per dictionem si. ibi. nu. 3.
- 2 contractus innominatus ita vitiatur per intervallum, sicut nominatus. in l. si cū fundum. nu. 2. ff. de pact. 89
- 2 contractus dicitur celebratus gratia eius, qui rogat. in l. si grauitam. §. si margaritas. nu. 1. ff. de præsc. verb. 129
- 2 contrahens cum muliere, vel minore non iuuatur, quādo scit eorum conditio nem. in l. sed si ego. nu. 2. ff. ad velleia. 94
- 9 contractus cum viro & vxore simul celebratus valet, si est in utilitatem vxoris celebratus. in §. & illud. nu. 2. in Auth. vt nul. iud. 53
- 2 contractu innominato non cauetur de euictione. in l. dedi. num. 4. ff. de condi. cauda. 42
- 3 contractus quando fit ad consilium sapientis, quid operetur hæc clausula, & quæ poterit sapiens addere. in l. illa institutio. numero 7. ff. de hæredi. institutio. 109
- 7 contractus celebratus ab habente potestatem legis edenda habet vim legis. in l. donationes. nu. 2. C. de don. inter vir. & vxor. fol. 177. & l. ciuitas. n. u. 3. & 6. ff. si cert. pet. 17
- 7 Contractus censualis est quādo quis sibi nihil reseruat in re, licet certa pensio præstatur, si reseruat dicitur emphyteusis. in l. j. §. hic titulus. nu. 4. ff. de pub. & vectig. 46
- 5 contractus factus à bannito, qui ex forma statuti non poterat contrahere ante solutionem, si postea soluit, reconualidatur. in l. cum vir. numer. 12. ff. de vsucapio. 100
- 2* contractuum innominatorum verba proferantur in tempus præsens, vel in futurum non differt, in l. naturalis. §. sed si facio. de præscrip. verb. 129
- 6 contractare est rem de loco ad locum remouere. in l. j. nu. 3. ff. de furt. 111
- 7 contractus qui fit contra legem non valet. in l. non dubium. numer. 1. C. de legi. 26
- 9 contradicens ordinationi additur, & ordinatio aliter facta non tenet, & ibi quando debet audiri. in §. oportet. num. 1. in Auth. quomodo oportet. episc. 10
- 3 Eo ipso quod quis contradicit, dicitur habere iustam causam contradicendi iuris permissione. in l. dotem. nu. 1. ff. fol. mat. 22
- 5 contradictio verbalis satis est, quod appareat ex processu: puta quia negauit. in l. si prius. nu. 3. ff. de ope. no. num. 18
- 3* contradictor legitimus, in casu l. si. C. de ed. diui ad. tol. quis sit, in d. l. fin. §. si nau tem. nu. 20. 34
- 7 contrarietas in testibus quando attenditur: & quibus credatur. in l. scriptura. nu. 2. & 6. C. de fid. instru. 136
- 7 contrarietates debent explicari per diuisiones. in j. consi. C. n. 13. de no. co. fa. 3
- 6 contrariorum quod eadem sit natura, qualiter intelligatur. in l. inter stipulantem. §. sacram. nu. 4. ff. de verb. obl. 31
- 3* contrarium velle est nolle, non velle, est medium inter velle & nolle. in l. iam dubitari. nu. 1. ff. de hære. inst. 113
- 3 contrariorum quando eadem disciplina sit. in l. & si contra. num. 4. ff. de vul. & pup. fol. 130. & de reg. iur. secundum naturam. nu. 1. 237
- 7 contrariorum vno electo tacite videtur alteri renunciatum. in Auth. hoc locū. nu. 4. C. si secun. nup. 162
- 6 contrariorum vno cognito cognoscitur & reliquum. in l. qui accusare. nu. 1. & 10. ff. de accu. 147
- 6 contrariis ex duobus optimum temperamentum elicitur. in l. si seruus. nu. 4. de pig. actio. 84
- 2* contrahere facto quo quis non potest ad suum commodum. in l. si non fort. §. si centum. nu. 12. ff. de cond. indeb. 50
- 4 contributio quādo habet locum, si vnus solus hæres est institutus, in l. qui fundum. §. cohæres. nu. 2. & ibi de materia. nu. 3. §. 7. 9. & 10. ad leg. Falc. 129
- 4 contributio fideicommissi vniuersalis, & legatorum quādo fit, quarta quæ detrahitur quando dicatur Falc. & quando Treb. in l. Marcellus. §. idem Pomponius. nu. 2. ff. ad Treb. 134
- 5 cōtrouersia si fiat missa in possessionem de proprietate, cui incumbat onus probandi. la. diuo. §. si super rebus. nu. 4. ff. de re iud. 112
- 4 cōtrouersiam nō moueri qualiter intelligatur. in l. Lucius. §. tres hæredes. n. 1. ff. ad Treb. 145
- 1 cōtrouersia pendente potest aliquid pacto grauato remitti. in l. j. num. 3. ff. de transac. 93
- 1 cōtrouersia dicitur ante litem contestatam in l. diuus pius. num. 1. ff. de peti. hæred. 163
- 3 contumax verus qui non appellat, nisi iudice pro tribunali sedente, si venit, & iudex recedit, an poterit appellare, l. si cum ipse. nu. 4. ff. de excus. tu. & cu. 73
- 1 contumacia est delictum. l. vnica. §. hoc iudicium. nu. 9. ff. si quis ius dicen. non obtempe. §. 5. & in l. j. §. si aduersus. nu. 2. ff. quando appel. sit. 203
- contumacia tutoris sufficit quoad primum decretum, non quoad secundum: fallit in causa damni infecti, & in cā liberali. in l. quāuis. n. 1. ff. de dā. infec. 29
- contumacia curatoris furiosi sufficit solum quo ad primum decretum, adulti quo ad secundum. ibi. nu. 13.
- 7 contumax quando in non comparendo coram arbitro incidat in poenam. in l. 2. nu. 1. C. de arbi. 88
- 3 contumacia semper interpretatur in id, quod cōtumaci est deterius, & aduersario utilis. in l. quandiu. nu. 3. ff. de acq. hære. 154
- 1* contumacia vbi quis deberet haberi pro confesso in antequam super hoc pronuncietur decedat non præiudicat hæredi & practica pronuntiandi contra corruptentem iudicem in l. j. §. sed hæc cōstitutio. num. 4. §. ff. de calum. 121
- 7 contumacia procuratoris peruenitur contra dominum ad primum decretum, in l. cum qui res. nu. 6. C. de procur. 66
- contumacia procuratoris in his quæ pertinent ad processum causæ nocet domino. ibi. nu. 7.
- contumacia negotiorum gestoris, non peruenitur ad primum decretum contra dominum. ibi. nu. 9. & vide ibi. nu. 13.
- 5 contumax in negatoria licet non possit nouum opus nuntiare ex causa ex qua fuit cōtumax, potest tñ nuntiare ex alia. in l. si prius. nu. 11. ff. de ope. no. nu. 19
- contumacia in vno nocet in alio. ibi.
- 8 contra contumacem debet procedi ad petitionē præst. qris. in Auth. qui semel. nu. 1. C. quomodo & quando iud. 63
- 9 contumax quando appellat: & quis. in §. audient. nu. 2. in Auth. de iud. 34
- 9* contumax in pluribus dilationibus si comparer, in vlt. 3a reficit omnes expensas. in §. omnem vero. nu. 7. in Auth. de litig. 46

- * Contumax in prima citatione, licet compareat in secunda tamen in expensis condemnatur. ibi. nu. 20. 47
- * Contumax quis possit appellari, in l. properandum. §. si autem reus. numero 1. C. de iud. 94
- contumacia semel punita non debet iterum puniri. in l. si finita. §. si quis metu. nu. 1. ff. de dam. infec. 34
- 8 contumax verus non appellat. in l. j. n. 1. C. quorum appel. non reci. 86
- 5 contumacia rei debet liquere iudici, antequam interponat primum decretum, alias esset nullum. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 18. ff. de dam. infec. 30
- 5 contumax in non veniendo ad sententiam si fertur pro pupillo afficitur damno expensarum. in l. contumacia. nu. 3. & 4. ff. de re iudi. 116
- contumacia procuratoris nocet domino in expensis. ibi. nu. 6.
- Contumax in non agendo intra tempus statutum, non auditur postea volens agere. ibi. nu. 7.
- 8 contra contumacem nunquam proceditur altera parte non instante. in Auth. ei qui appellat. nu. 5. C. de tempo. appel. 84
- 5 contumacia syndici an noceat reipublice. in l. aut qui aliter. §. & si forte. nu. 3. ff. quod vi aut clam. fol. 147. l. j. nu. 2. C. de iur. reip. lib. 11. 36
- 1 contumax fictus veniens iudice sedente restituitur ad totam causam. Idem si do lo aduersarij abfuerit, vel absque sui. l. diuus. n. 2. ff. de in inte. resti. 122
- 1 contumacia procuratoris licet noceat quo ad primum decretum, non tamen ut proueniat ad secundum. in l. si cum usufructuario. numer. 1. ff. si ex nox. cau. ag. 65
- 6 contumacia sola quando fit plena probatio delicti. in l. absentem. numero 3. ff. de poen. 185
- 9 contumacia seu delictum procuratoris vel administratoris, quando noceat domino. in §. studium. nu. 1. in Auth. de trien. & semis. fol. 18. & l. absentem. num. 3. ff. de poen. fol. 198. & l. vnica. §. si procurator. numero 1. ff. si quis ius dicen. non obtemp. 54
- 5 contumax in non veniendo ad audiendum sententiam si lata est contra ipsum, non appellat. in l. contumacia. nu. 1. ff. de re iud. 116
- cōtumacia tutoris vel curatoris, an faciat perdere beneficium appellationis. ibi. nu. 2.
- 8 contumacia cumulat poenam. in l. 2. nu. 13. C. de exact. lib. 10. 12
- 7 cōtumacia p̄sumitur probato initio iuris p̄sumptione. in l. siue possidetis. in l. j. lect. nu. 8. C. de proba. 127
- 7 contumax duobus remedijs cogitur expensas rescire. in l. sancimus. num. 5. C. de iud. 95
- 8 contumacia ficta eius, qui ad domum citatus nō venit, sufficit, ut sententia lata contra absentem valeat. in l. ea quæ. nu. 3. C. quomodo & quando iud. 62
- 7 contumacia meræ poenæ est non posse appellare ob cōtumaciam. in l. j. §. si aduersus. nu. 1. ff. quando appel. fit. 293
- 6 contumacia principalis delinquentis non nocet auxiliati. in l. si is qui rem. §. si tu Titium. nu. 2. ff. de fur. 120
- 6 cōtumax si est actor, & reus, iudex potest procedere ex suo officio citare utrūque, & abfoluere reum ab instatia iudicis: & est speciale in causis fiscalibus. in l. ex quibusdam. §. senatus censuit. nu. 1. ff. de iu. fic. 209
- 1 contumax non est existens in carceribus si citatur. in l. j. numero 8. ff. de in ius vocan. 55
- 5 contumax non auditur, nisi resectis expensis. l. contumacia. num. 6. ff. de re iud. fol. 116. Auth. qui semel. nu. 4. C. quomodo & quando iudex. 77. & §. omnem vero. nu. 7. & 20. in Auth. de litigio. 46
- contumax verus quis dicatur, & quis fictus. l. diuus. num. 1. ff. de in inte. resti. fol. 122. l. inter minores. nu. 13. ff. eo. ti. fol. 123. l. ex consensu. §. cum qui. numer. 1. ff. de appel. fol. 201. & l. j. nu. 2. C. quor. appel. non reci. 86
- 6 contumacia qualiter cognoscatur q̄ sit procuratoris, & qualiter quod sit domini. in l. cum filius. §. in hac stipulatione. nu. 5. ff. de verb. obl. 21
- 2 contumax verus ad hoc ut quis dicatur, & possit perueniri ad secundum decretū, debent requiri amici in litem ait prator. n. 2. ff. quibus ex cau. maior. 142
- 1 contumacem quem non esse, quomodo intelligatur. in l. inter minores. nu. 10. ff. de in integ. resti. 123
- contumacia vera procuratoris non aufert dño beneficium appellandi. ibi. nu. 12
- Idem in contumacia tutoris, curatoris, vel syndici. ibi.
- 8* contumax in primis dilationibus licet veniat intra terminum vltimæ dilationis tenetur tamen expensas rescire, in Auth. qui semel. nu. 4. C. quo. & quando iud. 63
- 8* contumacia syndici non nocet reipub. in l. j. nu. 2. C. de iur. reip. lib. 10. 35
- 6 contumax, qui in duobus locis pro eodem delicto fuit condemnatus, potest cogi utraque condemnationem soluere. in l. sepulchri. numero 7. ff. de sepul. violat. 134
- 2* conuentum si non fiat ad quod interesse agatur & qua actione. in l. naturalis. §. si ergo. nu. 2. ff. de p̄scri. ver. 129
- 7 conuentus in actione mixta, ut puta in petitione hereditatis quando possit dominum in iudicio nominare. in l. 2. nu. 12. C. ubi in rem ac. 102
- conuentus actione personali, an possit dominum in iudicio nominare. ibi. nu. 13.
- 7 conueniri quis potest in loco mutati domicilij. in l. 2. numero 1. C. de iurisd. om. iud. 100
- 1 conuentiones illicitæ quomodo dicantur de iure naturali. in l. j. §. huius studij. nu. 4. ff. de iusti. & iur. 6
- 1 conuentio facta cum vna persona, non nocet alteri, & quomodo intelligatur. in l. si vnus. §. ante omnia. nu. 1. ff. de pac. 87
- 1 conuentus si non habet bona loco contractus, retenta opinione quod non sit locus remissioni, quid fiet. in l. hares absens. §. si quis tutelam. numero 1. ff. de iud. 352
- 1 conuentus, qui habet annuos redditus super re immobili, non tenetur satisfacere. in l. si ten. l. 2. nu. 10. ff. qui satisfac. cog. 64
- 1 conuentiones negatur conceptæ quando transeant ad heredem. in l. qui in futurum. §. si ex al. r. a. nu. 1. ff. de pac. 92
- 1 conuentus opponere non potest q̄ persona domini sit legalior contra defendentem alium pro suo interesse, & iure. in l. si actor. nu. 1. ff. de proci. 104
- 1 cōuentio, de qua in l. ab emptione. ff. de pac. non parit exceptionem in pretio, si veditor ageret ad pretium antequam res restitueretur. in l. ab emptione. n. u. mero quinto. 92
- 4 conuentus ad rem qui dicit re nō reperiri, habet intētionē fundatā, nisi aliquādo constet rem fuisse apud ipsum. in l. cum ita. §. species. nu. 1. ff. de leg. 2. 30
- 8 conuentio, & reconuentio quando fiunt super eodem negotio, vel super eadē re, debet fieri coram eodem iudice. in Auth. & consequenter. nu. 1. C. de sent. & inter. om. iud. 68
- Quid si fiunt super diuersis rebus in causis. ibi. nu. 2.
- conuentionis, & reconuentionis quæ sit natura. ibi. nu. 4. & nu. 12.
- 2 conuentus debet possidere in hypothecaria, sicut in rei vocatione. in l. si fundus. §. in vendicatione. nu. 1. ff. de pigno. 132
- conuentus in hypothecaria habet facultatem, vel rem restituēdi, vel debitum soluēdi. ibi. nu. 2.
- 2 cōueniri quādo quis possit alibi quā in loco destinata solutionis vel cōtractus. in l. 1. nu. 1. ff. de eo q̄ cer. lo. fol. 66. & l. 1. nu. 2. ff. de bon. Auth. iud. possi. 124
- 3 conuentus actione in rem non potest allegare, ne cōueniatur vltra quā facere possit. in repe. l. si constante. nu. 106. ff. sol. mar. 18
- 3* cōueniri alieno nomi. posse duobus modis intelli. in l. alix causæ. n. 1. ff. eo. tit. 10
- 5* cōueniri quis non potest in loco celebrati contractus quando solutio alibi fieri debet in l. 1. nu. 2. ff. de bon. auth. iud. possi. 124
- 3 conueniri qualiter possit, qui promisit soluere vbiq̄ue fuerit petitem. in l. Titium. §. tutores. nu. 1. ff. de adm. tut. & cur. 57
- 3 conueniri non possunt comites, barones, nec eius officiales dum sunt in exercitu. in l. si. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 74
- 2 conuenit, verbum, appositum in instrumento, non importat stipulationem, sed verbum promissit sic. in l. lecta. nu. 12. ff. si cer. per. 19
- 2 conuentus pro mutuo an opponat exceptionem dominij mutuantis. in l. ijs. §. appellata. nu. 7. ff. si cer. pet. 4
- 5* cōueniri. cōtra eū excipit. in l. qui bona fide. §. cū inter. n. 1. ff. de dan. infec. 27
- 2 conuenitur vnus quidq̄ ex facto alterius, tamen ille prius debet cōueniri sum p̄tib⁹ cōuēti nisi sit multū diffi. in l. cū i plures. §. vestimenta. n. 1. ff. locati. 127
- 2 conuentus licet non teneatur in quantum facere possit, tamen libellus admittitur, si petatur infolidum. in l. pater filio. nu. 1. ff. quod cum eo. 90
- 5 conuentus interdicto ne vis fiat ei, quando sustineat partes actoris, & quando rei. in l. de pupillo. §. si procurator. nu. 1. ff. de operis noui nunc. 12
- 9 conuentus ex contractu iudicatur secundum statuta loci contractus. in Auth. vt omnes obe. iudi. nu. 7. 28
- 1* conuictus de maleficio potest probare quod illud fecit ad sui defensionem, in l. si absens. §. si absens. nu. 2. ff. si ex noxal. causa. ag. 65
- 5 cōuersus est liber homo i l. cū hæredes. §. itē quæro. nu. 2. ff. de acquir. possi. 85
- conuersus & monachus quicquid acquirit, acquirit ecclesie sine noua apprehensione. ibi. nu. 3. & 4.
- 3 conuersio ordinis non vitiat substitutionem factam filio instituto, & factam vero exheredato sic. in l. secunda. §. prius. nu. 2. ff. de vulg. & pupi. 121
- 6* cōuictus tātū vel cōfessus appella. potest, in l. cōstitutiones. n. 3. ff. de appell. 198
- 8* conuictus & sponte confessus non appellat, in l. obseruare. nu. 1. quorum appellat. non recipi. 86
- 4* conuictus qui possunt legatum factum pro vno vsu in alium vsu in l. legatum ciuitati. nu. 4. ff. de vsu. leg. 66
- 6 cōuictū etiā quādo nō sit certę personæ, punitur, si apparet q̄ sit dictum de aliquo, licet nō exprimeret. in l. item apud §. cui non sine. nu. 1. ff. de iniur. 131
- 6 cōuocati qualiter teneantur. in l. nec interest. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de vi priuata. 163
- 1* cooperta libri an dicatur esse de libro. in l. si quis. §. si nuntium. in repe. nu. 36. ff. de eden. 77
- 7 copia testium examinatorum in secreto per iudicem est danda parti, & eius autoritate publicantur. in l. 2. nu. 7. C. de eden. 36
- 7 copiam instrumēti quando aliquis petit, an solū particula, quæ ad ipsum pertinet, sit ei danda, an totū instrumentum. in l. si. nu. 1. C. de p̄ci. impe. offe. 32
- 7* copia cessionis quando dari debeat ante litem cōtestatā. in l. qui stipēdia. n. 3. & 5. C. de procurato. 67
- 5* copia mandati est danda expensis domini absentis in l. prator ait. §. deffendi. nu. 5. ff. quib. ex caus. in poss. eat. 122
- 5* copiam inventarij, litiganti cum tutore vel curatore minoris tradendi praxis in l. 1. nu. 7. ff. de cur. ho. dan. 128
- 4 copula, & cum, & similes quando inducant repetitionem, & quando non, l. seia. §. Cato. nu. 1. cum seq. ff. de fund. instr. 77
- 3* copulatiua requirit vtrāq̄ partē esse verā in l. si hared. n. 1. ff. de cōd. inst. 136
- 4* copulatiua posita inter duas orationes non inducit coniunctionem verborū in l. Mēuio. nu. 1. ff. de leg. 2. 32
- 6 copulatiua, & nec, & neq̄, vis & potestas. l. si quis ita. n. 1. ff. de verb. obli. 148
- 3 copula, & posita inter duas orationes, non inducit coniunctionem verbalem in l. liber homo. §. Titius. nu. 1. ff. de hared. insti. 112
- 7 copula & copulat p se, & principalit. in aut. ingressi. n. 15. C. de sacrosan. eccl. 14
- 1 copula quæ cadit inter duo, quorum vnum de necessitate inest alteri, tunc nō cadit inter diuersa, & illa duo in vnum resoluantur. in l. 1. nu. 2. ff. de pac. 78
- 1 copula, & in dispositionibus legalibus ponitur pro puncto orationis separatę, in l. vt vim. nu. 5. ff. de iust. & iur. 6
- 3* copula quæ cadit inter diuersas orationes nō inducit coniunctionem. in l. Titius. nu. 1. ff. de hared. insti. 106. in l. vnica. §. 15. ita. nu. 6. C. de cad. toll. 50
- 4* culpa posita in diuersis orationibus quando inducat coniunctionem verbalem in l. reconiuncti. nu. 12. ff. de leg. 3. 59
- 4 copula, si denotat ordinem, ut vnū de necessitate procedat aliud sequatur, cōditionem inducit. in l. 1. nu. 14. ff. de conditio. & demonstra. 108
- Item in coniunctione alternatiua. ibi. nu. 14.
- Copula quæ requirat cōcursum copulatorum, & quādo resoluantur in disiunctā. l. 1. nu. 2. ff. de iusti. & iur. fol. 5. l. 1. nu. 2. ff. de iur. codic. fol. 162. l. Gilius. §. qui. dam recte. nu. 3. & 4. ff. de lib. & posth. fol. 93. & §. etia si. nu. 6. ead. fol. 97. l. 1. is qui. §. vtrum. nu. 5. ff. de reb. dub. fol. 100. l. si finita §. eleganter. nu. 7. ff. de dam. infec. fol. 34. & l. sipe ita comparatum. nu. 2. ff. de verb. signifi. 232

Index singularium materiarum

- * correctio legum non inducitur ex identitate rationis in l. Marcellus. nu. 9, ff. ad Trebel. 134. & in §. omnem vero, num. 10. Auth. de litig. 46. & in Auth. cui relictum. C. de ind. vid. toll. 40
- * correctio legis non inducitur ex identitate rationis in l. inter accusatorem. nu. 5. ff. de pub. iud. 142
- 4 correus pro correo, & fideiussor pro principali testificantur in si quis. num. 2, ff. de reb. dub. 100
- 3 correus quando conuenitur ex facto correi debet cedi sibi actio, & in quantum, & an fiat cessio, etiam si non habent beneficium diuisionis. in l. si vt certo. §. si duobus. nu. 17. ff. compo. 77
- 2 correus credendi quando teneatur communicare correo illud, quod exegit. in l. frater. nu. 9. & 24. ff. de cond. indeb. 53
- 4 correus credendi non tenetur cauere correum ratum habiturum, sed defendere do soluentem a correo. in l. fideicommissa. §. plerumque. nu. 2. ff. de leg. 3. 49
- correus qua actione repetat a correo, qd soluit, in l. reos. nu. 3. ff. de duob. re. 57
- Si vnus ex correis suo iuramento liberat alium, non potest a correo repetere partem, ibid. nu. 6.
- correus qui liberat aliu acceptilatione sibi facta a creditore quando repetat partem a correo. ibi. nu. 7.
- correus damnificatus culpa alterius, potest ab illo repetere, ibi. nu. 8.
- Alter ex correis credendi qua actioe repetat a correo qui solutionem recepit. nu. 9
- Alter correus credendi potest a correo qui liberauit debitore acceptilatione repetere eo modo, quando solutionem repeti iusser. ibi. nu. 10.
- 5 correus qui tenet ciuilitate, & naturaliter, & exigi potest in solidum an heat beneficium diuisionis. si alter non potest exigi. l. si ex duob. §. si a Titio. nu. 2. ff. de duob. re. 57
- correus credendi agens contra debitorem, licet non teneatur cauere de rato pro correo, tamen tenetur cauere de defendendo pro alio, ibi. nu. 5.
- 9 Si ad vnus ex correis debendi peruenit tota quantitas, an conuentus possit petere, vt ille prius excutatur, vbiq. sic, si petit discuti periculo ipsius, & actor cogit hoc facere, in l. in duob. §. vbi duo. nu. 15. ff. de eod. tit. 5
- correus non datur tempus ad reducendum correum absentem. ibi. nu. 17.
- 6 correus credendi recipiendo partem ab vno ex correis debendi, an alteri correo credendi prauidetur, in l. ex duobus. nu. 4. ff. de eod. 58
- correus credendi si partem petiit, & licet contestatus est pro ea parte tantum sibi praoccupauit. ibi. nu. 9.
- correi debendi quando constituatur in mora ex petitione facta contra vnum per alterum ex reis credendi. ibi. num. 10.
- correus credendi missus in possessionem ex primo decreto, an videatur sibi debentem praoccupasse, ibi. nu. 13.
- 2 correi non sunt, si plures ex delicto tenentur in solidum ciuilitate, in l. cum duo. nu. 3. ff. de eod. tit. 60
- 2 corrigere qui potest, potest & interpretari, in Auth. quib. mo. naty. nu. 16. 29
- 4 coria qui tenet super banco in platea, dicitur illa tenere in platea, in l. qui Sella. num. 1. ff. de fer. rust. praed. 184
- 4 corpus quod in vno spiritu consistit, si legatur & perijt, non debetur quod superest, in l. peculium. §. quadrigae. nu. 1. ff. de leg. 2. 35
- 7 corpus iuris dicitur id, in quo articuli iuris continentur, in l. n. 1. C. de rei vx. act. 105
- 1 corruptus, vel destruens aliquid in libris existentibus in armario cois, quo edicto teneatur. l. si quis id quod. §. ferui quoque. nu. 1. ff. de iur. om. iud. 49
- 9 corruptus sciens monachum, vel moniale, qua poena puniatur, in §. si quis, nu. 2. in Auth. de sanct. epif. 57
- 6 corrupti faciens album praetoris, licet principalis non sit in dolo, tenetur, & ibi ponit rationem, in l. si is qui rem. §. si tu Titium. nu. 1. ff. de furtis. 129
- 4 credens consilio alterius si per se scire non debet, excusatur, in l. bonorum, nu. 4. ff. de bo. poss. 152
- 7 credens fide digno excusatur, in repe. Auth. ingressi. nu. 23. C. de sacrosan. eccl. fol. 15. & l. Titio. nu. 1. ff. de cond. & demon. 119
- 2 credendi verbu an comprehendat obligationem fideiussoris, in l. n. 18. si cer. per. 3
- 3 credere homini non possumus nisi id quod dicit, in l. ex his. nu. 1. ff. de exc. tu. 72
- 3 credere in dubio presumit qd, qd voce expressit in l. neq. p. fessio. n. 3. C. de tes. 15
- 8 reditor tenetur de dolo, & lata culpa, & leui non de casu fortuito, in l. sicut vim, nu. 1. C. de pig. 99
- creditor si amisit pignus, an debitor debeat probare culpa, vel ipse casum fortuitum. ibi. nu. 2.
- 3 creditor prior negans rem eius esse a quo causam habuit, & volens incontinenter probare de proprietate eius non debet audiri ante translationem possessionis in alium factam, in Auth. item possessor. n. 4. C. qui po. in pig. habeat. 102
- 3 creditores plures quando concurrunt circa idem pignus pratorum, & sunt diuersorum titulorum, qd prior est tempore, potior est in iure. in l. 2. nu. 9. ibidem
- Qualiter intelligatur, qui prior est tempore, potior est, in iure. ibi. nu. 2.
- 3 creditor, cui rem obligauit, non tamen tradidi, si postea ad eum peruenit, tenetur pignoratitia, in l. inquilino. nu. 4. ff. de dam. infec. 38
- 3 creditores hypothecarij preferuntur chyrographarijs, nec possunt bona vendicare, sed possessionem & venditionem debent impetrare. in l. pro debito. nu. 1. C. de bo. auto. iud. poss. 88
- 9 creditor qd cogatur inuitus accipere, aliud pro alio, in §. quacunque, nu. 9. in Auth. de aliena. fol. 53. & in Auth. de fideiuss. §. quod autem, nu. 1. & 3. 9
- 7 creditor re perempta, vel praescripta quando agere possit ad pretium in subdium, in l. mater tua, nu. 12. C. de rei vend. 108
- 6 creditor obligationis generis non cogitur in partem ab vno recipere, nisi alij haeredes consentiant in alijs partibus eiusdem hominis, in l. 2. §. ex his igitur, nu. 8. ff. de verb. obl. 5
- creditor quando agit contra vnum ex haeredibus ad seruitutem in solidum, & est condemnatus in executione, non liberatur haeres conuentus, nisi soluat ultimam, ibi. nu. 9.
- 8 creditor absens qui cadit a possessione habet beneficium, in l. 1. C. si per vim, vel alio modo. ibi. nu. 4.
- 2 creditor an dicatur ille, cui debetur ex legato vel delicto, in l. n. 10. ff. si cert. petat. fol. 3. & an cui in diem, vel sub conditione, num. 32. ibid. & l. 2. §. creditum. num. 5. eod. tit. 5
- 5 creditor quando reuocat re ab emptore, an emptor repetat expensas, in l. cum postulassem. §. damni, nu. 2. ff. de dam. infect. 40
- 8 creditoribus prouidetur contra legatarios, in l. scimus. §. & si praefatam, nu. 5. C. de iur. delib. 51
- 8 creditoribus debet satisfieri de pecunia redacta ex venditione facta ex secundo decreto absque alio processu facta fide de debito. in l. si. §. sin autem, n. 2. C. de bo. Auth. iud. poss. 88
- 6 creditor an possit eligere quem malit, vel quolibet pro rata conuenire, cu plures sunt possessores bonorum debitoris, in l. moschis, nu. 1. ff. de iur. fil. 213
- 5 creditores defuncti quando concurrant cum creditoribus haeredis, in l. si creditores, nu. 1. ff. de separa. 128
- 8 creditor ille qui est prior tempore praefertur in realibus actionibus hypothecarijs. in l. 1. nu. 2. C. de priu. do. 89
- In tacita tamen hypothecaria praefertur dos, ibi. nu. 4.
- 6 creditor debens pecuniam sine debitore, an possit illam compensare in quam causam vult, in l. cum ex plurib. nu. 4. ff. de solutionib. 93
- 7 creditores non citantur, quando tutor facit inuentarium, & debet fieri in iudicio, in l. tutores, nu. 3. C. de adm. tut. & cur. 173
- 7 creditor quando videatur excludi Velleiano, si mulier excluditur. in l. antiq. nu. 3. C. ad Velleia. 142
- 7 creditor aliquis si stetit per 30. annos, qd non petiit debitum, & postea fecit pactum de non petendo, & demum sit factum pactum de petendo, & an istud pactum producat actionem, in l. pacta nouissima. nu. 5. C. de pact. 44
- 2 creditor secundus si offert primo, vtrum succedat in ius primi. in l. Arist. nu. 1. ff. quae res pig. vel hypo. obl. poss. 134
- Et an tam in personali actione, quam in hypothecaria. ibi. nu. 2.
- Quatuor requiruntur ad hoc, vt quis succedat in locum primi creditoris, & in eius ius, ibi. num. 6.
- 2 creditor potest esse quis, & debitor, respectu diuersi patrimonij, in l. frater, nu. 35. ff. de cond. indeb. 55
- 6 creditor quandoque tenetur ad impensam factam in re debita, in l. si seruum. nu. 4. de vero. obl. 34
- 5 creditor quilibet etiam stricti iuris potest repetere cautione, in l. creditoribus, nu. 1. ff. de separa. 128
- 7 creditor an cogatur expectare tempus reuersionis absentis, in l. ignorare, nu. 3. C. de reiti. muli. 86
- 5 creditor iussu ire in possessionem, si non intrat, an perdat ius primi decreti, in l. prator ait. §. in eum, nu. 1. ff. de bonis auctor. iud. poss. 125
- 1 creditor, qui infert vim debitori, ius crediti sui perdit non ipso iure, sed per sententiam, in l. extat, nu. 6. ff. quod met. cau. 125
- 8 creditor habens primum decretum in bonis debitoris, potest illi renuntiare, & facere debitorem capi personaliter, in l. 1. nu. 19. C. de exact. tribut. lib. 10. 13
- 1 creditor, qui emittit rem obligatam, vel eius partem, quam actionem habeat, in l. si pignori. nu. 5. ff. de re. iur. 193
- 8 creditor, qui ex forma statuti potest facere debitore carcerari, & mitti in possessionem suorum bonorum, potest petere qd debitor carceretur antequam veniat ad bona, in l. 2. nu. 8. C. de exact. tribut. lib. 10. 13
- 7 creditores sunt citandi quando agitur de eorum interesse, in Auth. si omnes, nu. 1. C. si minor se ad hered. tenu. 83
- creditores quando sunt in iudicio, non citantur. ibi. nu. 4.
- 7 creditor si succedit debitori, & extinguatur actio, & quid e contra. in l. debitori, n. 1. & 3. C. de pac. 43
- 6 creditor petit curatorem constitui minori in casibus, in quibus requiritur, in l. si ex legati. nu. 7. ff. de verb. obl. 13
- 8 creditor quando possit vnum ex pluribus in solidum obligatis conuenire, in Auth. hoc ita, nu. 23. C. de duob. reis stipu. 197
- 1 creditor potest ratum habere inuito solvente solutionem factam gestori, in l. si ego, nu. 1. ff. de neg. gest. 119
- creditoris ratihabitione statim secuta, an quzratur creditori dominium, & eoditio viuacipiendi, ibid. nu. 2.
- 7 creditor potest vendere rem ecclesiae si licite pignoratam absque solennitate, in Auth. hoc ius, nu. 21. C. de sacrosan. eccl. 19
- 8 creditor possidet pignus praeterquam quo ad praescriptionem. in l. cum notissim. nu. 3. C. de praerip. 30. vel 40. ann. 59
- 1 creditor in pignore est quasi procurator debitoris, in l. si pign. n. 7. ff. fa. ere. 193
- 8 creditores futuri qd reuocare possunt alienata, in l. 1. nu. 7. C. de iur. fil. lib. x. 2
- 7 creditor copelat sibi fructus, quos percipere potuit, in l. 1. nu. 2. C. de pign. act. 139
- creditor an teneatur fructus conseruare, & vendere rem tpe caritatis, ibi. nu. 3.
- 7 creditor debet probare manifestis probationibus casu rem perditam, in l. si creditor, nu. 1. C. eod. 140
- 7 creditor debet probare debitum conuersum in vtilitatem ecclesiae, in Auth. hoc ius, nu. 12. & 14. C. de sacrosan. eccl. 19
- Creditor fauore ecclesiae cogitur rem ecclesiae etiam mediocrem accipere in solutum, ibi. nu. 15.
- 8 creditor an teneat ad collectas p pignore. in l. 1. nu. 5. C. de ann. & trib. lib. x. 11
- 8 creditor non potest in fundo sibi pignurato thesaurum quzrere. in l. 1. nu. 6. C. de thesaur. lib. x. 10
- 6 creditor si differt agere in necem fideiussoris contra debitorem sibi nocet. in l. si fideiussor. nu. 2. ff. de fideiul. 74
- 8 creditor si fuit in mora recipiendi ab vno ex reis deb. q. obtulit pec. petita, quae postea perperit, an alteri pro sit, in Auth. hoc ita. n. 60. C. de duob. reis stip. 109
- creditor fuit in mora vno ex reis offerente, & creditor interpellauit aliu reu, qui non obtulit, an per hoc videatur purgatus, ibi. nu. 63. 150
- 7 creditor soluit pro instrumentum in l. reos. nu. 4. C. de vfu. 46
- 8 creditor si est in mora recipiendi, quando possit iterum petere. in l. cum quida, nu. 3. C. de cond. inser. tam. lega. 46
- 5 creditor mediocre datur informatum in §. quacunque, nu. 10. in Auth. de aliena. 15
- 8 creditores etiam citantur in confessione inuentarij, in Auth. sed cum testator. nu. 9. C. ad leg. Falcid. 49
- 6 creditor si restituit pignus creditori, & agit contra fideiussorem, an ei obstat exceptio

- ceptio. in l. si stipulatus. §. si ex duobus. nu. 5. ff. de fideiuf. 66
- 6 creditor cui solutum est per fideiussorem, cogitur cedere officio iudicis, vel per condi. inde in l. cum is. nu. 3. ff. de eod. 69
- 6 creditor qñ videat diuidere, vel eligere. i. l. inter eos. §. fideiuf. n. 2. ff. de eod. 71
- 9 creditor qui filios debitoris retinet pro debito, cadit ipso iure à debito. in §. quia vero. nu. 1. in Auth. vt nul. iudi. 53
- 6 creditor tene liberare debitore p acceptillatione, si debitor petit sibi reddi in srm debiti soluti, & creditor non habet ipsu in l. q. tabulas. n. 6. ff. de furt. 114
- 7 creditor qui reddit instrumentum debiti soluti debitori potest cogere debito rem facere instrumētum, per quod apparet debitum processisse, & debitum soluisse. ibi. nu. 7. & l. plures. nu. 2. C. de fid. instr. 137
- 6 creditor solutiōe à debitore facta qñ nō est dictū i quā causā nō poterit eligere, q fuerit facta i debito, cuius pbatōne nō habebat. i. l. n. 3. ff. de solut. 80
- 6 creditor potest eligere solutionem factam in causam leuiorem, dum tamen sic eligat, prout in re sua eligeret. ibi. nu. 4.
- 6 creditor debet incontinenti eligere in quam causam ponat solutionem, sicut debitor, & debitore presente. ibi. nu. 7.
- 6 creditor, & debitor si sunt in controuersia, ob quam causam cedat solutio, creditor tenetur reddere pecuniam debitori. ibi. nu. 8.
- 2 creditor non debet male tractare seruos pignoratos. in l. eleganter. §. & si res. num. 1. ff. de pig. act. 84
- 6 creditor an cogatur recipere defensorem pro debitore veniente animo nouā di, quod non. in l. solutionem. nu. 6. ff. de solutio. 82
- 6 creditor recipiens deterioratum quando possit postea petere estimationem, in l. qui sibi. §. qui Stichum. nu. 3. de eod. 83
- 1 creditor possidens pradium pignorum tenetur soluere tributa. in l. inter debitorum. nu. 1. ff. de pact. 90
- 9 creditor accipiens in solutum res debitoris negantis se debere, tenetur fideiubere. in §. quod autem. nu. 10. in Auth. de fideiuf. 9
- 3 creditores si non sunt, sed legatarij, an habeat hæres beneficium l. cum hæreditate. ff. de acqui. hære. ibi. nu. 8. 152
- 6 creditores si nō sunt, nec legatarij in hæreditate, sed aliæ implicationes, qui requirunt laborem animi, & personæ, an hæres habeat hanc electionē. ibi. n. 9.
- 3 creditorum intentio contra filiū, an sit fundata, nisi filius probet se abstinuisse. in l. necessarijs. nu. 1. de eod. tit. ibi. 170
- 7 creditor, vel debitor in modica quantitate non prohibetur à tutela. in Auth. minoris. nu. 5. C. qui da. tu. vel cur. 170
- 6 creditor pupilli ex testamēto datus tutor i testamēto pōt eē tutor. ibi. n. 13. 171
- 6 creditor si vult amittere debitum, an possit esse tutor. ibi. nu. 14.
- 6 creditor sub conditione, vel annuatim, an possit esse tutor. ibi. nu. 16.
- 6 creditor, vel debitor si prohibetur esse tutor, an tūc sit locus datiuo vel debeat deueniri ad legitimū. ibi. nu. 17.
- 5* creditor an teneatur ostendere pignus debitori volenti vendere, in l. à diuo Pio. §. sed & illud. nu. 2. ff. de re iud. 112
- 9* creditor qui vendit pignus ex pacto vel lege non trāffert dominium, sed debitor de cuius consensu venditur. instit. de liberti. nu. 2. 62
- 6 creditor agentī contra vnum ex correis debendi in solidum incumbit probare alium non esse soluendo. in l. in duob. §. vbi duo. nu. 14. ff. de duob. reis. 55
- 2 creditor tenetur partem debiti confessatam recipere, & de dubia litigare. in l. quidam existimauerunt. nu. 1. ff. si cer. pet. 14
- 2 creditor potest remittere iuramentum debitori, qui iurauit soluere in paschate. in l. labeo etiam. nu. 5. ff. de iureiur. 34
- 9 creditor tenet cedere actionē fideiussori cōtra principalē. Aut. de fideiuf. n. 2. 7
- 9 creditor agere contra debitore debitoris quando possit, qui habet nomē obligatum excussione non facta. in §. sed neque. nu. 14. & 17. in Auth. de ead. 8
- 6 creditor qui vult protestari debitori debitoris, cuius nomen est sibi hypothecatum, q debitori non soluat, debet sibi ostendere instrumentum, & illud legere. in l. qui in alterius. nu. 1. ff. de reg. iur. 238
- 6 creditor non cogitur recipere obligationem factam in congruo loco & tēpore. in l. creditor. nu. 1. ff. de solutio. 93
- 9 creditor recipiendo rem in solutum, an cogatur recipere pro vera estimatione vel quantitate sibi debita. in §. quod autem. nu. 6. in Auth. de fideiuf. 9
- 5 creditor missus in possessionem ex primo decreto locat, & vedit fructus percipiēdos ex re. in l. à veditōne. §. si q. fructus. n. 1. & 5. ff. de bo. Auth. iud. poss. 124
- 6 creditor missus in possessionē ex secūdo decreto, tenetur stare colono. ibi. n. 2.
- 6 creditor immisus non tenetur de leui culpa, sed de lata sic. ibi. nu. 4.
- 6* creditor quando actionem cedere non potest quid agendum remissue, in l. Modestinus. nu. 14. ff. de solut. 83
- 7* creditor qñ reddit instrumētū debiti debitori, pōt petere ab eo, vt sibi faciat instrumētū q id q. soluit erat sibi debitū, in l. plures. nu. 2. C. de fid. instr. 137
- 6 creditor si fuit in mora recipiendi ab vno ex reis debendi, obtulit, & oblatum perijt, prodest alteri, in l. ex duobus. nu. 35. ff. de duob. reis. 60
- 9 creditor contra debitorem possidentem habet electionem agere, vel actione personali, vel hypothecaria. in §. sed neque. nu. 17. in Auth. de fid. 8
- 6 creditor potest agere, vel personali contra debitorem, vel hypothecaria contra commodatarium, vel depositarium. num. 3. ibid.
- 8 creditor secundus non offerens, vel non soluens creditori debitū suum eidem in aliquo non praiudicat in l. cum tibi. nu. 1. C. qui pot. in pig. hab. 102
- 8* creditor constante matrimonio, nec auferre dotem, nec uxorem excludere potest ibi. num. 2.
- 2 creditor, qui consensit alienationi pignoris, quando possit agere hypothecaria. in l. sicut. §. illud videamus. nu. 1. ff. quib. mo. pig. vel hypo. solu. 138
- 6 creditor non tenetur ostendere rem vendendam debitori, nisi prius satisfidetur de ea restituenda. ibi. nu. 2.
- 2 creditor si auocauit rem ab vfucaptore per hypothecariam, an debitor possit illam recolligere. in l. 1. §. cum pradium. nu. 4. ff. de pig. 130
- 8 creditor si agit cōtra nomē debitoris, & creditor creditoris ē agit cōtra illud nomē, pferat creditor crediti. i. l. nomē quoq. n. 10. C. quē res pig. obl. pos. 101
- 9 creditor dicitur ille, qui mutuum probat verum in vtilitatem ecclesiæ. Et qualiter hoc probat. in §. quæcunque. nu. 13. 15. & 16. in Auth. de aliena. 51
- 6 creditor si mutuauit toto collegio, an tūc presumatur pecunia cōuersa in vtilitatem ecclesiæ. nu. 16. ib.
- 8 creditor quando habeat necesse probare in hypothecaria, rem fuisse in bonis debitoris tempore obligationis, vel eum tunc possedisse bona fide, & probare titulum debitoris. in l. cum res. nu. 2. & 5. C. si alie. res pig. da. fit. 100
- 4 creditor quando possit perficere ædificium per debitorem inceptum in re pignolata. in l. si seruos. nu. 2. ff. de pig. actio. 84
- 5 creditor & debitor possident pignus in solidum. in l. possideri. §. ex contrario. nu. 6. ff. de acqu. posses. 77
- 2 creditor si est consequutus aliquid ab aliquo nomine poenæ delicti commissi circa rem pignoratam, quādo computet in debitum, vel debitori restituat. in l. si pignore. nu. 1. ff. de pig. actio. 83
- 6 creditor qui est consequutus aliquid per conditionem incerti quando illud imputet in debitum. ibi. nu. 3.
- 9 creditor quando liceat conuenire principalem, vel fideiussorem, vbi distinguitur do ponit quatuor casus. in Auth. de fideiuf. nu. 5. 7
- 2 creditori quando prejudicetur ex veditōne pignoris facta per debitorem. in l. sicut. §. non videtur. nu. 2. ff. qui. mo. pig. vel hypo. solu. 138
- 8 creditor secūds soluēs priori, vel consignans, & deponens id, q ei debetur, in locū prioris succedit, & cōfirmat sibi pign. in l. n. 1. & 3. q. pot. i pig. hab. 102
- Et econtra potest primus debitor offerre secundo. ibi. nu. 4.
- 6 nec primus creditor potest ad hoc compelli. ibi. nu. 5.
- 8 creditor ingrediens, vel occupans rem debitoris sua auctoritate, dicitur committere vim. in repe. l. creditores. nu. 1. C. de pig. 96
- 6 creditor potest in rebus ecclesiæ vigore talis conventionis ingredi, si valida conuentio præcessit. ibi. nu. 7. vel nisi res essent sacratæ. ibi. nu. 8. 97
- 6 creditor an possit tūc ingredi ante morā super obligatione principali. ibi. n. 17
- per talē conuētione licet debitor restituat solo verbo, potest creditor ingredi, nisi debitor offerat debitum. ibi. nu. 18. & 19.
- 6 creditor potest ingredi clam, seu debitore ignorante, per talem conventionē ingrediendi propria auctoritate. ibi. nu. 20.
- an tale ius possit exerceri contra vniuersalem successorem. ibi. nu. 21.
- 3 creditor in ducentum, si petit centum, an ex hoc videtur liberatus debitor ultra centum. in l. si cum dos. nu. 2. ff. re. amor. 31
- 8 creditor potest prosequi ius pignoris, licet debitori non sit denunciātū vt soluat. in l. debitores. nu. 1. C. de pig. 99
- 6 creditor si vult vendere pignus, debet debitori denunciare. ibi. nu. 2.
- 2 creditū differt à mutuo, vt genus à specie. in l. 2. §. creditū. n. 1. & 2. ff. si cer. pet. 5
- 8 creditor fm formā pacti sua auctoritate, & sine iudice potest ingredi poss. rei sibi obligatæ. Urbanus tñ fit cum iudice. in l. creditores. n. 1. C. de pigno. 96
- 6 creditor faciens secundum pactum, non dicitur inferre vim. ibi. nu. 3. & 4.
- 8 creditor pōt agere act. furti contra furem rōne rei pig. in l. p. nu. 1. eod. tit. 100
- 6 creditor vltra debitum suum reddit debitori illud quod consequitur, cū agitur contra extraneum furem. ibi. nu. 2.
- 2 creditor pro auocāda possessione, quā debitor perdit, in qua habebat hypothecam, quod interdictum intentabit. in l. rem alienam. n. 9. ff. de pig. act. 85
- 5 creditores futuri an habent reuocatoriam. in l. ait prætor. §. ita demum. num. 5. & 2. ff. de his quæ in fraud. cred. 129
- 1* creditores futuri non habent reuocatoriam, nisi appareat factum in fraudem creditorum. ibid.
- * creditorum futurorum in fraudem quando dicatur aliquid esse factū. ibi. nu. 2
- 5 creditores eiusdem tituli an semper concurrunt. in l. priuilegia. numer. 1. ff. de priui. cred. & an diuersorum titularum. nu. 2. 127
- 5 creditor qui totum recepit altero negligente, quā actione cogatur communi care. in l. si non expedierit. §. si pupillus. nu. 1. ff. de bon. auth. iud. poss. 124
- 8 creditores plures, si sunt, an vno misso in possessionem, ceteri missi intelligantur. in l. si. nu. 1. C. de bo. auth. iud. poss. 88
- 8 creditor non potest retinere re debitoris sibi non obligatam prætextu debiti. in l. si non inducta. nu. 3. C. in quib. caus. pig. taci. contra. 100
- nisi peruenerit ad eum de voluntate debitoris eo animo, vt aliquid ius constitueretur in ea re. ibi. nu. 4.
- 5 creditor in psonā debitoris nō habet aliqd ius reale. in l. j. n. 2. ff. de lib. exhi. 150
- 5 creditores debent habere copiam inuentarij factam à curatore dato bonis. in l. j. nu. 6. ff. de cur. bon. dando. 128
- 5* creditores alij possunt petere copiam processus facti à notario ad petitionem vnus creditoris. in l. cum vnus. nu. 4. ff. de bo. auth. iud. possid. 125
- 5 creditor creditoris mei si res mea erat obligata, & sit liberata, an ego liberor. in l. si opera. nu. 1. ff. de dol. & met. excep. 159
- 5 creditor ciuilitet, & naturaliter possidet. in l. si de eo. nu. 1. ff. de acqu. poss. 88
- 8 creditor potest agere quacunque actione, velit tā reali quā personali cōtra fideiussorem possidentem. in l. persequutionem. nu. 4. C. de pig. 100
- 8 creditor cui obligata sunt omnia bona à debitore, habet etiam obligatam militiam ex pecunia sua emptā verē vel presumptiue in l. si. nu. 1. C. de pig. 100
- 2 creditor volens agere contra debitorem ad restitutionem rei pignoratæ, quā actione agat. in l. si pignore. §. si post. nu. 2. ff. de pig. act. 83
- 8 creditor quando implorat officiū manus militaris cōtra debitore, qui armata manu resistit, dēt pcedere summaria cognit. in rep. l. credit. n. 28. C. de pig. 58
- 2 creditor peculiaris extraneus an possit agere cōtra fratrem creditore quatenus habet in peculio. in l. frater. nu. 43. ff. de condi. inde. 55
- 9 creditores sunt citandi, quando minor petit se restituī, vt abstineat ab hæreditate. in §. ad hæc. nu. 3. & 5. in Auth. vt sponsa. larg. 50
- * plures creditores presentes an possint afferre paucioribus creditoribus præiudicium. in §. ad hæc. nu. 7. in Auth. vt sponsa. larg. 52
- 5 creditor qui habebat re debitoris pignoratam, quā possidebat si agit cōtra debitore & facit se immitti in possessionē illius rei ex primo decreto, an amittat possessionem quam habebat. in l. si quis ante. nu. 6. ff. de acquir. posses. 79
- 2 creditor vendens quod ius cedere debeat. in l. creditor. n. 1. ff. de distra. pig. 136
- 6 creditor vt possit pignus vendere, quā requirantur. ibi.
- 6 creditor dicitur etiam, qui non est ex contractu secundum vocabuli allusionē in l. si qui ex empt. nu. 1. ff. de verb. sig. 232

Index singularium materiarum

- **credi or an possit prohi bere ne sylua cedatur.** in l. si conuenerit. §. si quis. n. 6. ff. de pig. act. 82
- **creditor cētū pōt petere 25. & debitor potest excipere, q̄ tota sūma petatur,** si iudicis iurisd. hoc patiat. in l. in cōdato. §. duabus. nu. 1. ff. commo. 78
- **creditor ad hoc vt teneat exceptione, debet sciri id, quod est causa exceptio-** nis. in l. sed si ego. nu. 1. ad velle. 94
- **creditor cogitur ostendere debitori volenti vendere rē mobilem pōenes eum** pignoratam, praelita prius per debitorem cautione, & quid in immobili. in l. quanuis. nu. 4. ff. de pign. act. 80
- **creditor quod reddat debitori instrumentum debiti cancellatum. licet non cā-** celletur in libro notarij, sufficit. in l. si. nu. 2. ff. de his quæ in testa. delent. 104
- **creditor, qui mutauit administratori ciuitatis, probat pecuniā versam in vti-** litatem ciuitatis, ecclesiæ, vel minoris. in l. ciuitas. nu. 12. & 14. ff. si cer. pet. 17
- **creditor quis præferatur in rebus quæ sitis post duas obligationes successiue** factas. in l. idemque. §. si tibi. nu. 1. ff. qui pot. in pign. habe. 134
- **creditor quando teneatur recipere particularem solutionem factam à debito-** re. in l. quidam existimauerunt. nu. 3. ff. si cer. pet. 15
- **creditor, qui debet habere cētum, cogitur totam summam petere, ne causa cō-** tingenti diuidatur. ibi. nu. 4. 15
- **creditor inuitus dicitur recipere debitū, qñ deponitur pp debitorem.** ib. n. 5
- **creditor missus in possessionē qñ æquiparetur misso in possessionē ex edict. in** l. is cui. §. qui legatorum seruandorum. nu. 5. ff. vt pos. leg. vel fideicom. 150
- **creditor dicitur à credendo.** in l. j. nu. 5. ff. si cer. pet. 2
- **creditor an teneatur reddere instrumentum debiti de iure cōmuni.** in l. huius-
modi. §. si ita. nu. 2. ff. de leg. j. 20
- **creditor falsus accipiendo scienter indebitum, quando faciat furtum.** in l. quo-
niam. nu. 1. de cond. furtiua. 64
- **creditoribus hæreditariis per heredem fit copia instrumentorum ad fundandā** replicationem, & sic aitori eduntur per reum instrumenta ad fundandā re-
plicationem. in l. Arist. nu. 1. ff. de iure deli. 139
- **creditor, qui habet à venditore potestatem vendendi rem, quando requiratur,** quod citet debitorem in alienatione. in l. alio hærede. nu. 18. ff. de ali. leg. 84
- **creditor qñ possit in mora cōstitui.** in l. si seruus. §. sequitur. n. 3. ff. de verb. ob. 35
- **creditor an teneatur cedere contra alium rem, quando vnus soluit totum.** in
l. in lege Falcidia hoc esse. nu. 1. ff. ad leg. falcid. 128
- **creditor potest vendere pignus, & habere fidē de pretio.** in l. eleganter. §. si ven-
diderit. nu. 1. de pig. actio. 84
- **creditor recipiendo sortem cum protestatione, q̄ vult sibi esse saluū ius super** interesse, an conseruauerit sibi ius suum, & sic an recipiendo sortem præiu-
diceret sibi in interesse. in l. si. nu. 4. ff. de eo quod ce. lo. 70
- **creditor an mittat possessionem si contra ipsum est missio facta ex secundo de-** creto. in l. si finita. §. item queritur. nu. 1. ff. de dam. infe. 32
- **creditor licet capiat debitorem fugientem, vt ad iudicem ducat.** in §. necessita-
te. nu. 1. in Auth. vt iud. sine quoquo suffra. 13
- **creditor in diē pōt petere q̄ caueatur sibi.** in l. dedi tibi. n. 3. ff. de cond. ca. da. 37
- **credulus esse quis potest in præiudicium loquentis, non tertij.** in l. j. nu. 1. ff. de
eo per quem fac. erit. 66
- **credulitatis iusta causa est, quod dicitur à fide dignis.** in l. de pupillo. §. si quis.
nu. 17. ff. de ope. no. nun. 10
- **crimina duo si ex vno facto resultant, quæ se habent, vt genus & species, delin-** quens non potest puniri, nisi ex vna l. tantum, si vero vt species separata, tūc
ex vtraque punitur. in l. senatus. nu. 1. ff. de accu. 149
- **crimine stellionatus tenetur, qui vadit in plateā, & de re venali promittit plus** debito, vt alij sic emāt. in l. stellionatus. §. itē si qs. n. 1. ff. de crimi. stellio. 135
- **crimen suspecti tutoris est publicum.** in l. j. §. consequens. n. 4. ff. de suspe. tu. 62
- **crimen quando non committitur in certam personam, tūc accusatio cōpetit** cuilibet de populo. in l. lex Cornelia. §. si quis libellum. num. 2. ff. de iniur. 128
- **crimina grauissima quæ dicantur remissiue ad gl. in §. necessarium.** num. 2. in
Auth. vt nul. iudi. 54
- **crimina atrociora, & leuia quæ dicantur.** in l. auxilium. n. 5. ff. de mino. fol. 136
& l. leuia. nu. 3. cum seq. ff. de accus. 146
- **in crimine falsi licet desistere ante sententiā.** in l. athletas. nu. 1. ff. de falsis. 169
- **crimen dicitur capitale, cuius poena est mors ciuilis, seu naturalis.** in l. publico-
rum. nu. 1. ff. de publi. 138
- **crimen etiam dicitur capitale, licet duæ poenæ alternatiue imponantur, videli-** cet vnā capitalis alia non. ibi. nu. 2.
- **crimen expilati hæreditatis nō facit rē in vfucap.** in l. si homo. n. 1. ff. de vfuc. 109
- **crimen remanet publicum, licet auferatur facultas accusandi omnibus, restrin-** gendo ad certas personas tantum. in l. quanuis. num. 1. C. de adul. & stup. 120
- **crimen qualiter accipiatur remissiue.** §. quod autem. nu. 3. in Auth. vt iud. sine
quoquo suffragio. 14
- **crimen de submersis nauibus, quando quis abstulit modicam rem est leue,** in
l. leuia. nu. 2. ff. de accusat. 146
- **crimen abigeatus assumendo generaliter non dicitur leue.** ibi. nu. 4.
- **crimina ex quib⁹ actio ciuilis infamat, quæ sint.** in l. infamē. n. 5. ff. de pub. iu. 141
- **crimen quando possit puniri per viam inquisitionis.** in l. ex leg. Iulia. §. si publi-
co. nu. 3. ff. ad leg. Iul. de adulte. 154
- **crimen excipiendo deductum, quando possit puniri.** ibi. nu. 18. & 20. 155
- **crimē qd obicitur p vii exceptionis qñ dicatur causam cōtingere.** ibi. nu. 19.
- **crimen falsi est opprobriosus criminibus, quæ sunt in mundo, secundum mo-** res postros. in l. transigere. nu. 5. C. ff. de transactio. 34
- **crimen præuicationis est publicū, quando accusator est præuicatus in cri-** me publico. in l. præuicationis. nu. 1. ff. de præuicatori. 135
- **Item per accusationem.** ibi. nu. 3.
- **crimen & delictum quomodo differant.** in l. j. nu. 2. C. si aduersus delictum. 82
- **crimē de quo in l. si quis in hoc genus.** C. de Episcop. & cler. est publicum. in l.
j. nu. 10. ff. de publi. iud. 138
- **crimen raptus dicitur publicum iudicium.** ibi. nu. 14.
- **crimen publicum nō dicitur, nisi aliqua lege caueatur.** in l. præuicationis. §.
idem si quis. nu. 1. ff. de præuari. 135
- **quando liquet de crimine læsæ maiestatis, ante sententiā, delinquens pōt ha-** bere hæredem interim. in l. Pantonius. §. rei. nu. 5. ff. de acquir. hære. 156
- **crimen stellionatus committi petens, vel recipiens debitum solutum in l. si fi-** deiussor. §. in omnibus. nu. 1. ff. man. 104
- **crimen, an probari possit per testes.** in §. his quoque. nu. 12. in Auth. vt liceat ma-
tri & auiz. 49
- **crimen ecclesiasticum, quod dicatur.** in Auth. vt cleri. apud pro. Episc. nu. 8. 36
- **C V L P O S V S an teneatur actione de rationibus distrahendis, in l. actione.**
nu. 2. ff. de tutel. & ratio. distrahen. 76
- **culpa leuissima est, nō facere illud, quod diligentissimus pater familias faceret.**
in l. in rebus. nu. 1. ff. commo. 78
- **culpa quomodo in dubio præsumat.** i. l. si quis fundū. §. Imperator. n. 1. ff. loca. 121
- **culpa quid sit, eius species, & quid vnaqueque.** & c. l. quod Nerua. num. 3. & 6. cū
pluribus sequenti. vbi multa de materia. ff. de positi. 99
- **culpa lata in maleficijs, & poenis corporalibus non æquipatur dolo.** l. i. nu. 3.
ff. de leg. fol. 15. l. impuberib. §. si fraus. nu. 1. ff. de susp. tutori. fol. 63. l. si dolo. §.
non autem. n. 1. ff. si quis testa. liber. esse. fol. 121. l. in lege. nu. 1. ff. de sic. fol. 164. l.
quemadmodum. nu. 12. C. de agri. & censu. lib. 11. 38
- **culpa vnus ex correis quando alteri noceat.** in l. ex duobus. n. 39. ff. de duo. reis.
fol. 60. & Auth. hoc ita. nu. 64. C. eo. 119
- **culpa vnus ex reis credendi quando noceat alteri.** ibi. nu. 40. 60
- **culpa quando æstimeretur.** in l. in cōdato. §. rē commodatam. nu. 3. ff. cōmo. 78
- **culpa leuissima quando veniat in actione mandati contraria.** in l. si seruus com-
munis. ff. de furt. item & in actione depositi contraria. nu. 3. 120
- **culpa qualiter fuit cōmissa à fideius.** in casu l. exceptione. ff. de fideius. ibi. n. 2. 74
- **culpa fideiussoris, vt ei noceat, intelligitur de culpa, quæ venit ex natura con-** tractus. ibi. numero 6.
- **culpa in dubio non præsumitur.** ibi. nu. 7.
- **culpa in rebus communibus æstimeretur si aliquis non facit illud in communib.**
sicut in suis. in l. 1. nu. 4. de solu. 80
- **culpa in rebus alienis æstimeretur, si non facit illud, quod deberet facere diligēs** paterfam. ibi. nu. 5.
- **culpa quando possit imputari heredi, contra quem sententia lata fuit.** in l. si ser-
uus. §. si hæreditatis. nu. 1. ff. de leg. 1. 74
- **quando aliquis propter culpam latam, leuem, vel leuissimam veniat criminali-** ter puniendus, vbi q̄ sic, etiā propter leuē, vel leuissimā, sed mitius & quali-
ter hoc intelligatur. in l. respiciendum. §. delinquent. nu. 4. & 6. ff. de poen. 186
- **culpa præsumitur quando quis res commodatas amisit, suas autem saluas fe-** cit. in l. si vt certo. §. quod vero. nu. 1. ff. commo. 76
- **culpa intelligitur in faciendo, & negligendo.** in l. si seruum. nu. 1. ff. de ver. ob.
34. de culpa quis tenetur secundum naturam contractuum. ibi. nu. 3.
- **culpa alterius ex qua quis lucrum sentit, an possit sibi opponi tam agendo, quā** excipiendo. in l. Vranus. nu. 8. de fideiuss. 75
- **culpa quando præcessit causam quis de casu tenetur, & quando.** in l. si vt certo.
§. sed interdum. nu. 1. ff. commo. 76
- **culpa lata non iuratur in litem in l. actionibus.** num. 1. ff. de in litem iuran. 36
- **culpa leuem & leuissimā probadi practica,** in l. ea igitur. n. 1. ff. de pig. act. fol. 82
- **culpa species sunt quinque in repet. l. quod Nerua.** nu. 8. ff. de positi. 99
- **culpa lata non inducit malam fidem: dolus sic.** ibi. nu. 24. 100
- **culpa lata nō impedit acquisitionem fructuum licet dolus sic.** ibi. nu. 25.
- **culpa leuis quid.** ibi. nu. 26.
- **culpa leuissima quid.** ibi. nu. 27.
- **culpa leuis leuior, & lenissima non differunt.** ibi. nu. 28. 101
- **culpa leuissima in quibus æquiparetur latæ, & leui culpa.** ibi. nu. 29. ibid.
- **culpa lata leuis, & leuissima quomodo veniant in actione depositi.** ibi. num. 30
- **culpa cuius nomine in actione quis teneatur.** ibi. nu. 35.
- **culpa quæ veniat in præcario.** ibi. nu. 36.
- **culpa quænam & quando in contractibus veniat.** ibi. nu. 37.
- **culpa quænam in actione ex testamento veniat.** ibi. nu. 38.
- **culpa appellatio refertur ad leuem.** in l. in venditione. §. si quis fructus. nu. 6. ff.
de bo. auth. iud. possid. 125
- **culpa lata quid, & quid leuis.** in l. de oblig. quæ ex quasi delic. nas. nu. 4. 94
- **culpa lata est ignorare quod oēs sciāt, & ille est in lata culpa qui licet rātā dili-** gentiam adhibeat, in aliena quam in sua maior tamen quam exigit commu-
nis hominum modus. ibi. nu. 7.
- **culpa leuis, quæ dicatur.** in l. socius socio. nu. 1. ff. pro socio. 109
- **culpa lata an æquiparetur dolo.** nu. 20. 21. 22. in repet. l. q̄ Nerua. ff. de positi. 100
- **culpa latior quid.** in repet. l. quod Nerua. nu. 13. ff. eod.
- **culposus non est, qui facit illud quod consuetum est fieri.** in l. si pignore. §. si cre-
ditor. nu. 1. ff. de pig. actio. 83
- **culpa in bonis proprijs quando committi possit, & quando faciat, quod mari-** tus perdat beneficium, ne conueniatur ultra quā facere possit, in l. et filios. §.
licet. nu. 1. & 2. ff. solu. matr. 11
- **culpa in reb⁹ proprijs nō punitur in l. si constante.** §. si maritus. n. 1. ff. solu. matr. 19
- **culpam probat, qui illam allegat.** in l. si creditor. nu. 2. C. de pigno. actio. 140
- **culpa alterius ex socijs qñ præiudicat alijs.** in l. si de cō. nu. 1. ff. si serui. ven. 187
- **culpa leuissima in non faciendo non venit in actione de dote, nec in actione** legis Aquiliæ. in l. si mora. nu. 16. ff. solu. matr. 9
- **cultrullus ad panem incidendum, an comprehendatur in statuto prohibente ar-** ma portare. in Auth. de armis. nu. 9. 36
- **cum, dictio, facit principaliter diem, secundario cōditionē, & dictio, si, cōditio** nem & secundario diem. in l. cum & si. nu. 2. ff. de condi. indeb. 47
- **C V M, dictio quid importet qñ ponitur, vt aduersus, quid qñ vt cōiunctio, &** quid quando vt præpositio. in l. §. si plures. nu. 5. ff. de exerci. actione. 86
- **cum, dictio ponitur coniunctiuo in l. si quis a Titio.** n. 2. ff. de vfud. accresc. 179
- **cum, dictio, in his quorum natura est, vt vna res alteri accedat, coniungit accē-** soria, in alijs principaliter in l. 1. nu. 3. ff. de pecul. leg. 78
- **cum, dictio, iuncta verbo præteriti, vel præteriti temporis, ponitur casualiter** non

- non conditionaliter, & cum verbo futuri temporis ponitur conditionaliter in l. demonstratio. §. quod autem. nu. 10. ff. de cond. & demonst. 112
- de eadem. ff. de verb. obli. l. centesimis. §. si ita stipula. nu. 1. & 4. 20
- 4* cum quid est propter aliud, consideratur id propter quod est. in l. & si non sunt. §. perueniamus. nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 88
- 4 cum dictio, & dictio, & quando sunt positæ in actu administrationis, non æquiparantur. in l. si. §. Titio. nu. 2. ff. de libe. leg. 93
- 8 cumulari in libello, quod plures causæ possunt etiam si qualibet per se sit sufficiens & sufficit alteram probari, nisi quis se astrinxerit ad utrunque probandum. in l. duplex. nu. 13. C. de fide instru. lib. 10. 6
- 7 cumlatio, quid eius genera, & quando permessa, aut prohibita, & c. late in l. edita. nu. 13. 14. & 15. cum sequentibus. C. de eden. fol. 38. l. cū filius. §. variis. nu. 1. ff. de leg. 2. fol. 40. l. diximus. nu. 1. ff. de excusatio. tutorum. 67. & in Auth. de fide iussoribus. §. sed neque. nu. 12. & 13. 8
- 5 cumulationem actionum tres sunt regulæ impediens. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 15. ff. de acq. pos. 81
- 3 curatoris datio in testamento impuberis non tenet. in l. tutores. §. curator. nu. 1. ff. de admi. tut. & cura. 55
- 3* curator repetit impensas actione negotiorum gestorum. in l. prima. §. necessaria. nu. 5. ff. de impensis in reb. dot. fac. 29
- 3* curator non datur testamento nisi furioso. in l. 1. nu. 3. ff. de confir. tut. 44
- 3* curatoris datio facta alicui prodigo tenet in l. Seiz. egressæ. nu. 5. ff. de tut. & curato. dat. 48
- 3* curator si habet plures causas & comparens dicat compareo pro omnib. causis valet. in l. accipientis. nu. 1. ff. de auth. tut. 60
- * curator qui vedat an per secundū decretū dādus sit, & an cū agitur contra bona defuncti modo de quo in l. si q. instituat. §. & ideo. ff. de hered. inst. n. 2. 108
- 3* curator furiosi officio durante potest conueniri, secus est in tutore vel curatore minoris. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. nu. 11. ff. de ope. no. nū. 10
- 5* curator furiosi potest per se nomine furiosi acquirere possessionem. in l. 1. §. a dipiscimus. nu. 4. ff. de acq. pos. 75
- 5* curator datus bonis, & creditor immixtus debet facere iuentarium. in l. cum plures. nu. 1. ff. de bo. Auth. iud. poss. 126
- 6* curator datus bonis absentis debet dari à iudice, a creditoribus datur bonis quando aliquis cessit bonis. in l. actor. nu. 11. ff. rem rat. hab. 106
- 5 curator bonorum tenetur tantū de dolo, & lata culpa. in l. prator ait. §. est pretere. nu. 1. ff. de bo. auth. iud. poss. 125
- 1 curator si datur filio familias ad adeundam, & administrandam talem hereditatem, tenet datio, quia intelligitur, id est ad utilitatem filij. in l. 1. numero 3. ff. si serui. vendi. 187
- 8 curator datur filio familias minori ratione hereditatis, non personæ. in l. cum non solum. §. si autem. nu. 1. C. de bo. quæ libe. 56
- 6 curatori pupilli potest solui. in l. quod si forte. §. quid ergo. nu. 4. ff. de solu. 81
- 8 curator ad vnam litem debet facere iuentarium licet consuetudo contrariū seruet. in l. si vacantia. nu. 10. C. de bon. vacan. lib. x. 9
- 7 curator si est datus furioso sine præsentia Episcopi, valet datio. in l. si. §. sed cum antiquitas. nu. 1. C. de curato. furio. seu prodi. 172
- 1 curator ad lites eodem modo reuocatur, prout reuocatur procurator. in l. si quis. §. Iulianus. nu. 2. ff. de procur. 105
- 3 curator impuberis durante administratione potest cōueniri ab impubere actione furti, & ex stipulatu rem pupilli saluam fore, non actione generali. in l. nisi finita. §. cum furioso. nu. 1. ff. de tut. & rat. distra. 76
- 3 curator quando durante officio curatoris conueniri possit. in l. cū curatore. n. 2. ff. de admi. tuto. & cura. 54
- 6 curator ad lites an teneatur satisficere, & an iuentarium facere. in l. & si ad species. nu. 1. ff. rem pupil. sal. fore. 109
- 5 curatore non dat iudex pupillo, nec adulto, nisi petiti. in l. hæc autem. n. 3. ff. qui ex cau. in pos. ea. 122
- 5 curator datus bonis, an possit exercere actiones. in l. creditore. num. 1. ff. de bo. auth. iudi. poss. 126
- 3 curator datur simul minori, & prodigo, vt minori. in l. qui hēt. nu. 3. ff. de tut. 39
- 3 curator si dat minori & prodigo simul, tāquā prodigo, qñ datio vitiet. ibi. n. 4
- 3 curator alius, an videat remotus p dationē vnus. i. l. cū semel. n. 2. ff. de eod. 40
- 3 curatores plures ad litem simul dari non possunt in solidum. ibi. nu. 3.
- 3 curator ad litem datus pupillo datur inuitus, & volens. in l. qui habet. §. si pupillus. nu. 2. ff. de eod. tit. 39
- curator quando datur ad litem, debet esse præsens. ibi. nu. 3.
- 7 curator liti datus per iudicem qui præest liti in l. si. §. si quis. nu. 3. C. de admi. tut. vel cur. 173
- 4 curator furio. possit agnoscit bonorum possessionem ad furiosi comodum. in l. 1. n. 1. ff. de bo. pos. furio. 153
- 3 curator datur etiam bonis viuentis, quando ignoratur ipsum viuum, an mortuum. in l. si pupillus. §. si tutor. nu. 2. ff. de tute. & rat. distra. 77
- 2 curator datur ad vnum actum in l. siue generalis. nu. 1. ff. de iure dotium. 148
- 3 curatores, prodigo furiosi & pupilli dicunt habere plenā & liberam administrationē, i. l. inter bonorū. n. 1. ff. de admi. tut. & cura. plena idē est q. libera. 57
- curator bonorum & veteris non habet liberam administrationem. ibi. num. 2.
- 5 curatores dati bonis habent beneficium diuisionis, quando sunt in dolo, & culpa, non beneficium cessionis, in l. 2. §. si tres. nu. 1. ff. de cura. bon. dan. 129
- * curatoribus pluribus datis bonis est ordo quando qui non gessit, si iuratus vt vt gerens suo periculo conueniatur. ibi. nu. 93.
- 3 curator datur tutore nō haberi in l. curator. nu. 1. ff. de tut. & cur. da. ab his. 47
- curator datus pupillo tutorem non habenti potest facere omnia, nisi quæ iuris solennitatem desiderant. ibi. nu. 2.
- 4 curatoris datio habenti tutorem præsentem non tenet. ibi. nu. 3.
- 3* curatoris dati pupillo qualis sit potestas in l. curatorem. nu. 1. ff. de aut. tut. 61
- 5 curator bonis datur à iudice nemine petente, si datur bonis defuncti, & bonis absentis casu, & sine sua culpa. in l. de curatore. nu. 1. ff. de cur. bo. dan. 128
- * curator datus bonis, an possit intentare actiones tempore non perituras remissive ibi. nu. 2. curator bonis datus in quo differat ab alijs. ibi. nu. 3.
- 9* curator datur etiam respectu certæ rei in Auth. vt liceat matr. & aui. nu. 4. 48
- 9* curatores legitimos habere duæ tantum personæ inueniuntur, scilicet prodigus & furiosus, in §. vltimus. nu. 5. inst. de leg. agnat. tut. 66
- 9* curator datur prodigo, & furioso & mente capto inuitus, inst. de cur. nu. 1. 67
- * curator furdo vel muto non petenti, vel aolenti an detur. ibi. nu. 2.
- * curator ad lites furdo & muto inuitis sicut adolescenti an dari possit. ibi.
- curator datus in bonis in actionibus hereditariis constituit procuratorem post litem contestatam in quæstis per ipsum ante. ibi. nu. 4.
- curator hic non satisfacit de rato. ibi. nu. 5.
- 6 curator datus prodigo, qui nō est, an valeat. in l. is cui bonis. nu. 4. ff. de ver. ob. 30
- 8 curator datur bonis, quando peruenitur ad secundum decretum in bonis defuncti, non habentis heredem. in l. si bona. nu. 3. C. de bo. Auth. iud. poss. 88
- 5 curator datus bonis vendit bona pro satisfaciendo creditoribus. in l. j. nu. 2. ff. de cura. bo. dan. 128
- curator bonis, antequam detur, requiruntur illi, quorum prima causa est in successione. ibi. nu. 3.
- curator datur bonis, quando conditio est casualis ad bona conseruanda, & ad vendenda peritura tempore, & non peritura, si res vrget. ibi. nu. 4.
- 5 curator datus bonis vniuersaliter tenetur facere iuentarium, non curator datus liti. ibi. nu. 5. & si plures. nu. 1. ff. eo. tit. eod.
- 4* curia Bulgari est contrata in ciuitate Bononiæ. in leg. Titia cum testamento. §. Titia. nu. 3. ff. de leg. 2. 31
- 6* curia, societas, & collegium representant personam viuentem, in l. moruo. n. 1. ff. de fideiuss. 67
- 6* curiosus de negotiis alienis quis esse non debet, & quomodo hoc intelligatur in l. doli. nu. 5. & 7. de noua. 78r
- 2* custodire tacite qui tenetur idē si expresse agatur. in l. si vt certo. §. custodiam. nu. 1. ff. commod. 76
- 2* custodis per appositionem quando videatur remissa custodia in l. si vt certo. §. si de me. nu. 1. ff. commod. eod.
- 1 custodes de negligentia puniuntur. in l. j. nu. 2. ff. de offi. præf. vigi. 34
- custodes possunt torqueri, qñ furtū est factū de nocte, vt indicet furē. ibi. nu. 3.
- 8 custoditus à nuntio cōis, an soluat nuntio, vel cōi. in l. fin. C. de eroga. lib. 11. 55
- 8 stare ad custodia portarū est vile officiū. in l. humiliorib. n. 1. de suscept. li. 10. 27
- 4 custos ecclesiæ sancti Francisci si instituatur, an ipsi fratres, vel ecclesiā videat institui. in l. annua. §. à Titia. nu. 3. ff. de annuis lega. 65
- 6 custos carceris, qui dimittit aliquem de mandato rectoris, non tenetur, sed ipse rector in l. si quis vxori. §. si fugitiuum. nu. 1. ff. de furtis. 117
- 5 custodia quando quærat per solum aspectum. in l. cum vnus. §. si propter. n. 2. ff. de bo. Auth. iud. pos. 126
- 2 custodiam, qui promissit, tenetur ad arctissimam diligentiam & non casu fortuito. in l. qui mercedem. nu. 1. ff. loca. 125
- 4 quæ sunt ad ornatum fundi non dicuntur esse ad culturam, ideo expensæ, quæ fiunt ad custodiam castri pignori non compensantur cum fructibus. in l. cum quæreretur. §. prædiis. nu. 1. ff. de leg. 3. 56
- 2 custodia quando videatur remissa per appositionem custodis. in l. si vt certo. §. si de me. nu. 2. ff. commo. 76
- 1* Cynus erat multum longus l. j. nu. 2. ff. de iurisd. om. iud. 95
- De litera D.
- 6 **D**amnatio ad perpetuas carceres dicitur poena capitalis in l. publicorū. nu. 9. ff. de publi. iud. 139
- Damnatus à iudice, quia dixit coram se falsum, non est infamis. in l. nulum. in secunda lect. nu. 9. C. de test. 133
- 6 Damnatus ex contumacia, an dicatur damnatus pro maleficio. in l. omne delictum. nu. 1. ff. de re milita. 216
- 6 Dammati dicuntur ad mortem. in l. j. nu. 1. ff. de bo. dam. 191
- Damnato curiali, quæ bona publicentur, & quid de matre damnata. ibi. nu. 5.
- 9 Damni ex præsumptione quis potest, & quando. in §. his quoque. nu. 2. & 5. in Auth. vt liceat matr. & auiæ. 49
- 3 damnatus per inquisitionem non efficitur infamis in l. tutor. §. præterea. nu. 4. ff. de susce. tuto. 62
- 1* Damnatus ex inquisitione, vel statuto alterante poenam legalē, & faciens cessare crimen esse publicū, non est infamis l. j. nu. 5. ff. de his qui nō. infam. 98
- 9* Damnatus perpetuo ad opus publicum quando dicatur damnatus poena capitali in l. publicum. nu. 10. ff. de publi. iud. 139
- 6* Damni ad mortem non possunt dilationibus inductis à lege vel statuto renunciare, in l. custodiam. nu. 5. ff. de eod. 142
- 6* Damnatus ad mortem ab eo qui damnare non poterat non efficitur seruus poenæ, in l. rei capitalis. §. cum. nu. 1. ff. de poe. 184
- 7 damnatus ad mortem non testatur ad pias causas, nisi causa cognita esset sibi reseruatum in re. l. j. nu. 26. & 27. C. de sacro. eccl. 8
- 9 damnatus ad mortem efficitur seruus poenæ. in §. q. autē. n. 1. in Auth. de nup. 19
- 3 damnatus ab bestias, vel ad gladium hodie efficitur seruus poenæ. in l. si quis mihi. §. seruus fisci. nu. 4. ff. acq. hære. 149
- 3* damnum an debeat cū pupillo cōicari. in l. Titii. §. altero. nu. 5. ff. de admi. tut. 57
- 5* damni infecti remedia decem in l. dies cautionis. §. si intra diem. numer. 5. ff. de dam. infect. 23.
- * dāni infecti causa si appelletur appellari debet ad proximū superiorē. ibi. n. 7.
- damnum datum ab inimicis quando dicatur casus fortuitus. in l. in his rebus. nu. 1. ff. sol. matr. 23
- 1 damnum quando timetur, qualiter præstetur cautio damni infecti. in l. qui bona fide. §. qui damni. nu. 1. ff. de dam. infect. 27
- 5 damnum dicitur pati ille, cui auferatur comodum, quod sentiebat ex publico. in l. 2. §. merito. nu. 2. ff. ne quid in loco publi. 134
- 6 damnum domus dicitur, quod superest deducto valore sibi, & deductis cemetis. l. faciendā. nu. 1. arbo. fur. cas. 141
- 5 damnum non pati, & lucrum non capere, non procedunt à pari. in repe. l. 2. n. 6. ff. de flumi. 135
- 6 damnum quando datur culpa, modus probandi interesse. in l. quidam. nu. 2. ff. de furt. fol. 114. & in l. argentarius. §. cum aurem. ff. de eden. 114

Index singularium materiarum

- 1 **Damnum æstimationis mutata moneta ad quem pertineat.** in l.2. nume.2. C. de
vete. num. lib. 11. 32
- 2 **damna quæ, & quæ lucra communicantur inter socios,** in l. socium. §. socius. n.
1. ff. pro socio. 108
- 1 **damnum commissum culpa famuli emendare promittens tenetur de furto fa-**
cto pro famulo. in l. quod Nerua. n. 9. ff. de pe. 99
- 3 **dānū dicitur à diminutione, vel deperditione.** in l. dānū. n. 1. ff. de dam. infect. 22
- 2 **damnum intolerabile propter quod sit remissio mercedis, quod dicatur.** in l. si
merces. §. quis maior. nu. 4. ff. loca. 124
- 6* **damni dati nomine, ubi habeat locum lex Aquilia quis poterit criminaliter ac-**
cusari. in l. si quis actiones. nu. 9. ff. de priuat. del. 111
- 6* **damni an in actione iniuriarum habeatur ratio.** litem apud Labeonē. §. si q
seruo. nu. 1. ff. de iniuriis. 131
- 8* **dantes pecuniam mercatori ad diuidendum partem lucri, non possunt petere**
rationem à mercatoribus nisi in fine anni. in l. meminim. nu. 2. C. de suscept.
prapof. & archa. lib. 10. 27
- 8* **dans pecuniam ut habeat officium præsumitur habere animum malefaciendi,** in
l. 2. nu. 2. C. de privilegiis. lib. 10. 31
- 9* **Dare verbū etiā improprie accipitur in l. si quis afit. n. 3. aut. de nō al. aut per. 12**
- 3 **DARE & remittere non est idem proprie.** in l. Iulianus. nu. 1. ff. de conditio. &
demonstratio. 116
- 2* **dare veniam ætatis, legitimare per rescriptum, interponere auctoritatem ado-**
prioni, vel emancipationi sunt: mixti imperij maximi. in l. imperium. num. 17.
ff. de iurisd. omni. iud. 48
- 6 **dari & tradi an æquipolleat.** in l. scire debemus. §. si à fure. n. 2. ff. de verb. obli. 14
- 9 **dare dicitur, qui rem accipientis facit in §. si quis. n. 7. in Auth. de instr. cau. 31**
- 6 **dari quando est in stipulatione, hæres non nominati habet actionem, sed an**
exceptione repellatur in l. continuus. §. præterea. nu. 6. ff. de verb. obli. 53
- 2 **datio si sit propter aliquod factum, quis contractus erit.** in l. naturalis. §. & si q
dem. nu. 6. ff. de præscri. ver. 128
- 2 **datio quādo venit propter factum, ipsum factum videtur in obligatione, & ecō-**
uerso in l. naturalis. §. quod faciam. nu. 1. ff. eod. 48
- 2 **datio in solutum est similis emptioni.** in l. eleganter. num. 3. ff. de pigno. actio. 83
- 2 **datio in solutum si in aliqua parte fiat plus debito, in totum vitatur, licet sit lo-**
cus retentioni. in l. si non fortem. §. si centum. nu. 6. ff. de condi. inde. 49
- 5 **datio insolutum, an valeat in casibus, in quibus donatio non valet.** in l. post cō
tractum. nu. 17. ff. de donatio. 58
- 2* **datio tutelæ conseruatur per Authen. ex causa.** in l. j. substituere. nume. 3. ff. de
vulg. & pupil. subit. 118
- 5 **datio insolutum simpliciter facta à parte, quantitate non expressa, non valet, si**
cut nec emptio. in l. à diuo Pio. §. si pignora. ff. de re iudic. 111
- 2 **datio insolutum facta à principe simpliciter valet.** ibi.
- 2 **datio insolutum facta simpliciter, in dubio videtur facta p. toto debito.** ibi. n. 2.
- 2 **datum ob causam quando possit repeti ex pœnitentia.** in l. dedi tibi. nu. 1. ff. de
condi. cau. data. 37
- 4 **datum causa conditionis implendæ, minuit Trebellianicam, si remaneret apud**
hæres. in l. acceptis. nu. 1. ff. ad leg. Falc. 131
- 4 **datum pro legato causa cōditionis implendæ dicitur ex causa lucratiua, & quā-**
do ex causa onerosa. in l. Mauius. §. duorum. nu. 13. ff. de leg. 2. 36
- 1 **datum causa conditionis implendæ imputatur in legitimam.** in l. Papinianus.
§. si conditioni. nu. 2. ff. de inoff. test. 159
- 5 **datum oō causam fauorabilem, vel piam, cēsetur causa finalis in donatione.** in
l. §. Titio. nu. 1. ff. de dona. 54
- 2 **datum oō causam, causa secuta nō repetitur, siue expressa tacite, siue expresse.**
in l. j. nu. 1. ff. de condi. cau. da. 37
- 5 **datum à filio pro patre volente donare, quando valeat.** in l. 2. §. si vero pater. n.
3. ff. de dona. 54
- 9 **datum causa simoniæ applicatur illi eccl. cui sit iniū.** in Auth. de san. Epif. n. 5. 55
- 4 **datum simpliciter filio, an computetur in legitimam.** in l. j. §. si parens. nu. 1. ff.
si à pa. quis sue. ma. 170
- 4 **datum causa conditionis implendæ, an veniat in fideicommissum.** in l. Marcel-
lus. §. quidam. nu. 5. ff. ad Treb. 134
- 2 **datum, ut reddatur danti, an & quando operetur dominij translationem in re-**
cipientem. in l. si tibi. nu. 4. ff. si cer. pet. 14
- 5 **datum simpliciter à patre filio, in dubio videtur in peculium datum.** in l. quod
fructuarius. nu. 1. de acqui. re. domi. 72
- 3* **datum pro traditum in rub. ff. sol. matr. nu. 17.** 2
- 7* **datum causa conditionis implendæ venit in restitutione fideicommissi, in l. si-**
lum quem. nu. 2. fam. l. ercif. 113
- 2 **datum vni ex fratribus, an comunicetur in l. sociū. §. socius. nu. 3. ff. p. socio.** 108
- 4 **datum à patre filio pro dignitate, vel militia, quando debeat conferri.** in l. j. §.
nec castrense. nu. 4. & 6. & 10. ff. de col. bono. 160
- 2 **DEdictio, denotat cām proximā, materialē.** in l. j. §. si plures. n. 4. de exer. act. 87
- 4* **debens centum florenos non potest soluere in sextimis de iure sed de consue-**
tudine sic, quæ est seruanda. in l. j. §. cui certum. nu. 2. ff. de au. & arg. leg. 86
- 5* **debēs decem paria caponum omni anno si soluit quinque per viginti annos**
an præscribat in l. si prius. nu. 2. ff. de aq. plu. arc. 45
- 5* **debens omni anno decem solidos moneta antiqua, si soluit per decem annos**
decem solidos moneta noua, an prima obligatio sit præscripta. nu. 5. 113
- 4 **debens mihi rem stipulatione ex causa lucratiua, si eam mihi legit. t. semel tatū**
debetur. in l. huiusmodi. §. si Sempronius. nu. 2. ff. de leg. 1. 20
- 2 **debens vnum par caponum, debet dare ipsos viuos.** in l. quod te mihi. nu. 18. ff.
si cer. pet. fol. 8. & l. qui decem. §. promittit. nu. 1. ff. de foli. 27
- 8 **debet, dictio, exponitur pro potest, & recipit limitationem de vrbantate.** in l.
creditoribus. nu. 3. C. de pig. 99
- 6* **deblatio mebrī nō est poena capitalis in l. publicorū. nu. 1. ff. de pub. iud. 139**
- 2 **deblum quantitas generis, aut ipse rei quando loquitur per interitum rei,**
& ad quem spectet periculum. in l. quod te mihi. nu. 4. §. & si cer. pet. 7
- 8 **deblum non habet in grossum pœusiuorum, quando liberetur si moneta**
illa reprobetur per statutum. ibi. nu. 6. 7
- 5 **debitorem fugientem licet capere, & ei auferre, id quod portat, quando expe-**
ctare sententiam iudicis esset periculum, in l. ait prætor. §. si debitorem. nu. 1.
ff. de his quæ in frau. cred. 130
- debitorem fugientem possum capere per personam, non ut eum detineam, sed
ad iudicem adducam. ibi. nu. 2.
- debitor suspectus potest capi die feriata etiam in honorem Dei, ut ducatur ad
iudicem. ibi. nu. 3.
- 2 **debitor in genere potest soluere quamlibet speciem eiusdem generis.** in l. cū
is. §. qui hominem. nu. 2. ff. de condi. inde. 52
- 2 **debitor cui relicta fuit libertas, an sit interim liberatus naturaliter.** l. si non for
tem. §. si centum. nu. 9. ff. eod. 49
- 4 **debitor sibiipso semp est diues, & soluēdo in l. quærebatur. n. 1. ff. ad legē fa.** 128
- 2 **debitor, cuius nomen est obligatum, non potest soluere primo creditori, si ei**
fuit denunciatum, ne ei soluat, & quomodo debeat ei denunciari. in l. grece.
§. cum pignori. nu. 2. ff. de pig. 131
- 2 **debitor verus liberatus per sententiā, an remaneat naturaliter & ciuilitè obli-**
gatus. in l. 1. nu. 2. ff. de cond. ind. fol. 44. & l. cum quis. nu. 13. C. de iu. & fa. ig. 30
- 2 **debitor soluens creditori succedit quo ad retētionem, si facit sibi cedi ius.** in l.
Aristo. nu. 3. ff. quæ res pigno. vel hipot. obliga. poss. 134
- quid quando soluit de alieno, an succedat in iure creditoris. ibi. nu. 4.
- Quomodo probatur quod ex pecunia secundi à primo sit liberatus. ibi. nu. 5.
- 8 **debitor licet cedat pignori, non tamen liberatur.** in l. 1. nu. 1. C. de pigno. 96
- 5 **debitor quanto tempore debeat expectari, antequam pignora vendantur.** in l.
à diuo Pio. §. in venditione. nu. 10. ff. de re iud. 111
- 3 **debitor cui iudex præcipit, ut solueret, & soluere promisit, videtur compulsus**
licet soluat. in l. nouissime. nu. 1. ff. quod fal. tut. 79
- 8 **debitor, an possit cedere bonis, si creditores volunt sibi dare inducias quinque**
nales. in l. h. nu. 2. C. qui bon. cede. pos. 88
- 6 **debitor in diem, conuentus ante diem, si opponat, an sibi præiudicet,** in l. eum
qui. §. qui ita stipulatur. nu. 5. ff. de verb. ob. 130
- 2 **debitor soluens pendente iudicio non repetit, & quando,** in l. Iulianus. nu. 1. &
11. ff. de condi. inde. 58
- 6 **debitor cum fuit in mora, an debeat distinguere, an res eodem modo esset peritu-**
ra apud creditorem, in l. nemo rem. §. si post moram. num. 1. ff. de verb. ob. 30
- 9 **debitor aofente, an possit agi contra tertios possessores bonorum debitoris p**
creditorum. in §. sed neque. nu. 6. in Auth. de fideiussor. 8
- 9 **debitor potest offerre pecuniam creditori etiam mulieri, ut poenā euitet,** in §.
illud quoque. nu. 4. in Auth. ut exactio. instan. dor. priu. & c. 24
- 5 **debitor ex contractu si interpellatur extra iudicium, an constituatur in mora,**
in l. cum postulasset. nu. 2. ff. de dam. infec. 40
- debitor, an fugere, vel nō cognoscitur officio iudicis deferente actioni pro
posita. in l. ait prætor. §. si debitorem. nu. 4. ff. de his quæ in frau. cred. 130
- 6 **debitor proprie dicitur à quo inuito extorqueri potest,** in l. fideiussor. §. qui cer
to loco. nu. 1. de fideiuss. 66
- 2 **debitor in domo pignolata potest inuito creditore emptorem domus ducere**
per cameras. in l. quamuis. nu. 5. ff. de pig. actio. 80
- 9 **debitor, an prius computet fructus cum sorte, quam vsuras.** in §. quæcunque. n.
3. in Auth. de aliena. & emphyteusi. 51
- 8 **debitor si est absens, fertur quædam interlocutoria contra eum tanquam con-**
tra cōtumacē, & fiet excussio bonorū ipsius. i l. psecutione. n. 3. C. de pig. 100
- 6 **debitor potest offerre ante tempus pecuniam creditori, cum omni loci & tem-**
poris interesse, ut liberetur in l. qui Roma. nu. 2. ff. de verb. obli. 43
- 3* **debitor dicitur quodammodo seruus creditoris.** in l. si constante. §. quoties. n.
5. ff. solu. mat. 18
- 6* **debitor suspectus potest capi ad instantiam creditoris si suspitio superuenit**
post debitum contractum, & de ea sit data fides iudici quoad fieri potest et
parte non citata. in §. necessitatem. nu. 3. in auth. ut iud. siue quoquo suffra. 13
- * **debitor suspectus potest etiam capi die feriata, in honorem Dei.** ibi. nu. 4.
- 6* **debitor soluens falso procuratori liberatur si non constat de animo procura-**
toris. in l. si debitorem. nu. 4. ff. de solut. 84
- 6* **debitor negans se debere centum petita si lite contestata debitor probat de**
quingenta an sit in mora, in l. non potest videri. nu. 1. ff. de reg. iur. 239
- 7* **debitor, an creditor qui repliquat de non numerata pecunia sit, qui probare**
debet, in l. in contractibus. in antiq. lect. nu. 11. C. de non nu. pecu. 146
- 9 **debitor debitoris quando eius nomē est obligatum, an teneatur creditor actio-**
ne hypothecaria. in §. sed neque. nu. 15. & 18. in Auth. de fideiuss. 8
- 7 **debitor causa, quæ paratam executionem habet, si negat se debitorem, fiet tamē**
executio. in l. 2. nu. 1. C. quando hie. vel priuat. 122
- 6 **debitor sub conditione non potest in mora constitui negligendo, sed faciendo**
sic in l. eum qui. §. si hominem. nu. 1. ff. de verb. obli. 23
- 9 **debitor, vel creditor pupillan & qñ possit ei? tutor, vel curator.** i aut. ut li q
oblig. te hab. perib. res minor. n. 3. 10. & 11. fo. 30. & Aut. minoris. n. 10. 15. C. qui
dar. tut. poss. fol. 170. & in Aut. ut sine prohibita. mat. nu. 1. & 2. & 3. fol. 42
- 6 **debitor potest petere à creditore, ut sibi reddat instrumentum debiti soluti.** in
l. quæ aulus. nu. 3. ff. de furtis. 114
- 8 **debitor auferens rem creditori eam possidenti tenetur constitutione.** in l. si q
in tantam. C. vnde vi. ibi. nu. 25. 92
- 6 **debitor cū offert vnā ex rebus alternatiue debitis, q post oblationem pereat, an**
sit liberatus ipso iure, vel ope exceptionis in l. stipulatus. nu. 1. ff. de verb. ob. 37
- 6 **debitor soluens pupillo, licet ipso iure sit liberatus, tamen pupillus si est lafus**
restituatur, in l. pupilli. nu. 1. ff. de solu. 91
- 7 **debitor, qui petit pecuniam de facti fatetur omne instrumentum, quod cre-**
ditor voluit in contractibus. nu. 6. C. de non nume. pecu. 145
- 6 **debitor interficiens rem debitam quando dicatur in mora interficiendo.** in l.
mora rem. §. ff. de verb. obli. 34
- 6 **debitor soluens rem creditori quando liberetur.** in l. si rem. nu. 1. ff. de solu. 83
- debitor si agit rei vindicatione contra creditorem, an tunc possit referri quæ
stio dominij. in l. nec creditores. nu. 6. C. de pignora. actione. 140
- 5 **debitor licet possit luere pignus, & restituere, tamen ad exhibendum cogi non**
potest. in l. iterum nomine. nu. 1. ff. de iuga. 97
- debi-

- debitor possidet quo ad vfucapionem. ibi nu. 2
debitor solues, vt cōsequat liberationē, an requirat volūtas creditoris in solu-
tione recipienda, q̄ nō, & q̄ sufficit depositio. in l. solutionē. n. i. ff. de solu. 83
debitor per solutionem liberatur ipso iure. ibi nu. 3
debitor non liberatur inuito creditore, quando extraneus suscipit iudicium
pro ipso. ibi nu. 4.
debitor, an liberetur ipso iure, vel ope exceptionis per susceptionem iudicij fa-
ctam ab extraneo, vbi distinguit. ibi nu. 7.
6 debitor propter culpam suam priuatur facultate eligendi, & transfertur in cre-
ditorem. in l. Stichum. nu. 3. ff. de eod. 90
9 debitor ex causa collectarum non potest compensare, id quod sibi à communi
debet ex alia causa cum debito collectarum. in Auth. de colla. nu. 3. 54
8 debitor, an liberetur quando bona publicantur. in l. i. nu. 1. C. de fideiussor. 110
8 debitor tributorum, q̄n possit conueniri. in l. i. nu. 1. C. de exac. tribu. lib. xj. 12
6 debitor potest petere, vt sibi fiat instrumentum liberationis, quando soluit. in l.
si pupillos. nu. 1. ff. de noua. 77
3 debitor si primo obligauit mihi oīa bona sua, deinde eadē obligauit Sépronio,
& post acquisiuit bona, quis p̄feratur. i. l. licet. nu. 3. C. qui po. in pig. habe. 102
3 debitor si accipit centum à debitore, quā dixit sibi deberi, ex hoc non videtur
intentio rei fundata. in l. si cum duos. nu. 3. ff. rerum amota. 31
6 debitor in pecunia minuta potest soluere florensis, ita tamen consuetudine, quē
seruanda est licet de iure non. in l. Paulus. nu. 4. ff. de solu. 92
6 debitor creditoris expulsi de ciuitate propter particularitates, si exigatur ab
illis, qui in ciuitate remanserunt, quando liberationem consequatur. in l. cre-
ditor. nu. 2. ff. de eod. 93
debitor exactus ab existētibz in ciuitate, si postea conueniatur à creditore sa-
tis est ostēdere ordinationē ciuitatis factā sup exactione factā. ibi num. 3.
6 debitor deportatus liberatur ab obligatione ciuili & naturali. in l. si debitori.
nu. 1. ff. de fideiussor. 71
8 debitor ciuitatis potest eius curatori soluere, soluendo liberatur. in l. nec ven-
ditio. nu. 2. C. de prædi. decu. lib. x. 19
7 debitor priuatur quando capiatur. in l. placet. in 2. lect. nu. 50. C. de sacro. eccl. 12
7 debitor ex instrumēto, licet habeat instrumētū quietationis, potest tamē petere
illud instrumētū cassari de originali. in Auth. cassa & irrita. n. 8. C. de eod. tit. 14
8 debitor videtur quodammodo seruus creditoris. in l. 3. nu. 1. C. de noxa. 111
1 debitor contra quem agitur, vt contra possessorem, si in petitione hæreditatis
mentiatur, qualiter puniatur. in l. in rem. nu. 8. ff. de rei vendi. 177
5 debitor nouus à paschate citra si ex forma statuti conueniri nō pōt, si est anti-
quus secus, an si debitor antiquus de cōmissione creditoris antiqui promit-
tat alteri, an possit conueniri. in repe. l. Cæsar. nu. 11. ff. de publ. & vestigal. 51
debitor antiquus si iterato promittat creditori, an stante dicto statuto poterit
conueniri. ibi nu. 12.
4 debitor quando teneatur cauere de restituendo. in l. cum res. nu. 2. ff. de le. 1. 13
2 debitor & creditor quando vadunt ad locum destinatum solutioni, quis debet
alterum perquirere. in litem illa. nu. 12. ff. de constitu. pecu. 72
8 debitor qualiter excipiet contra quē agitur. in l. n. 2. C. de fal. cau. adie. leg. 45
7* debitoris in bonis si nihil est aliud nisi nomina debitorum qualiter fit execu-
tio. in l. à diuo Pio, §. sic quoque. nu. 2. ff. de re iud. 112
9* debitor si legat creditori quod sibi debet an valeat. in §. est è contrario. num. 1.
inst. de leg. 79
7* debitor verus quāuis absolutus per sententiam, remanet tamen ciuilitè, &
naturaliter obligatus. in l. cum quis ius. nu. 13. C. de iur. & fac. ign. 30
7* debitor vel creditor prohibetur à tutela. in Auth. minoris. nu. 1. fallit tamē, vt
in nu. sequenti. C. qui dare tut. 170
7 debitoris fragilitas est tāta, q̄ facit instrumentum creditori qualiter vult. in l.
si ex cautione. nu. 7. C. de non nu. pecu. 144
2 debitor, qui habet terminum quatuor mensium, vel decem dierum, debet caue-
re de soluendo in termino. in l. si debitori. nu. 2. ff. de iud. 153
3 debitor ex alia causa, quā ex causa dotis, an & quando ex sola oblatione libe-
retur. in l. si mora. nu. 10. ff. sol. mat. 9
2 debitor conuentus tanquam possessor iuris debet aliter interrogari, quā in l.
interrogatus. ff. de peri. hæ. ed. in l. si debitor. nu. 1. ff. de eod. 168
8 debitor qui produxit duo instrumenta resurationis cuiusdam quantitatis pecu-
niæ, probat duplicem solutionem, & tanquam indebitum potest repetere. in
l. 1. nu. 3. C. de decu. lib. x. 3
7 debitor debitoris fisci nō potest conueniri à fisco, nisi principali excusso. in l. 1.
nu. 4. C. de conue. fisci. lib. x. 5
2 debitor captus ob debitum ali debet suis expensis in l. sanctū. n. 3. ff. de re. diui. 30
2 debitor ad centum si possit etiam pro illa quantitate dare terrenum, lit. cōtest.
super debito non poterit amplius dare terrenum. in l. item veniunt. §. idem
recte. nu. 2. ff. de peri. lit. re. 165
debitor in obligationibus facti vsque ad quod tempus habeat facultatem sol-
uendi interesse vt liberetur. ibi nu. 4.
8 debitorem capere. vbi non habetur copia iudicis, quis potest propria autorita-
tate. in l. generali. nu. 1. C. de decu. lib. x. 18
2 debitor si non restituit pignus creditori quod conducit, contrario iudicio te-
netur ad interesse. in l. si pignore. §. si post. nu. 1. ff. de pign. act. 83
2 debitor si offert se paratum soluere, ex hoc non impeditur alienatio pignoris,
segs si offert pecuniam in l. fundus. nu. 1. ff. de rescin. vendi. 113
3 debitor in diem, qui succedit creditori si non soluat alijs, qui succederent ipso
repudiante, dicitur adiisse. in l. gerit. nu. 18. ff. de acq. hæ. re. 157
3 debitor videtur interpellatus, & in mora cōstitutus, si creditor dicit, indigeo pe-
cunia illa quam mihi debes. in l. si quis mihi. §. pater Seio. nu. 1. ff. de acq. hæ. re.
fol. 149. l. non solum. §. morte. nu. 3. ff. de no. ope. nun. 16
2 debitor quomodo possit venditionem pignoris impedire. in l. creditor. nu. 4. ff.
de distr. pig. 136
2 debitor principalis, licet promittat factuū, fideiussor potest promittere interef-
se. in l. i. nu. 6. ff. de act. emp. 114
2 debitor in pignore pratorio sublato habet pignoratitiam vtilem, sicut in con-
ditionali. in l. i. nu. 5. ff. de pig. act. 79
- 8 debitor debitoris mei potest conueniri à me, dummodo primo non soluisse
debitori meo, ante certiorationem sibi à me factam. in l. nomen quoque. nu.
2. & 4. C. quæ res pig. obli. pos. 101
debitor debitoris mei si tenetur ad speciem, & ego eam exigam, debeo tene-
re loco pignoris, sed si debet quantitatem eam compensare. ibi num. 5.
debitor debitoris mei si sciat nomen suum mihi esse obligatum licet ipsum cer-
tiorauit, non tamen licet potest creditori suo soluere. ibi nu. 7.
8 debitor creditori pōt cedere omne ius, quod habet in pignore, nisi obstat ra-
tio atatis. in l. cum dominam. nu. 1. C. de pig. 99
8 debitoris factum non nocet creditori in iure pignoris. in l. debitorē. nu. 1. eod.
8 debitor, qui dedit licetiam creditori ingrediendi pos. sua autoritate, si restitue-
re creditori volenti ingredi, an dicatur vim inferre. in l. creditores. n. 5. eo. ti. 97
debitor si post talem licentiam alienauit, an creditor poterit ingredi posside-
re emptore. ibi nu. 6.
5 debitor, qui obligauit creditori omnia sua bona, & constituit se eius nomine
possidere, si postea vedit, & cōstituit se nomine emptoris possidere, an do-
minum in emptorem transferat. in l. qui pignoris num. 1. ff. de acq. poss. fol.
95. & l. Celsus. nu. 15. ff. de vfucap. 87
2 debitor liberato pignore, an statim incipiat suo nomine possidere. ibi nu. 2.
debitor rei actione personali non tenetur eam tradere. in l. venditor. n. 3. ff. de
hæ. re. vel act. vendi. 113
5 debitori interpellatio facta, vt soluat, & in mora constituitur, potest fieri in iu-
dicio & extra. l. non solum. §. morte. num. 5. ff. de no. ope. nun. 16
debitor potest protestari creditori, vt debitum recipiat, vt in mora cōstituatur,
requiritur oblatio realis. ibi nu. 62.
2 debitor delegatus potest opponere exceptionē delegationis inualidæ. in l. vir
cum vxore. nu. 1. ff. de dona. inter vir. & vxor. 149
2 debitor si cōfiteatur hodie, q̄ Titius sibi mutauit iam sex mēfibus elapsis, ita
confessio non præiudicat alteri creditori. in l. repetita. n. 1. ff. de fid. instr. 144
4 debitoris expulsi à ciuitate exacti p̄ ciuitatem, an sint liberati. in l. liberto suo.
§. Lucius. nu. 3. ff. de annuis leg. 65
8 debitor in obligatione omniū bonorū suorū si in ea cōstituit se creditoris no-
mine possidere, an veniunt futura. in l. si. nu. 4. C. quæ res pig. obli. pos. 101
1 debitor principalis prius conuenitur, quam fideiussor, si conueniri potest. in l.
si quis iniquum. §. si is pro quo. nu. 2. ff. quod quisque iuris. 53
3 debitorē meū possum cogere, vt mihi faciat instrumētum. in l. 2. nu. 15. sol. mat. 4
8* Contra debitorem laticentem qualiter proceditur, in l. cum proponas. num. 1.
C. de bo. Auth. iud. possid. 83
4 debitor si soluat creditori creditoris sui, an extinguatur obligatio, q̄ non. in l.
2. §. idem Iulianus. nu. 1. ff. de do. p̄gle. 70
6 debitor si dicat fundū nemini obligatū, & si apparet cōtrariū quod liberarer,
an incidat in falsum, si apparet obligatū in l. si a debitore. n. 1. ff. de falsis. 170
4 debitor, vt tanquam suspectus capiatur, suspicio debet causari post contractū
in l. si is à quo. §. si semel. num. 2. ff. vt in pos. leg. 149. & de ea fides fieri iudici,
§. necessitatem. nu. 3. vt iudi. sine quoquo suffrag. 13
9 debitor quando non potest prestare fideiussorem, præstabit iuratoriam cautio-
nem. in l. quod autem. nu. 8. in Auth. de fideiussor. 9
8 debitor liberatur à pœna quando per eum non stat, quod non soluat. in l. j. n.
1. C. de fusc. lib. 10. 17
2 debitor in diem non tenetur cauere, quando est ei cautum per exceptionē. in
l. dedi tibi. nu. 4. ff. de cond. cau. da. 37
7 debitor ex post facto potest sibi præiudicare in exceptione nō nu. pec. in c. si
fidem. nu. 2. C. de non nu. pecu. 144
8 debitorēs fisci summam exiguntur, & quādo non, sed ordinariē. l. hi qui. nu.
1. & 3. C. de conuen. lib. 10. 5
7 debitum quando dicatur requirere altiore indaginem, an sit arbitrium. in
l. compensationes. nu. 4. & 8. C. de compen. 147
7 debiti appellatio simplex refertur ad id, quod exigi potest. in l. si is cui. §. flauus.
nu. 1. ff. de solu. 50
6 debitum si pacto nudo mihi stipulor à te dari tertio, valet stipulatio, & ab illo
tertio possum repetere. in l. stipulatio ista. §. alteri. num. 8. ff. de verb. oblig. 17
2 debitum purè si constituitur sub conditione, an cōditione pēdente, possit agi
prima actione. in l. id quod. nu. 1. ff. de constit. pecu. 73
2 debitum sub duabus conditionibus contrariis alternatiuè positis quando pos-
sit peti. in l. Iulianus. nu. 35. ff. de condi. inde. 60
7 debitum quando est contractum in scriptis liberatio debet in scriptis proba-
ri, vel per quinque testes. in l. testium. nu. 1. C. de testib. 133
debitum in scriptis qualiter dicatur contrahi. ibi nu. 2.
6 debiti remissio habet vim numerationis. in l. in numerationib. n. 2. ff. de sol. 85
7 debitum, vel pretium restituere debet ille, qui vendicat rem. in l. si cum. num. 3.
C. de rest. mil. 86
7 debitum officio iudicis potest deduci in compensationem, in l. compensationes.
nu. 2. C. de compen. 147
2 debitum mihi ex vna causa, quando possit conueniri in debitum ex alia causa so-
la conuentione. in l. singularia. num. 20. & 21. ff. si cer. pet. fol. 13. l. certu condi-
ctio. §. deposui. nu. 1. ff. eo. tit. 11
2* debitum mihi ab vno quando possit conueniri in aliud debitum mihi ab alio
debendum. ibi nu. 18. 13
4* debita hæreditaria à defuncto soluta quando deducantur à legatario hære-
ditatis. in l. cum filius. §. Lucio Titio. nu. 4. ff. de leg. 2. 40
6 debitum quando soluendum, in l. qui hoc anno. nu. 1. ff. de verb. obli. 18
7* debitum ex testamento minus solenni dicitur debitum naturaliter. in l. cum
quis ius. nu. 7. & 8. C. de iur. & fac. ign. 30
5 debitum agnoscere primo debet ille, qui vult cedere bonis, & qualiter fiat, ita
cognitio. in l. qui cedit. nu. 1. ff. de cessio. bono. 111
5 debitum si sit in speciem, utrumque peti potest ab eo, qui non est habiturus re-
gressum ad debitum. l. si quis dolo. §. si quis creditorem. nu. 1. ff. de re iud. 11
2 Debitum ex actione p̄flam habere rata in facienda. in l. ius qui. nu. 15. si cer. pet. 11
4 Debitum sibi p̄occupat vovs ex duobus reis credendi per l. cont. etiā si nō
sunt socij. in l. hæ. de communis. §. plerunque. nu. 1. ff. de leg. 3. 49
Index Barto. E 1 7 debitum

Index singularium materiarum

- Debitum si ex vna causa, & instrumenta conficiantur ex alia causa, non dicitur instrumentum simulatum in l. si ex petio. nu. 2. C. si cer. pet. 117
- Debitum ex vna causa potest conuerti in debitum ex alia causa. ibi. nu. 3.
- Debitum annuum vna praescriptione peti potest pro praesenti, & pro futuro. in l. male agitur. nu. 5. C. de praesc. 30. vel xl. ann. 59
- Debitum petens quando videatur renuntiare petitioni hereditatis. in l. vt debitum. nu. 1. C. de her. act. 123
- Debitum naturaliter dicitur, quod defalcatur per Falcidiam, aut Trebellianum: & quid de legitima portione debita filio, vel patrono. l. j. nu. 4. & 5. ff. de condi. indebi. fol. 44. & l. si patronus. nu. 1. ff. de donatio. fol. 6. & l. cum quis. nu. 5. 6. & 12. C. de iur. & fac. ignoran. 30
- Debitum annua, bina, tria die, & an debeat solui in fine termini, vel quando. in l. si cui legeretur. nu. 3. ff. de leg. j. 13
- Debitum dicitur et quod venit officio iudicis. l. & ex diuerso. nu. 8. de rei ven. 173
- Debita prouincia, vel ecclesiae vnica cu alia, non debent per aliam supportari. sed in eis habet locum ti. de separationib. in l. vnica. n. 11. C. d. Metrop. li x 33
- Debitum annuum petens pro toto tempore etiam pro futuro, an fiat carcera- tio ad impediendam iurisdictionem. in l. si idem. nu. 3. ff. de iurif. omn. iud. 50
- Debitum quando probetur ex instrumento exemplato inuentario. in l. Chiro- graphis. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 58
- Debita diuersa praesumuntur, quando apparet de numeratione per testes, & p- missio de eadem quantitate per stipulationem, sed diuerso iure. in l. plane. §. si eadem res. nu. 2. ff. de leg. j. 10
- debitum naturale, quod opponi potest compensando contra petentem, non contra repetentem. l. j. nu. 18. ff. de condi. indebi. 45
- Debitor ex Chirographo, seu ex literarum obligatione ante biennium, an sit na- turaliter, seu ciuilitur obligatus, & tenet q non naturaliter, sed ciuilitur sic. ibi. nu. 20. & 21.
- Debitum vtroque iure, sed indebitum ope exceptionis, si soluetur, quando repe- tatur. ibi. nu. 17. & 29.
- debiti demonstrati sine quantitate defectus facit deficere substantiam legati, idem si debitori, vel tertio relinquatur quantitate expressa, secus si per debi- torem creditori. in l. si sic legatum. §. si mihi. nu. 2. ff. de leg. j. 9
- debitum liquidum, an dicatur contra singularem successorem, & an sine iudi- ce contra reum sicut erat contra principale. in repe. l. creditores. numer. 22. & 24. C. de pign. 297
- Debitum dicitur confiteri ille, qui dat fideiussorem simpliciter, secus si dat in eo quod apparuerit eum debere. in l. cum quis. nu. 5. ff. de solutionib. 84
- Debitum in die non dicitur debitum de praesenti, in l. si ita scripsisset. n. 1. ff. de leg. 1. 33
- Debitum hinc inde, ex ca vsuraria copensatur. in l. insula. §. vsuras. n. 1. ff. sol. mat. 25
- Debitum potest cum fructibus compensari, nec fraus praesumitur, in l. cum pa- ter. §. Titio. nu. 2. ff. de leg. 2. 43
- Debitum compensatur cum Falcidia, & fraus praesumitur. ibi. nu. 2.
- Debitum in diem si legatur, & ante mortem testatoris dies veniat, an legatum extinguatur. in l. si creditori. nu. 3. ff. de leg. j. 9
- debitum conditionale, licet solui possit an tunc creditor cogatur recipere. in l. item liberatur. §. qui paratus. nu. 4. ff. qui. mod. pig. vel hypot. fol. 137
- Debitum aliquid esse quomodo intelligatur. in l. j. §. debitum. n. 1. ff. de col. pec. 71
- Debitum videtur remissum non ex solo temporis cursu, sed consanguinitatis ratione, & quando rationes fuerunt sapius redditae. in l. liberis. §. manumif- sis. nu. 1. ff. de ali. leg. 86
- debitum causa studij, & debitum causa dotis, an concurrant. in l. j. n. 31. ff. so. mat. 4
- Debitum alienum soluens quando repetat. in l. si pupilli. §. item quaeritur. nu. 10. 11
- deff. de nego. gesto. 115
- Debitum dno ex facto serui, pdest seruo. in l. si seruus. §. si id qd. nu. 2. ff. de le. j. 23
- debilitatus dicitur cum aliquis sensus perditur. in l. 2. n. 1. C. qui morbo. li. x. 23
- decedens cum alio, qui est de ordine fratrum minorum, dicitur decedere sine liberis. in l. filius. §. cum quis. nu. 3. ff. de leg. j. 25
- decedere potest quis pro parte testatus, & pro parte intestatus, in repe. l. j. n. 70. C. de sacros. eccl. 10
- decedere sine haerede dicitur, qui statim cum moritur, non habet haerem. in l. fancinus. §. quod autem. nu. 3. C. ad Treb. 48
- decedenti cum duobus fratribus, quorum vnus erat ex vtroque parente, alter ex altero tantum hi fratres succedunt in capita. in §. si vero neque. num. 2. in Auth. de hare. quae ab intest. 50
- decedere sine liberis non dicitur, qui monasterium ingreditur. in §. sed hoc praesent. nu. 1. in Auth. de sanct. epit. 56
- decedere sine haerede, quando quis intelligatur, vbi quod in feudis sine filiis. in l. vnica nu. 1. C. si libera imperial. loc. lib. x. 10
- decedens ab intestato videtur instituere illum, qui ab intestato succederet. in l. si quis cum. nu. 1. ff. de iure cod. 170
- *decedens cum filio fratre minore an videatur decedere sine filiis. in l. si quis. nu. 2. C. quando & quib. quart. pars deb. lib. 10. 20
- deceptus iusto errore restituitur. in l. j. nu. 3. ff. de in integ. rest. 122
- deceptio vltra dimidia qualiter pbetur, in l. Lucius. §. haeres. n. 3. ff. ad Treb. 145
- deceptio vltra dimidiam iusti pretij non requiritur in terminis, in l. si minori. nu. 1. C. de iure fisci. lib. x. 3
- decima hereditatis qualiter intelligatur. in l. codicillis. §. qui Semproniam. nu. 1. ff. de vsufru. leg. 68
- decimaria obligatio est realis. in l. j. nu. 2. C. de anno. & tribu. lib. x. 11
- declaratio factorum venit ad paritate effectus. in repe. l. de quibus. n. 1. ff. de legi. 18
- *declaratio libellantis statuitur quando libellus est ambiguus, non tamen eius heredis in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 13. ff. de acq. possi. 81
- *declaratio ad textum in §. quoniam vero in Auth. de test. ibi. n. 35. 40
- declarare in petitione modum desistendi a turbatione, an de necessitate ponatur. in l. j. §. interdum. nu. 9. ff. vt possi. 140
- Item, an debeat petere de hoc sibi satisfari, scilicet ne in futurum molestetur, q- sic. ibi. nu. 10. 9
- declaratio ad l. j. §. si is pro quo. ff. quod quisq. iur. in l. Marcel. n. 9. de fidei. 68
- declaratio fit sine noua solennitate. in l. Lucius. nu. 1. ff. de vulga. & pup. 134
- 6 declaratio, quae potest fieri per verisimilia, potest fieri per successorem. in l. in ter stipulantem. §. si Stichum. nu. 12. ff. de verb. obl. 31
- declaratione semel facta non admittitur variatio. ibi. nu. 14.
- 3 declaratur, sed non interpretatur illud quod comprehenditur ex verbis. in l. Gal- lus. §. etiam si. nu. 1. de lib. & posth. 97
- 5 declaratio iudicis, an requiratur ad hoc, vt actus per eum contra praesentem non citatum fiendus ipsi praesenti prauidetur. in l. furioso. nu. 6. ff. de re iud. 108
- 5 decretum secundum quo casu non interponatur contra latitatem. in l. si finita. §. Iul. nu. 29. ff. de dam. infec. 31
- ad secundum decretum, an possit procedi contra vniuersitatem. ibi. nu. 31.
- decretum secundum contra furiosum, & pupillum, ac minorem, an interpona- tur. ibi. nu. 32.
- ad secundum decretum requiritur, quod de nouo quis introducatur in posses- sionem. ibi. nu. 37.
- * decretum secundum post primum, licet interponatur arbitrio iudicis, tamen melius est quod interponatur post annum. ibi. nu. 39.
- decretum secundum interponitur officio iudicis nobil. ibi. nu. 40.
- decretum primum & secundum, in quibus casibus interponatur. ibi. nu. 41.
- decretum secundum potest interponi in omnibus actionibus personalibus & omnibus casibus, in quibus per primum non est plene consultum. ibi. nu. 43
- decreto primo interposito, quia reus non cauebat. vel debitum erat purum, peruenitur ad secundum. ibi. nu. 44.
- decretum secundum non interponitur in possessione quae datur nomine ven- tris. ibi. nu. 45.
- decretum secundum quando interponitur in actione ex empto. ibi. nu. 46.
- decreti primi & secundi, quis sit effectus. ibi. nu. 47. & 53.
- decretum primum, an habeat effectum, vt ex eo possit ad secundum deueniri. ibi. n. 51.
- * decretum primum an habeat effectum, vt possit ex eo ad secundum deueniri. ibi. n. 52. 32
- 9 decretum, consensus, & autoritas, quomodo differant. in auth. de eccl. re. im- mobili. ali. nu. 3. 23
- 5 ad primum decretum qualiter procedatur contra contumacem in non defen- dendo, cum agitur pro seruitute. in l. si prius. nu. 9. ff. de ope. no. nu. 18
- decretum iudicis non rescinditur, nisi propter enorme damnum. ibi. num. 10.
- decretum secundum in casu legis praedictae qualiter interponatur. ibi. n. 24. 20
- decretum secundum habet locum in actione reali. ibi.
- * decretum primum si agitur pro vsufructu, & vsu. coeessoria vel negatoria, qualiter interponitur primum decretum ibi. nu. 26.
- quando agitur de iure mere personali, vt aliquem esse in mea potestate, vel meum seruum, qualiter peruenitur ad primum decretum. ibi. nu. 27.
- decretum primum qualiter interponatur, quando agitur pro aliquo iure in- corporali. ibi. num. 28.
- decretum primum, an interponat, si agit p liberatione alicuius psonae lis. ibi. n. 29
- si agitur contra aliquem vti possidentis, qualiter couenitur ad primum & secun- dum decretum. ibi. nu. 32.
- 1 decretum secundum, id est, quod res ipsa, in qua sit missio in pos. adiudicatur misso, solum interponitur in causa damni infecti, in alijs causis non adiudica- tur, sed venditur. in l. iudicare cauere. nu. 2. ff. de iurif. omni. iud. 48
- 9 decretum superioris in alienatione rei immobilis ecclesiae requiritur. in §. quo- nam. nu. 1. in Auth. vt nul. fab. 28
- 5 decretum primum non potest delegari, nec etiam competit iure magistratus. in l. dies cautioni. §. si intra diem. nu. 2. ff. de dam. infec. 23
- * decreti secundi forma in casu de quo in l. si finita. §. si de vestigialib. ff. de dam. infecti. ibi. num. 4. 33
- 5 decretum secundum potest interponi in commodum quod percipit dominus a vasallo, & operarum, quae percipiuntur a liberto, in l. si finita. §. de vestigialib. nu. 5. ff. de dam. infec. eod.
- decretum secundum interponitur, in re prohibita alienari. ibi.
- 1* decretum primum quando interponitur, pars non debet citari, si apparet de eius contumacia in l. solent. §. vbi decretum. nu. 4. ff. de offi. procon. 37
- * decretum quando receditur de possessione animo deferendi an perdatur so- lum, vel cautiones praecedentes, quod perdit omnia in l. si finita. §. si quis me- tu. nu. 1. ff. de dam. infec. 34
- 5 decretum secundum interponendi forma contra fructuarium ponitur. in l. quam- uis. nu. 2. ff. de dam. infec. 28
- 8 qualiter perueniatur ad primum decretum. in l. cum proponas. nu. 2. C. de bo. auth. iudi. pos. 88
- antequam interponatur sufficit probatio debiti per iuramentum. ibi. nu. 4.
- Sed ad secundum decretum requiritur probatio per testes, vel instrumenta. ibi. n. 5.
- antequam perueniatur ad secundum decretum, debet transire reus arbitrio iudicis. ibi. nu. 6.
- ad interponendum decretum, ille est iudex competens, qui habet merum, vel mixtum imperium. ibi. nu. 7.
- 4 decretum interpositum statim post emancipationem, & datum praemium emā- cipationis, validat emancipationem, in l. vt iurif. n. 2. ff. de ope. li. 173
- * decretum iudicis non requiritur in iudicatione, in l. Modestinus. n. 3. ff. de do. 60
- 6* decretum vt habeat locum requiritur quod probet quod iam auerit posses- sionem & animo possidendi. in l. creditores. nu. 2. ff. ad l. l. de vi priua. 193
- 5 decretum secundum interpositum contra non latitantem quando agitur ex o- bligatione causata facto reus, quia debet fieri nullus, valet. in l. si finita. §. si forte. nu. 1. ff. de dam. infec. 32
- 3 decretum iudicis debet praecedere venditionem rerum minorum. in Imagis puto. §. non passim. nu. 3. ff. de re. eo. qui sub tute. 81
- 6 decretum superioris requiritur quando res ecclesiae alienatur, & an sufficiat co- sensus. in Auth. de eccl. re. immo. nu. 3. 23
- 5 decretum primum interponitur contra venditorem, non emptorem ex eade initia- tia, si res minans ruinas alienata post citationem vel decretum de cauendo, an te interposito decretum contra venditorem, nisi in causa legatorum, quia con- tra emptorem. in l. si quis missum. §. iudex. nu. 3. ff. de dam. inf. 35
- 5 decretum ex quo transit in formam contractus, non potest renouari. l. quod ini- fir. nu. 6. ff. de re iudic. 105

- 5 Ex contumacia filij non peruenitur ad primum, vel secundum decretum in perculio aduentio. in l. si finita. §. si de vestigalib. nu. 14. ff. de dam. infect. 33
- 3 decretum iudicis in contractu venditionis interpositum tollit exceptionem doli vel metus. in l. r. nu. 4. C. de præd. dec. lib. x. 19
- 4 decretum coactionis, de quo in l. reculare. ff. ad Trebellian. scilicet quod quis cogatur adire, & restituere interponitur inter absentes, quia summarie proceditur. in l. reculare. nu. 3. ff. ad Trebellian. 135
- 4 decretum primum sicut interponitur in nomine debitoris, sic & in officio iudicis. in l. si cui. §. si Titio. nu. 1. ff. vt in poss. leg. 130
- 4 decretum iudicis est nullum, cum deficit ius ex parte petentis in l. r. §. prægnat. nu. 1. ff. de ven. in poss. mit. 163
- 3 decretum interpositum ex falsa causa non expressa est nullum in l. Seiz. nu. 3. ff. de tut. & cura. da. ab his. 48
- 5 Ad secundum decretum perueniri non potest, quando quis est presens, & non vult defendere, nec respondere, sed vigore aliorum sic. in l. Fulcinus. §. quid si autem. nu. 6. ff. quib. ex caus. in poss. eat. 123
- 5 decretum interpositum ex falsa causa est nullum ipso iure. in l. cum vero. §. hoc senatus. nu. 2. ff. de fideicom. lib. 68
- 5 decretum primum quando est interpositum ad instantiam vnius, quomodo proficit omnibus. in l. cum vnus. nu. 2. ff. de bo. aut. iud. poss. 125
- 9 decretum superioris quod requiratur in emphyteusi ab ecclesia facta, in Auth. vt de cat. com. eccl. re. non fide fiant. 25
- 9 decretum interponitur in datione tutelæ. in §. qui aut vult n. 4. inst. de exc. tu. 68
- 7 decretum secundum in causa celeritate requirete, & in causis fauorabilibus interponitur etiam contra non latitantes. in Auth. sed & si quis. nu. 8. C. de testib. 134
- 8 decretum quando petitur interponi, debent causæ sigillatim exprimi & solenniter probari in l. prima. nu. 2. & 3. C. de præd. dec. lib. x. 19
- decretum iudicis interpositum in contractu venditionis, tollit remedium l. 2. C. de rescin. vend. ibi. nu. 4. 163, & in l. r. nu. 4. C. de præd. dec. lib. x. 19
- 8 decretum interpositum ex falsa causa fauore libertatis non rescinditur. in l. r. nu. 1. C. de vend. liber. 57
- 9 decretum superioris debet interuenire in permutatione rerum ecclesiæ. in §. quia igitur. nu. 1. in Auth. consti. quæ ex ascrip. 25
- 9 decretum, an dicatur sententia diffinitiva. in §. si vero decretum. nu. 1. in Auth. de nup. fol. 19. & l. si finita. §. si forte. nu. 6. ff. de dam. infect. 32
- 6 decretum superioris in constitutione actoris præsumitur interuenisse, quando constat vniuersitatem fuisse de mandato superioris congregatam in l. actor. nu. 10. ff. rem ra. habe. 106
- 8 decreta decurionum concedentia immunitatem, an sint nulla ipso iure. in l. r. nu. 1. C. de decre. dec. lib. x. 22
- 5 decretum primum qualiter interponatur in re, quem actor detinet. in l. si propriarius. nu. 1. ff. de dam. infect. 37
- 6 decreti primi interpositio habet vim litis contestationis ad hoc, vt faciat actionem transitoriam contra hæredes in l. r. nu. 9. ff. de priua. deli. 110
- 7 decretum iudicis quando faciat cessare beneficium restitutionis in integrum. in l. si. nu. 2. C. de fidei ius. mu. 79
- 5 decretum secundum contra bannitum non habet locum, nisi finito banno l. ad cognitionem. nu. 1. ff. quib. ex caus. in poss. ea. 124
- 3 decretum prioris vrbis, præfidis prouinciæ requiritur necessario i alienatione fundi prouincialis. i. l. magis puto. §. il lud quæri. nu. 2. ff. de re. eo. qui sub tut. 81
- decretum vtriusque iudicis requiritur in alienatione fundi ecclesiastici. ibi. de. si res alicuius, qui fuit contumax, venditur, requiritur decretum illius iudicis, coram quo fuit contumax, & quando iudicis, sub quo territorio est res. ibi. num. 3.
- 1 decreto secundo rescisso, rescinditur declaratio ex eo quæ sita, & vetus actio instauratur. in l. 2. §. si absens. in ij. lect. nu. 4. ff. si ex nox. cau. aga. 65
- 7 decreta ambiciosa non sunt illa ipso iure, sed rescinduntur per sententiam. in l. præses. nu. 5. C. de trans. 52
- 3 decretum iudicis in tutelæ administratione interponebatur de iure digestorum in l. legitimos. §. in legitimis. nu. 1. & 2. ff. de leg. tut. 46
- decretum iudicis in quibus tutoribus requiritur. ibi. nu. 3
- decretum iudicis in tutela interpositum ab vno iudice, an porrigat effectum suum ad res alterius territorij. ibi. nu. 5.
- decretum quando interponitur super tutela, an alij, qui sunt seu qui esse possunt tutores, citari debeant. ibi. nu. 6.
- 2 decretum primum quomodo interponitur in actione confessoria, aut negatoria. in l. si cuius. nu. 5. & 7. ff. si ferui. vendi. 188
- decretum secundum interponitur etiam in iuribus incorporalibus. ibi. nu. 8.
- decretum primum interponitur etiam pro usufructu & alijs seruitutibus personalibus. ibi. nu. 9.
- decreti primi interpositio, an habeat locum in actionibus, & de eius forma, ac forma secundi decreti. ibi. nu. 10.
- decretum primum, quomodo interponatur quando agitur iure incorporali vt quis caueat, vel aliquid promittat. ibi. nu. 11.
- 7 decretum secundum interponitur pro mensura debiti. in l. si. §. cum autem. nu. 1. C. de his qui ad eccl. confu. 25
- 5 decretum iudicis interpositum contra absentem rite, non tamen recte, quando valeat in l. iuste possidet. nu. 1. ff. de acquir. poss. 79
- 8 decretum præsumitur interpositum ex iustis causis. in l. r. nu. 3. C. de fide instr. lib. x. 6
- 8 casus in quibus necesse est decretum interponere. in l. nec venditio. numero 1. C. de præd. decur. lib. x. 19
- 5 decretum de mittendo in possessione quæ deficit ex defectu iuris, quod ex parte petentis, tunc non habet effectum, in l. 1. §. hæc verba. nu. 1. ff. ne vis fiat ei. 133
- 3 decretum quando interponitur in alienatione rerum minoris consanguinei debent requiri. in l. magis §. item prætor. num. 3. ff. de re. eo. qui sub tut. 84
- 2 decretum secundum interponitur in causa noxali, etiam contra non latitantem. in l. sed alio. §. si absens. nu. 3. ff. si ex noxa. causa agatur. 65
- 5 decretum primum reuocare petes oblata satisfactione, an post satisfactionem possit opponere declinatoria. in l. si pupillus. §. defendere. nu. 1. ff. de priua. cre. 127
- 1 decretum secundum non interponitur parte non citata, etiam quando constat ipsam in causa esse interponendum. in l. nec quicquam. in repe. §. ibi decre-
- tum. nu. 4. ff. de offi. precon. & leg. 37
- 1 decretum primum quid sit & quid secundum. in l. si finita. §. Iulianus. num. 2. ff. de dam. infect. 30
- 1 decretum ad primum cum peruenitur pars est citanda peremptorie ad partis petitionem. ibi. nu. 3.
- 1 decretum ad primum peruenitur si reus venit, & iudex pronunciauit litem contestatam, & præcepit ei quod contestetur & non vult reus contestari. ibi. nu. 16.
- decretum primum qualiter interponitur, quando actor emit, possidet, vel habet rem in commodato, vel aliter. ibi. r. nu. 22.
- decretum primum potest interponi in vltima die peremptoria, & de æquitate potest in aliam expectari. ibi. nu. 26.
- decretum secundum interponitur parte citata, & sic cum causæ cognitione. ibi. nu. 27
- 1 decretum iudicis super alienatione rerum minorum, non tollit restitutionem in integrum, secus super ætate. in l. minor. nu. 5. ff. de minori. 135
- 3 decretum interpositum ex falsa causa, est nullum. in l. si is ad quem. n. 3. ff. de acq. hæ. 148
- 1 decretum iudicis interpositum per dolum aduersarij, non valet. in l. ius pluribus. nu. 2. ff. de iusti. & iure. 14
- 5 decretum primum sufficit, vt ex eo perueniri possit ad venditionem quando venditor non fuit admittus. in l. si quis dolo. §. si quis creditore. nu. 1. ff. de re iud. 116
- 6 decuriones qui dicantur, in rub. ff. de decur. nu. 1. 221
- 8 decuriones possunt esse tabelliones, item aduocati, item clerici, in l. generali. nu. 6. C. de tabul. scrib. & ce. lib. 10. 27
- 3 decuriones possunt dare vnum ex Episcopis in tutorem pupillo, in l. vbi. nu. 4. ff. de tut. & cura. da. ab his. 48
- 6 decurionum decreta continentia donationem, quando sint nulla, & quando rescindantur. in l. ambitiosa. nu. 1. ff. de decre. ab ordi. fa. 226
- decuriones possunt donare legatis, & ambasiatoribus, & sic remunerare benefactores. ibi. 2.
- Facultas remunerandi non transit ad decuriones succedentes. ibi. nu. 4.
- decuriones non possunt grauare successores ad donandum. ibi. nu. 5.
- decurionum decreta possunt a præside rescindi, & per consilium ciuitatis, & ad instantiam cuiuslibet de populo. ibi. nu. 6.
- decuriones, qui habent arbitria disponendi circa ordines ciuitatis, quæ virtute dicti arbitri facere non possunt. ibi. nu. 8.
- decuriones non poterunt rebannire exbannitos, nisi hoc expresse sit permisum, vel nisi ex maxima causa. ibi.
- Decuriones non possunt sententiam condemnatoriam ferre. ibi.
- decuriones suspendunt executionem sententiarum ultra tempus trium mensium. ibi.
- decuriones virtute talis arbitrij non possunt mutare ordines ciuitatum, nisi sit eis specialiter permillum. ibi. nu. 9.
- Decuriones non possunt bona immobilia ciuitatis alienare, nisi specialem habeant commissionem. ibi. nu. 10.
- Statuere aliquid contra statutum a toto populo non possunt, nisi causa de nouo superuenisset, vel causa antiqua, quæ de nouo esset manifesta. ibi. nu. 11.
- decuriones non possunt per statutum, ius alicui quæsitum tollere, licet totus populus hoc facere possit. ibi. nu. 12.
- decuriones possunt debitoribus dilationem trium mensium concedere, & non ultra. ibi. nu. 13.
- Iudicib. ciuitatis autoritatē & iurisd. quæ ab ipsis decurionibus habet, tollere possunt, & medicare, & non quæ habet a statuto cōfecto a maiori cōsilio. ibi. nu. 14
- decurionum ordo a creditoribus interpellatus, si non redderet iustitiam, tene retur parti ad interesse. ibi.
- decurionum ordo quando virtute arbitrij poterit nouas gabellas, & vectigalia imponere. ibi. nu. 15.
- decuriones virtute dicti arbitrij pro defensione ciuitatis, & suorum iurium possunt nouam guerram instituire, pro inuadendo res alienas non sine autoritate populi. ibi. nu. 16.
- decuriones quibus datum est arbitrium super bono, & pacifico statu ciuitatis, possunt cogere homines ab inimicitia ad pacem. ibi. nu. 18.
- 8 decurionatus & alij honores quō differant. in l. j. n. 2. C. de his, qui spon. lib. x. 22
- 6 decurionum decretum quando transit in formam contractus, vt puta, quia veniens ad habitandum sit immunitis per x. annos, tunc non potest reuocari per ciuitatem. in l. quod semel. nu. 1. ff. de decre. ab ordi. fa. 227
- 9 decuriones possunt concedere doctoribus & medicis immunitatem, aliis non. in l. hi qui. nu. 3. ff. de iur. immu. 224
- 6 decurio habitans in comitatu debet cogi, vt veniat ad ciuitatem. in l. j. nume. 1. ff. de decurio. 221
- 8 decurio licet non debeat officium tabellionatus exercere, tamen si rogat instrumenta non sunt irrita. in l. 2. nu. 1. C. de tabul. lib. x. 26
- 6 decuriones habentes arbitrium super bono & pacifico statu, non possunt legem facere super aliquo graui negotio prætextu modicæ pecuniæ. in l. ambitiosa. nu. 21. ff. de decre. ab ordi. fa. 226
- decuriones habentes arbitrium vnde veniant pecuniæ, non possunt statuere quod mercatoribus reddatur ius summarium, etiam si adicerent causam, si cus si habent arbitrium super bono statu. & pacifico. ibi. nu. 22.
- decuriones statuentes per quandam consequentiam, quædam, quæ veniunt & venire possunt contra illos particulares casus, ad quos arbitrium non extendetur, an valeat. ibi. nu. 24.
- 227
- decuriones habentes arbitrium super bono & pacifico statu ciuitatis, cuius vigore possunt tollere appellationem, non poterunt tollere resti. in integ. ibi. n. 25.
- decuriones habentes arbitrium vt supra, non possunt aliquid facere super eo quod est accessorium alterius, quod non spectat ad id, super quo eis concessum est arbitrium licet illud accessorium videatur ad illud spectare. ibi. nu. 26.
- decurionum decretum, quando petitur rescindi, si est factum eorum autoritate coram iudice appellationis hoc fit. Si vero autoritate consilij generalis, tunc per viam appellationis ad illud consilium, & coram quo quando petitur rescindi officio iudicis. ibi. nu. 29.
- Quo iure peratur rescissio huiusmodi decreti vbi quæ per modum excusationis, per modum appellationis, & vniuersaliter cōdictione ex ita l. ibi. nume. 30.
- Rescissio huiusmodi decreti intra quantum tempus peratur, ibi. nu. 31.

Index singularium materiarum

- decuriones quando possunt decretum, seu reformationem ab ipsis facta reuocare. ibi. nu. 33.
- decretum factum à decurionibus quando dicatur factum ab eis virtute iurisdictionis ordinariae, & quando delegata. ibi. nu. 34.
- decuriones si est eis specialiter commissum, dant tutores, quando alij iudices deficiunt. in l. quoties. nu. 5. ff. ad municip. 228
- decuriones, & alij dignitate positi nō torquentur. l. oēs. n. 1. C. de decur. lib. x. 17
- decurionum decreta nō valent, nisi duæ partes consilij ibi sint qui sonō tubæ, vel campanæ sunt vocati. in l. illa decreta. nu. 1. ff. de decr. ab or. fa. 225
- decuriones, an alienare possint sine decreto. in l. j. n. 10. C. de impon. lucra. li. x. 20
- Dedicans se & sua, an illa dictio, sua, adiciatur superflue. in Auth. ingressi. nu. 13. C. de sacros. eccl. 14
- dedicans se monasterio, an requiratur factum abbatis. in repetit. auth. ingressi. num. 62. C. de cod. tit. 17
- Dedicans se ecclesiæ, aut capellæ seculari, non dicitur religiosus, & potest sibi bona rerinere, & testamentum condere. in auth. ingressi. num. 4. C. de sacros. eccl. fol. 1. & in rep. num. 9 & 12. 14
- dedicatio facta de se & bonis ecclesiæ seculari, intelligitur de bonis præsentibus. in auth. ingressi. in 2. lect. nu. 14. C. de eod. 15
- Dedicare se & bona monasterio quomodo quis dicatur, & qualiter fiat dedicatio. in repe. Auth. ingressi. nu. 6. C. ibid. 17
- Dedicare verbum quid importat. ibi. nu. 60. 17
- defectus bonæ fidei superueniens interruptit præscriptionem, vel vsucapionem de iure canonico in l. naturaliter. 8. ff. de vsucap. 91
- defectus superueniens in persona aut interrumpit vsucapionem ibi. nu. 16.
- Defectus superueniens circa personam contra quā præscribitur nō exinguit præscriptionem regulariter. ibi. nu. 18.
- defectus superueniens contra personam contra quam præscribitur cur nō exinguit præscriptionem. ibid.
- deductum in iudicium post litem contestatam potest etiam per sententiam de finitum terminari in l. si autem. §. si quocunque. nu. 2. ff. de neg. gest. 117
- Defalcatum per legitimam portionem filio vel patrono nullo iure est debitum & soluens quocunque errore repeti. in l. j. nu. 5. ff. de condi. inde. 44
- Defectus peritorum impetrantis non vitiat rescriptum. in l. vniuersis. num. 2. C. de præci. in pe. offe. 32
- defectus superueniens quando impediatur ratihabitionem. in l. bonorum. num. 1. ff. rem. ra. habe. 103
- defectus præteritionis filij apparens ex testamento, impedit missionem in possessionem. in l. si. §. si autem aliquis. n. 2. C. de edicto Di. Ad. toll. 33
- defensor qui satisfecit, est habendus loco domini, & in eum fit executio. in l. Titius. nu. 1. de procur. 111
- defendendi iusta causa non est inopia. ibi. nu. 3.
- defensor si nō defendit ex causa, quā committat stipulatio de defendendo. ibi. n. 3.
- defensor qui satisfecit, ex quo habetur loco domini etiam ante litem contestatam non reuocatur, nisi causa cognita. ibi. nu. 4. 112
- defensor, qui venit ad plenam defensionem, condemnatur, & sententia in eum profertur. in l. liberto. §. litem. nu. 3. ff. de neg. gest. 120
- defensori non appellanti qui debuit appellare, imputatur. ibi. nu. 4.
- defensor quando liberat eum absentem etiam actore inuito, trius modis venit ad defensionem alterius. ibi. nu. 5.
- defendens ex necessitate legis potest de calumnia iurare, & admittitur, ad respondendum positionibus. in l. non solum. nu. 6. de procu. 106
- Qui venit in iudicium pro alio ad defendendum sine mandato, an videatur alterius obligationem nouare, & ipsum liberare. ibi. nu. 7.
- defendens boni viri arbitratur, quid sit dicere. in l. Fulcinius. §. prætor ait. num. 1. ff. qui. ex cau. in pos. ea. 123
- defensio vnius actionis quando diuidi possit. in l. omniū aut. n. 3. ff. de procu. 106
- defendens aliquem sine mandato, & succumbens, an & quando expensas repetat. in l. iam tamen. §. in hac stipulatione. nu. 1. ff. iudi. solui. 101
- defendens aliquem cum mandato, an & quando sumptus factos repetat. ibi. nu. 2.
- defendens quando obicit, an recuperet expensas à principali actione mandati vult. ibi. nu. 3.
- defensores ciuitatis per se, non per vicarios regunt ciuitatem. in §. iusiurandū. nu. 2. in Auth. de defen. ciui. 15
- defendere si promissum, & expensas soluere pro re quā vendidi, si agis contra me de emptione & in melio perdis & expensas mihi soluis si postea obtines expensas quas mihi dedisti teneor restituere. l. i. oēs quos. n. 3. ff. de da. infect. 39
- defendere, verum, sumitur quod modo per large, quandoque largissime quodque stricte. in l. de pupillo. §. si procurator. nu. 3. ff. de op. no. nun. 12
- defendere aliam, quis potest ex oppositionibus competens ex sua persona. in l. idemque. §. generaliter. nu. 2. ff. manda. 103
- defendens culpabiliter non excusatur. in l. si seruus. §. si quis. num. 1. ff. de le. j. 14
- defensio cum moderamine inculpate teleg dicitur fieri, quando aliter periculo rerum, vel personarum, quis non possit se tueri, & damnum sit irreuerabile. in l. si seruus. nu. 2. ff. de sicariis. 164
- defensor voluntarius si succumbit in causa, non repetit expensas. in l. quid ergo. §. si sufficit. nu. 1. ff. de contr. iud. tute. 78
- defensor ciuitatis potest iuramentum deferre. in l. iusiurandum. §. defensor. num. 1. ff. de iure iur. 33
- defensor municipij quando æquiparetur tutori, vel procuratori. in d. l. iusiurandi. §. defensor. ibi. nu. 2. eod. 33
- defensio dicitur probata per occidendum eo ipso, quod probat, quod cum cultello contra ipsum venit. in l. sed & quencunque. nu. 2. ad leg. Aquil. 139
- defensor mariti, qui suscepit in se iudicium animo nouandi, vel donandi quādo habuit beneficium competens. l. alia causa. nu. 3. ff. sol. mat. 10
- defensor non potest in plus grauari, quā dominus. ibi. nu. 4.
- defensor rei cauet de rato, si non habet mandatum, vel dubitatur. in l. Pomponius. §. sed & is. nu. 4. ff. de procu. 108
- defensor sine mandato, an teneatur appellationem persequi, & ita actor. in l. inuitus. nu. 9. C. de procu. 69
- defensio de facto potest prohiberi quando offensa est licita. in l. defensionis facultas. nu. 3. C. de iure ff. lib. x. 4
- defensor ex necessitate potest executionem ex sua persona proponere, intellige de necessitate causatiua. l. i. procurator. §. si procurator. nu. 1. ff. rem. ra. haber. 105
- defensor ciuitatis pro causis non transcendentibus 100 aureos & non præses adiri debet. in §. & iudicare. nu. 1. in Auth. de defen. ciui. 16
- defensiones factæ pro reo, quando profint mandatori. in l. §. si quis ultro. nu. 5. ff. de quaest. 179
- defensio quando fit de iure gentium, & quando de iure naturali, in l. vtrum. nu. 5. ff. de iust. & iure. 6
- defendere se non licet contra dormientem vel mentecaptum. ibidem.
- pro defensione alterius quando licet alium offendere. ibi. nu. 7.
- defendere alium quis quando cogatur. ibi. nu. 8.
- defensio moderata, quā dicatur. ibi. nu. 9.
- Defendere vbiunque quis dicit se paratum, ac si possideret, debet promittere rei restitutionem sub poena, non interesse. in l. quia etiam. §. quid ergo. nu. 2. ff. de alie. iud. mutan. 144
- Defendendi facultas nemini est deneganda. in l. defensionis facultas. num. 1. C. de iur. ff. lib. x. 4
- Defensio iuris ciuile, an tolli possit. ibi. nu. 3.
- Defensores plures admittuntur, quando quis conuenitur pluribus actionibus. in l. iam tamen. §. si tamen plures. nu. 2. ff. iudi. solui. 102
- Defensio valet facta sine termino. in l. vnius. §. cogniturū. nu. 2. ff. de quaest. 182
- Defensam subtrahens aduersario videtur non fouere licitam causam, in l. prouidendum. in 2. lect. nu. 4. C. de postu. 62
- Defensor quando possit iurare de calumnia. in l. cum & iudices. §. si autem. n. 7. C. de iure iur. propt. calum. dan. 92
- Defensor idoneus est quilibet maior cum satisfactione, & quid debeat continere satisfactio. in l. exigendi. nu. 1. & 4. C. de procu. 68
- defendens de necessitate potest ex sua persona exceptiones & beneficia deducere in l. i. nu. 6. C. vbi in rem act. 101
- defensor, vel procurator non admittitur, quando dominus est legalior, vel sciret melius veritatem, in l. solutionem. nu. 5. ff. de solutio. 82
- defensor, qui satisfecit pro debitore, potest ante litem contestatā defensionem recusare. ibi. nu. 13.
- defensor non impetrat dilationem ad faciendum comparere dominum, sed ipsemet debet inuenire fideiussorem. in l. si ad defendendum. nu. 2. ff. iudi. sol. 103
- defensor, qui promittit iudicatum soluere, non cogitur promittere in causa appellationis, sed pro substituto sic. in l. cum apud. nu. 10. ff. ibi. 104
- defendere aliquem offensum & eum iuuare quilibet potest. in l. si quis in seruitute. nu. 3. ff. de fur. 112
- defendere se vnicuique licet. nō solum personā, sed etiā res. l. i. n. 2. 7. C. vnde vi. 90
- defensio & non probans punitur. in l. monente. nu. 1. C. de delato. lib. x. 9
- defensio scriptum in fiscum quando consequatur aliquod premium. in l. i. nu. 5. ff. de iure fisci. 108
- Quilibet admittitur ad deferendum se in iure agendi & defendendi. ibi. nu. 8.
- delatio fit coram procuratore Cæsaris. ibi. nu. 10.
- deferens aliquam causam in fiscum, & succumbens, quando sit infamis. in l. ex quouidam. nu. 1. & 3. ff. de iure ff. eod. 210
- defensio in iudicio se vel alium, premium consequitur. in l. senatus. 1. senatus. n. 1. ff. de iur. ff. 210
- delegante remoto ita exinguitur iurisdicctio delegati sicut eius morte. in l. more maiorum. nu. 13. de iur. omni. iud. 49
- defectus debet agere nomine reipublicæ, vel fisci. ibi. nu. 4. & l. ex quibusdam. num. 3. ff. eod. tit. 208
- delator non probans, non accusatur criminaliter nisi sit solitus deferre accusationes calumniosas. l. omnes. nu. 1. C. de delator. libro x. 10
- delatores in fisco deferentes nomine fisci deferunt. l. i. fisci. nu. 3. ff. de iur. fisci. 212
- defunctus potest restitui, & non eius hæres, quando decessit in puncto. in quo expirabat beneficium restitutionis. in l. non solum. n. 2. ff. de in integ. rest. 123
- defunctus si fuit confessus delictum, an dabitur actio contra hæres. in l. vna. in 2. lect. nu. 9. C. ex delict. defun. 124
- defunctus de cuius successione agitur, si habeat descendentes, tales præferuntur in successione omnibus alijs in infinitum, siue sint emancipati siue non, siue per lineam masculinam siue descendentes, siue per femininam, & quid si habeat ascendentes solum, vel ascendentes & transuersales, in §. repetitis. n. 1. & 2. ff. de iur. iur. cognat. 85
- defunctum infamare est iniuria hæredis. in l. i. §. si forte. nu. 1. ff. de iniur. 127
- defuncti bona cum venduntur, debet fieri citatio nominatim. in l. si seruus. n. 1. ff. de bon. auth. iudi. poss. 124
- defuncti præceptum, qui non seruat, non debet habere commodum ab eo. in l. Nefennius. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 73
- deiectus si ex intervallo recuperat possessionem perdit interdictum vnde vi non remedium dictæ legis, si quis in tantum quo ad poenam criminalem, & que etiam perdit nec accusandi criminaliter. ibi. nu. 3.
- Item taliter deiectus non perdit interdictum, quod non habebat pro alijs rebus amissis. ibi. nu. 4.
- deiecto licet inquietare quādoque; suū deiectionē nec teneat hoc interdictum, sed expellere nō licet nisi incontinenti. in l. §. qd ait prætor. n. 3. ff. vti possid. 141
- deiectus à quasi possessione iurū incorporalium, an habeat interdictum de vi & vi arm. in l. idem est. §. vnde vi. nu. 3. vbi quod sic. 138
- deiecto fructuario non videtur dominus deiectus. ibi. nu. 4.
- Delegatio facta à principe morte principis extinguitur. l. more maiorum n. 7. ff. de iur. omni. iud. 49
- delegatus inter clericos nō potest trahere clericos ultra duas dietas extra Provinciam, nec in provincia. in l. propter. §. qui se. nu. 1. ff. de exc. tut. & cu. 71
- delegatus potest exequi sententiam, & potest in sententia sibi referuare taxationem expensarum, in l. terminato. nu. 3. C. de iunct. & lit. expen. 75
- delegato mortuo poterit a legibus taxare. ibi. nu. 9.
- delegatus, cui est commissa causa appellatione remota, potest ante litem contestatam

- testatam reculari in §. interdum. nu. 9 ff. à qui. appell. 201
- 6 delegatus non potest realiter citare capiend. personam. in l. consentaneum. nu. me. 12. C. quomodo & quando iudex. 63
- 9 delegatus, an habeat assessorem, & qualiter. in Auth. de iud. nu. 2. & 6. 34
- 9 Delegatus si subdelegauit quandiu sibi placuerit, ad quem appellatur à sententia lata à subdelegato. in l. iuris peritos. num. 3. ff. de exc. tut. & cur. 72
- 9 Delegatus, vel arbiter quando possit sibi eligere notarios. in §. deinde. nu. 3. in Auth. de defen. ciui. 16
- 6 delegatus multam imponit, si ei hoc est specialiter commissum. in l. si qua poe. na. nu. 5. ff. de verb. signi. 236
- 1 * delegatus ad vniuersitatem causarum quis dicatur. in l. legatus. nume. 4. ff. de offi. procon. 38
- 1 * Delegati morte an extinguatur iurisdic. tio, vel quomodo transeat in successorem. in l. more maiorum. nu. 19 ff. de iurisd. omni. iud. 49
- 3 delegatus potest cognoscere etiam si de suspecto agatur, vt tantum remoueat: si autem, vt etiam puniatur, non potest cognoscere. in l. j. §. damus. num. 1. ff. de susp. tuto. 62
- 6 delegatus nō pōt interpretari suam sententiā. in l. ab executore. n. 6. ff. de ap. 196
- delegatus, qui sibi reseruauit taxationem expensarū, non potest illas sibi referuare, nisi esset talis delegatus, cuius iurisdic. tio ad huc remanet ad sententiā exequendam. ibid. n. 11.
- 6 delegans pōt reuocare sententiā interlocutoriā sine appellatione, licet sit diffinitiuā in illa incidenti. in l. ante sententiā. nu. 1. ff. de appe. recipien. 204
- 9 delegatus à principe potest delegationem suam probare per testes, & an hoc procedat. in §. omnem vero. nu. 5. & 14. in Auth. de litigiosis. 46
- * delegatus quādo citat primo reum debet in citatione inferere copiam suā de legationis, aliās reus citatus non tenetur comparere. ibid. nu. 2.
- 9 * delegatus non potest esse qui non est canonicus, vel in alia dignitate & si lite contestata desinat esse canonicus, an desinat esse iudex. in §. sciendum. num. 3. in l. de senatus. conf. Orfi. 85
- 8 Delegatus super proprietate, nō potest cognoscere super possessione, nisi alie de proprietate pōt iurare nō possit. i. l. si militaris. n. 1. C. si anō cōpe. iud. iud. 73
- 9 Delegati à principe in vrbe Romana, vel Constantinopolitana possunt habere possessores. in §. si quis autem. nu. 3. in Auth. de iudic. 34
- 5 Delegati debent omnes simul iudicare, nisi vnus iurauerit sibi de causa non i quere. in l. si vni. nu. 2. ff. de re iud. 114
- Delegati plures ad vniuersitatem causarum censentur in solidum cōstituti, & quilibet ab initio potest perfe capere. ibi. n. 3.
- Vnus ex pluribus ordinariis, vel delegatis ad vniuersitatem causarum pōt sententiam interlocutoriā ferre, dummodo non sit talis per quam officium iudicis finiatur. ibi. nu. 4. secus si ad vnam causam. n. 5.
- 6 Delegatus quando p̄sumitur scire exceptionem sibi cōpetere. in l. si quis. nu. me. 2. ff. de noua. 78
- 5 Delegatus principis exequitur suā sententiā, & potest cogere ordinariū, vt eam exequatur, & illa potestas durat anno. in l. à diuo Pio. n. 2. ff. de iudi. 110
- 5 Delegati tres si discordant omnes iudicando, recurritur ad superiorem. in l. inter pares. nu. 5. ff. de re iud. 115
- 5 Delegatorum vnus ex pluribus delegatis si est mortuus, superior ad eū dū est, vt alium det. in l. duo ex tribus. nu. 1. ff. eo. 114
- * idem si est impeditus ad longum tempus, si verò modicum expectabitur. ibid.
- 7 Delegatus principis potest delegare causas meri & mixti imperij. in l. vna. nu. 5. C. qui pro sua iurisd. 96
- 7 Delegat' principis & subdelegat' ab eo exequi ei' sētētiā i. l. si. n. 1. C. de iud. 96
- 5 delegatus in sententia nō potest augere, nec coarctare, cum executio ad ipsum non pertineat. in l. ij. nu. 1. ff. de re iud. 105
- 7 Delegari nō pōt per rectorē prouincie, & quare. in l. j. nu. 9. C. ne q's potē. 72
- 9 Delegatus ab ordinario iudicat, nisi ordinarius sententiā sibi reseruauit. in §. 1. iud. nu. 2. in Auth. vt defun. seu fune. 26
- 7 delegati ab inferiore possunt citare. in l. sancimus. nu. 6. de iud. 95
- 6 delegatio quo ad deleg. intem, & delegatum sit nuda scriptura, sed quo ad delegatē, & cū cui fit delegatio p stipulationē. in l. delegare. n. 2. ff. de noua. 77
- delegatio qualiter dicatur fieri litis contestatione. ibi. n. 3.
- Actio qua derur contra delegatum per litis contestationem. ibid. n. 4.
- 6 delegatus principis quando possit causam delegare. in §. alios autem. nu. 1. & 3. in Auth. vt defun. seu fun. 27
- delegatus potest sibi assessorem eligere partibus nō subiectum. ibidem nu. 6.
- delegat' à principe si delegat totā causā, an possit delegationē reuocare. ibi. n. 7.
- delegatus ab alio, quā à principe, an possit vnum articulum causae subdelegare. ibi. nu. 8.
- delegatus ante p̄sentationem rescripti, nullā habet iurisdic. tionem. ibi. nu. 9.
- 5 delegatorum, vel arbitrorū vnus si citatur, & non vult venire, alij de iure ciui li. nō poterunt iudicare illo absente. in l. duo ex tribus. n. 3. ff. de re iud. 111
- delegati omnes si tempore examinationis fuerunt p̄sentes & dū aliegātem alter non potuit alios in suam sententiā trahere sententiā lato eo absente non valet ibi. nu. 4.
- 6 delegatio facta ab vno ex reis credendi de vno ex reis debendi prodest, & nocet correo, quem admodum vera solutio, & acceptilatio. ex duobus. numero 30. ff. de duo. reis. 59
- 6 delegatus nullam dicitur habere iurisdic. tionem, sed eius exercitium sic in l. ait. prator. nu. 2. ff. de re iud. 107
- delegatus à vicario Episcopi prohibetur ab Episcopo ne iudicet. in l. iudicium soluitur. nu. 10. de iud. 155
- delegatus à potestate Alsifij, non potest prohibere ne iudicet per rectorē ducatus. ibi. n. 3.
- 6 delegatio quando est facta vero creditori, an exceptio, quē obstat delegatū obstat ei cui facta est delegatio. in l. doli mali. nu. 10 ff. de noua. 78
- 9 delegatus principis, & non alij citat per edictum. in §. omnem vero. num. 12. in Auth. de litig. 46
- 1 delegatus principis, vel Cardinalium legatorum, quomodo possit delegare. in l. legatus. n. 2. ff. de offi. procon. & leg. 38
- Delegatus ad vniuersitatem causarum, quis dicatur. ibi. nu. 4.
- delegatus subdelegans quando possit reuocare. ibi. nu. 5.
- delegatus ad vnam causam nō potest delegare certum articulum, nisi sit delegatus principis. ibi. nu. 6.
- Delegatus ab inferiore à principe in casu impedimēti et nō subdelegat. ibi. n. 7.
- 1 Delegatus principis potest citare re & verbo, & quid in delegato ab inferiore à principe. in l. ij. nu. 1. ff. de iurisd. omni. iud. 46
- Delegatus qui possit mittere in possessionem ex primo decreto. ibid. num. 2.
- 1 Delegari potest iudex ignorans, & absens. in l. cum furiosus. nu. 3. ff. de iud. 154
- Delegare iudicem est iurisdic. tionis. in l. j. nu. 8. ff. de iurisd. omni. iud. 45
- 1 Delegari potest causa vt alteri delegetur. in l. solet. nu. 2. ff. de iur. omni. iud. 51
- Delegare vnam speciem causarum quid sit. ibi. nu. 3.
- Ille cui delegantur causae castri, vel villae potest delegare eas. ibi. nu. 4.
- 1 Delegari quae possint. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. nu. 5. fo. 36. & in rep. n. 8. ff. de offi. procon. & leg. 37
- 1 Delegatus potest insignem latronem punire, qñ esset periculosum eius poenam differre. in l. 1. nu. 5. ff. de offi. eius, cui manda. est iurif. 43
- Delegatus principis potest delegare causam meri Imperij. ibid. nu. 10.
- 1 Delegatus ad vniuersitatem causarum vnam delegare potest. in l. more. nu. 11. ff. de iurisd. omni. iud. 49
- 1 Delegatus ad vnam causam potest vnum articulum delegare. ibid.
- Delegatus ad vnam causam etiam lite contest. illam non delegat. ibi.
- Delegatus pōt delegare qñ in delegatione dicitur, q possit delegare. ibi. nu. 12.
- Delegatio extinguitur morte delegantis, non tanquam reuocata, sed tanquam quod voluntas cesset. ibid. nu. 17.
- 1 Delegatus non potest delegare. in l. imperium. nu. 1. ff. de iurisd. omni. iud. 47
- 1 Delegatio vniuersalis iurisdic. tionis, & delegatio specialis iurisdic. tionis quomodo differant. in l. solet. n. 1. ff. de iurisd. omni. iud. 51
- 1 Delegatus ad vnam causam potest articulum eius delegare. in l. solet. nu. 45. ff. de iurisdic. omni. iud. fol. 51. & Auth. ad hanc. n. 2. C. de iud. 93
- Delegatus an dicatur habere iurisdic. tionem. ibi. nu. 5.
- Delegatus qui fuit in causa aduocatus dicitur suspectus. in l. p̄tor. nu. 1. ff. e. 52
- 5 Delegatus subdelegat' nihil sibi retinet, nisi aliquid sibi expresse reseruauerit. in l. j. nu. 2. de dam. infec. 23
- 1 Delegatus quando citat, debet copiam sui rescripti in citatione inferere, & ipse cognoscit de surreptione. in l. 2. nu. 6. & in repe. nu. 29. ff. si quis in ius voca. non ie. fo. 57. & 59. & §. omnem. nu. 2. in Auth. de litigio. 53
- 1 Delegatus quando multare possit. in l. j. nu. 6. ff. si quis ius dicen. non obtem. 54
- 8 Delegari nō possunt requirētia causae cognit. i. l. vltima. n. 3. C. de p̄r. dec. li. x. 19
- 1 Delegari pōt causa simplicis libertatis. in l. si quis libertatē. nu. 9. ff. de p̄r. li. x. 164
- 4 Delegatus si commisit alicui incapaci vices suas, an propter hoc amiserit iurisdic. tionem. in l. plane. nu. 1. ff. de leg. 1. 10
- 5 Delegatus inferioris à principe etiam si sibi sit commissā causā diffinitio, non potest exequi suam sententiā. in l. 3. diuo Pio. nu. 14. ff. de re iud. 110
- 4 Delictum factum in faciendo non egreditur personam eius, contra quem committitur. in l. Papinianus. nu. 1. ff. de his quib. vt indig. 103
- 4 Delictū est esse iudicē in heretico. in l. idē Iulianus. §. cōstat. n. 3. ff. de le. j. 12
- 5 In delictis in dubio intelligere debemus aliquid factū tēpore, quo licet, & à delicto excusatur. in l. non solum. §. sed vt probari. nume. 3. ff. de oper. no. num. 13
- 8 Delictorum multiplicatio causat multiplicationem poenae. in l. quicunque. nu. 1. C. de ser. fug. 5
- 8 In delictis, quae trahi possunt de facili in exemplum puniuntur factum, licet nō sit perfectum. in l. si quis seruo. nu. 1. C. de fur. 9
- 3 Delicta paria mutua cōpensatione tollunt. in l. viro atque. nu. 1. & 7. ff. sol. ma. 22
- 6 Delictum quod, & quando probari possit per instrumentum. in l. senatus. conf. ult. nu. 2. ff. ad turpil. 75
- 3 Delictū cōmitrens, propter q bona veniant distrahenda, creditor habēs domū pignoratā, potest illam defendere. in l. j. §. seruus. n. 1. ff. ad Sillaniam. 105
- 1 Delictum rei quando noceat fideiussori. in l. si quis iniquum. §. si is pro quo nu. 1. ff. quod quisque iur. 53
- 9 Delictum maius est, quod fit in alium, quā quod in se. in §. eos autem. nu. 1. in Auth. vt iud. sine quoquo suffra. 13
- 8 Delictum tutoris nocet pupillo. in l. 2. n. 3. C. de his, quibus vt indig. 35
- 6 Delictū si cōmittit i plures, an quilibet possit accusare, vt poena inferatur in solū ex persona vniuscuiusq; i. l. prator ait. §. si ad plures. n. 2. ff. de sep. vi. 133
- 6 * Delictum dicitur magis atrox, qñ sit mediante pecunia & poena augetur, vt in assassinio in l. non solum. §. si mandato meo. nu. 14. ff. de in iur. 130
- 6 * Delictum quod & qñ probari possit, in l. in senatus. conf. num. 2. ff. ad turp. 175
- 5 Delictum si de propinquo sequatur post alienationē, tunc p̄sumitur alienatio fraudulosa licet in vditione requiratur, quod emptor fuerit particeps, in l. post contractum. nu. 8. ff. de dona. 57
- 5 Delinquens quando possit alienare post litem contestatam. ibi. nu. 14.
- 9 Delictum est tanto grauius, quanto in digniorem committitur. in §. si vero. nu. 2. in Auth. de non alie. aut permu. 13
- 7 delictum in generali mandato non venit. in l. in isto iuramento. §. si autem. nu. 3. C. de iure iur. propt. cal. dand. 92
- 9 delictum & contractus æquiparantur. in Auth. vt omnes obed. iud. nu. 5. fol. 28. & l. hæres. §. si quis. nu. 2. ff. de iud. 153
- 6 delictum dicitur manifestum, quando quis deprehenditur in ipso delicto, vel in aliquo actu propinquo ad delictum. in l. fur est. nu. 1. ff. de fur. 111
- 6 delictorum quædam nominata, quædam innominata. in l. nunquam plura. nu. 4. ff. de priua. delic. 110
- delicta plura quando tendunt ad eundem effectum, vt in insultu, & percussione, quis non puniuntur, nisi de insultu. ibid. nu. 7.
- 2 delictum maius, est in committendo, quā in omittendo. in l. licet. §. si filius fam. nu. 1. ff. de pecu. 93
- 8 delictum tutoris, vel curatoris ab initio delinquentis nocet pupillo. in l. memi. nerint. nu. 10. C. vnde vi. 91
- 6 delictum probatur per priuatam scripturam alicuius, qñ committitur promittendo, vel contrahendo. in leg. ex quibusdam. §. tacitam. numero 2. ff. de iure. 147

Index singularium materiarum

- iur. f. f. ca. 209
- 6 Delictum mandantis, & facientis, an sint idem in l. sed si vnus. §. seruus meus. nu. 7. ff. de iniur. 132
- 5 Ex delicto qui tenetur, tenetur de periculo & interitu rei, si eodem modo esset peritura poenae actorem in l. §. quod autem. n. 2. ff. de vi & vi armata. 138
- 7 De delicto coram iudice commissio quis punitur sine accusatione ex officio iudicis in l. libemus. nu. 1. C. de prob. 130
- 6 In delictis, quae committuntur negligendo extra personam circa rem qualiter cognoscant, an sint plura, vel vnum in l. inficiando. §. infans. nu. 2. ff. de fur. 120
- Delicta plura si committuntur circa rem extra personam in faciendo an puniuntur pro vno delicto, vel pluribus ibi. nu. 3.
- 3 Delictum non tribuit immunitatem in l. tutela. §. sed & si. nu. 1. ff. de leg. tu. 45
- 8 Delictum committens in vigilia natiuitatis, & accusatio fuit porrecta post natiuitatem, & est dictum anno praesentis, & testes hoc deponunt, an potest intelligi de naturali, & artificiali. l. cū haeres. §. Stichus. n. 2. ff. de statu. liber. 69
- 6 Delictum consummatio, an sit locus poenitentiae in l. qui ea mēte. n. 3. ff. de fur. 119
- 6 Delicta debent puniri secundum morem prouinciarum, vbi fiunt in l. saccularij. §. sunt quaedam. nu. 1. ff. de extraord. crim. 133
- 6 Delictum si ex parte inferentis, est vnus actus, & ex parte recipientis resultant plures, an vna poena, vel pluribus puniatur in l. si gemina. n. 1. ff. ar. fur. ca. 124
- 6 Delictum patris vbiunque non nocet filio, intelligendum tamē quod patri nihil acquiratur in l. eum qui. nu. 4. ff. de interd. & releg. 192
- 1 Delicta plura quae tendunt ad eundem finem, pro vno tantum puniuntur in l. l. lud. §. si idem. nu. 1. ff. ad l. Aquil. 119
- 9 Delicta quae transeunt in hereditatem, lite non contestata in §. per contrarium. nu. 1. inst. de hered. quae ab intest. defe. 83
- 6 Delicta an ex fuga praesumantur l. j. n. ff. de bo. cor. q. an. sēt. mort. sib. cōsci. 192
- 6 Delictum commissum si in accusatione continetur i villa sancti Martini cū plures sint villae eiusdem nominis, an valeat accusatio in l. ita fidei. nu. 1. ff. de iure fidei. 112
- 1 Delictum vnum est, qui tenet terram, vel vnam possessionem contra ciuitatem per plures annos in l. Pomponius. l. 2. nu. 4. ff. de nego. gest. 118
- Iniuriam in delictis, an inspicitur ibi. nu. 7.
- 6 Delictum vnum, etiam dicitur quando plura facta simul sunt in l. hos accusare. §. lege Iulia. nu. 2. ff. de accu. 148
- 6 Delictum committens in ista ciuitate Lugduni, non potest pro delictis alibi commissis hic puniri, licet aggrauent delictum hic commissum in l. si cui. §. cum sacrilegium. nu. 6. ff. de eod. 147
- 6 Delictorum quadam grauiora, quadam grauiora, quadam grauiissima in l. non solum. §. si mandato meo. nu. 7. ff. de iniur. 137
- Delictum dicitur magis atrox quando sit mediante pecunia, & poena augetur, vt in affas. ibi. nu. 14.
- 1 Delicta plura quare magis in albo corrumpeo considerantur quam in furto in l. si familia. nu. 3. ff. de iur. omni. iudi. 50
- 1 Delicta & contractus aquantur in his in quibus est eadem ratio in l. haeres absens. §. si quis tutelam. nu. 2. ff. de iud. 152
- 1 Delicta grauiora & leuiora quae dicantur remissiuē in l. liber homo. nu. 2. ff. ad legē Aquil. 190
- 6 Delicta leuia, vel atrociora dicuntur respectu poenae in l. leuia. n. 1. ff. de acc. 146
- gentia priuata in quibus leuior poena imponitur, dicitur leuia delicta ibi. nu. 2.
- Delictum leue dicitur etiam in reperto cū cribello, in reperto ludere, & in reperto ire de nocte ibi. nu. 9.
- 6 Delictum an possit prodari per instrumentum in l. diuus. nu. 17. ff. de custo. & ex h. reo. 153
- 3 Delictum parentum non nocet filiis, in his, quae per parentes ipsi filij non acquirunt in repe. l. si constante. nu. 69. ff. sol. mar. 17
- 1 Delictum vnus non nocet alteri. l. Papinianus. §. meminisse. n. 4. ff. de inoff. testa. ment. 159
- 6 In delictis, quae habent causam continuā, seu successiuā, sufficit exprimere annum, vel mensem secundum quod delictum sit in l. libellorum. nu. 16. ff. de accus. 145
- 6 Delictum qualiter dicatur fieri proditorie, & ex proposito in l. respiciendum. §. delinquent. nu. 1. ff. de pen. 186
- 3 Delicta, quae in omittendo committuntur, tunc dicuntur perfecta, quando tran sunt tantum tempus quod potuit impleri, & non impleuit in l. in cognitione. n. 2. ff. ad l. Silleia. 167
- 1 Delictum si est dubium an fuerit commissum in territorio vnus iudicis, vel alterius, quis cognoscit in l. §. cum vrbem. n. 7. ff. de off. praefec. vrb. 31
- 6 Delinquens contra principem verbo, vel facto qualiter puniatur in l. famosi. §. hoc tamen crimen. nu. 1. ad l. Iuliam maiest. 153
- 7 Delinquens in loco efficitur de iurisdictione loci in l. j. n. 45. C. de sum. trini. 6
- 6 Delinquens in pluraquam cogitaret, qualiter puniatur in l. diuus. num. 1. 2. 4. & 7. ff. de siccar. 165
- 9 Delinquens amat poenam in §. quia vero. nu. 1. in Auth. de non alienan. aut per. reo. eccl. 12
- 9 quis puniatur vbi delinquit in §. si quis autem. n. 1. in authen. vt iud. sine quoquo suffra. 13
- 9 Delinques cum armis an possit puniri, & de delicto & de portatione armorum in §. denunciamus. nu. 4. & 5. in auth. de armis. 36
- 9 Delinquens in ecclesiam ad ecclesiam confugit, nec ab ea defenditur in §. his quoque. nu. 4. in auth. vt liceat matri. & aui. 49
- 5 Delinquens vnus ex dominis an puniatur ab altero. l. si. num. 3. ff. de rer. diuisi. 30
- 1 Delinquens vno ex pluribus delinquentibus cōuenio, an exteri sint liberati in l. item. §. si in sepulchro. nu. 1. ff. quod vi aut clam. 148
- 6 Delinquens arripies de manu iudicis, vel q. facit, q. delinques i iudiciū non vadat, incidit in l. iul. de vi priuata in l. arripiat. n. 1. in Auth. vt omnes obe iud. nandus, incidit in l. iul. maiest. ibi. nu. 2.
- 6 Delinques ignoranter excusat, q. delictū non committitur principaliter in iniuriā alicuius, sed si committitur in l. si adulterium. num. 10. ff. de adul. 162
- 9 Delinquere videns aliquem si non prohibeat, cum prohibere possit, an teneatur in §. sic igitur. nu. 4. in Auth. vt iudi. sine quoquo suffra. 13
- 6 Delinquere qui inchoauit & non perfecit, quia voluit excusatur in l. qui falsam. nu. 1. ff. ad l. Cor. de fal. 169
- 6 Delinquentes ad confinia non possunt mitti, in ciuitatibus non subditis mittenti in l. relegatorum. §. est quoddam genus. nu. 1. ff. de interd. & releg. 205
- 3 Delinquentes aequitate puniuntur in l. si is qui pro emptore. n. 40. ff. de viuc. 104
- 6 Delinquentem quilibet potest occurrere ad capiendum in l. si quis in seruitute. nu. 1. ff. de furt. 112
- 7 Delinquens emendatus habetur perinde ac si non deliquisset in l. Imperialis. §. praesenti. nu. 2. C. de nup. 160
- 9 Delinquenti mandato alicuius an sit danda dilatio addenunciandum domino in §. si vero. nu. 4. in Auth. vt omnes obe iudi. 126
- 9 delicti punio non fiat, delinquens ad locum delicti remittendus est in §. si vero quis. nu. 1. in Auth. vt nulli iudi. 53
- 5 delinquendo quis non facit suam conditionem meliorem in l. j. §. vnde queritur. n. 6. ff. de publi. & vecti. 46
- 6 delinquentes plures si sunt, & tractatur de puniendo alios delinquentes, propter illos delinquentes omnes tenentur de vno, & pro vno reputatur in l. si in rixa. nu. 3. ff. de fidei. 165
- 9 delinquens per iuris ignorantiam quando excusetur in l. respiciendum. §. de linquent. nu. 3. ff. de poen. 186
- delinquentes plures si habebant officium publicum, & tractatur de ipsis puniendis, omnes tenentur pro vno delicto, & vna poena tenentur ibidem nu. 7.
- quando plures non officiales delinquentes qualiter omnes tenentur si inaequaliter, quilibet puniatur secundum qualitatem facti sui ibi. n. 9.
- quando plures delinquit nec apparere potest cuius ictu percussus sit mortuus an omnes puniantur, & qualiter ibi. nu. 10.
- 6 delinquens dormiens an puniatur l. poena parricidij. nu. 1. ff. de parr. 166
- 9 delinquens in territorio captus si confessus est etiam plura crimina extra territorium commississe, an poterit etiam pro illis condemnari in §. si vero quis. nu. 7. in Auth. vt nulli iudi. 53
- 3 delinquens ante clericatum an debeat conueniri coram iudice ecclesiastico. l. idem Vlpianus. §. sunt & alij. nu. 3. de excusa. tuto. & curato. 69
- 6 delinquens perusinus si in ducatu conueniatur, & contumax sit, an primo processu pendente possit Perusij contra eum procedi in l. sepulchri violati. n. 4. ff. de sepul. viol. 134
- 7 Quis non debet inuitari ad delinquendum in l. prima. nu. 7. C. de vsuf. 109
- 8 delinquentem in mari iudex propinquiore territorij illi loco, in quo maleficium est commissum puniat in l. vnica. nu. 2. C. de class. lib. xj. 33
- 8 delinquens accusatus, vel deprehensus in crimine, si se occidit, habetur pro confesso, & conuicto in l. reorum. nu. 1. C. de iure fil. lib. x. 5
- 7 dementia alia vera alia ficta in l. j. n. 9. C. de summa. tri. 3
- 4 dementia tempore mortis requiritur ad hoc vt substitutio exemplaris fieri non possit in l. ex facto. nu. 16. ff. de vulg. & pupill. subst. 131
- 4 demonstratio quid sit, & per quae verba inducatur in l. demonstratio. nu. 1. & 2. ff. de condi. & demonst. 110
- demonstrationis effectus quis sit ibi. nu. 3. & 9.
- demonstratio falsa adiecta circa rem, si constat de corpore, non vitiat dispositionem ibi. nu. 4.
- * demonstratio apposta in persona honorati significatiua alicuius consanguinitatis vel affinitatis, si appareat falsa vitiat dispositionem ibi. n. 7.
- * demonstratio vitiat dispositionem si apparet quod testator non legasset si falsam demonstrationem tenuisset ibi. nu. 8.
- * demonstratio falsa in contractibus quando vitiat dispositionem ibi. nu. 10.
- demonstratio falsa non vitiat rescriptum, nisi de contraria voluntate principis doceatur ibi. nu. 11.
- 6 demonstratio falsa vitiat dispositionem in l. si ita stipulatus. n. 1. ff. de ver. ob. 43
- 4 demonstratio falsa in iudiciis quando vitiet, vt quia fuit citatus quis tanquam Petrus Ioannis, cum sit Petrus Martini in l. demonstratio. num. 12. ff. de conditio. & demonstratio. 111
- demonstratio falsa ad hoc, vt non vitiet dispositionem, quomodo probabitur de corpore constare ibi. nu. 14. & 19.
- demonstrationem certam inducit singularitas nominis ibi. nu. 14.
- demonstrationi quando iterum magis, quam proprio nomini ibi. nu. 18.
- demonstratio rei si variatur ex tempore, qualiter probabitur identitas ibi. n. 20.
- 4 demonstratio falsa adiecta rei, quae non reperitur, vitiat legatum in l. si seruus. §. qui quinque. nu. 1. ff. de leg. 1. 23
- 8 demonstratio falsa quando vitiat dispositionem l. si pater. nu. 2. C. de hered. i. l. fol. 18. & l. demonstratio. n. 7. 8. & 10. ff. de condi. & demon. fol. 11. & l. si ita. nu. 1. ff. de verb. obl. 43
- 4 denuntiatio quando fit, quando quis acturus est de euisione in l. qui concubina. §. si haeres. nu. 4. ff. de leg. 3. 51
- 6 denuntiator potest continui a iudice, vel ab vniuersitate habente merum imperium, non mixtum in l. diuus. nu. 1. ff. de custo. & ex h. reo. 152
- denuntiare non potest, qui non potest accusare ibi. nu. 7.
- denuntianti delicta grauiora non creditur ibi. nu. 8.
- * denuntiatori misso ad referendum illud quod reperit ex auditu & fama aliorum non creditur, nisi ad inquirendum ibi. n. 8.
- denuntiator si ponitur ad denunciandum illud, quod re ipsa, & vere inuenit delictis non grauibz creditur eius denuntiationi ibi.
- denuntiator non tenetur se subscribere, sicut accusator, & si non probat denuntiationem, non puniatur poena talionis, sed extraordinem ibi. n. 9.
- contra denuntiantem possunt opponi exceptiones, quae opponuntur contra accusantem, & quando nu. 10.
- denuntiator si maleficia, quod ignorauit, non denuntiavit, non punitur ibi. n. 12.
- denuntiator non denuncians maleficium occulte commissum intra tempus statutum excusatur ibi.
- denuntiator si non fuit negligens, licet praeueniatur ab iniuriato, vel aliter, non punitur ibi. n. 13.
- denuntiator non tenetur denuntiare illas personas, quas non tenetur accusare ibi. num. 14.

- * Nec illas personas in quas inuitus testimonium non dicitur, ibi.
- 8 Denuntiatio syndici non creditur, in l. j. nu. 1. C. de curiosis, lib. xij. 52
- 8 Denunciator malefactorum, licet non possit incarcerare, potest tamen malefactores fugientes sub custodia tenere, in l. j. nu. 2. C. de curiosis, lib. xij. 52
- 5 Denuntiatio fienda alicui, dicitur posse fieri, quando est in eodē territorio, in l. si ancillam, nu. 3. ff. pro suo. 105
- 4 Denuntiandi facultas transit de heredem, non facultas conditionis implenda, in l. si decem, nu. 1. ff. de verb. oblig. 20
- 5 Denuntiatio an iudicat malam fidem, in l. ait prator, §. si quis, numero 1. ff. quæ in frau. credito. 129
- 7 denuntiatio facta domino quando habeat vim, quasi litis contestationis, in l. j. nu. 3. C. vbi in rem act. 101
- Denunciandum est domino per iudicem, ibi, nu. 18.
- 5 denuntiatio facta ab initio, licet faciat quem malefidei, tamen facta post coepta vsucapione, non facit quem malefidei possessore, i. l. naturaliter, ff. de viuc. 91
- 5 denuntiare procuratori, & syndico Reipub. sufficit, in l. aut qui aliter, §. & si forte, n. 3. ff. quod vi aut clam. 147
- * denuntiare potest non ciuis ædificanti in via publica, ædificanti in alio loco publico non, in l. in prouinciali, §. si in publico, n. 3. 8
- 6 denuntiatio & protestatio, an possit fieri per procuratorem, & an requiratur speciale mādātū, i. l. denuntiāsse, §. sed & si p. curatore, n. 1. ff. ad l. lu. de adu. 159
- 3 Denuntiatum esse alicui per aliquem, quod sit tutor, an sufficiat, in l. quidam, §. ex quo, nu. 2. ff. de admi. tut. & cura. 51
- 3 denunciari debet illi, qui vocatur ad aliquod onus, in l. scire oportet, §. oportet, nu. 1. ff. de excu. tut. & cura. 69
- 3 denuntiatio facta procuratori quando constituit dominum in mora, in l. j. §. mariti, nu. 3. ff. de li. agno. 33
- 6 denuntiatio, vt constituat debitorem in mora, per quem debeat fieri, in l. si seruuum, §. nunc videamus, nu. 2. ff. de verb. obl. 35
- 2 denunciari cum venditor non inuenitur cui possit, in l. si ductum, §. si præsentate, nu. 2. ff. de euictio. 148
- 6 denuntiatio an fiat ei, qui dedit rem insolutam, quæ euincitur, sicut fit venditori, in l. si quis, nu. 3. ff. de solutio. 85
- 5 denuntiatio & protestatio quando tollat denuntiationem, & præstationē præcedentem, l. aut qui, §. si quis cum, nu. 1. ff. quod vi aut clam. 148
- 2 denunciari debet venditori, quod veniat ad defendendum, quando est manifestum defensionem non superesse, in l. emptorem, nu. 2. ff. de act. en. pt. 116
- 2 denuntiationes tres quando requiruntur, non sufficit, quod fiat vno momento, sed requiritur ad minus, quod vna dies sit inter vnam denuntiationem, & aliam, in l. si conuenerit, nu. 3. ff. de pig. act. 79
- 2 denuntiandum est venditori non solum litem motam, sed petere, quod veniat ad defendendum, in l. qui absentem, nu. 2. ff. de procu. 111
- denuntians procuratorio nomine, tempore denuntiationis debet facere fidē de mandato, ibi nu. 4.
- In casibus, in quibus quis sine mandato denuntiare potest, à denuntiante potest peti cautio rati, ibi, nu. 5.
- 3* Denuntiatio quando constituat denuntiatum in mala fide, in l. si id numero 1. ff. quod falso tut. 79
- 6 denunciatio requirit causam, in l. denuntiāsse §. quid ergo, num. 1. ff. ad leg. lu. lia. de adul. 158
- 7 denunciator debet facere expensas testibus, sicut accusator, in l. quoniā, in 1. j. lect. nu. 6. C. de testi. 132
- 5 denunciatio sola non facit rem litigiosam, in l. j. nu. 1. ff. de liti. 160
- 7 denunciatio constituit quē in mala fide, in l. si fundum, n. 2. 4. & 5. C. de rei v. 109
- 6 denuntiationem fieri extra iudicium, sufficit, in l. qui vxori, numero primo, ff. ad l. iuliam de adul. 158
- 6 denuntians debenti emere, debet alternatiue denuntiare, in l. qui Romæ, §. coheredes, nu. 4. ff. de verb. obl. 44
- 4* Depedens ex mera voluntate testatoris, & si pertineat ad contractum, vel quæ si declarata ex verbis testamento positus in l. vxori, §. cū Seius, n. 2. ff. de leg. 3. 32
- 2 Deponens pecuniam penes numularium, vel pignus apud vsuarium, videt mādare, vt cōficiat rationes, & talis edit offi. iudi. i. l. quadā, n. 2. ff. de edē. 77
- * deponens vel mutuans an necesse habeat seruare solēnitatem posita in aut. de instr. caut. in prin. ibi, n. 6. quod non. 31
- 2 depositum fardellum si non restituitur, vel restituitur dissigillatum, iuratur in litem de veritate, in l. in actionibus, nu. 23. ff. de in lit. iur. 36
- 4 depositum quando reguletur secundum naturam mutui, in l. si quis nec causam, n. 3. si cer. per. 6
- depositum quando est factum gratia vtriusque, cuius sit periculum, ibi, n. 5.
- 2 depositum si fiat gratia recipientis, ad eum spectat periculum, in l. si quis nec causam, nu. 1. ff. si cer. per. cod.
- 4 depositum vt dicatur factum, non sufficit offerre marsupium, sed debet pecunia coram notario, & testibus, numerari, in l. cum seruus, num. 3. ff. de condicio. & demonstratio. 120
- 5 depositarius qui dolo desit possidere, si conuenitur, quando sibi actio cedatur, in l. in depositi, nu. 2. ff. de re iud. 108
- 8 depositarius conuentus potest dominum iudicio nominare, in l. locum §. si tabula, nu. 2. ff. de tabu. exhi. 133
- 9 depositario non potest interdici, ne depositum restituat, in Authen. de deposit. & denunciatio inquil. n. 1. 36
- 6 depositum si est factum apud re de centum libris in florenis sub eadem æstimatione teneris reddere, si sunt dictum, alias in communi æstimatione, in l. Paulus, nu. 10. ff. de solu. 92
- 6 depositarius licet teneatur de lata, & latiori culpa, habet tamen actionem fur ti pro re deposita sibi furata, in l. cum qui §. 15. apud quem, num. 1. ff. de fur. 112
- 6 deponit pecunia facta à debitore animo abdicandi dominium à se, & creditor possit accipere, liberat debitorem, in l. si solutus, n. 5. ff. de sol. 85
- 7 depositio facta in sacculo, an valeat, in l. acceptam, nu. 7. C. de vfu. 150
- * Si vnus ex pluribus depositariis, vel comodatariis soluit, quæ actione repetat ab aliis, in l. eos, nu. 5. ff. de duob. reis. 57
- 1 Depositarius non conuenitur rei vōdicatione, in l. officium, n. 2. ff. de rei v. 170
- 2 Depositum impedit tertia persona veniens, in l. bonafides, n. 3. ff. de positi. 58
- 6 Depositarij, vel commodatarij plures si conueniantur ratione doli, vel culpa, etiam de iure antiquo habent beneficiū diuisionis, in l. duobus, §. vbi duo rei, nu. 7. ff. de duob. reis. 55
- 7 Depositarius penes quem deponitur per debitorem pecunia propter defunctum creditoris nolentis recipere, potest illam deponenti reddere antequā ab ipso petatur, in l. acceptam, nu. 5. C. de vfu. 150
- 7 Depositum quā impedit cursum vsurarum, l. si creditor, nu. 1. C. de eo. titu. 148
- 1* Deportare est maximi imperij, in l. Imperium, n. 9. ff. de iur. i. om. iud. 47
- 8 Deportatus h. est institutus hæres, hæreditas venit ad venientes ab intestato, in l. j. nu. 1. C. de hæred. insti. 18
- Deportatus habetur pro mortuo, ibi, nu. 2.
- 4 Deportatus potest institui, in l. non tantum, §. liberis, nu. 1. ff. de bonor. poss. cōtratab. 154
- 6 Deportatus quando obligetur ciuilitate, & naturaliter, vbi quod non in obligationibus de nouo perficiendis in contrahendis naturaliter, & in contractis fideiussor liberatur, in l. quoties, nu. 3. ff. de noua. 78
- 7 Deportatus potest reuocare donationem, quam fecit, in l. res vxoris, nu. 2. C. de dona. inter vir. & vxor. 167
- 6 Deportatus an capiat legatum eidem factum, in l. i. nu. 1. de iur. ff. 268
- 5 Deportatus retinet ea quæ sunt iurisdictionum, & sic competit actio descendens ex contractu, in l. si victum, nu. 1. ff. de re iudi. 114
- 3* In deportato an idem sit quod in damnato ad mortem, in l. si quis mihi bona, §. quod seruus, nu. 2. ff. de acq. hæred. 149
- 8 Deprehensus in crimine quis dicatur, in l. i. num. 1. & 2. C. de peti. bo. sub. li. x. 110
- 5 Depredantes non tenentur, quando bellum fuit licitum, in l. naturalē, §. item, nu. 1. ff. de acquir. re. domi. 70
- 5 Depredans in porta Pisana potest in ciuitate Pisana puniri, in repet. l. Caesar, n. 27. ff. de publi. & vesti. 52
- 8 Deputati ad agriculturam non possunt capi pignori, in l. executores, n. 1. C. quæ res pign. obl. poss. 101
- 8 deputati ad soluendum stipendia debent sua manu soluere, & non per substitutum, in l. iubemus, nu. 1. C. de erog. milit. anno. li. xij. 55
- 8* Deputatus ad maleficia de vna porta, non debet intrinittere in maleficia alterius portæ, in l. in prouincis, nu. 2. C. de numerari. lib. xij. 56
- 8 Deputatus ad capiendum, & denunciandum malefactores non potest ipsos in carcerem mittere, in l. i. nu. 1. C. de Cohortal. lib. xij. 57
- 1 Derelinquere deum quis potest, nec cogitur eam rescire, in l. sed an vitro, §. is autem, nu. 3. ff. de neg. gesti. 117
- 6 Quando per iactū præsumatur quod quis rem habebat pro derelicto, in l. falsus, §. si iactum, nu. 1. ff. de fur. 116
- 1 Derobatus si ibat per viam non rectam, ciuitas non tenetur ad emendam damni, in l. i. nu. 2. ff. de his qui deie. vel effude. 191
- 8 Descendentes, qui non sunt in potestate, hæreditatem ascendentium non agniti transmittunt ad descendentes, non ad extraneos, in l. vnica, num. 2. C. de his, qui ante apert. tab. 70
- 9 Descendens per lineam femininam dicitur esse de genere, in §. oportet autē, nu. 1. in Auth. de mand. prin. 17
- 8 Descendens succedens cum extraneo illi non confert, nec extranei inter se, in l. si emancipati, nu. 10. C. de colla. 12
- 9* Descendens quod non conferat extraneo, in §. illud quoque, nu. 7. in Auth. de trient. & semiss. 18
- 9* Descendentes succedunt ex persona eius quæ representant, transuersales non, in §. hoc etiam, nu. 2. in 4. de legit. agnat. success. 64
- 8 Descriptio quorū modis sumat, & qualiter fiat, in l. i. n. 4. C. de apoch. pub. li. x. 14
- 6 Descriptio bonorū, ne bona percant, potest fieri in casibus, in quibus sequestratio est prohibita, in l. mandato, nu. 1. ff. de require. re. 177
- 6 Desistens ab accusatione qualiter pnniatur, in l. accusatorum, §. si quis autē, nu. 1. ff. ad Turp. 174
- 6 Desistens ab accusatione inualida sine abolitione, incidit in Turpillianū, excepta muliere, & minore in d. l. accusatorum, §. accusationem, n. 1. ff. eo. ibid.
- 6 Desistens ab accusatione Turpilliani, non incidit in Turpillianum, in l. accusatorum, §. suspecti, nu. 3. ff. eod. 174
- 6 Desistens ab accusatione ciuili non admittitur ad accusandum criminaliter, in l. qui desistit, nu. 1. ff. ad Turpil. 174
- 6 Desistens ab accusatione, quā incidat in Turpillianū, in l. quæ sit, n. 1. ff. eod. 175
- 6* Desistere ante finem i crimine falsi licet, i. l. Athales, n. 1. ff. ad l. cor. de fal. 169
- 3* Desinatum fieri quando non sit, intelligitur per errorem omisum, & quādo viciat, in l. quoties, §. tantundem, nu. 1. ff. de hæred. insti. 100
- 4* Destinatio quando aliquid operatur, operatur esse legatum rei, in l. cetera, §. sed si parauit, nu. 5. ff. de leg. j. 12
- 1 Destitisse qualiter quis dicatur, in l. Papinianus, §. si quis post rem, nu. 1. ff. de inof. h. testamen. 158
- 8 Destruere quā quis possit illud, quod requiescit in suo, in l. i. n. 3. C. de interd. §. 3. 5
- 4 Detentatio habet locum traditionis, cum testator legat fundum ei, qui nulum detinebat, in l. cui vsufructus, §. colonus, n. 1. ff. de vsufu. leg. 67
- 5 Detentatio quando possit esse apud plures in solidum, in l. possideri, §. ex cōtrario, nu. 16. ff. de acquir. posses. 73
- 5 detentatio est facti, non diuidi in ciuile, & naturalē, in l. j. n. 13. ff. de acq. poss. 74
- Detentatio illa, quam habet colonus est de iure gentium, illa quæ habet mistus in possessionem de iure ciuili, ibi, nu. 16.
- Detinens tantum non potest sibi rem tradere, nec causam possessionis mutare, ibi, nu. 19.
- Detentatio acquiritur, quando deuentum est in possessionem, ibi, nu. 22.
- Detentatio non acquiritur, ex aspectu etia si prætoris & executoris cōsensu interveniat, ibi, nu. 23.
- Detentio potest animo retineri, quando custodia illius rei per absentem retinetur, ibi, nu. 27.
- 5* Detentio possessionis perditur his modis, quibus perditur possessio, licet pignus

Index singularium materiarum

- gnus pratoris retineatur, & eius beneficium, in l. si finit. §. si quis metu. nu. 34
4. ff. de damn. infect.
- 8 Detineri quando quis possit pro debito priuato. in l. 2. nu. 3. C. de exact. li. x. 12
- 6 * detentus in carcere per potestatem pro aliquo delicto potest ibi recomman-
dari per capitaneum pro alio delicto, debet tamē prius processus potestatis
prius inchoatus expediri. in l. si cui. §. cum sacrilegium. nu. 5. ff. de accu. 147
- 4 * detentus in carcere ex causa iniusta, an possit ex iusta ibi recommandari remis-
sue. in l. si sub ea cond. nu. 2. ff. de bon. poss. contra. tab. 154
- 6 * Diabolus reuelauit glid quod dicit secundum Petrum de Bellapertica. in l. si
de iussor obligari. §. cum fideiussor. nu. 1. ff. de fideiuss. 66
- 7 Detentus iniuste à potestate si fugit, non tenetur. in l. vis eius. nu. 1. C. de prob. 126
- 1 * deterioratam recipere rem quando quis cogatur in l. eleganter. §. nō solum.
nu. 6. ff. de dolo malo. 129
- 6 Determinationes plures quando respiciunt verbum, quolibet per se determi-
nat verbum. in l. prator. §. si quis aduentu. nu. 2. ff. vi bono. raptō. 126
- 3 Determinatio vna respiciens plura determinabilia, debet intelligi, vt æqualiter
determinet. in l. iam hoc iure §. sed si. nu. 1. ff. de vulga. & pupil. 121
- 1 Deus potest aliquem decipere. in l. 1. §. non fuit. nu. 3. ff. de dolo. 128
- 7 Deus semper parcit, in l. si quis. nu. 1. C. de apost. 25
- 1 Deus fecit hominē, vt dominaretur omnibus aliis reb⁹. in l. 1. nu. 1. ff. de seruit. 181
- 7 Deus, nec lex potest facere, quod illud quod est factum, non sit factum, in l. nō
dubium. nu. 14. C. de legi. 27
- 3 * Dicens se Perusinum vel de Perusio intelligitur origine. in l. prima. nu. 6. ff. de
tut. & cur. dat. 46
- 2 * Vinere articulo communi & communiter idem est vt quilibet tenetur in so-
lidum. in l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. nu. 4. ff. commodati. 76
- 8 * Dicere pro homine idem est quod pro quolibet homine in l. per annos. nu. 1.
C. de metal. lib. x. 21
- 3 * Dicere Perusinus idem est quod de Perusio in rub. ff. sol. matr. nu. 4. 2
- 4 * Dicere idem est lego decē super illo fundo quod obligo fundum pro decē
in l. fundus quem. nu. 1. ff. de ann. leg. 63
- 3 * Dicere differt, testes corrupti falsum dixerunt, vel quod fuerunt corrupti. in
l. si cui fundum. nu. 6. ff. de fund. instr. 75
- 4 * Dicere lego prædia vt habeat alimēta, vel alimēta ex prædiis relinquo alimē-
ta, & p alimētis obligo prædia valde differūt. in l. libertis. n. 2. ff. de adm. l. 82
- 5 * Dicere quid sit nec vi nec clam nec præcario. in l. 1. §. quod ait prator. nu. 1. ff.
vti poss. 141
- 6 * Dicere quid est, quod inter fructuarios nulla est iuris communio in l. si cum
duorum. nu. 1. ff. de stipul. ser. 63
- 8 * Dicere Florentinus idem est, & natus de Florentia in l. j. nu. 1. C. de municip. l.
bro x. 21
- 8 * Dicere pro homine idem est quod pro quolibet homine, in l. per annos. nu. 1.
C. de metallariis. 31
- 6 Dicta in vno capitulo, quando intelligantur repetita, in sequentibus. in l. præ-
tor. §. eritque hæc differentia. nu. 1. ff. vi bon. rap. 126
- 9 Dicta in lege interpretata intelliguntur repetita in l. interpretante. in Auth. de
filiis ante dot. instru. nu. 1. 18
- 7 Dicta in præcedentibus propter odium, non censentur repetita in seq. & quan-
do censentur repetita in l. per retentionem. nu. 1. & 3. C. de vfur. 148
- 6 Dicta in seruo fructuario an habeat locū in monacho vnus monasterij posito
ad regimen alicuius ecclesiæ. in l. 1. §. si fructuarius. nu. 4. ff. de stip. ser. uor. 61
- 6 Dicta in persona principali intelliguntur in persona adiecti repetita, in l. si ser-
uus. §. cum mihi. nu. 2. ff. de verb. ob. 54
- 3 Dicta in viro habent locum in focero, & eius hæredibus. in l. diuortio. §. inter-
dum. nu. 8. ff. sol. matr. 8
- 4 Dicta in præfationibus in contractibus, an videantur repetita in sequentibus. in
l. licet. nu. 10. ff. de leg. 1. 18
- Dicta in principali an dicantur in fideiussore repetita. ibi. nu. 13. ibi.
- 5 * Dicta in l. post contractū. ff. de donat. nō habet locū i illis personis quib⁹ bona
dānatorū. C. applicantur, & non fisco in dicta l. post contractum. num. 20. 58
- 4 Dicta in vno contractu, quando videantur repetita in eo, qui loco eius substi-
tuitur. in l. licet. nu. 11. ff. de leg. 1. 18
- 3 * Dicta de filio ex hæredato an habeant locum siue bona, siue mala mente sit ex
hæredatus. in l. moribus. nu. 22. ff. de vug. & pupil. 119
- 3 * Dicta in l. si quis mihi bona. §. seruus. ff. de acq. hæred. in materia hæreditatis
habent locum in legato, præterquam in legato alimentorum ibi. nu. 6. 149
- 4 * Dictū i l. si paterfamilias de seruo instituto quē putabat liberū habet locū in
filio familias quē quis putabat sui iuris, in l. cū filio familias. n. 6. ff. de leg. 1. 6
- 6 Dicto solius interpretis statuitur. in l. j. §. eadem. nu. 5. ff. de verb. obl. 3
- 5 * Dictum testis dicētis omnes aliquid dicere intelligitur omnes scilicet de hoc
loquentes in l. 1. §. nunciatio. nu. 23. ff. de ope. nō. nun. 5
- 5 * Dicto alicuius in depēdentibus ad animo statuitur. in l. Celsus. n. 6. ff. de vfu. 98
- 9 * Dictum in l. interpretata quod sit in l. interpretante. in §. quoniam infirmas. n.
3. Auth. de nup. 20
- 5 * Dicta in l. 1. §. non alij autem. ff. de vi. & vi ar. quod deiecto colono dominus
videretur deiectus, intellige in colono & procuratore, & quouis alio qui no-
mine domini retinet, non in fructuario. ibi. nu. 3. 138
- 6 * Dicta in præfationibus an intelligantur repetita in l. Titia quē.
§. idem respondit. nu. 1. ff. de verb. obl. 50. in l. nu. 1. C. de resci. 34
- 6 * Dicto vnus periti statuitur quando plures haberi non possunt, in l. si in rixa. n.
13. ff. ad l. Cor. de sic. 165
- 6 * Dictum testis primum etiam non publicatum, debet testi, qui secundo exami-
natur eo requirente exhiberi, in l. eos qui. nu. 7. ff. ad l. Cornel. de fal. 170
- 6 * Dictum vnus testis integri est sufficiens indicium ad torturam, in l. 1. §. idem
Cornelio. nu. 1. ff. de quæst. 177. & in l. maritus nu. 1. eodem. 182
- * Dictum vnus testis integri cum aliis iudiciis facit plenam probationem. in di-
cta l. 1. §. idem Cornelio nu. 3.
- * Dictum vnus testis cum fama facit plenam probationem. ibi. nu. 4.
- 7 Dicta in præcedentibus, intelliguntur in sequentibus repetita in l. transigere.
nu. 21. C. de transac. 54
- 4 dicto vnus testis statuitur ex dispositione testatoris. in l. Theopompus. numero
1. ff. de dote præleg. 72
- 8 dicto vnus præpositi à communi statuitur, idem si eligitur de partium consensu.
in l. vnica. nu. 2. C. de pondera. lib. 27
- 3 dicto meo statuitur in his, quæ consistunt in animo. in l. pro hærede. numero. 3. ff. de
acquir. hære. 147
- 1 dictum restringitur per rationem in l. hæc actio. nu. 1. ff. de calumnia. l. 12. & in
l. cum pater. §. dulcissimis. nu. 1. ff. de leg. ij. 42
- 4 dictum generale ad extraordinaria non extenditur. in l. S. io. §. medico. nu. 1.
ff. de annu. lega. 63
- 4 dictum quando limitetur à ratione. l. pater filium. §. fundum. n. 2. ff. de leg. ij. 54
- 1 dictum in vna lege non videtur repetitum in alia separata. in l. j. nu. 5. ff. de his
qui deie. vel effu. 191
- 2 * dictio est, est præpositio & exponitur pro ex, in l. j. nu. 7. ff. si cer. pet. 26
- 1 * dictio huius, denotat principij tēporis. ff. de iusti. & iur. §. huius studij num. 1. 1
- 1 * dictio item est repetitiua. l. item, in potestate. numer. 1. ff. de his qui sunt sui vel
al. iur. num. 1. 24
- 1 * dictio intra, comprehendit terminum cui opponitur. in l. 1. num. 2. ff. de offic.
præf. vr. 31
- 1 * dictio, debet, ponitur pro potest in l. obseruare. nu. 2. ff. de offi. precon. 35
- 1 dictio vsque, denotat coherēntiam & quomodo ponat in l. meminisse. num. 1. 1
- ff. de offi. precon. 38
- 1 dictio non tamen, est aduersatiua. l. j. nu. 4. ff. si quis ius dicent. non obt. 54
- 1 * dictio sed, posita cum dictione &, aduersatur in facto nō in iure, posita siue
& aduersatur in iure non in facto in l. prima. numer. 3. ff. ne quis eum qui in
ius voc. est vi ex. 60
- 1 * dictio præter, quando ponat & quando implicet, in l. si eum. §. qui iniuriarū.
nu. 7. ff. si quis caut. 69
- * dictio nisi quomodo differat à dictione si non. ibi. nu. 8. & 9. eod. 1
- 1 * dictio eadem, est relatiuum substantiæ identitatis l. si quis in repetit. §. si ini-
tium. nu. 1. ff. de eden. 74
- 1 * dictio quasi, est nota improprietatis in l. j. nu. 1. ff. de trans. 93
- 1 * dictio præter, ponitur diuersis modis in l. sed & hæ. §. præter. n. 5. ff. de pc. 106
- * dictio postquam, non inducit conditionem sed modum in l. si filius. num. 1. ff.
de dolo malo. 133
- * dictio & quasi, est nota improprietatis in l. hoc colore. nu. 1. ff. de inof. test. 157
- 1 * dictio sed, iuncta cum copula, &, aduersatur ad factum, non ad ius. in l. sed &
si lege. nu. 1. ff. de peti. hæred. 166
- 3 * dictio quæ idem cuius. in l. non solum. nu. 4. ff. sol. matr. 6
- 4 * dictio seu, vel siue, quam significationem habeat in l. si quis ita. nu. 1. ff. de aur.
& arg. leg. 89
- 4 * dictio cum, & dictio, &, quando sunt posite in actu administrationis nō æqui-
parantur, in l. creditor. §. Titia. nu. 2. ff. de lib. leg. 93
- 4 * dictio præter, si præcedit oratio negatiua, ponit illud de quo prius erat dispo-
situm. in l. fundo. nu. 1. ff. de adi. leg. 94
- 4 * dictio cum, sicut dictio &, in dubio cadit inter diuersa. in l. si is qui ducenta.
num. 1. ff. de reb. duobis. 99
- 4 * dictio si facit conditionem expressam dum facit conditionem in l. j. nu. 7. ff. de
cond. & demon. 107
- 4 * dictio cum, quando facit conditionem ibi. nu. 8. 1
- * dictio, alias, quando conditionem faciat. ibi. n. 12. 108
- * dictio siue est disiunctiua, & posita inter duas orationes futuritēporis indu-
cit conditiones, disiunctiue, ibi. n. 13. 1
- * dictio quouique, & quando, quam significationem habeat ibi. nu. 17. 1
- * actio quatenus, quandoque facit conditionem ibi. nu. 20. 1
- * dictio quia, ponit rem certam in l. demonstratio. §. quod autē. n. 8. ff. de eo. ti. 112
- * dictio, quoniam, causaliter ponitur. Item dictio, quod, pro qua dictio cum ne,
& coniunctiones illatiuæ. ibi. nu. 9. 1
- 4 * dictio, sed, pro quando, in l. Titio centum. §. Titio genero. n. 2. ff. de eod. tit. 118
- 4 * dictio, ne, quando faciat modum, & quando conditionem in l. cum tale. §.
Titius. nu. 1. ff. de eod. tit. 119
- 4 * dictio, &, facit conditionem. in l. Iulianus. nu. 1. ff. ibi. 120
- * dictio, cum, vbicunque inducit ordinem, facit conditionem. ibi. nu. 2. 122
- 4 * Dictio, vsque, quid significet remissive in l. j. nu. 4. ff. ad l. fal. 124
- 4 * Dictio, autem, pro certe in l. nō rārum. §. si duos. nu. 2. ff. de bo. poss. cōt. tab. 154
- 4 * Dictio, &, est implicatiua. in l. Carbonianū. §. si duo. ff. de Carb. edict. n. 1. 166
- 5 * dictio, vel, alternatiue ponitur, quando ponitur inter plura si opponitur vni
implicatiue, in l. supra inter. §. officium. nu. 3. ff. de aq. plu. arc. 44
- 5 * Dictio, item, inducit continuationem, quando adicitur præcedētib⁹ & cer-
in l. j. nu. 1. ff. de publ. 45
- * Item inducit repetitionem, quādo per eam adicitur oratio non perfecta, sed
defectiua ex parte appositæ, vel ex parte verb. ibi. n. 3. 1
- 5 * Dictio, tertio, ponitur aduersatiue, & etiam correctiue, in l. quod cōditionis.
nu. 1. ff. de donat. caus. mort. 65
- 5 * Dictio, suū, nō semper denotat dominiū, in l. his qui suis. n. 1. ff. de manumiss. 66
- 5 * Dictio, cum, posita inter personas coniungit principaliter, inter res accessorie
in l. si ita fuerit. §. quæstio hæc. nu. 2. ff. de manumiss. test. 77
- 5 * Dictio, vero, potest assumi vt coniunctio, & vt nomen, in l. si quis ante. nu. 4.
ff. de acquir. poss. 79
- 5 * dictio, vt inducit modum. in l. qui absenti. §. si quis poss. sionem. numer. 1. ff.
de acquir. poss. 87
- * Dictio, ne, in dubio inducit modū, & cōditionē inducit quando apponit ali-
quid quod sit explicandum, antequā quis cōsequatur emolumentū. ibi. n. 2. 1
- 5 * Dictio, ex, non semper denotat causam proximam in l. prætor ait. §. quod de
fructibus. nu. 2. ff. de bo. auct. iud. possid. 131
- * dictio, de, valet tantum quantum dictio ex, ibi. 131
- 5 * dictio, seu, est augmentatiua, in rub. ff. de inter. n. 3. 132
- 5 * dictio, poenæ, quomodo accipitur in l. j. nu. 4. ff. de tab. exhi. 135
- 5 * dictio, in, quid denotet in l. j. §. si in publico. nu. 1. ff. de huminib. 136
- 3 * dictio, nam, & si sumitur pro certe. in l. Gaius. §. nunc de lege. nu. 2. ff. de iur.
& poss. 136

- & post.
- 3 * dictio, in, quando diuersimode accipitur, in d.l. Gallus. §. ille casus, nu. 2. 98
- 3 * dictio, potest, an importat necessitatem, in l.j. nu. 1. ff. de iniusto rup. test. ibid.
- 3 * dictio, sed, posita cum copula, & ponit diuersitatem in facto & identitatem iniure, secus sine copula, in l. patris & filij, nu. 1. ff. de vulg. & pupil. 128
- 3 * dictio, si, apposita rei, quæ est de præsentis, & certa resoluitur in quia in l. Lucius, nu. 14. ff. de eod. tit. 135
- 3 * dictio, ad, ponitur pro iuxta in l. militis codicillis, nu. 1. ff. de milit. test. 141. & in §. ad hæc, nu. 6 in Aut. de appel. & inf. quæ tem. 22
- 3 * dictio, quid, verificatur in qualibet particula, in l. plurium. §. prætor ait, num. 2. ff. de acq. hæred. 154
- 3 * dictio, vel, apposita vni orationi vel dictioni tantum, sumitur pro saltem, in l.j. nu. 6. ff. de codicil. 169
- 4 * dictio, &, pro vel, in l. legata, num. 6. ff. de leg. 1. 8. & in l. Titia. §. Titia, numer. 3. ff. de l. 2. 31
- 4 * dictio, post, facit conditionem magis quam dictio, cum, in l. si cui legetur. §. hoc autem legatum, nu. 2. ff. de leg. 1. 14
- 4 * dictio, cum, & dictio, &, apposita inter res legatas coniungit principaliter in l. si ancilla, nu. 1. ff. de eod. tit. 16
- 6 * dictio, amplius, an inducat repetitionem, idem de dictione, item, l. licet, nu. me. 9. ff. ibi. 18
- 4 * dictio, cum, dictio, &, & dictio, si, quomodo differant remissiue, in l. si quis le gauerit, nu. 1. ff. de eod. tit. 26
- 4 * dictio, in his, facit repetitionem præcedentium cum omnibus suis qualitati- bus, in l. si quis seruum, §. si cui certum, nu. 5. ff. de leg. ij. 28
- 4 * dictio, &, ampliat & non restringit, in l. c. ita, §. i fideicommissio, n. 2. ff. de eod. tit. 31
- 4 * dictio, quodammodo, denotat improprietatem, in l. Mœuius, §. duorum, nu. 1. ff. de eod. tit. 36
- 4 * dictio, ne, quandoque modum, & quandoque conditionem inducit, in l. cum pater §. Titio fratri, nu. 5. ff. de eod. tit. 43
- 4 * dictio, si, & cū, differunt, in l. fideicommissa, §. sic fideicommissum, n. 2. ff. de leg. iij. 48
- 4 * dictio, quin, qualiter accipitur, in l. non dubium, nu. 1. ff. de eod. 49
- 4 * dictio, vique, varia acceptiones, in l. patronus, §. Sæpronio, nu. 1. ff. ibi. 52
- 4 * dictio, hoc, amplius, quid importet, in l. si tibi pure, num. 1. ff. de leg. iij. 56. & in l. medico, §. vxori, nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 90
- 4 * dictio, præter, qualiter ponatur in l. Titio, §. vxori, nu. 1. ff. de ann. leg. 63
- 4 * dictio, quoad, vel donec, an habeat vim repetitionis in l. legatum ita est, nu. 1. ff. de eod. tit. 64
- 4 * dictio, tunc, denotat temporis extremitatem in l. vxori vsumfructum, nu. 2. ff. de vsumfructu, leg. 68. & in l. in illa stipulatione si calendis, n. 3. ff. de verb. ob. 10
- 4 * dictio, cum, magis coniungit & repetitionem inducit quam dictio, &, in l. qui vinum, §. cui dulcia, nu. 2. ff. de trit. vi. & ol. leg. 75
- 4 * dictio, etiam, iuncta cum dictione, &, an inducat repetitionem præcedentis qua litatis, in l. Seix §. Caio, nu. 6. ff. de fund. inst. 77
- 4 * dictio, quod, facit conditionem in l. Caio, §. Imperator, nu. 1. ff. de al. leg. 84
- 6 * dictio sed, aduerfat, præcedentia, in l. qui vsumfructum, n. 1. ff. de verb. obl. 23
- 6 * dictio, si, facit principaliter conditionem, dictio cum tempus, in l. si ita quis promiserit, nu. 1. ff. de verb. obl. 56
- 6 * dictio, quæ, quando est coniunctio, debet scribi per e breue, aliàs longum, in l. his verbis, nu. 1. ff. de duobus reis. 35
- 6 * dictio, omnimodo, siue non, quid operetur remissiue, in l. græce, §. illud, n. 2. ff. de fideiuss. 65
- 6 * dictio, etiam, est implicatiua, in l. si contendat, nu. 1. ff. de fideiuss. 68
- 6 * dictio, statim, significat summariā cognitionem sine ordine iudiciario, in l. j. nu. 2. ff. iud. fol. 99. & in l. res quæ, §. res autem, nu. 2. ff. de iure fisci. 211
- 6 * dictio, ex, denotat causam remotā, licet regulariter denotet causam proximā, Idem in dictione, de, in l. j. §. ex incendio, nu. 1. ff. de inc. ru. nau. 120
- 6 * dictio, in, ponitur pro iuxta, causa euitandæ contrarietatis, in l. si statuta, nu. 1. ff. de iniuriis. 133
- 6 * dictio, autem, aduerfat, his quæ sunt eiusdem generis in l. mariti, §. cum au- tem, nu. 1. ff. ad l. Iulia, de adul. 161
- 6 * dictio, si autem, pro certe ponitur, in l. j. nu. 1. ff. de req. reis. 176
- 6 * dictio, altera, quid significet, in l. 1. §. q. infententiis, n. 1. ff. quādo appe. fit. 203
- 6 * dictio, nec, & dictio, neque, habent vim aduerbij, negatiui copulatiue, in l. Sæ pe ita, nu. 3. ff. de verb. sign. 132
- 7 * dictio ob, denotat causam remotam, sicut dictio, propter, in l. non dubium, nume. 24. C. de legib. 27
- 7 * dictio, nisi, quando ponit, & quando priuat, in l. actione, numero 10. & 15. C. de transact. 51
- 7 * dictio, præter, quando ponatur exceptiue, & quando additiue, ibi, nu. 2. 61
- 7 * dictio, mox, importat ipso iure, in l. si quis maior, nu. 10. C. de eod. 110
- 7 * dictio, donec, importat quādam conditionem extensiuam, in l. ambiguitatē, nu. 2. C. de vsumfructu. 124
- 7 * dictio, aut, constituit duos reos in solidum, in Auth. si quando, numero 1. C. de constit. pec. 156
- 7 * dictio, ex, cuius sit natura, in l. lex placito, nu. 3. C. de rer. per. 20
- 8 * dictio, secundum, quod non faciat conditionem in l. si testamentum, nu. 1. & 2. C. de inst. & subst. 23
- 8 * dictio, vterque est collectiua, vter & alter, distributiua, in l. cum quidam, nu. 1. C. de impub. & aliis subit. 23
- 8 * dictio, quisquis, est distributiua, in l. si quis duobus, numero 3. ibid. 23
- 8 * dictiones, quoad, quādiu, donec, & dum, quod faciant conditionem, in l. j. nu. 1. & 2. C. de leg. 37
- 8 * dictio, seu, videtur amplificatiue, in l. cum quidam, nu. 2. C. de ver. sig. 39
- 8 * dictio, mox, quomodo intelligatur, in l. momentaneæ, numero 2. C. vn- de vi. 93
- 8 * dictio, nauicularius, tribus modis sumitur, in rub. C. de nauicul. lib. x. 28
- 8 * dictio, siue, de eius natura verba disiungit, & sensum coniungit, ibi, nu. 2. 46
- 8 * dictio, vir, qualiter intelligatur in l. j. nu. 41. C. de dignit. lib. xij. 46
- 8 * dictio, aliter, & cum a lege profertur aliquid cum qualiter, vtrumque debet probari, in l. ait prætor, §. quod autem, nu. 1. ff. de quis in flu. pub. 137
- 6 * dictio, incontinenti, qualiter accipitur, in l. 1. §. qui præfens, nu. 3. ff. de verbo obligatio. 2.
- 9 * dictio quatenus, ponitur duobus modis, in Auth. de hæred. & falc. nu. 1. 2.
- 9 * dictio nec, si habet copulam inclusam quod resoluitur in ne non, §. quod au- tem, nu. 12. in Auth. de fideiuss. 9
- 9 * dictio, prope, quod refertur ad modicum tempus puta sex mensium, in §. si ve- ro intra, nu. 1. in Auth. de monach. 9
- 9 * dictio, amplius, & si apponatur in libello quid importet, ibi, nu. 2. 9
- 9 * dictio, haud pro non, aut alternatiua, in §. si vero, nu. 3. in Auth. de non al. aut permut. reb. eccl. 13. & in l. 1. nu. 2. C. quib. nu. ex lib. x. 24
- 9 * dictio, etiam quod implicet casum contrarium, in §. iudicare, nu. 4. in Auth. de defens. ciuit. 16
- 9 * dictio, sape, in quot vicibus verificetur remissiue, in §. audient, nu. 5. in Auth. de eod. titu. ibid
- 9 * dictio, alius, quod habet implicare alium casum, in Auth. de mand. princ. in principio, nu. 4. 16
- 9 * dictio, alius, implicat nisi id quod præcedit se non compatiatur eo, cui datur pro relatiuo, in Auth. vt defunct. seu fu. eo. in prin. nu. 2. 26
- 9 * dictio, vique, quod includat terminum tantum cui adiungitur & quando po- natur et am exclusiue remissiue in Auth. vt ab illius & cat. nu. 1. 28
- 9 * dictio, siue, qñ est mere alternatiua, ponitur quoad sensum, & quoad verba, & quoad sensum tantum, in Auth. vt omnes obed. iud. in prin. nu. 11. & 13. 28
- 9 * dictio, iuxta, quid importet, in Auth. vt non luxu, cont. nat. nu. 8. 33
- 9 * dictio, plerunque, quod denotat regulam, in Auth. vt sine prohibi. mat. n. 11. 42
- 9 * dictio, pro, denotat remotionem, in Auth. de alienat. & emphyteu. in prin. nu- mero 7. 51
- 6 * dictio, quodammodo, est nota improprietatis, in l. 4. §. Cato, nu. 10. ff. de verbo obligatio. 7
- 6 * dictio, ante calendas, intelligitur finitas, in l. qui ante calendas, n. 1. ff. de verb. oblig. 11
- 6 * dictio, dena, intelligitur de viginti in statuto poenali & apposita in stipulatio- ne annua, intelligitur de decem, in l. stipulatio ista, §. eum qui, nu. 2. ff. de ver- bo. obliga. 18
- 6 * dictio, eum, adiecta futuro indicatiui, facit stipulationē nō valere, secus si ac- ciatur futuro subiunctiui, quia valet, & quæ sit ratio differentie, in l. centesi- mis, §. si ita stipulatus fuero, nu. 1. ff. de verb. obl. 20
- 4 * dictio, donec, & quousque, principaliter denotat tempus, secundario cōditio- nem, sicut dictio, cum, ibi, nu. 5. 120
- 4 dictio, vna pro alia ponitur, quando expedit, in l. eas causas, nu. 1. ff. de cōditio. & demonstratio. 24
- 6 dictio, siue, est disiunctiua, l. si quis ita stipuletur, nu. 1. ff. de verb. ob. 24
- 6 dictio, quantum, refertur ad quantitatem, nō ad speciem, l. stipulationum quæ- dam, nu. 1. ff. de verb. obl. 28
- 1 dictio, donec, dum, vel quādiu, & similes an faciant conditionem vel modū, l. seruitutes, nu. 2. ff. de seruitutibus. 181
- 3 Dies interij computatur in dilatione, de qua l. 1. §. sed si maritus, ff. de lib. agn. quia intelligitur de momento ad momentum, ibi, nu. 2. 34
- 2 Dies datæ dilationis an computetur in dilationem, ibi, nu. 3. 34
- 2 Dies, aut consul non requiritur in priuata scriptura, & quando requiritur, in l. cum tabernam, §. idem quæ fuit, nu. 1. ff. de pig. 133
- 4 dies vltimi anni an debeat esse completus, in l. si cui legetur, nu. 2. ff. de leg. 1. 13
- 2 Dies incertus & conditio quomodo differant, l. nam & si cum moriar, nu. 1. ff. de conditio. indeb. 47
- 3 Dies certi, & incerti, & conditionis diuersitas, & eius ratio, in l. hæreditas, nu. 3. ff. de hæred. insti. 109
- 2 Dies est pars stipulationis, sicut summa, in l. lecta, nu. 23. ff. si cer. peta. 20
- 4 Dies cedit a tempore mortis in seruitutibus realibus, in l. si fundum, num. 2. ff. de serui. leg. 69
- 2 Dies, qui tacite inest stipulationi, non est in potestate rei, vel actoris, sed lex de- clarat, in l. non vtrique, §. si quis ita, nu. 1. ff. de eo quod cer. loco. 68
- 1 dies coeptus qñ habeatur pro cōpleto, in l. denique, §. minorē, n. 2. ff. de mino. 131
- 4 Dies fideicommissi vniuersalis, quando cedat, in l. vbi pure, nu. 2. ff. ad Treb. fol. 337. & l. quidam, nu. 1. ff. eo. tit. 138
- 1 Dies termini quando computetur in termino, in l. 1. nu. 1. ff. si quis cau. 66
- 8 Dies legati quando cedat quo ad transmissionem, in l. 1. §. & cum lex, nu. 1. C. de cadu. tol. & quando quo ad obligationem, nu. 2. 49
- 2 Dies legati quando cedat quo ad translationem domini, ibi, nu. 3. 49
- 2 Dies legati quare in casibus expressis, in l. 1. §. in nouissimo, cædat, nō nisi ab adi- ta hæreditate, ibi, nu. 2. 50
- Quid in seruitutibus realibus, ibi, nu. 3. 50
- 1 Dies quando incipiat, in l. morē Romano, nu. 1. ff. de feriis. 70
- 7 Dies feriatus p aliquo, erit etiā §. se. in l. die sabbati, n. 1. C. de iud. & cecicil. 25
- 1 Dies quo celebratur contractus apponi debet, non quo extēditur per notariū, in l. si quis, in repe, §. si initium, nu. 16. ff. de eden. 75
- 1 Dies appositus in vna ratione intelligitur communis ad omnes sequentes, in l. si quis, §. si initium, nu. 1. & in repe, nu. 1. ff. de eden. 73. 74
- 2 Dies appositus in medio libri instrumentorum, intelligitur repetitus in sequē- tibus, ibi, nu. 2. & in repe, nu. 20. 75
- 2 Dies appositus in fin. libri refert ad præcedētia, si hoc exprimatur, aliàs secus, ibi, nu. 3. & in repe, nu. 33. 76
- 2 Dies appositus in principio filæ non intelligitur repetitus in aliis, ibi, nu. 7. vi- de latius in repe, nu. 22. eod. 76
- 1 * Dies appo- situs in fine libri quando sit communis ad omnia instrumenta præ- cedentia, in l. si quis, §. sed initium in repe, nu. 21. ff. de eden. 75
- 5 * dies & consul non requiritur in priuata scriptura, in publica sic, in l. in sum- ma, §. idem Iabeo, nu. 2. ff. de aq. plu. 75
- 5 * dies in legatis relictis sub cōditione ea purificata nō trahit retro ad tēp mor- tis vel adita hæreditatis, in l. si is qui pro en ptoe, n. 47 ff. de vsumcap. 96
- 9 * dies interpellat pto homine, Item dies tacita per creditorē interpellat, in §. loca

Index singularium materiarum

- Loca nu. r. insti. de verb. obliga. 89
- 5 Dies an sit appositā causa differendæ solutionis, vel tollendæ obligationis. in l. obligationem. nu. 1. ff. de act. & obli. 163
- 6 Dies commissi criminis si apponitur in accusatione, & non probatur, reus absoluitur. in l. si qui reus. nu. 9. ff. de pub. iud. 140
- Diei variatio facit videri diuersam rem esse propter temporum varietatē. ibi.
- 6 Dies in factis est de substantia stipulationis. in l. ita stipulatus. nu. 2. ff. de verbo. obligatio. 39
- Diei omisso quando vitiet stipulationem. ibi. nu. 3.
- 8 Dies termini si cadit in diem feriatam, quando debeamus inspicere præcedentem diem non feriatam. in l. 2. nu. 4. C. de temp. appel. 83
- 6 Dies est duplex. in l. vrbis appellatio. §. cuiusq; diei. n. 1. ff. de verbor. signific. 232
- 6 Dies vel nox, an dicatur sero, vel mane. in l. aut facta. §. tepus. n. 2. ff. de poen. 187
- 6 Diei incertæ cursus an constituit quem in mora. in l. ita stipulatus. nu. 43. ff. de verbo. oblig. 42
- Diei appositæ causa multiplicandæ obligationis cursus quando cōstituat quæ in mora. ibi. nu. 45.
- 9 Dies appositā in vno instrumento, quando videatur in alio repetita. in Auth. vt præpo. no. impe. nu. 16. 23
- 4 Dies impedimenti non computatur in termino. in l. quibus. nu. 1. ff. de cōditio. & demonstratio. 114
- 6 * Dies commissi criminis non debet inferi in accusatione & quando. in l. libellorum. nu. 2. & 12. ff. de accusat. 145
- 4 Dies certa omni certitudine, quare non impedit necessitatem obligationis tollendæ, sicut dies incerta. in l. hæres meus. nu. 2. ff. de cond. & demon. 120
- Dies certa à conditione qualiter cognosci possit. ibi. nu. 3.
- 7 dies in lege clausa in corpore iuris non requiritur, secus in priuilegio. in prima consti. C. nu. 20. de no. Codi. facien. 3
- 6 Dies commissi criminis nō debet inferi in accusatione, & qñ. in l. libellorum. n. 7. & 12. ff. de accusat. 145. & l. denūtiat. §. quid tamen. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 159
- Dies dari libelli accusatori non apponitur, sed notarius apponit. ibi. Dies commissi delicti inferi debet in accusatione quando in illo die delictum est punibile. ibi. nu. 12.
- 1 Dies pauci intra quos quis potest moram purgare, sunt in arbitrio iudicis. in l. & si post tres. nu. 3. ff. si quis cautio. 68
- 2 Dies tacita nec expressa quando non est in obligatione, reus non constituitur in mora, nisi per interpellationem. in l. item illa. nu. 8. ff. de constitu. pecu. 72
- 4 Dies & cōditio appositā in principali, videtur repetita in accessorio. in l. licet. nu. 12. ff. de leg. 1. 18
- Dies appositā in conditione an videatur repetita in substitutione. ibi. nu. 15.
- 5 Dies interpellat pro homine. in l. traiecit. nu. 1. ff. de actio. & obligatio. 162
- 6 Dies quando est incerta, cedit dies obligationis, sed nō venit. in l. in omnibus. nu. 1. ff. de reg. iur. 237
- 1 Dieta integra datur pro modico, quod superest vltra xx. miliaria. in l. 1. nu. 3. ff. si quis cautionib. 66
- 4 Diffamare aliquem de maleficio quomodo intelligatur. in l. Turpia. nu. 3. ff. de leg. 1. 15
- 8 * Differentia quæ sit inter legem finalem. C. de edicto diui Adr. toll. & interdictum quorum bonorum ad petitionem hæreditatis, in d. l. fin. §. fin autem aliquis. nu. 5. & 6. 34
- * Differentia inter tria remedia quæ competunt hæredi. ibi. nu. 15.
- 8 * Differentia fideicommissariæ, & directæ libertatis quod hodie etiam durat, in l. omne verbum. nu. 3. C. commu. de leg. 44
- 8 * Differentia inter manifestum & notorium, in Auth. qui semel. nu. 16. C. quo. & quando. iud. 65. & in l. Cives. nu. 2. C. de appel. 81
- 8 * Differentia inter sententiā & re iudicatam, & in l. litigatoribus. nu. 4. ibi. 81
- 8 * Differentia inter legem communem, & consuetudinem. in l. 2. nu. 5. C. quæ sit longa consuet. 113
- Differentia quæ sit inter consuetudinem & legem municipalem. ibi. n. 6.
- * Differentia inter litem, & causam remissiue. in §. si quis vero. num. 10. Auth. de testamen. 41
- 9 * Differentia inter generale & commune, prout ponuntur de materia generali & communi in præfat. insti. nu. 2. 57
- * Differentia inter iustitiam, & æquitatem. ibi. nu. 7.
- * Differentia inter ius quod porrigitur de generali, & ius approbatum, quod de communi ponitur. ibi. nu. 5.
- 9 * Differentia nō est in seruis siue ab initio, siue ex postfacto, secus in libertis, insti. de iur. pers. nu. 5. 62
- 9 * Differentia inter publica, & cōmunia, in §. litorum. nu. 1. insti. de rer. diuisi. 69
- 9 * Differentia sexus est hodie sublata, & hoc verū eo mortuo ab intestato, de cuius bonis agitur, sed in testamēto nihil immutatur, insti. de inoff. testa. n. 5. 76
- 9 * Differentia inter fundum instructum & fundum cum instrumento, vel fundum & instrumentum in §. idem & si fundus. nu. 1. insti. de leg. 79
- 9 * Differentia an sit inter capere, & accipere, in §. legari. nu. 2. insti. ibi. 80
- 9 * Differentia inter donationem causa mortis, & capionem causa mortis, in §. & cum super. nu. 2. insti. de lege falc. 82
- * Differentia quando fit inter legatum partis hæreditatis, & fideicommissum. insti. de fideicommiss. hered. in princ. nu. 5. eod.
- 9 * Differentia emancipationis, & patris potestatis an sit in totum sublata. in §. eadem. nu. 3. insti. de hered. quæ ab intest. 83
- 6 * Differentia an sit dicere ante calendas, & dicere in calendis, in l. qui ante calendas. nu. 2. ff. de verbo. oblig. 11
- 6 * Differentia inter si, & cum, ad hoc vt stipulatio valeat, in licentisimis. §. si ita stipulatus fuero. nu. 2. ff. de verbo. oblig. 20
- 6 * Differentia inter facta, & seruantes in stipulationem deducta, in l. stipulationes non diuiduntur. nu. 7. ff. de verbo. obl. 25
- 6 * Differentia inter declarationem voluntatis, & electionem, in l. inter stipulationem. §. si fidei. nu. 4. ff. de verbo. obl. 30
- 8 Differentia inter suos & emancipatos quoad collationē nō est sublata, nec etiā quoad acquisitionē, licet quoad successionē sic. in l. si emancip. nu. 11. C. de coll. 12
- 6 * Differentia, quādo stipulatio incipit à præcedenti cōuentione & quādo à cōditione, vt pmitrés incidit in poenā, in l. ita stipulatus. n. 13. ff. de verbo. obli. 40
- 6 * Differentia inter verbum lectis, & verbum inspectis, legi dicitur quod oculis corporis inspicitur, in l. qui Romę. §. duo fratres. nu. 17. ff. de verbo. obli. 46
- 6 * Differentia inter solutionem & liberationem in rub. ff. de ed. nu. 1. 80
- 6 Differentia inter actionem legis aquiliæ & actionem iniuriarū, in l. prætor edixit. §. si dicatur. nu. 3. ff. de iniuriis. 126
- 6 * Differentia quantum ad tormenta, inter causas pecuniarias & capitales, in l. Diuus pius. nu. 1. ff. de quæst. 179
- 7 * Differentia inter vestimentum rei, & rei interuētū, in l. legem. n. 4. C. de pac. 43
- 7 * Differentia inter vestimentum cohærentia contractus, & vestimentum rei interuentu. in l. petens. nu. 1. C. de eod. tit. 47
- 7 * Differentia quæ sit vtrum quis restituatur ad appellandum, sed non ad totam causam. in l. j. nu. 1. C. si sapius. de in integ. rest. 84
- 7 * Differentia inter ex & propter, in l. j. nu. 1. C. si seruus extero. 152
- 8 * Differentia glossæ inter furtū & plagium an sit bona. in l. si abducta. n. 3. C. de fur. 4
- 8 * Differentiæ ratio inter repudiationem & confessionem, in l. sicut maior. nu. 1. C. de rupud. hæred. 32
- 4 * Differentia quæ sit dicere, lego fundum cum instrumento, & lego fundum & instrumentum in l. si cui fundum. nu. 1. ff. de fund. insti. 75
- 4 * Differentia inter dictionem si, & cum, in l. 1. nu. 9. ff. de cond. & demon. 107
- 4 * Differentia inter si, & vt, in l. quibus. §. Terminus. num. 3. ff. de eodem titulo. 115
- 4 * Differentia quæ sit, inter contraria & diuersa. in l. sed & ipsi. numer. 1. ff. vt legat. no. ca. 147
- 4 * Differentia an sit inter res quæ pertinent ve re domini ad debitorem, & alias in modo interponendi decretum, in l. si legatorum. §. bonorum. num. 2. ff. vt in poss. leg. 149
- 5 * Differentia inter cedere & concedere, quia qui cedit, cedit v tiles, non qui cōcedit, in l. ad eum quem. nu. 2. ff. de donat. 62
- 5 * Differentiæ ratio quoad acquisitionem, inter seruum hæreditarium, & emptū vel legatum, in l. j. §. veteres. nu. 3. ff. de acq. poss. 76
- 5 * Differentia quando præcario constitui me a te possidere, & quando simpliciter me constituo tuo nomine possidere, item si conduco, in l. interdum. nu. 2. ff. de acq. poss. 85
- 9 * Differentia inter masculos & fœminas remissiue. in Aut. de monachis. in princ. n. 6. 9
- 3 * Differentia inter cautionem rati & hanc quam præstat tutor quando de mandato dubitat in l. vulgo. n. 1. ff. de administra. tut. 53
- 3 * Differentia inter, & cum, in l. Gallus. §. quidam recte. n. 5. ff. de li. & post. 93
- & in l. Titig. rextores. §. nihil. ff. de leg. j. 11
- 4 Differentia secundum plus, & minus non differunt genere, sed specie. in l. si. nu. 2. ff. de fund. instru. 78
- 5 Differentiæ substantiales faciunt differentiam in specie, non differentiæ quæ in muntur ex qualitatibus. in l. j. nu. 19. ff. de actio. & obli. 161
- 6 Difficultas licet non impediatur obligationem principalem, tamen superueniens ex postfacto impedit committi stipulationem poenalem. in l. iiii. §. Cato. nu. 14. & 17. ff. de verbo. obl. 7
- 2 Difficultas quando impediatur moram. in l. quod te mihi. nu. 14. ff. si cer. pet. 7
- 2 Difficultas non impedit contrahi obligationem in d. l. quod te. nu. 13. eod.
- 6 * Difficultas non impedit obligationem, quando vitiet in l. continuus. §. illud inspicendum. nu. 1. & 4. vbi. distinguit. ff. de verbo. obl. 52
- * Difficultas quando impedit moræ commissionem. ibi. n. 6.
- 6 Difficile dicitur, quod propter impedimentum personæ non potest fieri. l. cōti eod.
- Difficultas quando impediatur exactionem. ibi. nu. 5.
- Difficultas quando impediatur poenæ commissionem. ibi. n. 7.
- 4 Difficultas præstationis in cōtractibus bonæ fidei subducitur, sicut in legati. in l. si mihi. §. si quis seruos. nu. 1. ff. de leg. j. 7
- 5 Difficultas nō excusat ab eo, quod principaliter deuenit in obligationem, sed ab eo, quod deuenit in poenæ commissionem. in l. apud Celsum. §. si in arbitrum. nu. 1. ff. de do. mal. & met. excep. 158
- 2 Difficultas nō excusat actorem in mora, sicut excusat reum, & de ratione. in l. item illa. nu. 2. & 6. de consti. pecu. 72
- 8 Diffinitio cui non congruit, nec diffinitum. in l. si quis seruo. nu. 2. C. de furt. 5
- 3 Diffinitio testamēti facta p iuriscōsultū, q sit perfecta. in l. j. nu. 1. ff. de testamē. 82
- Diffinitio debet ponere substantia rei diffinitæ. ibi. n. 2.
- 5 * Digestum nouum quare sic appelletur, in rub. ff. de op. no. nunc. nu. 9. 2
- 1 digitus non est membrum, sed officium membri. in l. non sunt. nu. 1. ff. de fla. tu homi. 23. & in l. publicorum. n. 13. ff. de pu. iu. 139
- 8 Dignitas annexa officio non remanet eo finito, si officium est temporale. in l. vnica. nu. 14. C. de mul. lib. x. 25
- 9 Dignitates liberantes a curiali fortuna, liberant à patria potestate, & quæ sunt in authen. consti. quæ de dig. nu. 2. 13
- 8 dignitas quot modis dicatur & qualiter accipitur, & quid sit, quando est idem quod nobilitas. in l. j. n. 44. 47. C. de digni. lib. xij. 46
- Dignitas diuiditur per gradus, & qui sunt illi gradus. ibi. n. 45.
- 8 dignitas proueniens ex accidenti non extenditur vltra pronepotes, secus si ex origine. in l. j. n. 35. C. de digni. lib. xij. 46
- 1 Dignitatem petere quādo quis possit, & pro ea pecuniam promittere. in l. Dacbarius. nu. 1. & in repe. nu. 2. ff. de offi. prætor. 32
- 8 Dignitatem nullus habere potest à seipso, sed oportet quod per aliū conferatur, & ea si assumens incidit in crimē falsi in l. j. n. 64. C. de digni. lib. xij. 47
- 8 Tres causæ quæ possunt impellere ad concedendam dignitatem, non tamen necessitant. in l. j. nu. 65. C. de digni. lib. xij. 47
- Dignitates etiam propter vitia conceduntur. ibi. n. 6
- dignitas quando conceditur ex mera gratia. ibi. nu. 67.
- 9 Siquis, vel alius aliquis dat pro dignitate meā, an de eam dimittere. in Auth. vt iudicet quoquo loco. n. 5. 13
- 8 dignitas aliqua potest esse ex forma statutorum, quæ non sit de iure communis in l. j. nu. 83. C. de dig. lib. xij. 47
- Progenies est causa concedendi dignitatem. in l. j. nu. 69. C. de digni. lib. xij. 47
- 9 digni

- 6 * Dignitates plures si quis habet & scribit debet illas exprimere, vt de persona mandante maior habeatur certitudo, in prefatio. inst. n. 17. & 18. 58
- 9 dignitates, quæ liberant aliquem à curiali fortuna. i. Aut. vt ordina. prae. n. 3. 28
- 4 dignitas, quam quis habet per se, est fortior, quam illa, quam quis habet per alium. l. quod principi. n. 3. ff. de leg. ij. 34
- 9 dignitates conferunt à Principe vel prefecto. i. Aut. vt iudi. si quoquo suffra. n. 2. 13
- 3 dignitatem quando quis consequatur ex sola electione. in l. ex eo tempore. nu. me. 6. ff. de testa. mil. 142
- 7 dignitas maior est in masculo, quam in foemina. in l. j. nu. 1. ff. de sena. 30
- 7 dignitas descendit, & non ascendit regulariter. ibi. n. 2.
- 7 dignus quilibet praesumitur, quis non probatur indignus. in l. cum quidam. nu. me. 5. ff. de leg. ij. 30
- 7 dignus quis praesumitur ex fama, item innocens. in repe. l. Barbarius. num. 22. ff. de offic. prae. 34
- 4 dilatio qualibet data ad probandum est peremptoria. l. si n. nu. 1. & 9. ff. de feriis. fol. 70. & l. j. nu. 1. C. de dila. 99
- 4 dilationes plures dantur accusato, quam accusatori, & plures in causa capitali, quam ciuili. ibi. nu. 2. & 15.
- 4 dilatio omnis requirit causae cognitionem, & quæ cognitio requiratur in data prima dilatione. ibi. nu. 3. & quæ in secunda. nu. 4. 71
- 4 dilatio secunda datur propter impedimentum, quod fuit in prima, & quæ sit iusta causa dandi secundam dilationem. ibi. nu. 5.
- 4 dilatio secunda data sine causae cognitione non valet. ibi. nu. 7.
- 4 dilatio data ad probandum ante litem contestatam est peremptoria. ibi. nu. 9.
- 4 dilatio vna pro omnibus dari potest, quando sunt plura capitula seinuicem impediencia. ibi. nu. 7.
- 4 dilationes duæ, vel tres dantur in causa criminali sine causae cognitione, & et ulteriores cum causa. ibi. nu. 11.
- 5 dilatio expectatoria non intelligitur peremptoria, nisi dicatur. ibi. nu. 12.
- 5 dilationes probatoriae sunt arbitrarie. in l. j. nu. 10. ff. de re iud. 106
- 4 dilatio ad probandum si est elapsa, non datur alia, nisi causa cognita. ibi. nu. 10.
- 3 dilatio vna pendente potest alia dari, si non est praedicialis ad primam. ibi. nu. 12. & l. quando. nu. 8. de acquir. hered. 169
- 4 dilationes quæ simul, vel vna ad duplicem actum possunt dari. ibi. nu. 13.
- 7 dilationem semper habet, quando quis conuenitur ad denunciandum, & ad quæ negotium principaliter spectet, vt possit uti eius defensionibus. in Auth. qua in prouincia. nu. 6. C. vbi de cri. agi. oport. 101
- 4 dilationem habent laborantes, conductores, & emptores, & similes ad denunciandum domino, vt instruat ad defensionem. ibi. nu. 8.
- 4 dilationes legales, vel iudiciales currunt minori, licet possit restituere. in l. & si sine. s. item & in harem. modicis. nu. 1. ff. de mino. 133
- 5 si iudex assignat condemnato tempus quadrimestre ad soluendum, an talis dilatio dicatur legalis. in l. si arrogator. nu. 24. ff. de adoptio. 28
- 6 dilatio reintegratur propter casum repentinum in l. si ita. nu. 1. ff. de ver. obl. 11
- 6 dilatio data ad probandum, tota integratur si impedimentum tota absorbit. ibi. nu. 3.
- 7 dilationes plures dantur ad allegandum. in l. iudices. nu. 4. C. de iudi. 93
- 6 dilatio de qua in l. inter accusatorem. ff. de pub. iud. hodie est ampliata in criminalibus, sicut in ciuilibus. ibi. nu. 5. 142
- 5 dilationes si plures dantur, vna pro prima, alia pro secunda, alia pro tertia, an teneatur citatus in vnaquaque comparere. in l. si ita. nu. 2. ff. de ma. testa. 67
- 4 dilatio quando des. ppter absentiam aduocati. l. aut. s. deinde. n. 2. ff. quib. ex cau. maio. f. 142. l. si log. n. 1. ff. de iur. f. 151. & l. prae. s. si post. ff. de vac. exc. mun. 153
- 9 dilatio xx. dierum quando possit per iudicem abbreviari. in §. illud quoque. nu. me. 8. in auth. de exhib. reis. 24
- 8 dilatio legalis nemini debet esse damnosa. in l. cum Sillanianum. num. 1. C. de his quib. vt indig. 36
- 4 dilatio data ad aliquid faciendum, quod est nullum, non impedit processum. in l. cum pater. s. curatoris. nu. 1. ff. de leg. ij. 42
- 8 dilationes xxx. dierum de quibus in Auth. qui semel. C. quomodo & quando iud. non possunt de iure abbreviari, sed consuetudine. ibi. nu. 14. 94
- 4 dilatio debet cessare causa dilationis finita, in l. liberto suo. §. pater duos. nu. 1. ff. de annu. lega. 65
- 9 dilatio si est data ad producendum instrumenta, non poterunt testes produci. in rub. in auth. de instru. caute. nu. 2. 30
- 3 dilatio decem dierum, si ille, cui est data dilatio expedit prima die, iudex potest procedere, finita causa dilationis est finita dilatio. in l. si quis hæres. nu. 1. ff. de acquir. hered. 155
- 2 dilatio quando statuitur absentem, notificari potest ei per nuntium, vel epistolam. in l. Labeo etiam. nu. 3. ff. de iureiur. 34
- 5 * dilationes probatoriae sunt peremptoriae, etiam si non dicatur in l. si finita. §. Iulianus. nu. 9. ff. de damn. infecti. 30
- 6 * dilationes expectatoriae post litem contestationem debent dici & peremptoriae. ibi. 205
- 6 * dilatio quando datur nimis magna vel secunda cum non debeat dari quando possit appellari. in l. ante sententiam. n. 24. ff. de appellat. recip. 86
- 7 * dilatio est reciproca inter reum & actorem, i. l. pete. n. 6. C. de tēp. i. integ. rest. 86
- 8 * dilatio data reo prodest fideiussori. in l. sancimus. nu. 1. C. de vsu. rei iud. 88
- 2 dilatio si est data alicui, quod veniat tali die, quanto tempore debeat expectari. in l. lecta. nu. 35. ff. si cer. pet. 21
- 9 dilationes plures hodie etiam dantur in causis pecuniariis. in §. quoniam vero. nu. 6. in auth. de test. 39
- 6 * dilationes probatoriae in causa quot dantur, in §. sed hoc. numer. 1. in Auth. vt cum de appel. cog. 47
- 8 * dilationes quæ dicuntur peremptoriae in l. cessante. n. 6. C. quo & quā iud. 61
- 9 dilatio ad denunciandum domino datur illi, qui vult defendere absentem, promittendo de iudicio sisti, & iudicato soluendo. in §. si vero aliter. num. 3. in Auth. vt omnes obe. iudi. promissa. 29
- 7 dilatio concessa principali an porrigatur ad fideiussorem. in l. j. num. 4. C. de praeci. impe. offe. 31
- 9 dilatio ad producendos testes existentes extra prouinciā, vel ciuitatē, quā dāda est petenti quanta pecuniā deponat petens. in §. & quā. nu. 19. in Auth. de testi. 40
- 4 Dilatio in dubio praesumitur appositā gratia dilatoris. in l. cum qui. nu. 2. ff. de annu. lega. 64
- 7 Dilatio, de qua in Authen. offeratur. C. de lit. contesta. causa cognita potest minui. ibi. nu. 9. 98
- 8 Dilatio quā datur parti octo dierum ad aliquid faciendum tunc si in vltima die illud facit, non est necessaria citatio aduersarij. in l. 2. nu. 2. C. de temp. ap. 83
- 4 * Dilecti in substitutione, videtur & dilecti in fideicommissio, nisi ratio terminis vel praesumpta voluntas aliud induceret. l. Iulius Phœbus. n. 1. ff. ad Treb. 146
- 3 DIMINUTIO quæ fit de legatis duplex est. l. si vero. n. 1. ff. de test. mili. 140
- 8 Diocesani appellatiōe continentur ciuitas. in l. vna. nu. 2. C. de priua. carce. 119
- 7 Directio quod non licet, an licet per obliquum & quā. in l. 1. nu. 1. ff. de aut. tut. 59
- 1 Discipulus excusare debet sententiam magistratū sui. in l. dicere autem. numer. 2. ff. de arbit. 146
- 2 Dissensus partium à contractu quomodo probetur. in l. si ego. n. 6. ff. si cer. pe. 14
- 4 Disiuncta quando cadit inter totum, & partem, totum partem non comprehendit. in l. 1. nu. 4. ff. de re. du. 96
- 4 * Disiuncti verbis dicitur illi quibus eadē res legatur in diuersis orationibus, sed re coniuncti, in l. re coniuncti. nu. 4. ff. de leg. 3. 59
- 8 Disiuncti verbis dicuntur illi, qui ponuntur in diuersis orationibus. in l. 1. §. his ita. nu. 5. C. de cadu. tol. 59
- 3 Disiuncta quando accipitur pro coniuncta. l. Lucius. nu. 1. de hær. inst. fol. 113. l. si ex toto. §. si ita. nu. 2. ff. de leg. 1. fo. 5. l. Quintus. nu. 5. & 8. ff. de aur. & ar. leg. fol. 87. & l. sape. nu. 4. ff. de verb. sign. 232
- 4 * Disiunctiua hominū, quando ponatur pro coniuncta. in l. si is qui ducenta. §. vtrum. nu. 3. ff. de reb. dub. 99
- 4 Disiuncta posita inter personas, inter quas cadit affectio ordinata nunquam soluitur in coniunctam. in l. cum pater. §. a te peto. nu. 1. ff. de leg. 2. 43
- 5 * Discutio quando fit vt possit perueniri contra tertium possessorem, non sufficit relatio nuncij se nihil inuenisse sed requiritur iudicis declaratio, in l. stipulatio de operis. §. habet autem stipulatio. nu. 4. ff. de ope. no. nun. 22
- 4 * Disiunctiua quando ponatur pro coniunctiua. in l. ille aut. nu. 1. ff. de leg. 3. 51
- 4 * Disiunctiua quando cadit inter genus & species accipitur pro coniuncta. in l. Quintus. nu. 1. & 3. ff. de aur. & ar. leg. 87
- 6 * Disiunctiua quā sumat p idest remissive in l. sape ita. n. 5. ff. de verbo. significa. 233
- 8 * Disiunctiua quā ponitur pro coniuncta, in l. cum quidam. nu. 1. C. de leg. 39
- 6 Discussio quā fit, an sufficit relatio, vel debet super relationem pronunciari. in l. exitus. nu. 1. ff. de acqui. pos. 87
- 7 Discussio bonorum, & rerū quō fiat. in l. si. §. cū aut. nu. 2. C. de his qui ad eccl. 25
- 6 * Disparitas in substantia obligationis non impedit duorum reorum constitutionem. in l. si ex duobus. §. si a Titio. nu. 1. ff. de duob. reis. 57
- 6 Disparitas qualitatibus, quæ speratur reduci ad paritatem, non vitiat constitutionem correorum lex duobus. l. ff. de duob. reis. 56
- 6 * Dispensatio per papam an valeat ignoranti. in §. si quis. nu. 4. inst. de leg. 79
- 6 * Dispensandi potestatem habens cum spuris & cū incestuosis an poterit spurium & incestuosum simul legitimare. in l. vni passim. §. praescriptione. nu. 1. ff. ad l. Iul. de adul. 162
- 4 Dispensatio facta circa vnum defectum, non porrigitur ad alium. l. cū propter. nu. 1. ff. de leg. praestan. 157
- 8 Dispensare super defectum personæ electi, quando quis praesumatur. in l. vltima. nu. 2. C. si seruus liber. lib. x. 19
- 3 * Disponere sufficit quoque voluntatis iudicio interueniente ab intestato, in l. militis codicillis. §. veteranus. nu. 1. ff. de milit. test. 141
- 3 Dispositio. l. filio. ff. de instit. rup. test. an habeat locū liberis extantibus. ibi. n. 26. 102
- 3 Dispositio d. l. filio. an habeat locū, in aliis liberis, licet loquatur in huius. 102
- 7 Dispositio §. si decem. in l. si non sortem. ff. de cond. indeb. corrigitur per l. i. quā. C. de cond. indeb. ibi. in d. l. si quis. nu. 1. 117
- 7 Dispositio l. 1. C. de sacrosan. eccl. an habeat locum in eo, qui est in actu morie di ciuilitur. in repe. d. l. 1. nu. 40. 9
- 7 Dispensatio l. 1. C. de sacrosan. eccl. habet locū in quacunque dispositione facta ad pias causas, etiam in non constituto in mortis articulo. & lex in contrarium facta non valerit. ibi. nu. 80. 11
- 7 Dispositio l. vniuersa. C. de praeci. imper. offe. an habeat locum siue quis imptauerit pro se, siue pro alio. ibi. 33
- 2 Dispositio l. interdum. ff. qui pō. in pig. ha. habet locū etiam si prior habeat rem specialiter hypothecam. in d. l. interdum. nu. 3. 134
- 9 Dispositio §. vnum quidam. in Auth. vt omnes obed. iud. habet locum & in delictis & contractibus. ibi. nu. 4. 28
- 9 per dispositionem §. hinc nos. in Auth. de nup. hodie reducitur ad distinctionem l. mater. C. ad Tertul quantum ad successionem ab intestato, vt distinguatur bona paterna ab aliis. in §. cū igitur. nu. 8. in auth. de nō elig. fecit de nub. 6. tex. in §. 1. & 2. in Auth. de hær. quæ ab intest. non corrigitur in §. hinc nos. in Auth. de nup. ibi. nu. 9.
- 4 Dispositione testatoris, vel partium ille cuius dicto stari debet, quando iurare teneatur. in l. Theopompus. nu. 7. ff. de dot. praereg. 72
- 4 Dispositio §. si Sempronius. in l. huiusmodi. ff. de leg. 1. habet locum si legatarius à quo res est relicta, eam legat ibi. nu. 1. 20
- 9 Dispositio de qua in auth. de immen. dona. habet locum in muliere donante. in auth. de immen. do. nu. 13. 42
- 4 Dispositio testatoris si ex aliqua causa commutatur in alia, in dispositione commutata non intelligitur repetita poena, quæ erat in prima. in l. in testamento. nu. 2. ff. de cond. & dam. 113
- 9 Dispositio §. illud. in Auth. vt nulli iud. an renunciari possit. in d. §. & illud. n. 3. 53
- 3 Dispositio auth. sacramenta. C. si acuer. vend. an habeat locum in quasi contractibus. in l. quid ergo. §. contrarium. nu. 2. ff. de contra. ind. tute. 78
- 4 Etiam quod habeat locum in liberationibus. ibi. nu. 3.
- 9 Dispositio constitutionis auth. de aquali. do. an habeat locum in creditoribus praeteritis, & etiam in futuris. ibi. nu. 9. 43
- 5 Dispositio l. 1. factū. ff. de act. & ob. loqui. i. omnibus actionibus in factū. nu. 170
- 4 Dispositio collata in tempus, quo finitur tutela pubertate, est etiam finitur etiam tutela finita morte. in l. liberto suo. §. pater duos. nu. 2. ff. de annu. leg. 45
- 4 Dispositio

Index singularium materiarum

- 4 Dispositio prohibitiua precedens, dispositione facit sequenti sub conditione, si contra prohibitionem factum fuerit. in l. pater filium. §. filium. n. 1. ff. de leg. 3. 54
- 4 Dispositio. §. ad municipium. in l. j. ff. ad leg. Fal. an hodie sit correcta. ibi. n. 2. 123
- 3 Dispositio l. & si contra. ff. de vulg. & pupil. non habet locum in filio præterito. ibi. n. 6. 130
- 2 Dispositio l. ciuitas. ff. si cer. pet. habet locum in omnibus collegiis, quæ per alios reguntur. in d. l. ciuitas. n. 11. 17
- 7 Dispositio auth. cassa & irrita. C. de sacrofa. eccl. habet locum medum in Italia, sed in toto mundo. ibi. n. 2. 14
- 2 Dispositio l. in legibus. ff. de testi. qñ habeat locum etiã in civilibus. ibi. n. 3. 145
- 9 Dispositio Authen. de hære. quæ ab intest. in quo peculio loquatur, vt descēdēs suo ascendenti præferatur. ibi. n. 6. 49
- 9 Dispositio constitutionis auth. de app. loquens in causa ciuili, habet locum etiã in causa criminali de qua compromissum fieri poterat. ibi. n. 4. 45
- 2 Dispositio l. pecuniam. ff. si cer. pet. quomodo procedat. ibi. n. 4. 19
- 3 Dispositio l. qui patri. ff. de acquir. hæredi. an habeat locum siue adiuit pupillus, siue non. ibi. n. 4. 153
- 4 Dispositiones reprobatae quæ dicantur. in l. n. 2. ff. de his quæ pe. cau. relinq. 101
- 5 Dispositio l. in omnib. ff. de iud. an habeat locum i. tractib. stricti iuris, & quid vertat i. causæ cognitione ad cauēdū. i. l. si creditor. n. 1. ff. de priui. cred. 127
- 9* Dispositio §. decurso. in aut. de rest. & ea quæ parit, quod habeat locum in dote, vel donatione propter nuptias à grauata persona constituenda siue exigenda. ibi. n. 5. 22
- * Item habet locum pro dote vel donatione propter nuptias pro filia, vel filio constituenda. ibi. n. 6. 22
- 7* Dispositio l. i. C. si aduersus creditorem, non habet locum in creditore non feneratorante, qui mutuauit minori. ibi. n. 3. 82
- 8* Dispositio legis si tempora. C. de fide instr. & iur. hast. fisc. lib. 10. quod etiã habeat locum in venditionibus rerum priuati, vel ciuitatis si tempus substationis sit appositum per officialem habentem potestatem. ibi. n. 2. 36
- 9 Dispositio de qua in Auth. de hære. & fal. in §. & hoc quidem, quando habeat locum. in d. §. & hoc. n. 3. 36
- 3 Dispositio auth. ex causa. C. de libe. præte. non conferuat legata rupto testamento præteritione filij, quem testator ignorabat viuere. in l. e. is qui vnum. n. 1. ff. de iure codicil. 17
- 3 Dispositio auth. ex causa. C. de li. præte. qñ habeat locum. l. filio. n. 4. cū seq. ff. de in iust. rup. testa. fo. 100. l. bona. §. si quis. n. 1. ff. de cap. & postlimi. reuerf. f. 214. l. si cut. certi. n. 3. C. de testa. mil. f. 14. l. §. substituere. n. 2. ff. de vulg. & pup. f. 118. & d. auth. ex causa. n. 2. 4. 7. & 8. fo. 29. & l. n. 4. 5. & 6. ff. de testa. tute. 40
- 9 Dispositio §. siue igitur. in authen. vt cum de app. & auth. ex causa, quod nō habeat locum vbi nemo est hæres institutus. in d. §. siue igitur. n. 11. 4
- 3 Dispositio l. is qui hæres. ff. de acq. hæred. an habeat locum in hæreditate aduetitia. ibi. §. si neque filius. n. 5. 145
- 6 Dispositio l. si index. ff. de var. & extraor. an habeat locum siue in delegato, siue compromissario, siue ordinario, siue arbitratore. ibi. n. 1. 230
- 7 Dispositio auth. sed iam necesse. C. de don. propter nup. an habeat locum in creditoribus præcedentibus, & quid in præteritis, & futuris. ibi. n. 1. 160
- 5 Dispositio §. si quis. in l. de pupillo. ff. de ope. no. nunc. loquens in prætore habet locum in quolibet alio officiali merum Imperium habente, & potestaté carcerandi, in d. l. de pupillo. §. si quis. n. 9. ff. eo. 10
- Dispositio d. §. non habet locum in officiali perpetuo, puta Episcopo, rege, vel principe. ibi. n. 10. 10
- Dispositio prædicti § non habet locum in aliis, qui non possunt vocari in ius. ibi. n. 13. 10
- 5 Dispositio l. si finita. in §. si de vestigialibus. ff. de dam. in fec. loquitur in castro, vel villa. ibi. n. 1. 33
- Dispositio aut. malæ fidei. C. de præscrip. l. 6. tēp. loquitur in reb. immobilibus: & nō habet locum in mobilibus. in l. Pōponius. §. cum quis. n. 2. ff. de acq. pot. 83
- Item d. auth. loquitur in vniuersali successore, non in singulari. ibi. n. 3. 105
- Dispositio l. 2. ff. de re iud. tota loquitur in iudice ordinario. ibi. n. 1. 105
- 8 Dispositio l. cū nō solū. C. de bon. quæ libe. an habeat locum in quarela. ibi. n. 4. 55
- 5 Dispositio §. cum quis. in l. Pomponius. ff. de acq. pot. loquitur, & de vitio reali, & de personali. ibi. n. 4. 83
- 9 Dispositio constitutionis in auth. de immen. dona. quid addat ad titulum C. de inoffic. dona. in d. auth. de immen. dona. n. 10. 42
- 2 Dispositio l. eurent. ff. de testi. habet locum post lit. contest. ibi. n. 3. 146
- 4 Dispositio auth. ex causa. C. de libe. præte. confirmat substitutionem pupillare. in l. nam quod. §. si quis. n. 1. ff. ad Treb. 136
- 6 Dispositio facta per aliquid, quando possit egredi iurisdictionē disponentis, in l. relocatorum. §. interdicere. n. 1. ff. de interdic. & releg. 193
- 2 Dispositio §. si is qui. in l. nam postea. ff. de iure iur. an habeat locum in omni iuramento. ibi. n. 5. 23
- 5 Dispositio l. Cæsar. ff. de publ. & vestig. an habeat locum si mercator in casu dictæ legis non vi fluminis, non fuit redactus in insulam, sed vi inimici. in repet. l. Cæsar. n. 14. eo. tit. 51
- Dispositio l. vt gradatim. ff. de mun. & hono. loquitur de indefinita, quæ ex proprio significatu non comprehendit particularia sub se contenta. ibi. n. 17. 17
- 4 Dispositio generalis, an & quando deroget speciali, & e contra in l. Mæuius. §. eum qui. n. 1. ff. de leg. 2. 37
- 8 Dispositio auth. præterea. C. vnde vir & vxor. habet locum ascendentibus existentibus. ibi. n. 4. 11
- Dispositio auth. prædictæ habet locum in collateralibus tantū existentibus. ibi. n. 5. 11
- 8 Dispositio §. sicut autem. in l. quoties. ff. de admi. tut. & cura. corrigitur in tutore legitimo, & datiuo. ibi. n. 4. 52
- 3 Dispositio legis fructus. ff. solu. matri. an habeat locum in fundo dato æstimato in dotem. ibi. n. 8. ff. sol. mat. 7
- 4 Dispositio generalis non refertur ad ea, de quibus circa eadem causam specialiter est prouisum. in l. Stichus. n. 1. ff. de ali. leg. 86
- 4 Dispositio si est facta contemplatione alicuius, licet verba ad eum non dirigantur, tamen ei competit actio. in l. 2. §. videndum. n. 2. ff. ad Tert. 176
- 4 Dispositio §. Cato, habet tantum locum in stipulatione stricti iuris non prætorij. in l. poenales. §. Iulianus. n. 3. ff. ad leg. Falc. 127
- 4 Dispositio auth. minoris debitor. quando habeat locum in testamentaria tutela. in l. post legatum. §. amittere. n. 3. ff. de his quib. vt indig. 104
- 9 Dispositio constitutionis, vt hi qui obligati. an habeat locum in tutela. ibi. n. 2. & 4. 30
- 7 Dispositio l. si quis maior. C. de transact. q non habeat locum in minore. ibi. n. 60
- 4 Dispositio specialis derogat generali. in l. Titia. §. Lucius. n. 1. ff. de leg. 2. 31
- 5 Dispositio §. vitium autē. in l. fluminum. ff. de dam. in fec. loquitur de cautione quæ interponitur pro ædificio in loco priuato. ibi. n. 3. 37
- 7 Dispositio auth. ad hæc. C. de iudi. non habet locum de iure cano. ibi. n. 1. 93
- 5 Dispositio c. possessor. de reg. iur. lib. 6. non corrigit leges dicētes actionem tolli spatio 30. an. in l. sequitur. §. si viam. n. 2. ff. de vfu cap. 90
- 6 Dispositio l. si Titius. ff. de verb. obli. cōcordat cum l. ita stipulatus. eo. tit. in d. l. ita stipulatus. n. 20. 40
- 5 Dispositio l. qui in aliena. §. si. ff. de acq. hære. debet intelligi, quando post protestationem simpliciter adiuit cum nemine contrahendo in l. non solū. §. morte eius. n. 18. ff. de ope. no. nun. 14
- 2 Dispositio l. si conuenerit. ff. de pig. act. renunciari non potest. ibi. n. 2. 79
- 7 Dispositio l. sancimus. C. de iudi. in quibus differat ad dispositionem l. properandū. §. si autem alterutra. ibi. n. 1. & 3. C. de iudi. 94
- 7 Dispositio l. in bonæ fidei. C. de reb. cred. habet locum in omnibus causis civilibus, & criminalibus. ibi. n. 1. 115
- 8 Dispositio l. omne. C. de peti. bono. lib. 10. non corrigitur per auth. bona damnatorum. in d. l. omne. n. 6. 10
- 5 Dispositio c. pastoralis. de causa pos. & proprietate. procedit solum de æquitate canonica, ne lites litib. intricentur. in l. naturaliter. §. nihil commune. n. 16. ff. de acquir. pos. 81
- 3 Dispositio l. cum ex filio. ff. de vulg. & pup. an hodie sit correcta. per l. quoniã in prioribus. C. de inoff. testa. ibi. n. 2. 131
- 5 Dispositio auth. minoris debitor. an habeat locum in curatore bonis dato. in l. 2. §. queritur. n. 1. ff. de cura. bo. dan. 129
- 5 Dispositio §. si in publico. in l. prouinciali. ff. de ope. no. nun. habet locum in loco, qui est in publico vsu, non in prædio fisci, vel ciuitatis. ibi. n. 5. 8
- 3 Dispositio auth. ex causa. C. de libe. præte. conferuat hodie legata quando testamentum quærelatur causa incerta non vera. in l. j. n. 14. ff. de iu. codi. 169
- 5 Dispositio §. si alieno. in l. qui bona fide. ff. de dam. in fec. loquitur de iuramento calunnie, quod præstat ad probationem iuris petentis. ibi. n. 1. 28
- 9 Dispositio de qua in authen. vt sine prohib. locum habet in auia, & in auo paterno & materno. ibi. n. 4. 42
- 8 Dispositio l. cum filio. ff. de leg. j. an hodie habeat locum tam in hæreditate profectitia quam aduentitia. in l. cum filio. n. 9. ff. de leg. j. 6
- 8 Dispositio d. l. cum filio. loquens in filio legitimo, & naturali, habet locum in filio arrogato. ibi. n. 10. 10
- 4 Dispositio §. inuito. in l. bona. ff. de bon. pos. habet locum etiam in bonorum possessione edictali. ibi. n. 1. 151
- 9 Dispositio constitutionis auth. vt hi qui obli. an habeat locum si minor possidet rem tutoris, vel curatoris. ibi. n. 8. 30
- Dispositio d. constitutionis, habet locum si tutor vel curator, & minor pupillus possident res communes. ibi. n. 9. 30
- 7 Dispositio l. si C. in quib. cau. in integ. resti. non est necess. an sit fauorabilis minor. ibi. n. 3. 83
- Dispositio d. l. si. an seruiat nobis de vento, & propter quid facta fuerit. ibi. n. 7. 7
- 7 Dispositio l. j. C. ne lice. poten. habet locum in actore, & reo. ibi. n. 5. 72
- Dispositio d. l. j. habet locum etiã si patrocinium fuerit præstitum per familiam potentioris. ibi. n. 8. 8
- 8 Dispositio l. si C. de edi. di. Adri. tol. habet locum in omni successione, siue de iure ciuili, siue prætorio. in d. l. si. §. si autem. n. 19. 34
- 7 Dispositio l. si C. de testi. non habet locum quando testes fuerant examinati & publicati coram iudice. ibi. n. 5. C. de testi. 155
- 7 Dispositio l. femina. C. de sec. nup. an sit correcta, ita quod nullis super existentibus liberis propter præstitum ad secunda vota priuatur proprietate bonorum. in auth. ex testamento. n. 1. C. de sec. nup. 161
- 7 Dispositio l. i. j. C. vbi in rem ac. in quo possessore habeat locum, vt possit dominum in iudicio nominare. ibi. n. 6. 101
- 9 Dispositio l. optime. Auth. de nup. quod renunciari non possit. ibi. n. 6. 20
- 5 Dispositio l. si duo. §. creditores. ff. vt poss. loquitur etiam in his, qui nullo modo possident. in l. j. §. si tibi fundum. n. 4. ff. de itine. actuque priua. 145
- 9 de quo iuramento loquatur. §. si tamen. in auth. de instr. cau. ibi. n. 1. 31
- 7 Dispositio l. imo. C. de act. & obl. an renuntietur. ibi. n. 1. 121
- 9 Dispositio §. illud quoque. in auth. de trien. & semis. an habeat locum si actor post negationem rei, probat eius intentionem per sacramentum reo præstitum. in d. §. illud quoque. n. 10. 18
- 7 Dispositio auth. matri, & aux. C. quando mu. tut. off. fun. po. an habeat locum in matre, & auia naturali tantum. ibi. n. 3. 171
- 7 Dispositio l. neq. per epistolā. C. de confir. tu. non corrigitur per §. ex imperfecto. in l. hac consulti. C. de testa. in d. l. neque per epistolam. n. 1. 149
- 9 Dispositio §. primæ si quidem. in auth. de nup. quæ addat legi primæ, & secundæ. C. de secun. nup. in d. §. primæ si quidem. n. 4. 20
- 6 Dispositio §. Cato. in l. 4. de ver. obl. habet locum in obligatione faciendi diuina, in qua si vnus hæredum e contra facit, incidit in totā poenā. ibi. n. 1. & 3. 7
- 7 Dispositio l. si quis. C. de pact. an habeat locum in arbitro. ibi. n. 4. 48
- 7 Dispositio l. 2. C. de rescin. vend. habet locum in omnibus contractibus bonæ fidei. in l. maioribus. n. 1. C. commu. vtriusque iudi. 114
- 4 Dispositio l. cui vsus fructus. ff. de vfu. leg. non habet locum quando prædictum est in restitutione dotis. ibi. n. 6. 67
- 4 Dispositio l. si vnquam. C. de reuoc. dona. habet locum etiam in vna re, quando donatio fuit facta extraneo. in l. Titia. §. Imperator. n. 9. ff. de leg. 2. 45
- 9 Dispositio constitutionis Auth. apud quos oportet. habet locum tam in causa ciuili quam criminali. ibi. n. 6. 33
- 7 Dispositio l. res publica. C. qui ex cau. ma. habet locum in ecclesiis. ibi. n. 3. 87
- 6 Dispositio 6

- 6 Dispositio, §. Cato. in l. iij. ff. de verb. oblig. nō habet locū, qñ pœna petit actio-
ne bonafidei, informata ad deducium in pacto. ibi. num. 7. ff. de verb. oblig. 6
pifpositio l. in depositi. ff. de positi, loquitur in facio indiuiduo quo ad solutio-
nem tantam, ibid. nu. 8.
- 9 Dispositio §. rursus, in auth. vt spons. lar. g. an habeat locum in malafidei posses-
sore alienante, vt noceat emptori bonafidei, in d. §. rursus. nu. 3. 50
dispositio d. §. iustus. non habet locum in re mobili. nu. 4.
- 9 Dispositio §. studiū, in auth. de trien. & semis. habet locum in priuata scriptura.
in §. studium. nu. 1.
- 7 Dispositio auth. offeratur. C. de litis contest. determinatur per l. sciendum. ff. q.
iatisd. cog. in d. auth. offeratur. nu. 2. 98
- 9 Dispositio l. pœnales §. Iulianus. ff. ad l. Falcis. loquitur, quando ex stipulatione
de defendendo erat pœna apposta. in l. 4. §. Cato. nu. 13. ff. de verb. oblig. 7
- 6 Dispositio l. si adulterium. ff. de adul. in adulterio simplici est correctā: non in a-
dulterio cum incestu, ibi. nu. 1. 162
- 6 Dispositio §. quod autē, an habeat locum in quacunque militia, in d. §. quod au-
tem, nu. 1. in auth. vt lice. mat. & auia. 49
- 4 Dispositio l. cum auus. ff. de cond. & demon. habet locū, qñ substitutio fit à ma-
tre, vel ab ascendente per lineam maternam, ibi. nu. 1. 121
- * Et habet locum in filio naturali, & c. ibid.
- * Habet etiam locum si substitutio fiat nepoti emancipato, ibi.
- Dispositio l. cum auus. ff. de cond. & demon. non habet locum in ascendente ro-
gato à descendente, ibi. nu. 2.
- 5 Dispositio l. i. bonafidei. ff. de acqui. re. do. loquitur in re mobili. in l. pro empto
re. §. si à pupillo. nu. 2. ff. pro empto. 102
- 7 Dispositio auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccl. nō habet locum in fratribus
minoribus, ibi. nu. 13. 18
- 2 Dispositio loquens de summaria cognitione, intelligitur quo ad ordinem pro-
cessus, non quo ad probationem, in l. nec quicquam, in repet. §. vbi decretū,
nu. 5. ff. de off. procon. & lega. 36
- 4 Disponens, & dispositum non compatiuntur se sub eodem genere, in l. fin. n. 1.
ff. de fun. instru. 78
- 7 Dispositio aut. hoc ius. C. de sacrosan. eccl. an habeat locum in creditore quo
ad probandum conversionem in vtilitatem ecclesie, in auth. hoc ius. n. 23. C.
de sacrosan. eccl. 19
- 4 Dispositio inutilis facta inter viuos circa speciem, derogat generi: sec⁹ in vlti-
ma voluntate, in l. cum dominus, §. filius, nu. 1. ff. de pecu. lega. 79
- 9 Dispositio §. alios autē, i. auth. vt defun. seu fune. loquit in assessoribus, ibi. n. 27
- 7 Dispositio l. generaliter. §. sed iuramento. C. de re. credit. loquitur de iuramēto
iudiciali voluntario, ibid. nu. 7. 116
- 3 Dispositio §. ex imperfecto, in l. hac consultissima, non habet locum in testamē-
to imperfecto ratione voluntatis, in l. si is qui. nu. 1. ff. de test. 87
- 4 * Dispositionis modo quod non valet, reicitur, in l. Seius, & Augerius, nu. 1. ff.
ad l. Falcid. 126
- 6 Dispositio l. sub conditione. ff. de solu. q. quis fingatur retro liberatus, quando
habeat locum in debitore conditionali, ibid. nu. 5. 81
- 7 Dispositio §. si autem vtraque. C. de iudic. an habeat locū in his iudiciis, qui
per annum tantum cōstituuntur, vel per sex menses, in l. properandum. §. si
autem vtraque, nu. 2. C. de iud. 54
- 7 Dispositio l. cum proponas. C. de dolo, an intelligatur in actione de dolo, quā
datur ad interessē, quando promissa non tenentur: & sic in contractu, vbi ces-
sat actio p̄scriptis ver. ibi. nu. 5. 77
- 1 Dispositio §. vnde l. Papinianus. ff. de inoff. testa. hodie est correctā in legitima
debita iure natura, ibi. nu. 1. 159
- Item in Trebellianica quatenus loquitur de filiis primi gradus, ibi. nu. 2.
- 7 Dispositio l. 2. C. de rescin. vend. habet etiā locū in tēpore decepto, ibi. nu. 3. 153
- Dispositio d. l. 2. habet locum in omnibus contractibus bonafidei, ibi. n. 4.
- Et an habeat locum in contractibus stricti iuris, ibi. n. 5.
- 6 Dispositio §. si quis, in l. cum quis. ff. de solu. hodie procedit, si est renunciatum
beneficio cedendarum, & beneficio de fideiussoribus, ibid. nu. 10. 84
- 8 Dispositio auth. ei qui. C. de bo. aut. iud. pos. vt creditor possit immitti in posses-
sionem bonorum debitoris pro mensura debiti, etiam habet locum in fisco,
in l. 2. nu. 9. C. de exacto. lib. x. 12
- 9 Dispositio §. sed neque, in auth. de fideiuss. habet locum tam in tacita hypothe-
ca, quā in expressa, in §. sed neque, nu. 2. in auth. de fideiuss. 8
- 7 Dispositio l. bonam fidem. C. de act. & oblig. habet locum in omnibus cōtracti-
bus, ibi. nu. 1. 120
- Item habet locum in contractu liberationis, ibi. nu. 2.
- 7 * Dispositio auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccl. intelligitur secūdū dispositio-
nem legis deo nobis, in l. i. in dicta auth. si qua mulier, nu. 1. 17
- * Dispositio p̄dicta auth. determinat dispositionem aut. ingressi, vt habeat lo-
cum in fratribus minoribus, ibid. nu. 2. & 13.
- 7 Dispositio l. j. C. de iur. & fac. igno. non habet locum in rustico, ibi. nu. 9. 28
- Dispositio d. l. habet locū nedū in milite reo, sed etiā in milite agente, ibi. n. 11.
- Dispositio d. l. non habet locum in exceptionibus dilatoriis, ibid. n. 12.
- Dispositio d. l. an habeat locum in militibus nostri temporis, ibi. n. 14.
- Dispositio d. l. j. C. de iur. & fac. igno. non habet locū in muliere cōlestis militis.
ibid. nu. 5.
- 1 Dispositio loquēs de matre, habet locū i. auia, i. l. Nefenni⁹. n. 7. ff. de neg. gest. 120
- 7 Dispositio l. si C. de sacrosan. eccl. an habeat locū contra tertios possessores, in
l. si. nu. 21. C. de sacrosan. eccl. 22
- 7 Dispositio l. cum antea. C. de arbit. quomodo in cōpromisso est adiecta stipula-
tio, non habet locum, in l. cum antea. n. 4. C. de arbit. 89
- 7 Dispositio l. j. C. de sacrosan. eccl. tollit inhabilitatem inducā de iure ciuili so-
lum, in repe. l. j. ibi. nu. 17.
- Dispositio l. j. C. de sacrosan. eccl. habet locum in quocunque relicto etiam par-
ticulari ad pias causas, ibi. nu. 32. 9
- * Dispositio §. emphyteusim. in auth. de nō alienandis, quōd corrigatur per au-
th. perpetua. C. de sacrosan. eccl. ibid. nu. 1. 20
- 2 Dispositio l. diuus. ff. de in integrū rest. loquitur in vero cōtumace, ibid. n. 4. 123
- Dispositio p̄dicta l. habet locum in contumace, cōtra quem est lata senten-
tia interlocutoria, ibi. nu. 6.
- 3 Dispositio l. cum hereditate. ff. de acqui. hered. habet locum etiam si heres in
uentarium non conficeret, ibi. nu. 7. 152
- 5 Dispositio l. duo iudices. ff. de re iudi. loquitur in duobus ordinariis, & non est
alibi. ibi. nu. 1. 113
- 1 Dispositio c. possessor. de reg. iur. lib. vj. non habet locum in p̄scriptione de
bitoris cōtra creditore, in l. ait p̄tor. §. hi plane, n. 3. ff. qui. ex cau. maior. 142
- 7 Dispositio l. vnica. C. de plus peti. quando habeat locum, sic quando quis di-
catur plus petere, ibi. nu. 5. 99
- dispositio d. l. quomodo deducatur in p̄act. ibi. n. 6.
- 7 Dispositio auth. ingressi. C. de sacrosan. eccl. non abrogat, sed derogat l. codicis
in repe. auth. ingressi, nu. 3. C. de sacrosan. eccl. 15
- 9 Tex in §. sed neque, in auth. de fideiuss. non corrigitur per §. ad hęc. in authen.
de litig. in d. §. sed neque, nu. 1. 8
- 7 Dispositio l. vnica. C. plus peti. habet locum lite contestata, ibi. nu. 1. 98
- 7 Dispositio auth. decernit ius. C. de arbit. non habet locum in iuramento, ibi. 88
- 9 Dispositioni §. quia vero, in authen. vt nulli iud. renunciar. non potest, in d. §.
quia vero, nu. 2. 53
- 1 Dispositio quando redderetur inutilis interpretando eam contra proferentē,
tunc interpretatur eō modo, quo potest, in l. veterib. n. 4. ff. de pact. 89
- 6 Dispositio §. Chryfogonus, in l. si ita stipulatus. ff. de verb. oblig. est hodie corre-
cta per l. 2. C. per quas perso. no. acqui. In hoc doct. communiter tenent con-
trarium, in d. §. Chryfogonus, nu. 7. 48
- 6 Dispositio le. j. ff. si fami. fur. se. non habet locum quando plures serui de vna fa-
milia accusantur criminaliter, ibi. nu. 3. 123
- 7 Dispositio le. fi. C. de repu. hęc. nō habet locum in filio emancipato, in l. si ema-
cipata, nu. 1. C. de iur. & fac. igno. 28
- 6 Dispositio le. si ita. §. Seia. ff. de verb. oblig. intelligitur, quōd licet sit ibi dies ex-
pressa, & vsura promissa tamen vsura vt fors petitur, non vt pœna, in l. si
insulam, nu. 7. ff. de verb. oblig. 32
- 7 Dispositio le. j. C. de vsufru. de qua cautione loquatur, ibi. nu. 10. 109
- 2 * Dispositio l. primā. C. si imper. a lib. soc. non habet locum altero socio excluso
per sententiam, in l. si duo patroni, nu. 2. ff. de iure iur. 25
- 3 * Dispositio l. & si contra. ff. de vulg. & pup. subit. an habeat locum in filio exha-
redato, in l. & si contra, nu. 5. ff. de vulg. & pup. subit. 130
- 2 Dispositio l. duobus. §. item cum. ff. de iure iur. an habeat locum in omni iura-
mento, ibi. n. 2. 28
- 7 * ex Dispositione l. si quis alterius. C. quē in ré actio, quā inducatur, & in quo
possessore habeat locum, ibi. n. 5. 101
- 8 * Dispositio l. scimus. C. de iur. delib. in milite non cōficiēte inuentariū, quōd
non teneatur vltra vires hereditarias, an corrigatur in d. l. scimus §. notil-
simum, n. 2. 32
- 5 Dispositio l. possideri. §. ex pluribus. ff. de acqui. poss. loquitur de ciuili posses-
sione, ibi. nu. 6. 76
- 7 Dispositio l. si ex falsis. C. de transac. habet locum, etiam si transactio fuit facta
p̄textu falsorum testium, ibi. nu. 5. C. de transac. 61
- 9 Dispositio §. siue infirma. in authen. de nup. quid addat ad §. hoc autem, de non
elig. sec. nub. in d. §. siue, nu. 2. 20
- dispositio d. §. siue infirma. habet locum in lucro dotis, & donationis propter
nuptias, ibid. nu. 3.
- 1 Dispositio l. siue hereditaria. ff. de neg. ge. an procedat etiam si negotia fuissent
pupilli, ibid. nu. 1. 119
- 3 Dispositio l. si quis suus. ff. de iure delib. habet locū etiam in nepote, ibi. nu. 3. 139
- Dispositio d. l. an habeat locum in filio emancipato, ibi. nu. 4.
- 7 Dispositio §. sanē si hoc, in l. iubemus. C. de sacrosan. eccl. an habeat locum in
muneribus, vel rebus promissis, ibi. nu. 6. 13
- 3 Dispositio l. pupillus. ff. de acqui. hered. habet locum in pupillo proximo infan-
tiā, ibid. nu. 3. 145
- 3 Dispositio l. j. ff. solu. matr. habet locum in dote profectitia, & aduentitia, in l. 1.
nu. 27. ff. solu. matr. 3
- 7 Dispositio auth. contra qui. C. de non nu. pecu. non habet locum, quando scri-
ptura sit ad probationem, ibi. nu. 2. 144
- dispositio d. auth. contra qui. non habet locum, quando negatur instrumentū
publicum, ibi. nu. 3.
- 6 Dispositio l. si plures. ff. de fideiuss. an habeat locum in duobus reis, in d. l. si plu-
res, n. 2. 68
- 9 Dispositio pœnalis loquēs per verba futuri temporis, an intelligatur ipso iu-
re, in auth. de incest. nup. num. 10. 15
- 8 Dispositio generalis trahitur non solum ad p̄sentia, sed etiam ad futura, in l.
fi. nu. 3. C. quā res pig. obl. poss. 101
- 2 Dispositio l. numis. ff. de in lit. iuran. habet locum in florenis, & grossis, & om-
nibus, quā in genere suo functionem recipiunt, ibi. n. 3. 35
- 6 Dispositio §. quācunque vero, habet locum in creditore foeneratio, in d. §.
quācunque, nu. 17. in Auth. de alien. 51
- 1 Dispositio, quā potest referri ad duo, ad vnū p̄ prius, & ad aliud p̄ posterius, re-
fertur ad id, qd est p̄ prius, in l. quārit Hermaphrodi. n. 1. ff. de st. tu homi. 22
- 3 Dispositio l. sciant. C. de legi. hęc. debet strictē intelligi, & nō extendi ad aliud
quā loquatur, in l. 2. ff. qui. pet. tut. vel cur. 49
- 9 Dispositio constitutionis in authen. de testi. de qua lege loquatur, in §. & quo-
niam. num. 17. 40
- 1 Dispositio loquēs de filiis, an de filiis primi matrimonij, vel alterius intell. ga-
tur, in l. neque, nu. 1. ff. de legi. 1
- 4 Dispositio l. imperator. ff. ad Trebel. an hodie sit correctā: qd nō, ibid. nu. 2. 140
- 5 Dispositio l. a. diuo Pio ff. de re iud. loquit i. aliis quā populi Romani, ibi. n. 110
- 5 Dispositio l. debitoribus. ff. de re iudic. loquitur in confesso, etiam in condena-
to in l. debitoribus, nu. 1. ff. de re iudic. 113
- 8 Dispositio auth. ex causa. C. de libe. p̄ate. venit ad corrigendum, ibi. num. 1. 24
- 7 Dispositio l. per diuersas. C. mādāt. an habeat locum, quādo hereditas ceditur.
ibi. nu. 23. 152

Index singularium materiarum

- 7 Dispositio d.l. per diuersas. C. mada. comprehendit aliquid in fraudem exco-
gitantes. ibi. nu. 16. 152
- 9 Dispositio. §. si qua mulier. in authen. de sanct. Epif. habet locum etiam si intrat
monasterium. vt conuersus. ibi. nu. 1. 57
- Dispositio d. §. si qua mulier. an habeat locum etiam si ingrediens habeat ascen-
dentes. ibi. nu. 3. 122
- 7 Dispositio l. si. C. de cura. seu prodigi. an sit de quinquaginta decisionib' cō
pilatis post institutiones. in d. l. si. §. sed cum antiquitas. nu. 2. 176
- 6 Dispositio l. si quas actiones. ff. de priuat. delict. loquitur de pri. delictis. ibi. n. 111
- 3 Dispositio §. ex imperfecto. in l. hac consultissima. C. de test. non habet locum in
donatione tutoris. in l. impuberi. nu. 4. ff. de admit. tu. & cu. 55
- 7 Dispositio l. j. C. de nat. lib. habet locum in quocunque spurio. ibi. nu. 3. 168
- 6 Dispositio l. cum duo. ff. de duob. reis. etiā hodie non est correctā in modo con-
stituendi duos reos nihil est innouatum. ibi. nu. 1. & 4. 54
- 7 Dispositio authen. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. non correctā in ciuili-
tate. ibi. nu. 8. 22
- 8 Dispositio legalis magis æquiparatur vltimæ voluntati. quā contractui. in l. j.
num. 4. C. de his quib. vt indig. 35
- 6 Dispositio l. delegare. ff. de noua. hodie non corrigitur per l. fin. C. de noua. in d.
l. delegare. num. 1. 77
- 6 Dispositio §. vendit. insti. de rer. diui. habet locum in omni contractu. in l. si ser-
uus communis. §. locauit. nu. 1. ff. de fur. 119
- 7 Dispositio §. hoc etiam. in l. cum & iudices. C. de iuramen. cal. non habet locum
in coniuncta persona: quia potest iurare de calumnia. ibi. nu. 1. 90
- 9 Dispositio §. sed hoc præfenti. in auth. de sanctis. Epif. an habeat locum in in-
grediente ecclesiam secularem. ibi. nu. 5. 56
- 7 Dispositio authen. sacramenta. C. si aduer. vendi. habet locum in contractu inua-
lido. ibi. nu. 3. 81
- Dispositio d. auth. sacramenta. fuit facta tempore glossatorum. ibi. n. 4.
- Dispositio auth. sacramenta. an habeat locum etiam in contractibus. in quibus
ex vna parte tantum oritur obligatio. ibi. nu. 18.
- Dispositio d. auth. sacramenta. est fauorabilis. & extenditur. ibi. nu. 19.
- Dispositio d. auth. sacramenta. C. si aduer. vend. habet locum in distractu. & sic
liberatione. ibi. nu. 20.
- Dispositio d. authen. an habeat locū si iuratur generaliter nō venire contra ali-
quem contractum ab eo celebratum. ibi. nu. 21.
- Dispositio d. auth. habet etiam locum in iudiciis. ibi. nu. 22.
- Item habet locum si minor vendit rem alienam. ibi. nu. 23.
- Dispositio d. auth. sacramenta. C. si aduer. vend. vt habeat locum. sufficit q' ponā-
tur verba in contractu. quæ important. Iurauit non retractare. ibi. nume. 24.
- Dispositio d. authen. sacramenta. an habeat locum quādo minor est deceptus vl-
tra dimidiam iusti pretij. ibi. nu. 26.
- 4 Dispositio auth. ex causa. C. de libe. præter. non habet locum in legatis factis à
præterito. vt debeantur. in l. ex filio. nu. 1. ff. de leg. 3. 47
- 7 Dispositio l. properandum. C. de iudi. est correctā de iure canonico. & in terris
ecclesiæ non seruatur. ibi. nu. 1. 93
- 7 Dispositio l. si. C. de sacrosan. eccle. habet etiam locum pro rebus alicuius castri
in d. l. fin. nu. 6. 21
- 6 Dispositio l. si fideiussor. ff. de fideiuf. hodie est correctā. ibi. nu. 1. 74
- 9 Dispositio constitutionis auth. vt immob. bo. an habeat locū in donatione pro-
pter nuptias consistente in re mobili. ibi. nu. 10. 27
- 9 Dispositio d. constitutionis. in §. & multo. habet locum in dote. quantū ad alie-
nationem prohibendam. non permittendam. & quomodo in permittenda
alienatione. ibi. num. 1. & 3. ibid.
- 5 Dispositio l. & si fideiussor. ff. de re iud. loquitur generaliter in quolibet fideiuf-
fore. præterquam in fideiussore mariti. ibi. nu. 3. 113
- 5 Dispositio l. si. circa. si. C. de præscri. long. temp. qualiter intelligatur. in l. j. §. si
quis propter. nu. 1. ff. de iti. acti. que priua. 144
- 3 Dispositio auth. sed iam necesse. C. de dona. ante nup. an habeat locū in dote cre-
scente propter impēsas. in l. quod dicitur. nu. 7. ff. de impen. in re. dot. fac. 29
- 1 Dispositio l. si ea. C. qui accusa. habet locū in ciuilibus. scilicet q' dato termino
ad agēdū. q's postea nō audit. i. l. Papi. §. si q's post re. n. 2. ff. de ioff. testa. 158
- 7 Dispositio auth. sed & si quis. C. de test. pōt intelligi in actore. & reo. ibi. nu. 1. 34
- 5 Dispositio l. si quis in tantam. C. vnde vi. requirit violentiam. in l. si de eo. §. si ser-
uum. nu. 2. ff. de acquir. posses. 88
- 6 Dispositio l. qui contra. ff. de fideiuf. hodie non habet locum. ex quo filius fami-
lias habet haredem. in d. l. qui contra. nu. 1. 66
- 1 Dispositio stat. si in dispositione sunt duæ rationes. & vna cessat. alia superest in
l. liberorum. nu. 1. ff. de his qui no. infa. 100
- 7 Dispositio authen. minoris. C. qui da. tuto. vel cura. habet locum. quando est cō-
tentio inter pupillum. & tutorem super iure reali. ibi. nu. 8. 170
- Dispositio prædictæ auth. minoris. habet locum in omni tutela etiam testamen-
taria. ibi. nume. 11.
- 1 Dispositio l. sciēdum. ff. qui satis. cog. intelligitur de satisfactione de iudicio fisti
ibi. nu. 3. 64
- 9 Dispositio §. aliud quoque. in auth. vt cum. de appell. hodie habet locum in præ-
teritione paterna. ibi. nu. 3. 47
- 1 Dispositio l. exat. ff. quod metus cau. habet locū pro omni violētia præterquā
turbatiua. ibi. nu. 4. 125
- 6 Dispositio §. si duos. in l. in his vero. ff. de sol. non procedit in fideiussoribus nō
habentibus beneficium diuisionis. in d. §. si duos. n. 1. 80
- 8 Dissoluens facturas non punitur. in l. j. nu. 1. de male. & math. 121
- 1 Distinctio l. in fundo. ff. de rei vend. non fertur ad plantata. seu seminata. sed so-
lum ad ædificata. ibi. nu. 1. 174
- 1 Distinctio l. in fundo. ff. de rei vend. non habet locum in expensis necessariis.
ibi. nu. 6. 174
- 6 Distinctio l. si cui. §. eisdem. ff. de accusa. habet locum in absoluto per inquisitio-
nem. ibi. num. 4. 147
- 8 * Distingue tēpora & cōcordabis scripturas. in l. apud antiquos. n. 3. C. de fur. 5
- 1 Iul. 2 Ius iudicatur secundum naturam contractus. à quo receditur. in l. & ele-
ganter. nume. 5. ff. de dolo. 128
- 1 Distributio fienda per aliquem inter plures. debet fieri arbitrio boni viri. in l. si
legatum. nu. 2. de annu. leg. 63
- 3 Distributium. Quisquis. habet in se cōditionem. in l. qui liberis. n. 1. ff. de vulg.
& pup. 122
- 4 Distributium. Quisquis. requirens duo verba. sicut distribuit actum primi ver-
bi. ita etiam actum secundi. in l. si quis in fundi. §. si quis haredes. num. 10. ff.
de leg. primo. 3
- 4 Distributium. Si quis. actum primi verbi attribuit pluribus in solidum. & eos
insolidum ad emolumentum vocat. in l. qui filibus. §. si quis. nu. 1. ff. de eod. 8
- 3 Distributia particularia. quæ sunt. in l. hoc articulo. num. decimo. ff. de hared.
institu. 108
- 5 Diu. verificatur in decem annis. in l. j. §. deniq. nu. 2. ff. de aqua plu. arcen. 41
- 6 Diuersitas quantitatum in stipulatione deductarum. quando regulat diuersita-
tem stipulationum. in l. stipulatio. §. eum qui ita. nu. 1. ff. de verb. oblig. 18
- 5 * Diuersitas qualitatis non facit eandem possessionem esse apud plures. in l. pos-
sideri. §. ex contrario. nu. 1. ff. de acq. poss. 77
- 3 Diuersitas inter vnum testem. & aliū. reducitur ad concordiam. secus vnus &
eiusdem. in l. eos qui. nu. 9. ff. de falsis. 170
- 3 Diuersitas esse debet inter ementem & vendentem. in l. pupillus. §. item ipse. n.
1. ff. de autho. tut. & cura. 60
- 6 Diuersitas inter obligationem fideiussoris. & principis. quando vitiet obliga-
tionem. & fideiussor non teneatur. in l. hi qui accessione. nume. 1. & 2. ff. de
fideiuss. 69
- Diuersitas in re inter obligationē principalis. & fideiussoris. si in obligatione
est dare. vitiat obligationem. si est facere. omittit. ibi. nu. 3.
- Diuersitas i qualitate obligationis principalis & fideiussoris. ppter appositio-
nem conditionis quando vitiet. ibi. nu. 4.
- Diuersitas qualitatis obligationis contingens propter alternationem. quādo
vitiet. ibi. n. 5.
- Diuersitas qualitatis obligationis cōtingens propter generalitatem & specia-
litate quando habeat vitare. ibi. nu. 6.
- Diuersitas qualitatis obligationis contingens propter personam adiectā in so-
lutione quando vitiet obligationem. ibi. nu. 7.
- Diuersitas in quantitate inter obligationem principalis. & fideiussoris. quādo
vitiet. ibi. nu. 8.
- Diuersitas in tempore inter obligationem principalis & fideiussoris qñ vitiet.
ibi. nu. 9.
- Diuersitas loci in obligatione. qñ habeat vitare obligationem fideiussoris. ibi
dem nu. 10.
- 1 Diuisio aquæ fit secundum quantitatem partis agri. non secundum qualitatem.
in l. si partem. nu. 3. ff. de serui. rust. præd. 185
- 1 Diuisio prouinciarum & dominiorum. est de iure gentium. in l. ex hoc iure. n.
4. ff. de iust. & iur. 7
- 9 Diuisio. quæ promittitur fieri per patrem ingredientem monasterium inter fi-
lios post ingressum. an & quando valeat. vt testamentum. in §. si qua mulier.
nu. 4. in Auth. de sanctis. Epif. 57
- 8 Ille. cuius interest potest petere ab eo. qui diuidit podere. vel hareditatem. quā-
liter æstimat partes. in l. 2. nu. 9. C. quando & quibus quar. par. li. x. 20
- 3 Diuisio totius operatur ad totum. diuisio partis ad partem. in l. tres tutores. n.
1. ff. de admiu. tut. & cur. 58
- 3 Diuisio quando est facta inter tutores. an & quando vnus possit se intromitte-
re de administratione alterius. in l. inter tutores. nu. tertio. ff. de admini. tuto.
& curat. 54
- 4 Diuisio facta cum proprietario non præiudicat fructuario. in l. is qui fundum.
nu. 1. ff. de vsufr. leg. 67
- 4 Diuisione facta à testatore. vnus ex haredibus non tenetur alteri de iure actio-
nis. sed ope exceptionis. in l. cum pater. §. euictis. n. 3. ff. de leg. 2. 41
- Diuisione facta à partib'. vel à iudice alter tenet alteri de euictione iure actio-
nis. ibi. nu. 4.
- 7 Diuisio. quæ permittitur per auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccle. ingresso mo-
nasterium. an dicatur testamentum. ibi. nu. 20. 18
- 9 Diuisio bonorū inter filios potest fieri per patrē etiā sine scriptura. si fiat corā
duob' testibus. vel tribus. in §. & hoc sæpe. nu. 1. in auth. de trien. & semis. 18
- 1 Diuisione facta non debetur additus per pontem alteritis. sicut primo. ante di-
uisionem ibatur. nisi sic specialiter sit conuentum. in l. via constitui. §. quæ-
cunque. nu. 1. ff. de serui. rust. præd. 158
- 6 Diuisio præiudicat creditoribus. electio nō. i. l. inter eos. §. fideiuss. n. 1. ff. de fideiuss. 71
- 8 Diuisio non est fienda de qualibet re. ne patrimonium corrumpatur. in l. 2. nu.
2. C. quando & quibus quar. pars. li. x. 20
- 7 Diuisio facta cum hærede putatio per ignorantiam. nō præiudicat. in l. si post
diuisionem. nu. 1. C. de iur. & fac. igno. 28
- 7 Diuisio præsumitur ex diuturnitate temporis. in l. si maior. nu. 1. C. communi di-
uid. fol. 114. & l. duæ filiz. num. 2. ff. pro dot. 104
- 7 Diuisio fit in hominibus secundum l. xij. tab. in l. ea quæ. nu. 3. C. fami. ercif. 113
- 8 In diuisione mobilium. partes debent esse præfentes. in l. 2. nu. 13. C. quomodo &
quibus quar. pars. lib. x. 20
- 4 Diuisio testatoris & iudicis æquiparantur. in l. solent. nu. 1. ff. de alimen. leg. 81
- 2 * Diuisio præsumitur ex patientia longi temporis. in l. cum de in rem verso. n.
5. ff. de vsur. 142
- 5 * Diuisio qñ pariat vsucapiendi conditionē. in l. eum solus. nu. 2. ff. de vsucap. 99
- 6 * Diuisio inter plures correos debendi. an videatur facta. si ab vno tantum pars
petatur. quod non. nisi omnes pro parte conueniantur. in l. ex duobus. num.
12. ff. de duob. reis. 58
- 7 * Diuisio in quibus fit dissimilis emptioni. in l. 1. nu. 1. C. com. vtriusque iud. 114
- 7 Diuidere qñ quis videat recipiendo partē. in l. si creditores. nu. 4. C. de pac. 46
- 6 Diuisum semel. iterum diuidi potest. in l. i. testamento §. quod f. duo. nu. 3. ff. de
fideiuss. 71
- 3 Diuidentes prædam cum aggressoribus viarum. viui comburi debent. in leg. 11
quis. nu. 1. C. de re mili. lib. xij. 54

- 4 Diuiduum distinguere ab indiuiduo pertinet ad factum, nō ad actionem, in l. poenales. l. Iulianus. nu. 1. ff. ad l. Falc. 126
- 9 * diues præfertur in honoribus, si sit paritas in aliis, instit. q. b. ex cau. manumit. non licet. nu. 6. 63
- 9 * diues si dedit alicui multa, effectus pauper potest illū cogere, vt ipsum alat. insti. de oblig. nu. 13. 89
- 1 diuitem aliquem dicens illud probare debet, in l. si verō. §. qui pro rei qualitates, nu. 2. qui satisf. cog. 61
- 7 diuitem dicens se fuisse, debet probare, in l. ex persona, nu. 4. C. de proba. 124
- 8 * diuitiæ quod conferant ad nobilitatem, & possunt esse causa remota ad nobilitatem acquirendam, in l. j. nu. 47. C. de dig. lib. xij. 46
- 2 Diuortium non iure factum non facit donationem valere, in l. siue vxor. ff. de dona. inter vir. & vxor. 149
- 7 Diuortium ab initio seculi est prohibitum, in l. ad hæc, nu. 2. C. de vsu. 149
- 2 Docere & alidere, an quis possit in vno loco, in l. lecta. numer. 33. ff. si certum pet. 20
- 9 Docere debens alios, non debet ab aliis doceri, in authen. de sanctiss. Episcop. num. 2. 55
- 4 Do, verbum prolatum in prima persona, facit legatum directum, in d. l. si ita. n. 4. ff. de leg. 1. 17
- 3 Doctor, vel scholaris, quando possit expellere fabrum malleantem penes scholaris, vel cameram, in l. i. nu. 30. ff. sol. mat. 4
- 6 Doctor de collegio de ciuitate expulsus, restituitur, nō recipiet locū collegio, sed habetur tāquā de nouo veniens, in l. qui ad tempus, nu. 1. ff. de decur. 221
- 8 Doctores nō possunt capi personaliter, nec aliquo modo vexari, in l. medicos. nu. 2. C. de profess. lib. x. 23
- 8 Doctor senex non est semper iuueni præferendus, in l. num. 24. C. de dignita. lib. xij. 48
- 6 Doctor an possit legere per substitutum, in l. inter artifices, nu. 3. de solu. 83
- 7 Doctor, vel miles non tenetur vocare vxores dominas, in l. donationes, nu. 1. C. de dona. inter vir. & vxor. 167
- 8 Doctori promittenti scholaribus maria & montes, non est credendū, & est præsumptio contra ipsum, in l. i. nu. 33. C. de dign. lib. xij. 46
- 9 Doctores antiqui præferuntur nouis: & qualiter intelligatur, in §. audien. nu. 3. in auth. de defensio. ciuit. 16
- 3 Doctor legum minor annorum xxv. deceptus, in integ. non restituitur, in l. sed & reprobari. nu. 3. ff. de excu. tut. & cur. 68
- 8 Doctor postquam recipit insignia reprobat, & semel approbatus non potest amplius reprobari, in l. i. nu. 21. C. de dignit. lib. 12. 46
- Doctor cum eius familia non potest scrutari de armis, ibid. nu. 22.
- 9 Doctores iuuenes virtuosius præferuntur doctoribus antiquioribus vitiosis, in §. ordinationem, nu. 1. in auth. de monach. 10
- 3 Doctor vocatus à Principe, collectam susceptam licite illam retinet, in l. idem Vlpianus. §. sunt & alij, nu. 4. ff. de excu. tut. 69
- 8 Doctor & miles, qui non volunt recipere pagam à communi tempore debito, non possunt amplius eam petere, in l. fortissimi, nu. 1. C. de erro. lib. xij. 12
- 6 Doctor cōductus ad legēdū, vel aduocatus sub certa pēione mēstruatim, vel quolibet anno soluēda, si moritur, an hæredes eius pro illo mēse tātū debeant habere, vel pro toto anno, in l. i. §. diuus, nu. 17. ff. de var. & extraordi. cogn. 230
- 6 Pro donis, quæ sunt doctoribus, agi potest, in l. i. §. an & philosophi. nu. 1. ff. de var. & extraordi. cog. 228
- 6 * Doctor efficitur ciuis illius ciuitatis vbi stipendia meret, in l. municeps. §. miles, nu. 1. ff. ad municip. 219
- 7 * doctor qui docuit 20. annos, efficit comes, in l. i. C. de no. C. fac. nu. 11. 2. & in l. Alexandrinis, nu. 1. de decur. lib. 10. 18. & in l. i. nu. 10. C. de dign. lib. xij. 46
- 8 Doctores, qui faciunt intrare famulos, & alios non studentes, sunt infames, in l. vnica, nu. 1. C. de stu. lib. 10. 33
- 9 Doctor perhibet testimonium de peritiā & honestate scholarium, in §. deinde, nu. 1. in Auth. de defen. ciuit. 16
- 8 Doctores septem requiruntur in approbatione alicuius doctoris, in l. si quis, n. 1. C. de profess. lib. 12. 24
- 8 Doctor propter strepitum scholarium nō debet cessare legere, in l. vnica. §. ita vt vniciue, C. de stud. lib. 11. 33
- 8 Doctor torqueri non potest, nec personaliter capitur, in l. i. nu. 2. & 11. C. de dignitat. lib. xij. 46
- 3 Doctor doctoratus corruptela doctorū, non dicitur doctor, & caput doctoris honoratur bireto in signum certaminum loco coronæ, in l. athletæ, nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 68
- 8 Doctoris persona discipulo honesta videri debet, in l. i. n. 8. C. de dignita. lib. xij. 46
- doctor sine literis est de consilio principis, nu. 10.
- doctor in ius vocatur scriptura, non verbo, ibid.
- Doctor non subit munera personalia, ibid. nu. 22.
- Doctor habet iurisdictionem, ibid.
- Doctor non punitur corporaliter, nisi degradetur, ibid. nu. 12. & 30.
- Doctori præses scribens appellat eum patrem: aliās punitur, ibid. nu. 13.
- Doctorem extrahens de domo, capitis poena punitur, ibid.
- Doctoris interpretatio probabilis, ibi. nu. 14.
- Doctori credens excusatur ab expensis, ibi.
- Doctor dicitur habere dignitatem, nu. 15.
- Doctores gaudent priuilegio immunitatis, ibid.
- Doctor non tenetur soluere gabellas, ibid. nu. 16. nec collectas, nu. 22. 48
- Doctor legens, dum legit, dicitur ciuis illius ciuitatis, ibi. nu. 28.
- 1 Doctor maior xvij. annorum, habet iurisdictionem in scholares, in l. i. §. initiū, nu. 3. ff. de postulando. 97
- 8 * Doctori creditur de vita, & peritiā scholaris, in l. i. nu. 13. C. de dign. lib. 12. 46
- 8 * Doctores gaudent priuilegio immunitatis, ibid. nu. 11.
- doctor legum est maior omnibus professoribus, ibi. nu. 20.
- 8 Doctori si occasione salarii consilij, debet dari aureus pro centenariio, nō doctori verō florenus thenensis: & si causa commissa sit non doctori, qui consulit, factus doctor, an debeat habere aureum, vel florenum, in leg. præcipi-
- mus. §. sanē si illustrium, nu. 1. C. de appel. 82
- 1 * doctor quando dicatur illustris, in rub. 1. ff. nu. 22. 3
- 3 doctor dicitur illustris, & legens per xx. annos efficitur Comes, lex eo tempore, nu. 4. ff. de test. mil. 142
- 3 doctores legum quare non excusantur, vbi non docent, in l. sed & reprobari. §. amplius, nu. 5. ff. de excu. tut. & cur. 68
- 9 doctores, qui habent bonos & honestos scholares, præsumuntur meliores, in authen. de defen. ciuit. nu. 4. 15
- 8 doctores legētes in ciuitate Perusij, gaudent priuilegio l. vnica. C. de profess. lib. 12. ibi. num. 1. 50
- 8 Approbatus per certum doctorem, debet indicari dignus, in l. vnica, nu. 2. C. de profess. lib. 12. 50
- 8 doctores debent præcellere aliis in morib. & scientia, in l. magistros, ibi. n. 1. 23
- 8 doctores debent esse approbati, ibid. nu. 2.
- 8 Pro doctore gerens se, cum non sit tenetur poena falsi, in l. reddatur, num. 1. C. de profess. lib. x. 43
- doctores debent habere virtutem fortitudinis, ibid. nu. 2.
- 8 doctoribus locare habentes domum ad locandum coguntur, in l. j. nu. 6. ff. de dignit. lib. 12. 12
- doctoribus competit actio popularis, ibid. nu. 7.
- 1 doctorum filij præferuntur aliis & gratis promouentur, ibi. nu. 8.
- 1 doctores & præfidentes alicui collegio, licet habeant iurisdictionem, tamen non habent certum locum maiorum, in l. i. nu. 8. ff. de iudi. 150
- 6 doctor legens, qui non potest aduocare, potest mittere schedulā, & alloqui iudicem, in l. Paulus. §. Paulus, nu. 1. ff. de legationibus. 225
- 6 doctor quando possit per substitutū legere, in l. nemo est, nu. 5. ff. de duob. reis. 56
- 8 doctor non tenetur vltra quā facere potest, in l. i. nu. 4. C. de digui lib. 12. 46
- Doctor non suspenditur pro delicto: nec decapitari potest, ibi. nu. 5.
- 8 doctori attestanti de consuetudine, creditur, in repet. l. de quibus, nu. 21. ff. de legi. fol. 20. & l. i. nu. 15. C. de digni. lib. 12. 46
- 8 doctores legum habent immunitatem etiam in patrimonialibus, in l. medico. nu. 1. C. de profess. lib. x. 23
- 1 doctor, qui debet habere salarium annuum, si abest causa reipublicæ, nihilominus habet salariū, in l. Iulianus. §. eum quoque, n. 1. ff. quibus ex cau. maio. 141
- 7 doctoratus est dignitas, in prima constitutio, C. n. 50. de no. Co. fa. 2. & l. omne. nu. 3. C. de decu. lib. x. 18. & in l. i. nu. 15. C. de dig. lib. xij. 46
- doctorari non possunt Iudæi & infames, ibi. nu. 12.
- 8 Doctores confinati, & reuocati nō habent priuilegia collegij, in l. vnica. num. 2. C. de his qui in exil. lib. x. 24
- 8 doctor non habet necesse semper vti insigniis doctoratus, in l. vnica. num. 1. de honora. lib. xj. 33
- 6 doctoribus, medicis, & obstetricibus construitur salarium officio iudicis in l. i. num. 1. ff. de var. & extraordi. cog. 228
- 1 * Dolus dans causam contractui bonæ fidei, reddit ipsum nullum ipso iure, in l. i. in causæ, nu. 1. ff. de minor. 34
- 1 * dolus si dederit causam contractui bona fide, potest deceptus ex eo agere, nu. me. 4. ibidem.
- 1 dolus, vel metus non præsumitur illatus, vbi est iustitia, vel præsentia consanguineorum, in l. si, nu. 2. ff. quod met. cau. 127
- 3 Dolus præsumitur eo ipso, quod quis omittit capere ex institutione, & capit ex substitutione alterius, in l. Iulianus, nu. 1. ff. si quis omis. cau. test. 164
- 3 Qui non facit q. scit, vel scire debet ratione officij sibi iniuncti, est in dolo præsumpto, in l. tutor qui, nu. 20. ff. de admi. tut. & cur. 52
- 2 dolus dans causam cōtractui, vel transactioni, quādo eam annullat, in l. in summa, nu. 2. ff. de condi. indeb. fol. 61. & in l. non dubium, nu. 20. C. de legib. 27. & l. sub prætextu, nu. 4. & 5. C. de transac. 55
- 7 dolus non infertur scienti, in l. cum donationis, nu. 1. C. de transac. 58
- 2 dolus & culpa, an veniant in actione cōtraria, in l. in commodato. §. contrario, nu. 2. ff. commo. 78
- 6 dolus non requiritur, vt habeat locum decretum, de quo in l. creditores, n. 3. ff. de vi priua. 163
- 2 * dolus dans causam contractui pignoris quōdo annullat ipsum ipso iure, in l. si necessaria. §. omnia, nu. 1. ff. de pig. act. 80
- 9 * doli expressio in sentētia an faciat infamiam, inst. de suspe. tut. in princ. n. 4. 68
- 9 dolus & lata culpa quādo ad paria procedant, in §. suspectus autem remotus, nu. 2. insti. ibi. 69
- 8 * dolus cum dolo non compētantur: si quis me expulit, & ego eum expuli ex interuallo, in l. i. nu. 11. C. vnde vi. 91
- 2 Dolus, an excludatur, quando aliquid committitur in liberam voluntatem, in l. creditor. §. Lucius Titius, nu. 2. ff. manda. 10
- 2 dolus in quibus contractibus veniat, & lata culpa, in quibus leuis & leuissima & in quibus lata & leuis, in l. si vt certo. §. nunc videndum, nu. 1. ff. commo. 75
- 2 dolus commissus in vendendo rem, non purgatur eam redimendo, in l. i. §. si re. nu. 1. ff. depo. 96
- 3 dolus authoris nō nocet habenti causam lucratiuam, in l. Mæuia. §. fundus, nu. 2. ff. solut. matr. 26
- 1 dolus est genus, fraus est species, & quæ differētia sit inter dolum & fraudem, in l. iurifigentium. §. sed si fraudandi, nu. 1. ff. de pac. 82
- 2 dolus, in quo debeat esse commissus ad hoc, vt deueniatur ad hoc iuramentum, & quando, in l. actionibus, nu. 14. ff. de in lit. iurando. 36
- 1 contra committentem dolum agitur pro primo & secundo dolo, in l. i. §. idem Pomponius ait, nu. 4. ff. de dolo. 128
- 6 dolus tertij, an faciat rescindi contractū, in l. inter stipulantem, nu. 5. ff. de verb. oblig. 30
- 2 dolus, quōd sit culpa leuissima, in l. quod Nerua, num. decimo, & vnde decimo, ff. de positi. 99
- dolus quid sit, ibid. numero 12. & institutione de obligatione, quæ ex quib. del. nascuntur, num. 4.
- dolus verus, & dolus præsumptus, quomodo iducatur, & ex quibus prohibeatur, ibid. num. 4.

Index singularium materiarum

- Dolus verus, & dolus præsumptus, quomodo differant, ibi. nu. 15.
- * Dolus quomodo se habeat ad culpam: & an ubi est dolus: sit culpa, inst. de obl. quæ ex qu. del. na. nu. 6. 94
- 3 Dolus alterius quando est causa immediata acquisitionis meæ, ille dolus mihi nocet in l. si. nu. 7. ff. si quis ali. testa. proh. 168
- 7 Dolus quibus casibus inducat condemnationem in l. 1. n. 4. C. de pos. 151
- 1 Dolum si plures committunt, an quilibet teneatur de dolo, & quomodo in l. ele ganter. nu. 2. ff. de dolo. 128
- dolus tertij nocet quâdo ex aliqua causa ille tertius reputatur idem quod cō trahentes. ibid. nu. 3.
- 6 Dolus solum in actione commodati contraria venit, in l. si seruus cōmunis. §. quod verò ad mandati. nu. 4. ff. de fur. 118
- 7 Dolus quando videatur remissus in generali transactione, in l. actione, nume. 3. C. de transac. 51
- dolus si committitur in transactione, vt quia inductus fuit dolo aliquis ad trā sigendum, agitur actione de dolo. ibi. nu. 4.
- dolus quando committitur in non obseruando promissa in trāsfactione, an agi possit de dolo. ibi. nu. 5.
- * Dolo qui dicit nō fecisse homicidium, punitur, nisi dolum probet non fecisse. in l. 1. C. ad l. Cor. de fca. 121
- 5 Dolo defuisse possidere dicitur ille, cui fuit nūtiatum, ne alienaret, quia inten debat nuntians contra eum agere ad rem: & tamen alienauit in l. non solū. §. morte eius, nu. 43. ff. de ope. no. nun. 16
- 1 Dolus commissus quando videatur remissus per simplicem remissionem in l. Pomponius. nu. 7. ff. de neg. gest. 117
- dolus quod operatur in cōstructione act⁹, id operatur in eius destructione in actionibus bonæ fidei, ibi. nu. 8.
- dolus quomodo possit dare causam gestioni. ibi. num. 9.
- 5 Dolus præsumptus videtur exceptus in mandato in l. qui fundum. §. procura tor, nu. 2. ff. pro empt. 103
- 6 Dolus aduersarij qualiter probetur in l. si quis cum, nu. 2. ff. de verb. oblig. 15
- 3 Dolus cum dolo, & culpa cum culpa, quando cōpensatur, in l. viro atque. nu. 9. ff. tol. matr. 22. & auth. qui res, nu. 1. C. de sac. san. eccl. 20
- 6 Dolum in te quæ vocabula habeat in l. si dolo malo, §. non autem. nu. 2. ff. si quis testa. lib. esse. 122
- 7 Dolus quando præsimitur, in l. dolum, nu. 3. C. de do. 78
- 7 Dolus quando in omnem euentum est bonus, permittitur in repet. authen. in gressi. nu. 22. C. de sacrosan. eccl. 15
- 3 Dolus, an sit crimen in l. 1. nu. 1. ff. de fideiuss. tu. & cura. 80
- 6 Dominium pro dominio pleno, proprietate, pro vsu fructu, & pro vsu accipi po test. in l. qui vsu fructum. nu. 3. ff. de verb. oblig. 23
- 1 Dominium potest transferri ad tēpus: & quare in l. seruitutes. n. 5. ff. de serui. 181
- 2 Dominij causa separata facit, ne res in obligationem incidat: non autem extin guit obligationem iam contractā in l. 1. §. cum prædium. nu. 1. ff. de pig. 130
- 1 Dominium quando incidenter venit in iudiciū, sufficit probare quem esse pos sessorem in l. sicut. §. sed si. nu. 4. ff. si serui. vend. 187
- 1 Dominium non transfertur sine possessione ex titulo singulari in l. si ager nu. 1. ff. de rei vend. 175
- 7 Dominium directum, an ita tollatur per præscriptio. sicut per vsucapionem in l. si. nu. 8. C. quib. ex cau. ma. 87
- 5 Dominium non potest perdi animo, possessione retenta: secus in possessione in l. si quis vi. nu. 1. ff. de acqu. poss. 84
- dominium est ius de re corporali perfecte disponendi, nisi l. prohibeatur. ibid. numero 4.
- dominia vtilia sunt plura. ibi. nu. 6.
- dominia vtilia, an perdantur eodem modo, quo directum, ibi. nu. 7.
- 4 Dominium rei legatæ duobus, ita quod cuiuslibet debetur in solidum, ante litē contestatam est hæredis: & quilibet ex legatariis habet actionem personale ad rem in l. si pluribus, nu. 2. ff. de leg. 1. 10
- 7 * Dominium transferitur in ecclesiam absque traditione in auth. ingressi, nu. 9. C. de sacro sanc. eccl. 14. & in l. vt inter diuinum, nu. 15. & 17. eod. 21
- 7 * Dominium & possessio trāsferuntur in ecclesiam sine apprehensione in repet. dictæ auth. ingressi, nu. 28. 15
- 7 * Dominium rei quod nō transferatur, in omnibus contractibus, nisi soluto pre tio & fide habita de pretio, in l. cum proponas. nu. 9. C. de do. ma. 77
- 5 Dominium proponens, videtur proponere directum & vtile, & etiam publicia nam, si dicit iure quasi dominij, in l. si mater. §. eandē. n. 4. de excep. rei iud. 155
- 7 Dominium ex confessione facta in vltima voluntate trāsferitur sine traditione in l. cum falsa, nu. 7. C. de iur. & fac. ign. 29
- 1 Dominium per vsucapionem non occiditur, sed præscriptione sic in l. si ædes meæ. §. libertas. nu. 3. ff. de serui. vrb. præd. 184
- 1 Dominium transfertur per secundum decretum in l. sed alio. §. absens, num. 2. ff. si ex nox. cau. aga. 65
- 8 Dominium non transit ex contractu simulato in l. quemadmodum. num. 2. C. de agric. lib. xj. 38
- 2 Dominium, an transfertur sine traditione in iudicijs familiæ eriscundæ, com muni diuidendo, & finiu regundorum in l. & ideo. nu. 1. ff. de condi. fur. 63
- dominium sicut in societate vniuersali quæritur sine traditione, ita & in eius resolutione. ibi. nu. 3.
- 4 Dominium rei hæredis legatæ, non transit in legatarium in l. si quis inquilinos, §. cum seruum. nu. 2. ff. de leg. 1. 24
- 1 Dominium quando trāsferatur ex causa iudicati in l. sunt & alia, §. ait prætor. nu. 1. ff. de pub. in rem actio. 177
- 7 Dominium ex solo cōtractu absq; traditione speciali iure transfertur in eccle siam & ciuitatem in l. si. nu. 17. C. de sacrosan. eccl. fol. 22. & l. cum falsa num. §. C. de iur. & fac. igno. 29
- 7 Dominium vtile sine traditione, quæri non potest in l. si. num. 2. C. de hæredi. vel actio. ven. 153
- 1 Dominium simpliciter prolatum, intelligitur de directo in l. 1. nume. 1. ff. si ager vestig. 178
- dominium quando transferatur sine traditione in l. 1. num. 3. ff. pro dote. fol. 104. l. si quis, num. 1. ff. de pollic. fol. 228. in l. traditionibus. nu. 1. 2. & 3. C. de pac. fol. 46. in repe. auth. ingressi. nu. 27. C. de sacrosan. eccl. fol. 15. l. societas. §. in societate. nu. 1. ff. pro socio. 106
- 1 Dominij vtile est introductū de iure ciuili, in l. ex hoc iure, n. 5. ff. de iust. & iur. 7
- 3 Dominium, an transferatur per sententiam. ibi. num. 6. & l. sed si. §. item, num. 1. ff. de reb. eo. qui sub tut. 81
- 4 Dominium rei legatæ an transit verè à die adita hæreditatis fictè à tempore mortis in l. si tibi. §. cū seru⁹. n. 1. ff. de leg. j. fol. 21. & l. seru⁹. §. si quis. n. 2. ff. eo. 13
- 1 Dominium rei legatæ sub conditione est legataria tempore existentis condi tionis post mortem testatoris, & aditam hæreditatem. ibid. nu. 2
- 1 Dominium, an probetur per publicam vocem, & famam, in l. at qui natura. §. cū me. nu. 2. ff. de neg. gest. 118
- 5 Dominium aliud est vtile, aliud directum, & aliud quasi dominium in l. 1. §. de nique. nu. 10. ff. de aqua plu. arc. fol. 41. & l. si quis vi. nu. 5. ff. de acqu. poss. 84
- 7 Dominij ex inutili contractu qñ transferatur in l. non dubiū, n. 25. C. de legi. 27
- 1 Dominium ex contractu factō præter legem transfertur, ibi. nu. 28.
- 5 Dominij vtile habens, potest constituere ius in re, quod soluitur resolutio vtili dominio in l. j. §. seruitutes. nu. 1. ff. de superfic. 143
- 4 Dominium regulariter non probatur ex contractu emphyteutico in l. legata. nu. 2. ff. de adi. leg. 95
- 5 Dominium rei licet licet perdat ipso iure, non tamen perditur possessio in l. commissi. nu. 1. ff. de pub. & vest. 50
- 2 Dominium si non transfertur in accipientem, non est mutuum in l. 2. §. appella ta. nu. 2. ff. si cer. pet. 4
- 2 Dominium licet ipso iure transeat, non tamen transit possessio in l. si fratres. §. idem respondet socius, nu. 1. ff. pro socio. 108
- 2 Dominium non transfertur ex imaginaria venditione in l. nuda & imaginaria. nu. 1. ff. de contrah. emp. 112
- 6 Dominium per seruum fugitiuum acquiritur, non possessio in l. fugitiuus. n. 1. ff. de solur. 82
- 2 Dominium non extinguitur dominio iam quæsito super re, si res transit in aliā formam in l. si conuenerit. §. si quis. nu. 4. ff. de pig. actio. 82
- 7 Dominium sola nuda voluntate non perditur, possessio verò sic in l. cum falsa, nu. 2. C. de iur. & fac. igno. 29
- 3 Dominium rei dotalis, est mulieris soluto mat. in l. si mora. nu. 15. ff. sol. mat. 9
- 5 Dominium, an acquiratur per procuratorem reuocatum in l. qui mihi donatū, nu. 1. ff. de dona. 56
- 1 Dominium non acquiritur per negotiorum gestorē, nisi secuta ratihabitione. ibi. nu. 2. 3. & 4. l. si ego. nu. 3. ff. de neg. gest. 119
- Dominium qñ acquiritur domino ex traditione facta vero procuratori. ibid. nu. 5. 6. 7. & 9.
- Dominium & possessio, quare quærentur domino per procuratorem, sed obli gatio non. ibid. nu. 10.
- Dominium non quæritur per procuratorem domino ex pacto adiectionis in diem, vel legis commissoria. ibid.
- 5 Dominium vtile acquiritur per præscriptionem x. vel xx. annorum in rub. n. 3. ff. de diuer. & temp. præscrip. 157
- 6 * Dominium rei legatæ recta via transit in legatarium: fictè, à tempore mortis: vere à die aditæ hæreditatis in l. à Titio, nu. 1. ff. de fur. 119
- 7 * Dominium quando transferatur ex inutili contractu in l. nullum. num. 3. C. si quis alt. vel sibi. 155
- 6 Dominij translatio qualiter possit fieri, quod in contractu prohibeatur, in l. si ita. §. ea lege. nu. 10. ff. de verb. obl. 51
- 2 Dominij translationem impedit prohibitio facta à iudice in l. si sciens. nu. 1. ff. de contrah. emp. 111
- 7 * Dominium ex donatione propter nuptias, transfertur sine traditione, item in re dotali soluto matrimonio in l. traditionibus, nu. 4. C. de pac. 46
- * Dominij in acquisitionibus vniuersalibus, tranfert sine traditione. ibi. num. 5.
- * Dominium ex donatione causa mortis, transfertur absque traditione. ibi. n. 6.
- 2 Dominium, vel quasi dominium, quomodo probatur in l. rem alienam. n. 6. ff. de pig. actio. 85
- 2 Dominium non quæritur ei cui conceditur, sed penes cōcedentem manet in l. si sponsus. §. si vxor. nu. 2. ff. de dona. inter vir. & vxor. 149
- 8 Dominium, an acquiratur per præscriptionem in auth. nisi triennale. nu. 1. C. de bon. mat. fo. 54. & l. Stichus. nu. 4. ff. de vsufru. leg. 68
- 7 Dominium, vt transferatur, an requiratur, quod fiat missio in possessionem rei vacuæ in l. cum res. nu. 1. & 15. C. de probatio. 126
- Dominium vt probetur quid requiratur. ibid. nu. 3. 5. 10. & 12.
- * Dominium non transfertur per vendentē, & tradentem non dominū. ibi. nu. 4.
- 5 Dominium & possessio quæritur domino per procuratorem in l. si is qui pro emptore. nu. 69. ff. de vlucap. 96
- 5 Dominium est de iure gentium, sed modus acquirendi est de iure ciuili in l. j. nu. 1. ff. de acqu. re. dom. 70
- 7 * Dominium sicut in corporalibus non transfertur nisi traditione secuta: ita in incorporalibus ex solo contractu non transfertur actio directa in l. fin. n. 1. & 4. C. quando sis. vel priu. 123
- 5 Dominium vtile rei alienæ venditæ ecclesiæ, quando venditor succedit domi no, statim transit in ecclesiam in l. cum vir. n. 1. ff. de vlucap. 100
- 5 * Dominium vtile non directum quod quæritur per præscriptionem in l. j. §. de nique ait, nu. 10. ff. de aq. plu. arc. 41
- * Dominium an distinguatur in vtile & directum: remissuē, ibi.
- 5 * Dominium rei propriæ testatoris legatæ, transit in legatarium recta via, secus in re hæredis in l. si fructuario, nu. 1. ff. de manumiss. test. 67
- 5 * Dominium cepit a naturali possessione, & etiam hodie incipit in his quæ in nullius bonis sunt in l. 1. nu. 2. ff. de acqui. pol. 73
- 5 * Dominium in venditione, vel donatione omnium bonorum, non transit sine traditione in societate sic in l. 1. nu. 3. ff. pro dote. 104
- 5 * Dominij potest haberi ex pluribus causis in idem concurrentibus in l. & an eadem. §. actiones. nu. 10. ff. de excep. rei iud. 156

- 8 **Dominium utile & quasi dominium** quod idem sit, in auth. de litigiosis. in prin. numer. 1. 46
- 9* **Dominium** quando sola traditione clauis transfertur. §. item, si quis merces, nu. 1. inst. de re. di. 70
- 9* **Dominium** in te non transfero, si trado tibi rem meam credens tuam esse. in §. si quis. nu. 3. inst. de leg. 79
- 9* **Dominium** per venditionem & traditionem transferatur, non per obligationem generis, in §. idem rescripserunt. nu. 2. inst. ibid. 79
- 9* **Dominium** præsens licet ex præterito dominio præsumatur, oportet tamen ipsum præsumptum allegare. in §. act. inst. de act. nu. 3. 95
- 6 **Dominium**, an transeat si tradidi rem causam declaraturus, quam postea non declarauit. in l. triticum. nu. 7. de verb. obli. 35
- 6 **Dominium** ex contractu emptionis, & venditionis non transferatur, nisi pretio soluto, vel habita fide de pretio. in l. si seruus. §. locati. nu. 1. ff. de fur. 119
- 4 **Dominium** rei legata recta via transit in legatarium, si natura rei legata non repugnat. in l. si quis. §. si quis. nu. 3. ff. de adm. leg. 94
- 8 **Dominium** rei empta per alium ex fratribus nomine proprio, qui in catastro communium cum aliis ponit fecit, & tributa cõiter sunt soluta: acquiritur per hoc omnibus fratribus. l. rura & possessio. nu. 1. C. de omni agro deser. lib. xj. 42
- 8 **Dominium** rei mea, an per statutum ex causa tolli possit. in l. si. n. 1. C. de iure reip. lib. xj. 42
- 6 **Dominium** rei, an propter delictum quis statim perdat, & applicetur fisco. in l. Imperator. nu. 1. ff. de iure fisci. 212
- 8 **Dominium** utile mihi sine causa auferri non potest, sicut nec directum. in l. quicunque. j. nu. 3. C. de fun. patr. lib. xj. 43
- 4 **Dominium** rei propriae heredis non transit in legatarium. in l. hereditariis. §. si quis. nu. 1. ff. ad legem Falc. 128
- 5 **Dominium**, an transferatur ex mutui contractu. in l. si vir. nu. 4. ff. de acquir. poss. 75
- 2 **Dominium** fundi dotalis solu. matr. de iure fforum non transit ad mulierem, in l. 1. nu. 3. ff. de fun. do. fol. 148. & l. si mora. nu. 4. ff. sol. mat. 9
- 2 **Dominium** licet ab initio non transferatur, tamen cõsumptione secuta recõciliatur mutuum creditore furente. in l. si a furioso. n. 1. ff. si certum pet. 11
- 7 **Dominium** in venditione quando transferatur per traditionem. in l. civile. nu. 1. C. de rei vend. 109
- 9 **Dominium** utile rerum donatarum propter nuptias, transferatur sine facto hominis, secus in re dotali, & ipso iure, in Auth. vt immob. bon. ante. nu. 9. 27
- 5 **Dominium** directum quaeritur per vsucapionem: utile per prescriptionem. in l. vsucapio. nu. 2. ff. de vsucap. 89
- 4 **Dominium** rei tacite legata non transit in legatarium ipso iure. in l. seruus si li. §. si duos. nu. 2. ff. de leg. 1. 13
- 9 **Dominium** rerum donatarum propter nuptias transeat ipso iure in mulierem. in §. illud quoque. nu. 1. in auth. de xquali. do. 44
- 6 **Dominium** introductum de iure speciali ex aliquo favore, non potest allegari cõtra habet illud. in l. in libello. §. si quis seruus. nu. 2. ff. de cap. & post. reuer. 214
- 5 **Dominium** rei potest haberi ex pluribus causis simul circa idem cõcurrentibus: secus si concurrunt diuersis temporibus. in l. iij. §. ex pluribus. n. 9. ff. de acquir. poss. 77
- Quasi dominium ex quo publiciana competit potest haberi ex pluribus causis. ibi. nume. 14.
- 1 **Dominium** rei legata per quandam consequentiam ex voluntate præsumpta defuncti, non transit recta via in legatarium. in l. emptor. §. ancilla. nume. 1. ff. de rei vendi. 176
- 5 **Dominium** quando venit incidenter præsumitur ex possessione. in l. apud Trebatium. §. neque fructuarius. n. 3. ff. de aqua plu. arc. n. 42
- 8 **Dominium** rerum delinquentium acquiritur fisco sine apprehensione ex solo delicto. in l. 1. nu. 8. ff. de bo. vacan. lib. x. 8
- 1* **Dominium** transferatur ex inutili contractu, in l. eleganter. num. 11. ff. de dolo malo. 129
- 2* **Dominium** rei existentis apud Titium quod in ipsum transferatur absque traditione domini voluntate accedente. in l. singulari. nu. 15. ff. si cer. pet. 13
- 2* **Dominium** sine traditione in societate acquiritur. in l. 1. in societate omnium. nu. 1. ff. pro soc. 106
- 4* **Dominium** rei potest deberi ex diuersis causis in idem tempus concurrere. in l. verbis. nu. 2. ff. ad l. Falc. 123
- 4* **Dominium** in legato quantitatis non transit recta via ad legatarium, tamen statim incipit deberi. in l. si legatum. §. quod si ita. nu. 1. ff. de leg. 95
- 3* **Dominium** an transferatur autoritate rei iudicata, in l. sed si pecunia. §. ite quæri potest. nu. 1. ff. de reb. eo. qui sub tut. 81
- 4* **Dominium** rei legata non transit recta via in legatarium quando res heredis est legata. in l. si heredis seruus. nu. 1. ff. de leg. 1. 13
- 4* **Dominium** rei heredis legata, non transit in legatarium. in l. si tibi. §. si fundus. nu. 2. ff. eod. tit. 21
- 4* **Dominium** rei legata recta via transit in legatarium. in l. legatum. nu. 1. ff. de leg. 2. 44
- 4* **Dñum** non transferatur in legato. in l. vxorē. §. agriplagam. nu. 2. ff. de leg. 3. 54
- 4* **Dominium** utile acquiritur per prescriptionem. in l. Stichus. nu. 4. ff. de sus. leg. 68
- 7* **Dominium** in venditione non transferatur, nisi soluto pretio, vel habita fide de eo, & an in aliis contractibus. in l. 2. nu. 3. C. de rer. permut. 156
- 9 **Dominium** utile habes, potest destruere propria autoritate opus factum a ciuili ter possidente. in l. j. §. nunciatio. nu. 9. ff. de ope. no. nun. 5
- 4 **Dominij** translatio in quibus casibus possit prohiberi. in l. filius familias. §. diuini. nu. 14. ff. de leg. 1. 25
- Dominij** translatio non impeditur per sententiam arbitri prohibentis alienationem. ibid. nu. 15.
- 6 **Dominium** in casu. l. cum quis. §. si debitorem. ff. de solut. quaeritur creditori: & debitor liberatur. ibi. nu. 1. 84
- Dominium** non perditur nisi alteri quaeratur, secus est in possessione. ibid. n. 2.
- 5 **Dominium** non transfert in te tradens vere rem suam tanquam non suam, sed tanquam rem tuam. in l. si aliquam rem. nu. 5. ff. de acqu. poss. 86
- 2 **Dominium** superueniens auctori meo quando profit mihi, vt res mea efficiatur. in l. omnia. nu. 2. ff. si cerpet. 8
- 5 **Dominium** perditur, nisi alteri acquiratur. in l. quod meo. §. si furioso. num. 1. ff. de acquir. poss. 35
- 2 **dominium** quomodo dicatur transferri, quando aliud pro mutuo reddi debet. in l. i. j. nu. 5. ff. cer. pet. 8
- 5 **dominij** ius transferatur ad fructuarium interponendo primum & secundum decretum. in l. quanuis. nu. 6. ff. de dam. infec. 29
- 9 **dominium** in casu constitutionis. in auth. de rap. mul. transferatur in alterum si ne facto alterius. in auth. de rap. mulic. nu. 4. 54
- 4 **dominium** in legato alternatiuo non transit, nisi a tempore electionis in l. si quando quis. §. haeres. nu. 3. ff. de leg. j. 24
- 5 **dominium** quando venit in iudicio incidenter, præsumitur ille dominus, qui possidet. in l. si prius. nu. 16. ff. de ope. no. nun. 19
- 6 **dominium** pecuniarum soluta statim efficitur accipientis, licet liberatio cõtingat vorē tempore existentis conditionis. in l. sub conditione. nu. 1. ff. de sol. 81
- 8 **dominium** directum ex qua prescriptione causetur: ex qua utile, & ex qua pareretur exceptio. in l. si. §. si autem. nu. 1. de edic. diui. Adri. tol. 33
- 7 **dominium** rei, quæ apud reum erat, non transferatur: licet quis renuntiet liti & causæ. in l. si pro fundo. nu. 4. C. de transac. 58
- 7 **dominium**, an transferatur ex traditione, antequam contractus habitus sit pro perfecto. in l. contractus. in 2. lect. nu. 7. C. de fide instr. 137
- 2 **dominia** de iure ciuili, quibus modis quaerantur. l. i. re actio. n. 1. ff. de rei vendi. 171
- 2* **dominia** tria sunt, directum, utile, & quasi dominium, in l. minor. §. si seruus. nu. me. 4. ff. de euct. 140
- 5 **dominus** domus conductæ, an possideat res inquilini, antequam eas includat. in l. inquilino. nu. 3. ff. de dam. infec. 31
- 7 **dominus**, qui semel est, præsumitur dominus: & an contra talem præsumptionem admittatur probatio. in l. siue possidetis. nu. 2. 4. & 9. ff. de proba. 126
- 8 **dominus**, qui locauit fundum suum ad pecuniam, ita quod colonus omnes fructus pro certo tempore habeat, non tenetur ad distributa, nisi consuetudo aliter se habeat. in l. j. nu. 3. C. de anno. & tribu. lib. x. 11
- 1 **dominus** efficitur contumax, quando procurator comparet cum mandato minus sufficienti. in l. j. §. quod si nemo. nu. 5. ff. quod en. vni. no. 112
- 5 **domus** appellatione, an comprehendatur usufructuarius. in l. in venditione. nu. 1. ff. de bo. autho. iud. pos. 124
- 1 **domino** per procuratorem quaeritur, & dominus non obligatur. quare hoc. in l. si procurat. nu. 3. ff. de procu. 104
- 1 **domino** acquiritur in pactis liberatoriis per procuratorem absque cessione. in l. rescriptum. §. plerunque. nu. 2. ff. de pac. 83
- 1 **dominus** si est citatus quando lis fuit constata per procuratorem ad audiendum sententiam, vel ad audiendum iuramentum testium, & neuter compareret: nullum est, quod geritur. in l. mutari. nu. 5. ff. de procu. 104
- 5 **dominus** non potest nunciare domino. in l. j. §. usufructuarius. n. 11. ff. de ope. no. n. 3
- 5 **dominus** sum eius quod protegit solum meum, licet in meo solo non conquiescat, in l. quod conclaue. nu. 3. ff. de dam. infec. 40
- 5 **dñs** agit de ascriptione exhibendo & de vassallo. in l. j. num. 1. ff. de lib. exhib. 176
- 9* **dñs** feudi potest assignare vassallum potiori, dummodo cõditio assignationis non fiat deterius, alias non potest sine cõsensu vassalli. ff. de assign. lib. i. prin. n. 1. 86
- 6* **dñs** declarat libellum datum a procuratore specialiter constituto ad sic libellandum, alias non, in l. inter stipulantem. §. si Stichum. nu. 9. ff. de verb. obl. 31
- 6 **dñs** non potest concedere repræsentationem contra vniuersitatē sibi subditā quā potest iure ordinario coercere. in l. j. §. habeat itaq. n. 1. ff. q. test. lib. esse ius. sue. 112
- 1 **dominus** vt excusetur a restitutione expensarum in re factarum, requiritur ipsum esse pauperiorem. in l. in fundo. nu. 18. ff. de rei vendi. 175
- 4 **dominus** non possidens potest petere, quod cessione sibi fiat. in l. si re obligata. nu. 5. ff. de leg. j. 16
- 3 **dominus** hereditatem seruo delatam repudiat: & quæ sit ratio. in l. is qui heres. §. neque filius. nu. 9. ff. de acquir. here. 145
- 5 **dominus** partis inferioris si comisit delictum, propter quod debet domus destrui, qualiter destruetur, in l. si finita. §. ex hoc edicto. nu. 3. ff. de dam. infec. 2
- 7 **Non dominus** quā testetur. in repet. auth. ingressi. n. 62. C. de sacrosan. eccl. 17
- 4 **dñi** capacitas, an inspicatur in legato facto seruo. l. si deportati. nu. 2. de leg. 3. 48
- 1 **dominus** inuentus extra domum cogitur præcisē venire ad iudicium, in l. sed & hæ. §. præter. nu. 4. ff. de procu. 196
- 7 **dominus** mercium tenet pro mercibus ad vectigal, & dominus nauis pro nauibus. in l. cum proponas. in ij. lect. nu. 6. C. de nau. sceno. 150
- 2 **dominus** citatus si misit procuratorem, & procurator non comparet, dominus est contumax. in l. procuratorem. §. si tutores. nu. 2. ff. mand. 103
- 3 **dominus** si tenetur pro delicto commissio a famulo, non tenetur pro delicto commissio antequā esset famulus. secus si dicit pro delicto famuli. l. Titius. nu. 2. ff. de testa. mili. 141
- 5 **dominus dicitur ille**, cui res surripitur propriè, non attento apud quem sit res, quando surripitur. in l. sequitur. §. quod autem. nu. 1. ff. de vsucap. 89
- 8 **dominus directus** quando possit quaerere thesaurum in re feudali. in l. j. nu. 9. C. de thesau. lib. x. 11
- 8 **casus** in quo dominus non potest permittere in suo quod opere, scilicet, vt quod in fundo suo nomine, & non domini thesaurum perquirat. in l. j. nu. 10. C. de thesau. lib. x. 11
- 2 **dñs** domus præfertur omnibus per pensionem domus in rebus repositis in domo conductæ ad ipsarum rerum cõseruationem, in l. interdum. n. 2. ff. qui pot. in pig. hab. 134
- 8 **dominus**, an teneatur constitutione l. si quis in tantam. C. unde vi. de facto ferui, vel pater de facto filij. ibi. nu. 11. 92
- 4 **dominus vnus** si dicat seruo, Vade ad potem, & si obuieris libero, liber esto, alius dicit similiter seruo: & inuicē se obuierit, an ambo sint liberi. in l. si post mortem. nu. 2. ff. de leg. j. 17
- 7 **dominus** quando possit emphyteutam expellere propria autoritate. in l. 2. n. 2. C. de iure emphy. 158
- dominus** rei emphyteuticaria, possidet ciuilitur. ibid. nu. 2.
- dominus** quando sibi præiudicat recipiendo pensionem omnium annorum ab emphyteuta termino elapso. ibi. nu. 8.
- dño** qualiter succurrat, si primus emphyteuta facit alium emphyteutam. ibi. nu. 16
- 2 **dominus** non obligatur per procuratorem, quā per procuratorem non acquiritur domino. in l. solutum. §. per liberam. nu. 2. ff. de pig. act. 8

Index singularium materiarum

- 7 Dominus quando efficiatur, quando quis emit nomine proprio, & de aliena pecunia, in l. multum. nu. 1. C. si quis alie. vel si. 155
- 5 dominus accipitur. in l. cum exhibuissent. §. quod ait. ff. de public. & vesti. pro eo, qui habet maiorem præminentiam. ibi. nu. 1. 46
- 8 dominus iurare cogitur, quando aduersarius non vult stare in dicto procuratoris: potest tamen constituere specialiter procuratorem ad iurandum dicere veritatem in animam ipsius domini, in l. qui bona fide. §. si alieno. num. 15. ff. de dam. infect. 28
- 4 dominus grauando seruum, vt det centum hæredi, videtur ei legare peculium in l. denique. §. interdum. nu. 2. ff. de pec. leg. 78
- 3 dominus tenetur facere famulo infirmo expensas modicas, non magnas. in l. si cum dotem §. si autem. nu. 8. ff. solu. matr. 13
- 5 Dominus potest liberare debitorem, ante accessionem sibi factam per procuratorem, & debitor potest soluere domino, in l. apud Celsum. §. mandauit. nu. 2. ff. de do. exc. 159
- 3 Dominus si dixit famulo, Vade, & nunquam redeas domum, si ego non sentia aliquid de illo negotio: si famulus interficit illū: dominus tenetur de homicidio. in l. si quis mihi. §. pater Seio. nu. 2. ff. de acqu. hæred. 149
- 3 Dominus, an quis præsumatur ex possessione. in l. quidam in suo. nu. 4. ff. de cōdi. insti. 138
- 5 Dominus & possessor conducent rem suam, quasi suam, an perdat dominiū suū & possessionem. in l. si aliquam rem. nu. 8. ff. de acq. poss. 86
- 5 Dominus qualiter possit expellere eum, qui est in quasi possessione iuris. l. j. §. hoc interdicto. nu. 7. ff. de itinere actuque priua. 143
- 2 Dominus fundi pro certa parte pro indiuiso potest locare totum, locado vtiliter, in l. & hæc. §. cum fundum. nu. 1. ff. loca. 125
- 5 Dominus pro suo interesse potest agere contra fabros, qui ei notitiam nō fecerunt de nunciacione ipsis facta. in l. de pupillo. §. nunciacione. nu. 5. ff. de ope. no. nun. 9
- 2 Dominus si succedit auctori nostro, nobis non prodest. in l. rem alienam. nu. 2. & 14. ff. de pig. act. 85
- 5 Dominus & fructuarius domus si interpellatur pro cautione domus de dāno infecto, quis teneatur cauere, & qñ fructuarius solus, & quando dñs, & si nō cauent, quid agendum. in l. quamuis. nu. 1. ff. de dam. infec. 28
- Dominus potest prohibere autoritate ppria fructuario vti frui, si nō vult reficere domum, vel iudicis officio eum compellit ad reficiendum. ibi. nu. 3.
- Dominus qualiter priuabit fructuarium, cum ad eum deuenitur ob fructuarij contumaciam. ibid. nu. 4.
- 5 Dominus & possessor ignorans si conducit à non possessore. non perdit dominiū & possessionem. in l. si aliquam rem. nu. 2. ff. de acq. poss. 86
- 5 Dominus, an perdat aliqua cum colo nus deferit possessionem. in l. si colonus. nu. 1. ff. acq. poss. 87
- 7 Dominus pro iniuria sibi a subdito facta, nō cognoscit, sed alius dominus si ibi est. in l. qui iurisdictioni. nu. 6. ff. de iurisd. om. iud. 50
- Si vnus ex duobus dominis vnus castri delinquit, quando alter possit cognoscere. ibi. nu. 7.
- 5 Domino queritur per procuratorem sine cessione, si procurator nō reperitur qui cedat. in l. possessio. §. & si possessio. nu. 2. ff. de acq. poss. 89
- 7 Dominus quomodo teneatur pro delicto a familia commissio. in l. si familia. nu. 4. de iurisd. om. iud. 50
- 6 Dominus qui sciuit delictum fuisse commissum per familiam, quando teneatur suo nomine. in l. j. ff. si fa. sur. fec. dic. 123
- Domini plures si iusserunt vni, vt faceret aliquid maleficiū, vna poena an præstari debeat ab omnibus. vbi. nu. 5.
- 9 Dominus si repetit seruum monachum effectum, vel prælatus aliquem in suum clericum, quis probabit, & coram quo iudice. in §. si vero. nu. 3. in authen. de monach. 9
- 8 Dominus si licet cōtestatus sit, postea iudiciū agit per procuratorem, an ipse debeat cōdēnari, vel procurator. in l. j. n. 5. C. de sent. & interlo. om. iud. 66
- Dominus præsens si tempore sententiæ vult vti iure instantiæ sibi competenti ipso iure, poterit in eum ferri sententia. ibi. nu. 7. & 10.
- Quid si dominus tempore sententiæ mittit nouum procuratorem. ibid. n. 8.
- 5 Dominus quando efficiatur accipiens indebitum sciēter. in l. emptore. §. si sub. nu. 4. ff. pro emp. 102
- 6 Dominus quod teneatur pro facto familiæ, qualiter intelligat. in l. j. §. familiæ. nu. 1. ff. de vi & vi arma. 137
- 5 Dominus qñ perdat possessionem serui fugitiui, & quanto tempore. in l. j. §. seruum. nu. 1. ff. de acq. poss. 75
- 6 Dominus si rem, quam procurator alienauit, ipse ignorans vendidit, an dominus possit vēditionem procuratoris ratā habere, & rati habitio retrahatur. in l. si indebitum. §. si procurator. nu. 1. ff. rem rat. habe. 107
- 2 Dominus litis iurat in litem, non alius. in l. vulgo. nu. 1. ff. de in lit. iurand. 36
- 6 Dominus videtur habere ratū, qñ facit illud, quod non potest facere, nisi qñ factum est à procuratore ratum sit. in l. procurator. nu. 1. ff. rem rat. habe. 105
- 6 Dominus tenetur pro delicto famuli delinquentis circa id quod præponitur, alias non. in l. j. §. familiæ. nu. 1. ff. de publ. & vestig. fo. 46. l. ne quis. n. 1. ff. de in cen. & rui. nauf. 127
- 6* dominus quādo teneatur de robaria facta in suo territorio, & quid de villa, vel castro. in l. ne quid. nu. 2. ff. ibid. 127
- 8 Dominus alicuius rei qñ quis præsumatur durare, in l. j. n. 3. C. de iur. fisc. lib. x. 1
- 7 Dominus qñ satisfecit procuratore cōsentiente, procurator præsens cogitur iudiciū suscipere. in l. si iusfam. §. procuratorem. nu. 1. ff. de procu. 103
- 7 Dominus rei venditæ per alium quando teneatur pretium restituere, in l. mater tua. nu. 2. C. de rei vend. 108
- 5 Dominus rei vēditæ si succedit vēdictori, an vēditio cōfirmetur: & sic an dñs succedens auctori meo confirmet ius meum, in l. cum vir. nu. 14. ff. de vfuc. 101
- 6 Dominus agri non potest retinere animal inuentum dare damnum in agro. in l. ratis. n. 2. ff. de in cen. rui. nauf. 127
- 7 Dominus in mādato procuratoris satisfat pro ipso. in l. si procuratorem. nu. 1. ff. de procur. 110
- 8 dominus citatur in prima citatione. in l. 1. n. 3. C. de iure Reip. lib. xij. 1
- 8 dominus, an succedat cognato serui sui, in auth. in successione. numer. 4. C. de suis & legi. 51
- 1 dominus quando melius scit veritatem, quā procurator, tunc dominus cogitur, vel legalior comparere. in l. si actor. nu. 3. ff. de procuratorib. 104
- 3 dominus quando possit accipere vestes famulo recedenti. in l. in his rebus. §. seruis. nume. 4. ff. solu. matr. 28
- 6 domino, vt queratur sine cessione, quid vertatur in causæ cognitione. in l. in omnibus. nu. 1. ff. de præt. stipu. 97
- 6 dominus permittendo colonum fructus percipere, ante solutā pensionem, videtur fidem habere de pretio seu de mercede. leg. si seruus communis. §. locauit. nu. 3. ff. de fur. 119
- 5 dominus habes directam, & pictor si cōcurrunt ad vendicandum tabulā pictā, quis eorum præfertur. in l. qua ratione. §. literæ. numero tertio. ff. de acq. rer. domin. 71
- 2 dominus an obligetur ex persona serui accipientis pecuniā mutuo, si vnus ex duobus seruis vnus domini mutuat alteri. in l. frater. nu. 3. ff. de cond. inde. dominus an obligetur ex persona serui delinquentis in re alterius domini, vel alterius serui. ibi. nu. 34.
- 7 dominus quando possit habere sententiā latam pro falso procuratore ratam. in l. si tutor. nu. 3. C. in quib. cau. in integ. resti. non est necess. 83
- 6 dominus auferendo rem suam à iure, non cōmittit actionem furti. in l. qui vas. nume. 1. ff. de fur. 117
- 1 dominus potest etiam appellare quando procurator fuit verus contumax, nisi ipse dominus fuerit sciens. in l. vnica. §. si procurator. nume. 2. ff. si quis ius di. non obtem. 55
- dominus ad hoc, vt dicatur contumax, an sufficiat generaliter fuisse iniunctū procuratori. ibi. nu. 3.
- 5* dominus molēdini superioris, an licite possit tēpore siccitatis facere recolletā aquæ, inuito domino molēdini inferioris. in l. quominus. n. 5. ff. de flū. 136
- 6 dominus dicitur prohibere re ipsa procuratorem ne petat, si nō dat sibi istum mēta necessario ad causam faciētia. l. i. illa stipulatione. n. 3. ff. de ver. obli. 22
- 8 dominus si promissit stare in iudicio, & procurator citetur, & non comparet, sti pulatio committitur. in l. quoties. nu. 2. C. de dignit. lib. xij. 49
- 5 dominus qñ teneatur pro delicto famuli, potest fieri per statutū. in l. j. §. familiæ. nu. 3. ff. de publ. & vestig. 46
- 1 dominus quibus casibus possit seruum delinquentem punire. in l. 1. num. 3. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. 24
- 1 dominus, vt teneatur in solidum pro negotio gesto, quid probandum sit. in l. si pupilli. §. item queritur. nu. 7. ff. de neg. gest. 115
- 8 dominus ex contumacia procuratoris punitur, si est conscius in l. si. nu. 2. C. de exact. ho. xij. 55
- 8 dominus in casu in l. si. §. sed cum secundam. C. de fur. an poterit agere cōtra fir rem. ibi. nu. 6. 6
- 8 dominus nō tenetur soluere collectas pro pensionibus famuli, in l. si poenes. n. 5. C. de agric. lib. xj. 38
- 6 dominus reuocabiliter præscribit, ac si nō esset dominus. in l. in bello. §. si quis. n. 4. ff. de cap. & poss. reuerf. 214
- 1 dominus prædij seruiantis, potest petere, quod via mutetur sine incommodo prædij donantis. in l. si cui. nu. 5. ff. de serui. 182
- 2 domino nō tenetur conducent à prædone. in l. si vrbana. numero 1. ff. de cond. indeb. 58
- 1* dominorum vnus castri, si vnus delinquat, quando alter possit cognoscere. l. qui iurisdictioni. nu. 7. ff. de iurisd. om. iud. 50
- 5 dominum esse conuentum præsumitur, si possedit. in l. apud Trebatianum. §. ne que fructuarius. nu. 3. ff. de aqua plu. arc. 42
- 1 dominus partis inferioris qualiter possit facere ignem, & mittere fumum in partem superiorem. in l. sicut. §. Aristo. nu. 1. ff. si serui. vendi. 187
- dominus partis superioris qualiter possit aquam delicere. ibi. nu. 1.
- 6* Domestica persona quando repellatur à testimonio, in §. in testibus. nu. 1. inst. de test. 71
- 6 Domesticus, qui desinit esse meus, an possit testificari de his, quæ facta sunt dū erat domesticus, in lege prima, §. iidem Nummio. n. 1. ff. de quæst. 177
- 3 Domestici dicuntur, qui sunt de agnatione. in l. 1. n. 1. ff. ad Sillaniam. 165
- domus pro edificio ponitur. ibi. nu. 3.
- Item pro agnatione, item pro familia, pro omnibus descentibus ab vno stipite ibidem.
- 7 Domestica persona quæ dicatur. in l. 2. nu. 1. C. de testi. 190
- Domesticæ personæ dicuntur vir & vxor. ibi. nu. 3.
- Domestica persona contra aliam domesticam quando admittitur in testē. ibi. numero 4.
- 6 Domestica persona dicitur, quæ in domo moratur. in l. respiciendum. §. furta. nu. 3. ff. de pœn. 186
- 6 Domesticus p domestico nō torquetur. in l. 1. §. ad quæstionē. n. 1. ff. de quæst. 177
- 6 Domesticus alicuius, qui fuit, licet deserit esse, an possit pro eo testificari. in l. vnus. §. seruus in eius. nu. 1. ff. de quæ. 182
- 7 domicilium quando possit pupillus constituere. in l. vna. num. 1. C. vbi pet. tu. vel curat. 170
- domicilium duobus modis constituitur. ibi. nu. 2.
- 8 domicilium quæstum constitutione mutari potest. in l. 1. nume. 1. C. de inco. & vbi. libro x. 21
- 3 domiciliū mutās tenetur ad onera iā imposita, non ad onera noua. ibidē. n. 2.
- 6 domiciliū cōstituitur facto quando quis cum rebus suis recedit. in l. domiciliū. nu. 1. ff. ad munic. 219
- 6 qualiter contingere possit, quod quis habeat originem, & non domicilium. in l. eius qui. §. Celsus siquis. nu. 1. ff. ad munic. 220
- domicilium duobus modis accipi potest. ibi.
- 6 domicilia plura quis habere potest, sed vñ principalius altero. in l. assumptio. §. viris prudentibus. nu. 1. ff. ad municip. 218
- 4 domicilium, vt quis steterit in certo loco, quod possit constitui, si est in commodum

- dum alicuius, in l. Titio centum. §. Titio centum relicta, nume. 4. ff. de cond. & demonst. 118
- 1 Domicilium originis in matrimonio mutatur, in l. cum quædam, num. 2. ff. de iurif. om. iud. 52
- 6 Domicilium constituitur facto, & animo, in l. placet, nume. 2. ff. ad muncip. 218
- 1 domicilium originale propter dignitatem non mutatur, sed propter matrimonium sic, in l. senatores, nu. 1. ff. de sena. 31
- 4 domicilium dicitur transferri de loco ad locum, quando quis recedit familia & rebus, in l. prædia, §. affini, nu. 1. ff. de fun. inst. 77
- 5 * domus habet partes substantiales & artificiales, in l. si finita, §. ex hoc edicto, nu. 1. ff. de dam. infec. 29
- 5 * Domus vicini qualiter propter ignem possit destrui, in l. si alius, §. est aliena, nu. 1. ff. quod vi aut clam. 148
- 6 Domus si venditur usque ad talem domum, an illa includatur, inspicitur quantitas pretij, in l. semper in stipulationibus, nu. 1. ff. de reg. iur. 237
- 5 Domum contiguam habens ex parte inferiori domui meæ, cuius introitus à meo introitu multum distat per longum spatium à latere anteriori, an dicatur meus vicinus, in l. si tertius, nu. 4. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 5 Domo vi possessa tignum postea dissolutum, non dicitur vi possessum, in l. sequitur, §. lana, nu. 3. ff. de vscup. 90
- 6 Domus si est locata, & promissa pennis i annos, vel menses singulos, una est locatio, sed plures præstationes, in l. si servus, §. servus, nu. 7. ff. de stipul. servor. 62
- 4 Domus in rure posita, improprie dicitur rustica, in l. cætera, §. sed & si quis, nu. 1. ff. de leg. 1. 12
- 1 Domus diuiditur pariete interiecto in medio, in l. si quis duas, §. si quis partem, nu. 1. ff. commu. præd. 186
- 4 Domum principalem si maior nata debet habere, habebit etiam omnia domui appendentia, in l. prædiis, §. qui domum, nu. 1. ff. de leg. 3. 61
- Domus existens in confinio duarum parochiarum erit illius, per quam habet aditum, & principalem, ibid. nu. 2.
- 3 Domus alterius etiam eo invito de licetia iudicis potest perquiri pro fugitivo inquirendo, non autem furto, in l. 1. nu. 2. ff. de ser. fug. 198
- 5 Domus habet partes substantiales, & artificiales, in l. si finita, §. ex hoc edicto, nu. 1. ff. de dam. infec. 29
- 6 Ad domum dicitur venire, qui iuxta domum venit, in l. item apud, §. continuu, nu. 1. ff. de iniur. 131
- Domus pertinentiæ, quæ sint, ibi, nu. 1.
- 4 Domus si tota legata uni, demum pars substantialis alteri, qua detracta domus non remanet, i illa parte ambobus legatariis concurrunt, in l. si alij, n. 3. ff. de vscup. l. 67
- 4 Domo vendita, quæ ab alia distinguitur pariete comuni, medietas parietis videtur vendita, in l. si is qui duas, nu. 1. ff. de serui, lega. 69
- 5 Domum faciens in meo, & promittens me recipere cum quinque hominibus, si faciat aliam, non tenetur me recipere cum decem, in l. damni, §. si is qui, n. 4. ff. de dam. infec. 36
- 4 Domus non soluentium condemnationem, vel collectas non destruitur, in l. cætera, §. hoc senatus, nu. 1. ff. de leg. 1. 12
- Domus tegula, vel ostia non possunt accipi & vendi pro debito publico, ibi, n. 2.
- 2 Domus destructa à vicinis, ne ignis ultra transeat, debet à vicinis emendari, in l. 1. nu. 1. ff. ad legem Rhod. de iac. 88
- 2 Domum qui enacuavit ex iudicis præcepto, si postea in eam est ingressus, dicitur præceptum contempsisse, in l. sicut, §. superuacuum, num. 2. ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol. 137
- 6 Domos facientes circa muros ciuitatis possunt prohiberi, & factæ destrui, in l. opus nouum, nu. 3. ff. de ope. publ. 228
- 2 * Domus qui habent notitiam si sint suspecti quando domus frangitur, quod tales possunt torqueri, in l. domus horreorum, nu. 3. ff. de loc. 126
- 4 * Domus si sustineat actum seruicis habetis causam continuam, & permanentem, & alienetur, in dubio videtur seruicis imposita, in l. 2. nu. 1. ff. de seruit. l. 1. 69
- Domus si vendatur, videtur imposita seruicis, ut sustineat onera permanentia, quæ ipso actu sustinebat si contrahentes sciebant, ibi, nu. 2.
- 5 Domus ruinosa dominus, an cogatur præcise cauere, etiam si venit cedere ædibus, in l. si finita, §. eleganter, nu. 2. ff. de dam. infec. 34
- 6 Domum communem si tecum habeo, & prohibeam focum tuum quem duxisti, ne eam ingrediatur, an ipso ingrediente possit puniri, in l. si stipulatus, num. 1. ff. de verb. oblig. 37
- 4 Domus communis cum malefactore, an debeat destrui, l. non amplius, §. cum bonorum, nu. 3. ff. de leg. 1. fol. 59, & l. Artheius, §. de eo, numer. 1. ff. de aqua plu. arcen. 44
- 6 Domus deposita & restaurata quando fit eadem domus, in l. inter stipulatem, §. sacram, nu. 9. ff. de verb. oblig. 32
- Ratio differentie inter domum depositam, & nauim defunctam, & reedificatam, quod sit, vel non sit eadem, ibid. nu. 10.
- 8 Domus, in qua retinetur ludus, vel fiat proditio, si debeat deuastari ex forma statuti, & retineatur per procuratorem, vel per eum fiat proditio inscio domino domus, non deuastabitur, sed procurator ipse tenetur, in l. 1. n. 2. C. de deserto, lib. xij. 56
- 6 Domum alicuius intrans animo furandi simpliciter, & quod non cum effectu furandi aliquam rem præcise, punitur extraordinarie, in l. vulgaris, §. qui fur, nu. 2. ff. de fur. 113
- 6 Domus qualiter intelligatur, ubi quod pro habitatione, & qui potest occidere potest contumeliis afficere, in l. nec in ea lege, numero 1. ff. ad leg. Iulia. de adulter. 159
- 5 Domus si venditur, vendita libera si legatur, videtur cum seruicute aditus legata, in l. quod conclaue, nu. 4. ff. de dam. infec. 40
- 5 * Domus quæ est in confinio duarum parochiarum, dicitur illius parochiæ ex qua habet aditum, ibi, nu. 6.
- Domus si publicatur, an intelligantur publicata suppellectilia in domo existentia, in l. 2. nu. 2. C. de va lib. x. 8
- Domus legata si reducat ad aream, an debeat destrui, in l. seruum filij, §. arce, nu. 1. ff. de leg. 1. 13
- 4 domus appellatione, quæ veniant, in l. cætera, §. hoc senatus, nume. 1. ff. de legat. 1. 12
- 7 Donatio inter patrem & filium, quando consistat, in l. secunda, numero 1. C. de condi. ob cau. 117
- donatio morte confirmata, quando per omnia habeat vim relictæ, ibidem nu. 2.
- 7 * donatio inter viuos omnium bonorum præsentium & futurorum, non valet etiam in patribus, in l. de quaestione, nu. 12. 16. & 20. C. de pac. 49
- * donatio omnium bonorum præsentium & futurorum facta in ecclesiam, valet, ibi, nu. 13.
- 5 donatio causa mortis à legato qualiter differat, in l. 1. numero 1. ff. de dona. cau. sa mortis. 62
- Donatio causa mortis hodie fieri potest pacto nudo, ibi, nu. 2.
- donatio causa mortis, qua actione petatur, ibi, nu. 3.
- 5 donatio quæ fit sola mortis cogitatione, an reuocetur, in l. Iulianus, nu. 1. ff. de dona. cau. mor. 63
- 9 donatio propter nuptias soluto matrimonio redit ad virum, sicut & dos ad vxorem, in auth. de æquali. do. nu. 3. 43
- 2 donatio inter virum, & vxorem, an confirmetur iuramento, in l. sed si possessio, §. item si iurauero, nu. 3. ff. de iure iur. 25
- 2 donatio inter virum & vxorem non trahitur retro, sed confirmatur à tempore mortis, in lege, si sponsus, §. si vxor, numero 4. ff. de donatione inter vir. & vxor. 149
- 2 * donatio inter virum & vxorem confirmatur morte, in l. cum hic, numero 1. ff. ibi, eod. 160
- 3 * donatio propter nuptias fit à pupillo sine decreto, in leg. 1. ff. de reb. eo. quæ sub. tut. 81
- 6 donatio quando incipit à præcedenti conuentione, donans semper tenetur de euictione, in l. Iulianus, §. qui fundum, nu. 1. ff. de verb. obl. 49
- Si rem emptam pro qua mihi fuit promissa euictio, donauit, & à donatario est euicta, an donatarius agere possit de euictione, ibi, num. 5.
- 7 * donatio facta ecclesiæ ultra quingentos aureos, valet sine insinuatione, in l. 1. lud. nu. 4. C. de sacrosan. eccl. 20
- * donatio facta pauperibus, requirit præsentiam alicuius stipulantis nomine ipsorum, ibi, nu. 6.
- 5 donatio quando sapit naturam contractus dandi, & restituendi, potest quis eligere ut agat ad rem, vel æstimationem, in l. illud generaliter, §. Iulianus, nu. 1. ff. de dona. cau. mor. 65
- 8 donatio facta in concubinam per doctorem, non tenet, in l. 1. nu. 3. C. de dignita. lib. xij. 46
- 5 donatio facta timore periculi, periculo cessante, reuocatur, in l. mortis causa, nu. 4. de dona. cau. mor. 63
- 5 donatio causa mortis, à mortis capione, in quo differat, in l. qui pretio, nume. 1. ff. eo. tit. eod.
- Ad confirmationem donationis causa mortis, an spectetur mors patris & filij: an donatio causa mortis facta causa alterius, quando possit ex poenitentia reuocari, & quis possit reuocare, ibi, nu. 4.
- alterius tantum, ibi, nu. 3.
- donatio collata in te causa alterius, an dicatur causa mortis, vel alterius ibi, numero 5.
- donatio causa mortis facta à filio patre permittente, confirmatur morte filij, ibi, nume. 6.
- 9 donatio facta de re non idonea ecclesiæ, quando profit donanti, in l. sicut, nu. 1. in auth. de non alie. aut permur. 13
- 4 donatio facta per virum vxori, non venit in restitutionem fideicommissi, in l. sequens quaestio, num. 1. ff. de leg. 2. 39
- 9 donatio simplex facta à filio quando conferatur siue in potestate, siue emancipato, in l. illud quoque, nu. 1. in auth. de trien. & semis. 18
- 5 donatio est contractus stricti iuris, in lege, eum qui, num. 1. ff. de donatione. 60
- donatio causa mortis habet instar bonæ fidei, ibi, nu. 2.
- donatio tacita, quæ fit soluendo indebitum, an requirat insinuationem, in l. Mo destinus, nu. 6. de dona. eod.
- donatio tacita, quæ fit soluendo dotem, an requirat insinuationem, ibi, nu. 7.
- donatio, quæ incipit à traditione, insinuat, ibi, nu. 8.
- 9 donatio ob causam non insinuat, in auth. ut sponsa, largi, nu. 3.
- 9 Et in l. illud quoque, nu. 1. in auth. ut frater filij succedat, pater.
- 2 donatio fit tribus modis, in l. si sponsus, §. si vxor, numero 3. ff. de dona. inter vi. & vxor. 149
- 5 donatio inter virum & vxorem, non trahitur retro, nisi respectu fructuum perceptorum, sed confirmatur à tempore mortis, ibi, n. 4. & l. si is, qui per emptorem, nu. 4. ff. de vscup. 93
- 9 donatio ante nuptias licet immisceatur hereditati filij, tamen propriam naturam retinet, in l. ante nuptias, numero 1. in auth. de non eligen. secund. nuben. 6
- 4 donatio, an valeat si dicitur, Dono, tibi hereditatem meam, in l. qua situm, §. si mihi seruus, nu. 1. ff. de leg. 1. 21
- 9 donatio facta per virum vxori, vel e contra, ultra formam traditam in l. optime, licet illi legi renuntiet, quod non tenet, in d. l. optime verò, nume. 6. in auth. de nupt. 20
- 9 donatio facta per Constantinum Pape Syluestro, valet, nec reuocari potest, in l. auth. quomodo oportet, Episcopus, nu. 3. 10. & in l. rub. ff. n. 13. 3. & in l. 1. de offic. præf. vrb. nu. 2. fol. 31. & ibi in l. eum vrbem, nu. 4. eod.
- 4 donatio quando incipit à traditione, donans tenetur de dolo, in l. legatum, nu. me. 3. ff. de leg. 1. 32
- 4 donatio facta filio pro parte sua, computatur in legitimam: secus quando fit in præmium emancipationis, in l. peto, nu. 6. ff. eo. tit. 39
- 4 Donationum species quinque, in l. legatum, nu. 1. ff. eo. 32
- 5 Donatio facta à clerico concubinæ, non valet, in l. miles, numer. 4. ff. de re iudic. Idem in donatione facta ab aduocato concubinæ, & in legato, ibi, nu. 5.
- 4 donatio vxori, reuocatur per pignorationem, non tamen per obligationem generalem omnium bonorum, in l. rem legatam, numero nono, & decimo. ff. de adim. leg.

Index singularium materiarum

- donatio causa mortis, facta per alium in potestate patris, ipso patre authorante, an valeat, in l. i. nu. 4. ff. de auto. tut. & cur. 59
- donatio impropria est datio ob causam, in l. i. nu. 1. ff. de donatio. 53
- donatio pura sub conditione resoluenda non est proprie donatio, qua actione repetatur donatum, ibi. nu. 5.
- donatio facta filio à tempore emancipationis, dicitur donatio simplex, & non ob causam, in l. vt liberis. nu. 7. C. de colla. 13
- donatio quādo agrauat ex cursu temporis, in l. quæ dotis. n. 4. ff. soluto. matri. 21
- donatio non presumitur ratione sanguinis, sed concessus sic, ibi. nu. 5.
- donatio quando presumatur vicissim facta, ibi. nu. 6.
- donatio quando presumatur ex modo vel genere, ibi. nu. 5.
- donas vel obligas rem duobus tenetur poena falsi, si est adiecta clausula, quod de dicta re nemini ius dedit, &c. vel dixit se alteri nō donasse, &c. aliās tenetur poena stellionatus, in l. qui duobus. nu. 1. ff. de falsis. 169
- * donatio causa mortis facta filio familias, non est codicillus, in l. eam is. §. filius familias, nu. 2. ff. eo. 64
- donatio propter nuptias statim ipso iure videtur constituta, cum vir dotem recepit, in repet. l. si cōstare. n. 76. ff. solu. matrimo. fol. 74. & in authen. de æqual. do. nume. 4. 43
- donatio omnium bonorum si non adiicitur presentium & futurorum, valet, in l. stipulatio hoc. nu. 5. ff. de verb. obl. 23
- donatio facta clam presumitur in fraudem facta, in l. post contractum. nu. 7. ff. de donat. 57
- donatio causa mortis facta ante delictum per delinquere volentem, sententia condemnatoria secuta statim reuocatur, ibi. nu. 10.
- donatio facta inter coniuges, an reuocetur sententia condemnatoria contra donantem secuta, ibi. nu. 11.
- donatio inofficiosa qualiter reuocet, in l. Titia. §. Imperator, n. 1. ff. de lega. 1. 45
- donatio per superuenientiam liberorum reuocatur ipso iure, inofficiosa quæ rela proposita, ibi. nu. 2. & l. si totas, nu. 1. C. de inoffi. dona. 106
- donatio quam facit filius, per se an valeat, in l. secunda. §. si verò. n. 1. ff. de dona. 54
- donatio inter virum, & vxorē, est prohibita à lege, & ex ea non oritur obligatio ciuilis, vel naturalis, nec fideiussor ei accedit, ibi. nu. 2.
- donatio videtur reuocata, si res donata pignoretur: secus si legatur, in l. cum hic. §. si maritus. nu. 1. ff. de dona. inter vir. & vxor. 149
- donatio non reuocatur per solam reuocationem tituli, nisi auocetur possessio à donatario, ibi. nu. 2.
- donatio quā vxor facit viro, vt filiam doret, valet, in l. siue vxor, n. 1. ff. eod. ibi.
- donatio quatenus continet aliud pactum, cadit in contractum innominatum, & est locus poenitentia, in l. Aristo. nu. 1. ff. de donat. 59
- donatio causa mortis, an per poenitentiam reuocetur, in l. alienam. §. Marcellus, nu. 1. ff. de dona. cau. mor. 63
- donati causa mortis, an repetam fundum cum fructibus, in l. si mortis causa, nu. 1. ff. eod. 63
- donatio immensa, quo remedio rescindatur, in auth. de immen. dona. numer. 3. 6. 7. & 8. 42
- * donatio facta per patrem habentem vnum alium, si sit facta in octo, & postea alia fiat in omnibus, qualiter reuocetur, vt inofficiosa prima: vbi quod secūda reuocetur, ibi. nu. 9. ibid.
- * donatio vltra quingentos aureos, non valet, inst. de succes. lib. in princ. numero primo. 86
- * donatio facta alicui de aliquo fundo, vt post certum tempus esset ecclesiæ, an per donatorem per pactum possit remitti, in l. qui Romæ. §. Flavius Hermes. nu. 1. ff. de verb. obl. 44
- donatio facta inter patrem & filium ex causa aduentitia, tenet, si est facta, vt extraneo, & benemerito, ibi. nu. 4.
- donatio facta ante commissum delictum, quando valeat, & retractetur, vel nō valeat ipso iure, in l. post contractum. nu. 1. ff. de donat. 57
- donationem fuisse factam in fraudem, vel metu poenæ delicti, ex sex presumptionibus presumitur, ibi. nu. 2. cum seq.
- donatio, an sit contractus nominatus, vel innominatus in l. iuris gentium. nu. 2. & §. quinimo. nu. 8. & 9. ff. de pact. fol. 30. in hædibus. §. ex rebus, nu. 1. ff. de dō. fol. 56. l. 2. nu. 8. & 9. C. de condi. ob causam. 118
- donatio inter viuos est validior fideicommissio, in l. prima, numero 10. ff. de iure codic. 169
- donatio propter nuptias est donatio ob causam: & non insinuat, in l. cū multa. nu. 2. C. de dona. propter nup. 160
- donationem inuentam priuatis non potest facere ecclesiæ sine insinuatione, in §. finimus. nu. 2. in auth. de non alie. aut permut. 11
- donatio vltra quingentos sine insinuatione valet, si detracta gabella remanent tantum quingenti, in l. quoties. nu. 1. ff. ad leg. Falcid. 128
- donatio facta vltra quingentos corā quo iudice debeat insinuari, in auth. vt non fiant pig. nu. 5. 24
- donationē reuocans propter ingratitudinem, non dicitur illam habere ex causa lucratiua, in l. i. nu. 7. C. de impon. lucr. lib. x. 20
- donatio inter virum & vxorem firmatur iuramento, in l. Scius. num. 7. ff. ad legem Falcid. 126. & in l. si quis pro eo. nu. 17. ff. de fideiuss. 79
- Donatio facta a patre filiz in potestate confirmatur morte patris: tamen, quia proprie non est donatio sed magis legatum vsucapitur quasi pro legato, & non pro donato, in l. §. si pater. nu. 1. ff. pro dona. 104
- * donatio an fuerit olim & hodie contractus nominatus vel innominatus, in l. dedi. nu. 6. de condi. cau. dat. 42
- * donatio aliud est, aliud pactum de donando, ibi. nu. 8. eo.
- donatio est contractus nominatus, & habet elegans nomen, in l. in ædibus. §. ex rebus donatis. nu. 1. ff. de donat. 56
- donatio est contractus stricti iuris, ibi. nu. 2.
- dono hereditatem meam, idem est, ac si dicerem, Dono omnia bona mea, presentia & futura, l. si. num. 14. C. de pac. 49
- donatio causa mortis facta absteri, potest peti, vt fideicommissum facta scilicet ab homine libero, l. tam is. §. filius. nu. 3. ff. de donat. cau. mor. 49
- Donatio facta à filio sine patris cōsensu, an valeat si pater postea cōsensit, ibi. n. 9.
- * Donatio ficta indiget insinuatione, in l. cum quidam n. 3. C. de iur. dot. 165
- * Donatio facta filio in premium emancipationis, est simplex donatio, in auth. idem est. §. cum autem. nu. 1. C. de bo. quæ lib. 55
- Donatio causa mortis est vltima voluntas, & sapit naturam contractū inter viuos, in l. 2. nu. 1. ff. de leg. 1. fol. 3. & l. tam is. §. filius familias. num. 1. ff. de dona. cau. mor. 64
- * Donatio causa mortis, magis accedit cōtractui quā vltimæ voluntati, in l. si fo cer. n. 1. ff. de dot. præleg. 70. & in l. senium. n. 1. C. qui testa. fac. poss. 14
- * Donatio non est perfecta, si existens in domo, dicat, Dono Titio fundum, & ille hoc audito dicat, Hoc mihi placet, in l. absenti. nu. 1. ff. de dona. 55
- * Donatio facta à patre filio in potestate non valet, in §. an seruo, numer. 2. insti. de leg. 80
- * Donatio in filium emancipatum à patre facta vltra quantitatem legitimam si ne insinuatione non valet, in §. si plures, nu. 4. inst. de legit. agnat. succes. 84
- * Donatio à principe in extraneo etiam vltra quantitatem valet, ibi. nu. 5.
- * Donatio omnium bonorum si non adiicitur presentium & futurorum, valet, in l. stipulatio hoc modo concepta, nu. 4. ff. de verb. obl. 23
- * Donatio omnium bonorum presentium & futurorum valet si donans aliquid sibi reservat, ibi. nu. 5.
- * Donationis causa datum causa mortis potest reuocari, in l. non omnis, num. 2. ff. si cer. pet. 14
- * Donatio cum inter virum & vxorem facta est, & ambo decesserunt, & nō apparet quis primò decesserit, quis debeat pbare quòd donator primò decesserit, in l. inter virum, nu. 1. ff. de reb. dub. 98
- * Donatio quæ sit personæ incertæ nō requirit consensum vtriusque, in l. quod feruus, nu. 3. ff. de stipul. fer. 63
- * Donatio an valeat inter patrem & filium, in authen. vnde si parens. nu. 3. C. de inoff. testa. 103
- * Donatio immensa facta filio, quo iure reuocetur, ibi. nu. 4.
- * Donatio ob causam est contractus innominatus, in l. 2. num. 9. C. de cōditiōe ob caus. 118
- Si in donatione dicatur, Dono tibi omnes res meas: non veniunt iura & actiones, in l. 1. nu. 3. ff. de sta. homi. 22
- Donatio inter patrem & filium, quando valeat, in l. secunda, num. 1. C. de inoff. don. 106
- Donatio immoderata non confirmatur per mortem in eo, quod est immoderata, ibi. nu. 3.
- Donatio non retrahitur quantum ad dominium, sed quantum ad fructus, ibi. nu. 4.
- Donatio remuneratoria ex causa de præterito, siue de futuro, non indiget insinuatione, in l. Aquilius Regulus, nu. 3. ff. de dona. 61
- Donatio propter nuptias facta per virum, qualiter dicatur vxori obligata, in auth. vt immob. bon. ante nup. nu. 4. 27
- Donatio propter nuptias dicitur in dominio vxoris, sicut dos in dominio viri, ibidem.
- Donatione prohibita, an videantur prohibiti alij contractus, in l. filius. §. diui. nu. 19. ff. de lega. 1. 26
- Donatio, quæ morte cōfirmatur, nō venit in fideicommissum, in l. Marcellus. §. quidam. nu. 4. ff. ad Trebel. 134
- Donatio inter virum & vxorem non confirmatur, si vir fuit bannitus, in l. sed si mors, n. 1. ff. de dona. inter vir. & vxor. 149
- donatio propter nuptias hodie non insinuat, licet olim insinuaretur, & recitaret tria iura: & quod quantum ad virum donantem, seu pro quo donatum sit, sic, in auth. vt spons. lar. nu. 1. 50
- donatio petitur pacto nudo, in l. cum pater. §. Mæuius. nu. 3. ff. de leg. 2. 41
- Donatio vsusfructus facta inter coniuges quando valeat, in §. si verò vsusfructus, nu. 1. in auth. de nup. 1. 20
- Donatio vel venditio facta ab aliquo de omnibus suis bonis, qui postea cōmiserit delictū, ob quod bona debent publicari, presumitur fraudulosa, in l. quid quid, nu. 1. ff. de stip. seruorum. 64
- Donatio dicitur perfecta ad hoc ne possit obligari res donata, quando fuit tradita, in l. 1. nu. 5. C. de iure fisci lib. x. 2
- Donatio facta à decurionibus in casu permissio, si in ea apponitur causa ficta colorata, non tamen vera rescinditur, in l. ambitiosa. num. 3. ff. de dec. ab ord. facies. 226
- Donatio presumitur in nobili & diuite, quā quantitas non est magna, in l. vxori, §. cum Scius. nu. 1. ff. de leg. 3. 52
- Donatio ex quibus causis reuocatur, in auth. vt liber. decet. nu. 7. 33
- Donatio facta pauperibus, vel captiuis valet, licet non sit aliquis, qui acceptet, in §. si quis autem, nu. 3. in auth. de eccle. tit. 52
- Donatio causa mortis est improprie donatio: & in statuto nō venit appellatio donationis, in l. filius familias, nu. 1. ff. de don. 55
- Donatio omnium bonorum presentium & futurorum, nō valet, in l. si fratres, §. idem respondet, nu. 2. ff. pro socio. fol. 108. l. si. num. 12 & 16. C. de pact. nisi fiat in ecclesiam, d. l. si. nu. 13. 49
- Donatum, vel datum filio, qualiter cognoscatur, quod sit datum patris contemplatione, in l. si filios familias, nu. 1. ff. de don. cau. mor. 64
- Donatio facta à sponso sponsæ, quando perdat, vel retineatur, in l. cum veterum, nu. 1. C. de dona. pro nup. 159
- Donatio rei, quæ est futura mea, an valeat, in l. quod si vir. nu. 2. ff. sol. mat. 27
- Donatio nō inducitur si in libro meo scribo me tibi debere, scilicet absente ex causa donationis sed probatio, in l. nuda ratio, nu. 4. ff. de donatio. 60
- donator agit contra donatarium, vt eum alimentet, in l. in condemnatione, nu. 1. ff. de reg. iur. 239
- Donatoris sola reuocatio, an sufficiat, in l. Titia. §. Lucius. nu. 1. ff. de leg. 2. 45
- Donatarius si post mortem donantis ingressus fuit rem donatam sua authoritate, est prædo, in l. etiam. §. sed quis, nu. 3. ff. de peti. hered. 164
- Donatarius tenetur naturaliter ad antidota donatori, in l. sed & si. §. cōsultus. ibi. nu. 1. 156

- § donator tenetur de euictione, quando donatio incipit à promissione, in l. Arist. §. Labeo ait. nu. 1. ff. de donat. 59
- donator tenetur de euictione, etiam si donatio incipit à traditione & euictio est promissa, per stipulationem, idem si pacto nudo. ibi. nu. 2.
- § donatarius, an teneatur alere donantem, in l. alimenta. §. Imperatoris. n. 1. ff. de libe. agno. fo. 36. & l. in condemnatione, nu. 1. ff. de reg. iur. 239
- § donatario causa mortis sub qua conditione substitui possit, in l. si cui mortis. n. 1. ff. de dona. cau. mor. 63
- § donare improprie dicitur dare ex necessitate, in l. rem legatam, numer. 2. ff. de adim. leg. 95
- § donans omnes res suas, an videatur donare nomina debitorum, in l. quintus. §. argento, nu. 3. ff. de auro & arg. leg. 88
- § donantes res super quibus dubitant moueri controuersiam piis locis tenentur hoc edicto, quia pia causa fauetur, in l. qui etiam. §. si hominem, num. 1. ff. de alie. iud. mu. cau. fact. 143
- § donans omnia bona immobilia videtur donare nomina, in l. ad eum, quem, nu. 4. remissiuè. ff. de donat. 62
- § donans id quod Titius sibi debet videtur donare actionem sibi competentem, in l. si seruus. nu. 8. ff. de stip. seruo. 62
- § donare mihi volens, posuit ante me magnam quantitatem florenorum, & accepit partem postea possum agere ad totum, in l. qui tota. numero 6. ff. de acquir. hered. 143
- § donare, an videatur si aliquis adhibet ad stipulandum eum à quo donationem receperat, in l. idemque. §. si cui. nu. 3. ff. manda. 103
- § donans, vel locans rem intelligitur solum donare, vel locare ius, quod in ea habet, in l. pradia. nu. 3. C. de loca. prad. lib. 11. 44
- § donatum per patrem filio tempore emancipationis, an computetur in legitimam, in l. si quando. §. generaliter. nu. 1. C. de inoffi. test. 105
- donatum filio tempore emancipationis venit in collatione. ibi. nu. 2.
- § donatum filio patris contemplatione est peculium profectitium, in l. sed si. in arrogato. nu. 3. ff. de vulg. & pup. 123
- donata vxori à consanguineis viri, an sint vxoris, vel heredes viri. ibi. n. 4.
- donatum per patrem filio in eius doctoratu est proprium filij veluti peculium castrense, in l. si. nu. 3. C. de silentia. lib. 12. 50
- § donatum per simoniam applicatur ecclesie, cui per talem donationem facta est iniuria, in §. & hanc. nu. 2. in auth. quomodo oporteat Ep. sco. 10
- § donatio filio per patrem qualiter, & quo casu conferatur, in l. si donatione, n. 4. C. de collat. 12
- § donata post testamentum non continentur in legatis in l. vxori. §. vxori. nu. 1. ff. de leg. 3. 52
- § donatum filio familias, quando dicatur peculium castrense, in l. si forte. nu. 3. ff. de cast. pecul. 216
- donatio si fit alicui pro benemeritis, & bonis seruitiis habitis, quando ex tali assertione inducatur probatio meritorum, ibi. nu. 5.
- § donatum ob causam impossibilem, quando repetatur, in l. dictam. num. 1. C. de condi. ob cau. 118
- § donatum camerario per officialem, qui indebitè exigit, an debeat de communibus constitui, in l. non utique. §. graui. nu. 1. ff. de adm. re. ad ciu. pert. 225
- § donata causa mortis videtur in vltima voluntate relicta, in l. cum hi. num. 2. ff. de transac. 94
- § dos quibus casibus restitui non debeat, in l. 2. ff. solut. matr. 4
- dos quando restituitur mulieri. ibi. nu. 2.
- dos constante matrimonio, quibus casibus repetatur. ibi. nu. 3. & 4.
- dos, an statim soluto matrimonio reddatur. ibi. nu. 8.
- § dos mulieri in quibus casibus solui possit, in l. fundum filie. n. 1. ff. de iur. dot. 148
- § dos, & donatio propter nuptias, an debeat reservari filijs, in §. nec illud. nu. 1. in auth. de nupt. 20
- § dos mulieris, licet non veniat in fideicommissio generali, quando ipsa grauatur, tamen quando alium grauatur, venit, in l. Lucius. §. filia, nu. 2. ad Treb. 145
- § dos data filie per patrem, an computetur filijs filie, quæ decessit viuo patre, & sic nepotibus, & in quartam, prout filia deberet imputari, in vtroque concludit quod sic, in l. quartam. nu. 12. ff. ad leg. Falc. 130
- § dos, & donatio propter nuptias, potest regulariter diminui partibus consentientibus, in §. de augmentis. nu. 2. in auth. de nuptiis. 21
- § dos est iusta causa alienationis, in l. vnica, nu. 1. C. si aduers. dotem. 82
- dotis constitutio facta à minore quando sit ipso iure nulla, ibi. nu. 3.
- § dos data filie à patre, dicitur esse alienata ab omnibus bonis patris, in §. quia vero iam. nu. 1. in auth. de aequali. do. 43
- § dote reuerfa ad patrem illam minuere non potest in prauiudicium filie, nisi eius substantia esset diminuta. ibi. nu. 2.
- § dote an detrahere debet filia, quæ non vult secundo nubere, sed vult ingredi monasterium, vel effecta est beguina. ibi. nu. 3.
- § dos sequestratur si vir ea abutitur, in l. si cum dote. §. si autem. n. 2. ff. sol. matr. 13
- § dos data per auum nepoti, an ad ipsam, an ad patrem, & sic ad filium reuertatur, in l. dote dedit. nu. 2. ff. de colla. bo. 161
- § dos propter impensas quando videatur de nouo dari, in l. quod dicitur. nu. 6. de impen. in re. dota. fac. 29
- dos quando tota publicari possit constante matrimonio, & eo soluto, in l. si constante. §. si bona. nu. 8. ff. sol. matr. 19
- § dos aduentitia an veniat in collatione, in l. si sub conditione, nu. 1. ff. de collat. dotis. 162
- § dos quid vniuersale est, in rub. ff. sol. matr. nu. 18. in l. fructus. nu. 3. ff. eod. tit. & in l. diuortio. §. ob donationes, nu. 1. eod. tit. 8
- § dos & quasi dos, est quid vniuersale, in l. si cum dote. §. si mulier. n. 11. ff. sol. matr. 14
- § Dos est quid vniuersale & augetur à fructibus, in l. marito. §. si fundum, nu. 2. ff. eod. tit. 14
- § dos quibus casibus sequestratur, in repe. l. si constante, nu. 5. ff. eod. tit. ibi.
- § dos data filie spurie, non potest per donantes consanguineos à viro reuocari, sed postquam fuit reuerfa ad filiam sic, deductis quantum ad alimenta sustinent, in l. si à socero. nu. 2. ff. quæ in frau. credi. 131
- § dos habet priuilegium in personalibus, in l. priuilegia. nu. 1. ff. de priuileg. cred. 127
- § dos magna, vel parua dicitur secundum qualitatem personarum, in auth. quod locum. nu. 2. C. de colla. bo. fol. 11. & in repe. l. constante. nu. 48. ff. solu. matr. fol. 16. & in auth. res quæ. nu. 1. C. communia de lega. 45
- § dos promissa arbitrio boni viri non dicitur incerta, licet bonus vir nunquam arbitratus fuisset, in l. quæro. nu. 1. ff. de iur. dot. 148
- § dos quod debeat esse ubi sunt onera matrimonij, intelligitur respectu viri, non mulieris, in l. 2. nu. 3. ff. de dot. præleg. 70
- § dos non potest esse sine matrimonio, in l. 1. nu. 3. ff. pro dote. 104. & in l. cum mul. tæ. nu. 1. C. de don. ante nup. 160
- § dos, an redeat ad patrem soluto matrimonio liberis presentibus, in l. vna. §. maneat. nu. 12. C. de rei vxor. actio. 165
- dote quando minuant impensa necessaria. ibi. §. sed nec. nu. 13.
- § dos confessata, an habeat priuilegia dotis, in l. neq. scriptura. n. 4. C. de cõpensa. 147
- § dos peritur & repetitur actione ex stipulatu, in l. vna. §. rei vxoris. num. 3. C. de rei vxor. act. 165
- § dotalibus rebus euictis, prædicta actio habet locum pro euictione. ibid. d. l. vni. ca. §. & vt plenius. nu. 6. eod. 165
- § dos, & donatio propter nuptias dicuntur tituli lucratiui respectu eius pro quo dantur, in l. 1. nu. 6. de impo. lucra. lib. 10. 20
- § dos potest solui constante matrimonio vxori, vt æs alienum soluat, in l. qui uis. nu. 5. ff. solu. matr. 11
- § dos soluta à grauato de bonis fideicommissio subiectis si matrimonio soluto ad priuatum reuertitur, non venit in fideicommissio, in auth. de reitu. nu. 7. 45
- § dos non dicitur mercantia, & non venit in statuto de mercatore, in l. legatis. nu. 5. ff. de leg. 3. 57
- § dos promissa & non soluta quando repeti possit solui. in §. illud quoque. nu. 1. in auth. de non elig. secundo nuben. 57
- § dos quæ debetur filie non debetur iure obligationis, sed officio iudicis, in l. mulier. §. dum proponeretur. nu. 3. ff. ad Treb. 138
- § dos in matrimonio putatio non est proprie dos, in rub. nume. 10. ff. solu. matr. 2
- dos quid sit. nu. 16. & 21.
- § dos est necessaria etiam ad sustinenda onera matrimonij, sicut ad mulierem maritandam, in l. nupta. nu. 2. ff. eod. tit. 20
- § dos constante matrimonio dicitur esse in bonis viri, in l. in rebus dotalibus. nu. 3. C. de iure dot. 165
- § dos tota si soluitur sine deductione impensarum necessariarum, quæ actione agatur, in l. quod dicitur. §. si dos. nu. 1. ff. de impen. in rebus dota. fac. 30
- § dos ecclesie si non fuit constituta in fundatione debet in consecratione cõtinuata non debet consecrari, in auth. vt deter. sit. nu. cle. nu. 2. 7
- § dos data socero potest repeti si ad inopiam vergat, in §. illud quoque. nu. 7. in auth. de æquali. dot. 44
- § dos etiam soluto matrimonio dicitur deberi viro, in l. si socer. §. Lucius. nu. 3. ff. solu. matr. 25
- § dos propter inopiam non repetitur, quando mulier nupsit viro inopi, in l. qui bo. na fide. §. de illo. nu. 1. ff. de dam. infec. 27
- § dos non potest solui mulieri constante matrimonio, in l. vir vxori. §. si mulier. nu. 1. ff. ad Velleia. 96
- § dos nomen iuris hereditatis, & peculium, in l. item veniunt. §. item non solum. nu. 3. ff. de per. hered. 165
- § dos si constat in rebus immobilibus, & sic consignari non possit, quid agendum, §. illud quoque. nu. 2. in auth. vt exact. instan. 42
- § dos an transeat ad heredes patris etiam extraneos cum onere suo, in l. post dotem. nu. 13. ff. solu. matr. 23
- § dos data occasione matrimonij illiciti non contrahitur, & quando possit repeti, in l. si. nu. 1. & 3. ff. de condi. sine cau. 62
- § dos quæ dicat magna, vel parua, in §. illud quoque. nu. 5. in auth. de æquali. do. 44
- § dos data in moneta antiqua, quando debeat in illa, vel in alia restitui, in l. res in dotem, nu. 1. de iur. dot. 147
- § dotis promissio facta pro muliere, intelligitur pro matrimonio prima vice contrahendo, in l. si sponsalibus. nu. 1. ff. eo. 55
- § dos femina quanta debet esse, cum statuta prouident, quod non succedat, sed doteatur, in l. si filia. nu. 1. ff. de leg. 3. 11
- § dos quæ conferatur, & qualiter conferatur, in l. dotis. num. 1. C. de collatio. 142
- § dos data siue promissa per patrem filie, non cadit in fideicommissum, in l. à filia. nu. 1. ff. ad Trebel. 142
- dos data, vel promissa per matrem, venit in commissum. ibi. nu. 3.
- § dotandi officium non pertinet ad matrem. ibi.
- § dos est quoddam nomen iuris, in l. quod dicitur. nu. 2. ff. de impen. in re. dota. fac. 29
- § dos constante matrimonio, an solui possit, in §. dotes. numero primo. auth. de nupt. 29
- § dos prælegata non cadit in fideicommissum, nisi specialiter sit dictum, & quarta ad dote sufficit, in l. Lucius. §. maritus. nu. 1. ff. ad Trebel. 145
- dos quando venit in substitutione vulgari, & quando in fideicommissaria, ibi. numero 2.
- § dos an sit priuilegiata ante matrimonium, in l. 1. nu. 9. ff. solu. matr. 3
- dos constituitur nudo pacto. ibi. nu. 10.
- dos creditur promissa de bonis patris. ibi. nu. 11.
- dos quando dicatur promissa de bonis aui, & quid de matre. ibi. nu. 12.
- dos an ratione incertitudinis vitietur, & quando incertitudo vitiat contractum. ibi. nu. 14.
- dotis priuilegia. ibi. nu. 15. & 24.
- dotalis res mobilis quando & quæ alienari possit sine decreto, ibi. n. 18.
- § dos quod in omni parte mundi & contra quemcunque sit priuilegiata, ibidem numero 24.
- § dos si fuit soluta filie ex iusta causa, & eam amittat, an maritus liberabitur, in l. si cum dote. §. si post solutum. nu. 3. ff. eod. tit. 12
- § dos mulieris applicatur fisco quando alius occidit vxorem, & maritus non videtur dicauit, l. siab hostibus. §. si virum. nu. 2. ff. solu. matr. 9
- § dos respectu viri est onerosa, respectu mulieris lucratiua, & quando habeat effectum lucratiuum, in l. Marcius. §. duorum. nu. 17. ff. de leg. 2. 37
- dos da-

Index singularium materiarum

- dos data per patrem filii spurii si ad eam reuertitur, venientes ab intestato possunt iure civili eam reuocare, secus de iure cano. ibi. nu. 18.
- dos quando est legata, an ille qui tenetur restituere, possit expensas deducere. in l. si non designata. nu. 1. C. de sal. cau. adiec. leg. 46
- doti res singulares vel omnia bona dentur, an intersit, in l. prima. numero 2. ff. pro dote. 104
- dotis causa res subiecta restitutioni, possunt alienari. in l. 1. si sponsa. nume. 3. ff. de priu. cred. 126
- dotis titulus est lucrativus respectu mulieris, & non respectu viri, in l. si fraudator. §. si a socero. nu. 1. ff. quæ in fraud. cred. 131
- dotem stipulari incontinenti patrem quando dicatur, & sic quomodo dicatur facta stipulatio incontinenti. in l. quoties. num. 2. ff. sol. matr. 20
- dotales res an sint vere vxoris soluto matr. in l. si filius familias. §. maritum. n. 4. ff. eod. tit. 19
- In quibus casibus debeat fieri distinctio, an res esset eodē modo peritura apud actorem. ibi. nu. 5.
- dotalia bona an computentur inter facultates viri. l. ad subeunda. num. 2. C. de decurio. lib. 10. 18
- dote vxoris publicata, si maritus ex pacto aliquid lucrari det, qualiter agat contra fiscum. in l. quinque. nu. 3. ff. de bon. dam. 191
- dotalis rei dominium non reuertebatur ad mulierem ipso iure de iure Codicis, in l. & si dotis. nu. 3. C. de iure do. 164
- dotis augmentum si sit a muliere, vir cogitur augere donationem propter nuptias. in auth. de æquali. do. nu. 7. 43
- dotem promittens pro illa cuius negotia administrat, non videtur promittere animo donandi sed animo repetendi, in l. cum post. §. qui cum esset. nume. 2. ff. de admi. tuto. & cura. 56
- dotis repetitio quæ sit constans matrimonio, quem effectum operetur. in l. vbi adhuc. nu. 2. C. de iure dot. 164
- dotis exactio de qua in d. l. vbi adhuc. non impedit actum de dote lucranda. ibi. numero 3.
- dotalis est res empta de pecunia dotali. in l. si cum dotem. §. si mulier. nu. 1. & 7. ff. solut. matr. 14
- dos putatiua retinetur propter impensas. ibi. nu. 2.
- dos putatiua repetitur condictione sine causa. ibi. nu. 3.
- dos putatiua habet privilegium in personali. ibi. nu. 6.
- dotalis res inæstimata non alienatur æstimata sic, & regulariter quā res dotalis alienari possit. in §. & multo. numero 1. & 4. in authen. vt immobili. bo. ante. 27
- Res mobilis data in dotem æstimata vera æstimatione potest alienari per virum consentiente ipsa muliere, & sibi præiudicat vnico consensu in hypotheca. numero 2. & 3.
- dotalis res fauore mulieris prohibetur alienari, & eo respectu eius commercium non habetur. ibi. nu. 7.
- dotalis res non dicitur in bonis viri quo ad onus personale sed quo ad onus reale. in l. neque stipendium. nu. 2. ff. de impen. in re. dota. fact. 39
- dotalis fundus etiam vxore volente non potest alienari, secus si datur & æstimatur. in l. vxor. nu. 1. ff. de pact. dot. 148
- dotis restituenda dilatio, de qua in §. exactio. C. de rei vxor. actio. competit etiam quando extraneus repetit. in l. 2. nu. 10. ff. sol. matr. 4
- dotis promissio roboratur lege, non tamen validatur de iure gentium. in l. legi tima. nu. 2. ff. de pac. 79
- dotem remissam pacto, pater non exigit soluto matrimonio. in l. si marito. §. si pater. nu. 1. ff. solu. matr. 20
- dos est quid vile, & augetur a fructibus. in d. l. si marito. §. si fundum. nu. 1. eod. 3
- dotis assignatio facta in casu l. vbi adhuc. C. de iure dot. an irritetur si diuizy re superueniant. l. pluribus. §. & si placet. nu. 3. ff. de verb. oblig. 53
- dotis quantitate legata videtur legatum id, in quo dos erat minuta propter impensas. in l. cum quis. nu. 3. de dot. præleg. 71
- dotem si pater restituit nupti mandate, quam receperat filio emancipato libera tur. in l. sane. nu. 1. ff. de iure dot. 147
- dotis constitutio ultra facultatem non valet. l. siue generalis. n. 2. ff. de iure dot. 148
- dotis actio competit patri & filio in solidum, in l. non solum. n. 6. ff. soluto matrimo. 6
- dotis titulus ex parte viri & filiorum non est lucrativus. in l. si constante. n. 67. ff. eod. tit. 17
- dotis causa solutum etiam soluto matrimonio, conuertitur in dotem, in l. si pater. nu. 2. ff. eod. 26
- dote data per vxorem, an donatio propter nuptias dicatur ipso iure statim constituta. in auth. de æqual. dot. in prin. nu. 4. 43
- In dote quod est, & eius augmento. in l. etiam si non dotem. numero 2. C. de iure dota. 144
- dotis augmentum factum a viro vxori, in dubio præsumitur factum in fraudem creditorum, in auth. de æqual. do. nu. 10. 43
- dotata qualiter intelligatur, in l. qui pupilliam. num. 1. ff. ad leg. Jul. de adulte. 156
- dubium non dicitur illud, de quo est regula, in l. quoties. nume. primo. ff. si quis cautio. 70
- dubietas superueniens post aditionem, eam non vitiat, in l. cum falsum numero 2. ff. de acquir. hæred. fol. 151. & l. 1. §. necessario. nume. secundo. ff. si muli. vent. nomine. 37
- dubitationis quilibet pars quando tendit ad eundem finem, non est curandum de illa dubitatione. l. Gallus. §. si eius. nu. 5. ff. de lib. & posth. 96
- dubium interpretatur perpetuum in l. sufficit. nu. 2. ff. de condi. indeb. 58
- dubium aliquid si emergat circa spiritualia terminatur per iudicem ecclesiasticum, in l. omni nouatione. nu. 1. C. de sacrosan. eccl. 13
- dubitans vim sibi inferri, implorat officium iudicis, vt vim prohibeat. in l. non est verisimile. nu. 3. ff. de eo quod met. cau. 127
- dubitatio vicinæ an quis sit seruus, vel liber, an sufficiat ad habilitandum testem in l. nu. 5. C. de test. 117
- dubitans & ignorans quando æquiparentur. in l. si. numero primo. C. de condi. indeb. 15
- dubium de mandato quādo dicatur. in l. non solum. §. qui alieno. numero 3. ff. de procur. 107
- Dubium est an in causa damni infecti possit appellari, in l. dies cautioni. §. si intra diem. nu. 7. ff. de dam. infec. 24
- Dubitare quis dicitur, quando non applicat eius animum magis ad vnam rem, quàm ad aliam. in l. admonendi. nu. 20. ff. de iure iu. 30
- Dubitans de viribus testamenti, quia dicitur falsum. §. si decedit. interim transmittit hæreditatem non aditam, in l. cum falsum. nu. 3. ff. de acq. hæred. 151
- Dubium qualiter potest esse de fideicommissio, si non est dubium de testamento. in l. ille a quo. §. si de testamento. nu. 3. ff. ad Treb. 136
- dubius de statu suo potest testari ad pias causas, in repetit. l. 1. num. 28. C. de sacrosan. eccl. 8
- dubium quod dependet ex testamento, non venit in generali remissione. in l. tres fratres. nu. 7. ff. de pact. 88
- ducere rem ad domum, vel ad ciuitatem ille dicitur, qui eam ducit intra. in l. vnica. nu. 1. C. de venati. lib. 11. 37
- duci spiritu Dei, quando quis dicatur, in repet. l. 1. nu. 82. C. de sacrosan. eccl. 11
- ad Duellum prouocatus, licet sit excusatus, & condempnatus, tamen executio ad mortem debet differri donec pugnaverit, in l. Imperator. la. 2. nu. 3. ff. de sta. homi. 23
- dummodo, dictio, an faciat modum, in l. quibus. §. Terminus. nu. 4. ff. de condi. & demon. 115
- duntaxat, dictio, in legato, inducit ademptionem in residuo. in l. si quis. §. cum Titio. nu. 1. ff. de adim. leg. 94
- Idem in dictione Solum.
- dum dictio quando facit conditionem, in l. 1. nu. 17. ff. de condit. & dem. 108
- duo possunt ab vno de diuersis criminibus factis diuersis temporibus, duobus libellis accusari, in l. duos accusare. §. lege Iulia. nu. 5. ff. de accusa. 148
- Duo si sunt, quorum vnus prodest, & aliud nocet, quod inspicitur, in l. si vir. nu. 3. ff. pro dona. 104
- duo insolidum ciuilitur possidere non possunt, in l. possideri. §. ex contrario. nu. 9. ff. de acq. posses. 78
- duo rei videntur inuicem fideiubere, in auth. de fideiuss. nu. 47. & in l. reos. nu. 1. ff. de duo. reis. 57. & in l. Vranus. nu. 10. de fideiuss. 76
- duo quando admittuntur ad aliquid, donec vnus preoccupet, tempora vtrius cedunt. in l. si maritus. nu. 1. ff. ad leg. Jul. de adult. 157
- Duo quando sunt, quorum vnum non potest esse sine alio, vnum non poterit sine alio tolli. in l. si ita. §. regula. nu. 1. ff. de lib. & posth. 91
- duo & tria licet componant quinque tamen non sunt quinque, in l. si testamento. §. sed si. nu. 2. ff. de condi. insti. fol. 136. & l. si is. nu. 2. ff. de reb. dub. 99
- duplum de quo in auth. contra qui propriam. C. de non nu. pec. petitur condictione illius. lib. nu. 4. 144
- duplo inest simpli, nisi aliter appareat, in l. sanctio legum. nu. 9. ff. de poen. 190
- duplicatio competens reo, est perpetua, si actori est temporalis, in l. 2. num. 4. ff. de excep. 152
- Durius an agatur cum lege quàm cum homine, in l. si libertus. n. 1. ff. de iu. pat. 171
- dux belli cognoscens criminaliter inter milites, potest discussionem causarum talium delegare. in l. si. nu. 2. C. de re mili. lib. 12. 54

De litera E.

- E**a quæ consistunt in animo, sunt facti, in l. pro hærede. nu. 6. ff. de acq. hære. 147
- Ea quæ cursu mutantur non præsumuntur esse in eo statu in quo semel fuerunt. in l. 1. nu. 12. ff. de excep. 158
- Ea quæ non possum per me, an possim per alium. in auth. vt de cat. com. eccle. re. non fidei fiant. nu. 2. 25
- Ecclesia non potest construi ex re, quæ subiaceret restitutioni, in l. si locus. nu. 1. ff. de relig. & sum. fune. 200
- Ecclesia apud quam bona ingressi remanent, an illa habeat iure hæreditario, in auth. si qua mulier. nu. 15. C. de sacrosan. eccl. 18
- Ecclesia non tenetur vt hæres pro debito ingressi, sed eatenus quatenus ad ea peruenit, ibi. nu. 16. & in auth. ingressi. nu. 58. C. eod. tit. 17
- Ecclesia ad hoc vt possideat bona ingressi non habet necesse intrare possessionem ipsorum, ibi. nu. 17.
- Facta contra privilegium ecclesie inducta per summos Pontifices, & Imperatores, sunt contra libertatem ecclesie. in l. filius familias. §. diui. n. 12. ff. de leg. 1. 25
- Ecclesia pro venditione rei facta a prælato, quando possit agere contra alienatē, vel rem vendicare, & si agat contra vnum, sibi præiudicat, in §. quia vero. nu. 4. in auth. de non alie. aut per. 12
- Ecclesia quando per aliquem ædificatur, debet tanta dos constitui, quod presbyteri, & alij in ecclesia necessarij possint subistētiari, & luminaria habere, hospitium recipere, & iura Episcopalia soluere: alias admitti non debet ad ædificationem. in auth. vt determinatus sit nu. cler. nu. 1. 7
- Ecclesia necessario non apprehendit bona ingressi, si hæres tenetur ingredi. auth. ingressi. in repet. nu. 19. C. de sacrosan. eccl. 17
- Ecclesia quando concedantur in emphyteusim cum diminutione pensionis, & vsque ad sextam partem. in auth. perpetua. nu. 4. & 5. C. de sacrosan. eccl. 20
- Ecclesia qualiter teneatur alere patronum, in l. si quis. §. de alimentis. num. 1. ff. de lib. agno. 36
- Ecclesie res quando publicetur propter delictum prælati. in l. vltima nu. 2. C. de pauib. non excus. lib. 11. 27
- Ecclesia an possit cogi vendere frumentum per ciuitatem, in l. 1. nu. 6. C. vt nemilice. in emp. specie. lib. 10. 15
- Ecclesia in præscriptione non æquiparatur minori: & quando, in authen. quas actiones. nu. 1. C. de sacrosan. eccl. 22
- Ecclesia quando habetur loco filij in l. si ita. §. ea lege. nu. 9. ff. de verb. obl. 51
- Ecclesia potest donare amicis benemeritis. in auth. de aliena. nu. 5. 43
- Ecclesia, & fiscus parificantur. in l. fundi. nu. 1. C. de fund. patri. lib. 11. 43
- Ecclesia potest concedere fundum in emphyteusim cum pacto quod non includat in commissum: licet emphyteuta teneatur ad canonem. ibi. nu. 1. 1
- Ecclesia quādo restituatur aduersus præscriptionem. in authen. quas actiones. §. nu. 13. C. de sacrosan. eccl. 1
- Eccle. si

- Ecclesia quando succedit priuato, an in illis bonis habeat priuilegiū d. auth. quas actiones. & sic utatur hac præscriptione, ibi. nu. 14.
- 6 Ecclesia Romana quod damnet omnes, qui dicunt se Reges Siciliæ, in l. lex. 12. tab. nu. 1. ff. ad leg. Tul. maiest. 153
- 9 Ecclesiæ res quæ alienantur an requiratur consensus omnium clericorum collegialiter, vel sufficiat consensus singulorum, in §. quæcunq; n. 18. in auth. de alien. 51
- 9 Ecclesia an habeat omnia bona ingressi, qui ante ingressum non habens filios extraneum hæredem instituit assignando ecclesiæ certa bona, in §. si qua mulier. nu. 6. in auth. de sanct. Epif. 57
- 3 Ecclesia an possit diuidere, & minor permutare, in l. si pupillorum, num. 1. ff. de reb. eo. qui sub tute. 81
- 9 Ecclesia quæ vult se tueri contra priuatum cum præscriptione, qualiter se tuebatur, in §. pro temporalibus. nu. 1. in auth. de eccl. titu. 52
- 8 Ecclesia hæres instituta non conficiens inuentarium, an incidat in poenas statutas, si non facientē inuentariū, in auth. sed cū testator, n. 13. C. ad leg. Falc. 49
- 3 Ecclesia exempta, sunt exempti presbyteri, monachi, & perpetuū oblati. in l. quod constitutum, nu. 3. ff. de testa. mil. 141
- 5 Ecclesiæ res illicitè à prælato alienatæ viuente prælato non incipit currere præscriptio, sed tempore successoris sic. in l. qui fundū. §. si tutor, n. 1. ff. p. emp. 103
- 7 Ecclesia indicit bellum contra Saracenos: quia detinet Terrā sanctam, in l. Ghristianis, nu. 2. C. de paga. & temp. eo. 25
- 2 Ecclesia non tenetur ad extraordinaria tributa. in l. placet, in 2. lect. nu. 1. C. de sacrosanct. eccl. 11
- Ecclesia propter non solum tributum perdit dominium. ibi. nu. 2.
- Ecclesia non soluit censum, cadit à feudo, vel emphyteusi, ibi. nu. 3.
- 7 Ecclesia debet soluere canonem ordinarium, in l. placet, n. 1. C. de sacros. eccl. 11
- 7 Ecclesia tenetur ad tributum, & ad onera realia, ibi. nu. 2.
- 9 Id quod aufertur alicui, propter quod fit iniuria ecclesiæ, applicatur illi ecclesiæ: cui fit iniuria, in auth. de sanct. Epif. nu. 6. fol. 55. & §. & hanc, numero 1. in auth. quomo. opor. epif. 10
- 9 Accipiens vsum, vel vsum fructum ab ecclesia, debet ei statim dare aliam proprietatem, §. si quis autem, nu. 2. in auth. de non alie. aut permut. reb. eccl. fol. 12. §. si verò. nu. 1. in auth. de alie. & emphy. 51
- 7 Ecclesia secularis an habeat dominium rerum, & bonorum dedicantis se, & sua, in auth. ingressi, nu. 8. C. de sacros. eccl. 14
- 7 Ecclesia quādo teneatur ad refectionem viarum publicarum, in l. ad instructio nes, nu. 1. C. eod. tit. 13
- 7 Ecclesia an teneatur ad constructionem murorum ciuitatis, ibi. nu. 2.
- 7 Ecclesia & ciuitas æquiparantur, in l. si. n. 1. C. de sacros. eccl. 11
- Ecclesia & ciuitas sunt priuilegiatæ in præscriptione & acquisitione domini, & in actione in rem. ibi. nu. 18.
- Ecclesia & ciuitas si emit pretio non soluto, habet dominium. ibi. nu. 22.
- 7 Ecclesia nec priuatus à muneribus incumbendis propter principis expeditionem se excusat, in l. neminem, nu. 1. C. eod. tit. 13
- 7 Ecclesia quando teneatur ad tributa, in l. placet, in 3. lect. n. 57. C. de sacros. eccl. 11
- 7 Ecclesia pro re tributaria quæ ad eam peruenit, tenetur ad tributum, in auth. item prædium, nu. 1. C. eod. tit. 20
- 7 Ecclesia est mater religionis & fidei, in l. iubemus, nu. 5. C. eod. tit. 18
- Ecclesia & etiam minor possunt prouocare ad diuisionem, quando sibi expedit, ibi. nu. 7.
- 1 Ecclesia si est destructa, & postea reficitur, an durent indulgentiæ, in l. seruitutes, §. si sublatum, nu. 1. ff. de seru. vrb. præd. 183
- 4 Ecclesia ex priuilegio solo titulo absque traditione acquirit dominium, in l. si lius familias, §. diuini, nu. 12. ff. de leg. 1. 25
- 3 Ecclesia si vendit rem aliquam solennitate non seruata, eam potest repetere ab emptore, in l. si alienam, nu. 3. ff. sol. matr. 9
- 1 Ecclesia vendicatur per parochianum, in l. 1. §. huius studij, num. 2. ff. de iustitia & iure. 6
- 1 Ecclesiæ nondum constructæ an possit legari, in l. si seruitus, §. futuro, n. 1. ff. de seru. vrb. præd. 184
- 8 Ecclesia & respublica æquiparantur, in l. locorum, num. 5. C. de omni agro de ser. lib. 11. 42
- 7 Ecclesia vel pauperes si instituantur, non tenentur ultra vires hereditatis, in re pe. l. 1. nu. 46. C. de sacros. eccl. 9
- 9 Ecclesia quando possit nomine tributorum grauari, in §. sanctissimas, nu. 1. in auth. de aliena. & emphy. 51
- 9 Ecclesia quando excludatur annali exceptione, in §. si quis de, nu. 2. in auth. cum de appel. 48
- 9 Ecclesia ædificans habet ius patronatus, & ius præsentandi, in auth. vt cleri. qui rece. nu. 3. 25
- 7 Ecclesia intra quantum tempus restituatur, in l. respub. num. 5. C. ex quib. cau. maio. 87
- 7 Ecclesia quando vacat in curia, Papa confert, & non Episcopus, in l. 1. num. 6. C. de testa. tute. 169
- 6 Ecclesiæ circumstantiæ sunt 30. pedes circumcirca, in l. item apud. §. conuitium, nu. 2. ff. de iniur. 131
- 9 Ecclesia hodie concedit rem in emphyteusim perpetuam, in §. emphyteusim, nu. 5. in auth. de non alienan. aut permut. 12
- 9 Ecclesiæ res quæ conceditur in emphyteusim, quæ & qualis debet esse pensio, in §. quia verò, nu. 1. in auth. eod. tit. eod.
- Ecclesiæ res data in emphyteusim, quando dicatur clade diminuta, & eius red ditus, ibi. nu. 2.
- 6 Ecclesia destructa & reædificata non est eadem, in l. inter stipulantem, §. sacræ, nu. 1. ff. de verb. oblig. 32
- 6 Ecclesia destructa & reædificata licet sit alia ecclesia, idem tamen est beneficiū, ibi.
- 9 Ecclesiæ scientia quæ succedit Imperio vacante, an sufficiat ad hoc, vt Italiæ ciuitates merum Imperium præscripsisse dicantur, in l. 1. §. denique, nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 41
- 7 Ecclesia quando vendicare potest rem emptam ex eius pecunia, in l. si vt pro ponis, nu. 3. C. de rei vendi. 108
- 9 ecclesia an possit alienare remunerando eos qui ecclesiæ seruiunt, in auth. de non alienan. aut permut. nu. 10. 11
- 6 ecclesia an possit cū priuato permutare, in §. finimus, nu. 56. in auth. eod. titu. 12
- 9 casus in quibus ecclesia potest res immobiles ecclesiæ alienare, in §. hæc verò, nu. 3. in auth. de aliena. & emphy. 51
- 9 ecclesia habens emphyteusim ecclesiasticam, si cessat per biennium, cadit sic ut quilibet priuatus, in §. si verò. nu. 2. in auth. eod. tit. eod.
- 9 ecclesia aduersus præscriptionem quanto minoris, an restituatur: & vsque ad quod tempus, in §. pro temporalibus, nu. 5. in auth. de eccle. tit. 52
- 9 ecclesiæ nouæ, vel nouū monasteriū, an liceat ædificare inter terminū à Papa statutū, si principaliter ædificetur, vt alijs noceat, in auth. de ope. no. n. 27
- 8 ecclesia Romana quæ habere poterat exercitum ab aliqua ciuitate, illud ius non perdit, si stetit per centum annos quod non exegit: quia necessitas non euenit, in l. in filiis, nu. 2. C. de decu. lib. x. 17
- 5 ecclesia non possidet conuersum, sed tamen est quasi in possessionem illius conuersi, in l. cum hæredes, §. item quæro, nu. 2. ff. de acq. poss. 85
- 9 ecclesia quomodo possit locupletari cum alia iactura, in §. si autem creditor, n. 2. in auth. de non alie. aut permut. 13
- * Et in §. si verò præter, in auth. de alie. & emphy. nu. 54.
- 9 ecclesia & hospitale an hodie subiaceant poenis de quibus, in §. non autem, in auth. de hæred. & fal. libi. nu. 5. 5
- 8 ecclesia non tenetur hospitari milites, in l. 1. nu. 3. C. de mu. pa. lib. x. 22
- 6 ecclesia dicitur res consecrata publice: consecrata priuatim dicuntur oratoria priuata, in l. sacrilegi, nu. 2. ff. ad l. Tul. pecu. 172
- 9 ecclesia non tenet facere remissionem emphyteutæ, si propter guerrā, vel mortali tatē ex re ipsa nihil sit perceptū, in §. quæ verò. n. 3. aut. de non alie. aut permut. 12
- 8 ecclesia tenet soluere onera realia, p. reb. tributarijs, quas emit, sed collectā quæ imponitur personæ pro reb. non soluit, in l. vlt. n. 1. C. de exacto. trib. lib. x. 13
- 4 ecclesia contra habentem fundum eius in emphyteusim, an agere possit rei vendicatione, in l. legata, nu. 2. ff. de adimen. lega. 95
- 3 ecclesia, vel respublica si transit ad priuatū, perdit priuilegium, in l. per procuratorem, nu. 3. ff. de acqu. hæred. 159
- 8 ecclesia tenetur ad tributa, in l. obfistere, nu. 4. C. de anno. & tribu. lib. x. 12
- 9 ecclesia quæ permutauit res cum Principe, & si princeps permutauit cum priuato, non poterit propria autoritate rem permutatam apprehendere, in auth. vt de cæte. commut. nu. 3. 25
- 9 ecclesia præstat alimenta fugienti ad eam, ne capi possit, in §. sed neque, nu. 6. in auth. de manda. princi. 17
- 9 ecclesia an ad publicas collationes teneatur, in §. quæcūque, n. 1. in auth. de alie. na. & emphy. 51
- 9 ecclesiā ædificare ad hoc, vt quis possit quæ sint necessaria, in auth. vt nullus fab. nu. 3. 28
- ecclesiā ædificans in dote cōstituenda an possit cōditionē apponere, ibi. n. 3.
- ecclesiā destructam reædificans autoritate Episcopi, an acquirat ius patronatus, ibi. nu. 4.
- ecclesiā reparans, an in ea acquirat ius patro. & requiratur Episcopi autoritas, ibi. nu. 5.
- 9 ecclesia contra ecclesiā, qua præscriptione se tuetur, in §. pro temporalibus, nu. 3. in auth. de eccle. titu. 52
- 8 ecclesiæ res alias prohibita alienari, semel alienata, dicitur effecta alienabilis, in l. 1. nu. 8. C. de impen. lucra. lib. x. 20
- 9 ecclesia habet tacitam hypothecam in bonis emphyteutæ propter canonē non solum, in §. scire autem, nu. 2. in auth. de non alie. aut permut. 12
- 3 ecclesiā fundans, licet dicat, quod vult illam subesse abbati, tamen subest Episcopo: & licet deputetur rector ad agendum castrū ciuitati de nouo adiunctū, per hoc non tollitur iurisdicctio potestatis ciuitatis, in l. quoties, §. constat, n. 1. ff. de admi. tut. & cura. 52
- 9 ecclesia an præscripserit res sibi donatas p. Imperatorē casu quo donatio eidē facta non tenuerit, quod sic in auth. quomodo oporteat Episcop. nu. 4. 10
- 7 ecclesiasticæ personæ possunt libere eius bona relinquere clericis, & pauperib. in l. generali, nu. 1. C. de sacrosan. eccl. 14
- 7 oconomus clericus, & etiam parochialis admittuntur ad vëdicandum res ecclesiæ alienatas, in l. iubemus, §. sanè si hoc, nu. 8. C. ibid. 19
- oconomus qui alienauit, quando admittatur ad vendicandum alienatā per ipsum, ibi. nu. 9.
- oconomus delinquens an priuetur ipso iure, vel per sententiā administratio ne, ibi. nu. 11.
- 9 oconomus emendando damnum ecclesiæ, an euitet poenam depositionis, in auth. de non alie. aut permut. num. 2. 11
- 7 oconomus dicitur cui res ecclesiæ, gubernandæ mandantur, in l. iubemus, nu. 2. C. de sac. sanct. eccl. 18
- 9 oconomus qui rem alienauit, quando possit admitti ad alienationem ipsam reuocandam, in auth. de non alie. aut permut. nu. 9. 11
- 9 oconomi quam rationē reddant, in §. oconomus, nu. 2. in auth. de sanct. Epif. 56
- 7 Contra oconomum qui alienauit res ecclesiæ agitur: non contra ecclesiā, in l. sancimus, nu. 13. C. de sac. sanct. eccl. 21
- 9 oconomus, & syndicus ab vniuersitatibus tantum constituuntur: & an ab Episcopo, in §. sportularum, nu. 2. in auth. de sanct. Epif. 56
- 5 edictum non habet locum, vbi eius verba adaptari non possunt, in l. dies cautio ni, §. prætor ait, nu. 25. ff. de dam. infec. 24
- 1 edictum de alienatione iudicij & c. habet locum etiam in re mobili, in l. item si res, nu. 1. ff. de alie. iudi. mu. 144
- 8 edictum de his, quæ in fraudem creditorum, an competat, quando quis alienat bona sua in fraudem, in l. si minori, nu. 7. C. de iure fici. lib. x. 3
- 6 edicti si fa. fur. feci, dica. ratio non habet locum in liberis hominibus non habentibus dominum, in l. 1. nu. 2. ff. si fa. fur. feci. 123
- edictum prædictum non habet locum si plures homines liberi accusantur criminaliter, ibi. nu. 4.
- 1 edictum quod quisque iuris, de quibus statutis intelligatur, in l. 1. num. 2. ff. quod quisque iuris, 52
- edictum

Index singularium materiarum

- edictum prædictum, an habeat locum quando astringitur aliquid sentiendo. ibi. n. 8
 8 edictum Saluianum, & hypothecaria, quomodo differant, in l. i. nu. 1. C. de præca.
 & Saluia interdic. 96
 4 edictum, & rescriptum quomodo differant, in l. postquam hæres. §. Imperator.
 num. 3. ff. vt leg. seu fideicom. 148
 3 edictum & vox præconis quomodo differant, in l. hæres. nu. 2. ff. de test. 86
 5 edictum de noui oper. nunciis, & interdictum qd vi aut clam, nõ datur cõtra tertium
 emptorẽ ad impensam, in l. i. §. hoc autem edictum. n. 2. ff. de oper. no. nunc. 6
 edictum prædictum habet locum etiam in his quæ trahuntur à solo. ibi. nu. 4.
 4 edictum de coniung. cum eman. lib. fuit introductum, vt ius ciuile cum præto-
 rio concordaretur, in l. i. nu. 1. ff. eo. 164
 * edictum de coniung. cum eman. lib. octo requirit, & an hodie habeat locum, &
 sic ille titulus sit correctus. ibi. nu. 2. & 3.
 8 edictum de coniungendis cum emancipato liberis, an sit correctum, in auth.
 in successione. nu. 2. C. de suis & legit. 51
 5 edicta prætorũ sunt facta naturali æq̃tate, i. l. in factũ. n. 1. ff. de actio. & oblig. 162
 9 edictum de rebus est prohibitio in auth. de testi. nu. 3. 38
 edictum de no. ope. & c. non procedit contra ignorantes, & absentes, nisi vt præ-
 stent patientiam, in l. i. §. nunciatio. nu. 31. de ope. no. nun. 5
 5 edictum ab interdicto differt, vt genus & species, & est nomen ge neris. in l. i.
 num. 4. ff. eod. tit. 2
 edicti species qualiter cognoscantur à specie interdicti. ibi. nu. 5.
 5 edictum de glande legenda, fuit introductum, quia in eo requiruntur minores
 probationes quàm in rei vendicatione quæ datur in hoc casu, & durat triẽ
 nio, in l. vna. num. 2. ff. de glande legen. 150
 3 edictum quemadmo. testa. aperian. pro quibus vol unratibus habeat locum, in
 l. i. nu. 7. ff. quemad. testa. aper. 160
 1 edictũ de nego. gestis habet locũ etiã in præsentibus, i. l. i. n. 1. ff. de nego. gest. 113
 3 edictũ quem ad. testa. aperian. habet locũ, qñ quis confitetur se habere tabulas, nec
 assignat causam, quare nõ debeat exhibere. i. l. i. n. 2. ff. quẽadmo. testa. aper. 160
 8 edictis prætorũ licet addere, vel detrahare ex mente ipsius prætoris, vel ex iden-
 titate rationis, in l. qui se patris. nu. 13. C. vnde libe. 10
 4 edictum Carbonianum non habet locum si defunctus dicatur seruus, in l. i. §.
 sed & si. nu. 1. ff. de Carb. edict. 165
 1* edictum quod met. potest concurrere cum interdicto, vnde vi bonorum ra-
 ptorum, quod vi aut clam, & cum actione quod met. causa. in l. extat. nu. 4. ff.
 quod met. cau. fol. 125 & l. metum autem. nu. 3. ibi. 124
 edictum, quod met. cau. in quo subueniat. ibi. nu. 5.
 1 edictum tollens, licet non corrumpat, tenetur edicto iurisdictionis om. iu. in l.
 si quis. §. serui. nu. 9. ff. de iurif. om. iudic. 49
 2 edictum ad Macedonianum, habet locum in sciente quem esse filium familias,
 cum mutuatur. in l. si quis. nu. 2. ff. ad Maced. 90
 5 edictum hoc quando habeat locum pro testamento falso, in l. i. nu. 2. ff. de tabu.
 exhiben. 133
 5 editio quæ sit iudici debet fieri de tota scriptura, parti verò editur particula,
 quæ facit ad causam, & etiam iudici quando particulam tantum exhibere po-
 test, in rub. nu. 7. ff. de oper. no. nun. 2
 1* editionem actorum potest petere quilibet cuius interest, in l. i. §. editiones. nu.
 3. ff. de eden. fol. 72 & qua actione cogatur. nu. 8.
 7 editio instrumentorum, an & quando fiat officio iudicis, & quando per actio-
 nem, in l. i. nu. 7. & 9. C. de eden. 36
 1 edi instrumenta sibi petens, quo iure petat, in l. quædam. nu. 3. ff. de edendo. 78
 1 edere qñ teneatur actor reo, & reus actori, in l. i. §. editiones. nu. 7. ff. de eden. 72
 7 edere tenetur parti cum eo contrahenti exercens aliquam artem & conficit
 libros rationum, in l. j. in 2. le. nu. 3. C. de eden. 36
 edere quando tenetur quis officio iudicis, vel per actionem. ibi. nu. 5.
 * editio non solum ante, sed etiam post litem contestatam fit, in l. i. §. edenda. nu.
 1. ff. de eden. 72
 1 edere tenentur omnes qui autoritate publica gerunt officium, sicut tertius, in
 l. argentarius. nu. 1. ff. de eden. 78
 1 edere qui noluit, si non est soluendo ex clausula generali, restituitur, in l. argen-
 tarius. §. cum autem. nu. 2. ff. de eden. 78
 1 edere tenentur numularij, licet de ipsis in edicto nõ fiat mentio, in l. quædam.
 §. numularios. nu. 1. ff. de eden. 78
 1* edere qua actione quis cogitur, & an aduersarius possit vt instrumento pro-
 ducto per partem, & an locus, nomina testiu, & notarij edantur, & differẽtia
 inter actiones, & instrumenta remissiuẽ, in l. i. §. editiones. nu. 8. ff. de eden. 72
 edere tenentur omnes tenetẽs apothecas, & vendentes, & rationes conficien-
 tes. ibidem.
 1 editio instrumenti quæ fit à notario parti, ad cuius vtilitatẽ pertinet instrumen-
 tum, fit cum die & consule, in l. prætor ait. §. huius edicti. nu. 2. ff. de eden. 73
 2* editio instrumenti alieni quando fiat cum die, & consule, l. i. §. editiones. num.
 6. ff. de eden. 72
 7 Quando originale edendum non potest portari iudex mittit ad locum perso-
 nas sufficientes, quæ illud videant, & referant, in l. prætor ait. §. quod si. num.
 1. ff. de eden. 73
 5 adium appellatione omne ædificium comprehenditur, non autem appellatio-
 n: domus, in l. vnica. §. deinde ait. nu. 1. ff. de cloacis. 146
 3 ædificium habere in flumine publico quis licetẽ dicitur, si habet ex principis, vel
 senatus rescripto, vel quando licetẽ habeat, in repe. l. 2. nu. 2. ff. de flumin. 135
 5 ædificanti in præto potest nunciari causa publici iuris, in l. i. §. nunc videamus,
 nu. 1. ff. de oper. no. nun. 7
 8 ædificiorum pulchritudo facit pulchritudinem vr̃bis, in l. 2. nu. 4. C. de prædijs
 & omnibus rebus. lib. 11. 29
 6 ædificiorum collectio tendens ad æmulationẽ alicuius ciuitatis dicitur repro-
 bara, in l. fodales. nu. 5. ff. de colle. illiciti. 136
 ædificiorum collectio ad hoc, vt dicatur ciuitas, castrum, vel villa, requiritur
 superioris auctoritas. ibidem.
 7 ædificium reficiendi cura, & sollicitudo pertinet ad usufructuarium, sed impẽsa
 ad dominum si est magna, in l. cotem. §. qui maximos. nume. 14. ff. de publ. &
 vestigalibus. 5
 9* ædificium factum ex materia aliena quando cedat solo, & qualiter prouideretur
 domino, in §. cum in suo. nu. 1. inst. de rer. di. 70
 5 ædificare si promitto tibi in tali fundo, & vendam fundum, an emptor possit æ-
 dificare, in l. si. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 23
 5 ædificans potest quærere ante possessionẽ iuris. i. l. i. §. in operis. n. 2. ff. eod. 6
 5 ædificans in loco communi, quando impediatur per actionẽ cõi diuidundo, vel
 per officium iudicis, in l. in prouinciali. §. si loco. nu. 1. ff. eod. 8
 5 ædificium quando fit in publico, & timetur damnum qualiter iudex adeatur, l.
 in fluminum. pu. 3. ff. de dam. infec. 37
 5 ædificatum vel natum in flumine publico qd sit eorum qui prope ripam prædia
 possident, in l. quominus. nu. 18. & 19. ff. de flu. 136
 5 ædificatum illicitẽ in publico, non potest refici, in l. 2. §. si quis quod. nu. 1. ff. ne
 quid in loco publi. 154
 5 ædificanti in loco sacro, vel religioso, potest quilibet idoneus nuntiare, in l. in
 prouinciali. §. si in publico, nu. 6. ff. de ope. no. nun. 8
 ædificanti in re prophana ecclesiæ quilibet de ecclesiæ potest nuntiare: itẽ pa-
 tronis, item Episcopis, ibid. nu. 9.
 5 Quid iure agatur contra illum, qui ædificat supra, vel infra, ita quod meum mo-
 lendinum impedit, in repe. l. 2. nu. 8. de fluminib. 135
 5 ædificium sufficit quod noceat viæ publicæ, vt habeat locum interdictum, licet
 in eo ædifices, in l. i. §. si quis, nu. 1. ff. ne quid in loco publico. 134
 5 ædificans in flumine publico si facit clausulam, quæ protendit ultra medium
 fluminis, & contra vicini agri frontem, quido possit prohiberi, in repe. l. 2.
 nu. 18. ff. de flumi. 136
 5 ædificans, & nuntians si possident solum communiter, prohibens non potest
 propria autoritate opus destruere, in l. i. §. nuntiatio, nu. 5. ff. de op. no. nun. 5
 ædificatum iniuste à possidente naturaliter, potest possidens ciuilitẽ destrue-
 re suo nomine, ibi. nu. 8.
 5 ædificium iuxta plateam si destruat, vt platea ampliatur, via iuxta ædificium
 efficitur platea, in l. vna. nu. 3. ff. de locis, & itin. publ. 134
 5 ædificium factum in publico, permisso principis, cuius erit, in l. i. §. si quis. nu. 2.
 ff. ne quis in loco publi. 134
 ædificium factum in publico, non debet destrui, sed vestigal imponi, ibid. nu. 1.
 5 ædificas potest agere actione in factum ex hoc edicto, vel officium iudicis im-
 plorare, vt nuntiatio remittatur cognito de iure suo, in l. de pupillo. §. si is
 cui, nu. 3. ff. de ope. no. nun. 12
 ædificans si petiit remissionem renuntiationis, & succubuit, potest iterum age-
 re confessoria, vel negatoria pro declaratione iuris. ibi. nu. 4.
 5 ædificare licet supra muros ciuitatis, domino permittente, in l. 2. numer. 1. ff. ne
 quid in lo. fa. fiat. 134
 5 ædificium faciens in flumine, infra per quod aqua restagnatur, & impedit meũ
 molendinum, qd est superius, põt à me prohiberi, in repe. l. 2. n. 8. ff. de flu. 135
 9* ædiles curules non tantam habent auctoritatem sicut prætores, & qualiter di-
 cantur ædiles curules, in §. plebis citum. nu. 1. insti. de iur. nat. 59
 8 effectus cassatur nomine cassato, in l. si. nu. 2. C. de frumen. Alex. lib. 11. 35
 5 effectus iudicij prætorij, & possessorij quis sit, in l. naturaliter. §. nihil commu-
 ne, nu. 39. ff. de acqui. poss. 83
 5* effectus iudicij vt possideris, inter duos fructuarios quis sit, in l. in summa. n.
 1. ff. vt possid. 242
 6* effectus, an tempus indulgetur solutioni, miserationis causa: an insit obliga-
 tioni, intra tempus quod indulgetur solutioni miserationis causa, licet exi-
 gi non possit, agi tamen sic, in l. ita stipulatus. nu. 36. ff. de verb. obl. 41
 9 egere dicitur ille, qui non habet vnde se alat: indigere quis dicatur, in auth. vt
 deter. sit nu. cle. nu. 10. 7
 6 electio quado est creditoris in obligatione alternatiua, vna perempta, quæ su-
 perest, quando peti possit, in l. Stichum. nu. 1. ff. de solu. 90
 In obligatione alternatiua si electio est debitoris, & si vna res perit, quando
 creditor possit petere superexistentem, vel æstimationẽ mortuo, & cuius sit
 periculum, ibi. nu. 5.
 Et quid quando vtraque res perit.
 6 electio quando trahit secum executionem, nõ est locus variationi, in l. si quis
 stipulatus, nu. 2. ff. de verb. obl. 37
 8 electus in cõsulem tenetur soluere, licet administratio non sit cõcessa, in l. san-
 cimus, nu. 2. C. de consul. lib. 12. 49
 1 Electus si est tertius, quis erit modus pronuntiandi, in litem si vnus. §. princi-
 paliter, nu. 3. ff. de arbit. 146
 * electi qui accusantur quærere, an ex stipulatione ante diem, sit nata obligatio,
 & actio. ibi. nu. 39.
 1* electi si plures sunt ad eligendum vnum Rectorem an poterunt vnum ex ipsis
 eligere, in l. si consul. nu. 5. ff. de adop. fol. 25. 15
 9 electio fieri debet per Angelum, in Anth. de defen. ciuita. nu. 5. 15
 8 eligi debent æstimatores duo, vel medij quando proponitur electio à iudice,
 in l. vnica, nu. 4. C. de ponde. lib. x. 79
 4 electio vt teneat omnes debent exhiberi, in l. scyphi nu. 1. de opt. leg. 79
 4 electio est hæredis in quantitatibus, in l. cum certum. ff. de vi. tri. & oleo leg. 74
 4 Electio est legatarij in legato generis, quando testator de certo non sensit, in
 l. quoties, nu. 1. ff. de opti. leg. 72. & in l. homine legato nu. 1. ff. eod. 73
 8 Electio cuius sit in pœnis alternatiuis, in l. quicumque. nu. 4. C. de ter. fugi. 3
 4 electio est legatarij in dubio in alternatiuis, in l. Lucio, nu. 1. ff. de leg. 2. 29
 electio in contractibus alternatiuis cuius sit, ibi. nu. 2.
 electio in pœnis alternatiuis quando sit rei, & quando iudicis, ibi. nu. 3.
 4 electio personæ legatarij, licet sit commissa in voluntate alterius, tamen reli-
 ctum valet, in l. cum quidam, nu. 1. ff. eod. tit. 30
 eligere indignum potest qui habet liberam voluntatem eligendi, dum tamen
 dolus malus absit, ibi. nu. 1.
 electio pauperum commissã priori fratrum Prædicatorum, prior potest elige-
 re fratres suos: etiam si sit commissã per verba importauit arbitrium boni
 viri, ibi. nu. 3.
 Eligens indignum & tim priuatur iure eligendi, ibi. nu. 4. Electio

- electio facta de digno approbatur, licet dignior reperiatur, ibi. nu. 6.
eligere statim quod quis negligit, ius petendi transfertur ad omnes legatarios, ibi. nu. 7.
- 8* electio est creditorum, vel dare dilationem debitori, vel admittere cessionem: & statim maiori parti, inspecto cumulo debiti vel numero personarum, & si utriusque est paritas, benignior sententia eligitur. in l. cum solito. nu. 1. G. qui bo. ced. poss. 88
- 4 electio rei legatæ in genere si competat legatario, vel hæredi, an possit liberè eligere, quem vult, in l. legato generaliter. nu. 3. ff. de leg. 1. 11
- electio rei legatæ per testatorem qui de certa sensit, etiam si nō sit in patrimonio testatoris, spectat ad hæredem, ibi. nu. 4.
- 8 electio quando est commissa in tertium, si tertius non eligit qñ trāsferatur ad arbitrium boni viri, in l. si quis duobus. §. sed & si quis. n. 2. C. com. de leg. 44
- 4 Electio q non sit consumpta, si post terminum assignatū eligere debet, hæres non vendidit, sed pignoraui, in l. mancipiorum, nu. 4. ff. de optio. leg. 73
- 4* Electio in legato generis an sit legatarij remissiue in l. qui hominem, nu. 1. ff. de ele. ad leg. 95
- 9* electio valet si dico, volo eligere, in §. extraneus, n. 4. inst. de re. qual. & dif. 77
- 9* electio videtur confirmata si ille, qui non fuit vocatus, non vult eam eo infirmare, in §. eadem, nu. 4. inst. de hæred. quæ ab intest. 83
- 6* electio quando in alternatiuis sit debitoris. in l. si duo rei stipulandi, nu. 1. ff. de verb. oblig. 48
- 4 Electio ad seculares administrationes de persona incerta, potest fieri à ciuitate per legem: ut puta ille dicatur electus, pro quo fors ceciderit, in l. quidā, nu. 9. ff. de reb. dub. 97
- Electio facta de certo, sed dubitatur de quo, certificatur ex dispositione eligere debentium, si sunt duo. ibi. nu. 10.
- 6 Eligendi facultas cohæret personæ, in l. si seruus, nu. 1. ff. de verb. obl. 53
- 4 Electio cuius sit, cum testator habens duos equos, vnum legat Hospitalariis, alterum Prædicatoribus, in l. qui duos, nu. 1. ff. de leg. 1. 8
- 2 Electio non est debentis in alternatiuis, quado vnū est in obligatione: & aliud appositum ad cautelam creditoris, in l. quanuis, nu. 3. ff. de pig. act. 79
- 4 Electio ut valeat quinque requiruntur, in l. serui electione, nu. 1. ff. de leg. 1. 4
- Electio in vltimis voluntatibus non variatur: in contractibus secus, ibi. nu. 2.
- Electio sequitur statim ex eo, quod quis dicit: volo eligere: dato sibi prius termino ad deliberandū, vel facta interrogatione per eū, cuius interest, ibi. nu. 3.
- Eligendi hīs potestati, electione facta nulla, an poterit secundo eligere, ibi. n. 5.
- 2 Electio prima si sit inualida, an possit denuo eligi, in l. qui per salutem, nu. 3. ff. de iureiur. 32
- 9 Electio quando est facta de persona vitiosa, an valeat, in §. hac. num. 4. in auth. quomodo oportet Epif. 10
- Electio facta vltra numerum, quando valeat, ibi. nu. 5.
- 6 electionem habens, vel declarationem, quando possit variare, in l. eum qui cū pure, nu. 1. & 3. ff. de verb. obl. 53
- electio qñ conceditur à lege, videtur concedi per futurum indicatiui, ibi. n. 1.
- electio in vltimis voluntatibus trahit secum executionem, ibi. nu. 2.
- 5 Electio si est data duobus reis, & alter latitat, solus qui remanet, eligit, in l. si legatario, nu. 1. ff. de fideic. libe. 67
- 9 electio & confirmatio facta per pecuniam, an valeat, in §. & hanc, n. 2. in auth. quomodo oportet Epif. 10
- Electio facta suis expensis est nulla, ibi. nu. 3.
- 6 Electio & declaratio voluntatis quomodo differant, in l. inter stipulantem. §. si Stichum, nu. 4. ff. de verb. obl. 30
- * Electio facta à suspensis est nulla, ibi. nu. 3.
- 8 electio in diuisione in casu huius l. dirimitur sorte: aliās inter priuatiuos iudex assignare potest cui vult, in l. 2. nu. 6. C. quando & qui. quar. pars. lib. 10. 20
- 9 electio gubernatoris Xenodochij, spectat ad adificationem: sed Episcopus cōfirmat, in §. si quis, nu. 2. in auth. de eccle. titu. 52
- 3 electus pro primo anno si mori, vel impedit venire ad officiū, qd̄ acceptauit, an electio expirauit, vel ad fm deuoluatur, in l. tutorib. n. 2. ff. de testa. tut. 44
- 3 electio sola ius tribuit, l. sed & reprobari, nu. 8. ff. de excu. tut. 68
- 8 electus ad munera, qui habet excusationē, recuperat sumptus factos in lite ab eo eum nominante, in l. vnica, n. 1. C. de sumptuum recu. lib. 10. 26
- electus ad munera quando appellat ab electione, eligens citatur, ibi. nu. 2.
- 7 electio in alternatiuis cōpetit reo, quado plures res alternatiue sunt in obligatione: sed quado plura remedia alternatiue cōpetūt, electio est actoris. in l. vbi pactum, nu. 6. C. de trans. 59
- 8 Electio si est creditoris in obligatione alternatiua, dēt dari libell⁹ cert⁹, & snia certa seq. in l. quā pecuniam, nu. 3. C. de sentē. quæ sine cer. quat. profer. 70
- 5 electio quado est debitoris in obligatione alternatiua, vtrunq; peti potest: scilicet quado electio est creditoris, in l. miles. §. noxx. nu. 1. ff. de re iud. 107
- 2* electis duobus p̄fertur electus à dignioribus, in l. testium, nu. 2. ff. de test. 144
- 9 electus per simoniam ipso ignorante, an priuet electione, vel electio teneat, in l. si quis, nu. 1. ff. de simon. 55
- auth. de sanc. Epif. nu. 8.
- electione facta ad aliquam dignitatē, an electus licet aliquid offerat, ibi. n. 9.
- 4 Quando vnus ex certis non eligitur, admittūtur qui non sunt indigni, in l. cū pater, §. rogo, nu. 1. ff. de leg. 42
- 5 electum in potestate à ciuitate, an ciuitas possit reuocare, antequā acceptet, in l. absenti, nu. 2. ff. de dona. 56
- 9 electio sola quando tribuat ius electo, in auth. consti. quæ de digni. nu. 5. 33
- Electio quæ requirit superioris confirmationē, quado sola tribuat ius electo, & ibi quid in prælatura, ibi. nu. 6.
- Electus ante confirmationem quando possit administrare, ibi. nu. 7.
- 4 Si adunātia generalis eligit illum, quē priores nominarunt, nominatus statim cēset elect⁹ ab adunātia, in l. vnū ex familia. §. si de Falcidia, n. 1. ff. de leg. 2. 38
- 8 electus ad munera ab inimico præsumitur electus propter inimicitiam, in l. vni ca, nu. 1. C. si propter iniu. lib. 10. 26
- 2 electio est actoris, quod ad actionem in alternatiuis: quod ad solutionē est rei an te lic. conte, in l. in commodato §. rem commodatam, nu. 2. ff. commo. 78
- 6 electus prior licet adhuc nō intrauerit, si delinquit, habetur vt prior ad pœnam minuendam, in l. 1. nu. 2. ff. de pen. 183
- 4 electio debet fieri de rebus quæ in hæreditate reperiuntur, in l. quoties. §. lata igitur, nu. 1. ff. de opti. lega. 72
- electio si non valuit quia non congruē facta, potest iterum eligi, ibi. nu. 2.
- Si est peccatum in forma electionis, etiam scienter, perinde est ac si electio nō esset facta, ibi. num. 4.
- electionem habere iure suo, vel iure alieno, qñ intelligatur, ibi. num. 6. & 7.
- 4 electus q quis fuerit, vt legatarius, vel vt nudus minister, quomodo cognoscatur, in l. pecuniæ, nu. 1. ff. de alimen. lega. 82
- 4 electio, vel optio si pertinet ad filium, vel seruum, an & quando sine consensu patris vel domini fieri possit, in l. Iulianus, nu. 1. de leg. 1. 5
- 8 electio facta de aliquo debet ipsi notificari, in l. 2. nu. 9. C. de decu. lib. x. 16
- 4 electio trāsferitur in legatarium, hærede in mora eligendi existente, in l. statu liberum. §. Stichum, nu. 2. ff. de leg. 2. 28
- electione facta quando liceat variare, ibi. nu. 3.
- 1* electione iuris competentis non videtur quis renuociare iuri, quod quis sciebat sibi competere, in l. mater decedens, nu. 4. ff. de inof. testa. 161
- 4* electionis in forma si est peccatum etiam scienter, perinde est, ac si electio nō esset facta, in l. quoties. §. data, nu. 4. ff. de opti. leg. 72
- 4 electione commissi pluribus, an possint eligere vnum ex se, in l. ab omnibus. §. si Titio, nu. 5. de leg. 1. fol. 23. & l. si consul, nu. 5. ff. de adop. 25
- 7 electus ad vnum officium, non cogitur ad aliud: & quid si ambo deferantur, in l. placet, in 2. lec. nu. 25. C. de sac. san. eccl. 12
- 3 eligens aliquem ad officium, præsumitur ipsum habere notum, ideo canonici eligentes aliquem indignum præsumuntur fecisse scienter, & priuandi sunt iure eligendi, in l. si patronus, nu. 1. ff. de confir. turo. 45
- 6 eligens scienter indignum, an priuetur potestate denuo eligendi dignum, in l. sextum decimum. §. qui pueros, nu. 1. ff. de vaca. & excusa. 223
- 4 eligere personas habens si fuit in mora potest moram purgare, donec legatum peratur, in l. cum quidam, nu. 10. ff. de leg. 2. 30
- 4 eligere quado quis videatur instituendo, in l. vnum ex familia. §. si duos, n. 3. ff. de leg. 2. 58
- 4 electionem quis habere iure suo dicitur quando eligit ad sui commodum, scilicet si ad alterius vtilitatem, l. illud, nu. 2. ff. de opti. lega. 74
- 8 Quis eligat p̄ satisfaciendo creditorib⁹ hæreditarijs, vel videri re hæreditariā, vel ex rebus satisfacere, l. fin. §. & si præfatam, nu. 3. C. de iure deliberan. 31
- 6 eligendi facultas non transit ad alium præter ad hæredem stipulatoris, in l. si stipulatus, nu. 1. ff. de ver. ob. 29
- eligendi facultas si competit per modum iuris, potest in alium transferri per cessionem, ibi. nu. 2.
- electio quæ sit, quæ cadit in seruum, ibi. nu. 3.
- 4 eligendi facultas qñ transit ad hæredem, ibi. n. 5. & l. illud, n. 1. ff. de opti. lega. 74
- * eligendi facultas in casu prædictæ l. licet nō possit cedi viuo stipulatore, tamē potest procurator constitui ad petendum & eligendum, ibi. nu. 6.
- 6 eligens malum depositarium dicitur in culpa, & eius est periculum, in l. si solutus, nu. 1. ff. de solu. 84
- eligēs in depositarium nummularium, quem omnes communiter elegissent, excusatur, ibi. 84
- 4 eligere qui habet, non oportet quod deligat digniorem, vel proximiorē, vel pauperiorem, in l. vnum ex familia. §. si de Falcidia, nu. 4. ff. de leg. 2. 38
- 4 eligendi potestas mortuo creditore transit in hæredem, sic in cessionarium, in l. si fidelegatum. §. si quis ita, nu. 1. ff. de leg. j. 19
- 4* eligendi ius quis habeat iure suo vel vt minister alterius, qualiter cognoscatur, in l. quoties. §. 1. nu. 7. ff. de opti. leg. 72
- 9* eligere debēs si negligat eligere per tres menses, electio ad superiorem deuoluitur, auth. de sanctis Epif. in prin. nu. 3. 55
- 2 eligere seipsum q non potest, l. si tibi mādauero. §. si tibi cētū, n. 1. ff. mādā. 104
- 4 eligere qui habet ex vltima voluntate non potest variare, secus si per stipulationem, in l. huiusmodi. §. Stichum, nu. 1. ff. de leg. 1. 20
- 3 eligere quis videtur, si dicat, Eligimus quem Titius nominauit, in l. institutio, n. 2. ff. de condi. insti. 137
- Et de hoc debent fieri duo instrumenta, ibi. nu. 3.
- 7 eleemosinā facere diuiti quando sit laudabile, i repet. l. 1. n. 35. C. de sac. san. ec. 9
- 3 emancipat⁹ si substituit filio infanti pupillariter extraneum, d. cessit relicto filio, & auo fraterno ipsius filij & infans decedat delata eidē hæreditate extranei nō agnita, quis succedat isto casu, in l. ventre, n. 29. ff. de acqui. hæredi. 156
- 9 emancipatus, & suus præteritus, an hodie differant in modo rumpendi testamētum, in §. & hoc quidem, nu. 4. in auth. de hæred. & Falc. 3
- 3 emancipatus institutus sub conditione casuali, quare non habeat contratab, sed suus conditione pendente dicit testamentum nullum, in l. suus quoque, nu. 2. ff. de hære. insti. 104
- 4 emancipatus de iure ciuili, quo ad successionem ab intestato est incognitus, in l. illud. §. si quis eum, nu. 2. ff. de bo. poss. contratab. 154
- 9 emancipatus confert suo, aut emancipato profectitia, non aduentitia, i §. illud quoque, nu. 4. & 5. in auth. de trien. & semis. 18
- 9 emancipatio quando sit honor, & quando pœna, in l. quidam cum filium, nu. 3. ff. de ver. oblig. 49
- 4 emancipatus si sit institutus, & suus præteritus, & ambo veniant p̄ contratab, an emancipatus conferat, in l. prima, §. vel maxime, nu. 1. de colla. bono. 156
- 4 emancipatus quando admittatur ad reuocandum alienata extra familiam, in l. filius, §. cum pater, nu. 1. ff. de leg. j. 26
- 4 emancipatus veniens per contratab, qualiter conferat suis, in l. 1. §. si ex dodran te, nu. 1. ff. de colla. bono. 159
- 9* emancipare filium in quibus casibus possit pater cogi, in §. sed & si pater, nu. 2. inst. qui. mod. ius patr. pot. fol. 65
- 9* emancipatus filius an remaneat agnatus, patri & econtra, & quomodo intelligitur, in §. placebat, nu. 2. insti. de legit. agnat. suc. 84
- 8 emancipatus suo confert omnia, præter caltrensia & aduentitia, in lege si emancipati, nu. 7. C. de colla. 12
- * emancipato an conferat suus profectitia, ibi. nu. 1.

Index singularium materiarum

- * emancipatus emancipato confert etiam profectitia. ibi. nu. 4.
- 4 emancipatus quando dicatur de familia. in l. peto. §. fratre. nu. 4. ff. de leg. 39
- 9 emancipatus filius à patre arrogatore an succedat patri arroganti, & an patri naturali. in §. post mortem. nu. 1. inst. de hæred. quæ ab intest. defe. 83
- * emancipatus præteritus nullam aliam viam habet quàm contra tabulas: filius suus præteritus habet duplicem, vel dicit testamentum nullum ipso iure, vel contra tabulas. in §. eadem. nu. 2. instit. eod. tit. 13
- 8 emancipatus nō potest habere periculum. in l. vt liberis. nu. 3. C. de colla. 13
- emancipatus donationem sibi factam conferre tenetur. ibi. num. 4.
- emancipatus confert dotem, vel donationem propter nuptias. ibi. nu. 5.
- 3 emancipatio quando faciat locum substitutioni vulgari, in l. Gallus. §. & quid si. nu. 4. ff. de libe. & posthu. 94
- 4 emancipatio qñ dicat facta in fraudē, i. l. 1. §. is quoq; n. 3. ff. de collat. bono. 159
- 4 emancipatus præteritus, an teneatur præstare legata, in l. is qui in potestate. n. 1. ff. leg. præstan. 158
- 7 emendare quid sit. in l. edita. nu. 1. ff. C. de eden. 37
- 8 emens ab hærede vendente pro satisfaciendis hæreditariis creditoribus, à quibus, & quando possit molestari, in l. si. §. si præfatam. nu. 2. C. de iure deli. 31
- 5 emens decem iugera terræ ex prædio tuo in illa parte, in qua eligeret, si agit rei vindicatione, antequam eligat, non obtinet. in l. possideri. §. incertam. nu. 2. ff. de acq. poss. 76
- 5 emens à pupillo qñ vfucapiat. in l. pro emp. §. si à pupillo. nu. 4. ff. pro emp. 102
- 9 emens ab oeconomio, quando possit pro tali contractu, qui non tenuit, habere regressum contra ecclesiam, oeconomio non existente soluendo. in §. quia vero. nu. 3. in auth. de non alie. aut permut. 12
- 5 emens ab eo, quem scit pretium consumpturum, quando dicatur bonæ fidei, in l. si quis cum. nu. 1. ff. pro empto. 103
- * Bonæ fidei qñ dicat q. emit à laudate, i. l. si q. cū sciret. nu. 2. ff. pro empto. eod. 103
- 5 emens bonæ fidei ab illo qui possidebat clam à me, tenetur interdicto vti possidetis. in l. si duo. nu. 2. ff. vti poss. 141
- 2 ementes à ciuitatibus gabellas, si facta ipsarum guerra superueniat debet fieri remissio. & idem cum ciues vendunt mercatias, & propter eorū inimicitias ementes spoliantur. in l. si merces. §. culpæ autem. nu. 1. ff. loca. 124
- 6 emēs bonæ fidei nūmos falsos tenet poena falsi. i. l. lege Cornelia. n. 4. ff. de fal. 167
- 9 emi rem valentem. 15. pro 10. & pars eius si euincitur, cuius prætij habetur ratio an conuenti, an communis. in l. 1. nu. 3. ff. de euic. 139
- 4 emens fundum à duobus cum pacto de reuendendo, non tenetur reddere partem alteri reemere volenti. in l. cui vsus fructus. nu. 4. ff. de vfufr. lega. 67
- * ementes gabellarum redditus, vel aliud à communi statim habent ius in re, & tanquam procurator communis, poterūt vti omni iure cōmunis. in l. n. pro. uinciali. §. si ego. nu. 4. ff. de ope. no. nun. 8
- * ementes gabellas salis à communi tum possunt compellere cōmune vt soluat gabellam de sale. in l. licitatio. §. fiscus. nu. 1. ff. de publ. 48
- * emens castrum cum territorio, an necesse habeat intrare in quolibet fundo vt acquirat possessionem. in l. possideri. nu. 5. ff. de acq. poss. 76
- * ementi actionem à dolo potest opponi exceptio doli. in l. apud celsum. §. si cū legitima. nu. 2. ff. de dol. mal. exce. 159
- * emens rem ab executore sententiæ, debet habere sententiam & acta, per quæ probare possit sententiam valere, in l. si cum nulla. nu. 1. ff. de rei iud. 117
- 8 ementes prædia rusticorum quæ obligata sint maioribus oneribus, pro quibus teneantur. in l. 2. nu. 2. C. de præ. & omni. re. lib. 10. 29
- emens rem aliquam alij obligatam si eam meliorauit, & euincatur per hypothe- cariam, liberatur præstando primam æstimationem. nu. 3.
- 9 emens rem prohibitam alienari quando recuperet prætium, & quando illud perdat. in auth. de non alie. aut permut. nu. 4. 11
- 8 emens rem exbannitorum tenetur illas exbannitis reddere ex forma capitulo- rum pacis hoc dicentium, in l. quæcunque. nu. 3. C. de fide inst. lib. 10. 7
- 8 emens rem à priuato, vel fisco, quando teneatur ad tributa, in l. vltima. nu. 1. C. de fide inst. lib. 10. eod.
- 7 emens pro se, filijs & nepotibus, vel alio titulo accipit, intelligitur ordine suc- cessiuo. in l. Gallus. §. quidam. nu. 8. ff. de lib. & posthu. 93
- 2 emere, vel vendere prohibitum, quando prohibetur pignorare, vel pignus acci- pere, in l. quorum. nu. 1. ff. de pig. 132
- 2 emo vinum in genere q. expensis vendentis debet portari ad domum meam, se- cus si emo decem salinas vini de tali vegete, vel vinea, in l. item illam. nu. 14. ff. de consti. pecu. 73
- 1 emens rem si reperiatur in eius possessione, præsumitur possidere ex causa em- ptionis. in l. quædam mulier. nu. 3. ff. de rei vendi. 176
- 7 emens fundum à rustico, tenetur ad illas collectas tantum, ad quas tenebatur rusticus pro illo fundo. in l. 2. nu. 1. C. sine cen. vel reliq. 54
- 1 emere prohibetur in aliquo loco, non prohibetur emere vidualia, in l. solent. §. non verò. nu. 1. ff. de offi. procon. 35
- 4 emere qui non potest quod testator iussit, tenetur ad æstimationem, in l. qui cō- cubinam. §. si ædes. nu. 1. ff. de leg. 3. 52
- 3 emens per interpositam personam præsumitur in fraudem, nisi palam & bona fide faciat, in l. pupillus. §. item ipse. nu. 3. ff. de auth. tut. & curat. 60
- 9 emens rem à fisco non habet immunitatem à vectigalibus. in §. ante nup. nu. 6. in auth. de non eligen. secundo nubent. 7
- 6 emens rem à furioso, vel ab eo, cui bonis est interdictum præscribit longo tē- pore. in l. quemadmodum. nu. 1. C. de agric. lib. 2. 38
- 8 emens à fisco rem debitoris vendentis, vt suam, quando possit conueniri. in l. si. nu. 4. C. de debito. ciuita. lib. 2. 36
- 8 emēs a colono q. ré tradidit, an præscribat, in l. cū nemo. nu. 1. C. de acq. posses. 58
- 8 emens a fisco, vel emphyteusim accipiēs tenetur stare colono fiscali. in l. cogno- uimus. nu. 1. de emanc. & colo. lib. 2. 44
- 5 ementes ab Ecclesia quando teneantur ad vectigal. in l. licitatio. §. mercatores, nu. 1. ff. de publi. & vecti. 43
- * emptam a me rem tibi donauit, si euincitur à te an possit habere regressum cō- tra me an contra. in l. si pro re pupilli. §. si pro euictione. nu. 2. ff. de euic. 139
- emptio fundi dotalis facta siue à sciente siue ignorante, est nulla in præiudiciū vxoris. in præiudiciū viri bene valet. in l. cum vir. nu. 1. ff. de vsucap. 100
- 5 emptio rei furtiua facta à sciente: quare sit nulla. ibi. nu. 2.
- 5 emptio qualiter cognoscatur à conditione. in l. qui saxum. nu. 1. ff. de dona. 55
- 2 emptio an sit, si permuto librum meum cum tuo, hoc acto, quod ultra debeas decem. in l. si in emptione. nu. 3. ff. de contrahen. emp. 112
- 2 emptio quando consistat sine re, in l. si iactum. nu. 2. ff. de act. emp. 117
- 2 emptio & venditio sunt de iure gentium. in l. ex hoc iure. nu. 8. ff. de iust. & iur. fol. 8. & l. 1. nu. 1. ff. de contrahen. emp. 111
- 9* emptio an possit conferri in alterius contrahentis arbitrium, & quado, & quo modo intelligatur, inst. de empr. & vend. nu. 5. 93
- 8* emptio à fisco facta, & alia quæ requiruntur ad acquisitionem dominij, possunt pbari sine script. sed p testes, in l. si tépora. C. de fid. inst. & iur. hast. fisci. li. 10. 6
- 2 emptio videtur in dubio facta ratione dominij, nō autem possessionis. in l. si in emptione. §. rei suæ. nu. 1. ff. de contrahen. emp. 112
- emptio rei suæ sicut non valet rōne dominij, ita nec rōne possessionis. ibi. nu. 2.
- 6 emptio & venditio quando consistat inter patrem & filium, si pecunia est ad- uentitia, in l. si quis. §. item si filius, nu. 3. de fideiuss. 73
- 5 emptio, vel permutatio an erit, si pro fundo tuo do tibi centum, & equum. in l. Arist. ait. nu. 2. ff. de dona. 59
- 7 emptio non præsumitur ex possessione rei per decem annos, in l. si maior. nu. 1. C. commu. diuid. 114
- 5 emptioni in quo sit similis receptio facta pro litis æstimatione, in l. litis, nu. 1. ff. pro empto. 102
- 2 emptio non est contractus innominatus, quando ex parte dantis pecuniam & ex parte dantis speciem, venit dari, & habet locum conditio ob causam, in l. dedi. nu. 1. ff. de cond. cau. da. 42
- 2 emptio quado dicatur perfecta ad hoc, vt periculum sit emptoris, in l. necessa- rio. nu. 1. ff. de peri. & commo. rei vend. 114
- 8 emptio facta vno nūmo qñ valeat, in l. nō ideo min⁹. n. 2. C. de hæred. inst. 18
- 7 emptio facta à fratre, quando dicatur facta nomine proprio, & pecunia de pro- prio vel communi soluta, in l. 2. nu. 2. C. pro so. 152
- 1 emptor si cecidit à possessione, & possessio sit reuersa ad verum dominum, an possit agere publiciana, in l. sed & si lege. §. item si rem, nu. 2. ff. de pet. hæ. 167
- emptor quando possit vti exceptione ex persona veditoris, si est habiturus re- gressum contra eum, ibi. nu. 3.
- 8 emptor præsumitur ex indiciis an rei furtiua fuerit sciens, vel ignorans, in l. 2. nu. 2. C. de fur. 3
- 8 emptor emens à ciuitate, debet pretium probare versum in vtilitatem eius, in l. 1. nu. 1. C. de venden. reb. ciuita. lib. 11. 35
- 1 emptor quando res euincitur, debet venditori denunciare, vt veniat ad defen- dendum. in l. at qui natura. §. cum me. nu. 4. de neg. gest. 118
- Quando agit contra emptorem pro euictione rei, non tenetur emptor re- spondere positionibus sibi factis de dominio euicentis. ibi. nu. 1.
- Emptor, vel fideiussor si omittit opponere aliquas exceptiones metu poenæ, imputatur ei. ibi. nu. 6.
- emptori sicut fideiussori nō imputatur, si non opposuit exceptionem declina- toriam contra personam iudicis, vel actoris, ibi. nu. 7.
- 2 emptor non potest petere rem cum fructibus à die, qua solui debuit. in l. Lu- cius Titius, nu. 2. ff. de act. emp. 120
- 4 emptori vectigalium ad tempus, an fiat remissio propter pestem, & guerram, in l. cotem. §. qui maximos, nu. 3. & 4. ff. de pub. & vectig. 49
- 7 emptor primus si dedit maius pretium, quàm secundus, quod pretium resti- tuit agens ad rem, in l. si vi vel metu. nu. 7. quod met. cau. 76
- 5 Emptore absente, vel mortuo, & remanente eius hærede minore, non præsu- mitur talis fictio. in l. post contractum, nu. 5. ff. de dona. 57
- * emptor cui vendidi domum, si ædificauit an teneatur ex stipulatione damni in- festi, in l. luminum. §. adiciatur, nu. 1. ff. de dam. inf. 37
- 8* emptor an recuperet à veditore sumpt⁹ quos facit in lite, in l. 1. n. j. C. de euic. 97
- 4 emptor tenetur facere pretium venditoris: sed venditor non rem emptoris. 12
- tionem vide in l. qui concubinam. §. si hæres. nu. 2. ff. de leg. 3. 51
- 2 emptor tenetur ad pretium tradendum, non autem venditor ad rem tradendū, rationem vide in l. ex empto. nu. 5. ff. de act. emp. 116
- 9 emptor rerum ecclesiæ quado habeat regressum contra oeconomum venden- tē, qñ veditio non tenuit. in §. quia verò, nu. 2. in auth. de non alie. aut permut. 12
- 6 emptor si facit nouum opus tenetur. in l. si seruum, nu. 5. ff. de verb. obli. 34
- 5 emptor emens à procuratore dicitur esse in iusto errore, & præscribit contra dominum, si fuit sibi dictum à fide dignis procuratore habere plenum mā- datum, in l. qui fundum. §. procurator, nu. 2. ff. pro emp. 103
- 8 emptor & venditor sunt correlatiua. in l. vlti. nu. 3. C. de exac. lib. 10. 13
- 6 emptor, & venditor quando inuicem non confidunt, fit depositum. in l. si solu- turus, nu. 3. ff. de solu. 85
- 8 emptor ex contractu nullo, non lucratur fructus. in l. 1. num. 6. C. de præd. de- curioni. lib. 10. 19
- 6 emptor licet nō possit rem accipere propria autoritate etiam precio soluto & non dicatur bonæ fidei possessor: non tamen tenetur actione furti. in l. si qui. nu. 2. ff. de fur. 112
- 5 emptor, qui emit rem alienam ignoranter à vendente quicquid iuris habebat, quando possit vsucapere. in l. emptor fundi. nu. 1. ff. pro emp. 103
- 5 Emptor si concessit seruitutem, & res remanet penes eum, seruitus remanet. in l. 1. in diem. nu. 4. ff. de aqua plu. arc. 44
- 2 Emptor si soluit pro parte sua gabellam, & venditor non, & sic ex parte sua cō- tractus est nullus, an sicut emptor est liberatus, ita & veditor. in l. bona fides. nu. 4. ff. de act. empt. 120
- emptor qua actione agit ad rem recuperandam, ibi. nu. 5.
- 2 emptor ad denominationem venditoris non tenetur mentare actionem, quæ si- bi suo nomine non competit. in l. si cum venditor. nu. 2. ff. de euic. 140
- 5 emptor, an possit pulari de damno ante traditionem dato. in l. damni infecti stipulatio. §. emptor, nu. 1. ff. de dam. infec. 6
- 4 emptor fructuū & conductor, quo ad eorum dominium parificantur, in l. cor- dicillis. §. instituto. num. 4. ff. de leg. 3. 120
- 8 Emptor

- 8 Emptor quando contractus est a lege reprobatus, si est pretium stipulatus in casu emptionis, re evicta petere potest, in l. quemadmodum. nu. 10. C. de agricol. lib. x. 38
- 5 Emptor cui lis mouetur si protestatus fuerit se non posse nutiare venditori: quia nescitur ubi est sine sui culpa, eo reuertente debet sibi nutiari, alias prima protestatio non valet in l. de pupillo. §. si quis. nu. 7. ff. de ope. no. nu. 10
- 5 Emptor deiectus potest in continenti deijcere colonum volente eum admittere, in l. cum fundum. nu. 1. ff. de vi & vi arma. 139
- 6 Emptor pro venditore vel contra testimonium ferre non potest, in l. ab executore. §. alio condemnato. nu. 3. ff. de appel. 190
- 5 Emptores vestigialium non possunt exigere de rebus que mittuntur ad exercitum, in l. licitatio. §. res exercitui. nu. 1. ff. de pub. & vecti. 48
- 2 Emptor precise cogitur ad solutionem pretij, in l. j. nu. 15. ff. de act. empti. 115
- Emptor si vult pretium commune, & non interesse, an possit, ibi. nu. 16.
- 4 Emptor qui vicit in causa sibi mota, potest repetere expensas litis a venditore, in l. petitor. nu. 2. ff. de libera. lega. 93
- 7 Emptori reru ecclesie, qui emit sine solennitate, quomodo succurratur, in auth. qui rex. nu. 2. C. de sacros. eccl. 20
- 5 Emptor denunciat venditori litem motam quod veniat ad defendendum, in l. non solum. §. morte eius. nu. 5. ff. de ope. no. nun. 16
- 7 Emptor deponendo pretium quod teneatur ad vsuras, in l. vsuras. nu. 1. C. de vsuris. 148
- 4 Emptor est securus si in venditione facta per executores dicitur quod pretium habuerunt & receperunt in presentia mei notarij, licet non appareat satisfactum legatariis, l. alio herede. nu. 24. ff. de ali. lega. 84
- 2 Emptor quando agit contra venditorem de evictione etiam sententia non secuta, in l. emptorem. nu. 1. ff. de act. emp. 116
- 5 Emptor vel vir quando possit prohibere venditorem vel uxorem agentem in l. spe constitutum. nu. 10. ff. de re iudi. 118
- 2 Emptor victus an cogatur appellare, in l. Herennius. §. Caia. nu. 1. ff. de evict. 140
- 8 Emptor sicut debet denunciare venditori litem esse motam, ita ille qui recepit rem in solutum, in l. libera. nu. 1. C. de senten. & inter. om. iud. 67
- 5 Emptorem qui non admittit, priuat dominum possessione rei, in l. colonus. nu. 1. ff. de vi & vi arma. 139
- 5 Emptor litem sibi motam denunciare debet venditori, qui tenetur iudicium in se suscipere, ostendendo citationem, & libellum in publica forma, & eidem copiam dare, in l. non solum. §. morte eius. nu. 48. ff. de ope. no. nun. 16
- 1 Empta hereditatis occasione veniunt in petitione hereditatis, in l. item veniunt. nu. 1. ff. de peti. hare. 165
- Empta causa possessionis non veniunt in actione petitione hereditatis, ibi. nu. 2.
- 7 Emptum nomine vxoris, quando presumatur donatum, in l. si filij. nu. 1. C. de dona. inter vir. & vxor. 167
- 3 Emphyteusis data in dotem viro, cui fuit refirmata per dominum solut. mat. quomodo restituatur, in l. usufructu. nu. 5. ff. sol. matr. 17
- 6 Emphyteusis si est concessa duobus fratribus, & vnus moriatur, an reuertatur ad ecclesiam, vel accrescat fratri, in l. si mihi. nu. 4. ff. de verb. obl. 37
- Emphyteusis si est concessa per ecclesiam patri recipienti pro se, & filiis, qui decessit duobus filiis relictis, & vnus decessit sine herede, non reuertit ad eccl. ibi. nu. 5.
- * Emphyteusis paterna concessa per Abbatem duobus fratribus filij vltimi defuncti, in cuius persona erat finita, retinet naturam primam, ibi. nu. 7.
- 9 Res in emphyteusim data cum pacto, vt non alienetur, an si eam recipiens ingreditur monasterium, res ipsa in monasterium transeat, in §. illud quoque, nu. 9. in auth. de monachis. 10
- 6 Emphyteusim recipiens pro se & suis filiis, & nepotibus, si primus delinquit non soluendo canonem vel alienando sine consensu domini, nocet sequentibus, in l. eum qui. nu. 3. ff. de interdic. & relega. 192
- 9 Emphyteusis ecclesiastica transit ad foeminas, in §. emphyteusim, nu. 1. in auth. de non alie. aut permut. 12
- Emphyteusis & feudum consistit in rebus immobilibus, ibi. nu. 2.
- Emphyteusis ecclesie concessa pro se, & filiis, an transeat ad extraneos, ibi. nu. 3.
- 9 Emphyteusis si est finita, & ad ecclesiam reuerfa, debet ecclesia de vrbaneitate in consanguineos reservare, & hos aliis preferre, ibi. nu. 4. §. quod autem. cod. 6
- * Emphyteusis ecclesiastica accepta pro se & filiis, acquiritur filiis, vt filiis non vt heredibus, & in eos transit, licet non sint heredes, in l. qd. d. n. 6. ff. de ver. ob. 48
- * Emphyteusis accepta per matrem pro se, filiis & nepotibus, acquiritur ipsis filiis & nepotibus, ibi. nu. 13.
- 2 Emphyteusis an redeat ad dominum, quando vnus ex pluribus heredibus cessauit in solutione canonis, in l. si necessaria. §. si vnus. nu. 2. ff. de pig. actio. 80
- 5 Emphyteusis an in bonis emphyteute publicatis transeat in fiscum, l. si finita. §. si de vestigialibus, nu. 6. ff. de dam. infec. 33
- Emphyteuticum ius ex causa damni infecti non venit in secundo decreto: nisi quemadmodum feudum, ibi. nu. 7.
- Emphyteus pro debito emphyteute qualiter accipitur, fm decre. ibi. nu. 8.
- 7 Emphyteus in quo differat a feudo liuelli, in l. j. nu. 9. C. de iure emphyteu. 157
- Quid a contractu precarij ibi. nu. 8.
- Si res in emphyteusim concessa augetur, an augeatur pensio, ibi. nu. 10.
- Qua actione agatur ex contractu emphyteutico, ibi. nu. 11.
- Si res in emphyteusim concessa est in loco guerra, vel pestis, & non potest laborari, quod pensio non debeatur, ibi. nu. 12.
- 6 Emphyteusis ecclesiastica potest diuidi inter fratres, & inter se pot fieri alienatio, in l. qui Roma. §. duo fratres, nu. 24. de verb. oblig. 46
- 7 Emphyteusis vel liuelli quando transeat in monasterium per ingressum emphyteute, vel liuellarij, in repe. auth. ingressi. nu. 36. C. de sacros. eccl. 16
- Emphyteusis si accipitur, vt Titio mortuo redeat ad concedentem, an Titio ingrediente monasterium talis emphyteusis in eum transeat, ibi. nu. 38.
- 9 Emphyteusis ecclesiastica an concedatur in perpetuum, in §. alienationis, nu. 5. in auth. de non alie. aut permutan. 11
- Emphyteusis ecclesiastica concessa vsque ad tertiam generationem, intelligitur vsque ad nepotes, ibi. nu. 6.
- 1 Emphyteusis si accipitur per patrem pro se & filiis, videtur stipulata vt filiis, non vt heredibus, in l. si tibi decem. §. si pactus. nu. 9. ff. de pactis. 84
- 8 Emphyteusis ecclesiastica, quae ex pacto transire debet in foeminam, quae tamen nubat subdito iurisdictioni monasterij transibit ad foeminam, quae nubat extraneo quod vult effici de iurisdictione monasterij, in l. mulieruli. nu. 1. C. de mur. lib. x. 37
- 6 Emphyteusis si conceditur ab ecclesia ne alienetur in ecclesiam vel potiorer, an prohibetur heredem instituere ecclesiam, vel potentiorer, in l. si ita §. ea lege. nu. 9. ff. de verb. ob. 51
- 5 Emphyteusis finita per generationem, sequentes possunt petere confirmationem, & appellare si non confirmetur, in l. 1. §. permittit, nu. 1. ff. de aqua quotidiana. & aestiua. 145
- 4 Emphyteusis recepta pro se, & nomine fratris sui dicitur finita in persona patris decedentis ante celsionem sibi factam a fratre, vel ante ratihabitionem, in l. si quis. nu. 3. ff. de usufr. lega. 67
- 2 Emphyteusim si accipio pro Titio, & hereditas eius vsque in tertiam generationem, si Titius non habuit ratum remanet apud me, & finitur per generationem Titij, non mei accipientis, in l. fundum. nu. 3. ff. de actio. empti. 116
- 4 Emphyteusim si quis legat, quae debebat finire in sua persona, videtur legare eius quod habet, in l. quod in rerum. §. vltum fructum. nu. 1. ff. de leg. j. 8
- 9 Emphyteusis accepta pro se, & filiis suis & nepotibus, quando transeat ad naturales, vel ad adoptiuos, accepta per virum ad uxorem, in §. emphyteusim. nu. 6. in auth. de non alie. aut permut. 12
- 4 Emphyteusis alienatio si sit ad inuicem inter plures, qui simul conduxerunt, licet sit, in l. si domus. §. si fundus, nu. 3. ff. de leg. 1. 18
- 4 Emphyteusis si est concessa duobus, & vnus moriatur, an alij accrescat, vel ad ecclesiam redeat, in l. codicillis. nu. 5. ff. de usufr. lega. 68
- 4 Emphyteusis accepta pro se, suisque filiis legitimis masculis, & foeminis, pertinet ad foeminas sicut ad masculos: nisi consuetudo aliter se habeat: vel nisi in loco addit statutum exclusiuum propter masculos: quia tunc admittuntur ordine successiuo, in l. vt iurifurandi. §. si liberi. nu. 5. ff. de ope. lib. 172
- * Stante concessione de qua supra, masculo herede vniuersaliter instituto, & filia in certa re, prohibita plus petere possit: tamen filia remanet ius petendi sibi acquisitum ex stipulatione paterna, ibi. nu. 6.
- 5 dans in emphyteusim qualiter probabit se dominum, si vtile dominium quaerit praescriptione, in l. usufructu. nu. 4. ff. de usufr. 89
- 4 Emphyteusis si est accepta pro se, filiis, & nepotibus, nepotes non concepti admittuntur ad eam, in litem prator. nu. 3. ff. de suis & leg. hare. 175
- 8 Habens fundum sterilem in emphyteusim, si sua cultura facit eum meliorem, an possit illum transmittre ad heredes extraneos: licet hoc in instrumento non dicatur, in l. quicunque. ij. nu. 1. C. de om. agro deser. lib. x. 42
- 6 Emphyteusis an legari possit absque domini voluntate, in l. in conuentionibus, nu. 1. ff. de verb. signi. 234
- 5 Emphyteusis si est finita per tertiam generationem, cognati qui sunt in quarto gradu, debent praferri extraneis: & si praestatus non facit, cognati possunt appellare, in l. 1. nu. 1. de priu. credi. 126
- 2* Emphyteusis accepta pro te & filiis quod transit ad filios vt filios non vt heredes, & sit pro non hereditariis portionibus, l. si non forte. §. libertus. n. 34. ff. de cod. inde. 51
- 3* Emphyteusis si accipitur pro te & filiis, an transeat ad filios, licet non sint heredes, in l. Gallus. §. quidam recte. ff. de lib. & posth. 93
- 5* Emphyteusis concessa finita, non potest superficiarius tollere eius superficiem, in l. 1. nu. 2. ff. de superficie. 143
- 7 Emphyteusis an transeat in monasterium per ingressum emphyteute, in auth. in gressi, in l. lect. nu. 18. & 19. C. de sac. sanc. eccl. 15
- 2 Emphyteutica res si diuiditur inter fratres, an debeatur solui laudemium, & an possit diuidi domino inuicis. in l. & ideo. nu. 4. ff. de cond. fur. 63
- 8 Emphyteutica res non potest ab emphyteute euelli, licet alius offerat meliorem conditionem, in l. quicunque. 1. nu. 2. C. de fund. patri. lib. xj. 43
- 7 Emphyteutica res minoris si propter non solutionem canonis reuertitur ad dominum, tutori imputatur, in l. si tutoris. nu. 1. C. de admin. tut. & cur. 173
- 5 Emphyteuticum fundum habes, si decedit pluribus heredibus relictis, & vnus non soluat, an totus fundus reuertatur ad dominum, in l. fraudati. nu. 3. ff. de publi. & vecti. 47
- 8 Emphyteuta ecclesia si citatus quod veniat ad soluendum canonem, non soluit cadit ab emphyteute per lapsum sex mensium, licet alias requiratur biennium in l. locorum. nu. 5. C. de om. ag. deser. lib. xj. 42
- 5 Emphyteuta si vendidit rem irrequisito domino & postea redimit, an careat, in l. sequitur §. item Labeo. nu. 1. ff. de usufr. 90
- 5 Emphyteuta an possit donare, vel legare irrequisito domino, in l. 1. §. quod autem, nu. 1. ff. de superficie. 143
- 8 Emphyteuta ob sterilitatem an petat remissionem canonis, in l. quicunque. j. nu. 1. C. de fun. patri. lib. xj. 43
- 7 Emphyteuta qui cadit a possessione rei emphyteuticæ, an dicat rem ad se pertinere iure dominij, quod sustinetur libellus, in l. j. nu. 16. C. de usufr. 110
- 5 Emphyteuta si vult dimittere emphyteusim, & non soluere canonem, an possit, l. prator ait damni. §. hoc edictum prospicit. nu. 1. ff. de dam. infec. 26
- 9 Emphyteuta an possit soluere pro pluribus annis inuita ecclesia, in §. scire autem, nu. 4. in auth. de non alie. aut permut. 12
- Emphyteuta an possit pensionem ipsius anni particulariter soluere, ibi. nu. 5.
- Emphyteuta an possit moram purgare, ibi. nu. 6.
- 9 Emphyteuta ecclesie propter canonem non solutum non cadit ab emphyteute ipso iure, sed per sententiam, in §. scire autem, nu. 2. auth. de non alie. aut permut. reb. eccl. 12. & in §. si vero quis. nu. 1. in auth. de alie. 51
- 2* Emphyteuta & similes dicuntur naturaliter possidere, in l. si vt certo. §. si duo bus vehiculum. nu. 21. ff. commod. 77
- 8 Emphyteuta an praescribat tam liberationem pensionis, quam ius emphyteuticum, in l. competit. nu. 1. C. de praescri. xxx. vel xl. anno. 59
- Emphyteuta non tenetur emere a domino iure dñij per allodium, ibi. nu. 2.
- 5 Emphyteuta non tenetur soluere pensionem postquam res ad dominum peruenit, in l. inter quos. §. damni. nu. 4. ff. de dam. infec. 40
- 5 Emphyteuta & feudatarius possunt proprio nomine nunciare, & etiam procuratorio nomine domini, in l. 1. §. usufructuarius. nu. 15. ff. de ope. no. nun. 7
- 5 Emphyteuta non tenetur soluere pensionem cum propter guerram non potest percipere fructus, in l. interdum. §. quod ex naufragio, nu. 1. ff. de acqui. poss. 85
- 5 Emphyteuta & feudatario competit actio arborum furum catarum, in l. cedere §. is cuius. ff. arb. fur. cax. 124
- 5 Emphyteute

Index singularium materiarum

- 5 emphyteuta an acquirat aliqua possessio, cum emphyteutis cōcedit sibi ab eo, q. ciuilitatē tātū possidet, in l. interdum. §. q. alienam, nu. 1. ff. de acquir. poss. 85
- 2 emphyteuta eiectus propter non solum canonem, non reperit meliorationē. in l. colonus, nu. 5. ff. de loca. 127
- 1 emphyteutę plures possunt emphyteutim inter se diuidere, & alienare dño irrequisito, in l. cum hi. §. si vni, nu. 2. ff. de transac. 95
- 4 emphyteuta ius an restitueretur, si dominus recepit pensionem ab emphyteuta post triennium, in l. Mxius. §. duobus, nu. 21. ff. de leg. 2. 37
- 3 emphyteuta non potest incidere arbores fructiferas, in l. diuortio. §. fundum. nu. 3. ff. sol. matr. 8
- 7 emphyteuta tenetur ad solutionem collectarum, in l. placet, in ij. lect. nu. 14. C. de sacrosanct. eccle. 12
- 7 emphyteuta nunquam pręscribit contra dominum directum, in auth. perpetua. nu. 3. C. eod. tit. 20
- 7 emphyteuta Ecclesię cessans in solutione canonis biennio priuati verò triēniq cadit à iure suo, non tamen ipso iure, sed si dominus vult, in auth. qui rem, n. 1. C. eod. tit. 1
- 7 emphyteuta cessans in solutione quando cadat in commissum, in l. 2. nu. 1. C. de iure emphy. 158
- emphyteuta, vel dominus an debeat probare solutionem, vel non solutionem. ibid. numero 9.
- emphyteuta si promisit pœnam, si non soluerit pensionem, an poterit expelli, ibid. nume. 11.
- 2 emphyteuta, qui rem sine licentia dñi vendiderit, & postea recuperauit, an incidat in commissum, in l. 1. §. si rem, nu. 3. ff. de po. 96
- 8 emphyteuta pōt conductor appellari, in l. loca, nu. 1. C. de loca. prę. lib. xj. 44
- 8 accipiens in perpetuum potius dicitur emphyteuta, quā conductor, in l. loca, nu. 1. C. de loca. prę. dio, lib. xj. eod.
- 5 emphyteuta pręscribit ius emphyteuticum: idem feudatarius, & supe rficiarius. in l. possideri. §. ex contrario, nu. 3. ff. de acq. poss. 77
- emphyteuta & feudatarius, naturaliter possident, ibi. nu. 7.
- Emphyteuta si facit alium emphyteutam, quis ipsorum possideat, ibi. nu. 14.
- 5 Emphyteuta ideo non potest vendere domino irrequisito, quia per hoc turba ret ius domini, in l. 1. §. quod ait, nu. 8. ff. vti possi. 141
- 5 Emphyteuta an possit soluere pensionem in principio anni, in l. si ita, nu. 1. ff. de manumiss. testamen. 67
- 4 Emphyteuta si facit alium emphyteutam, apud eum nil remanet, in l. ex asse. n. 3. ff. ad Trebellia. 139
- 4* Emphyteuta an possit soluere canonem pro pluribus amicis, in l. eumq; nu. 3. ff. de annuis leg. 65
- * emphyteuta potest particulariter soluere canonem & in tribus vicibus, dum tamen solutionem compleat vnius anni, ibi. nu. 4.
- 8 Emphyteuta ecclesię, vel priuati potest domino irrequisito rem emphyteuticā donare, non tamen vendere, in l. 1. nu. 1. C. de fun. patr. lib. xj. 43
- 9 emphyteuta ecclesię si ingrediatur monasteriū, emphyteutis qñ transeat in ec clesiā, licet detur reuocatio ecclesię, in auth. de aliena, nu. 8. 51
- emphyteutis non transit in ecclesiā, si est dictum expresse in inuestitura q nō transeat, ibi. nu. 9.
- 4 Si ex duobus emphyteutis vnus decessit, an bona ad dominum reuertātur, in l. Lucius, §. Caio, nu. 2. ff. ad Treb. 145
- 4 emphyteuta qui emphyteutim vendidit, & reemit, an possideat sicut primitus, in l. si à me, nu. 1. ff. ad leg. Fal. 126
- 8 emphyteuta habet vtile dñi, in l. possessores, nu. 1. C. de fun. patri. lib. xj. 44
- * emphyteuta non tenetur emere à domino iure domini per elodium, ibi. nu. 2.
- 5 Episcopus & alius superius potest rem ecclesię petere, in l. 1. §. vsus fructuarius. nu. 18. ff. de ope. no. nun. 7
- 7* episcopus & tutor non parificantur, in l. neque tutores, nu. 4. C. de proc. 67
- 1 episcopus potest citari dum sacra colit, vt compareat finito officio, in l. 2. nu. 3. ff. de in ius vocan. 55
- 1 episcopus propter aduentum legati Cardinalis, non amittit iurisdictionem, in l. 1. nu. 3. ff. de procon. & lega fol. 38. & l. cunctos. C. de meta. & epid. lib. xij. 57
- 1 Episcopus vel comes, vel alius habens iurisdictionem perpetuam, potest statutu perpetuum condere, in l. 1. nu. 1. ff. quod quisque iur. 52
- 7 episcopus potest vindicare res ecclesiarum sibi subiectarum, in l. sancimus. n. 7. & 8. C. de sacrosan. eccl. 21
- Episcopus agēs pro rebus ecclesię sibi subiectis, debet agere nomine ipsius ec clesię, ibi. nu. 11.
- 6 Episcopus si deberet habere bona omnium clericorum decedentiu in certis pa rochijs, & reperitur q clericus habeat instrumentum, in quo est obligatus Titius tñ extra ciuitatem, non pertinebit ad Episcopum illud instrumentum in l. cum constet, nu. 1. C. quæ res pig. obli. poss. 101
- 3 episcopus cōcedēdo licentiā vēdēdi rē minus dānosam, male facit, qā debet spe cificare, in l. si pupillorum. §. si prętor, nu. 2. ff. de re. eo. qui sub tutel. 81
- 8 Episcopus non potest infringere facta per prędecessorem, in l. semel, nu. 2. C. de apo. publi. lib. x. 14
- 9 Episcopus an de causa liberali cognoscere possit, in authen. vt cle. apud propri. epif. nume. 4. 35
- 4 Episcopi cōstitutione stāte, q executor nō eligēte intra annū episcopus exe quat, si sit legatū pauperib⁹ quos Titius elegerit, anno elapso, poterit ipse, nō Episcopus eligere, nō obitate cōstitutione, i. l. cū quidā, n. 9. ff. de leg. 2. 72
- 9 Episcopus facit actorem, quando œconomus agit contra episcopum, in §. spor tularum, nu. 2. in auth. de sanct. Epif. 56
- 6 episcop⁹ vel ecclesiā agit p voto ecclesię facto, i. l. si quis, n. 2. ff. de pollicit. 228
- 7 Episcopus quando sunt instituti pauperes, vel captiui, potest vendere mobilia vt immobilia, & arbitrio suo distribuere, in l. si quis ad declinandam. nu. 2. C. de Epif. & cleri. 23
- 8 Episcopus potest contra omnes aliquid pauperibus debētes, inquirere, in l. mis si, nu. 12. C. de exacto. tributo. lib. x. 13
- 9 Episcopus quantum tempus possit abesse ab eius ecclesiā, sine iussu principa lis, in §. & illud, n. 1. in auth. quomodo oportet Epif. 10
- 7 Episcopus an possit esse iudex in causa suę ecclesię, in l. vna, nume. 3. C. ne quis in sua causa. 96
- 3 Episcopus quando pauperes sunt instituti, quando habetur loco haredis, in l. Centurio, nu. 23. ff. de vulg. & pupil. 129
- 9 Episcopi debent scire leges ciuiles, & quō, in auth. apud quos. opor. nu. 2. 33
- 7 Episcopus qui habet visitationem vna die cuiuslibet anni in monasterio, istud ius non vtendo perdit tempore duplicato, in l. cū talis, num. 1. C. de seruit. 112
- 9 Episcopus succedit in executorē testamenti, vbi in relictis ad pias causas alius non sit datus executor, in §. si quis autem, nu. 1. in auth. de eccl. ti. 52
- 9 Episcopus non constituit procuratorem, in §. sportularum, nume. 3. in authen. de sanct. Episco. 56
- 7 Episcopus cōuentus pro rebus ecclesię, si non vult per se respōdere, debet cō stituere actorem, in auth. sed hodie, nu. 2. C. de Epif. & cle. 23
- 9 Episcopus intra quantum tempus debeat eligi, confirmari, & cōsecrari, in aut. de sanct. Epif. nu. 4. 55
- 6 Episcopus potest pecuniam relictam pro construendo monasterio, illā cōuertere in ecclesiā, vel monasterium, in l. pecuniam, num. 1. ff. de ope. publi. 228
- 9* Episcopi debent scire leges, in §. inquis contra aliquem, nu. 5. in auth. de sanc. Epif. 56. & in §. si quis vero, nu. 1. eod. tit. eod.
- 9 episcopus ab Episcopatu pro quo & quāto tempore possit esse absens, & ab ec clesiā, in §. interdicimus, nu. 1. in auth. de eod. 55
- 9 Episcopus non debet multum tempus abesse ab Episcopatu, in §. illud, num. 1. in auth. vt nullus fabri. 28
- 7 Episcopus censetur vsufructuari⁹, in l. neq; tutores, in 2. lect. n. 20. C. de proc. 67
- 8 Episcopus, vel clericus habens iurisdictionem à principe, si iudicatur vigore il lius iurisdictionis, an ab eo appelletur ad principem, & non ad Papam, in l. si quando, nu. 3. C. de appel. 82
- 6 Episcopus, vel clericus si non vt Episcopus, sed vt Comes alicuius comitatus iudicat, ad quē appellabitur, in l. 1. §. si quis in appellatiōe, n. 14. de appel. 194
- 8 Episcopus qui habet bona inter pauperes dispensare, nō debet illa dare paupe ribus extraneis, in l. vltima, nu. 2. C. de anno. lib. 11. 34
- 9 Episcopus potest vindicare rem ecclesię indebitē alienatā, in §. hæc verò, nu. 2. in auth. de aliena. & emphy. 51
- 9 Episcopus quando ordinatur, non debet esse minor xxxv. annorum, in auth. de sanct. Epif. nu. 1. 55
- 8 Episcopus si esset priuilegiatus, vt à sententia sua non appelletur, tamen po test appellari à sententia sui vicarij, in l. a proconsulibus, nu. 2. C. de appel. 81
- 9 Episcopus cognoscens inter suos clericos, qualiter cognoscat, in auth. vt cle ri. apud propri. epif. nu. 1. & 3. 35
- 7 Episcopus & tutor non parificantur, in l. neque tutores, nu. 4. C. de procu. 67
- 3 Episcopo si est datus coadiutor Episcopo mortuo administratio spectat ad ca pitulum, non ad coadiutorem, in l. sole, nu. 4. ff. de tute. 40
- 9 Episcopus an dispense cum electo ignoranter per simoniam, in §. & hanc, n. 7. in auth. quo. opor. Epif. 10
- 8 Episcopus non habet ius confiscandi, in l. j. nu. 12. C. de bon. vacan. lib. x. 8
- Episcopus an habeat bona obligata sicut fidei. ibi.
- 9 Episcopatus vnus potest in duos diuidi, in §. illud tamen, num. 3. in auth. vt iudi. sine quoquo suffra. 13
- 2 Epistola quando inducat obligationem, vel inductam prober, in l. Titius, nu. 1. ff. de consti. pec. fol. 73. l. Charidemus, nu. 1. ff. de pollicit. 218
- Epistolam recipiens: & non contradicens, videtur consentire, ibi. num. 2.
- 1 Per epistolā etiā q s pręsenti loquit, in l. emptor. §. Lucius, num. 1. ff. de pact. 90
- 1 Epistola seu scriptura officialis quō prober, in l. cōgruit, nu. 2. ff. de off. pręf. 39
- 5 Epistola quam fidem facit, in l. nuda ratio, nu. 10. ff. de dona. fo. 61. & in l. admo nendi, nu. 30. ff. de iureiur. 31
- 7 Epistolę pontificis faciunt ius generale, in l. 2. nu. 1. C. de legi. 26
- 2 Epistola non statim in fauorem scribentis, nisi per aduersarium approbetur, in l. publica Mxua. §. Titius, nu. 3. ff. de posi. 98
- 7 Epistola quando probationem inducat, in l. non epistolis, nu. 1. C. de proba. 126
- 5 Aequaliter qualiter debeat intelligi, in l. si finita, §. si antē, nu. 1. ff. de dā. infe. 32
- 9* Aequalitas inter fratres seruāda est, vt tollatur inuidia inter fratres, in §. solu to, nu. 3. in auth. de nup. 19
- 8 Aequalitas in iudiciis seruari debet, in l. sacris, numero 7. C. de prox. sacro. scri nio. lib. 12. 51
- 9 Aequalitas in dote & donatione propter nuptias esse debet, in §. deinceps, nu. 2. in auth. de nup. fol. 19. & de æqual. do, nu. 1. & 6. 43
- 9 Aequalitas in succedente ab intestato seruatur, vt ille cui succeditur, nō possit succedere nō succedentibus sibi, in §. filiū, n. 1. in auth. qui. mod. na. eff. sui. 36
- 3 Aequitas naturalis non est in omni fitione, in l. filio, nu. 3. ff. de lib. & posth. 91
- 2 Aequitas consideratur mixtim ad ius ciuile, & prętorium, in l. bonafides, nu. 1. ff. de posi. 98
- 7 Aequitas scripta pręfertur iuri scripto, in l. j. nu. 4. C. de legi. 26
- 5 Aequitas scripta quando pręferatur rigori scripto, in l. 1. nu. 1. ff. de vsuc. 89
- 9* Aequitas rudis quæ dicatur in pręfatio. inst. nu. 3. 57
- 2 Aequitas in specie pręfertur æquitati in genere, in l. 1. nu. 19. ff. de cond. inde. 45
- & in l. cum quis ius, nu. 20. C. de iur. & fact. ign. 31
- 4 Aequiparatio sui emācipati procedit, qñ suo hoc est vtile, vt existētia sui hare dis nil operetur, & p p beneficiū abstinendi, in l. na nec, n. 1. & 4. ff. de leg. 1. 21
- 5 Equus primo currens sine ragatio ad brauium, an debeat illud habere, in l. 1. §. quāsitum, nu. 1. ff. de aqua quoti. & aq. 145
- 1 Equus si per se currit ad brauium, sessor deiecto, an habeat brauium, in l. qui fundum, nu. 3. ff. quemad. serui. amit. 245
- 6 Equos pręstare Reipub. dicitur munus patrimoniale: & imponitur etiam fo rensi, in l. munerum. §. patrimoniorum, nu. 1. ff. de mune. & hono. 223
- 6* Equos quibus possit imponi, quod si non habent vt pręstent reipublic, quod emanat, ibi. nu. 2.
- 8* Equus qui male pascitur, non potest ambulare, in l. animalia, nume. 2. C. de cur su. pub. lib. 12. 51
- 3 Aequē, & æquis portionibus, dictiones, quid importent, in l. interdum, nu. 1. ff. de hared. insticu. 106

- 6 Equo vulnerato in bello licet postea moriatur in ciuitate, debet emendari ac si mortuus esset in bello. in l. 1. §. ex incendio. nu. 2. ff. de incen. rui. nau. 126
- 8 Equum tuum quem possidebas, si occupauit, teneor constitutione l. si quis in tantum. C. ynde vi. ibi. nu. 22. 92
- 2 In equo pignorado quis praefertur etiam anteriori pro expensis, alimentis, & custodia. in l. interdum. nu. 1. ff. qui pot. in pig. habe. 134
- 1 Equum qui dimisit in pascuis, an teneatur domino. in l. si negotia. nume. 1. ff. de nego. gest. 117
- 5 Equus dimissus in pascuis possidetur. in l. possideri. §. Nerua filius. num. 2. ff. de acquir. poss. 78
- 2 Equus est diuiduus. in l. vi. nu. 2. ff. de condi. ob. tur. cau. 43
- 2 Equo conducto non licet imponere valisiam, in l. qui in sulam. §. qui nullus. nu. 1. ff. loca. 125
- 5 Equus illius, qui cecidit, si primo peruenit ad brauium, an brauium habere debeat. in l. 1. §. item acquiramus. nu. 8. ff. de acqui. poss. 75
- 2 Equus si comodatur mihi, ut vadam ad villam inest tacite tempus intra quod possim ire & redire. in l. in commodato. §. sicut. nu. 3. ff. commo. 78
- 6 Equi, bos, & mulus inter grossas bestias numerantur. l. oves. nu. 3. de abigeis. 13
- 4 Erant, verbum, quando trahatur ad futurum. in l. si mancipia. num. 1. ff. de fun. instrumen. 77
- 3* Erisco idem est quod diuido. in l. si duas. §. grammatici. n. 1. ff. de ex. tut. 76
- 9 Eremitarum vita est melior, quam monachorum, in §. cogitandum. nu. 1. in auth. de monac. 9
- 3 Error probatur, quando in tractatu de faciendo actum aliquid exprimitur, postea aliud est factum. in l. quoties. §. tantundem. nu. 2. ff. de hære. insti. 106
- 2 Error quando impedit translationem dominij, in l. 1. n. 3. & in repe. num. 8. ff. de offic. proc. C. fa. fol. 40. & l. si ego. nu. 1. ff. si cer. pet. 14
- 2 Error causa licet non impedit pactum quin valeat, tamen ope exceptionis eliditur. secundum glo. in l. si cum te. nu. 1. ff. de pac. 91
- Error causæ vitiat pactum in ipso iure, secundum Bar. ibi.
- Error causæ quando vitiat legatum. ibi. nu. 3.
- 1 Error semper praesumitur, nisi scientia probetur. in l. sed & si quis. §. item quæritur. nu. 1. ff. si quis cau. 68
- 3 Error expressus in sententia, reddit sententiam nullam. in l. ex diuerso. §. si indicio. nu. 3. ff. fol. matr. 11
- 1 Error communis quando faciat ius. in l. Barbarius. nu. 2. & 19. fol. 32. & in repe. n. 7. de offi. prato. 32
- 1 Error iustus, licet habeatur pro titulo quo ad praescriptionem, non tamen quo ad excludendam petitionem hereditatis. in l. Iulianus. n. 1. ff. ex quib. cau. ma. fol. 141. & l. 1. nu. 1. & §. ff. quo. bono. 131
- 4 Error in vna ex demonstrationibus rei, non vitiat dispositionem, si per alias constat de corpore. in l. demonstratio. nu. 15. ff. de cond. & demon. 111
- 6 Error in materia non vitiat stipulationem. in l. si id quod, nume. 2. ff. de verbor. obligatio. 11
- erratum si fuit in materia per dolum, qua actione conueniatur. ibi. nu. 2.
- erratum in materia si fuit in contractu bonæ fidei, vel intercessit alius defectus, qua actione ager pars, quæ decepta est. ibi. nu. 3.
- 1 Error iuris est lata culpa, in l. de ætate, §. qui iusto. nu. 1. ff. de interroga. actio. fo. 196. vide l. quod Nerua. nu. 19. ff. de po. 100
- 6 Error facti excusat quælibet. l. ex quibusdā, §. cū plura. nu. 1. ff. de iure fisci. 109
- error iuris reuocatur propter ætatem, rusticitatem, vel sexum, alias non. ibidē numero 3.
- 1 Error in nomine contractus, non vitiat, quando verba de se contractum important. in l. 1. §. quibus autem. nu. 3. ff. quod cuius. vni. no. 112
- 5 Error iustus sicut sufficit in titulo pro suo ad usucapionem, sic & in quolibet specialitudo, in l. Celsus. nu. 3. ff. de vsuc. 98
- error iustus quis sit, quis iustissimus, & quis iniustus. ibi. nu. 4.
- 8 Error in nomine proprio loquentis, vitiat. in l. si. num. 1. C. de hære. institue. 29
- 7 Error adhibitus in præparatorijs iudicijs, quando reuocetur. in l. error facti. nu. 1. C. de iur. & fac. igno. 29
- error qñ est expressus in sententia post sententiam reuocatur, ibidem. nume. 4.
- error adhibitus in iudicio in omittendo, vsque ad sententiā reuocatur. ibi. n. 12
- 7 Error, an probetur probando rem aliter se habere, ibid. numero 14. & l. si post. num. 2. C. eod. 28
- 7 Error si est in libello expressus, sententia simpliciter lata, videtur eundem errorem continere, merito est nulla, in l. vna. C. de errore calculi. 62
- error qui est in causa, non impedit consensum qui adhibetur in pacto. ibi. nu. 5.
- 6 Error iuris in contrahente matrimonium, qualiter probetur, in l. si adulterium. num. 13. ff. de adult. 162
- error iuris debet allegari, & non sufficit, quod appareant praesumptiones sufficientes. ibid. num. 14.
- 5 Error iuris & error facti æquiparantur, in l. Labeo ait. numero 2. ff. de aqua plu. arcen. 45
- 1 Error iuris impedit usucapionem, & non fructuum acquisitionem in errante in iure. in l. sed & si leges. §. scire. nu. 1. de pet. hære. fol. 166. l. si furem. §. si quis id. nu. 1. ff. de vsucap. 110
- errans in iure quando praesumitur in mala fide. ibi. nu. 4.
- 5 Error in facto proprio quando dicatur iniustus. in l. Celsus. nu. 7. ff. de vsuca. 98
- 3 Error scribentis non vitiat testamentum. in l. errore. nu. 1. C. de testa. 15
- error notarij quomodo probetur. ibi. nu. 2.
- 7 Error iustissimus praestat causam usucapiendi in titulo pro emptore: secus si sit error iniustus, vel iuris, in l. pro emptore. §. si a pupillo. nu. 1. ff. pro emp. 102
- 7 Error iustus habetur pro titulo quo ad usucapionem & praescriptionem, non quantum ad repellendum qui agit petitione hereditatis, vel interdicto quorum bonorum. in l. 1. nu. 1. ff. quorum bono. 131
- 5 Errans in facto proprio excusatur propter factum implicitum. in l. cum fidei commissum. nu. 2. ff. de confes. fol. 133. & l. 2. nu. 7. eo. titu. 121
- error in computatione est iusta causa erroris. ibi. nu. 6.
- error post causam decisam non restauratur ipso iure, sed per restitutionem in integ. & est limitatio ad l. error. C. de iur. & fac. igno. ibi. nu. 7.
- Error circa ea, quæ sunt decisiva totius potest reuocari. ibi. nu. 9.
- 2* Error praesumitur vbicunque certat quis de damno vitando, & alius de lucro captando probando re aliter se habere. in l. sed & si me putē. n. 1. ff. de cod. ind. 48
- 5 Error iuris licet non proferat erranti, alij tamen prodest, in l. potest, numero 2. ff. de vsucap. 100
- Error iuris excusat a furto. ibi.
- 5 Error, qui habet impedire consensum volentis transferre dominium, impedit illius acquisitionem, in l. cum in corpus. nu. 1. ff. de acq. re. domi. 72
- 2 Error in nomine contractus non vitiat contractum. in l. in sulam. numer. 1. ff. de praescri. verbis. 129
- 4 Error regionis non nocet si de corpore constat, in l. patronus. §. si liberis. nu. 1. ff. de leg. 3. 53
- 6 Error in appellatione nominis non vitiat quando res demonstratur in praesentia. in l. quæ extrinsecus. nu. 1. ff. de verb. ob. 24
- 3 Error quando impedit repudiationem, in l. Clodius. nu. 1. ff. de acq. hære. 160
- * Error praesumitur & non falsum, qñ reperitur aliud scriptum a notario quam fuerit dictum a partibus. in l. quoties. §. sed si non. ff. de hære. insti. 105
- 6* Error qualis intelligatur in l. si adulterium. ff. ad l. Iuliam de adult. ibid. n. 6 162
- error in causa obligatoria non inducit repetitionem, in l. in summa. §. id quoque. nu. 1. ff. de cond. inde. 61
- 5 Errans in iure non restituitur, nisi ex iustissima causa, in l. j. edictum. nu. 2. ff. de separationib. 128
- error scripturæ quæ probetur. in l. quoties. §. sed si. num. 1. ff. de hære. insti. 105
- 2 Error in materia pignoris non impedit constitutionem, in l. j. numero 2. ff. de pigno. actio. 79
- 5 Error facti, non facit cessare errorem iuris, in l. si vir. nu. 2. ff. pro donato. 104
- 1 Errans non consentit. in l. si per errorem. nu. 1. ff. de iurisd. omni. iud. 51
- error iuris quando inducat prorogationem iurisdictionis, & quid in errore facti. ibi. nu. 3.
- 3 Error in donatione tutoris, quando illam impedit. in l. tutor. n. 1. ff. de tuto. & cur. da. ab his. 47
- error in persona dati, non reddit donationem nullam: licet faciat datum remoueri. ibi. nu. 2.
- 2 Error quando impedit translationem dñij, in l. eius qui. nu. 20. ff. si cer. petat. 21
- error regulariter tunc impedit translationem dominij, quando impedit voluntatem transferentis, ibi. nu. 21.
- 2* Errans quando transferat dominium in l. cum fundus. §. seruum tuum. nu. 1. ff. si cer. petat. 18
- 5* Errans in iure, quoad fructus est bonæ fidei: sed malæ fidei quoad usucapionem. in l. si furem. §. si quis id. nu. 1. ff. de vsucap. 100
- 4 Errans in dominio, impedit dominij translationem, quando transfertur ex voluntate tradentis: secus si ex dispositione. in l. si is cui. nu. 1. ff. de leg. 2. 29
- error in alternatiuis, non impedit electionem: secus quando simpliciter relinquatur optio. ibi. nu. 2.
- 2 Error circa rem debitam, inducit repetitionem, in l. si poenæ. §. si putem. num. 1. ff. de cond. indeb. 47
- error in facto proprio toleratur, quando certatur de damno euitando. in l. sed & si me. ibi.
- 3 Error subuenitur facienti aliquid contra ius, in l. qui testamento. §. item. nu. 4. ff. de excu. tut. 73
- 3 Error in causa acquirendi, impedit aditionem, in l. is qui putat. num. 2. ff. de acquir. hære. 145
- 5 Errans, in iure, non reuocat confessionem: idem si errat in facto proprio. in l. 2. nu. 6. de confes. 100
- Errans in facto proprio tali errore qui cadit in leuem culpam, excusatur, ibi.
- error facti, ut praesumitur, an sufficiat probare re aliter se habere. ibi. nu. 10.
- error iuris non excusat post litem contestatam, ante sic. ibi. nu. 11.
- 4 Error in nomine proprio fundi, probatur ex finibus. in l. si quis in fundum. nu. 2. ff. de leg. 1. 3
- error in nomine proprio, an viciet actus inter viuos: & an hæredis institutio. ibi. nu. 5.
- error in nominibus adiectiuis, non vitiat. ibi. nu. 9.
- 2 Error in specie contractus impedit contractum. in l. si ego. nu. 3. ff. si cer. pet. 14
- 4 Error principis quando faciat ius. in l. supellectili. §. sed & de his. nume. 1. ff. de supellec. leg. 80
- error communis quando habeatur pro veritate. ibi. nu. 2.
- 3 Error in causa quando impedit aditionem hereditatis. in l. si is ad quem. nu. 1. ff. de acq. hære. 148
- 4 Error aduocati non nocet parti. in l. ornamentorum. nume. 2. ff. de auro & argen. legat. 89
- 4 Error in nomine appellatio vitiat, quando inter expressum & verum est multa diffinitio. in l. quæritum. §. si mihi seruus. nu. 2. ff. de lega. 1. 21
- 6 Error in iure an dicatur esse in dolo, in auth. de incestis nuptiis. nu. 17. 15
- 6 Error in appellando iudicem appellationis minorem, vitiat appellationem. in l. j. §. si quis in appellatione. nu. 1. ff. de appellationib. 194
- error iuris, quando inducitur ad conseruationem rigoris, vitiat. ibi. nu. 2.
- error in appellando ad minorem, vitiat in hoc, quia virtute talis appellationis non proceditur. ibi. nu. 7.
- 6 Error circa indictionem notarius corrigit. in l. si librarius. n. 3. ff. de reg. iur. 328
- error in omissionem diei, si notarius dicit se recordari, ab eo corrigi, & addi potest. ibi. nu. 4.
- error notarij in scriptura aliena probatur originali producto in propria ostensione prothocolli. ibi. nu. 9.
- error notarij potest etiam probari per testes. ibi. nu. 12.
- error notarij potest etiam probari per praesentes, & alios mediatores inter partes. ibi. nu. 14.
- 6* Error notarij potest probari per vnum testem ultra ipsum notarium. ibidem numero 14. 239
- * Erratum si non apparet, an sit in annis Domini, vel in indictione, praesumitur erratum in indictione. ibi. nu. 7.

Index singularium materiarum

- Item probatur error per ipsos facientes, ibi. nu. 15.
- 8 Ergasteria dicuntur angiportus, in l. 2. nu. 1. C. de meta. & epi. lib. xij. 55
- 9* erubescimus cum sine lege loquimur, in §. consideremus, nu. 1. in auth. de trien. & semis. 17. & in l. illam, nu. 1. C. de collat. 12
- 6 esculenta & poculenta licet à iudice accipi possunt, in l. lex Iul. §. apparet. n. 1. ff. ad leg. Iul. rep. 172
- 1* esse qui non potest pro se, q̄ pro alio esse possit, in l. filiusfamil. §. Veterani, nu. 5. ff. de procu. 103
- 5 estas strictè, tres menses comprehendit, in l. vna. §. estas, numero 1. ff. ne quid in flu. publ. 103
- 2 æstimatio vini debiti, à quo tempore incipiat crescere: an à tempore moræ, vel tempore lit. contestat. vel contractus, in l. vinum, numero 1. 4. §. & 6. ff. si cert. petat. 15
- Æstimatio vini, vel instrumenti ex contractu guarentigionato, an possit crescere post instrumentum confectum propter moram, ibi. nu. 7. eod.
- Æstimatio rei quando iure actionis debetur, inspicitur tempus cōtrarius, nec ultra crescit ibi. nu. 8. & 13.
- Æstimatio rei debetur officio iudicis: & mora sit cōtracta tēpore celebrati cōtractus promissionis, seu obligationis, attēditur tempus contractus, ibi. n. 9.
- In æstimatione, quæ fit per iuramentum in litem, inspicitur tempus sententiæ. ibi. nu. 12.
- Ad æstimationem devenitur per officium iudicis in obligatione dandi, ibidem nu. 15. & 18.
- 2 æstimatori rei cōmodatæ propter morā nō restituentis, à quo tēpore incipiat crescere, in l. sed mihi §. in hac, nu. 7. ff. commoda. 74
- Æstimatio rei cōmodatæ, vsque ad quod tempus crescat, ibi. nu. 8. & 14.
- Quod dicitur æstimationem crescere post sententiam intellige deducto tēpore, quod datur iudicis ad soluendum, ibi. nu. 12.
- Quod dicitur æstimationem crescere à tempore moræ, vsque ad sententiam, intelligitur nisi mora sit purgata, ibi. nu. 13.
- Item nisi res defuerit extare, ibi.
- 4 æstimatio fundi ex qualitate reddituum, in l. filiusfamil. §. si quid alicui, numero 3. ff. de leg. 1. 24
- 6 æstimatio fit per iuramentum actoris, in l. iniuriarum, nu. 2. ff. de iniur. 132
- æstimatio, quæ ab initio est, non potest decrescere, nisi de autoritate principalis, in l. 2. nu. 1. C. de vete. numil. lib. xj. 32
- 4 æstimationi factæ in casu, §. qui indiuisam, in l. fin. ff. de lega. ij. per testatorem, an itari debeat, ibi. nu. 4. 46
- 2 æstimatio facit teneri de casu fortuito, in l. si vt certo, §. nunc videndum, nu. 3. ff. commo. 75
- æstimatio quando est certa, tunc facit emptionem, ibi. nu. 5.
- æstimatio roncini locati non facit emptionem, licet ob hoc veniat leuissima culpa, ibi. num. 6.
- 6 æstimatio rei furatæ furto probato, probatur per iuramentū actoris, in l. in actio ne, nu. 1. ff. de fur. 113
- 7 æstimatio vasis sacri fit respectu materiæ & formæ, in auth. præterea, num. 2. C. de sacrosan. eccl. 21
- 2 æstimatio vani timoris, nulla est l. eleganter, §. si qua lex, n. 4. ff. de cond. inde. 48
- 2 æstimatio fructuum quando fit remissio, nō debet fieri secundum tempus quo recolliguntur, sed a tempore celebrati cōtractus, in l. si merces, §. vis maior, nu. 5. ff. loca. 124
- 6 æstimari an debeat quanto minus creditor venderet nomē debitoris propter instrumentum subtractum, quod habeat executionem paratam, & tunc non potest probari, in l. qui tabulas, §. unde potest dari, nu. 1. ff. de fur. 114
- 7 æstimatio litis si soluitur, est similis emptioni, in l. si pro fundo, numero 3. C. de transactio. 58
- 7 æstimatio fit secundum rei qualitatem, & reddituum quantitatem, in l. si quos, nu. 1. C. de rescin. vendi. 14
- 6 Casus in quibus ex futuris in præteritum æstimamus, in l. qui res, n. 3. de solu. 91
- 4 æstimatio frumenti præteriti, qualiter probetur, in l. pretia rerum, §. nonnulla, nu. 3. ad leg. Falcid. 128
- 4 æstimatio, quæ debetur pro re affixa domui legata, est, in obligatione: & illa petitur, in l. cetera, §. item dari, nu. 2. ff. de leg. 1. 12
- 6 æstimatio quando debetur iure actionis, inspicitur tempus contractæ obligationis, secus si debetur officio iudicis, in l. fundum, nu. 2. ff. de noua. 79
- 2* æstimator res an tantum quantum vendi potest, in l. si seruus, numero 6. ff. de condi. furti. 64
- 8 æstimatori incumbit onus probandi se iussu æstimasse, in l. j. nu. 1. & 2. C. de diculso. lib. x. 15
- 4 æstimatio defuncti non inspicitur in deductione Falcidiæ, in l. quod de bonis, §. quarta, nu. 1. ff. ad leg. Falcid. 125
- 2 æstimatio quanti plurimi, à quo tempore veniat, in l. ratio, §. si per venditorē, nu. 1. ff. de act. emp. & vend. 115
- 4 æstimatio simpliciter legata, simpliciter peti potest, in l. Lucius, n. 1. ff. de leg. 2. 29
- 6 æstimatio rei venit in interesse, in l. si ita, §. ea lege, n. 2. ff. de verb. obl. 51
- 4 æstimatio illius sp̄s, quod quis potest alteri succedere, non debet ponderari, licet appelleretur sp̄s, tamen non est legitima, in l. post emancipationem, §. illud, nu. 1. ff. de libe. leg. 90
- 8 æstimatio facta in principio litis pro soluenda decima, non facit fidem in processu, in l. amplius, §. sed cum scimus, nu. 2. C. de appell. 83
- 2 æstimatio quando cadat in numis, in l. numis, nu. 2. ff. de in lit. iurand. 35
- 3 æstimatio debetur, si legatur fundus dotalis, in l. dotalem, n. 2. ff. de test. mil. 140
- 2 æstimatio quando faciat transire periculum in accipientem, in l. 1. §. æstimatio, nu. 3. ff. de æstimator. actio. 127
- 7 æstimatio quomodo fieri debeat, in l. hac edictali, §. his illud, nu. 1. C. de secun. nupt. 162
- æstimatores debent iurare, ibi. nu. 2.
- 1 æstimatio rei fit per iuramentum in litem, in l. si per alium, §. in eum, numero 2. ne quis eum qui, 60
- 7 æstimum factum quando corrigi possit, in l. placet, in 1. lect. numer. 28. C. de sacrosan. ecclie. 12
- 8 æstimum alicuius si est diminutum, potest per superiorem augeri, in l. 1. nu. 1. C. de colla. do. lib. x. 15
- æstimum suum minuere quis non potest, ibi. nu. 2.
- 8 æstimum quando fit, defensor ciuitatis, cuius obstat æstimum debet requiri item syndicus villæ quando villa, in l. susceptores, nu. 1. C. de suscep. lib. x. 27
- In æstimatione fundi particularis dominus fundi requiritur, ibi. nu. 2.
- 7 æstimum patris prodest filio, in l. placet, in 2. lect. n. 42. C. de sacrosan. ecclie, 12
- 3 æstimum patris prodest filio etiam emancipato, in l. 1. §. domini, el. 2. nume. 2. ff. ad Sillan. 165
- 8 æstimum de nouo factum in ciuitate quando habeat vires, in l. 1. numero 1. C. de apochis publ. lib. x. 13
- 8 æstimum communis in dubio probat verum valorem, & quando, in l. vlti. nu. 1. & 3. C. de pre. & omnibus re. lib. xj. 29
- 3* & infra, dictio qd significat, in l. Gallus, §. idē credēdū, n. 5. ff. de lib. & posth. 94
- 1* Et, pro idest, in l. de quibus, nu. 1. ff. de legib. 17
- 3 Et cetera dictio, inducit repetitionem omnium dictorum in præcedēti, in l. Gallus, §. idem, nu. 2. ff. de lib. & posth. 93
- Et quid importet si in protocollo reperiatur instrumentum imperfectum cū dictione, & c. ibi. nu. 3.
- 4 Et, & cum, dictiones quo ad coniunctionem non differunt, sed in modo coniungendisc, in l. si cui fundum, nu. 2. ff. de fun. instru. 75
- 3* Et, dictio implicat, in l. Titium, in princip. nu. 2. ff. de admin. tut. 56
- 4 Et, dictio principaliter & per se venit: secus est in dictione, cum, in l. hæc verba, num. 6. ff. de leg. 1. 3
- 3 ætas quomodo probetur legitima, in l. 2. nu. 4. ff. de excu. tut. & cura. 66
- 5 ætatem probat, qui in ea se fundat, vel eam allegat, l. 1. nu. 12. & 14. ff. de excep. fo. 151. l. si minorem, nu. 5. C. de in integ. rest. 78
- 1* ætatis priuilegium est potētius quā priuilegium quod conceditur filio familiaris, in l. verum, §. item queritur, nu. 3. ff. de minor. 133
- 1 ætatis probatio quomodo fiat per aspectū, in l. de ætate, nu. 7. ff. de minorib. 137
- ætatis sola probatio, sine pronuntiatione facit præiudicium, ibi. nu. 14.
- ætatis probatio facta in vna causa, præiudicat in alia penitus extranea: & quomodo, ibi. nu. 15.
- 7 ætas legitima, vel perfecta dicitur xxv. anno, l. 1. §. n. 1. C. de his q. ve. æta. impetr. 85
- 7 ætas melius probatur per instrumenta, quā per testes, l. si alterius, n. 1. C. si mi. se ma. dix. 34
- 7 ætas per quem probetur, & quis debeat eam probare, in l. cum te, numero 2. C. de probat. 125
- ætas qualiter probetur, ibi. nu. 3.
- 1 ætatis venia non potest concedi per statutum, in l. non ambigitur, n. 3. ff. de leg. 1. 15
- 4 ætas minor probatur ex aspectu iudicis, in l. minor, nu. 1. ff. de minorib. 136
- 1 ætates quot sint, in l. hæreditatem, nu. 2. ff. ad leg. Falcid. 128
- 7 ætas vnius ex socijs quando prodest alijs, in l. vna nu. 6. C. si commo. ea. cau. 79
- 1 ætas quomodo probetur per testes, in l. de ætate, nu. 7. ff. de minorib. 137
- 1* ætatem minoris curator quando præsumatur scire, in l. minor, numero 6. ff. de minor. 136
- 3 etiam, dictio est implicatiua, in l. suus quoque, nu. 4. ff. de hære. insti. 104. & in l. cōtendat, nu. 1. ff. de fideiuss. 68
- 1* euenire quod potest quando spectetur in l. si idem, §. si vna, nu. 1. ff. de iurisdic. om. iud. 50. & in l. inter stipulantem, §. sacram, nu. 7. ff. de verb. obl. 31
- 2* euenire quod potest non debemus inspicere si ad id non est res naturaliter destinata, in l. 1. nu. 1. ff. de in lit. iur. 34
- 4* euentus conditionis an quem in mora constituit, in l. 1. nu. 5. ff. de pen. leg. 79
- & in l. si ex legati causa, nu. 2. ff. de verb. oblig. 15. & in l. quod dicimus, num. 1. ff. de solu. 93
- 8* euntes per viam non rectam, si non permittunt se scrutari, capi possunt & reuocari per custodes, in l. euestiones, nu. 1. C. de cursu. publ. lib. xj. 57
- 5 euident dicitur, quod colligitur ex coniecturis, in l. prætor ait, nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 11
- 4 euidenter apparere dicitur, quod apparet legitimis coniecturis, in l. licet, n. 2. ff. de leg. 1. 18
- 2 euicta re per restitutionem, nō committitur stipulatio dupl̄, sed agitur ex empto, in l. minor, nu. 1. ff. de euict. 139
- 2 euictio fundo iure possessionis, non potest agi de euictione, in l. ratio, nu. 1. ff. de act. empti. 115
- 6 Res soluta si enincatur, quando detur prima actio, quādo agatur de euictione in l. si quis aliam, nu. 2. ff. de solut. 85
- 2 Si res ab eo, qui habet causam à me, euincitur, an statim habeo regressum contra authorem meum, an expectare debeam, q̄ prius condemnatur, qui habet causam à me, in l. si pro re, §. si pro euictione, nu. 1. ff. de euic. 139
- 4 euictio debetur ab hærede in legato generis, in l. qui concubinam, §. si hæres, nu. 1. ff. de leg. 3. 51
- 6 euicta pro pecunia in solutum data, agitur prima actione, & hoc fauore dotis, in l. qui res, nu. 1. ff. de solutio. 91
- 2 Quando agitur ex empto de euictione, inspicitur valor rei tēpore, quo euincitur, in l. Titius, nu. 4. ff. de actio. emp. 20
- 5 euictio, q̄n venit in limine contractus, ante prætium solutum, quis non cogitur soluere pretium, in l. diuo Pio, §. si post addicium, nu. 2. ff. de re iud. 112
- 2 Qui vendit, vt procurator, tenetur de euictione, in l. seruum, nu. 1. ff. mand. 101
- Si res non vere sed fictē enincitur agitur actione ex empto, ibi. nu. 2.
- 2 euicta re non agitur prima actione, sed vtili ex empto ad interesse, & potest ad cōpensationem deduci, in l. eleganter, nu. 2. ff. de pign. actio. 83
- 5 de euictione quis non tenetur, vbi actio non debet cedi, in l. in depositi, num. 4. ff. de re iud. 109
- 2 euicta re quando agatur præscriptis verbis, in l. naturalis, §. at cum, num. 2. ff. de præscri. verb. 128
- 6 euictio q̄n imminet, fideiussores nō solū pro illa dātur, sed generaliter pro quacūque alia euictione, in l. 1. §. stipulatio, num. 2. ff. de prætor. stipula. 96
- 6 euinci res nō potest ab eo q̄ emit à fisco, in l. si procurator, nu. 3. ff. de iure fisci. 110

- 7 ex dictio, denotat causam proximam, & aliquando remotam, in l. nō dubiū, n. 23. C. de leg. fol. 27. & l. prator. §. quod de fructibus. nu. 2. ff. de bo. aut. iudi. possi. 125
- 4 ex dictio, licet denotet causam proximam ponitur etiā pro dictione propter. in l. cum filius. §. hares meus. nu. 2. ff. de leg. 2. 40
- 4 ex dictio, & propter, qualiter differant, in l. eo tempore. §. seruus. n. 1. ff. de pecu. 94. & in l. 1. §. emancipatus. nu. 1. ff. de coniung. cum eman. lib. 164
- 5 exactor tributorum quod exigere non potest, tenetur soluere de suo: & qualiter hoc intelligatur, in l. munerum. §. mixta. nu. 2. ff. de mune. & hono. 223
- 2 exactores non possunt pecuniam exactam in aliam speciem sine licentia cōtra commutare, & omne lucrum, quod faciūt est Reipublicæ: & si illud retinent, contra conscientiam retinent, in l. vnica. nu. 2. C. de aur. publi. lib. x. 28
- 9 exactor tributorū debet dare securita. seu apochā de soluto. i. aut. de col. n. 4. 55
- 8 exactor tributorum non debet fieri incontinēti, in l. 1. nu. 1. C. de superexactor. tributor. lib. x. 13
- 9 exactor missus in prouinciam ad exigendū tributa, debet suū mandatum ostendere præsidi prouinciæ, in §. eos, nu. 1. auth. de collat. 55
- 7 exactor pecuniæ publicæ confitens se recepisse, non habet exceptionē non numeratæ pecuniæ, in l. in contractibus. nu. 8. C. de non nume. pecu. 145
- 6 exactori publico non creditur, nisi ostendatur mandatum, & literas, in l. si sine. §. cum autem. nu. 2. ff. rem. ra. hab. 107
- 8 Qui tenetur facere exactionem intra certum tempus, si illam non facit, soluit de suo, in l. missi. nu. 3. C. de exacto. lib. x. 13
- 9 exactor fodrij, non potest alij committere exactionem, ibi. nu. 7.
- 9 exactor tributorum debet debitoris debitorum tributorum in subsidium exigere, in §. eo, nu. 3. in auth. de collato. 55
- 8 exactores non possunt aliquem pignorarē, nisi habeant buletinū, in l. 1. nu. 2. C. de exacto. tribu. lib. x. 12
- 6* examinans testes debet in actis scribere, quando aliquid dicunt: trepidādo vel balbutiēdo, vel aliter: quia inconstantia & trepidatio iudicant aliud iudici in l. de minore. §. plurimum. nu. 3. ff. de quæst. 179
- 9 examinatio testium potest à iudice committi non habenti iurisdictionem deuolutam partium, in §. & quoniam. nu. 11. & 12. in auth. de testi. 40
- 9 examinatio testium potest in causa ciuili committi: criminalibus secus, nu. 1. & 8. 10. & 13. ibid.
- 8 examinatio in alio iudicio facta, facit notorium iudici, in l. de submersis. nu. 1. C. de naufrag. lib. xj. 65
- 3* examinatio testium an possit committi per iudicem coram quo vertatur quæstio, in l. scire oportet. §. oportet autem, in 2. lect. ff. de excus. tut. 65
- 9* examinatio comparationis literarum olim operabatur, quod instrumento negato dabatur plena fides: & quam fidem faciat cōparatio, in auth. de in. cau. & fid. in princip. nu. 1. & 7. 31
- 9 examinatio testium in causa criminali ciuilitate mota, cōmitti potest, in §. & quoniam, nu. 2. in auth. de testi. 40
- 2* exauthoratio quando reddat quem infamen, in l. quod ait prator. §. ignominiosa causa. nu. 2. ff. de his qui not. infam. 58
- 1 exceptio falsitatis literarū contra literas delegatorias appositā, quādo faciat processum nullum, in repet. l. 2. nu. 19. ff. si quis in ius voc. non ierit. 59
- exceptio declinatoria, an possit semper opponi vsq; ad litē cōtestatā, ibi. n. 16
- exceptio declinatoria in causis, in quibus lis non contestatur, vsque ad quantū tempus possit obijci, ibi. nu. 20.
- exceptio loci non tuti allegatur per citatum, etiam licet nō cōtestata, ibi. n. 28
- exceptio suspitionis opposita, an iudex de ea cognoscat, ibi. nu. 29.
- 3* exceptio dilatoria quando possit opponi post litem contestatam, in l. 2. §. numerum. nu. 1. ff. de exc. tut. 97
- 6 exceptio omnis nititur æquitate, in l. 1. nu. 1. ff. de vaca. & excu. mu. 223
- 2 exceptio retentionis rei, vel deductionis expensarū, ante finem, & post finem opponi potest, in l. in fundo. nu. 16. ff. de rei vendi. 174
- 6 exceptio quæ non impugnat sententiam, potest post sententiā opponi, ibi. & l. fideiussores. §. idem. nu. 1. ff. de fidei. 70
- 1 exceptio minoritatis cōtra minorem, opponitur etiam post litem cōtestatā, in l. minor. nu. 3. ff. de procur. 199
- 6* exceptio diuisionis, est vere peremptoria, in l. si dubitetur. nu. 3. ff. de fidei. 65
- * exceptio diuisionis, quæ competit tutoribus, quia exēplo diuisionis de fideiussoribus opponi potest post litem contestatam, ibi.
- * exceptio diuisionis potest opponi post sententiā, nisi sit appellatum, ibi. nu. 4.
- 7 exceptio nullitatis potest opponi, & opponitur post sententiā, in l. 1. nu. 2. C. de iur. & fac. igno. 28
- exceptio peremptoria opposita ad executionem sententiæ, potest opponi post sententiā, ibi. nu. 3.
- exceptio quæ oritur post sententiā, vel in ipsa sententiā, seu renouatur, vt ex exceptio Velleiani, potest opponi post sententiā, ibi. nu. 5.
- exceptio peremptoria, quæ habuit originem ante sententiā, quando possit opponi post sententiā regula cum fallen, ibi. nu. 6.
- 7 exceptio dolo facis, non habet locum in possessionis recuperandā: quia spoliatus, ante omnia est restituendus, in l. si quis conductionis. nu. 2. C. loca. 157
- * exceptio dñij quando possit opponere conuentus actione locati, ibi. nu. 3.
- 1 exceptio, quæ est inutilis in persona principalis, quando sit inutilis in persona defensoris, in l. & haredi. §. nos autem. nu. 1. ff. de pac. 84
- 1 exceptiones procuratoris tam ex persona constituentis quàm cōstitutæ, qñ opponi possint, in l. Pomponius. §. rati habitationis. nu. 1. ff. de procu. 108
- 1 exceptio doli, an tollat exceptionem de dolo, in l. 1. §. ait prator. n. 4. ff. de dolo. fol. 129. & l. si. nu. 1. eo. tit. 129
- 9 exceptio confirmat regulam in nō exceptuatis, in §. vt autem lex, nu. 1. in auth. de non alie. aut permutan. 11
- exceptio non ampliat regulā, vt faciat esse sub regula ea, quæ de sui natura nō comprehenduntur, ibi. nu. 2.
- exceptio, tu non habes actionem, impedit litis ingressum, nisi cognita causa requiratur altiorē indagine, in l. si pupilli, §. videamus. nu. 8. ff. de nego. gest. 116
- exceptio iudicij cēpti coram vno iudice, quādo possit opponi, & per quem, in l. vbi acceptum, nu. 4. ff. de iud. 153
- 1 exceptio declinatoria debet opponi in initio: & si ea non opposita opponatur alia respiciens personam iudicis, vel actoris, videtur in iudicem consentire, in l. non videtur. nu. 1. ff. de iud. 154
- 1 exceptionem habens, & vim committens, potest accusare lege de vi, in l. sed & partus. §. quæri potest. nu. 2. ff. quod met. cau. 125
- 1 exceptio, tua non interest, vbi tibi non competit ius: debet ante litem contestatam proponi: & impedit litem contestari, in l. mater decedens, nume. 2. ff. de inoffi. test. 161
- 6 exceptio, qñ sit socius eiusdem criminis, qualiter opponatur, in l. qui accusare, nu. 9. ff. de accusa. 147
- 7 exceptio simulationis dicitur, quando obligatio est facta ob causam nō verā, vel fictam, in l. si ex prætio. nu. 1. C. si cer. pet. 117
- 6 exceptio diuisionis, est perēptoria, & qñ opponi possit, l. si dabitur. n. 3. & 4. ff. de fideiuss. fol. 65. & l. si plures. nu. 3. ff. eo. fol. 68. & l. inter eos. §. bonis. n. 2. ff. eo. 72
- 6* exceptio postquam venit ad conflictum, an perimat actionem ipso iure, in l. si plures. nu. 4. ff. de fideiuss. 68
- 8 exceptio debitoris publici de soluto statim impedit iudicium, in l. semel. nu. 1. C. de apo. pub. lib. x. 14
- 7 exceptio falsitatis opponitur contra rescriptum: quæ falsitas impedit cognitionem, in l. 2. nu. 3. C. si contra ius vel vtili. pub. 33
- * exceptio mendaciorum si contra rescriptum opponatur, quomodo super tali exceptione procedatur, ibi. nu. 7.
- 1 exceptio doli datur in subsidium deficiente exceptione pacti, in l. rescriptum. §. plerunque, num. 1. ff. de pac. 83
- 1 exceptio dilatoria, & spoliationis, nō admittitur in causa notorij, in l. scriptis. nu. 13. ff. de relig. & sump. fune. 200
- 1 exceptio superueniens post litem contestatam culpa rei, iudicio pendente, non potest per eum opponi, in l. si post. nu. 4. ff. de rei vend. 171
- 7 exceptio iusta impedit litē contestari, & qñ accusatio non recipiatur, in l. si seruus. nu. 2. C. de his, qui ad eccle. confu. 25
- exceptio, qñ quis potuit occidi, impedit processum, ibi. nu. 4.
- 4* exceptio præscriptionis, impedit litis ingressum, in l. j. §. quod ait Senatus, nu. 9. ff. ad Tertul. 175
- 5 exceptio præscriptionis, quando impedit litis ingressum, in l. si. nu. 2. ff. pro suo. fol. 105. & l. transacta. num. 1. ff. de verbo. sig. fol. 236. l. omnes. num. 1. C. de præscri. 30. vel 40. anno. 59
- 5 exceptio opposita cōtra personam iudicis, vel actoris ante omnia in initio est examinanda, ibi. nu. 5. 105
- 3 exceptio doli specialis non eliditur replicatione doli: secus in exceptione doli generali, in l. apud Celsum. §. Marcellus. nu. 1. ff. de dol. excep. 159
- 2* exceptione quis conueniatur, nisi inquantum facere potest, potest opponi post sententiā, in l. quod nomine. nu. 2. ff. de condi. inde. 46
- * exceptio ne quis conueniatur, nisi inquantum facere possit, est temporalis, n. 4. ibidem.
- 2* exceptio rei iudicatæ potest opponi contra succumbentem in exceptione, qñ id in modum actionis intentat, & quando non, in l. quod in diem. §. si ratio. nem. nu. 2. & 3. ff. de compen. 96
- 1 exceptio canonis non soluti, non opponitur, nisi à domino, in l. j. numero 2. ff. si ager vecti. 178
- 7* exceptio transactionis iurifurandi, & rei iudicatæ, impediunt litis ingressum, in l. fratres. nu. 1. C. de transact. 52
- 7 exceptio transactionis, qñ non possit opponi post sententiā, in l. vbi pactum. nu. 4. C. de transa. 59
- 7 exceptioni non nu. pecu. renuntiatur hodie in instrumentis dotalibus: & ideo sufficit sola confessio, in l. j. nu. 2. C. de do. cau. nu. 166
- 7 exceptio non nu. pecu. opponi potest contra scripturam priuam continētē pecuniam numeratam, in l. in dotibus. nu. 1. C. eod. ibi.
- 7 exceptio dilatoria, vt puta, non estis meus iudex, quia hic cōtraxi: vel quod rescriptum sit falsum: quando debeat probari, ante litem contesta. in l. 2. nu. 8. C. si contra ius, vel vti. publi. 33
- 7 exceptio rei iudicatæ, est exceptio iuris, vel facti nō iuris, in l. cum quis. n. 14. C. de iur. & fac. igno. 30
- exceptiones Macedoniani & Velleiani sunt inductæ ex moribus ciuitatis Romanæ: ideo non tollunt ciuilem nec naturalem obligationem, ibi. nu. 28.
- exceptiones inductæ ad rigorem iuris cōseruandum, quæ sunt, ibi. nu. 31.
- 6 exceptio cedendarum, an obitet creditori, quando ille contra quem est fienda cessio, non est soluendus, in l. si stipulatus. §. si ex duobus. nu. 4. ff. de fideiuss. 66
- 7 exceptio, Titium occisum per me de mense Maij, fuisse bannitum, & id probo: delictum præsumitur cōmissum tempore quo poterat impunē cōmitti, in l. matrem. in 2. lect. nu. 5. C. de proba. 127
- 7 exceptio retentionis, habet locum in actione, quod met. cau. propter pretium, licet non interdicto, vnde vi, in l. si vi, vel metu. num. 2. C. quod met. cau. 73
- exceptio retentionis propter pretium quomodo opponi debeat per secundū emptorem conuentum, ibi. nu. 10.
- 7 exceptio rei iudicatæ, iurifurandi, & transactionis impediunt litis ingressum, & quando dicantur emergentes, & super ipsis sit pronuntiandum, in l. j. n. 6. & 7. C. de ordi. iudi. 97
- 7 exceptio non nu. pecu. datur in mutuo propter frequentiam cōtractus, in l. in contractibus, nu. 5. C. de non nu. pecu. 145
- 4 exceptio doli, an tibi pareat ex ista confessione si dico, Profitetur te mihi nō teneri: quod non, in l. non solum. §. liberationis. n. 3. & 11. ff. de lib. leg. 91
- 6 exceptio lenocinij est dilatoria non peremptoria, in l. si cuius ope. §. si vir. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adult. 157
- 9 exceptio, quæ competit ex persona rei, ad fideiussorem porrigitur, in §. sed ne que. nu. 4. in auth. de fideiuss. 8
- 6 exceptio, quæ obstat deleganti, non obstat ei, cui facta est delegatio, in l. doli mali. nu. 1. & 3. ff. de noua. 78
- exceptio doli, videtur remissa per eum, qui secundo promittit, ibi. nu. 6.
- exceptio, quæ obstat deleganti, an obitet cui facta est delegatio, quando aliquis est delegatus creditori putatiuo, ibi. nu. 8.

Index singularium materiarum

- exceptio compensationis, quæ obstat delegari, quando obstat ei cui facta est delegatio. ibi. nu. 11.
- 6* exceptio excommunicationis, vel banni quæ obstat cedenti, quando obstat cessionario. ibi. nu. 12. 70
- 6* exceptio quæ quis sit de crimine accusatus opposita p[er]tra accusatione secundo loco p[ro]posita, est dilatoria, & impedit p[ro]cessum. i. l. senatus. nu. 2. ff. de accu. 148
- exceptionem opponendi cōtra secundo accusantem, quod accusatus sit de crimine accusantis, praxis. ibi. nu. 3.
- * exceptio lenocinii an extraneus possit obijcere. in l. 2. §. si publico. nu. 1. ff. ad l. iuliam. de adulteriis. 154
- exceptiones contra iudicem inquirentem, possunt opponi omnes quæ possunt opponi contra accusatorem, p[er]ter exceptionem, quia habet magistratum, & quod habet plures reos delatos ibi. nu. 14.
- 7 exceptio peremptoria debet opponi, & probari post lit. contestat. in l. exceptione. nu. 1. & 9. C. de proba. 127
- exceptio dilatoria respiciens iudiciū proponitur, & probatur ante lit. cōtestat. ibi. nu. 2. & 7.
- exceptio dilatoria, scilicet solutionis, debet ab initio proponi, & probari, postquam actor demonstravit suam intentionem. ibi. nu. 3. & 8.
- exceptio dilatoria solutionis quando fuit omissa, quid habebit iudicare iudex, ibi. nu. 4. & 12.
- 6 exceptio de qua in l. exceptione. ff. de fideiuss. intelligitur de ea, quæ proveniat ex persona rei, in d. l. exceptione. nu. 8. 74
- 6 exceptio lenocinii si opponitur ad defensionem, potest opponi per servum. in l. hos accusare. §. si servus. nu. 1. ff. de accus. 148
- 7 exceptio contra procuratorem debet opponi, ante litis contestationem, in l. vna. nu. 5. C. de satisfda. 89
- 6 exceptio, quæ quis non possit accusari, est dilatoria, & non opponitur, nisi vsque ad litem contestat. in l. hos accusare. nu. 2. ff. de accus. 148
- 6 exceptio, quod quis non possit accusare, licet sit dilatoria, tamen si accusatio repetatur iuxta l. libellorum, in fine. ff. eodem, poterit opponi, in d. l. hos accusare. §. hoc beneficio. nu. 1. ff. de accu. eod.
- exceptio declinatoria, vel dilatoria, quando possit opponi post nomen receptū inter reos, ibi. nu. 2.
- 6 exceptio falso opposita, an tollat accusationē falsi, in l. ex lege Iulia. §. si publico. nu. 19. ff. ad leg. Iul. de adul. 154
- exceptio proposita super crimine, quando tollat accusationem super eodem facto, ibi. nu. 20.
- 6 exceptio nulla potest obijci p[ro]sequenti suam, vel suorum iniuriam. in l. si maritus. §. lex Iulia. nu. 2. ff. ad leg. Iul. de adul. 158
- 9 exceptiones contra personas testium, quo tempore obijciantur, & etiam cōtra eorum dicta, in §. si quis vero. nu. 5. & 7. in auth. de testib. 41
- 6 exceptio epistolæ diui Adriani non facit locum repetitioni, & an sit fauorabilis, in l. si testamento. §. quod si duo. nu. 2. & 4. ff. de fideiuss. 71
- 5 exceptio intentionis est illa, per quam declaratur actori actionem non competere, in l. 2. nu. 1. de excep. 152
- exceptiones quæ sunt, quæ opponuntur per sententiam, non tamen ad sententiam, ibi. nu. 2.
- 5* exceptio & replicatio qualiter differant: & quæ exceptiones p[re]scribantur. ibi. nu. 31
- exceptio iuris quæ proponitur, satis est, quod p[re]sumptiuē cōcludat, ibi. nu. 6.
- 6 exceptio domini non potest opponi contra agētem interdicto, de vi arma. in l. 4. §. Cato. nu. 4. ff. de verb. obl. 6
- 5 exceptio inuentarij, & ne quis conueniatur ultra quā facere possit, quæ possit opponi post sententiam: & ita etiam omnis exceptio quæ non venit ad rescissionē sententiæ, in l. cum fidei. nu. 1. ff. de confel. fol. 121. l. Nefennius. §. in solidum. nu. 1. ff. de re iud. fol. 119. & l. 1. nu. 4. C. de iur. & fact. igno. 28
- 7 exceptio non nu. pec. an habeat locum, quando quis confessus est recepisse, & scriptura non sit facta, in l. in contractibus. nu. 3. C. de non nu. pec. 14
- 7 exceptio contra promissionem, quæ fuit facta ob turpem causam, intra quantum tempus possit opponi, in l. 1. nu. 1. C. de cond. ob turp. cau. 118
- 7 exceptio omnis, an sit perpetua, & quæ, in l. si. nu. 1. C. in qui. cau. in integ. restit. non est necess. 83
- exceptio non nu. pec. causatur ex facto, vel non facto, ibi. nu. 2.
- 7 exceptio proc. est quintuplex. l. licet. nu. 5. C. de procu. 71
- exceptio, tu non es procurator, quando possit opponi, ibi. nu. 6.
- 5 De exceptione opposita iudici, quæ non possit esse iudex propter aliquod impedimentū naturæ, cognoscit superior, in l. quidā cōsulebāt. n. 3. ff. de re iud. 117
- exceptio opposita iudici, si concernit delegationē, de ea iudex ipse cognoscit. ibi. nu. 5.
- Vbi superior de exceptione opposita contra iudicem habet cognoscere, poterunt & arbitri eligi, qui de ea cognoscant. ibi. nu. 7.
- exceptio minoritatis si opponitur iudici, ipse eam cognoscit, ibi. nu. 8.
- exceptio minoritatis in iudice, si nō opponitur, potest opponi post sententiā, & reddit iudicium retro nullum, ibi.
- exceptio incompetentiæ debet opponi initio, & ante litem contestatam, ibi. dem. nu. 9.
- exceptio incompetentiæ videtur prima opposita, quando in ea opponuntur si mal plures exceptiones, ibi. nu. 11.
- 1 exceptio & officium iudicis, quō differant, in l. planē. n. 3. ff. de petit. h[er]edi. 168
- 6 exceptio lenocinii quando possit opponi, in l. ex lege Iuli. §. publico. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. fol. 154. & l. si maritus. §. lex Iulia. nu. 3. ff. eo. 158
- 5 exceptio & replicatio quomodo differant, & quæ exceptiones p[re]scribantur, in l. 3. nu. 3. ff. de excep. 152
- 7 exceptio quæ orit ex renuntiatione facta liti, impedit litis ingressum, in l. postquam. nu. 8. C. de pac. 42
- 7 exceptioni, non nu. pec. an possit quis renunciare, in l. si ex cautione. nu. 4. C. de non nu. pec. 143
- 7 exceptio, quæ prius cognoscatur de cā spoliationis, ē dilatoria, ideo nō pōt opponi post lit. contestat. in l. naturaliter. §. nihil eōe. nu. 24. ff. de acqui. poss. 32
- 7 exceptio non nume. pec. non tollitur, licet confiteatur se recepisse non specificatione numerationis. in l. indubitati. nu. 2. C. de non nume. pec. 146
- 8 exceptio adharens rei, quæ competit reo, competit etiam fideiussori. in l. 1. nu. 2. C. de fideiuss. 110
- 8 excep. acq[ui]rit alteri sine cessione. i. l. stipulatio ista. §. si stipu. n. 4. ff. de ver. obl. 18
- 6 exceptione aliquem repellens habet actionem ad p[re]iudiciā. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 3. ff. de verb. obl. 44
- 6 exceptio Velleiani extinguitur, quā mulier quæ intercessit, succedit reo principali. in l. Stichum. §. aditio. nu. 4. ff. de solu. 90
- 5 exceptio contra agentem interdicto vti possideris, quæ possidet à reo vi clam, vel precario quando debeat opponi, quæ vbi non opponitur ad p[ro]cessum, & ad eā habetur respectus t[em]p[or]is diffinitiuus. in l. 1. §. quod ait. nu. 4. ff. vti possi. 141
- 6 exceptio executionis non habet locum, quando principalis non potest conueniri. in l. cum quis. §. si quis. nu. 9. ff. de solu. 84
- 6 exceptio, quæ obstat cedenti, quando obstat cessionario. in l. cum is. nu. 2. ff. de fideiuss. fol. 69. l. apud. §. si cum legitima. nu. 1. ff. de dol. excep. 159
- 5* exceptio exco[m]municationis, vel banni quæ obstat cedenti an obstat ei cui facta est cessione, in l. apud Cellum. §. si cum legitima. nu. 3. ff. de dol. mal. ex. eod.
- 2 exceptio doli, obstat ei qui petit quod restitutus est alteri, etiam ex intervallo. in l. si donaturus. §. si quis indebitum. nu. 1. ff. de cond. cau. da. 40
- 7 exceptio procuratoria, vel declinatoria debet opponi ante litem contestatam, & quæ post. in l. ita de m[un]im. nu. 2. C. de procu. fol. 68. vide l. licet. nu. 1. C. eo. 71
- exceptio omissa ante litē cōtestatā, nō potest opponi in causa appella. ibi. nu. 2.
- exceptiones peremptoriæ non oppositæ in causa principali, possunt opponi & probari in causa appellationis. ibi. nu. 4.
- exceptio procuratoria, quando reddat iudicium retro nullum. ibi. nu. 5.
- 7 exceptiones, quæ opponuntur cōtra testes, non impediunt eorum examinationem, in auth. si testis productus dicat. nu. 3. 7. & 9. C. de testib. 132
- 8 exceptio habens impedire litis ingressum, ex quibus verbis paretur. in l. 1. n. 1. C. de bo. vacan. lib. x. 8
- 5 exceptio opponitur initio. in l. inter quos. §. alieno. nu. 3. ff. de dam. infe. 40
- 6 exceptionē non numeratæ pecuniæ opponens, non tenetur illam probare. l. in illa stipulatione. nu. 5. ff. de verb. obl. 10
- 6 exceptio, quæ competit patri & patrono, ne conueniatur actione famosa, impedit litis ingressum. in l. vir bonus. nu. 1. ff. iudic. fol. 103
- exceptio, quæ competit contra aliquem propter rem, quam habere sibi nō licet impedit litis ingressum, & qualiter. ibi. nu. 3. & 5.
- exceptio solutionis, & acceptilationis, impedit litis ingressum. ibi. nu. 3.
- exceptioni fori non videtur renuntiatum per satisfactionem iudicarij solui p[re]stitam. ibi. nu. 4.
- 8 exceptionem, vel replicationem dilatoriam aliquam proponens, vt differatur iudicium debet condemnari in expensis, & damnis, quæ probantur iudici, & quid in his, quæ non probantur, in l. nō ignoret. nu. 1. C. de fruct. & lit. exp. 75
- 8 exceptio competens principali, porrigetur ad fideiussorem contra principale, nisi personæ cohereret, in l. si. nu. 5. C. de v[er]re iudi. 77
- 7 exceptio non numeratæ pecuniæ, an habeat locum, etiam si promissio fuit facta non spe futuræ numerationis. in l. si sub specie. nu. 1. C. de postul. 62
- 5 exceptiones plures proponens, nō habet necesse oēs probare. in l. diuus Adria. nus. nu. 5. ff. de re iud. 114
- 4 exceptio renuntiari, quæ duæ causæ non possunt concurrere, non potest. in l. Manus. §. duorum. nu. 19. ff. de leg. 2. 37
- 8 exceptio, quæ quis intra tempus conficiendi inuentarij impedit litis contestationem. in l. si. donec tamen. nu. 1. C. de iur. deli. 32
- Item impedit executionem sententiæ. ibi.
- 7 exceptio merè odiosa, quæ dicatur. in l. 2. nu. 3. C. quod metus causa. 75
- exceptio metus, est odiosa respectu metum inferentis: & respectu passivi est fauorabilis. ibi. nu. 4.
- exceptio competit contra asserentem se spoliatum metu, licet non competat, quando agit possessorio. ibi. nu. 12.
- 7 exceptio consensus postea adhibiti, opponitur contra actionem quod met. cau. in l. si per vim. nu. 1. C. eod. 76
- 7 exceptio non nu. pec. potest opponi contra confessionem in scriptis factam. in auth. rogati. nu. 5. C. de testi. 134
- 7 exceptio, vel replicatio in casu huius l. quando competat absq[ue] restitutione in integ. in l. si ex falsis. nu. 8. C. de transa. 61
- 1 exceptio dñij opponitur in iudicio cōmuni diuiduō. i. l. h[er]ed. actio. n. 2. ff. fa. 192
- 8 exceptio, quem de euictione tenet actio eundem agentem, & c. quæ opponatur ad merita, & ad p[ro]cessum. in l. si instrumenta. nu. 5. C. de fid. inst. lib. x. 6
- 7 exceptio iurisiurandi, an inducat litis contestat. in l. 1. nu. 7. C. de lit. conte. 98
- exceptio pacti de non petendo, & exceptiones peremptoriæ, an inducant litis contestat. ibi. nu. 8. & 12.
- 9 exceptiones, an sint in scriptis proponendæ. auth. de tempo. non so. nu. 7. 44
- 7 exceptio non num. pec. quare sit quæ non habet locum in deposito. in l. in contractibus. nu. 7. C. de non nu. pec. 145
- 7 exceptio non nu. pe. limitata tempore, non habet locum in contractibus nō celebratis in scriptis. in l. si non singuli. nu. 2. C. si cer. per. 116
- 5 exceptio cōpetens marito ne cōueniatur ultra quā facere possit, cōpetit eius h[er]edi, si sint filij eiusdē matrimonij. in l. si cū p[ro]curatore. n. 3. ff. de re iud. 113
- 5 exceptio merè personalis competens domino, non competit fideiussori. in l. si fideiussor. nu. 1. ff. de re iud. 113
- 5 exceptionem merè competentem domino, opponit procurator, & defensor, in l. si cum procuratore. nu. 1. ff. de re iud. 113
- 6 exceptio, quæ inest obligationi, vel actioni intentatæ, an debeat opponi per partem, an verò satis sit, quod in allegationibus, deducatur per aduocatum. in l. eum qui. §. qui ita. nu. 4. ff. de verb. obl. 22
- 6 exceptio non numeratæ dotis, opponi potest tam à minore, quā à maiore, in auth. de temp. non sol. pecu. nu. 1. 44
- 1* exceptio, de qua in §. quid ergo impedit litis ingressum. in d. §. quid ergo. l. qui. nu. 1. ff. de alien. iud. mut. cau. fac. 144
- 1* exceptio

- 1 * Exceptio tua non interest, admittitur usque ad litem contestationem tantum, in l. posthumus, §. si quis ex his, nu. 2. ff. de inoff. test. 158
- 2 * Exceptio tua non interest, vel tibi non competit ius, impedit litem contestationem, in l. Papinianus, §. si quis impubes, nu. 2. ff. de inoff. test. 158
- 3 * Exceptio domini opponitur communi diuidendo in iudicio, in l. 1. nu. 2. ff. fami. herci, num. 1. 193
- Exceptio non numerata pecu. semel proposita est effecta perpetua, & ad hanc des transit, ibid. nu. 2.
- 9 * Exceptio non numerata pecuniae proponi debet in scriptis & proponi etiam potest, si opponenti nihil petatur, ibi. nu. 5.
- 4 * Exceptio licet finiet regulam in exceptuatis, non tamen eam dilatat ut faciat sub ea comprehendere quae de sui natura non comprehenduntur in l. generali, §. vxori, nu. 3. ff. de usufr. leg. 67
- 5 * Exceptio contra agentem confessoria vel negatoria ius sibi esse, ita edificatum habere quod adificauit, nunciatione spreta, sufficit ad repellendum agentem, non ad demoliendum, in l. 1. §. sed & si is, ff. de ope. no. nun. nu. 1. 6
- 3 * Exceptio quando veniat appellatione actionis, in l. 1. nu. 2. ff. de exceptio. 151
- 7 Exceptio quod procu. est minor, non reddit iudicium retro, nullum, in l. exigendi, nu. 8. C. de procu. 68
- 2 Exceptio superueniens pendente iudicio, quando pro fit reo, in l. si seruus, nu. 5. ff. de condi. fur. 64
- 3 Exceptio domini non obstat agenti interdicto, uti possidetis, in l. naturaliter, §. nihil commune, nu. 1. ff. de acq. poss. in l. si de eo, §. si seruus, nu. 2. ff. eo. 88
- 7 Exceptiones, quae sint illae, quae tollunt actionem ipso iure, postquam sunt oppositae, in l. si constet, nu. 1. C. de compen. 146
- 8 Exceptio peremptoria si non admittitur, sententia non rescinditur, nisi restitutionis, vel appellationis remedio, in l. 2. nu. 1. C. de sen. rescin. non poss. 74
- Exceptio peremptoria potest opponi usque ad sententiam, ibi. nu. 2. & 3.
- Si omittatur, non propter hoc sententia est nulla, nisi rescindatur per appellationem, vel restitutionem, ibid. nu. 3.
- Exceptionem si opposui, & in ea succubui, an illud idem possim post in iudicio deducere per modum actionis, ibid. nu. 4.
- 9 Exceptio non numerata dotis, an sit peremptoria, vel dilatoria, in auth. de temp. non solu. nu. 9. 44
- 6 Exceptio quaedam potest opponi contra dietam, quae non potest opponi contra utilem, in l. si duo rei, nu. 3. ff. de solu. 89
- 3 Exceptio tutoris, ita potest quatenusque opponi, sicut falsi procuratoris, in l. 1. §. idem Pompo, nu. 2. ff. quod fal. tut. 79
- 7 Exceptio domini non habet locum in actione depositi, in l. si quis, n. 4. C. de pos. 151
- 5 Exceptio ne quis exigatur nisi in quantum facere possit, an sit dilatoria, vel peremptoria, in l. si quis, n. 1. ff. de re iudi. f. 13. & l. si creditores, n. 4. ff. de separatio. 128
- Exceptio hac, an opponatur in executione sententiae, quod sic ibid. nu. 2.
- 8 Exceptio introducta per statutum, quod quis non debeat audiri, impedit litem in gressum, in l. omnes, nu. 1. C. de fun. patri. lib. 10. 45
- 6 Exceptiones peremptoriae in criminalibus possunt opponi usque ad sententiam, in l. si maritus, §. praescriptiones, nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 158
- * Exceptio lenocinii est dilatoria, & non potest opponi post nomen receptum inter reos, ibid. nu. 2.
- 6 Exceptio doli obicitur contra stipulationem, in qua fuit dolus adhibitus, vel quae in se habet dolum, in l. si quis cum, nu. 1. ff. de ver. oblig. 15
- 2 Exceptio, non debes audiri, quia allegas turpitudinem aliquam: quoniam debeat opponi in l. iurandum, §. procurator, nu. 8. ff. de iureiurando. 27
- 9 Exceptio modo si contra electionem obicitur, quid agendum: remissum, in §. oportet, nu. 3. in auth. quomodo oport. Episc. 10
- * Exceptio quae non impugnatur sententiam, potest opponi post sententiam, in l. si fideiussores, §. idem respondit, nu. 1. ff. de fideiuss. 70
- 2 Exceptio proprii domini potest opponere ille, contra quem agitur actione depositi, vel commodati, in l. qui rem, nu. 1. ff. de pos. 97
- Exceptio proprii domini non admittitur in remedio, in l. si quis, C. loca. ibi. nu. 2.
- 5 Exceptio doli, an possit a quocunque opponi, in l. palam, §. sequitur, n. 1. ff. de dol. mal. & met. except. 158
- 8 Exceptio quando potest opponi post sententiam, potest etiam opponi post quadri mense tempus, in l. ab executione, num. 5. C. quorum appel. non recip. 87
- 8 Exceptio falsi non impedit iudicium possessorium, in l. 2. num. 2. C. de edic. diui Adria. tol. 33
- 5 Exceptio dicitur posse probari incontinenti, si expeditur in toto tempore, in quo executio fieret, in l. si se non, §. condemnatum, nu. 4. ff. de re iud. 107
- 8 Exceptio cessionis bonorum impedit litem contestationem, in l. ex contractu, n. 3. C. de bo. aut. iud. possid. 88
- 6 Exceptio inimicitiae capitalis, impedit examinationem testis, non alia: quia referuntur, in l. 5. si quis dicatur, nu. 1. ff. de quaest. 178
- * Exceptiones oppositae contra testem qui examinari debet cum tormentis, ante quam testis torquatur, examinaur, ibid. num. 2.
- 6 * Exceptio non declarat regulam, ut plura comprehendat, quam sui natura fit, in l. 1. num. 6. ff. de reg. iur. 236
- 8 * Exceptio nullitatis potest opponi post sententiam, in l. 1. n. 2. C. de exc. rei iud. 76
- 8 Exceptiones oppositae post sententiam contra actionem primam, & alia quae possunt in contrarium probari, impediunt executionem sententiae, in l. si, nu. 1. C. si ex falsis instru. 78
- 6 Exceptio rei iudicatae non obstat in secundo iudicio, si iudicatum & decusum in primo, venit examinandum in secundo iudicio, in l. si quis, §. & generaliter, num. 1. ff. de excep. rei iud. 154
- 6 Exceptio quantum ad verba est de regula, sed quantum ad dispositionem iuris non, in l. 1. num. 5. ff. de reg. iur. 236
- 5 Exceptio nullitatis, impedit executionem, in l. si cum nulla, n. 2. ff. de re iud. fol. 517. & quando, l. iij. §. condemnatum, nu. 1. & 2. ff. eod. 106
- 8 Exceptio domini non habet locum in possessoriis recuperandis, in l. meminerint, num. 12. C. unde vi. 91
- 5 Exceptio datur illi, cui actio datur, in l. 1. §. quod autem, nu. 2. ff. de superfic. 94
- 8 Exceptio domini potest opponi conditione l. si, C. unde vi. & debet incontinenti probari, ibid. num. 1.
- 2 exceptionem, dolo facis, an potero opponere, si agis contra me actione indebiti, & ego non credebam me dominum factum, postea ago contra te rei vendica. quia dominus, in l. indebiti, §. sed si nummi, nu. 8. ff. de condi. inde. 47
- 5 exceptio rei iudicatae, quod non obstat ipso iure, quando petitio fuit generalis, persecutio specialis, & sententia generalis: secus si sententia fuit specialis ignoranter, secus si scienter, in l. & an eadem, §. actiones, nu. 4. ff. de excep. rei iudica. 156
- * exceptio rei iudicatae non obstat in non profecutis, quando petitio fuit generalis, & persecutio fuit specialis ignoranter: secus si scienter, ibid. nu. 5. & 7. 172
- exceptio rei iudicae, quando obstat in non profecutis, plena distinctio, b. nu. 6.
- exceptio rei iudicatae, quando obstat agenti actione mixta, puta petitione hereditatis, ibi. nu. 16.
- 5 exceptiones procuratoriae, quae sint, & qualiter proponantur, in l. exceptiones, nu. 1. ff. de excep. 152
- exceptio procuratoria euitatur per litem contestationem, ibi. nu. 2.
- exceptio dubia, quando iudicatur peremptoria, ibi. nu. 3.
- * exceptio, ne quis damnetur, nisi in quantum facere potest, est temporalis, & dilatoria, & opponitur etiam post litem contestatam, ibi. nu. 4.
- exceptio dotis, vel pecuniae non numeratae, est peremptoria, ibi. nu. 5.
- exceptio ordinis, quod primo conueniatur principalis, quam fideiussor, est dilatoria, ibi. nu. 6.
- exceptio peremptoria, an perimat actionem ipso iure, postquam venit ad consummationem, ibi. nu. 7.
- 5 exceptio rei iudicatae, competens venditori, quando transeat in emptorem, in l. si a te, §. Iulianus scribit, nu. 1. ff. de excep. rei iudica. 154
- 5 exceptio metus competit contra quemcunque, ad quem peruenit commodum ex metu, in l. apud Celsum, §. metus, nu. 1. ff. de dol. exceptio. 159
- 7 * exceptio non numerata pecuniae non tollitur, licet confiteatur se recepisse non spe futurae numerationis, in l. indubitat, in 2. lect. nu. 2. C. de non nu. pec. 146
- 8 * exceptiones requirentes altiorum indaginem, an impendant edictum diui Adriani, in l. 2. nu. 2. C. de edicto diui Adriani tol. 33
- 8 * exceptio contra iudicem, qualiter debeat formari, in l. si arbiter, n. 4. C. de sen. & inter l. omni. iud. 66
- 5 exceptio falsorum, quando sit perpetua, & opponi possit post sententiam, & contra ipsam peti restitutionem, in l. qui agnitis, nu. 1. ff. de exceptionibus. 153
- 6 exceptio superueniens pendente iudicio, an elidat actionem, in l. his honoribus, §. auctis, nu. 1. ff. de vaca. & excusa. 224
- 5 exceptio contra agentem confessoria, vel negatoria ius sibi esse, ita edificatum habere, quod adificauit nunciatione spreta, sufficit ad repellendum agentem, non ad demoliendum, in l. 1. §. sed & si, nu. 1. ff. de ope. no. nun. 6
- 5 exceptiones plures contrarias, quando quis proponere possit, in l. nemo prohibetur, nu. 2. ff. de excep. 152
- 2 exceptionem opponere, an possit quis, quando promittit per errorem nomine dotis, ne exigat, nisi in quantum facere potest, in l. quod nomine, n. 1. ff. de condi. indeb. 46
- 5 exceptio rei iudicatae, non obstat, quando actor tempore quo agit non erat verus dominus, licet nunc fingatur dominus, in l. si mater, §. eadem causam, nu. 2. ff. de excep. rei iud. 155
- 3 exceptio quando prius sit examinanda, quam actoris intentio, in l. si quaramus, nu. 2. ff. de test. 83
- 4 exceptio, quae rei interesse non continet, an admittatur in causis summaris, & si interest admittitur: sed si requirit altioris indaginem, reservabitur, in l. ille a quo, §. si de testamento, nu. 1. ff. ad Trebel. 135
- 5 exceptio rei iudicatae, quando obstat mihi, si peto a te unam rem, postea ago petitione hereditatis contra te, in l. si quis cum, §. & generaliter, nu. 2. ff. de excep. rei iud. 154
- 3 exceptio infamiae contra testem opposita, an tollatur replicatione, in l. cum mulier, nu. 8. ff. sol. matr. 26
- 8 exceptio domini, quae requirit altioris indaginem, non obstat agenti interdicto adipiscendae possessionis, sed ei debet per iudicem reservari, in l. si, nu. 1. C. de quo. bo. 90
- 2 exceptio praeposterationis unius iudicii ad aliud, si non opponatur, iudicium tenet, in l. si mancipium, §. si communi, num. 2. ff. de euict. 139
- 5 exceptio dolo facis, non habet locum in possessoriis, nisi quis statuit velle docere, in l. 1. nu. 3. ff. quorum leg. 132
- 2 exceptio rei iudicatae potest opponi contra succumbentem in exceptione, quando id in modum actionis intentat, & quando, in l. quod in diem, §. si rationem, nu. 2. & 3. ff. de compen. 96
- 3 exceptione qui repellitur, dicitur teneri ad non petendum, in l. Mevia, §. fundus, num. 3. ff. sol. matr. 26
- 6 exceptio an nouetur, in l. 1. §. iudiciales, nu. 1. ff. de praeto. stip. 95
- 2 exceptio doli, & exceptio quod metus causa, competunt actione de dolo non intentata, in l. nam postea, §. si minor, num. 2. ff. de iureiur. 24
- 6 exceptiones, quae impediunt litem ingressum, in l. cum quarebatur, numero 3. ff. iud. fol. 103
- 4 exceptio, siue fiat incontinenti, siue ex intervallo, dum modo ante contractum perfectum, idem est, in l. ab omnibus, num. 3. ff. de leg. j. 23
- 5 exceptio doli, si datur in locum alterius exceptionis, regulatur secundum naturam illius, in cuius locum succedit, in l. palam, §. & generaliter, numero 1. de do. ma. & met. excep. 158
- 2 exceptiones inhonestae quae dicantur, in l. idemque, §. generaliter, nu. 1. ff. man. dati. 103
- 4 exceptio doli quando sit liberatio inter contrahentes, sufficit quod fiat in absentia partis, ut locum habeat, in l. non solum, §. si liberationis, nu. 1. ff. de lib. leg. 91
- 4 exceptio doli an pareat ex ista confessione, Proferor te mihi non teneri, & non, in l. non solum, §. si liberationis, nu. 5. ff. eod. ibid.
- 2 exceptionem habere aliud est, aliud habere posse, in l. qui ob rem, numero 2. ff. de condi. indeb. 51
- 1 exceptionem solutionis, vel partis opponens, non videtur confiteri intentionem aduersarii, in l. Iulianus, num. 9. ff. de condi. indeb. 59
- exceptio opposita, & discussa in uno iudicio, quando possit in alio iudicio re-fricari, ibid. num. 10.

Index singularium materiarum

- exceptio facti & intentionis, perimit obligationem civilem, & naturalem: & tu-
tus illa exceptione quocunque errore soluens, repetit, ibi. nu. 13.
- exceptiones iuris elidetes actionem, quæ sint, & impediunt repetitionem. ibi. nu. 14.
- exceptio pacti de non petendo & iurifurandi, tollit naturalem, & elidit civilem, ibi.
exceptio præscriptionis tollit obligationem civilem, & elidit effectum natu-
ralis, ibi. nu. 15.
- exceptio rei iudicatæ tollit civilem, & non tangit naturalem, ibi. nu. 16.
- exceptio rei iudicatæ est inducta ad rigorem iuris conseruandum, ibi. nu. 17.
- exceptiones peremptoriæ, nec civilem, nec naturalem tollunt, sed veramque eli-
dunt, ibi. nu. 18.
- exceptio litis pendentiæ non perimit, nec elidit naturalem, nec civilem obli-
gationem, sed solum elidit, ibi. nu. 19.
- exceptio litis pendentiæ potest dici inducta ad rigorem iuris conseruandum, ibi. nu. 20.
- exceptio doli tutus, & soluens, quæ repetat, in l. damus, nu. 4. ff. de condi. indeb. 57
- exceptio doli quando habeat locum in solutione pænæ, in l. Julia. §. idem. num.
3. ff. de act. empt. 118
- exceptio potest fieri etiam sine scriptis, in l. scire oportet. §. oportet, & 2. nu. 5.
ff. de excu. tut. & cur. 70
- * exceptio transactionis, iurifurandi, & rei iudicatæ, impedit litis contestationem,
& quæ possit apponi i. l. eleganter. §. si quis post. n. 1. & 7. ff. de condi. indeb. 48
- exceptio impediens litis contestationem, si omittatur, non reddit processum
nullum, in d. l. eleganter. §. si quis post, nu. 2. eod.
- exceptio impediens processum, debet opponi ante litem contestatam, & oppo-
nitur etiam post, si post incipit competere, ibi. nu. 3.
- exceptio incompetentiæ, seu priuilegij fori, debet opponi in initio, & sic antequam
aliquid fiat, ibi. nu. 4.
- * exceptio procuratoria non potest opponi post litem contestatam, ibi. nu. 5.
- exceptio excommunicationis, vel banni, vel non solutarum collectarum potest
opponi quocunque, ibi. nu. 6.
- exceptionem si opposui ad impediendum processum, & superfuerunt testes exa-
minati, & succubui, utrum post litem contestatam potero illam opponere ad
iustitiam causæ in vim peremptoriæ, ibi. nu. 8.
- exceptio cessationis turpitudinis tempore solutionis per reum conuentum
in actione, quod met. causa, vel conditionis ob turpem causam, quod possit
opponi, licet non remediis recuperandæ possessionis, in l. si ob turpem, nu.
2. ff. de condi. ob tur. cau. 43
- exceptio perpetua, & fauorabili soluens tutus quocunque errore repetit, se-
cus si sit odiosa exceptio in l. qui exceptionem, nu. 1. ff. de condi. indeb. 56
- exceptio an sit fauorabilis, vel odiosa, inspicitur cuius causa sit principaliter
inducta, ibi. nu. 2.
- exceptio odiosa oritur ex statuto disponente, si quis non posuerit debitum in
castro, cadat a iure suo, ibi. nu. 3.
- exceptio fauorabilis oritur ex statuto, quod mulier non possit contrahere sine
consensu consanguineorum, ibi. nu. 4.
- * exceptio inducta ad rigorem iuris seruandum, dicitur exceptio litis penden-
tiæ, in l. qui exceptionem, nu. 5. ibi.
- Ad exceptionem parandam non refert à quo fiat, dommodo fiat, in l. dedi tibi.
§. si quis quasi, nu. 2. ff. de cond. cau. da. 38
- exceptio falsi quanto tempore tollatur, in l. quærela, nu. 1. C. de falsis. 122
- exceptio rei iudicatæ, est exceptio iuris, & non facti, in l. j. nu. 23. ff. de condi. in-
deb. 44
- exceptio Macedoniani, & Velleia, non tollit naturalem & civilem obligationem,
ibi. nu. 28.
- exceptio doli quando possit opponi post sententiam, in l. si minoris, nu. 7. ff. de
admi. tuto. & cur. 54
- exceptio lenocinii, tollit causam adulterij civilem, in l. viro atque, nu. 2. ff. sol.
matrimo. 23
- exceptio, ne quis conueniatur ultra quam facere possit, transit ad filios, in l.
etiam filios, nu. 1. ff. eod. tit. 11
- exceptiones duæ contrariæ possent opponi in eodém iudicio, licet grauetur one
re probandi, in l. cum de indebito, n. 2. ff. de proba. 143
- exceptiones, quæ opponantur in remedio, l. si constante. ff. solu. mat. & in repe-
l. si constante, nu. 84. ff. eod. 17
- exceptio omnis, quæ constante matrimonio minuit dotem, poterit etiam oppo-
ni in casu prædictæ, l. lib. nu. 85.
- exceptio peremptoria non potest opponi post sententiam, vel post iuramentum,
in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit, nu. 4. ff. de iureiur. 63
- * exceptio quando ipso iure actionem & quando obligationem tollat, in l. Julia.
verum, n. 34. ff. de condi. indeb. fol. 60
- * exceptio doli quando tollatur replicatione doli, in l. viro atque, vxore, n. 3. ff. so-
lu. matr. 22. & in l. cum mulier, n. 3. ff. eo. 26
- exceptio, ne maritus conueniatur ultra quam facere possit, in casu, l. opponitur,
ibi. n. 86. eod. tit. 17
- exceptio compensationis alterius quantitatis debite viro per mulierem quando
non opponitur, ibi. nu. 88. ibi.
- exceptionem quilibet habens, potest etiam si non conueniatur, implorare offi-
cium iudicis, ne molesteretur ab aduersario, in l. loci statem. §. arbitrorum, nu.
18. ff. pro socio. 110
- exceptiones proponere non videtur, qui contestati in litem, saluis omnibus suis
exceptionibus, in l. scire oportet. §. scire, nu. 4. ff. de excu. tut. & cura. 70
- exceptiones dilatorias proponens, saluis aliis excep- tionibus, quod non sint
saluæ nisi eas expresserit, & sic exceptio nominata debet proponi, ibi. nu. 5.
- exceptio, quæ solet impedire litis contestationem non impedit, quando requirit
altioris indaginem, in l. nam postea, nu. 2. & 8. ff. de iur. ciuran. 23
- exceptio oritur ex iuramentum, ibi. nu. 3.
- * exceptio rei iudicatæ & transactionis quando impediunt litis ingressum, ibi. n. 5.
- exceptio omnis per quam factum redditur impunitum, potest opponi ante litem
contest. in criminalibus, ibi. n. 6.
- exceptio concludens actionem non competere ipso iure, ut exceptio solutionis,
acceptilationis, & similibus, quando impediunt lit. cote. & quædam non, ibi. n. 7. & 8
- Exceptio quædam potest opponi actioni directæ, quæ non opponitur vtili, in l.
quoties, nu. 3. de admi. tut. & cur. 52
- Exceptio superueniens pendente iudicio, prodest reo, in l. si mulier, nu. 1. ff. solu.
matrimo. 11
- Exceptio doli quoduplex, in l. qui se debere, nu. 2. ff. de cond. cau. dat. 40
- Exceptio doli datur, si aliquo adhibito facio pactum de non petendo tibi reci-
pienti pro illo, in l. non solum. §. si liberationis, nu. 13. de lib. leg. 91
- Exceptio testamenti quare non admittitur, fideicommissi sic, in l. ille à quo. §. si
testamento, nu. 4. ff. ad Treb. 136
- Exceptionum reseruatio, quam index facit, quid operetur, ibi. n. 5.
- Exceptio de iure tertij opponitur, quando est in totum exclusiua iuris agentis,
in l. Carbonianum. §. cum extaret, nu. 2. ff. de Carbo. edict. 166
- Exceptio competens vni ex duobus reis debendi, quando ad alium porrigatur,
in l. ex duobus, nu. 42. ff. de duob. reis. 60
- Exceptio contra testem infamem ascriptum in testam. eto, quomodo formetur.
in l. cum lege, nu. 3. ff. de testa. 88
- Exceptio competens reo in casu, l. diuus Adrianus. ff. de re iud. contra executio-
nem sententiæ est perpetua, ibi. nu. 8. 114
- Exceptio competens vni ex correis debendi, quando porrigatur ad alterum, in
auth. hoc ita, nu. 66. C. de duo reis stipu. 110
- Exceptio, Dolo facis petere quod restituitur, est, hæt locum in possessorij adipiscendæ,
in aliis poss. non, in l. Carbonianum. §. causæ, nu. 1. ff. de Carbo. edic. 166
- Exceptio quomodo sit de regula, in l. in his, nu. 1. ff. de legi. 16
- In excipiendo contra testem, quod est criminofus, debent opponi oēs circums-
tantiæ criminis in libello, in l. testium. §. lege, nu. 4. ff. de testib. 145
- Exceptio, quod prius conueniatur principalis quam fideiussor, quando sit per-
ptoria, & quando dilatoria, in auth. de fideiuss. nu. 20. 8
- Exceptio doli, quando ex parte opponentis non fit in rem, in l. qui ex liberis. §.
testamento, nu. 4. ff. de bon. poss. secundum tab. 170
- Excipere de iure tertij quando quis possit, ibi. nu. 5.
- Exceptiones contra personas testium, iudex potest facere, quod ante publicatio-
nem probentur, in §. si quis verò, nu. 8. in auth. de testib. 41
- Exceptio debet esse de regula vel genere, in l. si eum. §. qui iniuriarum, nu. 6. ff. si
quis cau. 69
- Exceptio est de iure gentium, in l. ex hoc iure, nu. 19. ff. de iustitia & iure. 8
- Exceptio declinatoria debet proponi primo ante alias exceptiones, in l. si con-
uenerit, nu. 3. ff. de iur. om. iud. 51
- Exceptiones legitimæ parti competentes non tolluntur per sententiā, in cuius
prolatione non requiritur partis citatio, in l. nec quicquam, in rep. §. vbi de-
cretum, nu. 3. ff. de offi. procon. & leg. 36
- Exceptione aliqua tutus, potest officium iudicis implorare, ut aduersario silen-
tium imponatur, in l. Aurelius. §. centum, nu. 2. ff. de libe. leg. 93
- Exceptio an sit in scriptis redigenda, in l. scire oportet. §. oportet aut, nu. 2. ff. de
exc. tuto. 65. & l. scire oportet. §. oportet, eo. 70
- Exceptione perpetua tutus non dicitur tutor, in l. q. maritus, n. 1. de cōst. pec. 71
- Exceptione tutus si sciens constituit, an videatur donare, ibi. nu. 2.
- Exceptiæ dictiones tres sunt, videlicet Præter, Nisi, & Præterquam, in l. si eum. §.
qui iniuriarum, nu. 6. ff. si quis cant. 69
- * Exceptio peremptoria, quæ non impugnat sententiam, potest opponi post sen-
tentiam, in l. ex diuerso. §. si in iudicio, nu. 1. ff. sol. mat. 11
- * Exceptio, licet firmet regulam, non tamen illam ampliat, in l. Lucius. §. plurib.
nu. 2. ff. ad Treb. 145
- Exceptio, quod hæres non possit conueniri ultra vires hæreditarias, potest op-
poni post sententiam, in l. ex diuerso. §. si in iudicio, nu. 2. ff. sol. mat. 11
- Exceptione tutus, ne conueniatur nisi in quantum facere possit, si soluit totum,
quando repetat, ibi. nu. 13.
- Exceptio, ne quis conueniatur ultra quod facere possit, post sententiā oppo-
ta, non est odiosa, ibi. nu. 8.
- Exceptione excommunicationis proponens, debet habere mandatū, in l. accusa-
tione. §. ad crimen, nu. 16. ff. de pub. iud. 142
- exceptio dubia in iure, licet sit vera in facto, & clerum a crimine publico exami-
netur, tamen non potest per procuratorem opponi, ibi. n. 22.
- Exceptio Dolo facis, quando obstat agenti contra virum, qui soluit dotē vxori
constante matrimonio, in §. dotes, n. 4. in auth. de nuptus. 21
- exceptio Dolo facis, quando obstat agenti propter interusurium medij temporis
ibidem.
- exceptio competens actori, quando trāseat in successorem, in l. etiam si putauit
hæres. §. item si quis dolo, nu. 2. ff. de peri. hæ. 165
- exceptione si habeo te, an & quando possim te, ut me liberes pacto, vel ac-
ceptilatione, in l. liberationem. §. nunc de effectu, nu. 2. ff. de lib. leg. 90
- * exceptiones, quæ debeant fieri in scriptis, in §. qui ante vult, n. 6. in l. de exc. tut. 68
- exceptiones quatuor competunt contra interdictum, quod vi, aut clam, in l. j.
§. parui, nu. 2. ff. quod vi aut clam. 146
- exceptio doli, vel metus, non prodest, nisi apponatur, etiam si de ea constet in
iudicio, in l. si vnus. §. pactus, nu. 18. ff. de pact. 86
- exceptio dominij non potest obici contra mulierem dotem repertentem, in l. si
alienam, nu. 1. ff. sol. mat. 9
- exceptio paratur contra consentientem rem suam legari, in l. sicut. §. in vendi-
tionis, n. 2. ff. qui. mo. pig. vel hypo. sol. 138
- exceptio, tua non interest, vel non potes agere, impedit litis contestationem, in
l. si vnus. §. ante omnia, nu. 3. ff. de pac. 87
- exceptio reculationis iudicis, quod sit dilatoria, & opponi potest usque ad lit-
contesta. §. illud quoque, nu. 14. in auth. de exhib. reis. 24
- exceptio, quæ ex pacto oritur, tollit dilationem legale, in l. 1. ff. de dot. p. leg. 70
- exceptio cessionis potest opponi post suam, in l. si res obligata, nu. 4. ff. de leg. 2. 16
- excipiens contra aliquem, quæ erat excōcatus, & ipse dixit se absolutum, an ex hoc
dicatur eius intentio iudicata, in l. decē stipu. nu. 5. & 7. ff. de verb. ob. 43
- excipiens si succubuit, quando possit agere, ut ei non obstat exceptio rei iudi-
catæ, in l. duobus diuersis, nu. 1. ff. de excep. rei iud. 157
- excipiendo, quis facit controuersiam, in l. non solū. §. si status, nu. 1. ff. de proc. 107
- Qui

- Qui promittit se nō imbrigatorum in tali causa, & excipit respectu iuris, quod promittit, incidit in penam, ibi. nu. 2.
- 6 Excipiens de presumptionibus erroris, videtur errorem allegare, in l. si adulterium, nu. 15. ff. de adult.
- 6 Excipiens de crimine, an ponat locum & tempus, & item an teneatur se inferre, in l. ex lege Iul. §. si publico. nu. 22. ff. ad leg. Iul. de adul.
- 5 Excipiens ineptē, ita succūbit, sicut qui agit ineptē, in l. 1. §. Labeo. n. 1. ff. de qua. 135
- 4 Excipiens locum non tutum, tenetur causam inferre, in l. recusare. §. si quis. nu. 3. ff. ad Treb.
- 1* Excipiens ineptē succūbit sicut qui ineptē agit, in l. si quis libertatem, nu. 7. ff. de petito. hare.
- 4* Excipiens obsecrē, succūbit, in l. Titia textores, nu. 1. ff. de lega. 1.
- 5 Excipiens contra actorem de aliquo crimine, quando debeat locū & tempus criminis in exceptione apponere, in l. 1. nu. 8. ff. de exceptio.
- exceptio competens reo post lit. contest. quando possit illa uti. ibi. nu. 9.
- Exceptio quantumcunque notoria, proponi potest, ibi. nu. 10.
- Exceptio qualiter probetur, & per quem, ibi. nu. 12.
- Excipiens negatiue, debet probare si negatiua est probabilis, & presumptio. ff. ibi. nu. 13.
- 5 Excipi potest contra agentem ad viam, quod agat primō rei vindicatione, & quod super illa primō procedatur, in l. fundum Titianum. n. 7. ff. de exce.
- 6 excipi de crimine non potest cōtra electum, sed debet accusari, in l. rescripto. §. si quis aecusatorem. nu. 1. ff. de mune. & hono.
- 5 Excipiens, quando non probat exceptionem suam clare, in dubio succūbit. l. non solum. §. sed ut probari, nu. 4. ff. de ope. no. nun.
- 3* Excipiens post sententiam debet excipere, ne conueniatur ultra quā facere potest, l. ex diuerso. §. si in iudicio, nu. 6. ff. sol. mat. nu. 11.
- 5* Excipiens, an fateri videatur, in l. non utique. nu. 1. ff. de except.
- 8 Excipiendo quis non videtur fateri intentionem aduersarii, in l. si quidem. n. 1. C. de exce. fol. 105. l. non utique. nu. 1. ff. eo.
- 8 Excipiens contra testem, quod sit infamis, debet addere causam quare sit infamis, in l. 1. nu. 7. C. de testa.
- 7 Excipere contra testem, quod sit particeps criminis, quomodo debeamus, in l. quoniam. in 2. lect. nu. 4. C. de testi.
- 1 Excipiens de querela contra testamentum, concludere debet iudici, sicut concluderet in libello, in l. Papinianus. §. si filius. nu. 1. ff. de inof. test.
- 1 Excessus cognoscibilis, communiter ex aspectu in probatione etatis, quis sit, in l. de etate. nu. 10. ff. de mino.
- 4* Exclusus à contratibus, qui potest petere restitutionem, an debeat expectari antequā petat secundum tabulas, in l. quissimum. nu. 5. ff. de hono. po. sif. fol. tabu.
- 1 Exclusus repudiatiōe, nō facit partē, in l. qui repudiantis. n. 1. ff. de inof. test.
- 1 Exclusus, qui non facit partem, an habeatur pro mortuo, in l. pater filium, nu. 7. ff. de inof. testam.
- 6* Excommunicatus, an possit instrumenta conficere remissuē ad canonicas, in l. eadem lege. §. hac lege. nu. 4. ff. ad l. Iuliam repet.
- 5 Excommunicatus, vel bannitus, qui non potest agere, poterit petere reuocari remissionem, vel tenutam datam contra se, si hoc venit in consequentiam, in l. de pupillo. §. si procurator. nu. 2. ff. de ope. no. nun.
- 9 excommunicatus contra excommunicatum an admittatur, in §. sancimus. nu. 10. in auth. de testi.
- 6 excommunicatus opponit cōtra accusantem, quod est excommunicatus, & contra eū nō potest de excommunicatione replicari, in l. seruos. n. 3. ff. de accu.
- 5 excommunicatus admittitur ad defensionem necessariam, non voluntariam, in l. de pupillo. §. seruo. nu. 3. ff. de ope. no. nun.
- 7 excommunicatus ex causa hæresis, vel si per annum stat in excommunicatione, est infamis, in auth. credentes. nu. 1. C. de hære. & Manich.
- excommunicatus quando possit testamentum condere, & quando instrumen- ta conficere, ibi. nu. 2. & 3.
- 1 excommunicatus si est aliquis ad mei instantiam in curia Episcopi, cuiuslibet cuius interest, datur copia excommunicationis, in l. 1. §. editiones. nu. 3. ff. de eden.
- 5 excommunicatus, vel bannitus pluribus excommunicationibus, vel bannis: an debeat pluries absolui, vel sufficiat vna, in l. de pupi. §. si plurib. n. 3. ff. de ope. no. nun.
- excommunicatus semel potest iterum excommunicari, ibi.
- 3 excommunicatus potest facere testamentū, in l. si queramus. nu. 8. ff. de test.
- 4 excommunicatus, licet non audiat agendo, tamen auditur excipiendo, in l. li- bertus. nu. 1. ff. de ius voc.
- 1* excommunicatus opponit exceptionem incompenationis, ibi.
- 1 excommunicati & interdicti non possunt facere statuta, in repetitio. l. omnes populi. nu. 13. ff. de iusti. & iur.
- 8 excommunicatus ab aliquo iudice, si appellauit, an desinat esse excommunica- tus, in l. si. nu. 3. C. si a non compe. iud. iudica. est.
- 1 excommunicatus, vbicunque est excommunicatus, in l. ex causa. nu. 2. ff. de postula.
- 6 excommunicatio non dicitur pēna capitalis, sed medicinalis, in l. publicorum. nu. 7. ff. de publ. iudi.
- 1* excommunicatus nō pōt esse arbiter, vel arbitrator, in l. Pedi. n. 1. ff. de arbi.
- 4 excommunicatus potest esse arbitrator, in l. cum pater. §. hæreditatem. nu. 1. ff. de leg. 2. 41. & in l. illa verba, nu. 1. ff. de vob. sig. 246.
- 1 excommunicatus, qui appellauit, & neglexit prosequi, an dicatur retro infa- mis, in l. furti. §. sed si furti. nu. 6. ff. de his, qui not. infam.
- 6 excommunicatus non est verberans clericum in habitu laicali, in litem apud. §. si quis virgines. n. 1. ff. de iniur.
- 7 excommunicatus presumitur dicēs se absolutum ab excommunicatione, nisi doceat de excommunicatione, in auth. si dicatur. nu. 2. C. de test.
- 7 excommunicationis exceptio potest opponi in foro civilis, in l. placet. in 2. lect. nu. 4. C. de sacrosan. eccl.
- excommunicatio non potest dici exilium, ibi. n. 5.
- 8 excommunicatio est separatio à corpore Christi, & ab ingressu ecclesie, in §. omnibus. n. 2. in auth. de sanct. Epif.
- excommunicatio, siue iusta, siue iniusta timenda est, ibi. n. 3.
- excommunicatio an possit in foro seculari opponi, ibi. nu. 4.
- excommunicatus, an possit testari remissuē, ibi. nu. 5.
- 6 excommunicationis sententia trahit secum executionem, in l. qui ultimo. n. 4. ff. de poenis.
- 3 excusatus à muneribus propter morbum, quando dicatur perpetuo excusatus, in l. si cum dotem. §. si maritus. nu. 2. ff. sol. mat.
- 8 Excusationi, quam quis habet propter maiore, renunciare potest: secus quādo per minorem, in l. cum decurionibus. nu. 1. C. de decu. lib. x.
- 6 Excusatio omnis nititur æquitate, quæ infringit rigorem iuris, in l. 1. n. 1. de va. ca. ex excusa.
- 6 Excusans comparēs pro accusato, quas accusationes proponere possit, in l. ac- cusatore. §. ad crimen. n. 16. & 18. ff. de publ. iud.
- 4 Excusans se à testamētaria tutela, nō repellit à substitutione pupillari, in l. post legatum. §. amittere. nu. 1. ff. de his quib. ut indig.
- 1* Excusetur quis quando à vitio naturali, in l. si seruus seruum. §. Titium. num. 1. ff. ad legem Aquil.
- 2* Excusatur à tutela maior septuaginta annis, in §. item maior. nu. 1. Inst. de ex- cusat. tuto.
- Excusatur à testimonio senex, & quomodo intelligatur, ibi. nu. 2.
- 1 Excusio nō fit, quando certum & notorium est principalem nō esse soluēdo, vel ipsum non facilem ad conueniendum, in l. si ego. nu. 1. ff. si cer. per.
- 8 Excusio fit contra principalem, antequā agatur contra fideiussores, in l. 1. n. 2. C. de decu. lib. x.
- 9 Excusio à principalem qualiter fiat, in §. sed neque. nu. 8. in aut. de fideiuss.
- 2 Excusio principalis non requiritur, quando creditor agit contra nomē sibi le- gatum, in l. grege. §. cum pignori. nu. 4. ff. de pign.
- 8 Excusio bonorū rei principalis, qualiter fiat, in l. psecutione. n. 6. C. de pig.
- 2 Excusio non fit, quando vnus ex debitoribus cōuenitur hypothecaria, in l. mu- lier. nu. 1. ff. qui po. in pig. hab.
- 4 Excusio personarum, an aliquis reperitur, ita fieri debet, quēadmodū discuf- fio bonorum, ad hoc, ut cognoscatur, an aliquis sit soluendo, in l. si tamen. n. 2. ff. de leg. 2.
- * Excusio an possit demādari ab alio, quā à principe, vel eius legato, ibi. n. 17.
- 1 Excusio non fit contra terriam possessorē, quando agit vigore huius edicti, in l. j. nu. 2. ff. de alie. iud. nu.
- 4 Excusio bonorū qñ. fit, notarius pōt cogi, ut exhibeat instrumentū ex quo pro- batur debitū, de quo fit discussio, in l. marit. §. post aditā. n. 2. ff. ad l. Falc.
- 2 Excusio de qua in §. sed neque, in auth. de fideiuss. etiā fieri debet, qñ agitur reuocatoria, ad reuocandum aliena in fraudem per debitore obligatum obligatione personali tantum, in d. §. sed neque. nu. 16.
- 5* Executione commissa, cognitio an videatur esse commissa, in l. à diuo Pio, in princ. nu. 3. ff. de re iudi.
- 1* Executione mādāta per superiorē, nulla præcedente causæ cognitione, vide- tur mandata cognitio precum, ibi. nu. 4.
- * Executione commissa, videtur commissum præambulum, ibi.
- * Executio, si committitur in auxilium iurisdictionis post latā sententiam, vide- tur commissa cognitio circa res, in quibus fieri debet, ibi. nu. 6.
- * Executio commissa post latam sententiam, & cognitione habita super cessione, non dicitur commissa cognitio, sed mera executio, ibi. nu. 10.
- 5 Executio quando fit super actione reali, antequā fiat, fit præceptum de resti- tuendo rem, in l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 3. ff. de re iud.
- Executio si fit parte nō citata, vel quia citata, vbi nō debebat citari, vel erratū, appellari potest, ibi. nu. 4.
- Executio quando fit, seruari debet ordo: quia primo capi debet, qñ minus no- cet debitori: & tam in mobilibus, quā in immobilibus, ibi. nu. 5.
- 5 Executione facta in immobilibus, non repertis mobilibus, licet pars sit parata ostendere, qñ mobilia reperiantur: executio non erit nulla: nisi creditor fue- rit in dolo, in l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 9. ff. de re iud.
- 8 Executio in re quando non potest fieri, fit in estimatione, in l. si longius, num. 1. & 2. C. de execu. rei iudi. 76. & l. Iulia. nu. 2. ff. de confess.
- 2 executio, an possit fieri in bonis condemnati in cētum, si non soluerit intra cem dies, amputetur sibi pes, in l. si fratres. §. idem. rīdet. n. 2. ff. pro socio. 108
- 6 executio non fit in fideiussore contractus, l. cū filiusfam. n. 2. de verb. oblig.
- 1 executio alicuius disputationis semper est facti, in repet. l. de quib. num. 3. ff. de legib.
- 8 executio quando fit in eadem re, de qua est iudicatum, non requiritur citatio partis, in l. meminerint. nu. 6. C. vnde vi.
- 6 executio sententia an possit fieri contra fideiussorem, in l. si quis. §. si numos. n. 2. ff. de fideiussorib. fol. 73. & in l. j. nu. 2. ff. iud. fol. 100. & l. si. cū autē. n. 3. C. de his qui ad eccle. confug.
- 2 executio fit statim cōtra nō cauentē, qui cauere debeat, in l. 2. n. 1. de euictio.
- 5 executor super exceptionibus oppositis post sententiam, si respiciunt merita principalis causæ, non cognoscit, l. à diuo Pio. ff. de re iud. nu. 7.
- executor super exceptionibus solū respiciētib. executionem, & quæ nō in- fringunt sententiam, cognoscit, ibi. n. 8.
- executor super exceptionibus directo impugnantibus sententiā: vñ nullitatis & falsi instrumentorū, nō vt pronuntiet, sed vt ad superiorē referat, ibi. n. 9.
- exequi quis debeat, si appellatur à sententiā interlocutoria, in qua fuit facta cō- demnatio expensarum, ibi. 16.
- * executor sine dubio hēt oēm cognitionē, quæ requiritur in executione, qñ prius est cognitum de causā, & in defectum iurisdictionis, lex committit executionē. ibi. nu. 5.
- 2 executio an possit fieri in fideiussorem contractus condemnato principali de- bitore, in l. grege. §. etiam si. nu. 2. ff. de pignorib.
- 7 executio si fuit demandata per iudicem, quando pereat, si finitio eius officio, in l. si ex falsis. nu. 13. C. de trans.
- 1 executio iudicati fit contra procuratorem, quando fuit condemnatus in expē- sis ob inobedientiam, vel pp calumniam, in l. Plautius. n. 1. ff. de proc.
- 5 executio qualiter fit in bonis debitoris, cum non est aliud, nisi nomina debito- rum, in l. à diuo Pio. §. sic quoque. n. 2. ff. de re iud.

Index singularium materiarum

- Executio an possit fieri de medio tempore, antequam reuideatur, si ex forma reformationis repræsentari debeat per duos bonos viros. l. Iulianus, nu. 39. ff. de condi. inde. 60
- Executio non fit in procuratorem, nisi succedat dñs, i. si quis. n. 2. ff. de pecu. 105
- Executio contra filiūf. qui fideiusit p. patre, & dñatus fuit in solidū, fit durante patria potestate, in l. si dubitet. §. filiumf. nu. 2. ff. de fideiuss. 66
- Executionem quando differat petitio restitutionis in integrum. in l. si prator. §. Marcellus. nu. 6. ff. de iud. 157
- Executio sententiæ capitalis non potest fieri intra decem dies, qui dantur ad appellandum, in l. si qua pœna. nu. 2. ff. de verb. sig. 236
- In executione testamenti magis fauetur creditoribus, quam legatariis, in l. cū hi. nu. 5. ff. de transa. 94
- Executio sententiæ, vel instrumenti cum petitur, non potest peti compromissum fieri vigore statuti dicentis, q. quæstiones compromittantur: & quado, in l. post rem. nu. 2. & 4. ff. de transa. 95
- Executio sententiæ debet fieri per executores, potest tamen iudex dare licentiam parti, vt exequatur, in l. miles. §. qui iudicati. nu. 2. ff. de re iud. 108
- Executio sententiæ lata super seruicibus, qualiter fiat, ibid. n. 4.
- Executio requiritur, quando pronuntiatur pro parte, vel domino contra detinentem filium, vel seruum, ibid. nu. 7.
- Executio facti non potest fieri intra terminum datum ad appellandum, iuris tamen sic, in l. j. nu. 2. ff. nil noua. appell. 207
- Executio commissæ, an videatur commissæ cognitio, in l. qui procurator. nu. 1. ff. de procu. 110
- Executio sententiæ impeditur ratione iuris possessionis, in l. a diuo Pio. §. si super rebus. nu. 6. ff. de re iud. 112
- Executio sententiæ impeditur, si contradictor probat se possidere, licet actor probet reum dolo desisse possidere, ibid. nu. 7.
- Executio potest fieri ratione domini, quod reus habet in re, quam alius possidet, si possidens rem verum conficitur dominum, ibid. nu. 8.
- Executio ultimarum voluntatum pertinet ad Episcopum, & ad civilem iudicem, in l. si quis. nu. 1. auth. de eccl. titu. 52
- Executio, quod possit fieri intra decem dies, in causis capitalibus, qui dantur ad appellandum, remissive, in l. non tantum. nu. 3. ff. de appella. 197
- Ab executione non est inchoandum, in l. j. nu. 1. C. de execu. rei iud. 76
- Executio pro debito publico primo fit in persona, secundo in bonis, in l. 2. nu. 3. C. de exacto. lib. 10. 12
- Executio sententiæ lata contra principalem, potest fieri contra eum, in quem possessio dolo est translata, in l. j. §. necessario. nu. 4. ff. si ven. nom. 38
- Executio instrumentorum, non fit contra hæredes intra tempus conficiendi instrumentum, in l. si §. donec tamen. nu. 1. C. de iure deliber. 32
- Executionem sententiæ si peto ad rem venditam, non possum opponere in executione de pretio, in l. si duo. §. si quis. nu. 3. ff. de iure iur. 26
- Executio, si nō pōt fieri in reb. p. presentis, q. fieri possit in reb. absentis, qualiter hoc intelligatur, in l. si vero aliter. n. 1. & 8. in auth. vt omnes obe. iud. 29
- Executio, an fiet contra defensorem, in l. solutionem. nu. 15. ff. de solutionib. 82
- Executio sententiæ expensarū litis factæ cū tutore, q. contra ipsum tutorem, & quando contra pupillum fiat, in l. si se non obtulit. nu. 1. ff. de re iudic. 106
- Executio expensarum litis factæ cum procuratore, an fiet in ipsum procuratorem, vel dominum, ibid. nu. 2.
- Executio non impeditur per priuilegium ciuitatis, minoritatis, nec rerum ecclesiæ: & quando per priuilegium fundi dotalis, in l. a diuo Pio. §. exequuntur. nu. 1. ff. de re iud. 111
- Executionis cognitio potest delegari, non ipsa executio, in l. cum fideicommissum. nu. 3. ff. de confess. 121
- Executio p. transmissa debitorū, quomodo fiet, in l. 2. n. 3. C. q. n. fil. vel priu. 122
- Executio non est necessaria in actis liberatoris, in l. metum autem. §. sed quod prator. nu. 2. ff. quod met. cau. 124
- Executio si mandatur, videtur esse mandata cognitio, in l. & si non cognitio. n. 1. C. si cont. ius vel vti. pub. 34
- Executio sententiæ potest fieri in diebus feriatis in utilitatem hominū. i. l. oēs. nu. 1. C. de fer. fol. 99. & l. j. §. nuntiatio. nu. 20. ff. de ope. no. nun. 5
- Executor an quando vendit fundum, debeat notificari hæredi, in l. j. nu. 1. C. de dist. pigno. 104
- Executor an pro modico legato possit vendere magnam possessionē, in l. quan diu. nu. 1. C. eo. tit. 104
- Executor legitimus, siue testamētarius, habet actiones hæreditarias, in l. si quis ad declinandam. nu. 3. C. de Epil. & cle. 23
- Executor testamentarius, quando pauperes sunt instituti, habetur loco hæredis, ibi. nu. 4.
- Executores testamentorum, an possint cogi ad suscipiendum officiū, i. l. Labeo ait. §. iam et si. nu. 1. ff. de arbit. fol. 145. & l. a filio. nu. 4. ff. de ali. lega. 85
- Executori ignorant non currit tps, in l. genero. nu. 3. ff. de his qui not. inf. 99
- Executoris incerta datio quæ non venit certificanda, non valet, in l. quidam. n. 5. ff. de reb. dub. 97
- Executor constitutus à testatore, & q. si nolit, vel non possit esse executor alius constituat, talis constitutio non valet, etiam si esset datus ad pias causas, nisi relicta essent certa, ibid. n. 6.
- Executor ultimarū voluntatum cui est data potestas vendēdi, nō trāsfert dñū nisi p. pecunia, in l. a diuo Pio. §. sed si emptor. nu. 5. ff. de re iud. 112
- Executores plures ultimarū voluntatum, qui debet aliquid facere, & volunt cōmittere vni ex eis, quod ipi facere tenentur, an possint, in l. in venditione, §. si vnus. nu. 1. de bon. auth. iudi. pos. 125
- Executor deputatus ad distribuendum, si efficitur pauper, nō tenetur satisfacere etiam si est effectus pauper post mortem, in l. liberto suo. §. largius. nu. 1. & 4. ff. de annuis. lega. 65
- Executor testamentarius non satisfat, ibid. nu. 2.
- Executor cui est commissæ electio inter pauperes, si eligit aliquem pauperem vt post mortem eius alteri pauperi restituat, vel det aliquid, valet talis distributio, in l. vnus ex familia. §. sed & si fundum. n. 2. ff. de leg. 2. 38
- Executor dato per iudicem ad intrandam possessionem rei, nō debet quis intrare propria autoritate, in l. fundi. nu. 1. ff. de acq. poss. 87
- Executor si scit dominum defunctum, hoc non sufficit ad extinguendum mandatum, ibi. nu. 3.
- Executor cui fuit commissum per iudicem, vt aliquem mitteret in possessionē, iudice defuncto poterit ipsum in possessionem mittere, ibi. nu. 4.
- Executor ultimarum voluntatum, an teneatur cauere, & quomodo nullus minister cauet nuda cautione, §. si quis. in auth. de hæred. & Falc. nu. 3. 83
- Executor testamentarius vniuersalis potest vendere res hæreditarias: particulatis non, nisi sit ei permissum, in l. alio hærede. nu. 3. ff. de ali. legat. 83
- Executor vniuersalis dicitur, quando pauperes Christi sunt instituti, ibi. n. 6. 89
- Executore particulari dato, & data licentia per testatorem vendēdi de bonis suis cum bannimento, & sine, vsque ad integram satisfactionem legatorum: talis executor non poterit vendere, nec alienare, nisi adita hæreditate, siue ex testamento, siue ab intestato, ibi. nu. 7.
- Executor, qui habet potestatem vendēdi, & alienandi, potest permūtare, in solutum dare, & alia facere, vt satisfaciat legatis, ibi. nu. 11.
- Executor agit contra hæredes, vt exhibeāt res hæreditarias, vt videat quæ expediat vendere, ibi. nu. 12.
- Executor, an possit vendere rem hæreditariam arbitrio suo, ibi. nu. 13.
- Executor si vendit rem magni pretij pro modico, etiam si habeat liberam potestatem, talis venditio potest reuocari, ibi. nu. 14.
- Executor, quando vendit rem hæreditariā, vel limitat pretiū pro quo vult eam vendere, etiam si habeat liberā potestatem, debet requirere hæredem, ibi. nu. 16.
- Executores testamentarij vendendo transferunt possessionem, ibi. nu. 20.
- Executores etiam si habeant liberam potestatem, debent bannimenta facere, quando vendunt res hæreditarias, ibi. nu. 21.
- Executor testamenti maximē, quando habet liberam potestatem, potest vendere, & habere fidem de pretio, ibi. nu. 22.
- Executor non potest confiteri se pretium habuisse: & si confitetur, debet ostēdere se legatis satisfecisse, ibi. nu. 23.
- Executores rogati potest mortē hæredis distribuere bona inter pauperes, non poterit hærede viuēte pauperes eligere, i. l. post mortē. n. 2. C. de fideicō. 41
- Executor testamentarius an cogatur officium executionis suscipere, remissive, in auth. vt liceat matr. & aui. in prin. nu. 3. 48
- Executor contra hæredem non habet actionem ad petenda legata, quorū executio est sibi commissæ, nisi quando relinquatur ad pias causas, & pro alimentis, in l. si quis Titio. nu. 2. ff. de leg. 2. 29
- Executor in casibus in quibus habet actionem contra hæredem ad petendum legata, quam actionem habeat, nu. 3.
- Executor an conueniatur à legatariis, ibi. nu. 6. & l. alio. nu. 26. ff. de ali. leg. fol. 84. l. si pluribus. nu. 2. ff. de leg. j. 10
- Executores qualiter possint vendere bona hæreditaria, ibi. nu. 8.
- Executor non debet pecuniam petere, antequam conditio legati extiterit, in l. quidam testamento. §. si scriptus. nu. 1. ff. de leg. j. 28
- Executor potest petere, quod sibi caueatur, ibi. nu. 2.
- Executores non possunt emere res, quas ex officio vendunt, in l. si in emptione. §. tutor. nu. 1. ff. de contrah. emp. 112
- Executor cui fuit legatum relicto, non pōt repudiare legatum, vt euitet onus satisfactionis, & executionem acceptare, in l. neminem. nu. 1. ff. de leg. 2. 27
- Executor vendens rem, non promittit de euictione, sed iudex decernit actionem, in l. qui hæres erat. nu. 4. ff. fami. erci. 194
- Executores duo si sunt dati in testamento, vnus potest contra alium debitorem testatoris agere, in l. qui proprio. §. si duobus. nu. 1. ff. de procu. 109
- Executores testamentorum, an æquiparentur tutoribus, vel curatoribus, in l. si plures. nu. 1. ff. de adm. tut. & cur. 50
- Executor à cuius executione appellatur, licet executio per appellationē suspēdatur, tñ poterit res, super qua facta est executio, si est mobilis, sequestrari facere: & si est immobilis, eius fructus, in l. ante sententiā. n. 8. ff. de appel. reci. 204
- Executor qui acceptauit legatum sibi relicto, non pōt renunciare officio executoris & si renunciat, repellitur à legato, in l. post legatū. §. amittere. nu. 1. ff. de his qui. vt indig. 104
- Executor legatarius non tenetur cauere, in l. diuus. nu. 1. ff. si cui plus quam per leg. Falc. 131
- Executor meus non tenetur cauere, nisi post testamētum factum coeperit esse non soluendo, ibid. num. 2.
- Executor testamentarius, an habeat aliquam actionem, ibi. n. 4.
- Executor, an bene vel male distribuatur, quando iuramento probetur: & quando per testes, ibi. nu. 5.
- Executor testamēti pōt à legatariis conueniri, in l. si a pluribus. n. 1. ff. de leg. j. 23
- Executor tenetur cauere, ibi. nu. 2.
- Executor, an cogat acceptare offm, remissive, in l. si q. Titio. n. 7. ff. de leg. 2. 29
- Executor testamenti, quando vendit bona, an hæres requiri debeat: remissive, in l. legatum ciuitati. nu. 6. ff. de vlsfr. leg. 66
- Executor testamenti, quando cogatur illud facere, in l. j. nu. 7. de leg. 2. 27
- Executor cogitur exequi actione ex testamēto, quando ei aliquid relicto est ex officio iudicis, si nihil ibi. nu. 8.
- Executor testamenti potest constitui rector ecclesiæ, qui pro tempore fuerit, in auth. vt deter. sit nu. clerico. nu. 9. 7
- Executor testamentarius cogitur causatiue accipere executionem nō precisē, in l. 1. §. quamuis. nu. 1. ff. vbi pupil. edu. vel mō. debe. 74
- Executor, vel tutor pro satisfaciendo are alieno, debet vendere rem hæreditariam deteriore, non meliorem, in l. 1. nu. 5. ff. de reb. eo qui sub tute. 84
- Executor testamēti datus sub nomine dignitatis, mortuo successore erit executor, in l. qui liberis §. hæc verba. n. 6. ff. de vulg. & pup. 122
- Executor non potest vendere quancunque possessionem, in l. magis puto. §. itē prator. nu. 1. ff. de reb. eo. qui sub tute. 81
- Executor qualiter videatur excedere modū in exequendo, in l. ab exectore. nume. 3. ff. de appella. 196
- Executor, si non citat partem, videtur excedere modum in exequendo, ibi. 9

- 3 executor si tenetur voluntatem defuncti exequi de cōsilio alicuius Fratris Minoris, an possit sine eo facere, in l. quidam detedens. §. Papinianus, nu. 2. ff. de adm. tut. & cura. 51
- 8 executor, an habeat actionem, cum hæres præuenit soluendo legata ad pias causas, in l. si. nu. 1. C. de fideicom. lib. 57
- 4 executor si est datus quæ Titius nominabit, valet, in l. qdā. n. 8. ff. de reb. dub. 97
- 3 executor datus in testamento cui factum est relictum, si non vult esse tutor, an perdat legatum, in l. Nefennius, nu. 2. ff. de excusa. tut. & cur. 72
- 8 executores vltimarum voluntatem si cessant in executione per annum, tunc executio ex constitutione Episcopi deuoluitur ad Episcopum, in l. executorem. nu. 1. C. execu. rei. iudi. 76
- 5 executor an sit necessarius in secundo decreto, in l. dies cautioni. §. si intra diē. nu. 1. ff. de dam. infe. 23
- 2 executores vltimarum voluntatum, an debeant facere subhastari res, in l. ait prætor. §. hodie. nu. 2. ff. de mino. 132
- 4 executor dicitur, qui habet nudum ministerium facti, in l. cum quidam. num. 11. ff. de legat. 2. 30
- 4 executor datius tenetur satisfacere: & quibus casibus tenetur testamentarius, in l. solent, nu. 3. ff. de ali. leg. 81
- 7* exemplum ex quibus dolus præsumatur, in l. dolo. nu. 2. C. de dolo ma. num. 78
- 8* exemplis non est iudicandum, sed legibus, in l. nemo iudex. nu. 1. C. de sent. & interl. om. iud. 68
- 7* exemplum exempli an probet, in l. sancimus. num. 1. C. de diuer. rescr. 36. & in auth. si quis in aliquo. nu. 10. & 21. C. de eden. 40
- 2* exemplum quam probationem facit, in l. admonendi. nu. 31. ff. de iureiur. 31
- 3* exemplum facit fidem contra illum, qui illud dat, in l. tabularum. §. si dubitetur, nu. 5. ff. quem adm. test. aper. 161
- 5* exempla l. quod iussit. de re iudica. ibi. nu. 3. 109
- 6* exempla, quando ex vno facto resultant duo crimina, quæ se habent vt genus & species, & quando vt species separatæ, in l. seuatus. nu. 1. ff. de accus. 140
- 1 exemplum, quando potest esse dubium, an alia actio cōpetat, vt detur actio de dolo, in l. & eleganter. §. non solum. nu. 1. ff. de dolo. 129
- 1 exemplum an probet, & quam fidem faciat, in l. si quis. §. prætor. n. 1. ff. de eden. fol. 77. l. admonendi. n. 31. ff. de iureiur. fol. 31. l. in fraudem. §. neque. nu. 2. ff. de iure fisci. fol. 112. & in auth. si quis, nu. 13. & 10. C. de eden. 39
- 3 exempli causa positum trahitur ad omne simile, in l. scire oportet. §. oportet, el. 2. nu. 7. ff. de excu. tut. & cur. 70
- 4 exemplar si deficit, deficit exemplatum, in l. in testamento, nume. 1. ff. de condi. & demonst. 113
- 4 exemplar scriptura principalis dicitur, exemplum scriptura exemplata, in l. se pronus. nu. 2. ff. de leg. 2. 33
- 7 exemptus non dicitur ille, qui seruire habet per substitutum, in l. placet. nu. 18. C. de sacro san. eccl. 12
- 1 exemptus citatus ab ordinario, quando necesse habeat comparere, in repe. l. 2. ff. si quis in ius voc. non ierit. 58
- 8 exequendi alius est modus, vt primo pars citetur ad opponendum quare sententia non debeat executioni mādari, in l. defendere. nu. 2. ff. de auth. tut. & cu. 66
- 4 exequata plura ad inuicem important illud, quod vna res habet plus altera, si sit attributa alteri, in l. 1. nu. 1. ff. de leg. 1. 2
- 8 exequendo qualis excedat modus, l. ab executio. n. 4. C. quo. appel. nō recip. 87
- 6* exercens actum alteri mandatum sub certo salario, salarium petere potest actione præscriptis verbis, in l. Titio. nu. 1. & 2. ff. ad municip. 100
- 1 exercitus non dicitur, nisi habeat legiones, in l. 2. §. exercitum. num. 2. ff. de his, qui not. infat. 98
- 6 exercitum præparans sine iussu superioris, incidit in legem Iuliam maiest. in l. lex 12. tab. nu. 2. ff. ad leg. Iul. maiest. 153
- 6* exercitor, vide infra. in verbo, iustitor.
- 8 exhæredatio tripliciter assumi potest, in auth. ex causa, n. 3. C. de libe. præte. 24
- 4 exhæredare quid sit, quid præterire, ibi. nu. 10. 25
- 6 exhæredatio potest fieri de extraneo, i. l. quidā cū filiū, n. 6. ff. de verb. obliga. 49
- 4 exhæredans eum quem promissit tractare vt filium cum causa, licet non probeatur per hæredes, tamen non incidit in poenam. ibi. nu. 13.
- Parentes a filiis qua ratione exhæredari possunt, ibi. nu. 6.
- 3 exhæredatio facta a certa persona non tenet, in l. & si pepercerit. §. filius. num. 4. ff. de lib. & posthum. 89
- 4 exhæredatio facta hoc modo, Quisquis mihi hæres erit, filium meum exhæredo, non tenet, ibi. nu. 5.
- 4* exhæredationis necessaria. ibi. nu. 8.
- 3 exhæred. filio exēplariter substitui nō pōt, in l. ex facto. n. 19. ff. de vul. & pu. 132
- 4 exhæredatio filij iussu facta, videtur adempta, si pater se reconciliauit cum filio. in l. si quis. §. non solum. num. 6. ff. de adim. leg. 94
- 4 exhæredatus an computetur in numero filiorum: & sic an faciat partem in legitima, in l. planē. §. si duobus. nu. 1. ff. de leg. j. 11
- 1 exhæredatus si sit vnus ex tribus filiis, an alij debeant habere integrum trientem, in l. pater filium. num. 14. ff. de iust. testa. 161
- 9* exhæredatus habetur pro mortuo, in auth. de trien. & semis. in prin. nu. 8. 17
- 8 exhæredatus quod non admittitur ad hæreditatem defuncti cum aliis, quando hæres priuatur hæreditate ob non impletam defuncti voluntatem, in auth. hoc amplius. nu. 4. C. de fideicom. 43
- 8 exhæredatio debet fieri ab omni gradu, ad hoc vt ille gradus valeat, in l. cum post. num. 1. C. de liber. præter. 23
- 4 exhæredatus an habeatur pro mortuo quo ad commodum alterius, in l. filius familias. §. cum quis. num. 2. ff. de leg. j. 25
- 9* exhæredationis causę nominatum in testamento inferi debent, & ab hærede probari, in §. siue igitur. nu. 1. in auth. vt cum de appel. 48
- 4 exhæredationis vna ex causis, quod inferatur, sufficit, ibi. nu. 2.
- 3 exhæredatus, an habeat contrah. beneficio præteriti, in l. & si contra. num. 6. ff. de vulg. & pup. 130
- 9* exhæredatio non valet, si in eodem testamento, in quo Titius institui, vel in alio ipsum purē exhæredo, in l. pater familias. num. 5. ff. de hæred. instit. 210
- 4* exhæredatio facta extraneo quādo valeat, remissuē, in l. non putauit. §. si quis emancipatus. nu. 1. ff. de bo. poss. contratab. 155
- 9 exhæredatus an admittat ad partē & faciat partē aliis. de trien. & semis. n. 8. 17
- 3 exhæredatio emancipati facta sine causa, valet, in l. Gallus. §. in omnibus. num. 2. ff. de lib. & posthu. 96
- 4 exhæredatio nepotis, vel pronepotis quando sit necessaria, ibi. nu. 3.
- 4 exhæredatio facta sub conditione quando valeat, in l. j. §. sed & si incertum, nu. 1. ff. de ven. in poss. mit. 163
- 3 exhæredatus cum causa per quærelam inofficiosi, & sine causa, dicit testamentum nullum, in l. filio. nu. 18. ff. de iniusto, rup. test. 101
- 8 exhæredatus magis est habendus odio, quā præteritus, in l. maximum. nu. 3. C. de lib. præte. 24
- 4 exhæredatus quando habeatur pro mortuo, in l. j. §. si pater, nume. 2. ff. de coniung. cum eman. lib. 16
- 4 exhæredatus quando admittatur ad reuocandum prohibita alienari, in l. filius familias. §. cum pater, nu. 3. ff. de leg. j. 26
- 4 exhæredatio non sequuta aditione, nihil valet, in l. filium, nu. 1. ff. de bono. poss. contratab. 156
- 3 exhæredatio potest tripliciter sumi, in l. filio. nu. 5. ff. de iniust. rupt. test. 160
- 7 exhibēs rem deterioratā culpa sua, qua actione teneatur, in l. exhibitionis. n. 2. & 5. C. ad exhibendum. 115
- 7 exhibeo, verbum, quot modis accipiat, in l. nimis graue, nu. 1. C. de testib. 131
- 9 exhonorare, id est extra honore ponere, in §. si vero sit, nu. 1. in auth. de nup. 20
- 1 eximens habentem priuilegium ne vocetur, non tenetur edicto, in l. sed eximē di. §. item si quis, nu. 1. ff. ne quis eum qui. 0
- eximens habentem priuilegium ne exigatur, etiam si calumniosē vocetur, tenetur edicto prædicto, ibi.
- Contra eximentem calumniosē vocatum, iuratur in litē ad aliud interesse extraneum, ibi. nu. 2.
- eximens captum qui non poterat vocari, potest a indice puniri, ibi. nu. 4.
- 1 eximens captum ad sui defensionem, debet probare qd ille nō debebat, vel non poterat vocari, in l. si per alium. §. docere. nu. 4. ne quis eum qui. 0
- 8* eximens debitorem captum, ad id quod fisco & priuato debebatur tenetur, in l. quoties. nu. 1. C. de exact. trib. lib. 10. 13
- 8 eximens iussu carceratū, tenetur soluere creditorib. in l. quoties, num. 1. C. de exacto. lib. 10. 13
- 3* existens in possessione præbendę, alitur ex ea, etiam si de ea sibi moueatur quęstio, in l. si nego. nu. 4. ff. de lib. agn. 36
- 3* existentia sui hæredis operatur transmissionem hæreditatis non aditæ, in l. si filius hæres, nu. 2. ff. de lib. & posthu. 91
- 3* existentia sui hæredis operatur confirmationem tabularum pupillarium ad cōmodū abstinētis, in l. filius. nu. 1. ff. de acq. hære. ibi. 151
- 4* existentia sui hæredis, si datur cohæredi extraneo, nihil operatur, in l. apud Iulia num. §. idem Iulianus, nu. 2. ff. ad Treb. 135
- 8* existens extra iurisdic. onem sui iudicis, ab eo vocari potest, in l. curiales. nu. 1. C. de decu. lib. 10. 17
- 8 exordium interponitur in causa appellationis etiam vna parte absente, quod fit per citationem, in l. cum anterioribus. §. illud, num. 1. C. de temp. appell. 83.
- 8 expediri si quid debet per homines certę regionis, si nō potest per eos expediri, debet per alios expediri, in l. cum nauarcorum, nu. 1. C. de nauic. lib. 11. 28
- Et hoc fit expensis publicis si illis culpa non possit ascribi. ibi.
- 3 explorasse dicitur ille, cui aliquid persuaderetur ab his qui scire debent: nec tāta certitudo requiritur sicut in testib. in l. eū qui. §. filius familias, n. 2. ff. de acq. hære. 151
- 2* expendens falsam monetam an sit falsarius: remissuē, in l. eleganter. §. qui reprobus. n. 4. ff. de pig. actio. 84. & in l. leg. Cornelia. n. 3. ff. ad l. Corne. de Fal. 167
- 4 expendens in monumento fiendo per hæredem, quando possit ab hærede repetere, & qua actione, in l. j. §. de impensa. nu. 3. ff. ad l. Falcid. 123
- 2 expensas qui potest recuperare ab alio euincente, quando non possit habere regressum contra authorem suum, in l. Titius. nu. 5. ff. de act. emp. 120
- 2 expensę quas circa rem commodatam commodatarius non repetit, in l. in rebus. §. possunt. nu. 1. ff. commod. 78
- 7 expensa omnis pertinet ad usufructuarium in reficiendo, in l. eum ad quem, num. 1. C. de usufr. 110
- 7 expensę legitimę dicuntur, quę consueto modo fiunt, in l. properandum. §. & si quidem. num. 7. C. de ind. 94
- 3 expensa facta in curando seruum, an dicatur necessaria, in l. dinortio. §. impen. dia. num. 1. ff. fol. matr. 8
- expensa facta in curādo equū cōmodatū nō repetitur si fuit modica. ibi. nu. 2.
- Si pro cultura agri sit impensum plus quā fuit perceptum, talis impensa non deducitur de fructibus secundi anni. nu. 3.
- 3 expensę factę ad custodiam temporalem rei, non repetuntur, sed compentantur cum fructibus, in l. quod dicitur. el. 2. nu. 1. ff. de impen. in re. dot. fac. 31
- expensę factę per detinentem castrum in custodiam castris, compensantur cum fructibus. ibi. nu. 2.
- 4 expensarum nomine venit etiam pretium rei, in l. quibus. §. quidam. nu. 1. ff. de condi. & demon. 114
- 3 expensarum condemnatio an videatur facta, si iudex in sententia dixit, Titium absoluo, & victum victori in expensis condēno taxatione nobis reseruata, in l. j. §. si autem. nu. 2. ff. de hæred. instit. 104
- 3 expensę quę fiunt in quærendis lapidibus, debent restitui, in l. si diuortio. §. si vir in fundo. nu. 1. ff. fol. matr. 8
- 8 expensarum reseruatō fit in sententia, si iudex condēnet in expensis, licet non taxet quantitatem, in l. terminato. nu. 1. C. de fruc. & lit. expens. 74
- Post diffinitinam sententiam non est de expensis tractandum: nisi iudex hoc in sententia reseruauit, in d. l. terminato, num. 1. C. eod. tit.
- expensarum petitio non durat post sententiam interlocutoriam, quæ totam litem dirimit. ibi. nu. 5.
- 8 expensę quę debentur ratione victori, debentur officio iudicis, in l. 2. num. 1. C. de decurio. lib. x. 15
- 6 expensarum taxationem si iudex delegatus sibi reseruauit, valet talis reseruatō. 110

Index singularium materiarum

- cio; & ut reseruat deleganti, in l. ab executore, nu. 1. ff. de appel. 196
- 7 expensæ testibus debent dari, qñ veniunt, in l. qñ, in 2. lect. n. 7. C. de testi. 132
- expensæ s habere debent laboratores a conducente, ibi, nu. 8.
- 7 expensæ factæ in petendo tutore pupillo, quæ repetat, in l. 2. n. 1. C. de nego. gest. 73
- 7 expensæ nō semper debent refici propter emendationem, sed eo casu, quo reus esset damnificatus, in l. edita, nu. 31. C. de eden. 39
- expensæ, quæ veniunt reficiendæ propter emendationem libelli, quo iure repetantur, ibi, nu. 32.
- 4 expensæ refectionis rei, pertinent ad hæredem, si ei culpa potest imputari, in l. patronus, §. codicilli, nu. 1. ff. de leg. 3. 53
- 2 expensæ, quæ fiunt in cadendo pecuniam, deberent fieri de peculio; licet consuetudo aliter seruat, in l. 2. §. mutui, nu. 7. ff. si cer. per. 4
- 9 expensæ, qñ veniunt ex stipulari, & nō officio iudicis, in auth. de exhi. reis, n. 4. 24
- 4 expensæ matriculæ venit legatis expensis studij, in l. his verbis, §. idem testator, nu. 2. ff. de leg. 3. 63
- 3 expensarū deductio ut fiat, duo debent concurrere, scilicet possessorē expēdisse, & conditionē dñi effectū meliorem, in l. fundo, nu. 2. ff. de rei vendi. 174
- expensæ, aut viles, aut necessariæ, aut voluntariæ, aut fiunt gratia querendum fructuum ad perpetuum rei vtilitatem, ibi, nu. 4. eod.
- expensæ factæ gratia querendum fructuum, deducuntur ab omni possessore, ibi, nu. 5. & l. si quod, nu. 2. ff. de leg. 2. 40
- expensæ viles in re factas, quādo possessor bonæ fidei deducat in petitionem hæreditatis; & quid in rei vindicatione, ibi, nu. 7.
- expensæ factas ab aliquo in re aliena animo repetendi, illas repeti actione negotiorum gesto, ibi, nu. 15.
- 8 expensæ funeris ante omnia deducuntur, in fin. §. in computatione, nu. 1. C. de iure delib. fol. 31. & l. 1. §. de impensa, nu. 1. & 4. ff. ad leg. Falc. 123
- expensum in recollectione testamenti, & insinuatione detrahatur, ut æs alienum, ibi, nu. 2.
- expensæ factæ pro vendendis rebus hæreditariis, in satisfaciendo creditoribus in subhastationibus, gabellis, & proxenetis, an deducantur tanquam æs alienum, vel legatarij ad ea contribuant, ibi, nu. 3.
- Quomodo probetur hæc expensæ, ibi, nu. 4.
- expensæ magna debet probari testibus; parua probatur iuramento, ibi.
- 3 expensæ necessariæ sunt quas maritus habet necesse facere; & quæ dicantur, in l. j. §. necessariæ, nu. 1. ff. de impen. in reb. dota. fac. 29
- expensæ necessariæ in petitione hæreditatis, vel rei vindicatione dicuntur, qñ sunt ex parte rei, ibi, nu. 4.
- expensæ per maritum in exigendis debitoribus dotis, quando computantur mulieri, ibi, nu. 6.
- 6 expensæ quisquis fecit in aduocatis, potest repetere, in l. si procurator, nu. 2. ff. rem ra. habe. 107
- 4 expensæ quando petuntur actione ex stipulari, tñc iudex super expensis eodē die iudicare debet, in l. mulier, §. si rem, nu. 2. ff. de leg. 3. 47
- expensæ actione ex testamento, quādoque peti possunt, ibi.
- 9 expensæ, an referantur iudicis officio, in auth. de man. Prin. §. deinde, nu. 3. 16
- 7 expensæ possunt adinuicem compensari propter iustam causam litigandi, in auth. nouo iure, nu. 2. C. de iudi. 95
- 6 expensæ si debentur ex natura contractus, quare deducuntur in stipulatione; & si quis sit effectus, in l. venditores, ff. de verb. ob. 36
- 3 expensæ minimas repetit negotiorum gestor; secus in dote, in l. omnino, nu. 1. ff. de impen. in re. dota. fac. 30
- expensæ modica, dicitur arbitrio iudicis, ibi, nu. 3.
- 1 expensum si est in re necessaria, vltra quā valeret, tunc non repetitur, in l. si ue hæreditaria, nu. 2. ff. de neg. gest. 119
- 1 expensæ factæ capiēdo bannitū, qñ possit repeti, in l. j. n. 4. ff. de iust. & iure, 5
- 2 expensarū resectio venit in cā criminali, in l. cū satis, n. 5. C. de agri. & cēsi. l. 17. 41
- 1 expensæ, quæ veniunt ratione cōtumaciæ, debentur actione in factū, & veniunt etiam damna, in l. vnica, §. hoc iudiciū, nu. 1. & 3. ff. si quis ius di. non obtem. 55
- expensæ, quæ veniunt ratione victoriæ, veniunt officio iudicis, ibi, nu. 2.
- In expensis quæ veniunt rōne victoriæ, veniunt tantū quæ fiunt rōne litis, ibi, nu. 3.
- 3 expensarum condemnatio, quæ dicitur spectare ad iudicem, debet intelligi si fuerit peritum, in l. j. §. magistratibus, nu. 1. ff. de magi. conue. 80
- 2 expensæ litis qui promisit reficere, quæ fierent in re, an intelligatur, siue agatur circa rem, siue circa possessionem, in l. ratio, nu. 2. ff. de act. empt. 115
- 4 expensæ attribuitur illi patrimonio, cuius contemplatione apparere potest facta, in l. Titius, nu. 3. ff. ad Treb. 141
- 4* expensæ cudendi monetam debet fieri de publico, in l. j. §. cui certum, nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 86
- 4 expensæ factæ per patrem in nuptiis, & vestimentis pro vxore filij, an expensæ in nuptiis imputentur filio, & vestes in colatione veniant, in l. j. §. nec castrense, nu. 9. ff. de collat. bono. 160
- 1 In condemnatione expensarum, quando debeat haberi ratio aliorum damporum, in l. j. nu. 1. ff. de alie. iudi. mut. 143
- 5 expensæ in honorem mercatorum factæ per insitorem societatis, si iusta ratione factæ sunt, societati imputantur, in l. filius familias, nu. 7. ff. de donat. 55
- 9 expensæ pūissima dicitur illa, quæ fit pro redemptione captiuorum, in §. si vnū, nu. 1. in auth. ut cum de appel. 48
- 9 expensæ in lite veniunt multiplices de cā, in §. oportet, nu. 9. in auth. de iud. 35
- 3* expensæ quas deat hñe actor rōne cōtumaciæ rei, iust. de tute, in prin. n. 5. 66
- 3 expensæ quas fecit vltra quā rōne facere deberet, nō pōt petere qui obtinuit in cādeo taxantur à iudice, in l. officio, nu. 1. ff. vbi pup. edu. vel mo. deb. 74
- expensæ faciendæ sunt inter facultates, ibi, nu. 2.
- 1 expensarum deductio quando fiat officio iudicis, etiam parte non opponente, in l. si, nu. 2. de per. hæred. 168
- 2 expensæ alimentorum paruæ compensantur cum operis, in l. cum fundus, §. seruum tuum, nu. 4. ff. si cer. per. 18
- 2 expensarum in condemnatione veniunt sumptus litis, viatica, & cetera damna, in l. eum quem temerè, nu. 3. ff. de iudi. 157
- 7 expoliatus si ex intervallo recuperat possessionem, perdit interd. qñ vnde vi, non remedium l. si quis in tantam. C. vnde vi, quo ad poenam criminalem, hec etiam perdit ius accusandi criminaliter, in l. qui possessionem, nume. 3. ff. de vi & vi arma. 139
- 5 expoliatus si expellit suum possessorem, an teneatur l. si quis in tantam. C. vnde vi, in l. j. §. qui à me, nu. 2. ff. de vi & vi arma. 138
- 5 expoliato licet inquietare quādoque suum deiectorē, nec tenetur interd. cto uti possidetis, sed expellere incōtinēti, in l. j. §. ait, n. 3. ff. vti possi. 141
- 5* expositio quā facit glo. i. l. Cesar, de publica. idest pactū, an sit bona, ibi, n. 10.
- 5 exportari dicitur illud qd dolosē portat, i. l. Seruius, §. si quis, n. 1. ff. de riuis. 146
- 7 expressio causæ generalis an sufficiat in confessione extrajudiciali, in l. generaliter, nume. 2. C. de non nu. pecu. 145
- 1 expressio vitiat vitatur tacitū, in l. si tibi decem, §. de pignore, n. 4. ff. de pac. 84
- 6 expressio eorū quæ tacite insunt, an aliquid operetur, in l. vnica, nu. 1. ff. si pen. ap. pel. mors interue. 207
- 4* expressio eorum quæ tacite insunt per aliū modū quā insunt, aliquid operatur, in l. si ita legatum, §. ille si vult, nu. 1. ff. de leg. 1. 17
- 4 expressio eorum quæ tacite insunt de voluntate, aliquid operatur: secus si insunt ex necessitate, in l. re coniuncti, nu. 5. ff. de leg. 3. 59
- 4 expressio facta per aliū modum quā per eum qui tacite inest, quid operetur, in l. & si pepercerit, §. filius, nu. 6. ff. de libe. & posthu. fol. 89. & l. si ita, §. illi, nu. 1. ff. de leg. j. 17
- 5 expressum est illud, quod continetur sub generalitate verborū, in l. prator ait, nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 21
- 7 expressio speciei quando restringat genus, in l. maritus, nu. 6. C. de procur. 70
- 6* expressum & tacitum quando differant, in l. eum qui certarum, §. cum pure, n. 6. ff. de ver. oblig. 53
- 4 expressum si non valet, an valeat tacitum, in l. si fideiussor, nu. 1. ff. de leg. 1. 14
- 3 expressum quot modis dicatur, in l. j. nu. 7. ff. de vulg. & pupi. 716
- 4 expressio eorum quæ tacite insunt, quādo aliquid operetur, & qualiter intelligatur illa regula, in l. nonnunquam, nu. 2. ff. de condi. & demon. 116
- 7 expresse dicit illud, qd specialit̃ exprimit, i. l. dñs, n. 4. C. qd cū eo q in alie. 141
- 4 expressio eorum quæ tacite insunt per modum cōditionis, quādo aliquid operetur, in l. hæc verba, nu. 3. ff. de leg. 1. 3
- * expressio eorum, quæ tacite insunt per modum dispositionis, quādo aliquid operetur, ibi, nu. 5. & 6.
- 1 expressio eius quod tacite inest per legem facta à priuato, nihil operatur, in l. si arogator, nu. 4. ff. de adop. 27
- 4 expressio eorum quæ tacite insunt facto eo modo, quo insunt, nihil operatur, in repet. auth. ingressi, nu. 39. C. de sacro. san. eccle. 16. & in prima lect. nu. 14 fol. 14. & l. non recte, nu. 3. C. de fideiuss. 110
- 5 expulso de quasi possessione vi, succurritur per interdictum vnde vi, in l. sequi, tur, §. si viam, nu. 5. ff. de vsuca. 90
- expuls. de quasi possessione alicuius iurisdic. habet vtile interdictū vnde vi, ibi.
- 5 expulso in casu l. Aquilius, ff. de donat. quo remedio succurratur, in l. Aquilius, nu. 4. ff. de dona. 62
- 8 expulso quomodo succurratur per exceptionem iniustam, in l. meminerint, nu. 8. C. vnde vi. 91
- 1 expulsio de ciuitate non habetur pro deportatione, in prima constit. fforum, hæc autem tria, nu. 4. 5
- 8 expulsus de possessione, si eam recuperat incontinenti, nō desinit vsucapere, in l. si quis ad se fundum, nu. 5. C. de vi publi. vel priu. 121
- 8 expulsus si recuperat incontinenti possessionem, non incidit in l. si quis in tantam. C. vnde vi, ibi, nu. 6. 92
- 9* exquestor quis dicatur, & an sit nomen dignitatis, in præfat. inst. nu. 20. 58
- 3 extensio fit vbi est eadem ratio, in repet. l. si constante, nu. 26. ff. solu. mat. 15
- 1 extensio an habeat locum in pœnis, in l. si, nu. 3. ff. de in ius voc. 57
- 1 extenduntur dicta in lege ad omnes res, casus, & personas, in quibus est eadem ratio, in litem veniunt, §. ait senatus, nu. 1. ff. de petitiō hæred. 165
- 6 extensionem non recipiunt ea quæ sunt stricti iuris, in l. non quasi, nu. 1. ff. rein. pupil. sal. fore. 99
- 7 extensio nō fit in correctoriis, in auth. ex testamento, nu. 4. C. de sec. nup. 161.
- 5 extorquens punitur ciuilit̃ & criminaliter, in l. licitatio, §. quod illicite, nu. 1. ff. de pub. & vectig. 48
- 9 extra, dictio, & præter, an ponantur inclusiue, vel exclusiue, in §. quoniam autem, nu. 1. in auth. qui. mod. nat. effec. leg. 30
- 3* extrahi quis potest de demo, ut acceptet officium, etiam si non sit curialis, in l. lex omnibus, nu. 1. C. de decur. lib. x. 17
- 2 extraneus soluens primo creditori, an succedat in ius primi, tam in hypothecaria, quā in personali, in l. Aulo, nu. 2. ff. quæ res pig. vel hyp. obl. pos. 134
- Quis consequitur per Extraneum, quod per se habere non potest, ibi, nu. 8.
- 4* extraneus quod vadit per demos alienas, & videat eorum secreta, nō est conueniens, in l. parat, nu. 3. ff. de seruit. leg. 70
- 4* extraneus quis dicatur, in l. non putauit, §. si quis emancipatum, nu. 1. ff. de bono. posses. copratat. 35. & in l. 2. C. de impo. luc. deicrip. lib. x. 20
- 7* extraneus in dote danda non constituitur in mora, nisi post biennium, in l. eum quidam, nu. 6. C. de iur. dot. 165
- 6 extraneus quilibet quando poterit accusare de criminibus priuatis, de quibus in l. si quis actiones, nu. 6. ff. de priua. delict. 111
- extranei qui dicantur, ibi, nu. 7. & l. j. nu. 2. C. de impo. luc. deicrip. 132
- 9 extraneus possessor non pōt opponere cōtra emphyteutā agentē ad fundū de canone non soluto, in §. scire autem, nu. 3. in auth. de non alie. aut perinu. 12
- 1 extraneus si est substitutus hæres, & repudauerit, & postea restituatur, substitutio reassumit vires, in l. & si sine, §. sed qd Papinianus, nu. 4. ff. de min. ib. 132
- 8 extraneus si fuit institutus hæres a defuncto, qui fundum extranei vendiderat, an possit ipsum fundum ab emptore vindicare, in l. fin. §. in computatione, nu. 7. C. de iure delib. 13
- 6 extraneus non tutor acquirens ex re pupilli, ipse pupillo acquirat in subsidium, in l. filiz, nu. 1. ff. de testat. 83
- 9 extraneus an & quando, & quo ordine admittatur, in §. & hoc quidem, nu. 7. in auth. de hæred. & Falc. 3

- Extraneus, quando videatur dotare de proprio, vel de bonis mulieris, in l. si. n. 3. C. de do. promif. 164
- 4 extraneus potest spurio relinquere, in l. si gener. n. 9. ff. de his quib. vt iudig. 116
- 5 extraneus, qñ possit opponere exceptioe dominij, in l. si aliena. n. 5. ff. sol. mat. 9
- 5 extranei, quando sunt scripti heredes, quam partē auocat prateritus, in l. filio. nu. 17. ff. de iust. rup. test. 101
- 5 extraneus, qui stipularus est dotem sibi reddi, quando agat contra virum infolidum, in l. 2. nu. 18. ff. sol. mat. 4
- 5 extraneus semper videtur adiectus ad solutionē, siue quis stipuletur sibi, aut extraneo, siue extraneo, aut sibi, in l. Caius. nu. 2. ff. ibid. 25
- extraneus si dedit dotem, & stipulat⁹ est eā sibi reddi, aut cui de iure debebit: ex hac stipulatione actio est integra mulieri, ibi. nu. 5.
- extraneus quando stipulatur dotem sibi reddi, & mulieri actio queritur pro parte, ibi. nu. 6.
- extraneus, quando stipulatus est dotē simpliciter, cui actio acquiratur, ibi. n. 7.
- 5 extraneus non habet eadem priuilegia, quā habet mulier, in l. si post diuortiū, nu. 1. ff. eo. tit. 19
- 5 extranei duo si sunt obligati pro dote, & alter vergat ad inopiā, an mulier possit agere ad dotem, in repeti. in l. si constante. nu. 35. ff. eod. 16
- extraneus potest dotem recipere, & ad eius restōnem se obligare, ibi. nu. 36.
- extraneus, qui recipit dotem & promissit restituere, si vergit ad inopiā, mulier agere potest, ibi. nu. 37.
- 5 extraneus institutus pōt exheredari, in l. paterfamilias. n. 3. ff. de hær. insti. 110
- 5 extraneus qui dotem dedit pro muliere, & pactus est sibi dotē restitui in casu inopiæ viri, poterit agere ad dotem, in repe. l. si constante. n. 55. ff. sol. matr. 16
- extraneus qui dotem dedit, & pactus est sibi dotem restitui, habet beneficium l. in omnibus. ff. de iud. ibi. nu. 58.
- 5 extremum à quo in fictione translatiua sufficit, qñ sit in eo habilitas facti, licet non sit habilitas, vel capacitas iuris, in l. si is qui pro emptore, num. 62. ff. de vfucap. 96
- Extremum ad quod, requirit habilitatē iuris & facti, ibi. nu. 64.
- De litera F.
- 3 **F**aber, quis dicatur, in rub. C. nu. 1. de fabricen. lib. xj. 32
- 6 **F**abri, quādo nō sunt in terra, debent ex locis circumstantib. inueniri, in l. continuus. §. item qui. nu. 4. ff. de ver. obli. 52
- Faber malleas iuxta scholas, potest expelli, in l. vnica. §. ita vt vnique. nu. 2. C. de ita. lib. xj. 33
- 3 Facere aliquid si aliquis debet ex l. dispositione cōsilio alterius, illud necessario requiri & sequi debet, in l. impuberibus, nu. 1. ff. de susce. tut. 63
- 3 Facere de voluntate alicuius, vel eius mandato, idē est, in l. post dotē, nu. 11. ff. sol. mat. 23
- 2 Facere qui non potest, non potest consentire facienti, & quando, in l. si fundus. §. si nesciente. nu. 3. ff. de pig. 131
- 3 facere præsuntur quod quis potuerit de alieno, quod quis facit de suo, in l. tutor, secundum. §. non est. nu. 1. ff. de admi. tut. 53
- 5 facere pro Titio, & facere nomine Titij, idē est dicere, in l. 1. §. nunciatio. nu. 17. de ope. no. nun. 5
- 5 facere non licet ponticellū super plateā communē, inter plures consortes, in l. si duo. §. Labeo. nu. 1. ff. vt poss. 142
- 6 fieri id, quod non debet, si fiat, factum tenet, in l. 1. §. biduū. nu. 1. ff. quādo. ap. 202
- 6 facere quē securū, & facere quē cautū, idē important, in l. 1. §. iudiciales, nu. 13. ff. de præt. stipu. 96
- 6 facere qui potest aliquid aliquo inuito, vigore sui consensus id facere potest, & eo absente, in l. qui potest inuitus, nu. 1. ff. de reg. iu. 237
- facere qui potest aliquid alio inuito, p. defectū iuris in personā ipsius, quādo illud facere possit eo inuito, vel eo præsente, vel absente, ibi. nu. 2.
- 6 facere qui potest per se, debet facere per substitutū, quādo nō est electa industria personæ, in l. continuus. §. si ab eo. nu. 1. ff. de ver. ob. 52
- 3 faciendi aliquid cū alterius cōsilio habens potestātē à lege, vel ab homine, qñ teneatur illud sequi, in l. Titium. nu. 3. ff. de admi. tut. & cur. 56
- 3 facere aliquid, qñ quis dicatur causa custodiē, vel vt hærēs, in l. pro hærede. nu. 2. ff. de acq. hær. 147
- 9 facere quis debet id, qñ euitare nō pōt, in §. illud. nu. 1. in auth. vt iud. sine quo quo suffr. 13
- 3* faciens per aliū, qñ per se ipsum facere videatur, in l. ita tamen. §. gessisse. nu. 4. ff. de admi. tut. 51
- 4* faciens secundū consuetudinē testatoris, videtur secundū eius voluntatē facere, in l. nomen. §. filio. nu. 2. ff. de leg. 3. 52
- 5* faciens opus in publico quare sit, quod nūciant nouū opus teneatur satisfare, sed edificans in priuato, cauē, in l. non solū. §. si cū possem. num. 3. ff. de ope. no. nunc. 13
- 5* faciens contra praeceptū legis facta ab habente autoritatē, peccat mortaliter, in l. si quis pro eo. nu. 9. ff. de fideiuss. 72
- 6* faciens corrupti alib. pratoris, licet principalis non sit, in dolo tenetur, & ibi ponit rationem, in l. si is qui rem. §. si tu Titium. nu. 1. ff. de fur. 120
- 2 faciens, & fieri faciens, an pariter teneatur, in l. si fundus. §. na si. nu. 1. ff. loca. 125
- 6 faciens quittance de pecunia sibi debita, & promittens vterius nō petere sub poena, si procurator eius generalis, non ipse, petit, quādo poena cōmittatur, in illa. nu. 2. ff. de ver. ob. 22
- 3 faciens vno tēpore vim, occupationē, & homicidiū, nō punitur de quolibet, sed vnū est delictū aggravatū, in l. quoniam. nu. 1. C. de vi publ. vel pr. uia. 120
- 5* facies per aliū, ipse videtur facere in his, quæ iuris sunt: secus in his, quæ sunt facti, in l. pater ex provincia. nu. 1. ff. de manumif. vind. 67
- 5* facies per aliū, an dicatur verē facere, ita vt puniatur statuto puniente faciētem, in l. si is qui pro emptore, nu. 61. ff. de vfucap. 96
- 5 faciens depingi Crucifixū in ecclesiā, nō pōt prohiberi, in l. 1. nu. 2. ff. de quid in loc. sac. fiat. 134
- 1* faciens illicitē respectu iuris publici, pōt à quolibet priuato impediri, secus si respectu priuati, quia ille solus impedit, in l. quominus. nu. 7. ff. de flu. 135
- 8 facere qui potest aliquid vtroque modo, scilicet nomine suo, & vt hærēs, quo nō mine dicatur fecisse, in l. gerit. nu. 21. ff. de acq. hær. 157
- 5 facies 3 prohibitionē, qñ videatur facere, in l. 1. §. qd si. nu. 1. ff. qd vi aut. cla. 147
- 4 facere q. tenetur aliqd intra tēpus eidē statutū ad faciēdū, si nō facit in tēpore, post tēpus videtur prohibitus, in l. statuliberum. §. stichum. n. 1. ff. de lega. 2. 28
- 6 fieri fa ciens, an teneatur lege Cornelia, vel prætoria, in l. sed si vnus. §. seruus. nu. 1. ff. de iniur. 131
- 6 facere qui non potest de iure, quando debeat facere de facto ad euitandū poenæ commissionem, in l. quidam cum filium. nu. 7. ff. de verb. oblig. 49
- 1 fauetur magis ei, qui facit ex necessitate, quā qui facit ex voluntate, in l. qd si minor. §. restitutio. nu. 2. ff. de minor. 135
- 4 faciens incontinenti, non videtur se corrigere, in l. quod traditum. n. 3. ff. de cōdit. & demon. 121
- 1 facere in contractibus extraiudicialibus quis non cogitur praeisē ad factū, in l. filius familias. §. procuratorem. nu. 3. ff. de procur. 193
- 2 facere aliquid de nouo & iam factum continere, quod sint diuersa, in l. eū q. §. in popularibus, nu. 5. ff. de iureiur. 29
- 2 facta, quæ possunt locari, quomodo cognoscantur, in l. naturalis. §. at cum do. nu. 1. ff. de præscrip. verb. 128
- 7 facta contra legem, quando valeant, in l. non dubium. n. 21. C. de leg. 27
- Si facta contra legem, lex imponit poenam, an illud factum teneat, quando lex nihil dicit de nullitate, ibi. nu. 22.
- 1 facta ab alio de mandato iudicis, reputantur facta ab eo, in repet. l. 1. nu. 1. ff. de offic. procu. cēsa. 41
- 1 facta ante aditam hæreditatem, non veniunt in iudicio, in l. qui hærēs erat. nu. 6. ff. fam. l. erci. 194
- 3 facta appellatione pendente, reuocantur in pristinum statum per officium iudicis appellationis, in l. chirographis nu. 2. ff. de admi. tuto. vel cur. 58. & in l. 1. nu. 4. ff. nil noua. appel. pend. 207
- 8 facta per vnū pōt alius infringere, in l. temel. nu. 2. C. de apoch. publ. lib. x. 14
- 7 facta contra ius habentur pro infectis, & quando, in l. non dubium. nu. 2. 13. 16. & 20. C. de legib. 26
- 7* facta contra legem habentur pro infectis, in l. iubemus. §. sanē hær. nu. 1. C. de sacros. eccle. 189
- * facta proprio, quando quis contrahere possit, ibi. nu. 10. 1
- 2 facta non possunt repeti: repetitur tamē altimatio, in l. si nō sortem. §. libertus. nu. 2. & 4. ff. de condi. indeb. 49
- 3 facta atrocias, quæ dicantur, in l. 1. §. si quis n. 1. ff. de susce. tut. 62
- 6 facta in stipulationem deducta, quando diuidua, & quando indiuidua sint, in l. stipulationes. nu. 7. & 8. ff. de verb. ob. 25
- 7 facta in quibus requiritur sumptus, præsuntur facta per eum, qui debebat facere, in l. 2. nu. 3. C. arbit. tute. 174
- 7 facta tempore tyranni, vero domino superueniente cassantur, in l. decernimus. nu. 1. C. de sacros. eccle. 20
- 1 factum ab arbitro assumpto super vno articulo, poterit reuocari officio iudicis ex vi appellationis, in l. arbitro. nu. 3. ff. qui satis. cog. 62
- 6 De facto, verbum, qualiter accipiat, in l. stipulatio ista. nu. 5. ff. de verb. ob. 16
- 1 facta proprio conuenire qñ quis possit, in l. post mortem. nu. 1. ff. de adopt. 29
- 3 factum eius, ex cuius persona lucrum sentit, quis probare non debet, in l. si cum dotem. §. si pater. nu. 1. ff. sol. matr. 12
- 8 factū à maiori parte fideicommissariorū tenet: licet in testamēto dicatur, qñ illud, qñ fuerit p omnes approbatū, teneat. l. ex actores. n. 1. C. de suscep. li. x. 27
- 9* factum ipsum & interesse, an sint idē in obligatione faciendi, an vero diuersa, in §. si quis alium. nu. 3. inst. de inutilib. stipul. 90
- * factum alienum regulariter nemo promittit, ibi. nu. 4.
- 6* facta deducta i iudiciū, primo p modū cuiusdā qualitatē, an qs de eadē qualitate possit secundū accusari remissuē, in l. senatus. nu. 6. ff. de accusa. 149
- 1 factum vno tempore, vt fingatur factū alio, requiritur, qñ extrema sint habilia eo tempore quo fingitur, in l. receptum. nu. 2. ff. com. prad. 126
- 1 factum legitimē non retractatur ex facto superueniente, in l. pater furioso. nu. 3. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. 24. & in repetitione l. Barbarius. nu. 21. ff. de offic. præt. 34
- 1 factum gratia virtutis, non punitur, in l. 1. §. remouet. nu. 5. ff. de postulando. 97
- 5 factū ex quo excep. resultat, dēt apertē à reo proponi, in l. 1. n. 7. ff. de excep. 151
- 1 facta proprio, licet non valido de iure, quando quis contrahere possit, in l. p. fundum, nu. 1. ff. de serui. rusti. prad. 185
- facta retro, an trahantur ad præsens, ibi. nu. 3.
- 1 In iudiciis, quis tenetur pēisē ad factū, in l. sed & hær. §. pter. n. 3. ff. de procur. 106
- 1 Vbiunque quis tenetur ad factū ex legis dispositione, tūc quis cogitur pēisē ad factum, in l. Pomponius. nu. 15. ff. de neg. gest. 117
- factum per aliquem tanquam nuntium, non potest ratum haberi, ibi. nu. 23.
- factum filiz durante patria potestate, nocet sibi facta sui iuris, in l. 2. §. item si. nu. 1. ff. sol. mat. 5
- 5 facies p aliū, an & qñ videatur per se facere, l. pater. nu. 1. ff. de manumif. vind. fol. 67. l. 1. §. item acquirimus. nu. 9. ff. de acq. poss. fol. 75. l. si is qui pro emptore. nu. 61. ff. de vfucap. fol. 96. & l. vtrum. nu. 1. ff. de parric. 166
- 8 facili descensus Auerni, &c. vel difficilior refurgitur quā cadatur, in l. 2. n. 3. C. de lib. & eor. lib. 7
- 5 factum à iudice ex suo officio nobili parte nō petente, quando valeat, in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. n. 3. ff. de dam. infec. 25
- factum à iudice ex officio necessario, qñ radicatur principaliter in persona ipsius, quando valeat, si sit parte non petente, ibi. nu. 4.
- 1 factum esse aliquid, qñ dicatur, in l. si qui reipublicæ. n. 1. ff. quib⁹ ex cau. ma. 143
- 4 factum ciuilitē non sufficit ad implementum conditionis, in l. si ita quis. §. is cui. nu. 1. ff. de leg. 2. 34
- 2 facta suo contrahere non potest quis ad suum cōmodum, in l. si non sortem. §. si centum. nu. 12. ff. de condi. indeb. 47
- 8 factum patris non nocet filiis antea natis, in l. 2. n. 2. C. de libe. & eorum. liber. 7
- 6 factum in quo requiritur expensa, præsuntur factum ab eo, qui tenebatur n-

Index singularium materiarum

1. *Id facere, in l. cum seruus. nu. 4. ff. de verb. ob.*
 * *factum esse aliquid quomodo articulo ad vni. ibi. nu. 3.*
 7. *factum, quod non possit opponi solutioni per modum poenae, in l. cum allegas. nu. 149.*
 2. *C. de vfur.*
 1. *factum intra ccc. lxxv. dies, dicitur factum intra annum, in l. ita vulneratus. nu. 3. ff. ad leg. Aquil.*
 6. *factum in re praesenti, dicitur factum parum ante, vel post. l. 1. nu. 5. ff. de solutionib. 80.*
 7. *factum ab vxore propter minas illatas a marito, rescinditur officio iudicis. in l. interpositas. nu. 6. C. de transact.*
 5. *factum ab aliquo tanquam a nuntio sine mandato, potest haberi ratum: & an possit fessio mihi queratur, cum quis constituit se noie procuratoris mei possidere. in l. certe. §. si procurator. nu. 1. ff. de procu.*
 8. *factum in tempore dicitur, quod sit per modicum ante, vel post, sine interuallo, in l. 1. nu. 1. C. de ope. libe.*
 7. *factum in ipsa contestatione litis, vel statim post, dicitur factum in exordio litis. in l. cum & iudices. nu. 8. C. de iureiur. propter calum. dand.*
 6. *factum alienum, quando non habetur respectus ad ipsum feri, sed ad ipsum factum perfectum, promitti potest, in l. nemo est. nu. 2. ff. de duob. reis.*
 7. *factum filij non debet nocere patri. in auth. econtra. nu. 1. C. de repudiis.*
 8. *factum ab vno ex correis, non nocet alteri quantum ad interrumpendam praescriptionem, quo ad alia secus in auth. hoc ita. nu. 51. C. de duob. reis stipu.*
 109. *factus vnus correorum credendi constituens debitore in mora, prodest alteri. ibi. nu. 62.*
 7. *factum in iudicio parte absente, an profit aliis, in auth. matri & auiz. num. 2. C. quando mul. tute. offi. fun. po.*
 7. *factum ciuilitate, quando repraesentet eundem effectum quem factum naturaliter. in l. si. nu. 2. C. de his qui ve. ata. impe.*
 6. *factum si desit posse fieri, an possit agi ad ipsum factum, an vero ad interesse, in l. stipulationes. nu. 4. ff. de verb. ob.*
 7. *factum vnus ex fratribus, non nocet alteri, in l. vna. nu. 1. C. si in commu. ea. cau.*
 8. *An quae fieri possunt per statutum, fieri etiam possint per pactum, in rub. nume. 1. C. de decur. lib. x.*
 5. *factum quando vnus est, plures tituli criminis, & diuersae agendi formae, si actum est vna actione, potest agi secunda in eo, quod plus est, in l. 1. §. vnde queritur, nu. 4. ff. de pub.*
 * *factum iudicis dicitur factum partis representare. in l. qui vniuersas. §. possessionem, nu. 1. ff. de acq. poss.*
 * *factum non potest lege interdictum verè fieri, sed fictè, in l. is qui pro emptore. nu. 39. ff. de vfu. cap.*
 9. *factum contra suum quando quis venire possit, in auth. de non alie. aut permur. reb. eccl. in prin. nu. 6.*
 6. *factum nomine defuncti, an possit haberi ratum per heredem, in l. bonorum. nu. 3. ff. rem ratam habet. fol. 109. & l. si sine. §. si procurator. nu. 1. ff. eo.*
 7. *factum praetati, quoniam noceat ecclesiae, i. libem nulla. n. 3. & 4. C. de sac. san. eccl. 13.*
 8. *factum legitime ex superuenienti causa non reuocatur, in l. 1. nu. 1. C. de iure fisci. lib. x.*
 8. *Ad factum, legis dispositione, qui tenetur, non liberatur praestando interesse, in l. illud. nu. 1. C. de excusat. mun. lib. x.*
 2. *factum iudicis censetur factum partis in l. si plures. §. mora. nu. 1. ff. de euic. 140.*
 5. *factum, quoniam venit in obligatione legali, ad factum quis praecise teneatur, in l. 1. §. hoc autem edictum. nu. 4. ff. de ope. no. nunc.*
 6. *factum mandatis & facientis, intelligitur vnum delictum, in l. hos accusare. §. lege Iulia. nu. 3. ff. de accusa.*
 5. *factum, quod possum habere ratum, licet non qualitatem facti, in l. 1. §. sed & si. nu. 3. ff. de vi & vi arma.*
 6. *factum si stipulatur quis sibi & Titio heredi, & Titij non interfit, sed alterius, illi soli actio competit, in l. continuus. §. praeterea. nu. 5. ff. de verb. obl.*
 3. *factum qui scit, & facit contra ius, praesumitur in dolo, in l. propter veneni. §. neptis. nu. 1. ff. ad Sillan.*
 8. *factum defuncti non retractatur ex persona heredis mortui, in l. 2. num. 1. C. de his quib. vt indig.*
 2. *factum pro facto, & factum pro dato potest constitui, in l. 1. §. an potest. nu. 1. ff. de cõti. pecu.*
 1. *factum in ostio, an dicatur factum in domo, ibi. nu. 4.*
 2. *facti ignoratia praesumitur i pupillo, & minore, in l. si quis. nu. 4. ff. ad Macedo. 90.*
 3. *Quis debet esse certus de facto suo, in l. cum falsum. nu. 1. ff. de acq. hær.*
 4. *factum in porticu, non dicitur factum in domo, sed ante domum sic, in l. cetera. §. hoc Senatus, el. 2. nu. 3. ff. de leg. 1.*
 1. *factum in ostio, an dicatur factum in domo, ibi. nu. 4.*
 2. *factum ex quo quis vult, quod aliquid praesumatur, debet allegari, in l. cum quid. nu. 15. ff. si cer. per.*
 5. *factum quoniam non est punibile in qualibet parte loci, illa pars in qua est punibile, debet exprimi, in l. non solum §. sed vt probant. nu. 1. ff. de ope. no. nunc.*
 3. *facti appellatione venit non factum, in l. si mora. nu. 2. ff. sol. mat.*
 3. *facta a praetato, qui postea est remotus, tenent, in l. quoties. nume. 1. ff. de acqui. heredit.*
 1. *facta a praetato, qui fuit pronunciatus non esse praetatum, an teneant, ibi. nu. 1.*
 1. *facta a iudice partibus praesentibus, & non abscentibus, altera pars non potest postea contrahere, in l. si quis. §. si de decem. nu. 2. ff. de off. proconf.*
 5. *facta vni, antequam aliquid ex amitteret de vna parte, praesumunt in primam statum reduci, in l. 1. §. & parat. refert. nu. 1. ff. quod vi aut clam.*
 6. *facti caporales, id est productionum, aiuntur duces factionum, in l. constitutiones. nu. 3. ff. de appel.*
 8. *factores dominorum possunt cogi pro exactione tributorum, in l. missi. n. 4. C. de exact. tribu. lib. x.*
 4. *factus solvendi aliud pro alio, transit ad singularem successorem, in l. si quis. §. si heres. nu. 1. ff. de leg. 1.*
 1. *factus solvendi, quoniam perimatur litis contestatione, vel donec agatur iudicialiter, si vnum est in obligatione, aliud in solutione ex dispositione contrahentis, vel testatoris, ibi. nu. 6.*
36. *6. facultas soluendi adiecto non tollitur per simplicem renunciationem: nec per partis receptionem, in l. aliud est. nu. 1. ff. de sol.*
 93. *facultas soluendi adiecto adiecta ex post facto, tollit simplici reuocatione vni.*
 2. *ibid. nu. 2.*
 4. *facultas eundi, an sit facultas realis, vel personalis, in l. pater. nu. 10. ff. de serui. legat.*
 70. *5. facultas offerendi seruum pro noxa, quam habet condemnatus, vsq; ad quartum tempus ei detur, in l. miles. §. decem noxa. nu. 4. ff. de re iud.*
 108. *6. facultas soluendi adiecto tollitur litis contestatione, in l. si quis. numero 7. ff. de solutio.*
 86. *6. facultas purgandi moram, permittitur post solutionem, in l. si quis apud aliquem. §. si plures. nu. 3. ff. audi. solui.*
 101. *5. facultas eundi per viam publicam, non praescribitur, in l. viam publicam. nu. 1. ff. de via pub.*
 134. *8. falcidia non detrahitur inuentario non confecto, & integra legata praestatur, in auth. sed cum testator. nu. 8. C. ad leg. Falc.*
 49. *9. falcidia a falcis dicta: quia sicut falx refecat, in §. hinc nobis. nu. 1. in auth. de hær. red. & falcis.*
 4. *falcidia non a praetore, sed a Cõsule introducta, vel a tribuno denominata, ibi. nume. 2.*
 7. *falcidia refecat ipso iure quo ad dominium, non quo ad obligationem naturalem, in l. cum quis. nu. 2. & 4. C. de iur. & fac. igno.*
 30. *9. falcidia appellatur legitima debita iure naturae, in auth. de immen. don. n. 1. 42.*
 42. *Trebellianica, falcidia appellatur: item falcidia ponitur pro debita iure institutionis, ibi.*
 * *falcidia etiam appellatur quaelibet lex quae refecat, ibi.*
 7. *falcidia detractio, quod sit introducta fauore testatoris, in l. 1. numero 8. C. de vfu. cap.*
 109. *4. falcidia, quando detrahatur de impensa monumenti, in l. 1. §. de impensa. nu. 5. ff. ad leg. Falcis.*
 123. *9. Hæres subtrahens aliquid de hereditate, an perdat falcidiam, in §. hinc nobis. nu. 3. in auth. de hær. red. & falcis.*
 4. *Et an totius hereditatis, vel rei subtractæ tantum, ibi.*
 4. *Triplex est ius disponens circa falcidiam, quoniam hæres subtrahit aliquid de hereditate, ibi. nu. 3.*
 4. *falcidia iure deductum, computatur in partem, quae deducendi debet restitui, in l. liberto suo §. si libum. nu. 2. ff. de annu. leg.*
 65. *4. falcidia hodie prohiberi potest per testatorem, in l. cum pater. §. Titio fratri. nu. 4. ff. de leg. 2.*
 43. *4. falcidia non detrahitur de legatis ad pias causas: & ideo pro ea parte detrahatur ad incommodum heredis, & legatariorum, in l. ex asse. nu. 1. ff. ad leg. Falcidiam.*
 127. *4. falcidia in detrahenda, in aestimando noie debitoris hereditarij, voluntas inspicitur, in l. cum quo. nu. 1. ff. eo.*
 127. *9. falcidia dicitur inducta magis in fauore testantis, quam contra eius voluntatem, in §. si enim. nu. 1. in auth. de hær. red. & falcis.*
 4. *7. falcidia non trahitur ex legato facto ecclesiae, in l. sancimus, la. 2. nu. 1. C. de sac. san. eccl.*
 21. *4. falcidia de diuiduis detrahitur de re ipsa: de indiuiduis de aestimatione, in l. 1. §. si vfufructus. nu. 1. ff. ad leg. falcis.*
 123. *Omnia aestimantur, vt sciatur an falcidia debeat detrahi, ibi. nu. 2.*
 4. *falcidia vt detrahatur, qualiter fiet vfufructus aestimatio, ibi. nu. 2.*
 4. *falcidia non detrahitur de legatis aie. in l. poenales. §. si Titio. nu. 1. ff. eo. ti. 127.*
 4. *falcidia an detrahatur de mortis causa capione, in l. 1. §. ite si it. nu. 1. & l. ius nu. 3. ff. ad leg. Falcis. 123. & in l. qui pretio. nu. 2. ff. de don. cau. mor.*
 63. *5. falcidia refecat ipso iure, in l. 2. §. si quis ex. nu. 2. ff. quorum leg.*
 134. ** falcidia refecatum, an sit delictum naturaliter, ibi.*
 4. *Quae extra testamenti causam capiuntur, non imputantur in falcidiam, nec Trebellianicam, in l. pater filiam. nu. 1. ff. ad l. Falcis.*
 125. *4. falcidia de legato alimentorum facto contemplatione amicitiae, detrahitur: secus si contemplatione paupertatis, in l. alio herede. nu. 4. ff. de ali. leg.*
 83. *8. falcidia lege quod defalcatur, est naturaliter debitum, in l. 1. nu. 1. C. ad l. Falcidiam.*
 48. *8. falcidia an detrahatur de mortis causa capione, in l. si mortis. nu. 1.*
 123. *4. An illud, quod refecatur per falcidiam, sit naturaliter debitum: sic, contra vltra montanos, in l. 1. §. 2. capite. nu. 1. ad l. Falc.*
 123. *4. falcidia, quando cessat in vno legato ex dispositione testatoris, heres non oneratur, sed certi legatarij, in l. qui quadringenta. nu. 2. ff. eo.*
 129. *4. falcidia detrahitur de debito legato, nisi probetur debitum per testes, vel instrumenta, in l. qui vxori. nu. 2. ff. de auro. & arg. leg.*
 88. *falcis detrahitur de relicto p. vfufructu, & male ablatis, nisi probetur debita, ibi. n. 3.*
 3. *falcidia habet locum etiam quando legata debentur ex hoc edicto, in l. quia astitit. nu. 3. ff. si quis omni. cau. test.*
 163. *4. In falcidiam quae sunt quae imputatur, in l. in quartam. nu. 3. ff. ad leg. Falcidiam.*
 130. *Ratio quare in falcidia solum imputatur, quod iure hereditario capiuntur: cõs in Treb. ibi. nu. 6.*
 7. *falcidia, quae dicitur proprie in auth. vnde si parens, nu. 1. C. de inof. test.*
 103. *4. falcidia quam ob causam fuerit inducta, in l. nemo potest. nu. 4. ff. de leg.*
 15. *9. falcidiae appellatione Trebellianica comprehenditur, in §. si aut heres. num. 3. in auth. de ecc. tit.*
 53. *9. falcidia quod cesset in relictis ad pias causas, ibi. nu. 1.*
 2. *falcidia detrahitur de donatione inter virum & vxorem morte confirmata, in l. cum hoc. nu. 2. ff. de don. inter vir.*
 149. *8. falcidia cessat in legatis ad pias causas, & est onus heredis, & legatariorum, in auth. similiter. nu. 2. C. ad l. Falc. fol. 49. & l. asse. nu. 1. ff. eo.*
 127. *9. falcidia dicitur prohibita, quando legatarius est prohibitus alienare, in §. si quid dõ. nu. 1. in auth. vt spon. largit.*
 51. *4. falcidia detrahitur ex donatide causa mortis: & ea detracta fideicommissum in transfecum minuitur, in l. cum pater. §. eorum. nu. 1. ff. de leg. 2.*
 41. *9. falcidia tacita prohibitio an sufficiat, in §. si verò exprellum. num. 5. in auth. de hær. & falc.*
 5.

- 4 falcidia habet locum ab intestato. in l. filius familias qui. numero 2. ff. ad leg. falcidia. 125
- 4 falcidia an deducatur in vna re. in l. non amplius. §. cum bonorum. numero 3. ff. de lega. j. 9
- 2 fallacia de quid ad quale, vocatur fallacia accidentis. in l. sed & si. §. cum iter. n. 3. ff. de condi. indeb. 48
- 3 falsa causa, quando vitiat institutionem. in l. Pactuleius. numero 2. ff. haredi. institu. 114
- * falsa causa expressa & incerta in testamento, vitiat dispositionem ipso iure. ibi. numero 4. eod. 114
- * falsa causa quare vitiat institutionem & non legatio. ibi. nu. 5. eod. 114
- 8 falsitas commissa debet alicui nocere, vt quis in poenam falsi incidat. in l. damus. nu. 1. C. de falsi. 122
- falsitas vt puniatur, sufficit quod noceat quo ad semiplenam probationem, vt ali quale indicium. ibi. nu. 2. 122
- 7 falsitas committitur non solum dicendo falsum, sed etiam in tacendo quod est verum. in auth. presbyter. nu. 1. C. de Epis. & cler. 22. & in auth. de testa. in princ. numero 10. 38
- 6 falsitatem committens, an causam perdat. in l. in fraudem. §. quoties. nu. 1. ff. de iur. ff. 213
- 9 falsitas est immutatio veritatis. in auth. de instru. cau. nu. 2. 31
- 7 falsitas in teste, quando noceat producenti. in l. si ex falsis. numero 14. C. de transact. 91
- 9 falsum & falsatum an differant. in §. illud quoque. nu. 7. in auth. quib. mod. na. eff. legu. nu. 7. 30
- 6 falsum quot modis dicatur. in l. quid sit falsum. nu. 1. ff. ad l. Corn. de fal. 169. & in l. neque exemplum. nu. 2. C. eod. 122
- 3 falsum an committatur si ille qui fecit citare aliquos, in relatione plures posuit quam citari fecerit, in l. si mulier. §. si seruus. nu. 2. ff. rerum amo. 32
- 7 de falso quado possit, & per viam exceptionis, & per viam accusationis cognoscitur. in l. cum quidam in 2. lect. nu. 7. C. de fide instr. 139
- 6 falsum verè requirit dolum, non quasi falsum. in l. diuus. nu. 2. ff. de falsis. 168
- 4 falsum non videtur, quod inuatur primordio veritatis. in l. cum filius. §. hares meus. nu. 1. ff. de leg. 2. 40
- 7 falsum dicens coram iudice, vel producus, qua poena puniatur, in l. nullum. n. 3. & 6. C. de testi. 133
- 4 falsum dicitur tribus modis: & statuta loquētia de falso, intelliguntur proprie, & stricte de falso, quod cadit in aliquo capitulo. in l. si is qui. §. vt in. nu. 7. ff. de reb. dub. 100
- 7 De falso quatuor modis cognoscitur. in l. si ex falsis. nu. 6. C. de transa. 61
- 7 fama quid sit. in l. in. nu. 2. C. ex quib. cau. infirrog. 64
- * fama quomodo probetur. in l. testium. §. eiusdem. nu. 2. ff. de test. 114
- 3 fama excusat a presumptione doli, ite a poena, in l. Pactuleius. n. 8. ff. de hered. institu. 150
- 3 fama excusat quem a dolo, in l. cum quidam. §. quod dicitur. nu. 3. ff. de acqui. heredita. 145
- 7 fama non probat dominium, sed probationem coadiuuat. in l. proprietatis. nu. 2. C. de proba. fol. 125. & l. testium. §. eius. nu. 1. ff. de test. 145
- fama inducit iustam causam credendi: & sic titulum putatum ibi. nu. 3. 145
- 1 fama bona dicitur illeque dignitatis status, legibus, & moribus comprobatus, in l. j. nu. 1. ff. de his qu. not. inf. 98
- 6 fama an faciat semiplenam probationem. in l. j. §. iudem Cornelio. nume. 4. ff. de quaestio. 177
- 6 fama quid, & quod duplex, & qualiter probetur l. de minore. §. plurimum. nu. 5. & multis sequentibus. ff. de quaestio. 179
- 3 fama duæ contrariæ si probantur, & opinio haredis cum vna concordat, quæ fama præfertur, vt quis dicatur testari potuisse. in l. is potest. n. 23. ff. de acqui. heredita. 147
- 6 fama publica excusat a dolo, & calumnia. in l. miles. §. mulier. nu. 1. ff. ad legem Iul. de adulter. fo. 157. & l. accusatorum. nu. 6. ff. ad Turpil. 173
- 2 fama quam probationem faciat. in l. admonendi. nu. 4. ff. de iureiuran. 32
- 8 fama publica dat iustam causam credendi. in l. vltima, nume. 4. C. si ier. aut li. ber. lib. x. 12
- 5 fama non extare qualiter probetur. in l. j. §. item Labeo. nume. 8. ff. de aqua i. lu. arcen. 42
- 3 fama an sufficiat ad probationem dominij. in l. quidam in suo. nu. 5. ff. de condi. insti. 138
- 1 fama sequens tollit effectum famæ præcedentis. in l. sed & si lega. §. de eo autē. nu. 2. ff. de peti. hære. 166
- 1 famosi, & alij qui non habent ius testificandi, nec accusandi, qualiter admittantur. in l. in quætionibus. nu. 1. ff. ad l. Iuliam maest. 154
- 8 familiaris quando accusare possit dominum domus. in l. pen. nume. 1. C. qui accu. non poss. 118
- 7 familiaris si definit esse familiaris, quando testificetur, in l. 2. n. 5. C. de testib. 130
- 6 familiaris pro modico furto non potest conueniri actione furti, sed actione vi bonorū raptorū. in l. prator. §. & generaliter. n. 2. ff. vi bonorum raptorū. 126
- 8 familiaris vni decurionum potest finitio officio esse familiaris successoris l. ex agentibus. nu. 2. C. de prin. lib. xij. 52
- 4 familia appellatione non veniunt agnati, nisi ex communi vsu ita intelligeretur. in l. cum ita §. in fideicommissio. nu. 4. ff. de leg. 2. 31
- 8 familia, dictio in iure accipitur pro substantia, in l. in suis. nume. 3. ff. de liber. & posthu. 80
- 8 familia appellatio quando referatur ad rem, & quando ad personas. in l. fin. nu. 5. C. de verbo. signifi. 39
- 6 familiae tot dicuntur, quot filij remanserunt ex aliquo. in l. cū ratio. §. si plures. nu. 2. ff. de bo. dam. 111
- 3 familia vna appellatur vna domus. in l. j. §. si vir. nu. 2. ff. ad Silla. 165
- 6 Quilibet de familia potest prohibere aliquem ne domum ingrediatur: & si ingreditur, habet actionem ex lege Cornelia. in l. lex Cornelia. §. itaque. nu. 1. ff. de iniur. 128
- 6 Familia impediēs capere malefactorem, tenetur lege Iulia, de vi. in l. in furti. §. ope. nu. 5. ff. de fur. 117
- 1 Familia vnius ex duobus dominis si delinquit, alius cognoscit, & bona ipsius familiaris diuiduntur. in l. qui iurisdictioni. num. tertio, ff. de iurisdictioni. omn. iudi. 117
- 5 Aliquem esse de familia alicuius, probando quod eum associat vt famulus, & ei seruit vt famulus, in l. j. §. familia. nu. 5. ff. de publ. & vestigalib. 46
- 5 Famulus liber, qui delinquit, si exhibetur a domino, tenetur ipse suo iure, & dominus liberatur, in l. j. §. quod non iussit. nu. 1. eo. tit. eod. 46
- 2 Famulus infirmus an debet habere salariū pro tempore infirmitatis. in l. si vno. §. item. numero 8. ff. locati. 123. & in l. Opere testan. ento, numero 1. ff. de vsu. le. ga. 66
- Famulus qui fuit infirmus, si pro tempore quo fuit infirmus vult seruire tanto tempore, & habere integram mercedem, an possit. ibi. nu. 9. 63
- 4 famulo qui tribus scholaribus seruiebat, si duo recesserunt, an debeat diminui salariū. in l. Seio. nu. 1. ff. de annu. leg. 63
- 2 Famulus expulsus a domino, vt pro eo testificetur, quando videatur verè, vel si et expulsus. in l. vir mulieri. nu. 1. ff. de dona. inter vir. & vxor. 150
- 5 Famuli debet nominari, quā testis petit nominari omnes de familia, vt de nomine recoret. in l. cū si exhibuissent. §. ante autem. nu. 2. ff. de publ. & vestig. 46
- 8 Famulus pro seruo accipitur. in l. iubemus. numer. primo, C. de prapo. sac. cub. lib. xij. 49
- 3 famulo nihil impossibile iniungi debet. in l. Titius. §. si tanta. nu. 1. ff. de excus. tu. to. & cur. 74
- 8 Fatalia quæ currant appellanti in appellatione prosequenda, in l. tempora. n. 1. C. de temp. app. 83
- 8 Fatalia non currunt ad appellandum si stat per iudicem. in l. item si appellatio ne. nu. 1. & 3. eo. tit. 84
- 9 Fatalia duo in causa appellationis, hodie ex causa constituuntur. in auth. de his qui ingre. nu. 1. & 6. 25
- 8 Per cursum omnium fatalium non datur reparatio etiam ex iusta causa impedi menti. in l. nemo arbitretur. nu. 1. C. de temp. app. 83
- 4 Fautore religionis in dubio intelligitur hoc quod est maius. i. l. Titio. §. Scia. n. 1. ff. de au. & arg. leg. 89
- 7 Fauris causa introductum, non debet in odium retorqueri in l. plures. nu. 4. C. de fide instr. 137
- 7 Federicus Imperator fuit auctor constitutionis, Cassa & irrita, qui postea fuit damnatus de hæresi, in dicta constitutione cassata. nu. 1. 13
- 8 Fecunda potest esse testis in codicillis. in l. si quis agere. nu. 7. C. de codic. fol. 37. & in auth. de test. imper. nu. 6. 45
- 8 Fecunda quæ possessionem rei alienæ inuasit, punitur constitutione l. si quis in tantam. C. vnde vi. Si verò rei suæ, an possit pretendere ignorantiam dictæ constitutionis, si quis in tantam. ibi. nu. 4. & 6. & 16. 92
- 7 Fecunda, quando cogantur edere rationum libros. in l. j. nu. 4. C. de eden. 36
- 6 Fecunda possunt esse in collegiis, quæ celebrantur, vt dentur eleemosinæ. in l. sodales. nu. 17. ff. de colleg. illic. 137
- 9 Fecunda non potest arrogare, nisi sibi concedatur a principe. in §. fecunda. nu. 1. ff. de adopt. 85
- 9 Fecunda an possit esse executrix testamenti. in auth. vt lic. matr. & auia. nu. 2. 48
- 9 Fecunda possunt esse testes in testamento inter liberos: & etiā in diuisione, quæ fit per patrem inter filios. in §. & hoc sepe. n. 2. in auth. de trien. & semis. 18
- 6 Feni vindemiarum, vel messium, non seruantur in causis carceratorum. in l. custodias. nu. 3. & 4. ff. de publi. iud. 142
- * Feni messium, vel vindemiarum hodie secundum statuta Italia non porriguntur ad causas criminales. nu. 4. ibi. 142
- 8 In ius vocari potest tempore feriarum, messium vindemiarum non occupatus circa messes, vel vindemias in l. j. nu. 2. C. de agric. lib. 11. 37
- 1 Feni sunt tantummodo iudicia ad iudicia iudicialibus. in l. diuus. num. 1. ff. de feriis. 70
- Feriato tempore, quæ expediri possint. ibi. nu. 2. 70
- 1 Feriato tempore potest fieri testium examinatio. in l. 2. §. item si cui. n. 6. ff. si quis in ius voc non ierit. 59
- Feria in causis, in quibus procedit summarie sine strepitu, & figura iudicij, an sint. l. i. nu. 10. 10
- 1 Feriato die processus factus in contumacem suspectum, tenet. in l. 2. num. 2. ff. de feriis. 70
- 7 Feni an eximantur de dilatione. in l. siue pars. nu. 3. C. de dila. 99
- 1 Feni introductis in honorem Dei renunciari non potest. in l. si feriat. nu. 2. ff. de arbitr. 148
- 1 Factis renunciari potest extra iudicium. in l. 1. §. sed si prator. nume. 2. & 4. ff. de feriis. 70
- Feriarum renunciatio simpliciter intelligitur de presentibus. ibi. nu. 3. 70
- 5 Feriarum inductarum in honorem Dei solennitas potest tolli per legem. in l. si. lius familias. nu. 5. ff. de dona. 55
- * Ferraria, & Marchia sunt in patrimonio beati Petri. in l. j. §. cum vrbem. n. 4. ff. de off. praf. vrb. fol. 31
- 5 foetus pecorum est in fructibus industrialibus. in l. sequitur. §. fructus. nu. 3. ff. de vsucap. 80
- 8 feudatarius, vel emphyteuta, licet proprio nomine possideant, possident tamē contemplatione alterius. in leg. 2. numero primo, C. de prescript. xxx. vel xl. anno. 59
- 8 feudatarius, qui facit alium feudatarium, non possidet. in l. vna. §. ac satisfactio. nis. nu. 10. C. vt i poss. 95
- 5 feudatarij & vassalli non possunt iurisdictionem non sui iudicis prorogare sine consensu domini. in l. j. §. & post operis nume. octauo, ff. de oper. noui nū cia. 6
- 8 feudatarius & emphyteuta, an teneantur ad collectas. in l. 1. nu. 4. & 6. C. de an. no. & trib. lib. x. 11

Index singularium materiarum

- 3 Si in feudo auito vnus fratrum comisit scelerem, & amisit feudum, dominus remittit: an videatur de nouo datum, an remaneat auitum, q̄ remanet. in l. qd̄ dicitur. nu. 9. ff. de impen. in re. d. o. fac. 30
- 7 feudum ingredientis monasterium, quando in ipsum monasterium transeat. in repet. in auth. ingressi. nu. 44. C. de sacrosan. eccl. 16
- 8 feudum alienatur inuito domino, quando emptor vult subire omne onus quod sustinebat primus feudatarius. in l. murileguli. num. secundo. C. de murileg. li. br. ii. 31
- 1 feudum est contractus nominatus. in l. iuris gentium. §. quini. mo. num. 16. ff. de pac. 81
- 5 feudum potest accipi in causam iudicati ex secundo decreto, in l. si finita. §. si de vectigalibus. nu. 5. ff. de dam. infec. 33
- 4 Concesso fundo duobus fratribus in feudum, vt præstet quarterium bouis, & quatuor operas, quomodo intelligatur. in l. si pluribus. numero octauo. ff. de legat. 2. 33
- 4 feuda, quæ transeunt ad filios, si sunt hæredes, veniunt in petitione hæreditatis, & idem in emphyteusi, in l. vt iurisiurandi. §. si liberi. numero quinto. ff. de oper. libe. 172
- 6 feudum, an publicetur vassallo delinquente, in l. cum ratio. §. si in libertinum, nu. 1. ff. de bo. dam. 191
- 6 feudum, an transeat in ecclesiam ingressu feudatarij in monasterium, in auth. de aliena. nu. 10. 51
- 4 feudum non potest pignori, in l. qui habebat. nu. 3. ff. de leg. 3. 62
- 3 feudum datum scholari reuerso de studio per baronem, quando possit reuocari scholare existente ignorante, in l. Nefennius. num. quarto. ff. de excusa. tut. & curato. 72
- 6 feudum concessum aduocato, quando debeat ei hæredibus, in l. cōtinuus. §. si ab eo. nu. 2. ff. de verb. ob. 52
- 1 feudum non venit in iudicio petitionis hæreditatis. in l. item videndum. §. nūc videamus. nu. 1. ff. de peti. har. 165
- 9 feudum non transit ad foeminas. §. in emphyteusim. nu. 1. in auth. de non alie. aut permur. 12
- 4 * feudum concessum tibi tuisque hæredibus, intelligitur de filiis, in l. ex facto. §. si quis ita. nu. 2. ff. ad Trebel. 137
- 4 feudum ex his causis reuocatur ex quibus legatum, in l. si inimicitia. nu. 1. ff. de his quib. vt indig. 105
- 8 feudum cōcessum alicui pro se, & filiis transit ad adoptiuos. in l. cū adoptiuū. nu. 1. C. de decu. lib. x. 16
- 4 feudum, vel emphyteusis si conceditur duobus, an inter eos habeat locum ius accrescendi, in l. re coniuncti. nu. 66. ff. de leg. 3. 61
- 4 feuda nō veniunt in restitutione fideicommissi. in l. si patroni. nu. 3. ff. ad Trebel. 141
- 6 * fiat quid à quo, nihil refert dūmodo fiat, in l. cū seruus. numer. 1. ff. de verb. obligat. 36
- 8 fictio, quæ retrahitur, nō requirit duo extrema habilia in his, quæ fingit per quandam consequentiam, in l. si. nu. 10. C. de sen. pal. 124
- 1 * fictio est super certo, cum fingatur contra veritatem, in l. non est verisimile, nu. 4. ff. de eo quod met. cau. 127
- 7 Vbiunque aliquid potest fieri, non recurrimus ad fictionem, in l. non dubium. n. 15. C. de legi. 27
- 5 fictio translatiua non procedit, nisi ambo extrema sint habilia, in l. si qui pro emptore. nu. 3. ff. de vsucap. 23
- 1 fictio priuatiua, quæ fingit non esse illud, quod est, regulariter non habet locū in his quæ sunt iuris, sed in his quæ sunt facti. in l. si vnus. §. pactus. numer. 23. ff. de pac. 87
- 5 fictiones plures, an & quando circa idem concurrere possunt. in l. si is qui pro emptore. nu. 96. & 71. ff. de vsucap. 96
- 3 fictiones duæ habentes originem ex diuersis, poterunt concurrere, in l. gerit. nu. 35. ff. de acq. hæz. 158
- 5 fictio quid sit, & eius species. in l. si qui pro emptore. nu. 21. cū sequent. ff. de vsu cap. fol. 194. & l. siue possidetis. nu. 10. in 2. lect. C. de proba. fol. 127. & l. nec vti lem. nu. 4. ff. ex quib. cau. maio. 96
- 3 fictio & veritas, si circa idem concurrunt, quæ earum præualeat. in l. j. hoc autem. nu. 3. ff. ad Sille. 165
- 1 fictio cessat, vbi cessat æquitas. in l. nec vtilem. nu. 1. ff. ex quib. cau. maio. fo. 141. & l. si is qui pro emptore. nu. 2. ff. de vsuca. 93
- 5 fictio vniuersaliter fingitur in his, quæ sunt facti, raro vel nunquam in his, quæ sunt iuris, ibi. n. 3. & l. si qui pro emptore. nu. 29. 32. 38. 41. & 42. ff. de vsuc. 95
- 2 fictio postliminiij, vt locum habeat, quid requiratur, ibi. nu. 5. 93
- 2 fictio non habet locum, si non reperit rem super qua figat pedes, in l. necessario. nu. 3. ff. de peri. & com. rei ven. 114
- 7 fictio est semper super certo, in l. si filius. nu. 2. C. de peti. hæz. 107
- 3 An possit fingi quod est impossibile de natura. in l. Gallus. §. si eius. nu. 4. ff. de libe. & posth. 96
- 6 fictio non fingit, nisi super facto. in l. verum est. nu. 1. ff. de reg. iur. 237
- 3 fictio, quæ est idem quod præsumptio iuris, & de iure, non patitur probationem in contrarium, in l. si duo. nu. 1. ff. de acq. hæz. 150
- 2 fictio legis porrigit se ad id, ad quod porrigitur lex natura, in l. ite quæritur. §. qui impleto. nu. 14. ff. loca. 112
- 2 fictio, qñ plus possit quam veritas. in l. eius qui. n. 5. ff. si certum petatur. 20
- 5 Ad fictionem recurritur, quando fictio illa haberet effectum iuris, secus si non haberet, in l. j. si vir. nu. 1. ff. de acq. poss. 75
- 4 fictio re precepta, nō retrahitur, in l. in ratione. §. si seruus. nu. 2. ff. ad leg. Falcid. 124
- 5 Fictio translatiua, quando fingitur de vna re ad aliam, inducit fictionem prout ad factum refertur: si ad ius, veritatem. in l. si is qui pro emptore. nu. 65. ff. de vsucap. 96
- 5 fictio hæc, quando fingitur de loco ad locum, quid operetur. ibidem, numero 66. 96
- 5 Fictiois introducendæ causa fuit æquitas. ibi. nu. 67. 96
- 5 * Fictio in translatiua sufficit quod in extremo à quo sit habilitas facti, licet non sit habilitas, vel capacitas iuris, ibi. nu. 62. 96
- 5 fictio recipit extensionem passuam. in l. j. §. lex fal. n. 1. ff. ad leg. Falc. 122
- 4 fictio translatiua non habet locum super re precepta: & quando requirat re extare. in l. si is qui pro emptore. nu. 53. ff. de vsucap. 96
- 5 fictio translatiua cum fingit de vna persona ad aliam fingendo super his, quæ sunt meri facti fingit ex necessitate. ibi. nu. 53. 96
- * Idem de consistentibus de iure & de facto, prout refertur ad factum. ibi. 96
- 6 * Fictiones duæ, quando possint circa idem concurrere: remissive. in l. si seruus cōmunis Mæuij. n. 1. de stipul. fer. 69. & in l. sub cōditione. n. 3. ff. de solut. 81
- 5 fictio inductiua est in re certa non existenti possibili pro existenti à iure facta assumpto. in l. si is qui pro emptore. nu. 26. ff. de vsucap. 95
- 5 fictio inductiua, q̄ habeat locum in his, quæ sunt meri facti, ibi. nu. 27. 95
- 5 fictio inductiua, & fictio priuatiua nō requirit duo extrema habilia, sicut fictio translatiua, ibi. nu. 28. 95
- 5 fictio inductiua, q̄ est inductiua in subsidium ibi. nu. 30. 95
- Ea quæ possunt fieri secundū veritatē, quod non possint fieri secundū fictionem. ibi. 95
- 5 fictio priuatiua est in re existenti possibili non existerē pro non existente à iure facta assumptio. ibi. nu. 37. 95
- 5 fictio translatiua, licet requirat duo extrema habilia, tñ sufficit q̄ extremū ad quod sit habile in potentia, licet non in essentia. ibi. nu. 8. & 28. & 52. 95
- 5 fictio postliminiij, q̄ non habet locū in possessione, quæ habet multum facti, & parum iuris: vt est illa, quam per nosmetipsos possidemus, ibi. nu. 12. 95
- 5 fictio postliminiij, q̄ habeat locum in possessione, quæ habet multum iuris, & parū facti, vt est illa, quam habemus per filios & seruos nostros, ibi. num. 13. 95
- 5 fictio postliminiij, & legis Cornelie, an habeat locū in possessis pseruum, filium, aut colonum ante captiuitatem dñi ex causa non peculiari. q̄ non, ibi. n. 15. 95
- 5 fictio legis Cornelie, an procedat in possessis per seruum, aut filium post captiuitatem domini ex causa peculiari: q̄ non, ibi. n. 17. 95
- 5 fictio postliminiij, vel legis Cornelie, quando operetur citra possessionem, vel vsucapionem ponitur plena distinctio. ibi. 95
- 5 fingi non potest super eo, quod est impossibile, ibi. nu. 22. 95
- 5 fictio est introducta à iure gentium, item à iure ciuili introducta: etiam per statuta, & consuetudines, ibi. nu. 23. 95
- 5 fictio ab homine induci non potest. ibi. nu. 24. 95
- 5 fictio translatiua, seu est intensiua, est in re certa vno modo existenti, pro existenti, alio modo possib. à iure facta assumptio. i. l. si is qui pro emptore. n. 43. de vsu. 95
- 5 fictio, vt hæc plurimum circa quatuor operatur. ibi. 95
- 5 fictio translatiua fingens de tempore ad tempus, potest super his, quæ sunt meri facti fingere æquitatem suadente, ibi. nu. 44. 95
- 5 fictio hæc, quod etiam fingat circa ea quæ sunt meri iuris. ibi. num. 45. 95
- Item fingit in his quæ sunt iuris & facti. ibi. num. 46. 95
- 5 fictio non porrigit se ad id, quod natura non porrigit se, in l. rebus, §. item qui precario. num. 3. ff. de preca. 149
- 5 fictio an facit qui facit penali. in l. si pater. n. 1. ff. de his quæ in frau. cred. 130
- 4 fingi super re quæ non est, licet non possit, tamen aliquid retro non esse fingi potest. in l. quædam. num. 1. ff. de reb. dub. 100
- 2 fingitur super facto aliquid, quod factum nunquam fuit. in l. solutum. §. soluta. num. 3. ff. de pigu. actio. 81
- 5 fingi quare non possit in his quæ sunt facti. in l. cum hæredes. §. in his. num. 1. ff. de acquir. posses. 85
- 1 fictibilis nō pōt accusare secātes fructus in possessione, quā tenet ad affectū vigore statuti punientis robantē rem alienam, in l. si fur. nu. 3. ff. de vsufr. 178
- 8 fictum annuatim recipiens ab aliquo per longū tēpus pro fundo, pro quo soluens non potest ostendere qualiter illum teneat, nisi probando solutionem: an sibi præiudicet, in l. quicunque. nu. 4. & 8. C. de apoch. pub. lib. x. 14
- 4 Fideicommissum relictum ad diem incertū, potest ante diem restitui. in l. post mortem. num. 1. 2. & 5. C. de fideic. 41
- 4 fideicommissi onere non potest grauari, qui non habet commodum pecuniarium. in l. planē. §. qui testamento. num. 1. ff. de leg. j. 22
- 4 fideicommissum potest relinqui, à succedentibus ab intestato pupillo, quod ex pirat adueniente pubertate, in l. si Titio. §. sicuti. num. 1. ff. de leg. j. 22
- 4 Fideicommissum quando non deficit per liberos, non restituitur statim, sed expectatur mors naturalis, in l. si ex facto. num. 2. ff. ad Treb. 136
- 4 Fideicommissum vniuersale, & particulare, quomodo differant. in l. j. num. 8. ff. de legat. j. 2
- 4 Fideicommissum vniuersale, ante restitutionem vadit ad hæredes. in l. cogi. §. idem metiamus. num. 1. ff. ad Trebel. 136
- 4 fideicommissum si est ademptum ex dispositione testatoris expressa, legatum non remanet penes grauatum, sed videtur ademptum, in l. filio. §. matri. num. 1. ff. de adim. lega. 96
- 8 Fideicommissum conditionale relictum ab ascendētibz, non transmittitur ad descendentes fideicommissario defuncto, conditione pendente, in l. vnic. num. 4. C. de his qui ante apertab. 50
- 6 Fideicommissa tacita deteguntur per confessionem, in l. non intelligitur. §. tacita. num. 3. ff. de iure ff. 209
- 8 fideicommissum tacitum quando dicatur. in l. j. num. 8. C. de dil. lib. x. 9
- 4 fideicommissum potest imponi donationi causa mortis, in l. cum pater. §. corū. num. 1. ff. de leg. 2. 41
- 4 Fideicommissum iniunctum filio si decesserit sine filiis, vel filij eius, an valeat, si filius decessit cum filiis, seu filij filiorum sine filiis, in l. sed & si. num. 2. ff. de lega. iij. 48
- 4 Fideicommissum non solum ex verbis, sed etiam ex mente inducitur, in l. pater filium. §. pater. num. 1. ff. eod. tit. 54
- 4 Fideicommissi iure id, quod quis habet, venit in restitutione Treb. in l. liberti. §. filium. num. 1. de annu. leg. 65
- 3 fideicommissum vniuersale non continetur appellatione hæreditatis, ibi. nu. 5. 65
- 3 fideicommissum, videtur in dubio relictum ad ipso filio impubere instituto, licet delinquatur post mortem, in l. cohæredi. §. quod si hæredem, num. 2. ff. de vulg. & pup. 131

- 7 fideicommissum dicitur conditio in l. j. nu. i. C. de pac.
 4 fideicommissum quod habet quis ex sententia erronea, non venit in restitutionem fideicommissi, in l. debitor. §. ea quæ. nu. 2. ff. ad Trebel.
 Quod peruenit ad heredem, ut ad heredem venit in fideicommissum. ibi. nu. 3.
 4 fideicommissa vniuersalia sunt ex æquata legatis vniuersalibus, nō vniuersalia particularibus: in l. j. nu. 5. & 8. ff. de leg. j.
 fideicommissum vniuersale relictum Fratribus minoribus non valet, sed, particularare relictum sic. ibi. nu. 9.
 4 fideicommissum an possit relinqui ab eo, cui donatur inter viuos. in l. si mulier. nu. 1. ff. de leg. iij.
 4 fideicommissum relictum fratribus sub nomine appellatio, pro hereditaria portione debetur, in l. Lucius. §. Marcia. nu. 1. ff. ad Trebellianum.
 8 fideicommissi onere grauari quādo possit ille, cui aliquid commodi affertur. in l. j. nu. 3. C. commu. de leg.
 4 fideicommissum relictum filio familias ita, ut ad eum perueniat, videtur dilatum in tempus existentie sui heredis. in l. vbi pure. nu. 1. ff. ad Trebel.
 4 fideicommissi dies non cedit per ingressum religionis, nisi ingressus sit quis religionem Fratrum Minorum, in l. cū pater. §. hereditate. nu. 3. ff. de leg. iij.
 3 fideicommissum, vel relictum à substituto exheredati, quando valeat, in l. moribus. §. interdu. nu. 1. ff. de vulg. & pup. subit.
 4 fideicommissum qualiter potest esse dubium, si non est dubium de testamento, in l. ille à quo. §. si de testam. nu. 3. ff. ad Trebel.
 4 fideicommissum relictum patrono, nullo iure est debitum ultra legitimam portionem. in l. patronus. nu. 1. ff. eo.
 4 fideicommissum transmittitur ad heredes, licet hereditas non adita non transmittatur. in l. à testatore. nu. 4. ff. de condi. & demon.
 4 fideicommissum vniuersale ante restitutionem, transmittitur ad heredem. l. cū filio. nu. 12. 13. & 15. ff. de leg. j. §. l. cum secundum, num. 1. & 2. C. de fideicō. fo. 41. & l. si in persona. nu. 1. C. eo.
 4 fideicommissum relictum à duobus cum expressione nominis collectiui, debetur, etiam si in persona ultimi tantum conditio extiterit, si persona non superest, quæ ex præsumpta voluntate defuncti excludat, in l. heredes. §. cum ita. num. 1. ff. ad Trebel.
 4 fideicommissum vniuersale si relinquatur filio, per hoc non dicitur institutus in l. si emancipatus. nu. 1. ff. de bo. poss. contrab.
 4 fideicommissum relictum animo compensandi, non inducit petitionem, in l. si deicommissa. §. item si quis. nu. 1. ff. de leg. iij.
 4 fideicommissum pure & simpliciter à patre, vel domino, filio, vel seruo hereditibus institutus, an valeat: quia intelligatur tacita conditio, cum erunt sui iuris in l. cum filio. nu. 2. & 4. ff. de leg. j.
 4 Id quod capitur ex substitutione pupillari, an veniat in fideicommissum. in l. Marcellus. §. quidam. nu. 6. ff. ad Trebel.
 In fideicommissum venit id, quod ad aliquem venit iure accrescendi. ibi. nu. 7.
 4 venit ad aliquem ex vul. substitutione, quando veniat in fideicommissum. ibi. nu. 8.
 In fideicommissum an veniat id, quod ad aliquem deuenit ex substitutione copediosa. ibi. nu. 9.
 4 fideicommissum relictum post mortem omnium ab ultimo descendente, videtur esse relictum. in l. codicillis. nu. 1. ff. de vul. u. leg.
 3 fideicommissum non debetur homini libero hereditate non adita. in l. neque enim. §. cum miles. nu. 1. ff. de test. mil.
 4 fideicommissum vniuersale conseruatur, per auth. ex causa. C. de libe. prate. in l. peculium. §. Titio. nu. 1. ff. de leg. 2.
 3 fideicommissa sibi aliterbens, si est præsens, vel acceptat tempore testamenti non potest postea recusare, in l. lex sententia. n. 5. ff. de testa. tute.
 4 fideicommissum vniuersale non venit quod quis extra iudicium defuncti percipit, in l. cum quis. nu. 2. ff. de do. præleg.
 4 fideicommissum pbari potest per coniecturas. in l. cū pponeretur. num. 2. ff. de leg. 2.
 4 fideicommissum vniuersale æstimatur quantum valet tota hereditas in l. Marcellus. num. 1. ff. ad Trebel.
 3 fideicommissum reuocatur per supervenientiam liberorum quādo quis nō cogitabat in perpetuum habere filios. in l. j. nu. 10. ff. de iur. codicil.
 4 fideicommissarij primj nō pōt cogere heredem adire sine secundo hæpōd eū nō sit remissa. 4. hereditatis, in l. si patroni. §. qui fideicommissa. nu. 1. ff. ad Trebel.
 4 fideicommissarius secundus potest cogere heredem primo repudiante. ibi. nu. 3.
 3 fideicommissarius vniuersalis quo casu habeat rei vindicationem etiam restitutione non facta, in l. si duobus. §. si autem. nu. 4. C. communia de leg.
 3 fideicommissarius in casibus, i quibus actiones transeunt sine restitutione, hēt remedium. l. si. C. de edic. diui. in l. sancimus. §. cum aut. nu. 7. C. ad Trebel.
 9 fideicommissarius hēt similitudinem cum heredem: & est hæres in effectu, intellige vtiliter in §. in ordinatum, num. 1. & 3. in auth. de hered. & falcid.
 9 fideicommissarius vniuersalis potest facere inuentarium si hæres non fecit. Et ad quid sibi proderit, in l. in ratione. §. quod vulgō dicitur. nu. 10. ad l. falcid.
 12. in §. finem. nu. 9 in auth. de hered. & falcid.
 4 fideicommissarius de legatis particularibus ab herede relictis, an detrahat falcidiam. in l. lex affe. num. 1. ff. ad Trebel.
 fideicommissarius primus si restituit secundo fideicommissario, an ius fideicommissariæ hereditatis remaneat apud primum, quod non. ibi. nu. 3.
 4 fideicommissarius vniuersalis decedens ante aditam hereditatem q̄ transmittitur deliberandi. in l. cum filio. nu. 14. ff. de leg. j.
 4 fideicommissarius si decedit ante factā restitutionem, an restitutio possit fieri eius heredi. in l. apud lul. §. vtrum. nu. 1. ff. ad Trebel.
 3 fideicommissarius vniuersalis, quando sit legitimus contradictor. in l. si. nu. 22. C. de edic. diui. Adria. tol.
 4 Quæ non transeunt in heredem extraneum, nō transeunt in fideicommissarium in l. si patroni. n. 2. ff. ad Trebel.
 4 fideicommissarij si agunt fideicommissi hereditatis petitionem, & cōuēt nō possunt deat, tūc filij superueniētes impedit executionem, i lura tñ. §. quoties. n. 2. ff. eo.
 3 fideicommissarius vniuersalis quādo habeat tempus ad liberandum. in l. j. ait prætor. nu. 3. ff. de iure delibe.
 4 fideicommissarius vniuersalis pōt facere inuentarium ex persona sua, ibi. n. 4.
- 41 4 fideicommissarius habetur loco heredis, in l. postulante. §. sed & in huiusmodi. nu. 4. ff. ad Trebel. 140. & in l. si hæres. nu. 1. ff. eo.
 4 fideicommissario qualiter consulatur in casu legis, quæ filium. ff. vt legat. no. cau. ibi. nu. 3.
 4 fideicommissarius vindicare potest alienata, in l. Marcellus. §. res quæ, num. 4. ff. ad Trebel.
 3 fideicommissarij constituti in testamento nullis aliis datis heredibus, habent loco heredum, in l. Centurio. nu. 21. ff. de vulg. & pup.
 4 fideicommissarius, an detrahat quartam, in l. j. §. de quo. nu. 1. ff. ad Trebel.
 4 fideicommissarius secundus cogit primum heredem adire, & restituere, in l. cogi. §. si ego. nu. 2. ff. eod. tit.
 4 fideicommissarius quā dicatur legitimus contradictor, in l. filiā. nu. 1. ff. eod. tit.
 7 fideiussor si antequam fideiuberet, protestatus sit creditori, q̄ nō intendebat fideiubere, & fideiussor an obligetur, in l. pacta nouissima. nu. 6. ff. de pac.
 2 fideiussor, qui iurauit quando possit recipere à reo principali, in l. duobus. §. 2. fideiussore. nu. 2. ff. de iureiur.
 fideiussor, ut habeat actionem mandati contra reum, debet docere se verè soluisse, ibi. nu. 3.
 7 fideiussor potest intentare restitutionem, quādo minor voluit eam impetrare, in l. si. nu. 8. C. de fideiuss. mino.
 6 fideiussor de iudicato soluendo, an teneatur perempta instantia: & an post appellationem, in l. Græc. §. & post. nu. 1. ff. de fideiuss.
 6 fideiussor non potest teneri in grauiorem causam: quā reus principalis, in d. l. Græc. §. illud commune. nu. 1. ff. eod.
 fideiussor, qui promissit xx. cum principalis x. promississet, nō obligatur, ibidem numero 2.
 6 fideiussor in obligationibus facti, in quibus ex sua mora teneri non potest, nō potest pœnam promittere, in l. hi qui. nu. 13. ff. de fideiuss.
 fideiussor si renūtiavit in exceptionibus sibi ex persona sua competentibus, teneat renuntiatio si competunt ex persona principalis, ibi. n. 14.
 fideiussor quando in veritate est principalis, & ad eum principaliter negotiū spectat, quando possit in plus teneri. ibi. n. 15.
 6 fideiussorem se negans, an perdat beneficium diuisionis: quod operentur illa verba, Nego narrata, prout narrantur, in l. si dubitet. §. ita demum. nu. 1. ff. de fideiuss.
 7 fideiussor, an sit idoneus testis pro principali. in l. omnibus, in 2. lectu. nu. 6. C. de testi.
 6 fideiussor iudicatum solui, executione facta contra ipsum, pōt contra principalem impetrare executionem sine processu ordinario. in l. j. nu. 4. ff. iud. iura.
 6 fideiussor iudicatum solui perit instantia perempta, in l. cū lite. n. 1. ff. eo. tit. ibi.
 6 fideiussor pro pupillo naturaliter obligato, non habet actionem contra pupillum: sed si pro pupillo ciuilitè & naturaliter obligato, vel facto locupletiore. in l. Marcellus. nu. 1. de fideiuss.
 fideiussor intercedens pro minore, quā teneatur vtiliter, & quā non, ibi. nu. 3.
 fideiussor potest intercedere pro eo, qui tenetur officio iudicis. nu. 4.
 fideiussor intercedens pro pupillo tutore auctore habet actionem mandati contra pupillum: l. cū pup. illi habeat restitutionem in integrum aduersus dictam actionem, ibi. nu. 6.
 fideiussor intercedens pro furioso & prodigo, an teneatur: & si teneatur, an restituitur, ibi. nu. 7.
 fideiussor potest conueniri principali non discusso, quādo principalis de iure, vel de facto non potest discuti. ibi. nu. 8.
 6 fideiussores plures si intercedunt diuersis temporibus vnus non videt intercedere cōtēplatione alterius. in l. si stipulatus. §. si ex duobus. n. 2. ff. de fideiuss.
 9 fideiussor de iudicio sili, quādiu sit obligatus. in §. illud quoque. nu. 17. in auth. de exhib. reis.
 fideiussor de iudicio sili nō tenetur certam quantitatem promittere. ibi. n. 18.
 7 fideiussoris persona requiritur in pratoriis stipulationibus. in auth. offeratur. nu. 8. C. de litis contestat.
 3 fideiussor, q̄ fuit præsens, & scriptus fideiussor p̄ cōdensatione soluenda, si nō cōtradixit, obligatur, in l. cum ostendimus. nu. 1. ff. de fideiuss. tut. & curat.
 6 fideiussor in his, quæ emergunt tpe stipulationis contractæ ex persona sua, non potest in plus teneri quā principalis: sed in his, quæ emergunt postea sic ex sua mora, l. si testamento. §. quasitum est. nu. 1. ff. de fideiuss.
 8 fideiussor officialis conuenitur non excusso principali. in l. prima. n. 3. C. de decur. lib. x.
 6 fideiussor succedens fideiussori beneficio inuētarij, nō pōt vti beneficio inuētarij, & obligatio nō est extincta. in l. Stichus. §. q̄ vulgō. num. 4. ff. de solutio. 90.
 6 fideiussor potest accedere pro reo qui solo iudicis officio conueniri potest, in l. cum quis. §. si quis. nu. 1. ff. de solu.
 fideiussor potest accedere pro eo, qui restitutus est mera iustitia, nō p̄ eo, qui est restitutus ex mera misericordia ibi. nu. 2.
 6 fideiussor debitoris decedentis sine herede tenetur de æquitate, quā desit esse spes aditionis, & de rigore hereditate iacche, in l. Stichus. nu. 3. ff. de sol.
 6 fideiussor succumbens in actione mandati, recuperabit sumptus litis à reo, & iudicio pendente poterit pecunias pro expensis petere, in l. exceptione. nu. 10. ff. de fideiuss.
 8 fideiussorem non dicitur dare, qui dat fideiussorem priuilegiatum, in l. si. nu. 2. C. de prato. agen. lib. xij.
 6 fideiussor, an possit statim agere, cum se obligauit per instrumentum gaurenti græ, in l. fideiussor. nu. 1. ff. de fideiuss.
 6 fideiussor accedens venditioni rei sacræ, vel liberi hominis, quādo obligetur: quando venditioni rei minoris, in l. cum lex. nu. 1. ff. de fideiuss.
 7 fideiussori datur dilatio, ut denuntiet domino, ut ab eo instituat, in auth. quæ in prouincia. nu. 7. C. vbi de crimi. agi. opor.
 2 fideiussor potest soluere de substantia principalis. in l. si procurator. §. si ignorantes. nu. 1. ff. man. fol. 203. & in auth. si captiuus. nu. 3. C. de Episc. & cle. fol. 23. & in auth. ut cum de appell. cogno. §. si vnum. nu. 3.
 fideiussor, an teneatur appellare, & appellationem prosequi, ibi. nu. 3.
- 9 fideiussor

Index singularium materiarum

- 9 Fideiussor quando possit conueniri per creditorem, qui pignus habebat: vel pignus primo vendi debeat, in auth. de fideiussori. nu. 14. 7
- 6 Fideiussores dati per conuentum suo nomine, si postea facit procuratorem in iudicio non liberantur, in l. si ante acceptum, nu. 5. ff. iudi. solui. 102
- 6 fideiussor potest appellare à sententia lata contra principalem, in l. sententia. num. 2. ff. de appell. 197
- fideiussor venditoris, emptore victo, potest appellare, ibi. num. 4.
- 9 fideiussori præsenti datur dilatio ad reū pñtandū, in auth. de fideiuss. nu. 1. & 3. 7
- 9 fideiussor pro dote dāda, constitui pōt, in §. est quoq; nu. 1. in auth. de nup. 19
- 6 fideiussor dicitur verbis tantum obligari, in l. stipulationū. §. satis acceptio, num. 1. ff. de verb. obl. 9
- 6 * Fideiussor & mandator, in quo distent, in rub. nu. 1. ff. de fideiuss. 64
- 6 * Fideiussor potest accedere obligationi quæ ex maleficio nascitur, in l. 1. nu. 1. ff. de fideiuss. eod.
- 6 * Fideiussor quando possit ciuili obligationi accedere. ibi. nu. 3.
- 6 * Fideiussorem inhabilem dās, vt dicatur satisfecisse, an distinguatur siue sciue rit, siue ignorauerit, in l. qui satisfecisse, nu. 7. & 9. ff. de fideiuss. eod.
- 6 * Fideiussor si promittit æstimationem, & principalis promittit decem corbas frumenti, an valeat, in l. si ita fideiussorem, nu. 1. ff. de fideiuss. 70
- * Fideiussor potest promittere æstimationem, qñ principalis promittit factū, in l. stipulatus es, nu. 1. ff. de fideiuss. 70
- 8 * fideiussor, in criminalibus debet dari per reum, aliās retinetur in carceribus, in l. eos qui. §. super his. C. de appell. 80
- 6 fideiussores etiam separatim accepti habent beneficium diuisionis, in l. si plures, nu. 1. ff. de fideiuss.
- Si vnus ex fideiussoribus sub conditione obligatus non est soluendo, actio in alios restituitur per restitutionem in integrum. ibi. nu. 3.
- 6 fideiussores plures cum interuenerūt pro pluribus reis, an habeat locum beneficium diuisionis, in l. inter eos. §. duo rei. nu. 1. ff. de fideiuss. 71
- fideiussores, an habeat diuisionis beneficiū ex psona principaliū reorū. ibi. nu. 2.
- 7 fideiussor, an poterit opponere post biennium exceptionem non numeratæ pecuniz, in l. tam mandatori, nu. 1. C. de non nu. pecu. 144
- fideiussor si protestatus fuerit creditori, ne pecuniam numeraret, potest tamē numerare. ibi. nu. 3.
- 6 fideiussor de iudicio sisti reum damnatum in vna causa, non tenetur sistere in alia, in l. captiuus, nu. 2. ff. de fideiuss. 72
- 6 Fideiussor in obligatione facti accedere potest, si principalis esset obligatus: & hoc quomodo intelligat ur, in l. si quis pro eo. nu. 2. ff. eod. ibi.
- Fideiussio præsita de dote conseruanda, non firmatur iuramento. ibi. nu. 9.
- Fideiussor qui obligatur, quia in duriorē causam se obligauit, vel aliud promissit, vel qui intercessit in casu, quo principalis non tenetur, si iurauit, tunc obligatur. ibi. nu. 13.
- 6 fideiussor pro fisco intercedere potest, in l. debitori, nu. 2. ff. de fideiussorib.
- fideiussor pro reo deportato accedere potest. ibi.
- 6 fideiussores si intercedunt diuersis temporibus, vnus non videtur intercedere contemplatione alterius, in l. si Titius, nu. 1. ff. eo. 71
- fideiussores duo ex intervallo fideiubentes, habent beneficiū cedendarū, quādo alter potest effectualiter conueniri. ibi.
- fideiussores quando simpliciter intercedunt, quilibet tenetur in solidum, etiā si non sit dictum. ibi. nu. 2.
- Inter fideiussores quando sit locus diuisioni. ibi. nu. 4.
- 9 fideiussor mandator, & sponzor, quō differant, in auth. de fideiuss. nu. 6. & 8. 7
- 8 fideiussor iudicatum solui, qui exactus est pro domino, habet executionem paratam contra dominum, in l. si. nu. 7. C. de vsu. rei iudica. 77
- 2 fideiussor solus quomodo liberetur tempore absque principali, in l. si fideiussor. §. fideiussor. nu. 1. ff. mand. 104
- 6 fideiussor simpliciter acceptus tenetur ad vsuras, quæ veniunt officio iudicis ex natura actionis, in l. si postea. nu. 1. ff. rem pupill. al. fore. 99
- 6 fideiussor potest stricte & largè intelligi, in l. reos. nu. 1. ff. de duob. reis. 57
- 6 fideiussor nō pōt esse quis apud eundē p eodē, in l. Vranus, nu. 2. ff. de fideiuss. 75
- 6 fideiussor si denuntiat creditori, ne numeret, quando creditor possit numerare, vt noceat fideiussori, in l. si fideiussor. nu. 3. ff. de fideiussoribus. 74
- 6 fideiussor de iudicio sisti potest moram purgare post multos dies, quādo est pposita dies, & pœna, in l. si insulam. nu. 1. ff. de verb. oblig. 33
- 6 Pace facta inter duas familias, si fideiussores hincinde dati sunt de non offendendo sub pœna, & vnus offendat: & ob hoc banniat, tamen ad pœnam cōtra fideiussores agatur, in l. captiuus, nu. 1. ff. de fideiuss. 72
- 6 fideiussores delatoris tenentur: & in quantum, in l. ex quibusdam. §. Senatus cōsult. nu. 2. ff. de iure fisci. 209
- 6 fideiussor, quando possit accedere in obligatione faciendi, vel non faciendi, in l. inter artifices. nu. 2. ff. de solu. 7
- 9 fideiussor, quibus casibus verbis non obligetur, in auth. de fideiuss. nu. 7. 7
- 9 fideiussor qñ dari debeat per debitore creditori accipiet bona eius in solutū & quare dare teneatur, in §. quod autem, nu. 7. in auth. eod. titu. 9
- 7 fideiussor de iudicio sisti, est propriè fideiussor, in l. 2. §. in fideiussorem. num. 1. qui satisf. cog. 60
- Licet principalis teneatur sistere in iudicio, & fideiussor teneatur se facturū & curaturum, qñ sistat, & sic aliud videatur promittere: tamen fideiussio non impeditur. ibi. nu. 2.
- fideiussor in criminalibus tenetur in quantitate taxanda per iudicem, & in ea contra fideiussorem ex officio inquirere. ibi. nu. 3.
- Qui agit contra fideiussorem, debet de veritate debiti probare, sicut si ageret contra principalem, ibi. nu. 5.
- 6 fideiussor, an teneatur ex mora principalis, in l. cum filius familias. §. stipulatus, nu. 1. ff. de verb. obl. 21
- Et an priuilegium, quod habent cruce signati, ne possint conueniri intra annū transeat ad fideiussorem. ibi. nu. 2.
- 8 fideiussores idonei habent beneficium diuisionis ex epistola diui Adriani, in l. non rectè, nu. 1. C. de fideiuss. 110
- fideiussores plures simpliciter accepti, intelliguntur in solidum, ibi. nu. 2.
- 9 * fideiussores dati in causa prima, renouandi in causa appellationis & quando. inst. quib. mod. test. infir. nu. 5. & 6. 75
- 6 fideiussor, quando est sibi factum mandatum, quod soluat, non tenetur nisi de dolo, & lata culpa, in l. eum qui. §. si epistola, nu. 4. ff. de fur. 113
- 6 fideiussor qualiter debeat appellare: & sibi contrarius non auditur, in l. si procuratorio. §. sed si alius, num. 1. ff. quando appel. fit. 203
- 1 fideiussor de iudicio sisti, non tenetur de eo, quod creuit per inficiationem, in l. siue, nu. 1. ff. qui satisf. cog. 61
- An teneatur in eo quod creuit per iuramentum in litem. ibi. 2.
- Fideiussor de iudicio sisti tenetur vsque ad sententiā, si actor litem prosequatur, si tardat vsque ad duos menses. ibi. nu. 3.
- Fideiussor de iudicio sisti tenetur ceteri conditione. ibi. nu. 4.
- 6 Fideiussor, qui est liberatus acceptilatione, ita quod ad eum principalem porrigitur, à reo non repetit, ac si soluisset, in l. & per iurandum. §. qui ita. nu. 5. ff. de acceptil. 95
- 7 Fideiussor an accedat ciuili actioni, in l. si cui, nu. 1. C. de non num. pecu. 145
- 6 Fideiussor soluens, videtur actiones emere, in l. cum is. nu. 1. ff. de fideiuss. 69
- 6 Fideiussor, qui de facto conueniri non potest, de iure sic dicitur de iure cōueniri non posse, in l. qui satisf. dare, nu. 2. ff. de Fideiuss. 64
- Fideiussorem inhabilem recipiens ignoranter, sibi non præiudicat. ibi. nu. 6.
- Fideiussorem inhabilem dans, vt dicatur satisfecisse, an distinguatur siue sciue rit, siue ignorauerit. ibi. nu. 7. & 9.
- Fideiussorem, qui tenetur dare, dando clericum liberatur, dummodo non de iudicio sisti. ibi. nu. 11.
- Fideiussorem q dedit qui effectus est nō soluendo, tenet iterū satisf. dare. ibi. nu. 12.
- 1 Fideiussori non prodest quod non prodest reo principali, in l. si vnus. §. pactus, nu. 3. ff. de pact. 85
- 9 Fideiussor conueniri potest, quando est notorium principalem non esse soluendo nulla facta executione, in auth. de Fideiuss. nu. 11. 7
- Fideiussor, qui interuenit pro naturaliter tantum obligato, quando possit cōueniri statim & executione non facta, ibi. nu. 12.
- 6 Fideiussor potest conueniri nō excusso principali, quādo certum est à principio principalē nō esse soluendo, in l. decē stipulat. num. 2. ff. de verbo. obl. 43
- Fideiussor tyranni conuenitur non excusso principali. ibi.
- 8 Quod tempus inspiciatur, vt quis soluendo non sit, ad hoc, vt Fideiussor conueniatur principali non excusso: q in priuato, tempus litis contestatæ, in l. quoniam. nu. 2. C. de conue. Fisci dedit. lib. x. 5
- 3 Fideiussor quādo succedit principali extinguitur accessoria, nisi cedat ad incōmodum creditoris, in l. debitor. nu. 1. ff. de separa. 128
- 6 Fideiussor simpliciter intercedēs, an teneatur ad vsuras, si principalis tenetur, in l. Lucius. §. Paulus, nu. 1. ff. ad municip. 219
- 9 Fideiussor, de iudicio sisti, qui se offert defensionis principalis, dicitur verus pcurator, in §. si vero. nu. 2. in auth. vt omnes obed. iud. 26
- 6 Fideiussor, an principaliter petatur quādo euictio imminet, an verò dpe exceptionis, in l. 1. §. stipulationum. nu. 3. ff. de pñto. stipula. 96
- * Fideiussor qui soluit quod non habet actionem negotiorum gestoris cōtra cōfideiussorem in l. ex facto, nu. 4. ff. de neg. gest. 120
- 2 * fideiussoribus vnus ex pluribus quādo cōuenitur, semper debet sibi cedi actio contra principalem, & etiam contra alium fideiussorem, in l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. nu. 18. ff. commod. 77
- 2 * fideiussoribus datis quando sit relaxatus inquisitus pro maleficio pro quo ex forma statuti imponitur pœna pecuniaria, & in defectum solutionis pœna corporalis, in litem liberatur. §. q parat. nu. 3. ff. quib. mod. pign. vel hip. sol. 137
- 4 Fideiussor, an possit esse iudex in causa rei principalis: & an et testis inter debitorem & principalem, in l. si cui legatur. §. si Titio, nu. 1. ff. de leg. j. 14
- 2 Quando agit contra fideiussorem, vel pignorum possessorem, procedit iudicium excussione non facta, si non opponatur, in l. si mancipium. §. si cōmuni. nu. 1. ff. de euic. 139
- 5 Fideiussor non potest cōdemnari, nisi in quantum facere possit, quando eo conuento dominus compareret, & opponit exceptionem, de qua in l. & si fideiussor. ff. de re iud. ex persona. ibi. nu. 2. 113
- 1 Fideiussor quando possit conueniri, si principalis est liberatus pacto personali in l. nisi. nu. 1. ff. de pac. 84
- 6 Fideiussorum idoneorum præsatio, habetur pro solutione, in l. rescripto. §. de bitores. nu. 1. ff. de mune. & honor. 223
- 1 Fideiussor condēnati in certa quātitate, non liberatur, reo mortuo, vel deportato, in l. si vero pro. nu. 1. ff. qui satisf. cog. 61
- Fideiussor de iudicio sisti, an liberetur bannito vel deportato reo. ibi. nu. 2.
- 1 fideiussio præsita à captis à familia, vel cum armis inuentis, dicitur de eundo ad iudicium, & differt a fideiussione de iudicio sisti, & stando iuri, in l. j. nu. 1. ff. si quis in ius vo. non ier. 57
- 1 Fideiussor de eundo ad iudicem, licet sortiatur forum ratione contractus, nō tamē perdit priuilegiū eligendi iudicē, in l. 1. nu. 2. ff. si q s i ius voc. nō ier. 161
- 1 Fideiussor idoneus non est qui est de loco forti, & custodia ad eum sepectat, in l. 2. nu. 1. ff. qui satisf. cog. 60
- 6 Fideiussor, qui promissit de iudicio sisti, tenetur sistere vsque ad sententiā, si simpliciter promissit sistere: si verò quādoque curis placuerit, tunc etiā post sententiā, in l. si quis, nu. 2. ff. de culto. & exib. reo. 151
- Fideiussor, qui promissit reum sistere, cogitur exhibere post sex menses. ibi. de numero 5.
- 1 fideiussor si denuntiat creditori, ne numeret debitori, quia factus est non soluendo, an sibi promissit, in l. Titius. num. 5. ff. de procu. 114
- 1 fideiussor, qui soluit non habet actionem negotiorum gestorū contra cōfideiussorem: & de ratione, in l. ex facto. nu. 4. ff. de neg. gest. 120
- 9 fideiussor officialium nō conuenitur, nisi principali excusso: etiam si de bonis officialis emerit, in l. j. C. de conue. fisc. debito. lib. x. 5
- 6 fideiussor iponte soluendo vel offerendo debitum, an possit creditorem cogere, vt soluat, in l. fideiussoribus. nu. 3. ff. de fideiuss. 67
- 6 fideiussorem dans, qui non possidet bona immobilia, an liberetur, in l. pñto. nu. 3. ff. de pñto. stipu. 97
- 2 fideiussor

- fideiussori quando videatur mandatum vel soluat, in l. si quis mandato. nu. 1. ff. de neg. gest. 119
- 7 fideiussor pro dote restituenda, an possit dari, in l. fin. n. 2. C. ne fideiuss. do. de. 168
- 9 fideiussor quando venit ad defendendum, tenetur satisfacere, in l. iam tamen. §. nunc videamus. n. 1. ff. iud. sol. 101
- 9 fideiussor creditori non agere, & eo invito, an possit ab eo petere, & petat debitum, & cedat sibi actionem contra principalem, in auth. de fideiuss. nu. 19. 9
- 6 fideiussor non obligatur nisi verbis, in l. cum filius fa. nu. 2. ff. de verb. oblig. 1.
- 1* fideiussor non convenitur, nisi principali excusso, ibidem.
- fideiussor de iudicio sibi, an teneatur, si reus ante diem exhibitionis decessit: & sit certum ipsum exhiberi non posse, in l. si decesserit. nu. 2. ff. qui satis. cog. 65
- 1 fideiussor de iudicio sibi, habens privilegium fori, si conveniatur, & taceat sibi praeiudicat, in l. fideiussor. nu. 1. ff. qui satis. cog. eodem
- fideiussores prestare qui tenetur, tenetur istos personaliter exhibere. ibi. nu. 2.
- fideiussor habens privilegium fori, debet illi renunciare, alias non admittitur nisi in subsidium. ibi. nu. 3.
- 1 fideiussor minoris restituitur ex minoris persona, in l. in causis. §. Pomponius. nu. 1. ff. de mino. 134
- 6 fideiussor, an possit accedere populari actioni, in l. si quis. §. pro furti. nu. 1. ff. de fideiuss. 73
- 2 fideiussor, an teneatur ad id, quod ex contumacia condemnatio crescit, in l. 1. nu. 2. ff. de in lit. iur. 34
- fideiussor de iudicio sibi, & iudicato soluendo in criminalibus, non tenetur, si poena augeatur contumacia, vel negatione partis. ibi. nu. 3.
- 3 fideiussor, qui est scriptus pro inquisito, & non contradixit, & fuit praesens, tenetur, in l. cum ostendimus. §. fideiussores. nu. 2. ff. de fideiuss. tut. & cura. 80
- 6 fideiussor si hominem debitum occidat, quando actione de dolo, & quā actione ex stipulatu teneatur, in l. mora rei. nu. 2. ff. de verb. oblig. 34
- 2 fideiussor est debitor, in l. 1. nu. 34. ff. si cer. pet. 13
- 3 fideiussor pro evictione, antequam res evincatur, an & quando possit agere ut liberetur, in l. facere. nu. 3. ff. sol. matr. 19
- 3 fideiussor capti ab hostibus, quando possit conveniri in l. si pupillis. §. si tutor. nu. 1. ff. de tute. & ra. distr. 77
- 2* fideiussor, an teneatur appellare, & appellationem proseguere, in l. si procurator. §. si ignorantes. nu. 3. ff. mand. 103
- 9* fideiussor qualiter obligari possit in obligationibus operarum, in §. si quis aliu. nu. 1. inst. de inutilibus stipul. 90
- 9* fideiussores solent in contractibus adhiberi, & quare. inst. de fideiuss. num. 1. 95
- 7 fideiussor accedit debito officio iudicis, in l. compensationes. numero 3. C. de compensation. 147
- 2 fideiussor simpliciter acceptus, videtur intercedere in usuris, in l. centum, num. 3. de eo quod cer. lo. 69
- fideiussor quando possit in plus teneri, quam principalis. ibi. nu. 6.
- 2 fideiussor videtur habere mandatum de soluendo, in l. indebitum. num. 1. ff. de condi. inde. 57
- 9 fideiussor potest intelligi largē, & stricte, in auth. hoc ita. num. 68. C. de duobus reis stipu. 110
- 7 fideiussor, qui soluit viuras, quando possit illas repetere, in l. constitutionibus. nu. 1. C. de usuris. 150
- 2 fideiussor in omnem causam, intelligitur fortis, & usurarum, in l. quāro. num. 1. ff. locati. 126
- fideiubens pro accusato, vel inquisito, tenetur etiā ad poenā, quā infertur propter negationem maleficii, vel solutionis non factā in termino. ibi. nu. 3.
- fideiussor simpliciter acceptus, an videatur intercedere in omnē causam. ibi. nu. 5.
- 6 fideiubens pro alio, habet actionem mandati, & negotiorum gestorum, in l. po. test. nu. 1. ff. de fideiuss. 65
- fideiubens pro alio, non accipit fideiussorem, sed promissorem de indēnitatē. ibi. num. 2.
- 6 fideiussor, qui succedit principali, an sit tutus beneficio inventarii, in l. genera. liter. nu. 1. ff. eo. ibid.
- 6 fideiussor potest esse quis pro absente, & ignorante, in rub. n. 3. ff. iud. solui. 99
- fideiussor iudicatum solui an accipiat sine principali. ibi. nu. 4.
- 9* fides quanta refutet pro instrumentum publico comparatione facta, vbi & plenā, in §. sed & si. nu. 11. auth. de inst. cau. 32
- 7 fides de pretio, quā dicatur haberi, in l. in civile, nu. 3. C. de rei vendi. 109
- Fides de pretio, an possit haberi per procuratorem. ibi. nu. 3.
- 6 fides data hosti, & inimico civitatis a privato, non est servanda, sed data a civitate sic, in l. 1. nu. 1. ff. ad leg. Iul. maiest. 153
- 7 fides Christiana incipit tempore Constantini predicari, in repe. l. 1. nu. 8. C. de sacrosan. eccle.
- 6 fides non est adhibenda pollicenti multa, in l. non omnes. §. qui transfugit. nu. 2. ff. de re mili. 216
- 9 fides in instrumentis, dupliciter sumitur, in rubri. in auth. de instru. cau. n. 3. 30
- 8 fidem habere de pretio quis dicatur, in l. prima. nu. sexto. C. de fide inst. lib. 70. 6
- 4 fides Imperij non tenentur sequi Imperatorem, si fructus feudi ad impensas non sufficiunt, in l. Mētia. §. vxore. nu. 5. ff. de annu. leg. 64
- 8 fidelis & de uocis dicitur, qui tributa soluit, in l. omnes ij. nu. 1. C. de anno. & trib. lib. 10. 11
- 3* fieri aliquid vno tempore, & fieri alio, & conferri in illud, quod idem sit, nisi lex initio resistat, in l. si constante. §. quoties, num. 3. & 7. ff. sol. matr. 18
- 3* fieri illud quod de proximo haberetur perinde ac si factum esset, in l. 1. §. sed in eo, nu. 1. ff. de Senatusconf. Syllan. 165
- 3* fieri quaedam non debent, quā tamen facta tenent, quod est verum, quando lex ultra non procedit, in l. si finita. §. si forte. nu. 2. ff. de dam. infec. 32
- 3* fieri naturaliter quod non potest, non potest fieri civiliter, in l. possideri. §. ex contrario. nu. 2. ff. de acqui. poss. 77
- 3* fieri ad domum dicitur, quod sit prope per quinque pedes, in l. item apud Labonem. §. cum vitium. nu. 2. ff. de iniur. 131
- 7 figura facta in loco praesumitur facta ab herede, qui eam facere tenebatur, in l. 2. nu. 2. C. arbi. tute. 174
- 3 Filiationis in quasi possessione non existens, non alitur, in l. si neget. nu. 2. ff. de lib. agno. 36
- 6 Filiatio quomodo probetur, in l. filium. nu. 1. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. 24. & in l. j. §. ad quātionem. nu. 3. ff. de quāst. 177
- 1 Filia foemina, quā minata fuit fratribus suis de petenda portione hereditatis, an ex hoc inducatur aditio: & sic petitio transeat ad heredes, in l. quēadmo. dum. nu. 1. ff. de inoffi. test. 158
- 7 Filia, quā excluditur a statuto stantibus masculis, cū datur, cū patris cōsensu, si referuat sibi i^o successiōis, talis reservatio valet, in l. si. n. 4. C. de pac. 49
- Filia si facit pactum de non succedendo cum iuramento, valet. ibid. 9.
- 4 Filia exclusa a statuto, non dicitur sua, in l. j. §. sciendum. num. tertio. ff. de suis, & legi. hered. 174
- 4 Filia exclusa quousq; masculus supervixerit, an censeatur exclusa perpetuo, in l. j. §. qui habebat. nu. 8. ff. de bon. poss. contratab. 154
- 9 Filia, quo casu possit dotē profectitiam repetere sine patris cōsensu, in §. illud quoque. nu. 6. in auth. de equal. dot. 44
- 3 Filia quando diuortium sit eius culpa, nō praeiudicat patri, sed sibi, mortuo patre, in l. 2. §. voluntatem. nu. 1. ff. sol. matr. 5
- Filia si consentit alienanti bona, non praeiudicat patri, sed sibi. ibi. nu. 2.
- 8 Filia si est maritata, sed non dotata, an pater teneatur eam dotare, in auth. res quā subiacent. nu. 6. C. commu. de lega. 45
- 3 filia quando possit agere ad dotem absque patre, in l. si cū dotem. §. eo autē. n. 3. & 4. ff. sol. matr. fol. 13. & in repet. l. si constante. nu. 47. & 49. ff. eo. 16
- 3 filia ingrediente monasterium, an committatur stipulatio, in l. si cum dotem, n. 11. eod. tit. 12
- 2 Filia probatur legitima, probando ipsam natam ex legitimo matrimonio, in l. Titia. nu. 2. ff. eod. 21
- Filiam sibi consistere probat pater eo ipso, & non habet causam contradicēdi. ibid. nu. 9.
- 3 Filia cui assignatur dos in testamento per patrem, videtur dotata, in l. cum plur. res. §. cum tutor. nu. 2. ff. de admitt. & cur. 53
- 3 Filia si iurat se non reuersuram ad bona patris, vtrum hoc praeiudicat filiis natis ex ea, in l. qui superstitis. nu. 2. ff. de acq. her. 159
- Filia si dixit se esse de dote contentam, & promisit nō venire ad successiōē, nec ipsa, nec filij, an valeat, & iuramento firmetur. ibi. nu. 4.
- 3 Filia quā passa est fratres possidere hereditatē, & si quid voluit ab eis, petit, licet non sint lapsi 30. anni, an tamen videatur repudiare, in l. recusari, nu. 1. ff. eod. tit. 160
- 4 Filia potest res quā subiacet restitutioni in causam dotis alienare, in l. mulier. §. cum proponeretur. nu. 1. ff. ad Treb. 138
- 4 Filia cui pater relinquit centum pro dote, an stante statuto, quod filia dotata nō succedat, nec possit cōtra testamētū patris aliquid dicere, poterit statim petere legatū, in l. Titio centū. §. Titio genero, nu. 5. ff. de cōdit. & demon. 118
- Filia cui dos est constituta, dicitur dotata. ibi.
- Filia pro qua in ingressu monasterij pater aliquid obtulit monasterio, dicitur dotata. ibi. nu. 8.
- 4 Filia cui est factum legatum, ut nubat, non petit fructus medio tempore perceptos, in l. filium. ff. de opt. leg. 74
- 3 Filia, quā adiuit pro parte contingente hereditatem matris, si decessit relicto filio ex viro suo, an alia portione deficiente filius ipse possit ex persona matris repudiare, & habere ex persona sua, ut avum maternum excludat, in l. cum hereditate. nu. 6. ff. de acq. her. 152
- 3 Filia instituta in certa quantitate, & rogata restituere, si decesserit sine liberis, detrahit Falc. & Treb. in l. cohæredi. §. quā ita. nu. 3. de vul. & pup. 131
- 4 Filia cui pater legavit ducentū pro ea maritanda, & postea eā maritavit, & dedit ei centum noīe dotis, potest residuū petere, in l. Lucius. n. 4. ff. de leg. 2. 29
- 3 Filia, an & quando perdat omni iure ius consolidationis, quando pater fuit stipulatus incontinenti sibi dotē reddi, in l. post dotem. nu. 22. ff. sol. matr. 23
- 8 Filia in dote aduentitia habet actionē etiam patre invito, & quid in eius hære de. ibi. nu. 25. & auth. quod locum, nu. 1. C. de collationib. 11
- 3* Filia in dote aduentitia habet actionem etiam patre invito, & quid in eius hærede, in l. post dotem, nu. 25. & 26. ff. sol. matr. 23
- 3* Filiam bastardam pater dotare tenetur, in l. si quis ē liberis. §. vtrum. nu. 3. ff. de lib. agno. 35
- 4* Filia in casu statuti quod filia dotata nō succedat quousque supervixerit masculus, & c. si decedat viuentē fratre, an fratre mortuo filij dictæ filix admittantur, in l. si filiusfamilias. §. quando. nu. 3. ff. ad Tertul. 177
- * Filia exclusa in casu allegati statuti, an poterit petere cautionē a fratre, de nō dissipando, ibi. nu. 4.
- * Filia dotata & exclusa a statuto, an poterit rumpere testamentum patris, si a patre fuit præterita, ibi. nu. 3.
- 9* Filiafamil. nupta alicui, an remaneat in potestate patris, inst. de Senatuscōsul. Tertul. in prin. nu. 1. 84
- 7* Filiz spur. & potest pro dote legari, in auth. ex complexu. nu. 4. C. de nup. 160
- 4 Filiabus institutis in centum pro qualibet, ius accrescendi inter eas non habet locum, in l. huiusmodi. §. quibus ita. nu. 2. ff. de leg. j. 20
- 3 Filia delinquens siue contra patrem, siue contra virum, non nocet patri, in l. & ideo, §. si filia. nu. 1. ff. re. amo. 31
- 4 Filia qualiter possit grauari in dotem, in l. si. §. filiz. nu. 1. ff. de leg. ij. 46
- 3 Filia contra voluntatem patris nubere potest, in l. ij. §. quod in patris. n. 2. ff. sol. matrimo. 5
- Filia in dote profectitia potest agere sine consensu patris, ibi. nu. 3.
- Filia quando possit agere patre viuo, & durante patria potestate, ibid. n. 8.
- 8 Filia nupta, est in potestate patris, & mariti quo ad illa, quā sunt necessaria mariti, in l. si vxor. nu. 1. de condi. inser. tam leg. 46
- 1 Filia potest institui in dote, in l. denique. §. sed vtrum. nu. 7. ff. de minoribus. 132
- 6 Filia quā fecit fratri pactum de non succedendo patri, & iuravit, nō prohibetur succedere ex testamento, in l. stipulatio. nu. 4. ff. de verb. obl. 23
- 9 Filiafa. quādo habeat hereditē ab intestato in dote profectitia, in auth. de her. quā ab intesta. nu. 9. 49

Index singularium materiarum

- filiz delictum in matrimonio non præiudicat patri eo viuere. in §. est quoque. nu. 3. in auth. de nup. 20
- filius hodie non facit diuortium sicut olim facere poterat. ibi. nu. 2. 20
- 1 filius tenetur satisficere, etiam si habet patrem immobilia possidentem, in l. sciendum. nu. 12. ff. qui satisfic. cog. 64
- 4 filius emancipatus an iungatur in vnam portionem cum filio suo emancipato. in l. cum emancipatus. §. si pater ex. n. 2. ff. de bon. poss. contratab. 156
- 8 filius si adit hereditatem a iuventutem patre inuito, & si adit eo ignorante, an differant. in l. j. nu. 2. C. qui admit. 7
- 3 filius suus præteritus quare rumpat testamentum patris ipso iure. in l. in suis. nu. 7. ff. de lib. & posth. 90
- 8 filius emancipatus succedit ad similitudinem suorum. in l. si. n. 1. C. de leg. her. 53
- 1 filius naturalis non est in potestate patris: nec etiam spurius: & ipsis pupillari-ter nõ substituitur. in l. i. in potestate. n. 2. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iu. 24
- 3 filiorum nomine in exheredatione quando veniant posthumi. in l. Titius. nu. 4. ff. de lib. & posth. 92.
- 4 filij appellatione an veniat naturalis, in l. ex facto. §. si quis. n. 1. ff. ad Treb. 137
- 3* filius institutus, si voluit, potest repudiare ante impletam conditionem, in l. iam dubitari. nu. 3. ff. de hered. inst. 114
- 4* filius quare post emancipationem nõ potest adire. in l. illud. §. si quis eum. nu. 2. ff. de bon. poss. contratab. 155
- 1 filius, & seruus in contractu gesto respectu peculij, qñ nihil est i peculio, naturali-ter non obligantur. in l. si pupilli. §. sed si ego. nu. 5. ff. de neg. gesti. 114
- 8 filius filij emancipati conceptus & natus post emancipationem, non est agna-tus a uo. in l. qui se patris. nu. 11. C. unde lib. 10
- 9* filius hodie quod debet habere legitimam iure institutionis, in auth. de trien-te & semisse. in prin. nu. 4. 17
- 7* filius tanquam coniuncta persona agit pro patre sine mandato, in l. exigendi. num. 1. C. de priu. 68
- 8* filius pure de restituendo grauatus detrahit vnam quartam: si autem sub con-ditione, detrahit duas, in l. quanquam. nu. 1. C. ad l. Falci. 48
- 8* filius potest corrigere patrem in iure, in auth. idem est. §. non autem. num. 1. C. de bon. quæ lib. 55
- 1 filius quando possit agere sine consensu patris, in l. si longius. §. si filius. num. 3. ff. de iudi. 152
- filiofa. minori in casibus d. l. dabitur curator liti. ibi. nu. 5.
- Pater cogitur consentire filio pignoribus captis. ibi. nu. 3.
- 9 filius, qui intrauit religionem Fratrum Minorum, an faciat partem aliis, vt eo copu-tato legitima sit semis, vel triens. in auth. de trien. & semisse. nu. 9. 17
- 1 filius fratris de iure an dicatur nepos, in l. si instituta. §. de inofficioso. num. 1. ff. de inof. testa. 162
- 9 filius an ex eisdem causis cogatur exire de patria potestate, ex quibus cogit pa-træ ad ipsu emancipadu. in §. Generaliter. n. 9. in auth. qñ. mod. natu. effi. sui. 37
- 9 filius, cui relictum est fideicommissum vniuersale, dicit testamentum nullum, si non fuerit institutus in §. ordinatum. nu. 2. in auth. de hære. & falci. 3
- 8 filius non potest institui sub conditione casuali, vel mixta, nisi in eius defectu exheredetur. in l. si pater. nu. 1. C. de insti. & substi. 20
- filius institutus sub conditione mixta, si non stet per eum quominus implea-tur, institutio viciatur. nu. 4. 20
- 7 filius, quando lucratur cum pecunia patris, medietas lucri est patris, altera filij: & sic medietas est pecunie, altera operæ. in l. j. nu. 1. C. pro locio. 152
- 8 filius, licet ciuilitate paternam inductam origine renuntiare non possit, tamẽ inductam lege, vel pacto sic. in l. eos qui. nu. 1. C. de his spon. lib. 10. 22
- 8 filius, qui incoepit studere patre viuente, an eo defuncto debeat studere de bo-nis communibus in l. j. nu. 1. C. de periculo successio. lib. 10. 24
- 8 filius consiliarij potest succedere in loco patris mortui. in l. in successione. nu. 1. C. de decurio. lib. 10. 18
- filius tenetur ratione malæ gestionis patris factæ in officio. ibi. nu. 2.
- 9 filius non faciens inuentarium, an priuetur portione debita iure naturæ: & quid de portione iure institutionis. in §. si verò non fecerit. num. 3. in auth. de hæred. & fal. 5
- filius non conficiens inuentarium, an teneatur in solidum creditoribus etiam vltra vires hereditarias. ibi. nu. 4. 5
- 1 filius lucrans cum pecunia patris, medietas lucri dicitur aduentitia, in l. si tibi decem. §. si pactum. nu. 5. ff. de pact. 84
- filio qualiter queratur ex stipulatione, vel pacto patris. ibi. nu. 10.
- 1 filius effectus sacerdos liberatur à patria potestate, in l. patre furioso. n. 5. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. 24
- 1 filius & seruus non possunt percutere patrem, & dominum eum verberatem. in l. vt vim. nu. 4. ff. de iust. & iure. 6
- filius, vel seruus non tenetur in atrocioribus obedire patri, vel dño. ibi. nu. 7.
- 7 filius pro supplemento legitimæ an possit propria autoritate occupare bona, in l. omnimodo. nu. 5. C. de inof. testa. 105
- 9 filius Comitis, vel vasalli dicitur habere comitatum, vel fundum ab Imperato-re, non à patre, in §. optimum. nu. 1. in auth. de exhiben. re. 24
- si ius vasalli an teneatur propter patris delictum. ibi. nu. 2.
- 4 filius, cuius portio fuit extenuata per donationem inofficiosam, si fuit hæres in-stitutus, & hereditatem agnouit, agit ad supplementum. in l. Titia. §. Imper-ator. nu. 4. ff. de leg. 1. 45
- 9 filius exheredatus, an admittatur inter extraneos, vel cū fisco. in §. & hoc qui-dem. nu. 6. in auth. de hære. & falci. 3
- 1 filius nõ potest defraudari quarta p alienationem. i. l. si arrogator. n. 8. ff. de adopt. 27
- si ius arrogatus an transmittat ius stipulationis. ibi. nu. 18.
- si ius decedens ante patrem, non transmittit legitimam. ibi. nu. 19.
- 8 filius, vel alius in potestate decedens, hereditatem sui parentis nõ adit, &igno-ras transmittit ad quoscunque, in l. vnica. nu. 1. C. de his, qui ante aper. tab. 50
- 8 filius, quando sequatur matris conditionem, l. diffinitus. nu. 2. C. de agrico. & censu. lib. 11. 39
- si ius an sequatur conditionem patris facti ciuis, ex conuentione. in l. filios. n. 3. C. de municip. lib. x. 21
- Natus in aliqua ciuitate, qñ sequatur illam originem, vt propriam. ibi. n. 4.
- 8 Casus in quibus filius sequitur conditionem matris, in l. filios. n. 5. C. de muni-cip. lib. x. 18
- 8 filius legitimatus per principem, sequitur patris conditionem, in l. filios. nu. 6. C. de municip. lib. x. 21
- 6 filius subtrahens patri an puniatur poena corporali, si pro furto imponitur poe-na corporalis. in l. si quis vxori. nu. 2. ff. de fur. 117
- 8 filius præteritus tacendo videtur approbare testamentum, in l. vxoris. nume. 1. C. de posth. hære. insti. 27
- 2* filius dicitur dominus rerum paternarum propter spem successionis, & quia de eis alitur, in rub. de pecul. nu. 5. ff. de pecul. 90
- 3* filius emancipatus præteritus, an dicat testamentum nullum, vel veniat per co-tratubulas in l. Gallus. §. in omnibus. nu. 1. ff. de lib. & posth. 96
- 3* filius an faciat heredem patrem, in l. qui in aliena. §. interdum. num. 3. ff. de acq. hæred. 144
- 3* filius faciens pacem de morte patris, & accipiens pecuniam, videtur adire. in l. pro hærede. §. si sepulchri. nu. 1. ff. eod. 148
- 8 filius, qui rumpit testamentum ex causa præteritionis, vel exheredationis, non habet legatum in testatõ sibi factum, in auth. ex causa. nu. 19. C. de lib. præter. 26
- 6 filius accipiendo pecuniam de morte patris occisi, non videtur adire, in l. quæ situm. nu. 1. ff. de sepulc. viola. 134
- 9 filius, licet habeat legitimam per fideicommissum vniuersale, potest tamen dicere testam nullum, in §. aliud quoque. nu. 6. in auth. vt cum de appel. 47
- 6 filius plebij non efficitur nobilis, si pater eius efficiatur miles post eius nati-uitatem. in l. qui ad tempus. §. in filiis. nu. 1. ff. de decurion. 222
- 7 filius ingratus non debet habere alimenta, in l. si. nu. 1. C. de libe. alen. 168
- filius si constat, non tamẽ legitimus, an ali debeat: & quid de spurio. ibi. n. 2
- 8 filius, quando sequatur patris conditionem, quando aui. in l. priuilegio. num. 2. C. de decu. lib. x. 14
- 6 filius in potestate, an possit stipulari patri, in l. qd dicitur. nu. 9. ff. de verb. ob. 49
- filius emancipatus non potest patri stipulari, nec ei acquirat. ibi. nu. 10.
- 8 filius non potest pro sua legitima possessione reru hereditariarum propria au-thoritate acquirere. in l. 2. n. 4. C. quando & quibus quarta pars. lib. x. 20
- 5 filius & monachus non possidentur à patre, nec à monasterio, licet acquiratur patri, & monasterio ratione iuris, quod in eo habet. in l. quicquid filius. nu. 1. ff. de acquir. poss. 78
- 8 filius cui factu est legatu, dicitur præteritus. in l. si quis. n. 2. C. de libe. præter. 24
- 5 filius constitutus sub conditione si decesserit siue liberis, non dicitur conditio-naliter institutus. in l. Menia decedens. nu. 1. ff. de manum. testa. 67
- 9 filius natus ex concubina, legitimatur per subsequens matrimonium, & succe-cedit agnatis & cognatis patris, in §. tribus. nume. 1. in auth. quib. mod. natu. effi. sui. 36
- 8 filius natus ex nobili, quando dicatur nobilis, & quando ignobilis. in l. 1. nu. 53 C. de dignita. lib. 12. 47
- 6 filius in potestate an conferat emancipato, in §. illud quoque. nu. 3. in auth. de trien. & semisse. 18
- 6 filius naturalis inuitus non legitimatur, in §. Generaliter, nu. 2. in auth. quib. mod. na effi. sui. 37
- 7 filius effectus sui iuris non renunciat exceptioni Macedoniani. in l. si filius. n. 5. C. ad macedo. 141
- 9 filius naturalis succedit patri nõ habenti filios legitimatos, & naturales in dua-bus vnciis ab intestato, & an etiam ali debeat. §. discretis, nume. 2. in auth. quib. mod. na effi. sui. 37
- 8 filius natus ex homine meo, licet non ex foemina mea, est homo meus. in l. dif-finitus. nu. 4. C. de agri. lib. 11. 39
- 7 filius tenetur alere patre exbannitu. in auth. incestas. nu. 1. C. de incest. nup. 160
- 9 filius æquiparatur vero creditori, & non patronus. in l. si quis legatum, §. si pa-tronus. nu. 1. de falsis 167
- 5 filius naturalis, vel spurius, licet à patre capere non possit, ab alio tamen potest, in l. quod conditionis. nu. 2. ff. de dona. cau. mor. 65
- 7 filius natus, antequam pater esset rex, an dicatur filius Regis, in l. Imperialis. §. his illud adiungimus. nu. 1. C. de nup. 160
- 6 filius si stipulatur sibi, aut patri, in casu, in quo patri acquirat, stipulatio valet. in l. stichum. §. quæ situm. nu. 1. ff. de solu. 91
- 7 filius sub qua conditione possit institui. in l. filius matrem. num. 1. C. de inofficio testam. 104
- filius an possit cogere patrem, vt ipsum emancipet. ibi. nu. 2.
- 7 filius natus ex clerico & concubina, an legitimer per subsequens matrimo-nium, in l. & contra. nu. 1. C. de nup. 160
- 7 filius præteritus cæteris filiis institutis ex disparibus partibus, quam portione habet. in l. si mater. nu. 3. C. de inof. testa. 103
- filio præterito an detur querela, quando in testamẽto sunt instituti filij, & ex-tranei. ibi. nu. 4.
- 6 filiorum appellatione quando comprehendantur nepotes. l. liberorum. nu. 4. §. 6. 7. & 8. ff. de verb. fig. 234
- 9 filiº in potestate an sit hæres ipso iure, & qualiter. in auth. de trie. & semisse. n. 11. 17
- 9 filius non potest fraudari legitima, & an detur modus fraudandi. in §. prohibe-mus. nu. 1. in auth. eod. tit. eodem
- 3 filius si ante furorem fecit testamentum, pater non potest in fauorem ei substi-tuere exemplariẽ. in l. ex facto. nu. 42. ff. de vul. & pup. 133
- filij nascuntur, quando extinguant substitutionem exemplarium. ibi. nu. 43.
- 6 filius potest cogi inuitus emancipari ex causa. in l. quidam cum filium. nu. 2. ff. de verb. oblig. 49
- 7 filius tanquam coniuncta persona agit pro patre sine mandato. in l. exigendi. num. 2. C. de procu. 68
- 3* filius, vel seruus an possit iussui non parere. in l. si quis mihi bona. nu. 7. ff. de ac-qui. hæred. 149
- 4* filius exclusus à dispositione statuti, an impediat foeminam succedere stante statuto de super exstentis liberorum remissione. in l. j. §. qui habebat. num. 5. ff. de bono. poss. contratab. 154
- 8 filius

- 8 filius non hæres pro debitis patris conueniri non potest. in l. si paterna. num. 1. C. de reuo. his quæ in fraud. cred. 89
- 4 filio eo ipso, quod est filius, dicitur mereri. in l. qui filiabus. n. 3. ff. de leg. j. 7
- 8 filius exclusus à quarta per priuilegium, non obstat alijs. in l. vlti. nu. 1. C. quando & qui. lib. x. 20
- * filius, qui est frater minor non facit partem cum alijs. ibid. 20
- 9 filius fratris non habet querelam in officio testamenti. in auth. de hæred. & Falci. nu. 14. 2
- 8 filius & libertus, qui inuadunt, tenentur patri, & patrono cōstitutione l. si quis in tantam. C. vnde vi. lib. nu. 10. 93
- 8 filius si est in quasi possessione filiationis, non habet necesse probare se filium, sed aduersarius debet probare contrarium. in l. 1. nu. 3. C. quorū bonorū. 90
- 6 filius potest patrem bannitū occidere stante statuto, q̄ bannitus possit impune offendi. in l. si adulterium. §. liberto. nu. 1. ff. de adulte. 162
- 7 filius procurator alterius si agat, an pater potest testificari. in l. parentes. n. 3. C. de testi. 131
- 6 filius si liberat debitorem paternum, an si patri hæres existat, obstat exceptio si agat. in l. filius familias. nu. 1. ff. de solu. 82
- 3 filius præteritus potest approbare testamentum, ita q̄ de æquitate valeat. in l. si filio. nu. 3. ff. de inu. rup. test. 100
- filius præteritus petit contratab. ibi. nu. 18. 101
- filius præteritus non dicit testamentum nullum, an alij eius beneficio poterunt illud dicere. ibi. num. 34. 102
- 9 filius ita priuatur portione sibi debita iure institutionis, sicut filius. in §. si vero expressim. nu. 2. in auth. de hære. & fal. 5
- 6 filius ex bono patre bonus non præsumitur. in auth. de referend. nu. 3. 14
- 3 filius si decedit sciens se necessarium, etiam transmittit beneficium abstinendi, in l. si quis filium. §. si filius. nu. 2. ff. de acqui. hæ. 144
- filius, q̄ possit se ab hereditate paterna abstinere, & autam habere. ibi. nu. 3. 144
- 9 filius non cōficiens inuentarium nō priuatur portione debita iure natura, in §. non autem. nu. 1. in auth. de hære. & Falc. 5
- 3 filius si non potest adire de iure ciuili, sed iure prætorio, vt in casibus nō. in l. si C. vnde leg. an substitutus admittatur, qui venit de iure ciuili. in l. 1. nu. 51. ff. de vulg. & pup. 118
- 4 filius à patre detrahit falcidiam. in l. à filio. nu. 1. ff. de leg. j. 8
- 6 filius natus viuo auo, sequitur originem aui: si eo mortuo, originem patris, in l. assumptio. §. filius. nu. 1. ff. ad municip. 2
- filius quo ad quid sequitur originem patris. ibi. nu. 2. 2
- 5 filius qualiter in diuisione possit consequi libros præcipuos. in l. quidam in iure. §. pater qui filia. nu. 1. ff. de dona. 62
- 9 filius tenet p̄p̄ delictū patris, & qualiter p̄cedat. in auth. vt oēs obe. iudi. n. 3. 28
- 9 filius naturalis non succedit patri contra testamentum. in §. si quis igitur. nu. 8. in auth. quib. mo. nat. effi. sui. 37
- filius naturalis legitimatus rumpit testamentum paternum. ibi. nu. 9. 37
- 9 filius inobediens dispositioni paternæ, quando priuatur legitima. in §. si quis. n. 7. & 9. in auth. de hære. & falc. 3
- 9 filius emancipatus mortuo auo, non reuertitur in potestatem patris, in auth. consti. quæ de dig. nu. 3. 33
- filius liberatus à patria potestate propter dignitatem, mortuo auo in patriam potestatem reuertitur. ibi. 33
- 5 filius soluere pro patre volente donare quando valeat. in l. 2. §. si vero pater, n. 4. ff. de dona. 54
- 8 filius emancipatus an habeat in repudiatione beneficium, sicut suus. in l. si, nu. 2. C. repu. hæred. 33
- 8 fili⁹ potest hereditatē adire clausis tabul. l. si fratris. n. 1. C. de iure delibera. 27
- 9 filius emancipatus an hodie succedat ex testamento de iure ciuili, sicut quilibet extraneus. in §. hinc nos. nu. 2. in auth. de nup. 21
- 8 filius an teneatur conferre donationem sibi factam p̄ patrem. in auth. ex testamento. nu. 1. C. de coll. 11
- 4 filius emancipatus donec pater viuit, nō est perfectē liberatus, in l. fideicommissa. §. si cui. nu. 2. ff. de leg. 3. 49
- 4 filius institutus tantum in legitima, an admittatur ad reuocandum feudū prohibitum alienari. in l. filiusfam. §. cum pater. nu. 4. ff. de leg. 1. 26
- 4 filius & seruus dicuntur heredes nudo nomine, non q̄ ad eos pertineat actio directa, nec utilis. in l. cum filio. nu. 4. ff. de leg. 1. 6
- filio, vel seruo quod sint heredes solo nomine, prodest. ibi. nu. 5. 6
- Quod dicitur in l. si paterfa. ff. de hære. insti. de seruo instituto quē putabat liberum habet locum in filiofam. quem quis putabat sui iuris. ibi. nu. 6. 6
- filius cui relictum fuit fideicommissum, quo iure ager contra patrem. ibi. n. 8. 6
- 4 filius rogatus, si decesserit sine filiis, restituere medietatem hereditatis filiarum, aliam medietatē pauperibus, quod auocauit filia agendo ad supplementum computatur in partem, quæ sibi debet restitui. in l. liberto suo. §. filium. nu. 6. ff. de annu. leg. 65
- 3 filius si recepit dotem patre non consentiente, nec obligatē, patri nihil queritur. in l. contra. §. quoties. nu. 1. ff. de re amo. 31
- filius si lucratur ex pecunia dotali, pater in lucro habet vsum fructum. ibi. n. 2. 31
- 6 filius emancipatus nō excusatur propter iussum patris, si sit in potestate sic. in l. filius. nu. 1. ff. de Falc. 168
- 9 filius stans cum matre, præsumitur possidere feudum matris iure familiaritatis, & similiter fratres & sorores simul habitantes præsumuntur iure familiaritatis possidere. in l. qui iure. nu. 1. ff. de acq. pos. 88
- 4 filius, qui acquirit vsuras ex pecunia profectitia patris, illas nō cōmunicat cū fratribus. in l. quod seruus. nu. 2. ff. de acq. pos. 85
- 9* filius à patre institutus, an possit duas quartas detrahere. in auth. de hæred. & Falc. §. si quis. nu. 12. 3
- 9 filij non debent esse castigatores parentum, & quando possunt esse. in §. si vero sit. nu. 4. in auth. 20
- 9 filius quando possit interdicare administrationē bonorū suorū patri. ibi. nu. 5. 20
- 9 filius naturalis potest legitimari per rescriptum principis, & quæ sit forma, in §. loeminæ. nu. 3. inst. de adopt. 67
- 9* filius censetur eadem persona cum defuncto. in §. eo quod mortuo. nu. 3. insti. de hered. quæ ab intest. def. 8
- 6* filius potest occidere patrem bannitum. in l. postliminium. §. filius quoque. nu. 1. ff. de capt. & postli. reuer. 214
- * filius familias an habeat hæredem. in l. 1. nu. 1. ff. de cast. pecul. 216
- 4 filius an feudo priuatur propter delictum patris. in l. diui. nu. 1. ff. de iure pat. 171
- 4 filius, vel libertus, an debeat relinquere iure restitutionis patri, vel patrono, in l. siue. §. excluditur. nu. 1. ff. eo. 171
- 8 filius deliberans decedens transmittit hereditatem patris ad quoscunque. in l. cum antiquioribus. nu. 1. C. de iure delibe. 29
- 3 filius tenendo feuda, vel emphyteusim, an videatur hæres. in l. si quis nō quasi. nu. 1. ff. de acqui. hæ. 153
- 3 filius petendo iuramentum fidelitatis, non videtur se immiscere, nec etiam petendo possessiones emphyteuticas, quæ ex forma pactorum debent venire ad filios. in l. qui putat. nu. 1. ff. eo. tit. 153
- 3 filius viuo patre improprie est dominus rerum patris. in l. in suis. nume. 4. ff. de libe. & posthu. 90
- 3 filius emancipatus delegans alimenta, reuocatur in potestate. in l. alimenta. §. Imperatoris. nu. 3. ff. de lib. agno. 36
- 3 filius si se abstinit ab hereditate paterna, & aliquid habuit ab occisoribus patris, quando possit conueniri à creditoribus paternis. in l. cum tutor. num. 1. ff. de tute. & ra. distra. 77
- 3 filius nō cōpellitur dotare matrē, si vult nubere. in l. j. præterea. n. 1. ff. eod. 75
- 3 filius, an viuentē patre dicatur habere aliquod ius in debito bonorū subsidio. in l. si. nu. 2. ff. de lib. agno. 36
- 3 filius naturalis præteritus non rumpit testamentum, siue bastardus. in l. Gall⁹. §. etiam si. nu. 2. ff. de libe. & posth. 97
- Idem est hæres quod dominus. ibi. nu. 3. 97
- 3 filius potest institui sub cōditione potestatiua, quæ potest impleri vltimo vitæ spiritu. in l. sius quoque. nu. 3. ff. hæred. insti. 104
- filius institutus in re, quæ extabat tempore testamenti, si euincitur, testamentū fit nullum. ibi. nu. 9. 104
- Filius institutus in certa quantitate, potest dicere se nolle quantitatem, sed vel de bonis testatoris: & tantū quantū est valor ipsius quantitatis. ibi. n. 10. 104
- 8 filius sequitur originem patris, & aui, non aliorum: idem in adoptiuo. in l. filios. nu. 1. C. de municip. lib. x. 21
- Filius non sequitur domicilium patris non constitutum origine. ibi. nu. 2. 21
- 3 filius, vt possit donare causa mortis sufficit consensus patris, in l. j. num. 5. ff. de autho. tuto. & cura. 59
- 2 filius captus sine culpa, & redemptus à patre, an solum sibi imputet in partē. in l. si fratres. §. idem Papinianus. num. 2. ff. pro socio. 107
- 3 filius q̄ superuixit patri, & repudiavit, & nepos etiam repudiavit, an admittatur tertius substitutus, in l. si mater. §. filius. nu. 1. ff. de vul. & pup. 130
- 3 filius præteritus si decedat viuo auo, an testamentum cōfirmetur. in l. si hæreditas. §. qui filium. nu. 1. ff. de testa. tute. 41
- 2 filius fideiubendo, compromittendo & contrahendo, obligat patrem de peculio. in l. licet. §. sed si. nu. 1. ff. de pecu. 92
- Filius potest compromittere sine patris consensu. nu. 4. 92
- 3 fillius emancipatus si readoptetur per patrem, an noceat nepoti. in l. Gallus. §. & quid si. nu. 9. ff. de libe. & post. 94
- Filius deportatus si restituatur, an noceat nepoti. ibi. nu. 10. 94
- Filius legitimatus post mortem patris, an auferat bona illis, qui successerunt ab intestato. ibi. nu. 14. 94
- 9 filius tenetur alere patrem & matrem exbāitos, in auth. de incest. nup. in prin. nu. 5. & in §. hoc quidem. nu. 1. & 2. eo. 15
- 3 filius potest stipulari à pupillo in causam Gastris peculij, vel quasi patris auctoritate. in l. 1. nu. 2. ff. de authorita. tut. & cur. 59
- filius q̄ possit corrigere patrē. in l. dedit tibi. §. nō aut. n. 1. C. de bon. quæ lib. 55
- 8 filius si agit, vt procurator, consensus patris non requiritur. in l. cum nō solū. §. necessitate. nu. 5. C. de bon. quæ lib. 56
- filius tutor agit sine patris consensu. ibi. nu. 6. 56
- filius an possit esse coram arbitro sine patris consensu. ibi. nu. 9. 56
- filius familias potest compromittere sine patris consensu. ibi. 56
- 1 filius in casu castrensis peculij, vel quasi agit siue patris consensu. ibi. nu. 12. & l. filius familias. nu. 2. ff. de procura. 102
- filius in publicis criminibus potest esse in iudicio sine patris consensu. ibi. n. 13. & l. quoties. nu. 1. & 2. ff. de noxal. 192
- filius agens contra patrem, agit sine eius consensu. ibi. nu. 14. 192
- 9* filius sequitur patrem quoad honores & familiam, si fuerit partus à legitimo matrimonio. inst. de ingen. nu. 1. 62
- 9* filius deportatus exit de potestate, in §. cum autem is. nu. 2. inst. quib. mod. ius patr. pot. sol. 65
- 9* filius agit ad supplementum, si inueniatur habere minus quarta. in §. quarram. nu. 1. inst. de inof. test. 76
- * filius transmittit querelā nō præparatā ad suos, & quomodo intelligat. ibi. n. 2. 76
- * filius transmittit hodie ad posthumos non præparatam. ibi. 76
- 8* filius primogenitus an præferatur in successione regni, an secundo genitus, & sic patronus. in auth. post fratres. nu. 1. C. de legit. hæ. 52
- 3 filius de iure ciuili est hæres re & nomine. in l. prætor. §. prætermittere. nu. 1. ff. si quis omis. cau. test. 162
- filio abstinente ab hereditate paterna, an poterit adire illam per se, vel per extraneum. ibi. nu. 2. 162
- 3 filius præteritus, qui potest venire, secundum tabulas, & adiit ab intestato, nō tenetur hoc edicto in l. qui omis. nu. 9. ff. eo. 164
- 3 filius emancipatus quamuis non dicatur agnatus, tamē tenetur hoc edicto in l. j. §. dominus. l. 2. nu. 3. ff. ad Sylla. 165
- 3 filius, quando debeat habere alimenta, quando mulier contempsit Senatufconsultum Plautianum. in l. quod Senatufconsult. §. ex his. nu. 2. ff. de lib. agn. 34
- 4 filius naturalis, an excludat substitutum: & sic facit deficere fideicō. in l. ex factō. §. si quis. nu. 2. ff. ad Treb. 136

Index singularium materiarum

Filius legitimus an excludat substitutum. ibi. nu. 3.
 Filius ad hoc, ut substitutus excludat, an sit necess. qd sit heres patris. nu. 6.
 Filius naturalis non succedit in feudo. nu. 9.
 Filius naturalis, an veniat in sententia, quando quis est eodem matus cu filiis ad
 tertiam generationem. ibi. nu. 10.
 Filius iam natus prateritus si decedat viuo testatore, in testamentum non co-
 firmatur. in l. si quis eum. §. si suo. nu. 3. ff. de vul. & pup. 128
 Filius posthumus, si est prateritus in secundo testamento natus viuo testato-
 re decedat, an rumpatur primum testamentum. ibi. nu. 4.
 Filius prateritus rumpit testm beneficio auth. ex causa. C. de libe. prate. an le-
 gata conseruetur. in l. quidam Titium. nu. 1. ff. si quis omis. cau. testa. 163
 Filius in potestate hereditatem paternam non agnitam transmittit ad quoscun-
 que heredes. in l. ventre. nu. 3. ff. de acqui. her. 155
 Filius si ignorat patrem fecisse testamentum, siue solus, siue emancipatus, & de-
 cedat, hodie transmittit hereditatem. ibi. nu. 7.
 Filius sciens & habilis ad adeundum, an transmittat tantummodo ad suos. ibi.
 num. 14. & 17.
 Filius, qui non est solus heres legitimus, sed sunt alij liberi cohæredes: si dece-
 dat, an portioe transmittat ad patrem, vel ad matrem, an ad cohæred. ib. n. 16. & 19
 Filius, qui repudiavit hereditatem paternam, illam non transmittit. ibi. num. 22.
 Filius hereditatem maternam non agnitam non transmittit. ibi. nu. 24.
 filio infanti, cui delata fuit hereditas decedenti, superstitite patre & matre, vel
 auo paterno & materno, quis succedet: vbi quod vterque. ib. nu. 28. 156
 Filius esse heredem patris, an probet creditor. in l. si cum dotem. §. transgre-
 diamur. nu. 3. ff. sol. matr. 13
 Filius accipiendo vxorē non congruā, poterat de iure. ff. exheredari. ibi. nu. 6.
 Filius prateritus, qui tacuit per annum, an faciat reconualescere testm de iure
 pratorio, in l. si impubes. §. quæsitum. nu. 1. ff. de Carbo. edic. 167
 Filius si est pro maleficio condemnatus, an de legitima debeat solui condēna-
 tio, in l. 1. §. si impuberi. nu. 1. ff. de colla. bo. 161
 Filius in actione commodati, & in aliis, in quibus patri non quæritur, nec quæ-
 ri potest vsusfructus, potest esse in iudicio sine eius consensu. in l. sed mihi. §.
 si filio. nu. 1. ff. commo. 75
 Filius naturalis tantum non habet bonorum poss. contratab. in bonis patris &
 matris sic. in l. j. nu. 1. ff. de bon. poss. contratab. 153
 Filius potest institui sub conditione potestatiua. in l. quia. nu. 5. ff. ad Treb. 174
 Filius de bonis restitutioni subiectis dotat filiam, si aliud non haberet. in l. si fi-
 lia. nu. 2. ff. eod. 142
 Filius grauatus de restituendo si filiam non dotauit in vita, sed in testamento
 ei dotem reliquit, an hoc relictum minuat fideicommissum. ib. nu. 3.
 Filius militis diuissi sine ignominia, an habeat excusationem à tutela. in l. sed
 & milites. §. qui ignominiosè. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 68
 Filius si lucratur cum pecunia patris, non tenetur illud conferre. in l. j. §. nec ca-
 strense. nu. 5. ff. de colla. bono. 160
 Filius si lucratur ex militia eidem empta per patrem, tale lucrum deducto onere
 personæ confertur. ibi. nu. 7.
 Filius si imputat in legitimā quod ad eū peruenit ex substitutione directa, vel
 per fideic. secus si legatario esset substitut. in l. in quartā. n. 14. ff. ad l. Fal. 131
 Filius quando imputat sibi in legitima, quod peruenit ab intestato. ibi. nu. 5.
 Filius si non est institutus, licet sit facta mentio de eo in testamento, tamen dici-
 tur prateritus. in l. quidam, nu. 2. C. de fideicom. 43
 Filius institutus, & rogatus restituere purē, detrahit tantum vnā quartam, si
 sub conditione, duas. l. Papinianus. §. meminisse. nu. 5. ff. de inof. test. fol. 159.
 l. j. §. interdum. nu. 1. ff. si cui plus quam per leg. Falcid. fol. 131. l. quanquam.
 nu. 1. C. ad leg. Falc. fol. 48. in §. si quis. nu. 12. in auth. de hæred. & Fal. fol. 3. &
 in auth. de restit. & ea quæ par. nu. 1. 22
 Filius dotem recipiendo tenetur in solidum, pater verò tenetur de peculio. in
 l. si filio. nu. 1. ff. sol. matr. 26
 Filius si tenetur de peculio in quantum facere potest. ibi. nu. 5.
 Filius si potest condēnari, & executio fit in peculio, & etiam in personam. ib. n. 8.
 Filius, vel seruus, quando non est obediens patri, vel domino, dicitur leue cri-
 men. in l. leuia. n. 7. ff. de accusat. 146
 Filius, vel seruus, quando adit iussu patris, vel domini, ipse & non pater debet
 de prædictis esse certus. in l. si potest. nu. 31. ff. de acqui. her. 147
 Filius substitutus sub conditione, quæ non potest ultimo vitæ spiritu impleri,
 non debet in eius defectum exheredari. in l. si. nu. 1. ff. de cond. insti. 138
 Filius an possit post mortem exheredari. ibi. nu. 3.
 Filius naturalis, qui se offert curi, legitimatur, si non habet fratres legitimos,
 in auth. qui. mo. nat. eff. sui. nu. 2. 36
 Filius, qui se abstinet ab hereditate paternā, si postea emit fundos paternos,
 quā videatur suam abstentionem reuocare. in l. 2. nu. 1. C. de repud. hæ. 32
 Filius qui primo emerat fundos paternos se postea immiscuit hereditati pa-
 ternæ, potest hypothecaria conueniri. ibi. nu. 3.
 Filius si nascitur soluto matrimonio vel morte, quando mater teneatur denun-
 tiare. in l. siue contra. §. quia. nu. 10. ff. de lib. agno. 35
 Filius natus etiam constante matrimonio potest intentare actionem præiudi-
 cialē in rem. ibi. nu. 11.
 Filius institutus sub conditione impossibili, potest testamentum approbare. in
 l. j. nu. 12. ff. de cond. insti. 136
 Filius notarius, an possit conficere instrumentū de contractu patris, in l. quod
 dicimus. §. si pater. nu. 1. ff. de autho. tut. & cur. 60
 Filius legitimatus, & naturalis, an poterit patrem instituere in testamento non
 solenni. in §. hoc sepe. nu. 6. in auth. de trien. & semif. 18
 Filius ducens vxorē ignominiosā, exheredari non potest. in l. non tantū. §.
 si emancipatus. nu. 1. ff. de bono. pol. contratab. 154
 Filius, quando petat se restitui patri. in l. si cū pater. n. 3. C. si aduer. rē iudi. 80
 Filius, qui repudiavit hereditatem, an possit petere, in l. si quis suus. nu. 5. ff. de
 iu. delib. 139
 Filius si ex pecunia patris, facit vsuras, vel aliam mercantiam, an hoc dicatur

profecturum. in l. cum oportet. nu. 3. C. de bon. quæ libe. 34
 Filius si iuit in Franciam pro mercantia cum pecunia patris, & eius occasione
 captauit beneuolentiam Regis, qui aliqua sibi donauit: hoc non erit profe-
 cturum. ibi. nu. 4.
 Filius, an præsumatur diues ex bonis patris, vel aliunde. ibi. nu. 5.
 Filius debitor patris potest esse curator patris furiosi. in auth. sine prohi. nu. 6. 42
 Filius in aduentitijs adit hereditatem patre ignorante, & etiam inuito. in l. cum
 non solum. nu. 1. C. de bo. quæ libe. 55
 Filius hereditatem repudiante cui datus fuit substitutus, patre superexistente, pa-
 ter ad hereditatem admittitur excluso substituto. ibi. nu. 2.
 Filius si moritur, antequam adeat, pater non potest adire. ibi. nu. 3.
 Filius debitor, vel creditor patris, potest esse curator furiosi. in auth. minoris.
 nu. 2. C. qui dar. tut. vel cur. 170
 Filius senatoris, quando sequatur dignitatem paternam, & dicatur senatoris fi-
 lius. in l. si senator. nu. 1. C. de dig. lib. 12. 48
 Filius naturalis vel spurius, licet prohibeatur succedere patri, non tamen prohi-
 betur succedere fratri suo pupillō, etiam ex iudicio patris per substitutio-
 nem pupillarem. in l. si is cui. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 122
 Filius percipiens ab auo, an dicatur percipi ex substantia paterna. in auth. ex
 testamento. nu. 1. C. de secun. nup. 161
 Filius emancipatus prodest patri ad excusationem contra se ipsum. in l. amicissi-
 mos. §. Lucius. nu. 2. & 5. ff. de excu. tut. & cur. 72
 Filius de iure ff. quicquid quærebat de bonis maternis, quærebat patri, in l. si-
 lius. nu. 3. ff. de inof. testa. 161
 Filius cui pater dedit pecuniam pro emendis libris, si illam cōsumpsit, debet il-
 lam sibi in partem imputari. in auth. quod locum. nu. 4. C. de colla. 12
 Filius qui adulterat vxorē patris sui, perdit priuilegium paternitatis, si comit-
 tat alias causas ingratitudinis: ideo pater illum occidens non tenetur de par-
 ricidio, sic & contra. in l. diuus. nu. 1. ff. de parricid. 166
 Filius ex cōtumacia non peruenitur ad primū, vel secundū decretum in peculio
 aduentitio. in l. si finita. §. si de vestigalib. nu. 14. ff. de dm. infec. 33
 Filios naturales habens, si tantum fecit ipsos legitimare, vt ei succederent, si po-
 stea coepit vxorē, & habuit filios legitimos, per hoc non prohibetur suc-
 cedere legitimi. in l. ex facto. nu. 3. ff. de vul. & pup. 132
 Filios naturales habere magis abhorretur in foeminis quam in masculis. in l. hæ-
 redibus. §. Titius. nu. 2. ff. ad Treb. 145
 Filius naturalis facit deficere fideicommissum, quando extat statutum qd succe-
 dat ab intestato. nu. 3.
 Filius hodie debent habere legitimam iure institutionis. in auth. nouissima. C. de
 inof. testa. nu. 1. 103
 Filius qui non possunt succedere, an computentur in numero filiorum ad com-
 putationem legitimæ. ibi. num. 5.
 Filius nati, & concepti post deportationem, sunt legitimi, in l. ex facto. §. ex fa-
 cto. num. 4. ff. ad Treb. 137
 Filius nati post deportationem non sunt in potestate patris. ibi. num. 4.
 Filius bannitorū nati & concepti post bannum, faciunt deficere fideic. ibi. nu. 5.
 Filius adulteræ, ea monasterium ingrediente, an habeant legitimam, in §. si quan-
 do. nu. 3. in auth. vt nulli iudi. 54
 Filius amissi in bello, quam excusationem præstet patri. in l. bello. nu. 3. ff. de excu-
 tut. & curat. 71
 Filius naturales, spurij & nepharij admittuntur ad accusandum necem defuncti
 patris. in l. certis. nu. 3. ff. de accu. 144
 Hi filij quo ad matrimonium dicuntur consanguinei, & affines. ibi. nu. 4.
 Filius naturales & spurij possunt etiam accusare de crimine publico in patrem
 commissio. ibi. nu. 5.
 Filius possunt agere contra patrem consumantem omnia eius bona, ne dos cōsu-
 matur. in l. secunda. §. quod in patris. nu. 9. ff. sol. matr. 5
 Filius ingressi monasterium qua actione agant contra monasteriū, qd possidet
 omnia bona patris, vigore diuisionis per patrem factæ inter eos post ingres-
 sum. in §. si qua mulier. nu. 5. in auth. de sanct. Epif. 57
 Filius secundi matrimonij, an admittantur cum filiis primi matrimonij ad reuocā-
 dū plus datū secundo viro. in §. optimè verò. nu. 3. in auth. de nuptiis. 20
 Filius secundi matrimonij in bonis maternis debet habere legitimam, sicut fi-
 lius primi matrimonij. ibi. nu. 4.
 Filius primi matrimonij, an admittantur ad reuocandū, quādo mulier dedit oīa
 bona in dotem secundo viro, cum pacto de lucrando totum. ibi. nu. 5.
 Filius fratrum, quādo tractatur de hereditate patris defuncti ab intestato: & non
 supersunt patrui, succedunt in stirpem, & non in capita. in §. reliquum. nu. 1.
 in aut. de hæred. quæ ab intesta. 49
 Filius adulterini, vel incestuosi non legitimantur per subsequens matrimonium.
 in l. in concubinaru. nu. 4. ff. de concu. 38
 Filius naturales legitimari possunt existente etiam sobole legitima. in §. dubita-
 tum. nu. 1. in auth. de incest. nup. 15
 Intellige per matrimonium. ibi. nu. 1 & 4.
 Filius legitimati succedit aliis filiis legitimis, & legitimè legitimatis: intelliga-
 de legitimatis per matrimonium. ibi. nu. 2 & 5.
 Filius ingrediētes monasteriū, an statim possunt petere legitimā: vel intra quāto
 tempus: vbi videat tenere qd statim. l. §. illud quoq. nu. 5. in auth. de monach. 10
 Filius committentium incestas nuptias, efficiuntur sui iuris. in auth. de incest.
 nupt. nu. 2. 6.
 Filius fratrum, an admittantur ad hereditatem vnā cum ascendentibus non exi-
 stentibus fratribus. in auth. vt fratrum filij. nu. 1. 53
 Filius fratrum præmortuorū, an admittatur ad querelam patris sui, sicut pater
 eorum admitteretur si superstitis esset, inst. de inof. testa. in princ. nu. 6. 76
 Filius mortuus patre sunt heredes, & quasi cōtinuatur dominij i eis, nec tutoris
 auctoritas requiritur. in §. eo quod mortuo. n. ant. de hæ. quæ ab intest. def. 83
 Filius fratrum succedunt in stirpes cum fratre superstitē in §. hoc etiam. num. 1.
 inst. de leg. 3. succed. 87
 Filius capti ab hostibus patribus non profunt. in l. 2. §. remittit. nu. 1. ff. de excu. tut.
 & cur. 66
 3 filij

- 3 filij appellatio refertur ad omnes, non tamen ad eum quem testator credebat mortuum, in l. si quis ita. nu. 1. ff. de testa. tute. 43
- 3 filij testatoris quādo sunt substituti pupillo per fideicommissum, matrē excludunt ex præsumpta mēte testatoris, in l. Cetero. nu. 29. ff. de vulg. & pup. 127
- 3 filij antea nati an legitimantur per matrimonium vltimō cōtractum cū concubina, in l. in his rebus. §. vxor. nu. 2. ff. sol. mar. 28
- 3 filij emancipati, & cognati succedunt de iure ciuili ex testamento, in §. & hoc quidem. nu. 9. in auth. de hāred. & fal. 3
- 3 filij patroni primi gradus habēt ius reuocandi in seruitutem, in auth. vt liber. de exte. nu. 8. 33
- 3 filij matrē banuita, vel excōicata, poterunt agere contra patrem vergentē ad inopiam nomine matris, & etiam eorum proprio nomine, in repe. l. si cōstāte. nu. 64. & 68. ff. sol. mar. 16
- 3 filij matrē mortua non poterunt contra patrem habere remedium certarum legum, & quando, in l. si constante. nu. 63. ff. eo. tit. ibid.
- 3 filij quatuor, an in provinciis in quibus viget ius Italix, sufficiāt ad excusationē, sicut in Italia, in l. excusatur. §. non solū. nu. 2. ff. de excu. tur. 66
- 3 filij appellatione nō p̄tinetur nepos, in l. Gal. §. instituēs. n. 3. ff. de li. & post. 96
- 3 filij quo consilio possunt a fratribus fraudari legitima, in l. hāreditarium, nu. 1. ff. de bo. ant. iud. poss. 124
- 3 filij nati ex filio naturali data curiali, efficiuntur curiales, in §. & quoniam. nu. 2. in auth. quib. mod. nat. effi. sui. 36
- 3 filij, quādo sequantur conditionem patris, & quādo conditionem matris, in l. Imperatores. §. ita rescripserunt mulierem. nu. 7. ff. ad municip. 221
- 3 filij appellatione facta a lege, venit nepos ex interpretatione extensiuā, in l. si filius. nu. 1. C. ad Maced. 141
- 3 filij spurij alēdi sunt de iure canonico, in auth. ex cōplexu. nu. 2. C. de nup. 160
- 3 filij spurij legitimari possunt per principem, & quo ad quid, ibi. nu. 5.
- 3 filij petunt legitimam in bonis patris ingressi monasteriū per conditionem in auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccl. nu. 23. 18
- 3 filij naturales non legitimi, quod excludant substitutum, in l. generaliter. §. cū autem. nu. 2. C. de insti. & substi. 28
- 3 filij diuerforū fratrum qualiter succedant, in auth. cessante. n. 1. C. de legi. hāred. 52
- 3 filij duorū fratrum qualiter succedāt patrui & auunculis, & qualiter cū eis, & qualiter aliis succedāt, in l. post cōsanguineos. §. hāreditas. nu. 1. ff. de suis & legit. hered. 174
- 3 filij præsuntur grauati, in l. omnimodo. nu. 2. C. de inof. test. 105
- 3 filij quando possint compellere patrem ingressum monasterium, vt eius bona distribuat, & quando interim debeant habere alimenta, in §. si qua mulier. num. 7. in auth. de sanct. Epif. 57
- 3 filij nati ex incestis nuptiis, an sint legitimi, etiam quo ad successionem, in auth. de incest. nup. nu. 19. 15
- 3 filij primi matrimonij in quo lāduntur, si mater transiens ad secunda vota, dat omnia sua bona in dotem, in l. hac edictali. nu. 1. C. de secun. nup. 162
- 3 filij nati ex concubina non retenta in domo, an legitimantur per sequens matrimonium, in l. si. num. 1. ff. de concu. 38
- 3 filij ex diuersis matrimoniis succedunt in lucro habito ex illo matrimonio, in auth. itaque. num. 3. C. commu. de succes. 53
- 3 filij instituti quam partem faciant prāteritis, vel exhereditatis iniuste, in auth. de trien. & semis. nu. 7. 17
- 3 filij primi gradus non computant fructus in Trebellianicam, in l. quod de bonis. §. quod auus. nu. 1. ff. ad leg. falcid. 125
- 3 filij diuerforū patronorū qualiter succedāt liberto, in l. 2. n. 4. C. si i. frau. pā. 7
- 3 filius institutus in legitima, licet hāreditatem aduerit, tamen potest alienata in fraudem reuocare, ibi. num. 7.
- 3 filij qualiter dicantur defraudati per cōstitutionem dotis inofficiosa, in l. vna. nu. 2. C. de inoffi. do. 106
- 3 filio emancipato nō potest pupillariter substitui in successione ex testamēto, in l. 2. nu. 7. ff. de vulg. & pup. 119
- 3 filius potest legitimari post mortem patris, ibi. nu. 10.
- 3 filius quando liberatur a patria potestate per ingressum religionis, an extinguatur pupillaris, ibi. nu. 17.
- 3 filio prāterito, qui non rumperet testamentū concurrētibz aliis requisitis in substitutione pupillari, potest pupillariter substitui, ibi. nu. 21.
- 3 filio prāterito approbante testm, substitutio pupillaris ei facta tenet, ibi. n. 21.
- 3 filios superuixisse, & sic conditionem fideicommissi defecisse qui dicit, probare debet, in l. ex facto. §. si quis autem. nu. 1. ff. ad Treb. 137
- 3 filio repudiante hāreditatem pater adit, & prāfertur substituto, in l. cum proponas. nu. 3. C. de hāred. insti. 18
- 3 filius qui habuit ex cōcubina, postea duxit vxorē: qua mortua vult ducere cōcubinam: potest, & matrimonium primum non impedit legitimacionem filij nati, in l. bonorum. num. 2. ff. rem. ra. ha. 109
- 3 filio non licet se immiscere causa fraudandorum creditorum, in l. si postulāte, nu. 1. ff. ad Treb. 144
- 3 filio, quando possit constitui per fideicommissum in legitima, in l. j. §. substitue. re. nu. 4. ff. de vul. & pup. 117
- 3 filio coactō per patrem repudiare, subuenitur post mortē patris, in l. si quis hāres. §. neque filius. nu. 12. ff. de acq. hāre. 145
- 3 filio instituto repudiante, quis admittatur, an pater, an substitutus, in l. j. nu. 22. ff. de vul. & pup. 118
- 3 filio, vel monacho instituto mortuo ante aditam hāreditatē, an sit locus substitutioni, vel veniet pater, ibi. nu. 23.
- 3 filius, quando hāreditatem non aditam transmittat ad patrem, ibi. nu. 24.
- 3 filio quādo noceat casus patris, ne vti possit priuilegio aui, vel patris, in l. emācipatum. §. si quis. nu. 1. ff. de Sena. 31
- 3 filius si commisit culpam, ob quā debet feudū perdere, nepos ex persona aui illud retinere potest, ibi. nu. 2.
- 3 filium fratris, vel vxoris occidens, an prohibeatur succedere ab intestato, in l. codicillis. §. matrē. nu. 1. ff. de leg. 2. 46
- 3 filio an possit cedi actio contra patrē, in l. actiones. n. 1. ff. de actio. & oblig. 162
- 3 filio non sufficit relinqui iure fideicommissi vniuersalis, vt iure institutionis vt deatur habere, in l. cum ex filio. nu. 4. ff. de vulg. & pup. 131
- 3 filium esse in potestate agente filio si pronunciat, requiritur executio, vt pater p̄stet alimenta, in l. miles. §. iudicati. nu. 6. ff. de re iud. 108
- 3 filio agnoscēti bonorū possessionē, an de iure Codicis quātur aliquod emolumentum, in l. 1. nu. 7. C. qui admitti. 8
- 3 filio delinquēte si pater aliquid soluit, an possit alē filius patre mortuo solutū in partē imputare illi, p̄ quo pater soluit, i. §. si q. s. n. i. in auth. de hāred. & fal. 3
- 3 filio etiam exheredato non potest exemplariter substitui, licet sit in pupillari, in l. ex facto. nu. 18. ff. de vulg. & pupil. subst. 132
- 3 filio quicquid hodie relinquitur, illud habere debet titulo institut ionis, in §. aliud quoque. nu. 1. in auth. vt cum de appel cog. 47
- 3 filio condemnato, & bonis eius publicatis, an publicetur proprietas, quam habet in peculio aduenticio remanente patri saluo vsufructu, vbi quod non, in l. si finita. §. si de vestigalibus. nu. 12. ff. de dam. infect. 33
- 3 filio condemnato vt contumace, an fiet executio in peculio quod est apud patrem, ibi. nu. 14.
- 3 filij, in feudo succedunt equaliter, licet inæqualiter instituti, in l. vt iurisiuradi, §. si liberi. nu. 2. ff. de oper. liber. 172
- 3 filij an succedant equaliter in emphyteusi accepta pro se, & filiis, licet inæqualiter sint instituti, ibi. nu. 3.
- 3 filius, qui renunciauit hāreditati paternā, non potest emphyteusim retinere, si est accepta pro se, filiis suis, & heredibus, secus si pro se, & filiis, ibi. nu. 4.
- 3 filia per patrem instituta in re transcendente legitimam, & tacita, & plus petere non possit: poterit petere dotem maternam, ibi. nu. 7.
- 3 filius naturalis natus ex vnica concubina, an habeat ius succedendi suo filio legitimo, in §. si quis igitur. nu. 3. in auth. qui. mod. nat. offi. sui. 37
- 3 filij naturales nati ex eodem patre, sed ex duabus concubinis, an aduicē sibi succedant, ibi. nu. 4.
- 3 filios duos habens vnum impuberem, alium puberem & furiosum, eos instituo, & inuicem substituo: an contineatur in persona vnus vulgaris alterius exemplaris, in l. Lucius. nu. 15. ff. de vulg. & pup. 135
- 3 filios impuberes si duos instituo, dico, si quis eorum nō erit hāres, eos inuicē substituo, an in ista breuiloqua contineatur pupillaris, ibi. nu. 19.
- 3 filiis quatuor institutis, & inuicem substitutis, ex duabus vxoribus, altero ipso rum repudiante, admittitur frater vtrique coniunctus, ibi. nu. 21.
- 3 filiusfa. quinque modis habet pecuniam, scilicet patris, castrensis, quasi castrens, aduentitij, & profectitij peculij, in l. frater. nu. 4. ff. de condi. inde. 53
- 3 filius mutuans pecuniam alteri nomine patris, & an quando mutuum contrahatur, ita quod patri acquiratur, ibi. nu. 13.
- 3 filius si debet Titio x. & x. sunt in peculio, de quibus pater donauit Titio v. pater liberatur in illa quinque, ibi. nu. 42.
- 3 filiusfa. quando possit esse testis pro patre, siue quātur patri, siue non, in l. quis testamento. §. quācunque. nu. 1. ff. de testa. 85
- 3 filius emancipatus non potest testificari pro patre, potest tamē subscribere testamentum pro patre, & pro eo instrumentum conficere, ibi. nu. 2.
- 3 filius adit hodie hāreditatem aduentitiam sine iussu patris, etiam eo inuito, & ignorante, in l. 1. nu. 2. & 3. C. qui admit. 7
- 3 filiusfa. hodie etiā patre inuito, & ignorante pōt petere bonorū poss. ibi. n. 4.
- 3 Idem in Trebellianica restitutione, ibi. nu. 4.
- 3 filiofa. conuento, & absoluto, acquiri patri exceptio rei iudicatæ, si nomine patris tacite, vel expresse i iudicio defendēdo cōparet, secus si pro sua cōfessione cōuenitur, in l. si mater. §. si quis hominē. n. 1. ff. de excep. rei. iudic. 155
- 3 filio emancipato conuento & absoluto, exceptio rei iudicatæ prodest patri, si ab eo causam habet, & interest filij eam transire ad patrem, ibi. nu. 2.
- 3 filiusfamilias per imperitiam indicans, tenetur quatenus est in peculio, in l. si liusfam. §. iudex. nu. 1. ff. de iudi. 151
- 3 filiusfa. quare non potest accipere vxorem sine patris consensu, in l. in bello. §. medio tempore. nu. 1. ff. de capti. & possi. 214
- 3 filiusfa. pōt i codicillis granare patrē, in l. filiusfa. qui. n. 1. ff. ad legem Falc. 125
- 3 filiusfa. an possit liberare debitores patris, ita vt eo effecto filiusfa. sibi praeiudicet, in l. cum dominus. §. filius. nu. 2. ff. de pecul. leg. 79
- 3 filiofam. minori in iudicio existēti in his, in quibus patri aliquid quātur, sufficit patris autoritas: si autem super re, quā ad patrem non pertinet, datur curator, in l. si seruus. §. pupillus. nu. 2. ff. de verb. oblig. 54
- 3 filiusfa. patre permitteute donat causa mortis: non tamen testatur, in l. qui in potestate, nu. 1. ff. de testa. fol. 84. & l. 2. nu. 1. ff. de leg. j. 3
- 3 filiusfa. in aduentitiis testari non potest, nec etiam in aliis in quibus patri nō quātur vsufructus, in auth. vt lice. matri & aui. nu. 6. 48
- 3 filiusfam. bona in quibus patri nō quātur vsufructus, potest donare causa mortis sine patris consensu, ibi. nu. 7.
- 3 filiusfa. effectus sui iuris contra quem petitur executio instrumenti per esse celebrati tēpore quo erat in potestate, poterit opponere exceptionē, & beneficium edicti, quod cum eo, in l. si filius. nu. 1. quod cum eo, qui in alien. 90
- 3 filiusfa. in aduentitiis etiā in quibus patri nō quātur vsufructus, non potest testari etiā patre permitteute, in l. qui in potestate, nu. 2. ff. de testa. fo. 84. l. j. §. in filij. nu. 2. ff. ad Treb. fol. 132. in l. Imperator. nu. 3. ff. eo. 140
- 3 filiusfa. testatur in eligendo sibi sepulturam. Item de aduentitiis testatur ad pias causas, in l. in potestate. nu. 3. ff. de test. 84
- 3 filiusfa. seruus vel monachus possunt testari ad pias causas, in repe. l. j. nu. 20. 22. 23. 24. C. de sacrosan. eccl. 8
- 3 filiusfam. quare possit donare causa mortis, non tamen testari, in l. Senium. n. 1. C. qui test. fac. poss. 14
- 3 filiusfa. quare testari nō potest, donare verō causa mortis sic, in l. si focer. n. 2. ff. de dote prālegata. 75. & in l. 1. n. 1. §. filiusfa. nu. 1. ff. de do. cau. mor. 64
- 3 filiusfa. non est persona integra, ibi.
- 3 filiusfa. an hodie possit codicillari, quod non, ibi. nu. 4.
- 3 filiusfa. quando donat, debet esse eius ætatis cuius testari posset, ibi. nu. 5.
- 3 filiusfa. vt possit donare, requiritur permissio specialis partis, ibi. nu. 6.
- 3 filiusfam. an possit donare patri suo, ibi. nu. 7.

Index singularium materiarum

- 1 Filiusfa. in causa publici iudicii potest esse sine patris consensu, in l. filius. nu. 1. ff. de hi s qui sunt sui, vel alie. iur. 24
- 1* Filiusfa. in iudicio criminali ratione sui delicti potest esse sine consensu patris. in l. quoties. nu. 1. ff. de nox. act. 192
- 1* Filiusfam. conuento in iudicio criminali executio fieri potest durante patria potestate, & in quibus bonis. ibi. nu. 2.
- 7 Filiusfa. asserens se emancipatum a patre, perdit beneficium Macedoniani, in l. 1. nu. 1. C. ad maced. 141
- 7 Filiusfamil. potest intentare actiones in factum descendentes ex interdictis, in l. 1. in factum. nu. 1. ff. de act. & oblig. 162
- 9* Filiusfam. quod de iure civili etiam habeat heredem, in §. si vero sit. nu. me. 7. in auth. de nupt. 20
- 8 Filiusfa. habet heredem, secundum iura. C. in l. qd scitis. nu. 1. C. de bo. quæ libe. 54
- 1 Filiusfa. ex omni causa obligatur præterquam in mutuo, & voto, in l. denique. §. sed utrum. nu. 1. ff. de mino. 132
- 3 Filiusfa. potest eligere sepulturam, in l. si filiusfamil. nu. 2. ff. de testa. 85
- 4 Filiusfa. in publicis iudiciis an possit aculare inuito patre, in l. post legatum. §. si filiusfa. nu. 1. ff. de his qui. vt indign. 104
- 3 Filiusfa. sicut voto non obligatur, an obligetur aditione hereditatis, in l. qui in aliena. nu. 1. ff. de acqui. hære. 143
- 3 Filiusfa. secundum tempora. ff. agnoscendo bono. pos. non obligatur, nec in re-stitutione Trebellianicæ. ibi.
- 3 Filiusfa. hodie potest hereditatem repudiare sine iussu patris. ibi. nu. 3.
- 3 Filiusfa. quos actus consistentes in voluntate possit abique iussu, vel patris au- thoritate. ibi. nu. 4.
- 1 Filiusfa. effectus sui iuris, pro negotio antè gesto non tenetur, nisi quatenus sit locupletior, in l. Pomponius, la secunda, nu. 1. ff. de nego. gest. 118
- 6 Filiusfa. in contractibus potest eligere sine patris consensu, secus in legatis, in l. 1. nu. 2. ff. de verb. oblig. 53
- 6 Filiusfa. vel seruo dñato, an publicabit peculium, in l. 1. nu. 4. ff. de bon. dñat. 191
- 6 Filiusfa. furto subtrahito patri, datur actio furti ad æstimationem operarum perdi- tarum, & hæc duplicabitur, in l. eum qui. §. filiusfa. nu. 2. ff. de fur. 112
- 9 Filiusfa. hodie habet heredem ab intestato in aduentitijs, non in profectitijs, in auth. de hære. ab intest. nu. 2. & 8. 49
- 7 Filiusfa. habens bona si ingrediatur monasterium, an in ipsum bona transeat, in re- pet. auth. ingressi. nu. 46. C. de sacrosan. eccle. 16
- 6 Filiusfa. si pater emit libros, an libri, ipso monasterium ingrediente, transeant in monasterium. ibi. nu. 47.
- 7 Filiusfa. hodie habet heredem siue decedat ex testamento, siue ab intestato, in l. pater qui castrense, nu. 1. ff. de cast. pecul. 219
- 6 Filiusfa. fideiubens pro patre tenetur in solidum: licet habeat exceptionem, in l. si dubiter. §. filiusfamilias. nu. 1. ff. de fideiuss. 66
- 6 Filius soluens pro patre ex necessitate præambuli contractus non videtur dona- re, ibi. nu. 4.
- 7 Filiusfa. miles quando testetur de peculio Castrensi, habet tria priuilegia, in l. si. nu. 2. C. de inoff. testa. 105
- 7 Filiusfa. effectus sui iuris, non habet amplius peculium. ibi. nu. 3.
- 7 Filiusfa. mutare non est prohibitum, sed repetere mutuum, in l. non dubium, nu. 27. C. de legi. 27
- 8 Filiusfa. hodie in aduentitijs habet heredem, & quid in dote profectitia, in au- then. in successione, nu. 1. C. de suis & legi. 51
- 7 Filiusfa. quod possit intentare actiones in factum descendentes ex interdictis, in l. in factum. nu. 1. ff. de act. & obli. 162
- 8 Filiusfa. cõdemnato, an possit fieri executio durante patria potestate, in l. cum & filij. nu. 2. C. qui bo. ce. pos. 88
- 8 Filiusfa. siue habeat castrense peculium, siue non, potest cedere bonis, ibi. nu. 1. C. eod. tit. 88
- 2 Filiusfa. si ingreditur monasterium, an exeat de patria potestate: qd sic, in §. illud quoque, nu. 6. in auth. de monach. 10
- 3 Filiusfa. potest solui in his, in quibus queritur usufructus patri, in l. non solum, nu. 2. & 9. ff. solu. matr. 6
- 6 Filiusfa. qui accepit decem mutuo, & in ludo si ea perdidit, & ea recuperauit, an videatur locupletior, in l. si minor filiusfam. nu. 1. ff. de mino. 135
- 7 Filiusfa. & monachus, qñ pater, vel monasterium agit, possunt interrogari de veri- tate, in l. cñ & iudices. §. qd obseruari. nu. 15. C. de iureiur. prop. calum. dan. 91
- 6 Filiusfam. quando agit pro castrensi peculio, iurat de calumnia, ibi. nu. 17.
- 6 Filiusfa. sine consensu patris sibi constituere domicilium potest, in l. placet, nu. 1. ff. ad munic. 218
- 6 Filiusfa. delinquente duplicatur proprietas, quam habet, in l. si postulauerit. §. iu- bet. nu. 1. ff. de adul. 161
- 8 Fines, seu possessiones finiu si varientur, fiat articulus quod possessio, quæ ho- die est posita infra tales fines, & possessio, quæ erat olim posita inter tales fi- nes, est una, & eadem, in l. j. nu. 3. C. si vnus ex plu. appel. 84
- 8 Idem in personis. ibi. nu. 4.
- 8 Fines proprios habet vicus, terra, vel castrum, in l. si testamentum. nu. 3. C. de insti. & subiti. 29
- 4 Fines plebanatus an probentur per instrumenta, in l. prædiis. §. Titio. nu. 2. ff. de leg. 3. fol. 67. l. cum aliquis. nu. 2. C. de iure delib. 30
- 1* Fines spectatur, & quando principium, ad hoc, vt concedatur minori restitutio aduersus sententiam, vel contractus, quando minor incidit in maiorem æta- tem, in l. Denique. §. si quis cum maiore, nu. 1. ff. de minorib. 131
- 2 Fines qñ habet necessariã consequentiã ad principium, incipitur principium: & quomodo intelligatur, in l. j. nu. 1. ff. qui pot. in pig. habe. 134
- 8 Fiscus præfertur omnibus creditoribus hypothecam non habentibus, in l. si cñ pecuniam, nu. 1. C. de priuileg. fisc. 79
- 6 Fiscus non habet bona obligata pro poenis. Laufertur. §. fiscus. nu. 1. de iur. fisc. fol. 214. & l. j. nu. 3. C. de poen. fisca. lib. x. 8
- 9 Fiscus non potest incontinenti bona committentium incestas nuptias appre- hendere, in auth. de incest. nup. nu. 13. 15
- 8 Fiscus vendens non potest habere fidem de pretio, in l. & si instrumenta. nu. 2. C. de fide instr. lib. x. 6
- 8 Fiscus potest cogere notarios ad exhibendum instrumenta pertinentia ad aliquem, cuius bona in fiscum sunt delata, in l. defensionis facultas. nu. 10. C. de iure fisca. lib. x. 4
- 7 Fiscus fraudans, punitur in duplum. ibidem. nu. 11.
- 7 Fiscus quado eius procurator fuit cõfessus recepisse, an habeat excep. nō num. pec. vel quado agit cōtra debitorem, in l. in cōtractib. n. 4. C. de non nu. pe. 145
- 3 Fiscus creditor ex delicto, non præfertur creditoribus ex cōtractu: secus quan- do est creditor ex contractu, in l. j. nu. 2. C. de poen. fisca. lib. x. 8
- 8 Fiscus qua actione agit, quando bona in fiscum deferuntur, in l. defensionis fa- cultas. nu. 6. C. de iure fisca. lib. x. 5
- 8 Fiscus pro bonis quæ in fiscum deferuntur, agit coram præside. ibi. nu. 7.
- 8 Fiscus quanto tempore excludatur à petitione bonorum vacantium, in l. 1. nu. 18. C. de bon. vacan. lib. x. 8
- 8 Fiscus in bonis vacantibus succedens, non acquirit possessionem sine aditione. in l. 1. nu. 8. C. de bon. vac. lib. x. 8
- 5 Fiscus in bonis damnati ante sententiam nullum ius habet, in l. post contractum. nu. 16. ff. de dona. 57
- 6 Fiscus an loco heredis habendus sit, cum ad eum pertinent omnia bona: & quid in privato, in l. ex quibusdam. §. cum ex causa. nu. 1. ff. de iure fisca. 209
- 6 Filius est magis priuilegiatus, q pupillus. l. j. §. sed ad illos. §. n. 1. ff. ad l. Cor. de fal. 167
- 6 Fiscus succedens debitori & fideiussori, ipso iure liberatur mandator, in l. Vra- nius. nu. 5. ff. de fideiuss. 75
- 8 Fiscus an admittatur ultimo loco, in §. & hoc quidē. n. 11. in auth. de her. & fal. 4
- 8 Fiscus semper est diues, & soluendo, & quasi fixus dicitur, in rub. nume. 18. C. de iure fisca. lib. x. 2
- 6 Fiscus qua actione agit contra debitorem debitoris, in l. non intelligitur. §. mul- ta. nu. 1. ff. de iure fisca. 209
- 1 Fiscus habet tacitam hypothecam in delictis, licet inefficacem, in l. rescriptum. nu. 2. ff. de pact. 83
- 6 Fiscus, vel qui vitur iure fisca, non tenetur facere inuentarium: quia non tene- tur ultra vires hereditarias, in l. j. §. an bona. nu. 2. ff. de iure fisca. 208
- 3 Fiscus, quid sit in specie: vbi q quicquid ad commodum pecuniarium Imperij pertinet, in rub. num. 13. C. de iure fisca. lib. x. 2
- 6 Fiscus vt heres fideiussoris beneficium diuisionis implorare potest, in l. inter eos. §. bonis damnati. nu. 1. ff. de fideiuss. 72
- 8 Fiscus qui successit fideiussori damnato conuentus à creditore, debet condem- nari, non reus damnatus. ibi. nu. 3.
- * Fiscus non habetur per omnia loco heredis. ibi.
- 6 Fiscus bonis publicatis habetur loco heredis, in l. capitis. nu. 2. ff. eod. 50
- 8 Fiscus ad poenam sibi promissam contra fideiussores non agit, quando bona principalis sunt confiscata, secus si non confiscata. ibi. nu. 2.
- 6 Fiscus in diuidendis cum ipso facit diuisionem, & dat alteri electionem, in l. Se- natus. nu. 4. de iure fisca. 210
- 7 Fiscus usufructuarius non cauet, in l. usufructu. nu. 2. C. de usufr. 110
- 8 Fiscus potest reuocare pecuniam alij creditori solutam sine vsuris, in l. pecu- nia, nu. 1. C. de priuileg. fisca. 89
- 8 Fiscus alienata reuocat per suum debitorem in causa dotis constituendæ, in l. cum patrem. nu. 1. eod. tit. 89
- 5 Fiscus intra quinque annos potest vendicare rem, quæ incidit in commissum, in l. commissum. nu. 4. ff. de pub. & vesti. 50
- 6 Fiscus habetur loco heredis in obligatione iam contracta, secus in contra- henda, quanquam ex causa de præterito, in l. quoties. nu. 2. ff. de nouat. 78
- 6 Fiscus quando teneatur ædere, in l. in fraudem. §. neque instrumenta. nu. 1. & 3. ff. de iure fisca. 212
- 3 Fiscus tenetur ad dotem pro ea parte, pro qua bona mariti sunt publicata, in l. si marito. nu. 1. ff. solu. matr. 20
- * Fiscus an habeat exceptionem non numeratæ pecuniæ, in l. in contractibus. in antiq. lect. nu. 4. C. de non num. pec. 145
- 8* Fiscus habet bona debitoris tacite obligata ex contractu, vel quasi, sed an ex delicto, remissuē. in l. j. nu. 2. C. de iure fisca. 2
- 8* Fiscus non potest habere fidem de pretio, in l. j. nu. 1. C. ne fisci. quæ vend. lib. x. 7
- 8* Fiscus in poenis non habet tacita hypothecam, in l. j. nu. 3. C. de poe. fisca. præ. li. x. 7
- 3 Fiscus non est hæres, in l. si constante. §. si bona. nu. 2. ff. solu. matr. 19
- 8 Fiscus dicitur fœcus Cæsaris, vel Regis, in rub. nu. 10. C. de iure fisca. lib. x. 2
- 8 Fiscus & bursa communis, idem sunt. ibi.
- 8 Fiscus quando dicatur legitimè, & rectè defensus, in l. vnica. nu. 1. C. de sent. ad uer. fiscum lat. lib. x. 8
- * Fiscus infra quadriennium per restitutionem in integrum refringit sententiã contra se latam, si omisum fuerit producere instrumentum pro se faciens, in l. j. nu. 3. C. de sent. ad fisca. lib. x. 8
- 8 Fiscus potest me in subsidium conuenire actore ipsius non existente soluendo, licet fuerit confessus recepisse à me, quod communi debebam, in l. fisco. nu. 4. C. de conue. fisca. debi. lib. x. 5
- 8* Fiscus dicitur camera Imperialis, in rub. C. de iure fisca. nu. 6. lib. x. 2
- 8* Fiscus plura habet priuilegia, quæ alij non conceduntur, in rub. C. de iur. fisca. lib. x. nu. 11. 2
- 1* Fisco applicatur, qd indigno auferit, in l. Papi. §. meminisse. n. 1. ff. de inoff. test. 156
- 8 Fisco potest totam rem etiam diuiduam vendere, quam habet cum alio comu- nem, si sibi sit vtilius, in l. j. nu. 2. C. de ven. re. fisca. lib. x. 7
- 4 Fisco ad quem vadit hereditas, non tenetur mortem defuncti vindicare, in l. reculare. §. si fisco, nu. 1. ff. ad Treb. 135
- 5 Fisco quanto tempore præscribatur, in l. quamuis. nu. 1. ff. de vsucap. 97
- 1 Fisco non queritur per subditum, nisi notarius ipse stipulerur, in l. arbiter intra. nu. 1. ff. de arbit. 149
- 8 Fiscalibus in causis seruandus est ordo iuris, sicut in ca uis priuatorum, in l. vni- ca, nu. 1. C. de conductoribus lib. 11. 47
- 4 Fisco noie deferre debet, q deferit in fiscum, in l. seruus. §. si q. n. 2. ff. de leg. 1. 14
- 6 Fisco applicatur, quod auferitur ab indigno facto suoralias secus, in l. auferitur. nu. 1. ff. de iure fisca. 213

- 8 Recipiens in fraudē fisci promissiones, vel vendiciones ficticias, punitur in duplum. in l. qui in contractibus. nu. 1. C. de iure fisci. lib. x.
- 6 fisco applicatur oīa scelere acquista. in l. Lucius Titius. nu. 3. ff. de iure. fisci. 210
- 1 In bonis vacatibus agnitio est necessaria per fiscum. in l. sicut. §. in decurionib. nu. 4. ff. quod cuiusque vni. 113
- 4 fisco applicatur, qñ deportati capiunt & sic an sit omnino non capax. in l. 1. §. qui habebat. nu. 9. ff. de bon. poss. contratab. 154
- 6 fisci executor an debeat summam facere soluere creditoribus illius, cuius erant bona capta per ipsum, in l. res autem. num. 1. ff. de iure fisci. 211
- 8 cognitio super bonis delatis in fiscum, an sit ordinaria. in l. defensionis facultas. nu. 8. C. de iure fisci. lib. x.
- 4 fisco an & quibus casibus applicatur, & quibus non, quando aliquid aufertur alicui vt ab indigno, in l. si gener. num. 11. ff. de his, qui vt indig. 106
- 3 floreni si sunt dati æstimati cum pacto vt reddantur sub eadem æstimatione, licet florenus sit deterioratus, tamen debent reddi sub æstimatione facta tempore traditionis, in l. in his rebus. §. mancipia. num. 1. ff. sol. mar. 28
- 8* Florentinus, & natus de Florentia, idē est dicere, in l. j. num. 1. C. de mu. lib. x. 21
- 1 Florentinus si diu stetit in ciuitate Perusij, non potest capi pro repræfaliis contra Florentinos concessis. in l. j. §. remouet. nu. 4. ff. de postu. 97
- 1 Florentinus si citatur Perusij pro cōtractu, vel delicto ibi facto, vel celebrato, & excipit qñ nō deliquit, nec cōtraxit, pcedetur ad vltiora: & nulla cognitio requiritur, in l. 2. nu. 9. & in rep. nu. 7. & 21. ff. si quis in ius voc. non ier. 57
- 7 Florentinus si conuenitur, qñ promissit dare centū in Castro Clusino, comitatus Perusij, & opponit qñ illud castrū sit comitatus Cortonæ: iudex poterit super hoc cognoscere, & pronunciare, in l. 2. nu. 9. C. si contra ius, vel vti. pu. 33
- 8* Florentini quando habēt guerram, imponunt magnas gabellas, in l. edicto. nu. 1. C. de edict. di. Adr. tol. 33
- 5 flumine in publico aliquid fieri non debet propter quod noceat alteri. in l. 1. §. non autem. nu. 1. ff. de flu. 135
- 5 flumen si mutat alueum, an quis amittat ius suum aquā ducēdi, & etiā seruitutē ducēdi per fundum vicini. in rep. l. 2. nu. 32. ff. de flu. 137
- 8 Fodere metalla quilibet pōt secundū formam. in l. 1. nu. 1. C. de metal. lib. 11. 30
- 6 Forensis factus monachus, vel canonicus in ecclesia sancti Laurētij huius ciuitatis, & nō efficiatur ciuis huius ciuitatis, num. 14. vbi qñ sic: & durat ciuis donec ibi stat. in l. 1. nu. 10. ff. ad munici. 218
- For ensis effectus Abbas in ista ciuitate, est ciuis huius ciuitatis. ibi. nu. 13.
- Forensis effectus rector ecclesiæ efficitur ciuis in illa ciuitate. ibi.
- 7 forenses duo existentes in exercitu Perusino in territorio Aretino, si delinquāt, poterunt puniri p potestātē Perusij. in l. 1. nu. 46. C. de sum. Trin. & fid. cath. 6
- 2 forensis prohibitus per statutum emere, potest pignori accipere. in l. quorum. nu. 2. ff. de pig. 132
- 7 forenses tenentur ad collectas, quando facerent æstimum. in l. placet. in 2. lect. nu. 34. C. de sacro. eccl. 12
- 8 forensi possidenti aliquid in ciuitate, vel territorio, qñ possunt indici munera, & an ad collectas teneatur. in l. cum neque. nu. 1. C. de inco. & vbi. lib. x. 21
- 7 forensis delinquēs in loco, secundū quæ statuta puniāt. in l. 1. nu. 20. C. de sum. trin. 4
- 6 Contra forensē pro fundo, qui est in hac ciuitate, agere possum actione reali vel mixta, non mere personali. in l. forma. §. illā æquitatem. nu. 3. ff. de cēsi. 231
- 5 forensis qui portat armā, vel extrahit blada extra territorium in quo erat statutū prohibēs, non excusatur. in l. interdū. §. licet qñ. nu. 1. ff. de pub. & vcti. 52
- 7 forensis habens beneficium in loco, an efficiatur ciuis illius loci, in l. placet, in 2. lect. nu. 38. de sacro. eccl. 12
- 9 forenses, quando ligentur statuto, banno, vel consuetudine loci. in auth. vt fāta no. consti. nu. 10. 28
- 6 forensibus exercentibus scēnus in loco, possunt pro pecunia, quā ibi habent, imponi collectas, & etiam iniungi, vt emant equos, & præstent Reipublicæ, in l. munus. §. patrimoniorum. nu. 2. ff. de mune. & hono. 223
- 3 forum causarum, & locus iudiciorum quomodo differant. in l. si duas. §. grammatici. nu. 6. ff. de excu. tut. & cura. 67
- 7 forensis delinquens in ciuitate punitur secundum formam statutorum ciuitatis, in l. j. nu. 2. C. vbi sena. vel clarif. 102
- 6 forensis an possit hic testari secundum statuta huius ciuitatis, in l. diuus. nu. 1. ff. de iure fisci. 211
- 6 forensis captus per potestatem Laudæ in territorio ciuitatis Medionali, pōt potestatem ciuitatis Mediolani repeti, tanquam indebitē captus, in l. si cui. §. cum sacrilegium. num. 4. ff. de accu. 147
- 6 forensis, qui in loco habet mercantiam, quando possit ibi conueniri, in l. de iure. nu. 2. ff. ad muni. 221
- 1 forensis qñ est meus inimic⁹, si venit in istā ciuitatē, qñ possum petere ab eo cautionē, ne me offendant, in l. sed & si suscepit. §. si ea res. nu. 1. ff. de iudi. 155
- 5* forma cōmissionis citationis, quando quis citatur ad domum, in l. dies cautio. ni. §. prætor ait. nu. 6. de dam. in se. 24
- 9* forma quæ sit in supplicādo in arrogatiōe, in §. scēminæ. nu. 2. inst. de adop. 65
- 1 forma qñ petitur instrumentū, vel privilegium antiquatum, vel destructum, qñ reficiatur, in l. si quis. §. nec iterum. nu. 5. ff. de eden. 77
- 5* forma nunciationis & cōmissionis, in l. non solum. §. sed vt probari. ff. de ope. no. nun. nu. 7. 13
- 8 forma articulandi contra ponentem quem liberum, vel bonæ conditionis, & famæ, in l. j. nu. 6. C. de testa. 15
- 8 forma instituti spurium. in l. 2. nu. 1. C. de hæred. insti. 18
- 8 forma cludendi in petitione hæreditatis, in l. veluti. nu. 3. ff. de peti. hæ. 163
- 1* formidolosi curāt, quæ suspiciōe nō sunt digna, in l. scēm. nu. 2. C. de iud. deli. 30
- 5 formula, seu locus cauus, qui sit ad latus fluminis, ad aquam ducēdam, est priuatus, in rep. l. 2. nu. 22. ff. de flu. 136
- * formula appellatur in iure ciuili, & qñq; etiā in vulgari appellatur valuru. ibi.
- forma per quā aqua ducitur, non pōt fieri in via publica de iure. ibi. nu. 24.
- 4 fornacarij non veniunt fornace instructa legata. in l. fundi. §. quidam. nu. 1. ff. de fun. instru. 77
- * fornax non videtur legata, legato instrumento fundi, vbi est fornax. ibi. nu. 2.
- * fortitudo facienda in aliquo loco, quod potest esse periculolum alicui ciuitati, non debet permitti in l. opus nouum. nu. 1. ff. de ope. publi. 228
- 9 fortitudo sine iustitia non commendatur, in auth. vt oēs obed. iudi. nu. 2. 18
- 1 forum, quod quis sortitur ratione contractus, non potest mutari, in l. cum qñ. & dam. nu. 1. ff. de iur. om. iud. 52
- 1 forum quib. modis quis sortitur, in l. hæres absens. §. proinde. n. 5. ff. de iud. 52
- forum quib. modis, quis sortitur ratione ordinis clericatus. ibi. nu. 6.
- 8 forum si quis sortitur in ciuitate originis & domicilij, ad quid fortitur. in l. j. nu. 2. C. de municip. lib. x. 21
- 8 Ratio quare quis fortitur forum ratione manumissionis. in l. 2. nu. 1. C. de municip. lib. x. 21
- 5 forum ratione indebiti soluti in quo loco quasi cōtrahatur, & vbi possit repeti. in l. qui certo loco. nu. 2. ff. de condi. indeb. 51
- 2 fori eiusdem esse, an intelligatur respectu eiusdē ciuitatis, an verō eiusdē dominij ad hoc, vt debitor debeat ire ad domum creditoris. litem illa. nu. 13. ff. de consti. pecu. 73
- 9 Ratione delicti cōmissi in personam ecclesiasticam quis efficitur de foro ecclesiastico. in auth. apud quos oportet. nu. 5. 30
- 1 forum quis sortitur ratione delicti. in l. 2. nu. 1. ff. de offi. præf. 54
- 5* fossa molendini alicuius, qñ sit publica, in l. j. §. si fossa. nu. 1. ff. de flumini. 123
- 7 foueæ muri, & steccati debent fieri pro modo patrimonij, non per capita. in l. 2. nu. 2. C. de immu. nemi. conc. lib. x. 35
- foueæ agri dicuntur fieri ad perpetuam vtilitatem. nu. 10. 35
- 4 fraternitas laicorum coram laico cōuenitur: sed si sunt laici & clerici, coram ecclesiastico, in l. cum Senatus. nu. 4. ff. de reb. dub. 100
- 1 frater si fecit fratri quietationem de omni eo, quod petere posset in hæreditate paterna, nō impeditur petere feuda, nec parte n bonorum emphyteuticorum, in litem videndum. §. nunc videamus. nu. 2. ff. de pet. hæ. 113
- 4 fratris noīe continētur sorores, in l. Lucius. §. quæ situm. nu. 1. ff. de leg. 3. 62
- 4* fratris appellatione soror cōtinetur, in l. Lucius. §. Mæui. nu. 2. ff. ad Treb. 65
- 4* frater an teneatur dotare sororē remissiue, in l. dedit dotē. n. 5. ff. de col. bono. 7
- 9* frater an sit legitimus tutor fratris, in §. at qui. nu. 3. inst. de fid. tut. 6
- 9* frater vel soror non admittetur contra testamentum fratris, nisi persona turpis, vel infamis instituat. inst. de inoff. testa. in princ. nu. 4. 76
- * fratres vterini habent quærelam sicut consanguinei. ibi. nu. 5. 76
- 3 frater occidens fratrem, nocet omnibus sequentibus in gradu, sed existēt in eodem cum eo, vel proximiori non, in l. j. nu. 1. ff. si quis ali. test. prohib. 103
- 3 frater pro fratre potest esse testis, licet de fide diminuatur. in l. qui testam. §. quæcunque. num. 6. ff. de testam. 105
- 2 frater vnus si mutat alteri existenti in eadem potestate, an pater obligetur persona recipientis in l. frater. nu. 36 de cond. indeb. 105
- frater soluens mutuum acceptum a fratre ipsi fratri post mortem patris aditam hæreditatem, an possit repetere, ibi. num. 38.
- frater debitoris, si soluit creditoribus peculiaribus de suo, an repetat a fratre creditore, ad quem peruenit periculum pro parte. ibi. 44.
- frater conuentus ex obligatione hæreditaria actione de peculio, quando teneatur pro parte, & quando in totum, ibi. num. 49.
- frater quando possit emere a fratre existente in eiusdem patris potestate. ibi. num. 52. 106
- 3 frater tenetur alere fratrem inopem. in l. qui filium. nu. 2. ff. vbi pup. & du. vel. 106
- deb. fol. 74. & l. si quis. §. item rescriptum. nu. 2. ff. de lib. agn. 106
- frater tenetur dotare sororem. in prin. forum. num. 14. 107
- 4* frater sororem alere tenetur, in l. cum vnus. §. alimentis. nu. 2. ff. de ali. lega. 107
- & in §. discretis. nu. 3. in auth. quib. mod. nat. eff. sui. 107
- 6 frater habet quærelam inmensæ donationis contra donationem inofficiosa factam per fratrem, in auth. de inmens. donatio. nu. 14. 108
- 7 frater emancipatus tutor fratris legitimi in potestate retenti, est legitimus frater in potestate tutor fratris emancipati, est fiduciarius, in l. frater. num. 1. C. de legiti. tuto. 109
- 7 frater quando admittatur pro fratre, vel contra fratrem in testem. in l. patres. num. 4. C. de testib. 111
- 9 Frater, cui est relictum minus legitima, agit quærela inofficiosi testamenti. in auth. de hæred. & Falc. nu. 13. 111
- 3 Frater si occidit fratrem, an bona deueniant ad fiscum, vel ad filios occidēti, in l. sequens. nu. 1. ff. ad Sylla. 112
- 2 frater conuentus a fratre, non habet beneficium. l. verum. ff. pro socio. n. 2. 113
- 7 fratri præterito, vel exhæredato, an detur quærela, in l. fratres. nu. 1. C. de inoff. testam. 114
- frater, quando exhæredatur, an debeat causa inseri, ibi. nu. 5.
- 9 frater debitor fratris, qñ possit esse eius tutor, in auth. vt sine prohib. nu. 7. 114
- 7 Frater an possit esse tutor fratris, cuius est debitor. in auth. minoris. n. 3. C. de i. da. tu. vel cura. 115
- Inter fratres multoties est inuidia magna, ibi. nu. 4.
- 6 frater an possit esse tutor filiorū fratris defuncti, ex quo inter eos est obligatio cōditionalis, si euinceretur. in l. inter stipulatē. §. sacrām. n. 8. ff. de ver. ob. 31
- 9 frater ex vno parente tantū non succidit vnā cum patre in bonis fratris, an §. consequens. nu. 2. in auth. de hæred. quæ ab intesta. 49
- frater vtrinq; cōiunct⁹, an præferatur in bonis fratris auo, vel proaui. ibi. n. 3.
- 8 frater admittitur ad defensionem fratris sine mandato, in l. 1. num. 1. C. qui res iud. non nocet. 77
- fratri eidem præiudicat sentētia lata contra eum defendendo, si non vult habere ratum, ibi. nu. 3.
- Quod tunc frater, qui litigauit, teneatur ex cautione de rato, si eam interposuit, ibi. nu. 4.
- 9 frater præteritus, vel exhæredatus a fratre, turpi persona hærede instituta, reuocat totum, in auth. de hæred. & Falc. nu. 16. 116
- 3 frater tenetur alere fratrem et naturalem, in l. si quis. §. vtrū. n. 5. ff. de lib. agn. 35
- 9 frater præteritus in testamento fratris habet quærelam, licet non bono. poss. contratabulas. in auth. de hare. & Fal. nu. 15. 117
- 6 fratres an præsumantur ignoscere fideicommissi habere, cum præsumatur scire contenta in testamento, in l. qui Romæ. §. duo fratres. n. 13. ff. de ver. obli. 118

Index singularium materiarum

- fratres diuidentes, si dixerunt non venire cōtra diuisionem etiā occasione fideicommissi paterni debiti, vel debēdi, vide fideicommissi renūciatū. ibi. n. 7. 46
- fratres diuidentes, si remittant adinuicem omne ius quod habent, vel habere sperant, & contingit, quod non soluerint legata intra annum, propter quod hareditas ad alterum debetur: illa remissio non extenditur ad hoc, in l. qui cum tutoribus. num. 2. ff. de transact. 95
- fratrum vnus si cum pecunia hareditaria mercatur, & lucretur, quando debeat tale lucrum cum aliis communicare, in l. si patruus. nu. 5. C. com. vtr. iud. 114
- fratribus duobus rogatis inuicem restituere, si vnus alienat partem suam, & alius suam, superueniens admittitur ad petitionem fideicommissi, in l. cum pater. §. libertis, num. 2. ff. de leg. 2. 43
- fratres diuidentes, si habent fundum communem emphyteuticū, ita quod vno decedente sine liberis, portio eius deueniat ad alterum, & in diuisione remiserunt omne ius quod habebant, vel sperabant habere: an vno mortuo, portio illius vadat ad ecclesiam, quod non, quia ecclesie non prodest talis remissio. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 24. ff. de verb. ob. 46
- frater diuidens cum altero fratre, si fuit sciens fideicommissi, de quo in casu d. §. duo fratres. an frater q. petit fideicommissū, teneatur de euictione, ibi. nu. 25. 25
- fratres habitantes sub eodem tecto, an dicantur plures fumantes. in l. placet. in 2. lect. nu. 53. C. de sacrosan. eccl. 12
- * fratres stantes simul in cōiōne, quādo videatur societate cōtrahere, & que societates dicantur contractæ, in l. si patroni. nu. 9. cū sequen. C. com. vtr. iud. 114
- fratribus tribus institutis, & inuicem grauatis de restituendo, si vnus decedat, & iure fideicommissi eius bona deueniant ad duos, demum alius: an quod hic habuit à primo vigore fideicommissi, debeatur illi tertio ab isto secundo, in l. pater filium. §. quindecim. nu. 5. ff. de leg. 3. 54
- * fratres nō tenentur expensis suis facere finire studiū fratris mortuo patre, quē pater incepit facere studere. l. si viri. ex h. §. idē scribit. nu. 1. ff. famil. erc. 193
- * fratres Minores licet non possint habere proprium, an possint petere ex causa alimentorum, remissio, in l. quidam sunt serui. nu. 1. ff. de pœn. 188
- fratres prohibiti diuidere per testatorem, poterūt diuidere, quando alter ipso- rum sit rixosus, in l. si conuenerit. nu. 3. ff. pro socio. 107
- fratres tertij Ordinis, tenentur ad collectas, in l. placet. in 2. lect. n. 36. C. de sa- crosan. eccl. 12
- fratres tres habentes cōe patrimonium, debent habere vnum ælitum si sit rea- le, si personale, tria. in l. tria onera. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 67
- fratres vterini præferuntur in rebus maternis. in l. de emancipatis. nu. 2. C. de legi. hære. 53
- fratres Minores, licet non possint aliquid habere in cōi, vel particulari, tamen legitime pro alimentis capiunt. in l. legatum. nu. 1. ff. de capi. dimi. 140
- fratres minores recipiunt omnes alias res, præter pecuniam numeratam. in l. j. nu. 3. ff. de condi. triti. 66
- fratres minores, si instituantur haredes, hareditas est p. nō scripta, & remanet apud haredes ab intestato. in l. si metallum. nu. 2. ff. de his, quæ p. nō scr. ha. 103
- fratres Minores non petunt iure aditionis relicta, sed iudex ex officio cogit hæ- redem. in l. Quintus. nu. 3. ff. de an. leg. 63
- fratres Minores, licet non possint esse executores testamēti, tamē pauperes eli- gere possunt, in l. cum pater. §. hareditatem. nu. 2. ff. de leg. 2. 41
- fratres Minores post factam professionem, non possunt aliquid de rebus mun- danis disponere. in auth. si qua mulier. nu. 12. C. de sacrosan. eccl. 18
- frater minor potest esse testis in §. cogitandum. nu. 8. in auth. de monach. 9
- frater Minor ordinis Sancti Francisci, non potest esse executor in testamento, in l. si filio. nu. 3. ff. de ali. leg. 85
- fratribus mendicantibus si legatur podere, cum onere, quod cōstruat locū, in quo certi fratres morentur, onus adiectum tanquā impossibile, nō valet. in l. idem Iulianus. §. constat. nu. 2. ff. de leg. j. 12
- Vnus ex fratribus, qui accepit ab ecclesia emphyteusim, potest alteri fratri rem alienare. in l. 1. nu. 4. C. de impo. lucra. descri. lib. v. 20
- fratribus Minoribus, in singulari pro alimentis relinqui potest, in l. seruos. nu. 2. ff. de ali. lega. 85
- Idem in quolibet religioso, ibi.
- fraus præsumitur in donatione omnium bonorum. in l. omnes §. Lucius. nu. 2. ff. de his, quæ in fraud. cred. 130
- fraus præsumitur ex venditione omnium bonorum, ibi. nu. 3.
- * Fraus ex modicitate pretij præsumitur, in l. post contractū. nu. 17. ff. de dona. 48
- fraus etiam legem condendo ad postulationem alicuius committi dicitur, si- cut in privilegiis, in l. j. nu. 4. C. de bon. vacan. lib. x. 8
- fraus fraude licet repellitur. in l. Papini. §. quarta. n. 2. ff. de inofficio. test. 159
- fraus, & dolus, idē sunt, & fraus inest dolo, in l. quod Nerua. nu. 1. ff. depo. 99
- fraus præsumpta non est, si adhibetur maior diligentia in propriis, quā in communibus, ibi. nu. j.
- fraus de facili præsumitur inter coniunctas personas, in l. non solum. nu. 1. ff. de ritu nup. 147
- fraus præsumitur, quando quis alienat totum. in l. patronus. nu. 2. ff. de prob. 143
- fraus in debitore alienante in fraudem creditorum, ex quibus arguatur. in l. 1. nu. 8. C. de iur. fili. lib. x. 2
- fraus legi fit, quando quis ostendit verba legis, sed non mentem. in l. non du- bium. nu. 6. C. de legi. 25
- fraudem excludens, non dicitur fraudem facere, in l. cum pater. §. Titio fratris. nu. 3. ff. de leg. 2. 43
- frequenter aliquid fieri an dicatur, quod sic bis. in §. audient. num. 4. in auth. de defen. ciuit. 16
- fructus in petitione hareditatis veniunt, & augent hareditatem, in l. 2. num. 3. C. de peti. hære. 107
- Fructus veniunt in rei vendicatione, ibi. nu. 4.
- Fructus pendentes augēt rem particulare, & veniūt in rei vendicatione, ibi. n. 5.
- Fructus bonorum defuncti, licet dicantur res, non tamen sunt de substantia de- functi. in l. scimus. nu. 2. C. de inof. test. 105
- Fructus qui ciuiles, & qui naturales dicantur, in l. & ex diuerso. num. 1. ff. de rei vindica. 17
- fructus sunt industriales oliua, lana, & lac. ibi. nu. 2.
- fructus dicuntur percepti à bonæ fidei possessore quoquo modo sint separati à terra, licet non reconditi, ibi. nu. 3.
- fructus percipiendi, quando intelligatur de percipiendis à possessore, & quan- do à petitore. ibi. nu. 4.
- fructus percepti iudicio testatoris veniūt in restitutionem, quādo dilatio fuit apposta fauore fideicommissarij, in l. liberto suo. §. filium. n. 3. ff. de an. leg. 65
- fructus fundi si emo p. plures annos vno p. tio, & vno anno p. ringat sterilitas, an debeat fieri remissio, in l. cotem. §. qui maximos. nu. 8. ff. de publ. & vecti. 49
- Fructus fundi æstimatio fit secundum q. consuetum est percipi ex fundo, & ad id quod cōter solent valere, & tempus venditionis inspicitur, etiā vt cogno- scatur, an sit quis læsus vltra dimidiam. ibi. nu. 9.
- Fructus vnus anni si emuntur, cuius sit periculum, & quādo sit locatio, & quā emptio. ibi. nu. 11.
- fructuum perceptionem emens, quando possideat. ibi. nu. 12.
- Fructus molendini, vel alterius ædificij si quis emat, quod indiget magna refe- ctione, propter quod fructus interim non percipiuntur, cuius erit periculū, ibi. nu. 13. & 16. 50
- fructus dotis restituitur, si non sufficiunt mulieri ad alimenta, vir tenetur dare vltra. in repet. l. si constante. nu. 102. ff. sol. mat. 18
- fructus dotis restituitur, si excedunt onera matrimonij, excessus restituitur viro. ibi. nume. 104. 18
- fructus recolligens, & vtens re vt dominus, an præsumatur dominus, in l. Titia. nu. 1. ff. de solu. 85
- fructus an possit petere qui succubuit in petitione fundi. in l. si quis cum totū. §. si ancillam. nu. 1. ff. de excep. rei iudi. 154
- fructus, qui percipiuntur mora restituentis, veniunt in fideicommissum etiam in liberis primi gradus, in l. postulare. §. sed & in huiusmodi. n. 3. ff. ad Treb. 140
- fructus an veniant in restitutione fideicommissi & in quartā imputentur, ponū- tur tres casus. in l. in fideicommissariam. n. 1. ff. eo. 137
- * fructus percepti per illegitimē ordinatum, an restituendi sint, remissio, in §. oportet. nu. 4. in auth. quomodo oportet. Epif. 10
- * fructus sequestrantur appellatione pendente, quando timetur de dilapidatio- ne, in l. Imperatores. §. ijdem rescripserunt. nume. 1. ff. de appel. 200
- fructus percepti à grauato, an debeant computari in dotem, vel donationem em- proper nuptias. in auth. de restit. & ea quæ pa. nu. 7. 22
- fructus non computantur in quartam in liberis primi gradus, in l. & sine. §. il- lud. nu. 2. C. ad Treb. 47
- fructus corrupti, licet miscentur cum incorruptis, in l. 1. nu. 2. C. de condi. im- pub. lib. x. 15
- fructus prædij, si sunt loco vsuratum, & debitor soluit ante fructus collectos, fit diuisio fructuum, in l. qui Romæ. nu. 6. ff. de verb. obl. 44
- fructus connumerantur inter res tempore perituras, in l. procurator tutorum, nu. 1. ff. de procu. 110
- fructus lite pendente sequestrantur. in l. litibus. nu. 16. C. de agri. lib. xj. 40
- fructus, & alia accessiones augent hareditatem. in l. item veniunt. §. item non solum. nu. 1. ff. de peti. hære. 165
- fructus percepti à bonæ fidei possessore computantur in vsuris. in l. emptor. nu. 1. ff. de rei vendi. 176
- Fructus compensantur cum pretio, ibi. nu. 2.
- Fructus perceptos pendente conditione, quis non restituit. ibi. nu. 3.
- fructus medio tempore percepti, non debentur legatario hareditatis. in l. cum filius. §. Lucio. nu. 3. ff. de leg. 2. 40
- fructus non veniunt in stipulatione vacuam possessionem tradi. in l. ratio. §. si emptor. nu. 3. ff. de act. empt. 115
- fructus dotis à quo tpe debeantur marito. in l. de diuisione. nu. 4. ff. sol. mat. 6
- fructus, & vsuræ perceptæ ex re legata quātitate iudicio testatoris, cōditione pendente in falcidiam imputantur. in l. qui quadringenta. §. qui ducenta. nu. 1. ff. ad leg. fal. 129
- Perceptum ex re legata per hæredem ex eius industria, non imputatur in fal. ibi. nume. 2.
- fructus percepti vsufructuario viuente transeunt ad hæredes. in l. qui tale. n. 2. ff. sol. mat. 10
- Fructus vt acquirantur, quæ possessio requiratur. in l. quæ situm est. nume. 1. ff. de acqui. re do. 72
- fructus dictio, à lege prolata, intelligitur deductis expensis, & quomodo si pro- feratur ab homine, in l. fructus. nu. 6. & 7. ff. sol. mat. 7
- Fructus percepti ex hareditate testatoris per filiam, quando computentur in dotem. in l. mulier. §. cum proponeretur. nu. 2. ff. ad Treb. 138
- Fructus percepti per filiam ex hareditate, consumpti, non imputantur in do- tem, si malitiosè consumpsit, ibi. nu. 4.
- Fructus vnus temporis, quando sunt maiores, quā alterius quomodo fiet di- uisio. in d. l. diuortio. §. quod in anno. nu. 1. ff. sol. matr. 8
- fructus fundi si est legatus, poterit solui pecunia, si fundus erat solitus locari ad pecuniā: & quātitas, si ad quātitatē. in l. fundi Trebatiani. n. 3. ff. de vsuf. lib. 69
- Fructus fundi si legantur, deducitur pars coloni, ibi. nu. 4.
- fructus consumpti extenuant sortem: secus si non sunt consumpti. in l. neque scriptura. nu. 7. C. de compens. 147
- fructus percepti negligentia non petētis, an & quā restituantur. in l. in fideicom- missaria. nu. 4. ff. ad Treb. fol. 137 & l. ita tamen. §. si seruum. nu. 1. ff. eo. 138
- * fructus quando computantur in Falcidiam, ibi. nu. 6.
- * fructus in petitione hareditatis, quā veniant & hareditatem augeant, ibi. nu. 7.
- Fructus qui non percipiuntur iudicio testatoris, quando veniant in restitutio- nem, & in quartam imputentur. d. l. ita. nu. 3.
- fructus prædij, an possint capi in cām iudicati. l. cōmodis. n. 1. ff. de re iud. 115
- fructus augent dotem: & quod iuris est in dote, an idem sit in fructibus. in l. si maritus. §. si fundum. nu. 1. ff. sol. mat. 20
- Fructus dotis non sunt dos, ibi. nu. 5.
- * fructus percepti non reddendi, sed ælimatio, in l. diuortio. §. ob donationes, nu. 4. ff. eod. tit. 8

- 3 fructus dotis putatiua non tenetur restituere, nisi quatenus consumpsit in muliere vel rebus eius. in l. infulam. §. fructus. nu. 2. ff. sol. matr. 24
- fructus percepti per virum, ex dote putatiua quatenus expedit pro utilitate mulieris sibi compensat. ibid. nu. 3.
- 3 Fructus dotis an lucretur ille, qui duxit puellam minorem annis xij. & sustinet onera matrimonij. in l. si ante nuptias. nu. 2. ff. eo. tit. 6
- Fructus dicuntur deductis expensis, in l. fructus. n. 1. ff. eo.
- Fructus si non fuerunt recollecti ultimo anno, non fit deductio expensarum, ib. nume. 4.
- 6 Fructus in actionibus stricti iuris, non veniunt, nisi a tempore litis contestate, in l. si filius. §. cum fundum. nu. 1. ff. de verb. obl. 29
- Fructus an petantur, ut fructus, vel ut interesse in casu d. §. cum fundum, quid releuet. ibi. nu. 3.
- Fructus quando veniant a tempore litis contestationis, & quando a tempore morae. ibi. num. 4.
- Fructus donec sunt in fundo, sunt pars rei, & in rei vindicatione non petuntur ut pars rei, sed tanquam mei, percepti ex fundo meo. ibid. n. 5.
- 4 Fructus qui percepti ex fundo meo, an tenentur ad estimationem, vel ad fructus, in l. eum qui. nu. 1. ff. de his quib. ut indig. 105
- 3 fructus dotis pro eo anno, quo dos repetitur pervoxorem in casu l. si constante. ff. sol. matr. non diuidit, sed restituunt mulieri. in repet. l. si constet. n. 80. ff. eo. 17
- 7 Fructus possunt peti rei vindicatione, & officio iudicis. in l. & ex diverso. §. ubi autem. nu. 7. ff. de rei vendi. 173
- 4 Fructus pignoris, conventionalis sicut prius computantur in usuram quam in sortem, ita & in praeterito pignore, in l. his cui. §. quæri poterit. num. 2. ff. ut in pos. lega. vel fideicom. 149
- 2 Fructus quando computentur in usuras. in l. si is q. §. si antiphona. n. 3. ff. de pig. 131
- Fructus videtur quis percipere ex ratihabitione domus habitæ ex primo decreto. ibid. nume. 4.
- 6 fructus alicuius arboris si permittatur, & arbor excidatur, & renascatur, an debeantur. in l. damni. §. is qui. nu. 1. de damno infecto. 35
- 7 fructus an primo computentur in usuras, & postea in sortem. in auth. hoc ius. nu. 4. C. de sacrosan. eccl. 19
- 6 fructus si ducuntur ex certo fundo, utrum obligatio extinguatur. in l. inter stipulantem. §. sacram. nu. 6. ff. de verb. oblig. 31
- 4 fructus praeteriti licet non veniant in restitutione fideicommissi: tamen in quarta imputantur. in l. qui si fructus. nu. 1. ff. de usufr. leg. 67
- 8 fructus quando sunt pendentes, & de proximo recolligendi, vir retinet fructum, in l. diuortio. §. inter dum. nu. 6. ff. sol. matr. 8
- 4 fructus pendentes dicuntur pars rei, & reddunt fundum preciosiorem. in l. lege Fal. nu. 1. ff. ad leg. Fal. 123
- 4 Qui tenetur de fructibus percipiendis, tenetur de illis, quos percipere potuit petitor, non possessor. in l. apud Iulianum. §. fructus. nu. 1. ff. de leg. j. 11
- 4 fructus fundi si emuntur, quid ut emptum. in l. eum ita. nu. 1. ff. de usufr. leg. 69
- 4 fructus non continentur in istis verbis, Quicquid ad te peruenit. in l. Mauro. §. a me hærede. nu. 3. ff. de leg. ij. 32
- 7 fructus extenuant debitum. in l. n. n. C. de pig. act. 139
- 8 fructus non percipiens in defectum possessoris, tenetur ad tributa. in l. obistere, nu. 3. C. de anno. & tribu. lib. x. 12
- 2 fructuum ratio a quo tempore haberi debeat. in l. indebiti. nu. 2. ff. de cod. inde. 4
- 2* fructuum ratio habenda, qualiter intelligatur, in l. qui restituere, num. 3. ff. de rei vendi. 176
- 2* fructuum aestimatio quando fit remissio, non debet fieri secundum tempus quo recolliguntur, sed a tempore celebrati contractus, in l. si merces. §. vis maior, nu. 5. ff. de loca. 124
- 3 fructuum contributio sicut non fit in fructibus naturalibus, nisi de perceptis, ita in pensionibus. in l. diuortio. §. neque enim. nu. 6. ff. sol. matr. 7
- 7 frumentum si non potest extrahi de territorio, si nullo oneravit mulum frumento, & coepit itinerari, sed nondum exiit, an incidat in poenam. in l. cum proponas. in j. lec. nu. 5. C. de naufr. 150
- 4 frumentum quod erat in domo causa vendendi, non venit in legato facto uxori de omnibus, quæ in domo sunt. in l. generali. §. uxori. n. 4. ff. de usufr. leg. 68
- 3 frumentum si seminatur in fundo vno anno ex consuetudine regionis, in alio nihil, vel segetes minoris valoris: totum biennium computatur pro vna cultura. in l. diuortio. §. quod in anno. nu. 2. ff. sol. matr. 8
- 4 frumento percepto ex fundo alieno per plura tempora praeterita, an percipiens teneatur ad estimationem per tempora: vel sufficiat quod reddat fructum. in l. is cui. §. qui legatorum seruandorum. nu. 2. ff. ut in pos. leg. vel fideicom. 150
- 5 frumentum quid sit. in l. j. §. de eo opere. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 41
- 4 frumentum emptum in vno loco non potest prohiberi per locum medium ne portetur in alio, in l. certa. §. sed si quis. nu. 4. ff. de leg. j. 12
- 4 frumentum legato consumpto, nouum recollectum debetur. in l. si ita legatum esse. nu. 8. ff. de auro. & arg. leg. 87
- 4 frumentum si legatur uxori, debetur de eo quod est tempore mortis testatoris. in l. quidam. nu. 2. ff. de vi. tit. & oleo leg. 74
- 4 frumenti appellatio veniunt legumina. ibi. nu. 13.
- 4 frumentum continetur appellat. one instrumenti. in l. quæsitum. nu. 1. ff. de fundo & inst. leg. 75
- 9* frumentum duorum si mixtum fuerit contra eorum voluntatem, qualiter vnus agat contra alium: & quid si voluntate eorum mixtum est. in §. quod si frumentum. nu. 1. & 2. inst. de rer. di. 70
- 8 frumentum ciuitatis quando de eo debetur alicui certa quantitas annalis, illi tribuitur, quando de eo superest. in l. si quis. nu. 4. C. de aqua duc. lib. xj. 37
- 8 frumentum nouum non debet vendi, nisi prius vendatur vetus. in l. j. nu. 1. C. de condi. in hor. publ. lib. x. 15
- 7 frumentum si venditur carius, ut post tempora emptor soluat, an licet. in auth. ad hæc. nu. 6. C. de vfuris. 149
- 8 frumentum promittens, intelligitur de frumento secundum communem usum loquendi, licet eius appellatione veniat omnia, quæ ad usum sunt necessaria. in rub. nu. 1. de cano. frumen. lib. xj. 34
- 1 Frumentum relictum, ad quam mensuram debet solui. in l. sed & si suscepit. §. si libertis. nu. 2. ff. de iudi. 155
- 3 Fuga sola non est sufficiens probatio maleficii. in l. si quis. §. vtrum. n. 5. ff. ad Syllan. fol. 166. vide l. lege Cornelia. nu. 1. ff. eo. 168
- 7 Suspectus de fuga, quando possit capi etiam die feriato in honorem Dei. in l. fin. nu. 1. C. de fer. 99
- 3* Fuga, an faciat quem suspectum, in l. impuberib. §. praeterea. nu. 1. ff. de susp. tu. 63
- 6* Fuga, quid operetur, remissiuè, in l. diuus Adrianus. n. 4. ff. de cult. reor. 152
- * fuga seruorum non debet esse dominus damnosa, in l. n. 3. C. de fer. fug. 3. & 10. 2
- 9 fuga facit quem suspectum, ita quod statatur sacramento actoris contra eum. in §. iubemus. nu. 2. in auth. de colla. 75
- 4 In fuga existens, videtur esse in loco, a quo recessit, in l. huiusmodi. §. legatum, nu. 1. ff. de leg. j. 29
- 2 Fuga quam probationem faciat. in l. admonendi. n. 35. ff. de iureiur. 31
- 1 Fugitiuum recipienti parcurit, si eum reddit xxx. dies. in l. n. 1. ff. de seruis fugi. 198
- 6 Fugiens an presumatur deliquisse. in l. in capitalibus. n. 1. ff. de bo. eor. 192
- 8 Fugiens in territorio alieno propter timorem hostium, non tenetur ad gabelam. in l. j. nu. 2. C. de naufr. lib. 11. 29
- 6 Fugientes ad ecclesiam, an habeant immunitatem, etiam si sint infideles. in §. sed neque. nu. 1. in auth. de manda. prin. 16
- Fugiens ad domum Episcopi, habet idem priuilegium, quod habet fugiens ad ecclesiam. nu. 7. 16
- 5* Fundans intentionem suam in ætate, illam probare debet, in l. j. nu. 12. & 14. ff. de except. 151
- 7 Fundus si locatur pro certa quantitate olei, vel frumenti, indicatur locatio. in l. si olei. nu. 1. C. loca. 113
- 7 Fundus concessus in peculium profectitium filio, venit in restitutionem fideicommissi. in l. filium quem. nu. 1. C. fam. erci. 113
- 5 Fundus vectigalis ciuitatis, quando possit praescribi. in l. si finita. §. si de vectigalibus. nu. 2. ff. de dam. infec. 32
- 5 Fundi nomine continetur quicquid additur fundo vendito. in l. pro emptore. §. cum Stichum. nu. 1. ff. pro empt. 102
- Fundus liuellaris an veniat in confiscatione bonorum, ibid. n. 9.
- Fundus liuellaris de quo datur a vasallo perpetuo sub modica pensione, ibi.
- Fundus precarij bonis confiscatis, an veniat in confiscatione bonorum, ibi. nu. 10.
- 5 Fundus venditus post intentatum iudicium aquæ plu. arc. non efficitur litigio sus, sed actio ipsa facta litis contestatione hæc, in l. quanquam §. Iulianus. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 4 Fundus, & æstimatio, si legatur vni, eidem vtrunque legatum concurrere potest, in l. 2. §. Mela scripsit. nu. 1. ff. de do. praeg. 71
- 4 Fundum si vendo excepto iure coloni, & nullus sit colonus, an debeat habere medietatem fructuum. in l. si quis legauerit. nu. 1. ff. de leg. j. 18
- 4 Fundus si relinquitur Fratribus Minoribus, quem habere non possunt, æstimatio debetur. in l. idem Iulianus. §. constat. nu. 4. ff. de leg. j. 12
- 5 Fundus secundum communem usum loquendi intelligitur de rustico, non vrbano. in l. j. §. usufructuarius. n. 10. ff. de ope. no. intellig. 7
- 3 Fundus quilibet diuiditur in xij. partes, sicut hæreditas. in l. interdum. §. pater. fa. nu. 4. ff. de hæc. insti. 106
- 4 Fundus si est receptus in emphyteusim pro se, & filiis suis, intelligitur de naturalibus in emphyteusi priuata, ut in ultimis voluntatibus: in ecclesiastica non, in l. ex facto. §. si quis. nu. 8. ff. ad Treb. 137
- 6 Fundus seruicius, licet diuidatur, non tamen diuiditur seruus, sed modificatur, in l. stipulationes. nu. 3. ff. de verb. obl. 24
- 4 Fundus in quo quis operatur magis inspicitur, quam in quo quis moratur, in l. cum quidam. nu. 1. ff. de fun. instr. 75
- 2 Fundus si sit traditus, in quo habebat proprietatem, alius usum fructum, non tamen possidebat, quid repetendum sit, in l. indebiti. §. sed & si nummi. n. 9. ff. de cod. indeb. 47
- fundus in quo quis habebat proprietatem nudam, si sit traditus Titio, & Titius expulit fructuarius: ad quid agatur, ibid. nu. 10.
- fundus nuda proprietate, in quo alius habet vtile dominium, si est tradita, si ille cui est tradita proprietate, expulit emphyteutam, vel feudatarium, & proprietate reperitur, an etiam habebit illud vtile dominium, ibi. nu. 12.
- 4 fundus, quando duobus legatur, & cuilibet totus, quilibet pro parte ab initio est dominus, in l. si fundum. nu. 3. ff. de serui. leg. 69
- 4 fundus constituitur destinatione patris fa. per regiones. in l. quod in rerum. §. si quis post. nu. 1. ff. de leg. j. 8
- 4 fundus si legatur non alligato, qui ex forma statuti non potest acquirere, debetur æstimatio. in l. filius familias. §. si quid alicui. nu. 1. ff. de legat. 1. 24
- 7* fundus diuiditur destinatione patris familias, in l. si quis duas. §. duas autem. nu. 1. ff. commu. prad. 186
- 2* fundus vendi potest propter tributa non soluta, in l. creditor. n. 2. ff. de actio. emp. 120
- 2* fundi ius si volo probare me habere per fundum tuum & probo me iussisse usque ad medium, non probabitur seruitus super toto, in l. cum de in rem verso. nu. 10. ff. de vfur. fol. 142
- 6* fundus si est venditus, & cessat sit actio personalis pro seruitute, quando teneat cessio, in l. si sub vna. §. si quis viam. nu. 3. ff. de verb. ob. 51
- 1 fundus dotalis etiam vxore volente, non potest alienari: secus si datur æstimatione. in l. si. nu. 1. ff. de pac. dotalib. 148
- 5 fundus medius inter fundum dominantem, & seruientem, quando impedit seruitutem constitui. in l. si prius. §. sed & si. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 45
- 4 fundus, si est venditus pretio declarando arbitrio Titij, si vendens bannitur, & bona publicentur, Titio postea declarante, non tenet declaratio, in l. post quam hæres. nu. 1. ff. ut leg. seu fideicom. 148
- 8 fundus, si in vno legatur Titio, in alio Sempronio legatur, debetur ambobus. in l. cum proponas. nu. 1. C. de codicil. 37
- 6 fundus hostium potest concedi sub conditione, si capietur. in l. liber homo. n. 2. ff. de verb. oblig. 36
- 4 fundum qui dat per contractum ad usum fructum, an videatur dare proprietatem. in l. libertis. nu. 6. ff. de ali. leg. 82
- 7 fundus debet totus æstimari. in l. j. nu. 3. C. commu. diui. 113
- 4 fundo

Index singularium materiarum

- 4 Fundo legato veniunt fossata, & mensurantur cū fundo. in l. prædia. §. ita lega-
tum. nu. 2. ff. de fund. instru. 78
- 8 Fendo vedito, qñ dicat vedita infra fundi. in l. fun. lo. nu. 2. & 3. ff. de verb. sig. 39
- 6 fundū qui dare promittit, & si non dederit, promittit pœna, decessit pluribus hē-
redibus relicto: vnus eorū pōt soluere fundū promissum, & dñm trāsferre
pro parte coheredū, vt euitet pœnam. in l. 4. §. Cato. num. 15. ff. de ver. ob. 7
- 7 Fundi dotalis prohibitio, an porrigatur ad res, quæ seruādo seruari possunt. in
l. seruam. nu. 1. ff. de manum. 66
- 4 Fundum vestigale qui habet, illum legare potest domino. in l. si domus. §. si fun-
dus. nu. 1. ff. de leg. 1. 18
- Fundus emphyteuticus non potest legari, nec donari, ibi. n. 2.
- 5 fundum quē mihi sub conditione debebas, si tra didisti, vt meus efficeretur cō-
ditione existēte: deinde sub eadē cōditione legasti, cōditione existēte effici-
tur meus ex vna causa. in l. possideri. §. ex plurib. nu. 11. ff. de de acq. poss. 77
- 6 fundum petens, an videatur petere seruitutem sibi debitam. in l. rei appellatio-
ne. nu. 2. ff. de verb. sig. 232
- 6 fundum simpliciter promittens, intelligitur promittere fundum dari. in l. si fun-
dum. nu. 1. ff. de verb. obli. 38
- 5 fundum qui habuit precario, qñ possit vti interdicto de itinere actūq; priua. &
quando dominus, in l. 1. §. si tibi fundum. nu. 1. ff. de itin. actūq; priua. 144
- fundum qui rogauit precario, an possit precario rogare seruitutem, ibi. n. 2.
- 3 Fundum si tibi vediti de pñti & Sēpronius facit examinare testes ad eternam
rei memoriā, qñ illū fundū iā ante sibi donauit, an vigore horum testū possit
agere cōtra te emptorē. in l. si mater. §. itē si rē. num. 1. ff. de excep. rei. iud. 55
- 5 Fundum, in quem creditor est missus, quis debeat colere. in l. prætor ait n. 1. ff.
de ho. auct. iudi. pos. 125
- 8 Fundum venditum a patre, an filius, qui erat a patre hēres institutus, possit vē-
dicare. in l. si. §. in computatione. nu. 6. C. de iure delioe. 31
- 5 Fundum emphyteuticum quem quis habet a me in emphyteusim, possum ab al-
tero vendicare. in l. 1. §. quod autem. nu. 7. ff. de super. fict. 143
- 1 * Fundo relicto ad alimēta, vē relicta p̄prietatis. in l. cū 2. §. si vni. n. 1. ff. de trās. 95
- 3 Furiosus q̄s p̄sumitur ex qualitate sermonis, & qualis talis suspicio submo-
uebitur. in l. quidam in suo. nu. 1. ff. de condi. insti. 138
- 4 Furiosus & p̄dignus pupilio æquiparatur. in l. 1. §. fuit quæ sitū. n. 7. ff. ad Treb. 132
- 1 Furiosus datur testō, & etiā aduersus eos. in l. ergo. nu. 3. ff. quid. ex cau. maio. 1
- 5 Furiosus solo afo nō pōt definire possidere. in l. si is qui nu. 1. ff. de acq. poss. 86
- 3 furiosus & prodigus an in delictis æquiparantur. in l. j. n. 3. ff. de cur. fur. dā. 342
- 1 furiosus non potest vxorem ducere: sed iam ductam retinet. in l. patre furioso,
nu. 2. ff. de his, qui sunt sui vel alieni. iur. 24
- 1 furiosus habetur pro absente, vbi requiritur aliquis cōsensus tacit⁹, vel expref-
sus. in l. j. §. dari autem. nu. 1. ff. de procu. 102
- 5 furiosus si quis efficiatur in peccato mortali existens, & moriatur, moritur in
peccato mortali. in l. nunquam. §. si vi aut clā. nu. 1. ff. de vsu. 99
- 1 furiosus etiā habens dilucida interualla, non potest esse arbiter. in l. cum fu-
riosus. nu. 1. ff. de iudi. 154
- 1 furiosus gerens negotia aliena, qñ teneatur actione negotiorum gestorū. in l.
ait prætor. §. alterius. nu. 2. ff. de neg. gest. 113
- 5 furiosus, vel infans nullū intellectū habēs etiā cū autoritate curatoris, vel tu-
toris nō pōt possessionē acquirere. in l. j. §. adipiscimur. nu. 4. ff. de acq. poss. 75
- 1 furiosus satis ipso furore punitur. in l. congruit. n. 1. ff. de offi. præsi. 39
- 7 furiosus & mente captus nō possunt relinquere ad pias causas. in repeti. l. j. n.
16. C. de sacrosan. eccl. 8
- 2 furiosus & infans sunt necessarij hæredes. in l. 2. n. 1. ff. de conditio. fur. 63
- 3 furiosus an possit adire, vel curator pro eo. in l. pupillus. n. 4. ff. de acq. hæ. 145
- 3 furioso quæritur, quod quæritur ignorantia. in l. filiusfam. n. 3. ff. de testam. 85
- 3 * furioso q̄ ante furorē esset cōdenat⁹ de crimine ex quo efficeretur intestabi-
lis, nō pōt substitui exēplariter, in l. ex facto. nu. 15. ff. de vulga. & pupilla. 132
- * furioso si nascatur filius quē in potestate non habebat, an extinguatur substiti-
tio exemplaris, ibi. nu. 44.
- * furioso effectus sanæ mentis, si fecit testamentum, an substitutio exemplaris
cesset, ibi. nu. 41.
- 3 furiosus, quando videatur consentire & habeatur pro absente, in l. soluto m̄-
trimonio. §. voluntatem. nu. 4. & 5. ff. sol. matr. 5
- 6 * furiosus loco absētis habet, remissuē. in l. sed si vni. §. filiofa. n. 1. ff. de iniur. 132
- 8 furiosus & inente captus inuasor, non tenetur conditione. l. si quis in tantam.
C. vnde vi. ibi. nu. 13. 92
- 5 furioso quando acquiritur in contractibus. in l. furioso. nu. 3. ff. de re iud. 180
- 1 fur nocturnus licitē occiditur. in l. sed & si quæcūque. nu. 1. ff. ad leg. Aquil. Diur-
nus, si se telo defendit. 189
- 2 fur & morosus æquiparantur. in l. quod te mihi. nu. 11. ff. si cer. pat. 7
- 6 fur, vt dicatur manifestus, non requiritur eius capturas: sed sufficit, quod fuerit
visus cum re, & fuerit acclamatum. in l. fur est manifestus. nu. 2. ff. de fur. 111
- fur famosus qualiter intelligitur, ibi. nu. 4.
- 8 * fur manifestus, vt quis dicatur requiritur visio cum acclamatione, in l. falsus
procurator. nu. 1. C. de fur. 5
- 6 In odium furis in p̄prietatis, quod euenire potest, licet verisimiliter res ad hoc
non tendat. in l. eum qui. §. Papinianus. nu. 1. ff. de fur. 112
- 6 furem receptas cum re, dicitur opem dare furto, & tenetur furti: quia semper
fur furatur donec contrectat in l. furtum. n. 3. ff. de fur. 119
- 2 furem, vt aliquis indicet, licet ei aliquid accipere. in l. idem. §. si tibi. nu. 1. ff. de
condi. ob. tur. cau. 43
- 8 furtim furantem meā si abstulerim, non teneor, nisi interuersa erat possessio.
in l. si quis in tantam. nu. 21. C. vnde vi. 92
- 6 fur inquisitus si dicit, quod putabat dominum permitturum, quādo liberetur.
in l. inter omnes. §. rectē. nu. 3. ff. de fur. 116
- 6 fur qui hic commisit vnum furtum, & alibi commisit plura furti, quia furti ali-
bi commissa qualicūque furtum hic factum, ideo acutus punitur, & suspendi
potest. in l. si cui. §. cum sacrilegium. nu. 6. ff. de accu. 147
- 6 furem celans, qualiter teneatur, & an illum indicare teneatur. in l. qui vas. §.
qui furem. nu. 1. ff. de fur. 117
- 9 furem nocturnum si eum non cognosco, & si non possum eum dimittere sine
periculo personæ, vel rerum, possum occidere & etiam diurnum, si eū nō co-
gnosco, alias non. in l. furem. nu. 1. ff. de fura. 164
- 8 fur duplici damno non afficitur. in l. si. §. sed cum in secundum. n. 7. C. de fur. 6.
- 6 fur pōt recuperare posses. ab alio fure de iure. in l. si ficiādo. §. ifas. n. 1. ff. de fur. 120
- 6 fur nocturnus potest propria autoritate capi, & ad iudicem duci. in l. interdū.
§. qui furem. n. 1. ff. de fur. 118
- 5 fur, & vi bonorum raptor, re restituta nō liberatur a pœna in l. hoc edicto. nu.
3. ff. de publi. & vecti. 47
- 9 fures qualiter puniantur. in §. quia vero. nu. 3. auth. vt nulli iudi. 54
- 7 furem, vt quis mihi indicet, quō possit cōpelli. in l. si deposita. n. 7. C. depo. 151
- 5 fur & raptor sunt in maiori mora, quā debitor frustrator. in l. merito. nu. 1. ff.
de vi & vi arma. 139
- 2 furatus equum Florentiæ si illum duxit Bononiam, an poterit Bononiæ conue-
niri. in l. sed nec. nu. 4. ff. de condi. fur. 63
- 6 * furtum faciens Florentiæ si reperitur hic Mediolani cū furto, potest hic puni-
ri. in l. si dominum rei. nu. 2. ff. de fur. 116
- 4 furta & damna potius p̄sumuntur data a vicinis, quā ab aliis. in l. si ita. §. mu-
lier. nu. 1. ff. de fun. instru. 76
- 3 furtiua res prohibetur vsucapi. in l. non solum. §. si dñs. nu. 1. ff. de vsucap. 100
- 8 furtiua ancillę partus est furtiuus: & pro eo competit actio furti & vsucapi nō
potest. in l. ancillę. nu. 1. 6. 7. & 9. C. de furt. 4
- furtiua vaccę partus, an sit furtiu⁹, & pro eo cōpetat actio furti & an possit vsu-
capi. ibi. nu. 10.
- 6 In casu l. vulgaris. in §. qui furti. ff. de fur. quis nō potest puniri criminaliter p̄
furto, sed extraordinarie. ibi. nu. 2. 113
- 5 furans rem sibi debitam licet actione furti non teneatur, tamen prædo est, in l. si
ex stipulatione. nu. 1. ff. de acq. pos. 79
- 5 furatam rem sibi nō assignans, non incidit in commissum. in l. si fraudati. nu. 1. ff.
de publi. & vecti. 47
- 6 furandi animo qui iuit, & non furatus est, qualiter puniatur. in l. saccularij. nu.
2. ff. de extraor. crim. 133
- 6 * furti pōt agi pōt criminaliter, in l. si quis actiones. nu. 2. ff. de priuatis del. 111
- 6 * furti in actione non habetur ratio lucri percipiēdi, cum alterius iactura. in l.
si quis vxor. §. si seruus. nu. 1. ff. de furt. 118
- 5 furtum requirit animum lucrandi sibi, vel alij in l. j. nu. 3. C. de fer. 3
- 8 furtum, an possit fieri non possidenti. in l. si abducta. nu. 2. C. eo. tit. 4
- 6 furtum vnum dicitur, quantum ad actionem pœnalē: licet plures res simul sub-
trahantur. in l. eum qui. §. eadem dicitur. nu. 1. ff. de fur. 112
- 3 furtum non est crimen publicum. in l. cum seruus. nu. 1. ff. de condi. cau. dā. 42
- 6 Pro furto agit criminaliter, & quæ pœna iponat. in l. meminisse. n. 1. ff. d. fur. 121
- 6 furtum ex sola cogitatione non committitur. in l. j. nu. 1. ff. de fur. 111
- furtum dicitur magis vel leue secundum qualitatem rei subtractæ. in l. respi-
ciendum. §. furta. nu. 2. ff. de pœn. 186
- 6 furtū nō fit in re, quæ non hēt dñm, in l. falsus. §. qui alienū. nu. 2. ff. de fur. 116
- 6 * furti ad hoc vt quis nō teneatur, sufficit quod pateat non subesse dñm, ibi. n. 3.
- 6 furtū qui fecit Florentiæ, si reperitur hic Lugduni cum furto, an possit puniri.
in l. ei qui furti. nu. 3. ff. de fur. 112
- 3 * furtum est nomen iuris, & significat illud totum quod ponitur in diffinitione
furti. in l. mulier. §. si seruus. nu. 1. ff. de rer. amor. 34
- 5 * furtum est iniuria, in l. j. §. quod illicitē. nu. 2. ff. de publi. 49
- 9 * furtum regulariter non potest fieri hæreditati & qñ. inst. de stipulat. ser. n. 2. 89
- 3 furti species est lagivi de alio. in l. quamuis. nu. 7. ff. sol. matr. 12
- 6 * furtum instrumentorum si p̄batur verum, tunc probantur de tenore instrumē-
ti per testes communes, & facit fidē contra submittentem, in l. ex quibsdā,
§. diuus Adrianus. nu. 4. ff. de iur. fisci. 309
- 9 furtū & latrocinii cōmittere dī, q̄ cō castitatē cōmittit. in l. auth. de leno. nu. 3. 15
- 5 furtum quandoque fit, & actio furti non habet locum, nec res efficitur furtiua,
in l. sequitur. §. si rem. nu. 3. ff. de vsucap. 97
- 6 furtum totius vel partis quādo fiat ex cōtrectatione rei. in l. vulgaris. §. si quis,
nu. 2. ff. de fur. 113
- 8 Pro re amissa vel furto subtracta ob publicam vtilitatem perquisitur in do-
mo aliena, in l. 2. nu. 1. C. de ser. fugi. 2
- 6 Furti quando agitur ratione dominij, æstimatur dominium, & quādo ratio
interesse, æstimatur interesse. in l. si vendidero. nu. 1. ff. de fur. 121
- 6 Furtum est nomen iuris, & non est furtum, nisi sit animus furādi in faciente: &
ideo fieri faciens nō tenet furti. in l. si is qui rē. §. si tu Titii. n. 1. ff. de fur. 110
- 8 Furtum an committatur rei sacræ. in l. si nondum. n. 3. C. de fur. 3
- 8 Furtum indicare quando quis teneatur. in l. ciuile. nu. 1. C. eo. tit. 4
- 6 Furtum non est iniuria in personam. in l. verum. nu. 5. ff. de fur. 115
- 6 * furtum qui fecit ei cum quo pacem fecerat, non dicitur pacem rumpere, ibi.
- 9 furtiū ictus qñ imponitur in defectū pœnæ pecuniariæ, vel q̄ p̄sona est vilis,
dicitur leuis pœna, & cōsequēter leue delictū. in l. quia. n. 10. ff. de accusa. 148
- 9 fustigatio vel castigatio dicitur simplicis iurisdictionis. in §. audiēt. n. 1. in aur.
de defen. ciui. 16
- 6 fustium ictus non infamat, nisi præcedat causa habilis ad infamandum. in l. in-
famem. nu. 2. ff. de pub. iud. 141
- 1 futurum subiunctiuū formatur a præterito indicatiui: ideo requirit rem perfe-
ctam, in l. j. §. hæc autem. nu. 3. ff. quod quisque in. 52
- 6 futurum subiunctiuū, & futurum indicatiui, in quo differant. in l. si quis stipula-
tus. nu. 3. ff. de verb. oblig. De litera G. 37
- 5 B B E L L A si debet solui vigore statuti de qualibet sententia cō-
demnatoria, nō soluitur de confessione, vel quolibet præcepto con-
fessionato. in l. j. nu. 1. ff. de confes. 11
- 6 Gabella soluitur pro agro vbi est. in l. forma. §. illā æquitatē. n. 2. ff. de
censo. 23
- 5 Gabella si solui debet de qualibet lite, qñ agitur interdicto vti possideatis, æsti-
matio fit de possessione, nō de re. in l. si du. §. hoc interdicto. n. 2. ff. vti. pos. 142
- 5 Gabellas salis ementes a communi, non possunt compellere commune, vt sol-
uat gabellam de sale. in l. licitatio. §. fiscus. nu. 1. ff. de pub. & vecti. 48
- 8 Gabella

- 1 gabella, quæ soluitur à transeuntibus, est onus reale, in l. vnica. nu. 41. C. de mulie. & in quo loc. lib. x. 25
- 4 gabella si ex forma statuti debet solui ad rationem sex pro libra de omni contractu pro debito in diēct minor æstimatione: & ita minor gabella soluitur. in l. in lege Falcidia non habetur. nu. j. ff. ad leg. Fal. 127
- 4 gabellam soluit heres præstare debens alimenta, si pro his rebus, quas heres necesse p̄stare debet, soluit, secus si p̄sonæ imponatur, in l. j. n. 5. ff. de alim. leg. 81
- 8 gabella si semel fuit soluta de contractu, pro quo non debeat transferri dñum & ex forma statuti debeat solui de quolibet cōtractu, p̄ quē ius trāsferatur si postea mortuo altero ex contrahentibus dñum trāsferatur, non debet iterum solui, in l. fancimus. n. i. C. de consul. lib. 12. 49
- 4 gabella nō soluit de instrumēto electionis, in l. vñ ex familia. n. 6. ff. de leg. 2. 38
- 2 gabella non debet solui de annulis, quos quis portat in digito, nec de vestimentis pretiosis, quæ defert, in l. j. cum in eadem. n. 2. ff. l. ad. Rho. de iac. 88
- 1 gabella non soluitur de his, quæ quis vsus sui causa portat. ibi. n. 3. & in l. sed & ipsi. nu. 1. ff. nau. caup. stabu. 149
- 3 gabellarum redditus ementes, vel aliud, cōmuni statim habet ius in re, & tanquā procurator eōs poterunt vti omni iure communis, in l. in prouincia li. 5. si ego. nu. 4. ff. de no. ope. nun. 8
- 3 Opponentem de gabella non soluta an possit replicari, q̄ non soluit ipse opponens, in l. apud Celsum. §. Marcellus. nu. 3. ff. de doli excep. 156
- 1 gabella si debet solui de qualibet negotiatione, non soluitur de legato. in l. cetera §. sed & si quis. nu. 3. ff. de leg. j. 12
- 2 gabellas emētes à ciuitatibus, si facto ipsarū guerra superueniat, debet fieri remissio: & iisdē conciuēs vendunt mercantias si propter eorum inimicitias ementes spoliantur, in l. si meus. §. culpæ autem. n. 1. ff. de loc. 124
- 3 gabellas fraudantes non tenentur Deo, nec mundo. in l. vectigalia. n. 1. ff. de publici. & vectigalib. 48
- 8 Qui tempore ætatis vadit in alieno territorio ad macinandum, nō tenetur ad gabellam. in l. j. nu. 3. C. de nau. lib. xj. 29
- 7 gabellam tenetur soluere dominus mercatiz pro salma, mulio pro mulo, in l. placet. in ij. lect. nu. 15. C. de sacrosan. eccle. 12
- 4 gēma qñ cedat auro. in l. & si non sunt. §. pueniamus. nu. 2. ff. de aur. & arg. 88
- 8 geminatio actus vel eius perseveratio multum arguunt actus validitatem. in l. enim scimus. nu. 7. C. de agri. lib. 11. 40
- 7 generalitas recipit limitationē de habilitate. i. rep. l. j. n. 1. C. de sacros. eccl. 8.
- 9 generaliter dictum, generaliter est intelligendum, in §. si autem. nu. 9. insti. de pupill. subtit. 75
- 9 generatio tertia non comprehendit vltra nepotes. in §. alienationes. n. 7. in aut. de non alie. aut permu. 11
- 4 genitius an denotet dominium, remissive, in l. Quintus Mutius. §. argēto. n. 1. ff. de aur. & arg. leg. 89
- 1 genitius verificatur rōne possessionis. in l. j. item. nu. 1. ff. nau. cau. sta. 149
- 1 genitius significat qñque causam efficiētem, qñque materialem & qñque dominium, & sumit prout magis cōuenit materiæ. i. rub. n. 2. & 3. ff. de ope. no. n. 2.
- 7 genitius, qñ significet id quod est alterius. in rub. nu. 4. C. de no. co. fa. 60.
- 6 genitius de necessitate importat dominium. in l. prætor. §. in hac actione, n. 1. ff. vi bo. raptō. 125
- 7 genitius regitur ex natura possessionis. in rub. nu. 6. C. de no. co. fa. 2
- 2 genitius, quando denotet dominium, & quando possessionem. in l. j. §. potestatis. nu. 2. ff. de peculio. 92
- 2 gens aliqua si velit se ponere in vno loco, & facere ciuitatem, quando possit. in l. j. nu. 2. ff. quod cu. vni. no. 11
- 6 gens dicitur ex minori num. decem: & verificatur in quatuor, vel quinque. in l. prætor. nu. 5. ff. vi bo. rap. 126
- 6 gens & populus est idem.
- 6 gentem congregans in alia ciuitate, quā in ciuitate Romana, non tenetur lege Iulia maiest. sed l. Iulia de vi. in l. j. nu. 7. ff. ad leg. Iul. maiest. 153
- 6 gentium duo sunt genera. §. populus Romanus, & populi extranei. in l. hostes. n. 2. ff. de capti. & postlimi. 214
- 3 genus vñ qñ possit solui p̄ alio. l. diuortio. §. ob donationes. n. 3. ff. solut. matr. 8
- 4 genus si præcedit, & requirit numeratio specierū taxatiuē, genus refertur ad illas species tantum. in l. cum ita. §. in fideicomisso nu. 1. ff. de leg. 2. 31
- 4 genus quando vni legatur, alteri, species, species videtur à legato generis exēpta. in l. quæsitum. §. si quis fundum. nu. 2. ff. de fun. instru. 76
- 4 genus si vni legatur, alteri species, nō distinguitur, quod præcedat, in l. seruus. nu. 2. ff. de pecu. leg. 79
- 4 genus non intelligitur restrictum per enumerationem specierum, qñ dinumeratio specierum respicit verbum, quod significat actum legandi. in l. quæsitum. §. si quis. nu. 3. ff. de fun. instru. 76
- 4 genus est quicquid prædicatur de pluribus differentibus specie, vel aliter, ibi. num. 8.
- 4 genus altero de tribus modis in iure accipitur. in l. Mæuius. §. duorum. nu. 1. ff. de lega. 2. 35
- 2 genus repositum sub vna demonstratione, quando debetur perinde ac si deberetur species. ibi. nu. 3.
- 2 genus representatur in qualibet sua specie: licet species inter se differant. in l. quod Nerua. nu. 4. ff. de po. 99
- 2 genus, & species quomodo accipiuntur apud logicos, & quomodo apud legistas. in l. 2. §. mutui. nu. 3. ff. si cer. pet. 4
- 7 genus non infert suam speciem de necessitate. in l. si. n. 2. C. de in integ. rest. 79
- 2 genus dicitur quod verificatur in qualibet sui specie. in l. j. n. 2. ff. si cer. pet. 2.
- 9 genus quando præcedit, & sequitur species, quæ potest sub genere comprehendit, tūc dictio speciebus ponitur expositiuē. in auth. vt omnes obed. iudi. n. 12. 28
- 4 genus an restringatur per enumerationem specierum sequentium, in l. si quæsitum. §. Mæuius. nu. 1. ff. de leg. 3. 58
- 2 genere remoro sequitur remotio speciei. l. iuris gentium. §. sed si fraudandi. n. 2. ff. de pact. 82
- 4 genus restringitur, vt non contineat speciem de qua sunt illa indiuidua nominata. in l. j. nu. 1. ff. de auro & arg. leg. 86
- 4 Genus & species si ponuntur copulatiuē, an species addat, vel detrahat generi. in l. 1. nu. 6. ff. de reb. dub. 97
- 2 Genus intelligitur de parentela. in l. 1. nu. 1. ff. de proba. 142
- Genus accipitur de numero liberorum, ibi. nu. 2.
- 4 Genus à quo remouetur, remouet, & quælibet eius species. in l. fundi. §. quidā. nu. 3. ff. de fun. instru. 77 & in l. fancimus. nu. 2. C. de vsu. rei iud. 77
- 4 Generi per speciem an, & qñ derogetur. in l. si alij. nu. 2. ff. de vsufru. leg. 67. l. quæsitum. §. si quis. nu. 11. 13. 15. & 16. ff. de fun. instru. fol. 76. l. 1. §. hoc aut. nu. 7. ff. de ope. no. nun. fol. 4. l. seruus. nu. 1. ff. de pecu. lega. 78
- 6 Ad positionem generis non sequitur positio speciei, sed cōtra sic. in l. prætor. §. doli mali. nu. 1. ff. vi bo. rap. 125
- 4 Genus qualiter assumatur. in l. legato generaliter. nu. 1. ff. de leg. j. 11
- 2 * Generis debitor, quando liberetur per interitum, & ad quē pertinet periculum. in l. quod te mihi. nu. 8. ff. si cer. pet. 7
- 8 Generale quo ad genus non tantum operatur, quantum speciale quo ad speciem in his, quæ quis specialiter non effert concessurus, vel obligaturus, in l. j. n. 1. C. quæ res pigno. obli. pos. 101
- 1 gerens potest dimittere, quando vult, in his quæ tempore non limitantur, vt locare domum, & similia, nisi possit sibi imputari. in l. si pupilli. §. videamus. nu. 4. ff. de neg. gest. 115
- 1 Gerens contemplatione vnus tantum, tenetur alteri ad quem in veritate negocium spectat. in l. cum alicui. nu. 2. ff. de neg. gest. 119
- Gestores ex necessitate tenentur in solidum, ibi. nu. 3.
- Gestores voluntarij tenentur in solidum, si eis administratio in solidum concedatur: pro parte, si pro parte. ibi. nu. 4.
- 1 Gerens indubio, videt expendere de bonis illius, cuius negocia gerit. in l. Ne fennius. nu. 5. ff. de neg. gest. 120
- 8 Gerere pro hærede idem quod pro domino. in l. potuit. n. 5. C. de iur. deli. 27
- 3 Gessisse si quis dicitur ex administratione modicæ rei, in l. ita autem. §. gessisse. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 51
- 1 Gestum domini contemplatione, qualiter probabitur. in l. si pupilli. §. ite quæritur. nu. 8. ff. de neg. gest. 115
- 1 * Gestu viliē articuladi practica. i. l. sed an vltro. §. is autē. n. 2. ff. de neg. gest. 117
- 2 * Gestam rem meo nomine possum habere ratam ad mei præiudiciū. in l. si fundus. §. si nesciente. nu. 1. ff. de pig. 131
- 5 * Gestum quod meo nomine non est, quando possum habere ratum, in l. 1. §. sed & si. nu. 2. ff. de vi & vi armata. 137
- 8 Gesta ab officiali, qui cōiter reputatur officialis, cū nō sit, q̄a nō fuit legitimē electus, non tenet. in l. actuario. nu. 1. C. de numer. lib. 12. 56
- 7 Gestum à nuncio quando possit per dominum ratificari. in l. multum. n. 4. C. si quis alte. vel sibi. 155
- 5 Gesta per procuratorem in his, quæ acquiruntur per actum ciuilem, censentur gesta per dominum ex quadam fictione, seu interpretatione. in l. si quis pro emptore. nu. 58. ff. de vsuca. 56
- 3 Gesta à procuratore pronuntiata per præsidem, an valeant. in l. 1. §. indicitur. nu. 1. ff. quod fal. tur. 79
- 1 Gestiois initium, & sic dictus inspicitur. i. l. Pōponius. la. 2. n. 2. ff. de nego. gesti. 118
- Gestio vna, vel plures, distinguitur fm diuersitatem animi gerentis. ibi. dem.
- Gestio facta per plura tempora, est vnus quasi contractus, nisi varietas animi probetur. ibi. nu. 4.
- 8 Gestum non meo nomine possum habere ratum. in l. j. nu. 9. C. qui admittit. 7.
- 1 Gesta à tutore non legitimo non præiudicant domino. in repe. l. Barbarius. nu. 10. ff. de offi. prætor. 34
- 1 Gesta per iudicem qui postea apparet excommunicatus, an valeat. in l. Barbarius. nu. 7. & in repe. nu. 9. ff. de offi. prætor. 32
- 4 Gestu noie defuncti, eius hæres ratificare pōt. in l. eius qui. nu. 14. ff. si cer. pe. 21
- 7 Gestum nomine meo ignorante eo cum quo geritur, possum habere ratum. in l. ei qui. nu. 1. C. quod cum eo qui in alie. 140
- 1 Gestum esse alicuius contemplatione probatur, probata amicitia inter gentem, & eius cuius contemplatione videtur esse gestum. in l. si pupilli. §. sed si ego. nu. 2. ff. de neg. gest. 114
- Quod meo noie gestū non est, ratū habere non possum: & qñ. ibi. nu. 3. & 7.
- 2 gesta per rite institutum ab initio, licet postea casu cessata sint, an teneant. in l. iusiurandum. §. pupillus. nu. 7. ff. de iureiur. 27
- 3 gesta à prodigo manifestē valēt, nisi sit ei bonis interdictum. in l. tres tutores. nu. 3. ff. de admi. tut. & cur. 58
- 5 gesta cum minore hærede non retractantur, licet in integrum restituantur. in l. lex contractu. nu. 1. ff. de re iud. 115
- gesta per minorem hæredem qui postea abstinuit, an rata remaneant. ibi. nu. 8.
- 6 gesta nomine prælati tanquam prælati, potest successor in prælatura habere rata: secus si nomine prælati, tanquam priuatæ personæ, in l. bonorum. nu. 5. ff. rem ratam hab. 109.
- gesta nomine vnus canonici non possunt haberi rata per successorem in canonicatu. ibi. nu. 6.
- 5 gesta per nuntium in his, quæ referuntur ad ius, debent verē & propriē fieri, & non ficta: secus in gestis per procuratorem. in l. si is qui pro emptore. nu. 17. ff. de vsucap. 96
- 4 gesta à tutore qui ignorat se tutorem, quando valeant. in l. multum. nu. 3. ff. de condi. & dem. 113
- 8 gesta ab excommunicato, licet cōfirmetur, nō valēt. i. l. 1. n. 9. C. de pet. bo. lib. x. 10
- 1 gestor nō tenet de dāno rerū, nisi vt in l. siue hæreditaria. n. 4. ff. de neg. gest. 119
- gestor si emit rem pro decem, quæ perit, & eo tpe valebat quinque, vel si valebat decem tempore emptionis, & tempore quo perit, valebat quindecim, quomodo teneatur gestor domino, quando eius culpa perit, ibi. nu. 5.
- 1 gestor potest alium substituere, sicut procurator ad negotia, in l. nam & Seruius. §. mandate. nu. 1. ff. de neg. gest. eodem
- gerens pro alio, tenetur de facto illius, nec liberatur cedendo, ibi. nu. 2.
- 7 gestor, quando teneatur etiam de neglectis. in l. tutore. nu. 2. C. de neg. gest. 74
- gestor quando teneatur de leui culpa, ibi. nu. 3.
- gestor non potest intentare actionem, ibi. nu. 4.

Index singularium materiarum

De litera H.

- Gestor vnius negotij tantum, an teneatur à seipso debita exigere. ibid. nu. 5.
- Gestor, qñ teneatur de neglectis. in l. si pupilli. §. videamus. n. 1. ff. de neg. ge. 115
- Gerere quod quis dimisit, qualiter intelligitur. ibid. nu. 2.
- Si de voluntate gestoris non apparet, præsūmā illud ab initio voluisse. ib. n. 3.
- Gestor, qui fecit vineam zappari, nō pōt illā dimittere in medio anni. ibi. n. 4.
- * Gestori creditoris dñi pecuniā solutā est debitoris, donec sequatur ratiha bitio. in l. si ego. nu. 3. ff. de neg. gest. 119
- Gerundium si respicit verbū, vel participium futuri temporis, inducit cōditio nem: secus si præsēntis temporis: quia magis venit ad modificationem. in l. si tu ex parte. nu. 1. ff. de acq. hær. 153
- Gerundium si, qualiter faciat conditionem. in l. j. nu. 36. ff. de cond. & dem. 109
- 2 Glandis nomine, simpliciter omnis fructus continetur. in l. qui seruandum. §. si glans. nu. 1. ff. de præscrip. verb. 129
- * Glos. in l. ampliore. §. 1. C. de appel. quæ dicit qđ speciale est in causa appella tionis, quod iudex ex officio potest testes & instrumenta deducere nūquā deducta, non est vsquecūque vera. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudiciū. nu. 6. ff. de dam. infec. 25
- * Glos. in l. si. C. quando prouocare non est necesse, quæ dicit iudicē, qui remisit condemnationem expensarum teneri, intelligitur si fuit petitiū, ibid. n. 9.
- * Glos. in l. si de vi. ff. de iudiciis, dicit qđ exceptio domini obstat agenti posses sorio, si de dominio quis est paratus incontinenti docere, procedit in posses sorio adipiscendā, non retinendā, in l. naturaliter. §. nihil commune. n. 2. ff. de acqui. poss. 80
- * Glos. in l. si decesserit. ff. qui satis. cog. non bene dicit, in l. in illa stipulatione si calendis. nu. 1. ff. de verb. ob. 10
- * Glossator fuit i hoc loco dign⁹ inuolui cæno. l. cogi. nu. 4. C. de petit. her. 107
- 7 Glin l. si ex cautione. C. de non numerata pecun. declaratur, in l. si non singuli, nu. 3. C. si cer. peta. 116
- * Glos. in l. Titio, aut Seio. ff. de leg. 2. nō bene loquitur: quia ibi sunt duo rei ex causa lucratiua, in l. qui hominem. §. si duz. ff. de solu. 83
- * Glos. in l. verō. §. de viro. in principio. ff. sol. mar. non est vera, in l. si constante. nu. 28. ff. de. 15
- * Glos. in l. Iulia. ff. de condi. inde. in si. in verbo illud quæro, nō videtur vera, in l. post dotem. nu. 2. ff. sol. mar. 22
- * Glos. in l. si mihi & tibi. §. in legatis. malè loquitur. in l. si quis. in princi. num. 5. ff. de leg. 3. 50
- * Glos. debet intelligi secundū legem quam allegat. in l. non solū. §. si liberatio nis. nu. 3. ff. de lib. leg. 91
- * Gradus quid sit, & qualiter cognoscatur in quo gradu sit qđ de linea ascēde tium, vel descendētium, & transversalium, insti. de gradib. cog. nu. 1. 85
- 4 Grammatica mala non vitiat instrumētum: rescriptum principis sic. in l. Plau tius. nu. 5. ff. de auro & arg. leg. & in l. Imperator. n. 1. ff. de stat. ho. 22
- * Gratificationi locus est, qñ cōcurrunt plures idonei, in l. quod & lex §. hoc in terd. nu. 2. ff. de lib. hom. exhib. 150
- 6 Grauat⁹ de restituendo post mortē, si ingreditur monasteriū, substitutus nō admittitur. in l. Statius. §. Cornelio. nu. 1. ff. de iure fisci. 213
- 3 Grauat⁹ in vno, in alio releuatur. in l. cum qui. nu. 1. ff. de iureiuran. 28
- Graumen, quando est causa commodi, sublato grauamine cessat commodū. ibid. nu. 2.
- 8 Grauat⁹, vt soluat collectas, vel tributum, potest dicere exactori, qđ sibi osten dat quaternum, an sit ibi descriptus. in l. j. nu. 1. C. de exacto. lib. x. 12
- 2 Grauarus fideicommissio deferendo iuramentū super bonis subiectis restōni, nō præiudicat alteri. in l. cum qui. §. si libertus. nu. 3. ff. de iureiur. 29
- 4 Grauat⁹ de restituendo cū filius decesserit, tenetur restituere etia si decedit cum filiis. in l. qui filium §. Sabinus. nu. 2. ff. ad Treb. 144
- 4 Grauat⁹ & honoratus quis qñ est simul, & eodē tpe, an illud quod iure fidei commissi percepit, veniat in restitutione. in l. Scauola. nu. 5. ff. eo. 145
- 4 Graumen iniunctum legato facto monasterio, vt aliquē recipiat, nō valet. in l. vxorem. §. hēres. nu. 2. ff. de leg. 3. 54
- 4 Graumen an valeat, cum quis est grauat⁹ ultra valorem prælegati. in l. Pam philo. §. duas. nu. 1. ff. eo. rit. ibid.
- * Grauari quis non potest, vt filium suū emancipet, scilicet, actione ex testō, sed iudicis officio, si agnouit legatum, in l. filiusfam. §. secundum vulgarem. nu. 1. ff. de leg. 1. 24
- 4 Grauari non potest, qui consequitur commodum ex aliquo negotio. in l. Im perator. §. cum quidam. nu. 3. ff. de leg. 2. 39
- Grauari in plus quā oneratur, quando quis possit. ibi. nu. 4.
- 8 Grauari dicitur ille, cuius fructus suz possessionis ad inspiciendum mittitur. in l. ult. nu. 6. C. de anno. & trib. lib. x. 12
- 4 Grauari vltra quā sibi relictum est, quando quis possit. in l. cū quis. §. mulier. nu. 1. ff. de do. præleg. 71
- 4 Grauare quando possum eum, ad quem per mediam personam de meo perue nit. in l. cum filio. nu. 1. ff. de leg. j. 5
- 5 Grex totus non vscapitur, sed singula corpora sic, si sunt diuersa in qualitate: si nō sunt diuersa, totus grex vscapitur. i. l. rerū mixtura. n. 2. ff. de vscu. 99
- 8 Gregis nomine veniunt animalia mixta. in l. si. nu. 2. C. de mil. veste. lib. xij. 55
- 6 Gregem faciunt decem oues in l. oues. nu. 2. ff. de abigis. 134
- Gregem faciunt porci quatuor, qui quatuor, vel quinque. ibid.
- 3 Grege in dotem dato, an omnia que nascuntur ex eo, sint viri, licet ex renatis in loco mortuorum ponat. in l. si. nu. 3. ff. sol. mar. 29
- 2 Guardianus Fratrum Minorū nō potest esse executor testamenti. in l. j. §. si plu res. nu. 8. ff. de exer. actio. 87
- 5 guerram si duo habeant, index potest præcipere, quod vnus non transeat ante domum alterius. in l. quod misit. nu. 1. ff. de re iud. 109
- 5 Vt fiat propter guerrā excoptatio mercedis enenti pedagia, debet præcede re culpa vedēis pedagia. in l. cotem. §. qui maximos. n. 7. de pub. & vesti. 45
- 4 guerræ tempore si sint ciuibz impositi equi: si deinde fiat præceptū, qđ quicū q; habet equum debeat equitare, an qui non equit, qui non habet equū incidat in pœnā in l. si vxori. §. si. nu. 1. ff. de auro & arg. leg. 90
- 3 gymnasium quid sit in l. sed & reprobari. nu. 5. ff. de excusant. & cur. 63

- A B E R E, est commune ad possidere & tenere, in l. stipulatio ista. §. hæc quoque. nu. 1. ff. de verb. obli. 17
- Habere rem pro derelicta, est quædam donatio: ideo occupas tenetur ad solutionem gabellæ vigore statuti, qđ de qualibet donatione soluitur ga bella, in l. quod seruus. n. 3. ff. de stip. ser. 63
- * habere ex institutione, est honor, in l. Iul. nu. 2. ff. si quis omis. cau. test. 164
- * habens electionem, an facta executione possit variare, in l. cum qui certarum. §. cum purē. nu. 4. ff. de verb. ob. 53
- 2 habeo, verbum non denotat dominium. in l. j. §. potestatis. nu. 1. ff. de pecu. 92
- 5 habere, verbum refertur etiam ad conductorem, in l. 2 §. hoc interdicto. nu. 1. ff. ne quid in loc. publ. 134
- 4 habeat, verbum quando trahatur ad fideicommissum. in l. qui concubinam. §. cum ira. el. j. nu. j. ff. de leg. 3. 51
- 8 habitantes in territorio non vocantur ad munera, vt ciues, sed vt Comitaten ses. in l. est verum. nu. 1. C. de incol. & vbi. lib. x. 110
- 7 habitatio est ius per se, & qui eam habet, potest eam locare, in l. cum antiquitas, nu. 1. C. de vscu. 179
- habitatione legata, qđ ex vscu loquendi qđ intelligitur legasse dñum. ib. nu. 2.
- 2 habitatio potest commodari. in l. j. §. huius edicti. nu. 1. ff. commo. 74
- 4 habitare dicitur, qui maiore parte anni habitabat: quod facit ad statuta, qđ ha bitates pto annos sint ciues. in l. cū de Ianionis §. Sabin⁹. n. 1. ff. de fud. iustu. 77
- 1 habitare quis dicitur vbi habitat familia. in l. si mulier. nu. 3. ff. quib. mod. vscu fru. amit. 191
- * habitare quis dicitur in loco vbi vxorem retinet, in l. j. §. habitare. n. 2. ff. de his qui deiec. vel effud. 191
- 8 habitantes in cluso Perusino, collatores dicuntur in l. j. n. 1. C. ne opera colla. lib. x. 14
- 4 habitatione relicta, an debeat in principio, vel in fine anni, in l. habitationis. nu. 1. ff. de vscu. leg. 66
- 7 habitatio si cedatur creditori loco vscuarū, nō dicitur vscu illicita, licet habi tatio possit valere pl⁹ quā vscu legitima. i. l. si ea pactione. n. 1. C. de vscu. 149
- 5 habitatio potest concedi ei, qui est in officio. in l. Aquilius. nu. 1. de dona. 61
- * habitatio perpetua dicitur etiam, quando non est modicum tempus, in l. lex Cornelia. §. si tamen in fundum. nu. 2. ff. de iniur. 128
- 5 habitandi facultas videtur concessa, quādo dicitur, Concedo tibi habitare. in l. Aquilius Regulus. nu. 2. ff. de don. 61
- 6 habitatio perpetua dicitur etiam, quando est ad non modicum tempus. in l. lex Cornelia §. si tamen in fundum. n. 2. ff. de iniur. 128
- 8 haud, dictio, cum aspiratione ponitur pro Non, in l. vnica. nu. 2. C. de quib. mun. excu. lib. x. 24
- * haustu aquæ concessio iter tacitè sequitur, & non est seruitus, sed accessio, in l. item si possunt. §. qui habet. nu. 1. ff. de ser. rust. præd. 184
- 6 henricus imperator damnavit civitatem Brixie subiiciendam aratro, sed pœnā misericordia relaxavit. in l. aut facta. §. nonnunquam. n. 6. ff. de pœnis. 187
- 7 hereditas etiā dānosa, dicit hæreditas. in aut. ingressi. n. 7. C. de sacros. eccl. 14
- 3 hereditas opulēta, quæ dicat, in l. si qđ mihi. §. seruus fisci. n. 1. de acq. heredi. 149
- 1 De hereditate nihil debet diminui, quando pēdet quæstio falsi testamenti, sicut quando pendet petitio hæreditatis. in l. diuus Pius. §. diuus Adria. nu. 2. ff. de petit. hered. 163
- 4 hereditas ab omnibus repudiata, non dicitur hæreditas, sed bona vacantia, i. l. postquā heres. nu. 2. ff. de vt leg seu fideicom. 148
- 4 hereditas, quæ defertur ex senatuscōsulto, non tollitur per capitis diminutio nem. in l. j. §. capitis. n. 1. ff. ad Tertul. 175
- 4 hereditas per procuratorem adiri non potest: & quare. in l. per procuratorem. nu. 1. ff. de acqui. hær. 158
- 3 hereditas & bona vacantia quomodo differant. in rub. ff. de acq. hær. nu. 4. 142
- 4 hereditatis appellatione non continentur legata fideicommissa. in l. Titius. n. 1. ff. de lega. 3. 62
- 4 hereditas non quæritur per procuratorem bonorum: possessio sic, in l. bon. §. acquirere. nu. 2. ff. de bo. pos. 151
- 8 Hæreditas infanti per tuitorem acquiritur, non tamen furioso per procurato rem, in l. si infanti. nu. 6. C. de iure delib. 28
- 7 Hæreditas iacens tenetur ad collectas. in l. placet. nu. 54. C. de sacrosan. eccl. 12
- 4 Hæreditas de iure civili adiri potest, & legatum debetur: licet testamentū sit inconsulte delectum, in l. vnica. nu. 3. ff. si tab. test. nul. ext. 153
- 2 Hæreditas iacens quantum ad hunc titulum non dicitur domina, in l. licet. nu. 3. ff. de pecu. 92
- 8 Hæreditatem repudians priuatur non solum hæreditate, sed etiā omnibus bo nis ad eum quocūque titulo per instituentem deuolutis. in l. hēres. nu. 1. C. de omni agro deser. lib. 11. 42
- 8 Hæreditate repudiata, an videatur officium executionis repudiatum. in l. hære des. nu. 2. C. de agro deser. lib. 11. 42
- 3 Hæreditas, an possit statim adiri per cohæredē, quādo filius est institutus sub conditione potestatiua. in l. suus quoque. nu. 5. ff. de hær. inst. 104
- 8 Proximior si committit delictū propter quod aufertur sibi hæreditas, vt indi gno, nocet sequentibus in gradu. in l. cum qui. nu. 2. ff. de interdi. 192
- 3 Hæreditatē, qđ pdit, an pdat tutelā. in l. tutela. §. sed & si. nu. 1. ff. de legit. tut. 45
- 6 Hæreditas, quando fisco defertur, ei nō acquiritur sine aditione. in l. j. §. an bo na. nu. 1. ff. de iure fisci. 208
- 3 Hæreditas semel delata ipso iure, an possit adimi post delationem: & si quis ha buit instrumentum, quod perdidit. vel est delectum, licet possit petere debi tum per modum libelli, non tamē potest petere executionē instrumētū, vigo re alicuius statuti tribuentis instrumentis executionem paratam. in l. j. §. cū hæreditas. nu. 2. ff. de his, quæ in testa delon. 103
- 8 Hæreditatem qui restituit, quæ actione repetat solum creditoribus. in l. j. n. 1. C. ad Treb. 46
- 8 Hæreditas ex cursu trium mensum dicitur repudiata, si hæres dixit eā respu dam, credo. in l. si. §. cum igitur. nu. 1. C. de iure delibe. 30
- 6 Hæreditas

- 9 Hereditas patris ratione fuitatis etiam non adita transmittitur ad extraneum.
 in l. hereditate. §. filius. nu. 1. ff. de castrensi peculio. 217
 3 Hereditas cui restitui debeat, si dictum sit, quod heres priuatur hereditate, nec ad
 iecit ad quem pertineat. in l. paterfa. nu. 7. ff. de here. insti. 111
 8 * Hereditatem non esse soluendo, qualiter probetur. in l. scimus. §. licentia dan
 da. nu. 1. C. de iur. delib. 31
 3 Hereditas illius quem filius dubitat, an fuerit culpabilis in crimine læsæ maie
 statis, adiri potest. in l. Pantoni. §. rei. nu. 1. ff. de acq. her. 156
 4 Hereditas est nomen collectivum, & de sui natura recipit augmentum, & dimi
 nutionem. in l. si. §. qui indivisam. nu. 3. ff. de leg. 2. 46
 9 Hereditas an mihi quæatur per servum testatoris, in quo habeo usufructum.
 in l. §. veteres. nu. 4. ff. de acq. poss. 76
 3 Hereditate priuari quoniam possit vnde ex facto alteri. in l. paterfa. nu. 1. ff. de her. insti. 110
 7 Hereditas quando remanet aliquæ, remanet cum omnibus oneribus suis.
 in l. debitori. nu. 6. C. de pac. 43
 6 Hereditas si est diuisa inter fratres, & renuntiatio omni iuri, quod sibi inuicem
 competeret, per hoc non prohibetur petere partem coheredis, qua venit pri
 uandus ob non impletam voluntatem defuncti. in l. qui Romæ. §. duo fratres.
 nu. 4. ff. de verb. oblig. 45.
 7 Hereditas non datur per donationem causa mortis, nec in codicillis. in l. licet.
 nu. 1. C. de pac. 46
 3 Hereditas an sit possibile quod adeatur ex testamento, ubi filius iam natus est
 præteritus. in l. si filius. nu. 3. ff. de lib. & posth. 91
 3 * Hereditas Sempronij si Titio delata fuit, cui Titio successit, & dico quod credo,
 quod Titius fuit heres Sempronij & eius hereditatem adiit, quod si probare non
 possum ex nunc, adeo ex iure deliberandi, vel adeundi mihi transmissio per
 Titium, an valeat aditio, ubi quod putat aditionem nullam. in l. is potest. n. 29.
 ff. de acq. her. 147
 3 * Hereditatem adiuisse an videatur, qui ut heres Titij scribit alicui. in l. gerit. n.
 15. ff. eod. tit. 157
 7 hereditatis detentio facta per filium longo tempore, facit præsumi iustum præ
 cessisse, & conditionem subsequutam. in l. si filius. nu. 1. C. de peti. hæ. 107
 5 * hereditatis petitor vel possessor si convenitur, quando possit deducere exce
 ptionem, de qua in l. post litem. ff. de excep. ibid. nu. 1. 153
 4 hereditatem nolle adire non est repudiare. in l. quia. nu. 4. ff. ad Treb. 134
 hereditatem qui dicit suspectam, non perdit debita iure naturæ. ibi. n. 5.
 3 Hereditas quid sit. in rub. n. 1. ff. de acq. her. 142. & l. bona. n. 3. ff. de bono. poss. 150
 Hereditas est introducta de iure civili. ibid. n. 2.
 Hereditas qualiter acquiratur. ibid. nu. 5.
 Hereditas aliud est, aliud ius acquirendi, aliud ipse actus acquirendi. ibid. n. 6.
 8 Hereditas non adita per infantem, transmittitur ad patrem. in l. si infanti. nu. 3.
 C. de iure delib. 28
 hereditas patris non adita, transmittitur per filium in potestate ad quoscunque. ibi. n. 10.
 9 hereditas testatoris distribuitur per Episcopum loci, ubi in relictis ad pias cau
 sas non sit datus executor, & qualiter. in §. si quis autem. nu. 2. & 5. in auth. de
 ecclesia. tit. 52
 8 hereditas ad quem deveniat, quando incapax non capit ex defectu testatoris.
 in l. hereditas. nu. 2. C. de his quib. ut indig. 36
 6 hereditas representata non est capax usufructus. in l. usufructus. n. 2. & 4. ff. de
 stipu. servorum. 62
 1 hereditas quare non incipit usufructu. in l. si is qui pro emptore. n. 7. ff. de usufr. 93
 hereditas iacens, an verè, vel fictè usufructu. in l. si is qui pro emptore. n. 7. ff. de usufr. 93
 hereditas, quando substat vicem personæ. ibid. nu. 20
 2 hereditas illius cui successurus ab intestato sum, an mihi dicatur debita. Spe. in
 l. si. nu. 18. C. de pacti. 49
 5 hereditate adita licet sit effectum vnum patrimonium, tamen separatione pe
 titæ non venduntur bona tanquam hereditas, sed tanquam defuncti. in l. si cre
 ditores. nu. 4. ff. de separa. 128
 8 hereditatem qualiter probetur non esse soluendo. in l. si. §. licentiam dandam.
 nu. 1. C. de iure delib. 31
 5 hereditate donata, commoda & incommoda transeunt: secus quando donatur
 bona. in l. hereditatem. nu. 1. ff. de dona. 61
 5 hereditate adita, satisfactione præstita, potest quæ uti frui. in l. si homo. n. 2. ff. de usufr. 100
 6 hereditas, quæ non remaneat momento penes filium, intelligitur, quæ tractatur de
 iure inter patrem & filium: secus si inter extraneos. in l. qui hominem. §. qui
 dam filium. nu. 1. ff. de solu. 83
 8 hereditas materna repudiata per filium, an possit reuocari sicut paterna. in l.
 si. nu. 1. C. de repu. here. 33
 An idem sit in hereditate auita, quod est in paterna, ubi quod sic, ibid. nu. 3.
 2 hereditate vendita, non transeunt nisi actiones. in l. heredem. num. 1. ff. mand. 174
 3 hereditas tunc aufertur ab indigno, & applicatur fisco, quoniam quis est indignus
 propter suum delictum. in l. si. nu. 1. C. de his quib. ut indig. 35
 4 Hereditas defertur agnatis ex statuto, cum foemina propter eos excluditur.
 in l. cum emancipati. §. si duo. nu. 1. ff. de colla. bo. 161
 3 Hereditatis petitione, qui potest conveniri, tenetur hoc edicto. in l. quamvis.
 nu. 2. ff. si quis omis. cau. test. 163
 8 Hereditas aio adit, licet non: hereditarij attingat. in l. gerit. n. 1. ff. de ac. hæ. 156
 8 Hereditate non adita ex delicto hæredis, an legata debeantur. in l. eam quæ. n.
 3. C. de fideicom. 42
 4 Hereditas, quæ defertur ex constitutione alicuius inferioris à principe, non
 efficitur ille hæres iure directo, sed habet bonorum possessionem. in l. 2. nu.
 3. ff. de bono. posses. 150
 3 Hereditatem si quis omisit ex testamento, ut alius possideat ab intestato, quo
 talis omittens teneatur. in l. qui omisit. nu. 3. ff. si quis omis. cau. test. 164
 1 Hereditatem sciens sibi delatam, si decedit ea non agnita, non repudiata intra
 annum, ad quoscunque ius deliberandi, & adeundi transmittitur. in l. ventre.
 nu. 30. ff. acq. hæ. 156
 4 Hereditas representat personam defuncti, non hæredis. in l. si mihi & Titio. §.
 eo hærede. nu. 1. ff. de leg. 2. 34
 8 Hereditas in casu auth. hoc amplius. de fideicom. remanet apud hæredem, quoniam
 heredes in quos pervenire debebat ob non impletam voluntatem defuncti, il
 lam nolunt. in auth. hoc amplius. nu. 5. C. de fideic. 43
 5 hereditas retinet naturalem possessionem per colonum. in l. qui universas. §. 2.
 per colonum. nu. 2. ff. de acq. poss. 87
 4 hereditas transit in fideicomissarij cum onere legatorum. in l. si. nu. 1. ff. ad Tre. 133
 2 hereditas non possidet verè, sed fingitur possidere. in l. ei. nu. 33. ff. si cer. pet. 21
 4 hereditas de iure civili adiri potest, & legatum debetur, licet testamentum sit
 inconsultè delatum. in l. vnica. nu. 3. ff. si tabu. testam. nul. extab. 153
 9 * hereditates quæ solum tolluntur minima capitis diminutione, an sint illæ so
 lum quæ lege duodecim tabularum deferuntur: an etiam quæ deferuntur iu
 re prætorio. in §. sciendum. nu. 2. inst. de senatuc. orisc. 85
 3 hereditates plures vnus, quæ deferuntur alicui ex dispositione vnus, quæ pos
 sit vnâ amplecti, & aliam repudiare. in l. Aristo. nu. 3. ff. de acquir. hæ. 159
 hereditates plures vnus, quæ deferuntur ex dispositione diuersorum vni,
 tunc potest vnâ amplecti, & aliam repudiare. ibi. nu. 4.
 hereditates plures diuersorum quando deferuntur ex dispositione diuersorum,
 vnâ potest amplecti, & aliam repudiare. ibi. nu. 5.
 hereditates plures diuersorum quando ex dispositione vnus tantum deferun
 tur, quando vna possit adiri, & alia repudiari. ibi. n. 6.
 Tertius modus quomodo potest contingere, quod hereditas diuersorum defera
 tur ex dispositione vnus. ibi. nu. 8.
 4 hereditas pro non scripta accrescit cum onere. in l. Celsus. §. quod aliquis. n.
 2. ff. de leg. ij. 30
 4 hereditatem adire, qui cogitur, actionem pati cogitur. in l. si postulante. n. 1. ff.
 ad Treb. 144
 9 * hereditas iacens non representat personam heredis, & tamen hæres repre
 tat personam defuncti, & de ratione diuersitatis. inst. de stipul. ser. nu. 1. 89
 1 hereditas iacens non representat personam heredis futuri, nisi aditione sequu
 ta, in l. nam & servus. §. qui negotia. nu. 1. ff. de neg. gest. 119
 3 hereditatem sibi delatam sciens, & decedat ea non agita, quando illam transmi
 tit. in l. ventre. n. 1. ff. de acquir. hæ. 155
 Hereditatem transmittit, qui propter aliquam dubitationem adire non potest, & in
 oem euentum futurum hæredem se cognoscit, interim decedens. ibid. nu. 6.
 hereditatem transmittit veniens ab intestato, quoniam propter aliquid non potest adire
 & in omnem euentum cognoscit se futurum hæredem, si decedat. ibid. nu. 8.
 4 hereditas ab intestato defertur ciuitatibus & municipibus habentibus libertum.
 in l. bona. §. à municipibus. nu. 2. ff. de bono. poss. 151
 1 Hereditas quando aufertur ab herede scripto, ut indigno, ille ad quem vadit he
 reditas, tenetur legatariis & creditoribus. in l. controuersia. n. 10. ff. de tras. 96
 1 hereditas non potest pro diuiso possideri: sed corpora hereditaria sic. in l. Pom
 ponius. nu. 2. ff. de rei vendi. 170
 1 Hereditas de iure civili ex l. filio præterito, adiri non potest. in l. si. nu. 1. ff. de pe
 titio. heredi. 563
 4 Hereditas matris transmittitur ad suos, & si non sunt sui, transmittitur beneficio
 restitutionis in integ. si non fuit adita. in l. cum pubere. nu. 1. ff. de reb. dub. 101
 2 hereditas possidet seruum ignorantem se liberum, ut sibi ex re hereditaria quæ
 ratur. in l. eius qui. n. 27. ff. si cer. per. 21
 4 hereditas defertur honore plenior: & non solum est honor, sed etiam commo
 dum. in l. filium. §. sed & si portio. nu. 1. ff. de leg. præstan. 157
 8 Hereditatem paternam, qui adiuit, quando cogatur accipere pupillarem. in l.
 quidam. nu. 3. C. de iure delib. 29
 8 hereditas patris agnita, transmittitur ad quemcunque. in l. qui se patris. nu. 10.
 C. unde lib. 10
 3 hereditas patris non adita a filio suo existente in potestate, an transmittatur ad
 quemlibet successorem, in l. militari. §. si filius. nu. 1. ff. de test. mili. 139
 3 hereditas matris olim patri quærebatur pleno iure. in l. si qui hæres. §. neque fi
 lius. nu. 7. ff. de acq. here. 145
 3 hereditatem non aditam transmittit, qui non adit metu poenæ legalis. in l. si quis
 in graui. §. eleganter. nu. 1. ff. ad Sylla. 166
 1 hereditas habetur pro repudiata, translati tempore. in l. quando. nu. 2. ff. de ac
 quir. hered. 153
 4 hereditas iusta dicitur illa, quæ obuenit ab intestato. in l. hæc verba. n. 9. ff. de leg. 1. 3
 8 hereditas delata seruo non quæritur domino, nisi per servum adeatur. in l. cum
 proponas. nu. 5. C. de here. insti. 18
 hereditas delata monacho quæritur monasterio sine facto monachi. ibi. nu. 6.
 9 hereditas adita per heredem, non dicitur amplius testatoris, sed heredis. l. bona.
 in auth. de non eligendo secundo nubem. nu. 1. 6
 7 hereditas damnosa etiam dicitur hereditas. in repe. auth. ingressi. nu. 13. C. de sa
 crofan. eccl. 15
 4 hereditate quæ sita iacente, veniunt in restitutione. in l. ita tamen. §. si seruum.
 nu. 2. ff. ad Treb. 138
 7 hereditas patris dicitur quasi debita filio. in l. si emancip. n. 2. C. de iur. & fac. igno. 28
 8 hereditas ex testamento, in quo filius fuit institutus sub conditione casuali,
 quo iure adeatur. in l. si pater. nu. 5. C. de insti. & substi. 20
 3 hereditas quando applicatur fisco, quando legata remaneant. in l. si. nu. 12. ff.
 quis ali. testa. prohi. 169
 3 hereditas an veniat ad fisco siue fuerit adita, siue non. ibi. nu. 15.
 8 hereditas non adita, an etiam transmittatur ad ascendentes. in l. vnica. nu. 3. C.
 de his qui ante aper. tab. 50
 2 hereditas si retinetur per annum, videtur adita. in l. ex anno. nu. 4. ff. de dona.
 inter vir. & vxor. 149
 6 hereditas patris non adita, transmittitur ad matrem. in l. Lucius Titius. nu. 1.
 ff. de iure fisci. 210
 3 * hereditas materna secundum ista tempora quærebatur patri in l. si filius. nu. 1.
 ff. si quis omis. cau. test. 163
 4 * hereditas postquam est adita, definit esse heredis. in l. bona. nu. 4. de bono. poss. 159
 3 hæres, quod sciat testatorem mortuum, quomodo probetur in l. is potest. num.
 16. ff. de acq. hæ. 146
 hæres quomodo debeat scire testamentum factum, & se institutum, ad hoc, ut
 possit adire. ibi. nu. 19. 191
 Hæres

Index singularium materiarum

- heres, qui credidit testamentum factum & se instituit, & testator mortuus, & ita erat communis opinio, & adiuit, si postea superuenit fama in contrarium, an aditio teneat. ibid. n. 20.
- Heres qualiter probetur, quod sciuerit se pure institutum. ibi. n. 21.
- 3 * Heres qui est defuncto, non ex eius iudicio admittitur ad substitutionem facta per hæc verba, Quisquis mihi heres erit, in l. qui liberis. §. hæc verba, n. 1. ff. de vulg. & pup. 122
- 9 * Heredes habet interpretari obscuritatem si qua sit in rationibus, factis, positionibus, vel etiam in libello ei cui sunt heredes, in §. generaliter. n. 4. ff. de leg. 8.
- 9 * Heres si non fecerit inuentarium, grauari potest ultra quam sit honoratus, secundum legem in legatariis & fideicommissariis. inst. de singulis reb. per fideicommissum. l. 1. n. 1. 82
- 8 * Heres in casu legis, meminimus. C. quando & quibus. quar. pars lib. leg. facit diuisionem, alias diuisio fit iudicis officio, ibi. n. 5. 20
- Heres adire volens, quomodo debeat esse certus, quod nullus eum præcedat. ibi. n. 24.
- Heres adire debet, debet esse certus, an ex testamento, vel ab intestato hereditas ad eum pertineat. ibid. n. 25.
- Heres extraneus in dubio præsumitur habere scientiam testamenti. ibi. n. 27.
- Heres adire volens, debet esse certus, an sit necessarius, vel voluntarius. ibi. n. 28.
- Heres debet scire quando adit, ex qua parte sit heres. ibi. n. 30.
- 7 Heres non seruans iuramentum defuncti, non efficitur periurus. in auth. quod obtinet. n. 2. C. de proba. 125
- 7 Heres non est periurus, si non impedit iuramentum defuncti. in l. generaliter, n. 3. C. de rebus credi. 116
- 7 Heres quando possit venire contra factum defuncti. in l. i. n. 5. C. de inof. don. 106
- 8 heredes coloni si remanent in colonia sine reuocatione pactorum, pacta facta inter dominum & colonum defunctum seruari debent, in l. cum satis. n. 15. C. de agrico. lib. 31. 41
- 6 Heredes non nominati in stipulatione continente dari exegerunt, an & quando nominato teneantur restituere quod exegerunt actione familiarum exciscunda, in l. continuus. §. præterea. n. 7. ff. de ver. obl. 53
- heredum vni an possit prouideri quo ad exceptionem. ibi. n. 8.
- heredum vnus an contrahendo grauari possit. ibi. n. 9.
- heredum vnus quando possit solus grauari ex vltima voluntate. ibi. n. 9.
- 1 Heres, qui semel est, non potest desinere esse heres directus, in l. & si sine. §. sed quod Papinianus. n. 3. ff. de mino. 132
- 5 Heres ædificantis sprete nuntiatione, etiam si ædificans habebat ius ædificandi, succedit in poenam, in l. cui opus nouum. n. 1. ff. de ope. no. nun. 23
- 4 Heres non potest actione personali ex testamento conueniri, nisi pro hereditaria portione: etiam si insolidum rem legatam possideat. in l. tibi. §. si fundus, n. 1. ff. de leg. 1. 21
- 3 Heres, dictio, intelligitur de filio in his, quæ ad heredem extraneum non transeunt, in l. pro herede. §. si quid tamen. n. 2. ff. de acquir. hered. 148
- 8 Heres & primus commissarius, quomodo differunt. in l. lancinus. §. cum autem. n. 4. C. ad Treb. 48
- 3 Heredis appellatio, an veniat extraneus, in l. si quis filiumfam. §. in omni. n. 2. ff. de acqui. here. 144
- heredum nomine qui veniant. ibi. n. 3.
- 9 Heredis persona videtur vna & eadem cum testatore. in auth. de iureiur. n. 1. 23. & in §. si generaliter. n. 3. inst. de leg. 80
- Heres non potest voluntatem defuncti pro parte approbare, & pro parte improbare. ibi. n. 2.
- 8 Heredis appellatione continetur bonorum possessor. in l. si. §. si autem. n. 19. C. de edic. Adri. tol. 34
- 4 Hereditarium corpus, & pecunia, vel non corpus hereditarium, quomodo differant. in l. in quartam. n. 8. ff. ad leg. Falc. 130
- 9 Heres in quem instantia transit, an iurat de calumnia etiam si sit iuratum per defunctum, in auth. vt litigantes. n. 8. 52
- 6 Vnus ex pluribus heredibus quando possit soluere partem suam. in l. si testamento. §. si duo. n. 1. ff. de fideiul. 71
- 6 Heres accusatoris, an admittatur ad accusandum, vt quilibet extraneus. in l. diu fratres. n. 1. ff. de accu. 150
- 4 * Heres in monumento potest plus expendere quam dixerit testator in sui præiudiciu, & si minus quam dixerit testator & quam dicere deberet, debet expendere quod æquum est. in l. j. §. de impensa. n. 2. ff. ad l. Falcid. 123
- 9 * Heres an possit institui sub conditione, i. si heres & pure. n. 2. ff. de hered. inst. 73
- 6 Heres representat personam defuncti pro ea parte, pro qua est heres. in l. prætoris. §. sed & si nullus. n. 3. ff. de præto. stip. 97
- 4 Heres grauatus a testatore, vt hereditatem restituat post mortem suam, si hereditas vadit ad venientes ab intestato, non tenetur ad fideicommissum nisi in instituto moriente. in l. peculium. §. Tit. n. 2. ff. de leg. 2. 35
- 9 heres inobediens voluntati testatoris, vt prius in comodo, quato tpe cessare debet: & an requiratur monitio. in §. hoc quidam. n. 2. in auth. de hæ. & fal. 3
- 3 Heres institutus si adiuit, sed est restitutus, vt abstineat, tunc substitutus vulgariter admittitur. in l. j. n. 49. ff. de vul. & pup. 118
- 3 Heres institutus a pagano quando possit in eodem testamento exhæredari. in l. si certum. §. si eodem. n. 1. ff. de test. mil. 140
- 8 Heres, cui fuit transmissum ius deliberandi institutum, qui non adiuit, præfertur substituto. l. cum proponas. n. 4. C. de hæ. insti. 18
- 4 heres negligens intelligendo, potest moram purgare vsque ad litem cõttestatam. in l. si quis Titio. §. si heres. n. 1. ff. de leg. 1. 29
- 6 Heres, qui scripsit testamentum & postea dedit notario, vt conficeret instrumentum, qui de eo fuerat rogatus, non incidit in falsum. in l. j. ex illa quoque. n. 2. ff. de falsis. 166
- Heres si scripsit testamentum manu propria, & dedit notario, qui in eadem scheda dixit, actum, & e mortuus est, & fiat statutum isto tempore mortalitatis, quod facta manu alterius, & subscripta a notario publicentur, poterit petere vigore illius statuti quod publicetur. ibi. n. 3.
- 7 heredes de iure canonico, an teneantur pro delicto defuncti ultra id quod ad eos peruenit. in l. vna. in 2. lect. n. 11. C. ne ex delicto defun. 114
- heredes vsurariorum, an teneantur ad restitutionem vsurarum. ibid. n. 12.
- heres defuncti, quando teneatur actionibus prouenientibus ex contractu defuncti. ibi. n. 13.
- 8 heres institutus si post mortem defuncti concubuit cum eius vxore, aufertur ab eo hereditas tanquam ab indigno. in l. sororem. n. 2. C. de his qui. vt indig. 36
- 5 heres institutus heres, & fideicommissarius, non est heres, nisi sit & fideicommissarius. in l. Lucius. n. 1. ff. de fideicom. libe. 67
- 9 * Heres hereditatem adiuit in casu. §. si quis, in auth. de hæ. & Falc. n. 5. in d. §. si quis. n. 5. 3
- 9 * heres & defunctus idem sunt. §. at qui. n. 1. inst. de fiduc. tut. 66
- 9 * heres extraneus dicitur, qui non est in potestate testatoris tempore mortis, in §. ceteri. n. 1. inst. de hered. qual. & differ. 77
- 9 * heres per confessionem inuentarii non tenetur legatariis, nec creditoribus hereditariis, ultra vires hereditatis. eod.
- 1 heres decedens intra annum sciens hereditatem sibi delatam, transmittit ius de liberandi ad suum: si eius heres ignoras simpliciter intra annum decesserit, tertius heres propter scientiam primi heredis adire potest. in l. quod diximus. §. in heredem. n. 1. ff. quod met. cau. 127
- 4 heredes plures vnus legatarij dicuntur coniuncti cõtentione legali: & quoniam in eis habeat locum ius accrescendi. in l. re coniuncti. n. 60. ff. de leg. 3. 61
- 1 heres heredis tertij, quando debeat dici heres tertij ex testamento, vel ab intestato. l. veluti. n. 1. ff. de pet. hæ. 162
- 3 heres filij repudiantis propter existentiam suitatis, an possit adire quod filius heres repudiavit. in l. ex militari. §. si filius. n. 3. ff. de testa. mili. 140
- 7 heres gestoris necessarij, vel voluntarij, quando teneatur in minus, quam defunctus. in l. curator. n. 9. C. de neg. gest. 74
- heres gestoris, an teneatur de leui culpa suiipsius. n. 10.
- 5 heres si rem venditam a defuncto accepit, tanquam non venditam, eam vsucapiat. in l. pro emptore. §. si sub conditione. n. 6. ff. pro emp. 102
- 8 heres tenetur ad legata ciuilitate & naturaliter, quoniam testator de sua fide cõfidit, in l. quæstionem. n. 3. C. de fideicom. 43
- 1 heres, quoniam possit repudiare legatum ad incommodum alienum. l. si mihi. n. 3. ff. de le. 1. 6
- 1 heres qui de falso contendit, conuenitur vt prædo. in l. qui interrogatus. n. 2. ff. de peti. hæ. 164
- 3 heres, qui fuit semel, an possit desinere esse heres. in l. in substitutione. n. 2. ff. de vulg. & pup. 129
- 1 Pro herede quomodo sumatur l. pro herede. n. 1. ff. de pet. hæ. fol. 164. & l. 1. n. 1. ff. pro hered. 103
- 7 heres non conficiens inuentarium, in foro conscientie non tenetur ultra vires hereditarias. in repetitio. l. primæ. n. 45. C. de sacrosan. eccl. 9
- 1 heres per media personam alterius non cogit hoc dicere, nisi deliberatio partis impediatur. in l. si defensor. §. illud queritur. n. 3. ff. de interro act. 195
- 8 * heres si inuentarium non incepit infra mensem, sed perfecit intra tempus, gaudet commodo huius constitutionis. in l. simul. §. si in vero postquam. n. 4. C. de iure delibe. 32
- 8 * heres quando teneatur ultra vires hereditarias, in l. scimus. §. si autem hoc. n. 2. C. de iur. delib. 32
- 5 heredum vnus si soluit tantum, vel vni tantum, pars eius, quod annuum præstatur fuit solutum, quod præscribitur. in l. si prius. n. 4. ff. de aqua plu. arc. 45
- 3 heres quis quando possit institui ad diem incertum, in l. hereditas. n. 1. ff. de her. insti. 109
- 1 heres debet legatario domus præstare accessum per alias ædes. in l. binas. n. 1. ff. de serui. vrb. præd. 183
- 6 heres extraneus, quoniam præsumitur habere scientiam contentorum in testamento. in l. qui Romæ. §. duo fratres. n. 15. ff. de verb. oblig. 46
- Heres, quando præsumatur habere notitiam contentorum in codicillis. ibi. n. 16.
- 5 Heres indignus vsucapit, in l. si. n. 1. ff. pro hered. 103
- 1 Heres cui pignus adiudicatum est, pro qua parte condénabitur coheredi. in l. si pignori. n. 2. ff. fam. ercisc. 193
- 6 Heres contentus ad poenam commissam ex stipulatione defuncti, potest aduersus poenam restituere in integrum ex clausula generali. in l. cum filiusfam. §. in hac stipulatione. n. 1. ff. de verb. obl. 21
- Heres succedens in re ephyteutica, si non soluit canonem, an cadat a iure suo. ibi. n. 4.
- 4 heres si sit grauatus vendere Titio, Titius oblato pretio agit rei vëdicationem. in l. vxorem. §. agri plagam. n. 1. ff. de leg. 3. 54
- 4 Heres pro legato facto fratribus minoribus tenetur ad æstimationem. in l. fidei commissam. §. si seruo. n. 1. ff. eod. tit. 49
- 8 Heres contra legatarium possidentem habet interdictum quorum legatorum, vt sibi possessionem restituatur, vt possit Falcidiam retinere. in l. vna. n. 1. C. quo. leg. 10
- Heredis assensus, ante aditam hereditatem non impedit interdictum quorum legatorum. ibi. n. 2.
- 6 heredi, quando incumbit onus probandi innocentiam, qualiter poterit ipsam probare. in l. qui rei. §. de illo. n. 2. ff. de bo. eorum. 192
- 4 heredes plures vnus testatoris, quando sunt vna actione contra vnum, & aliam contra alium agi potest. in l. cum filiis. §. variis. n. 5. ff. de leg. 2. 41
- 4 heres heredis grauari potest fideicommissum sub nomine appellatiuo, non sub nomine proprio. in l. sed & si. n. 1. ff. de leg. 3. 48
- 1 heredi non præiudicat ubi quis per contumaciam deberet haberi pro cõfesso, antequam super hoc pronuntiaretur, decedat. in l. j. §. sed & cõtstitutio. n. 4. ff. de cal. 121
- 7 heres potest remittere cautionem, de qua in l. j. n. 11. C. de vfo. 100
- 3 heres institutus transmittendo facit alium heredem. l. si paterfam. n. 4. ff. de her. insti. 110
- 4 heres repudians hereditatem non potest retinere officium executionis. in l. codicillis. §. Stichon. n. 1. ff. de anu. leg. 64
- 7 heredi ignorati qui non soluit, quo succuratur. in l. 2. n. 17. C. de iure emphy. 159
- 8 heres officialis decedentis in officio debet habere salariu totius temporis, non autem temporis insequentis. in l. si. n. 1. C. de domo. lib. 2. 50
- heres assessoris defuncti pro quanto tempore debeat habere salariu. ibi.
- 9 heres, qui scienter soluit legatum, quod insoluum non tenebatur soluere, an in aliis sibi præiudicet. in §. non autem. n. 1. 4. & 5. in auth. de hered. & Falcid. 5

- 6 heredes plures succedentes pro iudicio cepto cum defuncto, tenentur dare de fenforem, in l. iam tamen, §. si tamen plures, n. 4. ff. iudica. solui. 102
- heredes creditoris plures non coguntur simul agere, nisi natura negotij aliud exigat, ibid. nu. 4.
- 8 heres pendente tempore conficiendi inuentarij, potest alios conuenire, in l. si, §. donec tamen, n. 2. C. de iure delib. 32
- heredum vnus possidens in solidum post lit. conte. cum defuncto, sicut pot. in solidum ex eade instantia contra defunctum condonari, ita actor potest nouam instantiam reuocare, in l. pratorix, §. sed & si nullus, nu. 6. ff. de praxo. stip. 97
- 8 heres si in confectioe inuentarij non adhibuit testes loco creditoru absentiu, an inuentarium sit nullum quo ad absentes, & presentes, in auth. sed cu testa tor, nu. 10. C. ad leg. Fal. 49
- 9 Heres non faciens inuentarium non priuatur Trebellianica, in §. si vero, n. 5. in auth. de here. & Falc. 5
- Hereditas, qui aliquid subtrahit de hereditate, priuatur Falcidia totius, ibid. nu. 6.
- 1 Heredibus aduocati mortui, an debeatur salarium totius temporis, vel pro rata, in l. diem functo, nu. 5. ff. de offi. affel. 44
- Hereditas officialis mortui debentis salarium illud, debet integrum salarium, nisi talis ante finitum officium, aliud officium acceperit, ibid. nu. 7.
- 8 Heres celans res hereditarias qualiter puniatur, in l. si, §. licentia danda, n. 3. C. de iure delib. 31
- 4 heredibus pluribus danatis dare a testatore simpliciter qn in solidum, & qn pro hereditariis portionibus teneatur, in l. si pluribus, §. si ita, nu. 1. ff. de leg. 2. 33
- 6 heredum vnus si soluit sortem pro sua parte, & coheredis facto incidit in poenam per alterum, computabitur in poenam, in l. stipulationu, §. si sortem, n. 3. ff. de verb. oblig. 9
- 7 heres vnus ex pluribus heredibus vnus Comitibus habentis iurisdictionem de maleficiis, non potest solus iudicare, nisi constet alterum nolle, vel non posse, in l. si vni, nu. 9. ff. de re iudi. 114
- 6 heredum vnus promissoris obligationis si in genere soluit in Stichis, & alij dis sentiant, quomodo subueniatur creditori contra ipsos heredes, in l. 2. §. ex his nu. 5. ff. de verb. obli. 5
- heredes plures quando discordant, quando cogantur per iudicem, vt eis consu latur, ibid. nu. 6.
- heredum vnus promissoris in obligatione generis, de necessitate cogitur solue re totum, creditore non volente recipere partem, ibid. nu. 8.
- Vnus ex heredibus stipulatoris si agit in solidum ad seruicium, & deuenitur ad executionem supra interesse, non praestatur nisi pars, ibid. nu. 11.
- heredes plures in obligatione indiuidua, an dicat duo rei, ex quo quilibet teneatur in solidum, ibid. nu. 12.
- 4 heres cui transmissum est ius deliberandi, potest hereditatem repudiare, in l. qui duos, nu. 13. ff. de reb. dub. 98
- heredum vnus si ex virtute iuris deliberandi adiuit intra annum, alius non: an ille, qui adiuit, habeat totam hereditatem, ibid. nu. 15.
- 4 heredis institutio quando habeatur pro alienatione, in l. peto, §. fratre, nu. 2. ff. de leg. 2. 39
- 4 heres post moram condemnatur ad interesse probatum alio modo quam per iuramentum, in l. qui concubinam, §. si ades, nu. 3. ff. de leg. 3. 52
- 6 heredes intra quantum tempus tenentur vindicare mortem defuncti in l. j. nu. 6. ff. de iure fisci. 208
- 3 heres mariti obicit compensationem ob res amotas, vel donatas, in l. rei iudi cata, §. heredi, nu. 2. ff. sol. matr. 10
- heres mariti non potest vt retentione, ibid. nu. 2.
- 4 heres debet seruare iuramentum defuncti, in l. cum quis, §. codicillis, nu. 10. ff. de lega. 3. 53
- 8 heres non capax se deferens premiatur, & an teneatur se deferre statim, in l. vnica, nu. 1. C. de his, qui se defe. lib. 10. 10
- 3 heres heredis, an & qn dicat heres testatoris, in l. qui liberis, §. hac verba, n. 2. ff. de vulg. & pup. 122 & in l. si quis filius, §. in omni, nu. 1. ff. de acqui. hered. 144
- 4 heres si decedit ante aditam hereditatem, fideicommissum vnuerfale quando extinguatur, in l. alle a quo, §. si de testamento, nu. 2. ff. ad Treb. 136
- 8 heredes ambulatoris, qui decessit, tenentur restituere reipublice salarium pro rata temporis, quo non seruivit, in l. cum vos, nu. 2. C. de leg. lib. 10. 25
- heredes assessoris decedentis in officio, an debeant restituere salarium perce ptum pro tempore quo non seruivit, ibid. nu. 3.
- 9 heres non conficiens inuentarium tenetur creditoribus, & legatariis de suo sa tisfacere, in §. si vero, nu. 1. in auth. de here. & Falc. 4
- 5 heres illius, cui facta fuit nunciatio post praestitam satisfactionem plus tenetur, in l. non solum, §. morte eius, nu. 8. ff. de ope. no. nun. 14
- 4 heres de portatus institutus, an sit omnino incapax, in l. si deportati, nu. 1. ff. de lega. 3. 48
- 9 heres tabellionis, de rogitis ipsius tabellionis, an possit conficere instrumeta, in auth. de tabell. nu. 9. 22
- 1 heres gestoris necessarij tenetur in minus, quam defunctus: secus in herede vo luntario: quia ita tenetur, sicut defunctus, in l. ait prator, §. hac autem actio, nu. 1. ff. de neg. gest. 113
- 6 Heredum vnus promissoris hominis in genere, si soluit partem suam in Stichis, an liberetur: & qualiter agatur §. alios, l. 2. §. heredi, nu. 5. & 9. ff. de ver. ob. 4
- 1 Heres ex testamento defuncti vbi conueniri possit, in l. si fideicommissu, n. 1. ff. de iud. 155
- 9 Heres conficiens inuentarium, an possit vt Falcidia aduersus creditores, in §. si enim, nu. 10. in auth. de here. & Falc. 4
- 7 Heres institutus in testamento condito ab ingresso, ante ingressum an habeat omnia bona statim, an vero spectabit mortem naturalem ingredientis, in au then. si mulier, nu. 10. C. de sacrosan. Eccl. 18
- 8 Heres non incapax institutus, quando studiosè celat fisco, & fideicommissario, puniatur, in l. vnica, nu. 5. C. de his, quae se defe. lib. 10. 10
- 5 Heres, vt constituatur in mora ad eundem hereditatem, debet interpellari in iudi cio, quia tenetur officio iudicis, in l. cum postulassem, nu. 1. ff. de dam. infe. & hac actio iudicis officio praestatur, & in iudicio peti debet, ibi.
- 1 heres an incipiat possidere ciuilitate per fructuariu eo ipso, qd fructuarius in cepit possidere, in l. si homo, nu. 3. ff. de vsuca. 100
- 6 heredum maior pars, quae dicatur, in l. quarta, §. Caro, nu. 34. ff. de verb. ob. 7
- 9 heres inobediens defuncto, quando priuatur comodo hereditatis, in §. si quis, nu. 8. in auth. de her. & Falc. 3
- 4 heres efficitur necessarius in puncto, quo moriatur, in l. quae situm, §. presenti, nu. 1. ff. de leg. j. 21
- 8 heres quo iure petat se mitti in possessionem, in l. si, §. si autem, n. 7. C. de edi. di ui. Adri. tol. 34
- 9 herede monito si desistat parere dispositioni defuncti, qn extraneus, vel fiscus admittatur, in §. inordinatum, nu. 4. in auth. de her. & Falc. 3
- 4 heres tenetur dare legatario instrumenta actionis fundi legatarij, in l. quae situm, §. Papinianus, n. 1. ff. de fund. instru. 75
- 7 heres vbicunque transfert hereditatem ad alium sine suo dolo: licet extingua tur actio, durat tamen effectus, in l. debitori, n. 2. C. de pactis. 43
- 6 heredes iure naturali tenentur satisfacere de delicto defuncti, quando actio est poenalis ex parte rei: & rei persecutoria ex parte actoris: & quid qn est poenalis ex vtraque parte, in l. 1. nu. 6. ff. de priua. delict. 109
- heredes vsuarij tenentur etiam de iure ciuili ad restitutionem vsuarij, ibi. n. 8.
- 8 heres, quando est incapax ob defectum sui, ad quem perueniat hereditas, in l. hereditas, n. 3. C. de his quib. vt indig. 36
- heres si est incapax ob defectum testamenti, ad quem deueniat hereditas ibi. n. 4.
- 5 heres an teneatur de leui culpa, siue contractus, vel quasi contractus sit volun tarius, siue necessarius, in l. ex depositi, n. 1. ff. de actio. & oblig. 16
- 9 heredes tabellionis non possunt instrumenta in notam redacta redigere in pu blicam formam sine superioris licentia, in auth. defenso. ciui. nu. 6. 35
- 1 heres, an possit declarare intentionem ambigui defuncti, in l. si quis intentio ne, nu. 3. ff. de iud. fol. 156. in l. si quis plures, nu. 2. ff. de leg. 1. 10
- 3 * heres defuncto non ex eius iudicio, non admittitur ad substitutionem facta per hec verba, Quisquis mihi heres erit, & similia, in l. qui liberis, §. hac ver ba, nu. 1. ff. de vul. & pup. 122
- 3 heres Titij ab intestato, qui fuit heres Seij ex testamento, an dicatur heres ex testamento, vel ab intestato, in l. qui aliena, §. interdum, nu. 4. ff. de acqu. here. 144
- 4 heres non soluit precium per quod emit rem mihi legatam, sed precium con gruum, in l. plane, §. quod si rem, nu. 2. ff. de leg. 1. 10
- 1 heres qn sit melioris conditionis, quam defunctus, in l. interdum, n. 2. ff. de minor. 134
- 5 heres vnus ex pluribus heredibus vnus Comitibus habentis iurisdictionem, pot. solus inter subditos, & in his in quibus iudices ab ipso commodum non spe ctat iudicare, in l. si vni, nu. 8. ff. de re iudi. 114
- 6 heres emphyteutic, si non soluit debitum canonem, an cadat iure suo, in l. 2. §. si aduersus, nu. 1. ff. quando appel. sit. 203
- 4 heres, qn habet vnam rem pro alia, an tunc illa veniat in petitione hereditatis vel restitutionem, in l. Imperator, §. cum autem, nu. 2. ff. de leg. 2. 40
- 3 heredi petenti copia testamenti a notario an notarius teneatur edere cu die, & conuile, in l. 2. §. diem, nu. 1. ff. quemad test. ape. 262
- 3 * heredi datur conditio l. cum hereditate, ff. de acqu. her. ibid. n. 5. 152
- 3 * heredi propter incognitam mortem defuncti quomodo deferantur bona, in l. in cognitione, nu. 3. ff. ad ad Senatufconf. Syll. 167
- 4 heres quod habet a defuncto, computat in bonis, l. marit, nu. 1. ff. ad leg. Fal. 131
- 4 heres coactus restituere condictione fideicommissi pendente, pot. petere & re cuperare beneficium quartae, in l. si patroni, §. sed nec illud, ff. ad Treb. 141
- 8 heres non auditur allegando turpitudinem defuncti, in l. filios, n. 1. C. de reuo. his quae in frau. 89
- 4 heres an si omittat ponere vnam rem in inuentario, priuetur beneficio totius, in l. Paulus, n. 1. ff. ad leg. Falc. 126
- 4 heres manumittens seruum restitutioni subiectum, quando teneatur ad restitua tionem, in l. quidam, §. si quis, nu. 2. ff. ad Treb. 138
- heres quando praesumatur ignorare contenta in testamento, ibi.
- 8 heres monitus a iudice implere voluntatem defuncti, qua poena puniatur, & quae monitio requiratur, in auth. hoc amplius, nu. 2. & 6. C. de fideicom. 43
- * heres non implens voluntatem testatoris, quod non incidit in poenam anthen. hoc amplius, C. de fidei. 6. quando specialis executor est datus, ibi. n. 6. 43
- heredes diuidentes inter se, si renuntiat omni iuri, galter habet, vel habere po sset in parte alterius, vtrum si vnus ex heredibus est negligens, alter, cui de fertur, repellatur: quod non, ibi. n. 9.
- 2 heres an ita cogatur dotare, sicut defunctus, l. sicut, §. debitori, n. 1. ff. quib. mod. pig. vel hypo. fol. 138
- 8 heres ultra vires hereditarias non tenetur legatariis, in l. si te bonis, n. 1. C. de iud. delib. 28
- 4 heres non conficiens inuentarium perdit Falcidiam, & tenetur ad solida lega ta, in l. an ratione, §. quod vulgo, n. 2. ff. ad leg. fol. 134
- 4 heres, vt exhibeat res, & quibus electio fieri debet, potest conueniri actione ad exhibendum, vel actione ex testamento, in l. cypri, nu. 2. ff. de opt. leg. 73
- 9 * heres antequam adeat hereditatem, an debeat esse certus vtrum condictiones sunt impletae, in §. si quis, nu. 5. Inl. de leg. 79
- 7 * heredes tenentur seruare iuramentum defuncti, in aut. quod obtrinet, in anti. lec. nu. 1. C. de prob. 125
- 8 * Heres, quando teneatur legatariis de euidetione, in l. cu re aliena, n. 5. C. de leg. 38
- 4 Heres institutus cogitur respondere positioni sibi factae, an fuerit rogatus de restituendo spurio, in l. si gener, nu. 10. ff. de his qui, vt indig. 106
- 4 Heres grauatus si decesserit sine liberis, vt bona sua deueniant ad Seproniu, in telligitur de bonis testatoris, in l. cum in testamento, nu. 4. ff. de aur. & arg. leg. 89
- 4 Heres grauatus, vt liberet seruum, qua actione conueniri possit, in l. si peculiu, §. si vero, nu. 5. ff. de pecu. leg. 78
- 3 Heres extraneus, quando venit appellatione heredis, an intelligatur de primo, an vero in infinitum, in l. Gallus, §. etiam, nu. 7. ff. de lib. & posth. 97
- 4 Heres videtur ponere fideicommissarium in locu suu, in l. 2. nu. 2. ff. ad Treb. 133
- Hereditas si perdit beneficium quartae per coactionem, hoc tantum prodest fidei commissario, non legatariis, ibi. nu. 3.
- 4 Heredum vnus, quando grauatur in certa specie simpliciter, ille in in solidum tenetur, in l. si tibi, §. si testamento, nu. 2. & 5. ff. de leg. j. 21
- heredum

Index singularium materiarum

- Hæredum vnus** quādo grauitur in specie hæreditaria tunc tenetur pro hæreditaria portione, ibi. nu. 5.
- 4 **Hæres**, qui dixit se teneri cauere, & incontinenti velle probare: & dum super hoc cognoscitur, apparet legatum deberi pure: legatum præstabit. in l. si is à quo. nu. 4. ff. de iur. iur. 149
- 2 **Hæres** est dās rei legatæ sub conditione. in l. si seruus. n. 1. ff. de cond. fur. 149
- 3 **Hæres** patris cogitur dotare filiā. in l. si marito. §. si voluntate. n. 4. ff. sol. ma. 20
- 4 **Hæres** viri habet vestes pretiosas, viles ipsa vxoris. in l. si usufructus. §. dos legata. n. 1. ff. ad leg. fal. 128
- 3 **Hæres** quis possit hæreditatem aditā repudiare, ne portio deficiens sibi accretat, in l. cum hæreditate. n. 2. ff. de acq. hæ. 152
- 4 **Hæres** nullus a testatore præstare legatum certo loco, quando possit alio loco congruo conueniri, in l. nemo potest. nu. 2. ff. de leg. j. 16
- 1 * **Hæres** impuberis arrogati, quo iure perat quartam, de qua l. si arrogator. ff. de adopt. ibi. nu. 15. 28
- * **Hæredi** impuberis arrogati si relinquatur, de quo hærede intelligatur. nu. 16.
- * **Hæres** emolumentum quod percipit ex protocollo antequam illud tradat legatario debetur ipsi legatario in l. quādam. §. nihil interest. nu. 5. ff. de eden. 8
- 2 * **Hæres** pecuniam legatam sub cōditiōe quando poterit mutuare. in l. omnia. nu. 3. ff. si cer. pet. 8
- 4 **Hæres** ante restitutionē qñ possit cōueniri, i. l. cū hæreditas. n. 1. ff. ad Treb. 140
- Hæres** quando cogatur iudicium suscipere vsque ad litis cōtesta. qñ vsque ad sententiam, & quando vsque ad satisfactiōem. ibid. n. 4.
- 4 **Hæres** si aliqua alienauit, & aliqua emit, an emptā in casu l. Titius. ff. ad Treb. veniant restitutioni. ibi. n. 2. 141
- 4 **Hæres** conficiens inuentarium si omittat vñā rem ponere in inuentario, perdit in totum Falcidiam, & beneficium inuentarij, in l. scriptum. nu. 2. ff. de his quib. ve. indig. 105
- Hæres**, qui negat rem fuisse in bonis defuncti, in illa re non detrahit Trebellianicam, ibi. nu. 3.
- 4 **Hæres** tenetur luere rem legatam p debito non hæreditario. in l. si res obligata. nu. 2. ff. de leg. j. 16
- 8 **Hæres** restituens ante diem quādo possit à creditoribus cōueniri, sicut donās, vel vendens. in l. post mortem. nu. 4. C. de fideicommissis. 41
- Hæredi**, an sit denunciandum ad hoc, vt legatarius possit agere de euicōne, ibid. nu. 6.
- 3 **Hæres** institutus in solidum, an si decedat intra annum, & transmitat ius deliberrandi ad plures hæredes, an poterunt adire & separatim, in l. cum solus. n. 1. ff. de acqui. hæ. 153
- 2 **Hæres** hæredis quando cogatur adire, si hæres potuit adire, & non adiuit. in l. eam quam. nu. 4. C. de fideicom. 42
- Hæres**, qui non est capax, si est institutus, & rogatus restituere, an cogatur adire. ibid. nu. 5.
- 4 **Hæres** post aperturam testamenti præsumitur habere scientiam contentorum in testamen. in l. cum hæres. nu. 2. ff. de lib. leg. 92
- Hæres** voluntarius & non necessarius post aditā hæreditatem præsumitur habere notitiā testamenti. ibi. nu. 3.
- Hæres** pot probabiliter ignorare legatā in codi cillis, ibi. n. 4.
- 4 **heredum vnus** debens certam speciē potest soluere partem alterius, in l. si procuratorem. §. si ignorans. nu. 2. ff. mand. 103
- 4 **heres** fideicommissarij vniuersali tenetur reddere rationem, in l. cum tale. §. Titius. nu. 3. ff. de cond. & dem. 119
- * **heres** non conficiens inuentarium, an perdat Trebellianicam. remissiuē, ibi.
- * **hæres** an hodie teneatur cauere de fideicommissio restituendo, ibi. n. 3.
- 7 * **heredes** possunt substitui ad incertum, sicut post tempus incertum, in auth. hoc locum. nu. 5. C. si fecun. nup. mul. 163
- 8 * **Hæres** hæredis, testatoris est hæres, in l. cum in libris. nu. 2. C. de hæ. inst. 19
- 3 **Hæredes** vbi lucrantur fructus dotis, pro illo anno, quo alimentant mulierem, in l. diuortio. nu. 2. ff. sol. matr. 7
- hæredes** mariti lucrantur fructus dotis quādo superabundant alimentis præstitis vxori defuncti. ibi. n. 6.
- 3 **hæres** quando cogatur habere ratum factū defuncti. in l. Lucius. n. 3. ff. eod. tit. 22
- hæres** loceri poterit opponere de moribus vxoris, licet hæres mariti nō, ibid. nu. 4.
- Conueniens**, vel hæres potest vti exceptionibus sibi competentibus etiā non vt hæredi. ibi. nu. 5.
- 4 **heres** id quod capit causa conditionis implendæ, non computat in Falcidiam, in l. si pupillus. nu. 2. ff. ad leg. Fal. 125
- 4 **heres** eligit, & non legatarius in habentibus fines facti hominis, in l. si domus. nu. 2. ff. de leg. j. 17
- 8 **heres** qui est per beneficium restitutionis in integrum, & sic de iure prætorio, non definit esse heres de iure ciuili. in l. qui se patris. nu. 9. C. vnde lib. 9
- 2 **heres** non potest redarguere mendacium defuncti. in l. re alienam. nu. 3. & 15. ff. de pig. actione. 85
- 4 **heredes**, an possint esse duo de iure ciuili, in l. j. §. post suos. nu. 1. ff. de suis. & legi. hered. 174
- 4 **Hæres**, qui facit inuentarium, an sit habēda ratio dupli cōmissi re euicta, siue fuerit emptor, siue venditor, in l. cum emptor. nu. 1. ff. ad leg. Falcidiam. 127
- 4 **Hæres** conuentus à legatario vt agat, liberatur cedēdo actionem, nisi magna expensa requiratur. in l. si sic legatum. §. si quis ita. nu. 4. ff. de leg. j. 19
- 3 **Hæres** remanet nomine, qui adiuit, licet sit restitutus, vt abstineat. l. si filius nu. 3. ff. de vulg. & pupil. 124
- 4 **Hærede** damnato per testatorem vendere fundum, oblatione pretij facta per emptorem, si hæres recusauit, venditio erit perfecta, & dominium translatum. in l. si fideiusor. §. meminisse. nu. 1. ff. de leg. j. 14
- 2 **Hæres** extraneus præsumitur ignorare contenta in codicillis. in l. eius qui. nu. 30 ff. si cer. pet. 21
- 4 **Hæres** quando est in dolo, statim tenetur ad æstimationem rei legatæ, quæ nō reperitur, si in culpa datur sibi tempus ad rem inueniendam. in l. cum res. nu. 6. de leg. j. 13
- Hæres** quādo teneatur pro re legata de dolo, lata culpa, & quādo de leuissima. in d. l. cum res. §. culpa. nu. 9. ff. eo. tit.
- 4 **Hæredes** nominati per nomina propria, tenentur in viriles, per appellatiua in hæreditarias portiones. in l. turpia. §. si pars. nu. 2. & 3. ff. eo. 15
- 4 **Hæres** si vult impedire alienationē sciendā per executores, quid agere habeat, vt illam impediatur. in l. alio hærede. nu. 19. ff. de alim. leg. 84
- 1 * **Hæres** scriptus siue legitimus, quando conueniri possit. in l. controuersia. n. 2. & 11. ff. de transact. 96
- 4 * **Hæres** an teneatur de euicōne, nisi dicatur in l. si domus. §. de euict. n. 3. ff. de leg. 1. 17
- * **Hæredi** an sit denunciandum ad hoc vt legatarius possit agere de euicōne. ibi. numer. 5.
- 4 * **Hæres** specialiter obligatus, si soluit, habet regressum contra alios hæredes quando sunt grauari. in l. si tibi. §. si testamento. nu. 7. ff. eod. 21
- 4 **Hæres** an cogatur ad redimendam rem legatam per testatorem eidem testatori legatam. quam repudiavit. in l. seruum filij. §. si quis rem. nu. 1. ff. eo. 13.
- 4 **Hæredes** eorū, qui recipere debent alimenta, illa petere possunt. in l. solent. n. 9. ff. de alij. lega. 82
- 3 **Hæres** in foro consciētis nō tenetur ad debita vltra vires hæreditarias. in rub. nu. 3. ff. de acqui. hæ. 142
- 8 **Hæres** quando veniat contra factum defuncti. in l. fina. nu. 6. C. si in fraud. pat. 7
- 4 **Hæres**, cui est factum prælegatum, quando sit, quod illud non cōsequatur. in l. filio. nu. 1. ff. de leg. j. 21
- 4 **Hæres** etiam de iure ff. tenetur vltra vires hæreditarias. in l. filius. §. diui. nu. 8. ff. eod. tit. 25
- 9 * **Hæredi** competunt eadem iura fictione iuris, quæ competeant defuncto. in l. si de hæred. inst. in prin. nu. 1. 72
- 1 **Hæredi** legitimo quando datur quota pars hæreditatis ex causa transactionis, creditores tam scriptum quam legitimum conueniunt. in l. controuersia. n. 5. ff. de transact. 96
- Item** legatarij, quando legata sunt repetita ab intestato: secus si non sunt repetita: quia tunc scriptus hæres. ibid.
- Hæres** an quis sit interrogandus: & si propter dubium non vult respondere, interrogatur an sit bonorum possessor. ibi. nu. 7.
- Hæredi** scripto si res remanet, & alia tota hæreditas, conceditur legitima, si legata sint repetita ab intestato, legitimus conuenitur: si non sunt repetita, hæres scriptus siue hypotecaria siue personali agatur. ibi. nu. 9.
- Quando est contentio inter heredem, & alium qui dicit se fideicommissariū vniuersalem, vterque à legatario conuenitur: & etiam à creditoribus secundū quod possit. ibi. nu. 11.
- Hæres** scriptus & legitimus trasigētes super testamēto, possunt requirere creditores, vt consentiant transactioni. ibi. nu. 12.
- 3 **Hæredis** expressio licet non fiat à testatore, si tamen sit à notario, valet. in l. hæredes. nu. 9. ff. de testa. 86
- 9 **Hæres** non seruans iuramentum defuncti, quando priuatur hæreditate ipso iure. in auth. de iureiurando à moriente præstit. nu. 6. 23
- 4 **Hæres** pro reuocanda re magni valoris vendita per executorem pro modico agit contra emptorem. in l. alio hærede. n. 15. ff. de alij. lega. 84
- 5 **Hæres** publicani tenetur eatenus quatenus ad eum peruenit, etiam si agitur p delicto familiaris. in l. si publicanus. nu. 1. ff. de publi. & vectig. 47
- 8 **Hæres** vniuersalis succedit in mala fide defuncti. in l. 2. n. 2. de fruc. & lic. exp. 74
- 3 **Hæres** necessarius, qui credit se voluntarium, quādo possit adire. in l. is qui putat. nu. 4. ff. de acqui. hæ. 145
- 3 **Hæredi** differenti hæreditatem adire, statuitur tempus ad adeundum, vel datur curator bonis. in l. si constante. §. si exheredato. nu. 6. ff. sol. matr. 18
- 2 **Hæres** cum legatariis quasi contrahit. in l. j. nu. 8. ff. de cond. inde. 44
- 8 **Hæres**, an possit cogi ad soluenda legata, si portio fideicommissarij non sufficit. in l. ad eum. nu. 1. C. ad Treb. 46
- * **Hæres** an teneatur restituere, quando res alienum absorbet totam hæreditatē. ibi. nu. 2.
- 8 **Hæres**, qui ex priuilegio nō pot intra tēpora confessionis inuentarij cōueniri à creditoribus, an possit alios conuenire. in l. si. nu. 5. C. de fruc. & lic. exp. 75
- 3 **Hereticus** quando possit testificari, in l. qui testamento. §. eum qui. nu. 3. ff. de testa. 86. & in l. cum lege. nu. 1. ff. de testamen. 88. & in §. si vero dicatur. num. 9. in auth. de test. 41
- 7 **Hereticis** quæ testimonia sint interdicta. in l. qm. n. 2. C. de hæret. & manich. 24
- 9 **In** bonis hereticorum deficientibus filiis & propinquis catholicis, quandoq succedit ecclesia, qñque fiscus, in §. si quis de. n. 1. in aut. vt cum de appel. 48
- 9 **Heretici** dicuntur omnes, qui sunt extra fidem: & non sunt membrū sanctæ Eccle. in auth. de priui. dot. nu. 1. 45
- Item**, qui non percipiunt sacramenta & communionē. ibi. nu. 3.
- Heretici** non possunt habere officia inter Christianos. ibi. nu. 2.
- 6 **Heretici** & damnati in metallum, non capiunt legatum eis factum. in l. 1. nu. 2. ff. de iure fisci. 208
- 7 **Heretici** hodie sunt infames, & repelluntur a testimonio. in l. 2. n. 11. C. de sum. Trini. 4
- Heretici** qua poena puniantur. ibi. nu. 13.
- 9 **Filij** catholici succedunt patribus hereticis, & nō filij heretici. in §. si quis. n. 3. in auth. vt cum de appel. 48
- 8 **Hermaphrodita** an possit prætereignare ignorantiam cōstitutionis. l. si quis in tam. C. vnde vi. nu. 5. 92
- 8 **Hypotheca** tacita, an habeat locum in rebus quæ sitis per heredem. in l. si. nu. 8. C. qui po. in pig. ha. 103
- 3 **Hypotheca** tacita competit etiam viro pro dote habenda. in repeti. l. si constate. nu. 77. ff. solut. matr. 17
- 2 **Hypotheca** tacita, an de iure antiquo erat inducta pro legato. in l. nō est mirū. nu. 3. ff. de pig. actio. 84
- 5 **Hypothecam** tacitam an in actione pro tutela quis habeat: & an priuilegium quod habebat pupillus, transeat ad suos. in l. dabimurque. §. si quis cōrutor. nu. 1. & 2. vbi quod sic. ff. de priuileg. cred. 126

7 Hypotheca tacita compete ns mulieri in actione de dote, est privilegiata. in l. vna. §. v. plenius. nu. 7. C. de rei vx. act. 165
 2 hypotheca non tollitur in solutione. in l. grege. §. etiam si. nu. 1. ff. de pig. 131
 9 Hypotheca specialis non per mittitur in rebus Ecclesie etiam necessitate immi-
 nente. in §. si autem cre ditor. nu. 1. in auth. de non alie. aut permu. 13
 6 Hypotheca priuati, quæ & quando præferatur hypothecæ fisci. in l. si is qui. n. 1. ff. de iure fise. 211
 3 Hypothecaria intentata per mulierem in casu. l. si constante. ff. sol. matr. non est
 natura hypothecaria: intetata palios. in repeti. l. si pñtare. n. 94. ff. sol. matr. 17
 6* Hypothecaria est illa quæ debet cedi. in l. fideiussorib. nu. 2. ff. de fideiuss. 67
 7 Hypothecaria quantu tempore tollatur. in l. eos. nu. 2. C. de vsuris. 150
 6 Hypothecaria potest cedi sine principali: & quis sit effectus. in l. fideiussor. n. 1. ff. de fideiuss. 66
 7 Hypothecaria an possit cedi. in l. si. nu. 4. C. de hæ. vel actio. vendi. 153
 9 Hypothecaria agens debet probare debitorem fuisse dominum tempore obli-
 gationis: & an sufficiat probare possessionem bona fide in §. illud quoque. nu. 3. in auth. de trien. & semis. 18
 8 Hypothecaria quando competat: & quando conditio indebiti. in l. fin. §. & si præfacam. nu. 4. C. de iure deli. 31
 3 Hypothecaria agentis, quid incumbat probare in l. rem alienam. nu. 5. & 13. ff. de pig. act. 85
 Hypothecaria extinguitur rei peremptione. ibid. nu. 7.
 Hypothecaria quado quis possit conueniri pro iure possessionis, quâ habeat debitor in aliqua re. ibid. nu. 8.
 2 Hypothecaria quando quærat domino per procuratorem. l. solut. §. per li ber am. nu. 4. ff. de pig. actio. 81
 4 Hypothecaria intetata veniunt et noia debitoru. in l. pater. n. 5. ff. de do. ple. 71
 8 Hypothecaria non potest intentari contra possessores bonorum antequam sit actum personali. in l. persecutione. nu. 2. C. de pig. 99
 Hypothecaria si fuit actum contra possessores bonorum non cõuentõ primo reo principali, nec facta executione, valebit processus, & sententia. ibid. n. 8.
 8 Priuato agenti hypothecaria contra donatariu incumbit probatio rem prius sibi hypothecaram, quàm donatam: fisco non. in l. j. nu. 4. C. de iur. fise. lib. 10. 2
 2 Hypothecaria quæ datur secundo, est eadem cum ea, quæ datur primocredito ri. in l. Arist. nu. 7. ff. quæ res pig. vel hyp. obl. pos. 134
 2 Probanda in hypothecaria directa, & vtili, & in quasi hypothecaria. in l. si ab eo. nu. 1. ff. de pig. 132
 2 Hypothecaria auocat nudam possessione. in l. si cum veditor. n. 1. ff. de euc. 140
 2 Quis obtrineere debeat, an possessor, an creditor agēs hypothecaria cū n̄ appa- ret de prioritare creditoris, vel possessoris. l. 1. & quæ. §. qd. n. 1. ff. de pig. 131
 5 hypothecaria, & quasi Seruiana est idem. in l. si. nu. 1. ff. de salui. interdi. 150
 2 modus & forma sentiendi in hypothecaria. in l. si fundus. §. in vendicatione. nu. 3. ff. de pig. 132
 Hypothecaria conuentus debet possidere, sicut in rei vendicatione. ib. n. 1.
 Hypothecaria conuentus habet facultatem, vel rem restituendi, vel debitum soluendi. ibid.
 7 Hypothecaria, & venditio pro eadem re diuersis respectib. competunt. in l. in reb. dotalib. nu. 2. C. de iure dot. 165
 1 Hypothecaria, & pignoratitia quomodo se habeant. in l. cõsti. §. tertij. nu. 1. 5
 8 Hypothecata res venit in iudicio familie erciscundæ. in l. si pignori. nu. 1. ff. fa- mi. ercisc. 193
 Hypotheca cessa, an videatur cessa personalis. ibid. nu. 3.
 7 H O D I E constat, hodie agitur, qualiter intelligatur. in l. compensationes. n. 8. C. de comp. 147
 9 Homines sunt honorandi fm virtutes. in §. ordinatione. n. 1. in aut. de mona. 10
 6 Homines locupletes, an cogantur vendere frumentum. in l. annonam. nu. 1. ff. de extraor. crimi. 133
 8 Homines formidolosi curant ea quæ nulla sunt suspitione digna. in l. fin. n. 3. C. de iure deli. 30
 6 Homines tres faciunt collegiam, & etiam vniuersitatem, duo cõgregatione: decem vero populum. in l. prætor. nu. 1. & 2. ff. vi bono. raptõ. 126
 2 hominum gratia omnia sunt constituta. in l. j. nu. 1. ff. de sta. hom. 22
 9 homo satur nõ ita bene discernit, sicut ieiunus. §. non tñ. n. 2. in auth. de nup. 20
 2 homo seipsum custodit, & in eo non debetur tanta custodia. in l. si vt certo. §. custodiam. nu. 2. ff. commo. 76
 2 homo antiquior præsumitur melior iuvene. in l. cum quid. nu. 7. ff. si cer. pet. 6
 4 homo prout est genus, est quædam idea, seu imaginatio, quæ non est in com- mercio nostro. in l. Mæuius. §. duorum. nu. 9. ff. de leg. 2. 36
 9 homo qui non facit decentia naturæ non reputatur homo, sed bestia. in auth. de incest. nu. 2. 14
 6* homines duo faciunt congregationem. in l. prætor. nu. 3. ff. vi bon. rap. 126
 4 homines decem faciunt populum. ibi. nu. 4.
 6* homines decem contra decem homines faciunt insultum, an dicantur plures insultus, vbi quod sic. in l. prætor ait. §. si ad plures. n. 4. ff. de sepul. viol. 134
 6* homines decem vel viginti quando faciunt famam. in l. de minore. §. plurimū. nu. 13. ff. de quæst. 180
 7* homines valde experti, magni aduocati, vel notarij experti, deponetes super tenore instrumenti plene probant. in l. sicut iniquum. nu. 2. C. de fid. inst. 135
 2 hominem certificandum sufficit dicere nomen proprium, nisi sint plures eius- dem nominis. in l. si in rem. nu. 1. ff. de rei ven. 170
 6 homicidium dicitur manifestu quando aliquis reperitur mortuus: & quis fue rit visus effugere cum gladio euaginato. in l. fur est. nu. 1. ff. de fur. 111
 1 homicidium si mandat committi in platea, stans in domo, an puniatur ex deli- cto, vel ex mandato. in l. j. §. quod autem. nu. 2. ff. de ser. corrup. 198
 2 Si duo interfecerunt vnum, an quilibet teneatur de homicidio. in l. qui seruo. §. si duo. nu. 1. ff. de fur. 115
 2 Si aliquis allocutus est aliquem ad aurem, qui statim commisit homicidium: & homicidium probetur per famam: an præsumatur factum consilio alloquē- tis. l. si ventri. §. eorum. nu. 1. ff. de priu. cred. 127
 6 homicidium vnum si quis mandat pluribus, quod faciant, dicitur vnum de-

lictum, & non plura. in l. si in rixa. nu. 6. ff. de fise. 165
 5 contra vulnerantē pōt procedi de homicidio, etiā qñ est certum vulneratum ipsum mori de vulnere in l. damni. §. fabini. n. 5. ff. de dam. infe. 36
 6 Homicida non dicitur, qui præstat opem homicidio, licet puniatur de homi- cidio, licet dicatur homicida de iure cano. n. 1. h. is q. op. n. 2. & 4. ff. d. fur. 114
 7 Honestas etiam de hominibus dicitur secundum mores ciuitatis. in l. testes. n. 2. C. de testi. 134
 8 Honor qñ datur alicui inuito dicitur poena, in l. ne quis. n. 1. G. de decurio. 17
 8 Honores, qui prohibeantur habere. in l. vnica. nu. 8. C. de mulier. libro x. 25
 Honor cum administratione minorib. cõcedi nõ pōt, sed sine sic. ib. n. 9. & 17.
 Honor cum administratione mulieribus non competit, sed sine sic. ib. num. 10.
 Et quando cum administratione. ibi.
 8 Honores habentes annexam dignitatem non possunt indici nisi ciuib. & in colis. in l. vnica. nu. 12. C. de mulie. lib. x. 25
 6 non licet dare pecuniam etiā palam pro habendo honore cum administratio ne, sed sine administratione sic. in l. vnica. nu. 3. ff. ad legem Iul. de ambi. 172
 honorem petere precibus quando liceat. ib. n. 3.
 5 dare pro habenda administratione cum honore non licet, sed pro habendo ho- nore sine administratione sic: dummodo detur palam, nõ clam, in l. hoc iu re. nu. 1. ff. de dona. 59
 9 hora diei, an apponi debeat in instrumento. in §. illud quoque. n. 4. in auth. q. b. mod. nat. effie. legit. fol. 29. & in auth. vt præpo. no. impe. nu. 15. 23
 1 Hospitari, qui cogitur postquā incepit. in l. prima. §. maxima. nu. 1. ff. nau. caup. stab. fol. 149. & l. licitatio. nu. 4. ff. de publi. & vesti. 48
 9 Hospitaliū gubernatio spectat ad Episcopu. in §. si q. s. n. 2. in auth. de Eccle. tit. 52
 6 Hospitari quis nõ tenetur, nisi in casu aduenientis multæ militiæ. in l. vnica. §. serui. nu. 3. ff. furti aduer. nau. 123
 * Hospes postquam posuit signa hospitij, tenetur hospites recipere nisi ex causa multitudinis vel alia. ibid. n. 3.
 Hospes qui intrauit hospitium, si in mane dicit sibi pecuniam subtractā in ho- spitio, quando credatur sibi, & q. contra hospitem non iurat. ibid. num. 4.
 hospitatus qui dedit valisiam hospiti, & dicit sibi subtractum de valisia, an cre- datur, & de remed. ibid. num. 5.
 8 hospites onus suscipiendi est munus patrimoniale, in l. qui immunitatem. n. 2. C. de mune. pat. lib. x. 22
 6 hospites recipere in domo est onus domus. in l. rescripto. §. sciendum. nu. 3. ff. de mune. & hono. 223
 hospites recipiendi onus potest imponi etiam forensi, & ecclesiæ. ibid.
 8 hospes acceptans bannitum ignorat, siue notum, siue ignotum, an puniatur. in l. omnes. num. 1. C. de agri. lib. 11. 28
 5* hospitium tenere qui publice incepit, obligatur hospitari. in l. licitatio. nu. 4. ff. de publicanis. 48
 1 hostem decipere licet priuato, non tamen duci belli. in l. j. §. non fuit. nume. 1. ff. de dolo. fol. 128. & l. j. §. præterea. num. 1. ff. de quæst. 178
 6 hostibus opem dans & fauorem tenetur lege Iulia maiest. in l. cuiusque. nu. 1. ff. ad l. Iul. maiest. 153
 6 hostes cuiuslibet ciuitatis perdunt ea, quæ sunt iuris ciuilib. & beneficia priui- legioru & statutorum illius ciuitatis, sicut hostes populi Romani, qui sunt iuris ciuilib. Romanorum. in l. hostes. num. 1. ff. de capti. & postli. 214
 6 hostiū fundus pōt cõcedi sub cõditione, si capietur. l. liber. n. 2. ff. de ver. obl. 36
 1 H V M A N V M est peccare, diabolicum perseuerare. in l. Papinianus. §. memi- nisse. num. 2. ff. de inof. test. 159
 3 humilis dicitur homo quilibet dignitate carens. in l. tutor. §. tutores qui. nu. 2. ff. de suspe. tut. 62
 De litera I.
 6 I C T V S in l. Cornelia inspicitur ad hoc, vt videamus quæ animu habuit occidendi vel non: sed in lege Aquilia inspicitur, vt videamus ex quo ictu mors sit secuta. in l. si in rixa. nu. 2. ff. de sic. 165
 1* Idest, dictio, videlicet, necdum declarant, sed etiam restringun- tur. in l. j. nu. 2. ff. ad leg. Aquil. 189
 6 Idoneus non dicitur litigiosus, nec qui stat in arce munitissima, sed qui est fa- cilis ad cõueniendū, vel legalis. in l. si quis stipulat. §. si quis. n. 1. ff. de ver. ob. 37
 Idoneus quilibet præsumitur præterquam ad facultatem. in l. si vero pro. §. qui pro rei qualitate. nu. 5. ff. qui satisd. cog. 61
 1* Ignem & caminum quod liceat facere in parte communi. in l. quidam Hibe- rius. nu. 1. ff. de seruit. vrb. præd. 183
 4 I G N O B I L I S & vilis quando dicitur, dicitur cum dedecore. in l. non tan- tum. §. si emancipatus. nu. 5. de bonorum pos. contratubulas. 154
 9 Ignobiles acrius puniuntur, quàm nobiles. in auth. de incest. nup. nu. 3. 14
 9 Ignobiles, & viles, qui dicantur, vt a testimonio repellantur. in §. sancimus. n. 5. in Auth. de testi. 38
 5 Ignorans licet non incipiat possidere, tamen retinet possessionem. in l. posside ri. §. Neratius. nu. 1. ff. de acqui. pos. 76
 5* Ignorare se possidere qualiter contingere possit. in l. naturaliter. §. nihil com mune. nu. 9. ff. de acq. poss. 81. & in l. si aliquam rem. nu. 3. eo. 86
 7 Ignorare illud qd oēs scire debet, est lata culpa. in l. leges. n. 5. & 2. C. de leg. 27
 6* Ignorans an teneat apprehendere latronē, in l. j. in pari. nu. 2. ff. de recepta. 125
 8 Ignorans, an puniatur, & qua poena. in l. seruos. nu. 2. C. de agric. lib. xj. 39
 8 Ignorans etiā si sit coniunctus, an habeatur pro contradicente. in l. si vero. nu. 1. ff. sol. mat. 27
 1 Ignorantia non punitur, & quando. in l. genero. n. 1. ff. de his qui notan. infa. 99
 Ignorantiam allegare, quando liceat. ibid. nu. 2.
 2* Ignorantia quæ puniri debeat. in l. j. nu. 2. ff. de legib. 15
 3* Ignorantia citationis an faciat ne quis dicatur contumax, in l. scire etiam. §. suf- ficit. nu. 2. ff. de excus. tut. 69
 6 ignorantia iur. & nõ facti, an hoc casu toleret. in l. q. satisfare. n. 8. ff. de fideiuss. 64
 2 ignorantia præsumitur in hæredibus suis & necessariis, contentorū in instru- mento, secus in extraneis: & ibi de ratione. in l. eius qui. nu. 29. ff. si cer. pet. 11
 2 ignorantia legum est lata culpa. in l. quod Nerua. nu. 7. ff. de positi. 99
 7 ignorantia iuris facilis præsumitur in muliere quàm in maribus. l. ne passim. nu. 1. C. de iuris & fac. ignor. 13
 Index Barto. I 5 ignorantia

Index singularium materialiarum

5 ignorantia in facto alieno est tolerabilis, in proprio non. in l. v. f. capio. num. 2. ff. pro suo. 105
 7 ignorantia iuris quando noceat in damnis vitandis, & quæ. in l. i. j. nu. 1. C. de his quæ vi, metusue cau. gest. sunt. 75
 9 ignorantiam legis nouæ post tempus publicationis statutum, quis allegare nõ potest. in auth. vt factæ no. consti. nu. 5. 28
 6 ignorantia excusat aliquem à pœna, sed an conseruet ius alicui dubium, in l. labeo. nu. 2. ff. si quis testa. li. esse. 112
 6 ignorantia maximè præsumitur in muliere, & minore in matrimonio. in l. si adulterium. nu. 10. ff. de adul. 162
 2 ignorantia in facto proprio præsumitur, quando certat de damno vitando, in l. cum de indebito. nu. 5. ff. de proba. 143
 2* ignorantia in facto proprio admittitur quando tractatur de damno vitando in l. cum is. nu. 1. ff. de cond. indeb. 92
 9* ignorantia iuris non excusat, in §. suspectus autem remotus. nu. 3. insti. de suspect. tut. 69
 8* ignorantia excusat à delictis, in quibus verus dolus requiritur, in l. diuus. nu. 3. ff. ad leg. cor. de Fal. 168
 * ignorantia non parcitur in delicto falsi, ibi. nu. 1. 26
 8* ignorans non punitur, in l. generali. nu. 3. C. de tabul. lib. x. 41
 7 ignorantia iuris naturalis non excusat. in l. venia. nu. 2. C. de in ius vocan. 41
 6 ignorantia in facto proprio præsumitur, quando factum est multũ de longinquo, vel valde intricatum. in l. si quis. nu. 2. ff. de noua. 78
 6 ignorantia in delictis ad commodum ignorantis allegari potest, non ad incommodum. in l. inter omnes, §. recte. nu. 1. ff. de fur. 116
 5 ignorantia in dubio præsumitur in iudice ordinario propter multipliciter factorum. in l. quod iussit. nu. 21. ff. de re iud. 109
 8 ignorantia probatur eo ipso, quod contrarium non probatur. in l. super. nu. 1. C. qui mili. libro xij. 53
 5 ignorantia iuris præsumitur ex qualitate facti, & ex qualitate personarum. in l. i. j. nu. 12. ff. de confess. 120
 6 ignorantia probatur eo ipso quod contrariũ non probatur, vel per iuramentũ. in l. si cui. §. iisdem. nu. 2. ff. de accusa. fol. 147. l. super. nu. 1. C. qui mili. lib. 12. 53
 7 ignorantia iusta excusat quem à condemnatione expensarum. in auth. generaliter. nu. 2. C. de Epi. & cler. 23
 1 I L L A T I O non fit ex separatis, in l. Papinianus. nu. 2. ff. de minoribus. 134
 7 illico, quàm celerrime, & citius, dictiones, quid operentur. in l. si quis. num. 2. C. de positi. 151
 8 illicitum nõ dẽt fieri prætex. lici. ti. in l. vlt. nu. 8. C. de anno. & tribu. lib. x. 12
 4 IMMISSO vno in pos. an ceteri videantur immisi, in l. is cui. §. si plures. nu. 1. ff. vt in pos. leg. vel fideic. 149
 7* immo correctiue & implicatiue ponitur, in l. j. nu. 17. C. de no. l. fac. 3
 1* immobilia qui non possident non est idoneus fideiussor nisi sit coniuncta persona, in l. sciendum. nu. 13. ff. qui latifid. cog. 64
 3* immobilia data in dotẽ soluto matrimonio an statim restituantur, in l. diuortio. §. interdum. nu. 1. ff. fol. matr. 8
 8 immobilia ciuitatis non recognoscentis superiorem alienari possunt cũ authoritate eius consilij. in l. fina. nu. 2. C. de vend. re. ciuit. lib. 11. 35
 3 immobilia quare statim restituantur, & non mobilia. in l. diuortio. §. interdum. nu. 2. ff. fol. matr. 8
 6 immunitas ab omnibus muneribus, & oneribus etiam realibus potest concedi per principem, vel legem. in l. hi qui. nu. 1. ff. de iure immu. 224
 6 immunitas muneribus patrimonialibus non conceditur. ibi. nu. 2. 224
 6 immunitas, concessa alicui qui de nouo efficitur ciuis, tenet & seruanda. ibid. immunitas qualiter concedi debeat. ibi. nu. 4. 4
 3 immunitas concessa patri, & filijs, an filij eam habebunt patre viuente. in l. Gal. §. quidem. nu. 11. ff. de lib. & posthu. 93
 8 portans res emptas à republica, quod non habet immunitatem, de qua in l. j. nu. 4. C. de nauic. lib. 11. 28
 7 immunitas à muneribus quando extẽdatur. in l. placet. in ij. lect. nu. 60. C. de sacrosan. Eccle. 12
 8 immunitas concessa collectis, an extendatur ad impositas tempore guerræ. in rub. nu. 2. C. de superindictio. lib. x. 12
 8 recipiens dignitatem ad postulationem & procuracionem, non habet immunitatem à muneribus, secus si in liberalitate. in l. vniuersi. nu. 1. C. de leg. li. x. 26
 8 Immunitas simpliciter concessa, non refertur ad patrimonialia. in l. qui immunitatem. nu. 1. C. de mune. patri. lib. x. 22
 8 Immunitas non tribuit excusationem ab actu, qui breuiter expeditur. in l. decurio. nu. 1. C. de decu. lib. x. 17
 8 Immunitas si conceditur à collectis, non censetur concessa ab his, quæ imponuntur necessitatis causa. in l. j. nu. 8. C. vt nemini. lice. lib. x. 15
 8 Immunitas concessa muneribus non porrigitur ad ordinaria. in l. vnica. nu. 2. C. de vaca. publi. lib. x. 22
 9 Immunitas, quæ datur fugienti ad ecclesiam, vt in ecclesia capi non possit, an extendatur extra muros ecclesiæ, tamen intra eius confines, in §. sed neque. nu. 5. in auth. de mand. prin. 17
 3 Immunitas aliquando conceditur propter nobilitatẽ. in l. non tantum. §. llien fibus. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 70
 8 immunitas à muneribus si aliqua sponte soluit, non obligatur ad munera alterius generis. in l. j. nu. 5. C. de agrico. lib. 11. 37
 8 Immunitas concessa officio quando durat etiam officio finito. in l. vniuersi. nu. 3. deleg. lib. x. 26
 6 Immunitas in dubio videtur concedi rebus, & non personæ. in l. forma. §. quãquam. nu. 1. ff. de censib. 231
 3 Immunitas generalis ad quæ extendatur. in l. padonem. §. qui accepit. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 70
 8 Immunitas à muneribus concessa non porrigitur ad munera habentia dignitatem annexam. in l. vnica. nu. 13. C. de mulie. lib. x. 25
 8 Immunitas denotat priuilegiũ nõ pœnã. in l. nec infames. nu. 1. C. de decu. li. x. 16
 7 IMMO, dictio, ponit correctiue, in l. iubem. §. sane si hoc. nu. 4. C. de sacro. Ecc. 18
 3 Et, quando stet copulatiue. in l. si ita. nu. 1. ff. de hære. insti. 11
 6 Imparitas, quæ non potest reduci ad paritatem, vitiat constitutionem duorum reorum. in l. si Titius. nu. 3. ff. de verb. obliga. 11
 4 Impediens me succedere, vel mecũ cõcurrit, & iudicio testatoris excluditur à successione, an me impediat succedere, vel mihi partem faciat. in l. i. §. si pater. nu. 3. ff. de coniugen. cum emanci. libe. 164
 3 Impeditus facto aduersarij prosequi excusationem, elapso tempore illam prosequitur. in l. si cum ipse. nu. 1. ff. de excu. tut. 65. & in d. l. nu. 3. ff. de excu. tut. 65
 8 Impedientes equos currentes ad brauium, puniuntur. in l. nemo. nu. 1. C. de spectata. libro 11. 36
 5 Impedito nunciare nouum opus ratione personæ qualiter succurratur. in l. de pupillo. §. si quis. nu. 3. ff. de ope. nõ. nun. 10
 3 Impedito aliquid implere, succurritur. in l. si quis in graui. §. eleganter. nu. 3. ff. ad Sylla. 166
 1 Impedimentum & casus superueniens qualiter probetur. in l. 11. §. q. diximus. nu. 1. si quis cau. 6
 6 Impedimentum proximum quando cessat, requiritur rem extare. in l. cũ quis. §. qui hominem. nu. 1. ff. de solutio. 84
 5 Impedimentum ex parte actoris, vel rei, vel iudicis, facit, quod tempora vtilia non currant. in l. 1. nu. 1. de diuer. & tempo. præscri. 157
 6 Impedimenta ex parte rei, vel iudicis qualiter probentur. ibid. n. 5. 157
 3 Impedimentũ superueniens testi inter iuramentum & depositionem, quando impediat ipsum testificari. in l. ad testium. §. conditionem. numer. 7. ff. de testamen. 87
 9 Impedimentum iustum, an dicatur intemperies aëris non prosequendæ causæ appellacionis. in auth. de his qui ingre. nu. 4. 25
 6 Impedimentum iustum causæ appellacionis nõ prosequendæ videtur, si appellans sine dedecore absque sui culpa non possit in publico comparere. ibi. n. 5. 19
 6 Impedito per vnam diem, an detur annus integer. ibid. nu. 17. 19
 6 Impedimentum itineris qualiter sit probandum. in l. Imperator. num. 1. ff. de appella. 201
 9* Impedimentum coitus in matrimonio præsumitur superuenisse post matrimonium contractum, in §. distrahuntur. nu. 5. auth. de nupt. 19
 * Impedimentũ superueniens ex parte mulieris quando dirimat matrimonium. ibid. 19
 6 Impedimentum iustum contingens in personam procuratoris, quando habet excusare dominum. in l. cum filius. §. in hac stipulatione. nu. 6. ff. de verborum obligatio. 21
 6 Impedimenta, quæ tollunt iam contracta, an impedian contrahenda. in l. inter stipulantem. §. sacram. nu. 1. ff. de verb. obl. eod. tit. 31
 3 Impensa facta circa fundum dotalem quando minuant ipsum fundum. in l. q. dicitur. nu. 1. ff. de impensi. in reb. dot. fact. 29
 4* Impensa funeris & monumenti necessaria facta ab hærede vt æs alienum detrahitur. in l. 1. §. de impensa. nu. 1. & 4. ff. ad leg. Fal. 123
 9 Impensa quando possunt computari ab eo qui itinerando hospitatus est gratiam cum amico, & eo reuerso vult computare cum domino, insti. de obligatio. nu. 12. 88
 2 Imperator, an possit legitimare in terris ecclesiæ. in l. qui prouincia. §. diuus. nu. 1. ff. de ritu. nup. 147
 7 Imperator quado dat dignitatem, videtur dispensare de omni infamia. in l. Imperialis. §. præfenti. nu. 1. C. de nuptiis. 160
 1 Imperator facit æquitatem non scriptam: index inferior scriptam. in repe. l. vbi cunque. nu. 10. ff. de interrog. actio. 197
 3* Imperator est dominus totius orbis. in l. si duas. §. grammatica. nu. 2. ff. de excusa. tuto. 67
 9* Imperator factas regulas p legibus obseruat, in aut. de eccl. tit. in prin. n. 1. 52
 9* Imperator est lex animata in terris, in §. si plures. nu. 1. institut. de legit. agnat. success. 84
 1* Imperator an possit rem meam alteri dare. in 1. consti. ff. in prin. nu. 4. 4
 8* Imperator est dominus vniuersalis omnium, non tamẽ particularis, in l. 1. nu. 2

- 7 * Imperator Fede. approbat. opi. Martini, in aut. sacram. et. n. 5. C. si aduer. v. 81
- 8 * Imperator habet omnia iura in scrinio pectoris. in l. omnium. n. 2. C. de test. 16
- 4 Imperator concedens iurisdictionem in quodam castro, in dubio intelligitur facta concessio castri. in l. pater. nu. 9. ff. de serui. lega. 70
- 7 Imperator potest producere actiones absque aliqua obligatione. in l. cu. quis. nu. 23. C. de iur. & fact. igno. 31
- 1 Imperator, vel princeps potest delegare causam meri imperij, in l. 1. nu. 9. ff. de offi. eius cui manda est iurisd. 43
- 6 Imperator, senatus, Papa, collegium Cardinalium, vacante pastore dispensant super infamia in l. infamem. nu. 13. ff. de public. iudiciis. 141
- 9 Imperator donat ecclesie, sine ecclesie infirmatione: sed priuato nō. §. finim. nu. 3. in auth. de non alie. aut permu. 12
- 7 Imperator potest donare in immensum. in l. si. nu. 11. C. de sacrosan. Eccl. 21
- 1 Imperator an sit dominus rerum particularium. in prima consti. ff. de iur. 34
- 8 Imperator male querere benigne ridet. in l. precib. n. 1. C. de inpu. & al. subst. 21
- 8 Imperator solo verbo doctorem creat. in l. 1. nu. 30. C. de dignita. lib. xij. 46
- 1 Imperator quando possit mihi auferre dominiū rei meae per rescriptum. in l. consti. ff. de iur. 6
- 9 * Imperator si inuocet nomen domini an necessario requiratur quod sit Christianus, in praefatio. inst. nu. 9. 58
- * Imperator ab Imperio vniuersalis, & totius mundi dominus est, ibi. n. 11.
- * Imperator Iustinianus dicit Caesar, quia mater eius decessit in puerperio, unde casus fuit venter eius, ut viuis extraheretur de visceribus. ibi. n. 12.
- * Imperator quare dicatur semper augustus. ibi. n. 14. & 15.
- 7 Imperator solus potest legem condere, & interpretari. in l. si. n. 2. C. de legi. 27
- 8 * Imperialis camera appellatur quicquid ad comodū pecuniariū imperij vel quoad honores & iurisdictionem pertinet, in rub. C. de iur. fisci. lib. x. 2
- 1 * Imperitia infertur ad imperitiam cuiuslibet artis. in l. si per errorem. n. 2. ff. de iurisd. omni. iudi. 51
- 9 Imperitus causarum non potest esse iudex delegatus. in auth. de iud. nu. 1. 34
- Imperiti literarum an possint esse iudices, dic. q. sic, etiam delegati. ibi. n. 4. & 7.
- 1 Imperium quid, eius species, & quid vnaquaqueque. in l. imperium. nu. 5. cum pluribus sequentibus. vbi multa de materia. ff. de iurisd. omni. iud. fol. 46. & in l. iube re cauere. nu. 1. 3. & 4. ff. eo. fol. 48. l. cautioni. §. si intra. n. 4. ff. de dam. infe. fo. 23. & in l. j. n. 1. & 2. C. de pedi. iudiciis. 96
- 9 Imperiū an procedat electione, vel successione. in auth. quō oport. Epif. n. 5. 10
- 9 Imperium ab ecclesia dependet. in l. j. §. praesides. nu. 4. ff. de per. q. re. 176. in aut. quomodo opor. Epif. n. 2. 10
- 9 Imperium & sacerdotium aequiparantur, & in quibus differant. ad gl. in §. finim. nu. 4. in auth. de non alie. aut permu. 12
- 3 Imperium merum quantum ad cognitionem delegatur, non quantum ad executionem. in l. 1. nu. 1. ff. de tut. da. ab his. 46
- 4 Imperium merum semel delegatū de cetero delegatur. in l. pater filii. §. quindecim. nu. 4. ff. de leg. 3. 54
- 9 Imperat verbū necessitatē importat. in §. si vero quis. n. 3. in auth. vt nul. iud. 53
- 9 * Impersonalitas ex parte promittentis vitiat obligationem, in auth. si quado. nu. 2. & 3. C. de const. pec. 124
- * Impersonalis quando vitiet obligationem. ibi. nu. 5.
- 2 Imperatur facile, quod prodest emptori, & non nocet venditori. in l. in credi tore. nu. 2. ff. de euictio. 139
- 1 Impetrās pro alio ius iniquū, & n̄ habuit mādātū, vel rati habitio n̄ sit sequuta, tenetur edicto. in l. si quis iniquū. §. si procurator. n. 5. ff. quod quisque iur. 53
- 1 * Impetrans vt quilibet de ciuitate det mihi vnum grossum, non potero cogere go vt alij soluam grossum. in l. si quis iniquum. §. quod autem. nu. 3. ibid.
- 1 Impetrans ius iniquū non tenetur edicto quod quisque iuris, vltra quam impetratio se extendit. in l. si quis iniquum. §. hęc poena. nu. 1. ff. q. quisque iur. ibid.
- 9 Impetrare est cum effectu obtinere, nō sic petere. in auth. de referenda. n. 2. 14
- 9 * Impetrare & obtinere idē est. in §. si tibi quoque. n. 3. in aut. de mand. princ. 16
- 9 Impetratio veniē aetatis quando fieri possit per procuratorem. §. si vero. nu. 3. in Auth. quib. mod. na. effi. sui. 37
- 6 Impetrat frustra à principe, qđ à iure cōi cōcedit. in l. 1. n. 23. ff. ad municip. 218
- 1 Impersonalitas ex parte promittentis non vitiat stipulationem in stipulatione de iudicio fisti. in l. Iulianus. nu. 5. ff. qui fatid. cogantur. 63
- 9 Impersonalitas vitiat obligationem, & quomodo non. in §. ad hoc. nu. 1. & 3. in auth. vt cum de appel. fol. 48. & in auth. si quando. nu. 2. C. de consti. pec. 48
- 3 Impersonalitas an, & quando vitiat dispositionē. in l. j. nu. 1. ff. de hęc. insti. 104
- 9 Impersonalitas an, & qñ vitiat stipulationē, i. l. stipulatio ista. §. si quis ita. n. 2. ff. de verbo. oblig. 17. & l. si. §. labeo. nu. 1. & 2. ff. si cert. per. & insti. de stipul. fer. num. 3. 89
- 7 ad implementum alterius quoties vnum venit non agitur ex implente, sed ex impleto, in l. ex placito. nu. 4. & 11. C. de re. per. 156
- 8 Implementum vnius quando profit nō implenti. in l. si plures. nu. 4. C. de cond. infer. tam leg. 46
- 6 * Imposita à principe vel à lege sūt munera ordinaria, i. l. hi. q. n. 5. ff. de inr. im. 224
- * Item collectae quae imponuntur à lege municipali, ibi.
- * Item quae imponuntur à Papa de clericis ibi.
- 9 * Impossibile dicitur quod concedi de iure non potest. in l. si duas. §. grāmatici. nu. 7. ff. de excus. tur. 67
- 9 * Impossibile praeceptum an vitiet legatum. in §. exceptis. n. 1. & 4. insti. de leg. 81
- 9 Impossibilis conditio an vitiet legatum. ibi. nu. 3.
- 3 Impossibilitatis quatuor sunt species. in l. 1. nu. 2. ff. de cond. insti. 136
- Impossibilitas naturae quando vitiet instrumentum. ibi. nu. 3.
- Impossibilitas naturae quando vitiet contractum. ibi. nu. 4.
- Impossibilitas quando vitiet dispositionem. ibi. nu. 5.
- Impossibile de iure dicitur, quod est contra bonos mores. ibi.
- Impossibilitas ratione perplexitatis quando habeat vitare. ibi. n. 6.
- Impossibilitas de facto quando habeat vitare dispositionem. ibi. nu. 7.
- Impossibilitas in locum condicōnis impossibilis quando aliquid debeat impleri. ibi. nu. 8.
- 9 * Impossibilitas multiplex, in §. impossibilis. nu. 1. insti. de hęc. insti. 73
- * Impossibilitas facti, vel perplexitatis quando vitiet legatum. ibi. n. 1.
- * Impossibilitas iuris vel naturae quando vitiet institutionē & legatum. ibi. n. 3.
- 9 * Impossibilitas ratione breuitatis dilationis non vitiat obligationē. in §. exceptis. nu. 2. insti. de leg. 81
- 6 Impossibilitas est quando id quod est impossibile per vnum tantum est explicandum. in l. continuus. §. cum quis. nu. 2. ff. de verb. obl. 52
- Impossibile etiam reputatur id quod obtineri non potest, nisi per ciuitatē fiat quod lex. ibi. nu. 6.
- 4 Impossibilitas si est adiecta grauato, an vitietur dispositio. in l. si mihi. §. si quis seruos. nu. 2. ff. de leg. 1. 7
- 9 Impossibilitas si pueniēs excusat apoenā. i. l. si homo mortuū. n. 1. ff. de ver. ob. 24
- 7 Impossibilitas facti excusat, sed difficultas nō. i. l. usufructu. n. 6. C. de usufr. 110
- 6 Impossibile est quod fieri non potest impedimento iuris, vel naturae. in l. continuus. §. illud inspiciendum. nu. 2. de ver. obl. 52
- 5 Impossibile secundum naturam, est impossibile secundum artem. in l. is qui p emptore. nu. 22. ff. de vscup. 94
- 4 Impossibile reputatur, quod non potest expediri sine principis licentia. in l. i. de Iulianus. §. constar. n. 2. ff. de leg. 1. 12
- 9 * Impubes petitionē quartā transmittit ad hāredem, si arrogatus excedat post arrogationem, insti. de adop. in princ. nu. 4. 64
- 9 * Impubes minor factus an possit testari de his quae vidit in pupillari aetate. in §. testes autem. nu. 2. insti. de test. 71
- 3 Impubes si habeat filium intra tempora pubertatis, substitutio pupillaris finitur. in l. pupillari. nu. 8. ff. de vulg. & pupi. 124
- 2 Impubes non admittitur ad testimoniū in l. testium. §. lege. num. 1. ff. de test. 145
- 3 Impubes quando possit testificari factus pubes de eo, quod vidit in pupillari aetate, in l. testium. §. conditionem. nu. 5. de testamen. 87
- 1 Impuberi arrogato bona quo iure restituantur mortuo arrogatore. in l. si arrogator. nu. 12. ff. de adop. 27
- Impuberi hāredi arrogati quo iure succurratur. ibi. n. 13.
- Impubes arrogatus decedens, an possit habere hāredem ab intestato. nu. 17
- Impubes arrogatus quo iure petat quartam, de qua. ibi. n. 14. 28
- Impuberis arrogati hāres quo iure petat quartam. ibi. n. 15.
- Impubes arrogatus decedens, an possit habere hāredem ex testamento, vel ab intestato simul. ibi. n. 20.
- Impubes arrogatus, an possit decedere cū duabus tabulis pupillaribus. §. patris naturalis, & arrogatoris. ibi. nu. 21.
- Impubes factus monachus, & decedens i pupillari aetate, substituitur admittit ibi. n. 24
- Impuberi possunt fieri codicilli. ibi.
- Impubes arrogatus si solus instituitur, & grauatur de restituēdo, nō detrahit duas quartas. ibi. n. 25.
- Impuberis hāredi arrogati si relinquitur, de quo hārede intelligatur. ibi. n. 26
- 3 * Impuberibus duobus institutis, & inuicem substitutis si vnum emancipauit, an substitutio euanescat etia in persona alterius in potestate retenti. in l. Iulianus. n. 10. ff. de vulg. & pupill. 135
- * Impuberibus duobus vno emancipato & alio in potestate instituto & inuicē substitutis, emancipatum adoptauit. an pupillaris substitutio p̄tineatur. ibi. nu. 12
- 3 Impuberi militi in alterius potestate recasuro nō potest substitui pupillariter, nisi testator esset miles. in l. 2. nu. 13. ff. de vulg. & pup. 119
- Impubes potest esse miles. ibi.
- * Impuberes duos habens, vnum instituit, alium exhāredat & eos inuicē substituit, an contineatur vulgaris in persona substituti. ibi. n. 13.
- Impuberi exhāredato potest pupillariter substitui. ibi. n. 19.
- Impubes doli capax potest exhāredari. ibi.
- 8 * Impuberes ceduntur ferula ad inquirendum, non ad puniendum, in l. talis. n. 2. C. de his quib. vt indig. 37
- * Impubes, in maleficiis examinatus facit indicium. ibi. n. 3.
- 3 Impubes doli capax nō tenetur de delicto in nō faciendo, & an minor 21. annis examinatus in criminali faciat indicium. in l. j. §. impubes. n. 1. ff. ad Sylla. 165
- 7 Impubes si egreditur monasterium, ingressus non tenet. in repe. authen. ingressi. nu. 16. C. de sacros. Eccl. 15
- 3 * Impuberi an detur curator in testō, remissive. in l. 1. nu. 4. ff. de confir. tut. 44
- 9 Impuberes ceduntur ferula ad inquirendum, non ad puniendum. in l. talis. n. 2. C. de his quib. vt indig. 36
- Impubes, in maleficiis examinatus facit indicium. ibi. nu. 2.
- 7 Impubes p̄ximus pubertati obligat iurō. i. auth. sacram. et. n. 9. C. si adu. v. 81
- 7 * Impugnantes rescripta principis quā liter puniatur. in l. 2. nu. 2. C. de legib. 26
- 4 Imputari quando dicatur, & quando non. in l. 1. §. item si. nu. 4. ff. ad l. Falc. 123
- 4 IN, dictio, quando faciat modum, vel conditionem. in l. quibus. §. Terminus. n. 11. ff. de cond. & demon. 115
- 3 * Inqualitas portionis an impediatur substitutiones pupillares contentas in breui loqua. in l. Lucius. nu. 17. ff. de vulg. & pupil. 135
- * Incapax qñ nō capit aut capit. in l. hāreditas. nu. 2. C. de his quib. vt indig. 36
- Incantator non dicitur medicus, nec salarium sibi constituitur officio iudicis. in l. j. nu. 3. ff. de variis & extraor. cogn. 228
- Incendia saepius fiunt culpa habitantium. in l. 1. nu. 1. ff. de offic. praefe. vigil. 34
- Incendiarius qua poena plectatur. ibi. nu. 5.
- Incertitudo personae legatarij procedens ex euentu casus, in quem confertur legatum, vel ex prolatione defuncti, vitiat legatum, non tamen ademptio. in l. si fuerit. nu. 1. ff. de reb. dub. 99
- Incertitudo, seu varietas inter plures quādo forte dirimatur. in l. si quis duobus. nu. 1. C. commu. de leg. 44
- 5 Incertitudo vitiat stipulationem, nisi ex coniecturis probabilibus declaratur. in l. triticum. nu. 1. ff. de verb. obl. 35
- Incertitudo si apparet post sententiam, quis possit eam declarare. in l. inter stipulantes. §. si Stichum. nu. 1. ff. de ver. ob. eod. tit. 31
- Incertitudo reddit opus inutile, quemadmodum reddit legatum. in l. Titia. §. Lucius. nu. 3. ff. de leg. 2. 31
- Incertitudo, quae toleratur in scientia, toleratur & in confessione. in l. certum. n. 1. ff. de confes. 120

Index singularium materiarum

- 4 incertitudo personarum viciat emptionem, sicut legatum, in leg. si quis. §. si duo bus. nu. 1. ff. de adi. leg. 49
- 3 * incertitudo rerum & personarum viciat legatum in l. cum ex pluribus. n. 1. ff. de manum. test. 67
- 5 * incertitudo qualiter cognoscatur in legatis, & an viciet legatum, in §. in certis personis. nu. 3. inst. de leg. 80
- 9 * incertitudo viciat tutelam dationem, in §. posthumo. n. 1. inst. de eod. tit. eo. 140
- * incertis personis potest relinqui & quando incertitudo viciet legatum. ib. n. 3. 140
- 4 incertitudo circa res hereditarias non viciat dispositionem, in l. qui duos. n. 2. ff. de reb. dub. 98
- 4 incertitudo quæ venit certificanda ex futuro eventu, non viciat legatum, in l. si feruus. §. huiusmodi. nu. 1. ff. de leg. 3. fol. 23. & l. si quis. nu. 3. ff. de reb. dub. 100
- 4 incertitudo quando viciat legatum, in l. quidam. nu. 1. ff. de reb. dub. 97
- 2 incertum æstimatur secundum quod evenire solebat, in l. si iactum. nu. 1. ff. de action. empti. 117
- 2 incertum ubi est, in quam speciem contractus cadat ad actionem præscriptis verbis, vel in factum recurritur, in l. j. nu. 1. ff. de præscript. ver. 128
- 3 incitio examinatur coram iudice causa principalis, in l. Titia. nu. 4. ff. sol. ma. 22
- 5 incitio facta, ut quis faciat id quod non faciendum de iure teneatur, operatur ut incidens teneatur de mandato, in l. non solum, §. morte eius. nu. 63. ff. de ope. no. nunc. 17
- 6 incolatus etiam probatur, quando quis habet in loco maiorem partem fortunarum suarum, in l. eius qui. §. si quis negotia. nu. 1. ff. ad muni. fol. 220. & l. ciues. nu. 9. C. de incol. lib. x. 21
- 8 incolatui quis renunciare non potest postquam collecta est imposita: sed quantum ad munera mere personalia sic, in l. incola. nu. 1. & 2. ff. ad muni. eod. incola non tenetur ad collectam pro debito in communitate antequam ibi cohereret incolatum. ib. nu. 4. incola quando videatur destinatus muneribus iam contracto debito, vel iam denunciato consulibus. ibid. 221
- 6 incolatus quando nuda voluntate, & quando facto opus sit, ut possit mutari, in l. de iure. nu. 2. ff. ad municip. 104
- * incolatum quis sortitur, in locis ubi habet maiorem partem fauorum suorum. ib. 104
- 1 inconstans recusatur, in l. quæ omnia. §. plane. nu. 3. ff. de procur. 159
- 5 * incontinenti fieri aliquid quando dicatur, in l. j. quæ oneranda. nu. 1. ff. quar. rer. act. non dat. 77
- 1 incontinenti dicitur fieri quod fit antequam partes habeant contractum pro perfecto, in l. iurifigentium. §. quinimo. nu. 21. ff. de pact. 81. & in l. j. nu. 6. ff. de solu. 80. & in l. si ita fere. §. cum pecuniam. nu. 2. ff. de nouat. 141
- 3 incontinenti dicitur fieri, quod fit simul, quando fit vnum post aliud, in l. quærebatur. nu. 4. ff. de testa. mil. 160
- 6 incontinenti fieri in maleficiis dicitur, quod fit vno impetu, licet duret per horas fixas, in l. quod ait lex. nu. 1. ff. ad leg. iul. de adult. 44
- 7 incontinenti dicitur fieri antequam diuertatur ad extraneos actus, in l. legem. nu. 8. C. de pact. 123
- 3 inconuenienti vno posito, sequitur aliud, in l. sed si. §. in arrogato. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 9
- Incorporatio fit, quando res describitur inter alias res fiscales, in l. si quando. nu. 2. C. de bon. vac. lib. x. 26
- 6 incorporalia qualiter dicantur diuidua, vel indiuidua, in l. stipulationes. nu. 21. ff. de verb. oblig. 118
- 2 incrementum quod accidit rei venditæ, quando fit venditoris, in l. iulianus. §. si Titius. nu. 2. ff. de act. emp. 151
- 6 * inculpatus de delicto, pro quo poena corporalis in defectum pecuniæ imponitur, debet carcerari, in l. j. nu. 2. ff. de custo. reor. 47
- 2 indebitum reconciliatur consumptione, & commissione, in l. si poenæ. §. si falso. nu. 3. ff. de cond. indeb. 57
- 2 * indebitum recipiens, si non est soluendo, an detur actio contra eum qui proficit, in l. his solis. nu. 2. ff. de cond. indeb. 75
- * indebiti in cōditione illud est in obligatione, in quo quis est locupletior, in l. sed si mihi videtur. §. in hac actione. nu. 19. ff. commod. 102
- 5 * indebitum scienter accipiens, quando efficiatur dominus, in l. pro emptore. §. si sub conditione. nu. 4. ff. pro emp. 107
- 6 indebitum solutum per sententiam non potest repeti per conditionem sine causa, in l. si sine. nu. 1. ff. rem. ra. hab. 47
- 9 indebitum reconciliatur sicut mutuum, & ei æquiparatur, in l. indebiti. §. sed & si. nu. 5. & 11. ff. de cond. indeb. 43
- indebitam possessionem recipiens scienter quando potest præscribere. ib. n. 7. 49
- 2 indebitum qui soluit, quid debeat probare, in l. cum de indebito. n. 4. ff. de p. b. 143
- 2 indebitum solutum ex vna causa potest retineri ex alia ex qua est debitum, in l. si non fortem. §. libertus. nu. 6. ff. de cond. indeb. 51
- 1 in indebito quasi contrahitur, in l. qui loco certo. nu. 1. ff. de cond. indeb. 52
- 2 indebitum solutum errore causatum à pietate non repetitur, in l. cum is. §. si in ea. nu. 6. ff. de cond. indeb. 46
- 7 indebitum solutum procuratori, quod prima facie apparebat debitum, ita quod quilibet diligens illud recepisset, an dominus teneatur etiam si non ratificauerit, in l. si procurator. nu. 10. ff. de cond. indeb. 44
- 2 indebiti quatuor sunt species, in l. j. nu. 2. ff. de cond. indeb. 45
- indebitum ciuilitur, sed naturaliter debitum, si per errorem soluitur, an possit repeti. ibi. 16. & 17. & quid contra. nu. 25. 30
- indebitum utroque iure solutum quibus casibus non repetatur. ib. n. 26. 47
- * indebitum ciuilitur, & naturaliter tantum debitum, si soluitur per errorem, quando possit repeti, in l. cum quis ius. nu. 17. C. de iur. & fac. ign. 43
- 2 indebitum recipiens mala fide, non facit furtum, in l. indebiti. n. 3. ff. de cōdict. indeb. 43
- * indefinita i statuto æquipollet vniuersali, in l. oēs populi. n. 37. ff. de iur. & iur. 13
- * indefinita æquipollet vniuersali, in l. si quis ira. nu. 2. ff. de testa. tut. 62
- 1 indefinita æquipollet vniuersali ex interpretatione, non ex significatione propria, in l. q. adificiū. n. 1. & 2. ff. de seru. vrb. præd. f. 183. & l. j. n. 3. ff. de re. iur. 237
- 4 indefinita legis etiam in odiosis æquipollet vniuersali, secus si est prolata ab homine, in l. j. §. sed & si. nu. 3. ff. de ven. in pos. mit. 163
- 4 indefinita fauore alimentorum æquipollet vniuersali, in l. quidam. nu. 1. ff. de vi. tri. & oleo leg. 74
- 3 indefinita in odiosis non æquipollet vniuersali, in l. nominatim. nu. 3. ff. de lib. & posthu. 89
- 1 indefinita non æquipollet vniuersali quando resultat prauus intellectus, in l. ab hostibus. §. sed quod. nu. 7. ff. qui. ex cau. ma. 140
- 4 indefinita hominis quando æquipollet vniuersali, in l. si pluribus. nu. 6. ff. de leg. 2. 32
- 3 indefinita quando comprehendat particularia sub se cōtenta, in repe. l. Cæsar. nu. 17. ff. de publi. & vecti. 51
- 4 indefinita æquipollet vniuersali distributivæ, & non collectivæ, in l. si pluribus. nu. 1. 4. & 7. ff. de leg. 2. 32
- 4 * indefinita non æquipollet vniuersali, in leg. si cui lana. nu. secundo ff. de legat. 57
- 4 * indefinita æquipollet vniuersali, in l. si plures. ff. de leg. 3. nu. 1. 62
- 1 indictio debet apponi in instrumento pro eius validitate, in l. si quis in repe. §. si initium. nu. 12. ff. de eden. 75
- indictio posita in principio libri in vno instrumento, quando intelligatur repetita in sequentibus instrumentis. ibid. nu. 13.
- indictio posita in medio libri ad sequentia, & non præcedentia instrumenta refertur. ibid. nu. 14.
- indictio posita in fine libri quando referatur ad omnia instrumenta præcedentia, non habentia indictmentem. ibid. nu. 15.
- 6 indictmentis defectus viciat instrumentum, in l. si librarius. nu. 3. ff. de reg. iur. 238
- 6 indicia sufficientia ad torturam, quæ sint, in l. qui sine. n. 5. ff. de questio. 183
- indicia plura ad torturam an requirantur, an sufficiat vnum, quod sit in iudicis arbitrio. ibid. nu. 6.
- 6 Indicare dicitur quis accusando, in l. lex Cornelia. §. si quis libellum. n. 1. ff. de iniur. 128
- 3 Indicium quid sit, in l. 2. nu. 7. ff. de excu. tur. & cura. 66
- 8 indicia si apparent quod in aliqua domo sunt res amissæ, tunc officio iudicis perquiritur domus, in l. 2. nu. 2. C. de ser. fugi. 2
- 6 indicia contra reum probatio bonæ vitæ minuit, in l. desertorem. §. sed si ex improviso. nu. 1. ff. de remil. 215
- 9 Indicia sequentia non confirmant torturam, in l. maritus. n. 2. ff. de questio. 182
- 8 indicium vnum bonum est sufficiens ad torturam, & non requiruntur plura, in l. si quis alicui. nu. 2. C. ad leg. iul. maiest. 119
- 2 indicium quando faciat semiplenam probationem, in l. admonedi. nu. 47. ff. de iureiur. 32
- 6 indicia alia quæ non sunt §. imputatum, trepidatio, pauor, & variatio dant indicia ad torturam, in l. de minore. §. plurimum. n. 4. ff. de questio. 179
- 4 indignus non dicitur, qui facit ex necessitate, in l. post legatum. §. aduocatum. nu. 1. ff. de his, qui. vt indig. 105
- 6 indignus si est institutus, bona fisco applicantur adita hereditate, in l. eius qui. §. eum qui. nu. 1. ff. de iur. fil. 211
- 8 * indigno quod aufertur absque eius delicto non applicatur fisco, in l. si pater. nu. 1. & 3. C. de hered. inst. 18
- 4 indiuiduum est quod de vno solo prædicatur, in l. quæsitum. §. si quis. n. 10. ff. de fun. instru. 76
- 1 * indiuidui facti in stipulationibus an admittatur in iudiciis & quid in stipulationibus conventionalibus, in l. si feruus. §. si plurium. nu. 4. ff. si quis caut. 68
- 6 indiuiduum dicitur altero de quatuor modis, in l. græce. §. illud commune. nu. 4. ff. de fideiuss. 65
- 7 indiuiduum quoddam est rem restituere, & quando dicta obligatio sit indiuidua, in l. 2. nu. 2. C. de hære. actio. 123
- 6 indiuiduum quantum ad §. Cato. in l. 4. ff. de ver. obl. sumitur tribus modis. ibi. numer. 1. 6
- qualiter quis teneatur ad indiuiduum. ibid. nu. 6.
- 2 indiuiduum si datur partim ob turpem causam, & partim ob honestam, repetitur pars æstimationis, in l. vbi. nu. 1. ff. de cond. ob turp. cau. 43
- 8 indiuiduum dicitur irritatum in totum, si pars eius irritatur, in l. quemadmodum. nu. 9. de agric. lib. 11. 38
- 4 * inducta ad diminutionem non debent operari augmentum, in l. legata. nu. 5. ff. de leg. 1. 8
- 3 * inductum cancellatum & perditum quid differant, in l. j. §. sed nolentibus. nu. 1. ff. de iis quæ in inst. del. 103
- 4 inducta ad diminutionem non important augmentum, in l. legata. nu. 1. ff. de adi. leg. fol. 95. nisi quando aliter dispositio non posset habere effectum, in l. de nique. §. interdum. nu. 1. ff. de pecu. leg. 78
- 9 inducta in fauorem donationis propter nuptias, habent locum in dote, in auth. vt immob. bo. ante nup. n. 2. 27
- 3 inducere est per medium ducere, in l. secunda. nu. 3. ff. de his quæ intestamen. de len. 103
- 4 inuitria personæ an in dubio videatur electa, an obligatus ad factum in vltima voluntate precise teneatur ad id, in l. fideicommissa. §. si quis. nu. 1. ff. de leg. iij. & in l. inter artifices. nu. 1. ff. de fol. 83
- 6 * industria personæ non electa quæ non potest per se facere, debet facere per substitutum, in l. continuus. §. si ab eo stipulatus. numero 1. ff. de verborum obligatio. 52
- 1 infamis quædo quis reddatur per exaurationem, in l. 2. §. ignorantia causa. nu. 2. ff. de his qui not. inf. 98
- 1 infamis potest esse tutor, in l. cui eorum. nu. 1. ff. de postu. 97
- 6 infamis in crimine læsæ maiestatis accusat, & testificatur, in l. famosi. nu. 1. ff. ad leg. iul. maiest. 153
- 6 infamis dicitur nedum iudicatus, sed conuictus, in l. qui iudicio. nu. 2. ff. de accusa. 146
- 2 infamis, vel periurus, vel existens in peccato mortali quando admittatur in testimonio, in l. testium. §. lege. nu. 3. ff. de testi. 145
- infamis

infamis contra infamem admittitur in testem. ibi. num. 5.
 1 infamis quando possit esse testis, & an remotus ob crimen ab officio possit habere aliud officium. in l. ij. num. 1. & 2. ff. de sena. 30
 1 infamis est condemnatus de furto, licet in veritate non fecerit. in l. athletas. §. item si quis. num. 1. ff. de his qui not. infam. 98
 infamis non est, qui dat pecuniam, & pactus est ne vocetur ad iudicium pro delicto, quod in veritate non fecit. ibi. num. 2. 99
 1 infamis an possit esse tabellio. in l. ij. §. miles. nu. 2. ff. de his qui not. infam. 98
 7 non potest opponi contra testem, quod sit infamis. in l. in arenam. num. 2. C. de inof. testam. 104
 1 infamis est damnatus per inquisitionem secuta executione, quia sustigatus vel mitratus, in l. dictus sultium. num. 6. ff. de his, qui not. infam. 102
 Non videtur cum infami dispensatum, licet quis grauetur in modo procedendi. ibi. num. 7.
 infamis an sit bannitus & condemnatus per contumaciam. ibi. num. 8.
 6 infamis, & sic damnatus de publico iudicio, admittitur ad accusandum, si suam vel suorum iniuriam prosequitur, & suum accusatorem, & in casibus hic exceptuatis, alias non. in l. qui accusare. n. 6. ff. de accus. fol. 147. & l. is qui reus. nu. 6. ff. de pub. iud. 140
 infamis de facto non repellitur ab accusando. ibi. num. 7.
 1 infamis est condemnatus officio iudicis, in l. athletas. §. calumniator. nu. 8. ff. de his qui not. infam. 98
 8 infames non possunt habere dignitatem. in l. ij. num. 1. C. de dig. lib. xij. 48
 8 infamis an possit esse procurator, & quando. in l. ij. num. 2. C. de dig. lib. xij. 48
 6 infamis non potest testificari, & repellitur ab omni officio, tamen potest esse tutor & curator, & etiam arbiter. in l. eadem. §. hac l. nu. 3. ad l. iul. repe. 171
 8 infamis electus iudex, nō pōt se excusare. in l. nec infames. n. 2. C. de dec. li. x. 16
 9 infamis de facto quando admittatur ad testimonium etiam contra infamem. in §. sancimus. nu. 7. & 9. in auth. de testi. 38
 infamis de facto non potest esse iudex. ibi. nu. 8.
 7 infames, dementes, & furiosi non iurant de veritate, in l. cum & iudices. §. q. ob seruari. nu. 11. C. de iureiur. propter calum. 91
 1 infamis an sit absens condemnatus. in l. non solū. §. itē ait. nu. 3. ff. de procur. 107
 7 infamis quando possit testari in piam causam, in rep. l. j. num. 29. de sac. eccl. 8
 7 infames de facto quando possint testificari, in l. j. num. 12. C. de sum. trin. 4
 1 infamia est lassa dignitatis status, legibus & moribus improbatas, in l. j. nu. 1. ff. de his qui not. infam. 98. & l. j. nu. 3. C. ex quib. cau. infam. irrog. 64
 infamia minuit statum alicuius. ibi.
 infamia alia facti, alia iuris. ibi. nu. 2.
 Infamiae effectus. ibi. nu. 3. & l. & si fenerator. nu. 7. C. eo. eod.
 infamis non est condemnatus conditione furtiva. ibi. nu. 5.
 infamis non est damnatus ex inquisitione, vel statuto alterante poenam legalem, & faciens cessare crimen esse publicum. ibi. num. 6.
 casus in quibus quis infamatur. ibi. num. 7.
 infames dicuntur capite minui. ibi. num. 8.
 infamis non est tenens duas concubinas. ibi. num. 9.
 infamis ut quis efficiatur, non requiritur q. incidit in oēs istos casus. ibi. nu. 10.
 6* infamis accusat suum accusatorem, vel etiam extraneum, quando suā iniuriam prosequitur, in l. is qui reus. nu. 6. ff. de pub. iud. 140
 1* infamis potest esse procurator. l. j. §. hoc edicto. nu. 1. ff. de postul. 97
 4* infamis de facto non repellitur à testimonio, sed minus ei creditur. in l. Car. bonianum. §. duæ autem sunt causæ. nu. 5. ff. de Carb. ed. 166
 8 infamia an adimat honorem ipso iure. in l. infamia. num. 1. C. de decur. lib. x. 16
 9 infamia facti, vel iuris antollatur per ingressum monasterij seu per penitentia. in auth. de monachis. nu. 4. 9
 6* infans nec infanz proximus, nec pupillus contrahens cum tutore, nec prodigus cui bonis est interdictū, nec minor, nec mulier prohibiti per statutū contrahere, quare obligantur naturaliter. in l. j. nu. 8. ff. de nouat. 76
 8* infans an possit legitimari, in l. iubemus. nu. 1. C. de adop. 112
 3 Infans decedens hereditatem cuiusque non agnitam, sed delatā, transmittit ad patrem, vel ad suos alios descendentes, etiā si sit emancipatus. in l. ventre. nu. 26. ff. de acquir. hære. 156
 Infantes ascendentes hodie iure hereditario petunt hereditatem infanti delatam, licet non agnitam. ibi. nu. 27.
 5 Infans qui aliquem intellectum habet, eam per se potest possessionem acquirere. in l. j. §. ad ipse iur. nu. 4. ff. de acq. pos. 75
 4 infans non transmittit ius deliberandi, quando tutor sciens sibi delatam hereditatem decessit, antequā infans, & subinde infans decessit sine tutore. in l. j. §. qui duos. nu. 9. ff. de reb. dub. 98
 6* Infans non potest stipulari nisi in l. seruum. ff. rem pupilli saluam fore, in l. j. n. 4. ff. de verb. obl. 2
 4 Infans institutus à matre, & rogatus, si de cederet sine liberis, ut hereditatem restitueret Titio, si decedit hereditate non adita, an pater possit cogi adire, & restitueret. in l. ille à quo. §. si de testamento. nu. 6. ff. ad Treb. 136
 6 Infans expositus cuius origo ignorat, efficitur cuius illius ciuitatis, ubi est expositus, & nutritus. in l. j. nu. 21. ff. ad municip. 218
 4 Infans, & furiosus quo ad testationem saltem ex clausula generali æquiparantur. in l. j. ff. de bo. pos. furio. infan. nu. 5 153
 5 Infans de quibus acquirat possessionem. in l. quamuis. §. item infans. nu. 1. ff. de acq. pos. 87
 8 Infans pōt esse miles, & Rex, non tñ Imperator. in l. j. nu. 1. C. de mu. & hon. li. x. 21. & in l. 1. n. 73. C. de dig. lib. xij. 47. & in l. etia. n. 1. C. de muner. patri li. x. 28
 8 Infans dicitur minor septennio. in l. si infans. nu. 1. C. de iure deliberandi. 28
 9 infidelis sapiēs deterior est cōditione quā insipiens fidelis. in p. fat. inst. n. 23. 58
 7 Infinitas est euitanda. in l. properandū. §. si autem vtraque. nu. 4. C. de iudi. 94
 2* Infinitas quādo euitetur, remissive. in l. videamus. §. iurare. ff. de i. litē iurad. 35
 5* Infinitas quando toleratur, & quando vitāda sit. in l. qui bona fide. §. huic stipulatum. nu. 3. ff. de dam. inf. 29. & in l. vt inter diuinum. nu. 6. & 10. C. de sacro Eccl. 21
 5 Infirmitas citatus an necesse habeat mittere procuratorem. in l. quæsitum. nu. 4. ff. de re iudi. 118

Infirmitas fuisse citatum probatur per medicos, & etiam per familiares, & ex aspectu. ibi. nu. 6.
 5* Infirmitas citato cōsulit, ut mittat ad iudicē, & petat q. terminus proget. ibi. n. 2
 3 Infirmitas, vel absens qui est à ciuitate non præsuntur scire illud, de quo est publicā fama in ciuitate, l. is potest. nu. 17. ff. de acq. hære. 147
 1 Infirmitas quomodo restituatur aduersus sententiam. in l. inter minores. n. 4. ff. de integ. resti. 123
 7 Ingenuitas quibus modis pbe. in l. matrē. in secunda lect. n. 2. C. de probat. 127
 1 Infra, dictio, ponitur inclusiue, ubi sit latissima interpretatio. in l. j. §. cum vrbē. nu. 12. ff. de offi. p. rafec. vrb. 31
 9 Ingratitudo repellit fratrem successione ab intestato. in §. cum igitur. nu. 5. in Auth. de non eligen. secun. nube. 6. & §. ingratitudinem. Auth. de nupt. nu. 2. 21
 9 ingratus quis non efficitur propter monasterij ingressum. in §. nullam. nu. 1. in Auth. de sanctis. Epif. 37
 7 Ingressus monasterij si moritur intra annum professionis, an bona eius remaneant monasterio. in repe. auth. ingressi. nu. 36. C. de sacrofan. Eccl. 17
 Ingressus monasterium minuitur minima capitis diminutione. ibi. n. 63.
 Ingressus monasterium, an definat esse in patris potestate. ibi. n. 64.
 Ingressus monasterium, an definat esse miles, vel de magnatibus. ibi. n. 65.
 9* Ingrediens monasterium si dicat, do me cum meis, sed nō valet ingressus propter aliquam causam, nec datio bonorum: secus si dicat do me & mea, & licet non teneat ingressus quoad personā, tñ tenet quo ad bona. in §. si quis an cillas. nu. 3. inst. de leg. 79
 6* ingrediens domum iudicis studiose, ut capter beneuolentiam, tenetur l. iulia de audul. in l. j. §. si quis nu. 2. 24. ff. ad l. iul. de amb. 173
 5* Ingressus possessionē absentis, si domino reuertente non amittit & sic dominus perdit ciuilem, & dicit ingressus nolo ciuilem, an teneatur interdicto unde vi. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. n. 3. ff. de acq. poss. 79
 4* Ingressus possessionem naturalē vacantem, si suspicatur de alio quā de vero domino, habet interdictum uti possidetis. ibi. n. 9.
 * Ingressus qui corporaliter possidet an trahat ad se eam possessionem quam habet fructuarius vel usufructuarius, in l. sed & si nollet. nu. 2. ff. ibi. 17
 7 Ingrediens monasterij nō dicit capite minutus maximā, nec media capitis diminutione, & minima. in auth. si qua mulier. n. 5. & 6. C. de sacrofan. Eccl. 17
 Ingressus monasterium non habetur pro mortuo, quo ad omnia. ibi. n. 7.
 ingressus monasterium si fecit testamentū inter filios ante ingressum, an testamentum per ingressum rumpatur. ibi. n. 8. 18
 ingressus monasterium an possit testm̄ antea factū reuocare. ibi. n. 9. 11. & 14.
 ingressus si habeat parentes, ipsis debetur legitima. ibi. n. 18.
 7* ingressus si moritur ante possessionem, curus erunt eius bona, ibi. n. 24.
 7 an sit de substantia ingressus dicere, renuntio seculo cū bonis. in repe. auth. ingressi. nu. 8. C. de sacrofan. Eccl. 15
 si aliquis seductus ab abbate ingrediatur monasterium, non vitatur ingressus de iure cano. cui standum, sed de iure ciui. sic. ibi. nu. 19. & 20.
 Ingrediens monasterium si bona referuauit pacto, an ingressus vitietur, vel pactum. ibi. nu. 29. 16
 Ingressus monasterij si nō teneat, quando teneat oblatio bonorum. ibi. n. 32
 Ingrediens si accepit emphyteusim pro se, & hærede suo primo, an tunc transeat in monasterium. ibi. nu. 37.
 ingrediens monasterium fratrum minorū, quando possit habere bona. ibi. nu. 45.
 9 ingrediens monasterium habetur pro mortuo ciuilitate, & nō naturaliter. in §. illud quoque. nu. 6. in auth. de mona. 10
 Ingrediens monasterium statim definit esse dominus rerū suarū, & sicut transeat dominium in ecclesiam, an ita transeat possessio. ibi. n. 7.
 9 ingrediens monasterium si ante ingressum commisit peccatū mortale, an pro illo peccato sit sibi poenitentia iniungēda, vel impositam ante ingressum facere. in Auth. de monachis. nu. 5. 9
 9 Ingressus monasterij an abstergat omnem maculam, & an ingratitudo purge tur. ibi. nu. 2. & in §. nullam. n. 2. in Auth. de sanctis. Epif. 57
 7 Ingrediens monasterium quando perdat omnia sua bona. in auth. ingressi. nu. 1. C. de sacrofan. Eccl. 14
 7* ingrediens monasterium qñ possit ex pacto sibi bona referuare quoad dominum, & quoad administrationem, & an vitietur ingressus. ibi. n. 10. & 12. ff. ibi. 17
 7 ingrediens monasterij dedicat se & sua. i. repe. aut. ingressi. n. 1. & 4. C. eo. tit. 15
 9* ingrediens monasterij an minuitur maxima capitis diminutione vel minima. in §. illud quoque. nu. 4. auth. de monach. 10
 Ingrediens monasterij si sibi referuauit vsum fructum alicuius rei pro se, talis vsum fructus transit in monasterium. ibi. nu. 10.
 9 ingrediens monasterium quādo possit uxorem relinquere. in §. si autem. n. 2. in auth. de eod. tit. eod.
 4 inimicus capitalis dicitur, qui occidit cōsanguineū, vel accusat de crimine capitali, vel minatus est se occidere. in l. si quis. §. nō solū. nu. 3. ff. de adi. leg. 94
 Inimicitia grauissima dicitur, qñ est lis omniū bonorū, vel facta est iniuria. ibi. n. 4.
 4 inimicus capitalis dicitur, qui accusat de crimine capitali, & ob hoc legatum admittit tacite. in l. filio. in §. Seia. nu. 1. ff. de eod. tit. 96
 3 Inimico suo cauere an quis cogatur. in l. 2. nu. 24. ff. sol. matr. 5
 9* inimicitia aut sunt leues aut capitales, & quæ sint. in l. inimicitia. nu. 1. inst. de excus. tut. 67
 * inimicitia quæ sint quæ excusant à tutela. ibi.
 2 Inimicitia repellit testem. in l. testium. nu. 2. ff. de testi. 144
 3 Inimicitia cadit in muliere. in l. vnica. nu. 6. C. de his, qui se defe. lib. x. 10
 8 inimicitia est causa excusationis tutoris. in l. athletas. nu. 2. ff. de excusa. tut. 64
 7 Inimicitia ortæ post litem impediunt examinationē. in auth. si testis. in 2. lect. nu. 9. C. de testi. 133
 4 Inimicitia quæ iteruenerūt sine culpa legatarij, an sūt sufficētes ad reuocationē legati. in l. cū secundis tabulis. §. quoniam. nu. 1. ff. de his quib. vt indig. 105
 6 inimicitia superueniens facto eius contra quē producitur, nō repellit testē. in l. 1. §. cum quis. nu. 1. ff. de quæst. 178
 1* Initium in delictis an inspicatur. in l. Pomponius. nu. 7. ff. de neg. gest. 118
 5* Initium possessionis aspicimus quantum ad bonam fidem, quoad ipsam rē & ea quæ procedunt ex ea, in l. iusto errore. §. si possessionis. nu. 1. ff. de vsc. 101

Index singularium materiarum

- 1 Iniuria licet sit per partem remissa, tamen iniurius potest accusari, & condemnari criminaliter ad poenam imponendam fisco applicandam. in l. j. vsque adeo. n. r. ff. de iniur. 127
- 2 Iniuria quando possit fieri in volentem ad hoc, vt iniurius non puniatur. ibidem. nu. 2.
- 3 Iniuria si fiat clerico, famulo, vasallo, cui, an competat actio Episcopo, dñō, ciuitati. in d. l. j. §. idem ait. nu. r. ff. eo.
- 4 Iniuria omnis, quæ sit à pariete vsque ad septimum gradum, non præsumitur animo iniuriandi. in l. vt vim. nu. 4. ff. de iusti. & iur. 6
- 5 ex pluribus iniurijs factis, si vnā tantum prosequitur, potest illam prosequi, si reus non opponit, & cogitur actor oēs ponere in vno libello. in l. prætor edixit. §. si mihi n. 3. ff. de iniur. 129
- 6 Iniuria quod non est atrox, potest opponi contra agentem actione iniuriarū. in l. prætor. §. si dicatur. nu. 5. ff. de iniur. 129
- 7 Iniuriam factam filio per coniunctos, pater non remittit. in l. Lucius. numer. 1. & 2. ff. solu. matri. 22
- 8 quilibet potest cōqueri de iniuria sibi facta. l. j. §. huiusmodi. n. 2. ff. de iusti. & iur. 6
- 9 dicenti te commississe aliquod crimen, licetē dicit, tu mentiris. in l. quæ omnia. §. sed & si aduersarius. nu. r. ff. de procur. 104
- 10 Iniuria illata clerico est crimen publicum: ideo ab omnibus deducitur in iudicium, & etiam per iudicem ex officio pro tali iniuria procedi potest. in l. si quis. nu. 1. C. de epis. & cleri. 22
- 11 Iniuria leuis dicitur leue delictum. l. leuia. n. 8. ff. de accu. 146
- 12 Iniurias funera defūctorū, quæ poena puniunt. in auth. vt defun. seu. fune. n. 3. 26
- 13 Iniuria facta socio meo in itinere, an videatur facta mihi: & licetē propulsem. ibid. nu. 7.
- 14 Iniuriam factā pximo, vel vicino meo an licetē repellā, & eū defēdam, ib. n. 8.
- 15 Iniuriæ remissio nō requirit partis præsentia: quia ex bono vel æquo introducitur actio & eadē æquitate remittitur. l. nō solū. §. iuriā. n. 2. ff. de iniur. 129
- 16 Iniuria non videtur remissa ex eo solo, quod quis tāquam bonus Christianus fuit confessus peccata sua. ibi. nu. 3.
- 17 Iniuria dicitur inferri, quando alicui dicitur, quod est spurius, & natus ex monacho. in l. Turpia. nu. 4. ff. de leg. j. 15
- 18 Iniuria facta vni quando noceat alteri. in l. exceptione. nu. r. ff. de fideiuf. 74
- 19 Iniuriarum actio an possit cedi, in l. iniuriarum. n. r. ff. de iniur. 133
- 20 Iniuriarū potest cōueniri, qui contra me egit ciuilit̃ calumniosa. in l. si quis repetere. §. si fletionatus. n. r. ff. ad. ad Turpil. 175
- 21 Iniuria æstimatur atrox ex aspectu p iudicē, vel peritos. in l. 2. n. 3. ff. de feriis. 70
- 22 Iniuria sic tribus modis alicui existenti in domo vel castro. in l. in eadē. §. eadē lege. nu. r. ff. ad l. Iul. de vi publi. 163
- 23 Iniuria per venditionem rerum suarum an defunctus afficiatur. insti. quib. ex causa. manumitte. non lic. nu. 3. 63
- 24 Iniuria a quo æstimabitur, & qualiter. inst. de iniur. nu. 2. 93
- 25 Iniuriam si plures inferunt vni, omnes reneantur. in l. prætor ait. §. si ad plures, nu. 3. ff. de sepul. viola. 134
- 26 Iniuria in corpus an sit scindere vestes. in l. sed est quæstionis. n. r. ff. de iniur. 129
- 27 Iniuria facta vni de consortio, videtur toti consortio facta. in l. cū scimus. n. 4. C. de agrico. lib. 11. 40
- 28 Iniuria non fit in volentem. in l. quamuis. nu. 3. ff. de in ius voc. 56
- 29 Iniuria atrox quæ dicatur. in l. si quis, §. non solum. nu. 4. ff. de adim. leg. 94
- 30 Iniuria facta personæ, quando dicatur crimen publicum. in l. si criminis. nu. 1. C. de vi publi. vel priua. 120
- 31 Iniuria modica videtur remissa. in l. athletæ. §. dat remissionem. nu. r. ff. de excu. tut. & curator. 68
- 32 Iniuriosa verba multa faciunt vnum conuictum, & vnā vociferationem. in l. item apud. §. ait prætor. nu. r. ff. de iniur. 131
- 33 iniuriolosum verbum quod dicatur ibid. n. 3.
- 34 initium consideratur. in repet. l. Cesar. nu. 3. ff. de public. & vectiga. 50
- 35 Initium quo ad locum & tempus inspicitur in delictis. in l. quod ait lex. §. quod ait lex. nu. 2. ff. ad l. Iul. de adul. 160
- 36 initium quando inspicitur, & non finis ad hoc, vt detur restitutio minori aduersus sententiam. in l. C. si aduer. rem iudic. 80
- 37 Initium dicitur illud totale tempus. quod ducit ad locum destinatum. in l. far est manifestus. nu. 5. ff. de furt. 111
- 38 Innocentiæ causas quilibet potest allegare pro absente etiam vbi ingeritur poena mortis. in l. accusatores. §. ad crimen. nu. 6. ff. de pub. iud. 143
- 39 Inobedientia omnis in quacunque parte iudicij facta puniatur. in l. vnica. §. is videtur. nu. r. ff. si quis ius dicen. non obtem. 54
- 40 inobediens quis dicitur etiam in prima citatione: & non requiruntur tria edicta. ibi. nu. 4.
- 41 inopia dicitur iustum impedimentum dādi fatalia in appellationibus, in auth. de his, qui ingre. nu. 3. 125
- 42 inopia an dicatur iustum impedimentum litis non prosequendæ in causa appellationis. ibid. nu. 4.
- 43 inopia contingit ex peregrinationibus. in auth. de exhiben. reis. n. 6. 24
- 44 inundatio licet non priuet aliquem proprietate, possessione tamen sic, in l. pos fideri. §. labeo. nu. r. ff. de acq. pos. 78
- 45 Inundatio interruptit prescriptionem. ibid.
- 46 Inquilinus non potest procuratorio nomine domini nuntiare nouum opus. in l. r. §. vsufr. nu. 16. ff. de op. no. n. 7. in l. in provinciali §. si ego. n. 2. eo. 8
- 47 Inquilinus licet pro refectione possit expelli, tamen facta refectione debet habitare. in l. si duo. §. cum inquilinus. nu. r. vt i. pos. 142
- 48 inquilinas habet remedium edicti de dam. infec. contra dominum, non contra alium. in l. inquilino. nu. r. ff. de dam. infec. 38
- 49 Inquisitio an fideat, si pedente inquisitione superueniat accusator. in l. siue cōtra. §. quia. nu. 14. de lib. agnos. 35
- 50 Inquisitio non est ius deducendi in iudicio, sed quidam modus in iudicium deducendi ius alij competens. in l. transigere. nu. 15. C. de transactio. 54
- 51 inquisitio vna fieri nō potest ppter plura maleficia cōmissa in vna rixa de omnib: & vna denunciatio quasi vnū factum reputetur. in l. nu. 12. C. de vi. 91
- 52 inquisitio generalis de maleficio dicitur fieri, quādo miles, vel alius officialis mittitur ad videndum hominem, vel vulnora, & scribi facit. in l. qui sine. n. 2. ff. de quæstio. 183
- 53 vel quando fama procedit de aliquo magno delicto, & mittitur pro vicinis. ibidem.
- 54 inquisitio ad crimen inueniendum fit tripliciter. in l. ex lege Iulia. §. si publico. nu. 4. & 5. ff. ad l. Iul. de adult. 154
- 55 inquisitio potest fieri ad crimen puniendum. ibi. n. 6.
- 56 contra iudicem inquantempus possunt opponi omnes exceptiones, quæ possunt opponi cōtra accusatōrē præter exceptionem, quia habet magistratū, & q habeat plures reos delatos. ibi. n. 14.
- 57 inquisitio formata contra Titium potestatem Perusij procedit, licet vocetur Sempronius. in l. qui habeat. nu. r. ff. de reb. dub. 101
- 58 inquisitio in ciuilibus ad vtilitatē priuatorū nō est licita, nisi in causa suspecti tutoris, & dationis tutoris. in l. missi. n. 13. C. de exact. tribut. libro. x. 13
- 59 inquisitio primo potest fieri generalis, secundo specialis, in l. lege Iulia. §. mandatis. n. r. ff. ad leg. Iul. pecu. 172
- 60 inquisitio an debeat continere annum, diem, locum, & tempus commissi delicti. in l. libellorum. nu. 20. ff. de accu. 145
- 61 inquisitio inchoata, si accusator superuenit ante latam sententiā, an cesset inquisitio. in l. si maritus. la. j. §. si ante extraneus. nu. 2. ff. ad l. Iul. de adulte. 156
- 62 inquisitio an tollatur accusatore superueniente. in l. provinciali. §. si in lo. nu. 5. ff. de ope. no. nun. 8
- 63 per inquisitionem ad vtilitatē priuatam in ciuilibus non proceditur. in l. si vacantia. nu. 5. C. de bo. vacan. lib. x. 9
- 64 Inquisitio plures delinquentes qualiter formetur, l. si i rixa. n. 12. ff. de sic. 195
- 65 inquisitio est licita in ciuilibus ob publicam vtilitatem. in l. missi. n. 12. C. de exacto. tribut. lib. x. 13
- 66 inquisitio quæ sit permessa. in l. congruit. nu. 3. ff. de offi. præsi. 39
- 67 inquisitus de crimine ante condemnationem soluat ad hoc, vt euitet infamiā. in l. infamem. nu. 11. ff. de pub. iud. 141
- 68 inquisitus p maleficio, pro quo ex forma statuti imponitur poena pecuniaria, & in defectum solutionis poena corporalis, quādo sit fideiussoribus relaxatus. in l. itē liberatur. §. qui paratus. n. 3. ff. quib. mod. pig. vel hypothe. sol. 137
- 69 inquisitus de homicidio, si negat se occidisse, & appareat, quod occiderit, si fecit ad sui defensionem, auditur, in l. cum de indebito. nu. 3. ff. de probatio. 143
- 70 inquisitio a iudice de homicidio ex officio. si syndic⁹ venit, & denūtiat, & pars accusat, vna solutio sufficit. in l. de pupillo. §. si i plurib⁹. n. 4. ff. de ope. no. nūc. 12
- 71 insequēs fugientem si fugiens cecidit, & in eadē dolo vulnerauit, tenetur, quia si eum fecerit vulnerari, in l. si gemina. nu. 4. ff. arb. furt. casar. 124
- 72 insertio causæ necessario non requiritur in appellatione diffinitiuā. in l. ab executore. nu. 3. de appe. 196
- 73 insinuatio facta pro vno prodest alij qui venit in consequentiam, l. cum quidam. nu. 4. C. de iur. dot. 165
- 74 insinuatio est facere redigi donationem in scriptis coram iudice. in l. Modesti nus. nu. 2. ff. de don. 60
- 75 insinuatio potest fieri coram quocunque iudice etiam non suo, ibi. n. 3.
- 76 insinuatio an requiratur in donatione ob causam. ibi. n. 4.
- 77 Insinuatio potest fieri post donationem factam extra iudicium. ibi. nu. 5.
- 78 insinuatio requiritur, etiam si dicatur, q tot sint donationes, quot sunt iugera terræ, & quot sunt res in donatione deductæ. ibi. n. 10.
- 79 Insinuationi an renuntiari possit. ibi. nu. 11.
- 80 inscribens puniatur ad poenam callionis. inst. de suspect. tut. in princip. n. 2. 68
- 81 inscriptio & subscriptio quomodo differant. in l. si cui. nu. r. ff. de accusa. 147
- 82 inspectores vulnerum, ventris, finium agrorū, & similibus an iurare debeant, in l. iuratur. nu. 2. & 4. C. de tut. 131
- 83 inspicitur quod euenire potest, quando præfens status rei verisimiliter tendit ad hoc. in l. fundum Titianum. nu. 2. ff. de excep. 153
- 84 inspicitur quid peratur, nō qd debeat. in l. nō est nouū. n. 3. ff. de act. emp. 116
- 85 inspicitur quod euenire potest de iure cōmuni, non de iure speciali. in l. ergo. §. si is qui. nu. r. ff. de fideicom. liberr. 67
- 86 inspicitur illud, quod est in aptitudine, & non in actu. in l. r. vsque adeo. nu. 3. ff. de iure. & ra. dista. 76
- 87 inspicitur semper quod actū sit tacitē, vel expresse. in l. semper in stipulationibus. nu. r. ff. de reg. iur. 237
- 88 inspicitur quod fieri debet, licet factum sit. in l. ius pluribus. num. r. ff. de iusti. & iure. 14
- 89 inspicere debemus id, ad quod res principaliter agitur. in l. cum proponas. n. 8. C. de dolo malo. 77
- 90 inspicere debemus quod euenire potest, & quod res est ordinata ad causam. l. si quis domum. §. hic subiungi hu. r. ff. loca. 121
- 91 inspicere debemus qualiter leges loquuntur. in l. 2. n. r. ff. de actio. & obl. 191
- 92 inspici an debeat, quod prodest, vel quod nocet. in l. ex quibusdam. §. si quis palam. nu. r. ff. de iur. fil. 209
- 93 inspicere debet id, in quo quis magis versatur. in l. seruis. §. seruis lecticariis. nu. r. ff. de leg. 3. 61
- 94 inspicere quando possit, quod principaliter agitur. in l. si quis nec causam. num. 6. ff. si cer. peta. 6
- 95 inspicere quando debeat id, quod ab vna parte agitur. in l. si ego. num. 2. ff. si cert. peta. 14
- 96 instantia causæ ciuilis continuatur in hæredem vniuersalem, nō criminalis, & quando causæ appellationis. in l. si eum. numer. 2. ff. de fideiuf. fol. 68. l. diui. n. r. ff. de accusa. 150
- 97 instantia cōcepta cum defuncto, transit in fideicommissarium, nō tamen cōcepta cum hærede. ibi. nu. 3.
- 98 instantia quando transeat in singularem successorem. ibi. nu. 4.
- 99 instantia transit in eum, in quem res vel actio de necessitate transit, secus si nō transit de necessitate. ibid.
- 100 instantia perempta actio manet perpetua. in l. si. n. 3. C. si tutor. vel cur. inter. 79
- 101 instantia communis an remanebit vtrique reorū credendi, si post litem cōtēstatam factam ab vno reorum credendi instantia causæ perit. in auth. hoc etia. nu. 42. C. de duo. reis stipu. 108
- 102 Instantia

- Instantia de vno ad alium, qualiter transferatur. in l. j. nu. 4. ff. ad Treb. 132
- Instantia iudicij coepta non transit in fiscum. in l. si constante. §. si bona. num. 1. & 4. ff. sol. ma. 19
- Instantia cepta cum filio transit in patrem. ibid. nu. 3.
- Instantia causa principalis an currat, quando stat per iudicem quominus causa expediat. in §. ad huc. nu. 3. in auth. de appel. 22
- Et quid quando stat per alium. ibid. nu. 4.
- Instantia perempta qui effectus durent, & qui pereant. in l. j. nu. 4. C. de fruct. & lit. expen. 74
- Instantia cepta si per alterum ex correis credendi perit, non permittitur praoccupatio. in l. ex duobus. nu. 14. ff. de duob. reis. 59
- Instantia si ex forma statuti pereat termino quinque mensium, nisi steterit per actorem, sufficit actorem semel interpellasse iudicem, ut non stet per eum. in l. Titia. §. vltimas. nu. 4. ff. de leg. 2. 44
- Instantia in quo casu finitur trib. mensib. in l. generali. n. 8. C. de decur. lib. x. 18
- Instantia & causa quando videatur renuntiatum per temporis lapsum. in l. postquam. nu. 3. C. de pac. 42
- Instantia licet sit perempta, officium tamen iudicis durat, ut possit hoc declarare, & partem in expensis condemnare. in l. properandum. §. illo proculdubio. nu. 4. C. de iud. 95
- Instantia non currit in emergentibus ante licem contestatam. in l. litibus. n. 12. C. de agric. lib. 11. 40
- Instantia perempta superest officium iudicis ad condemnandum in expensis. in l. nouerint. nu. 1. C. vt crimi. quæ. intra cer. tem. ter. 123
- Instantia causa appellationis dicitur alia instantia à prima. in l. cum apud. n. 4. ff. iud. sol. 104
- Instantia si tempus statuitur iudici non est perempta: secus si statuatur instantia: & causa intra tempus non sit expedita. in l. j. nu. 3. C. vt om. iud. tam ciui. quam mili. 35
- Instantia an ad heredem transit, in l. j. nu. 1. C. si peditæ appellatio mors inter. 87
- Instantia appellationis in causa criminali quo perimatur accusatore mortuo appellatione pendente. in l. libellorum. §. si accusator. nu. 9. ff. de accus. 146
- Instantia coepta in causa naufragij, quanto tempore durat. in l. si quis. nu. 1. C. de naufr. lib. 11. 30
- Instantia prima potest restaurari per restitutionem in integ. in l. vnica. nu. 9. C. de sen. aduer. hsc. lat. lib. x. 8
- Instantia copromissi perit triennio. l. si de meis. §. ex copromisso. n. 3. ff. de arb. 145
- Instantia copromissi ad heredem non transit, etiam si sit in causa conclusum. in l. diem proferre. §. si heredis. nu. 2. ff. de arb. 147
- Instantia causa an transeat ad heredes. in auth. vt litigantes. nu. 5. 52
- Instantiam coeptam per procuratorem an dominus prosequi possit, in l. si procurator. nu. 1. ff. an per ali. cau. appel. 207
- Instantia non currit in executionibus instrumentorum, & sententiarum, & ibi an hoc sit verum. in l. litibus. nu. 11. & 13. C. de agric. lib. 11. 40
- Instantia noua opus est contra fideiussores de defendendo. in l. si quis apud. §. si plures. nu. 2. ff. de iud. solui. 101
- Instantia perempta quæ acta pereant. in l. properandum. §. & si quidem. nu. 14. C. de iud. 94
- Instantia coepta per heredem de nouo non transit in cessionarium. in l. cū hereditas. nu. 1. ff. ad Treb. 140
- Instantia coepta cum herede restitutione facta contra ipsum, & eius heredem durat. in l. Lucius. §. rogatus. nu. 1. ff. eo. ti. 145
- Instigantes ad accusandum tenentur de crimine calumniæ, & Turpilliani. in l. accusatorum. §. incidit. nu. 1. ff. ad Turpil. 174
- Instigator pōt accusationem prosequi etiam accusatore desistente. ibid. nu. 2. ff. ad Turpil. 175
- Instigator dicitur, qui probationes accusatori parat. in l. in senatusconsultum. n. 1. ff. ad Turpil. 175
- Institor vel exercitor licet possit in solidum conueniri sicut institor, & exercitor, non tamen dicuntur duo rei, sed vnus tenetur principaliter, alius accessorie. in l. eandem. nu. 10. ff. de duob. re. 56
- Institui aliquem contemplatione alterius, intelligitur dupliciter. in l. Gallus. §. quid si is. nu. 3. ff. de lib. & posth. 95
- Instituendum sicut quis non potest adstringi metu poenæ, ita nec spe præmij. in l. ille autem. nu. 1. ff. de hered. insti. 112
- Institutio & legatum quando est pro non scripto factio heredis, substitutio, & fideicommissum remanent in suo robore. in l. j. nu. 1. ff. de his quæ pro nō scrip. hab. 103
- Institutio heredis si continet personam incertam, quando valeat. in l. quidā. nu. 3. ff. de reb. dub. 97
- Institutio an necessario præcedere debeat substitutionem vulgarem, in l. j. nu. 16. ff. de vulg. & pup. 116
- Institutus si decedat ante aditam hereditatem, & transmissit ius deliberandi, quod ius præfertur substituto. ibid. nu. 20.
- Institutus si est indignus, nec adit hereditatē, fiscus admittitur ad hereditatē excluso substituto. ibid. nu. 26.
- Institutus & substitutus quibus casibus concurrant. ibi. nu. 27.
- Institutus in primo gradu potest esse hæres, sed non eodem modo quo defunctus voluit, an ipse institutus admittatur vel substitutus vulgaris. ibid. n. 29.
- Instituo, verbum, trahitur ad substitutionē directam. in l. qui liberis. §. hæc verba. nu. 9. ff. eo. ti. 123
- Institutio heredis facta in testamēto condito iuxta dispositionem l. j. de sacro san. eccl. d. l. beneficio sustinetur. in repe. d. l. primæ. nu. 43. 9
- Institutio heredis est caput & fundamentum totius testamenti, in §. ex eo autem. nu. 3. insti. quib. mod. test. insti. 75
- Institutio facta de aliquo sub conditione, si dederit decem filio incapaci, non valet. in l. quod conditionis. n. 4. ff. de don. cau. mor. 65
- Institutio facta de filio & nepote iam nato, an intelligatur quod admittantur ordine successiuo. in l. Gallus. §. quidam. nu. 4. de lib. & posth. 93
- Institutio si est facta de monasterio cū conditione, si recipiat talē in monachū, valet institutio, & conditio reicitur. in l. 2. n. 3. C. de institutio. & subtit. 19
- Institutio facta de filiis non comprehendit quem testator credebatur mortuum. in l. si quis ita. nu. 3. ff. de testa. tute. 43
- Institutio facta de Ecclesia fratrum minorum valet: & ciuitas potest petere. in l. in ciuitatib. n. r. ff. de leg. 1. 26
- Institutio heredis irritatur, quādo in exheredatione causa exheredationis inseritur, sed nō pbatur p herede. i. §. siue igit. nu. 4. in auth. vt cū de appel. 48
- Institutio facta de pauperibus eligendis per priorem alicuius fraternitatis, an valeat. in l. captatorias. nu. 1. C. de ref. mil. 14
- Institutio in re certa, an remaneat valida testamento irritato ex causa præteritionis, vel exheredationis. in auth. ex causa. nu. 15. C. de lib. præ. 26
- Institutio facta de captiuis, seu pauperibus valet. in l. si quis ad declinandam. nu. 1. C. de epif. & cler. 23
- Institutio facta de monacho, cum hoc, quod nihil acquiratur monasterio, non valet. in l. si alienum. nu. 1. ff. de hære. insti. 111
- Institutio facta de pauperibus eligendis per guardianum minorum, an valeat. in l. captatorias. n. 1. ff. eo. tit. 112
- Instituto sub conditione potestatiua duplex scientia requiritur, vt possit adire. in l. sed & si. §. sed & si. nu. 1. ff. de acq. hæ. 150
- Institutio de re certa rupto testamento quando cōfirmetur per auth. ex cau. l. ex facto. nu. 4. ff. de hæ. insti. 109
- Institutio non valet si quis in testamento instituit omnes homines de mundo. in §. & vnum. n. 1. insti. de hæ. insti. 73
- Institutio in diē certā & ex diē facta nō valet & quare. i. §. hæres pure. n. 2. 73
- Institutio hæc, instituo cum morieris, an valeat. ibi. n. 3.
- Instituo facta per patrē filio si intrauerit monasterium, an valeat. in l. fin. n. 6. ff. de condi. insti. 138
- Institutionum liber an factus fuerit post. ff. & post primam editionem codicis & ante secundam, quam non habemus. in præfat. insti. n. 19. 58
- Instituto admisso per bonorum possessionem fm tab. nō est locus substitutio ni vulgari. in l. in conditionibus. §. si patronus. nu. 1. ff. de cond. & dem. 112
- Instituto sub conditione potestatiua potest non solum statui tempus, vt impleat conditionem, sed etiam intra quod adeatur hereditas. in l. si quis insti tuatur. §. sed si bonorum. nu. 2. ff. de hæ. insti. 107
- Institutio an possit fieri vno verbo. in l. institutio. n. 4. de cond. insti. 137
- Institutus si est aliquis in semisse vsque ad pascha, alius in eodem semisse post pascha, alius in alio semisse simpliciter an talis institutio valeat. in l. hereditas. nu. 4. ff. de hæ. insti. 109
- Institutio facta de aliquo vsque ad pascha, & quod nullo modo vterius possit esse hæres, non tenet. ibi. n. 5.
- Institutus in re certa habet ius accrescendi, & potest capere rem sua auctoritate. l. ex facto. nu. 2. ff. de eo. tit. ibi.
- Institutus in re certa decedens ante agnitionē illam transmittit, sicut legata rius. ibid. n. 3.
- Institutus vt det monacho, vel alteri religioso, qua actione conueniatur. in l. quidam cum filium. nu. 2. ff. de eo. ti. 111
- Institutus sub conditione regulariter non transmittit ad heredem. in §. si instituo. nu. 2. insti. de pup. subtit. 74
- Institutus cum substituto quando admittatur. ibi. nu. 3.
- Institutus & substitutus simul admittuntur, licet vbi voluntas defuncti est ambigua & est conflictus iurium & rationum. ibi. nu. 4. 6. & 9.
- Institutus in re certa, habet portionē cohæredis instituti in reliquo mortui, quē testator putabat viuere. in l. seruo. n. 2. ff. de condi. inde. 58
- Institutus potest ex causa habere quærelam inofficiosi testamenti. in l. Papin. §. quarta. nu. 1. ff. de inof. test. 159
- Institutus quando repudiavit bon. poss. secundum tab. & vult de iure ciuili venire, substitutus etiam excluditur. in l. j. nu. 53. de vul. & pup. 118
- Institut⁹ sub conditione si noluit parere conditioni, substitut⁹ admittit. ibi. nu. 54
- Institutus pure & rogatus pure, an possit pœnitere, in l. si patroni. §. sed nec il lud. num. 3. ff. ad Treb. 141
- Institutus in re certadato alio hærede vniuersali instituto licet habeatur loco legatarij, tamen vt testamētū impugnari non possit, habetur loco heredis. in §. siue igitur. nu. 12. in auth. vt cum de appel. 48
- Institutus in re certa habetur loco legatarij, quando alius reperitur vniuersaliter, vel in quota institutus. in l. quoties. nu. 2. C. de hæ. insti. 19
- Institutus in re certa nullo dato cohærede, nō est hæres, neque legatarius, seu tertia species. ibi. n. 2. & l. ex facto. n. 1. ff. eo. 109
- Institutus & substitutus qñ concurrant. in l. quandiu. n. 4. ff. de acq. heredita. 154
- Instituti & substituti concursus admittitur propter iuris communis repugnantiam. in l. si paterfa. nu. 1. ff. de hæ. insti. 110
- Institutus si fuit in testamento liber, quem testator credebatur seruum, cui hæreditas quæritur. ibi. n. 2.
- Institutus si fuit paterfa. qui erat filiusfa. cui acquiratur hereditas, & sic an sit idem in filiof. quod in seruo. ibi. nu. 3.
- Instituo pauperes Christi quos Titius eligit, valet talis institutio. in l. illa insti tutio. nu. 11. ff. de hæ. insti. 109. facta eo modo institutione electione pendente eligere debent conuenti. ibi. n. 10. eo.
- Institutus si habet cohæredem institutum sub conditione, an interim institutus pure sit hæres in solidum. in l. si quis ita scripserit. nu. 1. eod. tit. ibi.
- Instituti plures cum adiectione nominis distributui, quilibet vocatur in virilem. in l. si nu. 1. C. de impu. 23
- Institutus si dicat nolo adire, an dicatur hæres. in §. item extraneus. nu. 3. insti. de hæ. qual. & diff. 135
- Institutus sub conditione, vel ad diem an possit cogi adire, & restituere ante. in l. sed & si. nu. 3. ff. ad Treb. 135
- Item an possit adire sponte, & restituere. ibi. nu. 4.
- Institutus pure, & rogatus restituere sub conditione, quādo possit cogi adire & restituere. ibi. nu. 5.
- an talis possit adire sponte & restituere. ibi. nu. 6.
- Institutus in beneficio non administrat, nisi ponatur in quasi possessione administrationis. in l. legitimos. n. 4. ff. de leg. tut. 46

Index singularium materialiarum

- 4 Institutus ex re certa in casu quo hereditas pertinet ad eum, & si actiones ad eum transeunt potest cogi adire & restituere. in l. cogi. §. sed & similes. nu. 1. ff. ad Treb. 136
- 8 Institutus habet bonorum possessionem contrab. beneficio prateriti. in l. fin. nu. 4. C. de bo. pos. contratab. 9
- 4 Institutus an repellitur ab institutione propter graues inimicitias cum testatore ortas. in l. patre. nu. 1. ff. de adi. leg. 95
- 4 Institutus alternatiue sub duabus conditionibus contrarijs, & in diuersis portionibus, pro qua portione petet bonorum pos. in l. si ita scriptum. nu. 1. ff. de bo. pos. secundum tab. 169
- 3* Institutus quando adiuit hereditatem, & eam post repudiavit post restitutionem in integrum, substitutus vulgaris poterit adire de iure ciuili. in l. moribus. §. interdum. n. 2. ff. de vulg. & pupill. 120
- 3* Institutus, vel substituti in secundo gradu veniunt p. hæc verba, quisquis mihi hæres erit, vel quos mihi hæres institui. in l. q. liberis. §. hæc verba. nu. 7. 123
- 3* Instituti duo & inuicem substituti, an possint omittere iure substitutionis & excipere iure accrescendi. in l. Lucius. n. 22. ff. de vulg. & pupill. subst. 135
- 3 Institutus quando est venter, & filius datus cohæres, pro qua parte erit hæres filius. in l. cum quidam. §. suum hæredem. nu. 2. ff. de acquir. hæredi. 150
- 3 Institutus sub cõditione impossibili an possit adire hereditatem de iure ciuili vel petere bono. pos. de iure pratorio. in l. j. ff. de condi. insti. 136
- 4 Institutus si est vnus pure, & alius sub conditione, an institutus pure habeat totum. in l. plane. §. si coniunctim. nu. 2. ff. de leg. j. 10
- 3 Institutus si detradat testatore sciente, & nõ habente tempus ad prouidendum, pseruat libertas, & hereditas. l. neq. enim. §. cū miles. n. 3. ff. de testam. mi. 140
- 3 Institutus in fundo, & prohibitus plus petere non posse nullo alio hærede instituto, non est hæres. in l. quoties. §. si duo. nu. 1. ff. de hæredi. insti. 106
- 3 Institutus si repudiat vno iure, & vult venire alio: quando ei præferatur substitutus. in l. nec is. §. hæres. nu. 3. ff. de acquir. hære. 146
- 6 Institutus filium etiam ex modico non incidit in poenam. in l. quidam cum filium. nu. 14. ff. de verb. oblig. 50
- 2 Institor & exercitor possunt conueniri ex eorū cõtractibus. Item propones & quilibet eorum in solidum dicuntur duo rei in solidum: sed vnus tenetur principaliter, alter accessorie. in auth. hoc ita. nu. 12. C. de duo. reis stipu. 107
- 6 Institor societatis in qua sunt plures socij, qualiter acquirat. in l. si communis seruus. nu. 3. ff. de stipu. seruorum. 63
- 2 Institorem præponere videtur quis ex sola patientia. in l. si. nu. 1. ff. quod cum eo. fol. 97. & l. cuique. nu. 2. ff. de institor. 88
- 1 Instrumentum publicum dicitur cui soli creditur, sine alio adminiculo. in l. si quis. in repe. §. si initium. n. 5. ff. de eden. 24
- requisita ad essentia publici instrumenti quæ sint, statut cõsuetudini eorum. ibid. nu. 6.
- Instrumentum si fit inter non Christianos, fit inuocatio Dei ipsorum. ibid. n. 7.
- Instrumentum non vitatur si omitteretur inuocatio diuini nominis. ib.
- * Instrumento si apponantur anni Domini attenditur consuetudo loci. ib. n. 9.
- Instrumentum si reperitur confectum in protocollo de mense Ianuarij cū appositione annorum domini, & sic diuersa instrumeta cõrecta de mense Maij, Augusti, & Septembris, & postmodum alia instrumenta confecta de mense Ianuarij sine appositione annorum domini, instrumentum non valet, nec intelligitur de anno sequenti. nu. 11.
- Instrumento an sufficiat fuisse appositam diem per relationem ad aliquæ actū. ibid. nu. 17. 75
- Instrumentum si dicatur confectū die natiuitatis domini, vel die Paschatis, vel Veneris sancti, & non apponatur mensis, an valeat instrumentū. ib. n. 23. 76
- Instrumenti solennitas quæ debet esse communis omnibus instrumentis si reperitur scripta in cooperta libri, an dicatur communis ad omnia instrumenta in libro descripta. ibid. nu. 35.
- 6 Instrumentum non vitatur, si erratur in indictione, qua apposita nõ concordat cum annis domini, in l. si librarius. nu. 6. ff. de reg. iur. 238
- Si non apparet an sit erratū in annis domini, vel indictione, præsumitur erratum in indictione. ib. nu. 7.
- 7 Instrumentum fuisse scriptum manu alicuius probatur eius dicto, vel per cõparationem literarum. in l. in exercendis. n. 1. C. de fid. instru. 136
- Instrumento statuitur in dubio. ib. nu. 2.
- Instrumenti testes omnes si dicunt non fuisse presentes in instrumento, reprobant instrumentum. ibid. nu. 3.
- Instrumentū vacillare facit dictū vnius testis in instrumeto scripti. ib. n. 4. & 7.
- Instrumenti testes omnes si dicant se non fuisse presentes instrumento, nõ dicuntur singulares. ib. n. 5.
- Instrumentū reprobatur, si duo testes instrumentarij dicūt se non interfuisse instrumento. ibid. nu. 8.
- Instrumenti testes si dicunt se nõ recordari, an fuerint presentes statuitur instrumento. ibid. n. 10.
- Instrumentum redditur falsum si aliter sit factum, quàm scriptum. ib. nu. 12.
- Instrumentum subscribens quando possit illud reprobare. ib. n. 13.
- Instrumentum ut probetur, quot testes requirantur. ib. n. 14.
- 7 Instrumentum solutionis ita pertinet ad creditorem, sicut ad debitorem. in l. plures. nu. 1. C. de eod. tit. 137
- Instrumentum qui soluit potest petere a creditore, ut sibi satisfaciatur. ib. n. 5.
- 7 Instrumentum solempniter publicatum qñ aliquis produxit, nõ cogitur protocollo exhibere, nisi velit illud de falso redarguere. in l. cū quida. n. 2. C. eo. 139
- 7 Instrumentum quando negatur quis habeat probare. in l. j. n. 3. C. de iureiur. propter calum. dand. 90
- pro instrumento quando præsumatur. ibi. nu. 4.
- 4 Instrumentum si à principio producit non cancellatum, nec vitatum, & posita appareat vitatum non nocet. in l. vnica. nu. 2. ff. si tab. test. extra. 152
- 1 Instrumentum factum in territorio ex forma statuti, valet etiam extra territorium. in l. nec ei. §. eorum. n. 3. ff. de adop. 26
- 9 Quæ fides adhibetur publicis instrumentis quando in dubium reuocatur de eo. in §. sed & si. nu. 10. in auth. de instru. cau. 32
- Instrumentum productum de longiquis partibus si negatur, quàm fide faciat & qualiter succurratur producenti. ibi. nu. 12.
- Si contra instrumentum de longinquo confectū, quod producitur, negatur illum qui scripsit, fuit notarium, quid probet producens. ib. n. 13.
- 6 Instrumentum, in quo apparet, quod Titius fecit Sempronium præsentem, & stipulantem in causa donationis, usufructuarium omnium bonorum, valet, in l. stipulationum. §. stipulatio. nu. 3. ff. de ver. obli. 9
- 6 Instrumentum garantigiatum si continet vnum in obligatione, aliud in solutione, facultas soluendi durat, donec petatur executio, vel quasi cõtestetur lis super executione. in l. si quis stipulatus. nu. 4. ff. de solu. 86
- 5 Instrumentum factum à syndico constituto ab adunantia generali quæ potest legem condere habetur pro lege. l. actor. n. 9. ff. de re iudic. 106
- 7 Instrumentum quando possit exemplari extra iudicium de partium voluntate. in auth. si quis. nu. 5. C. de eden. 40
- Instrumentum exemplatum per tres, vel quatuor notarios asserentes se vidisse, & auscultasse instrumentum, & quando fidem faciat, ibi. nu. 7.
- 7 Instrumentum scriptum à notario, sed non publicatum coram testibus, nõ præsumitur instrumentum in l. si interrogatione. nu. 13. C. de vfu. 148
- 9 Instrumentū, dictio, tripliciter ponitur. in rub. in auth. de instru. caute. nu. 1. 30
- 6 Instrumentorum appellatione veniunt testes. in l. notionem. §. instrumentorum. nu. 1. ff. de ver. sig. 233
- 1 Instrumentorum nomine an veniant acta. in l. j. §. editiones. n. 2. ff. de eden. fo. 72. & l. in fraudem. §. neque. nu. 5. ff. de iur. fisci. 212
- 6 Instrumentum factum amico sub poena centum, si ludat, an dabit centum. in l. ex ea parte. §. mulier. nu. 1. ff. de verb. obli. 43
- 9 Instrumentum factum qualiter equus mortuus fuit, vel vulneratus, quando valet. in §. his quoque. nu. 11. in auth. vt lic. ma. & aux. 49
- 7 Instrumentum, quando faciat mentionem de alio instrumento, an tunc illud probet. in auth. si quis. nu. 11. C. de eden. 40
- 6 Instrumento venditionis rerum ecclesiæ dicitur, præcedentibus legitimis tractatibus & licentia Episcopi, non probat. ibi. n. 12. & l. si forte. n. 6. de castris pecul. 216
- 6 Instrumentum si continet quod Titius promisit Seio centum pro tali causa, cõputato omni alio instrumento, & tunc inducitur nouatio. in l. omnes res. n. 2. ff. de noua. 77
- 4 Instrumentum in quo dicitur, promisit dare centum, & illa cõtum posita sunt per notam importantē centum exequitur. in l. sed cum patrono. §. notis. n. 1. ff. de bo. posses. 152
- 8 Instrumentum licet non probet contra fiscum ex eo quod non fuit subscriptū per notarium deputatum, probat tamen contra officialem. in l. fisco. nu. 1. C. de conue. fisci. debitor. lib. x. 5
- 2 Instrumento si quis confitetur se habuisse mutuo centum, intelligitur de præfenti. in l. certi conditio. §. si numos. nu. 9. ff. si cer. per. 11
- 5 Instrumentum si continet, conduxit & precario rogauit, intelligitur rogare ne possideat. in l. si quis ante. nu. 3. ff. de acquir. pos. 79
- 7 Instrumentum, in quo quis confitetur se recepisse, quod non recepit, probat qñ ille promisit dare, cui est facta confessio. in l. si voluntate. num. 1. C. de do. pro. mis. 164
- 9 Instrumentum scriptum manu vnius notarij, & subscriptum, & signatum manu alterius, an valeat. in §. illud. nu. 2. in auth. de tabel. 22
- 1 Instrumentum de quo est facta mentio in libello, debet edi ante litem contestatam, nisi esset etiam penes reum. in l. si legatum. nu. 1. ff. de eden. 72
- 7 Ex instrumento venditionis, in quo continetur, quod Titius vendit fundum, sed non dicitur de pretio quod agi non possit. in l. si interrogatione. n. 10. C. de vfur. 148
- 7 Instrumentum venditionis repertum in pothocollis notarij sine precio nõ potest publicari. ibid. nu. 10.
- 5 Instrumetum fuisse factum in domo talis, non sufficit absque eo quod dicatur in tali sala, seu camera, & qñ actus, qui geritur pōr vniformiter geri in tota domo. in l. de pupillo. §. qui nunciat. n. 2. ff. de ope. no. nuncia. 11
- 3 Instrumentum probatur scriptum manu alicuius, vel eius dicto, si viuut per cõparationem. in l. j. §. si quis neget. n. 7. ff. quemadmod. testa. ape. 161
- 3 Instrumentū falsum redarguere volens circa diem, & consule pōr petere, vt edatur cum die & consule, in l. 2. §. diem. n. 4. ff. de eod. tit. 162
- 8 Instrumentum in quo notarius posuit. x. pro decē, & c. pro centum an probet. in auth. quod sine. nu. 1. C. de testa. 17
- 5 Instrumentum non probat traditionem possessionis, nisi fiat in cõspectu fundi. in l. prædia. nu. 1. ff. de acquir. pos. 88
- Instrumentū in quo dicitur, qñ præciū ei dedit, & numerauit, non redarguitur de falso, licet testes qui interfuerunt instrumento, dicāt qñ nulla numeratio interuenit, quia illa verba verificantur ex actu ficto. ibid. n. 3.
- 8 Instrumentum narrans solennitatem interuenisse non probat, quod interuenierit, nisi potuerit adhibere eodem loco, & tēpore confectū instrumeti. in l. j. nu. 2. C. de fide instru. lib. x. 6
- 7 Instrumenta subrahenti non prodest habere ipsum cācellatū. in l. si de posses. sione. n. 1. C. de proba. 129
- Instrumentū qui probat subtraxisse, facit contra ipsum plenā fidē. ib. n. 2. & 4.
- Instrumentum qui habet cancellatum quando præsumatur liberatus. ibid. n. 3.
- Instrumentū furto subtrahit an sufficiat probare ad probationē seruitutis. ib. n. 4.
- 3* Instrumentū qui scripsit illud impugnare potest, & quomodo, & qualiter habeat deponere, in l. 1. §. si quis neget. nu. 11. ff. quemadmod. testa. aper. 161
- 4* Instrumentum quod debet executioni mandari intelligitur de ritefacto. in l. non putauit. §. non quæ vis. ff. de bo. poss. cont. tab. 155
- 9* Instrumentum publicum quando habeat vicem duorum testium. in §. sed cū aliquis. nu. 1. insti. de test. 71
- 6* Instrumentum per verba obscura, & non intelligibilia nõ valet. in l. quicquid astringendū. nu. 1. ff. de verb. oblig. 36
- 6* Instrumentum fauore fisci potest probari per testes cõmunes, in l. ex quibusdam. §. diuus Adrianus. n. 4. ff. de iur. fisci. 209
- 8* Instrumentum quittance, & remissionis debet remanere penes debitorem. in l. 1.

In omnes Barto. Lecturas.

- in l. instrumenta. nu. 2. C. de fideicom. 42
- 1 instrumentum commune debet edi cum die, & consule in l. 1. §. editiones. num. 72
4. ff. de eden. 71
- instrumentum commune, quod dicatur. ibid.
- instrumentum ptoprium editur cum die, & consule. ibi. nu. 5.
- 7 instrumentum depositi habet executionem paratam de iure comuni, sicut res iudicata. in l. si quis. nu. 3. C. de po. 151
- 1 instrumentum, quando est contentio super aliquo contractu conventionali, sit secundum consuetudinem, & omnia consueti sunt apponenda. in l. de die. nu. 5. ff. qui satis. cog. 62
- 1 instrumentum debiti si reperitur cancellatum tam penes creditorem quam debitorum, quando ex hoc presumat liberatio, in l. ij. §. sed et. nu. 4. ff. de pac. 79
- instrumentum in quo duo erant obligati, si detur alteri, ille videtur liberatus, & donata actio contra alium. ibi. nu. 5.
- instrumentum quod mihi debitori tradisti, si tibi reddidi, videor in pristina obligationem me reponere. ibi. nu. 6.
- instrumenta plura si sit de vna re, & vnum sint redditum, videtur facta liberatio debiti. ibi. nu. 7.
- 2 instrumentum continens plura capitula, si producitur possum acceptare, quæ faciunt pro me, & refutare quæ faciunt contra me. in l. publica Menia. §. Titius. nu. 4. de pos. 98
- 8 instrumentum licet de pignore non sit confectum, nihilominus creditor habet plenum ius. in l. si vxor. nu. 1. C. de pig. 99
- 3 instrumentum aliquod exemplans, & apponens ibi suum signum, tale exemplum plene probat contra exemplantem. in l. ij. §. si dubitetur. numer. 5. ff. quemad. testa. ape. 161
- 1 instrumentum qui habuit, & amisit, non potest a notario petere, ut iterum sibi det, nisi causa cognita. in l. si quis. §. nec iterum. num. 1. ff. de eden. 77
- instrumentum amissi renouatio debet fieri de præcepto iudicis. ibi. nu. 2.
- instrumentum antiquum, vel destructum renouatur de præcepto iudicis. ibi. nu. 3.
- instrumentum datum per notarium parti minus perfectum, pars potest petere, ut iterum sibi detur. ibi. nu. 6.
- 1 instrumentum si reperitur in libro notarij cum die, & consule, & relictis aliquibus chartis non scriptis reperitur aliud instrumentum sine die, & consule, tunc dies appositus in primo instrumento, non intelligitur repetitus in sequenti. in l. si quis. §. si initium. num. 6. & in repe. nu. 18. ff. de eden. 73
- idem si incipit ponere annos domini, & dimisit spatium. ibi. & in rep. nu. 19.
- 2 instrumentum publicum potest scribi in tabulis de ligno, & in chartis de papyro. in l. in commodato. §. sicut. nu. 7. ff. commo. 78
- 4 instrumentum si impugnem, an & quando possum ex eo fundare intentionem meam. in l. post legatum. nu. 6. & 9. ff. de his quib. ut indig. 104
- 2 instrumentum ut fiat, de eo quod conuentum est, quo possit agi. in l. dedi tibi. nu. 7. de cond. cau. da. 37
- 5 instrumentum solutionis producere sufficit, licet non dicatur, ad defensionem. in l. ij. nu. 5. ff. de excep. 152
- 9* instrumentum an debeat edi cum die, & consule. in §. si quis aliud. nu. 6. insti. de iuril. stipul. 91
- * instrumentum quando non possit reprobari per testes. ibi. nu. 7.
- * instrumentum qualiter possit probari & quot testes requirantur. ibi. nu. 8.
- 9* instrumentum fides adhibetur, donec probetur contrarium per aduersarium. in l. de lit. oblig. nu. 10. 92
- 6* instrumenti cessionis quando fieri debeat copia ante litem contestatam, in l. si duo rei. nu. 3. ff. de solut. 90
- 7* instrumenti originalis amissio iuramento probatur. in auth. si quis in aliquo. nu. 20. C. de eden. 40
- 3 instrumentum in prothocollo si reperitur imperfectum, vel appareat, quod notarius nolebat plus scribere, non facit fidem in l. si quis cum testamentum. nu. me. 3. ff. de testa. 88
- 2 instrumentum factum inter duos, facit semiplenam probationem pro tertio ibi nominato. in l. admonendi. nu. 32. ff. de iureiur. 31
- instrumenti inticulatio facta in margine in imbreuiaturis notarij, quam fide faciat. ibi. nu. 33.
- instrumentum carens indictione, vel nomine Papæ, quam fidem faciat. ibi. nu. 34.
- instrumento creditur propter loci distantiam, cui alias non creditur. ibi. nu. 42.
- 3 instrumentum, quod æquiualeat duobus testibus, quomodo intelligatur, in l. heredes. num. 4. ff. de test. 86
- 5 instrumentum guarantigiæ habet vim sententiæ. in l. cum vnus. nu. 11. ff. de bo. auth. iud. pos. 126
- 9 instrumentum si est perditum, potest peti quod iterum reficiatur, si alia prolatio in scriptis non habetur, in auth. de hæ. & falc. nu. 19. 2
- 4 instrumentum treuga probat guerram præcessisse. in l. legata. nu. 3. ff. de adi. leg. 95
- 1 instrumentum antiquum quando petitur ut renouetur, vel expletur, vel quod amissum reficiatur, debet dari citari, quæ ex eo ladi potest. in l. adoptio. numero 3. ff. de adopt. 29
- 3 instrumentum in quo notarius apposuit suum signum, & apocha mercatorum non subscripta, licet sigillata. in l. ad testium. §. si quis ex testibus. nu. 1. ff. de testa. 87
- 4 instrumentum licet viciet indictio omnia, tamen indictio apposta corrupte non viciat. in l. si nominatum. num. 1. ff. de condit. & demonst. 114
- 4 instrumentum pro se scribere licet quis prohibetur, tamen contra se non. in l. non putant. §. si quis sua manu. nu. 1. ff. de bono. pos. contratab. 155
- 2 instrumentum reprobandi modus quando pecunia fuit data, sed postea restituta, in l. singularia. num. 25. si cer. pet. 14
- 4 instrumentum fundi fundo instructo legato, quomodo petatur. in l. si cui fundum. num. 5. ff. de fun. instru. 75
- 4 instrumentum continens interesse, vel aliquid incertum, exequitur virtute statuti, ac si contineret incertum in l. ij. nu. 17. de leg. 2. 27
- 7* instrumenti amissio poterit probari per instrumenta, in l. apud eos. num. 1. C. de fide instrum. 136
- 6 instrumentum cancellatum & inane, probat debitum præcessisse, in l. qui tabulas. num. 5. ff. de furt. 114
- 4 instrumentum aliquod, respicientia de proximo dicuntur in instrumento. in l. cum de lanionis. §. a finam. nu. 1. ff. de fun. instru. 77
- 1 instrumentum non liquidum quomodo exequatur, stante statuto, quod instrumenta exequantur. in l. i. nu. 8. ff. de eden. 71
- 1 instrumentum, quod redditur a notario parti non dicitur originale: sed originale dicitur, quia remanet notario. in l. si quis. §. prætor ait. nu. 2. ff. de eden. 77
- 9 instrumentum debiti si reperitur cancellatum, quando probet debitum præcessisse, & solutum, in l. fullo qui ancillam. §. qui tabulas. nu. 1. ff. de fur. 122
- 7 instrumentum si est falsum pro parte, an sit falsum in totum in l. si ex falsis. nu. me. 12. C. de transac. 61
- 2 instrumentum mutui in quo notarius dicit, dedit, & mutuauit non probat falsum, licet testes deponant, quod tempore contractus non interuenit pecunia: secus si diceret dedit, & numerauit, in l. singularia. nu. 22. ff. si cer. pet. 14
- 8 instrumentum carens solennitate debita, non caret suspitione falsitatis. in l. nul. li. nu. 2. C. de nume. lib. x. 56
- 7 instrumentum falsum, vel testes producens, punitur de falso, si eis vitur. in l. i. nu. 2. C. de fid. instru. 135
- 6 instrumentum delens animo lucrandi sibi vel alteri, tenetur furti, si animo iniuriandi, & nocendi creditori, tenetur damni iniuriæ. in l. qui tabulas. §. sed si quis. nu. 1. ff. de furt. 114
- 9 instrumentum publicum probat, & quando fienda sit comparatio. §. sed & si. nu. 6. in auth. de instru. cau. 32
- 9 instrumentum faciens mentionem alterius instrumenti, quam fidem faciat. in §. & hoc in super. nu. 1. & 5. in auth. vt spon. lar. 50
- 1 instrumento venditionis tradito per emptorem venditori, in quo erat constitutus, non videtur res tradita, sed ius in instrumento contentum. in l. ab emptione. nu. 8. ff. de pact. 92
- 8 instrumenta rei legata remanere debent penes heredem. in l. instrumenta. nu. 1. C. de fideicom. 42
- 7 instrumentorum amissio si probetur, quam probationem facit. in l. sicut iniquum. nu. 1. C. de fid. instru. 135
- 7 instrumentum in scriptis confectum si quis confitetur se recepisse pecuniam, poterit opponere exceptionem non pecuniam, si l. si ex cautione. n. 3. C. de non pec. 143
- 8 instrumentum pars non potest cogi iterum facere, si de contractu apparet prothocollum. in l. 2. n. 1. C. de discussio. lib. x. 15
- 7 instrumenta communia debent esse apud digniores. in l. procurator. n. 1. C. de ede. 39
- instrumenta an ab eo auferantur si dignior sit effectus vilior. ibi. nu. 4.
- 8 instrumenta quid continere debeant. in l. generali. nu. 8. C. de tab. lib. x. 26
- 7 instrumenta si sunt relicta in manu iudicis, an dicatur renunciatum liti. in l. postquam. nu. 9. C. de pac. 42
- 1 instrumenta confecta a notario vili, quam fidem faciant, in l. si quis. §. cogentur, nu. 1. ff. de eden. 73
- instrumentum continens rasuras, & cancellaciones licet reddatur suspectum, tamen ex subscriptione scribentis corroboratur. ibi.
- 6 instrumento deletum in quo erat debitum conditionale, an agatur ad totum, an fiet executio statim, in l. quidam tabularium. num. 1. ff. de fur. 114
- 7 instrumenta confecta a notario extra territorium faciunt ubicunque fidem. in l. 1. nu. 35. C. de sum. Trini. 5
- 3 instrumenta causæ habens admittitur cum cautione rati. in l. vulgo. nu. 4. ff. de admitt. tut. & cur. 13
- 8 instrumenta duo si reperiantur eodem die confecta vnu pro fisco, aliud pro priuato, presumitur præcessisse instrumentum priuati. in l. 1. nu. 8. C. de iure fisci. lib. x. 12
- 8 instrumentum pars cogitur iterum, si prothocollum non apparet, in l. 2. nu. 2. C. de discussio. lib. x. 15
- 5 instrumenta guarantigiata si ex forma statui habent executionem, possunt per quæcunque iudicis executioni mandari. in l. a diuo Pio. §. sententia. n. 8. ff. de re iud. 111
- 3 instrumenta producta de verbo ad verbum si inferantur in actis, tunc faciunt fidem perpetuo. in l. chyrographus. nu. 2. ff. de admini. tuto. & cura. 58
- instrumentum si est perditum, vel non reperitur extensum in imbreuiatura notarij, an possant cogere debitorem ad nouam promissionem. ibi. nu. 5.
- in instrumentis sunt apponenda consueti. in l. i. nu. 6. ff. de iur. iur. 3
- 8 instrumenta confessionum requirunt diem, & consulem, secus si sit priuata scriptura. in l. 1. nu. 3. C. de apoc. pub. lib. x. 13
- 9 instrumenta debent scribi clari, & aperti literis, & an per signa. in auth. de test. imper. nu. 2. 45
- 6 instrumenti tenor, ut probet, debet probari per personas instructas, puta per notarium iudicem, vel iuristas. in l. ex quibusdam. §. diuus. nu. 4. ff. de iure fisci. fol. 90. & l. sicut. nu. 2. C. de fide instru. 135
- instrumentum fauore fisci potest probari per testes communes. ibi.
- instrumenta fundi non possunt pignori ex conventionione. in l. ex executores. numero 2. C. quæ res pig. obli. pos. 101
- 9 instrumenta antiqua consumpta, quis petere non potest quod renouetur, nisi sint adeo consumpta quod legi non possunt. in auth. de hæ. & falc. num. 172
- 7 instrumento quando possit per partes contradici. in l. 1. in 2. lect. nu. 4. & 15. C. plus va. quod agi. 139
- 5 instrumenta alicuius notarij, si sunt deposita apud aliquem contra illum potest agi, ut exhibeat, & inde instrumenta extrahantur. in l. cum habet. §. si tabula. nu. 1. ff. de tab. exhi. 133
- 7 instrumenti amissio & sic casus probatur iuramento in l. cum quidam. in 2. lec. nu. 4. C. de fide instru. 139
- 8 instrumenta quæ celebrantur per concilium ciuitatis, debent dicere conuocato concilio ad sonum campanæ, &c. in quo fuerunt omnes vel maior pars. in l. ij. nu. 4. de præd. decurio. lib. x. 19
- in instrumento venditionis factæ a procuratore. si dicatur, quod pecuniam in veritate recepit, quam confessus fuit se in talem causam conuertisse, nec per hoc apparet in illam causam esse versam, an sufficiat ad translationem domini. in l. a diuo Pio. §. sed si emptor. nu. 7. ff. de re iud. 112
- instrumenta confecta ab eo qui diu se gessit pro tabellione, an valeant. in l. Barbarius. nu. 5. & in repe. nu. 8. ff. de offi. prætor. 32
- instrumenta possunt confici in prima, & in tertia persona. in auth. vt præpo. no.

Index singularium materiarum

- no. impe. nu. 10. 23
instrumentum potest confici per verba presentis vel preteriti temporis. nu. 11.
9 instrumentis consueta apponi si non apponantur, instrumentum vitiatur. in auth.
vt prapo. no. impe. nu. 12. 23
anni domini poni debent in instrumentis. ibi. nu. 13.
8 instrumenta confecta ab aduocato tehet, licet tabellionatus officium exercere
non deberet. in l. vniuersos. nu. 3. C. de decurio lib. x. 16
2 instrumenta adminicula probatur per instrumenta. in l. testium. §. item diuus.
nu. 2. ff. de testib. 145
6 instrumenta falso producents potest vsque ad sententiam de errore suo docere.
in l. diuus. nu. 1. ff. de falsis. 171
instrumentum falsum producens, vel falsas attestaciones, si abstinet ab vsu, excu-
satur, nisi procurauerit fieri falsum, vel testes dicere falsum. ibi. nu. 3.
2 instrumenta duo habens facta diuersis temporibus de eodē, ex vtroque dicitur
possidere. in l. singularia. nu. 12. ff. si cer. pet. 13
9 instrumenta dotalia de iure nō requiruntur, vt filij legitimetur per subsequēs
matrimonium. in §. tribus. nu. 11. in auth. quib. mo. na. effi. sui. 37
7 instrumenti comparatio ad quod instrumentum fiat. in auth. sed nouo iure. nu.
3. C. si cer. pet. 117
7 instrumenta, confessionata possunt exequi etiam in personam in diebus feria-
tis ob necessitatem hominum. in l. omne. nu. 2. C. de fer. 99
4 instrumentum si quis in iudicio producit, an possit illud dicere inualidum siue
nullum. in l. post legatum. nu. 2. ff. de his qui. vt indig. 103
instrumentum producents ignorater potest postea illud dicere falsum. ibi. n. 3.
9 si negatur illum notarium esse, qui confecit instrumentū, q. de lōginoquo produ-
citur, quis probabit. in §. alienationis. n. 4. in auth. de nō alie. aut permut. 11
7 instrumenti amissio per iuramentum probabitur. in l. emancipatione. num. 1. C.
de fid. instr. 136
7 instrumenti contrarietas quando tollat probationem eius, & quibus stetur. in
l. scriptura. nu. 1. & 5. C. eo. ibid.
7 instrumenta qui non edit fisco in criminalibus, non præsuntur illa subtraxisse
in criminalibus. in l. 2. nu. 9. C. de eden. 36
6 instrumenta, & acta quando contra fiscum edatur. in l. in fraudem. §. neque in-
strumenta. nu. 1. ff. de iure fisc. 212
7 ex duobus instrumentis scriptis in vna charta, primo scriptum præsuntur pri-
mo celebratum. in l. consili. C. nu. 18. de no. co. fa. 3
2 instrumenta de nouo reperta possunt produci post conclusum in causa, etiam
preemptorio emanato. in l. admonendi. nu. 1. ff. de iureiur. 30
instrumenta de nouo nō reperta non produciuntur vsq; ad cōclusionē causae. n. 3.
instrumenta fuisse de nouo reperta probatur per iuramentum. ibi. nu. 4.
8 instrumento obligato videntur obligata ea, de quibus in instrumento fit men-
tio. in l. cum constet. nu. 1. C. quæ res pig. obli. pos. 101
4 instrumento producto quando quis possit partem acceptare, & partem non, in
l. Aurelius. §. idem quæ sit. nu. 1. ff. de lib. leg. 93
8 instrumentum aliquo qui dicit se non vsurum, ex hoc arguitur instrumentū fal-
sum. in l. si falsos. n. 2. C. de fal. 122. & in l. si aduersarius. nu. 1. C. de fide. instr. 135
7* instrumentorum productioni renunciatur. in d. l. si aduersarius. num. 2. C. eod. 135
2 quid est dicere in instrumento, promisit dare liberam possessionem. in l. si quis
fundum. nu. 1. ff. de act. empt. 120
8 instrumentorum productio an possit recipi à tabellione iudice absente. in l. 2.
nu. 6. C. de iure fisc. lib. x. 3
5* instrumenta possunt produci ipsi notario. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 19. ff. de
dam. infect. 30
9* instrumenta confecta à notario qui dicit quod se pro notario gessit, & publi-
cum officium exercuit, an valeant. in §. alienationis. n. 3. in auth. de non alien.
aut permut. reb. eccl. 11
6 instrumenta guarentigiata exequuntur etiā si continent incertam quāritatem,
declarat tamen prius quantitatem. in l. 1. nu. 3. ff. iud. sol. 99
9 instrumenta confecta à tabellione per alium tabellionem delegata, an valeat.
in §. vt tamen. nu. 1. in auth. de rabel. 22
instrumenta tabellionis priuati officio an valeant. ibi. nu. 2.
9 instrumento vnus quando credatur. in §. si vero. nu. 3. in auth. de testi. 40
3 instrumenta confecta à notario suo an valeant. in l. Lucius. nu. 1. ff. testa. mil. 14
9 instrumenta post didicta testificata produci possunt, & ibi quod vsque ad cau-
sæ conclusionem, in §. quoniam vero. nu. 3. & 32. in auth. de testi. 39
8 instrumenta quāritationum debent causam continere, quādo fiunt ab his, qui do-
nare non possunt. in l. 1. nu. 2. C. de apo. pub. lib. x. 13
5 insultus dicitur cum armis, licet quis arma nō exercuerit. in l. diem est. §. armis,
nu. 1. ff. de vi & vi arma. 138
6 insultum si decem homines faciunt contra decem homines, dicuntur plures in
sultus. in l. prator ait. §. si ad plures. nu. 4. ff. de sepul. vio. 134
6 insultus ad domum videtur fieri, etiam ad domum conductam, in l. qui domum,
nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 156
2 insultans & vulnerans punitur tantum de vulnere. in l. illud. §. si idem. nu. 1. ff. ad
leg. Aquil. 190
6 insultus, id est in alium saltus. in l. respiciendum. §. delinquent. nu. 1. ff. de pen. 19
6 insultans aliquem in platea, & insequens extra plateam, & ibi eum percutiens,
punitur de percussione extra plateam. in l. quod ait lex. §. quod ait lex. nu. 4.
ff. ad leg. Iul. de adul. 160
8 insult. & aggredi idē sunt. in l. 1. §. cū arietes. nu. 3. ff. si quadru. paupe. ff. dica. 189
1 insultatus quando teneatur fugere, & se non defendere. in l. vt vim. num. 10. ff.
de insti. & iur. 7
1 insultum facit, qui se de loco ad locum contra aliquem promouet. in l. 1. §. cum
aries. nu. 1. ff. si quadru. paupe. ff. dici. 89
2* intellectus verus secundum Bar. ad legem, cum fundus. §. seruum tuum. ff. si cer.
pet. ibi. nu. 5. 18
3* intellectus ad l. si duobus. §. si prius. de cont. tab. i. l. si filius. nu. 2. ff. de lib. & pte. 89
3* intellectus ad l. si deportati. in prin. ff. de leg. 3. in l. si seruus eius. nu. 1. ff. de ac-
qui. hared. 154
4* intellectus ad l. si adiciatur. ff. pro socio. in l. quæritum §. si quis fundum. nu. 6.
ff. de fund. instr. 76
* intellectus ad l. si cum fundum. ff. de verb. sig. ib. nu. 7.
4* intellectus ad gl. in l. 3. §. si quis ita. ff. de adi. leg. in l. Mutiana cautionis. nu. 2.
ff. de cond. & dem. 109
5* intellectus ad l. 2. ff. quod falso tut. auth. in l. non solum. §. morte. n. 43. ff. de ope.
no. nun. 16
5* intellectus legis à quo fundus. in l. si prius. ff. de ope no. nun. nu. 5. 18
5* intellectus ad textum legis, quæro. §. inter locatorem. ff. locati, quod vbi fuit
conuentum vt non expellatur, ideo biennium expectatur. in l. licitatio. §. nō
dum solutis. nu. 1. ff. de publ. 48
* intellectus l. nec emptio. ff. de contrahenda emptione. in l. Cotem ferro. §. qui
maximos fructus. nu. 4. ff. de vectig. 49
5* intellectus gl. in l. admonendi. ff. de iureiur. quæ dicit quod scriptura priuata fa-
cit semiplenam probationem, intelligitur de scriptura tertij, & etiam de cō-
paratione respectu scripturæ priuatae eius contra quem produciuntur. in l. nu-
da ratio. nu. 8. ff. de dona. 61
5* intellectus ad l. 1. §. si vir. ff. de acq. pos. in l. si is q. pro emptore. n. 27. ff. de vsuc. 95
5* intellectus gl. ad §. actiones. in l. tam eadem. ff. de excep. rei iud. quod fuerit pe-
titio generalis & prosecutio specialis est verus. ibi. nu. 1. & 3. 136
9* intellectus ad textum in l. scripturas. C. qui potiores. in pign. habeantur. in §.
si quis igitur. nu. 2. in auth. de instr. cau. 31
* intellectus ad legem, comparaciones. C. de fide instr. ib. nu. 6.
9* intellectus ad textum in §. quia vero. in auth. de iud. an loquatur in actore reo.
ibi. nu. 3. 35
6* intellectus l. cum ex causa. ff. de ver. obl. in l. 4. §. Gato. nu. 25. ff. eo. 8
6* intellectus ad l. Creditor. §. duobus. ff. mand. in l. eandem. nu. 8. ff. de duob. re. 56
6* intellectus l. antepen. C. de dona. int. vir. & vxor. in l. sub conditione. nu. 4. ff. de
solut. 81
6 intellectus ad l. si vero. §. si ff. sol. mat. in l. si quis stipulatus. nu. 6. ff. de solut. 86
7 intellectus & practica legis primæ. C. de iur. & fact. ign. in d. l. 1. nu. 8. 28
7 intellectus legis, sub pretextu. in ver. error autem. C. de transac. ibi. nu. 8. 57
4 intellectus ad legem si sunt plures, ille dicitur bonus, qui per alias rationes,
vel leges probatur. in l. in ambiguo. nu. 2. ff. de reb. dub. 97
5* intentans actionem descendente ex delicto, tenetur exprimere diem & lo-
cum. in l. & an eodem. §. actiones. nu. 9. ff. de excep. rei iud. 156
1 intentio & oratio differunt, quia intentio ad actorem, oratio ad reū refertur.
in l. si quis intentione. nu. 1. ff. de iudi. 156
5 interdictum vti possi, competit possidenti tantum ciuilitur vel naturaliter. in l.
1. nu. 1. ff. vti. possi. 139
interdictum vti possidetis habet locum pro qualibet re corporali immobili.
ibi. nu. 2.
5 interdictum vti possidetis vtile competit pro seruitutibus habentibus causam
continuum, & pro habentibus causam discontinuum cōpetit interdictū de
iti. actuque pri. ibi. n. 4. & l. 1. §. hoc interdictū. nu. 1. ff. de itin. actuque pri. 143
interdictum vti possidetis vtile competit pro quasi possessione iurisdictionis.
ibi. nu. 5.
interdictum vti possidetis an habeat locum pro præstationibus personalibus.
ibi. nu. 8.
interdictum vti possidetis non habet locum pro cloaca. ibi. nu. 91.
interdictum vti possidetis datur ne turbet, & ad interesse. ibi. nu. 10.
5* interdictum hoc datur perpetuo in eo quod peruenit ad turbantem. ibi. nu. 11.
item ne quis turbetur, sed ad interesse turbationis præteritæ non potest agi ni-
nisi intra annum. ibid.
* interdictum vti possidetis, si proponitur pro quasi possessione alicuius iuris
corporalis, quis effectus erit. in l. in summa. nu. 3. ff. vti poss. 142
5 interdictum ne vis fiat ei, & edictum quemadmodum testamenta aperiantur,
quomodo differant. in l. 1. nu. 1. ff. de tab. exhib. 132
5 interdictum de Saluiano interdicto, & hypothecaria quomodo differant. in l. 1.
nu. 3. ff. de Saluiano interdicto. 150
5 interdictum quod vi aut clam, an competat successor in rem. in l. is qui in pu-
teum. §. si postea. nu. 1. ff. quod vi aut clam. 148
5 interdictum quod vi aut clam, competit possidenti, vel detinenti, vel habenti
facultatem detinendi, vel possidendi. in d. l. si is qui. §. si prædium. num. 1. 148
1 interdictum non habet locum pro filio, quando à nemine detinetur. in l. 1. §. per
hanc. nu. 3. ff. de rei vend. 169
5 interdictum de aqua quotidiana non habet causam proprietatis. in l. 1. §. sed &
si. nu. 1. ff. de aqua quot. 145
in interdicto prædicto requiritur quod sit vsus iure seruitutis, & quod credat
se esse vsum iure seruitutis. ibi. nu. 2.
5 interdicta quæ cōpetit, p iure personali. in d. l. 1. §. illud quæritur. n. 1. eo. ti. 145
5* interdictum de itinere actuque priuato vtile competit pro seruitute Urbana
habere causam discontinuā, in l. 1. §. hoc interdictū. n. 1. ff. de itin. act. pri. 142
* interdictum prædictum quod non habet locum pro seruitute rustica, nec pro
aquæ ductu. ibi. nu. 2.
* interdictum vti possidetis, quod datur pro seruitute Urbana habente causam
continuum, ibi. nu. 1. & 2.
interdictum de itinere actuque priuato, datur domino, & etiam ei qui præca-
rio rogauit fundum, non tamen rogauit viam. in l. 1. §. si tibi fundum. nu. 3. ff.
de iti. actuque priua. 144
6 interdictum de tabulis exhibendis in quo testamento imperfecto habeat lo-
cum, in l. si quis legatum. nu. 1. ff. de fal. 167
7 interdictum vnde vi, licet loquatur in ædibus, tamen habet etiam locum in
fundo. in l. curatores. nu. 4. C. de neg. gest. 74
4 interdictum fraudatorium quid sit, in l. si postulante. nu. 2. ff. ad Treb. 144
5 interdictum quod vi aut clam, quando possit agi pro opere facto in arbore, &
quando hoc edicto. in l. 1. §. hoc edictum. nu. 3. ff. de ope. no. nun. 7
5 interdicto recuperandæ agens pro iuribus incorporalibus, non habet neces-
se probare se fuisse in possessione non vi, nō clam, nec præcario. in l. 1. §. hoc
interdicto. nu. 13. ff. de itin. actuque priua. 144
6 interdictum vti possidetis competit illi, qui turbatur in iuribus, & iurisdic-
tionibus

- nibus suis in l. iniuriarum. §. si quis. nu. 3. ff. de iniuriis. fol. 130. & l. sepulchri. nu. 3. ff. de sepul. violato. 134
- 3* interdictum fraudatorium competit, quando res aliena fuit vendita. in l. si mi-
 nori. nu. 6. C. de iure fisc. lib. x. 3
- 6 interdictum non dicitur prodigo ex sola sententia lata super prodigalitate. in
 l. is cui bonis. n. 2. ff. de verb. oblig. 10
- interdictum non dicitur prodigo ex praconio facto de mandato iudicis, quod
 nullus cum tali contrahat per dilationem curatoris. ibid. nu. 3.
- 6 interdictum fraudatorium, an sit speciale interdictum, & non accipitur pro in-
 terdicto, de his quæ in fraud. cred. in l. pupilli. nu. 4. ff. de fol. 91
- 6* interdictum fraudatorium de quo in l. si postulante. ff. ad Trebel. accipitur pro
 interdicto de his, quæ in fraudem cred. ibid.
- 5 in interdicto uti possidetis, quis cõdemnatur ne turbet, & potest cogi cauere.
 in d. l. si duos §. in hoc interdicto. nu. 1. ff. uti possid. 142
- 6 interdictum de tabulis exhibendis est præparatorium interdicto, quorũ bono-
 rum. in l. qui tabulas. §. sed si quis. nu. 3. ff. de fur. 114
- 3* interdictum id est inter duos dictum in l. 1. nu. 1. ff. de op. no. nunc. 2
- 7* interdictum quod datur in casu §. de his autem, legis, hoc amplius. ff. de dam.
 infec. est interdictum ne vis fiat in dicto §. de his autem. nu. 2. ff. de d. inf. 2. 6
- 3* interdicto de publicanis qui egit, an possit agere alio i eo quod plus est. in l. j.
 §. unde queritur. nu. 2. ff. de public. 46
- 5 interdictum uti possidetis, prout datur ad interesse, non datur non possideti.
 in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. nu. 6. ff. de acquir. posses. 79
- in interdicto uti possidetis, requiritur quod possideat tempore litis cõtest. ib.
 interdictum uti possidetis quod habet admissus contra ingressum est recupe-
 randæ possessionis. ibid. n. 7.
- interdictum an habeat locum contra ingressum suspicans se posse repelli, ex
 quo amittit possessionem. ibi. nu. 1.
- 5 interdictum uti possidetis, datur cõtra turbantem solum, licet non contendat se
 possidere. in l. j. §. restituendæ. nu. 1. ff. uti possid. 140
- 5 interdictum hoc habet locum, si factor ex domo tua exit in via. in l. j. §. idem ait.
 nu. 1. ff. ne quid in lo pub. 134
- 5 in interdicto uti possidetis causa admittuntur positiones, articuli & probatio-
 nes de dominio. in l. si de eo. §. si seruum. n. 1. ff. de acquir. poss. 88
- 8 interdictum unde vi, non habet locum cõtra occupantem possessionem rei alie-
 næ vacantem in l. si. nu. 4. C. unde vi. 94
- nec interdictum quod vi aut clam. ibi. nu. 5.
- 5 interdictum quorum bonorum, est adipiscendæ. in l. j. nu. 5. ff. quor. bono. 131
- * interdictum quorum bonorum, in quo differt à petitione hæreditatis. ibi. n. 4.
- 5 interdictum an mihi competat, si habeo aliquem obligatum ad mihi dandum
 vnum par caponum. in l. si. nu. 1. eo. tit. eod.
- 5 interdictum quorum legato, hæt locum in donatione cã mortis, quã possessio
 non fuit tradita per defunctum. in l. j. §. si quis. nu. 1. ff. quorum lega. 132
- 8* interdicti unde vi natura, causa, & effectus per omnes numeros declaratur, in
 l. j. C. unde vi. 90
- 5 interdictum de glande legen. competit etiam pro fructibus, qui vna die corrũ-
 puntur. in l. vna. nu. 4. ff. de glan. legen. 150
- 5 interdictum ne vis fiat non est retinendæ, nec adipiscendæ, nec recuperandæ
 possessionis in l. 1. nu. 2. ff. ne vis fiat ei. 132
- * interdictum prædictum ex parte conuenti potest esse pœnale. in d. l. 1. §. hanc
 actionem. nume. 1.
- 5* interdictum ne quid in loco publico, quod non competit, nisi quando aliquis
 coepit ædificare, ita quod habeat instar operis. in l. 2. §. hoc interdictum.
 ff. ne quid in loco publ. 134
- * interdictum ne quid in loco publico est populare, licet quilibet possit agere
 pro interesse suo. in d. l. & §. interdictum hoc. nu. 1.
- 5 interdictum de Saluiano interdicto non est in re scriptum. in l. 1. n. 1. ff. de Sal. int. 150
- * interdictum prædictum directum non datur contra possessorem sed vale ibi.
 interdictum prædictum datur locatori prædij Urbani, & et cuilibet creditori. ibi. n. 2.
- 5 interdictum de noui operis nunciatione quãdo competat domino. in l. si præ-
 curator. nu. 2. ff. de no. ope. nunc. 21
- 5 interdictum ne quid in loco sacro fiat, datur etiam, vt tollatur quod factum est.
 in l. 1. nu. 1. ff. ne quid in lo. sac. fiat. 133
- interdicto hoc potest agere quilibet de populo. ibi. nu. 3.
- 5 in interdicto quod vi aut clam, quis etiam sine mandato agit. in l. 1. §. nuncia-
 tio. nu. 1. ff. de no. ope. nunc. 5
- interdictum de no. oper. nuncia. est in rem ex parte eius, qui nunciatur. ibi.
- 5 interdic. ad interesse est annale. in l. p̄tor ait. §. hoc interd. cessat. n. 2. ff. d. eo. tit. 22
- interdictum de noui ope & c. oritur tempore inquietationis. ibi. nu. 3.
- 5 interdictum quod vi aut clam, habet locum siue fiat vi, siue clam, siue vtroque.
 in l. si finita. §. eleganter. nu. 7. ff. de dam. infe. 34
- 5 interdictum de præcario concurren cum actione præscriptis verbis. in l. inter-
 dictum. nu. 1. ff. de præca. 149
- 5 interdictum de Saluiano interdicto directum non datur contra extraneum,
 vtile sic. in l. j. §. si colonus. nu. 1. ff. de Saluia. interdi. 150
- 8 interdictum quorum bonorum in quo differt à petitione hæreditatis. in l. 1.
 nu. 7. & 8. C. quor. bono. fol. 90. & l. 1. nu. 4. ff. eo. 131
- * interdictum quorũ bonorũ datur pro adipiscenda posses. in l. 1. n. 1. C. quo. bo. 90
- interdictum quorum bonorum est stricti iuris. ibi. nu. 8.
- in interdicto quorum bonorum petit quis se constitui possessorem. ibi. nu. 9.
- datur ad corporalia tantum. ibi. nu. 11.
- Et datur solum pro rebus, quas defunctus possidet. ibi. nu. 12.
- A sententia lata in interdicto quorum bonorum non appellatur. ibi. nu. 13.
- interdictum quorum bonorum est generale. ibi. nu. 14.
- datur contra eum, qui titulo non possidet. ibi. nu. 15.
- 3* interdictum de tabulis exhibendis, & edictum quemadmodum testamēta
 aperiantur, an inter se differant. in l. 1. nu. 1. ff. de tab. exhib. 132
- * interdictum de tabulis exhibendis habet locum in testamento nuncupatio, &
 an cesser quando quis dolo facit ab initio, quominus res ad aliquem perue-
 niret. ibi. nu. 2. & 3.
- 8 interdictum nullum possessorium est introductum pro possessione rei mobilis:
 licet alia remedia sic. in l. si. §. sed cum in secunda. nu. 4. C. de furt. 6
- 1 interdicto uti possidetis vtile, an possit agi pro possessione seruitutis rubata.
 in l. sicut. §. Aristo. nu. 2. ff. si serui. vendi. 187
- 5 interdictum de noui ope. nunc. est perpetuum, & si respicit pœnam est annale
 in l. prætor ait. §. hoc interdictum. nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 21
- interdictum demolitorium durat 30. an. prohibitorium perpetuo. ibi. nu. 3.
- interdictum de noui operis nunciatione cõpetit singulari successori pro ope-
 re præterito, & damno futuro. ibi. nu. 4.
- interdicta sunt in rem scripta. ibi. nu. 4.
- 8* interdictum unde vi compo. copellentem tra ex alium de possessione tam
 ciuilitè quàm criminaliter. in n. l. si de possessione. nu. 1. C. unde vi. 92
- 5 interdictum de operis noui nunciatione, quando concurrat cum interdicto q
 vi aut clam, & ibi quando confessoria, & negatoria. in l. 1. §. hoc autem, nu. 1.
 & 4. ff. de ope. no. nunc. 4
- interdictum prædictum non concurren cum alio spirituali, sed generali sic. ibi
 dem nu. 3.
- interdictum de noui operis nunciatione, & quod vi aut clam, est generale pro
 operibus factis post probationem. ibi. nu. 5.
- * interdictum hoc quandoque pro operibus factis habet locum, & non quod vi
 aut clam. ibidem
- interdictum de ope. no. & c. est pars interdicti quod vi aut clam. ibi. nu. 6.
- interdictum quod vi aut clam, in quo differat ab interdicto de noui. ope. nunc.
 ibidem. nu. 8.
- 6 Interdictio bonorum facta alicui in sui commodum porrigitur ad omnem lo-
 cum, secus si sit propter delictum. in l. relegatorum, §. interdicere. nu. 2. ff. de
 interdi. & releg. 193
- interdicto eo quod est minus, videtur interdictum quod est maius, non ecõtra.
 ibidem. nu. 5.
- 5* interdictum de liberis exhibendis cõtinet in se causam proprietatis, & non præ-
 cedit petitorium in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 40. ff. acq. poss. 83
- 9* interdictum nihil aliud est quàm actio prætoriz. inst. de act. n. 2. 94
- * interdictorum ad actionem an sit differentia. ibi. nu. 1.
- 5 interdictum uti possidetis, datur contra inquietantem, licet non contendat se
 possidere in l. 1. §. huius autem. nu. 1. ff. uti possid. 140
- interdictum uti possidetis directum, vel vtile, quando competat cõtra diffama-
 torem. ibi. nu. 2.
- 5 interdictum quorũ legatorũ, non habet locum, nisi quã hæres vult uti Falcidia, &
 iure Falcidia vult uti retetione in re legata. in l. 1. nu. 4. ff. quorum leg. 132
- 5 interdictum de noui operis nunciatione, habet remedium demolitorium, &
 prohibitorium, in l. 1. §. potest autem. nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 6
- 5 interdictum de no. ope. nunc. habet locum, etiam pro opere quod fit extra ciui-
 tatem. in l. prætor ait. §. perinde. nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 22
- interdicto prædicto renunciari potest. ibi. nu. 2.
- 8 interdictum uti possidetis vtile non directum habet locum in rebus incorpo-
 ralibus. in l. 1. §. ac satisfactionis. n. 2. C. uti possidet. 95
- interdicto uti possidetis, requiritur, quod quis possideat tẽpore litis contesta-
 tæ. ibi. nu. 3.
- interdictum uti possidetis, quomodo mihi competat contra eum, qui possidet.
 ibi. nu. 4. 5. & 6.
- interdictio uti possidetis, qualiter debeat formari libellus. ibi. nu. 7.
- 5 interdictum de vi & vi armata, competit habenti habitationem. in l. idem est.
 §. unde vi. nu. 2. ff. de vi & vi arma. 138
- interdictum prædictum habet deiectus à quasi possessione alicuius iurisdictionis.
 ibi. num. 3.
- 5 interdictum uti possidetis, quando detur rectori Ecclesiæ cõtra eum qui fecit
 turbationem in Ecclesiā. in l. j. §. hoc interdictum. nu. 1. ff. uti possid. 140
- 3 interdictum quod datur hæredi, vt expellat possessorem iniuste missum, in ma-
 teria de qua in l. 1. §. necessario. nu. 1. ff. si vent. no. 37
- 5* interdictum quorum legatorũ, habet locum in donatione causa mortis quando
 possessio non fuit tradita p defunctũ. in l. j. §. si q̄s ex mortis. n. 1. ff. quo. le. 132
- 8* interdictum quorũ legatorũ, datur hæredi cõtra legatariũ possidentem pro re-
 cuperanda possessione, vt ibi Falcidiam retineat. in l. j. nu. 1. C. quor. leg. 90
- 5 interdictum quorum legatorum differt ab interdicto quorum bonorum, quia
 illud pro re incorporali locum non habet, interdictum verò quorum lega-
 torum sic. in l. j. §. quod. nu. 1. ff. quor. leg. 132
- 5 interdictum de vi & vi armata deiectus de arbore habet, si arbor cohæret so-
 lo. in l. j. nu. 2. ff. de vi & vi arma. 137
- 5 interdictum de vi & vi armata, an competat deiecto de quasi possessione iuris
 incorporalis. in l. j. §. interdictum. num. 2. ff. eo. tit. ibid.
- 5 interdictum prædictum datur ei, qui suspicatus est se posse repelli ab eo, qui in
 gressus possessionem suam eo absente, & datur vtile. in l. j. §. siue autem. nu.
 1. ff. de eod. tit. ibid.
- 5 interdictum de vi & vi arma. vt detur, sufficit quod ille contra quem intento,
 fecerit clam, ita quod perdam possessionem. in l. si vi me. nu. 1. ff. de eo. 139
- 5 interdictum de exhibendo libero homine competit etiam pro vasallo monacho,
 siue pupillo, vel alia persona, in qua ius habeo. in l. j. nu. 1. ff. de interdi. 131
- interdicta habere rei persecutionem, & causam proprietatis dicuntur: quia
 actor probare debet proprietatem. ibi. num. 2.
- 5 interdictum unde vi, non dicitur scriptum in rem. in l. j. n. 1. ff. de interdi. fol. 131.
 & l. si duo. §. non videor. nu. 1. ff. uti possid. 142
- interdicta quæ continent meram pœnam sunt annalia, quæ rei persecutionem
 perpetua. ibi. num. 3.
- 7 interdictum uti possidetis, licet sit retinendæ possessionis, tamen aliquando in
 consequentiam est recuperandæ. in l. si duo. num. 1. ff. eod. 141
- interdictum uti possidetis datur cõtra me, si à non possidente neque ciuilitè
 neque naturaliter emo rem, quam alius possidet ciuilitè, & mihi per vendi-
 torem tradatur. ibi. num. 2.
- interdicta omnia, excepto interdicto unde vi, sunt in rem scripta. ibidem, nu-
 mero 3.

Index singularium materiarum

- 2 interdictum Saluianum est adipiscenda possessionis in l. solutum. §. solutam. nu. 81
me. §. ff. de pig. act.
- interdictum Saluianum directum competit pro rebus coloni. ibi. nu. 6.
utile pro rebus inquilini. ibidem
- 3 interdicta quasi inter duos edita. in rub. nu. 2. ff. de interdi.
inter interdictum. & actionem in factum est differentia. ibi. nu. 3.
- 4* in interdicto de libero homine exhibendo alius admittitur si doceat se igno-
rasse de iudicio. alterius. & prosequitur suam vel suorum iniuriam. in l. quod
& lex. §. hoc interdictum. nu. 3. ff. de lib. ho. exhib.
- 5 ab interdicto utrobi hodie recessum est. & est huic attributum ius interdicti
vtri possidetis. in l. vna. nu. 2. ff. utrobi.
- interdictum quando possit habere locum. ibi. nu. 3.
interdicto prædicto quare detur aliud nomen. quam interdicto vtri possidetis.
ibi. nu. 4.
- 5 interdicta exhibitoria an debeant præcedere iudicia petitoria. in l. naturaliter.
§. nihil commune. nu. 40. ff. de acq. pos.
- 5 in interdictis an possit venire ad diffinitiuam lite non contestata. in l. quod & lex.
§. hoc interdictum. nu. 1. ff. de lib. ho. exhib.
- 8 interdicta ne rami arborum noceant. per identitatem rationis extenduntur.
ne earum radices officiant. in l. i. nu. 1. C. de interdi.
- 5 interesse probatur contra dolum per iuramentum. in l. semper. §. in hoc inter-
dicto. nu. 1. ff. quod vi aut clam.
- 7 interesse iudex ex officio suo æstimare potest. licet actor non probet. & pars no-
lit iurare. ibi. nu. 2. & l. si traditio. nu. 2. C. de actio. empti.
- 8 interesse lucri cessantis æstimatur iudicis officio. in l. vnica. num. 1. C. de collo. il-
li. l. i. 11.
- 6 interesse quod est in tempore iure actionis non est inspiciendum. in l. pater. §.
pater. nu. 1. ff. de calt. pecul.
- 1 interesse petere ab initio quando sufficiat. in l. qui autem. §. illud tenendum. nu.
me. 1. ff. si quis cautio.
- 6 interesse singulare qualiter probetur. & quomodo debeant deponere testes. in
l. nemo est. nu. 8. ff. de duob. reis.
- 6 interesse. Qui promisit dare seruum sub poena. si non dedit. poena. & non inter-
esse consideratur. in l. quatenus. nu. 1. ff. de reg. iur.
- interesse quod sit vnum. & plura. ibi. 2.
- 1 interesse affectionis in contractibus bonæ fidei operatur. quod actio detur ei. cui
aliter non daretur. non ut plus detur. in l. fideiussoris. nu. 2. ff. de pac.
- 6 interesse commissum in stipulatione facti qualiter petatur. seu ipsum factum.
in l. stipulationes. nu. 40. 42. & 43. ff. de verb. obli.
- interesse peritur per certi conditionem. non expressa certa quantitate. in libel-
lo. ibidem. nume. 45.
- 5 interesse si petatur. quia domus est destructa. quid probandum sit. in l. cum em-
ptor. §. deducto. nu. 1. ff. de dam. infe.
- 5 interesse an sit in obligatione. quando in obligationibus facti post morâ succe-
dit. in l. si quis ab alio. §. si quis. nu. 1. ff. de re iudi.
- 2 interesse expensarum quando non debeat excedere duplum præcij conuenti
vel communis. in l. Titius. nu. 3. ff. de act. empti.
- 6 interesse quando consideretur in stipulationibus poenalibus. in l. 1. §. item si. nu.
1. ff. de verb. obli.
- 8 qui tenetur ad factum. legis dispositione non liberatur præstando interesse. in
l. illud. nu. 1. C. de excus. munerum. lib. x.
- 5 interesse ratio habetur in confessoria. in l. si prius. nu. 8. ff. de noui. oper. nunc.
- 2 interesse contra est qui est in culpa. qualiter iuratur. in l. 2. n. 2. ff. de in lit. iur.
- 3 interesse verum aliquo casu probatur per iuramentum. ibi. nu. 3.
- 3 interesse in interdicto vtri possidetis æstimatur habito respectu ad possessione.
in l. si duo. §. hoc interdicto. nu. 2. ff. vtri possid.
- 4 interesse petitur quando in obligationibus faciendi desit posse fieri. in l. si vsuf-
fructus. nu. 1. ff. de vsufr. leg.
- 2 interesse particulariter deducitur de interesse totali. in l. ex empto. §. ex empto.
nu. 4. ff. de act. emp.
- 7 interesse extrinsecum venit in nummis. non autem intrinsecum. in l. si poenam
nu. 2. ff. de verb. oblig.
- 6 interesse quando principaliter petitur. censetur diuiduum. in l. 2. §. ex his igitur.
num. 10. ff. de verb. obli. eod. tit.
- 8 interesse vsque ad quam quantitatem possit ascendere. in l. vnica. num. 27. C. de
sent. quæ pro eo quod interest.
- interesse qualiter in iudicium deducatur. ibi. nu. 18.
interesse conuentum probatur per instrumenta. vel per testes. ibi. nu. 29.
interesse commune probatur per testes qui dicunt. quod res communiter tã-
tum valet. & quod communiter cuiusque interest tantum dictam rem habere.
ibidem. nu. 40.
interesse singulare qualiter probetur. ibi. nu. 32.
- 2 interesse commune ab interesse singulari differt. in l. iul. numero. 2. ff. de act.
emp.
- interesse singulare quando non potest venire. habetur ratio interesse extra rem.
ibidem. nu. 4.
- 2 interesse quando petitur. non est necesse in libello exprimere certam quantita-
tem. in l. certi conditio. nu. 31. ff. si cer. pet.
- 9* interesse an succedat loco rei inst. de empt. & vendi. nu. 4.
- interesse an sit triplex vel vnum tantum. remissuè. in l. huiusmodi. num. 4. ff. de
præst. stipul.
- 6* interesse probatur per iuramentum quando damnum est datum dolo vel fur-
tum factum. in l. quidam tabularum. nu. 3. ff. de fur.
- 9* interesse qualiter consideretur. in l. cum allegas. nu. 4. C. de vsu.
- 2 interest. ratione personæ creditoris dicitur singulare. in l. 1. nu. 2. ff. de act. emp.
- interesse licet referatur ad personam. intelligitur. de eo. quod est circa rem. ibi. n. 3.
interesse principale. licet veniat in obligatione. venit etiã officio iudicis post
litem contestatam cum incept esse in mora. ibi. nu. 11.
interesse est triplex. singulare. commune. & conuentum. ibi. nu. 4. & in l. vnica.
nu. 10. & 11. C. de sent. quæ pro eo quod interest.
- 8* interesse quibus casibus habeat locum. in l. vnica. nu. 1. C. de sent. quæ pro eo
quod inter.
- 8 interesse singulare. in casibus. qui habent certam quantitatem. vel naturã non
potest excedere duplum communis. vel interesse vbi non reperitur commu-
ne. nu. 2. 6. 7. & 8. profer. ibi.
qui sunt isti certi. & qui incerti. ibi. nu. 3.
interesse quid sit. vide plures opiniones & diuisiones. ibi. n. 8. & 9.
interesse singulare. quando sit affectionis tantum. & quando sit affectionis co-
tinentis utilitatem. ibi. nu. 12.
- interesse intrinsecum. aut extrinsecum quod dicatur. ibi. nu. 13. & 14.
- interesse intrinsecum. hoc est ipsius rei æstimatio. semper venit in iudicio. ibi.
numer. 15.
quid si interesse est ex ipsa re. ut fructus & partus. ibi. nu. 16.
interesse extrinsecum quando agitur propter non factum. si sequitur rem penes
quemcunque vadat. habetur ratio eius in iudicio. 16.
quid si non sequitur rem penes quemcunque vadat. ibi. nu. 18.
interesse extrinsecum quando agitur propter malefactum scienter venit in iu-
dicio. & quid si ignoranter. ibi. nu. 19.
interesse habetur ratione lucri. quod contingit circa ipsam rem. ut frumentum
modo valet. &c. ibi. nu. 22. & quid si extra rem. nu. 23. 24. & 25.
Illud quod dicitur quod interesse non potest excedere duplum habet etiam
locum in maleficiis. ibi. nu. 26.
existens in mora non soluendi tenetur de interesse. quod consistit in damno.
in l. Paulus. nu. 7. ff. de solu.
- 5 interesse licet veniat in actione confessoria. tamẽ et ad factum præcise agitur
etiam actione confessoria. in l. j. §. hoc autem. nu. 4. ff. de ope. no. nun.
- 5* interfectus ante domum alicuius. ibi præsumitur interfectus. & est præsum-
ptio contra dominum. in l. ædiles. nu. 5. ff. de via publ.
- 1* interfectus dicitur quis eo tempore quo est vulneratus in lita vulneratus. nu-
me. 2. ff. ad l. aquil.
- 6 interficiens non legitime exbannitus. an puniatur. in l. si ex lege. n. 1. ff. de adul. 163
- 8 interficiens bannitum ignoranter non habet præmium statuti. in l. nulla. nu. 3.
C. de dela. lib. x.
- 8 interficiens scienter bannitum licet ignoret statutum. dans præmium. tamẽ il-
lud habebit. in l. nulla. nu. 4. C. de dela. lib. 10.
- 5 interlocutoria potest ferri sub conditione. non diffinitiuam. in l. a pivo Pio. §. in
conditione. nu. 1. ff. de re iud.
- 5 interlocutoria secunda lata animo recedendi à prima. in casu quo potest reuo-
cari. valet. in l. cum procurator. §. si dominus. nu. 6. ff. de ope. no. nun.
- interlocutoria secunda contraria primæ quando est dubium. an possit reuoca-
ri. valet. ibid.
- interlocutoria secunda si continet idem quod prima. quando valeat. & quan-
do prima. ibi. nu. 7.
- 1 interlocutoria principis redacta in corpore iuris habet vim legis. in l. 1. n. 1. ff.
de consti. prin. fol. 2. 1. & l. metum. §. sed quod. nu. 4. ff. quod met. cau.
- 9 interlocutoria iudicis omnis iussus dicitur. in l. cum clericis. nu. 1. C. de epis. &
cleri.
- 1 interlocutoria nunquam transit in rem iudicatam quoad iudicem. quin possit
eam reuocare. in l. arbitro. nu. 2. ff. qui satisf. cog.
- 5 interlocutoria potest executioni mandari per delegatum. in l. a diuo Pio. n. 19.
ff. de re iud.
- 8 interlocutoria etiam sine scriptis valet. in l. 2. n. 3. C. de sent. ex breui. recitã.
- interlocutoria. si requirit causæ cognitionem. debet ferri iudice pro tribuna-
li sedente. ibi. nu. 6.
- 6 interlocutoria postquam non speratur diffinitiuam. transit in rem iudicatam.
in l. Titia. nu. 6. ff. de accusa.
- 8 interlocutoria per quam causa principalis non deciditur potest reuocari. se-
cus si tota causa per eam deciditur. in l. post sententiam. nu. 2. C. de sen. & in
ter. om. iud.
- 8 interlocutoria. quæ non requirit causæ cognitionem potest ferri per alium iu-
dicem. in l. statutus. nu. 2. C. de sen. ex breui. reci.
- 1 interlocutoria lata super dilatoria iudex post litẽ cõtestatã reuocare poterit.
& acta facta non peribunt. in repe. l. 2. nu. 15. ff. si quis in ius vocat. non ierit.
- 8* ab interlocutoria quæ fertur post diffinitiuam sententiam appellatur. in l. ab
executione. nu. 2. C. quor. appel. non recip.
- 1 interlocutoria quæ & quando possit ferri parte non citata. & sine causæ cogni-
tione. in l. nec quicquam. in rep. §. vbi decretum. nu. 1. de offic. procõ. & le.
- 2 interpellandi & constituendi quem in mora practica. in l. quod te mihi. nu. 15.
ff. si cer. per.
- 6 interpellatio fit tutori tutorio nomine. non pupillo. in l. ex legari. num. 1. & 3.
ff. de verb. oblig.
- interpretatio quando fit minori ex partis obligatione. tunc minor redditur
certus ex instrumenti offensione. aliàs non non valet. ibi. nu. 9.
- 5* interpellatio facta debitori ut soluat. ut in mora constituatur. potest fieri in
iudicio & extra. in l. non solum. §. morte. nu. 56. ff. de ope. no. nunc.
- 6 interpellatio an vna sufficiat. vel plures requirantur. ut quis in mora consti-
tuatur. in l. qui Romã. §. Seia. nu. 4. ff. de verb. oblig.
- 5 interpellare semel an sufficiat. vel pluries. in l. traiecitiz. numero 2. ff. de act. &
oblig.
- 6 interpellatio facta die feriata. vel in alio loco quàm destinata sit solutio. ut
soluat tamen loco conuento. an valeat. & an etiam facta ante ut soluat ad
diem. in l. cum filiusfamil. §. si promissor. nu. 1. & 2. ff. de verb. oblig.
- 4 interpellatio sola sufficit ad constituendum quem in mora. & quando. & quod
necesse non sit dicere & peremptoriè. in l. Titia. §. vsuras. num. 3. ff. de lega-
tis 2.
- 2 interpellatio debet fieri debitori per creditorem. vel ad eius domũ. in l. item
illa. num. 8. ff. de const. pec.
- 2 interpellatio an requiratur ad constituendum quem in mora. & quando euen-
tus diei vel conditionis interpellat pro homine. in l. quod te mihi. nume. 12.
ff. si cer. per.

In omnes Barto. Lecturas.

- Interpositio**, vide supra in verbo decretum.
- interpretatio pacti** quā faciat contra proferentē. in l. veteribus. n. 2. ff. de pac. 87
interpretatio fit contra eum, qui se ex pacto fundat in pacto apposito pro vtroque. ibid. nu. 3.
- interpretatio** primo fit secundum quod est verisimile. ibi. nu. 5.
- interpretatio** dēt fieri per iudicē, & p̄t principaliter adiri, vt declarer. ib. nu. 6.
- interpretationis iniquitas** quā detegat. in l. ab executore. n. 45. ff. de appe. 196
- interpretatio** quid sit, in repe. l. Caesar. nu. 2. ff. de publi. & vetig. fol. 52. in l. j. § quā. operas. nu. 1. ff. ad Terrull. n. 1. 175
- interpretationem** generalem & necessariam & in scriptis redigēdā inter equitatem, & ius scriptum facit solus princeps. in l. n. 7. C. de leg. 26
- interpretationem** necessariam non tamen generalem, licet in scriptis redigatur, facit quilibet iudex procedendo de similibus ad similia. ibi. nu. 8.
- interpretatio** probabilis non est necessaria, & pōt in scriptis redigi, & potest fieri a quolibet doctore. ibi. nu. 9.
- interpretatio** fit in dubio in causa magis impediēte. in l. sufficit. nume. 1. ff. de conditio. indebi. 58
- interpretatio** quando fiat latē, quando latius, & quando latissime. in l. beneficiū. nu. 1. ff. de consti. princip. 21
- interpretatio** extensua non habet locum in statutis. in l. Gallus. §. videndum. nu. 4. ff. de lib. & posthu. 97
- interrogandus** est quis an sit hāres & si propter dubium non vult respondere, interrogatur an sit honorum possessor. l. controuersia. nu. 7. ff. de transact. 96
- interrogari** quā possit extra litē cōtestatā, remissiuē in l. j. n. 9. ff. de interr. act. 195
- interrogari** in tortura quā debet dē aliquo notatim. l. prius. n. 1. ff. ad Syll. 167
- interrogato**, an velit, vt instrumento, vel attestacionibus iudex de terminum ad respondendum, an velit vti. in l. diuus. nu. 2. ff. de falsis. 171
- interrogatio** & postio differunt. in l. cū indices. §. quod obseruari. nu. 19. C. de iureiur. prop. calum. dan. fol. 91. & in rep. l. vbi cūque. n. 11. ff. d. interro. act. 197
- interrogationes** fieri debent ante lit. contest. per iudicem. in l. toties. num. 1. ff. de interro. actio. 195
- interrogatus** pro qua parte quis sit hāres, vt valeat, quā requirantur. ib. n. 2.
- interrogationes** hā poterunt fieri post lit. contest. ibi. nu. 4.
- interrogationes** ad litis ordinationem quibus casibus sint faciendā. ib. n. 5.
- interrogationes** istā & b interrogacionibus, quā fiunt sub iuramento de calumnia, in quo differant. ibi. nu. 6. 19
- interrogationes** hā sunt officio iudicis, etiam post lit. contest. ibi. nu. 8.
- interrogatoria** actiones de quibus in repet. l. vbi cūque. ff. de interro. act. sunt officio iudicis. ib. nu. 3.
- interrogationi** per quam periurium detegitur, quis respondere non cogitur. in l. qui iurasse. §. si pater. nu. 2. ff. de iureiur. 28
- interrogari** non debet quis super eo, quod iam decisum est, nec iudex hoc pati debet. ibi. nu. 3.
- interroganti** respondere quis non tenetur, ne incidat in periurium, vel detegat suam turpitudinem, nisi aliter esset ab alio detecta. in l. si a te hereditatem. n. 1. ff. de excep. rei iudi. 154
- interroganti** stulte, rustice respondendum est. in l. Domitius. num. 1. ff. de test. 88
- interrogante** turpiter & male, quando sit curialiter respondendum. in l. vt respondentum. nu. 1. C. de trans. 53
- interrogationes** quā fiunt an possideat quis, debent fieri ante litem cōtestatā: possunt etiam fieri post. in l. qui pratorio. nu. 1. ff. de rei vend. 174
- interrogatus** de re continente delictum suum, non tenetur respondere. ib. n. 2. 8
- interrogationes** ante interdictum de tabulis exhibendis fiunt sicut quādo agitur petitione hereditatis. in l. j. §. si quis forte. nu. 2. ff. de tab. exhib. 132
- interrogatio** precedere & responsio sequi debet vt stipulatio valeat. in l. n. 3. ff. de verb. obl. ibi. 3. ff. de verb. obl. 173
- interrogatio** potest fieri in iudicio loco probationum. in §. quia igitur. ib. n. 4. in auth. de his, qui ingre. ad appel. 26
- interrogatio**, quā fit potest litem contestatam, fit per verbum, credit, vel non credit. ibid. nu. 7.
- interrogatus** an si debet viginti, respondet quod non, si debeat decem, an dicatur deierare, in l. pupillus. §. verbum. ff. de verb. sign. 236
- interrogatus** de duobus, potest simul in diuersis orationibus respondere. in l. licet. §. si filius familias. nu. 1. ff. de pecu. 92
- interrogat** qui respondit se emisse a cōpote mētis, poterit iterū interrogari, an emerit magno, vel paruo pretio. in l. qui interrogat. n. 4. ff. de petit. hā. 164
- interrogatus** de duobus si vni respondeat affirmatiuē, videtur alteri negatiuē respondere. in l. & si sine. §. sed quod Papinianus. nu. 1. ff. de minoribus. 132
- interrogationes**, quā fiunt ante litem contestatam, introductæ fuerūt per ius ff. in l. offidius. nu. 3. ff. de leg. 3. 62
- interrogatio** in pet. hā. quā fieri debeat in l. cogi. n. 3. C. de petit. hā. 107
- interrogatus**, si dicit, faciat scribere, & postea respondet, dicitur incontinenti respondere. in l. duos. §. duo rei. nu. 3. ff. de duobus reis. 56
- interrogatoria** quā debent fieri testibus si sunt incongrua, referuntur per iudicem. in l. n. 9. ff. si cer. per. 2
- interruptio** præscriptionis facta p̄t principalē & interrumpit præscriptionē cōtra fideiussorē, & quādo, in l. cum quis. §. si quis pro reo. nu. 6. & 8. ff. de sol. 84
- interruptio** præscriptionis facta contra vnum ex tutoribus, nocet aliis, si contra eum iam actio erat mota. ib. n. 7.
- interruptio** facta contra vnum tutorem non interrumpit contra magistrum. ibid. nume. 8.
- interruptio** præscriptionis non interrumpit effectum præscedentis tituli veri, sed putatiui sic. in l. cum solus. nu. 2. ff. de vsucap. 69
- interruptio** præscriptionis non tollit effectum præscedentis tituli, in l. iusto errore, §. si possessionis. n. 1. ff. de vsucap. eod. 101
- interruptio** cur differentia est inter præscriptionem mere odiosam, fauorabilem & mixtam in l. pro emptore. §. si rem in alienam. nu. 4. ff. pro empt. 102
- interruptio**, quā fit ex defectu tituli, vel bonæ fidei nō est aduersus omnes, sed ex defectu possessionis sic. in l. naturaliter. nu. 14. ff. de vsuca. 91
- interruptio** possessionis licet interrumpat vsucapionem, non tamen interrumpit effectum præscedentis tituli in l. si is qui pro emptore. §. si quis bona fide nu. 1. ff. de vsucap. 106. & in l. eum qui ædes. nu. 3. ff. eod.
- intestatus** decedere dicitur quis pluribus modis, insti. de hāred. quā ab intest. deferuntur, in princ. nu. 1.
- interruptionum** alia naturalis. alia ciuilis, & quā datur naturalis, & quā ciuilis. in l. naturaliter. nu. 4. ff. de vsucap. 91
- interruptio**, quā fit per dationem libelli non prodest, nisi interrumpenti. in l. mariti. §. quinquennium. nu. 2. ff. de adult. 161
- interusurium** temporis medij quis potest lucrari, quod inducat retētionem & actionem. in l. n. 30. ff. de condi. inde. 45
- interusurium** medij temporis quando æstimeretur in restitutione dotis, ob inopiam. in l. si constante. §. quoties. nu. 9. ff. solu. mat. 18
- interuallum** non videtur fieri cum incerta persona. in l. licitatio. nume. 4. ff. de publi. & vetig. 48
- interuallum** longum siue magnum inter interrogationem & rātionem an & quando vitiet stipulationem diei. l. 1. §. qui præsens. nu. 1. ff. de ver. obl. 2
- interuallum** magnum inter interrogationem & rātionem quando vitiet stipulationem. ibidem. nu. 1.
- interualum** inter interrogationem & rātionem vitiat constitutionē duorum reorum, non inter obligationem vnius perfectam, & alterius perficiendam. in l. si ex duobus. nu. 1. ff. de duobus reis. 57
- ex interuallo** agi potest, vt actio cedat. in l. Stichum. §. mandato. n. 1. ff. de sol. 91
- intestati** causa trahit ad se causa testati. in l. si posthum. n. 2. ff. de lib. & posthu. 91
- intestabile** significat priuationem potentiz. in l. n. 1. ff. de suis & legi. hāred. 174
- intestatus** dicitur decedere pupillus, & furiosus ex cōi vsu loquendi. ibi. nu. 2.
- intestatum** aliud est aliquem esse, & aliud haberi pro intestato. ibid. nu. 4.
- introducitur** id quod est in lēione vnius non debet in fauorem alterius reductum. in l. si quis solidum. nu. 1. ff. de hā. insti. 112
- introitus** cameræ communis probatur per liberos introitus ipsius cameræ. in l. excellentia. nu. 1. C. de erog. lib. 12 54
- insolidum** a principio tractu temporis confirmatur alio interueniente. in l. per fundum. num. 2. ff. de seru. rust. præ. 185
- introducitur** fauoris causa non debet in odium retorqueri, in l. plures. n. 4. C. de fide instr. 137
- inuadens** rem ecclesiæ potest a iudice ecclesiastico conueniri. in auth. item nulla communitas. nu. 1. C. Epif. & cleri. 22
- inuado** rem, quam alij commodauit, vel apud alium deposuit, non teneor constitutione l. si quis in tantam. C. vnde vi. ibi. nu. 20.
- si abbas**, prælatus, tutor, vel monachus inuasit nō tenetur ecclesiæ, nec collegiū, neque pupillus, nisi factum fuerit cōmunicato consilio. num. 15. eod.
- si credens** me possidere inuasi possessionem alterius, non teneor constitutione. ibi. nu. 16.
- inuasi** rem meam, vt habeam pro pignore, vel insolutum, habet locum nisi lege vel pacto permittente inuasi. ibi. nu. 24.
- inuasor**, qui incidit in poenam l. si quis in tantam. C. vnde vi, perdit dominium rei per sententiam. ibi. nu. 28.
- inuasor** rei alienæ eam restituit, & in æstimatione proprietatis eius rei codenatur. ibidem. nu. 31.
- Si inuado** re cōmunē mihi, & alteri socio possidente quomodo tenear. ibi. n. 33
- inuasio** rei alienæ quā puniēda sit, in l. si quis in tantam. nu. 1. C. vnde vi. 92
- inuasor** rei alienæ vacantis credens iustis rationibus rem esse suam, non tenetur constitutione l. si quis in tantam. C. vnde vi. ibi. nu. 9. 94
- inuasor** si occupat posses. rei hereditariæ, ante aditam hereditatē non tenetur conditione. n. 19.
- inuecta** & illata possunt retineri pro alio debito. in l. solutum. §. solutam. nu. 8. ff. de pig. actio. 81
- inuenta** in litore maris quā fiant inuētoris. in §. icē lapilli. n. 2. insti. de rer. di. 69
- inuentor** lapilli an plus grauetur quā inuentor thesauri. ibid. num. 3. & inter ista duo non est differentia quoad acquisitionem dominij. ibi. n. 4.
- inuentariū** quā fit debet describi æstimatio rerū, in l. si nu. 2. C. de mag. eoue. 177
- inuentarium** si fiat coram vno notario, sufficit. in l. tutores. nu. 2. C. de admi. tu. to. & cura. 173
- inuentarium** debet fieri in iudicio. ibi. nu. 3.
- inuentarium** potest confici per procuratorem, in l. scimus. §. cum igitur. num. 5. C. de iur. delib. 30
- inuentarium** debet fieri intra 30. dies a morte testatoris, & adita hereditate. in l. statuliberos. §. si quis. nu. 1. ff. de statulib. 69
- an remoueri** possit, qui omisit vnam rem ponere in inuentario, & an qui accepit pecuniam, vt esset tutor, possit conueniri conditione ob turpē causam, in l. in eos. numero. 7. ff. de tute. 46
- inuentarium** & liber rationum æquiparantur. in l. 1. §. de seruis. nu. 1. ff. de tut. & rat. dist. 75
- inuentarij** forma quā fit & qualiter fiat, in §. si enim. nu. 4. in auth. de hā. & Fal. cid. fol. 4. & l. fina. §. cum igitur. nu. 3. C. de iure deliberandi. 30
- inuentarium** debet incipi a die mortis testatoris intra 30. dies. ibi. num. 5.
- inuentarium** valet, licet non sit inceptū, nec perfectum intra 60. dies a morte testatoris. ibid. nu. 6.
- Inuentarium** non vitatur, licet signum crucis omittatur. ibid. nu. 7.
- Inuentariū** debet fieri q̄ primū poterit. l. tutor. n. 6. ff. de admi. tuto. & cur. 51
- Inuentarium** debet fieri coram notario. ibid. nu. 8.
- Inuentarium**, vt faciat fidem cōtra debitores in eo descriptos, debet fieri corā iudice. ibid. nu. 9.
- In inuentario** quā res debent poni. ibid. nu. 10.
- Inuentario** res taliter ascribi debent, vt tutor ex illo possit cōueniri. ib. nu. 12.
- Inuentarij** forma posita per Speculatorem non est bona. ibid. nu. 13.
- In inuentario** necessario expensæ inferi debent, & instrumenta in quibus continentur nomina debitorum. ibid. n. 16.
- Inuentarium** quando non conficitur, quā dicatur causa necessaria. ibid. nu. 17.
- quā iustissima**, licet non necessaria. ibid. nu. 18.
- Inuentarij** copia debet dari per tutorem aduentario petenti. ibid. nu. 23.
- forma** in dando copiam inuentarij aduentario petenti. ibid.

Index singularium materiarum

- inuentarij totius copia non est danda petenti, etiam dicenti se velle accusare tutorem de suspecto, quia omnes res in inuentario non posuit. ibi. nu. 25.
- 3 protestatio apposta in inuentario quod si qua non apposit. apponenda, &c. nihil releuat, in d. l. tutor qui. nu. 23. ff. de admin. tuto, & cura. 52
- 3 inuentarium quando fieri debeat coram iudice, in l. chirographis. nume. 4. ff. eod. tit. 58
- 8 inuentarium quando bona inferuntur in fiscum, ita fieri debet de vna re, sicut de multis, in l. si vacantia. nu. 10. C. de bon. vacant. lib. x. 9
- 8 inuentarium, qui fecit non tenetur ultra vires hereditarias, in l. si. & si praefata. nu. 11. ff. C. de iure. deli. 30
- 9 inuentarium debet fieri per eundem notarium, qui illum incepit, & coram eisdem testibus, in §. hinc nobis. nu. 19. in Auth. de heredi. & Falc. 4
- in confessione inuentarij vnus testis sufficit, & quando requirantur duo. ibi. dem. nu. 20.
- tres testes requiruntur in confessione inuentarij. ibi. nu. 21.
- 1 inuentarium viciatur si tutor quid modicum non apposit in eo. in l. j. item folent. nu. 6. ff. de offi. praef. vrb. 32
- 4 inuentarium factum ab instituto qui postea per restitutionem in integrum abstinuit vel repudiavit, an proficiat substituto vulgariter, in l. in ratioe. §. quvulgo. nu. 6. ff. ad legem Falcidiam. 124
- inuentarium factum ab instituto sub conditione, qui pendente conditione petijt bonor. posses. secundum tabu. quod extante conditione tibi profit. ibi. dem. nume. 7.
- inuentarium factum a tutore pro pupillo, an pupillo profit. ibi. numero. 8.
- 8 inuentarium heredis an profit fideicommissario vniuersali, quod non nisi ab herede cedatur. ibi. nu. 9. & auth. sed cum testator. n. 14. C. ad leg. Falcidiam fol. 49. auth. de heredi. & Falc. §. si enim. nu. 8.
- 5 inuentarij exceptio, & omnis, quae non infringit sententiam, potest opponi post sententiam, in l. Nefennius. §. in solidum. nu. 1. ff. de re iudic. 115
- 9 inuentarium coactum citatis aliquibus legatarijs, & aliquibus non, an valeat saltem quo ad citatos, in §. hinc nobis. n. 6. in auth. de heredi. & Falc. 4
- * inuentarium quod confici debet coram iudice. ibi. nu. 7. & 17.
- 5 inuenire dicitur proprie per apprehensionem l. nunquam nuda. nu. 1. ff. de acqui. rer. rer. domin. fol. 72. & l. 1. nu. 18. ff. de acq. poss. 74
- 7 inuolabiliter custodiri quomodo dicatur, in auth. sacramento. numero 25. C. si aduer. vendi. 81
- 7 inuitus quando quis dicatur, in l. inuitus. num. 2. C. de proc. 69
- 3 inuestituram recipere iustus, videtur consequi dignitatem. lex eo tempore. nu. 5. ff. de testa. mili. 142
- 7 inuocatio diuini nominis in principio cuiuslibet operis debet praecedere, in rub. nu. 1. C. de no. Cod. facien. 2. & in rub. j. ff. vete. nu. 1.
- 2 inuocatur diuini nomen in contractibus, qui fiunt inter christianos. in l. si quis, in repet. §. si initium. nu. ff. de eden. 74
- 5* inuocatio in omni principio conuenit fieri secundum sectarum diuersitatem, in rub. de nou. opem. nu. 1.
- 9 inuocatio diuini nominis si non reperitur in instrumento, an instrumentum vicietur, in auth. vt prae. nomen. Impe. nu. 3. 23
- 6* iohannes papa non intellexit dictum obsequium quod fecit quidam cancellarius Bononiae, in l. quicquid attingenda. nu. 1. ff. de ver. ob. 36
- 8* iohannes Baptista natus fuit miraculose secundum naturam, in l. si maior, nu. 2. C. de leg. heredi. 53
- 1* inutile quod est ab initio an postea confirmetur, remissive, in l. si tibi decem milia. §. si pactus n. 2. ff. de pact. 84
- 4 I T A, dictio, an faciat modum, in l. quibus. §. Terminus, nume. 4. de conditio. & demonstratio. 115
- 6 italia appellatur prouincia, in l. reparatorum, §. interdicere. n. 6. ff. de interdic. & releg. 193. & in l. supernacuum. nu. 1. C. de temp. in integ. rest. 87
- 4 I T E M, dictio, an semper praecedat repetat, i. l. in repetendis. n. 1. ff. de leg. 3. 56
- 4 iter est pars substantialis ad actum, sicut vsus ad vsum fructum, in l. 1. nu. 2. ff. de adim. lega. fol. 93.
- * iter an sit per actus & quomodo, in l. qui vsum fructum. n. 4. ff. de ver. obl. 23
- 5* iter arripere ad iudicem causa nunciandi habet vim nunciationis, in l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori. nu. 28.
- itineris esse in quasi possessione, & sic aliquem esse vsum quid, pro vt in l. j. hoc interdicto. nu. 2. ff. de iti. act. pr. 143
- 1 I V D A E V S non inuocat nomen Iesu Christi, in principio digestorum. nu. 2. 3
- iudex, qui iurauit per Christum, potest cogi ad eius obseruationem, & Christianus hoc iuramentum recipiens, non peccat. ibi. nu. 3.
- 9 iudex non potest esse iudex, in auth. iustu. quod praesta. n. 8. 14
- 1 iudex hodie non potest esse tutor Christiani, in rub. nu. 2. ff. de iust. & iure. 5
- 8 iudex an possit esse decurio, in l. omnes. nu. 1. C. de decur. lib. x. 18
- 7 iudex, vel paganus nulla potest fieri violentia, in l. Christianis. numero 1. C. de pag. & tem. 25
- 3 iudei & heretici sunt nobis inimici, & odiosi ratione sectae, in l. cum mulier. nu. 9. ff. solu. mat. 26
- 9 iudex doctorari non possunt nec ad alios honores nostros admittunt eos sic, in l. qui ad tempus. §. eos qui iudicam. nu. 1. ff. de decurionib. 22. & in l. omnes. nu. 1. C. de decur. lib. x. 18. & in l. j. nu. 13. C. de dig. lib. 12. 46
- 7 iudex particulariter potest relinqui in rep. l. j. n. 3. C. de sacrosan. Eccl. fol. 8. & in l. j. nu. 2. C. de iud. 12. & in l. cum senatus. n. 2. ff. de reb. dub. 101
- 2* iudex non est deferenda iuramentum per euangelia, nec per Christum, in l. ait praetor. §. iurari. nu. 1. ff. de iure iurando. 22
- 7 iudex appellationum iubet primo iudici, vel etiam parti, contra quam appellatur, vt faciat sibi copiam actorum, & ibi quid si pars ipsa hoc non facit, in l. 2. nu. 2. C. de eden. 36
- iudex eodem modo & potest statuere, & denegare audientiam alicui super aliquo instrumento, quo potest ipsi actori statuere terminum, & 20 lapso non audiatur. ibi. nu. 3.
- iudex quando faciat edicta criminalia. ibi. nu. 8.
- iudex malefactorum, an possit examinare testes super accusatione ex eius officio. ibi. nu. 10.
- 5 iudex quod possit absentes condemnare, intelligitur rebus sic se habentibus, in l. statuliberos. §. si quis sic. nu. 2. ff. de si re libe. 69
- 9 iudex territorij Alsij, an possit petere malefactorem captum in eius territorio, in §. si vero quis. nu. 8. in Auth. vt nulli iudi. 53
- 5 iudex ideo reuocat interlocutoriam, quia non desinit esse iudex: diffinitiuam non: quia desinit, in l. quod iussit. nu. 7. & 10. ff. de re iud. 109
- 9 iudex a quo si petitur remissio delinquentis, tenetur remittere sine causa cognitione, in §. si vero quis. nu. 4. in auth. vt nulli iud. 53
- 6 iudex, qui noluit probationes recipere, vel noluit dare sententiam cum posset, qualiter teneatur, in l. si iudex. nu. 2. ff. de var. & extraor. cog. 230
- 8 iudex quando supplet defectum tutoris, debet in actis dici, ideo iudex sciens, & c. in l. bonorum. nu. 2. C. qui admitti. 8
- 6 iudex inquirens si est in euidenti calumnia, incidit in Turpillanum, in l. in se natulconsultum. §. an ad eos. nu. 1. ff. ad Turpil. 17
- ille, cuius instigatione iudex inquit, tenetur poena Turpilliani. ibi. nu. 25
- 6 iudex cogitur remittere reum ad petitionem alterius iudicis, & quibus casibus, in l. si cui. §. cum sacrilegium. nu. 1. ff. de accusa. 147
- 6* iudex vnus cogitur ad remittendum reum delinquentem alteri iudici per Imperatorem. ibi. nu. 2.
- 7 iudex ex causa cognita vsque ad sententiam potest poenam minuere, in l. & si se uerior. nu. 1. C. ex quib. cau. inf. iuro. 64
- iudex post sententiam potest multam minuere. ibi. nu. 2.
- iudex causa post sententiam potest poenam transmutare in grauiorem. ibi. nu. 3.
- iudex non potest, etiam si ipsi constaret, condemnatum non culpabilem, sententiam ipsam tollere, sed rescribit principi. ibi. nu. 4.
- iudex, ex causa minuit infamiam. ibi. nu. 6.
- 9 iudex, qui de crimine cognoscit, potest criminofum condemnare ad restitutionem rei, & ad damna, quae venient in actione ciuili, in auth. de manda. principi. §. deinde. nu. 2. 16
- 6 iudex ponens aliquem ad confinia, donec voluerit, vel donec noluerit, iudice mortuo, an confinia sint finita, in l. ceteris. §. ita stipulat. n. 9. ff. de ver. ob. 20
- 3 iudex inquirens in causa suspecti tutoris, quando non habeat necesse ponere in inquisitione ea de quibus in l. libellorum. ff. de accusa. in l. j. §. sciendum. nu. 6. ff. de susp. tut. 62
- 9 iudex quos testes repellat ex officio, in auth. de testi. nu. 11. 38
- 7 iudex, qui etiam de crimine cognoscere non potest, potest punire testem falsum coram se producentem, in l. nullum. nu. 2. C. de testi. 133
- iudex ordinarius potest torquere testem vacillantem. ibi. nu. 7.
- iudex delinquentem coram se punit. ibi. nu. 8.
- 8 iudex, cui causa committitur de nouo, an debeat iudicare ex eisdem actis, in l. si vt proponis. nu. 5. C. quomodo & quando iud. 61
- 7 iudex minor punit maiorem de fauore per eum praestito in casu alicui priuato, in l. j. n. 3. C. ne lice. poten. 72
- 5 iudex quando debeat dare familiam creditori, qui timet de fuga debitoris, in l. ait praetor. §. si debitorem. nu. 5. ff. de his quae in frau. credito. 130
- iudex parte absente cognoscit de fuga debitoris. ibi. nu. 6.
- 6 iudex officium suum non impartitur in pertinentibus ad partis utilitatem, nisi parte petente, in l. iam tamen. §. si tamen plures. nu. 1. ff. iud. folui. 102
- 8 iud. copectus in remedio, l. si. C. de edic. diui. Adr. q. 5. sit. in d. l. si. §. sin aut. nu. 13. 34
- iudex delegatus quando possit de in integ. restitutione cognoscere, in l. aduersus. nu. 1. C. si aduer. rem iud. 80
- iudex potest statuere accusatori tempus intra quod potest accusare: quo elapso potest pronunciare non esse audiendum, in l. Titia. nu. 2. ff. de accusa. 150
- * iud. potest testem interrogare de tempore in l. restitui. §. ideoque. nu. 6. ff. de testi. 145
- iudex quando aliquid sibi costat ex inspectione instrumenti, supplet de facto, in l. age cum Gemmiano. nu. 2. C. de transac. 50
- 6 iudex an possit statuere terminum accusatori ad accusandum causa non cognita in l. Titia. nu. 8. ff. de accusa. 150
- iudex ordinarius licet recusari non possit, petitur tamen quod alius ei associetur, in auth. & consequenter. nu. 12. C. de sent. & interl. om. iud. 69
- iudex quando possit vt suspectus removeri, & recusari, in auth. vt cleri. apud pro. Epif. n. 1. 35
- 7 iudex secularis quando possit incidenter cognoscere de causa spirituali, in l. quoties. nu. 1. C. de iud. 93
- 6 iudex arbitratur ex qualitate operis, vel temporum, quod dicatur modicum tempus, in l. si insulam. nu. 3. ff. de ver. obl. 32
- 7 iudex negligens tenetur parti ad interesse: & qua actione, in l. si quando, in 2. lect. nu. 14. & 15. C. de te. 134
- iudex an possit citare aliquem sibi subditum existentem extra territorium, per nuncium, vel per literas, in l. j. §. praesides. nu. 3. ff. de requir. reis. 176
- iudex vir bonus dicitur: & an valeat consuetudo Pisana, quod offendens ponat se in manibus offensis: & an si offensus excedat modum in vendicando, possit puniri, in l. sed si vnus §. praetor ait. n. 1. ff. de iniur. 132
- 3 iudex imponere potest poenam mentienti, in l. ius alimentorum. nu. 1. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. 74
- 4* iudex an possit imponere poenam litiganti vt respondeat positionibus, & illam exigere. ibi. nu. 2. 74
- 4* iudex quod possit plures pro eodem facto cum causa multare. ibi. nu. 3.
- 5* iudex ex officio suo quando possit aliquid facere parte non petente, remissive in l. de pupillo. §. qui opus nouum. nu. 2. ff. de op. no. nun. 11
- 5* iudex quando teneatur interponere officium suum non petenti, in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. nu. 2. ff. de dam. infec. 25
- * iudex potest condemnare victum victori in expensis etiam si non petatur, ibi. nu. 9. 29. & in l. properandum. §. sine autem. nu. 4. C. de iud. 94
- * iudex vt teneatur conuenire victum victori in expensis qua cautela quis vti debeat. ibi. nu. 5.
- 6* iudex quilibet coram quo sit falsitas, non potest de falsitate punire, sed remittit ad maiorem, in l. pen. n. 4. ff. de fall. 171
- 8 iudex secularis vendit ex officio res legatas fratribus minoribus, quando heredes des

In omnes Barto Lecturas.

- des & executores fuerūt ī mora cōstituti, saltē bina monitiōe. li. 2. minoric. 140
- 3 index ex causa potest reseruare notario condemnato de falso, vt possit instru-
menta facere. in l. lex militari. nu. 2. ff. de testamen. milita. 139
- 2 index quando possit cōdemnare ad fructus in actione hypothecaria. in l. si fun-
dus. §. in vendicatione. nu. 5. ff. de pigno. 132
- 3 index citans aliquem ad hoc, vt sciat, an velit esse hāres, debet ei dare tantum
tempus, quantum habet ad petendum bonorum possessionem, in l. si quis in
stituitur. §. sed si bonorum. nu. 1. ff. de her. insti. 107
- 2 index tenetur deferre iuramentum necessarium, quādo est semiplene probatū.
in l. admonendi. nu. 59. ff. de iureiu. 32
- pars petit hoc iuramentum deferri. ibi. nu. 60.
- 7 index est in causa propria, qui non recognoscit superiorē, in l. vna. nu. 1. & C. ne
quis in sua cau. 96. & in l. hoc Tiberius. nu. 1. ff. de hered. inst. 110
- 8 index, qui mandat alij solui cōdemnationem, quam dicitur statutum, punitur.
in l. duos. nu. 1. C. de suscep. lib. x. 27
- 9 index an possit testificari de his, quae coram ipso gesta sunt. in §. deinde. num. 2.
in auth. de defenso. ciuita. 16
- 5 index si dicat, excommunico te, vel pono te in banno, nisi intra decem dies
veneris, an interim sis excommunicatus, vel bānitus, in l. obligationum. §. cōi-
catio. nu. 1. ff. de actio. & oblig. 163
- 3 index procedere potest contra accusatum de falso, in l. siue contra. §. quia. n. 15.
ff. de lib. agnos. 35
- 3 index si statuit terminum ad respōdēdū libello, & in termino reus cōparēs pe-
rit dilationē ad exceptiones proponendas, aliter non respondendo, cōdēnat
in expensis. in l. scire oportet. §. scire. nu. 3. ff. de excusa. tutor. & curato. 70
- 3 index quando declarare possit eius sententiam, in l. hāres. §. si quid post. nu.
me. 6. ff. de testa. 87
- 2 index format punctum, quando inter partes est discordia, in l. iusiurandum. §. si
de qualitate. nu. 1. ff. de iureiur. 33
- 2 index taxat quantitatē iuramenti, in l. videamus. §. iurare. nume. 2. ff. de lit. iur. 35
- index post iuramentū prāstitum potest diminuerē, & illud nō sequi. ibi. nu. 1. 1.
- 1 index, qui nō admittit exceptiones, quando videatur grauare partem, in l. om-
nes. nu. 2. ff. de in integ. resti. 122
- 1 index ob nimiam seueritatem potest ab officio remoueri. in l. 1. num. 4. ff. de his,
qui sunt sui vel alie. iur. 24
- 5 index secularis, coram quo opponitur exceptio cognoscenda in curia episcopi,
non potest statuere terminum opponenti, intra quem illā probet, in l. 2. n. 2.
ff. de re iudi. 105
- index dilationem datam à lege sine iudicis ministerio mutare non potest, nisi
in casibus notatis, & causa cognita. ibi. nu. 4.
- * index dilationem minuire quas ob causas possit, ibi. nu. 3.
- index potest statuere vnam dilationem breuem partibus ad sententiam audiē-
dam, quando omnia sunt expedita, & plurib. prāsentibus audiunt allegatio-
nes. ibidem. nmero 6.
- index si nimis arctauit dilationem à lege datam sine causā cognitione, appella-
ri potest, ibidem numero 7.
- index potest augere & minuire dilationem à lege datam iudicis ministerio: &
dicit maiorem non dari. ibi. nu. 9. & 11.
- 4 index quando videt instantiam perire, potest ex suo officio ad sententiam per-
uenire. in l. Seius. nu. 6. ff. ad legem Falci. 126
- 1 index delegatus per litis contestationem nō efficitur dominus litis, in l. si reus.
num. 3. ff. de procu. 111
- index quilibet potest ad euitandum iudicium facere quod reus cōuētus depo-
nat. ibidem. nu. 4.
- 8 index si dixerit, Si viceris, sententiam pro te dabo, valet sententia, sed est inter-
locutoria. in l. cum index. nu. 6. C. de senten. interloc. omni. iud. 68
- 7 index ex officio potest providere ne bona pereant. in auth. si omnes. num. 3. C. si
mi. ab hāre. absti. 83
- 5 index excusatori pro absente, vel infirmo si non credidit, sed pronunciauit, nō
tenet sententia, si excusator obtulit se incontinenti probaturum absentia. in
l. quāsitum. nu. 5. ff. de re iudi. 118
- 5 index qui secundo iudicat, an ex eisdem actis iudicet, in l. cum quārebatur. nu.
me. 1. ff. eo. tit. ibi.
- Quando quis secundo iudicat, debet primo examinare nullitatem primā sen-
tentia, si de nullitate non liquet: nisi aliquid probatur. ibi. nu. 2.
- * iudicans secundo, pronuntiare quod sententia sit nulla quādo debeat. ibi. n. 4.
- 5 index qui eligit opinionem non bonam, quam multi tenuerunt, mitius puni-
tur. in l. cum prolatis. nu. 3. ff. de re iudi. 113
- 7 index quando in litis contestatione reseruatur exceptiones, talis reseruatō in-
telligitur tam de peremptoriis, quā dilatoriis. in l. exceptionem. in 2. lect.
nu. 5. C. de prob. 127
- 7 index absque nouo processu potest tutorem, vel curatorem suspectū remoue-
re. in l. eum qui res. nu. 5. C. de procu. 66
- 9 index hodie non potest ex officio per inquisitionem procedere: nisi in certis
casibus. in §. iubemus. nu. 1. in Auth. de colla. 55
- 7 index an possit limitare terminum ad probandum. in l. iudices. n. 5. C. de iud. 93
- 7 index originis dat tutorem, qui prāsit bonis, quae non sunt in suo territorio.
in l. vnica. nu. 4. C. vbi pet. tur. vel cur. 170
- 8 index qui sine causa facit descriptionem bonorum meorum dicitur me graua-
re. in l. vltima. nu. 6. C. de anno. & tribu. lib. 10. 12
- 2 index refrenat numerum testium, & quomodo. in l. 1. §. quanquam. numero 1. ff.
de testi. 144
- 5 index postquam iudicauit, potest circa accessoria etiam in eodem die cōdem-
nare iterum. in l. iudex postea. nu. 1. ff. de re iud. 116
- index sententia per eum lata exercet ea, quae concernunt officium iudicis no-
bile, & sic non est functus officio. ibi. nu. 2.
- index non dicitur functus officio suo, quando per errorem facti expressum
tulit sententiam nullam: & an poterit ipse iterum iudicare. ibi. nu. 3.
- * index ordinarius qui tulit sententiam nullam, an poterit iterum iudicare vel
debeat superior adiri. ibi. nu. 4.
- 8* iudex quod pronunciet executionem legitime forte factam, an necesse sit in
persecutione. nu. 7. C. de pig. 100
- 8 iudex ex officio potest causam cōceptam ad vtilitatem publicam per delatorē,
qui mortuus est, perficere, vel iubere alicui, vt perficiat. in l. 2. numero. 2. C.
de dela. libro x. 9
- 9 iud. cui magis faueat, an reo, vel actori. in §. quā vero. nu. 3. in Auth. de nupt. 21
- 7 iudex deberet habere ante tribunal euangelia, sed consuetudo non seruat. in
l. cum & iudices. nu. 1. C. de iureiuran. propter calumniam. 90
- 5 iudex eligit superiorem, quando partes eligendo discordant. in l. in venditio-
ne. §. si vnus. nu. 2. ff. de bo. autho. iud. poss. 125
- index format punctum si partes discordant in formando. ibi. nu. 3.
- 4 iudex condemnās aliquem ad confinia vsque ad voluntatē suam, an hāc vo-
luntas finietur iudicis morte. in l. vxorē. §. Scaxola. nu. 1. ff. de leg. 3. 55
- 5 iudex non potest prācipere, vt pars vadat, & ingrediatur rem per vim, si alius
existens resistat. in l. iuste possidet. nu. 3. ff. de acquir. posses. 80
- 5 iudex non pōt dicere procuratori litigati contra contumacē quod iudiciū erit
nullū, si non erit procurator. in l. inter quos. §. alieno. nu. 5. ff. de dā. i. i. sec. 40
- 7 iudex ex officio repellit testem infamem etiam quando pars non potest oppo-
nere, in l. in arenam. nu. 3. C. de inof. test. 104
- 1 iudex prohibet ingressum possessionis, de qua est contentio inter duos, ne ve-
niant ad arma. in l. si vñs fructus. §. sed si. nu. 1. ff. de vñs fructu. 178
- 5 iudex potest cogere partem ad faciendam pacem, & transactionem. ibi. nu. 2.
- 5 iudex non debet festinare in secundo decreto: sed in primo sic. in l. si finita. §. si
forte. nu. 1. ff. de dam. infe. 32
- index priuat ignorantem possessione. ibi. nu. 4.
- 6 iudex quas expensas taxet sine probatione, ex eius officio. in l. cum seruus. n. 4.
ff. de verb. obligatio. 36
- quo ad conseruationem iuris sui, an referat a quo fiat. ibi. nu. 5.
- 6 iudex loci, vnde quis est incola, potest quem punire de delicto alibi cōmissio.
in l. relocatorum. §. interdicere. nu. 4. ff. de interdict. & releg. 193
- 1 iudex, qui male iudicauit appellatione pendente ab eius sententia poterit in
syndicatu conueniri ad interesse expensarum. in l. quia etiam. §. ex quibus.
nume. 1. ff. de alie. iud. mu. 144
- 1 iudex potest comminari respondēri, q. nisi verum respondeat, puniet eum tali
poena. in l. in rem. nu. 4. ff. de rei vend. 177
- 1 iudex inferior non potest concedere generalem administrationem minori. in
l. denique. nu. 2. ff. de mino. 131
- 8 iudex, qui se intromittit de officio ad eum non spectante, acriter punitur. in l.
si quis. nu. 2. C. de aqua du. lib. 11. 37
- 5* iudex potest prācipere quod vnus non trāseat ante domum alterius si guerrā
inter se habent. in l. quod iussit. nu. 4. ff. de re iud. 109
- 5* iud. quilibet ē delegatus & arbiter reuocat sententiā interlocutoriā. ibi. nu. 8.
- * iudex sententiam interlocutoriā bis reuocare potest. ibi. nu. 17.
- 5 iudex potest interlocutoriā reuocare post interpositam appellationē, quan-
do ab interlocutoriā appellari possit. in l. quod iussit. nu. 12. ff. de re iud. 109
- index nō pōt cogi reuocare interlocutoriā, nisi in casu speciali. ibi. nu. 13. & 15
- 1 iudex potest facere, q. testis declaret eius dictum ambiguum si sibi videbitur.
in l. si quis intentione. nu. 4. ff. de iud. 156
- 8 iudex, an possit sententiam suam emendare, aut interpretari. in l. 2. n. 1. & 5. C.
de sent. ex breui. reci. 61
- iudices maiores possunt per alios sententias recitare. ibi. nu. 2.
- 4 iudex arbitratur, quando qui debet arbitrari, non arbitratur. in l. cum filius.
§. pater. nu. 3. ff. de leg. 2. 40
- index potest prius deuenire ad res, quam ad personam in executionibus. in l.
j. nu. 1. C. de capien. & distrah. lib. 10. 13
- 9 iudex ex officio, parte etiam nō petente, providere potest, ne bona hāredita-
ria pereant. in §. ad hāc. nu. 4. in Auth. vt sponsa largit. 50
- 8 iudex non potest pronuntiare, de eo quod non est petitum. in l. cum Papinia-
nus. nu. 1. C. de sen. & interlo. omni. iud. 68
- 7 iudex nemine defendente potest ex officio inquirere defensiones rei. in l. si nō
defendantur. nu. 1. ff. de poenis. 188
- 4 iudex arbitratur, quod sit iustum prārium. in l. nō dubiū. §. si cui. n. 2. ff. de leg. 3. 49
- index cogit dominum vendere. ibi. nu. 3.
- 8 iudex non recipit sportulas, quādo procedit extraordinarie. in l. in sacris. n. 4.
C. de proxi. lib. 12. 51
- 8 iudex & officialis eodem modo puniuntur de negligentia. in l. prācepit. nu. 7.
C. de cano. lar. lib. 10. 14
- 1 iudex qui per imperitiā iudicauit, tempore syndicatus non potest partem re-
pullere ex eo, quia non appellauit. in l. item si res. nu. 3. ff. de ali. iu. mu. 144
- 6 iudex si dicat parti hodie eris ad audiendum sententiam, an debeat expectare
finem diei. in l. liber homo. §. decem hodie. nu. 1. ff. de verb. oblig. 43
- 5 iudex an debeat proferre sententiam vulgariter, vel literaliter. in l. decreta. nu.
1. ff. de re iud. 116
- 5 iudex libellum contrarium reiicit. in l. naturaliter. §. nihil commune. nume. 33.
ff. de acq. poss. 82
- 7 iudex potest statuere procuratori terminum ad faciendum comparere prin-
cipalem, q. veniat ad iurandum, vel respondendum positionibus. in l. sed iu-
ramento. §. his de prāsentibus. nu. 1. C. de reb. credit. 116
- 6 iudex superior cognoscit, an appel. recipiat. in l. 1. n. 3. ff. nihil noua. app. pēd. 207
- index quod elapso termino ad appellandum nō pōt sententiam à se elapsam
exequi, nisi primo parte citata. ibi. nu. 9.
- 1 iudex ex officio debet perquirere de innocentia inquisiti. in l. seruū quoque.
§. publicā. nu. 4. ff. de procu. 105
- 8 iudex successor potest expedire, quod non est expeditum per primum iudicē.
in l. consentaneum. nu. 4. & 11. C. quomodo & quando iudex. 62
- 1 iudex potest nō adhibere fidem testi etiam plene deponenti, ex causa quam fa-
ciat apparere. in l. Lucius Titius. nu. 3. ff. de his, qui nota. infam. 101
- 1 iudex in sententiā absolutoria potest imponere actori silentium. in l. quid ta-
men. §. arbiter. nu. 4. ff. de arbit. 147
- 7 iudex

Index singularium materiarum

- 17 iudex in sententia debet dicere, visis actis. in l. propterandum. §. & si quidem. nu. 6. C. de iudi. 94
- 1 iudex potest alienam iurisdictionē defendere & pro ipsa defendenda brachiū alterius iudicis implorare. in l. j. nu. 8. ff. si quis ius dic. non obtem. 54
- iudex per actionē in factū, & etiā ex suo officio pōt multā imponere. ibi. nu. 9.
- iudex qualiter exercebit eius officium in imponendo multā. ibi. nu. 21.
- iudex minuit multā impositā ob inopiam. ibi. nu. 14.
- 3 iudex aestimat iustum pretium pignoris, quando est appositum pactum, quod pretio soluto creditor habeat pignus iusto pretio, & qualiter iudex hoc faciat in l. si fundus. §. potest. nu. 3. ff. de pign. 132
- 1 iudex qualiter dicatur adiri. in l. si conuenerit. n. 2. ff. de iurisd. omniū iudi. 51
- 4 iudex ex instrumento per partem impugnato, potest intentionem ipsius partis adiuuare. in l. post legatum. nu. 8. ff. de his quib. ut indignis. 104
- 1 iudex coniunctus inter coniunctos pari gradu, quis esse potest, secus dispari. in l. qui iurisdictioni. nu. 5. ff. de iurisdictione omnium iudic. 50
- 4 iudex potest providere, ut alimenta præstentur per tempora. in l. solent. nu. 12. ff. de alim. leg. 82
- iudex laicus pro alimentis laico relictis cognoscit pro alimentis pauperibus relictis ecclesiasticis & laicis. ibi. nu. 13.
- 9 iudex non debet præcepta superioris contra ius, vel utilitatem publicā executioni mandare, sed secundam iurisdictionē expectare. in §. deinde. nu. 1. in auth. de manda. princi. 16
- 1 iudex ordinarius auocando causam ad se, potest delegatū reuocare. in l. more. nu. 11. ff. de iurisd. om. iud. 49
- 5 iudex potest cogere vniuersitatem ad faciendum syndicum. in l. ergo. §. credito. ribus. nu. 1. ff. de fideicom. lib. 67
- iudex ordinarius etiam de iure civili recusatur, si suspitio ēt ratione adiuncti perfecte non cessat. in repet. l. ij. nu. 30. si quis in ius voca. non ierit. 59
- 1 iudex de re alterius territorij inter suos subditos ius dicere potest. in l. si. nu. 1. ff. de iurisd. om. iud. 52
- iudex iudicans vltra summam suā iurisdictionis, an sententia valeat in summa. ibidem. nu. 3.
- 1 iudex secularis quādo possit incidenter cognoscere de causa spiritali, matrimoniali, vel vforaria. in l. secunda. nu. 4. ff. de iurisd. om. iudic. 47
- 1 iudex coram quo causa est mota, si infirmatur, an poterit coram alio agitari. in l. j. nu. 3. de offi. confu. 31
- 1 iudex potest multare testes & aduocatos inobediētes. in l. vnica. §. is videtur. nu. 1. ff. si quis ius dic. non obtem. 54
- iudex punit etiam extraneos suam iurisdictionem impediētes. ibi. nu. 6.
- 1 iudex, qui pronuntiauit super competentia, vel incompetētia, an possit illam reuocare, in repetitio. l. secunda. nu. 13. ff. si quis in ius voc. non ier. 58
- iudex per processum ad vltiora opposita exceptione declinatoria, quando videatur se pronuntiare incompetētem. ibi. nu. 17.
- 1 iudex causa cognita imponit poenam corporalem pro pecuniaria. in l. quid er. go. §. poena. nu. 1. ff. de his qui not. inf. 100
- iudex non habet necesse in sentētia exprimere causam, quare pro delicto im. ponit maiorem poenam, si ex actis hoc apparet. ibi. nu. 5.
- 2 iudex quomodo format sententiam, quando de expensis discutitur ante sentē. tiam. in l. fundo. nu. 17. ff. de rei vendi. 175
- 1 iudex extra prouinciā non habet iurisdictionem. in l. ij. nu. 2. ff. de offic. præ. 38
- iud. subditū de delicto per eū commissio extra prouinciā punire pōt ibi. nu. 4.
- iudex exercet officium suū, licet non petatur, in l. nec quicquam. §. obseruare. nu. 1. ff. de offi. procon. & leg. 37
- iudex ex officio suo, & etiam ad petitionem alterius, cogit hæredē pro lega. tis factis fratribus minoribus. ibi. nu. 2.
- 1 iudex minor propter aduentum maioris non amittit iurisdictionem. in l. si. nu. 2. ff. de offi. procon. & leg. 38
- iudex non potest se intromittere de delicto, quod cōstat fuisse commissum ex tra territorium. in l. prima. §. cum vrbem. nu. 6. ff. de offic. præfect. vrb. 31
- 1 iudex non potest etiam quando constat de confessione debitoris, ipsum debito rem absentem & non citatum condemnare, in l. nec quicquā. in repetitio. §. vbe decretum. nu. 3. ff. de offi. procon. & leg. 37
- iudex in re mobili immutato decreto & præcedente contumacia rei, causā co gnitione requisita in secundo decreto potest transferre ius plenum quoad causam noxalem dampni infecti, & etiam quando agitur ad præstationem ali quam. in l. ij. §. si absens in ij. lect. nu. 3. ff. si ex noxa. casu. agatur. 65
- 1 iudex in causa reductionis si pronuntiauit arbitriū esse æquū, poterit poena peti, et si iniū sit erronea. in l. & ex diuerso. §. vbi autē. nu. 6. ff. de rei vendi. 173
- iudex pro fructibus, qui percipiuntur litē pendente, potest in condemnatio ne sibi referuare declarationem. ibi. nu. 9.
- 1 iudex si statuit terminum ad probandum pro prima dilatione, intelligitur di latio peremptoria. in l. n. n. §. ff. de feriis. 71
- 1 iudex summam cognoscit, an petitio sit impertinens. in l. si defensor. §. illud quæritur. nu. 2. ff. de interrog. act. 135
- 1 iudex qui non condemnat victum victori in expensis, vel fructuum restitutio ne, tenetur parti. in l. non quicquid §. iudex. nu. 1. ff. de iudic. 254
- iudex omittēs aliqd facere, an teneat actioē in factū ex quasi maleficio. ibi. n. 2.
- 1 iudex causā principalis si successit iudici causā appellationis, an coram eo po terit agitari causa. in l. filius. nu. 4. ff. de inoffic. testam. 162
- 1 iudex petit legata ad pias causas etiam nemine petente, in l. nec quicquam. §. seruare. nu. 1. ff. de offi. procon. 37
- 1 iudicis officio nobili quæ expediuntur & summariam cognitionem requirūt, sunt mixti imperij minoris in l. Imperium. ibi. nu. 21. 48
- 1 iudex iudicat secundum concupiscentiam, quam habet, ut iudex. in l. minor. n. 1. ff. de mino. 135
- 1 iudex si commisit causam consulendam, consilium datur successori, si officium consulētis expirauit. in l. verum. §. ex fac. nu. 2. ff. de minorib. 133
- 1 iudex ex officio potest deferre quæstionem libertatis, ne fiat præiudiciū testa mento. in l. si quis libertatem. nu. 1. ff. ne petitio. hæredita. 163
- iudex supplet etiam parte non opponente in aliis, in quibus iudici vel iurisdic. tioni pararetur præiudiciū. ibi. nu. 4.
- iudex potest statuere certum tempus ad agendum. ibi. nu. 8.
- 1 iudex ex officio cogit eos, qui succedunt, defunctum sepelire. in l. qui hæres erat. nu. 1. ff. famil. ercisc. 194
- 1 contra iudicem, qui per imperitiā iudicauit, si non appellauit in casu, in quo poteram, an agam tempore syndicatus. in l. duobus. §. competit. nu. 1. ff. si men for. fal. mod. dixit. 199
- 8 iudex an suppleat defectum tutoris, in adicione. in l. si infanti. numero 13. C. de iur. delib. 29
- 8 iudex vnus vsque ad quam summam possit cognoscere. in l. in offerendis. nu. 1. C. de appell. & consult. 82
- 8 iudex ratione dubij non impeditur vltra ordinariam iurisdictionē cognoscere & pronuciare, in l. ampliore. §. sed cum si vsus. numero 1. C. eodem ti tulo. 83
- 1 iudex, in his, in quibus aspectus ex cursu temporis mutatur, debet ex aspectu pronuciare, ut in futurum fidem faciat. in l. de ætate. n. 18. ff. de mino. 138
- 1 iudex in quacunque parte iudicij etiam post cōclusum in causa interrogat par tem, positiones facit ex officio, in repeti. l. vbiunque numero 7. de interrog. actio. 197
- iudex quando supplere possit etiam super facto. ibi. nu. 9.
- 1 iudex exequens, licet nō possit de iniquitate sentētiæ cognoscere, debet tamē videre, an sit lata parte præsentē, vel contumaciter absente, in l. si prætor. nu. 1. ff. de iud. 157
- iudex exequens cognoscit de nullitate sententiæ. ibi. nu. 3.
- 1 iudex debet negare actionem creditori, quando minor petit restitutionem ad uersus obligationem. in l. patri pro filio. §. si pecuniam. nu. 1. ff. de mino. 135
- 1 iudex principalis non exequitur sententiam latam super notorio, appellatione non obstante, & iudex appellationis potest inhibere. in l. ser. prus. nu. 1. ff. de relig. & imp. fune. 200
- 1 iudex ex suo arbitrio taxat expensas, quando ei constat quod aliqua partiū ste tit in curia ad expectandum aduersarium, qui non venit. in l. vnica. §. hoc iu dicio. nu. 8. ff. si quis ius di. non obtem. 55
- 1 iudex, qui cognoscit de crimine civiliter, eo comperto potest ex officio suo pu nire criminaliter. in l. si ab eo. nu. 1. ff. de calum. 122
- 1 quo iure succurratur contra iudicem, qui probationes non curauit. in l. argen tarius. §. cum autem. nu. 1. ff. de eden. 78
- 9 iudex an exequatur sententiam interlocutoriam intra tempus decem dieū datum ad appellandum. in auth. de appel. & infra quæ temp. in prin. n. 6. 21
- 6 iudex actum faciens an requiratur quod sciat se iudicem, remissive. in l. si quis apud aliquem. §. sed & quod. nu. 2. ff. iud. sol. 101
- 7 iudex potest capere asinum priuati pro portando asinum ad furcas, in l. iube. bemus nullam. nu. 2. C. de sacros. Eccl. 12
- 7 iudex si testes non interrogauit, poterunt de nouo examinari. in auth. at qui se mel. nu. 36. C. de prob. 122
- 7 iudex potest committere examinationem testium. in l. iudices. nume. 1. & 2. C. de fide instr. 137
- 7 iudex non dat tutorem illum quem mater petijt, in auth. sacramentum. nu. 4. C. quando mul. tut. off. 172
- 8 iudex qui omisit condemnationem expensarum petitam tenetur parti. in l. om nem. nu. 4. C. quan. prouo. non est. nec. 68
- 4 iudex cum allegatur suspectus iure civili causā non inferuntur iure canonico secus. in l. quia. nu. 2. ff. ad Treb. 134
- 1 iudex incompetens an condemnet in expensis. in l. eum quem temere. nume. 5. ff. de iudi. 157
- 1 iudex eligit arbitros, & arbitri coguntur eligere tertium. in litē si vnus. §. priu cipaliter. nu. 1. ff. de arbi. 146
- 1 iudex potest principaliter adiri, ut pronunciet super ætate. in l. 2. n. 1. ff. de fer. 70
- 7 iudex quam interlocutoriam reuocet ex officio. in l. fina. num. 1. C. si mi. se ma. esse dixit. 84
- 5 iudex in insinuatione dilationis nullam adhibet causā cognitionem. in l. Mo. destinus. nu. 3. ff. de dona. 60
- 6 iudex quando possit augere, vel minuere poenā. in l. hodie. nu. 1. ff. de poen. 186
- 1 iudex quando non sentit commodum, cognoscit an sua sit iurisdic. tio, nisi cō suetudo esset in contrarium. in l. ij. nu. 3. & in repe. numer. eo. ff. si quis in ius voc. non ier. 57
- iudex super incompetētia allegata ratione suæ personæ non cogno scit. ibi. nu. 4. & in repe. nu. eo.
- item non cognoscit quando veniret examinandum aliquid spirituale. ibidem nume. 5.
- iudex antequam multet non comparētem debet ipsum de nouo citare ad se defendendum. ibi. nu. 17.
- iudex incompetens ratione dubitationis non comparētem potest in modi cū multare summarie, si est magna, habet hoc facere causā cognita. ibi. n. 8.
- iudex quando multare habet, an in eius iurisdictione possit executionē face re. ibi. nu. 19.
- 5 iudex vbi publica utilitas versatur, supplet de facto. in l. prætor. §. hoc autem. nu. 2. ff. de ope. no. nun. 23
- 1 iudex potest concedere licentiam timenti, ut secū ducat familiares, & seruien tes. in l. illicitas. §. ne potentiores. nu. 3. ff. de officio pra. fid. 39
- 8 iudex a quo appellatur debet statuere terminū appellanti intra quē cōpareat coram iudice appell. vel intra quē iter arripiat. in l. præf. n. 3. C. de app. 79
- iudex an possit statuere terminum ad prosequendam appellationem. ibi. nu. 4.
- 7 iudex ex causa potest statuere terminum auctori ad agendum. in l. edicta. num. 3. C. de eden. 37
- iudex potest per se acta conficere, & scribere, & an hoc sit verum. in auth. de defenso. ciuila. nu. 3. 15
- 6 iudex potest inquirere propter denuntiationem officialis, & excusatur a calū niā. in l. ex leg. l. iud. §. si publico. nu. 7. ff. ad leg. in de adu. 154
- iudex qui incidenter cognouit de crimine, potest de illo per inquisitionem cognoscere. ibi. nu. 8.

1. iudex ex officio suo potest estimare interesse, licet actor non probet & pars non sit iurare. in l. semper. §. in hoc interdicto. nu. 2. ff. quod vi aut clam. 148
2. iudex ubique ex inquisitione generali cōperit quē deliquisse, pōt super eo crimine inquirere. ibi. nu. 9. & l. liberorum. §. si accusator. n. 7. ff. de accusa. 146
3. iudex inquit de crimine coram eo facto, ibi. nu. 10.
4. iudex potest inquirere in criminalibus, in quibus quis potest accusare sine metu calumnie. ibi. nu. 11.
5. iudex inquit post didicita testificata pōt de nouo testes producere. ibi. nu. 15.
6. iudex inquit non potest assumere partes accusatoris prosequētis suā vel suorū iniuriā, nisi quando suum officium est principaliter offensum, ibi. nu. 16
7. iudex super notorio crimine procedit per inquisitionem. ibi. nu. 17.
8. iudex in his, quæ cōmittuntur eius arbitrio debet de æquitate seruare: in his quæ scripta sunt, seruat decisionem. in l. 1. nu. 5. C. de legi. 26
9. iudex etiam reo non postulante potest abolere nomen rei, si ei constat ipsum abolendum, in l. libellorum. §. si accusator. nu. 4. ff. de accusatio. 146
10. iudex in criminalibus potest assumere partes rei, & eius defensionem. ibi.
11. iudex in casu dicti. §. si accusator, potest accusationem prosequi. ibi. nu. 5.
12. iudex cōmittēs examinationē testium qualiter iudici examinanti scribat, in §. & quoniam. nu. 14. in auth. de test. 40
13. iudex si non iuste iudicauit & iuris ordine non seruato, qui illā possessionem ingreditur, punitur constitutione l. meminerint. C. vnde vi. ibi. nu. 3. 91
14. iudex quod legitime facit, videtur facere pars. ibi. nu. 4.
15. iudex appellationis reo absoluto & actore appellante, qui fouet causam iniustam, debet actore condēnare, & non simpliciter dicere, bene iudicātū, & male appellatū, in l. cum apud. nu. 2. ff. iud. sol. 104
16. iudex secularis, cui traditur damnatus ab inquisitore, non tenetur stare processui inquisitoris, sed potest ex integro processum facere, in l. non dubium. n. 1. ff. de custo. & exhi. reo. 153
17. iudex si citat aliquem qui propter iustitiam causam non tenebatur cōparere, tanquam contra contumacem procedit, processus est ipso iure nullus, si iudex hoc sciebat, alias per appellationem irritatur. in l. si quis seruus. §. qui exhibet. nu. 3. ff. de eod. tit. 151
18. iudex ex quibus casibus arbitretur poenam promittendam in stipulationibus prætorij. in l. huiusmodi. nu. 2. ff. de præto. litip. 98
19. iudex appellationis quando sententiam exequatur. in §. si quis contra. nu. 2. in auth. de sanctis. Epil. 56
20. iudex secularis, cui per inquisitionem fuit traditus hæreticus, quando teneatur stare processui inquisitoris. ibi. nu. 3.
21. iudex debet iudicare in loco maiorum. in §. & quoniam. num. 18. in Auth. de testib. 40
22. iudex non potest mittere aliquem in possessionem bonorum existentium extra suum territorium, in l. relocatorum. nu. 3. ff. de interdictis. 192
23. iudex exequens non tenetur stare processui iudicis remittentis executionem: sed potest de nouo cognoscere, & crimē examinare. in l. diuus. n. 3. ff. de custo. & exhi. reo. 152
24. iudex super denunciatione duobus modis procedere potest. ibi. num. decimo.
25. iudex procedens super crimine denunciato, potest denunciante in testem assumere. ibi. nu. 14.
26. iudex ducatus, qui incēpit primo procedere contra Perusinū in ducatu delinquentem, an possit contra iudicem Perusinum pariter procedentem opponere exceptionem præuentionis, in l. sepulchri. nu. 3. ff. de sepul. viola. 134
27. iudex causa cognita quas poterit dilaciones abbreviare. in §. omnem vero. n. 17. in Auth. de litig. 47
28. iudex admittit exceptionem cum protestatione, si debet de iure. in §. si vero. nu. 12. in Auth. de testi. 41
29. iudex ordinarius quilibet ex causa potest immunitatem à muneribus concedere, in l. nemo. nu. 1. C. de decu. lib. x. 16
30. iudex an teneatur exprimere causam in sententia. in l. qui testamento. §. item, nu. 5. ff. de excu. tut. & cur. 73
31. Quis dicit iudicem non suum, & si est suus, eum suspectum. ibi. n. 6.
32. iudex officio contra contentē quando facit solui aliud pro alio. in l. si domus, §. in pecunia. nu. 5. ff. de leg. 1. 18
33. iudex, qui est, si ignorat se iudicem, an valeant acta per eum. in l. sed & si. n. 1. ff. de acq. hære. 150
34. iudex potest supplere defectum parris de iure, & de facto. in l. Offidius. nu. 4. ff. de leg. 3. 62
35. iudex non condemnat in alio, quam sit pētītum, nisi ex causa necessitatis. in l. v. nu. 14. & 16. ff. si cer. pet. 15
36. iudex negligens punitur criminaliter etiam ad poenam corporalem, in l. duos nu. 1. C. de suscepto. lib. x. 27
37. iudex quando quis possit esse notarius, & sic acta scribere. in l. iubemus. §. sane si hoc. nu. 13. C. de sacrosan. eccle. 19
38. iudex & notarius, quis potest esse in causis breuioribus. ibi. nu. 15.
39. iudex, cui est commissā testium examinatio, non potest super eorum reprobatione testes recipere. in §. & quoniam. nu. 20. in auth. de testib. 40
40. iudex delegatus quando possit in integrum restituere. in l. hinc. nu. 7. C. vbi & apud quem. 85
41. iudices qui nulli præ sunt iurisdictioni, sunt notarij, & iudices chartularij, quādo possunt in integrum restituere. ibi. nu. 7. & 8.
42. Quomodo cognoscatur, an aliquis sit iudex ordinarius, vel delegatus. ibi. n. 10.
43. iudex, cui causa est delegata, si le absentat, & absentia est diu duratura, delegatus potest eam alteri delegare. in l. prætor. §. si post causam, nu. 3. ff. de vaca. & excusa. mun. 124
44. iudex non potest cognoscere, si res est prorsus extranea, nisi per modū recognitionis, vel prorogata iurisdictionis. in l. 1. nu. 3. C. de non con. p. iud. 73
45. iudex qui absoluit ab instantia iudicij contra ius, facit litem suam. in l. si quis. n. 7. C. de pact. 40
46. iudex non admittit exceptionem propositam causa differēdi iudicium. in l. capit. nu. 2. ff. de accusa. 150
47. iudex non potest hodie præcipere, vt post tempus vsuræ currant: licet inobediētem mulctet. in l. tutor qui. §. si deponi. n. 2. ff. de adm. tut. & cur. 52
48. iudex non potest cogere partem ad se scribendum, vt inde fiat comparatio. in auth. si contractus. nu. 3. C. de fide instr. 138
49. iudex committit peritis in arte, quando in iudicio dubitatur de aliquo, quod consistit in peritia. in l. comparationes. nu. 2. C. de eod. 138
50. iudex an possit reseruare factionem testamenti notario condemnato de falso, in l. si quis. in prin. §. miles. nu. 1. ff. de leg. 3. 51
51. iudex qualiter arbitretur tempus statuendum ei, qui se offert statim probaturum. in l. si is a quo. nu. 3. ff. vt in posses. lega. vel fideicommissi. 149
52. iudex non tenetur dare in tutorem nominatum à matre, quæ dixit velle transire ad secundā vota. in l. si quis sub. nu. 29. ff. de testam. tute. 43
53. iudex si male iudicauit, & ab eius sententia sit appellatum, an appellatione pēdente poterit tempore syndicatus conueniri. in l. si minoris. nu. 4. ff. de adm. tuto. & cura. 53
54. iudex principalis causa est iudex in causa reductionis. in l. societatem. §. arbitrorum. nu. 19. ff. pro socio. 110
55. iudex negligens, an criminaliter puniatur. in l. 2. nu. 1. C. de can. lat. lib. x. 14
56. iudex in contumacem diffinituē pronunciat, quando petitur aliquid qd non pōt esse consultum per missionem ex primo decreto, vel secundo. in l. lancimus. §. cum autem, nu. 1. C. ad Treb. 47
57. iudex exceptis duobus casibus positis in l. consentaneum. C. quomodo & quādo iudex, quando vult, potest quem facere capi personahter, sed nō potest cogi à parte, nisi prius reus in contumacia constituitur solenniter. in d. l. consentaneum. nu. 13. 63
58. iudex est requirendus in loco publico, & in eo loco vbi consuevit ius reddere. in l. j. §. dies. nu. 5. ff. quando appel. sit. 263
59. iudex repetit testē obscure loquentē ex officio. in l. produci. n. 2. ff. de testib. 149
60. iudex loci vbi criminalis degit, an teneatur remittere ad madata iudicis loci vbi delinquit. in §. si vero quis. nu. 2. in auth. vt nulli iudi. 53
61. iudex si appellationem à diffinitua non recipit, ipse punitur tempore sui syndicatus, & eius officialis. in l. quoniam, la secunda. nu. 1. C. de appel. 81
62. iudex si sciuit contumaciam, sed credebat diem feriatam, cum non esset, sententia non vitatur. in l. multum. nu. 5. ff. & cond. & demon. 113
63. iudex secularis quādo potest cognoscere de exceptione excommunicationis, punire sacrilegum & hæreticum. in l. Titia. nu. 7. ff. sol. matr. 22
64. iudex secularis quādo possit cognoscere de exceptione vsuraria, ibidem numero septimo.
65. iudex qualiter pronuntiabit super edicto Carboniano, quādo Carboniana posessio, & questio status differatur simul & semel petuntur. in l. Carboniana. §. dicitur autem. nu. 10. ff. de Carbon. edict. 166
66. iudex debet esse præsens quādo testes examinantur, in l. eueret. n. 1. ff. de test. 146
67. iudex mittit notarium & testes, vt aliquis possit testari, quando venientes ab intestato prohibent notarium accedere. ibi. nu. 4.
68. iudex debet pronuntiare super emergentibus, si non pronuntiat, iudicium tamen tenet. in l. ait prætor. n. 5. ff. de mino. 132
69. iudex quando interponit decretum super venditione rerum minoris, non est necesse, quod taxet pretium. ibi. nu. 6.
70. iudex non cognoscit an sua sit iurisdictione, quando sentiret aliquod commodum. in l. si quis ex aliena. nu. 1. ff. de iudi. 151
71. iudex si post primam negationem rei admisit eius cōfessionem, potest adhuc maleficium propare per testes & reus amittet beneficium confessionis. in l. eum qui. nu. 7. ff. de iureiur. 28
72. iudex cuius iurisdictione per partes prorogatur, iudicat secundum terminos iurisdictionis prorogate, quæ accēditur circa appellationē admittēdā, vnde nō admittendam. in l. Episcopale. nu. 1. C. de Epil. audi. 24
73. iudex si denegat dare copiam actorum, potest lite pendente adiri superior in l. appellationem. nu. 2. C. de appel. 82
74. iudex à seipso potest se informare, an de consuetudine ita fuerit obseruatum. in l. lege. nu. 3. ff. de testi. 145
75. iudex per inquisitionē pcedere pōt in casibus, in quibus accusator excusatur à præsumpta calūniā in l. athletas. §. calūniator. n. 5. ff. de his qui not. inf. 98
76. iudex an possit reseruare taxationē expēlarū. in l. Paula. n. 1. ff. de re iud. 116
77. iudex quid sit facturus accusatore absente. in l. inter accusatorem. nu. 10. ff. de publ. iudi. 142
78. iudex delegatus à principio caruit iurisdictione, & lite pendente superuenit, quō valeant acta, & sententia. in l. vna. nu. 4. C. qui pro sua iurif. 96
79. iudex in exequendo, sententiam potest incipere à præcepto de soluendo. in l. defendent. nu. 1. ff. de auth. tut. & cur. 61
80. iudex dicitur vir bonus. in l. continuus. §. cū ita stipulatus. nu. 1. ff. de verb. obl. 51
81. iudex cogit plures discordantes inter se ad eorum incommodum ad concordantiam. in l. itinere. nu. 1. ff. de serui. rusti. præd. 185
82. iudex non potest cogere reum accusare, nisi in crimine homicidij. in l. in eum. nu. 1. ff. de accus. 249
83. iudex qui videt aliquē, q. vult delinquere, pōt eū cogere ne delinquat. ibi. n. 2.
84. iudex appel. non potest causam delegare, & sententia sibi reseruare. in §. alios autem. nu. 4. in auth. vt defun. sen. fune. 27
85. iudex potest ad instantiam rei interrogare accusatorem, vt ponat diem commissi criminis in accusatione, vt reus certificetur: & est satis equū, in l. is qui reus. nu. 10. ff. de publ. iud. 140
86. iudex facit sibi dare licentiā ab actore & reo expediendi processum. ibi. n. 4.
87. iudex in extraordinariis dicitur excedere, quando modum excedit. in l. si qua poena. nu. 9. ff. de verb. sign. 236
88. iudex examinationē personarū egregiarum cōmittere potest, etiam non habēti iurisdictionem. in §. quoniam, nu. 12. in auth. de testib. 40
89. idem in infirmis, vel pauperibus, qui non possunt ad iudicem venire. ibi.
90. iudex potest de facto supplere, & quarere eius defensionem, vbi eūq. inta pōt in absentem ferri. in l. accusatore. §. ad crimen. nu. 6. ff. de publ. iud. 143
91. iudex maleficiorum potest contra principalem delinquentem de delicto principaliter cognoscere, & de restitutione rei secundario & incidenter. in l. de functo. §. in quacunque. nu. 1. ff. de publ. iud. 141

Index singularium materiarum

- 9 iudex laicus de quibus criminibus cognoscit contra clericum, & de quibus ec-
clesiasticis, in Auth. vt cleri. apud propri. nu. 2. 35
- 9 iudex ordinarius quando possit causam delegare, & eius cognitionem, & sen-
tentiam sibi reseruare, in §. illud. nu. 1. in Auth. vt de fun. seu fun. 26
- 8 iudex quando condemnat, an possit adiacere in condemnatione poenam quan-
ti pluris, si non soluerit intra decem dies, in l. n. 3. C. de fisco. vsu. lib. 10. 8
- 9 iudex cui committitur testium examinatio, an teneatur commissionem sibi fa-
ctam recipere, in §. & quoniam. nu. 15. in Auth. de testi. 40
- iudex in causa criminali, an teneatur stare examinationi testium factæ per iu-
dicem, cui facta fuit commissio, ibi. nu. 16. 40
- 7 iudex in omnibus, in quibus magis requiritur iudicium, quam testimonium, dēt
mittere aliquos bonos viros ad altimandum, in l. 2. n. 21. C. de rescin. v. d. 154
- 9 iudex non debet esse pronus ad comparationem fiendam, in §. sed & si. nu. 4. in
Auth. de instru. cau. 32
- 9 iudex propter causæ magnitudinem, vel testium suspicionem, potest iubere ab-
sentes coram se presentari, in §. & quoniam. nu. 9. in Auth. de testi. 40
- 1 iudex ordinarius, qui propter absentiam delegauit, reuersus est, iurisdictio de
legati statim expirat, & ad eum reuertitur, in l. 1. nu. 14. ff. de offi. eius cui mā-
da. est iurisd. 43
- 1 iudex interrogare potest partem, vel testem, an sit infamis, & an quis teneatur
respondere, in l. 1. nu. 1. ff. de offi. ass. eod. 40
- iudex libellum male conceptum ex officio lacerare debet, ibi. nu. 2. 40
- 9 iudex qui examinat testes, debet eorum dicta sub proprio sigillo sigillata re-
mittere, §. quoniam. nu. 3. in Auth. de testi. 40
- 6 iudex de omni iniuriā inquirere potest, in litem apud §. si quis sic fecit. nu. 2.
ff. de iniur. 131
- 7 iudex qui cognoscit super causa restitutionis aduersus sententiam, non iudi-
cat super prima causā, sed solum sententiam rescindit: secus in appellatio-
ne, in l. 1. nu. 3. C. si aduer. lib. 82
- 7 iudex qui cognoscit civiliter, si repetit crimen, an poterit puniri, in l. pen. n. 1.
C. eo. tit. ibi. 205
- 4 iudex debet æstimare valorem rei ex officio, etiam si non sit probatum in iu-
dicio, in l. si quod. nu. 3. ff. de leg. 2. 40
- 3 iudex in loco torture potest facere spoliare hominem, & valet confessio, in l.
nouissime. nu. 1. ff. quod fal. iur. 79
- 7 iudex causarum civilium potest punire testem dicentem falsum coram se, vel
falsa antea iuramentum producentem, in l. iubemus. nu. 2. C. de probatio. 130
- 7 iudex ordinarius non recusatur, vt remouetur, sed vt ei detur adiunctus, in l.
apertissimi. nu. 1. C. de indi. fol. 95. & in Auth. vt differ. iud. nu. 3. 54
- iudex delegatus de iure civili sine cā recusatur, secus de iure canonico, ibi. nu. 2.
iud. pōt esse arbitrator in partes, vt eas cōponat, i. Aut. si vero. n. 1. C. de iud. 16
- 8 iudex si est excommunicatus, vel infamis & reputatur contrarium, eius sen-
tentia valet, in l. si arbiter. nu. 1. & 2. C. de sen. & interl. om. iud. 66
- 7 iudex de consuetudine circa ordinem iudicij potest summarie se informare,
in repet. l. de quibus. nu. 25. ff. de leg. 20
- 6 iudex a cuius interlocutoria est appellatum, si appellationi non detulit, non
habet ipsum in processu de cætero citare: & est tunc verus contumax, in l.
eius qui. nu. 6. ff. de appel. reci. 205
- 7 iudex absoluit reum opponentem de compensatione, ab obseruantia iudicij,
sicut quando soluit iudicio pendente, in l. si constet. nu. 3. C. de compens. 146
- 9 iudex quilibet potest habere duos executores, in §. nullo. n. 3. in Auth. de iud. 34
- 7 iudex potest sine libello in vsuris condemnare, in l. si depōita. n. 6. C. de po. 151
- 9 An denegare possit req. in totum dilationē de qua in §. illud quoque. in Auth.
de exhib. re. nu. 9. 24
- 9 iudex an possit esse arbiter illius causæ, in quo est iudex, & esse arbitrator, in
Auth. vt differ. iud. nu. 2. & 3. 54
- 9 iudex condemnatus, quia in expensis non condemnauit victum, an repetat a
parte victa, in §. oportet. nu. 12. in Auth. de iud. 35
- 7 iudex quomodo æstimabit rem, in l. ad officium. n. 2. C. commu. diui. 113
- 7 iudex vel arbiter quando possit esse testis in causa, super qua iudicauit, in l. ne
in arbitris. nu. 6. C. de arb. 88
- 7 iudex appellationis exequitur sententiam, quam ipse confirmauit, in l. tale pa-
ctum. §. qui pronocauit. nu. 3. ff. de pact. 89
- 7 iudex pronunciando se incompetentem cum sit competens, ad totale inter-
esse tenetur, in l. si quis. nu. 8. C. de pac. 48
- 7 iudex si partem grauauit, iudicium non deberet procedere de iure, ipse pro-
cessit, & reuocat de iure canonico processum, in l. a pcedete. n. 5. C. de dila. 99
- 8 iudex appellationis mandabit executioni sententiam appellationis, in l. eos
qui. nu. 12. C. de appel. & consult. 80
- 8 iudex si iudicauit pluries contra legem presente maiore parte populi, & lon-
gum tempus sit lapsum, an consuetudo sit inducta inter omnes, in l. consue-
tudinis. n. 23. C. quæ sit long. cons. 114
- 3 iudex si dat secundam dilationem causa non cognita, factum in ea quando re-
neat, in l. 1. §. ait prator. nu. 6. ff. de iur. de lib. 139
- 1 iudex quilibet ordinarius citat realiter, in l. plerique. nu. 6. ff. de in ius voc. 76
- 2 iudex quando præcipit aliquā fieri a partibus, quod faciendū erat mutuo cō-
sensu, vno implente ex parte sua, quantū ad eum habetur pro facto, in l. tun-
dus. nu. 2. ff. de rescin. ven. 114
- iudex si pronuntiat, prout in consilio dicitur ipsum condemnandum, an videat
tur condemnasse, ibi. nu. 3. 114
- 3 iudex appellationis cognoscit, an appellatio sit accipienda, vel ne, in l. Chyro-
graphis. §. Labeo. n. 1. ff. de adm. tut. & cur. 58
- 2 iudex ad credulitatem quando adducatur, in l. admonendi. nu. 16. & 23. ff. de iu-
re iur. 30
- 7 iudex ex suo officio pōt dare dilationē etiā nō petenti, in l. 1. n. 2. C. de dila. 29
- 3 iudex cui sumitur ratum de matre, dedit tutorem sine inquisitione, an præiudi-
cet matri postea volenti tutelā, in l. tutor. nu. 5. ff. de tut. & cu. da. 13
- 6 iudex si est excommunicatus, vel quia aliter nō potest officium exercere quā
in casu de quo in l. centesimis. §. ita. ff. de verb. oblig. volūtas non dicitur de
sinere ipso remanente sanz mentis, ibi. nu. 12. 20
- iudex nō excommunicatus durāte excommunicatione potest in terminis, de qui-
bus in præalle. §. confinia reuocare, si sibi reseruatiōem reseruauit, ibi. nu. 13. 3
- 3 iudex constituit dotem filiz, qñ pater est absens, in l. prima. nu. 16. ff. sol. mat. 3
- 8 iudex debet diligenter inuestigare, vt hæreditatem habeat, in l. quoties. nu. 1.
C. de naufra. lib. 11. 30
- 8 iudex licet ingreditur domum alicuius si timet, ne ibi fiat aliquod maleficiū,
in l. omnis. nu. 1. C. de aquæduc. lib. 11. 37
- 1 iudex potest de consensu partium indicare alibi, quā in loco maiorum, &
etiam extra territorium, in l. ius pluribus. nu. 3. ff. iusti. & iure. 14
- 1 iudex quando eius officium exerceat parte non petente, in l. 1. nu. 23. ff. de iuris-
dict. om. iud. 46
- 1 iudex quando ex officio suo supplere habeat, etiam si non opponitur a parte,
in l. si vnus. §. pactus. nu. 21. ff. de pac. 86
- 9 iudex a quo succedens in locum iudicis ad quem, non cognoscit de illa causa,
in Auth. vt cleri. apud propri. Episcopi. nu. 6. 35
- iudex laicus cognoscens de causis clericorū pecuniarijs debet intra duos mē-
ses illas determinare, ibi. nu. 7. 35
- iudex secularis de crimine ecclesiastico illato in laico quando, & qualiter co-
gnoscat, ibi. n. 8. 36
- 1 iudex non procedit, nisi ad partis instantiam, quādo proceditur cōtra absente.
in l. ad peremptorium. nu. 1. ff. de iud. 156
- 5 iudex debet super toto iudicare, nisi aliter sit per partes conuentum, in l. si con-
uenerit. nu. 2. ff. de re iud. 113
- 9 iudex qui aliorum facta complet & corrigit, debet esse completus, & irrepre-
hensibilis, in l. de Attil. tut. in prin. nu. 3. 67
- 7 iudex domino denunciare debet, in l. 2. n. 18. C. vbi in rem. act. 102
- 8 iudex condemnans notarium de falso potest sibi reseruare ius consuecendi in
strumentum, in l. & militibus. nu. 1. C. de milit. test. 14
- 5 iudex an debeat cognoscere de causa, cum sit remissio, in l. interdum. §. idem
autem. nu. 1. ff. de publ. & vect. 52
- 8 iudex post confessionem cōsilio sapientis ex forma statuti parte petente factā,
si ante habitum cōsiliū pronunciet, sententia tenet, licet possit per appel-
lationem rescindi, in l. 1. nu. 2. C. de rela. 79
- iudex quando facit aliquid parte presente cui displicet, debet cōtradicere, &
facere poni in actis parte presente & contradicente, ibi. nu. 6. 79
- 8 iudex debet dare Apostolos etiam non petenti, & cautio de rato, de exercen-
da appellatione, non interponitur, in l. eos qui. §. Apostolos. n. 1. C. de app. 80
- 1 iudex non potest cogere partes ad transigendum, neque compromittendum,
neque ad pacem faciendam, nisi pro quiete publica, in l. furti. §. qui iussu. n. 2.
ff. de his qui not. inf. 99
- 5 iudex quando possit facere descriptionem bonorum ante sententiam, ne bona
dissipentur, in l. post contractum. nu. 19. ff. de dona. 58
- 9 iudex potest libellum non continentem certam quantitatem relicere, in l. pro-
tor edixit. §. si dicatur. nu. 5. ff. de iniur. 129
- 7 iudex qñ impetitur ab vtraque parte, in Aut. offeratur. n. 10. C. de lit. cōtest. 98
- 9 iudex supplet de facto pro absente, contra quem petitur ferri sententia, vt ve-
ritas elucescat, in §. ompem vero. nu. 6. in Auth. de litigiosis. 46
- 5 iudex si pronunciauit aliquem mittendum in possessionem ex contumacia, non
visa relatione citationis nunciij, licet ille fuerit cōtumax vere, nō valet pro-
nunciatio, licet post pronunciationē nuncijs fecerit relationem, in l. hæc au-
tem. §. non defendi. nu. 2. ff. ex qui. cau. in poss. eatur. 123
- 6 iudex in sententia qua reum absoluit, potest accusatorem condemnare stante
statuto, qñ nō probas accusationē cōdemnetur, in l. athletas. n. 5. ff. de fal. 169
- 1 iudex ex officio repellit procuratorem inhabile. in l. filiusfamil. §. veterani. n.
3. ff. de proc. 103
- 1 iudex ex officio supplet in his quæ pertinent ad vtilitatem publicam, ibi. 103
- 6 iudex si denegat secundam dilationem potest appellari, si facultas probationis
deperiret, quia testes essent senes, valetudinarij, &c. vel immineret casus in-
stantis periculi in persona testium, alias non, in l. ante sententiam. nu. 23. ff. de
appel. reci. 205
- iudex si admittit probationes, quas non debet, an possit appellari, & quando,
ibi. n. 21. 205
- 5 iudex, qui male iudicauit, tenetur parti, licet pars appellare possit, in l. dies cau-
tionis. §. si tam vicinum. nu. 1. ff. de dam. infect. 26
- iudex qui mihi denegat id, quod ab alio commodè postulare possum, mihi nō
tenetur, ibi. 26
- 8 iudex potest supplere de facto pro parte, quando vnus solus litigat, in l. 2. nu. 5.
C. de tem. appel. 83
- 6 iudex si statuit terminum vnus mensis, de quot diebus intelligatur, ibi. nu. 6. 83
- 6 iudex malefactorum potest cognoscere incidenter de causa civili, descendente
ex eodem facto, de quo criminaliter cognoscit, in l. interdū. §. qui fure. nu. 4.
ff. de fur. 118
- 7 iudex in his, quæ sunt iuris, supplet, in l. vna. nu. 1. C. vt quæ de sunt aduo. 63
- iudex in his quæ radicanur in seipso quando possit supplere parte non peten-
te, ibidem. nu. 2. 63
- iudex quando possit supplere circa ea, quæ in parte radicanur, ibi. nu. 3. 64
- iudex quando possit secundum conscientiam iudicare, ibi. nu. 4. 64
- iudex ex officio potest bannitum in iudicio comparentem repellere, ibi. n. 5. 64
- 1 iudex ex causa potest minuire poenam, quādo aliquis grauatur circa probatio-
nes, in l. iustus fultum. nu. 9. ff. de his qui notan. infamia. 102
- 5 iudex absoluit, quando est notorium ei actionem auctori non cōpetere, in l. 1. n.
ff. de except. 152
- 8 iudex secularis capit clericum delinquētem, & eum remittit ad Episcopum, in
l. 1. nu. 1. C. de exhib. re. 119
- 6 iudex appellationis non facit reum iurare de calumnia in casu, §. iussus etiam,
in l. creditor. §. iussus nu. 3. ff. de appel. 201
- 9 iudex potest mittere in possessionem tam pro debito, quā pro expensis, in l.
Falcenius. §. si quis acti. n. 1. ff. ex quib. cau. in poss. eat. 124
- 5 iudex potest dare curatorem a se ipso & prodigo aliquo non petente, in l. hæc
autem. nu. 1. ff. ex quib. cau. in poss. eat. 122

In omnes Barto. Lecturas.

- 5* iudex dat pupillo tutorem nemine petente sibi. nu. 1.
 * iudex non cogitur dare tutorem furioso vel prodigo. ibi. nu. 4.
 3 iudex, an & quando cogatur pronunciare contra absentem. in l. 1. nu. 3. 7. & 6.
 C. quomodo. & quando iud. 60
 iudex male iudicans facit litem suam. ibi. nu. 6.
 6 iudex nō potest cōmittere causam appellatione remota ab inē locutoria: quia intelligitur de friuola. i. l. 1. §. inter dū Imperator. n. 2. ff. a qui. appel. nō licet. 201
 7 iudex quando iubet per seipsum, non debet dici peremptorie. in l. si finita. §. iulianus. nu. 4. ff. de dam. infe. 30
 7 iudex quare per imperitiā iudicans tenetur in l. Aquil. & nō ex maleficio: ratio est, q̄a offic. iudicis est necessa. i. l. ex maleficijs. §. si iud. ff. de actio. & obl. 161
 7 iudex nō post vnam interlocutoriam aliam dedit, ex qua queritur ius parti, ex qua appellabit pars, contra quā lata sunt. in l. cum procurator. §. si dominus. nu. 5. ff. de ope. no. nunc. 17
 3 iudex non impeditur super toto pronunciare, si tempore sententię summa reperitur maior, quam prima facie videbatur. in l. ampliorem. §. sed cū scimus. nu. 1. C. de appel. 83
 iudex potest pro parte absente supplere de facto. in l. ampliorem. ibi. nu. 2.
 5 iudex parte absente potest facere interponere terminos, quando peto quod inter se, & me interponatur, & tu non venis, in l. si finita. §. iulianus. nu. 42. ff. de dam. infe. 37
 6 iudex pro habēda veritate pōt interrogare de circūstantijs etiā remotis, & se fingere velle facere q̄ non vult. i. l. de minore. §. plurimū. n. 2. ff. de quæstio. 179
 * iudex cautus in actis facit scribere examinationem & trepidationem examinationi. ibi. nu. 4.
 6 iudex an possit recusari præstita satisfatione. in l. illud videamus. nu. 4. ff. quando appel. fit. 203
 3 iudex ordinarius solus habet potestatem citadi re ipsa, hoc est facere cap̄ per sonaliter. in Auth. ei qui iurat. nu. 1. C. de bon. auth. iud. possid. 88
 9 iudex secularis quando possit fugientem ad ecclesiam de ecclesia extrahere. in §. sed neque. nu. 4. Auth. de man. prin. 16
 5 iudex potest collectam imponere vniuersitate condemnata, si illi de vniuersitate nolent illam imponere. in l. si se non. §. actor. nu. 6. ff. de re iud. 106
 6 iudex intra quantum tempus poterit super calumnia procedere. in l. accusatorum. nu. 5. ff. ad Turpil. 173
 iudex antequam condemnet de calumnia, debet dare terminum ad faciendam suam defensionem. ibi. nu. 6.
 iudex quando pronunciat super delicto, an lex pronunciat de pœna. ibi. nu. 7.
 iudex ante sententiam potest augere, vel minuere pœnam, post non. ibi. nu. 8.
 iudex si statuatur pro delicto minorem pœnam, quā deberet, an lex suppleat minorem. ibi. nu. 9.
 6 iudex maleficiorum ex officio etiam vbi queritur de innocētia rei, potest examinare testes a parte non productos. in l. 1. §. si quis vltro. n. 3. ff. de quæst. 178
 6 iudex debet dare terminum ad faciēdas defensiones, in l. vnius. §. cogniturum. nu. 1. ff. de cod. 182
 3 iudex non debet dare originalia acta, sed eorum exempla, in l. eos qui. §. super his. nu. 2. C. de appel. 80
 iudicis auctoritate actis exemplatis, corā quo facta sunt, debet dari fides. ibi.
 6 iudex si inquisit cōtra aliquem de furto, & dominus rei subtrahit comparere coram iudice, & dicit furtum fuisse factum eo volente, an inquisitus libere tur ab actione furti. in l. inter omnes. §. rectē. nu. 2. ff. de fur. 116
 3 iudex timens partes, & qui non habet locum maiorem deputatum, & ab initio certū locū non determinauit, nec determinatur, potest sedendo pro tribuna li super curru, vel equo pronunciare. in l. 1. nu. 4. C. de sen. ex bre. reci. 65
 iudex si propter aliquam infirmitatem sedere non potest, sedeat prout potest, & pronunciet. ibi. nu. 5.
 5 iudex dat curatorem pupillo ad vendendum quando bona sunt tempore peritura, vel immineret graue & alienum. in l. Fulcinius. §. adeo autem. nu. 1. ff. qui. ex cau. in poss. ea. 123
 3 iudex quando cōmittit causam consulendam, est in arbitrio suo ponere in pūcto opinionem suam, vel non. in l. iubemus. nu. 2. C. de appel. 82
 3 iudex donec sedet pro tribunali potest appellari viua voce. in l. litigatoribus. nu. 3. eo. tit. 81
 3 iudex apellationis pronunciando malē appellatum, non confirmat sententiam nullam, in l. 1. nu. 9. C. quando prouo. non est neces. 85
 Non potest iterum queri de nullitate, cum semel est super ea iudicātū, & quæ situm. ibi. nu. 10.
 6 iudex an teneat de eo, q̄ mortuus est in tormētis. i. l. questio. n. 1. ff. de quæst. 179
 3 iudex quando possit se excusare allegando infamiam. in l. vlti. nu. 3. C. si ser. aut. liber. lib. x. 19
 3 iudex super accusatione licet accusator ei renunciet, potest veritatem perquirere. in l. 2. nu. 2. C. de abol. 123
 iudex ex officio potest producere testes ad veritatem inquirendam. ibi.
 3 iudex si aliquo casu non cognouit, potest de illo non pronunciare. in l. terminato. nu. 4. C. de fruc. & lit. expen. 86
 iudex si dicat, condēnamus in expensis, reseruata nobis taxatione, poterit eius successor taxare. ibi. nu. 6.
 iudex si reseruatur talis declaratio, vt priuatæ personæ, no poterit eius successor taxare. ibi. nu. 6. & 7.
 4* iudex qui statuit terminū ad comparandum intra tres dies, in primo die cōparauit citatus, potest in continētī procedere ad vltiora. in l. a filia. §. alumno. nu. 1. ff. ad Treb. 143
 7 iudex si inuito scholare pronunciat se iudicem, a tali pronuntiatione appellatur. in Auth. habita. nu. 8. C. ne fil. pro. patr. 122
 4 iudex apellationis potest pro parte sententiam confirmare, pro parte nullam pronuntiare. in l. Cornelia. nu. 1. ff. de iure pa. 171
 iudex apellationis quando appellatur a sententia nulla, debet illā nullā pronuntiare. ibi. nu. 2.
 iudex apellationis an possit pronunciare de iniquitate sententię, quando sententia petitur principaliter pronunciari nulla. ibi. nu. 5.

- 3 iudex an sit corruptus pœna vel precibus non sit distinctio quantum ad pœnam ipsius iudicis. in l. si. nu. 1. C. de pœ. iudi. qui male iu. 73
 iudex si male iudicat propter dolum teneatur in totum. ibi. nu. 2. 74
 Si p̄p imperitiā tenebitur quantum religioni iudicantis videbitur. ibi. n. 3.
 Si iudicauit expresse contra casum legis difficilis, & obscure, punietur min⁹. ibi. nu. 4. Si facilis & aperte punietur plus ibi.
 Si errauit in eo, in quo sunt opiniones ita fores, quōd quandoque seruatur vna, & quandoque alia, tunc iudex excusatur. ibi. nu. 5.
 4 iudex q̄n in inīa cōdemnat in centum, videlicet in x. pro tali delicto. x. pro tali, & c. dicuntur plures snīz. in l. Lucius. §. quæ habebat. nu. 2. ff. ad Treb. 145
 3 iudex tunc potest supplere de facto, & perquirere veritatē inducendo testes, & alias probationes, quando cūque potest perueniri ad diffinitiuam cōtra absentem. in Auth. qui semel. nu. 3. C. quomodo & quando iud. 63
 5 iudex potest citatū absentē reputare cōtumacē: licet mittat procuratorē, qui est min⁹ legalis, & min⁹ sufficiens. in l. 2. §. defendi. n. 1. ff. ex q̄ cau. in poss. ea. 122
 idem quando procurator comparet & dicit se non instructum. ibi.
 5* iudex quando procurator comparet, dicat q̄ vult q̄ compareat dominus ad respōdēdū, quia melius instructus, vel legalior, & est cōis practica. in l. p̄rator ait. §. defendi. nu. 2. ff. quib. ex cau. in poss. eat. eod. 200
 9 iudex quando taxet expensas ante iuramentum: & quando post iuramentum, in §. oportet. nu. 4. in Auth. de iudi. 35
 6 iudex qui adit, vt sententiam confirmet, quando poterit dicere sententiam nullam. in l. si expressim. nu. 18. de appel. 200
 8 iudex ad quem appellatur debet de causa cognoscere & iudicare, non autem ad primum iudicem remittere. in l. eos qui. nu. 1. C. de ap. 79
 iudex a quo si successit in locum iudicis ad quem fuit appellatum, ipse nō debet eam cognoscere, sed ad eam cognoscendam delegare. ibi. nu. 6.
 iudex apellationis licet non habet necesse addere in sententia, & ideo condemnno vel absoluo: tamen potest addere. ibi. nu. 7.
 5 iudex suum officium mercenarium an exercere possit circa ea, quæ nō principaliter radicantur in personam partis, parte non petente. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. nu. 5. de dam. infe. 25
 iudex suo officio supplet de facto in inquirenda veritate instrumenti in iudicium deducti, & in inquirenda conditione testium inductorum. ibi. nu. 7.
 iudex ex suo officio in criminalibus an poterit inducere probationes pro partibus. ibi. nu. 8.
 2 iudex non debet admittere articulum impertinētē, nec q̄ quis iuris interrogetur super eo, quod iā est decisum. in l. si duo. §. idem Iulian. n. 1. ff. de iure iu. 25
 iudex non dēt pati q̄ testes examinentur super articulis contrariis. ibi. nu. 2.
 Testis debet iurare super tota causa. ibi. nu. 9.
 iudex si præcepit responderi positionibus, saluo iure impertinentium, & non admittendorum, post responsionem poterit disputari an debuerit respondere, vel non. ibi. nu. 11.
 6 iudex etiam in casibus, in quibus sequestratio est prohibita, potest tempore re collectionis fructuum eos facere sequestrari. in l. Imperatoris. §. iisdem rescripserunt. nu. 2. ff. de appel. 200
 5 iudex si dat minorem dilationem q̄ debet, tenetur parti quam læsit, & de iurecano appellatur. in l. dies cautioni. §. p̄rator ait. nu. 7. ff. de dam. infe. 24
 iudicis commissio facta nuncio q̄ citet personaliter, vel ad domū sufficit: idē si committit simpliciter quōd citet. ibi. nu. 13.
 6 iudex a cuius sententia appellatur in casu criminali, an debeat citari ad defendendam eius sententiam. in l. accusatorum. §. reus. nu. 3. ff. ad Turpil. 174
 5 iudex q̄ solet violentias facere, potest probari ex coniecturis, & etiā per solā famam. in l. de pupillo. §. si quis. nu. 17. ff. de ope. no. nun. 10
 5 iudex per oculorū inspectionē cognoscit, an ædificium cito ruet, & damnum sit allaturum, in l. qui bona fide. §. stipulationi. nu. 1. ff. de dam. infe. 29
 iudex quado vadit, vel mittit agrimensores, vel magistros super loco, statuit terminum partibus, vt sint tali die, & tali hora cum magistro, & etiam sit in instrumento quando iudex est in loco. ibi. nu. 2.
 2 iudex ad egregias personas mittit officialem pro iuramento, in l. ad personas, nu. 1. ff. de iure iur. 26
 9 iudex illiteratus qualiter formet sententiam. in Auth. de iud. nu. 5. 34
 9 iudex matutine, meridie, & vespere sedere debet. i. §. sedebunt. num. 1. in Auth. de iud. eod. 34
 iudex de voluntate partium iudicare potest de nocte: aliās non. ibi. nu. 3.
 5 iudex si dubitat, ne partes veniāt ad arma, pōt illū, p̄tra quē est facta missio ex primo decreto, deicere d̄ possessionē. in l. si finita. §. si q̄s aut. n. 2. ff. d̄ da. inf. 32
 1* iudex cā cognita pōt augere vel minuere pœnam, & sic snīa nō erit cōformis libello. in l. quod ergo. §. pœna grauior. nu. 9. ff. de his qui not. infam. nu. 102
 5* iudex dicitur bonus vir. in l. interdum. nu. 1. ff. de publ. 52
 5* iudex si ex cautione pro absente, vel infirmo non credidit, sed pronuntiauit, nō tenet sententia, si excusator obtulit se incontinenti probaturū absentia, in l. quæsitum. nu. 5. ff. de re iud. 118
 2 iudex accipit asinū priuari pro faciēdo portare malefactorē ad iustitiā. in l. si. §. Titius. nu. 2. ff. de pig. act. 25
 5 iudex punitur si officium non exercuerit petenti illud. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. nu. 1. ff. de dam. infe. 25
 3 iudex si causa non cognita, & partibus non citatis, & sic incōtinenti respuat apellationem, potest appellari. in l. 1. nu. 3. C. quor. appel. non reci. 86
 9 iudex an puniat ex officio testes falsum deponentes. in §. si vero quidam. n. 7. in Auth. de testi. 39
 9* iudex tenet dare apostolos. i. §. & hoc. n. 1. i. Auth. vt null. iud. lic. hab. & c. 53
 9* iudex debet iudicare secundum constitutiones, & non secundum motum sui capitis, in §. plebiscitum. nu. 2. inst. de iur. nat. 59
 9 iudex in causa propria esse potest qui nō hēt superiorem. in §. sed si institutio. nu. 5. inst. de pupil. subit. 74
 9* iudex, qui per imperitiā male iudicat, tenetur ex quasi maleficio. inst. de obli. ex qual. delict. nu. 1. 94
 6 iudex si mittit nuncium ad exequendum, & excedat modum in exequendo ad quem appellabitur. in l. ab execut. nu. 3. ff. appel. 106

Index singularium materiarum

- 3 iudex an possit dare tutorem etiam rebus extra suam prouinciam existentibus, in l. propter. §. qui se. nu. 2. ff. de excu. tut. & cur. 19
- iudex potest ferre sententiam etiam de rebus alibi existentibus. ibi. nu. 3. 103
- 3 iudex ex causa potest remittere confessionem inuentarij, in l. tutor qui. n. 19. ff. de admini. tut. & cur. 52
- 6 iudex potest leues multas extraordinarias exigere pro aptando camerā, vel pro soluendo aliquibus nuntiis. in l. diuus. nu. 5. ff. de bon. dam. 191
- 6 iudex non potest cognoscere de incompetencia, quando ipsi aliquid applicatur. in l. de iure. nu. 1. ff. ad muni. 221
- 6 iudex qui facit citari aliquē ad respondēdū positionibus sub certa poena: & si iterū facit citari, non potest, nisi ter, punire, in l. nūquā. n. 2. ff. de pri. delict. 110
- 8 iudex vel aduocatus, an teneatur accipere, & consulere super aliqua quæstione. in l. generali. nu. 10. C. de tab. lib. x. 26
- 2 iudex qualiter condemnabit in expensis, quando ius intentatum superuenit iudicio pendente. in l. si rem. §. qui ante. nu. 2. ff. de pig. act. 80
- 2 iudex de quibus cōditionibus interrogabit testē. in l. testis. n. 3. ff. de testi. 144
- 3 iudex de quolibet delicto cōmissio corā se incidenter potest cognoscere & punire. in l. tutor. §. præterea. nu. 2. ff. de susce. tut. 62
- iudex inquit principaliter, in causa suspecti tutoris. ibi. nu. 3.
- 8 iudex potest dare partibus inuitis dilationē. in l. nouerint. nu. 3. C. vt cri. quæst. intra cert. temp. termi. 123
- 6 iudex potest suam sententiam interpretari, si est ordinarius, & habeat merum Imperium. in l. ab executore. nu. 5. ff. de appel. 196
- iudex si mittit nuntium ad exequendum, & excedat modum in exequendo, ad quem appellabitur. ibi. nu. 3.
- iudex ordinarius potest interpretari sententiam sui delegati. ibi. nu. 6.
- iudex quam interpretationem facere possit de sua sententia. ibi. nu. 7.
- iudex quando interpretatur eius sententiam debet pars citari. ibi. nu. 8.
- iudex potest interpretari sententiam sui prædecessoris. ibi. nu. 9.
- iudex si reseruauit sibi taxationem expensarum, licet nō dixerit, & successoribus suis, tamen successor poterit taxare. ibi. nu. 10.
- 5 iudex si absoluit reum, quia non possidet, & quia actor non probauit, si inspecta prima causa non obstat exceptio rei iudicatæ, obstat ex secunda. in l. si quis ad exhibendum. nu. 2. ff. de excep. rei iudi. 156
- 9 iudex taxat expensas, & postea defert victori iuramentum, cui statuit, in §. oportet. nu. 1. & 4. in Auth. de iud. 35
- iudex quando possit esse clementior lege, ibi. nu. 2.
- 6 iudex si causam cōmisit consulendā, & deinde reuocauit & pronunciauit, sententia non est nulla, in l. ad principem. nu. 1. ff. de appel. 200
- * An autem in reuocatione partium consensus requiratur, vide ibi. in fine.
- 3 iudex qui scripsit omnia acta corā se facta ex istis pronuntiare potest & sententia valet, in l. comperimus. n. 3. G. de proxi. sac. scr. 51
- 8 iudex quis dabit tutorem pupillo, qui est originarius in vno loco, habet domicilium in alio: & facultates in alio. in l. j. nu. 9. ff. de tut. & cur. da. ab his. 42
- 6 iudex absente etiā qui habetur pro confesso condemnare non potest quando ipsi liquet id, de quo imputatur non esse maleficiū. in l. absente. n. 6. ff. de poen. 185
- 8 iudex qñ ex vrbantate agitur in casu cōuersionis, de qua in repe. l. creditores. C. de pig. an debeat pars citari, libellus dari, & ordinariē procedi. ibi. n. 26. 98
- 6 iudex debet exprimere quantitatem furti in processu. in l. aut facta. §. quantitas. nu. 1. ff. de poen. 187
- 3 iudex quando nō est in ciuitate, appellatur ad ordinem decurionum. in l. vbi. nu. 1. ff. de tut. & cur. da. ab his. 48
- 8 iudex qui scripsit omnia acta coram se facta, ex ipsis pronuntiare potest, & sententia valet. in l. comperimus. nu. 3. C. de proxi. lib. 19
- 8 iudex non debet supplere defectum probationis in vim agendi, nec in vim excipiendi. in l. 2. nu. 33. C. quæ sit lon. confue. 115
- 4 iudex ex officio cogit heredem ad præstandum reliquū ad alimenta fratribus minoribus. in l. seruo. §. si quis. nu. 1. ff. de leg. 1. 24
- 5 iudex appellationis si confirmat sententiā, quia pars non est prosecuta appellationem, actio oritur ex prima: ex secunda vero oritur, quando fuit prosecuta, & fuit iudicatum bene appellatum. in l. j. nu. 3. ff. de re iudi. 105
- iudex in sententia dicere debet, cōdēno, vel absoluo, vel æquipollens. ibi. n. 4.
- iudex appellationis quid habeat pronuntiare. ibi. nu. 5.
- 8 iudex ex officio suo condemnat, in his quæ non sibi probantur, vel in expensis factis, in hospitio, vel aduocatis seu notariis, considerata quantitate postulatorum, & temporis prolixitate. in l. non ignoret. nu. 3. C. de fruc. & lit. ex. 75
- 6 iudex ex officio potest punire illum, qui per obreptionem aliquid impetrauit, in l. si quis obreperit. nu. 4. ff. de falsis. 171
- iudex quando possit ex officio inquirere delinquentem coram se. ibi.
- iudex causarum ciuiliū an possit de delictis coram se commissis inquirere. ibi. nu. 5.
- 1 iudex non potest insinuare coram se donationem per se factam. in l. si consul. nu. 3. ff. de adop. 25
- 3 iudex eligit in ambiguis. in l. si duas. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 67
- 9 iudex condemnat in expensis arbitrio suo inspecta negotij qualitate: & ita absoluit. in §. oportet. nu. 15 in Auth. de iudic. 35
- 3 iudex delegatus an possit restituere in integrum aduersus suam interlocutoriam. in l. cum fidei commissum. nu. 5. de confess. 121
- iudex qui cognoscit de executione potest cognoscere de errore, qui non potest in executione opponi. ibi. nu. 6.
- iudex qui habet cognitionem de executione, non potest pronuntiare contra sententiam, & de exceptione nullitatis non cognoscit, sed remittit ad superiorem. ibi. nu. 9.
- 1 iudex habet suā potestatem limitatā, & obligatā legi, & æquitati. in l. j. §. si plures. nu. 19. ff. de exer. act. 87
- iudex si dicatur q̄ ferat sententiam cum consilio, & arbitrio alicuius incertæ personæ, an valeat. ibi. nu. 20.
- 6 iudex ex officio potest inquirere contra fures nocturnos & balnearios. in l. j. nu. 1. ff. de fur. balne. 235
- 4 iudex potest non sequi voluntatem testatoris remittentis tutori confessionē inuentarij. in l. nemo. nu. 12. ff. de leg. 1. 19
- 3 iudices possunt esse in causa propria magni dñi non recognoscentes superiorem. in l. proxime. nu. 1. ff. de his quæ in test. delen. 103
- iudex non debet habere consilium cum aduocatis, vt sibi credatur, licet collationem sic. ibi. nume. 2.
- 4 iudicem appellationis in sententia, an sufficiat dicere bene, vel male iudicatum. in l. Offidius. nu. 5. ff. de leg. 3. 62
- 5 Contra iudicem mihi iustitiam denegantem protestatione sibi, vel coram vicinis facta, possum per appellationem recurrere ad superiorem, vel de ipso corā superiore, vel coram Episcopo conqueri vt eum cogat ad iustitiam faciendā. in l. de pupillo. §. si quis. nu. 5. ff. de ope. no. nun. 10
- iudici ædificanti officio cessante vel alio impedimento teneor iterum ei nuntiare. ibi. nume. 8.
- 7 iudice sedente fieri debent ea quæ desiderant causæ cognitionem. in l. à proce dente. nu. 1. C. de dila. 99
- iudex si omisit pronuntiare super incidenti, an vitietur processus. ibi. nu. 3.
- 4 iudex procedendo ad vltiora videtur tacite pronuntiare super exceptione. ibi. nu. 4.
- 5 iudices duo si sunt in ciuitate habentes æqualem iurisdictionem, sententia lata ab vno in pecuniarijs, non potest per alium exequi: secus est in sententia bāni lata in contumacem. in l. à diuo Pio. §. sententia. nu. 3. ff. de re iudi. 111
- iudex omnis potest brachium alterius iudicis pro executione faciendā implorare. ibi. nume. 4.
- iudex qui non vult scribere alteri iudici pro executione faciendā, vel auxilium præstare, potest per superiorem cogi, & tenetur parti ad interesse. ibi. nu. 5.
- iudex ad quem, si pro executione scribitur, & in exequendo excedit modum, ad eius superiorem appellabitur: si vero præstat familiam primo iudici ad superiorem primi appellabitur. ibi. nu. 6.
- 9 iudex debet dare sententias habito consilio sapientum. in §. ad hæc. nume. 5. in auth. de appel. & intra quæ tempo. 22
- 7 iudices Christiani quando adiri debeāt à Iudæis, ad ea quæ pertineant ad eorū superstitionem. in l. 2. nu. 1. C. de iudæ. & celi. 25
- 1 Quando vnus ex duobus iudicibus delegati, vel ordinarij aliū cogere non potest. in l. qui proprio. §. si duobus. nu. 3. ff. de procu. 109
- 9 iudices quam iurisdictionem habeāt aduersus priuilegiatos, & de quibus priuilegiatis intelligatur. in §. quod aut. nu. 1. in auth. vt iudi. sine quoquo suff. 14
- 5 iudices tres, vel tres arbitri iudicādo possunt omnino discordare, & præualere sententia illius, q̄ absoluit ab instātia iudicij. in l. inter pares. n. 4. ff. de re iud. 115
- 9 iudices coguntur recipere appellationes ab eorum sententijs legitime interpositas. in §. hoc. nu. 2. in auth. vt nulli iudi. 53
- 5 iudices iudicantes contraria, quando sunt pares numero, sententiā pro libertate, pro testō, & pro dote præualent. in l. inter pares. nu. 2. ff. de re iudi. 115
- 9 iudices ordinarij si sunt duo in ciuitate an debeāt simul iudicare. in authent. de admi. offi. nu. 1. 18
- 8 iudices & doctores iudicantē esse nobiles, in l. iudices. nu. 2. C. de digni. li. 12. 49
- 9 iudices quando possunt cogere partes ad faciendum transactiones, & concordias. in §. quia vero. nu. 4. in auth. vt litig. iurent. 52
- 3 iudices ciuitatum hodie dant curatores & tutores. in l. 1. nu. 4. ff. de tut. & cur. da. ab his. 46
- 1 iudicis in confessum nullæ partes sunt, nisi in condemnādo. in l. proinde. §. notandum. nu. 2. ff. ad l. Aquil. 190
- 2 iudicis in arbitrio est deferre, vel non deferre iuramentum in litem. in l. videamus. §. iurare. nu. 2. ff. de in lit. iur. 35
- 9 iudices plures arbitri, vel delegati, si sint in vna causa, an sit necesse q̄ oēs concurrant in iudicio remissiue, in auth. vt iudi. non expect. fac. iuss. nu. 1. 52
- * iudex vnus ex pluribus iudicibus, an poterit alteri vices suas cōmittere. ibi. n. 2.
- * iudices plures si formant diuersas sententias quid agendum. ibi. nu. 3.
- 8 iudicibus duobus sententiantibus in vna causa, maior exequi debet, in l. præcipimus. §. officijs. nu. 1. C. de appel. & consult. 82
- 5 iudices plures quando habent simul iudicare omnes debent loqui, & sedere pro tribunali, alias sententia non tenet. in l. j. vni. num. 2. ff. de re iud. 114
- iudices plures simul iudicantes debent omnes consentire. ibi. nu. 11.
- iudicum vnus ex pluribus iudicare debentibus, qui non interfuit, non potest ex post facto iudicatum ratum habere. ibi. nu. 13. 116
- iudices ordinarij plures qñ debēt simul iudicare. in l. j. vni. num. 1. ff. de re iud. 114
- * iudex vnus ex plurib. ordinarijs, vel delegatis ad vniuersitatē eorū potest sententiā interlocutoriā ferre, dummodo nō sit talis p̄ quā officiū iudicis finiat. ibi. n. 4.
- * iudex vnus ex pluribus delegatis ad vnam causam non potest sententiam interlocutoriā ferre. ibi. nu. 5.
- * iudices plures delegati, licet in solidum iurisdictionem exercere non possint, tamen illam in solidum habent. ibi. nu. 7.
- * iudices plures qñ habent simul iudicare, omnes debent loqui & sedere pro tribunali, alias sententia non tenet. ibi. nu. 10.
- * iudex vnus ex pluribus ordinarijs, vel delegatis principis, potest per interuallū temporis alteri committere ante laram sententiam, secus in pluribus arbitris, vel delegatis ab inferiore. ibi. nu. 12.
- 8 iudices duo ordinarij, quando discordant, debēt eligere tertium: & quid si proferant sententias, in l. in offerendis. nu. 3. C. de appel. 82
- 1 iudices maiores dicuntur illustres, vel spectabiles. in rep. l. omnes populi. num. 10. ff. de iust. & iur. 9
- 5 iudices magis fauent rebus religiosis & sacris quā alijs. in l. 1. nu. 15. ff. de ope. no. nuntia. 3
- 9 iudices nō debēt omnē causam cōmittere cōsilio sapientis. in auth. de iud. n. 3. 34
- 1 iudices chartularij nullam habēt iurisdictionem, nisi inter cognoscentes, in l. 1. nu. 7. ff. de iud. 150
- 9 iudices ciuiles non possunt esse iudices in causis monachorum & monialium. sed Episcopi. in auth. apud quos oport. nu. 33
- 9 iudices ordinarij hodie licet non recipiunt æsculentum & poculentum: sed delegati sic. in §. scriptum. numero secundo, in authentic. vt iudi. sine quoquo suff. 14

- 3 iudicis dictum vel testis in morte dicentis tulisse sententiam p pecunia, vel falsum deposuisse, nō praiudicat aliis, in l. si quis. §. si q's moriens. nu. 1. ff. ad Silla. 166
- 7 iudicium maior pars, quando iurisdicō competit pluribus, vt singulis, intelligitur numero, secus quando competit pluribus vt vniuersis, in l. si vni. nu. 6. ff. de re iud. 114
- 2 iudici datum vt ferat sententiam iustam pro se, quando possit repeti, in l. i. nu. 1. ff. de cond. ob. tur. caus. 43
- 2 iudicis potestas quo ad condemnationem in alternatiua locorum, & quando actio sit arbitraria, & quado respectu actoris, in l. non vtique. nu. 10. & 11. ff. de eo quod cer. loco. 67
- 2 iudicis factum dī factum partis, in l. licet. §. idem scribit. nu. 1. ff. de pecu. 93
- 6 iudicis intētio videt fundata in delictis negatiuis, nisi per accusatū, vel inquitum probetur esse factū, in l. desertorē. §. si ad diē. nu. 2. ff. de re militari. 215
- 8 iudicis officium cum imploratur, vt declaretur iustum pretium rei, expeditur res summam causa cognita: & quomodo eligantur æstimatores, in repet. l. creditores. nu. 29. C. de pig. 98
- 5 iudicis auctoritas in faciendo restituere rem, qui operetur, in l. Pompo. §. si ius su. nu. 1. ff. de acq. pos. 83
- 8 iudicis officiū qñ imploratur, non requirit libellū, in l. 2. nu. 3. C. de ser. fugit. 2
- 7 iudicis auctoritas quando sufficiat in contractibus minorum, in l. si curatorem. nu. 6. C. de in integ. resti. 78
- iudex quando suppleat defectum tutoris, ibi. nu. 7.
- 5 iudicis iussus excusat, in l. quanquam. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 8 iudici qui dedit pecuniā, vt iudicaret pro se, vel vt eum secundum iustitiam expediret, non potest de iure nouo repetere, in auth. nouo iure. nu. 3. C. de poe. iud. qui male. iud. 74
- iudicem indemnem si quis seruare promisit tempore syndicatus, & non dedit nec promisit pecuniam, quid iuris, ibi. nu. 4.
- 7 iudicis officium est in mutuis petitionibus super vtroque iudicare, licet ante constet ram de vna quā de alia, in l. neq; scriptura. nu. 1. & 3. C. de con. pe. 147
- 8 iudici maleficienti, vel officium suum male administranti, licet resisti potest, in l. omnes. nu. 3. C. de decu. lib. 10. 17
- 8 Quis ab eodem potest vexari coram vno iudice ciuilitet, & coram alio criminaliter, in l. si. nu. 3. C. de re mili. lib. 12. 54
- 2 iudicis factum non dicitur factum partis, sed factum principis sic, in l. eleganter. nu. 5. de pig. actio. 83
- 3 iudicem pro parte pronunciare quando sufficiat, in l. si constante. §. si bona. nu. 5. ff. sol. mat. 19
- 1 iudicis consensus vbi requiritur, in dubio intelligitur causa cognita, in l. sed si hac. §. ait prator. nu. 1. ff. de in ius voc. 56
- 7 iudicis consensus quando acta per partes destruuntur, ideo requiritur, quia eius interest, in l. acta apud. nu. 1. ff. de re iud. 116
- 2 iudicem corrumpere qui vult, perdit causam, non ipso iure, sed per sententiam, in l. 1. §. sed & constitutio. nu. 1. & 3. ff. de calum. 12
- Corrumpere principalem quando liceat, ibi. nu. 2.
- Quid in criminalibus, ibi. nu. 6. & 10.
- 2 iudici præcipienti qui non obedit, dicitur pertinaciter resistere, in l. tutor. §. tutores qui. nu. 1. ff. de suspec. tut. 62
- 2 iudici non parere circa restitutionem rei, vel facere quo minus pareri possit, an idem sit, in l. in actionibus. nu. 15. ff. de in lit. iur. 36
- 3 iudici si opponitur, q non potest esse iudex ex natura causæ, vel cōdicionē per sonæ litigantis, ipse de hac exceptione cognoscit, in l. quidam consulebant. fallit. vt ibi. nu. 4. ff. de re iud. 117
- * Item fallit de iure canonico, si opponitur incompetētia, quia clericus.
- 6 iudicare quis cogitur, & notarius conficere instrumenta, in l. munera. §. iudicandi. nu. 1. ff. de mu. & ho. 223
- 9 iudicari quando debeat secundum conscientiam, & æquitatem, in §. si tibi quo que. nu. 6. in Auth. de mand. prin. 16
- * iudicare, & sic iudicare, quomodo differant, in l. 1. nu. 5. C. si aduer. rem. iud. 80
- * iudicium vniuersale & generale quomodo differat, & quæ sit ratio diuersitatis, in l. 1. nu. 9. ff. de edendo. 71
- * iudicium procedit si causa & conclusio in libello sint apertæ, sed actio inepetē proponitur, ibi. nu. 19. 72
- 1 iudicium an soluat si delegatus est effectus socius delegantis in iurisdicōne, aut habuerit parem iurisdicōnem, in l. iudicium soluitur. n. 4. ff. de iur. 156
- 6 iudicium quando transfertur de persona patris ad filium, super eadem instantia proceditur, in l. sed si vnus. §. filiosam. nu. 5. ff. de iniur. 132
- 5 in iudicio etiā coram arbitro venit omne id q sub petitione proposita potest cōprehendi, nisi forma cōpromissi repugnet, in l. solemus. nu. 1. ff. eod. 156
- 1 iudicium restitutorium sequitur ad primum de necessitate, in l. qui proprio. §. item queritur. nu. 3. ff. de proc. 109
- 7 iudicium in hypothecaria non facta excussione procedit, si non opponatur, in l. 2. nu. 3. C. commu. diui. 113
- 1 in iudicio verbum ambiguum prolatum ab aliquo intelligitur secundum intentionem proferentis, in l. si quis intentione. nu. 1. ff. de iud. 156
- 7 iudicium momentaneæ possessionis quare sic dicatur, in l. si. num. 1. C. qui legi. perso. 96
- * in iudicio prædicto momentaneæ possessionis lis contestatur, probationes tamen non requiruntur ita clare, ibi. nu. 2.
- 7 iudicium communi diuidendo est mixtum, in l. 1. nu. 5. C. commu. diuid. 113
- 7 iudicium valet, si pars comparet in iudicio absque citatione, in rub. nu. 2. C. de in ius voc. 41
- 1 iudicium qualiter intelligatur cēptum, vt ibi finiri debeat, in l. vbi acceptum. n. 3. ff. de iud. 153
- 1 iudicium potest in dominum transferri, quando procurator non reperitur, in l. post litem. nu. 4. ff. de proc. 103
- 9 iudicium suscipere non cogitur, qui paratus est soluere, in l. ex iudicatum. nu. 1. ff. iud. solui. 103
- 8 iudicium si est agitatum per tutorem pupilli, vel syndicum Ecclesiæ, debent veba sententiæ referri in ipsum pupillum, & Ecclesiā, in l. 1. numero. 13. C. de
- sent. & interlo. om. iud. 66
- 5 iudicium de falso ciuilitet e contra alium intentare non possum criminoso viuente, in l. qui agnitis. nu. 2. ff. de excep. 153
- 1 iudicium rescindens est officium iudicis, in l. ab hostibus. §. sed quod. n. 9. ff. qui ex cau. ma. 141
- 7 iudicium factum cum non procuratore, licet non valeat in præiudicium domini, valet tamen in præiudicium procuratoris, in l. licet. nu. 8. C. de proc. 41
- 6 iudicium criminale dicitur, qñ quis agit ad poenā applicandā fisco, vel inferendam parti in corpus, in l. si quis actiones. n. 4. de priua. delic. fol. 111
- * iudicium ciuile dicitur quando additur ad poenam sibi applicandam, ibi.
- 1 iudicium iudicis non valentis cognoscere vsque ad certam summā, valet etiā si pendente iudicio in summa excedit, in l. si idem. nu. 2. de iuris. om. iud. 50
- idem si in summa creuit per inficiationem, ibi.
- 6 iudicium quando suscipitur animo nouadi, an sit necesse quod hoc agatur ex presse, in l. solutionem. nu. 8. ff. de solu. 82
- iudicium suscipiens pro alio ignorante repetit, si hoc fecit eo animo: secus si pro inuito, ibi. nu. 10.
- 6 iudicium redditur in inuitum causatiuē, in l. inter stipulantem. §. si Stichum, nu. 1. ff. de verb. oblig. 30
- 1 iudicium agitatum a procu. reuocato quando valeat, in l. si procuratorem, n. 5. ff. de procu. 110
- iudicium agitatum a procuratore reuocati per mortem domini nō valet, ibi dem. nu. 6.
- 1 iudicium criminale non concurret cum ciuili etiā in priuatis, in l. si ab eo. n. 2. ff. de calum. 222
- 1 iudicium sine citatione non procedit, nisi litigator voluntariē se præsentet in iudicio, in l. j. nu. j. ff. de in ius voc. 55
- 1 iudicium incipit a citatione, in l. moræ. nu. 13. ff. de iuris. om. iud. 49
- 1 iudicium agitatum a prælato putatiuo, vel ab eo qui postea remotus est ab actu, vel ab alio officio, vel dignitate, vel administratione, an teneat, in rep. l. Barbarius. nu. 15. ff. de offi. prator. 34
- 5 iudicio vno si incepti agere contra te, & fuisti contumax, possum incipere causam in alio iudicio, in l. quamuis. n. 8. ff. de dam. infec. 28
- 1 iudicio pendente licet varietur directio in vtilem, tamen ex eadem instantia sequitur condemnatio, in l. si post. nu. 2. ff. de rei vend. 172
- 7 iudicio pendente super vno capitulo non impeditur iudicis officium super aliis, in l. generaliter. §. his de præsentibus. nu. 5. C. de reb. cred. 116
- 2 Ex iudicio quasi contrahitur, & an celebretur ex sententia, vel litis contestatione, in l. licet. §. idem scribit. nu. 1. & 6. ff. de pecu. 92
- 5 iudicio pendente si super interdicto de vi & vi armata primus deiciens est de iectus, an possum agere contra tertium, in l. cum a te. n. 2. ff. de vi & vi arma. 139
- 3 iudicio pendente quando amittatur cumulatio, in l. diximus. nu. 1. ff. de excus. tut. 67
- * iudicatur ex primis actis in causa appellatiōis ab interlocutoria, in l. per hanc. nu. 3. C. de temp. appel. 84
- 1 iudicij translatio ante lit. contest. potest sola domini voluntate fieri, in l. in causa. §. si ex parte. n. 1. ff. de proc. 104
- 1 Alieno nomine quatuor modis quis esse in iudicio dicitur, in l. furti. §. si quis alieno. nu. 1. ff. de his qui not. inf. 99
- 1 iudicia particularia quando inuicem se impediunt, & quando particulare vniuersali, in l. si quis libertatem. nu. 12. ff. de peti. hered. 164
- iudicium vniuersale quando per aliud vniuersale impediatur, ibi. nu. 13.
- 6 iudicia publica quot modis dicantur, in l. 1. n. 1. & 7. ff. de pub. iudiciis. fol. 138
- iudicium nō dicitur publicum licet statutum restringat accusationem ex aliqua l. publici iudicij, ibi. nu. 6.
- 2 iudicia sunt quasi contractus, & iudicia & stipulationes æquiparantur, in l. licet. §. idem scribit. nu. 3. ff. de pecu. 92
- 7 iudicia Ecclesiastica possunt in Ecclesiis exerceri, in l. nemo. nu. 2. C. de sacrosan. Eccle. 11
- * iudicia secularia an & quando possint in Ecclesiis exerceri, ibi. nu. 3. & 4.
- 6 iudicia publica ex quibus poena pecuniaria infertur, quæ sint, in l. publicorum, nu. 1. ff. de publi. iud. 139
- 5 iudicia duo non sunt necessaria, qñ agitur, vt pronūtietur iniuste ædificatū, in l. stipulatio. §. habet. nu. 1. ff. de ope. nō. nun. 22
- 8 iudicia contraria quæ tolluntur electione, an tollantur ipso iure vel ope exceptionis, in l. 1. nu. 5. C. de fur. 3
- 6 iudicia publica ideo dicuntur, quia cuilibet de populo competunt, in rub. n. 1. ff. de publi. iud. 137
- iudicia publica. 1. accusationes, ibi. nu. 2.
- 6 in iudiciis tam litis contestatione quā in sententia contrahitur, in l. prator. §. sed si vnus. nu. 2. ff. de prator. stipu. 79
- 1 iudicia vniuersalia duo respectu eiusdem hæreditatis concurrere possunt, in l. j. §. proinde. nu. 1. ff. si pars hære. pera. 169
- iudicium fami. ercisc. datur inter eos, qui se non dissentent hæredes, ibi. nu. 2.
- 4 iuramentum habet vim clausulæ, omni meliori modo & c. in l. cum quis. §. cōdicillis. nu. 8. ff. de leg. 3. 53. & l. 1. §. si quis ita. nu. 6. ff. de verb. ob. 3
- 2 iuramentum quando defertur simpliciter, intelligitur q iuretur per Deum, in l. qui per salutem. nu. 1. ff. de iureiur. 32
- iurari debet hodie per sancta euangelia, ibi. nu. 2.
- 2 iuramentū vnus quando profit alteri, vel noceat, in l. duobus. §. igitur si quis. nu. 1. ff. de iureiur. fol. 28 & in Auth. hoc ita. nu. 46. C. de duobus reis. 109
- iurantis declarationi qñ stetur propter obscuritatem causæ iuramenti, ibi. nu. 2.
- 9 iurari de calumnia quoties debeat in iudicio, in §. quia igitur. nu. 1. in Auth. de his qui ingre. 26
- iurari de calumnia debet etiā in causa appellatiōis, ibi. nu. 8.
- * iuramentum calumniæ an præstetur in criminalibus, in l. j. num. 5. C. de iur. cal. 90
- iuramentum de calumnia præstatur etiā post litem contestatam, ibi. nu. 9.
- iuramentum de malitia defertur post iuramentum calumniæ, ibi. nu. 10.
- iurandum est ante sententiam, vel in ipsa sententia, vel modicum post, in l. Genet. nu. 1. & 4. C. de reb. credi. 116

Index singularium materiarum

- Iuramentum defuncti est aliud à iuramento hæredis. ibi. nu. 2.
- 2 iuramentum patris super obligatione quando pro fit filio. in l. qui iurasse. §. si pater. nu. 1. ff. de iureiur. 28
- 2 iuramentum tollit naturalem obligationem. ibi. nu. 6. & l. duobus. §. à fideiussore. nu. 6. eo.
- iuramentum habet vim nouationis. ibi. nu. 7.
- 2 iuramentum habet vim fictæ solutionis. ibi. nu. 8.
- 6 in iuramento intelligitur excepta autoritas superioris. in l. Imperatores. nu. 1. ff. ad muni. 221
- 6 iuramentum non inducit obligationem præter quàm in libertis: sed per iuramentum obligationem iam inductam cogitur obseruare. in l. & per iusiurandum. nu. 1. ff. de accep. 94
- 6 iuramentum impedit purgationem moræ. in l. si insulam. nu. 20. ff. de verb. obl. fol. 33. & l. si quis maior. nu. 11. C. de transac. 61
- 9 iuramentum quid sit, & quæ fuerit causa ipsum constituendi. in Auth. iusiuran. quod præsta. nu. 1. 14
- * iuramento continetur possibile. ibi. nu. 4.
- 9* iuramentum quod remitti possit tacite non expresse. in §. quia igitur. nu. 3. in Auth. de his qui ingred. ad appel. 26
- 6* iuramentum vnius ex reis debendi alteri quando pro fit. in l. ex duobus. nu. 19 ff. de duob. re. 59
- * iuramentum in dubio videtur super facto præstitum. ibi.
- * iuramentum habet vim solutionis. ibi.
- * iuramentum delatum ab altero ex reis debendi non nocet correo, quantum ad actionem, quæ oritur ex iureiurando, sed quantum ad interruptionem præscriptionis sic. ibi. nu. 20.
- * iuramentum delatum ab altero ex reis credendi nocet alteri. ibi. nu. 21.
- 2 iuramentum posteriori etiam contrario statuitur. in l. duobus. §. item cum. num. 1. ff. de iureiur. 28
- 3 iuramenti relatio habet locum in delictis in l. Marcellus. §. si quis delatum. nu. me. 1. ff. rer. amo. 32
- 6 iuramentum supplementum. in l. bonæ fidei. nu. 3. C. de reb. cred. 115
- 9 iuramentum de quo in §. quia vero. in Auth. de iud. an de iure canonico seruari debeat. in d. §. quia vero. n. 6. 35
- 6 iuramentum necessarium tollit solum obligationem ciuilem, & habet illam vim, quam habet sententia. in l. Stichum. §. naturalis. nu. 2. ff. de sol. 91
- 6 iuramentum quando possit referri in criminalibus. in l. lex Cornelia. §. hac lege. nu. 1. ff. de iniur. 128
- 5 iuramentum testium potest pacto partium remitti. in l. filiusfa. nu. 5. ff. de don. fol. 55. & l. si. nu. 3. C. de priuileg. schola. lib. 12. 55
- 6 iuramentum non porrigitur ad id, quod quis ignorat. in l. sciendum. num. 8. ff. de verb. oblig. 14
- 4 iuramentum interpositum super primo testamento non impedit quin reuocetur per secundum. in l. si quis in prin. nu. 14. ff. de leg. 3. 51
- iuramentum interpositum super primo testamento habet vim verborum derogatoriorum. ibi. nu. 15.
- 2 iuramentum conuentionale non refertur. in l. iusiurandū. nu. 1. ff. de iureiuran. 26
- iuramentum quando sit modus inducendæ obligationis. ibi. nu. 2.
- 7 iuramentum appositum in contractu habet tamen clausulam non valet quod ago vt ago, valeat vt valere potest. l. si quis maior. nu. 8. C. de transac. 61
- 2 iusiurandum est inductum ad finiendas lites. in l. j. nu. 1. ff. de iureiur. 22
- iusiurandum conuentionale est, quod ex conuentione litigantium præstat, ibi. nu. 2.
- iuramentum iudiciale defertur à parte parti in iudicio iudice approbato. ibi. nu. 3.
- * iuramentum necessarium pertinet ad lites decisionem, & est triplex. ibi. nu. 4.
- 4* iuramentum habet vim clausulæ quod valeat omni modo quo valere potest. in l. cum pater. §. filius matrem. nu. 1. ff. de leg. 2. 42
- 7 iuramentum deferens siue iuretur, siue non, non appellat. in l. sed generaliter. §. sed iuramento. nu. 1. C. de reb. cred. 116
- iuramentum cui defertur, potest illud ex causa recusare. ibi. nu. 2. & 5.
- iuramentum recusans sine causa potest à Iudice pro conuicto haberi. ibi. nu. 3.
- iuramentum recusans licet causam non allegauerit, potest tamen illas in causa appellationis allegare. ibi. nu. 4.
- 7 iuramentum decisorium lites quando retractetur ratione periurij. in l. i. nu. 1. C. de eod. rit. 115
- iuramentum veritatis retractatur ratione periurij. ibi. nu. 2.
- 6 Ex iuramento non oritur actio. ibi. nu. 4. vide l. si quis pro eo. n. 4. ff. de fideiuss. 72
- 6 iuramentum quando tollat ciuilem & naturalem obligationem. in l. vbicumque. nu. 3. ff. de fideiuss. 78
- 7 iuramentum quando debeat præcedere taxationem expensarum. in Auth. nouo iure. nu. 1. de iud. 95
- 2 iuramentum producit actionem, & exceptionem: & habetur pro veritate. in l. nam postea. §. iureiurando. nu. 1. ff. de iureiur. 23
- Quando agitur ex iureiurando quid debeat probari. ibi. nu. 3.
- 6 iuramentum nõ est modus inducendæ obligationis in libero homine: in libero sic, & quado ex iuramento oriatur actio. in l. si q. n. 1. & 3. ff. de fideiuss. 72
- * iuramentum non habet vim pacti. ibi. nu. 5.
- iuramentum non confirmat contractus, qui sunt contra bonos mores, vel reprobati. ibi. nu. 6. 7. 10. n. cum seq.
- 4 iuramentum calumniæ, an & quando excuset àb expensis. l. qui solidum. §. etiā. nu. 2. ff. de leg. 2. fol. 43. l. properandum. §. si autem. nu. 1. C. de iud. 64. §. oportet. nu. 7. 8. & 9. in Auth. de iud. fol. 35. l. accusatorum. nu. 11. ff. ad Turpil. 173. & in l. hanc autem. nu. 2. ff. si mul. vent. no. 38
- 7 iuramentum testium de consensu partium remittitur. in l. iusiurandi. numer. 1. C. de testi. 131
- iurare an debeant inspectores vulnerum, ventris, finium agrorum, & similiū. ibi. nu. 2. & 4.
- 8* iuramentum factum per vnum ex correis, quando pro fit, vel noceat aliis, in Auth. hoc ita. nu. 46. C. de duob. re. stip. 109
- * iuramentum delatum per vnum ex reis debendi quando noceat correo, ibi dem numero. 47.
- * iuramentum de latum ab vno ex reis credendi, an noceat alteri. ibi. nu. 48.
- 7 iuramentum quando in absentia committitur, iudex in cuius iurisdictione pars degit, si coram eo iuratur, remittit acta ad iudicem causæ, in l. generaliter. §. his de præsentibus. nu. 2. C. de reb. cred. 116
- iuramentum quando committitur in absentia, debet statui terminus parti, vt compareat ad videndum iurare. ibi. nu. 3.
- iuramentum cuius expensis fiat in absentia, est in arbitrio iudicis declarare. ibi. nu. 4.
- 1 Ob latam culpam an iuratur in litem. in l. in actionibus. nu. 1. 2. & 13. ff. de in lit. iur. 36
- iuramentum affectionis in litem, vt deferatur, quatuor principaliter attenduntur: primo natura rei petitæ, natura actionis, dolus aduersarij, & habilitas personæ. ibi. nu. 3. 12. & 17. 116
- iuramentum affectionis in litem quando habeat locum in actionibus bonæ fidei. ibi. nu. 4.
- in actione ex empto an iuretur in litem, ibi. nu. 5.
- iuramentum affectionis in litem habet locum in actione in rem, & in actione ad exhibendum, ibi. nu. 6.
- iuratur in litem in actione hypothecaria, & in alijs in rem quæ non dantur ratione pleni domini. ibi. nu. 7.
- iuramentum in litem affectionis quando habeat locum in actionibus arbitrarijs. ibi. nu. 8.
- iuratur in litem in actione bonæ fidei quando dolus cessat in non parèdo iudici, quia forte res vendita extat: secus in actionibus arbitrarijs. ibi. nu. 16.
- iuramentum in litem affectionis in actionibus arbitrarijs præstat post sententiam, in bonæ fidei post litem contestationem. in d. l. in actionibus. nu. 18. & 20. ff. de in lit. iur. 116
- Ob dolum defuncti quando iuretur in litem contra hæredem, ibi. nu. 21. & 25.
- iuramentum in litem veritatis, quando præstari possit, & quando locum habeat. ibi. nu. 22.
- iuramento veritatis iudex taxat antequàm iuretur. ibi. nu. 24.
- 2 iuramentum hæc pro veritate. in l. eum qui. §. si libertus. nu. 1. ff. de iureiur. 29
- iuramentum deferre est alienare. ibi. nu. 2.
- 7* iuramentum interpositum super contractu inuiti est nullum. in l. non dubiū. nu. 4. C. de leg. 2. 26
- 7 iuramentum calumniæ quando & quomodo possit per procuratorem præstari. in l. cum & iudices. §. si autem. nu. 1. C. de iureiur. 92
- 9 iuramentum quando deferatur reo ad sui purgationem. in §. si tamen. num. 3. in Auth. de instru. cau. 32
- 7 iuramentum calumniæ excusat à temeritate præsumptæ calumniæ, non à temeritate. in Auth. generaliter. nu. 2. C. de Epis. & cler. 23
- 2 iuramentum referre non potest, qui non potest alienare. in l. iusiurandum. §. p. pillus. nu. 1. ff. de iureiur. 26
- iuramentum non habet vim solutionis quo ad omnia. ibi. nu. 3.
- iuramentum an habeat vim confessionis. ibi. nu. 5.
- 2* iuramentum fideiussoris quando pro fit principali. in l. duobus. §. à fideiussore. nu. 1. ff. de iureiur. 28
- 2* iuramentum præsumitur præstitum super re. ibi. nu. 4.
- 8 iuramentum hæredis creditur de mobilibus & rebus minutis hæreditatis. in l. 2. nu. 12. C. quando & qui. quæ. lib. 10. 17
- 1 iuramentum non defertur ex leui præsumptione. in l. denique. §. si quis cum minore. nu. 2. ff. de mino. 131
- 9 Contra iuramentum temerarium an liceat propria autoritate venire: quod sic. in Auth. scenicas non solum. nu. 4. 23
- iuramentum temerarium an repellat quem ab actibus legitimis. ibi. nu. 5.
- iuramentum licitum seruari debet. ibi. nu. 1.
- * iuramentum non seruans quando punitur. ibi.
- 7 iuramentum calumniæ est credulitatis, non veritatis, in l. cum & iudices. §. q. obseruari. nu. 3. C. de iureiur. 90
- iuramentum in litem non defertur tutori. ibi. nu. 7.
- 7 iuramentum interpositum per minorem prohibitum contrahere per statutum nihil operatur. in l. si. nu. 4. C. ne fideiuss. do. den. 168
- 9 in iuramento continetur possibile. in Auth. iusiuran. quod præsta. nu. 4. 14
- 7 iuramentum habet vim clausulæ ratio manente pacto. in l. cum proponas. nu. 2. C. de transac. fol. 53. & l. si quis maior. nu. 8. eo. tit. 61
- 7 iuramentum tollit restitutionem, quæ est de iure speciali, non eam quæ est de iure communi, in l. si ex falsis. n. 4. C. de eod. 116
- 4 iuramentum in litem non habet locum in actione ex testamento. in l. qui concubinam. §. si ædes. nu. 1. ff. de leg. 3. 52
- 7 iuramentum erroneū an noceat, sicut nec confessio. in l. rationes. n. 3. C. de pro. 125
- 7 iuramentum nõ transit ad hæredes. in Auth. quod obtinet. nu. 3. C. eod. ibidem.
- 7 iuramentum calumniæ debet præstari post lit. contest. & quando. in l. cum & iudices. nu. 3. & 17. C. de iura. calum. 90
- iuramentum de calumnia quo iure fuerit introductum. ibi. nu. 9.
- iurare de calumnia quæ personæ debeant. ibi. nu. 10.
- in quibus causis de calumnia iuretur. ibi. nu. 13.
- iuratur de calumnia in causa appellationis. ibi. nu. 14.
- iuratur iterum de calumnia si instantia est perempta. ibi. nu. 15.
- Qualiter iuretur de calumnia. ibi. nu. 18.
- 7 iuramentum appositum in contractu post renuntiationem pecuniæ tollit illam exceptionem, licet iurans soluens possit postea repetere. in l. indubitati. n. 1. C. de non. nu. pecu. 146
- iuramentum appositum in contractu, quas exceptiones tollat. ibi. nu. 1.
- 5 iuramentum non reuocatur propter errorem. in l. ex hac scriptura. num. 12. ff. de dona. 58
- 5 iuramentum præstitum de soluendo ad terminum potest per partem prorogari & tolli. in l. prima §. & post operis. numero. 7. ff. de oper. non. nuntiatio. fol. 6. 61
- 7 iuramentum est triplex: & quando obliget, & de quo loquatur. Auth. sacramenta. C. si aduer. ven. ibi. nu. 1. 81
- iuramentum an præstetur corporaliter. ibi. num. 7.

In omnes Barto. Lecturas.

- iuramentum an apponatur in ipso contractu, vel postea quacumque, vel prius, nihil refert. ibi. n. 10.
- iuramentum præstitum per minorem super contractu inualido, alia ratione q̄ minoris ætatis, an validet contractum. ibi. n. 14.
- iuramentū præstitū per minorem an impediatur restitutionem in integrū, ibi. n. 16.
- iuramentum interpositum super facto extenditur ad omne ius, quod descendit ex illo facto. ibi. n. 17.
- iuramentum interpositum per metum non obligat. ibi. n. 27.
- iuramentum in supplementum probationis an habeat locum in causis criminalibus, quando aliud iuramentum quod defertur a parte parti. in l. maritus. nu. 4. ff. de quæst. 182
- iuramentum calumniæ quod est solennitatis hodie præstat per procuratorem habentem speciale mandatum, in l. qui bona fide. §. si alieno. numero 2. ff. de dam. infect. 28
- iuramenti calumniæ præstatio inepta non vitiat processum. ibi. n. 6.
- iuratur de calumnia tutor, curator, syndicus monasterij, curator datus bonis, & pater. ibi. n. 8.
- iuramentum calumniæ quod est probationis, procurator præstare potest. ibi. n. 10.
- iuramentum calumniæ est de credulitate, & eius forma ponitur. ibi. n. 12.
- iuramentum veritatis quando præstari possit a procuratore generali. ibi. n. 14.
- iurans de veritate, intelligitur iurare de vehemēti opinione, non de veritate quæ sensu percipitur. ibi. n. 18.
- iuramentum interpositum super contractu per procuratorem nō obligat dominum, nisi procurator habeat speciale mandatum: vel dominus iuravit ratum habiturum quod per procuratorem fieret. ibi. n. 19.
- iuramentum in litem potest per procuratorem præstari, si utraque pars veller. ibi. n. me. 20.
- iuramentum iudiciale & voluntarium tollit obligationem naturalem. in l. ad monendi. nu. 12. ff. de iureiur. 30
- iuramentum necessarium in quibus causis locum habet. ibi. n. 32 32
- iuramentum necessarium cui deferatur. ibi. n. 57. & 58.
- iuramentum necessarium peti potest usque ad conclusionem causæ. ibi. n. 61.
- iuramentum omne habet vim litis contestationis, in l. nam postea. §. iusiurandum. nu. 1. ibi. 24
- iuramentū & transactio in quo conveniant, & disconveniant. in l. 2. nu. 2. ibidem
- iuramentum cum defertur, inest conditio, ut incontinenti iuretur. ibi. n. 6.
- iuramentum quā remittitur habetur perinde ac si iuratum esset. ibi. n. 7.
- iuramentum habet executionem paratam. ibi. n. 8.
- iuramentum an deferatur in criminalibus. in l. ait prætor. nume. 1. ff. eo. & l. non erit. §. si neque. n. 1. eod. tit. 23
- iuramentum quando possit deferri in causa matrimoniali. ibi. n. 2.
- iuramentū defertur ei quid dicit se monachum in causa monachationis. ibi. n. 3.
- iuramentum calumniæ quando excuset ab expensis. ibi. n. 5.
- iuramentum quando remittitur, habetur perinde, ac si esset iuratum. l. non erit. §. si neque. n. 2. ibi.
- iuramentum antequam sit receptum potest deferens poenitere. ibi. n. 4.
- iuramento cum defertur inest conditio, ut incontinenti iuretur. ibi. n. 1.
- iuramentum habet vim sententiæ in l. nam postea. §. si is qui. num. 4. ibidem
- iuramentum voluntarium, vel iudiciale parit actionem, non autem necessarium. in l. nam postea. §. si petitor. nu. 1. ibi. 24
- iuramentum habetur pro veritate, in l. & si possessori. §. item si iurauero, num. 1. ibidem
- iuramentum habet vim sententiæ & executionem paratam. in l. sed & si possessori. §. si cum de hæreditate. nu. 1. ibi. 25
- iuramentum factum de non revocando testamentum valet. in l. si fratres. §. idem respondet. nu. 3. ff. pro socio. 108
- iuramentum habet in se clausulam, si non valet quod ago, valeat, ut valet. in l. rationes in antiqua lect. nu. 4. C. de prob. 125
- iuramenti dilatio debet intelligi secundum morem iudiciorum. ibi. numero. 5.
- iuramentum potest deferri super omni re. in l. iusiurandum. n. 1. ff. de iureiur. 32
- iuramentum cui defertur potest petere tempus ad deliberandum. ibi. n. 2.
- iuramentum de quo in d. l. iusiurandum. ff. de iureiur. est iuramentum veritatis, non credulitatis, ibi. n. 3.
- in iuramento calumniæ potest peti tempus ad deliberandum. ibi. n. 4.
- iuramentum calumniæ hodie potest omitti non remitti. in d. l. iusiurandum. §. qui iusiurandum. nu. 1. ibi. n. 12.
- iuratur hodie semel de calumnia in his quæ emergunt post litem contestatam. ibi. n. 12.
- iuramentum calumniæ remittitur a pariete & patrono, in d. l. iusiurandum. §. hoc iusiurandum. nu. 1. ibi.
- in actionibus turpibus quando ille cui defertur iuramentum scit veritatem quæ tunc non possit illud deferre, in eadem l. ait prætor. n. 1. ibi. 33
- iuramentū quæ ratione diversitatis personarū potest in alia forma referri quā sit delatum. ibi. n. 2.
- Ex iuramento formaliter præstito non oritur actio, sed ex contractu super quo præstatur. in l. 1. nu. 12. ff. de pub. iud. 138
- iuramentū interpositū super renūciatione generali refertur ad casus ad quos refertur renūciatio. in l. 3. §. quæsitum. num. 4. ff. si quis cau. 67
- iuramentum debitoris quādo profit fideiussori, in l. si. nu. 1. ff. de iureiur. 34
- iurari super iure quando possit. ibi. n. 2.
- iuramentum unus in actione populari quando noceat omnibus. in l. eum qui §. in popularibus. nu. 1. eod. titu. 29
- iuramentum non potest deferre actor in actionibus criminalibus quæ dantur ad interesse fisci. ibi. n. 2.
- iuramentum est summaria probatio etiā quo ad missionem in possessionem ex primo decreto in l. si is a quo. nu. 5. ff. ut in poss. leg. 2. 149
- iuramentum in litem defertur propter dolum commissum in non restituendo. in l. si possessor. §. restituere. nu. 1. ff. de peti. hære. 166
- in causa appellationis an iurari debeat de calumnia. in auth. ut lit. nu. 1. 52
- iuramentum calumniæ potest tacite omitti. in l. eum & iudices. §. sed quia veremur. nu. 2. C. de iureiur. fol. 92. & l. de pupillo. §. quā opus. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 11
- iuramentum calumniæ si petitur, & non præstat, reddit processum nullum. ibi. n. 3.
- iuramentum calumniæ in edicto quemadmodum testamenta aperiantur, præstat per procuratorem. in l. 1. nu. 6. ff. quemad. test. aper. nu. 6. 160
- iuramentum in litem ex causa retractatur, & ex qua. in l. si. nume. 1. 2. & 3. ff. de in lit. iur. 37
- iurare in litem an quis necessariō cogatur. ibi. n. 2.
- iuramento non probatur æstimatio rerum futurarum in criminalibus. ibi. n. 4.
- iuramentum in civilibus facit plenam probationem, in criminalibus facit semiplenam. ibi. n. 5.
- iuramentum defertur ei, qui melius scit veritatem. in l. 3. §. mariti. n. 4. ff. de lib. agno. 34
- iuramentum an habeat vim verborum derogatoriorum. in repe. l. omnes populi. nu. 33. ff. de iust. & iur. 11
- iuramentum de non separando matrimonium etiam ratione consanguinitatis non valet. in l. si quis. nu. 1. ff. de cond. inst. 137
- iuramentum calumniæ licet præstetur per dominum, debet etiam præstari per procuratorem. in Auth. ut lit. nu. 6. 53
- iuramentum calumniæ & de quo, ubi supra quando præstandum sit coram iudice & parte præsentē. ibi. n. 2. fol. eo.
- iuramento de futuro an sit locus. in l. quæ sub. nu. 1. ff. de cond. inst. 137
- iuramentum interpositum super contractu inutili est nullum. in l. non dubium. nu. 4. ff. de legi. 26
- iuramentum interpositum super renūciatione reductionis ad arbitrium boni viri quid operetur. in l. societatem. §. arbitratorum. nu. 31. ff. pro soc. 111
- iuramentum in litem affectionis non defertur in his, in quibus affectio non cadit: sed iuramentum ad probandum verum interesse etiam extra rem. in l. nummis. nu. 1. ff. de in lit. iur. 35
- iuramentum veritatis in litem an præstetur in actionibus stricti iuris. ibi. n. 7.
- iuramentum de non revocando testamentum non valet. in l. si quis inquilinos. §. si quis. nu. 1. ff. de leg. 1. 24
- iuratur in litem sicut in cæteris bonæ fidei in actione comodari. in l. sed mihi. §. in hanc. nu. 1. ff. commo. 74
- iuramentum in litem est duplex. scilicet affectionis, & veritatis, & de eius forma. ibi. nume. 4. eod.
- iuramentum in litem affectionis nō defertur nisi propter dolum commissum in non parendo iudici præcipienti rem restituere. ibi. n. 5.
- iuramentum veritatis in litem præstat propter dolum commissum ante sententiam quacumque propter difficultatem probationis. ibi. n. 6.
- iuramenti delatio postquam est acceptata, recusari non potest. in l. manifeste. nu. 2. ff. de iureiur. 33
- iuramenti delatio a parte facta, & a iudice approbata absque causa non recusatur. ibi. n. 3.
- iuramentum ex quibus causis recusari potest licet. ibi. n. 4.
- iuramentum delatum super re subiacente restitutioni licet recusatur. ibi. numer. 5.
- iuramentum delatum reo, qui ideo defendit ut paret actionem de evictione, reus potest recusare. ibi. n. 6.
- iuramentum perpetuat omnes actiones quæ perpetuantur litis contestatione. in l. nam postea. §. si is qui. nu. 1. & 3. ff. de iureiur. 23
- iuramentum appositum in fine instrumenti perpetuat actionem. ibi. n. 6.
- iuramentum restringitur ad causam, super qua iuratur, & ultra eam non extenditur. in l. si actor. nu. 1. ff. de iureiur. 33
- iuramentum habet vim solutionis quantum ad causam super qua iuratur, nō quantum ad aliam. ibi. n. 2.
- iuramentum deferens non potest poenitere postquam alius dicit se velle iurare. in l. si non fuerit. nu. 1. ff. de iureiur. ibi.
- iuramenti affectionis forma præstandi per tutorem. in l. videamus. nume. 5. ff. de in lit. iur. 35
- iuramentum in litem debet a iudice deferri: notarius tamen potest deferre iudice mandante. in d. l. deferre. num. 1. ff. de in lit. iur. eod.
- iuramentum in litem deferre vel non deferre, est in arbitrio iudicis. ibi. n. 2.
- iuramentum tollit omnem exceptionem reo competentem. in l. eum qui. §. si iurauero. num. 2. ff. de iureiur. 29
- iuratur si aliquis se convenisse mecum de permutando librū cum meo, ex isto iuramento non poterit agere. in l. si duo patroni. §. Marcellus. n. 2. ff. de iureiur. 26
- Non iurans de calumnia cadit ab actione quæ fertur lite contestata. in l. cum & iudices. §. quod si actor. nu. 1. & 3. C. de iureiur. 92
- Non iurans de calumnia qui habetur pro confesso, potest appellare. ibi. n. 1.
- iurans dedisse librum pignori pro decem, fatetur decem recepisse. in l. si duo. §. Marcellus. num. 1. ff. de iureiur. 26
- Si aliquis iurat se convenisse mecum de permutando librum cum meo, ex isto iuramento non poterit agere. ibi. n. 2.
- Si iuro me emissi a te rem pro certo pretio, non expressa certa quantitate, ex isto iuramento agere possum. ibi. n. 3.
- iurans quibus casibus non teneatur tangere librum. in Authen. iusiuran. quod præsta. num. 7. 14
- iurantis conditio nō inspicitur, nisi pupilli. in l. qui iurasse. n. 2. ff. de iureiur. 27
- iurans se non debere decem, si debeat quinque, an sit periurus. in l. si quis eum. num. 1. ff. de excep. rei iud. 154
- iurans dare centum, an compenset. in l. Iulianus. nu. 6. ff. de cond. & dem. 116
- iurans aliquid præsumitur habere animum soluendi iuramentum. in l. postliminij. §. & ideo marito. num. 1. ff. de capti. & postlim. 214
- iurans rem valere centum, non est periurus, si res valeat plus. in l. cum furti. nu. 1. ff. de in lit. iur. 37
- iuranti per Machometum non est credendum. in l. ait prætor. §. iurare. nu. 2. ff. de iureiuran. 22
- iuranti per capillos, & per viscera Dei non est credendum. ibi. n. 3.

Index singularium materiarum

- 1 iurantis declaratione quando standum sit, ad non in obscuris, in l. duobus. §. 28
igitur si quis. nu. 2. ff. de iureiur.
- 1 iuramenti effectus quatuor. in l. ex hac scriptura. nu. 11. ff. de donat. 58
Si in iuramento adicitur pluriusve, an vitietur. ibi. nu. 3.
- 7 iurans super facto videtur iurare super omni iure descendente ex eo. in l. 2. nu. 153
me. n. C. de rescin. vendi.
iuramentum representat minorem iurantem maiorem. ibi. nu. 12.
- 7 iurans per metum dare decem, si soluit, repetit. in l. 2. n. 8. C. quod metus causa. 75
2 iurare nolle est iusta causa. in l. eum qui. nu. 3. ff. de iureiur. 28
iuramentum habet vim novationis. ibi. nu. 5.
- 1 iurare tam de veritate q. de contumacia rerum tenetur quis, si causa est muta. 28
ra. in l. qui bona fide. §. si quis stipulaturus. nu. 2. ff. de dam. infec.
iurari de calumnia debet in causa appellationis. ibi. nu. 3.
iurari de calumnia an debeat super actione cumulata. ibi. nu. 4.
- 7 iuratur de calumnia coram arbitris. in l. cum & iudices. §. sed quia veremur. n. 92
1. C. de iureiur. propt. calum.
2 iurandum remittitur etiam absenti. in l. Labeo etiam. nu. 1. ff. de iureiuran. 34
iuramentum quando remittitur absenti sit notificatio per nuntium, vel per epi-
scopum. ibi. nu. 2.
- 7 iuratum esse quod idem sit, siue partes scripserint, vel scribi fecerint se iurasse, 88
in l. ne in arbitris. nu. 1. C. de recep. arb.
2 Quando iuratur super facto tollitur omnis actio, quae potest ex illo oriri, &
idem quando pronuntiatur. in l. si duo. §. item Iulianus. nu. 4. ff. de iureiur. 25
- 1 iuratur in litem contra eximentem calumniosum vocatum ad aliud interesse, ex 60
tra ius in l. sed eximendi. nu. 2. ff. ne quis eum qui in ius.
3 iuratur in litem contra tutorem propter solum verum non propter praesumptum,
& ex quibus casus. in l. tut. qui repetit. nu. 21. ff. de administ. tut. 52
2 iuratur in litem in actione confessionaria, & negatoria. in l. haru. nu. 2. ff. si ser. ven. 187
iuratur in litem etiam quando agitur officio iudicis. ibi. nu. 4.
- 5 iurari in litem non cauentem in casu l. si prius. ff. de oper. no. nunc. non po- 20
tesset, sed potest agi ad interesse actione in factum ex edicto, si quis ius dicen-
ti non obtemperauerit, vel officio iudicis. ibi. nu. 22.
2 iuratur in litem contra dolosum non culpofum, in l. 2. n. 1. ff. de in lit. iuran. 35
2 iurare potest in litem principalis, qui per procuratorem litem contestatus fuit,
in l. vulgo. nu. 2. ff. de in lit. iur. 36
- 7 iurandi declarationi an sit locus in accusationibus, in quibus agitur ad vindi- 54
ctam publicam. in l. transigere. nu. 10. C. de causa.
3 iurari in litem an possit contra fideiussorem & tutorem heredem. l. sine. nu. 2. ff.
de admin. tut. & cur. 54
- 7 iurare qui non vult, causam dicere non cogitur. in l. generaliter. §. sed iurame n 116
to. C. de reb. cred. nu. 6.
9 iurare per membra Dei non licet. in auth. vt non luxu. contra natu. nu. 1. 33
2 iuratur in litem contra non restituentem, in l. si fundus. §. in vindicatione. nu-
me. 4. ff. de pignori. 132
- 3 iuratur in litem omni actione, qua quis contemnit restituere ad iudicis praece- 32
ptum. in l. si eum dos. §. Sabinus. nu. 1. ff. rerum amot.
2 iurare quis non cogitur, quando timet probabiliter ne iurando suum periculum 27
redarguatur, per quandam consequentiam. in l. iurandū quod ex conven-
tione. §. procurator. n. 4. ff. de iureiur.
- 2 iuratur in litem in contrariis iudicis quando agitur de fide rupta. in l. si pigno- 83
re. §. si post. nu. 3. ff. de pig. actio.
9 iurare licet per Deum, & per ecclesiam, ac per crucem, & alia. in auth. vt non 33
luxu. contra natu. nu. 5.
iurans etiam illicitum, tamen ex illo iuramento obligatur. ibi. nu. 6.
- 6 iurare nolens de calumnia potest tamen appellare. in l. creditor. §. iussus etiam. 201
nu. 1. ff. de appel.
5 iuriconsulti fuerunt ante Christum. in rub. ff. de no. ope. nun. nu. 3. 2
3 iuriconsulti debent humiliter loqui. in l. de excu. tut. nu. 1. 66
- 1 iuriconsultus dicit ius dicentis esse officium, & non iudicis dicentis, quia si- 45
bi sic placuit. l. 1. nu. 1. ff. de iurisd. omn. iud.
1 iurisdicatio an cohaereat territorio, & potest esse sine territorio, & territorium 46
sine iurisdictione. in l. 13. ff. de iurisd. om. iud.
1 iurisdicatio, & officium iudicis quando sint idem. ibi. nu. 9. fol. 46
1 iurisdictione suo iure habens delegat, qui alieno iure non delegat, & qualiter 48
qs dicatur habere suo iure, in l. more maioru. n. 2. & 4. ff. de iurisd. om. iud.
- 1 iurisdicatio acquiritur ignorantibus. in l. cum furiosus. nu. 22. de iudic. 154
8 Quae pertinent ad iurisdictionem voluntariam iudicis possunt in quolibet lo- 78
co expediri. in l. vna. nu. 6. C. de conse.
Quae in his quae pertinent ad iurisdictionem contentiosam. ibi. nu. 6.
- 7 in iurisdictione voluntaria quis potest esse uotarius & iudex, & facere praeceptum 19
guarentigiae. in l. iubemus. §. an si hoc. nu. 14. C. de sacrosan. eccle.
2 iurisdicatio iudicis sui potest prorogari tanquam in arbitrium. in l. n. 3. ff. de iud. 150
Quomodo intelligatur quem prorogasse iurisdictionem iudicis, ut in iudice,
vel in arbitrum. nu. ibi. 4.
- iurisdicatio iudicis delegati quando possit prorogari de persona ad alias per-
sonas. ibi. nu. 6.
iurisdicatio prorogatur in criminalibus in eum, qui alias habet iurisdictionem
de illis causis. ibi. nu. 9.
iurisdictionem delegati etiam principis prorogare non potest priuatus. ibi. 10.
iurisdicatio delegati etiam principis potest prorogari de re ad rem, & de tempo-
re ad tempus. ibi. nu. 11.
iurisdicatio prorogatur etiam tacito consensu. ibi. nu. 12.
- 1 iurisdictionem qui habet suo iure delegat, qui alieno iure non delegat, & qua- 48
liter quis dicatur habere suo iure. in l. more. nu. 2. ff. de iurisd. om. iud.
iurisdictionem ordinariam dant lex, princeps, consuetudo, populus, vniuersi-
tas, & similia. ibi. nu. 9.
iurisdictionem delegatam quis concedit. ibi. nu. 10.
- 1 iurisdicatio est licentia dandi iudicem. ibi. nu. 13. 49
iurisdicatio delegati ad hoc, ut non extinguatur morte mandantis res definit et
se integra per solam citationem. ibi. nu. 13.
- iurisdicatio an extinguatur morte mandantis, si plures causae sint commissae &
in vna incoepit delegatus. ibi. nu. 14.
iurisdicatio delegati ita extinguatur remoto delegato, sicut eius morte, ibi. n. 5.
iurisdicatio delegati non extinguatur delegante excommunicato. in d. l. more.
nu. 16. ff. de iurisd. om. iud.
iurisdicatio an extinguatur morte delegati, vel quomodo transeat in successore-
rem. ibi. nu. 19.
- 5 iurisdicatio cohaerens territorio differt a non cohaerente ad acquirendam iuris-
dictionem. in l. sequitur. §. si viam. nu. 6. ff. de vsucap. 50
5 iurisdictionis pro quasi possessione quod competat interdictum uti posside-
tis. in l. 1. nu. 5. ff. uti possid. 139
5 iurisdicatio remanet apud ordinarium eo delegato. in l. 1. nu. 1. ff. de dam. infec. 25
iurisdicatio an remanserit apud populum Romanum qui transfudit potestatem
in principem. ibi.
- 2 iurisdictione in probanda ex vsu non probatur, nisi circa ea, quae quis fuit vsus. 142
in l. cum de in rem verso. num. 11. ff. de vsur.
1 iurisdictione habens in castro, qui longo tempore processit per viam accusa-
tionis, non perdit ius acquirendi. in l. si vnus. nu. 1. ff. de ser. rust. praed. 185
9 iurisdicatio inferioris deuoluitur ad superiorem si inferior negligit, vel de-
negat facere iustitiam. in Auth. de quaestio. nu. 2. 33
7 iurisdictionis mutatio non fit per compromissum, quod fit in arbitratorem. in
l. 1. nu. 4. C. vbi in rem act. exer. po. 101
6 iurisdictionem exercens in vno articulo totam exercere videtur, in l. hostes,
nu. 4. ff. de capit. & postli. 114
5 iurisdictionem habens in castro, si per vim deiicitur, & si ea non vititur, sed de-
iciens illam exercet, an eam perdat, & deficienti quaeratur, in l. sequitur. §.
si viam. nu. 6. ff. de vsucap. 90
- 1 iurisdicatio quid, unde, eius gradus. in l. imperium. nume. 2. & 3. cum pluribus se-
que. ff. de iurisd. om. iud. 47. l. 1. n. 3. ff. eo. fol. 45. & l. 2. n. 3. & 4. C. de ped. iudici. 96
7 iurisdictionem in criminalibus potest prorogari, & quomodo prorogetur per igno-
rantiam. in l. 1. nu. 3. C. vbi de cri. agi. oport. 100
1 iurisdicatio quae debetur personae, potest praescribi. in l. si ego. §. si de vsufr. n. 2.
ff. de pub. in rem act. 178
1 iurisdicatio contra feudatarium ecclesiae Romanae praescribitur legitimo tempo-
re: licet contra ecclesiam Romanam praescribatur, nisi spacio centum anno-
rum. in l. cum Sponus. §. in vectig. libus. nu. 1. ff. eod. 178
3 iurisdicatio peruenta in plures fratres, licet non possit diuidi, tamen eius administ-
ratio, seu exercitum diuiditur. in l. inter tutores. nu. 6. ff. de admin. tut. & cur. 55
5 iurisdictionem petens sibi debetur, si pro eo est iudicatum, statim potest illam exer-
cere quando est actum contra illos, in quos se dicit habere iurisdictionem, secus
si contra alium ageretur. in l. miles. §. qui iudicati. nu. 9. ff. de re iud. 108
5 iurisdictionem habens quam alteri concessit, & constituit se eius nomine possi-
dere, videtur in illi quasi possessorem transferre. l. q. meo. n. 7. ff. de acq. pos. 85
5 iurisdictionem rusticam si concedunt alicui quam alius in eos exercebat, & co-
stituant se eius nomine possidere, non transfertur quasi possessio iurisdictionis.
ibi. nu. 8.
- 7 iurisdicatio cohaeret territorio. in l. si. nu. 9. C. vbi & apud quem. 85
9 iurisdicatio Papae est distincta a iurisd. Imperij. i. aut. quomodo opo. Episc. nu. 1. 10
1 iurisdicatio concessa delegato, vel ordinario, quando videatur concessa ea quae
sunt maioris iurisdictionis, quam ea quae concessa sunt, vel alterius species.
in l. 2. nu. 3. ff. de iurisd. om. iud. 47
1 iurisdicatio delegata potest tripliciter considerari. in repe. l. Barbarius. nu. 5. ff.
de offi. praetor. 33
9 Existens in possessione alicuius iurisdictionis in ea seruari debet: & tributa exi-
gere. in l. coges autem. nu. 1. in auth. de mand. princ. 17
7 iurisdicatio ordinaria recusatur propter miserabilitatem personarum. in l. vna.
nu. 2. C. quando impe. inter pup. & vid. 100
5 iurisdictionis quasi possessio quae competit personae, retinetur a se, & dicitur ha-
bere causam continuam. in l. iusto errore. §. non mutari. nu. 4. ff. de vsucap. 101
9 iurisdicatio minoris iudicis non cessat propter praesentiam maioris: & qualiter
hoc intelligatur. in l. iurisdictionem. n. 3. in auth. de defenso. ciuita. 15
5 iurisdicatio alicuius castri quando petitur, an habet locum distinctionem. l. si post li-
tem. ff. de exp. ibi. nu. 2. 153
1 iurisdictionem quam habeat pater in filium, dominus in seruum, & tutor in pu-
illum. in l. 1. nu. 3. ff. de iurisd. om. iud. 46
3 iurisdicatio remanet apud capitulum Episcopatu vacante. in l. vbi. nume. 2. ff. de
tute. & cur. da. ab his. 48
iurisdicatio est in collegio cardinalium papatu vacante. ibi. nu. 3.
- 5 iurisdictionem habentes in aliquo castro, & diuidunt, vnus per alium videtur
possidere. in l. cum constet. §. inter duos. nu. 1. ff. de aqua quot. & aliu. 146
1 iurisdicatio debet prorogari per litem contestationem, & per oppositionem ex-
ceptionum dilatoriarum. in l. si conuenerit. nu. 3. ff. de iurisd. om. iud. 51
1 iurisdictionis prorogatio non valet, nisi expresse appareat de consensu actoris
& rei. in l. si per errorem. nu. 4. ff. de iurisd. om. iud. 51
5 iurisdicatio apud plures insolidum qualiter esse possit, in l. fina. n. 4. ff. uti possid. 142
1 iurisdictionem habens ab inferiore a principe, illam non exercet extra territo-
rium. in l. 1. nu. 1. ff. de offi. procon. & lega. 35
1 iurisdicatio & dominium aequiparantur. in l. qui furere. nu. 1. ff. de statu. homi. 23
5 iurisdicatio minoris iudicis an cesset per superuenientiam maioris. in l. dies cau-
tionis. §. si tam vicinum. nu. 4. ff. de dam. infec. 26
- 1 iurisdicatio iudicis delegati reuocatur etiam post litem contestatam. in l. iudicium
soluitur. nu. 1. ff. de iud. 155
2 iurisdictiones, praesentia, honores, ius percipiendi pedagia, & ius patrona-
tus, quando possunt pignoriari. in l. si is qui. §. iura. nu. 1. ff. de pign. 131
3 iurisdictionis fructus sunt condemnationes, mulctae, & confiscationes. in l. fin.
nu. 2. ff. sol. matr. 29
1 iustitia quomodo dicatur prius fuisse, quam ius. in l. 1. nu. 1. ff. de iusti. & iur. 5
9 iustitia est omnium virtutum perfectissima. in auth. vt omnes obe. iudi. nu. 1. 28
8 iustitiae clausis erat, quando delicta maiorum non puniuntur, in l. ad splendi-
diores

In omnes Barto. Lecturas.

- dioces. n. i. C. de diuer. offi. lib. 12.
- 1 iura realia quæ possunt solo consensu induci, & tolli quod per solam confessionem facta à sciente inducuntur, i. l. c. testamētū. n. 7. C. de iur. & faci. igno. 29
- 2 iura antiqua in illo, qui se occidit, corriguntur per Auth. bona damnatorum, in l. reorum. nu. 2. C. de iure f. lib. 10.
- 3 iura pigris & negligentibus non subueniant, imo cupidis & vigilantibus, & secundum philosophum, quanto iuniores tãto perspicaciores, in præfat. in l. nu. 16.
- 4 iura quæ comperebant defuncto, omnia deficiunt cum defuncto secundū rei veritatem. inst. de hæ. inst. in prin. n. 2.
- 5 iura quæ comperebant defuncto, eadem etiam numero finguntur in hæredem translata, ib. n. 3.
- 6 iura quæ dicunt siue sint socij siue non, ad hoc vt pactum vnus pro sit alteri, de qua societate intelligant, in l. ex duob. nu. 22. ff. de duo. reb.
- 7 iura naturalia licet non possint mutari, possunt tamen transferri de vno in alium, in l. frater. n. 18. ff. de cond. indeb.
- 8 iura in quibus locis doceri possunt, in prin. cōst. digestorū. §. hæc autē tria. n. 2. §.
- 9 iuribus pluribus vbi quis vti pōt, vno cassato, ex alio vocatur in l. si & milites. n. 1. ff. de excu. tutor. & cur.
- 10 iura & actiones difficilius separantur, quàm res corporales, in l. societas. §. in societate. n. 2. ff. pro socio.
- 11 iura loquentia in seruo habent locum in monacho, in l. hos accusare. §. omnibus autem. n. 6. ff. de accu.
- 12 iura plurium si deueniunt ad vnum, ille potest facere, quod poterant illi plures, in l. si mihi. nu. 1. ff. de leg. 1.
- 13 iura quæ sunt quæ fisco acquiruntur sine apprehensione, & aditione, in rep. l. ij. nu. 7. ff. de offi. proc. C. de fa.
- 14 iura & actiones veniunt in obligatione omnium bonorum, in l. Quintus. §. 2. r. gento. n. 2. ff. de auro & argen. leg.
- 15 In iuribus habentibus causam dicitur quis esse in quasi possessione: si illo anno vsus esset tpe sufficienti, in l. §. hoc interdicto. n. 5. ff. de itine actūque.
- 16 iura vtilia quando directa nō sunt pœnes aliquæ, efficiuntur directa, in l. ex affe. nu. 6. ff. ad Treb.
- 17 iura loquentia de matre secundo nubentem, habet locum etiam in patre secundo nubente, in Auth. de non eligendo secundo nub. nu. 6.
- 18 Iuris idē vñ in malæ fidei possessore, quod in fure, in l. ancilla. n. 4. C. de fur.
- 19 Iuris idem est de toto ad totum, quod de parte ad partem, in l. qui sine. n. 1. ff. de cond. sine causa.
- 20 Iuris quod est de aliquo, idem est de eius principio, in l. non ideo minus. n. 1. C. de hæred. inst.
- 21 Iuris ignorantia facilius præsumitur in muliere: quàm in maribus, in l. ne pafim. n. 1. C. de iur. & faci. igno.
- 22 Iuris ignorantia quando impediatur aditionem hæreditatis, in l. multū. n. 1. ff. de cond. & dem.
- 23 iuris ignorantia quando & quomodo excuset à fructibus in l. sed & si lege. §. scire. nu. 5. ff. de peti. hære.
- 24 Iuris ignorantia quando excuset quo ad pœnam adulterij, in l. si. n. 4. ff. de cond. sine cau.
- 25 Iuris ignorantia quo ad fructus non constituit quem in mala fide, in l. hæredē. n. 2. ff. de his quib. vt indig.
- 26 iuris diuersitas non debet induci ex diuersitate locorum, & quando, in l. si. n. 2. & 7. C. de temp. resti. in integ. mi.
- 27 Iuri competenti quod sibi ignorabat cōpetere, non videtur quis renūtiare ex electione iuris incompetentis, in l. mater decedens. n. 3. ff. de inof. test.
- 28 Iuri de futuro renuntiat pacto, non repudiatione, si repudiatio fiat extra iudiciū, secus si in iudicio vel præsentē parte, in l. hoie. n. 4. ff. de optio. leg.
- 29 Iuri suo quando quis renuntiare possit, in Auth. vt sine cau. n. 9.
- 30 iuri canonico statuitur in materia iuramenti, in l. ij. n. 9. C. quod met. cau.
- 31 Iuri suo non præiudicat adhibitus ad actum, vt testis, in l. Titia cum. §. Lucia. n. 1. ff. de leg. 2.
- 32 Iuri de futuro renuntiare potest in iudicio: extra iudiciū non, in l. j. n. 1. ff. de cur. bo. dan.
- 33 Iuri canonico in concernentibus peccatum standum est, in l. naturaliter. n. 8. ff. de vsucap.
- 34 Ius scriptum præfertur equitati non scriptæ: & solus princeps potest aliud statuere, in l. j. n. 1. C. de legi.
- 35 Ius iniquum potest obtinere vel per sententiam, vel impetrando rescriptum, vel priuilegiū, vel statuendo, in l. §. si quis apud. n. 2. ff. quod quisque. iur.
- 36 Ius facilius distinguitur quā tollatur, in repe. l. si cōstare. n. 4. ff. solut. matrim.
- 37 Ius diuinum per ius humanum distinguitur, non autem tollitur, n. 41.
- 38 Ius intentatum quando superuenit pendēte iudicio ex causa de præterito, quā sequatur condemnatio, in l. si rem. §. qui ante. n. 1. ff. de pig. act.
- 39 Ius consuetudinarium licet in scriptis redigatur/ cōsuetudinarium dicitur, in l. 2. n. 1. ff. de vul. & pup.
- 40 Ius mere de futuro non potest deduci in iudiciū, in l. 1. n. 1. C. de sen. quæ sine cer. quan. profer.
- 41 Ius acquiritur emere volēti ex pacto de vendendo, in l. licitatio. n. 4. ff. de pub. & vecti.
- 42 Ius publicum contrahentium pacto tolli non potest, in l. ius publicum. n. 2. & 3. ff. de p. c.
- 43 iure digestorum, Codic. & Auth. quomodo provideatur mulieri, viro existente in extrema paupertate, in repe. l. si contante. n. 2. 3. & 4. ff. sol. mat.
- 44 ius dicitur manu regia Venetijs & apud Tartaros, in l. rerum quidem. n. 3. ff. rerum amor.
- 45 ius domini transfertur ad fructuarium, interponendo primum & secundum decretū, & de eius forma reanisiuē, in l. quāuis alienus. n. 6. ff. de dā infect.
- 46 ius vsusfructus potest præscribi longo tempore, in l. iusto errore. §. non mutat. nu. 1. ff. de vsucap.
- 47 ius in re habens potest dicere, habeo dominium, in l. qui vsusfructum. n. 3. ff. de ver. obl.
- 48 ius ex sola electione quomodo possit dici non tribui, in l. si. nu. 1. C. de consul. lib. 12.
- 49 ius reale constitutum ab vno socio pro parte indiuisa, facta diuisione remanet in eo statu, quo primo erat: secus in iure personali, in l. creditor. §. post diuisionem. nu. 2. ff. qui potio. in pig. habe.
- 50 ius quid sit, in repe. l. Cæsar. nu. 2. ff. de pub. & vecti.
- 51 ius aliquod reale quicumque habet in personam, propter quod cōpetat actio in rem, potest intentare interdictum de illa persona exhibenda seu ducēda, in l. 2. nu. 1. ff. de lib. exhib.
- 52 ius reale iudicio pēdēte si perditur, iudex dat sententiā, vt illud ius de nouo cōstituat, sicut si personali ageret, i. l. sicut. §. sed si quærat. nu. 2. ff. si ser. vend.
- 53 ius quod seruatur in rebus separatis, seruatur in permixtis, in §. aliud vero. n. 1. in Auth. de non eli. secun. n. fol. 7. & §. & quia. nu. 1. in Auth. de nup.
- 54 ius in re habens non soluens statim non expellitur, sed in priuato expectatur triennium, in Ecclesiæ emphyteutā biennium, in l. ve. & galia. §. nō solutis. n. 1. ff. de publ. & vecti.
- 55 ius directum in rebus sacris transit in vniuersalem successorem, in singularem vtile, in l. quædam sunt. n. 2. ff. de acq. re do.
- 56 ius postliminiij nō habet locum inter partes quæ sunt in ciuitate, in l. si quis in genuam. §. in ciuilib. nu. 3. ff. de cap. & postlimi. reuer.
- 57 ius publicū qualiter cōstitat in sacris, in l. 1. §. huius studij. n. 2. ff. de iustit. & iure.
- 58 ius priuatum à iure naturali qualiter discrepat, ibi. nu. 3.
- 59 ius speciale facilius tollitur quàm ius commune, in §. quia non. n. 1. in Auth. de non alie. aut permut.
- 60 ius oritur ex facto, in l. 1. n. 4. C. de lit. contest.
- 61 ius de præsentī quando stare possit in suspensio, in §. hoc autem. n. 4. in Auth. de non eligen. secun. nub.
- 62 iure canonico in materia præscriptionum an vti possimus in foro ciuili, in Auth. vt Eccle. Rom. nu. 5.
- 63 ius naturale primarium an sit mutabile, in §. sed naturalia iura. n. 1. inst. de iur. nat. gent. & ciuil.
- 64 ius gentium vnico præcepto totaliter mutari non potest, ibi. n. 2.
- 65 ius vnum ciuile per aliud ciuile bene mutatur, ibi. n. 3.
- 66 ius petendi bonorū possessionē an amittatur arrogatione, inst. de acquil. per arrog. n. 2.
- 67 ius an acquiratur electo in electione, in l. absenti. n. 2. ff. de dona.
- 68 Ius gentium duplex, & qualiter intelligatur, quod seruus quoad ius ciuile p nihilo reputatur, in l. si id quod. nu. 2. ff. de cond. indeb.
- 69 Ius publicum dicitur quod omnibus pater, & quod ad publicam bursam pertinet, in rub. nu. 2. C. de iure f. lib. 10.
- 70 Ius vsusfructus licet non possit vēdi, venditur tamē commoditas, in l. si is qui. §. vsusfructus. n. 2. ff. de pignori.
- 71 Ius scriptum & equitas quomodo differant, in l. 1. n. 18. C. de legib.
- 72 Ius superueniens testatori nō prodest legatario, in l. seruū filij. n. 2. ff. de le. 1. 13.
- 73 Ius pignoris non tollitur per alienationem legalem, sed per præscriptionē sic, in l. vsucapio. nu. 1. C. de pig.
- 74 ius sibi dicere quādo liceat alicui propria autoritate, in l. si alius. §. bellissime. nu. 1. ff. quod vi aut clam.
- 75 Ius datur ad repetendum illud quod est datum, vel eius æstimationem, in l. si dominus. nu. 2. ff. de præscr. verb.
- 76 Ius, quod non competit vtenti seruitute, qualiter probetur, in l. §. hoc interdicto. nu. 8. ff. de itine. actūque priua.
- 77 Ius si est de præsentī habens dependentiam de futuro, venit in iudicio, quando actori nihil potest imputari, in l. 1. nu. 2. C. de sen. quæ sine cer. quā. pfe. 70
- 78 Quid si ius est de præsentī propter interesse, quod speratur de futuro, ibi. n. 4.
- 79 Quid si aliquod ius de præsentī speratur cedere in futuro, ibi. n. 5.
- 80 Ius quod seruatur in patre transeunte ad secunda vota, habet locū etia in matre, tam ratione dotis, quàm lucri donationis ante nuptias, in §. cum igitur. nu. 3. in Auth. de non elig. secun. nub.
- 81 Ius diuinum duobus modis soluitur, in l. si. n. 7. C. de fac. san. eccl.
- 82 Ius publicum multis modis accipitur, ibi. nu. 8.
- 83 Ius Galli appellatur ius antiquū, in l. Gallus. §. si eius. n. 5. ff. de lib. & posth.
- 84 Ius gentium habet duas partes, in l. ex hoc iure. nu. 10. ff. de iust. & iur.
- 85 Ius gentium duplex est, & cadit in seruū, in l. neque. nu. 2. ff. de mili. test.
- 86 Ius naturale relatum ad rationem vel ad hominem semper intelligitur pro iure gentium, in l. 2. n. 5. ff. de acq. pos.
- 87 Ius non scriptum debet allegari & probari: secus est in iure scripto, in l. 2. nu. 12. G. si contra ius vel vti. publ.
- 88 Ius ad rem habens quando possit petere cautionem de dam. infec. in l. damni. §. emptor. n. 2. ff. de dam. infec.
- 89 Ius electo non quæritur ex electione sola, nisi in magnis dignitatibus, in Auth. de admin. n. 1.
- 90 Ius regularit fingit in his, quæ sunt facti, in l. 1. §. si vir. nu. 2. ff. de acquir. poss.
- 91 Ius idem est de principio numeri, quod est de ipso numero, in l. si quis ante. nu. 2. ff. ibi.
- 92 Ius habes in re videt in dubio legare re respectu iuris, & habet, licet finiat morte, in l. Stichon. n. 1. ff. de vsufr. leg. f. 68. & l. si sic. §. si quis ita. nu. 2. ff. de leg. 1. 19
- 93 Ius accusandi ex delicto priuato, an transeat ad hæredes, l. 1. §. hæredē. nu. 4. ff. de priua. deli. fol. 110. & l. si quis actiones. nu. 8. ff. eod.
- 94 Ius emphyteuticum in causa damni infecti non venit in secundo decreto, nisi quæadmodum feudū, in l. si finita. §. si de vectigalib. nu. 7. ff. de dam. infec.
- 95 Ius vendicandi quæritur temporis præscriptione, in l. si quis. n. 1. C. de præscr. 30. vel 40. anno.
- 96 Ius accrescendi quando & inter quos habeat locū vel non, &c. in l. re coniun. & i. nu. 20. & 21. cum seq. vsque ad. n. 70. ff. de leg. 3.
- 97 In his quæ conceduntur secundum ius commune curatur de minimis: secus in permixtis de iure speciali, in l. scio. nu. 1. ff. de in integ. resti.
- 98 Ius futurum non potest tolli per sententiam, sed per pactum sic, in l. quamuis. nu. 6. ff. sol. mat.
- 99 Ius collationis an ad hæredem transmittatur, in l. 1. §. ibi. nu. 1. ff. de colla. bo.
- 100 Ius

Index singularium materiarum

- 1 Ius in stipulationibus, & factis in pactis quomodo dicatur versari. in l. si vnus. 86
§. pactus. nu. 17. & 22. ff. de pac.
- 5 Ius detentionis retinetur animo, in l. si finita. §. si quis metu. n. 2. ff. de dā. infect. 34.
- 5* Ius intrandi possessionem post decretum interpositum durat biennium. ibi. n. 5.
- 6 Ius diuisionis respicit modum & formam agendi, nō ipsam obligationē perimendo effectualiter. in l. si testamento. §. quod si duo. n. 5. ff. de fideiul. 71
- 1 Ius reale seruitutis ex concessione facta in vltima voluntate acquiritur etiam ignorantibus. in l. si patrem. n. 2. ff. quemad. fer. amit. 189
- 1 Ius omne, quod habet vel habere sperat remittit ex aliqua re, intelligitur ex causa de presenti. in l. qui cum tutoribus. n. 1. ff. de transact. 95
- 8 Ius optimum dicitur habere qui habet actionem. in l. 1. nu. 1. G. quando & qui. quarta pars. lib. x. 20
- * Ius bonum qui habet, habet exceptionem.
- * Ius melius qui habet, habet exceptionem & iudicis officium. ibi.
- 1 Ius actoris si perierit etiam lite contestata iudicio pendente reus absoluitur. in l. si seruus. nu. 2. de condi. fur. 64
- 4 Ius idem plures habentes quando discordant, quādo cogantur cōcordare, & aliquis ex eis praeferatur. in l. huiusmodi. §. si is cui. n. 1. ff. de leg. j. 21
- 7 Ius sibi dicere quis possit quando non potest esse sibi consultum superioris auctoritate. in l. nullus tanquam. n. 1. C. de iud. & celi. 25
- 7 Ius quod non competit nec re, nec spe, non potest cum pacto remitti. in l. 1. nu. 4. C. de pac. 41
- 5 Ius in re habens quando debeat satisfacere pro damno. in l. damni. la. 2. n. 2. ff. de dam. infe. 38
- 3 Ius tribuitur ex sola electione. in l. sed & reprobari. nu. 8. ff. de exc. tut. & cur. 68
- 1 Ius omne post legem 12. tabu. dicitur ius nouum. in l. veluti. n. 4. ff. de petitio. h. redita. 163
- 9 Ius absenti quaeritur ex stipulatione officialium, in Auth. de excu. nu. 5. 43
- 2 Ius superueniens auctori nostro nobis prodest. in l. remanent. nu. 1. & 4. ff. de pig. actio. fol. 85. & l. si a Titio. nu. 1. ff. de rei vend. fol. 176. & l. cum vir. nu. 10. ff. de v. l. cap. 100
- 5* Ius accrescendi hereditate adita non cessat, quando qui adiuit restituitur, in l. ex contractu. nu. 3. ff. de re iud. 115
- 1 Ius accrescendi nō habet locū in seruitutibus, sed ius decrescendi sic. in l. aquam. nu. 1. ff. quemad. fer. amit. 189
- 4 Ius accrescendi licet non habeat locū inter haeredes, & legatarios post emolumentum quaesitum, nisi in usufructu, tamē quando aliquis peteret restitutionem, vt abstineret, haberet locum in proprietate. in l. sed cum patrono. nu. 2. ff. de bono. poss. 151
- 3 Ius accrescendi non impeditur per existentiam sui haeredis. ibi. nu. 3.
- 2 Ius accrescendi non habet locum in portione, quā non deficit ipso iure, sed opere exceptionis. in l. si duo patroni. n. 1. ff. de iure iur. 25
- 5 Ius accrescendi an habeat locū in donatione causa mortis. in l. 1. illud generalit. nu. 1. ff. de donatio. cau. mor. 65. & l. 1. vnica. §. h. c. autē oīa. C. de cadu. toll. 50
- 8 Ius accrescendi habet locum etiam si ille, cui accrescit, sit defunctus. in l. j. §. his ita. n. 2. C. de cad. tol. 50
- 3 Ius accrescendi an quis possit repudiare vno iure, & habere alio. in l. testamēto. nu. 5. C. de impu. 21
- 1 Ius accrescendi quomodo habeat locum inter cōiunctos cōiunctione legali. in l. pater filium. n. 9. ff. de inoff. testa. 161
- Ius accrescendi non habet locum inter eos, qui vocantur diuerso iure ex diuersis dispositionibus. ibi. nu. 1.
- 3* Ius accrescendi videtur prohibere clausula posita in institutione, & prohibeo, quod plus petere non possit. ibi. nu. 12.
- * Accrescendi ius testator potest prohibere. ibi.
- 4 Ius accrescendi nō datur ei, qui admittitur ad legatum de iure speciali & voluntatem defuncti. in l. mulieri. n. 1. ff. de condi. & demon. 119
- Ius accrescendi habet locum inter plures venientes per contratabulas. ibi. nu. 3.
- 1 Ius accrescendi habet locum in usufructu constituto inter viuos. in l. j. §. interdum. nu. 1. ff. de v. l. accresc. 179
- 4 Ius accrescendi an habeat locum in contractibus. in l. Plautius seruo. n. 1. ff. ad leg. Fal. fol. 127. & in l. si mihi & Titio. nu. 1. ff. de ver. obl. 37
- 6* Ius accrescendi habet locum in donatione causa mortis. in d. l. si mihi. nu. 2. eod. 37
- Ius accrescendi habet locum in mortis causa capione. ibi. nu. 3.
- 3 In portione hereditaria imputatur id, quod habetur iure accrescendi. in l. si in testamento. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 121
- illud quod quis habet per ius accrescendi, dicitur potius habere ex dispositione legis quā testatoris. ibi. n. 3.
- 8 Ius accrescendi inter eos, qui sunt in primo gradu, excludit eos qui sunt in sequenti gradu, & non patitur eos venire ad portionem deficientium. in l. vni ca. nu. 4. C. quando non peten. par. 81
- 3 Iuri adeundi & iuri accrescendi repudiari pōt, in l. 1. n. 1. ff. de acquir. heredita. 142
- * Ius accrescendi non est personae sed portionis. ibi. n. 2.
- 1* Ius accrescendi habet locū in donatione causa mortis. l. cū ij. n. 2. ff. de transactio. 94
- 3* Ius accrescendi respicit rem non personā & transit ad haeredes. in l. si totam. n. 3. ff. de acq. h. ere. 154
- 4* Ius accrescendi non habet locū in contractibus. in l. si quando quis. nu. 2. ff. de lega. 1. 24
- 4* Ius accrescendi introductum est per legem 12. tabularum. in l. Celsus. §. quod alicuius. ff. de leg. 2. 30
- 5* Ius agendi vel excipiendi quando transeat remissuē, in l. si iunius. §. adiicitur. nu. 2. ff. de dam. infec. 37
- 4 Ius accrescendi inter cōiunctos cōiunctione legali habet locū in successoribus vniuersalibus, non in particularibus in proprietate. in l. bona. §. in bono rum. nu. 1. ff. de bono. pos. 151
- 9* Ius quod accipitur pro tota arte non pro qualibet lege. in l. de iust. & iur. in §. iuris praecepta. n. 1. 58
- 9* Ius accipitur multis modis. in l. de iur. nat. in princ. nu. 1. 59
- 9* Ius gentium omni populo commune & quomodo intelligatur. in §. ius autē. nu. 1. inst. de eod. tit. eod.
- 8 Ius accrescendi an hoc v. habeat locum, oportet q. testamentum sit iure factū. in l. testamento. nu. 1. C. de impu. 21
- Ius accrescendi: req. airit quod multi sint instituti. ibi. n. 2.
- Ius accrescendi op. eratur quod accrescit multis, & quando. ibi. n. 4.
- 8 Ius accrescendi an habeat locum in dispositionibus inter viuos: & ante emolumentum quaesitum, in l. vnica. n. 1. C. si libera. lib. x. 10
- 4 Ius accrescendi habet locum inter duos reos, quibus liberatio est relicta, in l. si is qui. duos. nu. 1. ff. de lib. leg. 93
- 4 Ius accrescendi in legatis, non habet locum in cōiunctis cōiunctione legali. in l. si duobus. §. si Titio. n. 1. ff. de leg. 1. 7
- 3 Ius adeundi hereditatē dicitur tribus modis. in l. 1. pōt. n. 3. ff. de acq. heredita. 146
- Ius adeundi quod habet consanguineus, an sit aliquod ius, vel aliqua res per se. ibi. nu. 6.
- Ius succedendi de iure canonico tollitur pacto cum iuramento. ibi. n. 7.
- Ius succedendi liberorum est aliquod per se separatū a iure filiationis. ibi. n. 8
- Ius succedendi ex testamento alicui viuenti, non est ius, nec spes a iure approbata. ibi. n. 9.
- Ius adeundi res, actu certae hereditatis quia mortuus est ille, de cuius hereditate agitur, qn sit aliquod ius separatū per se: & quando dicatur ius: & quādo ius deliberandi & adeundi, & deliberandi simul. ibi. n. 12.
- Ius adeundi hereditatem est ius quaerendi. ibi. n. 14.
- 8 Ius adeundi quando finiatur anno & quomodo transmittitur, in l. cum antiquio ribus. nu. 2. C. de iur. delib. 129
- Ad inducendum ius deliberandi sufficit scientia patris pro filio pupilli nō habentis tutorem, & tutoris pro pupillo. ibi. n. 3.
- 3 Ius adeundi est separatū ab ipsa additione. in l. quod si dubitetur. nume. 1. ff. de acq. h. ere. 150
- 4 Ius adeundi perdit ad suum commodum qui repudiavit. in l. nam quod. §. sed & qui. nu. 1. ff. ad Treb. 136
- 5 Ius agendi an transeat contra singularem successorem, in l. si tertius. §. si quis. n. 4. ff. de aqua plu. arcen. 43
- Ius excipiendi quando transeat ad singularem successorem. ibi. n. 6. & an cōtra. nu. 7.
- 2 Ius agendi quando oriatur ex legis dispositione, in l. vnica. nu. 3. ff. de condi. ex lege. 65
- Ius agendi quando cōpetit ex lege, an sit actio vel officium iudicis. ibi. n. 6.
- 7 Ius agendi ad supplementum legitimae finitur quinquennio. in l. si quis filium. nu. 3. C. de inoff. testa. 105
- 4 Ius alimentorum vel ius usufructus non potest in alium veditiōne transferri in l. cum Titio. nu. 2. ff. ad leg. Falc. 127
- 5 Ius praerogationis aquae, Molendino destructo, quanto tempore perdat, in repe. l. 2. nu. 26. 27. 28. & 29. de Rumi. 136
- 5 Ius ducendi aquam ad suum Molendinum, an illud perdat alueo mutato. in l. j. §. si aquam. nu. 1. ff. de aqua quoci. & alti. 145
- 4 Ius aquae ducendae si relinquitur habenti praedium vicinum, vt cum persona finiatur, dicitur seruitus realis, quae tamen per exceptionem finitur cum persona. in l. Mela. §. quidam. num. 2. ff. de alim. lega. 85
- Ius aquae ducendae si relinquitur nō habenti praediū vicinum, non est seruitus. ibi. nu. 3.
- 3 Ius consolidationis filiae an perimatur per exactionem dotis factam a patre, in l. si marito. §. si voluntate. n. 6. ff. fol. mat. 21
- 3 Ius dandi tutorem competit quibus specialiter mandatur. in l. j. n. 2. ff. de tut. & cur. da. ab his. 46
- 1 Ius declarandi ad intentionem ambiguam non egreditur personam, nec transit ad haeredem. in l. idem Pomponius. §. si plures. n. 1. ff. de rei ven. 170
- 6 Ius declarandi quod est ambiguum, an transeat ad haeredem, in l. inter stipulationem. §. si Stichum. nu. 3. ff. de ver. obl. 30
- 4 Ius deliberandi vt transmittatur, requiritur quod decedens sciat hereditatem delatam & quod non transierit annus. in l. qui duos. n. 7. ff. de reb. dub. 98
- Ius deliberandi vt transmittatur quod oportet transmittentē scire, ibi. nu. 12.
- Ius deliberandi transmissum ad plures haeredes, si ab vno repudiatur, accrescit alteri. ibi. n. 14.
- 4 Ius deliberandi ignorans sibi transmissum, iterum transmittit ad suum haeredem, quia effectum est transmissibile. in l. qui duos. n. 11. ibi.
- 3 Ius dicendi testamentum nullum an sit iudicium per se separatū a petitione hereditatis, in l. filio. n. 2. ff. de iniut. rup. test. 100
- * Ius dicendi nullum testamentum qualiter praticatur. ibi. n. 24. 102
- 6* Ius accrescendi habet locum in contractibus inter viuos in cōiunctione legali, & remittit, in l. proinde. §. interdum etiam. n. 1. ff. de stipul. seru. 61
- 4 Ius eligendi non perditur per deportationem, in l. cum pater. §. hereditatem. n. 1. ff. de leg. 2. 41
- 8 Ius eligendi habens, illud nō perdit, si steterit per cētum annos quod non eligi, quā non expediebat, in l. in filius. nu. 1. C. de decur. lib. 10. 17
- 4 Ius eligendi circa res durat anno, circa personas debet statim eligere, in l. cum quidam. n. 8. ff. de leg. 2. 30
- 8 Ius eligendi competens alicui, quādo perdat, anno, in l. si duobus. §. sed & si quis. nu. 2. C. commu. de leg. 44
- 5 Ius exequendi sententiam, an transeat contra singularem successorem. in l. ex contractu. n. 6. ff. de re iud. 115
- 2 Ius excipiendi transit ad singularem successorem, in l. ait praetor. n. 2. ff. de iure iur. 23
- 8 Ius exequendi, de quo in l. creditores. C. de pig. quando imploratur a iudice & singularem successorem, an debeat fieri noui pcessi. i. repe. l. creditores. n. 23. 97
- 5 Ius eligendi vestigial tollitur consuetudine. in l. licitatio. §. earum. nume. 1. ff. de publ. & vect. 48
- 5 Ius exigendi vestigial ad hoc, vt praescribatur, cuius scientia requiritur, in l. si publicanus. in §. in vestigialibus. n. 2. ff. de pub. & vect. 47
- 5 Ius feudi an publicabitur ob delictum vassalli per quod bona publicata sunt, in l. si finita. §. si de vestigialibus. nu. 3. ff. de dam. infec. 33
- Ius feudi non transit ex secundo decreto in illum, qui petit sibi cauere ex damno infecto. ibi. n. 4.
- 4 Ius

- Ius feudale** tanquam singulare non est trahendum ad consequentiam, in l. vi. in risurandi. §. liberi. nu. 5. ff. de ope. lib. 172
- Ius feudi**, an dicatur diuiduum, vel indiuiduum, in l. stipulationes. nu. 29. ff. de verb. obl. 25
- Ius implendi conditionem**, an transeat ad hæredes, & tam in vltima voluntate quam in contractibus, in l. cui fundus. n. 5. ff. de cond. & demon. 117
- Ius implendi conditionem** an transeat ad hæredem, in l. prætor. n. 1. ff. de col. bono. fol. 161. & l. si decem. n. 5. ff. de verb. ob. fo. 20. & l. si fundus. n. 3. C. de pac. inter. em. & ven. 155
- Ius intradi & retinendi possessione**, propria autoritate, an cõpetat ante debitum liquidum, seu notorium deductum, in repe. l. creditores. nu. 14. C. de pigno. 97
- Ius ingrediendi propria autoritate** in fundum, quod habet creditor, cedi potest, in l. 1. §. usufructuarius. nu. 2. ff. de ope. no. nun. 7
- Ius legitimarum hæreditatum conseruatur** inter filios, quando testator subli tuit vltimo morienti, in l. qui duos. nu. 4. ff. de reb. dub. 98
- Ius offerendi**, an præscribatur spatio 30. annos, in l. si finita. §. Iulianus. n. 34. ff. de dam. infect. 31
- Ius occupandi bona vacantia** potest per superiorẽ concedi, in l. j. n. 5. C. de pe. ti. bo. lib. x. 10
- Ius patronatus pluribus modis** admittitur, in §. si vero testamentum. n. 3. in l. de success. lib. 86
- Iura patroni** quæ sint & quibus remediis vtatur, ibid. n. 2.
- Ius patronatus**, licet sit indiuiduum, tamen quo ad alimenta est diuiduũ, in l. Quintus. nu. 2. ff. de aur. & arg. lega. 87
- Iura libertorum** veniunt quando quis legat omnes res suas, ibi. n. 3.
- Ius patronatus** quando sit æstimabile, in l. naturalis. §. si ergo. n. 3. ff. de præscri. ptio. n. um. 129. 129
- Ius patronatus ex datione libertatis** non perditur, in Authent. vt liber. de cæ. re. nu. 3. 33
- Ius patronatus** transit vniuersitate vendita, in l. hanc legem. n. 1. ff. de cõtrahẽ. empt. 111
- Ius pignoris** in re habens præfertur agenti personali actione, in l. cum re publi cam. nu. 1. C. qui pot. in pig. hab. 102
- Ius præsentandi** in ecclesiis spectat ad patrõnum, & cõfirmandi ad Episcopũ, in §. si quis oratori. nu. 1. in Auth. de san. Episc. 56
- Ius percipiendi pedagium** non potest pluribus insoludum competere, in l. si. n. 5. ff. vt possi. 142
- Iuri præscribendi** qñ renuntiare possit per pactũ, in l. prima. n. 2. ff. de vsucap. 89
- Ius pedagium exhibendi** locari potest, in l. locare. nu. 1. ff. loca. 125
- Ius retentionis** durat etiam si principale debitum sit sublatum, in l. 1. §. cũ præ. dium. nu. 6. ff. de pig. 130
- Ius remouendi** competit illi, cui competit ius confirmandi, in §. iusurandum. nu. 1. in Auth. de defen. ciui. 15
- Ius redimendi rem**, quæ incidit in commissum, transit ad hæredem, in l. cõmis. sa. nu. 3. ff. de pub. & vecti. 50
- Ius dependens ex testamento de facili** non tollitur, in l. qui Romæ. §. duo fra. tres. nu. 6. ff. de ver. obl. 45
- Ius fideicommissi** non est remissum per simplicem diuisionẽ factã per fratres absque clausula, nihil contra diuisionem facturos, ibid. n. 10.
- Ius in re pro diuiso habenti** ad diuisionem factam, an remaneat in eo quod debitori pro diuiso obuenerit, ibi. n. 23. 46
- Ius fideicommissi**, an videatur remissum per diuisionem factam inter fratres, ibid. nu. 11. 18. 19. 20. & 22.
- Ius substitutionis pupillaris**, etiam hæreditate adita, nõ transmittitur ad hære des, in l. qui patri. nu. 1. ff. de acq. hæ. 152
- Ius accrescendi simplex** non habet locum in diuersis hæreditatibus: sed quan do est vnitum cum pupillari substitutione sic, ibid. nu. 1.
- Ius accrescendi vnitum** cum pupillari substitutione habet locum etiã post adi tam hæreditatem, ibid. nu. 3.
- Ius substitutionis** præfertur iuri accrescendi, ibi. n. 3.
- Ius substitutionis** coheret personæ non portioni, & non transmittitur ad here dem, in l. si totam. nu. 2. ff. de ibi. 154
- Ius quod quis sibi dicat** non est æquum, in l. 1. n. 1. ff. quor. leg. 132
- Ius seruitutis** quõ dicat esse in fundo, in l. Mæuius. §. fundo. num. 7. ff. de leg. 3. 38
- Ius vniuersitatis** conseruatur in vno solo, in l. sicut. §. in decurionibus. nu. 1. ff. quod quisque vniuer. 113
- Ius vsufructus** quasi possidetur respectu domini, non quo ad extraneũ, in l. ait prætor. §. is autem. nu. 1. ff. quib. ex cau. ma. 142
- Ius vsufructus** potest præscribi longo tempore, in l. iusto errore. §. non mutat, nu. 1. ff. de vsucap. 101
- Iura quæ dicunt collationem** non habere locum inter succedentes diuerso iu re, sunt correctæ, in l. pater filium. n. 10. ff. de coll. dot. 163
- Iustinianus** fuit Catholici, in l. nemo potest, nu. 6. ff. de leg. j. 15
- Iusurandum** parit exceptionem, in l. nam postea. nu. 3. ff. de iureiur. 23
- Iusurandi exceptio** impedit litis ingressum, ibid. n. 1. & 5. quando requirit al tiorem indaginem, ibid. nu. 9.
- Iusurandi** quando agitur, quid debeat probare, in l. nam postea. §. iureiur. nu. 3. ff. de iureiur. 23
- Iustinianus** non fuit hæreticus, in rubrica. nu. 7. C. de nouo codic. facien. 2
- Iustinianus** à iustitia dictus, & plures fuerunt Iustiniani, in principio digesto rum, nu. 11. 27
- Iussus** quando excuset, in l. furri. §. qui iussu. nu. 1. ff. de his qui notat. infam. 99
- Iussus delegati** ad vniuersitatem causarum excusat, ibi. n. 3.
- Iussus arbitri** non excusat arbitratore sic, ibi. n. 4.
- Iussus** præcedere debet, autoritas verõ sequi, & quare, in l. si quis mihi. §. ius sum. nu. 1. ff. de acq. hære. 149
- Iussus stare** cũ aliquo, non tenetur cum eo stare omni momento, in l. si quis, n. 1. ff. de cond. & demon. 110
- Iussus** aliqua facere arbitrio executoris sub pœna, si executor nõ arbitrat, sed Episcopus, iussus nõ inducit in pœnã, in l. mulcta, numer. 3. ff. de eod. tit. 109
- Iussus restituere** vnam rem vni ex certis, potest plures ex illis certis eligere, in l. vnum ex familia. §. si duos. n. 1. ff. de leg. 2. 38
- Iussus rem comparare**, an sit obligatus ad factum, an vero ad quantitatem, in l. Titia. nu. 3. ff. eo. 44
- Iussus testatoris** de relinquẽdo in familia, intelligit de familia testatoris, in l. peto. §. fratre. nu. 1. ff. eo. 39
- Iussus testatoris**, quod hæredes vsque ad x. annos debeant cõmuniter morari, qñ valeat, in l. Quintus. nu. 3. ff. de ann. leg. 68
- Iussus relinquere**, quibus voluerit, pot vnum eligere, & cũ voluerit, pot plures eligere, in l. vnum ex familia. §. sed & si fundum. nu. 1. ff. de leg. 2. 38
- Iussus distribuere** inter pauperes, si decedat antequam distribuatur, an oēs pau peres admittentur, in l. vnum ex familia. §. rogo. nu. 1. ff. eo. tit. ibid.
- Iussus morari** cum aliquo, quanto tempore morare debeat, vt habeat legatũ, in l. qui concubinam. §. vxori. n. 2. ff. de leg. 3. 52
- Iussus testatoris** q̃ impleatur & expediatur, interest hæredis, in l. Titio centum. nu. 1. ff. de cond. & demon. 118
- Iussus restituere** vni ex certis cũ morietur, sufficit q̃ eligat, & vsque ad mortẽ potest variare, in l. vnum ex familia. nu. 1. ff. de leg. 2. 38
- Iussus gerere de consilio alicuius**, quãdo teneatur illud requirere, & sequi, in l. quidam. §. Papinianus. n. 1. ff. de admitt. tur. & cura. 51
- Iussus & mandati natura** est semper præcedere, in l. si cũ fili. n. 3. ff. dona. 53
- Iussus iudicis**, & testatoris æquiparãt, in l. nõ est mirũ. n. 1. ff. de pignor. actio. 84
- Iussus partis** in repudiatione fienda per filiũ debet præcedere, in l. si qui hæres. §. neque filius. nu. 1. ff. de acquir. hæ. 145
- Iussus** in quibus casibus non requiratur, in l. si q̃s mihi. §. iussus. n. 4. ff. ib. 149
- Iussus** quando debet in aliquo actu interuenire, in aliquo mandatũ, in aliquo autoritas, & in aliquo consensus, quomodo interuenire debeant, ibi. n. 5. eo. Iussus superueniens statim post aditionem an valeat ibi. n. 6.
- Iussus iudicis** quando excuset, in l. si quis. §. serui. nu. 8. ff. de iurisd. om. iud. 49
- Iussus restituere** familiæ, intelligitur de familia testatoris, in l. filius familias. §. cum pater. nu. 2. ff. de leg. 1. 26
- Iussus & mandati natura** est semper præcedere, in l. cũ filius, n. 2. ff. de don. 53
- Iussio principis** emanãs sine scriptis valet, in §. omnem vero. n. 4. & 14. in auth. de litigio. 46. & in auth. vt in medio lit. n. 2. 47. & §. quia vero. n. 2. in Auth. vt litig. iur. 52
- Iussio facta iudici**, an expiret morte iudicis, in §. & hoc vero. n. 1. & 4. i. auth. vt nul. iud. 53
- Iusta**, i. perfecta, in l. cum filiofamil. nu. 1. ff. de leg. 3. 56
- Iustitiæ** plures diffinitiones, in l. de iust. & iur. in princip. n. 2. 58
- Iurare** alium quis nõ tenetur, in l. metu aut. §. licet. num. 2. ff. quod met. cau. 124
- Iuuenis** quis dicatur, vt corrigi possit à maiori, in l. vna. nu. 1. C. de emẽ. ppin. 121
- Iuuenis** dici, q̃ iter sentores nõ numerat, in l. nõ aliter. §. Titu. n. 1. ff. de leg. 3. 57

LABORARE si quis incepit in flumine, & ducere aquã, aliº cras, pri mº incipiens potest secundũ prohibere, si opus prosequit, & aqua nõ sit sufficiens vtrique ad cõsum ad quẽ ducitur, in repe. l. 2. n. 10. & 12. ff. de flumi. 135

- Laboratores** conducti ab aliquo, in aliena possessione excusantur si accusan tur, in l. in rem actio. §. tignum. n. 1. ff. de rei ven. 172
- Lacus** Perusinum habentes, licet teneantur ad certam quantitatem piscium sin gulo die, si superuenit multitudo hominum, poterunt cogi ad maiore quãti tatem piscium, in l. quod ad præfens. nu. 4. C. de murilegu. lib. 11. 31
- Lacus priuatus** exercecens & occupans prædium non priuat dñm eius domi nio, in l. vicinus. §. lacus. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 45
- Laicus** effectus clericus post maleficium commissum, quõ, & p quẽ iudicẽ pu niatur, in l. si seruum in 2. lect. nu. 4. ff. si ex noxa. cau. aga. 65
- Laicus** quando possit esse rector vniuersitatis, vel collegij, in quo sunt laici, & clerici, in l. sodales. n. 13. ff. de colleg. illic. 137
- Laici** illiterati an possunt esse iudices, in l. statutus. num. 3. C. de senten. ex bre uicu. recitan. 65
- Laicus** bannitus, vel condemnatus si efficitur clericus, ob hoc iurisdicchio primi iudicis nõ impeditur, in l. cum quædam. nu. 3. ff. de iurisd. om. iud. 52
- Laicus** potest capere clericum delinquentem, vt eum ducat ad iudicem, nõ vt ipsum detineat, in l. si quis in seruitute. nu. 2. ff. de fur. 112
- Laicus** trahens clericum ad iudicium seculare, an perdat causam ipso iure, vel p sniam, & qñ licet possit poenitere, i aut. vt cler. apud pprios Episc. n. 10. 36
- Laicus**, qui commisit delictum, non euicat poenam iudicis secularis, & ei debet restitui puniendus, in l. omnes. nu. 1. C. de decur. lib. x. 17
- Laicus** delinquens qui post effectus est clericus quõ puniatur, & per quẽ, in l. si seruum in 1. lect. nu. 2. ff. si ex nox. causagat. 65
- Laicus** vendicat ius patronatus quod habet in ecclesia, in l. in re actio. §. loca sa cra. nu. 1. ff. de rei vendi. 171
- Laicus** an possit in Episcopum eligi, in auth. de sanct. Episc. n. 7. 55
- Laicus** delinquens in ecclesia puniatur per iudicem laicum, nec ad ecclesiasticũ sit remissio, in l. si cui. §. cum sacrilegium. n. 3. de accusatio. 147
- Lana** nomine quæ contineantur, in l. si cui lava. nu. 1. ff. de leg. 3. 57
- In lana** inspicitur apud quem tõdatur, non apud quem nascatur, in l. sequitur. §. lana. nu. 2. ff. de vsucap. 90
- Lana** non censetur contrectata ex contrectatione pecudis, ibi.
- Lata culpa** in quibus æquiparatur dolo, in l. 1. in ant. lec. nu. 5. C. de positi. 151
- Latinitas** mala non vitiat instrumentum, in l. si librarius. n. 2. ff. de reg. iur. 238
- Latitatio** requiritur tẽpore primi & secũdi decreti ad hoc, vt venditio locũ ha beat, in l. ait prætor. §. deinde. n. 1. ff. ex quib. cau. maio. 142
- Latitatio** iuxta terminos edicti ff. quib. ex cau. in possideatur, requiritur tempo ribus primi & secũdi decreti: tẽcũdum alia edicta tẽpore secũdi decre ti, in l. Fulcinius. §. quid si autem. n. 5. quib. ex cau. in possideatur. 123
- Latitans** potest alter mulctari, quam per missionem in possessionem, in l. Fulci nius. §. prætor ait. n. 3. ff. quib. ex cau. in possideatur. eod.
- Latitatio** non requiritur quantum ad primum decretum, in l. plerique. n. 4. ff. de in ius vocan. 56

Index singularium materiarum

- 5 latitare dicitur ille, qui semel fuit in iudicio, & postea semper absens. in l. dies cautioni. §. prator ait. nu. 22. ff. de dam. infest. 24
- 5 latitare an dicatur omnis sciens & continens. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 29. ff. de dam. infest. 31
- latitatio non requiritur tempore primi decreti & secundi, ad hoc ut perueniatur ad secundum. ibid. num. 30.
- 9 latro dicitur ille qui per vim furatur. in §. quia verò. nu. 4. in Auth. vt nul. iud. 52
- * latro publicus est ille qui furari consuevit. ibid.
- 9 latrones insignes & concitatores seditionum, qui dicantur. in l. constitutiones. num. 1. ff. de appel. 198
- Quid si insignis latro vel concitator seditionum, vel dux factionum dum appellat, negat se esse huiusmodi conditionis, iudex non cogitur appellationi deferre. ibid. num. 4.
- 8 latro publicus & fur quomodo differant. in Auth. sed nouo. n. 2. C. de ser. fug. 24
- latrones & depopulator egregius fugientes ad ecclesiam, inde extrahi possunt iure canonico, alij non sed iure ciuili homicidæ, adulteri & raptores virginum. de disse. inter ius cano. nu. 22.
- 6 latro famosus vel fur quis dicatur. in l. capitalium. §. famulos. nu. 1. ff. de poenis.
- 6 Latronem si quis non accepit qualiter teneatur. in l. 1. §. in pari. numer. 1. ff. de recepta. 135
- latronem apprehendere, an tenetur ignorans. ib. n. 2.
- 8 lauantes pannos in summitate alicuius fluminis possunt prohiberi. in l. cū supra. nu. 1. C. de re mil. lib. 12. 54
- Lauans se inuerecondē in aliquo loco more bestiarum damnatur. ibi. n. 2.
- Lauans pannos in inferiori parte fluminis non potest prohiberi. ib. n. 3.
- 4 Si in laudo vna pars alteri condemnatur in mille, & altera alteri in quingētis in diem sub poena, condēnatus in minori summa potest cōpellere condēnatum in maiori, vt compenfer, vel liberet vsque ad cōcurrentem quantitatem. in l. Iulianus. n. 4. ff. de cond. & dem. 116
- 4 Laudo si partes pmitunt parere, & q̄ actio ex eo nascatur, & nō sit homologatum, an possit fieri, vt non reducat ad arbitrium boni viri. in l. quod de bonis. §. frater. n. 1. ff. ad leg. Falcid. 125
- 7 laudes & dignitates alicuius debēt dici. in l. cōstitu. C. n. 8. de nouo cod. fa. 2
- 7 Laudum non potest homologari. in l. cum antea. n. 5. C. de arb. 89
- 7 Laudum quando dñs cogatur habere. in l. 1. n. 2. C. de procuratorib. 65
- 2 Laudum, latum per arbitratorem est quādam transactio. in l. licet. §. si seruus. nu. 2. ff. pecu. 92
- Laudo contraueniens non incidit in poenam. ib. n. 4.
- 1 Lazarus resuscitatus, an recuperauerit eius bona, in l. iura. n. 2. ff. de legib. f. 15. & l. nam ad ea. nu. 2. ff. eo.
- 5 * Lectura Ioan. ad textum in l. possideri. §. ex contrario. ff. de acq. pos. recitata in gloss. est vera. in dicto. §. ex contrario. nu. 8. 78
- 7 * Lectura antiquorum ad l. filiū quem habentem. G. famil. eriscun. est vera, ibi. nu. 4. & 7. 113
- 9 LEGALITAS in teste non probatur per seipsum, sed per alium. in §. fancimus. n. 6. in Auth. de testi. 38
- 9 * Legalitas testium & initium a persona producentis pendente præsūmitur, in §. eos autem. n. 3. in Auth. vt iud. sine quoquo suff. 13
- 9 * legans ancillas cum suo partu, nō tuis ancillis vno testatore, an extinguatur legatum in peculium, in §. si quis ancillas. nu. 1. inst. de leg. 79
- 4 legans libros ad vsum suum paratos, non videtur legare libros causa cōmodā di paratos. in l. cum in testamento. nu. 2. ff. de auro & argen. leg. 89
- 3 legando quis possessiones, videtur legare etiam res mobiles. in l. magis puto. §. item prator. nu. 2. ff. de reb. eo. qui sub tute. 81
- 4 * legare mēsurā & legare tabulā an diuersa sint. i. l. p̄diis. §. p̄ac. n. 1. ff. de leg. 3. 61
- 4 legare quid videtur leg. is bibliothecam in l. liberorū. §. sed & si. n. 1. ff. de eo. 56
- 9 * legari potest res aliena. in §. sed si talis. n. 2. inst. de leg. 78
- * legari an possit res hostium & quæ nunquam fuit nostra, ibi. 3.
- Et quid si stipuletur rem, quæ nunc est hostiū, quæ nunquā fuit nostra. ib. n. 3.
- 9 * legare cōmūtiā qualiter cognoscatur & qualiter disunctim, in §. hac ratione. nu. 2. inst. de eod. tit. eod.
- 9 * legari potest habentibus testamenti factionem passiuē, in §. legari. nu. 1. inst. de eod. tit. 80
- * legare potest ille qui habet testamenti factionem actiue. ib.
- 8 Legans fundum emphyteuticum, legare videtur ius, quod habet, non q̄ hæres teneatur illum redimere, si emphyteusis sinebatur, in l. vxor. n. 1. C. de leg. 38
- 8 legatum p̄ nō scriptū nō transit cū onere, in l. j. §. his ita. n. 1. C. de caduc. toll. 50
- 3 legatum habere est honor, in l. amicissimos. n. 1. ff. de excu. tut. & cur. 72
- 4 legatum si sit coram duobus testibus Titio, & grauatur, q̄ restituat pio loco, legatum remanet poenes hæredem cū onere suo. in l. si. n. 1. ff. de his quæ pro non scrip. habent. 103
- 4 legatum rerum dotalium valet, tanquam legatum rei alienæ, vnde æstimatio debetur. in l. cum pater. §. pater filia. nu. 1. ff. de leg. 2. 42
- 4 legatum nomine p̄nē iure digitorum valet, nisi dispositio esset opprobriosa, in l. 1. §. item si ita. nu. 2. ff. ad leg. Fal. 123
- 4 legatum est donatio. in l. si fundum. nu. 1. ff. leg. 1. 22
- 4 legatū factum alicui, si cum aliquo moraretur, si ille habet vxorē, & vxor non vult quod cum eo moretur, habebit legatum de noctē morabitur cū vxore, & de die cum illo, cum quo morari debet, in l. Mzia. §. cum vxore. n. 2. ff. de annu. lega. 64
- 4 legatum factum ciuitati in annos singulos dicitur perpetuum, in l. in singulos. nu. 1. ff. de annu. leg. 63
- 4 legatū incertū, valet fauore alimētorū, & p̄z causæ. i. l. si cui annū. n. 1. ff. eo. 64
- 4 legatum rei alienæ factum ab ignorante, nō debetur, nisi fuerit factum conian & personæ in l. si ubi. n. 2. ff. de leg. 1. 21
- legans pignus non videtur remittere debitum, secus in legante chyrographū. ibid. n. 3.
- legatum rei pignoratæ quando debeatur, ib. n. 4.
- legatum ad opus illicitum de consensu partium conuerti debet ad opus licitum, in l. legatum ciuitati. n. 1. ff. de vusu. leg. 66
- Legatum factum pro missis canendis, cōuertitur in aliud opus, si missæ nō possunt cantari propter interdictum, ibid. nu. 3.
- Legatum factum pro vno vsu, in alium vsum qui possunt conuerrere, ibi. n. 4.
- Legati transmutatio quando partes non sunt concordēs, vt fiat, iudex erit medius, ibid. nu. 5.
- 4 Legatum adeptum remanet apud hæredem cum suo onere, in l. si adimendo. nu. 1. ff. de adim. leg. 95
- 4 legatum annuum pendente dubio, æstimatur in quantum debetur. in l. cū Titio. nu. 1. ff. ad legem Falc. 127
- legati conditionalis, vel annui qualiter fiet æstimatio in deductione Falcidiæ, ibid. nu. 3.
- 4 legatum quod secūdo legatur, an videatur à primo adeptū, in l. quod traditum. nu. 1. ff. de cond. & demon. 121
- Legatum conditionale non venit in publicatione bonorum. ibid. nu. 2.
- 4 Legatum quando deficit mixta cōsideratione testantis & legatarij, inspicitur id, quod nocet, & id quod prodest, in l. j. nu. 19. ff. de regu. Cato. 102
- 4 Legati appellatione hæreditas continetur. in l. fidei cōmissum. n. 1. ff. de leg. 3. 58
- 4 Legatum pro non scriptū non accrescit cū onere, portio hæreditatis sic. in l. quæ conditio. nu. 2. ff. de cond. & dem. 114
- 4 legatum, quo quis legat Titio centum quæ ipse Titius debet, non valet. Si vero legantur centū, quæ legans debet Titio, valet legatū quauis non debeat. in l. legauit. n. 1. ff. de lib. leg. 92
- 6 legatū, & stipulatio quō differat in l. ita stipulat. n. 8. ff. de verbo. obligatio. 39
- 8 legatum factum de fundo instructo, de fundo & instructo, & de fundo cum instrumento, quomodo differant. in l. fundo. n. 1. C. de verbo. signi. fol. 39. & in l. si cui. nu. 1. ff. de fund. instru. 75
- 3 lego, verbum, licet directum sit, non tamen proprie trahitur ad institutionē. in l. Centurio. nu. 19. ff. de vulg. & pup. 129
- 7 legatum factum per debitorem creditori in dubio non intelligitur animo cōpensandi. in l. vna. §. primum itaque. nu. 10. C. de rei vxor. actio. 165
- 4 legatum factum pro dote, quando duplicetur. in l. Lucius. §. impuberē. nu. 1. ff. de leg. 2. 45
- 4 legatū, qui habet de iure speciali, habet ius non decrescendi, licet non ius accrescendi. in l. filium. §. is autem. n. 1. ff. de leg. prastan. 157
- 4 legatū incertū pro refectione via valet. in l. quida intestamēto. n. 1. ff. de le. 2. 30
- 4 legatum factum à testatore vxori de omnibus, quæ habet in camera, nō cōprehendit illata in cameram testatore ignorante. in l. cum ita. n. 1. ff. eo. tit. ibid.
- 4 legatum non potest peti causa nullitatis pendente. in l. post legatum. n. 5. ff. de his quib. vt indig. 104
- 4 Legatū restringitur per rationē, & responsio donat qualiter quis interrogat ionem intellexit. in l. Aurelius. §. Stichus. nu. 1. ff. de lib. leg. 92
- 4 Legatum factum monacho cum hoc, q̄ si Abbas cum molestet, deueniat in talē, an Abbate molestato sit locus hēre cōmissio. in l. Lucius. §. tres hēredes. nu. 3. ff. ad Treb. 145
- 6 Legatum, quod incipit à præcedenti cōditione negatiua, statim cōmittitur, cū quis est in mora faciendi, nec spectatur q̄ definat posse fieri, vel nō. l. verò. §. sed & si. nu. 3. ff. de solu. 81
- 9 Legatum factum illi, cui aliquid debetur ex dispositione legali, videtur factū animo compenlandi. in §. quoniam vero. nu. 1. in auth. de exhib. reis. 25
- Legatum factum viro per vxorem, an compenferetur cū lucro debendo viro ex forma statuti de dote vxoris. ibid. nu. 2.
- Legatum factum alicui, cui aliquid detur ex hominis dispositione, non videtur factum animo compenlandi. ibid. n. 3.
- 4 Legatum vix à legato vsusfructus differt: quia legatum vix est perpetuū, vsusfructus non. in l. cum vsusfructus. n. 1. ff. de vsu. leg. 66
- 4 legatum relictū quoad viues, vel relictū vxori donec castē vixerit, intelligitur, vt sit relictū singulis annis. in l. damna. nu. 1. ff. eo. tit. ibid.
- 4 Legatū seruitutis ex qualitate rei legatę, & personę legatarij magis præsūmitur factū cōtēpatione personę, quam rei. in l. pater. n. 1. ff. de ser. leg. 69
- 4 Legatum nominatū ab vno, nō debetur a sequentibus in gradu. in l. si plures. nu. 2. ff. de leg. 3. 62
- 8 Legatum factum ecclesię sancti Francisci, an sit nullum, sicut si esset factū fratribus. in l. vnica. n. 5. C. de conduc. lib. xj. 45
- 4 Legatū factum à clerico concubinz, ei autetur, & datur fisco. in l. mulierem. nu. 1. ff. de his quib. vt indig. 105
- 4 Legatum factum vxori de p̄anis lini, & lanæ, quid comprehendat. in l. vestimētum. nu. 1. ff. de auro & argen. leg. 83
- 8 Legatū factū mulieri, quā quis detinebat in vxorē, quā tamē pro vxore habere non poterat, quādo valet. in l. miles. §. mulier. n. 5. ff. de testamē. milit. 142
- 4 legatum factum alicui, si cum filia moraretur, an intelligitur quod debeat morari in eadem terra & domo, an in eadem terra. in l. qui concubinā. §. vxori. nu. 1. ff. de leg. 3. 52
- 9 Legatum factum vxori donec castē vixerit, debetur transeundo ad secūda vota, nisi communis vsus aliter se habebat. in §. cum igitur. n. 1. in auth. denō eligē. secun. nuben. 6
- 4 legatum si sit creditori de debito non valet: & variatio admittitur in diuersis instantiis. in l. Aurelius quidam. nu. 1. ff. de lib. leg. 93
- legatum hæreditatis quādo dicatur vniuersale, & quādo particulare. in l. cū filius. §. Lucio. nu. 2. ff. de leg. 2. 40
- legatum factum cognatis, videtur factum his qui sunt cognati tempore mortis, vel testamēti. in l. si cognatis. n. 1. ff. de reb. dubiis. 101
- legatum factum cognatis intelligitur de cognatis testatoris, ibi. n. 2.
- legatū factū cognatis Titij intelligit de his, qui erat rēpore testamēti, ib. n. 4.
- legatum factum familiæ vel cognationi Titij tam defuncti, & ita, quia videtur relictū omnibus descendētibz ex cognatione Titij. ib. n. 5.
- 4 legatum quantitas factum ab instituto per testatorem Titio, si eadem à substituto relinquatur maior quantitas, in illa maiori quantitate inest relictū ab instituto. in l. si cui. §. si a filio. nu. 2. ff. de leg. 1. 14
- 4 Legatum factū ab extraneo tertio legato acquiritur hæredi, sed hæres tenetur restituere legatario. in l. seruo legato. n. 1. ff. de eo. 17
- 4 * Legatum

In omnes Barto. Lecturas.

1. Legatum factum de re Ecclesie non valet, nec debetur estimatio. in l. idem Iulianus. §. constat. nu. 3. ff. de eo. tit. 12
2. Legatum librorum an comprehendat summam Azonis & Rosfredi. in l. libro rum. nu. 1. ff. de leg. 3. 56
3. Legatum si transfertur, tanfertur cum onere. in l. si adimedo. nu. 2. ff. de ad. le. 95
4. Legatum oneratum an constituat in re. il. j. §. si vult fructus legat. nu. 5. ff. ad leg. fal. 113
4. Legatum fundi dotalis, vel rei minoris, an valeat, & debeatur estimatio. in l. Idé Iulia. §. constat. nu. 6. ff. de leg. 1. 22
3. Legatum an possit p parte adiri, & p parte repudiari. in l. j. nu. 5. ff. de acq. her. 143
2. Legatum factum in testamento nullo post mortem hæredis instituti sine liberis, licet hæres non habeat hæreditatem, non debetur, nisi existente conditione in persona nominati. in l. fundum. nu. 4. ff. de 3. et emp. 116
3. Legatum factum in testamento non solenni dicitur debitum naturaliter. in l. j. nu. 6. ff. de cond. indeb. 44
3. Legatum sub conditione impossibili & turpi quando valeat. in l. vnica. nu. 2. C. de his quæ pe. no. in test. relin. 40
4. Legatum liberationis non porrigitur ad dolum & reliqua. in l. Aurelio. §. Caius. nu. 1. ff. de lib. leg. 91
6. Legatum potest esse in pendent. in l. v. usufructus. nu. 2. & 6. ff. de stipul. ser. & ibi ponit differentiam inter contractus & ultimas voluntates. 61
4. Legatum factum pœnitent incapaci non acquiritur fisco. in l. si in metallu. nu. 1. ff. de his quæ pro non scrip. hab. 103
- Legatum factum damnato ad mortem, vel ad perpetuos carceres est pro non scriptum. nisi fiat pro alimentis. ibid. nu. 3
4. Legatum factum creditori, an valeat. in l. Mæuius. nu. 1. ff. de leg. 2. 35
3. Legatum in codicillis petitur actione vtili ex testamento. in l. si quis agere. nu. 5. C. de codicil. 37
4. Legatum instrumenti fundi recipit augmentum, ideo venit cum restitutione fundi. in l. fundum. nu. 2. ff. de fun. instruc. 75
4. Legatum in ce. tum valet fauore dotis, in l. Theopompus. nu. 5. ff. de dot. præleg. 72
4. Legatum qualiter dicatur negotiatio, in l. cetera. §. sed & si quis. nu. 2. ff. de le. 1. 12
4. Legatum dotis dicitur conditionale. in l. Titio cetu. §. Titio genero. ff. de co. & de. 118
- Legatum factum pro dote est etiam conditionale, nisi ex coniecturis aliter appareat, vel nisi ex communi usu loquendi aliter appareret. ibi. nu. 3.
- Legatum factum pro dote a patre, quando dicatur purum. ibid. nu. 4.
- Legatum factum pro dote, an & quando peti possit. ibid. nu. 7.
5. Legatum petitur tribus actionibus, & quando. instit. de leg. in princ. nu. 2. 77
5. Legatum rei alienæ valet, si testator sciuit rem alienam, sed si ignorauit, non valet. in §. quod autem diximus. nu. 1. inst. de eo. tit. eod.
5. Legatum rei alienæ sciente testatore alienam, an valeat de iure poli. ibi. nu. 3.
5. Legatum deficiens quando accrescat coniuncto. in §. hac rōne. nu. 3. inst. de eo. eod.
5. Legatum valet, si testator crediderit rem quæ sua erat, esse alienam. falcuius extranei, vel etiam legatarij. in §. si quis. nu. 1. inst. de eod. tit. 79
5. Legatum quando videatur quis ademisse. in §. si rem suam. nu. 1. inst. de eod. eod.
5. Legatum quando videatur reuocatum, si testator rem legatam postea obligauit. in §. idem rescripserunt. nu. 1. inst. de eo. tit. eod.
3. Legatum factum prælato Ecclesie si fit a coniuncto, debetur prælato, si ab extraneo contemplatione Ecclesie videtur factum, & ei debetur. in l. ciuibus. nu. 2. ff. de reb. dub. 97
- Legatum factum canonico non habenti administrationem, videtur relictum contemplatione personæ, & ei debetur: si canonicis, vniuersaliter & indefinitè Ecclesie. ibid. nu. 3.
- Legatum factum monacho acquiritur Ecclesie. ibid. nu. 5.
3. Legatum usufructus tertie partis bonorum mobilium & immobilium non continet iura & actiones. in l. fin. nu. 4. ff. de usufr. leg. 69
4. Legatum liberationis personale non transit ad hæredem, nisi per hæredem testatoris petendo contra fiat. in l. non solum. §. tale. nu. 1. ff. de lib. leg. 91
4. Legatum factum a viro vxori, videtur factum animo compensandi. in l. huiusmodi. §. cum pater. nu. 1. ff. de leg. j. 20
- Legatum factum a patre filie, qui primo dotauit, quando videatur factum animo compensandi. ibid. nu. 2. quando debeatur. ibid. nu. 3.
- Legatum quantitatatis factum a debitore speciei non videtur factum animo compensandi. ibid. nu. 4.
- Legatum si primo fit a patre, & postea dotat, quando valeat, & debeatur. ibid.
- Legatum factum a socero genero, cui dotem promiserat, quando valeat. ib. nu. 5
3. Legatum quando erratum est in corpore non valet, nec in ea re, quam legare intendebat. in l. si quis fundi. nu. 4. ff. de eo. tit. 3
- Legatum quando valeat si constat de testatoris voluntate, quod errauerit in nomine appellatio. ibid. nu. 6.
4. Legatum sub conditione de aliquo dando vel faciendo dicitur modale & non conditionale. in l. huiusmodi. nu. 2. ff. de eod. 19
- Legatum remanet apud hæredem cum onere suo, si legatarius non vult agnoscere. ibid. nu. 6.
4. Legatum dotis quando extinguatur. in l. j. §. adeo. nu. 1. ff. de dot. præleg. 70
3. Legatum non vitatur, si extribus demonstrationibus vna sit falsa, aliæ duæ veræ. in l. j. §. si quis vxori. nu. 1. ff. de eo. ibid.
4. Legatum alimentorum factum certæ personæ, non videtur factum ad pias causas, secus si pauperibus. in l. di. ui. Seuerus. nu. 1. ff. ad l. falcid. 130
4. Legatum in quantum sit donatio, in quo differat ab alia donatione. in l. legatum. nu. 2. ff. de leg. 2. 32
- Legatum solum per testatorem in vita, transit in speciem donationis, & non deducitur falcidia. ibid. nu. 3.
4. Legatum si primo admittitur pure, postea sub conditione, ista secunda ademptio nihil operatur. in l. si mihi. §. in legatis. nu. 2. ff. de leg. j. 7
3. Legatum in quantitate non expressa de dote, & ad diem restituendam factum valet. in l. hæres palam. §. si quid post. nu. 5. ff. de testa. 87
3. Legatum in dubio videtur relictum animo compensandi. in l. cum dotem. §. si pater. nu. 2. ff. sol. mat. 12
- Legatum factum ab vxore viro, non computatur in portione, quam vir lucratur ex forma statuti. ibid. nu. 4.
1. Legatum alternatiuum, quod in vna parte est vnum, & in alia plura, an dicatur
- plura legata. in l. si ex toto. §. si ita legatum. nu. 2. ff. de leg. 1. 5
9. Legatum in genere an valeat, & cuius erit electio. in §. si generaliter. nu. 1. inst. de leg. 80
9. Legatum factum in certis personis, an valeat, & quando. §. in certis personis. nu. 1. inst. de eo. tit. eod.
9. Legatum factum collegio an videatur factum certis personis vel incertis, & quid de legato facto pauperibus. ibi. nu. 2.
9. Legatum collatum in mortem legatarij vel hæredis valet. Et nūquid idem sit de stipulatione. in §. post mortem. nu. 1. & 2. inst. de eod. tit. 81
9. Legatum si incipit conditione necessaria valet, sed secus si a præcepto testatoris impossibili. in §. exceptis. nu. 6. inst. eod.
9. Legatum quando cedit. ibid. nu. 7.
4. Legatum opinionis habetur vt purum, qñ in hæreditate non reperitur nisi tot, quot debent eligi. in l. si tibi. §. si ex quatuor. nu. 1. ff. de optio. leg. 73
4. Legatum perdit, qui post mortem defuncti causam ingratitudinis committit, & applicatur fisco. in l. j. nu. 1. ff. de his quib. vt indig. 103
4. Legatum dotis continet id, quod actio de dote originaliter contineret. in l. j. nu. 1. ff. de dot. præleg. 70
- Legatum dotis non tollit exceptionem peremptoriam a lege inductam. ibid. nu. 4.
4. Legatum alternatiuum quando dicatur vnum, vel plura. in l. si quis feruum. §. si ita. nu. 1. ff. de leg. 2. 28
4. Legatum respectu incertitudinis personarum licet sit nullum, tñ si hæres soluit, talis possidet titulo pro legato. in d. l. si q. seruū. §. si inter duos. nu. 1. eo. tit. ibi.
- Legatum factum per testatorem Clarutiz in parochia sanctæ Mariæ, si vna reperitur in dicta parochia, illa habebit legatum, nec hæres potest dicere, quod poterat esse alia Clarutia. ibid. nu. 2.
7. Legatum factum vxori, q. fit domina & usufructuaria: & extraneis in statutis, quid operetur, & contineat. in Auth. hoc locum. nu. 9. C. de secun. nup. 163
- Legatum si fuit factum vxori de mille, donec vixerit sine viro, & post eius vitam dicta mille deueniant ad Titium, si mulier secundo nubit, an Titius statim habeat mille. ibi. nu. 10. & 14.
4. Legatum factum de debito de iure prætorio, sed de iure ciuili indebitum, valet. in l. si creditori. nu. 2. ff. de leg. 1. 9
4. Legatum factum de fundo simpliciter adiecta certa demonstratione valet. in l. Mæuius. §. duorum. nu. 5. ff. de leg. 2. 36
- Legatum quantitatatis simpliciter quantitate non adiecta, non valet: secus est in legato quantitatatis. ibid. nu. 6.
4. Legatum non remanet apud nudum executorem, siue deficiat de iure, siue de facto. in l. solent. nu. 5. ff. de ali. leg. 81
4. Legatum factum filie de mille, si nuberet, & monasteriū ingrediatur, quod habebit ducetum, valet, sed causa reuocatur, & habebit mille. in l. si. nu. 1. ff. de his quæ pe. cau. relin. 102
4. Legatum factum ei, qui est testis in testamento valet. in l. si quis. nu. 1. ff. de reb. du. 100
4. Legatum si minuit modi adiectio fauore legatarij. l. Lucius. nu. 1. ff. de alim. le. 34
4. Legatum factum Titio de centum, quæ mihi debes, non valet. in l. legauit. nu. 2. ff. de lib. leg. 92
4. Legatum factum Iudæis de Perusio, videtur factum, vt singulis non vt collegio, & valet. in l. cum senatus. nu. 3. ff. de reb. dub. 101
- Legatum factum arti mercatorum, vel caligariorum valet, quando talia collegia sunt approbata per principem, vel ciuitatem superiorem non recognoscere. ibid. nu. 5.
8. Legatum pro non scriptum quando accrescit coniuncto. in l. j. §. in primo vide tur. nu. 1. C. de cad. tol. 50
- Legata in quibus casibus transmittantur hæreditate non adita. in d. l. j. §. in nouissimo. nu. 1. C. eo. tit.
4. Legatum inutile propter verba inepta si fiat repetitio, quando diminuat. in l. legata. nu. 4. ff. de leg. 1. 8
4. Legata quorum dies cedit ab ad ita hæreditate, quæ sint. in l. i. nu. 5. ff. de regu. Car. 102
- Legatum si deficit ratione rei legatæ, an habeat locum regula Catoniana. ibid. numer. 9.
- Legatum a principio inualidum non confirmatur, nisi defectus purgetur per ultimam voluntatem testatoris. ibid. nu. 12.
- Legatum quando deficit mixta consideratione legatarij, & eius a quo relinquitur, regula Catoniana habet locum. ibid. nu. 13.
- Legatum qñ deficit ex persona legatarij non habet locum regula. ibid. nu. 14.
4. Legatum pro dote est conditionale, non purum. in l. cum vnus. §. alimentis. nu. 1. ff. de alim. lega. 84
- Legatum alimentorum non perit per damnationem in metallum, in l. is cui, nu. 1. ff. de eo. 1. ff. de acq. poss.
5. Legatum speciei mihi debetæ quando valeat. in l. possideri. §. ex pluribus. nu. 13. 77
4. Legatum relictum in testamento solenni non intelligitur tacite reuocatum per voluntatem minus solennem. in l. si iure. nu. 1. ff. de leg. 3. 49
4. Legatum quando augeat augmentum superueniens. in l. feruum filij. nu. 3. ff. de lega. 1. 13
4. Legatum generis & non speciei restringit falsa demonstratio. in l. Quintus. nu. 1. ff. de auro & arg. leg. 87
4. Legatum simpliciter, & indefinitè prolutum ad tempus testamenti refertur. in l. si ita legatum esset. nu. 1. ff. de eo. ibid.
4. Legatum quantitatatis in dubio, an dicitur duplicatum, vel debeatur bis, vel tantum semel. in l. cum centum. nu. 1. ff. de ad. leg. 94
4. Legatum factum parti ciuitatis, vt sectæ, non valet. in l. si quis a filio. §. si parti, nu. 2. ff. de leg. 1. 10
6. Legatum factum palam incapaci non venit in fiscum: secus si est relictum indigne. in l. i. nu. 4. ff. de iure fisci. 208
3. Legatum dotis factum filie, quando possit peti. in l. qui negociatione. §. pupillo. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 58
1. Legatum si esset factum alicui, q. possit repetere quodocunque, poterit peti etiam non obitante prescriptione. in l. sicut in annos. nu. 2. ff. quib. mod. usufruc. amitt.

Index singularium materiarum

- 4 legatū factum à testatore, qui voluit legare plus, & legauit minus, in qua quā-
titate valeat. in l. qui quartam. nu. 3. ff. de leg. 1. 7
- 8 legatum rei alienæ valet. in l. cum alienam. nu. 1. & 2. C. de leg. 38
- * legatum factum de fundo, intelligitur de toto etiam si sit communis. ibid. n. 3. 3
- 4 legatum factum de seruo pro alimentis valet. in l. seruos. n. 1. ff. de ali. leg. 85
- 4 legatum generaliter nō comprehendit merces, & venalia, & restringitur per
ipseciale. in l. generali. §. vxori. nu. 1. ff. de vsuf. leg. 67
- 3 legatum factum vxori de omnibus pannis, ornamentis, & rebus ad eius vsum
paratis, an cōprehendat prohibita portati ex forma alicuius statuti. in l. item
perentia. 2. C. de vesti. oioce. lib. 11. 32
- 4 legatum annuum factum diuiti non videtur factum causa alimentorum, secus
si sit pauper. in l. codicillis. nu. 1. ff. de an. leg. 64
- 1 Legatum quando peti possit pendente accusatione falsi testamēti. in l. si testa-
mentum. nu. 1. ff. de peti. hære. 163
- Legatum non peti, qui accusauit de falso, & succubuit. ibid. nu. 2. 163
- 4 Legatum potest conferri in voluntatem alterius delatam nō explicatam. in l.
nonnunquam. nu. 1. ff. de cond. & dem. 116
- 1 Legatum ad incommodum alterius repudiari non potest. in l. si partem. nu. 4.
ff. quemadmodum serui. amit. 189
- 1 Legatum annuū, seu in annos singulos habere non possunt fratres minores. in
l. legatum. nu. 2. ff. de capi. dimi. 140
- 3 Legatum quomodo dicatur acquiri. in l. ei qui ita. nu. 1. ff. de cond. inst. 137
- 4 Legatum si diminuatur, an & quando diminuatur onus iniunctum in vim mo-
di siue conditionis. in l. Plautius. nu. 1. & 4. ff. de cond. & dem. 116
- Legatū si diminuat ob defectū patrimonij, testatoris onus diminuitur. ib. n. 3.
- 7 Legatum factum diuiti expresse amore Dei, non valet, vt relictum ad pias cau-
sas. in repe. l. 1. nu. 34. C. de sacrosan. Eccle. 9
- Legata facta ad pias causas in testamento, in quo sciēter est preteritus, vel ex
hæredatus filius, an valeat, & idem de fideiuss. ibi. nu. 60. 10
- 4 Legatum qñ extinguatur per nouationem. in l. nepoti. nu. 1. ff. de fun. instru. 75
- 4 Legatum incertum valet fauore alimentorum. in l. Stichus. nu. 1. ff. de leg. 3. 49
- & in l. si cui annuo. nu. 1. ff. de ann. leg. 64
- * Idem fauore piz causæ. ibid.
- 4 Legatum non repudiatur, ante euentum diei, vel cōditionis. in l. si ita scriptū.
§. si sub conditione. nu. 1. ff. de leg. 2. 33
- 4 Legatum optionis est purum, quando familia redit in vnum. in l. si optio. n. 1.
ff. de optio. leg. 73
- 4 Legatū liberationis importat, vt debitor acceptilatione liberetur, si est solus,
& habet correum socium: sed si habet correum nō socium, pacto debet libe-
rari. in l. liberationem. §. nunc. nu. 1. ff. de lib. leg. 90
- 4 Legatum factum vxori de emptis, & quæ eius causa parata sunt, comprehendit
vtrunque. in l. ea tamen. n. 2. ff. de leg. 3. 55
- 4 Legatum vsufructus factum alicui quantum tempus duret, vt possit fieri æsti-
matio. idem in alimentis. in l. hæreditatum. nu. 1. ff. ad leg. falc. 128
- 4 Legatum libertatis videtur extinctum seruo alienato, non autem legatū alte-
rius rei. in l. si seruo. nu. 1. ff. de adi. leg. 96
- 4 Legatum non dicitur conferri in liberam voluntatē per ista verba, si capitoliū
alcenderit. Item nec ista verba, si arbitratus fuerit. in l. 1. n. 1. ff. de leg. 2. 27
- Legatum relictum arbitrio legatarij quando valeat. ibid. nu. 2.
- Legatum collatum in arbitrium hæredis, an valeat. ibid. nu. 3.
- Legatum quando possit conferri in voluntatem tertij. ibid. nu. 4.
- Legatum relictum arbitrio tertij, eo non arbitrate legatum tenet, nisi arbi-
trium sit commissum conditionaliter. ibid. nu. 9.
- 1 Legatū si fuit factū prioribus ciuitatis de cētū, & Titio, q. erat ex priorib⁹ quin-
quaginta, Titius admittitur ad vtrūque legatū. in l. si cōsul. n. 2. ff. de adop. 25
- 8 Legatum vniuersale videlicet qñ legatur omnia bona, vel maior pars bonorū,
an æquiparetur fideicommissio vniuersali. in l. 2. nu. 6. C. communia de leg. 44
- 6 Legatum annuū dicitur incertū, & sunt plura legata. in l. si Stichū. §. stipulatio,
n. 4. ff. de ver. obl. sol. 12. in l. cum præfinitione. n. 1. ff. quādo dies. leg. ced. 146
- 9 Legatum factum in testamento quando adimi possit in codicillis, licet in testa-
mento non fiat confirmati. in Auth. de resti. fideicommissi. nu. 5. 53
- 1 Legatum causa conditionis implendæ dictū legatum quantum ad materiā le-
gis cum. l. 1. C. de transac. in d. l. cum ij. nu. 3. ff. de transac. 94
- 4 * Legatum extinctum alienatione non restauratur nisi de nouo probetur. in l.
cum seruus. nu. 1. ff. de adi. leg. 95
- 6 * legato facto de re hæredis, eius dominium non transit in legatarium, nisi tra-
ditiōe facta. in l. a Titio. nu. 2. ff. de fur. 119
- 4 legatum collatum in voluntatem hæredis, si sibi videbitur, valet. in l. si sic lega-
tum. n. 1. ff. de leg. 1. 18
- 8 Legatum factum vxori de vestibus non cōprehendit vestes, & ornamenta per
statutum prohibitas. in l. 1. nu. 1. C. nulli lice. in fre. lib. 11. 33
- 5 legatum viciat incertitudo rerum, & personarum. in l. cum ex pluribus. nu. 1.
ff. de manu. test. 67
- 4 legatum alimentorum relictum ab eo, cui testator nihil reliquit, valet. in l. alio
hærede. n. 1. ff. de ali. leg. 83
- legatum ad pias causas, licet sit pro non scriptum, tamen ab hærede debet. ib.
- 4 legatum factum à patre filio, qui est in potestate aui, tenet. in l. quæritum. n. 3.
ff. de leg. 1. 21
- 4 legatum ex quibus alienationibus reuocetur. in l. in rem legatam. nu. 3. ff. de
ali. leg. 5
- legatum, an reuocetur alienatione facta causa foenerandi. ib. n. 5.
- legatum fundi non videtur reuocatum, licet alienauerit vsufructum. ib. n. 7.
- legatum non censetur reuocatum ex rei pignoratione, nisi sit pignorata pro
tanto, quod non sit spes lutionis. ib. n. 9.
- 4 Legati translatio quando fiat cum onere. in l. alumnæ. nu. 1. ff. de eod. 96
- legatum videtur ademptum per ademptionem oneris adiecti in vim modi. in
l. alumnæ. §. Scian. n. 1. eo. tit. ibi.
- 5 legatum factum de fundo Mæuiano, si testator habebat plures fundos separa-
tos cum multis intermediis, qui omnes vocabantur hoc nomine, non intelli-
gitur de totali fundo, sed de vno solo. in l. ij. nu. 3. ff. de reb. dub. 96
- 4 legatum annuum factum ciuitati, an ita finiatur centum annis, sicut vsufu-
ctus. in l. si vsufructus. nu. 1. ff. de vsufu. leg. 66
- 6 legatum factum ciuib⁹ ciuitatis debet accipi per curatores reipublicæ. in l. 1.
vrbis appellatio. nu. 5. ff. de verb. sig. 231
- 4 legatum vniuersitatis iuris, valet etiam si incommodum contineat. in l. cum
pater. §. mense. nu. 1. ff. de leg. 2. 42
- legatum vniuersitatis iuris æquiparatur emptioni. ibid. nu. 3.
- legatum potest habere incommodum. ibid. nu. 4.
- legatum factum de taberna, intelligitur de loco, non de mercantia, & quādo
veniat. ibid. nu. 5.
- legans mercantiam, videtur legare vniuersitatem creditorum & debitorum,
ibid. nu. 6.
- legatum factum de mensa, non comprehendit locum. ibid. nu. 10.
- 4 legatum speciei factum creditori, illam purē recipere debenti, valet, secus in
legato quantitatē. in l. si mulier. §. si rem. nu. 1. ff. de leg. 3. 47
- legatum in sumptibus, quando valeat. ibid. nu. 4.
- 6 legatum nomine dotis est conditionale. in l. si diuortio. n. 6. ff. de verb. obl. 12
- 4 legatum debet cēferri annuum ad pias causas. in l. annua. §. Attilia. nu. 4. ff. de
annu. leg. 65
- legatum factum perpetuo, an duret vsque ad centum annos. ibid. nu. 5.
- 4 legatum optionis quantum ad ius est purum, quantum ad rem eligendam est
condicionale. in l. si Pamphylo. nu. 1. ff. de optio. leg. 73
- 4 legatum nominatim ab hærede relictum fauore alimentorum debetur à sub-
tuto. in l. libertis. §. lucius. nu. 1. ff. de alim. leg. 82
- 4 legatum vniuersale factum per verba generalia quando referatur ad tempus
mortis, vel ad tempus testamenti. in l. si qui indiuisam. numer. 2. ff. de legatis
secundo. 46
- 4 legatum factū de debito ei, qui erat creditor actionis stricti iuris, valet, quan-
do creditor non habebat hypothecam. in l. si creditori. numero 4. ff. de lega-
tis j. 9
- 8 legatum annuum solutum in præfenti, quando obliget ad soluendum in futu-
rum. in l. 2. nu. 1. C. de fideicom. 41
- 2 legatum conditionale an impediatur exactionem ex stipulatione pura, & an sti-
pulatio conditionis impediatur exactionem ex stipulatione pura. in l. pecu-
niam. nu. 1. ff. si cer. per. 19
- 4 Legatum habitationis extinguatur morte, sicut legatū vsufructus. in l. habita-
tionis. nu. 3. ff. de vsuf. leg. 66
- 4 Legatum de re futura aliena post mortem valet, & debetur æstimatio. in l. cū
pater. §. cum pater. nu. 2. ff. de leg. 2. 41
- 4 Legatum dicitur reuocatum ob iniuriam ignoranter commissam. in l. 1. n. 4. ff.
de his quib. vt indig. 103
- 7 legatum factum filiis spuris per quod reuocetur. in l. j. n. 2. C. de na. libe. 168
- 8 legatum factum simpliciter quando videatur factum animo compensandi. in
Auth. præterea. n. 1. C. vnde vir & vxor. 11
- Legatum factum per vxorem viro computatur in lucro debito viro ex forma
statuti vxore præmoriēte. ib. n. 2.
- 4 In legato facto de eo, quod est in ciuitate, an contineantur quæ sunt in subur-
biis, in l. vxorem. §. legauerat. nu. 2. ff. de leg. 3. 57
- 4 * in legato omnium bonorum veniunt commoda & incommoda & beneficiū
Trebelliani, non autem in legato partis bonorum. in l. si quis seruum. §. si cui
certam. nu. 2. ff. de leg. 2. 28
- 4 Legatum hominis in genere valet, & est conditionale, & nullus certus est in
obligatione, sed per solutionem determinandus. i. l. Mæuius. §. duorum. n. 10.
ff. de leg. 2. 36
- Legatum dicitur causa lucratiua, etiam si fiat meritis præcedentibus. ib. n. 15.
- 9 Legatū factū viduæ si nō nupserit, an valeat. i. §. quæ vero. n. 4. in Auth. de nup. 21
- 8 legatum an reuocetur ex sola præfentia testatoris & quomodo probetur præ-
fentia. in l. fideicommissum. nu. 1. C. de fideic. 45
- 5 legatum, vel condemnatio facta de ciuitate, intelligitur de hominibus ipsius
ciuitatis. in l. si finita. §. ex hoc edicto. nu. 6. ff. de dam. infec. 29
- 4 legatum non valet, si actus legatur sine itinere principaliter. in l. j. nu. 1. ff. de
adim. leg. 93
- 4 legatum quando faciat deficere mutatio materiæ, vel formæ rei legatæ. in l. ser-
uum filij. §. si Procula. nu. 1. ff. de leg. 1. 13
- 4 legatum in diem quo ad transmissionem statim cedit à die mortis, non quo ad
dominij acquisitionem. in l. Sempronius. n. 2. ff. de vsuf. leg. 67
- 6 Legatum, pro quo facto testamento, & viuo testatore hæres cauit, si reuocatur
postea testm, non potest peti ex cautione. in l. Staius. nu. 1. ff. de iur. ff. 213
- Legatum primo relictum alicui, vt nō alienetur, & postea legatur, simpliciter
poterit alienari. ibi. n. 2.
- 4 legatū si nō tenet, nec onus fideicommissi adiectū, in l. cū quis. n. 1. ff. de leg. 3. 53
- 4 legatum factum nisi hæres voluerit, an sit purum vel conditionale. in l. fidei-
commissa. §. si sic. n. 1. ff. de eod. tit. 48
- Legatum commissum in arbitrium hæredis vel tertij, an valeat eo nō arbitra-
te. ibi. nu. 6.
- 4 legatū factū i genere quō valeat. in l. Legato generaliter. n. 1. ff. de legat. 1. 11
- Legatum quando in genere est factum, & valeat, cuius electio sit, an legatarij
an hæddis. ibi. nu. 2.
- 4 Legatum perpetuum an finiatur centum annis, in l. cum erat. numero 1. ff. de
annu. leg. 2. 65
- 4 Legatū nō vitiatur transpositione verborū, in l. quidā. n. 1. ff. de pecu. lega. 78
- 3 Legatū, vel fideicommissum legatū filio vel seruo, quando pater vel dominus
repudiare possit. in l. is qui hæres. §. neque filius. n. 10. ff. de acq. hære. 145
- 5 * Legato annuo an necessariæ plures sint præscriptiones, in l. de pupillo. §. si in
pluribus. nu. 2. ff. de op. no. nun. 11
- Legato pro annuo, potest agi vt in futurum præstetur. ib.
- 5 * In legato quid veniat, si lego partem meam partis dimidiæ illius fundi. in l.
plures. nu. 2. ff. de dam. infe. 38
- 8 * Legatum reuocatur ex sola pœnitentia testatoris, & quomodo probetur pœ-
nitentia. in l. fideicommissum. nu. 1. C. de fideicom. 43

- 3 Legati agnitio qualiter intelligatur esse facta in l. nō dubiū, n. i. C. de testa. 16
Legati vnius agnitio, an præiudicat in aliis legatis non agnitis. ib. n. 2.
- 8 Si lego quod habeo in vrbe Romana, tale legatum comprehendit ædificia: & quid qñ dñ in ciuitate Perusina. in l. vrbi appellatio. nu. 3. ff. de ver. fig. 231
- 4 Legata res si est multum à longinquo, hæres illam perquirat, & reducat sumptibus suis. in l. cum res. nu. 2. ff. de leg. j. 13
- 4 Legata re perempta, æstimatio, vel ipsa res peti pōt electione legatarij, ib. n. 5.
- 4 Legatum alternatiuum in corpore, nō reperitur in rerum natura, & in pecunia valet in pecunia. in l. cum scriptum. n. i. ff. de dot. præle. 71
- 4 Legata parte bonorum, quantitas pro re est in obligatione propter difficultatē præstationis. in l. non amplius. §. cum bonorum. nu. i. ff. de leg. i. 9
- 3 Legata quando debeantur cum testamento irritatur ex causa præteritionis. in l. is qui in potestate. in §. sed & si. nu. i. ff. de leg. præstan. 138
- Legare non sufficit pro dote, nisi verè ita sit, quod facit ad multa. in d. l. is qui in potestate. §. ei qui dotem. n. i. ff. eo. 159
- 9 Legata plarunq; propter merita relinquuntur. in §. inordinatum. n. 6. in Aut. de hære. & Falc. 3
- 4 Legare de iure antiquissimo legata, institutiones & fideicommissa, tutelæ, & omnia in testamento comprehensa complectitur. in l. i. nu. 4. ff. de leg. i. 2
- 4 Legata simpliciter relicta ex persona hæredis debentur, & defalcantur, ab ipso fideicommissario præstantur, & petuntur. in l. Marcellus. nu. 3. ff. ad Treb. 133
- 4 Legata res pignoratā pro debito testatori, quādo, vt ab hærede lucratur, actio nō ex testamento. in l. si res obligata. nu. 3. ff. de leg. i. 16
- 8 Legata & fideicommissa & præteritio non conseruantur per Auth. ex causa. C. de liber. præte. in l. quidam. nu. i. C. de fideicom. 43
- 7 Legata & fideicommissa, licet sint nulla aliquo dānato ex poena, donatio tamen facta iter cōiunges remanet firma. i. l. si res vxor. n. i. de do. iter vir. & vxor. 167
- 3* Legata facta in testamēto possunt in codicillis reuocari. in l. hæredes palam. §. si quid post. nu. 2. ff. de test. 86
- 4 Legata nomina quæ dicantur, arbitrio iudicis relinquuntur. in l. nisi dolo. §. quāuis. nu. i. ff. si cui plus quā per leg. Fal. 131
- 4 Legata caduca remanent apud hæredem cum onere suo, etiam de iure. ff. forum. in l. Celsus. nu. i. ff. de leg. 2. 30
- 4 Legata res & prohibita simpliciter alienari, quādo prohibitio valeat. in l. filius fa. §. diui. n. 5. ff. de leg. j. 25
- 4 Legata an debeantur quando aliquis succedit præter spem defuncti. in l. cum pater cum æstimaret. nu. i. ff. de leg. ij. 43
- 4 Legata proprietate non videtur instrumentum esse legatum, secus si legatus sit vsusfructus. in l. cum pater. §. dotes. n. i. ff. de fun. instructo. 75
- 4 Legata habent naturam contractuum bonæ fidei. in l. j. §. quod si in annos. nu. 4. ff. de pen. leg. 80
- 4 Legata re si efficitur mea, habeo electionem petēdi rem vel æstimationem. in l. plane. §. si rem. n. i. ff. de leg. i. 10
- 4 Legata non veniunt in substitutione vulgari. in l. Marcellus. §. quidam. nu. 2. ff. ad Treb. 134
- 5 Legata mihi res sub conditione, si per hæredem sub eadem conditione mihi legatur, conditione existens efficitur mea ex vna causa tantum, nō ex duab. in l. 3. §. ex pluribus. nu. 10. de acqu. posses. 77
- 4 Legata particularia si ab eodem hærede sunt præstanda per fideicommissum vniuersale, q̄ omnia imputabuntur in quartam, in l. in quartam. nu. 7. ff. ad leg. Fal. 130
- 3 Legata relicta ab instituto in codicillis quando à substituto debeantur. in l. qui dam. nu. i. ff. de iu. codicil. 171
- 8 Legata plura si alicui sunt in testamento, quando possit vnum acceptare, & reliqua repudiare. in l. quidam. nu. 2. C. de iu. delib. 29
- 9* Legata an sit pars testamentorum, inst. de leg. in prin. nu. i. 77
- 9* Legata duo principalia sunt, si testator dicat lego relictu cū asino, secus si dicat lego seruum cum peculio, & de ratione diuersitatis, in §. si quis ancillas. n. 2. inst. de eo. tit. 79
- 9* Legata duo principalia sunt, si dicat testator, lego seruum & peculium. ib. 16
- 9* Legata & fideicommissa an sint omnino exæquata. infra de fideicom. hæ. in princ. nu. 6. 82
- 8* Legata à defuncto hærede qui debent habere, præferuntur illis, quibus ipse hæres legauit, in l. i. n. i. C. de bon. auth. iud. poss. 88
- 3 Legata & fideicommissa confirmata per Auth. ex causa. C. de lib. præter. ex testō rupto petuntur actione ex testō. in l. filio. nu. 14. ff. de iust. rup. test. 101
- 3 Legata ultra vires patrimonij, an sint indebita de iure gentium & ciuili. in l. si vero. n. 2. ff. de test. mili. 140
- 3 Legata facta seruis dotalibus quando sint viri, & quando mulieris, in l. si marito. §. si fundum. n. 4. sol. mat. 20
- 4 Legata ab instituto quā videantur relicta à substituto. in l. licet. n. 4. ff. de leg. i. 18
- Legata facta in vno testamento quando videntur repetita in alio testamento postea facto. ib. nu. 8.
- 4 Legata proprietate, an censeatur legata via. i. l. seruū filij. §. si duos. n. 3. ff. de eo. 13
- 4 Legata relicta ab hærede debentur ab hærede hæredis. in l. alimenta. nu. i. ff. de adimen. leg. 85
- 8 Legata ad pias causas diminuuntur propter diminutionem patrimonij, in aut. similiter. nu. 4. C. ad leg. Falc. 49
- Legata ad pias causas minuuntur propter debitum iure naturæ. ibid.
- 3 Legata an debeantur ex testamento facto p vim. in l. fin. n. 3. si quis al. testa. phi. 168
- 8 Legata & fideicommissa quando debeantur ex voluntate minus solenni. in l. questionem. nu. i. C. de fideicom. 43
- 1 Legata ad pias causas minuuntur propter legitimam. in l. Papinianus. §. si Imperator. nu. i. de in offi. testa. 158
- 4 Legatum centum, quæ erant apud sampsores, & si hæres non præstaret, legauit vineam: hæres si illa centum expendat, non potest alia centum dare, sed dabit vineam. in l. talis scriptura. nu. 3. ff. de leg. i. 9
- 1 Legata non debentur per Auth. ex causa. C. de lib. præteri. filio ignoranter præterito. in l. tale pactum. §. pater. nu. 4. ff. de pactis. 90
- 8 Legata an debeantur rupto testamento ex causa præteritionis. in Auth. ex causa. nu. 6. C. de libe. præte. 24
- Legata in casu auth. ex causa. C. de lib. præte. petuntur ex testamento. ibi. n. 20
- 1 Legata debentur per auth. ex causa. C. de libe. præte. testamēto rescisso per quem relam. in l. Papinianus. §. ex causa. nu. i. ff. de inoff. testa. 159
- 3 Legata facta filio emancipato in diem, transmittuntur per eū ad suos hæredes. in l. cum ex filio. nu. i. ff. de vulg. & pup. 131
- 4 Legata particularia fideicommissis particularibus sunt exequata, & vniuersalia vniuersalibus. in l. si quis seruum. §. si cui. nu. i. ff. de leg. 2. fo. 68. & l. j. nu. 4. §. & ro. ff. de leg. i. 2
- Legata parte bonorū, an deducuntur alia legata facta, sicut deducetur æs alie num. ibi. nu. 6.
- 3 Legata ad hoc, vt dicatur relicta à substituto impuberi, quomodo debeant cōcipi verba. l. qui duos. nu. i. ff. de vulg. & pup. 131
- Legata an dicantur relicta ab hærede, vel fideicommissario in substitutione fideicommissaria. ibid. nu. 2.
- 9* Legata res si efficitur legatarij ex causa lucratua an valeat. in §. si res aliena. nu. i. inst. de leg. 78
- 9 Legata rei dominium quando transeat recta via in legatarium, inst. de leg. in princ. nu. 3. 78
- 9* Legata re aliena quæ non est in cōmercio non valet, nisi constet de voluntate testatoris, qđ voluerit æstimationē præstari. §. sed si talis. n. i. inst. de le. eo. 131
- 4 Legata domo & perēpta area casmate, vel impetu aquæ, cementa, quæ remaneant, non debentur. in l. peculium. §. quadrigæ. nu. 2. ff. de leg. i. 35
- 4 Legata res si est præstita extra iudiciū, an cautio peti possit. in l. si domus. §. de euictione. nu. i. ff. de leg. i. 17
- 4 Legata & fideicommissa reuocantur nuda voluntate, vel tacita & grauissimis inimicitiis. in l. si quis. §. non solum. nu. i. ff. de adim. leg. 94
- 4 Legata ex testamento non debentur, quando hereditatis aditio non valet iure pratorio, licet de iure ciuili sic. in l. nec est nouum. n. i. ff. de cond. inde. 45
- 4 Legata an conseruentur per auth. ex causa. C. de lib. præte. rupto testamento præteritione filij. in l. filium. §. omnibus. nu. i. ff. de leg. præstan. 157
- 5 Legata an debeantur ex testamento imperfecto ratione voluntatis. in l. in testamento. nu. i. ff. de fideicom. lib. 68
- 4 Legata minas frumenti quando intelligatur de ipso frumento, & quando de ipso vase. in l. Tiria. nu. i. ff. de leg. 2. 44
- 1 Legata a quo peti debeant, cum hæres succubuit in quærela. in l. qui repudiantes. §. cum contra testamentum. nu. 5. ff. de inoff. testam. 161
- 7 Legata facta pro redemptione captiuorum valent, licet hæreditas nō adeatur. in auth. si captiui. nu. i. C. de Episc. & cler. 23
- 4 Legata domo, an veniant penus & granaria. in l. vxori. nu. 3. ff. de leg. 3. 52
- 4 Legata quantitate in genere, quælibet quæritas, quæ soluat, præsumitur facta ob causam legati. in l. Lucius. nu. 3. ff. de leg. 2. 29
- 3 Legata relicta à filio perpetuo indistinctè petuntur per tit. de leg. præstan. in l. i. nu. 2. C. de bon. poss. contratab. 9
- 3 Legata testamento cōtratabulato, an à substituto debeant omnibus, vel prout à pupillo debentur. in l. & si contra. nu. i. ff. de vulg. & pupil. 130
- 5 Legata conditionalia, quod non transferuntur ad suos. in l. is cui sub. n. i. ff. de act. & obl. 163
- 4 Legata re in qua testator habet tantum partem, videtur legata pars, & non tota, etiam si dixit rem meam. in l. serui. §. cui fundus. nu. i. ff. de leg. i. 4
- Legato toto fundo, vel si est factum legatum ad mensurā, totus fundus, vel in tegra mensura debetur, etiam si totus non sit testatoris. ibid. n. 5.
- Legato toto fundo suo, an quo testator debeat alteri partē actione personali, illa pars non cedit legato. ibi. n. 6.
- 4 Legato podere, quod testator habet in tali loco, intelligitur de eo, q̄ habet eo tempore. in l. i. nu. 7. ff. de reb. dub. 97
- 4 Legato generalis habitationis, vel vsusfructus non derogatur per legatū proprietatis. in l. Sempronio. n. i. ff. de vsufr. leg. 68
- 4 Legato vestimentorum facto vxori veniunt vestes festiuz, & non festiuz. in l. si. §. vxori. nu. i. ff. de aur. & argen. leg. 90
- 4 Legato lecto an veniat culcitra in l. librorum. §. sunt. nu. i. ff. de leg. 3. 56
- 4 Legato fundo, & si nollit dare fundum, debeat hæres censuāle legatū nō dicitur alternatiuum, in l. si quando quis. §. hæres. nu. 2. ff. de leg. i. 24
- 4 Legato generali per speciale non derogatur, quando sit simpliciter nō ob eandem causam. in l. Tiria. §. qui marco. nu. i. ff. de annu. lega. 64
- Legatum alimentorum non est reiterabile. ibid. nu. 2.
- 4 Legato generis derogatur per legatū generis subalterni, vel speciei. in l. i. n. i. ff. de au. & argen. leg. 86
- 4 Legato simpliciter fūdo proprietatis intelligit legata. i. l. filios. n. i. ff. de vsufr. le. 69
- 4 Legato via simpliciter facto videtur repetita cōditio adiecta fundo, in l. si fundum. nu. i. ff. de ser. leg. ibid.
- 4 Legato fundo instructo quid veniat. in l. si cui fundum. nu. 3. ff. de fun. instructo. 75
- 4 Legato optionis generis quatuor modis renūtiat. i. l. homine. n. 5. ff. de op. le. 74
- Legatum opinionis quantum ad ius est purum. ibi. n. 6.
- 1 Legato grano quod est Perusij, venit granum quod est in comitatu. in l. §. qđ vrbem. nu. i. ff. de offi. præfe. vrb. 31
- 4 Legata arbore, an cedat solū, vbi ē arbor. i. l. si fundū. §. q̄ fundū. n. i. ff. de le. i. 19
- 4 Legato podere, quid veniat. in l. Seizæ. §. tyrannæ. nu. i. ff. de fun. instructo. 77
- 4 Legato generali per minus generale derogatur. in l. vxorem. §. codicillis. nu. 2. ff. de lega. 3. 54
- 4* Legato soluto in vita testatoris legatarius possidet pro suo, & non pro legato. in l. legatum. nu. 4. ff. de leg. 2. 32
- 9* Legato grege legatum in vna voce retinetur, si viuo testatore ad vnam venierit, in §. si grex. nu. i. inst. de leg. 80
- * Idē dicendū est de legato domus, quæ viuo testatore reducitur ad aream, ibi.
- 8 In legatis receditur à persona: secus in præteritis. in l. si duob. §. sed & si quis. nu. i. C. communia de leg. 44
- 4 Legati agnitio illud operatur in legatario, q̄ additio quo ad hæredem, & quādo ista æquiparatio sit bona. in l. legatum. nu. 2. ff. de leg. i. 44
- 5 Legati conditio superueniens post litem contestatam, & ante conclusionem in causa, videtur in iudicio deducta. in l. si mater filij. §. eadem causam. nume. 5. ff. de

Index singularium materiarum

- ff. de excep. rei iud. 155
4 Legatis omnibus prædiis non veniunt prædia pignori obligata. in l. qui habe-
bat. nu. 1. ff. de leg. 3. 62
4 legatarius si non implet modum à testatore adiectum, legatum sibi solum
reuocatur. in l. Liberto suo. §. Lucius. nu. 1. ff. de annu. leg. 65
4 Legatarius debet substinere commoda & incommoda. in l. cum filius. §. Lucio.
nu. 1. ff. de leg. 2. 40
8 Legatarius si accipiat sua autoritate possissionem rei legatæ vacantem, non
amittit ius suum. in l. vna. nu. 3. C. quorum leg. 90
8 Legatarius si aliquid commisit, quod si testator sciuiſſet, non legasset, quando
repellatur exceptione. in l. fideicommissum. nu. 2. C. de fideic. 43
3 Legatarius quomodo possit esse testis in testamento. in l. qui testamento. n. 1. ff.
de testa. fol. 85. & in §. legatarius. n. 1. inst. de test. 71
4 Legatarius non potest optimum eligere. in l. quoties. nu. 2. ff. de opti. leg. 72
4 Legatarius particularis quando detrahat Falcidiam, quod non est ex persona
sua. in l. j. nu. 2. C. commu. de leg. 44
4 Legatarius an habeat tacitam hypothecam, & quando præferatur creditorio.
in l. is cui. §. postquam. n. 1. ff. vt in pos. leg. vel fideic. 149
4 Legatarius quâdo possit partem agnoscere, si vna res legatur, vel plures. in l.
neminem. nu. 3. ff. de leg. 2. 28
4 Legatarius eligit natura in legato generis habente certos fines. in l. si domus.
nu. 1. ff. de leg. 1. 17
4 Legatarius partis bonorū qualiter formare debeat libellum. in l. non amplius.
§. cum bonorum. n. 2. ff. eod. 9
4 Legatarius quando teneatur dare equum hæredi, vt vadat ad perquirendum
seruum. in l. si seruus. nu. 1. ff. eod. 23
3 Legatarius singularis non detrahit Falcidiam. in l. cohæredi. §. quæ ita. n. 1. ff. de
vulg. & pup. 131
Legatari⁹ certæ rei, licet roget restituere vniuersaliter occasione talis legati,
non detrahit Falcidiam, nec Trebellianicam. ibid. nu. 2. 140
4 Legatarius, cui habitatio relicta, si decedit intra annū, non transmittit habita-
tionem illius anni ad hæredes. in l. habitationis. nu. 2. ff. de vfu. leg. 66
3 Legatarius, an sit ille, in quem iussus est quis implere conditionem. in l. si ita hæ-
res. nu. 2. ff. de cond. inst. 136
6 Legatarius sufficit, quod sit capax legati tempore mortis. in l. ex quibusdā. §.
quando autem. nu. 1. ff. de iur. fideic. 209
4 Legatarius concubens cum vxore defuncti post mortē est indignus legato,
& applicatur filio. in l. j. nu. 3. ff. de his quib. vt indig. 103
4 Legatarius agens de euictione petit ab hærede rem legatam. in l. si domus. §.
de euictione. nu. 6. ff. de leg. 1. 17
3 Legatarius potest petere interdictosibi exhiberi illā particulā testamēti, quæ pro
se facit. in l. vna. n. 1. C. de tab. exhib. f. 95. l. 2. §. de n. ff. quem ad. test. aper. 162
9 Legatarius quā detrahat Falcidiam. in §. is igitur. nu. 3. in Auth. de hæred. & fal. 2
4 Legatarius, cui legata sunt minuta alimenta, licet non faciat, tamen cauere
debet. in l. nisi dolo. §. quāuis. n. 2. ff. si cui plus quā per leg. falc. 13
4 Legatarius potest propria autoritate ingredi re legatā quando testator hoc
mandat. in l. nemo potest. nu. 10. ff. de leg. 1. 15
4 Legatarius vniuersalis cauet hæredi de indemnitate. in l. cum pater. §. menſe.
nu. 2. ff. de leg. 2. 42
1 Legatarius denūciat hæredi ante litem cōtestatam, emptor vero post. in l. hæ-
res. n. 1. ff. de euict. 140
4 Legatarius si admittitur ad partē suā de iure speciali, & contra volūtātē testa-
toris, tunc non habet ius accrescendi. in l. re coniuncti. n. 43. ff. de leg. 3. 60
Legatarius admissus ad partē de iure speciali secundum voluntatem testa-
toris, non habet beneficium iuris accrescendi quando hæres à quo præstan-
dum est legatum admittitur contra voluntatem defuncti, secus si succedit
secundum voluntatem. ibid. nu. 44. 60
9 Legatarius potest assistere liti exercendæ, ne colludatur, quando res litigiosa le-
gatur. in Auth. de litigio. nu. 7. 46
Legatarius compellit hæredem ad agendum pro re sibi legata. ibi. n. 8. 4
7 Legatarius non potest esse testis pro hærede, quando testamentum potest pro-
bari per duos testes. in l. omnibus. in 2. lect. nu. 5. C. de testib. 132
4 Legatarius in re legata habetur loco hæredis. in l. huiusmodi. §. Sempronius. n.
1. ff. de leg. 1. 20
4 Legatarius quando non implet modum, quia nō potest, retinet legatum, si ve-
ro non implet, quia non vult, contra eum dantur tria remedia. in l. quibus. §.
Terminus. nu. 17. ff. de condi. & dem. 115
4 Legatarius si non implet modum impossibilem, an retineat legatum. ibi. n. 18. 115
4 Legatarius vel minister nudus quā cautionem teneatur præstare cū triplex
est cautio. in l. diuus. n. 3. ff. si cui plus, quā per legem Falcidiam. 131
5 Legatarius, licet rem legatam occupet, & hæredi restituat, actio tamen sibi cō-
tra hæredem durat. in l. n. 2. ff. quor. leg. 132
4 Legatarius, vt legatum consequatur, debet esse capax tempore mortis. in l. nō
oportet. nu. 1. ff. de leg. 2. 34
9 Legatarius vbi habet electionem non eligit meliorem sed mediocrē, & quā
dō. in §. si generaliter seruus. nu. 2. inst. de leg. 78
4 Legatarius si efficiatur monachus conditione pendente, nō extinguitur legatū
in l. interdictis. nu. 1. ff. de condi. & dem. on. 77
3 Legatarius cui legat dimidia hæreditatis, an teneatur ad onera legatorū, de-
bitorū, & creditorū, remissus. in l. cū ex filio. nu. 3. ff. de vulg. & pupill. 131
4 Legatarius particularis quo casu cogitur agnoscere legatū. in l. neminem. nu. 2.
ff. de leg. 2. 28
4 Legatarius dicitur causa lucratiua etiam si fiat meritis præcedentibus. in l. Me-
uius. §. duorum. nu. 1. ff. de eod. tit. 37
4 Legatarius quā actione agat actione pro furto commissio circa re legatā. in l. si
hæredis. nu. 2. ff. de leg. 1. 13
4 Legatarius quomodo probet, quod testator habuit animum duplicandi. in l. si
Lucius. nu. 2. ff. de leg. 2. 29
4 Legatario quomodo debeatur, si legatur res emphyteutica, & plenum domi-
nium superueniat testatori. in l. seruum filij. nu. 3. ff. de lega. 13
4 Legatario tenetur ad æstimationem, qui alienat rem legatā. in l. si quis in qui-
liuos. §. conseruum. nu. 1. ff. eod. 24
4 legatario quando debeantur acquisita per seruum legatum ante mortem testa-
toris. in l. si tibi. §. cum seruus. nu. 3. ff. de eod. 21
4 legatario optionis statuitur terminus ad eligendum, quo elapso, re non existē-
te integra, eligere non potest. in l. mancipiorum. nu. 1. ff. de opti. leg. 73
4 Legatario quando sit cauendum, & quando hæredi. in casu §. si decem. in l. j. ff.
vt leg. seu fideic. nu. 2. 147
4 Legatarius partis conditione pendente, an interim possideat totum. ibi. n. 3. 147
4 legatario mortuo, ante existentiam conditionis possibilis legatū extinguitur:
secus in conditione impossibili. in l. ab omnibus. §. in testamento. nu. 1. ff. de
leg. 2. 23
4 Legatario duplici remedio succurritur, quando hæres non vult recipere libe-
rationem pro implemento conditionis, nec soluere. in l. Iulia. n. 2. ff. de con-
dicio. & demonstr. 116
8 legatarij quā teneatur conferre ad expensas factas per hæredem in recolligen-
do testamentum. in l. si. §. contemplatione. nu. 2. C. de iure delib. 31
3 legatarij etiam iure Digestorum habent tacitam hypothecā, in l. creditoribus.
nu. 2. de separa. 128
4 legatarij nō præferuntur creditoribus chyrogaphariis, nisi in eo quod rema-
net prius satisfactis creditoribus. ibi. n. 3. 128
4 legatarij contra quem agant quando sententia est lata cōtra hæredem non de-
scendentem. in l. si seruus. §. si hereditatis. nu. 1. ff. de leg. 1. 14
7 Legatarij debent citari. in Auth. si oēs. nu. 6. C. si minor ab hære. se abſtineat. 83
9 legatarij in casu §. ad hæc, in Auth. vt sponsa. largi. an sint citandi. in d. §. ad hæc.
nu. 6. 50
8 Legatarij si sunt coniuncti verbis, & disiuncti re, tunc portio vnius deficiens
remanet apud alios sine onere, per ius non decrescendi. in l. j. §. vbi autē. n. 2.
C. de cadu. tol. 50
7 Legatarij contra quem agant, quando est controuersia de hereditate. in l. si. n.
2. C. de peti. hære. 108
4 legatarij ex primo testamento quantum ad hæredem, habentur vt creditores,
in l. vnum ex familia. nu. 4. ff. de leg. 2. 38
6 Legatarij, an possint appellare à sententia lata contra hæredē. in l. sententia §.
si hæres. n. 1. ff. de appel. 107
9 Legatarij factum censetur vnum. in §. non autem. nume. 2. in Auth. de hære.
& falc. 5
9 Legatarij in confectioe inuentarij debent nominatim citari, si sunt certi. in §.
si enim. nu. 3. in Auth. de eod. tit. 4
9 Legatarij & fideicommissarij citandi sunt in confectioe inuentarij. in §. hinc
nobis. nu. 5. in Auth. de eod. tit. 60
3 Legari an possit meretrici. in l. affectioni. nu. 2. ff. de dona. 53
4 Legari potest à patre filio, si legatum cōfertur in tempus existētiæ sui hæredis.
in l. filium. nu. 1. de auro. & arg. leg. 88
4 Si legatur res, & æstimatio, debetur vtrunque. in l. plane. §. si eadem res. num. 1.
ff. de leg. 2. 10
4 Legari illi non potest, cum qua est matrimonium illicitum. in l. vxori maritus.
nu. 1. ff. de vfu. leg. 67
5 Legatus de latere non poterit concedere caltra pertinentia ad curiam Roma-
nā, nisi hoc esset sibi expresse à Papa concessum. in l. prohibere. §. plane. n. 6. ff.
quod vi autē clam. 147
6 Legationis officij pbat p literas delegationis. in l. legato. n. 1. ff. de legat. 225
3 Legatus an possit sibi reservare præbendam vacaturam. in l. & si vero compo-
ſita. §. quid ergo. nu. 3. ff. de milit. test. 140
5 Legatus existens apud hostes, testabitur secundum consuetudinē suæ ciuitatis,
nō hostium. in l. equi à latronibus. n. 3. ff. de testamen. 84
1 legat⁹ pro represaliis nō possunt capi etiam per loca vbi transeunt. in l. §. le-
gatus. nu. 1. ff. de iudi. 151
3 Legatus si contulit duobus præbendam, & nescitur cui primo fuerit cōcessa,
an sit i potestate ei⁹ cōfirmare quæ velit. in l. si duas. n. 6. ff. de exc. tut. & cur. 67
8 Legatus in prouincia quando comparatur proconsuli, potest facere Thesauri-
arios. in l. præcepit. §. illud. n. 2. C. de cano. & largi. lib. x. 14
3 Legitima impuberis de illo fideicommissio detrahitur, sicut Trebellianica. in l.
cohæredi. §. quod si hæredem. nu. 4. ff. de vulg. & pupillā. 131
4 Legitima an possit tolli vel minui per statutum, & an dos succedat legitimæ.
in l. Titio centum. §. Titio genero. n. 6. ff. de cond. & demon. & in authent. de
imment. don. num. 2. 119
7 Legitima ascendentium est aucta in trientem & semissem, in Auth. nouissima.
num. 2. C. de inof. testam. 103
7 Legitima filio ingredientium non debetur, nisi post mortem naturalem patris in-
gressi. in Auth. si qua mulier. num. 22. C. de sacrosan. eccles. 18
9 filius an possit cogere patrē, vt det sibi legitimā. in Auth. de triē. & semis. n. 2. 17
4 Legitima an possit auferri per statutum. ibid. num. 1. 17
4 Legitima filiorum hodie est triens, vel semis, secundum numerum liberorum.
ibid. num. 3. eod.
7 Legitima filiorum propter relicta ad pias causas non minuitur. in l. si quis ad
declinandum. nu. 6. C. de Episc. & cler. 23
9 Legitima filiorum in minus portione sua institutorū, altero filio ex hædato,
& extraneo vniuersaliter instituto, quanta sit in auth. de trien. & semis. n. 8. 17
9 Legitima non minuitur ob relicta ad pias causas. in §. si autem hæres. nume. 4. in
Auth. de eccles. tit. 53
8 Legitima non perditur per non confectioem inuentarij. in Auth. sed cum te-
stator. num. 1. n. Cad leg. Falcid. 49
1 Legitima minuunt libertates. in l. Papinianus. §. quarta. nu. 1. ff. de inof. testa. 159
4 Legitima filij per quos suppleatur, quâdo est relicta minus quarta. in l. in quar-
ta. num. 13. ff. ad leg. Fal. 131
9 Legitima debetur liberis, & parentibus: interdum etiam fratribus. in auth. de
hære. & falc. num. 8. 3
4 Legitima an debeatur in proprietate, an in vfu. in l. vxori. numero 3. ff. de
vfu. leg. 68
4 Legitima

In omnes Barto. Lecturas.

- 5 Legitima voluntas dicitur, quæ non refragatur legibus. in Auth. de hæred. & falcid. nu. 6. 2
- 3 Legitimitas filij quando probanda sit coram Episcopo, & quædo possit probari coram seculari. in l. Titia. n. 3. ff. sol. mat. 22
- 7 Legitimæ repletio fit ipso iure, si petatur. in l. scimus. nu. 1. C. de inof. test. 106
- 7 Legitima minus quando relinquitur, agitur ad supplementum in l. omnimodo. n. 1. C. de inof. test. 104
- Legitimam sufficiebat olim quoquo titulo relinqui. ib. n. 3.
- Legitimæ ad supplementum quando quis agit, contra quos debeat agere. ibi. nu. 4.
- 1 Legitima quanta sit, si habens matrem & fratres extraneum instituat, & matrem in re certa, illa agat ad supplementum legitimæ. in l. pater filium. nu. 8. ff. de inof. test. 161
- 9* Legitima, si fiat testamētum, debet relinqui iure institutionis, & quæ utilitas resultet, quod filius habeat legitimam iure institutionis. in §. quartam. nu. 7. inst. de iur. test. 77
- 9 Legitima quando debeat filio in vita patris. in §. si quis. n. 10. in Authen. de hære. & fal. 3
- 1 Legitima parentum hodie est ita aucta, sicut legitima filiorum. in l. pater filium. nu. 6. ff. de inof. test. fol. 160. & Auth. nouissima. n. 2. C. eod. 103
- 4 Quæ impurentur in legitimam. in l. in quartam. nu. 10. ff. ad l. fal. 130
- 9 Legitima parentum, vel filiorum quando possit statuto tolli, vel minui. in Auth. de hære. & falc. nu. 11. 1
- Legitima excludat fratrem à querela inofficiosi testamenti. ib. n. 12.
- 9 Legitima debeat ascendentibus etiam titulo institutionis in bonis descendenti. in Auth. de trien. & semis. nu. 10. 17
- 7* Legitimi administratores non satisfiant. in l. sancimus. n. 5. C. de admi. tu. 173
- 3 Legitimandi modus per principem erat cognitus de iure digestorum: sed alij modi non. in l. Gallus. §. nunc de lege. nu. 6. ff. de liber. & posthu. 97
- 3 Legitimandi adulterinos potestatem habent, item incestuosos, an poterit legitimare adulterum & incestuosum simul. in l. si ita scriptum. nu. 1. ff. eo. 90
- 6 Legitimandi spurios potestas, item incestuosos alicui cōcessa, potest legitimare spurios & incestuosos. in l. secunda. nu. 2. ff. de ver. ob. 4
- 5 Legitimari debet in primis persona, quando aliquis defendit. in l. inter quos. §. alieno. nu. 3. ff. de dam. infe. 40
- 9* Legitimari potest quis multis modis. in §. nec interest. nu. 1. inst. de hæred. quæ ab intest. defer. 83
- 9 Legitimari per subsequens matrimonium efficiuntur in patris potestate, etiam si sobolem legitimam habeat pater. in Auth. quib. mod. nat. effi. legit. n. 2. Legitimus per oblationem curiæ efficitur in patris potestate. ibid. n. 3. Legitimus per rescriptum principis, est in patris potestate. ibi. nu. 4. Legitimatio per rescriptum habet locum, si filij per matrimonium legitimari non possunt. ib. n. 5.
- 8 Legitimus per traditionem curiæ efficitur legitimus etiam ad succedendum ab intestato. in l. eos qui. n. 4. C. de his qui sponsa. lib. 10.
- 9 Legitimus per rescriptum succedit agnatis & cognatis patris. in §. trib. nu. 2. in Auth. quib. mod. na. effi. sui. 37
- Legitimus in testamento patris, an succedat agnatis & cognatis. ib. n. 3.
- 9 Legitimus habet querelam contra testamentum paternum. in Auth. quib. mod. nat. effi. legit. n. 17. 29
- Legitimus an habeatur pro legitimo, quo ad omnia. ib. n. 12.
- Legitimus an quis dicatur quo ad actus seculares, & quo ad successiones in terris, in quibus Ecclesia non habet temporalem iurisdictionem. ibidem numero 13.
- 9 Legitimus per subsequens matrimonium etiam quo ad ordines est legitimus & quo ad omnia. in §. trib. n. 8. in Auth. quib. mod. na. effi. sui. 37
- Legitimus per principem non dicitur legitimus quo ad ordines & omnia. ibid. nu. 9.
- 9 Legitimus per matrimonium habet omnia remedia §. testamenti, quæ habet legitimus & naturalis. in §. dubitatu. nume. 3. in Authen. de incest. nup. 15
- 9 Legitimus per oblationem curiæ efficitur legitimus tantum quo ad succedendum patri, non autem aliis. in §. Filium. num. 1. & 4. in Auth. quib. mod. natu. effi. sui. 36
- 9 Legitimati sunt legitimi successores patris. in Auth. quib. mod. na. n. 7. 29
- Legitimati qualiter succedant agnatis. ib. n. 8.
- 9 Legitimus per Pontificem, an sit legitimus quo ad actus seculares & successionem. in §. trib. nu. 10. in Auth. quib. mod. na. effi. sui. 37
- 9 Legitimus per oblationem curiæ efficitur in patria potestate. in Auth. nu. 3. de eo. tit. 36
- 9* Legitimatio non trahitur retro. in §. trib. n. 4. in Auth. de eod. tit. contrarium vide. ibi. nu. 13. eo.
- 9* Legitimatio trahit retro ad tempus natiuitatis. in §. sit igitur. n. 2. i. Aut. eo. tit. eo. Forma legitimatōis per rescriptum remissuē. ib. nu. 3.
- 3 Legitimatio facta de naturali per principē, retrahitur. in l. 2. n. 10. ff. de vulg. & pup. 119
- 9 Naturalis legitimatus per subsequens matrimonium cōtractum post natiuitatem legitimus, an habeat ius primogenituræ, vbi quod sic. in §. trib. n. 12. in Auth. quib. mod. nat. effi. sui. 37
- 9 Legitimatio per rescriptum principis habet locum, si filij legitimi nō existunt. in §. si igitur. nu. 1. in Auth. de eod. tit. eod. 37
- 3 Legitimatio an possit fieri per procuratorem. l. excusare. n. 1. ff. de excus. tu. & cu. 71
- 1 Legitimatio, adoptio, & emancipatio, an possit fieri per procuratorem. in l. post mortem. §. neque. nu. 1. ff. de adop. 29
- 9 Casus in quibus legitimatio permittitur. in §. generaliter. nu. 10. in Auth. quib. mo. na. effi. sui. 37
- 9 Legitimatio an possit fieri per comitem Palatinum in terris Ecclesiæ. in §. filij. ibid. nu. 5. eod. 37
- Legitimus post testamentum, an testamentum rumpat. ibid. 37
- 3 Legitimatio potest impetrari per procuratorem. in l. Gallus. §. forsitan. num. 1. de lib. & posth. 69
- 9 Legitimatio est voluntariæ iurisdictionis, in §. generaliter. nu. 3. in Auth. quib. mo. na. effi. sui. 37
- Legitimari potest absens. ib. n. 4.
- 9 Legitimatio facta ex nominatione facta in filium, an habeat locum etiam si filij legitimi supersunt. in §. ad hoc. n. 4. in Auth. vt liceat matri & auis. 48
- Legitimatus per nominationē succedit agnatis & cognatis patris. ibidem numero 5.
- 9 Ratio quare in absentem fit legitimatio, non adoptio. in §. generaliter. nu. 5. in Auth. qui mo. na. effi. sui. 37
- Legitimatio per Principis rescriptum fit in subsidium, & in illis casibus, in quibus non potest fieri legitimatio per matrimonium. ib. n. 6.
- * Legitimatus per rescriptū Principis succedit fratribus agnatis & cognatis patris. ib. nu. 7.
- 9 Legitimatio est restitutio natalibus, in authent. quib. mod. natu. effi. legit. numero 14. 29
- Legitimatio ad tempus natiuitatis trahitur, & conceptionis. ib. n. 15.
- 3* Legitimus primus si omisit vt veniat ad sequentem an teneatur. in l. qui omisit. nu. 7. ff. si quis omisit cau. test. 164
- 3 Legitimus, vel consanguineus, an possit esse idem, in l. cum quidam. §. quod dicitur. n. 1. ff. de acqui. hære. 150
- 3 Legi intelligitur perspicui oculis, quæ scripta sunt, in l. j. nu. 1. ff. de his quæ in testa. delentur. 103
- 7 Leena parit frustra carniū, & per clamorem inspirat in eos spiraculum vitæ. in fin. n. 1. 6. C. qui ex cau. maio. 87
- 6* Lenocinium vilium personarum, vel quando adulterium non est perfectū dicitur crimen leue, in l. leuia. nu. 6. ff. de accusat. 146
- 6* Lenocinium est duplex, in lex lege iulia. §. lenocinij, n. 1. ff. ad l. Iul. de adul. 154
- Lenocinij exceptio est dilatoria & debet opponi ante nomen rei receptū inter reos, in d. l. ex lege. §. qui hoc crimen. n. 1. eod. eod.
- Lenocinij exceptiones an extraneæ possit obicere, in d. l. ex lege. §. si publico, numero 1. eod. eod.
- 6* Lenocinij exceptio est dilatoria, & non potest opponi post nomen receptum inter reos, in l. si maritus. §. præscriptiones. n. 2. ff. de adul. 158
- 1 Læsus in maiori tempore anni restituitur ad totum annum, in l. nec nō. §. si quis sapius. n. 2. ff. qui ex cau. ma. 142
- 4 Læsus, quando petitur reductio ad arbitrium boni viri, qualiter probetur, in l. Lucius. §. hæres. nu. 3. ff. ad Treb. 145
- 6 Letania non potest fieri sine lumine & cruce. in Authen. sed nouo iure. n. 1. C. de Episc. & cler. 23
- 6 Leue dicitur secū dū qualitatem personarum. in l. diuus. nu. 3. de bon. dam. 191
- 8 Leuius portatur, quod à pluribus portatur. in l. actorem. num. 1. C. de exactio. libro. x. 13
- 9* Leuiores sunt prius docenda quàm difficiliora, instit. de iust. & iur. in princ. nu. mero 2. 58
- 7 Lex loquens de mente capto non habet locum necessariò in furioso. in l. si furiosus. nu. 1. C. de nup. 160
- 4 Lex magis sequitur naturam vltimæ voluntatis, quàm cōtractum. in l. translatio. nu. 1. ff. de adi. leg. 94
- 4 Legum correctio non inducitur ex dictione taxatiua tantum. in l. si quis. §. cum Titio. ib. n. 2. eod. eod.
- 6 Lex præbet securitatem omnibus, i. l. capitalium. §. ad statuas. n. 1. ff. de poen. 188
- 3 Lex nō potest extendi ratione identitatis, quando induceretur correctio. in l. Gallus. §. ille casus. n. 1. ff. de lib. & posth. 98
- 9 Lex capit coniecturam ex voluntate defuncti. in §. si quis. nu. 4. in Auth. de hære. & Fal. 3
- 9 Lex noua quando trahatur ad præterita pendencia: tamen per appellationem in Auth. de his, qui ingre. n. 18. 25
- 3 Lex semper est certa de eo, quod est certum in natura. in l. ventre. nu. 2. ff. de acquir. hære. 155
- 2* L. merito præsumptio non habet locum ad condemnationem. in l. qui esse. §. si pater. nu. 4. ff. de iur. 28
- 2* L. admonendi. ff. de iur. dispositio habet locum in actione. ib. n. 63. 32
- 3* L. dos à patre, declaratio. in l. post dotem. nu. 27. cum. seq. ff. sol. ma. 24
- 9 Lex facit illum iudicem, & vltorem, in quem vindictam colloca. in §. his quæque. nu. 3. in Auth. vt lice. mat. & auis. 49
- 8 Legum correctio non inducitur ex iuritate rationis, nisi quatenus in lege sit expressum, in Auth. qui relictum. n. 1. C. de indi. vid. tol. 40
- 6 Lex in dubio debet intelligi de actione, de qua tractatur in ti. sub qua est fita. in l. si hominem. n. 1. ff. de solu. 87
- 8 Legem nouam possumus extendere per legem antiquam. in Auth. sed cū testator. nu. 4. C. ad l. Fal. 49
- 8 Lex vel statutum potest facere, qd munus extraordinarium sit ordinarium. in l. j. nu. 2. C. de indi. lib. x. 12
- Item quod collecta sit munus reale: licet imponatur personæ pro rebus. ibidē numero 3.
- 4 Lex quando dicit opinio omnium sic est, ex supra scriptis probari debet. in l. La beo. nu. 12. ff. de supel. leg. 81
- 5 Lex quando requirit actum cum aliqua qualitate, non sufficit actus sine qualitate, nec qualitas sine actu. i. l. Fulcinus. §. cū hoc. n. 1. ff. q. ex cau. i. poseatur. 123
- 9 Lex bona & æqua quando tolli possit per contrariam consuetudinem. in Auth. neque virum quod ex dot. est. nu. 2. 45
- 2 Lex quando non assistit, nec resistit obligationi, tunc non impeditur naturalis obligatio. in l. si non fortem. n. 1. ff. de condi. inde. 49
- Lex si resistit obligationi, non nascitur, nec ciuilis, nec naturalis. ib. n. 2.
- 5 Lex generaliter loquens nō potest per hominem, sed per legem restringi causa contrarietatis vitanda, in l. prospexit. nu. 1. ff. qui & à qua manu. 70
- Lex generalis ex defectu rationis non restringitur etiam, quod quis amittat lucrum: secus si damificatur. ib. n. 2.
- 4 Lex loquens in vno casu extenditur ad alium casum per legem antiquam in l. Marcellus. n. 6. ff. ad Treb. 138

Index singularium materiarum

- 3 lex præsunt q mater excoaret filium propter secundum virum, in l. si quis sub. nu. 15. ff. de testa. tut. 42
- 3 lex loquens in auunculo non extenditur ad patruos, amitas, vel materteras, in l. illam merito. n. 2. G. de colla. 112
- 1 lex quando non distinguit, an distinguendum sit, in l. ab hostib. §. sed quod. nu. 2. ff. qui. ex cau. ma. 140
- 3 leges Digestorum an fuerint factæ post aduentum Christi. in l. Spadonem. §. iā. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 70
- 8 lex scripta in dubio quando præsuntur facta ad partis postulationem. in l. j. nu. 14. G. de bon. vacan. lib. 10. 8
- 9 lex noua quando trahatur ad præterita, & pendentia. in Auth. vt cum de ap. pel. cog. nu. 3. 147
- lex noua etiam si dictum sit quod trahatur ad pendentia, an trahatur ad pendentia per appell. ib. n. 4.
- lex specialis facta super vna causa ita instante actore, vel reo q non valet. ibi. nume. 5.
- 6 lex disponens aliquem ex aliquo contractu obligari, impedit civile & natura lem obligationem, in l. cum lex. nu. 7. ff. de fideiuf. 70
- lex disponens qualiquis contractus inter aliquos nō valeat, quid importet ve bum, non valet, ib. n. 8.
- lex si annullat contractum factum inter aliquos, si aliquid non fuit obseruatū, non impeditur obligatio, sed paratur exceptio. ib.
- lex cassans contractum ex post facto non tollit civilem obligationem. ib.
- lex disponens, q ex aliquo contractu actio petitione non detur, vel quod ali quis non audiat, non impedit ortum actionis, si aliter de iure communi o riebatur, sed iudicis officium sic, si ex illo actu oriebatur. ib. n. 9.
- lex quando prohibet aliquid non alienari, & sic executioni resistit, impedit ta citē contractum, obligationem, & actionem. ib. n. 10.
- 7 lex quando aliquid prohibet licet ultra non procedat, si quid est, nullum est. in l. non dubium. n. 3. C. de leg. 26
- legem offendens expresse, & eius verba, facit contra legem. ib. n. 5.
- lex quando recipiat interpretationem extensiuam. ib. n. 8.
- lex generalis, & verbum generale quando recipiat restrictionem. ib. n. 9.
- Recedere a verbis legis quando quis possit. ib. n. 10.
- 4 lex coniecturans mentem testatoris, intelligitur, nisi aliter de voluntate appa reat. in l. licet. nu. 1. ff. de leg. j. 18
- 9 lex introducta ad dotis augmentum, non debet in eius præiudicium redunda re, in Auth. de immo. bo. ante. n. 3. 27
- 8 lex si. C. de edi diui. Adr. tol. & interdictum quorum bonorum quomodo differ ant, in d. l. si. §. finautem. n. 5. eo. tit. 34
- Et quomodo eadem l. si. non differt a petitione hæreditatis. ib. n. 6.
- 8 lex cōmunis & cōsuetudo quomodo differat. in l. iis. n. 5. C. quæ sit lō. cōsue. 113
- lex municipalis, & consuetudo quomodo differant. nu. 6.
- 5 lex prohibens actum, & pœnam imponens, quando videatur actum annullare, in l. prætor ait. n. 3. ff. de ope. no. nun. 21
- 1* lex vbi non distinguit, quando distinguamus. in l. præses. n. 3. ff. de offi. p̄dis. 38
- 2* l. cum de in rem verso an habeat locum in rustico & muliere. in d. l. cum de in rem. n. 6. ff. de vsuris. 141
- 3* l. prouidens aliquid contra ius commune quando extendatur. in l. si vero. §. de viro. nu. 1. ff. sol. mat. 28
- 3* l. in dubio debet intelligi secundum materiam tituli in quo situata est, in l. j. §. necessario. n. 3. ff. si ven. no. 37. & in l. cū vir. n. 5. ff. de vsuca. 100. & l. j. §. actio ne. n. 7. C. de trans. 51. & in l. j. n. 1. C. de in int. rest. 78
- 3* leges an prius fuerint in Græco quam in latino in l. i. nu. 3. ff. de ex. tut. 66
- 8* legis correctio nunquam inducitur ex identitate rationis. in l. præcipimus, §. quicquid. nu. 2. C. de appel. & consult. 82
- 9 leges & senatusconsulta non sufficiunt ad omnia. in Auth. quib. mo. nat. n. 1. 29
- 9 leges quando seruandæ sint in foro canonico. in §. si quis vero. nu. 2. in Auth. de sanctis. Epif. 56
- 3 lex nunquam fingit donationem in mulierem, quando matrimonium non se quitur, in l. si cum dotem. nu. 7. ff. sol. mat. 12
- 9 legis dispositio cessat causa cessante. in Auth. de nup. §. si vero. nu. 1. 19
- lex inducitur ppe causas finales, si cesset vna, tamē remanet legis dispositio. ib. n. 2.
- 1 lex quando non respondet questioni propositæ, videtur determinare p ea par tes, quæ ultimo ponitur. in l. bona fides. n. 2. ff. de posi. 98
- 8 lex facta in priuilegium alicuius, statim incipit habere effectum. in l. diuz. n. 1. C. de cu. lib. 10. 19
- 6* lex Agraria non dicitur per publicum, sed priuatum iudicium in l. i. n. 9. ff. de publi. iudi. 138
- 6* lex Iulia de vi priuata infamat, in l. infamem. n. 6. ff. de publi. iud. 141
- 7* lex cum apud. C. de test. habet locum etiam in arbitratore, ib. n. 4. 135
- 8* lex & ab antiquis. C. de testa. habet locum in testamento in scriptis, & nun cupatio. ib. n. 1. 17
- 8* lex quando fieri debeat de raro contingentibus, in l. si maior. nu. 1. C. de legit. hæredi. 53
- 8* leges Codicis non continentur. in l. j. nu. 1. C. de pen. bon. sub. lib. 10. 10
- 7 lex debet extēdi p idēitatē rationis, in l. Respublica. n. 2. C. quib. ex. cau. ma. 87
- 9 lex vel constitutio post quantū tēpus liget. in Auth. vt in priua. domi. nu. 3. 26
- 5 lex disponens super his, quæ sunt iuris, etiam per verba denotantia fictionem, dicitur vere facere, & non per fictionem. in l. si is qui pro emptore. nu. 2. ff. de vsucapio. 93
- 4 lex Falcidia a Falcidio dicta, vel a falce: quia sicut falx refecat. in l. i. nu. 1. ff. ad leg. Falcid. 122
- 9 lex noua ligat etiam si intra duos menses de ea habita fuerit notitia, nisi cla p̄is duobus mensibus, in Auth. vt Fa. no. consli. n. 2. 38
- 9 Dēti generale legis recipit restrictionem de habilitate. in Auth. de nup. n. 3. 18
- 9 leges ad posuila adaptantur. in Auth. de hære. & Fal. n. 5. 2
- 7 lex non trahitur ad præterita imperfecta, in l. contractus. in 2. lectu. nu. 6. C. de fide. iustu. 137
- 5 Quando in lege, vel statuto debeat dici §. vel ver. &c. in l. & pepererit. §. filius. nu. 9. ff. de lib. & posth. 39
- 1 Lex simpliciter loquens restringitur, ne sequatur absurdū. in l. furti. §. pactus. nu. 2. ff. de his qui not. infā. 99
- 7 Lex communis extenditur ad lites pendentes, statuta & refomationes, nō etiā si expresse dicatur. in l. sancimus. n. 18. & 19. C. de sacros. eccle. 21
- 6 lex Iuliana de annona, dicitur leue, & etiam graue delictum. in l. Iulia. n. 1. ff. de de accusa. 146
- 7 lex potest impedire ortum actionis per appositionem diei. in l. j. in 2. lectu. nu. 2. C. quando f. vel priua. 122
- 8 legis beneficio non gaudet incidens in legem. in l. si. §. si vero postquam. nu. 3. G. de iure delib. 32
- 5* Lex si duo. §. creditores. ff. vt possidetis, q loquatur etiā in his qui nullo mo do possident. in l. j. si tibi fundum. n. 4. ff. de itin. act. priu. 145
- 2 Lex facta a prioribus, q quilibet soluat collectam intra decem dies, sub pœna quanti pluris secundum formam statuti, si non reperiatur statutū, tamē lex valet. in l. admonendi. nu. 7. ff. de iureiur. 30
- 6 Lex fingere super impossibili quado possit. in l. sub conditione. nu. 2. ff. de so lutio. 81
- 7 Lex sequēs q̄n deroget consuetudini præcedenti. in l. eos. nu. 5. C. de vsuris. 150
- 6 Lex mitior in dubio videtur intentata. in l. si præses. n. 1. ff. de pœn. 189
- 9* Lex noua trahitur ad præterita, & pēdētia si hoc dicatur. in Auth. vt in med. lit. non frau. sac. iuss. nu. 5. 47
- 6* Lex super impossibile quod in genere potest esse possibile, licet non in specie fingit. in l. eandem. nu. 2. ff. de duob. re. 56
- 6* Legis est, quod ex sententia eius est. in l. sed sciendum. n. 1. ff. de parricid. 166
- 7* Lex properandum. C. de iudiciis, in quo suppleatur per Auth. qui semel, in d. l. properandum. §. siquidem. nu. 8. & ibi. 94
- 8* Lex proinde. ff. de stip. ser. §. fina. cum lege sequenti, quod corrigatur per l. cum quidam. C. de verb. sig. nu. 3. ibid. 39
- 8* Lex corrigens in vno in correlatiuis, intelligitur corrigere in alio, in l. legem Iuliam. nu. 1. C. de ind. vid. tol. 40
- 9 Lex noua licet dictum sit, quod trahatur ad præterita, tamē nō trahitur ad pē dentia, si in causa principali renuntiātū sit allegationibus, & relationib. prin cipi factis. in Auth. vt cum de appell. cog. nu. 1. 47
- Ratio quare lex noua non trahitur ad pēdētia per appellationem, licet dictū sit, quod trahatur ad pendentia. ibid. nu. 2.
- 2 Lex est semper certa. in l. si pecuniam. §. si seruum. n. 3. ff. de condi. causa da. 39
- 8 Lex non trahit ad se causas finitas. in l. fin. nu. 1. C. de pig. 100
- 7 Lex noua loquens de solutione trahitur ad solutionem præteriti debiti. in l. te stium. nu. 4. C. de testib. 133
- 8 Lex imperialis quæ prohibet emere, comprehendit ecclesiam. in l. vlt. nu. 4. C. de exact. lib. x. 13
- 1 Iudicans contra legem, quia non erat consuetudo, non tenetur edicto. in l. j. n. 1. ff. quod quisque iur. 52
- 7 Lex si dicitur canonici, cui standū sit. in l. priuilegia. nu. 2. C. de sacrosan. ecclesi. 13
- 1 Lex & consuetudo antiqua seruatur in electionibus. in l. illud. nu. 2. ff. quod cu iusque vniuer. 112
- 7 Lex potest facere, quod quis decedat pro parte testatus, & pro parte intestat. in l. i. n. 37. C. de sum. Trini. 52
- 7 leges ignorare est lata culpa. in l. leges. la secunda. n. 1. C. de legib. 27
- 2 lex extenditur ad antecedētia eius quod in eo expresse disponitur. in l. oratio. nu. 2. ff. de sponsa. 146
- 4 lex loquens de hærede habet locum in fideicommissario. in l. j. §. de illo. n. 1. ff. ad Treb. 132
- 7 lex interpretata habet locū in illis casibus, in quibus lex interpretas. in Auth. sacramenta. nu. 8. C. si aduer. ven. 81
- 1 lex loquens per verba futuri temporis non intelligitur ipso iure, sed per sentē tiam. in l. extrat. n. 7. ff. quod me. cau. 125
- 9 lex debet inuari, & inuata valet post triginta dies ab eius in sinuatione in merandis. in Auth. vt neque mil. neque fede. nu. 2. 47
- 7 lex debet intelligi secundum propriam significationē, & extenditur, vt euitetur fraus, absurditas & contrarietas, & debet per diuisionem adiuuari. in re pe. l. i. n. 5. G. de sacrosan. eccle. 8
- 8 legis violator punitur extraordinariē. in l. i. n. 1. C. de thes. lib. x. 11
- 6* lex si quis ita stipulatus. ff. de verb. ob. nō corrigitur per aut. qui semel. C. quo modo & quando iudex. in d. l. si quis stipulatus. nu. 4. 37
- 7* lex semper loquitur, in l. Arriani. n. 1. C. de hæret. 24
- 7* lex interpretans, intelligitur secundū legem interpretatam. in Anth. rogati. n. 4. C. de test. 134
- 4 lex quando imponit pœnam, statim annullat, & infringit actum. in l. i. n. 2. ff. de his quæ non pro scrip. habent. 103
- 3 lex semper est certa de eo quod est, non de eo quod est incertum. in l. cum qui dam. §. suam hæredem. n. 1. ff. de acqui. hæ. 150
- 3 leges disponentes hæreditatem non aguntam transmitti, intelliguntur, vt ille in quē transmittitur, possit adire, vel repudiare. in l. si quis filius familias. §. si filius. nu. 1. ff. de eod. tit. 144
- 6 lex faciens contra præceptum legis factæ ab habente autoritatē peccat mor taliter. in l. si quis. n. 9. ff. de fideiuf. 72
- 2 lex cum antea. C. de arbit. non habet locum in arbitratore, sed in arbitro. in l. societatem. §. arbitratorum. nu. 16. ff. pro soc. 110
- 1 lex vel statutū loquens de vxore, intelligit et deviro. in l. i. n. 2. ff. q̄ met. cau. 124
- 9 lex noua imponens pœnā super delicto nō cōprehēdit delictū præteritū, sed debet puniri lege veteri. in §. interdicim. n. 1. in Auth. vt iud. sine quo. suff. 14
- 3 lex noua quantumcunque odiosa, & pœnalis debet extendi secundum regu lam iuris antiqui. in l. i. n. 6. ff. qui pet. tut. vel cur. 49
- 9 lex quando tollatur per dissuetudinem. in Auth. de hære. & Falci. n. 10. 2
- 1 lex indeterminatē loquens circa locum, & tempus, debet intelligi de omni lo co & tempore. in l. i. n. 1. ff. de alea. 198
- 1 lex per non vsum non tollitur, sed deuando, vel diuertēdo. in l. cōsti. ff. forum. §. & antea. n. 1. 4

In omnes Barto. Lecturas.

- 5 Iuris autoritate qui facit id, quod lex prohibet, non dicitur contra legem facere. in reper. l. Caesar. nu. 8. ff. de pub. & vectiga. 50
- 8 lex subuenit inopibus sicut locupletibus. in l. prima. nu. 6. C. de apoc. lib. x. 14
- 5 lex quando non simpliciter dat actionem, ex ea datur actio & exceptio. in l. statuas in ciuitate. nu. 1. ff. de acq. re. domi. 72
- 1 lex antiqua q̄ habuit respectum ad casum iuris, qui postea possit fieri non est incogruum. in l. legitima. nu. 1. ff. de pact. 79
- 7 lex non debet esse ludibrio. in l. j. n. 2. C. de sum. Trini. 3
- 8 lex poenalis & odiosa extra propriam significationem extenditur fauore reipublice. in l. quemadmodum. n. 4. C. de agri. lib. 11. 38
- 1 lex noua loquens in vno casu extenditur ad aliu, in quo militet eadem ratio. in l. tantum. §. de filio. n. 1. ff. de fer. corru. 198
- 8 lex vel statutum annullans contractum, quando intelligatur annullare ipso iure, vel ope exceptionis. in l. 2. n. 1. C. de cano. fru. lib. 10. 34
- 6 lex generalis tollit præceptu speciale præcedens, in l. prætor ait. §. diuus Adrianus. nu. 1. ff. de sepul. viola. 133
- 3 Quod per legem Falcidiam defalcatur, est naturaliter debitum. in l. 1. nu. 1. C. ad leg. Falc. 48
- 8 lex quomodo fingat super impossibili. in Auth. hoc ita. nu. 5. C. de duob. reis stipulan. 106
- 8 lex specialis potest fieri in fauorem aut odium certæ personæ, ita q̄ locum nō habeat in aliis, in l. neque. n. 2. C. de decu. lib. 10. 18
- 2 legis simplex prohibitio quando inducat, q̄ factum sit ipso iure nullum in l. q̄ ait. n. 2. ff. de diuor. 150
- 4 leges nouæ quæ dicat quo ad regulā Cato. in l. regula. n. 4. ff. de regul. Cato. 103
- 7 lex quando respiciat futura. in l. leges. nu. 1. C. de leg. 27
- 7 lex si imponat poenam alicui facto, q̄ dicatur eam imponere ipso iure vel requiratur sententia. in l. iubemus §. sanè si hoc. n. 12. C. de sacrosan. eccle. 18
- 6 lex quando dicit aliquid fieri extra ordinē, intelligitur officio iudicis. in l. 1. ff. de fur. Balne. 135
- 3 Lex Cornelia punit verum falsum. in l. lex sententia. n. 1. ff. de testa. tur. 44
- 9 lex Falcidia dicitur à Falcidio authore p̄sule. in l. ad l. Falc. §. prius. num. 1. 81
- 9 lex Falcidia an habeat locum in donatione causa mortis, & in capione causa mortis. in §. & cum super. nu. 1. inst. ibid. 82
- 5 lex fingit circa acquisitionem possessionis, quæ est meri facti. in l. cum vnus. §. si propter. nu. 3. ff. de bon. Auth. iud. poss. 126
- 9 lex Falcidia proprie non est inducta contra voluntatē testatoris. in §. si vero. nu. 2. in auth. de hære. & Falc. 5
- 3 legis determinatio quando habetur, nō est necesse quærere vltierius vnde processit. in l. Gallus. §. si eius. nu. 2. ff. de liberis & posthu. 96
- 5 lege potest fieri fictē, quod non sit factum. in l. si is qui pro emptore. nu. 39. ff. de vfua. 95
- 9 leges ciuiles etiam in foro Ecclesiastico seruari debent: & qualiter. in Authen. apud quos oportet. nu. 3. 33
- 7 lex & statutum quando extendatur ad casus similes. in l. illud. n. 2. & 3. C. de la crocan. eccl. 20
- 7 lex quando imponit poenā, nec dicit cui applicetur, in dubio applicatur fisco. in l. mulctarum. n. 1. C. de mo. mulct. 35
- 8 lex generalis tollit consuetudines speciales. in l. si. nu. 5. C. de testa. 17
- 1 Qui facit contra legem, & illam offendit, in j. constitutorum. §. hæc autē tria. nu. 1. & 4. 5
- 2 lex semper loquitur. in l. 1. nu. 2. ff. de condi. ex lege. 65
- Lex quando permittit, an ei cui permittitur, oriatur ex tali permissione aliquod ius. ibid. nu. 4. 5
- Lex vel consuetudo vbicunque induceret nouū contractum, ex tali cōtractu oritur actio, & non conditio ex lege. ibi. nu. 10. 10
- Lex quando obligationem inductam declarat, quæ actio oriatur. ibi. n. 12. 12
- Lex si confirmat obligationem inductam, an ex ea oriatur conditio ex lege. ibid. nu. 13. 13
- 9 Lex Falcidia hodie habet locum in testamento militis. §. non autem. num. 4. in Auth. de hære. & Falc. 13
- 7 Lex rem non nouam. C. de iudi. fuit facta ante l. cum & iudices. C. de iureiur. in d. l. cum & iudices. nu. 6. 90
- Lex quæ facta est prior quando debeat esse prior in ordine. ibid. n. 7. 7
- 1 Lex causante potest facere q̄ pactum nudū producat actionem. in l. iuris gentium. §. quoniam. n. 18. ff. de pact. 81
- 1 Lex 12. tabulicet diuidat inter hæredes actionem & obligationem actiue & passiue, tamen illud, q̄ est in conditione, non diuiditur inter hæredes debētes implere conditionem. in l. si seruus. §. si plurimum. n. 2. ff. si quis cau. 6. 6
- 1 lex in depositi. ff. de positi. loquitur obligatione re restituui. in d. §. si pluriū. nu. 8. 8
- 8 Lex Iulia miscella, qd̄ inducebat. l. ambiguitates. n. 1. C. de indic. vidui. tollē. 40
- 9 Lex miscella inducit publicam accusationem. in l. j. n. 4. ff. de publi. iudi. 13
- 2 Lex vscella. ff. de cōdi. ex lege habet locum etiam in legibus antiquis. ibi. n. 1. 65
- 4 Lex pater filium. ff. de leg. 3. non habet locum in hærede non faciente hodie in uentarium. ibid. nu. 2. 54
- 9 Lex intelligitur iuxta titulum sub quo sinuata est. ibidē, & in l. ius. emphyteuti. ca. nu. 2. C. de suu. patr. lib. 12. 43
- Lex, is cuius. ff. de seru. vendi. loquitur in actione reali. ibi. n. 3. 191
- 4 Lex, solent. ff. de ali. leg. in casibus, in quibus vfura permittuntur, non corrigi. tur. ibid. n. 2. 81
- 8 Lex 2. C. de iure fil. lib. x. an habeat locum in computatione iuridica, & vere facta. ibi. n. 5. 3
- 2 Lex si quis maior. C. de transac. intelligi debet in contractu sponte facto. in l. prædia. nu. 8. ff. de act. empt. 119
- 8 Lex 2. C. de testa. habet locū in testamēto in scriptis, & in nuncupatio. n. 1. 16
- 1 Lex fructus ff. de rei ven. qualiter procedat. in l. qui restituere. n. 2. ff. eo. 179
- 1 Lex naturales. §. sed si dedi. de præscr. verb. corrigitur per §. ideo puto. in l. iuris gentium. §. & ideo. n. 3. ff. de pac. 80
- 8 Lex vnica. C. de his qui ante aper. tabu. an habeat locum siue descendentes siue nati in vita illius, de cuius hæreditate agitur, siue postea. ibid. nu. 5. 51
- 3 Lex, si constante. ff. solu. matr. ad casum specificatum extenditur, in repe. l. si cōstante. n. 29. ff. sol. matr. 15
- lex noua potest extendi per legem antiquam. ibi. n. 30. 15
- lex extenditur per suam rationem. ibi. n. 31. 15
- lex simpliciter loquens in vno casu ex identitate rationis extenditur ad alium casum, quando correctio non inducitur, sed declaratio, & distinctio. ibid. nu. me. 38. & 43. 15
- lex loquens per dictionem taxatiuam, extenditur per aliam legem ad casum habentem similem rationem: & quando per hominem possit extendi, ibidē nu. 42. 44. & 45. 15
- 1 lex, si quis maior. C. de transac. non habet locum quando quis compromittit vigore statutorum, in l. qui fidem, n. 7. ff. de transac. tionibus. 96
- 4 lex post legatum, in princ. ff. de his quib. vt indig. an habeat locum cum quis acceperat legatum siue scienter, siue ignoranter. ibi. n. 1. 103
- 8 lex prima. ff. si quis ali. testam. prohi. quomodo practicabitur. ibi. n. 3. 168
- 2 lex, si merces. ff. loca. habet locum quando super contractu principali compromittitur arbitrio incertæ personæ. in l. si fundus §. potest. nu. 2. ff. de pig. 132
- 6 lex 1. ff. de in lit. iuran non habet locum in stipulatione iudicatum solui. in l. cū procurator. n. 1. ff. de fideiuss. 76
- 8 lex Rempubliam. C. de iur. Reipu. lib. 11. habet locum in qualibet ciuitate. in d. l. Rempubliam. nu. 2. 35
- 4 lex, seruus filij. §. fina. ff. de lega. 1. intelligitur secundum §. qui duos, in l. damnas. ff. de vfusu. leg. in dicta. l. damnas. §. qui duos. nu. 2. ff. eod. 66
- 8 lex properandum, non habet locum in causis vbi lis non contestatur. in l. litib. n. 7. C. de agri. lib. 11. 39
- 8 lex, quæstionem. C. de fideicom. quomodo practicabitur. ibi. n. 3. 43
- 2 * legis aliquid verantis ad commodū alicuius ex dispositione, ei tūc oritur ex ceptio, & quando actio in l. 1. n. 5. ff. de condi. ex lege. 5
- 2 * l. si duo. in fine. ff. de positi. declaratur in l. vt certo. §. si duobus vehiculum. n. 3. ff. Commod. 76
- 3 * lex Gallus. ff. de lib. & posth. continuat, & an sit necessaria cōtinuatio. ibi. n. 11. 92
- 8 lex illud. §. ad testamentum. ff. de cōtratab. habet locum in præteritione materna, in l. si. n. 5. C. de bon. poss. contrab. 9
- 4 lex hac consultissima. §. penul. C. de testa. an habeat locum quando sequens est imperfectum ratione præteritionis. in l. ex duobus. §. si prius. n. 2. ff. de bone. poss. contratab. 156
- 2 lex, quod te mihi. ff. si cer. pet. quomodo practicabitur, ibi. n. 16. 8
- 8 lex ij. C. de iur. fil. lib. x. habet locum in officialibus aliarum ciuit. ibi. nu. 8. 3
- 8 lex, si quis in tantam. C. vnde vi. habet etiam locū in rebus mobilib. ibi. n. 18. 9
- lex, si quis in tantam. C. vnde vi. an habeat locum in iuribus incorporalibus, vtfufructuario, emphyteuta, & similibus. ibi. n. 19. 9
- Lex, si quis tantam. C. vnde vi. quo tempore habeat locum: & an etiam post sententiam. ibi. n. 26. 9
- 5 Lex de pupillo. ff. de ope. no. nunc. non debet intelligi localiter, quod negatio postposita suo vniuersali equipollet tuocōtrario. i. d. l. j. §. si pluriū. n. 3. ff. eo. 9
- 5 lex, si cum vno. ff. de excep. rei. iur. & ibi glo. an habeat eandem causam defensionis, aut non loquitur in appellatione non in principali. ibi. n. 4. 157
- 7 Lex, de his. ff. de transac. habet locum in testamentis, & vltimis voluntatibus. in l. sub prætextu. n. 1. C. de transac. 87
- 5 Lex, si prius. ff. de oper. no. nunc. quæ loquitur de confessoria, & negatoria quæ re posita sit sub prædicto titulo. ibi. n. 2. 18
- 7 Lex prouidendum. C. de postu. an habeat locū in aduocatis hodiernis. in l. prouidendum. in 2. lectu. n. 2. 62
- 8 Lex i. C. de conu. fil. debi. an contineat ius cōe, vel singulare, in d. l. j. n. 5. 5
- 8 Lex, qui se patris. C. vnde lib. habet locum tam in filio emancipato, quam in petestare. ibi. n. 2. 9
- 5 Lex, siue pars. C. de dilat. intelligitur secundum l. quod iussit. ff. de re iudi. in d. quod iussit. n. 5. eod. titu. 149
- 6 Lex inter accusatorem. ff. de publi. iudi. qualiter intelligatur. ibi. n. 3. 149
- 4 Lex, qui duos. ff. de reb. dub. habet locum quando decesserint diuersis cōsibus. in l. vt bonorum. n. 1. ff. de bono. poss. secundum tab. 169
- 4 Lex, cum alienam. C. de legi. habet locum quando testator simpliciter putabat re esse suam non respectu alicuius causæ: sed si putabat suam ex certa causa. in l. si domus §. de euictione n. 4. ff. de leg. 1. 17
- 6 Lex, si mihi & Titio, de verb. ob. loquitur in coniunctis coniunctione hominis, in l. proinde. §. interdum. nu. 1. ff. de stipu. seruo. 61
- 6 Lex, qui vltimo. ff. de poen. per authen. sed hodie. C. de donat. ant. virum & vxorem, non corrigitur in damnato ad mortem, in d. l. qui vltimo. nu. 3. 189
- 2 Lex cum preponas. C. de dolo, loquitur d̄ actione dedolo, quæ datur in locum cōditionis ob causam, in l. naturalis. §. q̄ si faciā. n. 3. ff. de præscr. verb. 188
- 7 Lex, Respublica. C. quib. ex cau. maio. an habeat locum tā in alia ciuitate q̄ in ciuitate Romana. ibi. n. 1. 87
- 2 Lex 2. C. de rescin. vend. habet locum in omnibus cōtractibus bonæ fidei. in l. item si precio. §. quemadmodum. n. 1. ff. loca. 123
- 2 Lex, si quis conductionis. C. loca, habet locum in aliis cōtractibus, quā in cōtractu locationis. in l. si rem alienam. n. 3. ff. de pig. actio. 54
- 9 lex fin. C. de depo. per constitutionem de depo. & denun. corrigitur. in auth. de depo. & denun. nu. 2. 36
- 7 Lex fin. C. qui legi. perso. loquitur de possessorio adipiscenda, vel recuperanda possessionis, prout refertur ad personam minoris. ibi. n. 3. 96
- 8 Lex executores. C. quæ res pig. oblig. poss. an habeat locum in omnibus fundis. ibi. nu. 3. 101
- 9 Lex scemina. C. de secun. nupt. an sit correctæ. §. cum igitur. nu. 7. in auth. de non elig. secun. nuben. 6
- 8 Lex Barbarius, loquitur in eo, qui erat in quasi possessione officij ex dispositione populi, qui eum liberum facere poterat, in l. generali. nu. 3. C. de transac. Bro. x. 210
- Lex hæc. nus. ff. de vfusu. intelligitur, quod dominus nō cogitur restituere quo ad onus perionale, sed quo ad impetam sic, in l. dotem. §. qui maximos. nu. 16. ff. de pub. & vecti. 50

Index singularium materiarum

- 9 Lex si. C. de sacrosan. eccle. an habeat locum in municipio, seu castro, in Auth. de here. & falc. n. 3. 1
- 2 Lex, cum furti. ff. de in lit. iura. an intelligatur de iuramento in litem affectionis, an vero veritatis. ibi. n. 2. 37
- 8 Lex si. C. de edi. diui. Adr. tol. quando habeat locum in instituto in re certa. in d. l. si. §. si autem. nu. 8. 34
- Lex prædicta habet locum in testamento nūcupatio in rescriptis redactio per notarium. ibi. n. 17. 176
- 5 Lex in omnibus ff. de iudi. habet locum in omni creditore siue bonæ fidei, siue conditionali, in l. in possessionem. n. 1. ff. qui. ex caus. in poss. ea. 123
- * Lex si quis argentum. C. de donat. an habeat locum in donat. remuneratoria, puta quia mihi seruauisti, pmitto decem, l. iurisgētū. §. quinimo. n. 20. ff. de p. 81
- * Lex vnica Cod. de caduc. tol. habet locum in donatione causa mortis. in l. re coniuncti. n. 70. ff. de leg. iij. 61
- * Lex semper loquitur. in l. qui bona fide. §. & superficiarii. n. 1. ff. de dān. infect. 27
- * Lex libellorum. ff. de accusat. quod disponit de loco & tempore, habet locum in adulterio & in maleficio simili positue: secus in dimissimili. ibi. n. 11. 145
- 8 Lex si. C. de iure delib. nō derogat l. cum antiquioribus, in d. l. fina. §. notissimum nūm. 1. 32
- 7 Lex, in omnibus ff. de iudi. an habeat locum etiam in contractibus stricti iuris, in l. siue apud. nu. 11. C. de transac. 56
- 3 Lex in omnibus ff. de iudic. non habet locum in actionibus stricti iuris, in repe. l. si constare. n. 57. ff. sol. mat. 16
- 7 Lex prima. C. de his qui poten. nō. habet locum in actore & reo. ibi. n. 1. 72
- 7 Lex, de his. C. de Epif. & cler. corrigitur per Auth. item nulla communitas. C. eo. ibi. n. 2. 22
- 4 Lex, sed & ipsis ff. vt leg. seu fideicom. qualiter sit practicanda. ibi. n. 2. 147
- 3 Lex, qui se patris. C. vnde liberi, non est correctio, in l. prætor. §. præmittere. nu. 3. ff. si quis omis. cau. testa. 162
- 8 Lex prima. C. si de moment. possessio. sue. appel. habet locum etiam in possessio-rio recuperandæ, & adipiscendæ possessionis. ibi. n. 3. 87
- 5 Lex, cum vnus. ff. de bo. auth. iud. poss. non est mutata per Auth. ei qui. C. eod. ibi. nūm. 5. 125
- 6 Lex Iulia de ambitu, cessat in curia Romana. in l. vnica. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de am bitu. 172
- 4 Lex, cum filius. ff. de leg. ij. est hodie correctio. ibi. nu. 1. 49
- 1 Lex, si procurator. la. 2. ff. de acq. rer. domi. potest loqui in tribus casibus, in l. pro cura tor qui. n. 5. ff. de procu. 111
- 3 Lex, in omnibus ff. de iud. quando locum habet in actione stricti iuris, in l. 2. nu. 11. ff. sol. mat. 4
- 8 Lex 1. C. si quis ali. testa. prohi. de qua actione ciuili intelligatur. ibi. n. 2. 35
- 6 Lex, si procurator. ff. de iur. fil. an hodie sit correctio. ibi. n. 3. 210
- 8 Lex, Barbarius, de offic. præsi. non procedit quando quis non fuit legitimè ele-ctus. in l. actuarios. n. 2. C. de nū. lib. 12. 56
- 7 Lex, etiam de compēs. habet locum quando reperitur indebitè naturaliter de-bitum, in l. si. n. 3. C. si aduer. solu. 82
- * Legis correctio non inducitur ex identitate rationis. in l. quas actio. n. 9. G. de sacr. Eccl. 22
- * Libellandi & probandi practica quando sententia est lata per falsas probatio-nes. in l. diuus Adrianus. n. 4. ff. de re iud. 114
- * Legis præfatione vel statuti restringit statutū vel lex. in l. cū 2. n. 4. ff. de tras. 94
- * Legis verba debent intelligi secundum materiam tituli, in l. singularia. n. 1. ff. si cer. pet. 12
- * Legibus antiquis quid addatur per constitutionem, in §. oportet, in Auth. de iu. ibi. nu. 3. & 5. 35
- * Legati correctio an inducatur p coniecturas, in §. posthumus. n. 2. inst. de le. 80
- 4 LIBELLVS quando fideicommissarius petit hæredem institutum cogi adi-ri & restituere, in l. quia. n. 1. ff. ad Treb. 134
- 2 Libellus quando agitur ad interesse ratione deteriorationis rei commodatæ, in l. si mihi. §. si redditus. nu. 3. ff. comino. 74
- 5 Libellus debet procedere, quando quis citatur peremptoriè ad primum decre-tum. in l. si finita. §. Iul. n. 6. ff. de dam. infe. 30
- 1 Libellus quando requiritur indistincte in officio iudicis. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. n. 3. ff. de off. proc. leg. 36
- 1 Libellus quomodo detur in causa restitutionis in integrum, in l. causa. §. causa. nu. 2. ff. de mino. 133
- 6 Libellus alternatiuus qualiter procedat, in l. vbi autem. §. qui illud. num. 1. ff. de ver. oblig. 29
- 8 Libellus in possessorio recuperandæ requiritur. in l. si coloni. nu. 3. C. de agri. li-bro. 11. 39
- 7 Libellus in actione tutelæ qualiter possit formari. i. l. j. n. 3. C. si aduer. re iud. 80. libellus quando quis petit se restitui aduersus sententiam, qualiter cōcipiatur. ibi. n. 8. 170
- 1 Libellus, peto secundum statuta, & consuetudines procedi, in repe. l. de quibus. n. 9. ff. de legib. 18
- * Libellus in officio iudicis quando requiritur. l. nec quicquam. §. vbi decretum. nu. 6. ff. de offic. procon. 37
- * Libellus si dicat peto talem villam procedit. in l. Titia cum testamento. §. Lu-cius. n. 4. ff. de leg. ij. 31
- 1 Libellus officio iudicis & litis contestatio, an requiratur, in l. j. n. 14. ff. de iurif. om. iud. 46
- 1 Libellus in quo sunt apposta conijuncta rei procedit, si reus non opponat, in l. si in rem. nu. 3. ff. de rei. vendi. 170
- 3 Libellus super accusatione suspecti quomodo formari possit, in l. si tutor. n. 2. ff. susp. tut. 63
- 1 Libellus non est necessarius in officio iudicis, quando imploratur pro decreto interponendo, in l. nec quicquam. §. vbi decretum. n. 3. de off. procon. & leg. 36
- 1 Libellus in iudicio, quod metus causa formari potest duobus modis, in l. si cum exceptione. §. hæc autem actio. nu. 2. ff. quod metus causa. 525
- 1 Libellus in casu euictionis qualiter formetur. in l. Iulianus. §. qui fundum, nu-me. 3. ff. de verb. obl. 49
- 6 Libellus appellacionis, qui pducitur corā iudice ad quē, procedit licet dicat, di-co sententiā nullā, & si qua est appello. in l. si expressim. num. 6. ff. de appel. 169
- Libellus in causa restitutionis in integrum procedit, dico sententiam nullā, & si qua est peto restitui, & consuetudo approbat. ibi. n. 9. 176
- 1 Libellus in utili rei vendicatione, quæ datur cessionario. in l. si culpa. nu. 1. ff. de rei vendi. 172
- 1 Libellus si datur contra aliquem possessorē in rei vendicatione, & lis cōtesta-ta sit, si non apparet ipsum possidere, absoluetur, & pronunciabitur rem per-tinere ad actorem. in l. si qui se obrulit. n. 1. ff. de rei vendi. 172
- 7 Libellus est duplex, alius conuentionalis, alius supplicatorius. in l. j. nu. 1. C. qñ libel. prin. da. 32
- Libellus quando datur Principi in actionibus annalibus inducit litis contesta-tionem. ibi. n. 2. 176
- * Libellus in actione negotiorum gestorum quomodo formetur, in l. si quis ab sentis. n. 1. de ff. neg. gest. 113
- 1 Libellus quomodo formet in rei vendicatione quādo fructus petūtur officio iudicis. in l. & ex diuerso. §. vbi autem. n. 8. ff. de rei vend. 173
- * Libellus in certi condictione. in l. certi conditio. nu. 4. ff. si cer. pet. 8
- 7 Libellus quando possit emendari circa substantialia: & quid quando circa rem petitam, & quid quādo circa aliquam qualitatem: quid si circa obscuritate, in l. edita. n. 2. 6. & 9. G. de eden. 37
- Libellus in causa ciuili super actione descendente ex delicto, debet continere lo-cum, & tempus. ibi. n. 5. 38
- Libello addere nō potest quis circa principalia: sed circa accessor ia sic. ibi. n. 7
- Libellus quando possit mutari. ibi. n. 11. 39
- si in libello sit mentio de aliquo instrumento, tale instrumentum quando eda-tur ante litem contest. ibi. nu. 29. 39
- * Libellus qualiter debeat formari ab eo qui se excusat à tutela, in §. qui autem vult. n. 1. inst. de excus. tut. 68
- * Libellus debet concludere ex præmissis, quia nō probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse, inst. de act. §. actionum. nu. 1. 95
- * Libellus in rei vendicatione debet continere dominium præsens. ibi. nu. 2. 95
- * Libellus in actione personali requirit expressionem obligationis. ibi. n. 3. 95
- * Libellus in forma rei vendicationis. ibi. nu. 8. 95
- * Libellus pot dari die feriata, in l. miles qui. §. sexaginta dies. n. 1. ff. de adult. 156
- 8 Qui in libello dicit se hæredem patris in solidum, licet sit pro parte hæres pa-tris, & pro parte hæres fratrum suorum, dicit recte, & libellus procedit. in l. si. nu. 3. C. de hære. insti. 19
- 5 Libellus in casu §. qui opus. in l. de pupillo. ff. de oper. noui. nūc. dat in actione in factū, vt nunciatio confirmetur, & super eo iuretur de calūnia. ibi. nu. 3. 12
- 7 Libellus, exceptio, actio, & instrumenta, possunt coram ipso notario produci. in auth. quæ supplicatio. n. 1. C. de præci. impe. offer. 32
- 5 Libellus requiritur quādo petitur cautio dani infecti. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. n. 10. ff. de dam. infect. 25
- Libellus requirit in officio iudicis nobili, vbicūq; imploratur i forma iudicij. ibi. 25
- Libellus & litis contestatio requiritur in persecutio de nūciationis noui ope-ris, etiam quæ sit ex causa damni infecti. ibi. nu. 12. 25
- 1 Libellus in rei vendicatione debet continere rem ad me pertinere, & me domi-num declarari. in l. ex diuerso. §. vbi autem. n. 1. ff. de rei vendi. 173
- Libellus antiquorum in rei vendicatione & petitione hæreditatis non damna-tur. ibi. nu. 2. 173
- Libellus quo ad fructus in rei vendicatione quomodo concipiatur. ibi. n. 3. & 8
- 1 Libellus an requiratur in officio iudicis rescindente, & litis cōtestatio. in l. ab hostibus. §. sed quod. n. 10. ff. qui. ex cau. ma. 141
- Libellus in officio rescindente quomodo formetur. ibi. n. 14. 141
- 6 Libellus an procedat, peto à te omnes res quas possides in tali villa. in l. rei ap-pellatione. nu. 1. ff. de verb. sign. 232
- 7 Libellus debet in scriptis offerri, nisi in causis breuioribus. in aut. offeratur. n. 1. C. de lit. contest. 98
- Libellus per quem offeratur. ibi. n. 3. 98
- in libellis offerendis consuetudo curiæ seruanda est. ibi. n. 4. 98
- Libellus cuius expensis detur. ibi. n. 5. 98
- Libellus offertur coram arbitro. nu. 6. 98
- 7 Libellus in remedio Auth. contra, qui propriam. C. de nō nu. pec. ibi. nu. 5. 144
- 1 Libellus, ago tanquam coniuncta persona, pro interesse meo, admittitur. in l. pa-tri pro filio. n. 2. ff. de minor. 135
- 1 Libellus nouus nō datur in iudicio, quo petitur transferri possessio in poenā ne-gantis. in l. in rem. nu. 2. ff. de rei vendi. 177
- 1 Libellus in quibus interrogationibus requiratur. in repo. l. vbicūque. nu. 4. ff. de interrog. actio. 196
- Libellus in officio iudicis quando requiratur. ibi. n. 5. 196
- 7 Libellus in causis breuioribus, & viliū personarum in scriptis porrigitur, sen-tentia in scriptis fertur. §. si tibi quoque. n. 1. in Auth. de mand. Princ. 16
- 1 Libellus in notorio non requiritur, nec sit litis contestatio. in l. scriptus. n. 5. ff. de relig. & sump. fune. 199
- 6 Libellus in quo quis petit simpliciter fundū dari, quomodo intelligatur. in l. si fundum. n. 1. ff. de verb. obl. 38
- 1 Libellus, & litis cōtestatio requiritur, qñ petitur restitutio aduersus sententiā dif-finitiuā: secus si aduersus interlocutoriā. in l. diuus. n. 9. ff. de in integ. resti. 123
- 7 Libellus an requiratur, quando dominus vult expellere emphyteutam officio iudicis in l. 2. n. 5. C. de iure emphy. 158
- 8 Libellus qualiter formabitur corā nomen debitoris mei debitoris. in l. nomē quoque. nu. 9. C. quæ res pig. ool. 101
- 2 Libellus in actione præscriptis verbis qualiter formabitur. i. l. naturalis. §. & si quidem. n. 5. ff. de præscrip. verb. 128
- 8 Libellus quando possit omitti in §. illud quoque n. 8. de triente. & semis. 18
- In casu. d. §. non requiritur libellus, sed sufficit facti narratio. ibi. n. 9. 18
- 8 Libellus in quo quis dicit sibi esse ius agēdi, & eundi ad talem fundū per tale fundum, procedit. in l. cum non solum. §. si autem. nu. 2. C. de bo. quæ lib. 56
- 4 Libellus 4

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 Libellus, quando petitur vsu fructus certarum rerum qualiter cōcipiatur. in l. j. §. si decem. nu. 1. ff. vt leg. seu fideic. 147
- 7 Libellus in actione directa competens cedenti quomodo formetur: & quando in actione vtili. in l. si. n. 3. C. quando si. vel priua. 123
- 9 Libellus quid sit, quid debeat continere, & an contineat nomen actionis. in §. illud quoque. n. 3. in Auth. de exhib. rei. 24
- Libellus an debeat offerri, & per quem. ibid. n. 4.
- Libellus offertur ab actore tribus modis. ibid.
- Libellus quod non possit etiam tacite omitti. ibi. n. 7.
- 7 Libellus in actione vtili. in l. si. n. 3. C. de hære. vel act. ven. 153
- 4 Libellus hodie non requiritur, qñ agnoscitur bonorū possessio, nisi apparet legitimus contradictor. in l. bona. §. si causa. n. 3. ff. de bono possess. 15
- 1 Libellus, peto iure domini, vel quasi, hodie de consuetudine admittitur. in l. j. nu. 1. ff. de pub. in rem act. 177
- 9 Libellus est scriptura brevis continens intentionem actōis & accusatoris, habet & alias significationes. inst. de act. in princ. n. 3. 94
- Libellus datur arbitro. ibi. n. 4.
- Libellus quando datur. ibi. n. 5.
- Libellus debet dari ab actore in causa ciuili, vel ab accusatore in causa criminali. ibi. n. 6. 95
- Libellus vterque datur in duplicibus iudiciis. ibi.
- Libellus cui datur. ibi. n. 7.
- Libellus an requirat in se actionem causæ. ibi. n. 8.
- in libello non requiritur quod exprimat nomen actionis. ibi. n. 9.
- 1 Libellus peto talem hæreditatē, saluo q in iudicio non veniat talis domus pro cedit. in l. solemus. nu. 2. ff. de iud. 156
- 7 Libellus qualiter formatur, quando agitur actione prima ad illud, quod deficit. in l. exhibitionis. n. 6. C. ad exhib. 115
- 1 Libellus an procedit, si in ipso dicatur, quia alter in iudicio gessit negocia tua. in l. j. nu. 2. ff. de offi. proc. c. 2. 41
- 9 Libellus licet non possit remitti, omitti tamen potest. in l. si. n. 4. C. de priuile. schola. lib. 12. 53
- 6 Libellus non habet vim denunciationis. in l. denunciasse. §. quid ergo. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adult. 158
- Libellus datur, vt quis deliberet, an velit cedere vel contendere. ibi.
- 2 Libellus formatur in persona procuratoris, quando agitur cōtra furiosum. in l. licet. §. parui autem. nu. 3. ff. de pecul. 92
- 2 Libellus quomodo formetur, quando veditor est in mora tradēdi. in l. r. n. 5. 7. & 8. ff. de actio. emp. & de triplici practica. 114
- 5 Libellus qualiter formetur in interdicto, quod vi aut clam. in l. competit. §. in summa. nu. 1. ff. quod vi aut clam. 148
- 5 Libellus, peto rem iure domini vel quasi, de iure non procedit, consuetudo tamen admittit, & vnum debet libellans prosequi. in l. & an eadem. §. actiones. nu. 13. ff. de excep. rei. iudic. 156
- si in libello exprimitur vna causa generaliter, & iudicio pendente superueniat actio, an tale ius claudatur in hoc iudicio. ibi. n. 19.
- si in libello exprimo causam remotam, puta emptionis, non tamē probo de tē pore, reus absoluitur. ibi. n. 20.
- In libello in actione personali quis non tenetur exprimere causam. ibi. nu. 21.
- 1 Libellus debet dari ita clarus, vt reus possit deliberare, an velit cedere vel cō tendere. in l. j. n. 1. ff. de eden. 71
- Libelli copia quando datur reo, an detur expensis actoris, seruatur fori cōsue tudo. ibi. n. 3.
- Libellus hodie datur in scriptis. ibi. nu. 4.
- Libellus in officio iudicis an debere. ibi. n. 5.
- Libellus in petitione hæreditatis. ibi. n. 7.
- Libellus in actione generali quomodo formetur. ibi. nu. 9.
- Causa in libello quomodo & qualiter deduci debeat. ibi. n. 12. 72
- Causa in libello non debet exprimi cum omnibus suis qualitatibus. ibi. nu. 13.
- locus & tēpus in libello in actionibus ciuilibus qñ exprimi debet. ibi. nu. 14.
- Libellus generalis absque causa procedit, si non opponatur. ibi. nu. 15.
- Causa in libello ita exprimēda est, vt libellus præsumptiue cōcludat. ibi. n. 16.
- Nomen actionis in libello necessario non debet exprimi. ibi. n. 18.
- si causa & conclusio in libello sunt aptæ, sed actio ineptē proponitur, iudiciū procedit. ibi. nu. 19.
- si ex libello resultat plures actiones speciales, actor debet vnā eligere. ibi. n. 20.
- 3 Libellus in remedio. §. quoties. in l. si cōstare. ff. sol. mat. qñ formetur. ibi. n. 13. 19
- 5 Libellus in quo quis petit reum cogi, & compelli, & non condēnari, non proce dit. in l. si cum nulla. nu. 3. ff. de re. iudi. 117
- Libellus in quo dicitur, peto cogi & compelli, & ad prædicta condēnari, va let. ibi. nu. 4.
- 7 Libellus super actione de dolo, quando dolus dedit causam transactioni. in le. sub prætextu. nu. 7. C. de transact. 55
- 5 Libellus q præsumptiue cōcludat, satis est in l. omnes. §. Lucius. nu. 1. ff. de his, quæ in frau. credi. 130
- 7 Libellus, dico me esse in possessione talium iurium, licet possessio in iuribus nō detur, sustentatur. in l. j. n. 14. C. de vsu fructu. 110
- si in libello dicitur rem pertinere ratione domini, vel quasi, videtur deductū dominium vtile. ibi. nu. 17.
- 8 Libellus, in quo conueniunt plures simul, & quilibet insolidum procedit, si adiicitur quod vna solutio sufficiat. in l. j. n. 1. C. si plu. vna sent. 77
- 8 Libellus in quo peritur cogi, & compelli non procedit, nisi etiam petatur ad prædicta condēnari. in l. i. nu. 4. C. de execu. rei. iud. 76
- 5 Libellus, peto omnes res, an procedat. in l. de pupillo. §. qui nunciat. nu. 5. ff. de ope. no. nunc. 11
- 9 Libellus an requiratur ad hoc, vt res efficiatur litigiosa, vel sufficiat simplex conuentio. in Auth. de litig. nu. 6. 46
- Libellus in actione negotiorum gestorū quid continere debet. in l. si manda tum. nu. 1. C. de neg. gest. 74
- 3 Libellus, dico me hæredem Titij, procedit, licet sim hæres hæredis Titij. in l. si
- quis filium. §. in omni. n. 4. ff. de acq. hære. 144 & l. pater familias. n. 2. ff. de vul. & pup. 135
- 6 Libellus appellationis duplex. vnus est ipsa appellatio, alius qui datur iudici ad quem. in l. j. §. libelli. n. 1. ff. de app. 195
- * libello in appellatorio potest dicere quis dico sententiam nullam, & si qua est appello, ibi. n. 9.
- de iniquitate sententiæ necessariò nō requiritur quod dicatur in libello ap pellatorio, licet consuetudo contrarium obseruat. ibi. n. 10.
- libelli appellatorii debēt dari iudici a quo, si haberi potest; aliàs iudici ad quē ibi. n. 11.
- libellus appellationis sufficit quod offeratur iudici absque q. legatur. ibi. n. 12.
- libelli forma appellatorii, qui datur iudici ad quem. ibi. n. 13.
- 8 Libellus talis, dico sententiam nullam, & si qua est appello, an procedat, in l. j. n. 8. C. quando prouo. non est neces. §. l. qui testamento. §. itē. n. 7. ff. exc. tut. 73
- 8 Libellus si datur super nullitate, nec probet ille q. agit, pōt iudex nullitatis cō firmare sententiam. ibi. n. 16. & nouas probationes & allegationes audire. ibi. nu. 17. & omnia intentata prætextu illius sententiæ reuocare. ibi. n. 18. 86
- 8 Libellus procedit, si exprimat quantitas licet non exprimat causa, in l. si. n. 1. G. de anna. excep. 60
- * Item procedit licet non exprimat nec quantitas, nec causa, si tamen dicam simpliciter aduersarium mihi obnoxium. ibi. n. 2.
- libellum generaliter produciens in personali videtur omne ius suū in iudicio deduxisse. ibi. n. 3.
- 3 Libellus in actione de liberis agnoscendis. l. siue cōtra. §. quia. n. 7. ff. de li. ag. 35
- libellus incertus hoc casu admittitur: & quando incertitudo causatur a facto patris: quando est incertitudo iuris. ibi.
- 4 Libellus, peto talem ad satisfaciendum compelli, & cogi, & ad prædicta condē nari, valet, in l. quidam. n. 3. ff. de pec. leg. 78
- 5 Libellus in actione personali debet fieri cum expressione causæ petitionis: in actione reali non. in l. & an eadem. §. actiones. nu. 2. ff. de excep. rei. iud. 156
- 5 Libellus qualiter sit formandus pro re immobili: a qua quis est expulsus. in l. in terdicto. nu. 1. ff. de vi. & vi arma. 138
- 6 Libellus procedit, quādo in eo aliquid certum ponitur, licet adiicitur causa, & plus, in l. in actione. nu. 3. ff. de furt. 113
- 7 Libellus nouus datur domino comparente. in l. si. n. 19. C. vbi in re actio. 102
- 1 Libellus, in quo dico seruitutem deberi mihi, procedit: quia intelligitur mediū te fundo. in l. i. nu. 2. ff. si serui. vend. 187
- 1 Libellus in confessoria quomodo formetur, in l. harum. n. 1. ff. si serui. vend. eo. 33
- 2 Libellus, peto eum condēnari secundum formam iuris, & statutorum, proce dit, in l. rerum quidem. n. 4. ff. rerum amo. 99
- 4 Libellus qualiter formari debet per debitorem, cui legata fuit liberatio cōtra hæredem, in l. quid ergo. n. 1. ff. de lib. le. 74
- 2 Libellus quomodo formetur in precario, & quomodo in cōmodato, in l. in cō modato. §. si cur. n. 8. ff. commo. 119
- 1 Libellus pro fideiussore contra principalem quando conuenitur vt soluat. in l. si quis mandato. n. 2. ff. de neg. gest. 124
- 4 Libellus & sententia sunt alternatiue in obligatione alternatiua. in l. si quādo quis. §. hæres. nu. 2. ff. de leg. j. 35
- 6 Libellus qualiter formetur, & quomodo sententia, cū petitur homo mortuus, in l. si seruū. §. effectus. nu. 1. ff. de verb. obi. 155
- 5 Libellus generalis in rei vindicatione admittitur in personali, etiam si non op ponatur, in l. si mater. §. denique. n. 1. ff. de excep. rei. iud. 17
- 3 Libellus & litis contest. an & quando requiratur, quādo agitur in casu l. si cō stante. ff. sol. mat. in repet. l. si constante. nu. 81. ff. eod. 32
- Libellus & litis cōtest. semper requiritur, vbi agitur de magno præiudicio, & probatio plena requiritur. ibi. n. 83.
- 4 Libellus in casu. §. fundo. in l. Mauius. ff. de leg. ij. qualiter formetur. ibi. n. 3. 38
- libellus in interdicto hoc qualiter formetur, in l. ij. §. hoc interdictū. n. 3. & 4. ff. ne quid in loco publi. 134
- 5 Libellus in interdicto de vi & vi armata debet continere tempus deiectionis, & quod res perditas ibi habebas, in l. j. §. rectissime. n. 1. ff. de vi & vi ar. 138
- 5 Libellus, peto fundum quem tenes, & possides qui fuit meus iure domini vel quasi, non procedit, in l. certum. §. sed & si. nu. 2. ff. de confes. 120
- Libellus, satis est si præsumptiue cōcludat. ibi.
- libellus, peto centū, quæ tibi mutuaui, & fuisti obligatus, nō procedit. ibi. nu. 3.
- 9 Libellus an possit p partes remitti, in §. ad excludēdas. n. 8. in Aur. de hūgio. 46
- libellus offertur per actorem iudici: & per iudicem reo. ibi. n. 9.
- 8 Libellum in scriptis non dicitur quis offerre, licet vadat coram iudice, & dicat notario: scribe quod ego peto a Titio decem, & peto ipsum mihi condēnari in eis. in l. in sacris. n. 3. C. de pro. sacro scrinio. lib. 12. 51
- 3 Libellus qualiter formetur quando agitur cōtra pupillum tutorem habentem: in l. i. §. sufficit. n. 1. ff. de admi. tut. & cur. 50
- 5 Libellus incertus admittitur, quādo incertitudo causatur facto rei. in l. hoc in terdictum. §. quia autem. n. 1. ff. quor. leg. 132
- libellus, peto rem, & si non extat, peto æstimationem, procedit quādo in peti tione potest intervenire. ibi. n. 2.
- 4 Libellus qualiter formetur qñ alimenta petunt. in l. pecunia. n. 4. ff. de ali. leg. 83
- 2 Libellus quādo agitur, vt cista figillata deposita reddatur, quomodo formatur, in l. i. §. si cista. n. 1. ff. de pos. 97
- 6 Libellus incertus excircūstantijs nō declaratis si procedit in criminalibus, po terit in processu declarari. in l. si præses. n. 1. ff. de poen. 189
- libellus, accuso te q percussisti me cum ense, procedit licet nō dicatur in qua parte corporis vel cum sanguine. ibi.
- 6 Libellus dicitur appellatorius, si non appellatur viua voce & de necessitate appellatur in scriptis, & debet continere personā appellantis, iudicis a quo & sententiā, & contra quem, in l. i. §. libelli. n. 4. ff. de appellat. 195
- 8 Libellus tūc necessarius erit ad acquisitionem possessionis, si in instrumento fuit data tantum licentia de ingrediendo. in l. creditores. n. 27. C. de pig. 98
- 5 Libellus qualiter formetur in interdicto vt possideris. in l. i. §. interdictum. n. 5. ff. vt possi. 140

Index singularium materiarum

- libellus in interdicto uti possidetis an debeat exprimere se possidere ciuiler vel naturaliter. *ib. n. 6.*
- Annus, mensis & locus in libello in interdicto, uti possidetis, requiritur, quoniam concluditur dolus aduersarij. *ib. n. 7.*
- Libellus quando debeat narrare qualitatem turbationis. *ib. n. 8.*
- * libellus omnis an sit protestatio. in l. nō solū. §. morte. n. 1. ff. de op. nou. nūc. 14
- * libellus requiritur in restitutione in integrum. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. n. 3. ff. de dam. inf. 25
- * libellus & litis contestatio requiritur in iudicio de damno infecto, i. l. qui bona fide. §. si alieno. n. 1. ff. de damno. infecto. 28
- * libellus in interdicto de tabulis exhibendis qualiter formatur, in l. locum. §. condemnato. n. 2. ff. de tab. exhi. 133
- * libellus etiam die feriata ferri potest. in auth. de appell. & infra quā tēpora. in princ. nu. 5. 21
- * libellus intelligitur secundum intentionem libellantis, in l. libellorum. n. 15. ff. de accusat. 145
- libellus quomodo cōcipitur, quando petitur legatum factum dere pignorat. in l. si tibi. n. 5. ff. leg. 1. 21
- libellus nouus non datur actione nata per litis contestationem. in l. si Titius. nu. 2. ff. de verb. obl. 11
- libellus nō requiritur in officio iudicis, quando misericorditer imploratur ante litis contestatio. in l. de pupillo. §. meminisse. n. 9. ff. de ope. no. nūc. 11
- libellus generalis in actione de dote admittit, sicut, in petitione hēreditatis, & fructus veniunt in eadem actione. in rub. n. 2. ff. solut. matr. 1
- libellus in confessoria, & negatoria qualiter concipiatur, in l. si prius. n. 13. ff. de ope. no. nūc. 19
- libellus nouus an detur in casu l. prādicta. *ib. n. 19.*
- libellus, peto te condemnari ad rem restituendam vel ad solueudū debitū, an procedat in hypothecaria. in l. si fundus. §. in vendicatione. n. 4. ff. de pig. 132
- libellus, peto caltrum, vel ecclesiam cum suis pertinentiis, procedit. in §. illud quoque. n. 12. in Auth. de exhib. reis. 24
- libellus, peto quicquid possides in tali villa, an procedat. *ib. n. 13.*
- libellus vel litis contestatio non requiritur in quāstione ætatis, in l. de ætate. nu. 4. ff. de minor. 137
- libellus dubius declaratur ex probationibus, in l. inter stipulantem. §. si Stichū. n. 7. ff. de verb. obl. 31
- libellum datum a procuratore specialiter constituto ad libellandū, dominus declarat: alias non. *ib. n. 9.*
- libellus quando est incertus, articuli debent esse certi ad libellū declarandū, & sic per probationes declaratur, *ibi.*
- libellus an requiratur quando proceditur summarie, & de plano sine strepitu & figura iudicij, in l. si quis ex his. nu. 1. ff. de libe. agnoscen. 35
- libellus in remedio restitutionis in integrū quid cōtinere debeat, in l. minor. §. si autem. nu. 1. ff. de minor. fol. 134. & l. verum. §. sciendum. n. 2. ff. eo. 133
- libellus in conditione ob causam ex poenitentia. in l. si pecuniam. nu. 16. ff. de condi. cau. data. 38
- libellus alternatiuus admittitur, quando ignoratur an res sit mutata, vel cōsumpta, vel extet, in l. sancimus. n. 15. C. de sacrosan. eccl. 21
- libellus qualiter formetur in actione damni infecti, & qualiter formetur sententia, in l. si tertius. §. officium. nu. 1. ff. de aqua plus. ar. 43
- libellus in casibus l. j. C. si per vim vel alio modo, debet formari nomine absentium. *ib. n. 11.* 94
- libellus pro damno dato, peto eum puniri, & condēnari in rem mihi restitui, procedit, quia videtur interata accusatio criminalis, & incidet imploratū officium iudicis. in l. interdum. §. qui furem. n. 5. ff. de fur. 118
- libellus datus Principi interruptit prāscriptionem, in l. j. n. 2. de lit. cōtest. 97
- libellus in remedio. l. 2. C. de rescinden. ven. qualiter formetur. *ib. n. 16.* 154
- libellus primo fertur iudici & per iudicem reo. in authent. de execut. & his qui comi. n. 1. 43
- * libellus de legato rei alienæ qualiter debeat formari, in §. si res aliena. nu. 3. inst. de leg. 78
- * libelli conclusio in legato rei alienæ qualiter fieri debeat, *ib. n. 4.*
- * libellus qualiter debeat cōcipi in obligatione literarū. inst. de lit. obl. n. 8. 62
- libellus in integrum restitutionis quid debeat continere. in l. non videtur. nu. 3. C. de integ. rest. 79
- * libellus in quo dicitur, dico sententiam nullam, & si qua est, appell. valet. in l. cum minores. n. 6. C. si aduer. rem iud. 80
- * libellus in remedio l. rem maioris. C. de rei vendic. qualiter formetur, in d. l. rem maioris. n. 16. 153
- libellus & sententia alternatiua admittuntur, quando actor non potest certū exprimere in l. prator edixit. §. quod autem. n. 2. ff. de iniur. 129
- libellus qualiter formetur in actione de dolo, in l. & eleganter. §. non solū. n. 4. ff. de dolo. 129
- libellus quomodo formetur in consuetudine, in l. de quibus. n. 19. ff. de legi. 18
- libellus, peto domum cum singulis massariis nō procedit, in l. Marcellus. §. ornamenta. n. 2. ff. de rei vendi. 170
- libellus nō requiritur i. causa naufragij. i. l. de submersis. n. 2. de naufra. li. 11. 30
- libellus non requiritur, quādo quis proponit aliquid ad sui excusationē vel defensionem, nec petit aduersarium sibi condemnari. *ib. n. 3.*
- libellus non debet dari in missionem in possessionem ex primo decreto. in l. si finita. §. Iulianus. n. 20. ff. de dam. infe. 31
- libellus potest dari ut superfedatur super cōfessoria proposita rei vendicatione, in l. fundum Titianum. n. 8. ff. de except. 154
- libellus in materia l. vinum. ff. si cer. per. quomodo formetur. *ib. n. 17.* 15
- libellus in casu illius constitutionis in auth. apud quos oportet. qualiter format & quis citabitur. *ib. n. 7.*
- libellus in officio iudicis quando offeratur, quod iudici concludatur. in l. si deposita. n. 3. 4. & 8. C. de po. 33
- libellus an sit de substantia iudicij, in l. j. n. 2. C. de in ius voc. 151
- libellus in iudicio cōmuni diuidundo. in l. ad officium. n. 1. C. comuni diui. 113
- libellus agentis nomine vniuersalis Reipublicæ procedit sicut si ageret nomine fisci. in rub. nu. 5. C. de iur. fisci. lib. x. 2
- libellus incertus admittitur, quādo incertitudo causatur ex facto aduersarij. in l. qui fundum. §. si tu ex parte. nu. 1. ff. ad leg. Fal. 129
- libellus, peto cogi & compelli ad prādicta condemnari, valet. in l. 2. §. prius. n. 3. ff. de vulg. & pup. 121
- libellus nouus quādo dicatur si additur, vel detrahatur aliquid libello, in l. ius ciuile. n. 1. ff. de iusti. & iur. 8
- libellus contra plures in solidum formatus tenet, dummodo apponatur quod vnica solutio sufficiat. l. si pluribus. n. 2. ff. de leg. 2. 32
- libellus an requiratur in remedio l. si. C. de edi. diui. adr. tol. in d. l. fin. §. sin autem. nu. 14. 34
- libellus contra arbitratore an offerat. i. §. illud quoque. n. 5. in Auth. de exhib. reis. 24
- iudicium super inepto libello procedit, si non opponatur. *ib. n. 6.*
- si plura narrantur in libello & sufficiat vnum, non omnia sunt probanda, sed id quod solum sufficiat, in §. siue igitur. n. 3. in auth. vt cū de appel. 48
- si in libello dico rem ad me pertinere iure dominij, vel quasi, & probo me scripsisse, an obtineam. in l. minor. §. si seruus. n. 3. de euct. 140
- tutores plures vel fideiussores quando vno libello conueniri possunt, in Auth. de duob. reis. n. 2. 44
- in libello petitionis hēreditatis non requiritur quod exprimat, an sit hāres ex testamēto, vel ab intestato: an per se vel per mediam personam alterius. cogitur tamen ex causa. in l. veluti. nu. 2. ff. de pet. hāre. 163
- in libello non est necesse exprimere an vili, an directa agatur, nisi quando sit aliqua differentia. in l. actio negotio. nu. 3. ff. de neg. gest. 121
- petens in libello centum prout constat in instrumento talis notarij, an de tali instrumento debeat facere copiam antelitem contest. in l. postquā hāres. §. si dies. nu. 1. ff. vt leg. seu fideicom. 148
- libelli narratio in hypothecaria. in l. rem alienam. n. 10. ff. de pig. act. 85
- libellum admittit cōsuetudo in rei vendicatione, quod quis dicat rem ad se spectare ratione dominij. *ibi. nu. 11.*
- libelli conclusio in iudicio communi diuidundo. in l. 1. n. 2. C. com. diuid. 113
- * libelli forma quando agitur ad seruicium prādictij. in l. qui aliena negocia. §. vno defendente. nu. 1. ff. de neg. gest. 120
- * libello in formando in actione personali & in reali differentia est, quia in personali debet exprimi causa suæ petitionis, & in reali non, in l. & tam eadē. §. actiones. nu. 2. ff. de except. rei. iud. 156
- * in libello an sufficiat dicere, ago, quia promissisti sine causæ expressione. in l. p. lam. §. circa primam. nu. 2. ff. de doli mal. excep. 158
- * libelli forma in actione iniuriarum. inst. de iniur. nu. 3. 93
- libelli conclusio denotat qualiter prācedētia intelligantur. in l. Aurelius. §. Stich. nu. 3. ff. de lib. leg. 92
- libello male concepto reus absoluitur ab instantia iudicij etiam si pars nō opponat. in l. libellorum. §. quod si belli. u. 1. ff. de accus. 145
- libelli forma quando quis intendat actionem personalem prohibita. per l. hāredem. C. de hāre. vel vtilem propter hypothecariam. *ibi. n. 2.* 123
- libellum an quis possit emendare, & mutare ante litem contestatam. in auth. qui semel. nu. 4. & 5. C. quomodo & quando iud. 63
- libelli conclusio in actione ex empto de euictione. in l. qui concubinā. §. si hāres. nu. 3. ff. de leg. 3. 51
- libelli forma quā aliquis agit rāquā cōiuncta persona. in l. vero. n. 2. ff. de solu. 81
- libelli verba, quando proprie sumi non possunt, impropriantur. in l. si rem. nu. 6. ff. de verb. obl. 14. & in l. si olei. nu. 2. C. de loc. 72
- libello proposito si dico sententiam nullam, quam peto quod producas, si nō vis illam producere, iudex pronunciat, quod si tempore apparet est nulla. in l. 1. §. edenda. nu. 2. ff. de eden. 116
- in libello peti potest, quod res principaliter tradatur. in l. ex empto. §. & ex empto. nu. 2. ff. de act. emp. 116
- libelli forma quādo condicatur res data, vt possit pro expensis retineri. in l. q. exceptionem. §. si pars. nu. 2. ff. de cond. indebi. 56
- libelli verba debent intelligi secundum naturam proferentis. in l. certi conditionis. §. si numos. nu. 7. ff. si cer. per. 11
- si in libello peto cētum, quia numeravi, qui reddere promissisti, procedit libellus. *ibid. nu. 8.*
- si in libello narratur, & concluditur in aliquo cōtractu innominato, & in fine dicatur: & ad hoc propono actionē ex empto, libellus non vitatur. in l. insulam. nu. 2. ff. de praser. ver. 129
- libelli propositio in quo continetur delictum alicuius est infamare. in l. item apud. §. si quis libello. nu. 1. ff. de iniur. 131
- libelli conclusio in hypothecaria. in l. si cum venditor. nu. 1. ff. de euictio. 140
- libello precū statuit producentem. in l. 2. nume. 1. C. de inst. & subtit. fol. 19
- libelli forma contra inuaforem possessionis rei suæ apud alium cōstitutæ. in l. si quis in tantum. nu. 30. C. vnde vi. 93
- libelli forma quando procurator ad agendum constitutus non ad solutionē recipiendum agit. in l. hoc iure. nu. 6. ff. de solut. 89
- libelli conclusio in actione hypothecaria qualiter formetur. in l. si num. 1. C. si vnus ex plu. hāre. credi. vel debi. 104
- in libello an quis debeat peti, vt condemnetur reus in quantum facere potest. in l. sunt qui. nu. 3. ff. de rei iud. 113
- libelli forma contra eum qui autoritate superioris temere impetrata possessionem intrauit. in l. meminerint. nu. 9. C. vnde vi. 91
- * libelli forma quæ sit quā tutor, vel curator deliquit, prout in l. meminerint. C. vnde vi. *ibid. nu. 11.*
- libelli datio an sit de processu. in rub. nu. 1. C. de in ius voc. 41
- libelli porrecti interpretatio per defunctum non transit ad hāredem. in l. si quis a filio. §. si quis plures. nu. 1. ff. de leg. 1. 10
- libelli forma contra obligatum quando vnum est in obligatione, aliud in solutione. in l. si quis stipulatus. nu. 5. ff. de solut. 86
- libelli forma in petendo interesse, quando factum desit posse fieri. in l. si usufructu. mihi. nu. 2. ff. de usufr. leg. 66

- 3 Libellans dicens dixisse: tolle istam pecuniam, quam Titius recepit, & denegat restituere: ideo petit ipsum condemnari, libellus non procedit. in l. cū quid. nu. 13. ff. si cer. pet. 6
- Libellum non sufficit præsumptiue concludere. ibi. nu. 14.
- 5* Libellans quando debeat narrare qualitatemurbationis. in l. j. §. interdictum. nu. 8. ff. vi. poss. 140
- 9 Libellantis declarationi statuitur, quando libellus est ambiguus, non tamen eius hæredis. in l. naturaliter. §. nihil commune. n. 3. ff. de acq. poss. 81
- 2 libellandi forma i actione estimatoria. in l. j. §. estimatio. n. 1. ff. de estimat. ac. 127
- 5 libellandi forma in edicto de vi & vi arma. in l. j. §. siue autem. n. 2. ff. de vi & vi arma. 137
- 4 liber rationum priuati quam probationem faciat, in l. nuda ratio. n. 7. ff. de dona. fol. 61. & in Auth. at si contractus. nu. 9. C. de fide instr. 138
- liber mercatoris, vel campforis approbati facit semiplenam probationem. ibi. n. 8.
- liber priuati, si dubitetur, an sit scriptus eius manu, facta comparatione facit si dem, ac si esset confessum. ibi. n. 9.
- 1 liber rationum in dependentibus à mera nostra voluntate plene probat. in l. Ne fennius. n. 4. ff. de neg. gest. 120
- 4* Libri empti per patrem filio studentī quando sint conferendi. in l. j. §. nec ca. strense. nu. 2. ff. de colla. bon. 159
- 5 Librū si emi, & dedi arrhas, tu non vis dare librū, sed arrhas duplicatas, possum agere ad totale interesse. in l. j. §. vnde queritur. n. 8. ff. de pub. & vect. 46
- 7 Libri mercantiarū probant cuius nomine mercatura exercetur. in l. si patruus. n. 6. C. communia vtriusque iudi. 114
- 1 Libris numulariorum hodie non exhibetur tanta fides, sicut olim. in l. quædā. nu. 2. ff. de eden. 77
- 6 Liber & scriptura recipientis solutionem probat in quā causam ipse recepit. in l. creditorem. §. Valerius. nu. 1. ff. de solu. 93
- 2 Liber rationum quando plenam fidem, & quando semiplenam faciat, in l. admonendi. nu. 26. ff. de iureiur. 31
- Liber rationum alicuius defuncti bonæ conditionis, & famæ inducit præsumptionem pro hærede. ibi. nu. 27.
- Liber rationū exercentis publicè artem quando non continet aliquid pro eo, nec contra eum, quod semiplenè probet. ibi. n. 28.
- 7 Libri empti per patrem, & traditi filio, quādo videatur donati. in l. filiz cuius. nu. 1. C. fami. ercisi. 112
- 8 Libri empti pro filio per patrem non veniunt in collationem. in l. filiz. num. 4. C. de colla. 12
- 3 Libro tutoris vel alterius administratoris circa expensas quādo credatur. in l. j. §. officio. nu. 1. ff. de tute. & ra. distr. 75
- 8 Libri massarij communis probant, nisi habeant subscriptionem notarij. in l. hif. co. nu. 2. C. de conue. sis. debi. lib. x. 4
- 1 Libri mercatorum & aliorum conficientium rationes probant cōtra eos pro tertio: & contra tertium faciunt semiplenam probationem, pro se probant quando continent capitula se inuicem contingentia. in l. quædam. §. numelarios. nu. 2. ff. de eden. 78
- Libri gabellarij, & receptoris collectarū, ac aliorū publica autoritate receptorum probant. ibi. n. 3.
- 7 Liber rationum non probat pro scribente, sed contra scribentem. in l. exēplo. nu. 2. C. de proba. 125
- 2 Liber homo nō potest se dare in quæstionem, vel torturā alicui. in l. cū seruus. nu. 6. ff. de condi. cau. data. 42
- 3 Liberatorum appellatione proprie veniunt nepotes: ceteri dicuntur posteriores. in l. Gallus. §. videndum. nu. 1. ff. de lib. & posth. 97
- 6 Liberatorum appellatione omnes descendentes comprehenduntur. in l. liberorū. nu. 1. ff. de verb. sig. 134
- 6 Liberatorum appellatio prolata, in testamento illiterati, an comprehendat nepotes, in l. liberorum. nu. 19. ff. de eod. tit. 135
- 5 Liberatorum nomine an contineantur nepotes. in l. 2. §. non solum. nu. 1. ff. de excu. tut. & cura. 66
- 6 Liber homo pductus in testō, an possit torqueri. in l. ex libero. n. 1. ff. de quæst. 181
- 5 Liber homo malafide possideri potest, quando possidens putat eum seruum. in l. j. §. item acquirimus. nu. 2. ff. de acqui. pos. 75
- 7 Liber homo quando possit in perpetuum operas suas locare. in l. antiquitas. nu. 2. C. de usufruc. 110
- 5 Liber homo non potest à sciente possideri. in l. cum hæredes. §. item quæro. nu. 1. ff. de acq. pos. 85
- 6 Liber homo possessus ab aliquo vt seruus, si acquirat, cui acquirat. in l. si seruus. nu. 8. §. ff. de stipu. seruor. 64
- 7 Liber homo alteri obnoxius fugies potest propria autoritate capi, vt ad iudicem ducatur. in l. j. nu. 1. C. vbi quis decur. vt cohor. 102
- 9* Liber homo inter ignorantes bene potest vendi non tamen stipulari, & de ratione diuersitatis, inst. de inutili stip. nu. 1. 90
- 6* Liber homo an possit se dare alteri, vt eum torqueat ad inueniendum crimen, contra glossam, in l. interdum fur. §. qui furem. nu. 2. ff. de fur. 118
- Libri primi gradus si teneantur restituere fideicommissum ex fructibus. in l. postulantē. §. sed & in huiusmodi. nu. 2. ff. ad Trebellian. 140
- 2 Liberi positi in conditione per testatorem non censentur vocati. in l. si cum dotem. nu. 10. ff. fol. mat. 12
- 3 Liberi vel fratres furiosi, vel dementis substituuntur in substitutione exēplaria necessariō si supersunt. in l. ex facto. nu. 29. ff. de vulg. & pup. 132
- 4 Liberi primi gradus computantur fructus in quartam. in l. in fideicommissariam. nu. 2. ff. ad Treb. 137
- 1 Liber in singulari pro filio. in l. ius autem. n. 1. ff. de pact. 88
- 1* Liber an idē sit ex colligatura cognoscitur, & sic q. sunt eodē tabulæ. in l. prator ait. §. si initium. in l. lectu. ff. de eden. n. 5. 73. & in repetit. nu. 18. 76
- 2* Liber si datur ad pondus, vel oues ad numerum vt tantundem reddatur, quod non sit mutuum, & quod in libro non cadat mutuum. in l. 2. §. mutui datio. n. 9. & 13. ff. si cer. petat. 4
- 3* Liber Infortiati quare sic appelletur. in rub. ff. solu. mat. nu. 1. 2
- * Liber Infortiati denominatur ab vltimis voluntatibus, quando illa est maior & portior pars. ibi. n. 7.
- * Libri Pandectarum diuisi sunt gratia commodioris lecture. ibi. n. 9.
- 6* Liber ff. noui dicitur terribilis, quia punit homines. in rub. ff. de publ. iud. numero. 3. 137
- 8 Liber si est institutus tanquam seruus, sibi acquiritur hæreditas. in l. cum proponas. nu. 9. C. de hære insti. 18
- 4 Liberatorum existentia quando faciat deficere conditionē fideicommissi. l. filius fa. §. cum quis. n. 1. ff. de leg. 1. 25
- 3* Liberatorum appellatione veniunt nepotes. in l. si dotali. n. 1. ff. fol. ma. 25
- 4 Liberatorio relicta ei qui tenetur ad pecuniam, vel ad rem in qua non habetur ratio doli, & culpæ quid importet. in l. Aurelio. §. Caius. n. 2. ff. de lib. leg. 92
- liberatorio relicta ei, qui tenetur ex contractu, in quo venit dolus & culpa leuis & leuissima, vel leuis tantum, complectitur omnia etiam ratione doli vel culpæ vel relinquorum licet ad rei restitutionem teneatur. ibi. n. 3.
- Idem est in liberatione inter viuos facta simpliciter. ibi. n. 4.
- liberatorio facta ei, qui tenetur ex contractu depositi, comprehendit dolum. ibi. nu. 5. & 6.
- liberatorio facta in vltima voluntate vel inter viuos, & qui tenetur actione vniuersali vel generali, quid contineat: an videatur doli remissus quādo sit inter viuos. ibi. n. 6. & quid quando est facta in vltima voluntate. ibi. n. 7.
- liberatorio relicta alicui pro administratione futura nō intelligitur, vt videatur dolus remissus. n. 8.
- liberatorio facta ei, qui tenetur pluribus particularibus actionibus, quando porrigatur ad omnia. ibi. n. 9.
- liberatorio facta ab vna causa particulari in qua sunt aliquæ causæ accessoriæ, complectitur omnia. ibi. num. 13.
- liberatorio generalis facta quando est vna causa tantū, & asseritur partem fuisse solutam, & factam refutationem de toto, comprehendit omnia. ibi. numero 14.
- 6 Liberatorio superueniens vni ex correis, non nocet mandatori, quando habet reū obligatum actione mandati. in l. Vranus. n. 3. ff. de fideiuf. 75
- 1 Liberatorio facta dolo aduersarij vitatur ipso iure, sicut vitatur cōtractus bonæ fidei, in l. si cum te. n. 1. ff. de pac. 91
- liberatorio facta per acceptilationem tollit actionem ipso iure. ibi. n. 2.
- 6 Liberatorio fideiussoris facta à tempore, quia fideiussor ad tempus, nō porrigitur ad reum. in l. tutor. nu. 5. ff. de fideiuf. 75
- 6 Liberatorio an contingat, quando res soluta potest à creditore reuocari, & in obligatione est rem dari, in l. cum quis. §. cui hominem. n. 2. ff. de solu. 84
- 4 Liberatorio si vitatur in persona eius, cui relinquitur, non valet in persona alicuius, secus si vitaretur in persona eius, qui accessorie liberatur. in l. si is. nu. 4. ff. de lib. leg. 93
- liberatorio si vitatur ex post facto per in integrum restitutionem, vitatur etiam quo ad correū, qui liberatus est per quandam consequentiam, nisi dolus creditoris intercesserit. ibi. nu. 5.
- 4 Liberatorio si est relicta duobus reis debendi, quorum vnus est soluendo, alter nō, vterque capit liberationem, in l. quærebatur. n. 3. ff. ad l. Fal. 128
- 3 Liberatorio facta per pupillum tutori cum iuramento an valeat, in l. quid ergo. §. contrarium. n. 1. ff. de contra. iud. tute. 78
- 8 Liberatorio quando contingat sola oblatione, in l. j. nu. 2. C. de susce. lib. 10. 27
- 6 Liberatorio tempore an sit liberatus à ciuili & naturali, in l. si quis. num. 1. ff. de fideiuf. 69
- 4 Liberatorio vno in contractibus, ceteri remanēt obligati, quādo omnes in solidū tenebantur: secus si in viriles. in l. ab omnibus. n. 2. ff. de leg. 1. 23
- 8 Liberatorio facta ab vno correorum credendi, an noceat alteri. in Auth. hoc ita. n. 39. C. de duo reis. stip. 108
- 7 Liberare est dare, in l. actione. n. 6. C. de transac. 51
- 4 Liberatorio vno ex illis ad quos peruenit commune negotium, an talis liberatio profit alteri, cum non sint socij, in l. liberationem. §. nunc. num. 6. ff. de lib. leg. fol. 90
- 4 Liberatorio legata debitori hæredis restringitur ad debitum, tempore apertarum tabularum, in l. cum hæres. n. 1. ff. de eod. 92
- 2 Libertus ex dispositione, puta l. si quis in tantam. C. vnde vi. & similitum an teneatur in foro conscientie, in l. si poenæ causa. n. 2. ff. de cond. indeb. 47
- 6 Liberatorio quibus casibus contingat ipso iure, in l. in omnibus. n. 1. ff. de fol. 85
- 4 Liberatorio quā secum trahit executionem. in l. de tute. n. 3. C. de in inte. rest. 78
- 4 Liberatorio quando est legata extraneo non refert, an testator ipsum liberet, vel iubeat hæredem liberare: licet non sit liberatus ipso iure, i. l. si peculium. §. si vero. n. 3. ff. de pec. leg. 78
- * Liberatorio facta seruo per dñm, operatur vt seruus sit liberatus ipso iure. ibi.
- 4 Liberatorio quatuor modis relinqui pot. in l. liberationē. n. 1. ff. de lib. leg. fol. 90
- 4 Liberatorio si relinquitur ei, qui duobus iuribus tenetur, ab vtroque in dubio est liberandus, in l. si quis. §. idem Iul. nu. 1. ff. eo. ibi.
- liberatorio legata principali pdest fideiussori ex legis dispositione: secus ex hominis dispositione. ibi. n. 3.
- 4 Liberatorio si fit inter contrahentes, vt habeat locum exceptio pacti, requiritur consensus duorum, & partis præsentia, in l. non solum. §. si liberationis. n. 1. ff. de eod. 91
- liberatorio quando fit in vltima voluntate, nō requiritur præsentia partis. ibi. n. 2.
- 4 Liberatorio quando fit, si illud q. mihi debes ex causa lucratua, alius qui mihi erat naturaliter obligatus tantum mihi dat. in l. Mauius. §. duorum. n. 15. ff. de de leg. ij. 37
- 9* Liberatorio tribus modis relinquitur, in §. si quis debitori. n. 1. inst. de leg. 79
- 6 Liberatorio principali acceptilatione, non liberatur ille, qui promittit animo non uandi, in l. eum qui. §. si hominem. n. 3. ff. de verb. obli. 23
- 4 Liberatorio cui relinquitur ad tempus potest petere, vt interim hæredi silentium imponatur. in l. Aurelius. §. centum. n. 1. ff. de lib. leg. 93
- 4 Liberatorio relicta cōductori p testatorem quid contineat. in l. si ei. n. 1. ff. de eo. 91
- 1 Liberatorio à dolo de futuro etiam de præterito quando fieri possit in contractibus in vltima voluntate. in l. si vnus. §. illud nulla. n. 1. ff. de pac. 87

Index singularium materiarum

- 4 liberatio contingit ipso iure quando soluitur aliud pro alio creditore volente, in l. si hæres. n. 3. ff. de leg. 1. 24
- 4 Liberalis in necessitatibus quod nemo existat qualiter intelligatur, in l. rem legatam. n. 1. ff. de adi. leg. 95
- 4 Libera verbum, descendit à verbo liber. in l. alio hærede. n. 9. ff. de ali. leg. 83
- 5 libera est quælibet res, nisi seruitus sit imposita. in l. si prius. num. 14. ff. de ope. no. nunc. 19
- 6 liberans me inuitum, non habet contra me actionem negotiorum gestorum. in l. si Stichum. §. si ad alio. nu. 1. ff. de noua. 77
- 9 libera præsumitur quælibet res. in §. coges autem. n. 2. in auth. de mand. princ. 17. & l. si prius. nu. 14. ff. de ope. no. nunc. 19
- 2* liberos habens quatuor, dicitur habere gentem. in l. 1. num. 1. ff. de prob. 142
- 2 libertū habens quando videatur locupletior. in l. Titius. n. 2. ff. de act. emp. 120
- 9* libertatem quibus modis quis consequatur, remissive. in l. quib. ex cau. manumit. non lic. num. 2. 63
- 9 liberti ecclesiæ ob ingratitudinem an reuocentur in seruitutem. in auth. vt liber. de cæte. num. 10. 33
- 8* libertus reuocatur in seruitutem ob leuē offensam factam domino. in l. si manumissus. num. 1. C. de liber. & egr. lib. 7. 33
- 8 libertus an possit esse tabellio. in l. generali. nu. 5. C. de tab. lib. x. 26
- 8 liberti frater, an excludat patronum ab intestato. in l. si. nu. 2. C. si in fraud. patron. 6
- 2 libertum habere non est ius æstimabile. in l. naturalis. §. si ergo. nu. 1. ff. de præscrip. verb. 129
- 9* liberto decedenti ab intestato quando succedat patronus, & quid si cum testamento, & prætereat patronum. in §. si verò testamentum. num. 1. in l. de de success. liber. 86
- 6* liberto damnato quæ bona publicentur. in l. j. nu. 5. ff. de bon. dam. 191
- 2 libertus quas operas præstet patrono suo lumpy, & quas non. in l. si non fortem. §. libertus. num. 3. ff. de cond. indeb. 50
- 2 liberti in electione ut quæ habeat patronus. in l. Titius. num. 6. ff. de act. emp. 120
- 4 libertus directo seruo alieno non datur. in l. 1. num. 7. ff. de leg. j. 2
- 6 libertas data seruo, an confirmetur ex dominio postea superuenienti. in l. ex castrensi. §. pater peculij. num. 3. ff. de cast. pecu. fol. 217. & l. cum vir. nu. 8. ff. de vsucap. 100
- 8 libertas quando conseruatur hærede decedente hereditate non adita in testamento Paganorum. in l. neque enim. §. cum miles. nu. 2. ff. de test. mil. 140
- 3 libertatem præscribere, est occidere seruitutem. in l. si ædes meæ. §. libertas. num. 1. ff. de ser. verb. præd. 184
- 4 libertas data directo seruo alieno non valet. in l. si seruus. §. si seruus. num. 1. ff. de leg. j. 23
- 3 libertatem fideicommissariam præstans succedit liberto. in l. nequaquam. nu. 1. ff. de excus. tut. & cur. 71
- 8 libra regulariter intelligitur xij. vnciarum. in l. 2. num. 1. C. de metal. lib. 11. 31
- 4* librarius, notarius, & alius qui faciunt similes artes qualiter consulatur. in l. 1. §. ludi quoque. nu. 1. ff. de var. & extraord. cogn. 228
- 8 licentia quando habeatur pro doctore. in l. j. num. 26. C. de dign. lib. xij. 46
- 2* licentia dandi iudicem est iurisdictionis. in l. more maiorum. num. 13. ff. de iurisdic. om. iud. 49
- 8 licentia data alicui pro extrahendo frumentum, vel pannos extra comitatum, non extenditur ultra septem dies. in l. vnica. nu. 1. C. de tractoris. lib. xij. 57
- 7 licentia verbum, importat liberam voluntatem. in repet. l. j. nu. 48. C. de sacrosanct. eccles. 9
- 4 licentia verbum, descendit à verbo licet. in l. alio hærede. n. 8. ff. de ali. leg. 83
- 5 licentia data à iudice rite alicui vt ingrediatur propria autoritate rem creditoris, valet. in l. iuste possidet. num. 2. ff. de acq. pos. 80
- 6 licentiam reuertendi exuli vel bannito concedit solus princeps, vel ciuitas non recognoscens superiorem, vel ciuitates, quæ habent licentiam condendi situta. in l. relegendi. num. 4. ff. de poen. 184
- * item quilibet iudex ex causa iusta, quid sit dicere comeatum remeatumque, scilicet licentia eundi & redeundi. ibi. num. 4. & 5.
- * licentia si est data alicui eundi, an videatur data & reuertendi, remissive. ibid.
- 7 licentia data veniendi, & standi, an videatur data licentia redeundi. in auth. habitata. nu. 3. C. ne fil. pro pat. 122
- 8 licentia ingrediendi propria autoritate, an possit concipi in vltima voluntate. in repe. l. creditores. num. 9. C. de pig. 97
- licentia, & cōuentio valet tam in aliis contractibus, quam in pignore. ibi. n. 17.
- licentia si fuit tantum data in instrumento de ingrediendo, tunc necessarius erit libellus ad acquisitionem possessionis. ibi. num. 27. 8
- 6 licere, seu licitū esse verbum, duobus modis intelligi possunt. in l. stipulatio ista. §. hi qui sunt. num. 3. ff. de verb. oblig. 17
- 2 licitatio alicuius rei si fiat, & quidam promittit aliquid licitando, & contrarium faciat, an illud videtur repetitum in contractu. in l. sciendum. num. 1. ff. de ædil. edict. 138
- 5 licitans duo vectigalia, per licitationem secundi non idonei non liberatur primus. in l. licitatio. num. 1. ff. de pub. & vect. 47
- si aliquis vadit ad licitationem, & promittit, & notarius scribit, inter emētē & vendentē est orta obligatio. ibi. num. 4.
- 6 ligæ quæ sunt inter ciuitates & inter Principes, & Barones superiorem recognoscentes sunt prohibita. in l. fides. num. 10. ff. de colleg. illicit. 136
- 3 limitatio ad l. si pecuniam. ff. si cer. pet. scilicet, quod pendente conditione stipulationis nouantis, & perimentis primam, consentiente illo, cui quæri debet in quantum conditionis, agi potest. in l. post dotem. num. 1. ff. sol. mat. 22
- 6 limitatio ad tir. de repu. quæ fiunt in iudi. resti. in intēg. vt non habeat locum quando minor fuit circumscrip. dolo creditoris. l. qui res. n. 2. ff. de solu. 91
- 1 limitatio ad l. j. C. si aduer. fol. in l. verum. §. sciendum. n. 1. ff. de mino. 133
- 3 limitatio ad §. si quis autem. in l. hac consulti. C. de test. in l. si filius. num. 1. ff. de lib. & posth. 89
- 8 limitatio ad l. pactum curatoris. C. de pact. in l. vlt. num. 4. C. de anno. & tribu. libro 10. 11
- 6 limitatio ad l. qui hoc anno. de verb. obl. in l. si seruus. §. cum seruus. nu. 5. ff. de stipul. seruo. 62
- 8 liquidatio debiti fiet parte citata solenniter libello dato, & lite contestata. in repetitio. l. creditores. nu. 15. de pig. 97
- 8 lis si est agitata per procuratorem, & tempore sententiæ non fuit citatus procurator, sed dominus qui fuit contumax, sententia non valet. in l. j. n. 9. C. de sen. & interlo. om. iud. 66
- lis si agitata est per procuratorem actoris, debet reus condemnari ipsi procuratori ad dandum & soluendum domino, & non procuratori. ibi. n. 11.
- Quid in defensore rei, an ipse condemnetur. ibi. nu. 12.
- 5 item dicens non esse contestatam, prætextu alicuius exceptionis, quæ requirit probationē, debet offerre se paratū probare. incōtinēti. l. si. n. 4. ff. pro suo. 105
- 7 lis inter patrem, & filium an esse possit. in l. si. n. 1. & 3. C. de in ius. voc. 40
- 8 lite pendente quando possunt bona describi. in l. defensionis facultas. nu. 4. C. de iure fil. lib. 10. 4
- 8* lis contestari debet in causa appellationis, quando vtraque pars est præsens. in l. j. n. 3. C. ne lic. in vn. ead. caus. ter. pro. 87
- 3 Lis cum quo contestatur quando agitur contra pupillum tutorem habentem. in l. j. §. sufficit. nu. 4. ff. de adm. tut. & cur. 50
- Non differt quod lis cōtestetur cum pupillo, vel tutore: quia eodē modo præscriptio interruptitur. ibi. n. 5.
- Lis quando est contestata per pupillum cum tutoris autoritate, ipse, & nō tutor est citandus. ibi. nu. 8.
- 5 Lis qualiter æstimatur, quando agitur super possessorio habente causam proprietatis, relinquit cogitadū. l. si duo. §. in hoc iter dicto. n. 3. ff. vt. possid. 142
- 2 Lites dirimere spectat ad bonum iudicem. in l. quidam existimauerunt. num. 2. ff. si cer. pet. 14
- 8 Lites breuius dicuntur quando plus expenderetur in scripturis, quam sit valor causæ. in l. mediterraneæ. nu. 4. C. de anno. & trib. lib. x. 11
- 7 Lis dicitur tantum post litem contestatam: causa verò ante, & post, in l. causas. nu. 2. C. de transac. 53
- 3 Lis si reperitur in actis quod fuerit contestata, etiā si non reperitur quomodo, processus tenet. in l. quod si dubitetur. nu. 2. ff. de acq. hæ. 150
- 8 Lis finire debet vbi est incepta, licet post cēptam conuentus efficiatur alterius fori. in l. si. nu. 1. C. de veteranis. lib. 12. 56
- 9 Lis initium sumit a litis contestatione. in §. omne vero. nu. 5. in Auth. de liti. 46
- 6* Litis appellatio dicitur ante, & post litem contestatam, in l. litis nomen. nu. 1. ff. de ver. sig. 232
- 8* Lites breuius dicuntur quando plus expenderetur in scripturis quā sit valor causæ. in l. mediterraneæ. n. 3. C. de anno. & trib. lib. 10. 11
- 9 Lite pendente non licet Principi supplicare, nisi in quatuor casibus de quibus in tex. in auth. vt in medio litis. nu. 1. 47
- 7 Lites cito dirimere pertinet ad vtilitatem communem. in l. const. C. §. hæc igitur. nu. 22. de no. Cod. facien. 3
- 9 Lis non dicitur contestari per petitionem rescripti. in Auth. de exhi. nu. 1. 24
- 5 Litis contestationis effectus, an duret instantia perēpta. in l. non esse. §. præscripio. nu. 1. ff. ne de statu defun. 70
- Liti qui renunciauit, postea repellitur. ibi. n. 2.
- Liti renunciare an videatur renunciare instantiæ. ibi. nu. 3.
- 9 Litis contestatio in casu §. illud quoque. in Auth. de trien. & semis. nō habet locum. in d. §. illud quoque. nu. 6. 18
- Litis contestatio non dicitur facta per responsionem factam interrogationi, an quis possideat. ibi. nu. 7.
- 1 Litis contest. per confessionem, per negationem, & per dubitationem. in l. si debitor. nu. 2. ff. de pet. hæ. 168
- 1 Lis contestatur in causa restitutionis in integrum, quando agitur contra certum aduersarium: & quado principaliter agitur. in l. Papinianus. §. si quis tamen. nu. 1. ff. de mino. 134
- 7 Litis contestatio dicitur simul attestatio. in l. edita. nu. 10. C. de eden. 38
- 9 Litis cōtestatio, & perceptio partis debiti à correo credendi, nō æquiparantur ad hoc, vt tollatur actio alteri. in lex duobus. n. 2. ff. de duob. rei. 58
- Litis contestatio facta coram arbitro sine poena electo, cuius sententia fuit homologata per vnum ex correis credendi, operatur præoccupationē sicut si esset facta coram iudice. ibi. nu. 15. 59
- 6 Litis contestatio inducitur quado actor petit vnum, & est dubium an de illo senserit reus, nec reus admittitur ad probandū: secus in contractibus. in l. inter stipulantem. §. si Stichum. nu. 2. ff. de verb. obl. 30
- 4 Lite contestata si hæres offert poenā, an liberetur a poena pecuniaria legata eo casu quo poenā non daret. in l. j. nu. 4. ff. de pen. leg. 79
- 2* Lite contestata, ea quæ superueniunt, & ad initio impediuiſſent processum, impediunt reliquam partem iudicij si reus est paratus statim probare. in l. si seruus. nu. 8. ff. de cond. fur. 64
- 5* Litis cōtestatio inualida an interruptat præscriptionē remissive. in l. natura liti. nu. 20. ff. de vsucap. 91
- 6* Litis contestatio si dicitur in sententia, visa litis cōtestatione & ext. an ex hoc probetur. in l. illud videamus. nu. 2. ff. quando appel. sit. 203
- 6 Litis cōtestatio in criminalibus fit parte absente: quia iudex interrogat & supplet vices partis. in l. si qui reus. nu. 4. ff. de pub. iud. 140
- 8 Lite contestata si perempta est prima instantia, & initietur in nouo iudicio, possessor habetur tanquam in mala fide in nouo iudicio. in l. 2. nu. 3. C. de fruct. & lit. expen. 74
- Per litis contestationem, an quis efficiatur mala fidei quo ad omnia. ibi. nu. 5.
- 7 Litis contestatio quando detur contra hæredes. in l. vna. nu. 2. C. ex delict. defun. 123
- litis contestatio non est necessaria quando poena imponitur ipso iure. ibidem num. 8.
- 7 liti contestatio per quæ verba inducatur. in l. prima, numero 3. & 5. C. de lit. cōtest. 98
- lis non contestatur per exceptiones declaratorias. ibi. nu. 6.
- * liti contestatio quod non possit fieri parte absente. ibi. nu. 9

- litis contestatio nō potest fieri per innouationem, & responsionem factam ex intervallo. ibi. nu. 10.
- litis contestatio vnde dicatur. ibi. nu. 11.
- litis contestatio non data dilatione reo, nec ab eo induciis petitis, quod valeat. in §. illud quoque nu. 10. in auth. de exhib. reis. 24
- litis contestatio an fiat super exceptionibus. ibi. num. 11.
- litis contestatio an inducatur ex responsione facta positionibus. ibi. nu. 13.
- in litis contestatione quasi contrahitur. ibi. nu. 18. & supra. nu. 10.
- in litis contestatione qñ respōdetur, debet responderi de credulitate. ibi. nu. 20.
- litis contestatio an inducatur, si reus respondendo confiteatur. ibi. nu. 21.
- litis contestatione facta contra delegatum super instantia facta cōtra debitorem, fiet contra eum condemnatio: & ibi ponitur practica. in l. delegare. nu. me. 5. ff. de noua. 78
- litē contestata super actione directa, & iudicio pendente si reus dolo desit possidere, an sequatur condemnatio. in rub. nu. 3. ff. de rei ven. 169
- litis contestatio, & libellus in causa appellationis requiritur quando vtraque pars est præsens, in Auth. de his qui ingre. nu. 10. l. eius. n. 7. ff. de app. reci. 205
- lis præsuntur contestata, & processus valet, si in actis apparet qd tali die lis est contestata. in l. sciendum. nu. 18. ff. de verb. obli. 15
- litē non contestata, vel contestata quando perueniatur ad negocij liquidationem auctore vel reo absentibus. in §. omnē vero. n. 9. & 11. in Auth. de litig. 46
- litis contestatione quis obligatur instantiā, nō autem ad id, quod venit in sententia. in rub. nu. 4. ff. iudi. sol. 99
- litis contestatio quando fiat per confessionem. in l. si domus. §. in pecunia. nu. 2. ff. de leg. 1. 18
- litis contestatio requiritur in possessorijs. in l. quod iussit. n. 10. ff. de re iud. 120. & in l. §. annum. nu. 2. ff. de rei. actūque priua. 144
- lis quare debeat contestari in delictis. in l. senatuscon. nu. 1. ff. de offic. præs. 40.
- litis contestatio quando requiratur in officio iudicis. in l. nec quicquam. §. vbi de iurum. nu. 4. ff. de offi. procon. & lega. 36
- litis contestatio sequuta sententia, inducit malam fidem. in l. fiscus. nume. 1. ff. de iure fisci. 212
- litis contestatio facta in vna instantia, quando inducat præsumptionem malæ fidei in alia. ibi. nu. 2.
- lite non contestata proceditur in causa appellationis, si pars est absens. in l. iij. §. illud. nu. 2. C. de temp. appel. 83
- litis contestatio requiritur in causis summarijs. in l. nec quicquam. §. de plano. nu. 2. ff. de offi. procon. & leg. 37
- litis contestatio tollit facultatem soluendi, quando vnum est in obligatione, aliud in solutione. in l. si quis. nu. 2. ff. de solu. 86
- lite non contestata potest ferri sententia diffinitiva, nisi in casu l. si. §. illud. de tempo. appel. in l. consentaneum. nu. 5. C. quomodo & quando iud. 62
- lite non contestata an possit perueniri ad diffinitiuum contra actorem absentē. in Auth. qui semel. nu. 10. ibi.
- lis cōcepta, & lis contestata est idem. ibi. nu. 11.
- litis contestationi non potest renunciari per partē. in authen. offeratur. nu. 14. C. de lit. contest. 98
- litis contestatio necessariō requiritur in iudicio de damno infecto. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. nu. 11. ff. de dam. infec. 15
- litis contestatio requiritur in actione ad exhibendum. ibi.
- litis contestatio facta coram arbitro interruptit præscriptionem. in l. cum an rea. nu. 7. C. de arbi. 89
- litis contestatio qualiter fiat. in §. illud quoque. nu. 20. in Auth. de exhib. 24
- litis contestatio an fiat quando reus respondet verbis affirmatiuis. ibi. num. 21.
- litis contestatio inducitur per reum excipiendo. ibi. nu. 22.
- per litis contestationem quasi contrahitur. ibi. nu. 1.
- litis contestatio impeditur per statutum disponens, quod quis non audiat. in l. 1. nu. 1. C. de bon. vacan. lib. 10.
- Item quando statutum dicit bannito non reddatur, seu fiat ius, ibi.
- litis contestatio cursum vsurarum non impedit. in l. cum stipulati. num. 1. ff. de verb. oblig. 34
- litis contestatio non est necessaria in restitutione in integrū: & quando. num. 5. in §. ad hæc. nu. 1. in Auth. vt spon. largi. 50
- litis contestatio si est facta per confessionem dubiā, eius declaratio spectat ad reum. in l. inter stipulantes. §. si Stichum. nu. 8. ff. de verb. ob. 31
- litis cōtest. nec tacite nec expresse remittitur. l. si. n. 4. C. de priui. scho. lib. 12. 53
- litis contestatio inducitur per confessionem. in l. si reus. nu. 1. ff. de procu. 111
- litis contestatio requiritur in iudicijs possessorijs quando agitur contra certam personam, secus si cōtra incertam, in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. me. 34. ff. de acq. poss. 82
- litis contestatio in bonorū possessione Carboniana non requiritur. ibi. n. 15. eo.
- litis contestatio & libellus in causa appellationis quod requiratur, quando vtraque pars est præsens, in Auth. de his qui ingre. ad appel. nu. 10. 25
- litis estimatio in homine libero exhibendo, quando interdictum de libero homine exhibendo intentatur, & quis prætendit aliud proprium interesse est arbitrio boni viri, vel in quantum in litem iuratur. in l. q. & lex. §. hoc interdictum. nu. 4. ff. de lib. ho. exhi. 150
- litis estimatio recipiens, an & quando teheat de euictione. in l. litis estimatio. nu. 2. ff. pro emptore. 102
- litis estimationem recipiens tenetur cauere de euictione in illis casibus, in quibus de euictione tenetur cauere. ibi. nu. 3.
- litis estimationem si soluit possidens, an actio tunc cedatur. in l. in depositi. nu. me. 3. ff. de re iudi. 108
- litigiosa res post litis contestationē efficitur. in l. post cōtractū. n. 14. ff. de don. 57
- litera videtur accepta cum retinetur. in l. cum tabernam. §. idem quæsiuit. nu. me. 4. ff. de pig. 133
- litteras non restituens ei, cui mandatum restituere susceperat, incidit in crimē falsi. in l. Titio. nu. 3. ff. ad municip. 221
- litera seu Epistola alicuius quando probatur. in auth. & si cōtractus. nume. 10. C. de fide instru. 138
- litera quando probat mandatum procuratori. in l. si procuratorem. nume. 1. ff. de procu. 110
- litera mandati possunt duobus modis probari. nu. 43.
- litera apostolica super beneficio non porriguntur ad noua beneficia, & an ad ecclesiam de nouo reedificatam. in l. inter stipulantes. §. sacram. num. 11. ff. de verb. oblig. 32
- litera comendatitia quando obligent. in l. dominus. numero. 2. C. quod cum eo qui in alie. 141
- non creditur dicenti se aliquid facere mandato superioris nisi ostendat literas. in l. vnica. nu. 1. C. de superin. lib. x. 12
- litera si sunt concessa duobus super prebenda, quam intra mensem duxerit ac ceptandam, mensis quando incipiet currere. in l. si maritus. nume. 2. ff. ad leg. Iul. de adult. 165
- litteris credentiā quando credendum sit. in l. Lucius. nu. 1. ff. de fideiussorib. 67
- litteris Papæ, vel principis, quando liceat reclamare. in auth. de mand. princ. §. deinde. nume. 1. 16
- litera est sufficiens vestimentum, absque cursu biennij. in l. iure gentium. §. quin imo. nu. 13. ff. de pact. 81
- litera credentiā, an præiudicet domino. in l. cuicunque. nume. 3. ff. de institu. action. 88
- litteris publicæ personæ quando præstetur fides. in §. illud. nu. 2. in auth. quomo do opor. episc. 11
- litteris alicuius priuati quando credatur. nu. 3.
- litera sigillata quando videantur approbata. ibi. nu. 4.
- litera credentiales, quid operentur. in l. si pupilli. §. ite si. nu. 4. ff. de neg. gest. 114
- litteris Imperialibus, vel Papalibus licite non paretur, si continent causam irrationabilem. in auth. vt deter. sit. nu. cle. nu. 5. 7
- litteris alicuius iudicis indebitis, quando parendum non sit. ibi. nu. 6.
- litteris officialis an credatur. in l. si publicanus. §. de rebus. nume. 2. ff. de publ. & vestig. 47
- litteras aperiens quando teneatur poena falsi. in l. qui testamentum. numero. 1. ff. de falsis. 197
- litera quæ dantur alicui probant conditionem dantis literas. in l. 1. nume. 3. C. de nauic. lib. x. 28
- literis an quis obligetur per scripturam, quæ solam confessionem continet, in l. in cōtractibus. in antiq. lect. nu. 1. C. de non nu. pec. 145
- litterarum ex obligatione quæ actio oriatur. ibi. nu. 1.
- litigatoris temeritas quomodo cognoscatur, vt condemnetur litigans in expensis. in l. properandum. §. si autem. nu. 2. C. de iud. 94
- litigans cum tutore debet habere copiam tutelæ, & inuentarij. in l. si tutor. nu. 1. C. in qui. cau. in integ. rest. non est neces. 83
- litiganti cum tutore, vel curatore minoris danda est copia inuentarij sine rebus. in l. 1. nu. 7. ff. de cur. bon. dand. 128
- litigat iuste qui litigat causa conferuendi suum pudorem. in l. quæ omnia. §. sed & si aduersarius. nu. 3. ff. de procu. 104
- litigantes coram non suo iudice, si credant ipsum esse suum iudicem, prorogatio iurisdictionis impeditur. in l. si. nu. 1. C. si a non compe. iud. 75
- litigans vsque ad aperturam testium, vel productionem instrumentorum, potest habere iustam causam litigandi, & ideo ante non condemnatur in expensis. in l. si quis inficiatus. nu. 2. ff. de po. 97
- litigare coram non suo iudice partes non possunt sine consensu sui iudicis, quā iudices sunt perpetui, vt episcopi, & comites, secus si sunt temporales. in l. 1. §. & post operis. nu. 8. ff. de operis no. nuncia. 6
- litigantes possunt dare iudici interrogationes, & interrogatoria, in §. quod autem. nu. 2. in auth. vt lice. ma & auiz. 49
- litigium si agitur per procuratorem, & dominus est præsens tempore sententiæ, in quem debeant præferri verba sententiæ. in l. 1. nume. 6. C. de sen. & in terl. om. iud. 66
- litigiosa res an efficiatur quando agitur actione personali, sicut ipsa actio. in auth. de litig. nu. 3. 46
- litigiosa res est quando est questio de dominio, vel actione personali, sed si de opere facto in re, vel de aliquo iure reali, non. in l. quamquam. §. Iulianus. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 42
- locatio facta in arbitrium alterius quando valeat. in l. si merces. n. 1. ff. lo. ca. 124
- locatio & societas, an consistat inter patrem & filium, in l. si quis. §. item si alius. nu. 3. ff. de fideiussor. 3. & l. frater. nu. 54. ff. de cond. indebi. 56
- locationis in contractu potest agi contra locatorem, vt liceat frui, & potest peti interesse. in l. si quis domum. n. 1. ff. de loc. 121
- locatio non est si conceditur fundus ad certam mēsuram vini, vel frumētī, sed contractus innominatus. in l. si merces. §. vis maior. nu. 10. ff. de locat. 124
- locatio non est, nisi interueniat pecunia numerata. in l. naturalis. §. at cum. nu. 3. ff. de præscri. verb. 128
- locato castro cum territorio, & terreno, non cēsentur locata loca syluestria & ad culturam penitus inhabilia. in l. 1. nu. 1. C. de manc. & colo. lib. xj. 44
- locatio facta vno nummo quando valeat. in l. vñ. nu. 4. ff. de solu. mat. 27
- locatio potest conferri arbitrio alieno sicut emptio. instit. de locatione. n. 1. 63
- locatio facta vno nummo, quando teneat, in l. si quis ante. n. 1. ff. de acq. poss. 79
- locatio facta ad colendum in tertia parte pro indiuiso, tenet. in l. & hæc distin ctio. §. cum fundum. nu. 1. ff. loc. 125
- locatio perpetua operarum an valeat. in l. Titio centum. §. Titio centum relicta. nu. 1. ff. de condi. & demon. 118
- locatio consistit etiam in rebus non consuetis locari, habentibus tamen similitudinem cum eis. in l. 2. §. mutui. nu. 14. ff. si cer. pet. 4
- locationis tempus si excedit annū a die matrimonij, de illo quod excedit, vir nihil habere debet. in l. diuortio. nu. 8. ff. sol. mat. 7
- locatio fundi dotalis si esset facta pro certa quantitate fructuum, qui percipiuntur ex ipso fundo, nihil veniret in contributione. ibi. nu. 9.
- locatione facta per Abbatem inclusum competit actio Abbati vero sine cessio ne. in l. si vrbana. nu. 5. ff. de cond. ind. 58
- locatione facta a prædōne actio competit pupillo, & militi. nu. 6. eo.
- 2 locator

Index singularium materiarum

- 1 locator, an possideat inducta per inquilinum in domo. in l. solutū. §. solutam. n. 81
4. de pig. actio.
- 4 locatores ronciorum possunt dici mercatores. in l. legatis. numero 1. ff. de leg. 3. 57
locator possessionum non dicitur negotiator, nec mercator. ibi. nu. 3.
- 2 locator primus quando habeat hypothecariam contra secundum conductore. in l. solutum §. solutam. nu. 7. ff. de pig. actio. 81
- 5 locatori quando competat interdictum de vi & vi arma. in l. 1. §. deicitur. nu. 3. ff. de vi & vi arma. 137
- 2 locator domus quando teneatur ad custodiam. in l. dominus. nu. 1. ff. loc. 130
- 8 locator, qui finito tempore locationis solutionem recipit, videtur rem relocare. in l. quicunque. nu. 6. C. de apo. pub. lib. x. 114
- 6 locator roncini non tenetur recipere roncinum deterioratum, nisi offeratur aestimatio, in l. qui sibi §. qui Stichum. nu. 2. ff. de solutionib. 83
- 2* locatoris obligatio ut liceat conductori uti frui habet tractum successuum. in l. si quis domum. nu. 2. ff. de locat. 121
- 2 locas operas, vel rem, & operam non praestat, ad quid teneatur. in l. si vno. §. ite. nu. 5. ff. locati. 123
- 7 locans operas ad faciendum aedificium certa mercede constituta, quando possit mercedem petere ante opus finitum. in l. 2. nu. 3. C. loc. 156
- 1 locans operas suas, ad colligendos fructus in arbore altam, vel aues in turrim non est infamis. in l. 1. §. remouet. nu. 6. de postul. 97
- 4 locare non prohibetur prohibitus vendere, vel obligare. in l. codicillis. §. initit. nu. 1. ff. de leg. 2. 46
- locatio ad longum tempus dicitur alienatio. ibi. nu. 3.
- 6 locare domum condemnatus sub magna poena, si locauit sub modica poena & cotrafecit, non incidit in magnam poenam. in l. in numerationibus. ff. de solu. nu. 4. 85
- 2 qualiter conueniatur, qui simpliciter domum alienam habitauit, vel indebite habuit ab alio locationem. in l. in summa. §. sic, numero 10. ff. de condi. indeb. fol. 61
- 2 locupletior si es effectus ex re mea, licet possim habere regressum contra aliu, si ille liberaretur cedendo mihi actionem cotra te, tamen de aequitate datur mihi directa actio contra te. in l. cum fundus. §. seruum tuum. nu. 6. ff. si cer. pet. 18
- 4 locupletior non dicitur, qui habet libertum. in l. plane. §. qui testamento. n. 2. ff. de leg. 1. 22
- 1 locupletior effectus, ut quis dicatur, quod tempus inspiciatur. in l. si a patre, vel a domino. §. quod tempore, nu. 1. ff. de peti. hzre. 168
- 1 locupletior, ut quis dicatur, an sufficiat quod res peruenerit, licet postea desierit. in l. si ipsa res. nu. 1. ff. quod met. caus. 127
- 6 locupletem esse aliquem, ut detur actio, vel exceptio, quod tempus inspiciatur. in l. in pupillo. nu. 1. ff. de fol. 85
- 6* locupletes an cogantur vendere frumentum. in l. annonam. nu. 1. ff. de extra. ord. crim. 133
- 8 locuples vel pauper quis dicatur. in Auth. praeterea. numero 3. C. vnde vir & vxor. 11
- 9* locus in instrumentis apponendus est. in auth. ut propon. no. imp. nu. 7. 23
- * locus loci confecti instrumenti in instrumento apponi debet. ibi. nu. 8.
- 1 locus non dicitur publicus, licet per eum publice eatur. in l. 1. nu. 3. ff. de his qui deie. vel effu. 191
- 1 loci appositio in instrumento, an necessario requiratur. in l. si quis. in repe. §. si initium. nu. 26. ff. de eden. 76
- locus confecti instrumenti appositus in principio protocoli, an intelligatur petitus in sequentibus instrumentis. ibi. nu. 29.
- 1 locus & tempus in actionibus descendentibus ex delicto quando ponatur, in l. inde Nerarius. nu. 2. ff. ad l. Aquil. 190
- 6 locus & tempus quando debeat inferri secundum formam l. liberorum. ff. de ac. cul. quando de delicto agitur ciuilitur. in l. praetor edixit. n. 1. ff. de iniur. fol. 128
- 6 locus certus quando ad actum requiritur, & certum tempus, illud debet probari. in l. 1. §. item ait praetor. nu. 1. ff. de incen. rui. nau. 126
- 2* locus quod debet inferri instrumentis. in l. lecta. n. 34. ff. si certum pet. fol. 20
- 5* locus vicinus dicitur arbitrio iudicis. in l. dies cautioni. §. si tam vicinum. nu. 2. ff. de dam. infec. 26
- 3 locus vbi contractus effectum dirigit, inspiciatur in contractibus, in vicinis voluntariis vbi sit testam. in l. Titius. §. romae. n. 1. ff. de excu. tut. & cur. 74
- 1 locus & testes appositus in vao instrumento, intelliguntur repeti in sequentibus: in l. si quis. §. initium. nu. 8. ff. de eden. 73
- 2 locus inspiciatur veliior auctori a tempore morae. in l. ratio. §. si per venditorē. n. 2. ff. de act. emp. 115
- 6 locus quando est appositus solutioni, eius ratio semper habenda est. l. qui romae. nu. 5. ff. de ver. oblig. 44
- 2 locus par ientit non est, quando in contractu innominato ex altera parte est aliquid factum ad implendum contractum, si tamen non est perfectum. in l. si pecuniam. §. item si quis. nu. 2. ff. de condi. cau. data. 39
- 9* locus contractus non inspiciatur, ut quis conueniri possit, sed locus destinatae solutionis. in l. quare. nu. 2. ff. de solut. 93
- 6* locus, vbi maleficium est commissum inspiciatur, non mandati delicti. in l. praetor. §. hoc autem. numero 1. ff. vi. bon. rap. 126
- 6* locus originis alicuius est nobilior & delectabilior. in l. relegatorum §. interdicere. nu. 5. ff. de interdic. 192
- 2 locus quis inspiciatur in petenda restitutione in integrum, an locus iudicii, an locus contractus. in l. 2. nu. 2. ff. de eo quod cer. loco. 67
- 1 locus quando in libello sit apponendus in actione, & sit omittatur processus non videtur. l. 1. nu. 14. ff. de eod. eod. 130
- 7 locus iudicii inspiciatur quo ad ordinationem litis. in l. 1. n. 15. C. de sum. trin. fol. 4
- locus contractus inspiciatur circa dubia, quae oriuntur tempore contractus secundum naturam ipsius. fallit in dote. ibi. nu. 16. & 17.
- 5 locus & tempus commissi delicti apponitur in accusatione, quando proceditur contra mandantem, non tempus mandati. in l. non solum. §. si mandato meo, ff. de iniur. 130
- locus & tempus delicti commissi inspiciatur quo ad augendam, vel minuendam poenam. ibi.
- 6 locus loci non apponitur in accusatione, quando factum de quo quis accusatur est vniuniformiter punibile in quacunque parte loci: secus si non esset vniuniformiter punibile. in l. libellorum. nu. 3. ff. de accusatio. 145
- locus commissi delicti appositus in accusatione debet saltem per duo confinia demonstrari, nisi esset ita certus, quod alia demonstratione non indigeret. ibi. nu. 5.
- locus, vbi quis percutitur, inspiciatur, non locus vbi quis moritur. ibi. nu. 6.
- locus delicti quando requiritur, quod apponatur in accusatione delicti comitatur negligendo, vel omittendo. ibi. nu. 10.
- 2 Locus solutionis si non sit positus in stipulatione, sed petitionis, promittens, si in loco non inueniatur, potest alibi conueniri. in l. in bonafidei. numm. 4. ff. de eo quod cer. loc. 69
- 8 locus est reuocationi in causis summarijs, licet eadem sententia terminari non possint. in auth. & consequente. nu. 13. C. de sent. & interl. om. iud. 69
- locus reconuentioni non est coram arbitris. ibi. nu. 20. & an idem sit in delegato de consensu vtriusque partis. nu. 21.
- 6 relegato locus originis alicuius est nobilior & delectabilior. in l. relegatorum. §. interdicere. nu. 5. ff. de interdic. & releg. 193
- 3 locus loci necessatio non inferitur in inquisitione. in l. 1. §. hoc autem. nu. 5. ff. ad Sylla. 165
- 6 locus homicidij, & non locus inceptae rixae inspiciatur quando initium & finis delicti est illicitum, secus si initium fuit illicitum. in l. quod ait lex. §. quod ait lex. nu. 3. ff. ad leg. Iul. de adul. 160
- 5 locus loci non est inferendus in libello accusatorio. in l. 1. §. ibi autem. nume. 1. ff. de vi & vi arma. 139
- 4 locus insignis, quis dicatur, vbi habetur, quod est vbi merum & mixtum imperium exercetur. in l. in bonorum. nu. 2. ff. de bon. pos. 152
- 2 locus contractus inspiciatur pertinentibus ad decisionem contractus. in l. si fundus. nu. 1. ff. de euic. 139
- 5 locus loci non debet in instrumento, ut puta in tali ciuitate, in domo tali. in l. de pupillo. §. qui nunciat. nu. 2. ff. de operis noui nunciatio. 11
- 6 locus loci confecti in instrumento apponi debet. in §. illud quoque. nume. 3. in auth. quib. mod. nat. eisi. leg. 29
- 1 locus & tempus in accusatione delicti quando apponitur, an locus vulneris, vel an locus vbi vulneratus est, apponi debeat. l. item Mela. §. si plures. n. 2. ff. ad leg. Aquil. 190
- 2 locus vbi contractus celebratur, inspiciatur circa ea, quae veniunt ex consuetudine. in l. 1. nu. 1. ff. de vsur. 141
- locus solutionis inspiciatur circa ea, quae veniunt propter moram adhibitam circa ea, quae veniunt in contractu. ibi. nu. 2.
- 3 locus quandiu est gradui praecedenti, non venit ad sequentem. in l. quandiu. nu. 1. & 3. ff. de acquir. hered. 153
- 2 locus in libello in actione arbitraria quando inferri debeat. in l. non vtique. n. 8. ff. de eo quod certo lo. 67
- 7 loci limitati pars debet probari, quando probatio loci non sufficit. in l. matre in 2. lect. nu. 1. C. de probat. 127
- 3 locus & tempus debet inferri in accusatione etiam quando de crimine agitur ciuilitur. in l. viro atque. nu. 6. ff. fol. matr. 22
- 2 loco certo qui dare promissit, an possit vbiq; conueniri. in l. j. nu. 2. ff. de eo quod certo loco. 66
- 2 loca plura quando in promissione ponitur copulatiue, quando actio ut arbitraria. in l. non vtique. §. si quis. nu. 2. ff. de eo quod cer. loc. 67
- 5 loca plura in quibus sit nouum opus, si sunt vicina ita ut vox exauditur, quia vna nunciatio sufficiat. in l. de pupillo. §. si in pluribus. nu. 1. ff. de oper. no. nunc. 11
- 8 loqui irreuerenter non dicitur, nec male, qui potestati dicit, tu. in l. j. numero 2. C. de vetera. lib. 12. 5
- Et hoc verum est, nisi consuetudo sit in contrarium.
- 2 L V C R V M dotis, an teneatur aliter frater aliis communicare. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. nu. 8. ff. solu. mar. 13
- 8 lucrum assumit natura capitalis. in l. vlt. nu. 3. C. de frumen. vr. constant. li. 11. 34
- 4 lucrum si ab aliquo remouetur, illi applicatur in contemplatione cuius remouetur. in l. 2. §. videndum. nu. 2. ff. ad Tertul. 176
- 3 lucrum quoniam quis perdat per ignorantiam. in l. Clodius. n. 2. ff. de acquir. hered. 159
- 6 lucri ratio percipiendi cum alterius iniuria non habetur in actione furti. in l. si quis vxori. §. si seruus. nu. 1. ff. de fur. 118
- 9 lucrum quod facit coniux ex dote, vel donatione propter nuptias si non trahitur ad secundas nuptias, an sit suum. in auth. neque vir quod ex dot. est. n. 1. 45
- 8 iura de lucris dotalibus, & donationibus ante nuptias loquentia magis voluntaria quam rationabilia sunt. in auth. de non elig. secun. nup. nu. 4. 6
- 8 lucrum factum pro filium cum pecunia patris an veniat communicandum. in l. illud sine. nu. 2. C. de colla. 13
- 2 lucrari rem viderur voluisse, quando suam voluntatem impleuit. in l. cum seruus. nu. 4. ff. de condi. cau. data. 42
- 7 lucrari dicitur quis quando acquirit illud, quod est sibi quasi debitum. in l. si emacipata. nu. 3. C. de iur. & fac. igno. 28
- 1 ludendo ad azardum quando quis in eodem loco pluries vicit & perdidit, dicitur tunc vnus ludus, nisi perditia pecunia noua extraxit, quia tunc plures dicuntur ludi. in l. Pomponius. la. 2. nu. 4. ff. de neg. gest. 118
- 1 ludos periculosos faciens per plateas est infamis. in l. 1. §. remouet. nu. 7. ff. de postul. 97
- 1 ludus est crimen, & venit criminis appellat. in l. consti. ffor. u. §. illud vero. nu. 5. 6
- 6 ludus dicitur perfectus & habetur pro absoluto, quando ludores recedunt. in l. inficiando. §. infans. nu. 5. ff. de fur. 130
- 1 ludere secummet non potest quis ad calculos, vel ad tabulas. in l. licet in popularibus. §. si plures. nu. 5. ff. de procu. 106
- 8 lupus qui accusabat agnum oibetem in inferiori parte hominis, iniuste accusabat. in l. cum supra. nu. 4. C. de re mil. lib. 12. 54

In omnes Barto. Lecturas.

De Litera M.

Macellatorum nomine simpliciter comprehenduntur macellatores lar-
di. in l. i. nu. 2. C. de erog. mili. anno. lib. 12. 54
Magister regius quomodo possit cognoscere de familiarib. suis, & eos
punire. in l. qui iurisdictioni. nu. 1. ff. de iur. om. iud. 50
Magister militū dicitur dicitur habere dignitatē. in Auth. vt ord. præfec. n. 1. 28
Magister non petit tutorem per procuratorem. in l. cum a matribus. nu. 1. C.
qui pet. tut. vel cura. 170
Magistri Gramaticæ possunt facere statuta circa bonos mores, & poenalia ali-
cuius coercionis, non tamen poenalia pecuniaria. in rep. l. omnes populi. n.
12. ff. de iusti. & iur. 101
Magistro sicut patri est obediendum. ibi. 101
Magistratus municipalis dignos maiori poena carcerare potest, vt mittat ad
maiores iudicem. in l. magistratibus. nu. 3. ff. de iurif. om. iud. 51
Magistratus, an possit renouare, & protelare cautionem damni infecti. in l. di-
es cautioni. nu. 2. de dam. infec. 23
Magistratum genera quot. in auth. vt ab illustri. nu. 1. 28
Magistratus inuasor non tenetur, nisi fecerit tanquam priuatus. in l. si quis in
tantam. nu. 17. C. vnde vi. 92
Magistratus, qui non adhibuit medicum pro curanda vxore, reputatur indi-
gaus. ibi. 35
Magistratus, qui possunt conueniri. in l. nec magistratibus. nu. 1. ff. de iniur. 133
Magistratus, licet proponat in cōcilio, tamen ipse non reformat, sed conciliū.
in l. 2. nu. 7. C. de decur. lib. 10. 16
Magistratus durante officio potest accusari, quando accusatio est tempore pe-
ritura. in l. marito. §. illud. nu. 1. ff. ad legem Iuliam de adulte. 160
Magistratus nominat successorem, sed concilium ciuitatis eligit. in l. fin. n. 1. C.
C. de peri. nomi. lib. 12. 36
Magistratus maior maiores multas imponit, minor minores. in l. si qua poena.
nu. 4. ff. de verb. signi. 236
Magistratus plures representant vicem vnus & quomodo. in l. magistratus.
nu. 1. ff. ad municip. 220
Magistratus, tutor, vel fideiussor, quando dicit socium esse soluendo, & actio-
nem diuidendam, an possit petere quod in bonis socij computentur bona
alienata in fraudem. in l. bona fisco. §. eum qui. ff. de iur. fidei. 212
Magistratus municipalis, hoc est defensor ciuitatis de iure cōmuni non habet
merum & mixtum Imperium, & qualiter hoc intelligatur. in l. ea quæ. §. ma-
gistratus. nu. 1. ff. eo. 220
Magistratus municipalis hodie fauore minorū pōt restituere in interg. ibi. n. 2.
Magistratus municipalis non potest mittere in possessionē ex primo decreto,
nisi in causa damni infecti. ibi. nu. 3. 219
Magistratus plures an habeantur, vt duo rei. in l. si pupillus. nu. 3. ff. de admi-
nut. & cur. 56
Magistratus municipales cognoscunt tantum de vilibus causis. in l. j. nu. 1. ff.
de offic. eius cui. man. est iurif. 42
Magistratus maiores non possunt in ius vocari realiter: & quando verbaliter.
in l. j. nu. 2. ff. de in ius voc. 55
Magistratus an possit vindicare iniuriam male iudicantis. in l. spadonem. §. si ci-
uitatis. in l. 1. ff. de excu. tut. & cur. 70
Magistratus ciuitatis dicitur membrum ciuitatis. in l. 1. nu. 1. C. de appar. pro-
consul. lib. 12. 57
Magistratus maior in quibus casib⁹ dicatur in officio delinquere, ita qd officio
durate possit puniri. in §. si quis aut. n. 2. in Auth. vt iud. sine quoquo suffr. 13
Magnanimus quis præsumitur ex magnitudine officiorum. in l. 2. nume. 5. C. de
pre. & omnibus rebus nauicular. lib. 11. 29
Magni & nobiles mitius puniuntur, quā parui & ignobiles. in §. si igitur. nu.
5. in Auth. vt iud. sine quo. suffra. 13
Maior pars arbitrari qn poterit sententiare aliis requisitis absentibus. in l. itē
si vnus. §. item si plures. nu. 1. ff. de arbi. & an præsentibus & tacetib. nu. 2. 146
Maior pars an quod facit, omnes facere dicantur. in l. quod maior. nu. 1. ff. ad
municip. 219
Maior pars monachorum, vel collegij in quo inspiciatur. in §. quęcunque. n. 4.
in Auth. de aliena. & emphyteu. 51
Maior pars consiliariorum sufficit quod consentiat in electionibus. in l. nomi-
nationum. nu. 2. C. de decurio. lib. 10. 18
Maior si punitur, multo fortius punitur & minor. in l. omne. nu. 1. C. de peti. bo.
subla. lib. 10. 10
Maior pars præfens præiudicat absentibus. in l. rescriptum. n. 3. ff. de pactis. 83
Maioris partis iudicio qn stetur. in l. per fundum. nu. 5. ff. de serui. ruit. præd. 185
Maioris iurisdictionis est quando vigore sententię latę super aliqua actione
potest venire ad cruciationem corporis, & non delegatur. in l. imperium. nu.
me. 35. ff. de iurisd. om. iud. 48
Maior potest restitui de eo, quod gessit intra quadriennium quod datur ad re-
stitutionem: & est singulare. in l. si quis suus. nu. 1. ff. de iure delib. 139
Maior pars continendis illud quod maior pars facit, non videtur ab om-
nibus factum. in §. audient. nu. 6. in Auth. de defen. ciuita. 16
Maior & honestior ille reputatur, qui præstet melioribus. in Authent. de cod.
tit. num. 4. 15
Maior natu si debet habere principaliorē domum, habebit etiam omnia do-
mū appendicia. in l. prædus. §. qui domum. nu. 1. ff. de leg. 3. 61
Malleatores exsistentes prope monasterium, ita quod propter eorum strepitū
impeditur cultus Diuinus, possunt expelli de loco. in l. vnica. §. ita vt vnici
que. nu. 5. C. de stud. lib. 11. 33
Malefactore absoluto, an videatur absolutus mandator. in l. adulter. §. si eo te-
pore. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adulte. 156
Mdeputatus ad capiendum, vel denunciandum malefactores, non potest ipsos
in carcerem mittere. in l. 1. nu. 1. C. de cohorta. principum. lib. 12. 57
Malefactorem indicare parti quis non cogitur: & quando incidit in l. idem si. §.
tibi. nu. 2. & 3. ff. de cond. ob tur. cau. 43
Maleficium potest probari per instrumenta. in l. 2. numer. 2. C. quorum appell.

non recip.

Maleficium potest probari per instrumenta. in l. 2. numer. 2. C. quorum appell.
non recip. 86
Maleficium æstimatur leuius & seuius respectu rei, & personæ. in l. Pedius. §. di-
uus. nu. 1. ff. de incen. rui. nau. 130
Maleficium quot modis fumatur. in l. aut facta. nu. 1. ff. de poen. 127
Maleficium si est deductum cum aliqua qualitate, quæ non probatur, an & quā-
do ex eadem instantia sequi possit condemnatio. in l. quid ergo. §. poena. nu.
15. ff. de his qui no. infa. 186
Maleficium quando dicitur commissum de fero, vel de mane, an dicatur com-
missum de nocte, vel de die. in l. 1. §. hoc autem. nu. 4. ff. ad Syllanianum. 165
Maleficium quando est commissum in confinio duarum ciuitatum, quis iudex
cognoscat. l. iuris peritos. §. cum oriundus. nu. 2. ff. de excusatio. tut. 72
Maleficium negans punitur in duplum, non qui negat qualitatem eius. in l. pro
inde. §. notandum. nu. 1. ff. ad leg. Aquil. 190
Maleficium dicitur omne malefactum. in l. omne delictum. numero. 2. ff. de re
milita. 219
Maleficium quando puniatur ex sola scientia. in l. 1. §. occisorum. numero 3. ff. ad
Syllan. 165
Maleficio commissio in confinio duarum ciuitatum, quis cognoscat. in l. siue con-
tra. §. quia. nu. 8. ff. de lib. agno. 35
Maleficio proceditur contra aliquem de auxilio, vel ope ad maleficium, oportet
quod prius constet de maleficio. in l. si is qui rem. §. si tu Titium. numero 2. ff.
de fur. 120
Maleficium qualiter dicatur committi impetu, quādo inter duos subditos ori-
tur rixa. in l. respiciendum. §. delinquit. nu. 2. ff. de poenis. 186
Maleficium factum in ebrietate venit puniendum. ibi. nu. 3.
Maleficium constare prius debet, quando proceditur contra aliquem de auxi-
lio, vel ope ad maleficium. in l. si is qui rem. §. si tu Titium. nu. 3. ff. de fur. 120
Maleficium in persona eius qui fuit author violentiæ, si in violentia interueniūt
verbera, & homicidia, aggrauat tantum, & quomodo tenebuntur alij. in l.
quoniam. nu. 2. C. ad Iul. de vi publ. 120
Maleficium debet probari per testes, & non per instrumenta. in l. testium. §. idē
diuus. nu. 1. ff. de testi. 145
Maleficia plura plurimum facta censetur, quando de vindicta publica tracta-
tur. in l. si familia. nu. 1. ff. de iurisdictione omnium iudicum. 50
Maleficia non debent remanere impunita. in l. longius. §. si filius. numero. 1. ff. de
iudic. 152
Maleficiis quando est indulgendum. in l. in fundo. numero 3. ff. de rei vendi.
174
Maleficio non expectatur ad agendum contra malefactorem, vt fugere possit. ibidem
numero. 2.
Maleficio de vna porta, non debet se intromittere de maleficiis
alterius portæ. in l. in prouinciis. nu. 2. C. de nu. lib. x. 56
Maleficio, quæ committuntur in non faciendo, sufficit quod tantum tēpus
prætereat, intra quod facere potuit, non desinat posse facere. in l. 1. nu. 3. C. de
his quib. vt indig. 36
Malefides superueniens non interruptit præscriptionem, secus de iure cano.
in l. vna. nu. 2. C. de vsucap. transfor. 57
Malefidei possessori non consulitur pro expensis per doli exceptionem. in l. pla-
ne. nu. 2. ff. de peti. hære. 168
Malefidei possessor deducit expensas necessarias in re factas. in l. in fundo. nu. 6.
ff. de rei vend. eod
Malefidei possessor tenetur de fructibus perceptis, & percipiendis, & quando.
in §. dicitur. inst. de rer. di. nu. 2. 70
Malefides cum titulo probatur, & qualiter. in l. Celsus. num. 18. ff. de vsucap. 99
Malefides etiam per famam vicinæ probatur. ibi.
Malefides non nocet nisi aduersus eum, aduersus quem est. in l. si ædes meæ. nu.
1. ff. de ser. vr. præd. 184
Malefides in iuribus incorporalibus præsumitur, in l. 1. §. hoc interdicto. nu. 12.
ff. de itinere actūque priua. 144
Malefides inuasoris talis rei alienæ vacantis, quæ præsumitur, per l. fin. C. vnde
vi, non potest opponi, nisi a veteri domino, vel veteri possessore. ibi. dem nu-
me. 16. 94
Malefides præsumitur interuenisse, quando solennitas fuit omissa, vel ordo de-
bitus. in l. 1. nu. 11. C. de fide instr. lib. x. 6
Malefides superueniens ad hoc, vt interruptat præscriptionem, requiritur qd
superueniat irreuocabiliter. in l. naturaliter. numero. 10. ff. de vsucapio. 91
Malefides superueniens aduersus vnum tantum, non interruptit præscriptio-
nem quo ad omnes, sed quo ad illum solum. ibi. nu. 11.
Malefides authoris nocet emptori vniuersitatis, seu omnium bonorum. in l. pro
emptore. §. eius bona. nu. 1. ff. de pro empto. 102
Malefidei quis efficitur in vniuersalibus iudiciis post motam controuersiam, in
particularibus vero post litis contestationem. in l. sed & si lege. §. etiā si ante.
nu. 1. ff. de peti. hære. 166
Malefides superueniens quando interruptat præscriptionem, & an faciet cessa-
re Publicianam. in l. eum qui a furioso. §. at prætor. n. 1. ff. de publicia. fol. 177
Malefides filij bona paterna ementis ex tribus cognoscitur. in l. 2. num. 1. C. de
repud. hære. 302
Malefidei quis efficitur in vniuersalibus iudiciis post motam controuersiam, in
particularibus vero post litis contestationem. in l. sed & si lege. §. etiā si ante.
nu. 1. ff. de peti. hære. 166
Malefidei possessor non deducit expensas factas gratia quærendorum fructuū,
si fructus non sunt recollecti, & an perdat in rei vindicatione, in l. in fundo.
nu. 5. ff. de rei vendi. 174
Malefidei possessor deducit expensas necessarias in re factas ibi. nu. 6. eodem
malefidei possessor quomodo, & quas expensas deducit. ibi. nu. 11
Malefidei possessor a principio, & ex postfacto bonæ fidei, an deducat expen-
sas. ibi. nu. 13.
Malefidei possessor non respectu veri domini, sed alterius, quem dominum pu-
tabat, dicitur bonæ fidei. ibi. nu. 14.
Malefidei possessor non respectu veri domini, sed alterius, quem dominum pu-
tabat, dicitur bonæ fidei. ibi. nu. 14.

Index singularium materiarum

- malefidei possessor fructus per se percipiendo facit furtum, secus si eos percipit per alium, qui sit bonafidei, in l. sequitur, §. fructus, ff. de usufructu. 89
- 1 malefidei possessor quos fructus faciat suos, & quando titulus eum excusat, in l. ex diverso, nu. 1. ff. de rei vendi. 173
- 2 malefidei possessor a principio, & ex post facto bonafidei, an faciat fructus suos. ibid. nu. 12. l. sequitur, §. fructus, nu. 2. ff. de usufructu. 189
- 3 malefidei possessor an teneatur ad fructus, quos ipse percipere potuit, vel quos potior percipisset, in l. domum, nu. 1. C. de rei vendica. 108
- 4 malefidei possessor pro expensis consultatur officio iudicis, in l. plane, nu. 1. ff. de peti. hære. 168
- 5 malefidei possessor non acquirit servitutem, in l. qui fundus, nu. 2. ff. quemadmodum. 189
- 6 malefidei possessor constitutus per denunciationem, tenetur tantum de percipiendis, in l. si fundus, nu. 3. C. de rei vendi. 109
- 7 malum minus permittitur, & cuitetur magis, in l. 1. nu. 7. ff. de summa Trini. 4
- 3 mandatum si precedit de aliquid faciendo, & tu facias, licet non exprimas nomen mandantis, illius mandato tamen facere videris, in l. qui aliena, §. is qui, nu. 1. ff. de acqui. hære. 14
- 4 mandatum simplex cuius effectus confertur post mortem, morte reuocatur si mandarius sciverit, & qualiter reuocetur morte, in l. cum pater, §. Maui. nu. 2. & 4. ff. de leg. 2. 41
- 2 mandati reuocatio an requiratur quod perueniat ad procuratorem, in l. si pecuniam, §. si seruum, nu. 2. ff. de condi. cau. dat. 39
- mandati Titio ut percuteret clericum, & reuocari mandatum eo non certiorato, si percutit sum excommunicatus, ibi. nu. 5.
- 5 mandati reuocatio quando ex reuocatione mandarius non laeditur, non datur ad notitiam mandarii peruenire, in l. si pater, nu. 1. ff. de manumiss. vin. 66
- 1 si contraxi tecum respectu vnius mandati quod credebam te habere, possum agere ex virtute alicuius mandati, quod vere habebas, in l. habebat, n. 2. ff. de inst. 80
- 1 mandatum factum Episcopo quando transeat in successorem, in l. tale pactum, §. pater, nu. 2. ff. de pac. 90
- 2 mandatum non habere par est, & non apparere, in l. iurandum, §. procurator, nu. 2. ff. de iureiur. 27
- 3 mandatum priuati an possit probari aliter quam per literas vel instrumentum, in l. prohibitum, nu. 6. C. de iure si. lib. x. 101
- 3* mandati in actione quomodo & quando quis teneatur de culpa, & de qua, in repet. l. quod nerua, nu. 31. ff. de positi. 101
- 7 mandati fines sunt diligenter attendendi, in l. si procurator, n. 1. C. de procu. 67
- 6 ex solo mandato effectu non secuto in leuioribus quis non tenetur: secus in grauioribus, in litem apud §. si curauerit quis, nu. 1. ff. de iniur. 131
- 5 mandati copia esse danda in expensis domini absentis, in l. prator ait, §. defendi, nu. 5. ff. quib. ex cau. in pos. 122
- 2 in mandato generali venit illud, quod dominus erat consuetus facere, in l. solutum, §. sed & si, nu. 2. ff. de pig. adl. 81
- 9 mandatū Principis & constitutio an sint idem, in auth. de manda. prin. nu. 4. 16
- 5 in generali mandato reipub. non venit rerum suarum alienatio, nisi lege municipali caueatur, in l. prohibere, §. plane, nu. 1. ff. quod vi aut clam. 147
- 7* mandatū procuratoris qualiter probari potest, & certificari, & an per testes, in l. 1. nu. 11. C. de procu. 65
- 1 mandatum factum ad agendum tantum valet, ita quod procurator sic constitutus possit defendere, in l. iustus, §. poena, nu. 2. ff. de procu. 109
- 5 mandatur pluribus aliquid quod per vnum solum expediri, potest illi soli vbi mandatum, in l. fideicommissaria, §. seruum, nu. 2. ff. de fideicom. lib. 68
- 1 mandatum generale legis non sufficit vbi speciale hominis requiritur, in l. patri pro filio, nu. 4. ff. de mino. 135
- 1 mandatum non videtur morte reuocatum, si procurator recipit instrumentum in quo continetur satisfactio, prout hodie communiter ponitur, in l. si defunctus, nu. 3. ff. de procu. 103
- 7 de mandato Principis alicui non creditur, nisi ostendat publicum instrumentum, in l. vna, nu. 1. C. de manda. prin. 28
- 2 mandatum speciale non dicitur ad contrahendum matrimonium, nisi exprimat matrimonium certum, in l. generali, nu. 1. ff. de ritu. nupt. 146
- similiter ad petendum restitutionem in integrum, nisi exprimat causa, ibid. numero. 2.
- 6 mandatū speciale qualiter debeat intelligi, in l. 1. §. inter filia, n. 2. ff. de falsis. 166
- 2 mandatum potest dupliciter considerari, in l. 1. §. mandatum, nu. 3. ff. mand. 104
- 2 mandatum quā morte finitur, in l. si vero, §. idem Marcellus, n. 1. ff. manda. 104
- 3 mandatum factum ad petendum restitutionem in integrum quoties opus fuerit, non tenet, in l. Titius, nu. 3. ff. de lib. & posth. 92
- 7 mandatum procuratoris in rem suam quando finitur morte, in l. 1. nu. 4. C. de ad. & ot. 119
- 6 mandatum potest per alium impleri, si in eo venit dari, in l. Vranus, §. placet, n. 1. ff. de fideiuss. 76
- 2 mandatum ad heredem non transit, quia in dubio videtur electa industria personae mandarii, in l. mandatum, nu. 1. ff. manda. 106
- 1 mandatū re integra morte mandantis finitur, in l. more, n. 3. ff. de iuris. om. iud. 48
- mandatum factum nuncio de mittendo in possessionem non extinguitur morte iudicis, ibi. nu. 6.
- 7 mandatum de re propria emenda non valet, in l. vna, nu. 2. C. si ser. exten. 172
- 2 mandatum etiam non gratuitum dicitur mandatum respectu illius qui agit, & eius contra quem agitur, in l. naturalis, §. sed si, nu. 1. ff. de prae. verb. 121
- 6 mandatum de soluendo simpliciter refertur ad debitum, quod exigi potest, in l. si is cui, §. Flavius, nu. 2. ff. de solut. 90
- 1 mandatum procuratoris editur totum cum die & consule, in l. exempla, nu. 1. ff. de eden. 78
- 3 mandatum speciale vbi requiritur, debet esse certum respectu rei, in l. si quis mihi, §. sed vtrum, nu. 1. ff. de acqui. hære. 149
- 5* mandatum quando morte finitur, in l. si cum filius, §. sed si quis donaturus, n. 1. ff. de dona. 54
- 7 mandatum speciale requiritur ad iurandum de calumnia, & quaele mandatum, in l. cum iudices, §. sin autem, nu. 2. & 4. C. de iureiur. 91
- 2 mandatum plenum, & mandatum liberum idem est dicere, in l. heritor, §. Lu. eius, nu. 3. ff. mand. 106
- 9 mandatum iudicis quando liget ignorantes, in auth. vt fac. no. constitu. n. 9. 28
- 3 mandatum procuratoris videtur reuocatum, si aliquid mali in personam eius emerferit, in l. in confirmando, nu. 2. ff. de confirm. tuto. 45
- 2 mandatum speciale habens aliquid agendum, videtur etiam habere mandatum ad ea quae veniunt necessario ad mandatum, in l. indebita, numero 8. ff. de cond. indeb. 57
- 6 mandatum videtur reuocatum per manumissionem, in l. si quis seruo, nume. 1. ff. de solutionib. 82
- 5 mandatum speciale de mandato quod dicitur, si dicatur concedo tibi donare, etiam si non dicatur quid & cui, in l. filius tam, nu. 8. ff. de donat. 55
- mandatum generale sufficit vt actus valeat, quādo causa quae requirit speciale mandatum fauore mandantis exprimitur in mandato in genere, ibi. nu. 9.
- fallit in additione hereditatis, & in causa matrimonij: quia requiritur expressio specialis, ibid.
- mandatum generale ad petendum restitutionem in integrum quoties opus fuerit, sufficit, ibi. nu. 10.
- mandatum speciale quando requiritur fauore aduersarij, non sufficit causam in genere exponere, sed exprimi debet specialiter, ibi. n. 11.
- 6 mandatum potest reuocari, sed facultas soluendi adiecto non, nisi eius conditio sit mutata in l. verò, §. sed & si quis, n. 1. & 3. ff. de solu. 82
- Si mandaui tibi quod Titio soluas, si prohibeo te praesente Titio accipere, videor prohibere ne tu soluas, ibi. 2.
- 2 in mandato generali venit quod quis soluat creditoribus, in l. si procurator, nu. 2. ff. de condi. indeb. 46
- illicitum non venit in mandato generali, ibi. nu. 3. & 6.
- in generali mandato dato procuratori non comprehenditur, quod procurator petat aliquid, per quod dominus incideret in poenam, ibi. nu. 7.
- 6 mandatum habens ad solutionem recipiendam, vel mutuum, non potest obligare mandantem constituendo, in l. si debitorem, nu. 1. ff. de noua. 79
- 1 mandatum probatur per literas, instrumentum, & etiam per testes, in l. non solum, §. qui alieno, nu. 4. ff. de proc. 107
- 6 mandatum procuratoris an videatur reuocatum, si procurator est effectus vni ribaldus, in l. cum quis, nu. 3. ff. de sol. 84
- 5 mandatū speciale in procuratore iurante de calumnia ideo requiritur, quia alias delinquendo non obligaret dominum, in l. qui bona fide, §. si alieno, n. 4. ff. de dam. infec. 28
- 8 mando verbum, non est praecipitum: iubeo verbum, sic, in l. 2. nume. 1. C. commu. de leg. 44
- 6 mandans & conduens quomodo differant, in l. non solum, §. si mandato meo, nu. 13. ff. de iniur. 130
- 5 mandatū speciale habens non potest ab vno possessore rem aufert alteri pure offerente ipso tantum, quantum secundus, in l. cotem, §. agri, nu. 1. ff. de publ. & vect. 49
- 1 mandatū an sit reuocatum domino veniente, in l. qui mutuum, §. non ideo, nu. 1. ff. mand. 106
- 1 mandatū videtur reuocatum procuratore exbāito, in l. post lit. n. 1. ff. de pro. 103
- 7 mandatū habens quando teneatur etiā cauere de rato, in l. j. n. 8. C. de proc. 64
- Qualiter dicatur esse dubium de mandato, ibi. nu. 12.
- 2 mandatum vniuersale non finitur morte, in l. cuiusque, §. si ab alio, nu. 5. ff. de inst. action. 88
- 3 mandatum sicut finitur morte, ita furore superueniente, in l. qui seruum, nu. 1. ff. de acqu. hære. 151
- mandatum factum a tutore reuocatur per mortem ipsius, in l. si per Epistolā, nu. 1. eo. tit. 113
- mandatum factum a praetato reuocatur morte ipsius, ibid. nu. 4.
- 1 mandatum ad petendam restitutionem in integrum, vt dicatur speciale, requiritur quod sit ad petendum restitutionem in integrum in tali causa, in l. illud, §. si talis, nu. 2. ff. de mino. 135
- 2 mandatum institoris morte finitur, & quando, in l. eius qui, n. 9. ff. si cer. pet. 20
- mandatum reuocatum ignorans & soluens liberatur, & quando, ibi. n. 7. & 12.
- mandatum speciale denunciando finitur morte, & quando, ibi. nu. 17. & 22.
- 1 mandatum qui renuit, potest postea illud acceptare, in l. si pupilli isti, §. item quæritur, nu. 1. ff. de neg. gest. 115
- 5 mandatum eius, quod quis habet necesse facere, non finitur morte, in l. fundi, nu. 1. ff. de acqu. pos. 87
- 1 mandatum quando dirigitur ad hominem incertum, quomodo obligatio contrahatur, in l. si pupilli, §. item si, nu. 3. ff. de neg. gest. 114
- 1* mandato generali non venit vt procurator possit facere dominum incidere in poenam, in l. si iniquum, §. si procurator, n. 3. ff. quod quisque iur. 13
- 1* mandato generali non venit etiam id quod potest esse poenale, ibi. nu. 4.
- 7 mandarius si conuenitur de delicto, habet dilationem ad denunciandum domino, & propter quid domino, in Auth. qua in prouincia, nu. 4. C. vbi de cri. agi. opor. 101
- 6 mandarius quando teneatur de leuissima culpa, in l. cum qui, §. si Epistola, nu. 3. ff. de furtis. 113
- 6 mandatū rei turpis non producit actionem inter mandarium, & mandantem, conducentē, & conductū, in l. non solum, §. si mandato meo, nu. 1. ff. de iniur. 129
- mandator dicitur, qui mandat delictum committi propter seipsum mandantem ad satisfactionem voluntatis suae nulla data pecunia: conductor, qui facit hoc data pecunia, ibi. nu. 2.
- ex mandato in atrocibus, etiam delicto non secuto, quis extraordinarie tenetur, non si delictum est leue, ibi. nu. 3.
- mandans mandato securo tenetur, ibi. nu. 4.
- mandarius quando excusetur ratione mandantis, cui tenebatur obedire, excusatur in leuibus, ibi. nu. 6.
- mandarius, an excusetur ratione ignorantiae, ibi. nu. 5.
- mandans & mandarius, an teneantur eadem lege, & sit idem delictum remissiuē.

- missiue. ibi. nu. 8.
mandatarius si diu stetit post mandatum sibi factum ad committendum delictum, an mandans teneatur, quod sic, nisi tacite vel expresse madatum sit re uocatum. ibi. nu. 12.
6* mandauit tibi ut mandares an tenearis remissiuè. ibi. nu. 11. 130
6* mandans quod mutues, videtur etiam mandare quod conuenies cum debito re de loco solutionis in l. si vt proponitur. nu. 1. ff. de fideiui. 74
7 mandans accipere pecuniam incertam mutuo, ita obligatur, sicut si mandaret de certa. in l. dominus. nu. 1. C. quod cum eo qui in aliena. 141
mandatum generale quando sufficiat ad actionem quod iussu. ibi. nu. 3.
3 mandans hospitale construui in domibus suis, si illas alienet, & alias emat, ta- men construui debet hospitale. in l. placet. nu. 2. ff. de lib. & posth. 89
2 mandans non excusatur qñ aliquis tenetur facere aliquid, & illud mandat, si mandatarius non facit. in l. si procuratorem. §. si tutores. nu. 1. ff. mada. fol. 102
6 mandans committi delictum punitur ex delicto. in l. si vt proponitur. num. 2. ff. de fideiussorib. 74
existens in aliquo loco, si mandat homicidium committi in alio loco, potest conueniri in loco commissi delicti. ibi. nu. 2.
6 mandas delictum, facto secuto, an dicatur ipse vere facere, vel interpretati- ue. in l. sed si vnus. §. seruus meus. nu. 2. ff. de iniur. 131
mandans fieri delictum, an teneatur, vt principalis, vel præstans opem. ibidem num. 6.
5 mandans & faciens tenetur edicto, de quo in l. si quis. §. serui. nu. 10. de iurisd. om. iud. 49
mandans quando teneatur etiam si mandatarius non sit in dolo. ibi. nu. 11.
1 contra mandantem fieri delictum non agitur ex mandato, sed ex delicto pro- pter mandatum. in l. j. §. quod autem. nu. 3. ff. de ser. corrup. 198
6 mandans aliquem percuti, qualiter teneatur. in l. non solū. n. 1. ff. de iniur. 129
1 mandans non videtur propriè facere. in l. si quis iniquum. §. si procurator. nu. 1. ff. quod quisque iur. 53
6 mandantis & facientis factum intelligitur vnum delictum. in l. hoc accusare. §. lege Iulia. nu. 3. ff. de accus. 148
7* mandantes fieri falsum an possint transigere. in l. transigere. n. 22. C. de transact. 54
6 mandator tenetur in solidum quando duo rei, pro quibus mandauit, in solidū promiserunt, & contra eos in solidum habet actionē mandati. in l. Vranus. nu. 6. ff. de fideiuf. 75
mandator contra fiscum, qui succedit creditori, contra ipsum agentem, an et hodie possit opponere beneficium diuisionis sibi cōpetens ex persona reo- rum. ibi. nu. 7.
6 in mandatoribus accessoriè se obligantibus hodie nihil est immutatum. in l. ead. nu. 5. ff. de duo. reis. 56
6 mandatores pactionum illicitarum eadem poena tenentur, qua ipsi facientes. in l. is cuius op. e. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 157
2* mandauit si vt rem emeret & emisti, an mihi cōpetat actio. in l. Iulia. §. sed pro- curator. nu. 1. ff. de act. emp. 118
8* manifestū & notorium qualiter differant. in l. ciues. nu. 2. C. de app. & conf. 31
7 masculus dicitur terra, quæ cum vno pari bouum laborari potest. in l. si ita esset. nu. 9. ff. de auro & arg. leg. fo. §. 7. & in l. 1. nu. 7. ff. de reb. dub. 92
1 manumissio facta de seruo per emptorem quando valeat, si dulus emptoris de- dit causam contractui. in l. & eleganter. nu. 10. ff. de dolo. 128
9 manumissio, an probetur per testes omni exceptione maiores. in §. si vero. nu- me. 10. in Auth. de testi. 41
7 manumissio potest fieri in quolibet loco. in l. cum testamentum. nu. 6. C. de iur. & fac. igno. 29
9* manumissio est datio libertatis, & quomodo intelligatur. inst. de lib. n. 1. 63
9* manumissio quod sit de iure gentium, & quod sit in Ecclesia coram Iudice cau- la cognita. inst. quib. ex cau. manumit. non licet. nu. 1. & 7. 63
9 manumissi, an probata ingratitudine dicantur in seruitutem reuocari ipso iu- re. vbi quod per sententiam Iudicis officio. in Auth. vt liber. de cet. nu. 11. 33
6 manumissus sequitur originem manumittentis, non eius, qui iussit manumitti. in l. 1. nu. 7. ff. ad munic. 217
9 manumissus efficitur ingenuus, & consequitur, ius aureorum annullorum. in Auth. vt. libe. de cet. nu. 2. 33
manumissor debet esse maior manumisso 17. annis. ibi. nu. 6.
8 manumittens ex causa fideicommissi habet contratab. in l. 1. num. 1. C. de bon. poss. contratab. 9
6 manifestum, & sententia æquiparantur. in l. is cui bonis. nu. 2. ff. de verb. obl. 10
8 manifestum & notorium quomodo differant. in Auth. qui semel. nu. 16. C. quo- modo & quando iud. 64
2 manifestum dicitur quando probantur indicia sufficientia ad dolum. in l. pa- tronus. nu. 1. ff. de proba. 143
6 manifestum, vel notorium dicitur id, quod communiter dicitur, quod sit cer- tum & visum populo. in l. de minore. §. plurimum. n. 9. ff. de quaest. 180
8 manifesta quæ sunt, probatione non indigent. in l. ciues. n. 1. C. de appella. 81
1 manifestum quod in multis, non omnibus notum. in l. si vero. §. qui pro rei quali- tate. nu. 4. ff. qui satis. cog. 61
8 manifestans delinquentem ad sui defensionem non habet præmium statuti. in l. nulla. nu. 1. C. de dela. lib. 10. 9
8 manus si debet abscindi, debet intelligi de minus potenti. in Auth. sed nouo. nu. 1. C. de serui. fug. 2
9 manus est membrum. in §. quia vero. nu. 1. in Auth. vt nulli iudic. 54
manus amputatur, si membrum debet abscindi alicui. ibi. nu. 2.
1 Marchia & Ferraria sunt in patrimonio beati Petri. in l. j. §. cum vrbem. nu. 4. ff. de offi. præfect. vrb. 31
9* maritus potest esse procurator vxoris, sed curator non. in §. datus autem. n. 2. inst. de excus. iur. 68
7* maritus an teneatur de necessitate expendere in vxorem agram vel non, & quando possit repetere. in l. quod in vxore. nu. 1. de neg. gest. 74
7* maritus est dominus rei dotalis. in l. doce ancilliam. nu. 2. C. de rei vend. 108
7* maritus & vxor si in eodem instrumento se obligant, tanquam duo rei, an valeat. in Auth. si qua mulier. nu. 1. C. ad Vell. 141
7* maritus an sit dominus rei dotalis. in l. & si dotis. nu. 1. C. de iur. dot. 164
9 maritus an lucretur dotem vxoris adulteræ, eo ipso quod adulterium commit- tit, in §. si quando. nu. 7. in Auth. vt nulli iud. 54
5 maritus an habeat interdictum de vxore exhibenda, vel de concubina. in l. 2. n. 2. ff. de lib. exhib. 150
3 maritus est liberatus pro ea parte, pro qua fiscus tenetur. in l. si marito. nu. 2. ff. sol. mat. 20
3 maritus qñ possit dotem petere sol. mat. in d. l. si marito. §. si pater. nu. 4. ff. eo. ibi. 20
9 maritus accusans de adulterio, debet se subscribere. in §. quia vero. n. 1. in Auth. vt lic. mat. & auiz. 49
3 maritus, & vxor sunt socij diuinæ, & humanæ domus, in l. diuortio. §. interdum. nu. 4. ff. sol. mat. 8
3 maritus an possit sol. mat. dotem exigere, vt lucretur interusurium medij tem- poris. in l. nupta. §. quoties. nu. 2. ff. sol. mat. 20
3 maritus, nec eius hæres propter mores vxoris non lædentes matrimonium nō potest retinere dotem. in l. rei iudicata. §. minorum. nu. 2. ff. eod. 10
maritus retinet dotem propter mores lædentes matrimonium, non eius hæres ibi. nu. 5.
1 maritus pōt dari curator vxori ad litē. in l. si quis. §. Iulianus. n. 3. ff. de proc. 105
3 maritus decedens quando transmittit fructus perceptos pro eo tempore, quo durauit matrimonium ad eius hæres. in l. diuortio. nu. 1. ff. sol. mat. 7
3 maritus qui sustinet onera matrimonij quodcumque potest etiam extra ca- sum inopiæ intentare conditionem ex lege, vel iudicis officium implorare ad dotem, in repet. l. si constante. nu. 62. ff. eo. tit. 16
marito vergente ad inopiam & contumace existente, mulier mittitur in pos- sessionem. ibi. nu. 90. 17
marito ad inopiam vergente, qui effectus sequatur ex repetitio. dotis. ibi. n. 91
maritus sua sponte restituens dotem vxori propter inopiam, quando talis re- stitutio sibi & creditoribus noceat. ibi. nu. 95. & 97.
maritus volens transferre dominium, vxori eidem assignaret dotem, quod in ea transferatur quando restitutio sit, vt vxorē se suosque alar. ibi. nu. 98.
6 maritus si legat vxori multa, si dotem non repetierit, si ipsa recepit dotem ab hærede sponte soluente, & sciante quod conditio videatur defecta. in l. am- plus non peti. nu. 7. ff. rem ra. hab. 107
4 maritus occidens vxorem, vel non vindicans eius mortem perdit lucrum dotis delatum per statutum. in l. ei qui. nu. 1. ff. de his quib. vt indignis. 106
9 maritus, vel vxor, an teneatur filijs primi matrimonij, dotem vel donationem propter nuptias seruare, si transeat ad secunda vota. in §. optime vero. nu. 1. in Auth. de nup. 20
3 maritus cui hæreditas vxoris erat delata pro se, & filiis, si pannos vxoris dat pauperibus, an videatur adisse, in l. gerit. nu. 26. ff. de acq. hæredita. 157
9 maritus & vxor non debent ad imparia iudicari. in §. sic itaque. num. 1. in Auth. de nup. 19
8 maritus pro fundo dotali soluit collectas, in l. vnica. nume. 33. C. de mulie. & in quo loc. lib. 10. 25
8 maritus qualiter dicatur ad inopiam vergere. in Auth. qui locum. numero. 3. C. de colla. 12
9 maritus qui tenetur vori ad alimenta, tenetur etiam pro seruiantibus ei inspe- cta eius qualitate. in §. illud quoque. nu. 3. in Auth. de non eli. sec. nub. 7
6 maritus possidet rem dotalem, & non vxor. inst. Pomponius, §. in dotem. num. 1. ff. de acq. poss. fol. 9 & in l. vnica. nu. 2. C. de vfu cap. 83
maritus quod sit dominus rerum dotalium, & non vxor. ibi. nu. 2. & in d. l. vni- ca. nu. 1. C. eo. 83
maritus quando possit præscribere rem dotalem, & quando vtatur accessione authoris. in d. l. Pompo. §. in dotem nu. 3.
9 maritus pro donatione propter nuptias non habet tacitam hypothecam in bo- nis vxoris. in Auth. de priu. do. mulie. nu. 5. 45
8 maritus exigens dotem. in l. 1. nu. 4. C. de bo. mater. 53
9* maritus obligatus de dote restituenda, potest alii delegari inuitus si nō fiat eius conditio deterior. inst. de assignat. lib. in prin. nu. 2. 86
3 maritus manumittit seruum dotalem etiam vxore inuita. in l. dotalem. nume. 1. ff. sol. mat. 29
5 maritus, qui vendidit fundum dotalem, si succedit vxori, non potest illum vē- dicare. in l. cum vir. nu. 13. ff. de vfu. 101
1 maritus habitans in domo vxoris, vel contra, videtur habitare magis iure fami- liaritatis, quā suo nomine. in l. si mulier. n. 1. ff. quib. mod. vfu fruc. amit. fol. 179
maritus tabellio potest instrumentum pro vxore conficere, nō autem testifica- ri. in l. vxori. nu. 1. ff. de falsis. 168
9 maritus an possit sibi reconciliare vxorem adulteram in monasterio positam ea inuita. in §. si quando. nu. 9. in Auth. vt nulli iud. 54
3 maritus qua actione teneatur pro seruo per ipsum manumisso. in l. si vero. nu. 2. ff. sol. mat. 27
7 maritus habet dotem pro oneribus matrimonij. in l. pro oneribus. num. 1. C. de iure do. 164
5 maritus tenetur soluere pro fundo dotali onera, quæ imponuntur personæ pro rebus. in l. neque stipendium. nu. 3. ff. de impen. an re. do. fac. 30
3 maritus debet cauere de dote soluenda annua bima trima die, in casu inopiæ. in l. si constante. §. quoties. nu. 1. & 8. ff. sol. mat. 18
maritus volens soluere dotem ab initio deducit commodum medij temporis ibi. nu. 10. 19
maritus quando possit soluere dotem ante diem vxori. ibi. nu. 11. 19
maritus in rebus dotalibus tenetur de leui culpa. in d. l. si constante. §. si mari- tus. nu. 2. ibid.
4 maritus vel alius si legat dotem mulieri, quando de tali legato deducantur im- pensæ, in l. Mauro. §. a me hæredem. nu. 1. ff. de leg. 2. 32
3 maritus si habet domum in dotem, & conuentus quando teneatur quatenus fa- cere potest. in l. filio. nu. 3. ff. sol. mat. 26
maritus conuentus actione reali non habet beneficium, ne conueniatur ultra quam facere possit. ibi. 26

Index singularium materiarum

- 1 maritus sciscus vxorem commendare res suas, & non prohibens, quando videatur permittere. in l. si constante. §. si vxor. nu. 4. ff. sol. mat. 19
- 3 maritus an habeat beneficium, ne conueniatur ultra quam facere possit, quando aliquis fuit adhibitus ad stipulandum. in l. quæ dotis. numero decimo. eo. tit. 21
- 3 maritus potest dotem repetere. in l. si constante. §. si exheredato, humer. quinto. ff. ibidem 18
- 6 maritus, qui dedit vxorem in tutricem filiis in testamento, quam dationem potest itea cassauit, an vxor possit admitti vt legitima, in l. miles. §. sexaginta. nu. 3. ad l. iul. de adul. 156
- 4 maritus si relinquit vxorem dominam & vsusfructuariam, licet dicat vsusfructuariam, non impeditur dominum habere. in l. species. n. 1. ff. de aur. & arg. fol. 88
- 9 maritus & vxor si non nubat, an dotem & donationem propter nuptias alienare possit, vel filiis reseruare. in §. soluto. nu. 2. in auth. de nup. 19
- 6 maritus superueniens processu pendente super actione inchoata ab extraneo illi præfertur, & etiam admittitur absolutione secuta, in l. si maritus, §. si ante extraneus. nu. 1. ff. ad l. iul. de adul. 156
- 2 maritus excusatur, si non inuenit medicum pro vxore curanda. in l. idemq; erit. nu. 2. ff. pro socio 107
- 8 maritus, qui lucratur dotem propter adulterium vxoris, non dicitur eam habere ex causa lucratiua. in l. vnica. nu. 12. C. de impo. lucr. lib. 10. 20
- 8 maritus quia lucratur partem dotis, vigore statuti vxore præcedente, non dicitur illam habere titulo lucratiuo. in l. vnica. nu. 13. C. de impo. lucr. lib. 10. 20
- 3 maritus non habet repudiare lucra obuientia circa dotem, in l. si. nume. 4. ff. sol. mat. 29
- 3 maritus propter culpam mulieris excusatur culpa leui, & leuissima. in l. si morra. nu. 1. ff. eod. tit. 9
- maritus quando teneatur de lata culpa post oblationem. ibi. nu. 13.
- maritus tenetur de leuissima culpa in faciendo. ibi. nu. 14.
- 4 maritus miles non cogitur vocare vxorem dominam. in l. si post. §. hi quoque, nu. 3. ff. de bo. pos. contratab. 155
- 9 maritus quando dicatur inchoare male vri sua substantia, in §. illud quoque. n. 4. in auth. de æquali. dot. 44
- 4 maritus quando teneatur ad restitutionem fructuum, & bonorum, quæ sunt extra dotem. in l. maritus. nu. 3. ff. ad l. Fal. 131
- 3 maritus an teneatur facere vtiles impensas ex necessitate contractus. in l. 1. §. ne cessarie. n. 2. ff. de impen. in re. dota. fac. 29
- 9 maritus quod possit sibi vxorem adulteram etiam positam in monasterio recociliare. in §. quia vero. nu. 2. in auth. vt nul. iud. 54
- 3 maritus tenetur alere vxorem etiam nulla dote constituta, in repe. l. si constante. nu. 103. ff. sol. mat. 18
- maritus in casu. d. l. si constante, quando possit conueniri in solidum, vel in quantum facere possit. ibi. nu. 105.
- maritus si efficiat diues, facta dotis restitutione, dos sibi non restituit. ibi. n. 107
- 3 maritus si fuit confessus se habuisse dotem, quam promisit restituere, statim dicta confessione non obstante pater vel extraneus promisit dotem, an soluto matrimonio hæredes viri debeant dotem restituere, vel liberentur cedendo actionem, in l. in his rebus. §. si vir. nu. 1. eo. tit. 28
- 2 maritus distribuens pannos mulieris amore Dei, dicitur eius hæreditatem adire, in l. lex annuo. nu. 2. ff. de don. inter vir. & vxor. 149
- maritus, qui renuit per annum dotem vxoris, videtur eius hæreditatem adire. ibi. nu. 3.
- 9 maritus, vt non possit dotem augere in rebus mobilibus, pro quâ quantitate debet esse debitor. in auth. de æquali do. nu. 14. 43
- 7 maritus, & vxor quando vnus sine licentia alterius possit monasterium intrare, & ibi desponsio & sponsa, in repe. Auth. ingressi. nu. 25. C. de sacro. Eccle. 15
- 5 maritus non petit vsuras dotis, nisi sustineat onera matrimonij. in l. si pater pro. nu. 1. ff. de dol. excep. 159
- 5 maritus, an cum conuenitur per hæredes mulieris ad fundum datum in dotem, possit opponere ne conueniatur nisi in quantum facere possit, in l. Nescinius. §. fundum. nu. 1. ff. de re iud. 115
- 6 maritus non potest occidere magistrum inuentum in adulterio cum eius vxore, in l. marito. §. illud. nu. 1. ff. ad l. iul. de adul. 160
- maritus, vel pater si est vilis persona, an possit occidere adulterum inuentum cum vxore, vel filia. ibi. nu. 3.
- 3 maritus quando habet beneficium ne condemnetur ultra quam facere possit, in quantum facere potest, scilicet ne egeat, in l. maritum. n. 1. & 2. ff. sol. mat. 10
- Agendo contra maritum sufficit simpliciter petere. ibi. nu. 3.
- maritus si non est soluendo, & vxor sit pauperima: tunc non habet beneficium ne condemnetur ultra quam facere possit. ibi. nu. 4.
- 9 maritus an teneatur soluere collectas pro fundo dotali, in l. Lucius. §. idem re spondit. constante. nu. 1. ff. ad municip. 219
- 3 maritus si relinquit dotem vxori, filij habebunt priuilegium, ne conueniantur ultra quam facere possint, in l. etiam filios. nu. 3. ff. sol. mat. 11
- 7 maritus pro vxore, quando, & pro quibus bonis sine mandato admittatur, in l. maritus. nu. 1. C. de proc. 70
- maritus ex traditione instrumentorum eidem facta per vxorem videtur constitutus procurator. ibi. nu. 3.
- maritus, quando admittitur vt coniuncta persona, an admittatur sicut illæ coniunctæ. i. i. nu. 7.
- 3 maritus si vult, an potius possit repetere impensas, quam habere fundum, in l. quod dicitur. nu. 4. ff. de impen. in re. dota. fac. 29
- maritus an teneatur facere impensas vtiles, ibi. nu. 8.
- 9 maritus, qui alienauit res dotales, vel data in donationem propter nuptias, si non sit seruata forma, an ipsemet poterit vendicare. in §. & multo. n. 5. in auth. vt immo. bo. ante. 27
- maritus vendens re dotale alienari prohibitam tenetur de euictione. nu. 6. & 7.
- maritus, qui vendiderit dotalem, & de euictione tenetur, potest contra factum suum venire. ibi. nu. 8.
- 3 maritus habens beneficium ne teneatur ultra quam facere possit, et de benefici
- cium non transit ad hæredem, vel fideiussorem: ad defensorem vero sic rationem vide in l. alia causa. nu. 1. ff. sol. mat. 19
- 3 maritus non tenetur per interitum rei sua culpa. in l. semel mora. nu. 2. ff. eod. tit. 19
- Maritus non tenetur de leui culpa post oblationem. ibi. nu. 3.
- 3 Maritus debet posse facere de iure, & de facto. in l. facere. nu. 1. ff. eod. tit. ibid.
- Maritus obligatus pure pro vxore, an antequam soluat, poterit compensare. ibi. nu. 2.
- 7 maritus transiens ad secunda vota an teneatur reseruare aliis filiis, quod lucratur ex hæreditate filiorum præmorientium. in l. foemina. nu. 2. C. de secun. nup. 161
- 5 Maritus non dicitur possidere vxorem, sed esse in quasi possessione, & ita vxor virum. in l. 1. §. item acquirimus. nu. 1. ff. de acq. pos. 75
- 3 maritus, si negat matrimonium, perdit priuilegium ultra quam facere possit. in l. etiam. §. liber. nu. 3. & 4. ff. sol. mat. 11
- 3 maritus pro vxore quando testificetur, & econuerso. in l. qui testamento. §. quæcunque. nu. 9. ff. de test. 85
- 7 maritus popularis diues, qui accipit in vxorem nobilem pauperem, an obligetur, quando confiteatur se plus accepisse ab vxore, quam habuit. in l. si voluntate. nu. 2. C. de do. promiss. 164
- 3 maritus cogitur vxorem alimentare ad instantiam consanguineorum vxoris: in l. si cum dotem. §. sin autem. nu. 1. ff. sol. mat. 13
- mariti bona sunt obligata vxori pro alimentis. ibi. n. 7.
- 3 maritus tenetur de dolo, lata culpa, & leui. in l. filiofam. §. maritum. nume. 2. ff. eod. tit. 19
- maritus alienare potest seruitutes fundo dotali debitas non vtendo, non tamen patiendū. ibi. nu. 3.
- 7 Maritus in rebus paraphernalibus quando videatur factus procurator. in l. si. nu. 1. C. de pac. conuen. 166
- 7 maritus potest esse procurator vxoris. in l. 2. nu. 1. C. de proc. 66
- 3 maritus quod incipiat vt male substantia sufficit probatio semiplena quando agit contra virum, si contra tertium, requiritur plena. in repe. l. si constante. nu. 16. ff. sol. mat. 15
- marito incipiente male vri sua substantia respectu initij, siue respectu finis, vxor potest agere ad dotem dotis fauore. ibi. nu. 17.
- marito bannito etiam bonis non publicatis, vxor potest agere ad dotem. ibi. nu. 18. & 20.
- marito absenti debent mitti alimenta. ibi. nu. 22.
- 3 maritus nec focer per donationem fideiussoris possunt euitare, quod mulier non agat ad dotem in casu inopie. in repe. l. si constante. n. 46. ff. eod. tit. fol. 16
- 3 Maritus reputatur indignus, si probetur, quod ante testamentum verberauit vxorem. in l. si. nu. 16. ff. si quis al. test. proh. 169
- 3 maritus vbicunque ex solutione dotis, quæ fit mulieri, eius coditio fit melior, & vir non efficitur pauperior, potest maritus soluere vxori dotem constante matrimonio. in l. quamuis. nu. 2. ff. sol. mat. 11
- maritus expediens de voluntate vxoris habet exceptionem: & idem si non contra voluntatem. ibi. nu. 8.
- 3 Maritus si prohibeat vxorem testari, an noceat filiis, qui successuri essent ab intestato. in l. 1. §. si dominus. nu. 1. ff. si quis al. test. proh. 168
- 3 maritus si incidit arbores fructiferas, tenetur actione de dote. in l. diuortio. §. si fundum. nu. 2. ff. sol. mat. 8
- 3 maritus si in instrumento confessus fuit habuisse, & recepisse à patre mulieris centum in dotem, quæ promisit per stipulationem restituere, an mulier soluto matrimonio possit dicere actionem suam in l. post dotem. n. 26. ff. eod. fol. 23
- 4 Maritus si simpliciter legat vxori rem, quam æstimatam habuit in dote, vxor habebit rem ex testamento, de actione de dote æstimationem. in l. Lucius. n. 1. ff. de leg. 2. 33
- 3 maritus si occidit vxorem, dos vadit ad hæredes vxoris. in l. si ab hostibus. §. si vir. nu. 1. ff. sol. mat. 9
- maritus occidens vxorem repertam in adulterio, quando perdat lucrum dotis. ibi. nu. 5.
- 5 maritus & vxor in solidum non possident. in l. possideri. §. ex contrario. nu. 6. ff. de acq. pos. 77
- 1 maritus pro tempore quo fundus dotalis est apud eum, est plus quam procurator, non pro vteriori. in l. de die. §. quidam. nu. 2. ff. qui satisd. cogan. fol. 62
- 1 maritus qui ex forma statuti lucratur partem dotis, an illam transmittat sine agnitione. in l. arrogator. nu. 9. ff. de adop. 27
- 3 maritus quando possit soluere dotem vxori constante matrimonio, & soluendo liberetur. in l. ij. nu. 7. ff. sol. matr. 4
- maritus cogitur promittere restituere dotem vxori. ibi. nu. 12.
- Et quando alteri. ibi.
- maritus tenetur mulieri actione de dote secundum tempora si in quantum facere potest. ibi. nu. 17.
- maritus cogitur officio iudicis cauere de dote restituenda. ibi. nu. 20. 5
- maritus qualiter cauet vxori. ibi. nu. 21.
- 3 maritus accipiens debitorem in opem pro dote, quando videatur donare. in l. si cum dotem. §. si mulier. nu. 2. ff. eod. 12
- 9 maritus soluendo dotem vxori constante matrimonio sine causa, quando liberetur. in §. dotis. nu. 3. in Auth. de nup. 21
- 3 maritus pro restitutione dotis tenetur cedere nomina debitorum, etiam si non habeat aliunde vnde viuatur, si ex sua opera potest sibi quærere victum. in l. si maritus. nu. 1. ff. sol. ma. 25
- 3 marito non vindicanti mortem vxoria occisæ aufertur portio dotis, quam debet lucrari ex forma statuti. in l. si sequen. §. cum ex parte. n. 1. ff. ad Sylla. 167
- 9 marito minori confrenti se dotem recepisse qualiter succurratur. in authent. de temp. non solu. pecu. nu. 12. 44
- 3 mariti facultates non esse sufficentes ad dotis restitutionem qualiter probabitur. in l. si constante. nu. 7. ff. sol. mat. 15
- 3* marito bannito dos repetitur in l. sol. mat. nu. 4. ff. eod. 4

In omnes Barto. Lecturas.

- 5 marito quādo liceat quemlibet adulterum occidere etiam de iure Canon. in
§. his quoque. nu. 6. & 7. in auth. vt lic. matri. & auia 49
- 8 MARTINVS de Fano effectus fuit frater de ordine prædicatorum. in l. fi. n.
4. C. de impu. 23
- 6 MASSARIVS communis tenetur soluere pecuniam de mandato prioris.
in l. quoties. nu. 4. ff. ad munic. 118
- 4 Massariarum non debent publicari, cum publicatur domus. in l. fi. nu. 1. ff. de sup-
pellect. leg. 81
- 4 Massariarum nomine continentur quæcunque continentur nomine suppel-
lectilis. in l. 1. nu. 1. ff. eo. 80
- 4 massariarum nomine non comprehenduntur arma, nec libri, nec apta ad re-
pondendum. in l. suppellectilis. nu. 1. ff. eo. ibid.
- 2 Contra massarium communis agitur in solidum. in l. verum. §. si cum tres.
n. 1. ff. pro socio. 108
- 6 massarius qualiter teneatur communi de pecunia, quam habet apud eū: & qua-
liter teneatur plures qui peculatum commiserunt. l. sacrilegi. §. Labeo. n. 1.
& 2. ff. ad leg. Iul. peculat. 172
- 2 masculinum an concipiat foemininum. in l. 1. §. ait prætor. num. 1. & 3. de const.
pecu. 70. in l. 1. nu. 1. ff. de verb. sign. 231. & l. 1. nu. 24. ff. de pec. 91
- Et an propria significatione, vel interpretatione. ibi. nu. 2.
- 4 masculinum prolatum à lege in odiosis concipit foemininum. in l. 1. §. sed &
fi. nu. 2. ff. de ven. in pos. mit. 163
- 9 masculinum quod concipiat foemininum, & remissuè. in Auth. iurifuran. quod
præst. nu. 3. 14
- 8* masculinum qualiter concipiat foemininum. in l. si quis in tantam. num. 3. & 4.
C. vnde vi. 92
- 4* masculus exclusus pacto stante statuto de superexistencia liberorum an exclu-
dat foeminam. in l. 1. §. qui habebat. nu. 6. ff. de bo. poss. cont. tab. 154
- * masculus qui non succedit, quia non vult, non præiudicat foeminæ ibi. nu. 7.
- 9* masculi & foeminæ qualiter admittuntur in successione, in §. sed. nu. 1. inst. de
legit. ag. tut. 66
- * masculos & mulieres quātum ad successiones, qui impares iudicat, accusator
naturæ est. ibi. nu. 2. 9
- 7 masculus quando consequatur veniam ætatis & quando foemina. in l. omnes.
nu. 1. C. de his qui ve. æta. impetra. 85
- 2 masculus præsumitur primo nasci. in l. si extraneus. n. 3. ff. de cōdi. cau. data. fol.
39. nisi fauorabilitas aliud suadeat. l. si fuerit. §. plane. nu. 1. ff. de reb. dub. 99
- 1 masculus & foemina per se nō sufficiunt ad generandum, nisi cum auxilio pla-
netarum. in l. iurifgentium. §. quoniam. nu. 17. de pactis. 81
- 4 masculus de ordine fratrum minorum foeminam nō impedit succedere vigo-
re statuti de superexistencia masculorum. in l. 1. §. qui habebat. n. 3. de bo. pos.
contrat. 153
- 3 MATERIA quotidiana est melius & subtilius examinanda. ibi. l. 1. nu. 1. ff. de
suspect. tuto. 62
- 2 Materia inspicitur in metallis magis, quam in forma. in l. quod te mihi. nu. 7. ff.
si cer. per. 7
- 9* materiam alienam si quis specificet, illa species efficitur in sua tribus cōcur-
rentibus. in §. cum ex aliena materia. nu. 1. inst. de rer. diuis. 69
- 3 mater & auia non coguntur esse tutrices, vel curatrices, & si non petant tuto-
res, quomodo puniantur. in l. ij. nu. 3. ff. qui pe. tuto. vel cura. 49
- mater an admittatur quando substitutus est exclusus propter non petitem tu-
torem, vel ipsa etiam excludatur. ibi. nu. 11. 54
- mater excluditur à successione & legitima filii propter substitutionem pupil-
larem. ibi. nu. 13.
- In pertinentibus ad tutelam præfertur matri, qui debet succedere, licet in edu-
catione præferatur mater. ibi. nu. 14.
- mater, & substitutus si in alio casu excludantur, an alij veniant. ibi. nu. 15.
- 6 mater nō potest agere actione furti pro filio furto substracto, & quæ sit ratio.
in l. eum qui §. si filius familias. nu. 3. ff. de fur. 113
- 8 mater excluditur per tacitam pupillarem, quando frater impubes est impube-
ri substitutus. in l. precibus. nu. 7 & 13. C. de impub. 21
- 8 mater tenetur alere filios, quando pater esset inops, & ipsa esset diues. in Aut.
res quæ subiacent. n. 4. C. communi. de leg. 45
- 3 mater & auia hodie possunt esse tutrices, & quid sit immutatum per ius authen-
ticorum. in l. si quis sub. nu. 5. ff. de testa. tut. 42
- mater potest esse tutrix filio naturali, & quid in matre spurij. ibi. nu. 7.
- mater non præfertur patri legitimo in tutela, sed naturali tantum sic. ibi. nu. 8.
- mater filio naturali tantum succedit simpliciter. ibi.
- mater in tutela & successione præfertur aui. ibi. nu. 10.
- mater & auia possunt esse curatrices, sicut sunt tutrices. ibi. nu. 11.
- mater & auia non coguntur tutelam suscipere. ibi. nu. 12.
- mater data tutrix in testamento, est testamentaria voluntaria. ibi. nu. 24.
- * mater si non transit ad secunda vota, sed aliter est luxuriosa, priuatur tutela.
ibi. nu. 26.
- 1 mater data tutrix, si non renunciat secundis nuptiis, Velleiano, & omni alij le-
gum auxilio, non tenet datio. ibi. 15. 16. & 17.
- mater tutrix data, non habet specialiter renunciare Velleiano, sed secundis nu-
ptiis sic. ibi. nu. 21.
- mater tutrix non tenetur expresse obligare omnia sua bona. ibi. nu. 22.
- mater & extraneus si sint dati in testamento tutores, ambo erunt. ibi. nu. 23.
- mater data tutrix in testamento, non eget confirmatione, sed illam agnoscit
coram iudice, renuntiando illis beneficiis. ibi. nu. 24.
- mater exclusa à tutela per transitum ad secunda vota, an sit locus legitimo, vel
datio. ibi. nu. 27. & Auth. sacramentum. nu. 2. C. quando mul. tut. offic. 172
- mater definit esse tutrix statim sponsalibus contractis. ibi. nu. 28. 43
- mater existente viro bannito est tutrix. ibi. nu. 33.
- 9 mater licet possit esse tutrix filiorum suorum, tamen cogitur. in Auth. vt sine
prohib. nu. 3. 42
- 7 mater vtrum teneatur facere tutorem suspectum. in l. j. numero 3. C. de nego.
gest. 73
- mater expendens pro filio pupillo, protestans quod intendit repetere, quas ex
pen. repetat. ibi. nu. 4.
- mater quando possit repetere alimenta facta filio. in l. si quis. §. si mater. nu. 1. ff.
de lib. agno. 35
- 3 mater excludit tacitam substitutionem, si ipsa viuit tempore, quo de viribus in-
stitutionis incipit agi. in l. qui soluendo. nu. 3. ff. de hære. insti. 110
- 9 mater transeundo ad secunda vota, an succedat filio indistinctè, ibi recitat qua-
tuor iura. in §. cum igitur. nu. 6. in auth. de non eligen. secun. nub. 6
- 4 matre neminem eligente in casu §. rogo. in l. cum pater. ff. de leg. 1. qui admit-
tantur, & qualiter. ibi. nu. 2. & 4. 42
- matre aliquos eligente, an illi cæteris præferantur. ibi. nu. 3.
- 7 mater quæ luxuriatur perdit tutelam, sicut quando transit ad secunda vota. in
Auth. sacramentum. nu. 2. C. quando mul. tut. offic. fun. po. fol. 172. & l. si quis.
nu. 26. ff. de testa. tute. 42
- 7* mater si transit ad secunda vota, ad quos tutela redibit. ibi. nume. 2.
- 3 mater si vadit ad iudicem & dicit se velle transire ad secunda vota, statim de-
finit esse tutrix. ibi. nu. 3. & l. si quis. nu. 28. ff. de testa. tutel. 43
- mater si est minor annorum 25, an succedat alius legitimus, vel perueniatur ad
datium. ibi. nu. 5. & d. l. si quis. nu. 30. ibid.
- 3* mater quod non potest dare tutorem licet datus confirmetur cum inquisitio-
ne. in l. pater. nu. 2. ff. de eod. tit. 41
- 6 mater quod tenetur alere filium vsque ad triennium. in §. illud quoque. num. 2.
in auth. vt lic. mat. & au. 49
- 7* mater & auia licet admittantur ad tutelam, tamen non coguntur acceptare.
in §. ex his. nu. 2. in auth. de hæred. quæ ab intest. 50
- * mater est legitima tutrix filiorum, licet non per omnia fortiantur naturam le-
gitimorum. ibi. nu. 3.
- 9* mater non est agnata filio. insti. de legit. ag. tut. in prin. nu. 2. 66
- 9* mater quæ non petijt tutorem filio suo impuberi, si decedat in pupillari æta-
te, mater ei non succedit: secus si decedat in pubertate, & de ratione. in §. no-
bis. nu. 3. insti. de senatus. Tutul. 85
- * matris certior est conditio quàm patris. in §. nouissimè. nu. 2. insti. de senatus. sc.
Orficiano. eod.
- 9* mater familias accipitur pro omni muliere honestè viuente, aliquando pro
muliere magnæ authoritatis. insti. de inur. nu. 6. 94
- 7* mater quando possit alimenta facta filio repetere. in l. alimenta. nume. 1. C. de
neg. gest. 73
- 3 mater, cui fuit relictum à testatore, donec vitam vidualem seruauerit, an sicut
per transitum ad secunda vota priuatur relicto, ita etiam excludatur à tacita
pupillari. in l. 2. nu. 42. ff. de vul. & pup. 120
- mater etiam excluditur per tacitam pupillarem ex conditione persona subiti-
tuti. ibi. nu. 44.
- mater defuncti substituta vulgariter pupillo ex tacita pupillari excludit ma-
trem pupilli. ibi. nu. 45.
- 4 mater, quæ non petijt tutores dari filio, licet ipsa, vel alij gesserint, sed nō legi-
timè, non excusatur. in l. 2. §. quod si pater. nu. 1. ff. ad Tertul. 176
- mater quæ non recusat tutelam, cum illam non velit, incidit in hanc constitu-
tionem. ibi. nu. 2.
- 1 mater in proiectis ad hospitale est incerta. i. l. q. a semper. n. 1. ff. de in ius voca. 55
- 1 mater vel auia expendens circa rem filij, vel nepotis, quando repetat. in l. Ne-
lennius. nu. 7. ff. de neg. gest. 120
- 3 mater nō potest substituere filio pupillariter. in l. si mater. n. 2. ff. de vul. & pup. 130
- 7 mater & auia si cōcurrunt in tutela, quis præferatur. in Auth. matri. & auia. n.
6. C. quando mu. tut. offi. fun. potest. 171
- mater potest esse curatrix filiorum. ibi. nu. 7.
- * mater si est data in testamento tutrix quod sit testamentaria. ibi. nu. 10.
- 3 mater & auia nō coguntur tutelam suscipere. ibi. n. 8. & l. 2. nu. 3. ff. qui pet. tuto. 49
- 7 mater & extraneus si sint dati tutores in testamento, an mater erit tutrix. ibi.
numero 16. 171
- mater data tutrix in testamento non confirmatur, sed coram iudice agnoscit
tutelam, & renunciat. ibi. nu. 17.
- 7 mater si non petit tutorem filio intra quatuor menses, videtur in mora. in Au-
then. presbyteros. nu. 2. C. de epil. & cle. 24
- 9 mater ad secunda vota transiens qualiter succedat filiis. in §. hinc nō s. num. 1.
in auth. de nup. 21
- 9 mater quæ transiit ad secunda vota non petito tutore, vel si petijt, male ad-
ministrat, non tenetur in subsidium, nisi in fraudem fecerit. in §. si autē. nu.
3. in auth. de eod. tit. eod.
- 3 mater in probanda ætate admittitur, licet minus probet. in l. 2. nu. 5. ff. de ex-
cu. tut. & cur. 66
- 3 mater non dat tutorem, & datus confirmatur cum inquisitione. in l. 1. nu. 2. ff.
de confir. tut. 44
- 9 mater luxuriose viuens admittitur ad successionem filij. in §. cum igitur. nu. 13.
in Auth. de non elig. secun. nub. 9
- 9 mater an possit instituere filium vulgo quæsitum in testamento minus solen-
ni. in §. & hoc sepe. nu. 4. in Auth. de trien. & semis. 18
- 1 mater & filius sunt nomina appellatiua naturæ, & capitis minutione nō pereunt.
in l. tutelam. nu. 2. ff. de capi. dimi. 139
- 9 mater transiens ad secunda vota succedit ex testamento filio in proprietate, si
nullus filius supersit. in §. hoc autem. nu. 1. in auth. de non elig. secun. nub. 6
- Et an ab intestato etiam succedat, quod sic. ibi. nu. 2.
- 3 mater quæ transiit ad secunda vota non potest filio mente capto, vel furioso
exemplariter substituere, aliàs secus. in l. ex facto. nu. 12. ff. de vul. & pup. 132
- 7 mater, quæ fuit meretrix, nō potest propter meretricium filiam exheredare, in
l. in arenam. nu. 4. C. de inof. test. 104
- 8 mater, pupilli si ad secunda vota transiens, non petierit eidem tutorem, & q-
ex administratione debeat, nō soluerit, bona mariti pro hoc tacite sunt obli-
gata. in l. si mater. nu. 1. C. in qui. cau. pig. taci. contra. 101
- 4 mater petens tutorem minus dignum excusatur. in l. 1. §. quid si indignos. nu. 1.
ff. ad Tertul. 176
- mater

Index singularium materiarum

- mater confestim tenetur petere tutorem, scilicet statim, quod possit, dummodo non transcendat annum, in dicta l. secunda. §. confestim. nu. 1. ff. eod.
- mater non excusatur, si pupillus decessit intra quinquaginta dies, & intra dictum tempus non petiit tutorem. ibi. nu. 2.
- mater post annum non potest se excusare, quare non petiit tutorem filio. ibi. nume. 3.
- 3 mater, an poterit prateriri in substitutione exemplari. in l. ex facto. numero 30. ff. de vul. 133
- 3 mater non potest esse testis pro filio. in l. qui testamento. in §. quæcunque. nu. 4. ff. de testa. 85
- 9 mater, quando proprietas donationis refertur ad alios per transitum ad secundam, potest eligere unum ex filiis, & sibi providere. in auth. de non elig. secund. nu. 7. 6
- 9 mater transiens ad secundas nuptias filio sine fratribus decedenti, non succedit in proprietate bonorum filio a patre obuentorum. in §. ingratitudine. nu. 1. in auth. de nup. 21
- 4 mater non potest donare filiis vulgo quæsitis, in l. cum pater. §. mater. nume. 1. ff. de leg. 2. 41
- 4 mater quæ fuit cum extraneo substituta filio impuberi, & idem relictus usufructus, quando succedit ex substitutione pupillari, habet usufructum, secus si ex vulgari. in l. licet. nu. 7. ff. de leg. 1. 18
- 4 mater, vel nouerca si relinquitur domina, & usufructuaria, quid habere debeat. in l. Titia. nu. 12. ff. de leg. 1. 32
- 9 mater in casu §. hoc autem. in auth. de non elig. non expectat mortem filij, sed lex ipsa. ibi. nu. 6. 6
- 9 mater luxuriose viuens priuatur tutela filiorum. §. si autem. nu. 5. in authent. de nuptiis. 21
- mater transiens solum ad sponsalia priuatur tutela. ibi. nu. 6.
- mater, quæ transiit ad secunda vota, an matrimonio soluto possit ad tutelam filiorum redire. ibi. nu. 7.
- * mater data tutrix in testamento si transiit ad secunda vota, an patiatur poenas, de quibus. ibi. nu. 8.
- 4 mater in causa status, & ad statum pertinentibus, pro pupillo testificatur. in l. Carbonianum. §. duæ autem. nu. 1. ff. de car. edic. 166
- 7 mater admittitur ad defendendum filium. in l. alienam. numero 2. C. de procur. 69
- 8 mater quare substituatur exemplariter, pupillariter vero non. in l. humanitatis. nu. 5. C. de impub. 22
- 3 mater si repudiat hereditatem filij ab intestato, alij ab intestato venientes non succedunt, sed substitutus ex tacita pupillari succedit. in l. Centurio. n. 6. ff. de vulga. & pupill. 125
- 6 mater non potest filio stipulari. in l. quod dicitur. nume. 8. ff. de verborum obligatio. 49
- 1 * matrem & fratres habens si extraneum instituat & matrem in re certa & illa agat ad supplementum legitimæ, quanta sit legitima. in l. pater filium. nu. 8. ff. de inoff. test. 160
- 9 * matris calamitas siue delictum non debet nocere ei qui in utero est. inst. de ingenu. nu. 2. 62
- * matris supplicium differtur propter partum item in matre lactante puerum donec nutrix reperiatur. in l. sed & si is. §. de bonis. numero 1. C. de Carbon. edict. 167
- 7 matriculatus in aliqua arte, si illam non exercet, non gaudet priuilegio, in l. qui sub pretextu. nu. 1. C. de sacros. eccles. 13
- 8 matricula registri officialium probat aliquem esse officialem, si ibidem scriptus reperitur. in l. matricula. num. 3. C. de agen. in reb. lib. 12. 51
- 1 * matrimonium quo fit iure inductum. ff. de iust. & iur. §. huius studij. num. 5. 6
- 1 matrimonium si est contractum inter gradus prohibitionis, & superueniat dispensatio Papæ, an filij nati ante habitam dispensationem sint legitimi. in l. cum qui. nu. 1. ff. de statu homi. 23
- 9 matrimonium an præsumatur ex denominatione, quam vir facit de vxore, & vxor de viro. in §. illud quoque. nu. 1. in Auth. quib. mod. nat. eff. legit. 29
- 6 matrimonium non legitimum quo ad duo, habetur pro legitimo. in l. de iure. §. mulieres. nu. 1. ff. ad municip. 221
- 4 matrimonium contractum cum polluta per adulterium, non valet, si veniente primo marito data sit fides, de ducendo illam post mortem viri. in l. Claudius. nu. 1. ff. de his quib. ut indig. 105
- 9 matrimonium inter raptam & raptorem hodie esse potest de iure canonico. in Auth. de rap. mulie. nu. 5. 54
- 9 matrimonium ex sola cohabitatione non præsumitur de iure canonico, sed de iure civili sic. in §. illud quoque. nu. 5. in Auth. quib. mod. nat. eff. legit. 29
- 9 traditio ad domum viri, quid operetur in matrimonio. in Auth. de nup. n. 6. 19
- matrimonium recipit diem vel conditionem. ibi. nu. 3.
- * matrimonium quando requirit verba. ibi. nu. 8.
- matrimonium per nuncium contractum non tenet, si antequam ratificetur mulierem pœniruit. ibi. nu. 9.
- matrimonium contractum per procuratorem non tenet, si ante contractum procurator reuocetur, eo & muliere etiam ignorante. ibi. nu. 10.
- 9 matrimonium contractum per mulierem licet prohibeatur, tamen tenet. in §. vnum si quidem. nu. 2. in auth. de testi. & ea quæ parit. 22
- 9 matrimonium contrahitur hodie cum ancilla, vel seruo etiam domino cōtradiciente. in §. si vero decretum. nu. 3. in auth. de nup. 19
- 9 matrimonium an de iure canonico distrahatur. in §. distrahuntur. numero 3. in Auth. de eod. tit. eod.
- 9 impedimentum coitus in matrimonio præsumitur superuenisse post matrimonium contractum. ibi. nu. 5.
- impedimentum superueniens ex parte mulieris, quando dirimat matrimonium. ibidem
- 5 matrimonium quibus casibus valeat sine scripturis. in §. quia vero. nu. 1. in auth. ut lic. matri & auic. 24
- 7 matrimonium carnale mutat originem. in l. placet. in ij. lect. nu. 39. C. de sacrosan. Eccl. 12
- 9 Matrimonium solus consensus facit. in Auth. de nup. 4. 18
- 6 Quando vnus ex contrahentibus matrimonium in casu prohibito sciuit, alter ignorauit, sciens punitur, ignorans non. in l. si adulterium. numero 12. ff. de adulte. 162
- 3 matrimonium contractum sub conditione impossibili an valeat. in l. 1. nu. 14. ff. de condi. insti. 136
- 9 Matrimonium hodie solum per ingressum religionis soluitur. in §. qui vero. n. 2. in Auth. ut lice. ma. auic. 49
- 6 matrimonium si aliquis contrahat cum minore 12. annis, & deinde aliam maiorem ducat, & illa moriatur pubescente minore, matrimonium non confirmatur. in l. miles. §. quærebatur. nu. 1. ff. ad leg. iul. de adu. l. 157
- 9 Matrimonium an perficiatur aliter quàm solo consensu. in Authen. de nup. numer. 5. 18
- 3 matrimonium si durauit pluribus annis, de quibus fructibus deducantur impensæ. in l. fructus. nu. 2. ff. sol. mar. 6
- 3 matrimonium præsumitur, quando quis retinet in domo mulierem liberam honeste natam. in l. in concubinato. nu. 1. ff. de concu. 38
- matrimonium si contrahat popularis cum muliere nobili, non efficitur nobilis. in l. 6. nu. 3. C. de verb. sign. 39
- 7 Matrimonium, ut quis contrahat, induci potest spe præmij. in l. cum donatio. nis. nu. 5. C. de transac. 58
- 9 Matrimonium ex quibus causis dissoluatur. in §. mitiores. numer. 1. in Authen. de nup. 19
- 4 matrimonio indignus dicitur ille, cui sine dedecore quis nubere non potest. in l. cum ita. nu. 2. ff. de condi. & demon. 117
- 8 matrimonio constante nec auferre dotem nec vxorem excludere creditor potest. in l. cum tibi. nu. 3. C. qui pot. in pig. hab. 102
- 6 MEDICVS etiam dicitur, qui alicui parti corporis medicinam præbet. in l. 1. nu. 2. ff. de var. & extraordi. cognit. 228
- 2 medicus, &ENSOR negligens in arte sua, dicitur in lata culpa. in l. quod Nerua. nu. 17. & 18. ff. de positi. 160
- 8 medicus principis dicitur habere dignitatem. in l. vnica. nu. 1. C. de commiti. & archa. lib. 12. 50
- 4 medicus, qui vadit ad aliquem infirmum pro tanto salario in die, habebit salarium tempore itineris. in l. quo victu. nu. 2. ff. de ope. lib. 172
- 3 medicus causa legitima subsistente reprobat. in l. sed & reprobari. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 68
- 4 Medicinarum nomine venit lectus. in l. legatis. nu. 4. ff. de ali. leg. 82
- 3 medici missi ad inspicendum vulnus, iurant. in l. 1. nu. 2. ff. de vent. inspi. 36
- 6 medicis antiani possunt constituere salariū. in l. 1. nu. 1. ff. de decre. ab ord. fa. 225
- Et medici possunt eligi in minoribus ciuitatibus. ibi. nu. 2.
- 2 Medici, Procuratores, & aduocati præsumuntur esse in loco insigni, non autem factores idonei. in l. idemque erit. nu. 3. ff. pro socio. 107
- 8 Medici non debent recipere ab infirmis promissionem: & si recipiunt, cassantur. in l. archiatri. nu. 1. C. de profes. & medi. lib. 10. 24
- 2 Medico, qui curauit podagram, si postea rediit infirmo, an debeatur salarium. in l. maritus. nu. 4. ff. locat. 126
- 3 medicina sunt præstanda illi, cui alimenta debentur. in l. si cum dotē. §. sin autem. nu. 9. ff. sol. mar. 13
- * medium concludendi quando minor repetit indebitum, & quando minor & pupillus. in l. interdum. nu. 9. ff. de cond. indeb. 51
- * medium non est inter mortem & aditionem. in l. quæsitum. §. præsent. num. 1. ff. de leg. 1. 21
- 2 * medicus non conuentuatus dicitur medicus. in l. sciendum. ver. dictum. nu. 1. ff. de ædil. edict. 138
- 7 * medium qui non est, contra me est, in l. coelicularum. nu. 1. C. de iud. 25
- 9 * medicus qui secat infirmum & male curat: tenetur ex maleficio, sed iudex qui male iudicat ex quasi maleficio, & rationem diuersitatis, inst. de oblig. quæ ex quasi del. naf. nu. 2. 94
- 6 * medicorum ad iudicium recurritur, in contemplatione percussorum, in l. si in rixa. nu. 13. ff. de fidei. 166
- 9 MEDIATORES quando cogi possunt ad testificandum. in §. quoniam vero. nu. 2. in Auth. de testi. 41
- 4 medium an sit dare inter mortem, & aditionem hereditatis. in l. Iulianus. nu. 3. ff. de condi. & demon. 120
- 1 medium concludendi in quærela inofficiosa. in l. 2. nu. 3. ff. de inoff. testamen. 157
- 7 medium non datur inter leuissimam culpam, & calum fortuitum. in l. 1. nu. 1. C. de depo. 150
- 9 medium est tenendum in largitionibus, & expensis. in §. scriptum. nu. 1. in Auth. ut iudi. sine quoquo suffra. 14
- 3 medium quoddam, est inter placere, & duplicere. in l. gerit. nu. 12. ff. de acquir. here. 157
- 4 medium non est inter mortem, & aditionem suo hærede existente. in l. si post mortem. nu. 1. ff. de leg. 1. 17
- 8 MENDICITAS quando dicatur certa, & quando incerta. in l. vnica. nu. 1. C. de mend. lib. 11. 34
- 8 mendicans fidei punitur ciuilitate, & poena parti applicatur. ibi. nu. 7.
- 8 MEMBRVM dicitur delibatum, quando officium membri primarium non est. in l. nominationum. nu. 5. C. de decur. lib. 18. & l. publicorum. nu. 16. ff. de pub. iudic. 139
- 6 membrum non dicitur digitus, sed officium membri: largè tamen dicitur etiam membrum. in l. publicorum. nu. 13. ff. de pub. iud. 139
- membrum dicitur à metior metiris, & dicitur quasi corporis pars, & dicitur quod habet propriè officium. ibi.
- membrum debilitatio non est poena capitalis. ibi. nu. 15.
- 7 membri abscissio est de mero Imperio. in l. si numero 2. C. de offic. eius qui vi. alre. gerit. 35
- 9 membri abscissio morti æquiparatur. in §. ad hæc. n. 2. & in Auth. de col. 55
- 9 * me. 1

In omnes Barto. Lecturas.

- * membri abscisso est crimen capitale. Item de mero imperio. ibi. nu. 3.
- 4* memor presumitur homo eorum quæ iam sciuit. in l. filio. nu. 2. ff. de adi. leg. 96
- 5 MEMORIA hominis labilis est. in l. peregrin. nu. 2. ff. de acqui. poss. 88
- 5 memoriam extare, vel non extare qualiter probetur. in l. 1. §. item Labeo. nu. 7. ff. de aqua plu. arcen. 43
- 2 mendacium circa substantiā personæ, non inducit actionem empti, nisi actoris incipiat interesse. in l. fundum. nu. 1. ff. de actio. empt. 116
- 9* mendacium quando noceat. in §. sed qui. numero secundo, inst. de fideicommiss. hered. 82
- 1 mendacij conuictus ad hoc, vt puniatur, necesse est, vt probetur quod possidebat, & quod sciebat se possidere. in l. in rem. nu. 9. ff. de rei vendi. 177
- 9 mendax quādo puniatur in translatione possessionis. in auth. possessor. n. 3. C. qui pot. in pig. hab. 102. in §. illud quoque. n. 1. in auth. de trien. & semis. 18
- 1 mentiens se possidere titulo, quando puniatur in translatione possessionis. in l. in rem. nu. 6. ff. de rei vendi. 177
- 3 mentiens alicui eum additione, saluo honore, non est quin dicat verbum iniuriosum. in l. si quis extraneus. nu. 1. ff. de acq. hære. 148
- 5* mensa tenditur. in l. Cesar. nu. 8. ff. de publ. 50
- 1 mensis apponitur in instrumentis nō de necessitate, sed ad declarationem diei. & nō sufficiat mensem ponere per relationem ad aliud. in l. si quis. in repe. §. finitum. nu. 23. ff. de eden. 76
- 6 mensis, quando tantummodo est appositus in accusatione, potest tamen declarari dies commissi criminis: nec id est mutare tempus, in l. denūciasse. §. quid tamen. nu. 4. ff. ad l. iul. de adul. 159
- 9 mensis legalis dicitur triginta dierum, in §. sed hoc. n. 4. in auth. vt cū de appell. 47
- 9 mensis quot dierum dicatur esse. in auth. vt fac. no. cont. nu. 7. 28
- 1 mensuratio debet fieri à continentibus ædificiis, & quando aliter. in l. 1. nu. 4. & 6. ff. si quis cau. 66. & in l. itinere. nu. 2. & 3. ff. de verb. sign. 232
- mensuratio debet fieri per illam viam, per quam securius itur, & quæ magis frequentatur. in d. l. 1. nu. 5.
- 8 mensuræ debet signari signis publicis. in l. si. nu. 1. C. de frumen. Alexā. lib. 11. 35
- 8 mensuræ ciuitatis debent fieri æreæ, vel lapideæ. in l. modios. nume. 1. C. de suscep. lib. x. 27
- 7 mentecapti, & alia personæ fatuæ, non habent curatores legitimos, sed datiuos. in l. si furiosus. nu. 2. C. de nuptijs 160
- 8 mentecaptis substituitur directo, & dicitur exemplaris. in l. humilitatis. num. 1. C. de impub. 22
- 1 mens legis quando attendatur potius, quàm verba, & quid in statuto, in l. cōtra nu. 1. ff. de legi. 16
- 3 A verbis receditur, & mens seruatur, qñ ex verbis simpliciter intellectis inquiras resultat. in l. si cire oportet. §. aliud autem. nu. 2. ff. de excu. tut. & cur. 69
- 3 mentis sanitas comprehenditur ex sermonibus. in l. his qui. §. diuus. n. 1. ff. de tut. & cur. da. ab his. 47
- 9 mens deferentis iuramentum consideratur, vbi iurās vellet, malignari. in auth. iusiuran. quod præsta. nu. 6. 14
- 2 mercator in curia iudicari debet de bono, & æquo, & quomodo hoc intelligatur, in l. si fideiussor. §. quædam. nume. 2. ff. mandati. 104
- 5 mercator qui non vi fluminis fuit reductus in insulā, sed vi inimici, an incidat in commissum. in l. Cesar. nu. 14. ff. de publ. 51
- 1 mercator non dicitur, qui in vno actu mercaturam exercet, in proce. forum. n. 11. fol. 3. & l. legatis. nu. 4. ff. de leg. 3. 57
- 9 mercatorum stante consuetudine, quod vnus nominatur nomine proprio, & alij appellatiuo, puta Titius, & socij, & si Titius stipulatur, qualiter acquirit. in l. si cōmunis seruus. nu. 4. ff. de stip. seruo. 63
- 8 Si ex pluribus mercatoribus vnus contrahat, an quilibet teneatur in solidum, & si sint duo rei. in auth. hoc ita. nume. 11. C. de duo. reis stip. 107
- 8 mercator, qui dicit cum socijs se damnum sustinuisse debet de hoc fidem facere intra annum. in l. 2. nu. 3. & 8. C. de naufrag. lib. x. 30
- 6 mercatores plures, qui vnā mercantiam gerunt, vel vnā negotiationem, an ex contractu vnus quilibet teneatur in solidum, & quilibet in solidum agere possit, & an sint duo rei. in l. eadem. nu. 9. ff. de duo. reis. 56
- 8 Dantes pecuniam mercatori ad diuidendam partem lucri, non possunt petere rationē à mercatorib⁹, nisi in fine anni. in l. nemine. n. 2. C. de suscepto. lib. x. 27
- 2 mercantiam vnā plures exercentes simul, siue per se, siue per alium, qualiter teneatur. in l. si tamen. nu. 1. ff. de exer. act. 88
- 2 mercedis soluta pro futuro tēpore, quæ non debentur, vt indebite repetitur. in l. si quis fundum. §. imperator. nu. 2. ff. loca. 12
- 2 merces, qui in horreo ponit, si ibi ponit custodes, an videatur renunciare custodia debita per dominum. in l. dominus. nu. 2. ff. loc. 126
- 7 mercedis diminutio ad hoc, vt fiat, quæ dicatur magna diminutio. in l. 1. nu. 9. C. de iur. emphyt. 158
- 7 meretrix postquam est meretrix, aliquid recipiendo, non facit contra ius. in l. non dubium. nu. 19. C. de leg. 27
- 2 meretrici promissum meretrix potest petere. in l. idē si. n. 1. ff. de cōd. ob tur. cau. 43
- 9 meretrices ad matrimonium, & castitatem deducere pietas magna est, auth. de lenonibus. nu. 1. 19
- 8 metoici dicuntur, qui transferuntur de vno loco ad alium mensuratione bonorum facta. in l. certa forma. nu. 1. C. de iure sis. lib. x. 4
- 5 metus officialis, scilicet, quod quis propter eius metum aliquid nō fecit, quod facere debeat, qualiter probetur, & non sufficit protestari, nisi probetur. in l. de pupillo §. si quis. nu. 14. ff. de ope. no. nun. 10
- 3* metu pōnē legalis quando quis tantum impeditur adire interim decedens transmittit. in l. venire. nu. 10. ff. de acq. hære. 155
- metus iustus dicitur probatus, si probatur, quod iudex est consuetus consanguineis, vel laboratoribus appellantium violentias inferre. ibi. nu. 18.
- 5 metus, & dolus quomodo differat. in l. apud cellum. §. metus. cau. nume. 2. ff. de dol. excep. 159
- 2 metum inferre possunt populus, & vniuersitas. in l. metu. §. autem. §. animaduertendum. nu. 7. ff. quod met. cau. 124
- 1 metu dans causam contractui, quare sit, quod non facit contractum non vale
- re, sicut dolus. in l. eleganter. nu. 6. ff. de dolo. 128
- 1 metus iustus est, timere crudelitatem tyranni, vel ciuitatis seditiones. in l. inter minores. nu. 9. ff. de in integrum restit. 129
- 1 metus nō est contrarius consensui. in l. si per errorem. nu. 1. ff. de iuris. om. iud. 51
- metus quando probetur ex solis minis. nu. 1. C. quod met. cau.
- metus an probetur ex sola acclamatione vim passus. ibi. nu. 2.
- 7 metus mortis, vel cruciatus corporis, dicitur iustus metus, in l. interpositas. n. 2. C. de transa. 52
- metus non presumitur ex eo, quod quis dedit rem magnā pro modica. ibi. n. 3.
- 5 metus inducitur ex nimia reuerentia: & ob id cōtractus rescinditur officio iudicis. in l. iusurandum. §. quæ oneranda. nu. 4. quar. re. act. non datur 160
- 5 metus iustus reuerentialis qualiter probetur. ibid.
- 2 metus amissionis omnium bonorum æquiparatur metui mortis. in l. si ob turpem. nu. 6. ff. de cond. ob tur. cau. 44
- 7 metus cessat quando amicorum præsentia interuenit. in l. transactionem. nu. 1. C. de transa. 59
- 1 metus instans intelligitur etiam quando res verisimiliter tendit ad metum. in l. metum autem. nu. 1. ff. quod met. cau. 124
- 7 metus tyranni quando dicatur durare. in l. 2. n. 7. C. quod met. cau. 75
- 1* metu trāstuli dominiū, vel liberaui te ab actione, datur actio quod met. ca. vt restituitur i pristinu statu. in l. metu aut. §. volenti. n. 1. ff. de eo qd met. cau. 124
- 3* meum melius est quā nostrum. in l. quoties. nu. 2. ff. de admin. tut. 52
- 3 meum an sit quod commune est. in l. 2. nu. 1. ff. de condi. instic. 136
- 1 meum quod est, non potest esse alterius vno, & eodem momento. in l. Pomponius. §. sed & is. nu. 3. ff. de procu. 108
- 4 meum, tuum dicitur, quod vendicari potest. in l. Quintus. §. argento. nu. 3. ff. de auro & arg. 88
- 6* meū quod est possum stipulari mihi tradi, non mihi dari, in l. si cire debemus. §. si à fure. nu. 1. ff. de verb. obl. 14
- 3 miles est tutor filiorū cōmilitonis. in l. sed & milites. n. 4. ff. de excu. tu. & cu. 68
- 9 miles & doctor efficiuntur ciues illius ciuitatis, vbi stipendia merentur. in l. municeps §. miles. nu. 1. ff. ad municip. 219
- 8 miles si testatur domi, testatur secundum ius commune. in l. milites. nu. 2. C. de testa. mil. 14
- 8 miles licentiatus à ciuitate Perusij, vt iret in Alemaniam, debet habere stipendium pro tempore, quo stetit absens cum licentia. in l. hac lege. num. 2. C. de proxi. sacro. scrinio. lib. 12. 51
- 8 miles & rusticus, an possint prætere ignoranciam constitutionis l. si quis in tantam. C. vnde vi. ibi. nu. 6. 92
- 9* miles si voluit se interficere licet non deuenerit ad actū exteriorē, quia forte prohibitus, debet decapitari, in §. iuris præcepta. nu. 3. inst. de iust. & iu. 59
- * militi non licet scire in corpus suum. ibi.
- 9* miles qui verē dicitur, & de requisitis, inst. de mili. test. in prin. nu. 1. 71
- * militum priuilegia quibus militibus competere debent. ibi. nu. 2.
- * militis testamentum an subiiciatur quærelæ. ibi. nu. 3.
- * militis testamentum qualiter fiat. ibi. nu. 4.
- * miles non potest relinquere mulieri, de qua est turpis suspicio. in l. miles. §. mulier. nu. 1. ff. de testa. mili. 14
- 3 miles an possit relinquere concubinā. ibi. nu. 2.
- 5 miles qui cōtraxit in castris nō habet priuilegiū. in l. miles. n. 1. ff. de rei. iud. 107
- milites armatæ militiæ legalis, & cœlestis habent beneficium, ne cōueniatur, nisi in quantum facere possunt. ibi. nu. 3.
- 3 miles damnatus videtur persistere in eadem voluntate per eum confecta. in l. si quis filio. §. quatenus. nu. 3. ff. de iniust. rup. testa. 99
- 8 miles legando filiæ, & non instituendo, videtur exheredare. in l. sicut certi. nu. 2. C. de testa. mili. 14
- 3 miles quis non efficitur ex sola electione. in l. ex eo tempore. num. 1. ff. de testa. men. milit. 142
- miles non habet dignitatem. ibi. nu. 3.
- 8 miles, qui nullam habet iurisdictionem, potest alium militem facere auctoritate consuetudinis. in l. 1. nu. 84. C. de digni. lib. 12. 48
- 7 miles ad opponendum exceptionem peremptoriam, restituitur ipso iure, sed minores, & absentes per restitutionem in integrum ex clausula generali. in l. 1. nu. 7. C. de iur. & fac. igno. 28
- 3 militis bona, qui non habet successorem ab intestato, debentur legioni. in l. si quis filio. §. eius qui. nu. 1. ff. de iniust. rup. testa. 99
- 3* militis testantis in probanda voluntate debet testis in iudicio examinari iuris solennitate seruata. in l. 1. nu. 2. ff. de mili. test. 139
- 7 milites Florentini militant causa honoris, & mercantiam exercent. in l. si. n. 4. C. de iurisd. om. iud. 100
- 8 milites Perusini missi ad custodiam ciuitatis Castelli, debent habere salarium à ciuitate Perusij: annonam à ciuitate Castelli. in l. si. nu. 1. C. de erog. mili. an no. lib. 12. 55
- milites Perusini non possunt ire ad custodiam alicuius castri ciuitatis sine licentia, quam debent habere in scriptis. ibi. nu. 2.
- 8 milites Imperatoris possunt petere à Tuscis, vt eis assignentur prata, in quibus possunt eorum equos pascere. in l. 2. nu. 1. C. de pas. pub. lib. 11. 43
- 8 milites non possunt cum eorum equis stare in pascuis publicis, vel priuatis. in l. si. nu. 1. C. de pas. pub. lib. 11. 43
- 1 milites nostri temporis possunt esse procuratores. in filiusa: §. veterani. nu. 1. ff. de proc. 103
- milites in castris non possunt esse procuratores. ibi. nu. 2.
- * miles cœlestis militiæ non potest esse procurator. ibi. nu. 2.
- 8 milites nostri temporis non possunt grauare Comitatenfes, vt præparent ad comedendum. in l. cœnaticorum. nu. 1. C. de erog. lib. 12. 54
- 8 milites qui habuerunt licentiam absentandi à thesaurariis, non dicunt habere stipendium à cōmuni, sed à thesaurariis. in l. iubemus. nu. 7. C. de erog. lib. 12. 55
- 9 milites licet dicantur nō habere dignitatem, tamen non dicuntur priuati per sonæ, in §. volumus autem. n. 2. in Auth. iud. sine quoquo suffra. 13. & in Auth. vt nullus mutans agricolæ. nu. 1. 21

Index singularium materiarum

- milites nostri temporis capti in libello pro tempore quo sunt capti non habent stipendia. in l. j. nu. 1. C. de re mili. lib. 12. 53
- milites magis arma quam leges habere debent. in l. si. nu. 1. C. de iur. delib. 30
- militia empti ex pecunia mutuata, an veniat in generali bonorum hypotheca: in §. optimum. nu. 4. in Auth. de exhib. reis. 24
- militia an sit dignitas. in l. j. nu. 1. C. de digni. lib. 12. 46. & in §. sancimus. nu. 12. in Auth. de test. 40. & in Auth. vt neque miles. nu. 1. 49
- militia notarij Principis est nobilis in l. si. nu. 1. C. de Primice. & sec. lib. 12. 49
- minz alicuius ex qualitate personz inducunt iustum metum. in l. famosi. §. hoc tamen. nu. 2. ff. ad leg. Iul. maiest. 154
- minz illatz a persona verisimiliter timenda, inducunt iustum metum. in l. metus. nu. 1. ff. qui. ex cau. maio. 140
- minz ex personis hominū timenda sunt. in l. 1. nu. 1. C. si quis Impe. maledi. 119
- minima quando curanda. in l. si proprietarius. nu. 2. ff. de dam. infec. 37
- minister nudus nullum commodum sentire debet. in l. Lucius. §. a te peto. nu. 1. ff. de leg. 2. 45
- minister nudus quis dicatur. in l. si quis Titio. nu. 1. ff. de leg. 1. 29
- minor non exculatur a muneribus mixtis. in l. & qui. §. decaprotos. num. 1. ff. de muner. & hono. 232
- minor si a tutore est damnificatus in centū, & remittit pro quinquaginta cū iuramento, tener remissio. in l. tutores. §. ab eo. nu. 1. ff. de adm. tut. & cu. 55
- minor succedens maiori qui tenebatur facere inuentariū, si non fecit ipse minor an puniatur, & debetur restitutio. in §. pupillus. nu. 2. in Auth. de Falc. 3
- minor aduersus delictum quando, & ex qua causa restituitur. in l. 1. nu. 1. C. si aduer. delic. 82
- minor dat tutorem filio. in l. si plures. §. quamuis. nu. 1. ff. de administrat. tutor. & curat. 50
- minor 25 ann. an possit dare tutorem filiis. in l. quzro. §. Lucius. num. 1. ff. de testat. tute. 44
- minor non soluens vectigal in ciuitate Florentiz, non incurrit poenam. in l. 2. nu. 2. C. de fun. pa. lib. 11. 43
- minor an debeat restituere aduersus testamentum factum. in l. verba cōtraxerūt. nu. 1. ff. de verb. sig. 232
- minor debet iurare de veritate: secus de calumnia. in l. secunda. numer. 11. C. de eden. 37
- minor quando restituitur in his, quz facit intra quadriennium. in l. si. nu. 4. C. de temp. resti. in integ. tam mino. 87
- minor si tradit indebite possessionem rei, poterit illam repetere. in l. si aliena. nu. 4. ff. sol. matr. 9
- minor vbi potest per se stare in iudicio, potest procuratorem constituere. in l. diuus Seuerus. §. curatores. nu. 1. ff. qui pet. tu. vel cu. 50
- minor 23 an. non soluens vectigal, si intra 30 dies soluat, an liberetur. in l. impetratores. §. idemque rescripserunt. nu. 1. ff. de pub. & vect. 47
- minor 20, an. nō potest testificari in crimine publici iudicij. in l. certis. §. pupillis. nu. 2. ff. de accus. 144
- minor qui vendidit rem, & precium perdidit, an ex hoc habeat iustam causam petendi resti. in integ. aduer. venditionem. in l. sine. §. interposito. num. 4. ff. de adm. tut. & cur. 54
- minor si restituitur, vt possit testes iterū producere, ita & eius aduersarius poterit. in l. petenda. nu. 7. C. de temp. resti. in integ. tam mi. 3
- minor succedens maiori, quando restituitur. in l. ea quz. nu. 2. C. de eod. tit. ibi. 3
- minor potest creari decurio, licet minori etate durante non habeat vocem. in l. Lucius. §. Imperatores. nu. 1. ff. ad munic. 219
- minor an currat tempus ad appellandum. in l. si. nu. 4. C. si adu. rem iud. 80
- minor 25 an. qui ex forma statuti non potest testari, non poterit codicillari. in l. 2. nu. 4. ff. de leg. 1. 3
- minor admissus ad legatum per resti. in integ. & fm voluntatem defuncti, habet ius accrescendi, si legatum prastatur ab illo, qui etia succedit secundum voluntatem defuncti. in l. re comuncti. nu. 45. ff. de leg. 3. 60
- minori erranti in iure ciuili an succurratur: & quando succurratur ipso iure. in §. pupillus. nu. 5. in Auth. de hzre. & Falc. 5
- minor 25 an. non accusat de adulterio: alias sic, si est maior 20. ann. in l. si maritus. §. lex Iul. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 258
- minor non pot extra iudicium interpellari in his, quz per officiū iudicis sunt debita. in l. si ex legati. nu. 8. ff. de verb. obl. 13
- minor eo ipso qd fuit contumax, non præsuntur latus in causa damni infecti, & noxali, in aliis vero quomodo. in l. si finita. §. si forte. numer. 4. ff. de dam. infec. 32
- minor aduersus primum decretum potest restitui. ibi. nu. 5.
- minor & mulier: si reperitur, qd minor se obligauit, & mulier fideiussit, an præsuntur, quod minor iurauit, & mulier veltiano renunciauit. in l. sciendum. nu. 7. ff. de verb. obl. 14
- minor contrahens, qui in contractu iurauit nō venire cōtra rationē minoris etatis, an præsuntur renunciare beneficio resti. in integ. ibi. nu. 8.
- minor quando sit idoneus defensor. in l. exigendi. nu. 2. C. de procur. 68
- minor potest esse procurator, licet renuciatur exceptione minoris etatis ante litem contestatam. ibi. nu. 7.
- minor 25 an. quando potest esse procurator ad iudicia, vel ad negotia, & sic seruus. ibi. nu. 9. & in l. quib. ex cau. manu. non lic. nu. 8.
- minor quādo admittatur ad defendendū sine mandato, verba sententiz in ipsum formantur, nec restituitur ipse minor. ibi. nu. 10. & 11.
- minor aduersus spretam nunciationem, quando restituitur. in l. j. §. nunciatio. nu. 32. ff. de ope. no. hun. 6
- minor qui post publicationem testium vult restitui, vt alios producat, an possit ibi. nu. 33.
- minor aduersus dolum præsumptū in futurum nō restituitur, quādo de præsenti nullum damnum patitur. ibi. nu. 33.
- minore restituto ad producendos testes post publicationem, aduersarius maior poterit producere. ibi. nu. 36
- minor 25 an. non restituitur aduersus ingressum monasterij. in repet. Authen. ingressi. nu. 18. C. de sacrosan. eccl. 25
- minor per ingressum in monasterium an transferat bona in illud. ibi. nu. 48. 16
- minor qui non habet curatorem, potest procuratorem constituere. in l. cum minor. nu. 1. ff. rem. ra. habe. 104
- minor an possit renunciare beneficio restitutionis in integ. ibi. nu. 2.
- minor compromittens, & promittens poenam, si non parebit sententiz petendo restitutionem in integrum, non recidit in poenam. ibi. nu. 3.
- minor restituitur aduersus cursum temporis, & quibz casibus. in l. si. nu. 5. C. in quicau. in integ. resti. non est necess. 83
- minor quid habeat probare, quando petit se restitui aduersus præscriptionem & vlcapiōnem. ibi. nu. 9.
- minor si non appellat intra x. dies, an & quando ipsi cōpetat restitutio ad appellandum. ibi. nu. 10.
- minor non habens curatorem, quo casu non obligetur iudicio. in l. re amplian. da. §. contra indefensos. nu. 1. ff. de re iudic. 116
- minor semel non semper præsuntur minor, quia temporis cursu mutatur. in l. si minorem. nu. 3. C. de in integ. resti. 78
- minor quando vendicat rem emptam ex eius pecunia, in l. si vt proponis. nu. 2. C. de rei vendi. 115
- minor latus in impetratione etatis, an restituatur. in l. omnes. nu. 2. C. de his quz ve. ta. impe. 108
- minor alienat cum iuramento. in l. 1. nu. 1. ff. de re. eo. qui. sub. tut. 81
- minor curatorem habens quando equiparetur prodigo, in l. si curatorem. nu. 1. C. de in integ. resti. 78
- minor & prodigus si aliquis sit, posset sibi bonis interdici. ibi. nu. 2.
- minor non torquetur ad aliquē cōdemnadum sed ex eius dicto sumatur indicium & veritas inquiratur sic. in l. ex libero. §. de minore. nu. 1. de quz. 181
- minor non soluenti vectigalia principi pro eius fundo patrimoniali nō currit præscriptio. in l. 2. nu. 1. C. de fundi. patri. lib. xj. 43
- minor restitutus ad legata repudiata, habet ius accrescendi. in l. mulieri. nu. 2. ff. de cond. & deman. 119
- minor quando restituitur aduersus naturalem obligationem. in l. interdum. nu. 4. ff. de cond. inde. 51
- minor non restituitur ad lucrum, quod potuisset facere ex alterius delicto. in l. cum quidam. §. si pupillo. nu. 1. ff. de vsur. 142
- minor quando obligetur ex obligatione legali. in l. sed hic. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub. tute. 81
- minor intrando monasterium, an statim transferat dominium suarum rerum in monasterium sine decreto. ibi. nu. 2.
- minor obligatur ex obligatione consuetudinaria, vel statutaria. ibi. nu. 3.
- minor qui vendicat alienata, quando & quid habeat probare. in l. pradiorum. nu. 1. C. de pradi. mino. 176
- minor petens se restitui aduersus creditorem, vel alienantem, quid habeat probare. in l. 1. nu. 2. C. si aduer. credi. 82
- minor non habet vocem in consilio, nec in constitutione syndici. in l. de pupillo. nu. 3. ff. de ope. no. hun. 9
- minor si non est persecutus appellationem, coram quo debet petere restitutionem in integrum. in l. præsentes. nu. 6. C. de appel. 79
- minor licet non admittatur in testem in criminalibus, tamen tortus facit indicium. in l. de minore. nu. 1. ff. de quz. 179
- minor eo ipso quod dicit se minorem, an dicatur esse in dolo, & denegetur restitutio. in l. si alterius. nu. 2. C. si mi. se. ma. esse dixit. 84
- minor licet possit agere in causa possessoria, non tamen potest cōueniri. in l. si. nu. 4. C. qui legi. perso. 97
- minor si est circumuentus ex eo, quia rem vendidit repetit, si autē est circumuentus in precio viliori, tunc augmentum praeij petere potest. in l. si res. §. si mulier. nu. 1. ff. de iure dot. 147
- minor aduersus solutionem factam de debito ciuilitate, sed naturaliter indebito, iuris errore restituitur. in l. si. nu. 2. C. si ader. sol. 82
- minor si decedit hzreditate non adita, eius hzres petita restitutione ex persona minoris poterit adire. in l. 1. nu. 3. C. de resti. mili. 85
- minor quando suscepit iudicium cum tutoris auctoritate, an sit necesse, qd ei in quolibet actu auctoretur. in l. 1. §. sufficit. nu. 7. ff. de adm. tut. & cur. 50
- minor qui debet restituere, debet allegare & probare causam, quare debet restituere. in l. alterius. nu. 1. ff. de tute. & ra. dif. 77
- minor indultiosus præsuntur cōuertisse mutuū in proprias vtilitates. in l. j. nu. 2. C. qui & auer. quos in integ. resti. non posu. 84
- minor non restituitur aduersus præscriptionem cōventionalem cōceptam cum maiore, quando nihil est gestum cū minore, ex delicto de minoribus: sed ex clausula, si qua mihi iusta causa. in l. ximilius. nu. 5. ff. de mino. 136
- minor qui iurauit non venire contra contractum, quando possit petere restitutionem in integ. in l. si duo. §. item Iulianus. nu. 6. ff. de iureiur. 25
- minor non potest dare in dotem, vel donationem propter nuptias immobilia sine decreto. in l. lex quz tutores. nu. 2. C. de adm. tut. & cur. 173
- minor si credebatur alium minorem maiorem, an restituatur. in l. verum. §. item quzritur. nu. 2. ff. de mino. 133
- minor nō pot renuciare beneficio restitutionis i integ. i si iudex. nu. 1. ff. de mi. 137
- minor carens curatore compromittens obligatur ex compromisso, licet nō in effectu. in l. labeo ait. nu. 1. ff. de arbit. 145
- minor nō pot renuciare beneficio restitutionis i l. doli mali. nu. 3. ff. de nouat. 78
- minor recipiens dotem tacite non obligat eius bona: ideo vxor nō pot agere ad dotem ipso ad inopiam vergente, in repet. l. si cōstet. nu. 74. ff. sol. matr. 17
- minori aduersus latam culpam succurritur. in l. vbi exigitur. nu. 2. ff. de eden. 77
- minor & mulier an possint post didicita testificata testes producere. ibi. nu. 3.
- minor aduersus dolum qualiter restituatur, & sic quando fuit contumax. in l. minor etiam. nu. 1. ff. de mino. 133
- minor in casibus in quibus poena creffit per inficiationem, restituitur, vt habeatur pro concessio. in l. si ex causa. §. nunc videndum. nu. 1. ff. de od. 133
- minori qualiter subueniatur in delictis. ibi. nu. 3.
- minor xj. an excreffendo penes maritū i etate legitima incipit esse vxor. in l. vxor.

In omnes Barto. Lecturas.

- vxor. in §. si minor. nu. 1. ff. ad leg. iul. de adul. 157
 minor pot. re permutare cu alio. in l. magis. §. si as. n. 1. ff. de re. eo. q. sub tute. 81
 minor an presumatur latus eo ipso quod non appellauit. in l. & si sine. §. item si non. nu. 1. ff. de mino. 132
 minor quando petit se restitui ad appellandum, coram quo iudice petit. ibi. n. 2. 132
 minor non comparens in termino, si leditur, potest venire, & restitutionem impetrare. in d. l. & si sine. §. & in eremodicijs. nu. 2. ff. eo. 133
 Item in maiore si fuerit iusta causa. ibi. nu. 3.
 6* minor. 25. annis. quibus casibus tanquam maior admittatur in iudicio. in l. si maritus. §. l. ex iul. nu. 5. ff. de adult. 158
 7* minor an debet iurare de veritate dicenda. in §. aut in isto iuramento. §. quod obseruari. nu. 8. & 13. vbi quod sic. C. de iuram. cal. 90
 * minor quando iurat de veritate, quibus casibus hoc agat, cum autoritate curatoris. ibi. nu. 14.
 8* minor si decedit hereditate non adita, haeres eius potest petere restitutionem in integrum ex eius persona, in l. si infanti. nu. 11. C. de iur. delib. 29
 1 minor 25. ann. non potest esse procurator ad iudicia, sed maior 17. an. sic. in l. minor. nu. 1. ff. de procu. 109
 minor pro patre absente admittitur ad plenam defensionem. ibi. nu. 2.
 minor vbiunque admittitur sine mandato, eo in casu non restituitur. ibi.
 minor non restituitur contra naturalem obligationem tantum, nisi ex ea obligatione laderetur. ibi. nu. 4.
 minor hodie cum iuramento est legitimus defensor, si fuit admissus. ibi. nu. 5.
 1 minor aduersus dolum presumptum in futurum non restituitur, sed praeteritus sic. in l. auxilium. nu. 2. ff. de mino. 136
 minor restituitur aduersus poenam conuentionalem, non legalem. ibi. nu. 3.
 minor aduersus poenam non competentem etiam ad vindictam, ut puta dupli, vel quadrupli non restituitur. ibi. nu. 4.
 minor in atrocioribus aduersus confessionem factam in delictis non restituitur. ibi. n. 6
 1 minor eo ipso quod compromittit in arbitratorem non videtur latus, sicut si in arbitrum l. si minor. §. minores. nu. 1. ff. de mino. 135
 1 minor restituitur etiam post sententiam quando omittit allegare. in l. minor. §. si autem. nu. 2. ff. de mino. 134
 1 minor, ut non litiget per procuratorem constitutum a seipso cum iuramento, cautela. l. minor. nu. 1. ff. de mino. 135
 8 minor quando iuuatur contra venditionem rei suae a fisco factam. in l. quaecunque. nu. 2. C. de fide. instru. lib. x. 7
 1 minor restitutus recuperat pecuniam cum usuris, & fructibus perceptis, & qui percipi potuerunt. in l. patri pro filio. §. si pecuniam. nu. 2. ff. de mino. 135
 3 minor & Respublica obligantur. in l. cum ostendimus. n. 1. ff. de fideiuss. cu. & cur. 80
 8 minor si decessit, hereditate non adita, haeres eius potest petere restitutionem in integrum ad adeundam hereditatem. in l. non solum. nu. 4. ff. de in integr. rest. fol. 122. & l. si infanti. nu. 11. C. de iure delib. 29
 1 minor in spiritualibus, puta quia renunciauit, an restituatur. in l. ait praetor. n. 1. ff. de mino. 132
 minori soluens qualiter plenam liberationem consequatur. ibi. nu. 2.
 1 minor an admittatur per beneficium restitutionis ad probationem testibus publicatis. in l. minor. nu. 2. ff. de mino. 135
 minor ut restituatur aduersus obligationes omittas, non requiritur libellus, si petit ante latam sententiam: sed iudex ex officio restituit. ibi. nu. 3.
 8* minori restituto in integrum restituitur aduersarius. in l. eum quidam. n. 1. C. de fruct. & lit. expen. 76
 6 minor factus maior an possit testificari de eo, quod vidit in minori aetate, in l. notionem. §. instrumentorum. nu. 3. ff. de verb. sig. 133
 7 minor carens curatore contrahit, & ad negotia procuratorem constituit, in l. neque tutores. nu. 12. C. de procur. 64
 5 minor 20. annorum non dicitur, nec maior, qui est in vltima die vigesimi anni. in l. 1. nu. 1. ff. de manumiss. 66
 7 minor pro collectis capi potest personaliter. in l. placet. in 2. lect. nu. 51. C. de sa. crofan. ecele. 12
 1 minor 17. an. non potest esse doctor. in l. 1. §. initium. nu. 2. ff. de postu. 97
 6 minor si primo fideiussit, secundo maior, an videantur inuicem fideiubere, & habeant beneficium cedendarum, in l. si Titius. nu. 3. ff. de fideiuss. 71
 2 minor qui non appellauit, non est latus ex hoc, nisi doceat se habere aliquid, propter quod in causa appellationis debet vincere. in l. nam postea. §. si minor. nu. 6. ff. de iureiur. 24
 minor si intra terminum non probauit, non est statim restituendus ad terminum, nisi ostendat se habere probationem, & ita allegationem omittam. ibi. nu. 7.
 minor restituitur aduersus iuramentum alteri delatum, non sibi. ibi. nu. 8.
 7 minor si agit ad alienata, quando per restitutionem, & quando alia actione ipsi succurratur. in l. si quaedam. nu. 1. C. de praed. mino. 176
 4 minor an possit actionem cedere. in l. 1. §. fuit quæsitum. nu. 8. ff. ad Treb. 132
 4 minus dicitur etiam quod nihil est in l. seruus. §. si ita scriptum. n. 4. ff. de leg. 1. 23
 7 miserabiles personae non possunt trahi extra prouinciam. in l. vna. nu. 3. C. quando imp. inter. pup. & vid. 100
 miserabiles personae quae dicantur. ibi. nu. 4.
 2* missio in carcerem facta ad poenam non ad custodiam est maioris Imperij. in l. Imperium. nu. 8. ff. de iurif. 41
 7 missio in possessionem habetur loco cautionis. in l. si finita. §. si quis damni. n. 1. ff. de dam. infec. 34
 5 missio, & traditio in possessionem in omnibus qualiter fiat. in l. ad eum quem. nu. 3. ff. de dona. 64
 8 missio in possessionem debet probari per instrumentum, non per testes. in l. si. §. si autem. n. 24. C. de edic. diui. Adri. tol. 35
 7 missio in possessionem rei vacuae quod fiat, an requiratur in publiciana. in l. cum res. nu. 2. & 7. C. de proba. 125
 5 missio in possessionem super re mobili interruptit praescriptionem super mobili, tunc interruptitur possessio tertij, si non est admissus, vel suspicatus est se posse repelli. in l. duo pio. §. si super rebus. nu. 1. ff. de re iud. 112
 7 missio in possessionem quomodo fiat, quando fit executio sententiae. in l. pro. perandum. §. si aurem reus. nu. 3. C. de iudi. 94
 5 missio in possessionem facta pro indebito, quod solutum non poterat repeti, non valet. in l. 1. §. hac verba. nu. 2. ff. ne vis fiat ei. 122
 6 Missio in possessionem in omnibus bonis debitoris non liberat fideiussorem. in l. haeres. §. quod si stipulator. nu. 1. ff. de fideiuss. 67
 5 Missio in possessionem ex primo decreto in vna re, an possit alia vendi ex secundo decreto. in l. cum vnus. §. si propter. nu. 4. de bo. auto. iud. poss. 126
 4 missio potest fieri in bonis, quae ad debitorem pertinent iure directi domini, vel vtiles vel quasi. in l. si cui. §. bonorum. nu. 1. ff. vt in poss. leg. 149
 4 missione facta causa legatorum, an possit perueniri ad secundum decretum. in l. si cui. nu. 1. ff. eod. tit. eod.
 5 missio in possessionem bonorum latitantis quando fit ex secundo decreto, debitum debet plene probari, licet summam, id est, sine litis contest. & similibus. in l. Fulcinius. §. cum hoc. nu. 5. ff. qui. ex cau. in poss. eat. 123
 5 missio qualiter fiat quando ager minatur ruinam. in l. si finita. §. ex hoc edicto. nu. 2. de dam. infec. 29
 6 missio non potest fieri in rebus dotis pro debito vxoris, nisi in quinque casibus, in l. quinque legibus. nu. 2. ff. de bon. dam. 191
 5 missus in possessionem ex primo decreto lucratur fructus propter nimiam cotumaciam. in l. Fulcinius. §. diuus. nu. 1. ff. qui. ex cau. in poss. eat. 124
 5 missio quando fit in bonis defuncti, qui sint citandi, & an sufficiat generalis citatio. in l. si diu. nu. 1. ff. qui ex cau. in poss. eat. 124
 8 missio hodie fit per mensuram debiti declarati. in l. cum proponas. nu. 8. C. de bo. auto. iud. poss. 88
 5 missio in possessionem facta ab vno ex pluribus, quando aliis proficit. in l. cum vnus. nu. 7. & 9. ff. de bo. auto. iud. poss. 125
 * missio facta nomine vnus ex legatariis prodest omnibus. ibi. nu. 8.
 8 Missione facta non recuperat reus poss. nisi refectionis expensis, & praestita satisfactione. in auth. & qui iurat. nu. 2. C. de bo. autho. iud. poss. 88
 Missio hodie fit secundum mensuram debiti declarati examinato prius summam negotio. ibi. nu. 3.
 5 missio ex secundo decreto hodie fit pro mensura debiti, & sic omnia bona non venduntur. in l. Fulcinius. §. praetor ait. nu. 2. ff. quib. ex cau. in poss. eat. 123
 5 missio in possessionem quando fit contra absentem, quantum tempus spectari debet. in l. si finita. §. non autem statim. nu. 2. ff. de dam. infec. 32
 4 missio in possessionem ex Carb. qualis fit: & an fiat in nominibus debitorum. in l. Carbonianum. §. cum extaret. nu. 1. ff. de Carb. edic. 166
 8 Missio in possessionem ex primo, vel secundo decreto in re liuellaria, vel emphyteutica ad instantiam creditoris. in l. quemadmodum. nu. 8. C. de agri. lib. 11. 38
 4 missione facta in possessione ab ea non receditur, nisi prius solvatur. in l. si pecuniae. §. qui fideicom. nu. 1. ff. vt in poss. leg. 150
 4 missione facta in possessionem legatorum non peruenitur ad secundum decretum. in l. si cui. §. quæri poterit. nu. 4. ff. ibid. 149
 1 missio in possessionem est superioris gradus, & non delegatur. in l. iubere cauere. nu. 1. ff. de iurif. om. iud. 48
 1 missio in possessionem non potest demandari. in l. 1. nu. 5. ff. de iurif. om. iud. 45
 1 missione ex primo decreto, qui patitur, non recuperat poss. de refectionis expensis: immo oportet quod det illud quod actor perit. in l. si cuius. n. 2. ff. si seru. vend. 188
 missio ex primo decreto fit in omnibus bonis in confessionaria latitatem. ibi. n. 4.
 missio in possessionem quando fit ex edicto, an differat ab ea, quae fit ex rescripto. in l. si cui. §. qui legatorum seruandorum. nu. 4. ff. vt in poss. leg. 150
 7 missio in carcerem quando infamet, in l. 1. nu. 1. C. ex qui. cau. infra. irro. 64
 1 missio in possessionem fit in bonis omnibus quando agitur personali contra latitatem. in l. si cuius. nu. 1. ff. si seru. vend. 188
 5 missio ex secundo decreto qualiter fiat, si ille contra quem fit, non latitat. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 35. ff. de dam. infec. 32
 * missio in possessionem ex primo decreto fit pro mensura debiti petiti. ibi. nu. 7. eod.
 * missio in possessionem ex primo decreto qualiter facienda ibi. nu. 21. eod.
 8* missus causarie ante finem militiae consequitur immunitatem a muneribus, non tamen habet privilegia veteranorum, in l. 2. nu. 1. C. de his qui non impl. stip. lib. x. 24
 intra quantum tempus quis admittatur ad recuperandam possessionem contra missum in possessionem. ibi. nu. 34.
 missus in possessionem ex primo decreto in vna re, an possit in alium ex secundo decreto introduci. ibi. nu. 38.
 missio in possessionem ex secundo decreto est mixti Imperij, & expeditur officio iudicis nobili. ibi. nu. 40.
 missus in possessionem ex primo decreto, habet detentionem, & non possessionem, scilicet licet in actione personali: quid in reali. ibi. nu. 49.
 missus in possessionem ex primo decreto habet fructus, sed computat in sortem, scilicet in actionibus personalibus. ibi. nu. 50.
 missus in possessionem ex primo decreto, in realibus, quam lucratur fructus. ibi. n. 51
 5 missus in possessionem ex primo decreto in repetita in omnibus actionibus realibus, ita hodie fit sicut olim. in l. si finita. §. Iulianus. n. 23. ff. de dam. infec. 3
 Hodie in actione personali primum decretum interponitur pro mensura debiti declarati. ibid.
 Missus in possessionem ex primo decreto, an possit reum de possessione eiicere. ibid. nu. 24.
 8 missus ex primo decreto si ad venditionem peruenerit, debet primo sibi satisfieri absque alio processu facta fide de debito. in l. fin. §. si autem. n. 1. C. de bo. autho. iud. poss. 88
 7 missus in possessionem in actione in reali an statim possideat. in l. 2. §. si vero. nu. 3. C. vbi in rem actio. 103
 5 missus in possessionem in reali ante annum possidet, post annum non, in l. possideri. §. genera. nu. 3. ff. de acq. pos. 78
 * missus in possessionem in reali an statim possideat. ibi. nu. 4.
 missus in possessionem in personali ex primo decreto, an possideat naturaliter. ibi. n. 5.
 4 missus in possessionem ex aliqua causa, si missio fuit utilis, potest ex alia causa peti, quod confirmetur. in l. non tantum. §. si sub ea. nu. 1. ff. de bon. poss. contratab. 154
 9 missus in possessionem ex Carboniano, quam actionem intentare possit, & quomodo in l. 1. nu. 6. C. de Carbo. edic. 19

Index singularium materiarum

- Missus ex Carboniano agit contra debitores quando satisfecit, & res esset tē
pore peritura in l. qui de in officio. nu. 1. ff. de inof. test. 162
- Missus in possessionem ex secundo decreto quando efficiatur dominus. in l.
pratoris. nu. 1. ff. de dam. infec. 26
- Missus in possessionem ex secundo decreto non debet exire, donec solvatur si
bi. in l. si is qui. §. si antiphona. nu. 2. ff. de pigno. 131
- Missus in possessionem ex secundo decreto constituitur dominus mente & esse
ctu: quando ille contra quem mittitur, est dominus: secus si non est domi-
nus. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 1. ff. de dam. infec. 20
- Missus in poss. ex causa debiti conditionalis non admittens statim condemna-
tur. in l. si finita. §. si quis ex hoc. nu. 1. ff. de dam. infec. 35
- Missus in possessionem ex secundo decreto, an debeat recedere donec sibi sol-
uatur. in l. cum qui. nu. 1. ff. de pri. cred. 127
- Missus cuilibet in possessionem, iudicis autoritate vis fieri probeatur, in l. n.
1. ff. ne vis fiat ei qui in pos. mis. est. 132
- Mittens nuntium, vel literas hostibus, incidit in legem Iul. maiest. in l. 1. num. 8.
ff. ad leg. Iul. maiest. 153
- Mitti potest quis in possessionem ex primo decreto in aedes totas propter con-
tumaciam superficij. in l. hoc amplius. §. siue. nu. 1. ff. de dam. infec. 27
- Mitius quando agitur cum lege, quam cum homine. in l. si infulam. nu. 10. ff. de
verb. obli. fol. 33. & in l. si quis maior. nu. 5. C. de transac. 61
- Mitius agitur cum homine q̄ cum lege. in l. si quis. n. 9. in Auth. de hær. & falc. 3
- Mitrati conuincendo alios releuantur ab infamia, & admittuntur ad hono-
res. in l. vna. nu. 4. ff. ad leg. Iul. de ambi. 172
- Mitratum aliquem mittens ad aliquem iudicem qualiter puniatur. in l. lege
Iul. nu. 2. ff. ad leg. Iul. de vi publ. 163
- Mixtum ex duabus, an faciat tertiā speciē expresse. in l. 1. n. 4. ff. de interdi. 131
- Mixtum comprehenditur sub simplici. in l. 2. n. 1. ff. de ver. obli. 4
- Mobilia non debent patefieri in diuitibus. in l. 2. nu. 10. C. quando & qui. quar.
pars. lib. 10. 20
- Mobilia non constare probatur ex relatione nuntiorum, vel assignando termi-
num parti ad ostendendum mobilia. in l. a diuo Pio. §. in venditione. nu. 7. ff.
de rei iud. 111
- Moderator Prouinciæ cognoscit de crimine. in l. cum satis. num. 5. C. de agric.
& cens. lib. 11. 25
- Mobilia, & immobilia æstimantur, quando collecta imponitur, & qualiter fice
ista æstimatio, & a quo tempore incipiet habere effectum. in l. vnica. num. 28.
C. de mulie. lib. 10. 25
- Moderna gaudent breuitate. in l. 1. nu. 1. ff. de eo quod met. cau. 124
- Modica coëctio est Imperij minoris. in l. Imperium. n. 11. de iuri. om. iud. fol. 47
- Modicum dicitur respectu personæ dātis. in l. sed & si suscepit. §. si libertis. n.
4. ff. de iud. 155
- Modicum debitum non repellit a tutela. in Auth. vt hi qui obli. nu. 7. 30
- Modicum debitum, seu magna quantitas, quæ datur est arbitrium. ibi. 30
- De modico non curatur. l. in rebus. §. possunt. nu. 2. ff. commo. 78
- Modus est moderatio quædam dispositioni adiecta, cum quis honoratur, ag-
grauans in tempus dispositionis perfectæ. in l. quibus. §. Terminus. num. 1. ff.
de cond. & demon. 115
- Modus a moderando. ibi. 115
- Modus inducitur per dictionem. vt, & de natura huius dictionis. ibi. nu. 2.
- Modus an impediat transmissionem legati legatario defuncto ante modum
impletum, vel cautionem præstitam. ibi. nu. 13.
- Modus quauam de futuro non impedit transmissionem. in l. a testatore. nu.
2. ff. de eo. tit. 122
- Modus adiectus in vltimis voluntatibus inducit dispositionem. idem in con-
tractibus. in l. si stipulatus. §. si ex duobus. nu. 2. ff. de fideiuss. 66
- Modus vel conditio impossibilis appositus legato, quando reddat legatū nul-
lum. in l. legatum ciuitati. n. 2. ff. de vfu. leg. 66
- Modi probandi qui sint. in Auth. de testi. nu. 12. 37
- Modi per quos inducitur patria potestas. in l. item in potestate. n. 5. ff. de his qui
sunt sui, vel alie. iur. 24
- Modus pronuntiandi & libellandi in reali. in l. Pomp. §. sed & his. n. 2. ff. de proc. 108
- Mola quæ sunt ad vsum quotidianum veniunt appellatione supellectilis ma-
gis quam instrumenti. in l. dola. §. mola. nu. 1. ff. de sum. instr. 77
- Molendinum facere volens in flumine publico, non potest immittere tignum
in ripa vix publica, nisi requisito eo, qui habet fundum ibi prope. in l. mari-
tus. nu. 1. ff. de acq. re. do. 72
- Molendinum habens in flumine publico emphyteuticum, si est destructum, &
refectum, an Ecclesia possit illud, vt emphyteuticum, repetere. in l. hoc iure.
§. si aquam. nu. 2. ff. de aqua quot. & alti. 146
- Molendini alicuius fossa est publica. in l. 1. §. si fossa. nu. 1. ff. de flumi. 135
- Molendinum habens in flumine publico infra, quando possit alium facientem
molendinum supra impedire. in l. Quominus. nu. 2. ff. de eo. 135
- Molendino meo destructo, si alius vult facere molendinum, quod noceret meo
si reficerem, an possem prohibere. in l. præscripto. nu. 3. ff. de vfu. 101
- Molendinum incepti, & alius post me incepti, & citius perfecit, an possum pro-
hibere. in l. naturalem. §. siud. nu. 1. ff. de acq. re. do. 70
- Molendini domini superioris, an licet possit tempore siccitatis facere recol-
lectum aquæ inuito dño molendini inferioris. in repe. l. 2. n. 25. ff. de flu. 136
- Molendinum vel adificium quod ad plures pertinebat, si impetu aquæ destrua-
tur, & vnus vult reparare, alter differt, vel non vult, qualiter consulatur q̄di
ficanti. ibi. nu. 23.
- Molendina quæ sunt in nauicula, vt ea quæ sunt in Pado, sunt ædificantium.
ibi. nu. 24.
- Molendinum habens illicitè constructum, non potest prohibere alium ædifica-
tem, licet sibi noceat. in l. 1. §. idem ait. nu. 1. ff. ne quid in loco pub. 134
- Molendinum faciens in flumine publico non potest immittere tigna in ripa vi-
cini pro faciendū clusam eo inuito. in repe. l. 2. n. 15. ff. de flu. 136
- Monumentum tranfit cum vniuersitate. in l. quædā sunt. nu. 1. ff. de acq. rer. dom. 73
- Monachus præpositus ab Abbate alicui capellæ, si emat, cui acquirat, monaste-
rio, an capella. in l. sed & si quis. §. interdum. nu. 1. ff. de vfu. 139
- Monachus si est institutus, & non vult adire monasterium, poterit adire, & est
æquior opinio. in l. 1. nu. 21. ff. de vulg. & pup. 157
- Monachalis subiectio æquiparatur subiectioni magis quam seruituti. ibi. 157
- Monachus bonus si est electus in Abbatem, an eius electio vitietur si in mona-
sterio melior reperitur, stante quod melior eligatur. in l. iubemus. nu. 1. in Au-
thentic. de sanct. Epif. 56
- Monasterium constructum in diocesi alicuius episcopi, est subiectū illi episco-
po, nisi probeatur exemptum. ibi. nu. 2.
- Monachus & seruus non potest super alimentis transigere sine Abbatis & do-
mini autoritate. in l. cum hi. §. eam transactionem. nu. 5. ff. de transact. 94
- Monachus an efficiatur ciuis illius ciuitatis vbi sit monachus. in l. ciues. nu. 7.
C. de inco. lib. 10. 21
- Monachus decedens ante hæreditatem aditam, an illam transmittat ad Abba-
tem, vel monasterium. in l. si condicatur. nu. 2. ff. de cond. fur. 63
- Monachus an possit esse arbiter, vel arbitrator. l. 1. pedi. §. si seruus. n. 1. ff. de arb. 145
- Monachus pro quibus causis conueniri possit. in auth. apud quos oportet. nu. 8. 33
- Monachus quando possit agere etiam de iure canonico. ibi. nu. 9.
- Monachus, vel canonicus testificans contra ecclesiam suam, an debeat perde-
re beneficium. in §. cogitandum. nu. 4. in Auth. de monachis. 9
- Monachus perfectus debet esse eruditus diuinis eloquijs. ibidem. nu. 2.
- Monachus institutus æquiparatur seruo in tempore ad deliberandum. in l. 1. n.
3. ff. de iur. delib. 138
- Monachus fugitiuus, & syndicus reuocatus, si accipiant pecuniam mutuo, an
Abbas obligetur. in l. non sortem. §. qui filio. nu. 10. ff. de cond. inde. 49
- Monachus si stipulatur meo mandato, acquirit monasterio: tamen actionem
debet mihi cedere. in l. liber. nu. 1. ff. de stip. seru. 63
- Ex stipulatione, quam facit monachus, quem abbas scit non iuste professum, nõ
quæritur monasterio. in l. si seruus. nu. 1. eod. tit. eod.
- Monachus sine monasterio dicitur ingrediens religionem regularium medicā-
tium, qui statim proficitur. in l. quod seruus. nu. 1. ibid.
- Monachus sine monasterio dicitur etiam ille, qui proficitur in manibus cuius-
dam monachi. ibi. 64
- Monachus vel clericus non potest ingredi aliquod collegium sine licentia su-
prioris. in l. sodales. nu. 17. ff. de colligallicitis. 137
- Monachi alicuius monasterij capri a Saracenis, vel venundati, æquiparantur
seruis hæreditarijs, & acquirunt monasterio futuro. ibi. nu. 3.
- Monachi stipulatio sine monasterio non valet. ibi. nu. 1.
- Monachus vnus monasterij cui fuit ab Abbate commissum regimen alicuius
Ecclesiæ, si acquirit, cui acquirat, an monasterio, an Ecclesiæ. in l. si cõmunis
seruus ita. nu. 6. ff. de stipul. ser. 64
- Monachus vnus monasterij bona fide ab alio possessus si stipulatur cui acqui-
rat. ibi. nu. 7.
- Monachus si redit ad vitam secularem, quando debeat tradi curiæ propriæ ci-
uitatis. in §. sed neque. nu. 5. in auth. de sanctis. Epif. 56
- Monachus non potest habere proprium. in §. si autem creditor. nu. 3. in authen-
de non alie. aut. perm. 13
- Monachus pro delicto ante ingressum commissum non potest conueniri. in repe.
Auth. ingressi. nu. 34. C. de sacrosan. eccle. 16
- Monachus effectus Episcopus liberatur a monachatu. in l. ite Vlp. §. sunt & alij.
nu. 2. ff. de excu. tut. & cur. 69
- Monachus si fuit hæres institutus, & transiit ad aliud monasterium, cui acqui-
rat. in l. 2. §. si seruus. nu. 1. ff. de bo. pos. secundum. tab. 169
- Monachus an possit de consensu Abbatis donare causa mortis. in repe. Auth.
ingressi. nu. 66. C. de sacrosan. eccle. 17
- Monachus non est sub potestate patris naturalis, in l. si est causa. §. Papinianus.
nu. 4. ff. de mino. 133
- Monachus an succedat agnatis, & cognatis. in §. nullam. n. 3. in authen. de factil.
episc. 57
- Monachus fugitiuus & si inuitus reuocatur, si accipiat pecuniam mutuo, an
Abbas obligetur. in l. si non sortem. §. si centum. ff. de cond. indeb. 49
- Monachus potest esse testis. in §. si quis autem. n. 3. in auth. de sanctis. Epif. 56
- Monachus fugitiuus, an acquirat monasterio in quo deliquit. §. monachus. nu.
1. in auth. de eod. tit. 57
- Monachus quando accusat abbatem. in l. penul. numero. 2. C. qui accusare non
possunt. 118
- Monachus an possit esse tabellio, & quid de alijs clericis. in l. seruus. nu. 1. ff. de
testa. 88
- Monachus an potest esse testis pro monacho, vel monasterio. in §. cogitandum.
nu. 2. in auth. de monachis. 9
- Monachus quando admittatur in testem. in authentica de testib. §. si vero. nume-
ro. 8. 41
- Monachus quo ad matrimonium habetur pro muto. in §. distrahantur. nume. 1.
in auth. de nup. 19
- Monachus non habet administrationem, nisi quatenus per abbatem ei concedi-
tur. in §. sed hoc præsentis. nu. 5. in auth. de sanct. Epif. 56
- Monachus prepositus ab abbate alicui capellæ, si emat, cui acquirat, an mona-
sterio an capellæ. in l. sed & si quis. §. interdum. nu. 1. ff. de vfu. 139
- Monachus & cõuersus quicquid acquirit, acquirit ecclesiæ sine noua pensione.
in l. cum hæredes. §. item quæro. nu. 3. ff. de acq. poss. 85
- Monacha percussa in primo claustro extra clausuram ceterarum monialium
quando dicatur percussa in domo suæ habitationis. in l. quis sit. §. apud Cellu.
nu. 1. ff. de ædile. 138
- Omnia quæ dicuntur de seruis quo ad dominum, possunt dici de monacho quo
ad monasterium. in l. 3. §. si penes. nu. 2. ff. de tab. exhi. 133
- Monachi præsententes debent consentire in alienatione rerū ecclesiæ, & absen-
tes non vocantur. in auth. hoc ius. nu. 10. C. de sacrosan. eccle. 19
- Monachi iurant debitum subesse, vt alienatio teneat. ibi. nu. 11.
- Monacho aliquid deponere: an solui possit sine abbate. in l. quod seruus. nu. 1.
ff. de pos. 97

In omnes Barto. Lecturas.

- monachi & heremitæ claustrales, non possunt citari, sed eorum prelatus citatur. in l. 2. nu. 4. ff. de in ius. voc. 35
- monacha licet non possit testari, tamen codicillare sic. in l. 2. nu. 3. ff. de leg. 1. 13
- monachi & canonici regulares sunt liberi. in l. summa. nu. 3. ff. de sta. ho. 22
- monasterium habetur loco filiorum: & quid si dicatur sine liberis ex suo corpore natis: & quid si est substituta ecclesia: & quid si frater hæredis est substitutus & filius quondam testatoris. in repe. in auth. ingressi. nume. 52. 53. 54. & 55. C. de sacrosan. eccl. 16
- monasterium si quis ingreditur cum bonis, an illa monasterium possideat sine noua pensione. in l. qui vniuersas. §. aut si is qui. nu. 1. ff. de acq. pos. 86
- monasterium dicitur illud, in quo morantes non habent proprium: & super hoc Papa non potest dispensare. in repe. auth. ingressi. n. 10. C. de sacrosan. eccl. 15
- monasterium dicitur à monos, quod est vnum, & sterio, habitatio. ibi. nu. 1.
- monasterium an teneatur ad debita ingressi. in auth. ingressi. in. 1. lect. num. 17. C. de sacro sancta eccl. 14. & in repe. dictæ auth. nu. 33. 16
- monasterium quando teneatur ex delicto, vel contractu per monachum commissio potest ingressum. in dec. repe. nu. 35.
- res delatæ in monasterium per ingredientem, an vitiato ingressu remaneant penes monasterium, in §. si quis autem. n. 1. in auth. de mona. 9
- monasterium an teneatur tanquam successor pro bonis ingressi, vel tanquam quilibet bonorum possessor. ibi. nu. 2.
- monasterium pro bonis ingressi non tenetur, nisi in quantum ad ipsum peruenit. ibi. nu. 3.
- monasterium cum quis intrat, in ipso ingressu monasterium acquirit sine noua apprehensione. in l. si adoptauero. nu. 1. ff. de prec. 149
- monasterium vendicans monachum, & obtinens cum patrimonio, tenetur vti li actione de peculio. in l. ex facto. nu. 1. ff. de pecu. 94
- monasterio nondum constructo relinqui potest, & ecclesia construenda potest hæres institui. in l. seruos. num. 4. ff. de ali. leg. 85
- monasterium omnē maculā detergit. in §. si quādo. n. 8. in auth. vt nulli iud. 54
- monasterium habetur loco filij. ibi. nu. 4. 76. & in §. sed & hoc præsent. nu. 2. & 3. in auth. de sancti. epif. 36
- monasterium qui ingreditur non videtur esse sine matrimonio, ibidem num. 3.
- monasterium an habeat bona, si vnus ex duobus, qui se monasterio obtulerunt cum hoc, quod post eorum mortem bona in monasterium deueniant, moritur. in l. Lucius. §. caio. nu. 2. ff. ad Treb. 145
- monasterium alit filios ingressi, in l. si quis. §. itē rescriptū. n. 3. ff. de lib. agno. 36
- monasterium si instituitur hæres post mortem alicuius an statim erit hæres. in l. hæreditas. nu. 2. ff. de hære. inst. 109
- monasterium non habetur loco filij. in auth. si qua mulier. nu. 4. C. de sacrosan. eccl. 17
- monasterium an excludat parentes ingredientium ab omni successione. in aut. vt nulli iud. §. si quando. nu. 5. 54
- moneta falsa dicitur illa, quæ fabricatur à non habente potestatem fabricandi à principe. in l. qui falsam. nu. 2. ff. de fal. 109
- moneta facta ab habente auctoritatem, vt non dicatur falsa, debet esse talis in forma, qualis est in materia deductis expensis cudendi. ibi. n. 3.
- monetam quis tenetur recipere pro æstimatione taxata à publico, alias puniatur. ibi. nu. 4.
- monetæ duæ si sunt in ciuitate, quarum respectu dicitur solidus & libra, alia sit moneta antiqua, alia noua, intelligitur promissio facta ex qualitate rei iuxta consuetudinem ciuitatis. in l. paulus. n. 2. ff. de solut. 92
- moneta si est mutata, solutio de qua moneta fieri debet. nu. 6.
- augmentum, vel diminutio monetæ quæ modico tempore durauit, non attrahitur. ibi. nu. 9.
- moneta debet approbari expensis communibus, scilicet soluentis, & creditoris. ibi. nu. 5.
- monetam facere quis potest ex principis concessione. in l. j. nu. 1. C. de vete. numisma. potesta. lib. xj. 32
- monetæ debitum pondus est, vt tantam vtilitatem asserat in forma, quantam in specie. ibi. nu. 2.
- moneta debet accipi pro ea quantitate, quam iubet superior. in l. vlt. nu. 1. C. de de vete. numis. lib. xj. 33
- monetam factam in vna ciuitate quando quis cogatur eam recipere in alia ciuitate. ibi. nu. 2.
- moneta facta in vna ciuitate si non est bonæ speciei, potest superior adiri, ibi. numero 3.
- Qui potuit prohibere aliquem facientem falsam monetam, & non fecit, tenetur poena falsi. in l. lege Cornelia. nu. 2. ff. de fal. 167
- monetam falsam expendens, an teneatur. in l. faccularij. nu. 1. ff. de extraor. cri. fol. 133. & l. eleganter. §. qui reprobos. nu. 4. ff. de pig. act. 84
- moniales non possunt in missa seruire. in §. quara igitur. n. 2. in auth. quo. opor. epif. 61
- monitio iudicis habet viam peremptorij, in l. ad peremptorium. nu. 1. ff. de iudi. 156
- & in l. cessante. nu. 1. & 2. C. quo & quan. 1
- monitus à iudice, si non venit, est vere contumax, nec auditur appellas. l. cessante. nu. 5. C. quomodo & quando iud. 61
- monitio iudicis præsentis si præcedat cum taciturnitate, inducit pignoris remissionem. in l. si eo tempore. nu. 1. C. de remis. pig. 103
- mora sine interpellatione re ipsa, quando contrahitur fauore minoris, & quādo ex aliis causis. in l. minorum. num. 1. C. in quib. cau. in integr. rest. non est necess. 83
- mora breuissima temporis quando inducat discrepantiā in iure. l. si post. n. 1. ff. de tute. & ra. dis. 77
- mora non purgatur postquam facta est executio ab homine. in l. qui ob rem. n. 1. ff. de condi. indeb. 13
- mora vnius ex correis quando noceat, vel profit. in auth. hoc ita. nu. 59 & 61 C. de quo. reis stipu. 109
- mora non purgatur, licet arbitri in condemnatione exprimat diem, qui tacite à lege incrat. in l. hæc verba. nu. 7. ff. de leg. 1. 3
- mora non purgatur, vbi est dies & poena cuius concursu constituit quem in mora. in l. ita stipulatus. nu. 45. ff. de ver. oblig. 42
- mora non potest purgari ante aduentum diei tacite, vel expresse, vel ante litis contestationem. in l. 1. nu. 6. ff. de pen. leg. 80
- mora non purgatur quando adiecta est dies & poena, fallit in iudicijs. ibidem mora purgatur ante litem contestatam, quādo principalis depositio est nouata per poenalem, secus si principali est; adiecta poena & dies. ibi. nu. 7.
- mora non contrahitur in his, quæ veniunt officio iudicis. in l. si deposita. nu. 9. C. de pos. 151
- mora intra quantum tempus quis purget. in l. si pacti. nu. 3. & 6. C. de pac. 45. & in l. si maior. nu. 11. C. de transact. 61
- mora purgatio post sententiam admittitur, quando vnum est in obligatione, aliud in solutione ex dispositione legis. ibi. nu. 3.
- mora purgatio etiam admittitur post litem contestatam, quando mora non præcessit. ibi. nu. 4.
- mora commissa in vna ex rebus alternatiue debitis, non videtur commissa in alia re. in l. Stichum. nu. 4. ff. de solu. 90
- An sit in mora debitor negans se debere centum petita, si lite contestata debitor probat de quinquaginta. in l. non potest videri. nu. 1. ff. de reg. iur. 239
- Qui potest se tueri exceptione legitima, non est in mora. in l. lecta. num. 4. ff. si cert. pet. 19
- mora actoris quando faciat æstimationem decrescere. in l. sed mihi. §. in hac. nu. 15. ff. commo. 75
- mora commissa in non deferendo potest purgari vsque ad sententiam, & ibi de ratione. in l. si quis apud. §. si plures. nu. 1. ff. iud. sol. 101
- mora non purgatur executione facta à lege, siue ab homine. ibi. nu. 3. & l. si infulam. nu. 19. ff. de ver. obl. 33
- moram purgandi facultas perimitur post solutionem. ibi. nu. 13.
- mora si non fuit contracta tempore contractus, & præcessit litis contestatio, inspicitur tempus moræ si non præcessit litis contestatio. in l. vinum. nu. 10. & 11. ff. si cer. pet. 15
- mora purgatio an admittatur vbi est dies & poena. in l. si post tres. nume. 5. ff. si quis caut. 68
- mora furis purgatur obligatione & nouatione. in l. parui. n. 1. ff. de cod. fur. 64
- mora præcedens qualiter per stipulationem purgetur remissione. ibi. nu. 3.
- mora rei non auget obligationem fideiussoris. in l. centum. nu. 2. ff. de eo quod cer. loco. 69
- Ex mora fideiussoris quando possit agi actione arbitraria: & quando possit ex sua mora teneri. ibi. nu. 5. & 7.
- mora vnius ex reis credendi in recipiendo, nocet alteri. in l. ex duobus. nu. 36. ff. de duob. reis. 60
- mora facta vni ex reis credendi prodest alteri quo ad interruptionem præscriptionis. ibi. nu. 37.
- mora creditoris, qui fuit in mora, vno ex duobus reis offerente nō purgatur, licet creditor correum, qui non obtulit, interpellauit. ibi. nu. 38.
- mora purgatur vsque ad litis contestationem in legato, vel debito annuo. in l. 1. §. quod si in annos. nu. 1. ff. de pen. leg. 80
- mora non potest purgari post euentum diei, quando dies est appositus causa differendæ solutionis. ibi. nu. 2.
- mora an possit purgari, quando conuentio est collata in persona vnius: & poena in persona alterius. in l. si infulam. nu. 93. ff. de ver. obl. 34
- mora quando possit purgari tam ex parte actoris, quam rei. ibi. nu. 25.
- mora nisi præcedat, qd nō tenetur de interitu rei, nisi à die litis contestationis, nō autem à die libelli. in l. denūciasse. §. quid ergo. n. 1. ff. ad leg. iul. de adul. 158
- mora vltima nocet. in l. si seruum. §. sequitur. nu. 1. ff. de ver. obl. 35
- mora commissa in patiendo non purgatur: secus si in negligendo. ibi. nu. 2.
- mora an purgetur, & sequens stipulatio committatur, quando præcedit obligatio, & mora. in l. si rem aliquam. nu. 1. ff. de noua. 79
- mora commissa in præcedenti stipulatione purgatur per secundā factam animo nouandi, si res fuit præsens, & remittit se. in l. quoties. nu. 1. ff. de noua. 78
- mora sine interpellatione re ipsa quando contrahatur fauore minoris: & quādo ex aliis causis. in l. 2. nu. 1. C. in qui. cau. in integr. rest. non est necess. 83
- mora per obligationem quādo purgari possit. in l. interdu. §. Stichus promissor. n. 1. ff. de verb. obl. fol. 28. l. semel. nu. 1. ff. fol. mat. 19
- Qui habet facultatem soluendi re debitam, potest in mora constitui. in l. quod te mihi. nu. 2. ff. si cer. pet. 7
- mora filij perpetuat obligationem contra patrem. in l. si seruum. §. an filius. n. 2. ff. de verb. obl. 35
- mora præcedens videtur remitti per nouam denuntiationem, seu protestationem de soluendo. in l. Emilius. nu. 1. ff. de minor. 136
- moram omnia quæ impediunt contrahi, impediunt periurium. in l. Labeo etiā nu. 6. ff. de iure iur. 34
- Si propter moram quis non potest adimplere promissam, & creditor prorogat terminum, quando debitor sit periurus. ibi. nu. 7.
- mora purgatio admittitur intra paucos dies, dummodo ius actoris non sit factum deterius. in l. & si post tres. nu. 1. ff. si quis cau. 68
- mora purgatio nō liberat aliquem ipso iure, sed opē exceptionis. ibi. nu. 2.
- mora purgatio non admittitur, vbi est dies, & poena. in l. traiecitia. §. de illo. nu. 1. ff. de act. & obl. 162
- mora purgatio non admittitur, qn vsura cum principali peti potest. ibi. nu. 2.
- mora purgatio in iudicijs quando est dies, & poena, non admittitur in pertinentibus ad decisionem. in l. si cuius dies. §. intra quantum. nu. 2. ff. de arbit. 147
- mora purgatio admittitur soluendo inter esse. ibi. nu. 3.
- mora purgatio admittitur quo ad actionem conseruandam ex parte actoris intra modicum tempus, etiam vbi est dies, & poena. in l. si ita. §. Seia cauit. nu. 1. ff. de verb. obl. 51
- mora rei an noceat fideiussori. l. si seruum. §. nunc videamus. ff. de verb. obl. n. 1. fol. 37. l. cum filiusta. nu. 1. ff. eo. fol. 20. & l. mora rei. nu. 1. ff. eo. 54
- Ei qui promissit exhibere post moram commissam datur spacium sex mensium ad eam purgandam. in l. Iancius. nu. 1. C. de fideiuss. 11

Index singularium materiarum

- 4 Moræ purgatio nō admittitur, quando pœna cōmittitur propter maleficiū.
 in l. vbi pactum. nu. 5. C. de tranf. 59
 4 moræ purgationi non est locus facta executione à lege, siue ab homine. in l. si
 is cui. nu. 3. ff. de leg. 2. 29
 9 moræ tēpus inspiciitur in æstimatione quæ venit officio iudicis. in l. quoties. n.
 i. ff. de verb. obl. 23
 8 moræ purgatio quando admittatur in casu l. si. C. de exac. lib. x. ibi. nu. 5. 13
 6* moræ commissio quando per difficultatē impediatur, in l. continuus. §. illud in
 spiciendum. nu. 9. ff. de verb. obl. 52
 6 moræ purgatio ante litē cōtestatam admittitur, nisi creditoris interfit, & qua
 liter hoc intelligatur. in l. si insulam. nu. 1. ff. de verb. obl. 32
 moræ purgatio non admittitur, quādo promissū facere domū in fundo meo,
 & fuisti in mora, & ego fundum alienauī. ibi. nu. 2.
 moræ purgatio non admittitur, vbi est dies, & pœna in stipulationibus cōuē
 tionalibus: secus in prætoris. ibi. nu. 4.
 moræ purgatio admittitur etiam, vbi est dies, & pœna, quando dies est apposi
 tus causa multiplicandæ obligationis. ibi.
 moræ purgatio nō admittitur vbi est apposta dies certa, & pœna. ibi. nu. 5.
 moræ purgatio admittitur de æquitate, vbi est dies, & pœna, quādo promif
 sor non potuit præuidere cursū diei. ibi.
 moræ purgatio admittitur, vbi est apposta dies, & pœna tacita legalis, scilicet
 interesse. ibi. nu. 6.
 moræ purgatio admittitur in decisoris, quando est apposta dies, & pœna, se
 cus in præparatoris iudiciorum. ibi. nu. 9. 133
 moræ purgatio potest litē cōtestatā nō admittitur, qñ petitur pœna, vel inter
 esse, & aliud offertur. siptum factum: sed qñ idem, quod petitur, offertur, &
 cōsignatur, tūc liberat, & sequitur absolutio ab obseruatione iudicij. ibi. n. 12
 moræ purgatio post litē conte. & vsq; ad sententiā admittitur in stipulatione
 de iudicato soluendo, quæ continet clausulam de defendendo. ibi. nu. 13.
 mora purgatur etiam post sententiā, qñ soluitur totū, quod debetur. ibi. n. 14.
 mora purgatur etiam post sententiā in pœnis legalibus, quæ committuntur
 ex delicto. ibi. nu. 15.
 Item in actionibus arbitrariis. ibi.
 moræ purgatio quare non admittitur post lit. contest. ibi. nu. 16.
 moræ purgatio admittitur, quando in stipulatione est apposta clausula rato
 manente pacto. ibi. nu. 17.
 moram purgare posse ignorans, si soluit pœnam, vel interesse, non potest solu
 tum repetere. ibi. nu. 18.
 moræ purgatio non admittitur quando stipulatio est commissā propter male
 factum, & factum est momētaneum, secus si successuum, quia admittitur in
 tra modicum tempus. ibi. nu. 21.
 6 mora vnius ex reis debēdi qñ noceat alteri. in l. ex duob. n. 34. ff. de duo. reis. 60
 4 morari dicitur quisquis, vbi cum familia moratur. in l. vxor. n. 2. ff. de le. 3. 52
 4* morari qui tenetur cum aliquo, non tenetur cū alio sequi, sed hoc declarabit
 tur arbitro boni viri in l. Mruia. §. vxore. nu. 1. ff. de an. leg. 64
 morari debens cum aliquo an debeat in domo operari. ibi. nu. 6.
 4 morari non tenetur in domo hæredis ille, cui alimēta sunt relicta. in l. libertis,
 §. Lucius. nu. 2. de ali. leg. 82
 4 morari qui debet cum aliquo non perdit legatum, si ex iusta causa non potest
 morari. in l. Caio. §. Imperator. nu. 2. ff. de eod. tit. 84
 3 mores antiquorum sunt seruandi. in l. more. nu. 1. ff. de iur. om. iud. 48
 8 mores boni in aliquo, & antiqui dicuntur si durauit in actibus virtuosus per
 decem annos. in l. 1. nu. 48. C. de digni. lib. 12. 46
 4* mors ciuilis quando æquiparetur naturali. in l. 1. §. qui habebat filium. n. 2. ff. de
 bon. poss. contratab. 153
 3 Mors vere debet probari in his, quæ sunt maximi præiudicij: & quomodo de
 ponant testes. in l. 2. §. si dubitetur. nu. 1. ff. quæ admodum. testa. aper. 161
 mortem alicuius sufficit probare per famam, & alias præsumptiones in re ma
 gni præiudicij, quæ tamen potest reponi in pristinum statum. ibi. nu. 2.
 mors etiam probari potest per discussionem officio iudicis. ibi.
 mors probatur in re leuis præiudicij per vnum testem, vel per aliam leuem
 præsumptionem. ibi. nu. 3.
 5 mortis causa capio, & mortis causa donatio in quibus differant. in l. inter mor
 tis. nu. 1. ff. de dona. cau. mor. 65
 9 mors omnia soluit. in §. deinceps. nu. 1. in Auth. de nup. 19
 9 Mors ciuilis non æquiparatur naturali, nisi in casibus à iure expressis. in §. di
 strahuntur. nu. 2. in Auth. de eod. titu. cod.
 7 mors qualiter probetur. in l. quidem. nu. 1. C. sol. mat. 168
 7 mors ciuilis æquiparatur naturali, quādo per vtrunque idē effectus operatur.
 in repet. Auth. ingressi. nu. 40. C. de sacrosan. eccl. 16
 7* Et vide in l. Deo nob. s. nu. 1. C. de epis. & cler. 23
 8 mors alicuius probatur ex asserctione consanguineorum, quādo agitur de mo
 dico præiudicio in l. quoties. nu. 5. C. de nau. lib. 11. 30
 6 mors ex causa potest differri. in l. is, qui reus. n. 8. ff. de pub. iud. 140
 7 mors dicitur iusta, & necessaria absentia. in l. ea quæ. nu. 5. C. de temp. restit. in
 integ. tam mino. 86
 8 mors animalium quando debeat clarē probari, & quādo sufficit per coniectu
 ras. in l. quod ad præsens. nu. 1. C. de murile. lib. 11. 31
 mortem hominis probare per coniecturas quando sufficiat. ibi. nu. 2.
 4 moriens secundo videtur rogatus de restituendo id quod iure fideico. habuit
 à primo. in l. hæredes. §. cum ira. nu. 2. ff. ad Treb. 142
 4 mori repete dī, qui decedit intra centū dies. in l. qui duos. n. 6. ff. de re. dub. 98
 4 mortem alicuius expectare est triste, nisi naturalis status rei ad hoc tendat. in
 l. Mutianæ. nu. 6. de cond. & demon. 110
 3 mortem probare per famam quibus casibus sufficiat. in l. 5. §. si dubitetur. nu. 1.
 ff. quemad. testa. aper. 161
 4 mortē viri expectare qñ sit triste. in l. p̄r Seuer. §. locr. n. 1. ff. de cod. & dem. 121
 3 mortu⁹ p̄sumitur si aliq; nō reperitur. in l. & si certus. §. si vn⁹. n. 1. ff. ad Sille. 161
 6 mortuus arbitrari non potest si adiceretur operi incerto. in l. cum stipulatus.
 nu. 2. ff. de verb. obl. 88
 4 mortuus potest offendi. in l. 1. nu. 3. ff. de his qui. vt indig. 107
 8 mortuus si non habet hæredem, creditores in possess. mittuntur. in l. si bona. n.
 1. C. de bon. auth. iud. post. 88
 8 mortuo simili est non potens articulate loqui. in l. iubemus. nu. 1. C. de testa. 18
 5 morticina in via proijcere non licet. in l. & diles. nu. 4. de via. publi. 139
 4 mox dictio, accipitur pro confestim, & quādo denotet interualsum temporis
 in l. 1. nu. 33. ff. si cer. pet. 8
 9 mox, dictio, qualiter intelligatur. in §. sedebunt. nu. 4. in auth. de iudicijs. 34
 3* Dictio mox, quomodo capiatur. in l. fructus. nu. 9. ff. sol. matr. 7
 7 mulier per donationem propter nuptias habet actionem in rem. in auth. siue à
 me. in 2. lect. nu. 3. C. ad Velleia. 142
 mulier si iuri hypothecæ renunciauit, & confessa fuerit pecuniam ad eam per
 uenisse, an tunc tollatur actio de dote. ibi. nu. 4.
 1* mulier damnata in amputationem membri, si est prægnans, executio difertur.
 l. Imperator. nu. 5. ff. de sta. ho. 23
 3* mulier quando possit agere contra colonum sine exceptione, cum fundus ad
 ipsam est reuersus. in l. diuortio. nu. 10. ff. sol. matr. 7
 7 mulier an viro contrahente possit hodie renunciare iuri hypothecæ. in authen
 tic. si qua mulier. nu. 1. C. ad velle. 142
 mulier si in instrumento confiteatur pecuniam in sui vtilitatem conuersam, an
 probatur hoc verum, & quid si iurauit. ibi. nu. 3. & 4.
 8 mulier in rebus proprijs est potior fisco, creditori etiā nisi ex causa primipili,
 in l. 1. nu. 5. C. de priuile. lib. 88
 4 mulier, quæ accepit pauperem, habet remedium in l. si constante. ff. sol. matr. 16
 in l. si is à quo. §. si semel. nu. 1. ff. vt in poss. lega. 147
 1 mulier non potest realiter citari. in l. plerique. nu. 7. ff. de in ius voc. 56
 9 mulier non dotata si diuertit sine causa punitur in decima parte suæ substā
 tiæ. in §. sic itaque. nu. 3. in auth. de nupt. 19
 mulier an p̄sumatur bona sua in dotem dedisse. ibi.
 4 mulier an possit p̄ fideicommissum grauare dote. in l. à filia. n. 4. ff. ad Treb. 145
 8 mulier habet priuilegiū, tam in personali actione, quā reali, vt proponatur etiā
 creditoribus prioribus tempore tacitam hypothecam habentibus, & hoc est
 verum nisi alias dōs præcedat. in l. si. nu. 1. C. qui potio. in pign. hab. 103
 mulier pro dote habet tacitam hypothecam, & priuilegiatam, vt præferatur
 alijs. ibi. nu. 2.
 8 mulier alibi nupta desinit esse ciuitatis propriæ, & quo ad quæ munera. in l. ori
 gine. nu. 1. C. de municip. lib. x. 21
 9* mulier transiens ad secunda vota dicitur caste viuere. in §. cum igitur. nu. 1. in
 auth. de non elig. secun. nub. 6
 9* mulier in testamento non potest esse testis, secus in codicillis. §. testes autem.
 nu. 1. insti. de testib. 71
 6 mulier in multa qualiter dicatur. in l. si vxor. nu. 3. ff. de adul. 157
 6 mulier in donatione propter nuptias licet habeat tacitam hypothecam, non ta
 men priuilegiatam, sicut habet in dote. i. in auth. de priuile. do. mul. n. 4. 45
 mulier quæ primo iurauit se non alienare fundū dotalem, postea alienauit &
 iurauit de non veniendo contra. non obligatur, & alienatio secundo facta
 non valet. in l. si quis pro. nu. 9. ff. de fideiuss. 72
 2 mulier si dedit in dotē oīa eius bona secundo viro, & decedat in matrimonio
 sine liberis vt nō lucretur ex forma l. municipalis, ultra illud q; debet habe
 re vnus ex filiis primi matrimonij. in §. optime vero. n. 2. in auth. de nup. 20
 mulier Velleiano de iure renunciare non potest licet consuetudo seruet con
 trarium. in l. doli mali. nu. 2. ff. de noua. 78
 mulier quando possit nubere intra tempus luctus. in §. primæ quidem. nu. 2. in
 auth. de nupt. 20
 mulier si locauit fundum, quando vir debeat aliquid habere de fructibus. in l.
 diuortio. nu. 13. ff. sol. matr. 8
 9 mulier constante matrimonio non succedit in fructibus donationis propter
 nuptias. in §. illud quoque. nu. 2. in auth. de non elig. secun. nub. 7
 8* mulier quæ nupsit dicitur caste. & honeste viuere. in auth. cui relictum. §. sed
 quia. nu. 2. C. de ind. vid. tol. 40
 5 mulier hodie potest vindicare à viro rem in dotem datam. in l. si filio. nu. 4. ff.
 sol. matr. 26
 3 mulier an caueat viro de euictione. in l. 2. nu. 23. ff. eod. titu. 5
 3 mulier contra virum retinet & compensat. in l. si filiofamil. n. 2. ff. eodem titu. 19
 7 mulier quando possit renunciare iuri hypothecæ. in l. iubemus. numero 1. C. ad
 Velleia 142
 mulier agens 3 tertios possessores, an excludatur actione cedendarū. ibi. nu. 3.
 6 mulier fideiubens non inuatur Velleiano ipso iure, sed ope exceptionis. in l. qui
 satisfare. nu. 5. ff. de fideiuss. 64
 3* mulier non potest doctorari. in l. 1. nu. 18. C. de dig. lib. xij. 46
 3 mulier sterilis an gaudeat priuilegio dotis. in l. si quis posthumos. nume. 1. ff. de
 lib. & posth. 90
 3 mulier sequitur conditionem patris, & aui illustris, si nubat clarissimo. l. 2. nu.
 34. & 40. C. de dignit. lib. xij. 46
 9 mulier, quæ consensit alienationi rei immobilis datæ in dotem æstimate verā
 æstimatione, si non supersunt res viri pro eius satisfactioe, vindicat rem
 alienatam. in §. & multo. nu. 2. in auth. vt immo. bo. ante. 37
 mulier si primo iurauit non alienare, nisi iusta causa interueniente, si postea alie
 nauit sine causa, primum & non secundum iuramentum seruatur. ibi. nu. 12.
 8 mulier an possit constante matrimonio res dotales alienatas vindicare. ibidem
 mero 13.
 7 mulier pro debito pecuniario non capitur, sed pro personali sic. in l. placet. in
 2. lec. nu. 52. C. de sacrosan. eccl. 12
 6 mulier prosequendo suam, vel suorum iniuriam accusare potest in casibus hic
 notatis. in l. qui accusare. nu. 3. ff. de accusa. 147
 8 mulier non potest habere dignitatem cum administratione. in l. nullus. nu. 1. C.
 de decur. lib. x. 16
 3 mulier licet stipulata fuerit sibi dotem reddi quādo cūque soluto matrimo
 nio, poterit tamen agi ante, viro ad inopiam vergente. in repe. l. si constante,
 nume. 53. ff. sol. matr. 16
 3 mulier

In omnes Barto Lecturas.

- mulier potest parere in 12. & 13. mense: & erit legitimus. in l. Gallus nu. 12. ff. de lib. & posth. 93
- mulier post duos dies post mortem primi mariti, si accipit secundum virum, & peperit in nouo mense, cuius erit partus. ibi. nu. 13.
- 8 mulier habet tacitam hypothecam a tempore dotis datæ vel promissæ. in l. fin. nu. 3. C. qui poti. in pig. hab.
- mulier an præferatur omnibus creditoribus & omnibus hypothecis. ibi. nu. 6.
- Et habet istud priuilegium in bonis soceri, si ipse recepit dotem, vel in instrumento confessus est eam recepisse. ibi. nu. 7. & 11.
- 7 mulier quæ dedit dotem in rebus mobilibus, an possit assumere in se onus probandi. in auth. sed iam necesse. nu. 2. C. de do. propter nup. 160
- 3 mulier renuntiando iuri hypothecarum sibi non præiudicat, si vir non habet alia bona. in l. Mænia. §. fundus. nu. 4. ff. sol. mat. 26
- 3 mulier non alienat fundum dotalem etiam viro volente in l. si æstimatis. n. 1. ff. eo. ibi.
- 2 mulier propter honestatē iurat parte absente. l. ad personas. n. 3. ff. de iureiu. 26
- 3 mulier non constituitur in mora pro dote sine interpellatione. in l. de diuisione. nu. 2. ff. sol. mat. 9
- 3 mulier si cedit in dotē usufructum fundi qui erat viri, sed eius non durauit, quod ad heredem mulieris non transeat. in l. usufructu. nu. 3. ff. eo. 27
- 3 mulier sol. mat. potest relinquere fundum viro, quousque fructus sint recollecti. in l. diuortio. §. in rerum. nu. 7. ff. eo. 8
- 3 mulier si non petit curatorem ventri, excusatur si peperit iuxta 30. dies. in l. 1. §. eleganter. nu. 1. ff. de lib. agno. 34
- 8 mulier in dote & fideiussoribus passibus ambulat, ut qui prior est tempore potior sit in iure. in l. 2. nu. 1. C. de priuileg. fisci. 89
- 3 mulier nupta secundo habet priuilegia dotis. in l. nupta. n. 1. ff. solu. matrimo. 20
- mulier etiam si probaret per testes se fecisse augmentum in rebus mobilibus, tamen non habet priuilegium, habet tamen si creditores contentur. in aut. de æquali. do. nu. 11. & 12. 43
- 4 mulier an possit esse executrix in testamento. in l. a filio. n. 1. ff. de ali. leg. 85. & in l. filios. §. matri. nu. 2. ff. de adi. leg. 96
- 3 mulier quare in rebus extantibus præferatur domino, rationem vide in l. si cum dotem. §. si mulier. nu. 4. ff. sol. mat. 14
- 7 mulier viro vergente ad inopiam potest dotem repetere. in l. ubi adhuc. nu. 1. C. de iu. do. 164
- 9 mulier non tenetur cōpescare cum dote id, quod sibi vir donauit in si inquantum sit facta locupletior. in §. dotes. nu. 2. in auth. de nup. 21
- 3 mulier si vult dimittere fundum viro, & impensas non soluere, an vir possit cōtradicare. in l. quod dicitur. nu. 5. ff. de impen. in re dota. fac. 29
- 3 mulier potest conueniri constante matrimonio. & eo soluto. in l. cum post §. quidā cum esset. nu. 3. ff. de admin. tut. & cur. 56
- mulier quæ conuenitur pro dote habet exceptionē, ne conueniatur ultra quā facere possit: & idem eius curator. ibi. nu. 4.
- 5 mulier relicta usufructuaria filio instituto, & extraneo substituto, si moritur si eius, debet habere integrum usufructum. in l. si ita scriptum. n. 1. ff. de manu. testa. 67
- 7 mulier habet patrimonium triplicis generis. in l. maritus. nu. 2. C. de procu. 70
- 7 mulier soluto matrimonio, an possit vindicare res dotales. in l. in rebus dotali bus. nu. 1. C. de iur. dot. 165
- 3 mulier debet certificari cum renunciat Velleiano. in l. repudianda. num. 1. ff. de acq. hære. 148
- 5 mulier & rusticus non possunt producere testes post publicationē, aduersarius maior poterit producere. in l. 1. §. nuntiatio. nu. 35. ff. de ope. no. nun. 6
- 3 mulier qua actione agit ad dotem viro ad inopiam vergente. in repe. l. si constante. nu. 70. ff. sol. mat. 17
- mulier habet actionem in rem contra extraneum possessorem ad rem datam in dotem inestimatam viro ad inopiam vergente. ibi. nu. 71.
- mulier agens hypothecaria contra extraneos possessores ad dotem, debet facere excussionem. ibi. nu. 72.
- mulier in casu l. si constante. ff. sol. mat. agit ad quæcunque bona viri etiam emphyteutica & feudataria, & etiam ad mobilia. ibi. nu. 73.
- mulier repetens dotem in casu l. si constante. ff. solu. matr. quando consequatur dominium rerum pro dote assignatarum. ibi. nu. 92.
- mulier quando agit contra virum ad dotem, sufficit probare per opinionē vulgi facultates viri non esse sufficientes ad dotis exactionē, secus quando contra tertium. ibi. nu. 10.
- mulier licet a principio tempore matrimonij sciuerit maritum inopem, tamē potest ad dotem agere. ibi. nu. 23.
- mulier agit ad dotem locero vergente ad inopiam. ibi. nu. 25.
- 8 mulier prægnas non torquetur, nec decapitatur. in l. prægnantis. numero. 1. ff. de poen. 184
- mulieris executio quæ peperit differtur quousque reperiatur nutrix, quæ nutrit foetum, quæ debet solui de publico si aliunde pecunia non potest haberi. ibi. nu. 3.
- 2 mulier pauperula mortuo viro, qui aliqua animalia reliquit, quæ fuerunt vendita per eius heredes bonis viri discussis, & animalibus venditis, vel præscripta, agit in subsidium ad pretium. in l. 1. n. 3. ff. de distri. pig. 136
- 3 mulier quæ minus virum diligit quando sit audienda. in l. si cum dotem. §. eo autem. nu. 5. ff. sol. mat. 13
- 9 mulier damnata de adulterio, quando mitti debeat in monasterium. in §. si quādo. nu. 2. in auth. vt noli iudi. 54
- 7 mulier quæ transiit ad secunda vota, & dedit omnia eius bona in dotem, decedit nullis liberis ex secundo viro relictis, quid lucrabitur vir ex forma statuti. in l. hac edita. n. 2. C. de secu. nup. 162
- 2 mulier nubendo simpliciter an intelligatur omnia sua bona in dote dedisse. in l. mulier. n. 2. ff. de iur. dot. 148
- 3 mulier quæ non permittit virum accipere marmor exsum qua actione teneatur. in l. diuortio. §. si vir in fundo. n. 2. ff. sol. mat. 8
- 3 mulier pro dote putatiua, an habeat hypothecariam. in l. si cum dotem. §. si mulier. n. 5. & 8. ff. eo. tit. 14
- mulier in diuisione habet opti onem. in l. vnica. numero 1. C. de his qui se defe-
- runt. lib. x.
- 3 mulier agens in casu l. si constante. ff. sol. mat. prosequitur iudicium ceptum mortuo marito absque eo, quod incipiat contra heredes causam. in l. post finitā. nu. 1. ff. de susp. tur. 63
- 8 mulier populari nupta in domo nobilis dicitur nobilis etiam ea effecta vidua. in l. si. nu. 2. C. de verb. sign. 32
- 4 mulier accusata de adulterio & absoluta non potest ab eodem, seu ab alio super eodem accusari ab alio, & de alio sic in l. Carbonianum. §. si mater. nu. 1. ff. de carbonia. edic. 166
- 3 mulier quæ secundo nupsit dote non repetita habet priuilegia dotis. in l. 1. n. 28. ff. sol. mat.
- mulier sterilis habet priuilegia dotis. ibi. nu. 29.
- 3 Mulier & alij qui propter imbecillitatem prohibentur obligari ex forma statutorum, an possint hereditatem adire. in l. mutum. §. eum cui lege. num. 1. ff. de acq. hære. 143
- 8 mulier præsumitur habere animum procreandorum liberorum. in l. ambiguitatis. nu. 3. C. de indic. vidui. tol. 40
- 6 mulier de quibus criminibus potest accusare. in l. certis. nu. 1. ff. de accus. 144
- 7 mulier quæ confessando errauit in præparatois iudiciorum, quā inueter Vel leiano, & quando beneficio l. error facti. C. de iur. & fac. igno. ibi. nu. 2.
- 8 Mulier etiā pro debito publico detineri non potest. in l. 2. n. 4. C. de exact. lib. 10. 12
- 9 mulier pro rebus paraphernalibus habet tacitam hypothecam in bonis, non tamen priuilegiatam, sicut in dote. in auth. de priuileg. dot. nu. 6. & 7. 46
- 6 mulier vel minor potest comparere accusatorio nomine accusati, dummodo opponat excusationem circa factum, & sine mandato. in l. accusatore. §. ad crimen. nu. 17. ff. de pub. iud. 143
- 7 mulier non admittitur ad defendendum alios. in l. alienam. n. 1. C. de proc. 69
- mulier in casibus, in quibus pro alio gerere potest, an possit defendere. ibi. numero 3.
- mulier quando pro alio admittitur, an inueter Velleiano. ibi. nu. 4.
- 4 mulier relicta executrix in testamento per virum, non desinit esse executrix, si transit ad secunda vota. ff. de al. & cib. leg. nu. 2. 85
- 7 mulier est minoris vitæ, quā masculus, & citius perficitur. in l. omnes. nu. 3. C. de his qui ve. æta. impe. 85
- 6 mulier contrahens matrimonium contra ius gentium non excusatur: contra ius civile sic. in l. si adulterium. nu. 7. ff. de adult. 162
- 6 mulier desponsata per verba de præsentī, licet non traducta mutat domiciliū. l. Imperatores. §. item rescripserunt mulierem. nu. 1. ff. ad municip. 221
- mulier alibi nupta desinit esse ciuis illius ciuitatis unde originē habuit. ibi. n. 4.
- 7 mulier videtur dorem stipulata extraneo pro ea dorem dante. in l. vna. §. accedit. nu. 16. C. de rei vxor. acti. 165
- 3 mulier præfertur pro dote in actione personali, & hypothecaria. in l. 1. nu. 19. ff. sol. matri. 3
- 3 mulier quomodo dicatur fuisse in mora. in casu l. si mora. ff. sol. matrim. ibi. n. 5. 9
- 9 mulier secundo nubens amittit dignitatem primi viri, nisi specialiter a principe impetraret. in §. non tamen. nu. 1. in auth. de nup. 20
- 2 mulier nubens nulla facta expressione dotis, an videantur omnia bona dedisse in dotem. in l. quod autem. nu. 1. ff. de iur. do. 147
- 7 mulier & minor quando condemnatur in expensis propter emendationem libelli. in l. edita. nu. 33. C. de eden. 38
- 4 mulier an sit domina rei dotalis. in l. pater filiam. nu. 3. ff. ad l. Fal. 123
- mulier an possit in dorem institui. ibi. nu. 4.
- 4 mulier quæ agit ad dotem legatam per socerum actione ex testamento, si cautio fuit omissa, potest conueniri actione incerti, vt caueat. in l. 2. num. 8. ff. de do. præleg. 70
- 7 mulier quando possit Velleiano renunciare. in l. si. nu. 2. C. ad Velleia. 143. & in l. qui satisfacere. nu. 10. ff. de fideiuss. 64
- mulier ea fragilitate qua inducitur ad allegandum, eadem inducitur ad renunciandum. ibi. nu. 3.
- mulier renuncians debet certiorari. ibi. num. 5.
- 3 mulier pro debito tutelæ potest capi, & carcerari. in l. si quis sub. nume. 18. ff. de testa. tute. 42
- mulier renunciando omni auxilio legis, non vult renuntiare beneficio masculo competenti, ne conueniatur, nisi inquantum facere possit. ibi. nu. 20.
- 3 mulier potest abesse causa Reipub. item pupillus. in l. bello. nume. 1. ff. de excu. tuto. & cur. 71
- 7 mulier transiens ad secunda vota dicitur castè & honestè viuere. in auth. hoc locum. nu. 1. C. de secu. nup. 162
- 3 mulier non potest esse testis in testamento. in l. qui testamento. §. eum qui. nu. 1. ff. de test. 16
- mulier in co dicillis potest esse testis. ibi. nu. 4.
- 4 mulier eatenus onere fideicommissi grauari potest, quatenus legatum dotis excedit quantitatem. in l. cum quis. nu. 1. ff. de do. præleg. 71
- 3 mulieri Digestorum iure quomodo prouidebatur, cum vir esset in extrema paupertate, & quomodo iure Codicis & Authenticorum. in l. si constante. nu. 2. 3. & 4. ff. sol. matr. 14
- 3 mulier nubens quando videatur omnia sua bona dare in dotem. in l. si constante. nu. 68. ff. sol. mat. 17. & in l. in iis rebus. §. vxor. eo. ti. nu. 1. 28
- * mulieri in casu d. l. si constante, si restituta res fierent deteriores, ad quem spectabit incommodum. ibi. nu. 101. 19
- 2 mulier si adhibet coniunctam personam ad stipulandum dotem, an videatur donare. in l. idemque. §. si cui. nu. 2. ff. manda. 103
- 7 mulier secundo nubens post annū luctus, an habeat solū usufructum eorum quæ lucratur ob mortē filiorum præcedentium. in l. foemina. nu. 1. C. de secu. nup. 161
- 2 mulier, quæ fideiussit pro dote non repetit. in l. cū is. §. si me. n. 7. ff. de cod. ind. 51
- 2 mulier, quæ consensit instrumento facto per virum, si probet se acerrime fuisse percussam, videtur fecisse metu. in l. si ob turpē. n. 7. ff. de cod. ob. tur. cau. 44
- 3 mulier quando non habet aliud præter dotem, debet intra annum alij ab herede viri. in l. diuortio. nu. 1. ff. sol. matr. 7
- mulier debet operari in illa domo, ex qua alimēta percipit ex legis dispositione:

Index singularium materiarum

- secus ex dispositione testatoris. ibi. nu. 3.
- mulier qñ non vult stare, vel non pōt cum hāredibus viri, qñ cogatur, vel debeat deducere quantū inter sit hāredi ex non prāstatione operarū. ibi. nu. 4.
- 8 mulier nupta Romā, non potest cōpelli ad munera in ciuitate originis, in l. vnica. nu. 1. C. de mulie. lib. 10. 15
- mulier vocatur ad honores & munera personalia. ibi. nu. 2.
- mulier subiit onera patrimonialia in loco patrimonij, ibi. nu. 3.
- mulier fortitur forum viri. ibi. nu. 4.
- 8* mulier ex persona viri an dicatur ciuis, vel comitatensis, ibi. nu. 5.
- 7 mulierATRIX secundum dispositionem auth. matri & auiz. C. quando mul. tutel. offic. fungi potest, potest capi, & carcerari. ibi. nu. 13. 172
- 7 mulier in quo casu potest decedere pro parte testata, & pro parte intestata, in l. 1. nu. 1. C. de sec. nup. 161
- 6 mulier potest adhiberi ad scribendum, in l. impuberem. nu. 2. ff. de fal. 169
- 9 mulier in bonis filij liberis non extantibus, et si transiit ad secunda vota, in totum succedit, in §. primā quidem. nu. 1. in auth. de nup. 20
- 9 mulier rapta si nubit raptori, an matrimonij teneat, & aliquid lucretur, & habere possit de bonis raptoris, in auth. de rap. mul. nu. 1. 54
- 3 mulier an dicatur dotata ex eo, quod pater sibi in testamento dorem assignauit, ad hoc, vt excludatur à statuto disponente, quod mulier dotata nō succedat, in l. non est. nu. 1. ff. de rit. nup. 147
- 1 mulier habens suadum dotalem, non tenetur satisfacere, in l. sciendum. §. si fundus. nu. 1. ff. qui satisf. cog. 64
- 7 mulier quando teneatur edere libros rationum suarum, in l. 1. nume. 1. in 2. lectur. nu. 2. C. de eden. 36
- 8 mulier, quę tenetur ad aliqua personalia curiæ, videtur curiæ per maritum seruare, in l. vlt. nu. 3. C. quando, & qui. quar. pars, lib. x. 20
- 1 mulier potest esse arbitrix, & procuratrix pro patre, & cōiunctis, testis in testō inter liberos, & in codicillis, in l. multis, nu. 1. ff. de sta. homi. 22
- 7 mulier transiens ad secunda vota, est filiis primi matrimonij multū suspecta, in l. lex quę tutores. nu. 4. C. de adm. tu. & cur. 173
- 3 mulier qualiter denunciāt viro se pręgnātē, in l. 1. §. permittit. n. 9. ff. de lib. agn. 33
- 3 mulier an habeatur pro cōgradiente, si maritus manu missi seruum ipsa ignorante, in l. si vero. nu. 1. ff. sol. mat. 27
- 4 mulier pręgnans damnata vltimo supplicio potest conseruari, in l. Imperator. la. 2. nu. 4. ff. de sta. hom. 23
- mulier pręgnās dānata & cōseruata postquam peperit, erit etia cōseruāda, si partus alio modo cōmodē nutrirī non possit, alias non. ibi. nu. 6.
- 4 Mulierem dotans si sit extraneus, vel alius, an videatur dotare de suo, in l. vxorem. §. pater. nu. 1. ff. de leg. 3. 54
- 8 mulieres habent nobilitatē & dignitatē, qualiter, in l. 1. n. 42. C. de dig. lib. 12. 46
- 8 mulieres quorum munus sine capaces, in l. vnica. nu. 19. C. de mulie. lib. x. 25
- 6 mulierē retinēs cā libidinis circa xx horas, nō tenetur de plagiario, nec de priuato carcere, secus si vltra xx. horas, in l. verum est ius. ff. de furt. n. 6. 115
- 1 mulieres an debeant vocari ad statuta faciendā, in l. 1. nu. 1. & 6. ff. de legi. 15
- mulieres non possunt esse de consilio. ibi. nu. 6.
- 3 mulierem excusandi quę sit iusta causa, si non denunciauit, in l. 1. §. sed si maritus. nu. 1. ff. de lib. agno. 34
- 3 mulierum genus auarissimum, in l. quę dotis. nu. 1. ff. sol. mat. 20
- 9 mulier soluto matrimonio quando detur rei vendicatio ad res pp nuptias dotatas, & an dicatur directā, vel vtilis, in auth. vt in mob. bo. nu. 5. & 8. 27
- 7 mulieribus errantibus in iure, quibus casibus subueniatur magis q̃ minorib. in l. ne passim. nu. 2. C. de iur. & fac. 31
- 9 mulieres bonę conditionis & famę, non carcerantur, in §. necessarium, num. 1. in Auth. vt nulli iudi. 54
- 4 mulieres omnes sunt malę, in l. pater Seuer. §. focus. n. 1. ff. de cōd. & demō. 121
- 7 mulus si ducatur per mulionem per ciuitatē, mulio non poterit hic conueniri, in l. 1. nu. 1. C. vbi in rem. act. 102
- 8 mulio licet non sit descriptus in licentia mihi data per datarios portandi res meas extra ciuitatem, tamen illas licitē portat, in l. parippum. nume. 1. C. de cur. pu. lib. 12. 57
- mulī debent onerari secundum onus consuetum, in l. publici, numero 1. C. de cur. pu. lib. 12. 57
- mulus qui oneratus est secundū consuetū si decessit, onerans non tenetur, ibi.
- 3 mulus, qui transiit terminos, non incidit in commissum, nisi probetur, q̃ dās eum duxit, in l. interdum. §. serui. nu. 1. ff. de pub. & vestig. 52
- 1 mulier vt imponatur requiritur causa, iudicis cōpetentia, & q̃ nō excedat mercedem suę iurisdictionis, in l. 2. §. item si. nu. 1. si quis in ius voc. non ierit. 59
- 1 multatē an possint diuiniui, in l. 1. n. 3. ff. si quis ius di. non obtemp. 54
- 7 multa ob procuratoris contumaciam, non potest domino imponi, in l. eum q̃ res. nu. 8. C. de procu. 66
- 7 multa alias prohibita per bonum exemplum, permittitur, in l. 1. nume. 2. C. de prę. impe. off. 31
- 1* multa leuis est meri imperij, in l. Imperium. nu. 12. ff. de iurisd. omn. iu. 48
- 9* multa impediunt incipiendā quę non impediunt iam consummata, in §. vltimus. nu. 4. inst. de legi. agno. tur. 66
- 8* multa si iudex imponit vltra qñ possit, est nulla, in l. certa ratione, nume. 1. C. quan. pro. non est neces. 86
- 6 multitudo, quid sit, in l. prętor. nu. 3. ff. de bon. rap. 126
- 9 multitudo effrenata testium quę dicatur, in §. quoniam vero, nume. 13. in auth. de testib. 39
- 4 multa dicuntur tria, in l. 1. §. licet. ff. de leg. 1. 18
- 7 munera personalia & mixta imponuntur ciuib. & incolis non clericis, in l. placet. nu. 32. C. de sacro. eccl. 12
- 8 munera extraordinaria dicuntur, quę non inducuntur lege, vel senatusconsulto, vel constitutione principum, in l. 1. nu. 2. C. de agric. lib. 12. 37
- 6 munera mere patrimonialia, quę inducuntur possessionibus quę sint, in l. rescripto. §. sciendum. nu. 1. ff. de mune & hono. 223
- 8 munera sordida, quibus indicantur, in l. vnica. nu. 16. C. de mulie. lib. x. 25
- munera, quę non habent honorem, neque dignitatē, quę sint, & quibus indicantur, ibi. nu. 17.
- 8 munera non debent in eodem reiterari, donec alij sufficientes repetantur, in l. vlt. nu. 1. C. de mune. & hono. lib. x. 21
- * A munere collectarum nemo excusatur, nu. 32. ibi.
- 8 munera patrimonialia sunt triplicia, & quę, in l. vnica. nu. 34. C. de mulie. lib. x. 26
- A muneribus patrimonialibus nemo excusatur, ibi. nu. 35.
- munera mixta, quę sint & quis ab eis excusetur, ibi. nu. 36.
- 5* munera ordinaria, & extraordinaria quę sint, ibi. nu. 37.
- * munera quędam sunt publica quędam priuata, ibi. nu. 39.
- 6 munera personalia dicuntur etiam, quę deferuntur ex lege, vel consuetudine alicuius ciuitatis, in l. 1. nu. 2. ff. de munerib. & honorib. 223
- 8 munera ordinaria quę sint, & à quibus imponuntur, in l. vnica. nu. 11. C. de vaca. pub. munerib. lib. 10. 22
- 8 munera habentia dignitatē annexam quę dicantur, in l. vnica. numero 11. C. de mulie. lib. x. 25
- 9 munus ordinariū quod dicatur, & quod extraordinariū, in l. hi qui. nu. 5. ff. de inimi. 224
- 8* munus ordinariū est quod à lege imponitur, in l. omnes. nume. 2. C. de an. & trib. lib. x. 11
- 8 munus propriē dicitur, quod necessario subimus lege, vel mero imperio eius, qui habet potestatem, in l. vnica. nu. 6. C. de mulie. lib. x. 25
- munera personalia quę sunt, ibi. nu. 7.
- 8 munus impositum à ciuitate, quod quis vendere cogatur frumentum est munus patrimoniale, in l. 1. nu. 5. C. vt nemi. lic. lib. x. 15
- 8 munus patrimoniale propriē dicitur, vbi vertitur sumptus, & est triplex, in l. vnica. nu. 22. C. de mulie. lib. x. 25
- A munere patrimoniali qui excusantur, ibi. nu. 23.
- 8 munus publicū nō pōt pecunia redimi, in l. illud. nu. 2. C. de excu. mu. lib. 10. 22
- 7 munerum publicorum tres sunt species, in l. placet, in 2. lect. nu. 9. C. de sacro. san. eccl. 12
- * munera extraordinaria quę dicantur, ibi. nu. 16.
- * munus personale quod dicatur, ibi. nu. 17.
- munera quis indicat, ibi. nu. 30.
- 6 A muneribus patrimonialibus nemo, & sic nec ecclesia habet excusationem, in l. munerum. §. patrimoniorum. nu. 3. ff. de mune. & hono. fol. 233. & l. vnica. nu. 35. C. de mulie. & in quo. loc. 25
- 8 munera sordida dicuntur habere annexam vilitatē, in l. vnica. num. 15. C. de mulie. lib. 10. 25
- 6 municeps est nomen generis, ciuis, & incola nomen speciei, in l. 1. n. 1. ff. ad municip. 218
- municipes quasi munus participes, ibi. nu. 15.
- 5 municipes, qui post collectam impositam est effectus conuersus alicuius monasterij, an teneatur ad collectam, in l. incola. nu. 5. ff. ad municip. 220
- 8* municipes est genus eius, & incolę sunt species, in l. ciues quidem. n. 1. C. de incol. & vbi. lib. 10. 21
- 8 municipes etiam dicitur natus in aliquo castro libero, & exempto, in l. ciues quidem. nu. 3. C. eod. 21
- municipia non habent fiscum, in rub. nu. 11. C. de iur. ff. lib. x.
- 2* Cetera vide in litera p. in verbo Perusinus.
- 6 munire autē domum suam est onus domus, in l. rescripto, §. sciendum. num. 1. ff. de mune. & hono. 223
- 8 murex & conchilium est idem, & est piscis ad tincturam purpurej coloris, in l. si quis naui. nu. 1. C. de muri. lib. xj. 31
- 8 murileguli, & alij de quibus hic, erant liberi, ascriptitij tamen, in rub. nu. 1. C. de murilegu. lib. xj. 31
- 8 murorum restauratio non potest fieri inconsulto principe, in l. restorationi. nu. 1. C. de diuer. prād. lib. 11. 44
- 1 muros ciuitatis Romę violare poena est capitalis, in aliis est arbitraria, in l. si, ff. de rer. diuis. nu. 2. 30
- 1 mutatione status videtur alia persona, in l. iurisdictioni, §. si ante aditam. num. 1. ff. de pac. 82
- 6 mutatio personę non extingitur cautio de rato, in l. si sine. §. qui patris. n. 1. ff. rem. ra. hab. 108
- 1 mutatio interueniens de non mandato ad mandatum, non impedit stipulationem committi, in l. Iulianus. nu. 1. ff. qui satisf. cog. 63
- mutatio est triplex, & quę sit illa quę satisfactionem perimit, ibi. nu. 4.
- 9 mutatio conditionis defensoris ex parte rei an possit fieri post litem contestatam, in l. si ante acceptum. nu. 3. ff. iud. fol. 102
- * mutata conditione defensoris ex parte rei, fideiussores dati per defensionem liberantur, no. 4.
- * mutatio iudicij qualiter fiat, quando mutatur, mutata conditione defensoris ibi. nu. 6. vbi quod altero de trib. mod.
- 7 mutatio vitę est difficilis, in rep. auth. ingressi. nu. 21. C. de sacro. san. Eccl. fol. 15
- 2 mutuum an contrahatur, quando filius mutuatur nomine suo, & habeat locum l. frater. ff. de condi. indeb. ibi. nu. 14. 14
- mutuum inter patrem, & filium qualiter contrahi possit, ibi. nu. 47.
- 2* mutuum & solutio reconciliantur consumptione, & quare, in l. non omnis. §. si pupillus. nu. 2. ff. si cer. pet. 24
- 4 Si apparet quod mutuū tibi centum, item apparet, quod promissi centum ex causa mutui, intelligitur de eisdem centum, quę mutuasti, in l. cum centum. nu. 2. ff. de adi. leg. 94
- 6 mutuum inter patrem & filium in pecunia aduentitia quādo contrahatur, in l. si quis. §. item si filius. nu. 3. ff. de fideiul. 73
- 2 mutuum est si eadem pecunia mutuata reddatur, in l. 2. nu. 3. ff. si cer. pet. fol. 3
- mutuum vel contractus innominatus an dicatur quando aliud debet reddi, ibi. nu. 4. & 6.
- 7 Alteri per alterum in mutuo & debito propter petuniam quęritur, in l. si absen. tis. nu. 1. C. si cer. pet. 116
- 2 mutuum vel donatio quando pręsumatur, si dictum sit, accipe istud vinum vel tolle istam pecuniam, in l. cum quid. nu. 1. ff. si cer. pet. 6

In omnes Barto. Lecturas.

Mutuum quando probetur, si testis dicat nescire an fuerit mutuum: & q. actum fuerit, sed bene vidit pecuniam numerare, & ipse eam recepit, ib. n. 2.
 mutuum assidue, & frequentius celebratur, in rub. n. 2. ff. si cer. pet.
 mutuum proprie petitur, non autem repetitur, ib. n. 3.
 2 mutuum reconciliatur pro ea parte, pro qua res mutuata consumitur, in l. si a fu-
 rioso, n. 2. eod. tit.
 2 mutuum non contrahitur in plus, quam datum sit, & an in eo pluri valeat do-
 natio, in l. rogasti. §. si tibi. n. 3. ff. eod. tit.
 mutuum ut perficiatur, sufficit q. pecunia proficiatur verè vel fide, & quod
 tradens sit dominus, in l. 2. §. in mutui. n. 1. ff. eo. tit.
 mutuum quotuplex, ib. n. 2. 3. & 4.
 mutuum quid sit, ib. n. 8.
 1 mutuum nō contrahitur, nec etiam obligatio, ubi dominium non transfertur in
 accipientem, in l. eius qui. n. 19. ff. eod. tit.
 2 mutuum quando non continetur in instrumento, sed sola confessio mutui, tūc
 ex contractu mutui non agitur, nec ex stipulatione, sed certi conditione,
 in l. 1. §. si quis ita. n. 9. ff. de verb. obl.
 2 mutuo accipiens pecuniam ad numerū ex causa necessitatis, poterit solvere
 frumentum, l. 2. §. mutui. n. 4. & 21. ff. si cer. pet.
 mutuo accipiens frumentum non potest restituere pecuniam, nisi in casu non
 existentis frumenti: quia tunc peruenitur ad extinctionem, ib. n. 5.
 mutuo argenti accipies ad pondus, quando poterit reddere pecuniam, ib. n. 6.
 mutuum non est, si datur frumentum, ut vinum reddatur, sed contractus inno-
 minatus, & quando venditio, ib. n. 8.
 mutuum non est, si datur liber ad pondus, vel oves ad numerum, ut tantundē
 reddatur, & in libro non cadit mutuum, ib. n. 9. & 13.
 mutuum ad hoc ut sit, quatuor considerantur, ib. n. 10.
 mutuum cadit in pipere ad numerum, ibid. n. 11.
 mutuum consistit in pane, & ita servat consuetudo, ib. n. 15.
 mutuum cadit in stagno, & plumbo, & similibus, ib. n. 16.
 mutuum consistit in lateribus, & tegulis, ib. n. 17.
 mutuum consistere potest in lignis, quando venduntur ad pondus, ib. n. 18.
 mutuum consistere potest in pascuis, ib. n. 10.
 2 mutui civile reconciliatur stipulatione, nec in eo requiritur translatio domi-
 nij, in l. 2. §. appellata. n. 4. eo. tit.
 mutuum civile quot modis reconcilietur, ibi. n. 5.
 mutuum iure naturale quot modis reconcilietur, ib. n. 6.
 2 mutuum ut contrahatur, requiritur ultra rem, & præstus etiam consensus, in l.
 si me & Titium. n. 7. ff. eo. tit.
 2 mutuum quando sit quidam contractus innominatus, in l. qui pecuniam. n. 3. ff.
 eod. tit.
 2 * mutui specialia respectu aliorum contractuum, in l. singulari. n. 5. eod.
 2 * mutuo accipiens pecuniam, pro se præsumitur accipere, non pro extraneis,
 in l. si ventri. §. eorum. n. 2. ff. de priv. cred.
 8 mutans alienam pecuniam suo nomine, querit sibi ius pignoris, & nō domino
 pecuniarum, in l. si frater. n. 1. C. de pigno.
 6 mutans pecuniam non potest eam incontinenti repetere, in l. si poenam. n. 3.
 ff. de ver. obl.
 8 mutans pecuniam stipendiariis, an possit eorum stipendium sequestrari, in l.
 iubemus. n. 5. C. de erog. lib. 12.
 6 mutans procuratori constituto ad accipiendum pecuniam mutuo & ad con-
 vertendum in aliquā causam, quando debeat esse sollicitus, ut convertatur.
 l. doli mali. n. 8. ff. de novatio.
 6 mutans pecuniam dicitur auxilium præstare & favorem, in l. cuiusque. n. 2. ff.
 ad leg. Jul. maiest.
 9 mutans viro pro refectione rei, præfertur mulieri, si est posterior mulieri in
 tempore, in §. his consequens. n. 1. Auth. de equal.
 2 Si mutuavi pecuniam aliam, & stipulatus sum mihi restitui, & ego ago ex stipu-
 latione, & antequam consumpta sit dominus vendicat, ille cui mutuavi, non
 tenetur restituere, sed doli exceptione repellit, l. nam & si fur. n. 1. ff. si
 cer. pet.
 mutuavi pecuniam alienam quam debitor non vult consumere, qualiter pos-
 sum contra eum agere, ib. n. 2. & 4.
 6 Si mutuavi decem tibi, postea reperitur, quod per stipulationem promissisti de-
 cē ex causa mutui, q. intelligatur de eisdem, in l. tritici. n. 3. ff. de ver. obl.
 mutuavi centum, & postea promissisti quinquaginta, an præsumatur de illis cē-
 tum, ib. n. 5.
 6 mutuavi, vel si in dotem dedi libras centum in florenis, & venit tempus resti-
 tutionis, quod tempus attendatur in extinctione, an tempus solutionis, an
 tempus donationis, in l. Paulus. n. 10. ff. de solutionib.
 4 mutator nō dicitur mercator, nec negotiator, in l. legatis. n. 1. ff. de legat. 3.
 3 mutus & surdus reguntur cōsilio curatoris, & quæ possint gerere sine curato-
 re, in l. mutum. n. 1. ff. de acq. her.
 mutum voluisse adire hereditatem qualiter probetur per testes, ib. n. 3.
 muti actus & eius consuetudines præsumuntur scire cōsanguinei, & dome-
 stici, ib.
 6 mutus & surdus si intelligunt ad motum labiorum, contrahere possunt, in his
 quæ consensu perficiuntur, in l. si quis ita. n. 7. ff. de ver. obl.
 6 mutus & surdus, qui intelligunt ad motum labiorum non potest stipulari, in l.
 inu. 7. ff. eo.
 mutus iubet scriptura, absens per Epistolam, surdus verbo, ib. n. 9.
 2 mutus an stipulari possit, ib.
 mutus si nihil intelligit, equiparatur infanti si aliquid pupillo, ib.
 3 mutus si accepit dotem, fingitur stipulatio, in l. n. 13. ff. sol. mat.
 4 mutus & surdus, si nihil intelligunt, furioso equiparantur, & quando possint
 agnoscere bon. poss. in l. mutus. n. 1. ff. de bon. poss. fur. infra.
 6 mutus, surdus, vel cæcus esse aliquem qualiter probetur, ib. n. 2. & l. n. 11.
 ff. de ver. obl.
 mutus, & surdus, vel cæcus, quod quis fuerit non præsumitur q. hodie sit, ibid.
 n. 4.

De Litera N.

N A S C I in sexto mēse, & vno die, quis pōt. in l. 7. n. 1. ff. de sta. ho. 28
 * Nascitur quis ad gloriam in die mortis, in l. cū quidam. n. 1. ff. de
 an. lega. 65
 1 Nat' primo q. s. psumat, an masculus, an foemina in natis vno partu,
 si ignorat quis fuerit ultimus, in l. Arechusa. n. 2. ff. de sta. ho. 23
 Natus an dicatur extractus ex ventre, ibi. n. 4.
 7 Natus in territorio, an dicatur ciuis originarius, in l. placet. in 2. lect. nu. 48. C.
 de sacrosan. ecel. 13
 8 Nati in terra ubi Christus fuit natus, non habent aliud privilegium, quam alij,
 in l. vnica. n. 1. C. de colo. palest. lib. 11. 41
 6 Nat' ex dānato coitu nō capit legatū à patre, ab alijs sic, in l. n. 3. ff. de iur. fil. 108
 9 Nati ex illicito coitu non sunt legitimi filij nominandi, nec succedunt patri,
 nec ab eo ali debent: de iure canonico sic, in §. vitima si quidem. n. 4. & 4. in
 Auth. quib. mo. nat. eff. sui. 38
 Nati ex damnato coitu qui dicantur, ibid. n. 2.
 nati ex damnato coitu quando succedant matri, & patri, ib. n. 3. & 5.
 7 Natus in villa, vel vico, sortitur originē ex illa ciuitate, cui villa, vel vicus sub-
 est, in l. si quis. n. 1. C. de nat. lib. 168
 3 natus dicitur, qui perfectē est natus, vel viuus est extractus extra ventrem, in l. q.
 dicitur. n. 1. ff. de lib. & posth. 90
 Nasci quis dicitur viuus, quando vocē emitit, vel apparet quando nascitur eū
 esse viuum, licet momento viuat, ib. n. 2.
 3 Nat' p. duos dies post decē mēses est legi. l. Gall'. n. 12. ff. de lib. & post. fol. 93
 6 Natiuitate propria, vel paterna, quis efficitur ciuis, in l. j. n. 2. ff. ad municip. 17
 Natus in castro existenti in Tuscia subdito ciuitati Perusij, licet ciuis Perusij
 an erit Tuscus, an Perusinus, ibid. n. 5.
 Natus in aliqua parochia, vel porta ciuitatis, quando ciuitas distinguitur per
 portas: an dicatur de illa porta ratione originis, ibi. n. 6.
 Natus ex matre comitaten si, ibi. n. 19.
 5 * Natum in flumine publico quod sit eorum, qui propē ripam prædia possident,
 in l. quominus. n. 18. & 19. ff. de flu. 136
 7 * Natum quem esse in seruitute, vel libertate probat qui asserit, in l. matrem. n. 1.
 C. de prob. 127
 8 * Natus antequam pater sit Rex, non dicitur filius Regis, in l. si senator. n. 2. C.
 de dig. lib. 12. 48
 9 Natus alibi, & alibi morans an possit in ecclesia ordinari, in §. seruus. n. 2. in
 Auth. de sanct. Epif. 56
 1 Naturalis dictio, relata ad fidem, vel relationem, semper intelligitur de iure na-
 turali gentium, in l. j. n. 1. ff. de pact. 73
 5 * Naturalis possessio an sit de iure ciuili vel naturali remissiuē, in l. quod seruus.
 n. 1. ff. de acq. poss. 85
 1 * Naturalis non est in potestate patris, neque etiam spurius & ipsis populariter
 non substituitur, l. item in potestate. n. 2. ff. de his qui sunt sui vel al. iur. 24
 2 * Naturalis obligatio est de iure gentium, in l. si id quod. n. 1. ff. de cond. ind. 61
 4 * Naturalis nō succedit in feudo, l. ex facto. §. si q. rogatus. n. 9. ff. ad Trebell. 137
 * Naturalis an veniat in sententia, quando quis est condemnatus cū filijs vique
 ad tertiam generationem, ibi. n. 10.
 3 Natura quod negat, nemo feliciter audet, in l. amicissimos. §. Lucius. n. 1. ff. de ex-
 cu. tut. & cor. 72
 7 * Natura dictionis, ex, in l. lex placito. n. 3. C. de rer. per. 156
 9 Naturales nati ex eadem matre, & diuersis patribus, sibi ad inuicem succedūt.
 in §. si quis. n. 5. in Auth. quib. mo. na. eff. sui. 37
 5 Naturaliter quod non potest fieri, non potest fieri ciuilitate, in l. possideri. §. ex
 contrario. n. 2. ff. de acq. poss. 77
 7 Naturaliter ille tenetur, qui de iure gentium tenetur, in l. cum quis. n. 9. C. de
 iur. & fact. igno. 30
 4 Naui si legatur simpliciter proprio nomine nō adiecto, quid debeat, in l. q.
 in rerum. §. & si nauem. n. 2. ff. de leg. 1. 8
 Naui legata nomine proprio si destruat, quando debeat, & quādo nō, ib.
 1 Naui armamenta, non est vniuersitas, sicut grex, in l. Marcellus. §. armamenta,
 n. 1. ff. de rei vendi. 170
 2 Non dominus naui si proponat excusationem, ne deferat res ob necessitatē
 publicā, naui nō publica, in l. vlt. n. 1. C. de nauius non excusan. lib. 11. 19
 8 Naui, quæ vi tempestatis, vel timore incurfionis hostium venit in portum, nō
 tenetur ad gabellam, in l. j. n. 1. C. de nau. lib. 11. 29
 8 Nauicularij portantes res publicas non possunt in loco detineri, tam ratione
 delicti, quam debiti, in l. j. n. 2. C. de nauicul. lib. 11. 28
 8 Nauicularius, dictio, tribus modis sumitur, in rub. n. 1. de nauicula. lib. 11. 28
 5 * Necessitatis causa cōtra regulam iuris communis statuitur, quatenus necessi-
 tas imminet, in l. j. §. nuncio. n. 29. ff. de ope. no. nuh. 5
 8 Necessitas non habet legem, in l. j. n. 5. C. de ope. lib. 6
 7 Necessitate quando aliquid fit, fit eatenus, quatenus necessitas imminet, in Au-
 then. sed & si quis ab aliquo. n. 4. C. de test. 134
 2 Necessitatis tempore omnia sunt communia, in l. j. §. cum in eadem. n. 4. ff. ad
 l. Rhod. de iac. 88
 1 * Negatiua ubi est causa intentionis alicuius, ille qui dicit, debet probare, in her-
 go. n. 2. ff. quib. ex cau. maio. 142
 9 * Negatiua an probetur, §. hinc nobis. n. 15. Auth. de here. & fal. 4
 Negatiua coarctata directe probatur, ibid. n. 16.
 7 Negatiua quæ dicatur, in l. actor. n. 2. C. de prob. 129
 Negatiua quando possit probari, ibid. n. 4.
 Negatiua quādo potest probari, an directe, an vero indirecte probetur, ib. n. 5.
 Negatiua quando est fundamentum intentionis alicuius, neganti incumbit o-
 nus probandi, in l. in illa stipulatione. n. 5. ff. de ver. obl. & in l. si quis confor-
 tium. n. 1. C. de fab. lib. 10. 10
 6 * Negatiua non coarctata loco & tempore qualiter probetur, ibid. n. 11.
 6 * Negatiua. §. Titium non fuisse in tali loco quomodo probanda, in l. in inter sti-
 pulantem. n. 4. ff. de verb. obl. 30
 3 Negatiua

Index singularium materiarum

- Negatiua coarctata loco & tempore cadit in veram scientiam, & fit probabili.
lis. in l. Pantonijs. §. rei. nu. 2. ff. de acq. hær. 156
- 3 Negatiua probatur inspectione scripturæ. in l. Titia textores. num. 2. ff. de le. 1. fol. 11. & l. si. nu. 1. C. de reb. cred. 116
- 3 Negatiua præposita signo vniuersali facit æquipollere suo cōtradiçtorio. in l. obligari. nu. 1. ff. de auth. tut. & cur. 60
- 8 negatiua q̄ probari possit per obliquum. in l. j. nu. 1. C. de fid. instrum. lib. 10. 6
- 4 negatiua probatur per visum: puta talis res non habet vitium, quia vidi. in l. si quando. nu. 3. ff. de auro & arg. leg. 89
- 3 negatiua postposita signo vniuersali facit æquipollere suo cōtradiçtorio. in l. j. nu. 6. ff. de testa. 82
- 8 negatiua coarctata loco & tempore potest directè probari sicut affirmatiua. in l. j. nu. 2. C. de cano. frumen. lib. 11. 34
- 1 negatio facit rem dubiam ad commodum negantis. in l. non solum. §. qui alieno. nu. 3. ff. de proc. 107
- 3 negationes duæ licet faciant affirmationem, tres tamen faciunt orationem negatiuam. in l. j. §. si autem. nu. 1. ff. de hære. insti. fol. 104. & l. j. nu. 1. ff. de cadaue. punito. fol. 193. & in l. duob. nu. 1. ff. de ver. sig. 136
- 4* negatio postposita signo vniuersali facit æquipollere suo contratio, sed orationi particulari non. in l. si is qui ducenta. §. vtrum. n. 8. ff. de reb. dub. 100. & in l. Græce. §. illud commune. ff. de fideiuss. 65. & in l. in libello. §. si quis capia tur. nu. 1. ff. de cap. 214. & in l. 1. n. 1. & 1. C. quō & quā iud. 60
- 1* negationes duæ faciunt vnam affirmationem. in l. sceminæ. n. 1. ff. de senat. 31. & in l. 1. n. 7. C. de ser. fug. 2
- 2 negationes duæ quando referuntur ad diuersa, non faciunt affirmationem. in l. manifeste. n. 1. ff. de iureiur. 33
- 1 negans se possidere in petitione hæreditatis, si postea cōuincitur, punitur in translatione possessionis. in l. rem. n. 5. ff. de rei. vend. 177
- 8 negans rem fuisse in hæreditate, perdit. in l. si. §. licentiam dandam. nu. 4. C. de iure. delib. 32
- 7 negans scripturam propriam si postea conuincitur, conuenitur ad duplum. in Auth. contra qui. n. 1. C. de non num. pec. 144
- negans se fecisse homicidium, & conuictus postea si dicit se fecisse ad sui defensionem, auditur quantum ad pœnam principalis delicti: non quātum ad pœnam negationis. ibid. nu. 7.
- 6 Negans habens præsumptionem pro se, non tenetur probare negatum. in l. in illa stipulatione. nu. 10. ff. de ver. obl. 11
- Negatiua non coarctata loco & tempore qualiter probetur. ibi. n. 11.
- 2* Negatiua præposita signo vniuersali facit æquipollere suo cōtradiçtorio. in l. si necessarias. §. si annua. nu. 3. ff. de pig. act. 80
- 7 Negatoria tollitur spacio 30. anno. in l. 2. nu. 7. C. de serui. 111
- Negatoria agēs potest petere, quod aduersarius prohibeatur vti seruitute, & quod condemnetur ad interesse. ibi. 10
- 1 Negatoria & confessoria dantur possidenti. in l. vti frui. §. vtrum autem. n. 1. ff. si usufru. pera. 179
- 1 Negligens, quis non dicitur in illo modico tempore dato ad se præparandum ad petendam restitutionem in integrum. in l. ab hostib. §. sed quod. n. 4. ff. qui. ex cau. ma. 140
- Negligens hodie quando præsumatur retro fuisse negligens. ibi. n. 8.
- 5* Negligēs intrare possessionē in psonalib⁹, si perdit beneficiū p̄toris & qualicūq; ista materia intelligatur. in l. si finita. §. si quis metum. nu. 3. ff. de dam. infec. 35
- 5* Negligens adipisci naturalem possessionem, perdit etiam ciuilem. in l. si de eo. §. si forte. nu. 3. ff. de acq. poss. 88
- Negligentia quanta requiritur vt perdatur ciuilis possessio. ibi. nu. 4.
- 3 Negligentia creditoris in non recipiendo fructus quando noceat debitori. in l. si mora. nu. 3. ff. sol. mat. 9
- 6 Ex negligentia quando quis teneatur. in l. si seruum. nu. 2. ff. de ver. obl. 34
- Negligens, quod quis fuerit in curando iusuradum qualiter probetur. ibi. n. 6.
- 3 Negligentia alicuius quod pecuniam nō mutauit, quomodo probetur. in l. tu tor. §. non est. nu. 3. ff. de admittur. & cur. 53
- 1 Negotium ad nos dicitur pertinere re & cura, & sollicitudine. in l. si pupilli. n. 1. ff. de neg. gest. 114
- Vt quis obligetur ratione negotij ad eum cura, & sollicitudine spectantis, debet esse gestum eius contemplatione. ibi. nu. 3.
- 1 Negotium vtiliter gestum qualiter intelligatur. in l. sed an vltro. §. is autem. nu. 1. ff. de neg. gest. 117
- 1 Negotium alicuius gerens non principaliter, sed in consequentiam, quādo habeat actionem nego. gestorum. in l. ex facto. nu. 5. ff. de nego. gest. 120
- 7 Negotium liquidari potest hodie actore absente, & reo præsentē, & instāte. in l. properandum. §. & si quidem. nu. 15. C. de iudi. 94
- 1 Qui accessit ad gerendum vnum negotium, non debet à se exigere. in l. si pupil li. §. videamus. nu. 6. ff. de neg. gest. 115
- 7 Negotium dicitur gestum alieno nomine altero ex quatuor modis. in l. omni bus. in 2. lect. nu. 2. C. de testi. 132
- 1 Negotium dicitur decisum, seu finitum, quod est finitum transactione, sententia, solutione, iuramento, quitatione, præscriptione, vel similibus. in repet. l. omnes populi. n. 4. ff. de iust. & iur. 12
- 1 Negotiorum gestorum genera sunt septem. in l. si pupilli. §. item quæritur. n. 4. ff. de neg. gest. 115
- Negotium esse gestum contemplatione alicuius qualiter probetur. ibi. nu. 5.
- In negotio gesto re ipsa, scilicet quando impensum in rem, vel occasione rei quis obligatur. ibi. nu. 6.
- Negotium alienum gerenti proprio nomine quomodo succuratur. ibi. n. 9.
- 4 Negotia alterius gerens tenetur reddere librum rationum. in l. si. §. inter. nu. 1. ff. de lib. leg. 93
- 8 Negotia provinciarū vnicæ cum alia sub vno præside, licet quælibet remaneat principalis, possunt in alia expedire. in l. vnica. nu. 12. C. de metropoli. 11
- 1 Negotia gessisse in seruitute si probatur aliquem in libertate, & non apparet distincti, quo tempore, sequitur absolutio. in l. eū actū. n. 6. ff. de neg. gest. 118
- 6 Negotiorum gestor an, & quando constituat debitorem in mora. in l. si seruū. §. nunc videamus. n. 3. ff. de ver. obl. 35
- 1 negotiorum gestor an possit facere protestationem, de qua in l. non solum. §. morte eius. ff. de ope. no. nun. ibid. n. 37. 16
- 1* negotiorum gestor agens quid debeat probare cōtra gerentem qui accrescit vt quædam gesturus quæ alius gesturus erat. in l. si pupilli. §. videamus. n. 5. ff. de neg. gest. 115
- 2* negotiorum gestor in actiōe concluditur quod negotium pertinet aliquo ex quatuor modis. in l. si cum seruū. n. 2. ff. si cer. per. 11
- 2* negotiorum gestor p̄ qua culpa teneat. in repet. l. quod Nerua. n. 34. depo. 10
- 6 negotiorum gestori, quando solui possit. in l. filia. n. 1. ff. de sol. 89
- 1 negotia separata, quæ dicantur, & quæ connexa. in l. eum actum. nume. 4. ff. de nego. gest. 118
- 2 negotiationi vniuersali præpositus potest alium substituere sine speciali mandato. in l. 1. §. magistrum. n. 1. de exer. ac. 86
- In negotiatione nauali præpositus potest alium substituere contra domini voluntatem. ibi. n. 3.
- 2 negotiatio quæstuaria nō dicit in agris propriis. in l. cuiusque. nu. 1. ff. de instito. 87
- 7 Negotiatores quā malitiam exercere possunt. in l. fin. n. 3. C. de iurisd. im. iud. 100
- 8 Negotiatores non dicuntur artifices. in rub. n. 4. C. de nau. lib. 11. 28
- 1 Nemo siue actione experitur, in l. si pupilli. §. videamus. n. 7. ff. de neg. ge. 115
- 4* Nemo existimandus est dixisse quod non etiam mente cogitauit. in l. Labeo. nu. 2. ff. de suppl. leg. 80
- 9* Nemo dat quod non habet. inst. de libertis. n. 2. 63
- 9* Nemo viuit ex vento. inst. de tutel. in prin. n. 4. 66
- 9* Nemo præsumitur ignorare re suam, inst. de singulis reb. p̄ fideic. relict. n. 2. 82
- 8 Nepos quod succedat in locum patris, qualiter intelligatur. in l. si auus. n. 1. C. de lib. præ. 24
- 4 Nepos ex filio emancipato non tenet locum patris, in l. 1. §. sciendum. nu. 3. ff. de suis & legi. hære. 174
- 3 Nepotes an veniant nomine liberorum. in l. si quis. n. 2. de test. tut. 41
- 3 Nepotis nomine nō p̄tinet pronepos. in l. Gallus. §. idē. n. 1. ff. de lib. & posthu. 93
- 3 Nepos emancipatus, qui tempore mortis non tenuit primum locum, an patre excludo morte, vel repudiatione habeat quærelam ex persona sua, in l. si quis posthumus. §. si filium. n. j. ff. de eod. tit. 90
- 4 Nepos an possit institui sub omni conditione, in l. j. §. sciendum. nu. 1. de suis & legi. hære. 174
- 4 Nepos ex fratre mortuo concurrit cum patruo in successione de iure prætorio, in l. non tantum. §. si duos. n. 1. ff. de bo. poss. contratab. 154
- 7* Nepos venit ex interpretatione extensiuā filij appellatione facta à lege. in l. si filius. n. 1. C. ad Maced. 141
- 3 Nepos per legitimationem potest effici suus post mortem filij, in l. Gallus. §. nunc de lege. n. 5. ff. de lib. & posth. 97
- 4 Nepos ex delicto patris non potest ab auo exhæredari. in l. non tantum. §. si emancipatus. n. 2. ff. de bon. poss. contratab. 154
- 3 Nepos filij exhæredati quando dicatur suus auo, in l. qui in aliena. §. interdum. nu. 1. ff. de acq. hær. 144
- Nepos quod habet ab auo dicitur aduentitium. ibi. n. 2.
- 3* Nepotis appellatione an contineatur pronepos. in l. Gallus. §. instituens. nu. 2. ff. de lib. & posth. 96
- 3 Nepoti præterito ex filio emancipato instituto potest substitui pupillariter, licet non sit institutus, in l. Gallus. §. & quid si. n. 16. ff. de eo. 94
- 3 Nepos ex filio spurio potest institui per auum: & quomodo, ad hoc vt testamētum valeat. in l. Gallus. §. quid si is. n. 1. ff. de eo. 95
- 6 nepos potest accusare de morte patris, & testamento aui, in l. certi. §. pupillis. nu. 3. ff. de accu. 143
- 3 nepos conceptus post mortem aui, nihil attinet auo, non potest succedere, in l. si quis filio. n. 2. ff. de iniust. rup. test. 99
- 8 nepos cogitur conferre dotem, vel donat. onem propter nuptias datas pro patre vel matre sua. in l. illam merito. nu. 4. C. de colla. 12
- nepos, an teneatur conferre patris dotem datam sibi. n. 6.
- 4* nepos venit appellatione filiorum quando testator tractabat nepotem vt filium. in l. alimenta. n. 4. ff. de ali. leg. 85
- 9* nepos præteritus quando faciat testamentum nullum ipso iure, in §. posthumus quoque. n. 2. inst. de exhæred. lib. 72
- 9 nepos succedit patruo in feudo paterno: sicut patruus succedit nepoti, in l. si filium. n. 3. in Auth. quib. mod. nat. effi. sui. 38
- 8 Nepos ex filio emancipato necessario institui nō dēt, in l. si. n. 1. & 1. C. de leg. hær. 53
- 6 Nepotes, in casibus, in quibus veniūt appellatione filiorum, an sit ex propria significatione, vel ex interpretatione extensiuā, in l. liberorum. n. 9. ff. de ver. signifi. 235
- Nepos masculus si superest ex filia fœmina vigore statuti excluditur à finio mascululo, & sic patruo, ibi. n. 15. 236
- Nepotes quando in simul succedunt, dicuntur in locum patris eorum succedere. ibi. n. 16.
- * Nepotum appellatione eo casu veniunt pronepotes quo nepotes veniunt appellatione filiorum. ibi. n. 17.
- Nepotes quando veniant filiorum appellatione si in dispositione dicitur de filiis ex se natis. ibi. n. 18.
- 4 Nepotes propriè dicuntur illi, qui tempore mortis, de cuius successione quæritur, sunt nati, in l. item prætor. n. 1. ff. de suis & legi. hered. 175
- 3 Nepotes quando admittuntur in actu moriendi, an acquirant patri ipsorum. in l. si. nu. 4. ff. de cond. insti. 138
- 4 Nepotes & pronepotes, an conferant patris: & quid cōtra. in l. 1. §. si sit nepos. n. 1. de colla. do. 162
- 3 nepotes, qui non cōtineantur appellatione filiorum. in l. sed & milites. n. 3. ff. de exclu. tut. & cur. 68
- 8 nepotes qualiter conferant inter se. in l. si emancipati. n. 5. C. de collationib. 12
- neepotes qualiter conferant patruis, vel patrui nepotibus. ibi. n. 6.
- 4 ne, dictio, quando est aduerbiū, an importet modum, vel conditionem, in l. qui bus. §. Terminus. n. 3. ff. de cond. & dem. 115
- 3 Neque, dictio, est copulatiua, in l. quidam testō. n. 2. ff. de vul. & pup. subst. 129
- 4 Nisi

In omnes Barto. Lecturas.

- 4 Nisi, dictio, quando faciat conditionem in ultimis voluntatibus, quando in cō tractib. l. i. n. 10. ff. de cond. & dem. 107
- 1 Et quod ponat vel priuet, quod in præcedenti est positum, vel priuatum, in l. si eum. §. qui iniuriarum. n. 4. & 8. ff. si quis cautio. 69
- Nisi dictio, quomodo differat à dictione, si non. ib. n. 8.
- 6 Nil nouari appellatione pendente qualiter intelligatur. in l. i. n. 1. ff. nil noua. app. pen. 207
- 7 * Nihil Iudæus iudæo, & nihil Catilina Cetegeo. i. l. i. arenâ. num. 1. C. de inoffic. test. 104
- 3 nobilis quis efficitur ppe sciētia. in l. 2. §. amplius. n. 2. ff. de excusa. tuto. & cur. 67
- 7 nobilis, cui est concessum ius colligendi pedagium, an possit illud videri sine consensu concedentis, in l. in diem. n. 5. ff. de aqua plu. arcen. 44
- 6 nobilis succedens in aliquo alicui populari non prohibetur illa vti per statutu, quod disponit, quod nullus nobilis possit recipere celsionem contra populum. in l. i. §. sed si iure. n. 1. ff. de falsis. 167
- 9 nobilis pro eodem delicto an grauius puniatur, quàm ignobilis. in auth. quib. mod. nat. effi. legit. nu. 11. 29
- 8 nobilis verbaliter dicitur esse, qui nobilis reputatur. in l. i. n. 101. C. de dignita. lib. 12. 46
- 8 nobilitas, quæ attribuitur ex genere, vsque ad quos transeat. ib. n. 102. 46
- nobilis quis non efficitur ex ipsa origine, sed Princeps ipse nobilitat. in l. ult. n. 2. C. de inco. lib. 10. 21
- nobilis apud eum quis dicatur & sit. ib. n. 58.
- 8 nobilis condemnatus de falso, qui ex forma statuti perdit nobilitatem, remanet nobilis quantu ad maioritatem poenarū. in l. vnica. n. 1. C. de inco. lib. 10. 24
- 8 nobilis dicitur, qui est prudens & virtuosus. in l. i. n. 4. C. de cond. in publi. hor. lib. 10. 15
- 6 nobilis qualiter puniatur plusquàm ignobilis. in l. Pedius. §. diuus. n. 2. ff. de incē. rui. nau. 127
- 3 nobiles ad ignobilium obsequia coarctantur ob pecuniam personarum. in l. i. n. 2. ff. de excu. tut. & cur. 66
- 3 nobiles habent dignitatem. in l. i. n. 40. C. de digni. lib. 10. 46
- 8 nobiles succedunt hominibus suis decedentibus sine successore. in l. 2. nu. 13. C. de bo. vacan. lib. 10. 8
- 3 nobiles in electionibus & testimoniis, vbi voces sunt pares, præferuntur plebeis. in l. i. n. 76. C. de digni. lib. 12. 47
- nobilitas semper importat acceptionem. in l. i. n. 88. C. de digni. lib. 12. 48
- nobiles delinquentes de iure communi plus puniuntur in poenis pecuniariis, quàm plebei. ib. n. 89.
- 3 * nobilitas considerari potest duobus modis intelligendo de naturali. in l. i. n. 59. C. de dig. lib. 12. 47
- * nobilitas naturalis vno modo considerata, est quidā habitus electius, in medio consistens circa ea, quæ pertinent ad præesse vel dominari. ib. n. 60. 62
- * nobilitas politica quæ sit. ib. n. 61.
- * nobilitas politica est inuenta ad similitudinem nobilitatis theologalis. ib. 62
- 8 nobilitas an datur vbi virtus datur. in l. i. n. 56. C. de digni. lib. 10. 47
- nobilitates sunt tres, scilicet theologalis, naturalis, & politica. ib. n. 57. cū seq. 47
- 8 nobilitas habet aliqua grauamina annexa, quæ per se mala sunt. in l. i. n. 91. C. de digni. lib. 12. 48
- 8 nobilitate, & dignitate priuatus ob delictum, licet sit priuatus quo ad omnia commoda, non tamen erit priuatus quo ad onera, quæ retinebit. in l. i. n. 92. C. de digni. lib. 12. 48
- 8 nobilitas, an sit idem quod dignitas. in l. i. n. 46. C. de digni. lib. 12. 46
- 8 nobilitas quandoque cadit in ignorantem. in l. i. n. 79. C. de digni. lib. 12. 47
- nobilitas non est actus voluntarius, nec in intellectu consistit. ib. n. 7. 47
- nobilitas potest alicui in puncto mortis conferri. ib. n. 72.
- 8 nobilitas an consequatur ex natiuitate. in l. i. n. 54. C. de digni. lib. 12. 47
- nobilitas, quæ habetur ex progenie, non durat vitra pronepotem. ib. n. 55. 47
- 8 nobilitas, quæ cadit in ignorantem, non est propriè virtus. in l. i. n. 74. C. de digni. lib. 12. 47
- 8 nobilitas transit in filios, nisi propter eorū delictū illam amittat. ib. n. 49. 47
- nobilitas non transit ad bastardum. ib. n. 50.
- nobilis an dicatur qui descendit à parentibus valentibus, putà, patre vel auo, licet ipse sit modicæ conditionis. ib. n. 51.
- 8 Qualiter ostendatur aliquem esse nobilem. in l. i. n. 94. C. de digni. lib. 12. 48
- 8 nobilitas infirmata dicitur illa, quæ confertur per statuta ciuitatū, disponentia quod aliqui sint nobiles. ib. n. 95. 48
- 3 * noli plus sapere quàm sapere oportet. in l. Gallus. si eius. n. 1. ff. de lib. & posth. 96
- 4 nolle non dicitur, qui non potest velle. in l. pater Seuerinam. nu. 1. ff. de cond. & dem. 121
- 6 * nomina verbalia significatiua alicuius officij, quod quis sua autoritate assumit, non verificatur in vno actu. in l. mariti. §. qui quæstum. nu. 2. ff. de adul. 261
- 8 nomina singulorum constituentium syndicum, an debeant singulariter nominari in constitutione. in l. i. n. 5. C. de ven. re. l. b. 11. 35
- 6 nomina propria & appellatiua differunt quantum ad modum significandi: & quando seruis communis stipuletur per nomina propria vel appellatiua. in l. si communis. seruus. n. 2. ff. de stip. ser. 63
- 2 nomina propria: & appellatiua quomodo differant, in l. certum. num. 1. ff. si. cer. pet. 8
- 4 Nomina possessiua si habent substantiuum alterius generis subalterni, tunc regulariter significat dominium. in l. Quintus. §. argento. nu. 6. ff. de auro & argen. leg. 83
- nomina possessiua ratione personæ loquentis non important dominium. ibi. num. 8. 86
- Item nec ratione rei, de qua loquitur. ib. n. 9.
- nomina possessiua si habent substantiuum speciale, & adicitur verbo præsentis temporis faciunt demonstrationem: si futuri, conditionem. ibidem num. 10. 82
- nomina decurionum sunt scribenda in albo. in l. i. n. j. ff. de alb. scri. 222
- Nomina illorum, qui sunt de collegio in syndicatu ad vendendum poni debent in aliis vero actibus non, nisi quando collegium sit paruum. ib. numer. 5
- 4 nomina appellatiua à comuni vsu mutantur, non ab vno homine. in l. si quis in in fundi. n. 1. ff. de leg. j. 3
- * nomina propria & appellatiua qua ratione differunt. ib. n. 8.
- 1 nomina constituentium, an inserantur in mandato. in l. illud. §. actor. n. 3. ff. quod quisque vni. 113
- 6 nomina debitorum, an veniant appellatione mobiliū & immobiliū. in l. mouentium. n. 1. ff. de verb. sig. fol. 233. & l. potest. nu. 1. ff. de Auth. tuto. 66
- 4 Nomina quando suspendunt dispositionem in aliquem futurum euentū, tunc faciunt conditionem. in l. j. nu. 2. ff. de cond. & dem. 108
- 4 Nomina verbalia an verificentur in vnico actu, l. legatis. nu. 4. ff. de le. 3. fol. 57. l. mariti. §. qui quæstum. n. 1. ff. de adul. 161
- 3 Nomina verbalia possunt intelligi actiue & passiue, & vtroque modo propriè. in l. filius. n. 1. ff. de testa. 85. & in l. si ab hostibus, numer. 3. C. quibus. ex caus. maio. 87
- 4 Nomina debitorum veniunt in legato omnium bonorum, in l. vxori meæ. n. 2. de vsu. i. u. leg. 68
- 6 Nomina debitorū sunt in patrimonio. in l. cū pupillus. n. 1. ff. re. pu. sal. fore. 99.
- 9 Nomina nuncij. in §. nullo. nu. 5. in Auth. de iudi. 34
- 2 Nomina & actiones sunt tertium genus rerum per se. in l. quam tuberonis. §. in peculio. nu. 1. ff. de pecu. 93
- 7 Ad nomina debitorum quando perueniatur etiam non lata sententia. in l. 2. n. 2. C. quando sis. vel priua. 122
- 3 Nomina collectiua & distributiua. in l. hoc articulo. nu. 6. ff. de hære. insti. 108
- 1 * Nomine suo quod quis non potest. potest alieno. in l. filius. num. 1. ff. de inoffi. testa. 162
- 5 * Nomina multa protestationem denotantia. in l. non solum. §. morte. nu. 11. ff. de ope. no. nun. 14
- 5 * Nomina debitorum & res corporales in executione fienda quia differant. in l. à diuo Pio. §. sic quoque. nu. 1. ff. de re iud. 112
- * Nomina debitoris in pignore qualiter capiantur pro executione. ibid. n. 3.
- 9 * Nomina & verba transposita quando idem non significant, in l. de bon. pos. num. 4. 86
- 3 Nomina imponuntur ad libitum, & ideo de eis non curandum, in rub. nu. 2. fol. mat. fol. 2 & l. Imperatores. §. idem rescripserunt. nu. 2. ff. ad munici. 221
- 7 Nomina ista de peculio, de in rem verso, & iussu, & similia, nō sunt nomina actionum, sed adiectiones. in l. cum filius. nu. 3. C. quod cum eo, qui in alie. 140
- 7 Nomina debitorum Ecclesiæ prius vendi debent, quàm mortalia. in Auth. hoc ius. n. 20. C. de sacrosan. Eccl. 19
- * Nomina debitorum quando computentur inter mobilia & immobilia, remissiuè. ibi. nu. 22.
- 4 Nomina possessiua meum, tuum, & suum, posita naturaliter sine substantiuo comprehendunt iura & actiones. in l. Quintius. §. argento. num. 4. ff. de aur. & argen. lega. 88
- Nomina ista possessiua quando habent substantiuū generis generalissimi comprehendunt iura & actiones. ibid. num. 5.
- 4 Nomina numeralia duo, tria, & similia sunt collectiua. in l. si ex toto. §. si ita legatum. nu. 1. ff. de leg. 1. 5
- 1 Nomina verbalia designantia aliquā dignitatem, vel aliquod exercitium, ad quod non sufficit solus actus exercendus, sed ab alio depēdet, tūc illud exercitium illius nominis verbalis non inducit illum effectū. in proem. digesto rum. nu. 9. 3
- Nomina verbalia sonantia delictum quando ex solo actu verificantur. ib. n. 10. & in l. mariti. §. qui quæstum. nu. 3. ff. de adul. 161
- 4 Nomina significantia quantitatem sunt appellatiua, in l. qui quartam. num. 5. ff. de leg. 1. 7
- 4 Nomina possessiua meum, tuum, suum, tempus præsens significat. in l. si ita essent. nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 87
- 7 Nomina debitorū nō diuidūt, sed assignātur. in l. ea quæ. nu. 1. C. fami. erciscū. 112
- 9 * Non enim quod quis iure probitatis vel alterius virtutis sibi acquisiuit, quam ex fortuito, aut iure proprio originis adeptus magis æquum, & laudabile videtur. in præfat. inst. nu. 13. 58
- 9 * Nomine filij si propriè sumatur non continetur nepos. in §. quod si nepotes. nu. 1. inst. qui test. tut. dar. possunt. 66
- 6 * Nomē iudicis si cautione interposita corā iudice primæ causæ nō est expressū, an committatur i causa appellationis. in l. cū apud. n. 4. vbi q. ad. ff. iud. fol. 104
- 6 * Nomen vnum continens tantum vnā significationem, dicitur vnum verbū. in l. item apud Labeonem. §. ait prator. nu. 2. ff. de iure iur. 131
- 8 Nomē debitoris, ante denunciationē factā sibi a creditore sui creditoris, pot solvere suo creditor: post denunciationē autē factā non pot solvere, sed exigi potest vtili actione, in l. nomen quoque. nu. 1. C. quæ res pig. obl. poss. 101
- Nomina debitorum veniunt in obligatione tam generali quàm speciali: & an tacita obligatione. ibi. bu. 3.
- Quando ago contra nomen mei debitoris, non est necessaria excussio debitoris mei. ibi. nu. 8.
- 1 * Nomen demonstratiuum ad oculum ponitur in electione. in prima const. ff. §. illud autem. nu. 1. ff. 5
- 8 Nomen rei quando dicatur receptum inter reos. in l. adulteri. n. 1. C. de adul. & stupro. fol. 120. & in l. si. nu. 2. C. vt nemo priuat. 76
- 1 Nomē Papæ, vel Imperatoris appositū in principio libri in vno instrumēto, an videat in sequētibus repetitū. in l. si q. in repe. §. si initiū. nu. 25. ff. de eden. 76
- 3 Nomen speciei qui exprimit, videtur nominatum facere. in l. Titius. num. 1. ff. de lib. & posth. 92
- 3 Nomen iuris quid sit directè. in l. quod dicitur. nu. 3. ff. de impen. in rebus dota. li. fact. 29
- 2 Nomen obligatum qui habet, ægri actione vtili competentem obligati. in l. si cō uenerit. nu. 3. ff. de pig. act. 82
- 3 Nomen hæredis, quis dicatur tantum habere: quis effectum ratum, & quis effectum & nomen. in l. pro hærede. §. Papinianus. n. 2. ff. de acq. hære. 148
- Nomen

Index singularium materiarum

- Nomen hæredis, quis est, qui nō habet & non effectum quo ad omnia ibi. nu. 3.
- 8 Nomen hæredis quando est singulare, nō est necesse, q̄ qualiter exprimat. in l. hac consultiſſima. nu. 2. C. qui testa. fa. 14
- 8 Nomen popularium prout differt à nobilibus in quibus locis habeatur in iure. in l. i. nu. 100. C. de digni. lib. 12. 48
- 3 Nomen matris sicut patris sufficit ad iurisdictionem, seu demonstrationem alicuius. in l. & si pepercerit. nu. 1. ff. de lib. & posth. 89
- 9 Nomen hæredis expressum per alium in testamento, testamentum nō vitiat, si testator expressis verbis id approbat: secus si nutu. in §. quia verò. a. i. in aut. vt sponsa largit. 50
- 4 nomen filiarum porrigitur in legato ad posthumum, & quando. in l. qui filia. nu. 2. & 4. ff. de leg. 1. 7
- 6 Nomen debitoris alternatiui cuius electionem habeat creditor, si assignatur ex secundo decreto creditori creditoris, in eū tranſit facultas eligendi. in l. si stipulatus. n. 4. ff. de verb. obl. 29
- 1 Nominis mutatio quando sit permissa, in prima consi. for. §. nos vero. n. 2. 5
- 3 Nominis specialis assumptio, non facit generale nomen amittere, in l. Alexan. drinis. n. 2. C. de decu. lib. x. 387
- 6 Nominis mutatio, an fieri possit. in l. falsi nominis. n. 1. ff. de fal. 168
- 1 Nominari quem sufficit à nomine matris. in l. si in re. nu. 4. ff. de rei vendi. 170
- 8 Nominator officialium quando teneatur. in l. n. nu. 1. C. de peri. nō. lib. 11. 36
- Officialis ad hoc, vt eius nominator non teneatur, quo tēpore debeat esse sol uendo. ibid. n. 2.
- Nominatori officialis incūbit on⁹ probādi, q̄ tēpore depositi officij officialis erat soluend⁹: & etiam post. ibid. n. 3.
- 5 Nominatim dicitur fieri, q̄ sit verbis generalibus non tamen generalissimis. in l. filius familias. nu. 10. ff. de dona. 55
- 3* Nominatim & specialiter dicitur testatorem prioris testamenti penitus, cū reuocat omne aliud testamentum per eum factum. in l. 2. §. nominatim. ff. de libe. & posth. 88
- 4* Nominatim relinquere quid sit. in l. turpia. §. si pars. nu. 5. ff. de leg. j. 15
- 9 Nominatio facta per patrē de filio, prodest ad filij legitimatōem. in §. ad hoc, nu. 1. in Auth. vt lic. ma. & auz. 48
- Nominatio filiationis facit præsumi matrimonium intercessisse. ibi. nu. 2.
- 8 Nominans aliquem indebit⁹, tenetur ad sumptus. l. 2. n. 12. C. de decu. lib. x. 16
- 2 Nominatio ista non valet, si appello syndicum illum, qui est procurator. in l. in fulam. nu. 3. ff. de præscr. ver. 129
- 7 Nominatio an possit fieri in rebus incorporalib. in l. 2. n. 9. C. vbi in re actio. 101
- Nomina debent fieri ante litem contestatam. ibi. nu. 10. 102
- * Nominatio debet fieri ante litem contestatam. ibi. nu. 14.
- Nominas dominū in iudicio, an debeat pbare se possidere nōie alieno. ibi. n. 15.
- Nominans debet possessionem innominatam transferre. ibi. nu. 20.
- 8 Nominator officialis quando teneatur ex sola nominatione. in l. si. nu. 2. C. de peric. nomi. lib. 12. 36
- 8 Nominatus primo ad officium, debet ad aliud admitti, non alius. in l. præcepit. nu. 6. C. de cano. largi. lib. 11. 14
- 2* Nominatus in contractibus vbi ex pacto informatur actio ex contractu pōt agi conditione ob causam. in l. dedi. nu. 11. ff. de cond. cau. da. 43
- 6 Nominatum fieri dicitur etiam quod sit nomine appellatiuo. in l. siue à certis. nu. 1. ff. de duo. reis. 60.
- Nominati per relatiuum quis, vel qui, non videntur nominati nominibus pro priis. ibid. n. 2. cod.
- 7* Notariatus est officium, in l. vnica. C. de man. prin. nu. 4. 28
- 8* Notariatus officium non est dignitas. in l. Boetos. nu. 1. C. de tabu. lib. x. 27
- 4* Non refert quid ex æquipollentibus fiat. in l. si de i. commissa. §. si cui. nu. 1. ff. de le g. 2. 3. 48
- 8* Non probat hoc esse quod ab hoc contingit abesse, in l. non hoc. nu. 1. C. vnde legit. 10
- 3 Notarius si cancellauit instrumentum, & postea dicit, quod fecit, q̄ instrumen tum probat. in l. fraudem. §. sicut. nu. 4. ff. de testa. mili. 140
- 3 Notarius potest scribere, & publicare eius testamentum, in l. seruus. nu. 2. ff. de test. fol. 88. & l. seruus. nu. 3. ff. de stip. fer. 61
- notarius potest scribere sibi instrumentum procurationis, & valet præterquā in cautione de rato: quia non à seipso stipulationem reciperet. ibid. n. 3.
- 6 Notarius si delinquit in officio notariat⁹ faciēdo instrumentū falsum, vel aliter, eius instrumentis nō creditur. in l. eadē. §. hac lege. nu. 1. ff. ad leg. Iul. repe. 171
- Notarius damnatus ex aliqua lege ex qua efficitur infamis, si conficit instru menta, an valeant. ibid. n. 2. & 4.
- 3* Notari⁹ an psumat rogat⁹. i. l. hæredes palam. §. in testamentis. n. 6. ff. de testa. 87
- 7* Notarius præsumitur esse rogatus. in l. 1. nu. 12. C. de vsur. 148
- 3 Notarius, qui sumit instrumentum ex protocollo abbreviatum, an debeat il lud extendere. in l. Gallus. §. idem. nu. 4. ff. de lib. & posth. 94
- Notarius errat, qui dicit se rogatum de appellatione, vel sententia, nisi primo totum sit scriptum. ibi.
- 2 Notarius si in instrumento dicat, q̄ Titius p̄fessus est habuisse, & recepisse cētū, quæ habuit, & recepit in præsentia notarij, & testiu: si testes deponat pecu nia ibi fuisse: sed non viderit, q̄ creditor illam receperit, per hoc instrumen tum non reprobat⁹ falsum, in l. singularia. nu. 23. ff. si cer. peta. 14
- 5 Notarius factus monachus potest perficere instrumenta, de quibus ante mona chatum fuerat rogatus. in l. 3. §. si penes. nu. 3. ff. de tab. exhi. 133
- 3 Notarius condemnatus de falso potest extrahere instrumenta, de quibus antea fuerat rogatus. in l. ad testum. §. conditionem. nu. 3. ff. de testa. 87
- 3 Notarius tenetur publicare testamentum viuo testatore ad instanciam ipsius re statoris. in l. 2. §. dubitetur. nu. 4. ff. quemad. testam. aper. 161
- 6 Notarius si dicit, rogatus scripsi, intelligitur scilicet à partibus. in l. j. nu. 2. ff. de hæredi. insti. 104
- 7 Notarius de consuetudine scribit diem dati libelli. in Auth. offeratur. nu. 11. C. de lit. contesta. 98
- 8 Notarius quo casu falsum scribit, igne punitur. in l. j. nu. 1. C. de immuni. nemi ni conceden. 14
- 5 Notarius creatus ab alio, quā à principe, non potest extra territorij creāris conficere instrumentum. in l. apud proconsulem. n. 1. ff. de manumi. vin. 66
- 9 notarius an possit instrumentum scribere per alium, in §. sed & si. n. 9. in Auth. de instru. cau. 32
- 9 notarius debet esse rogatus de instrumento, quod facit. i. aut. de tabellio. n. 1. 22
- notarius non delegat instrumenti confectioem. ibi. n. 2.
- * notarius an necessario rogari debeat ab vtraque parte. ibi. n. 3.
- * notarius an præsumatur rogatus. ibi. n. 4.
- 7 notarius - connumeratur in numero trium testium. in Auth. sed nouo iure. nu. 2. C. si cer. peta. 117
- 9 notarius, qui rogatus scripsit protocollum, sed non recitauit coram partibus, an valeat, in §. illud. nu. 3. in Auth. de tabel. 22
- 6 Notarius si dicat præsentibus testibus, & testes dicant q̄ nihil intellexerunt, an valeat instrumentum in l. coram Titio. n. 1. ff. de verb. ing. 234
- 8 Notarius scribens contractum illicitum quæ poena puniatur. in l. omnes. n. 4. C. de peti. bon. lib. x. 10
- 6 Notarius si conficit instrumentū per verba obscura, & non intelligibilia: non valet, in l. quicquid. n. 1. ff. de verb. oblig. 36
- 8 Notarius in instrumentis quando habeatur loco testis. in l. hac consultiſſima, n. 3. C. qui testa. face. poss. 15
- 5 notarius, qui tenet registruum quando creditores mittuntur in possessionē bo norum, potest cogi hoc edere creditoribus, quantum ad eorū interesse. in l. si. n. 2. ff. de bo. auth. iud. pos. 126
- Notarius tenetur parti dicenti se amisisse instrumentū: & potest cogi reficere si iurat se calumniæ causa non petere, quod primum perdidit. ibi. n. 3.
- 6 Notarius qñ possit corrigere errorē suū, in l. si librarius. n. 1. ff. de regul. iu. 238
- Notarius, qui errauit in appositione diei, quia vnam pro alia apposuit, talē er rorem non corrigit, nisi de errore constet. ibi. n. 5.
- Notarius quando esset erratum in eo, quod pertinet ad partem, potest illud in continenti corrigere: aliās non, nisi docto de errore. ibi. n. 8.
- Notarius quando est persona suspecta non retinet poenēs se originale. ibi. n. 11.
- 8 Notarius non matriculatus si conficit instrumenta, tenent non obſtate statuto, quod nō scriptus in matricula non conficiat instrumentū, in l. vniuersis. n. 3. C. de decur. lib. x. 16
- 8 Notarius potest cogi vt iterum faciat instrumentum, si primum quis amiserit, in l. 2. n. 1. C. de discusso. lib. x. 15
- 9 Notarius actorū an in libro actorū apponere debeat istas solēnitates. quas ap ponere tenetur in instrumentis. in Auth. vt prapo. no. Impe. n. 2. 23
- 5 Notarius quando possit petere, q̄ sibi permittatur addere, vel detrachere instru mēto, vel vt testes examinēt, qualiter factū fuerit. i. l. si. n. 6. ff. de tabu. exhi. bē. 133
- 5 Notarius tenetur parti, quando ex eo quod omisit in instrumento, quis est dam nificatus, in l. si. n. 7. ff. de tab. exhi. 60
- Notarius quando reddit instrumentum ei, ad cuius petitionem confecit, an ad uersarius citari debeat. ibi. n. 8.
- 6 Notarius potest conficere instrumentū, in quo ipse alteri obllgeretur. in l. impu berem. §. qui aurem. n. 2. ff. de falsi. 169
- 6 Notarius constituens aliquem procuratorem, potest ipsemet instrumentū cō ficere, & probabit, non tamē procurator releuabitur ab onere satisfationis. in l. seruus. n. 1. ff. de stip. seruo. 61
- 1 Notarius tenetur edere creditoribus transactionē factā super testamēto inter legitimū, & hæredem scriptum, in l. controuersia. n. 23. ff. de transact. 96
- 6 Notarius, quando stipulatur nomine alieno, debet dicere, promittis mihi nota rio, tanquam publicæ personæ stipulanti, nomine & vice omnium. in l. si pu pillus. nu. 4. ff. rem pupi. fal. fore. 98
- Notarius præsumitur stipulari, tanquam publica persona, & omnium quorum interest. ibi.
- 7 Notarius si in instrumento dicat pro cētū florenis sibi datis & solutis &c. si postea probetur q̄ illo tempore non interuenit numeratio, an instrumentū sit falsum, in l. si non singuli. n. 4. ff. si cer. pet. 116
- 1 Notarius debet esse rogatus de contentis in instrumento, & an præsumatur ro gatus. in l. si quis. in repe. §. si initio. n. 29. ff. de edeu. 76
- Notarius asserens in principio libri se fuisse rogatum de instrumento, an intel ligatur etiam rogatus quo ad sequentia instrumenta. ibi. n. 30. & 31.
- Notarius quando pluribus ac multis instrumentis sit rogatus, & ea instrumēta in diuersis folijs prout scripserat, absque tñ signo tabellionatus habeat, si ea omnia in capsa apposuit, & sigillauit cum appositione signi dicens se de om nibus fuisse rogatū: sed quod impeditus nō potuit extrahere, nec signū appo nere, nihilominus talia instrumēta fiat & publica, & valent. ibi. n. 34.
- 5 Notarius potest scribere instrumentū in tabulis de cera, vel de ligno, & facit si dem. in l. qui tabulas. n. 1. ff. de fur. 114
- 8 Notarius, quado iniuris pōt rogari de instrumentis, in l. 1. n. 1. C. de tabula. 26
- 2* Notarius potest scribere testamentum proprium. in l. fistulas. §. fundum. n. 22. ff. de contr. empt. 13
- 7* Notarius Christianus conficiens instrumentum inter iudeos inuocat nomen Christi. in rub. de nou. Cod. fac. n. 2. 2
- 7 notarius non habet necesse mittere in quinterno accusationem, super qua non debet procedi. in l. si. n. 3. C. vt ne priua. 72
- 6 Notarius Latinus qualiter conficiet instrumentū inter Theutonicos. in l. 1. §. ea dem. n. 3. ff. de verb. obl. 3
- 7 Notarius omittens ponere capitula, & clausulas debitas in instrumēto, cōmit tit falsum. in Auth. præbyter. n. 2. C. de Episc. & cle. 22
- 8 Notarius expedienda per iudicem quæ possit expedire, in l. 2. n. 12. C. de iure fis ci. lib. x. 3
- notarius expedit ea, quæ sunt voluntariæ iurisdictionis si sibi cōmittuntur. ibi.
- 7 Notarius non facit fidem, nisi deco quod rogatur a partibus. in Auth. si quis, n. 8. C. de eden. 40
- Notarius non potest esse rogatus nisi de eo, quod faciunt partes. ibi. n. 9.
- 8 Notarius, qui emit officium scribendi, ad certum banchum per certum tēpus, sicut sentit commodā, ita & incommodā, in l. vnica. §. sed ne tantum. nu. 1. C. de collegi. lib. xj. 37

In omnes Barto. Lecturas.

- notarius, si dicit, rogatus scripsi vel publicavi, praesumitur rogatus, in l. sciendum nu. 11. ff. de ver. obi.
- notarius licet non dicat interfui, tamen quando publicavit, praesumitur presentia, ib. nu. 16.
- notarius creatus ab una ciuitate potest ubique conficere instrumenta, in l. 1. n. 1. C. de eman. lib.
- notarius conficiens instrumenta super alienatione rerum ecclesiarum, perpetuo exilio damnatur, in Auth. de non alie. aut permu. nu. 3.
- notarius delinquens in officio an prohibeatur illud perpetuo exercere, ib.
- notarius pro imbreuiatura instrumenti, & extensione licite accipit pecuniam, in l. argentarius, n. 2. ff. de eden.
- notarius petit officio iudicis, ut sibi salarium restituatur, ib. n. 3.
- notarius si in protocollo dicit, talis vendidit tali pro tali pretio praescribitur te stibus &c. alius notarius extrahens illam imbreuiaturam potest illam copiare & extendere iuxta consuetudinem, ib.
- notarius debet ponere in instrumento nomen contrahentium, nouum & vetus, item cognomina, in prima constitu. digestorum §. nos vero, n. 1.
- notarius, qui occupatus commisit alij scribendum instrumentum in subscriptione dicit, superscripta sunt ista talia, & talia, in l. diu. §. ite Senat. n. 3. ff. de falsis.
- notarius qui in fine instrumenti facit vnam subscriptionem dicendo, quod supra rasum vel cancellatum est &c. debet facere subscriptionem specialem, ibid. num. 4.
- notarius postquam dedit copiam instrumenti parti, illi non potest aliquid addere, vel minuire sine superioris autoritate, in Auth. de equali. dot. n. 15.
- notarius recipiens stipulationem pro alio, debet dicere, mihi notario stipulanti pro Titio, in l. nec ei. §. eorum, n. 1. ff. de adop.
- notarius stipulando alteri obligationem acquirit, & etiam ex contractu de iure gentium, ib. n. 2. & 4.
- notarius, qui stipulatus est alteri, si ille sibi non vult acquiri, nec ipse agere poterit, ib. nu. 5.
- notarius creatus ex forma statuti ciuitatis extra territorium illius ciuitatis non conficit instrumenta, ib. n. 7.
- notarius Principis debet habere dignitatem, in l. vna. num. 3. C. de mand. Princip.
- notarius suspectus partibus, non debet dari ad recipiendum testes, in §. & hoc saepe. n. 8. in Auth. de trien. & semel.
- notarius non dat dilationem, nec testes recipit etiam iudice delegante, in l. ij. n. 17. C. de iure fisci, lib. x.
- notarius cogitur publicare primum testamentum, licet reuocatum, & non potest illud lacerare ad petitionem testatoris, & licet testator cancellet, non tamen debet dare copiam, in l. ij. §. si plura. n. 1. ff. quemad. testa. aper.
- notarius an possit apponere diem, consulem, & locum, si instrumento non reperitur, in Auth. ut prapo. no. in pe. n. 14.
- notarius qualiter scribere debeat aditionem factam per mutum, in l. 4. nu. 2. ff. de acq. hære.
- notarius non habet necesse scribere omnia verba, & actus contrahentium, sed sufficit, quod scribat effectum iuris, ib.
- notarius, qui alias facit instrumentum falsum, an possit instrumenta conficere, in l. si quis. §. cogentur, n. 2. ff. de eden.
- notario succedenti altero notario dicitur commissum a lege, ut instrumenta notarii defuncti extrahat, ib. nu. 3.
- notarius si sit condemnatus de falso non praedicit domino ad quem pertinet instrumentum, in l. denunciasse. §. queritur, n. 1. ff. ad l. lul. de adul.
- notarius creatus ab alio, quam a Principe, non potest extra territorium conficere instrumenta, tamen in territorio correcti vique valet, in l. ij. n. 2. ff. de off. procon. & leg.
- notarius valde cauallosus, vel alius rixosus, vel potes non est idoneus fideiussor, in l. ij. n. 1. ff. qui satis. cog.
- notarius, qui habet conficere instrumentum secundum dictamen sapientis, sub quo die debet ponere dictamen, an conficiat instrumentum, an dictaminis, in l. illa institutio. n. 8. ff. de hære. insti.
- notarius si omisit scribere, & pars ex eo damnificatur, datur in ipsum actio, in l. si. n. 1. C. de magistra. conue.
- notarius constituendo procuratorem si scribit instrumentum manu sua, & promittat non ipsi stipulanti nomine eorum &c. quod non possit, in l. pupillus. §. ite ipse. n. 2. ff. de auth. tut. & cur.
- notarius actorum si fiat notarius priorum ciuitatis, non propterea desinit esse notarius actorum, in l. exceptores. n. 1. C. de numerat. lib. 12.
- notarius potest legare rationes, & protocolia, & etiam viuus aliis dare, in l. que dam. §. nihil interest, n. 3. ff. de eden.
- notarius impeditus potest facere, ut alius sumat instrumentum de protocolis suis, ib. n. 4.
- notarius si in nota instrumenti apposuit diem, & consulem, & postea in instrumento non apposuit, ut dies repetita, in l. si quis i repeti. §. si in act. n. 2. ff. de ede.
- notarius si ponit in principio contractus, in nomine, & non plus, tamen cotraetus tenet, & dicitur facta inuocatio, in n. 8.
- notarius si in principio libri dixit in vno contractu, die secundo mensis Ianuarij: postea in sequenti contractu dixit die, & dimisit spatium numeri, & postea sequitur mensis Februarij, non videtur repetitus dies, ib. n. 24.
- Quid si non exprimat mensis, ibid.
- notarius quando possit seruire commissionem sibi factam a iudice, in l. ex sententia. n. 3. ff. de testa. tute.
- notarius si rogauit instrumentum pro eo, cui ipse postea successit, illo potest vti & illud conficere, in l. de eo. §. illud constat, n. 1. ff. de falsis.
- notarius & argentarius si eis mandati, quod conueniat instrumenta, vel rationes, magis necessitate officij id faciunt quam virtute mandati, in l. n. 8. C. de ede.
- notarius si scribat instrumentum, quod pertinet ad eum, & ad alium vel ad communem suum & alterius, in finem itandum, & quid si notarius scribat se & alium obligatos in solidum, an huic instrumentum credatur, in l. finis. §. sequens questio. n. 1. ff. de fals.
- notarius remotus ab officio potest vti instrumenta, ante remotionem per eum confecta, publicare, & perficere, in repeti. l. Barbarius, numero 16. ff. de offic. prae. to.
- notarius pendente iudicio de falso poterit instrumenta conficere, licet honestius faciat, si se abstineat, ib. nu. 17.
- notarius Christianus conficiens instrumentum inter duos, inuocat nomen Iesu Christi, in proem. forum. nu. 2.
- notarius si in confectioe instrumenti omisit diem, & consulem, quando illud possit apponere, in l. Imperator. nu. 3. ff. de sta. ho.
- notarius qui non potest corrigere errorem suum tenetur parti laesae, ibid. nu. 4.
- notarius an ex suis stipulationibus omnibus acquirat, in l. generali. nu. 4. C. de tab. lib. x.
- notarius quando possit conficere instrumenta per alium, ibid. nu. 3.
- notarius excusatur a confectioe instrumentorum propter multitudinem contractuum, in l. vnica. §. serui. nu. 3. ff. de fur. aduer. nau.
- notarius conficiens instrumenta, an debeat ponere clausulas consuetas, in l. si prius. §. Plautius. n. 1. ff. de aqua plu. arcen.
- notarius, qui plura instrumenta facit, & solutionem recepit, an ex hoc probetur notarius, in l. Harennius, nu. 1. ff. de decu.
- notarius semel condemnatus de falso instrumento, non potest de cetero officium notariatus exercere, in l. si quid. nu. 1. C. de suscep. lib. x.
- notarius condemnatus de falso, ex alia causa quam falsitatis commissae in notariatu, an possit instrumenta conficere, ib. n. 2.
- notarius effectus infamis non potest testificari super scriptura ipsius instrumenti, quod negatur manu sua confectum, in §. sed & si. n. 15. in auth. de instrum. cau. 32.
- notarius, qui in actis dixit, talis confessus est sponte, licet confessus in tortura non est falsarius, in l. 1. §. si quis vltro. nu. 7. ff. de questio.
- Notarius conficiens instrumentum inter Iudaeum, & Christianum, vel inter Iudaeos inuocando nomen Iesu Christi, instrumentum valet, in rubr. num. 4. de ope. no. nunc.
- Quem non esse notarium probare debet opponens, in l. generali, num. 4. C. de tab. lib. x.
- Notarius debet esse liber homo, tamen dicitur seruus publicus, ibi. n. 1.
- Notarius rogans instrumentum, quod scribat se rogare non potest, tenetur parti ad interesse, ibid. n. 2.
- Notarius cogitur ad exhibitionem protocolorum, in auth. de tabel. nu. 10.
- Notarius debet dare copiam instrumenti in quo habet obligatum nomen debitoris, in l. Aristo. nu. 3. ff. de iure delib.
- notarius, qui confecit instrumentum falsum, quod propter aliud vitium erat nullum, an possit de falso puniri, in l. si quis legatum. nu. 2. ff. de fals.
- Notarij protocollo statuitur quando est varietas inter protocolum, & instrumentum datum parti, in l. si quis. §. prator ait. nu. 3. ff. de edendo.
- Notarius, qui petit examinari testes, ut possit esse certus, an fuerit rogatus de aliquo actu, non auditur, ibid. nu. 4.
- Notarij qui faciunt instrumenta illicita sunt ab officio remouendi, in l. iubem. §. sane si hoc. nu. 3. C. de sacrosan. eccl.
- Notarij apponunt instrumentis, dedit, cessit, & concessit &c. ut competat actio nes utiles & directae, in l. ij. n. 10. & 25. C. de actio. & obli.
- Notarij quando restituunt libros officialibus communis, ut assignent successoribus, debet chartas ubi sunt testes non publicati, sigillare, in l. solam. in 2. lect. nu. 12. C. de testib.
- Notarij praesentia, an praesumatur fuisse in confectioe instrumenti, si in subscriptione dicit solum se subscripsisse, & publicasse, in Auth. de tabel. nu. 7.
- Notarij dicto statuitur super scriptura, quod fuerit per ipsum confecta, quando hoc dubitatur, in l. si quis de curio. nu. 1. C. de fal.
- Notarij quae iura scire debeant, in l. generali. nu. 7. C. de tab. lib. x.
- Notarij ipsi debet dare copia partibus, in l. primum. §. n. si autem. n. 2. C. de ap. 82.
- Notarij possunt esse procuratores, in l. huiusmodi. §. Veterani, n. 1. ff. de procur. 103.
- Notarij in renunciatione nouarum constitutionum dum ponunt, & veniunt de fideiussoribus, faciunt ad euitandam difficultatem, an duo rei videantur inuicem fideiubere, in l. ex duobus. §. si a Titio. nu. 4. ff. de duobus reis.
- Notarij qui dicunt se rogatos de appellatione, & per nea dicit parti, dabis ea mihi cras, male faciunt, in l. contra. §. us. nu. 3. C. de fide instrum.
- Notarij qui seruiunt ad officium cum persona non tenentur sustinere onera communis, in l. praeceptum. nu. 3. C. de cano. largi. lib. x.
- Notarij deputati ad causas civiles non possunt scribere acta criminalia, in l. duos. nu. 2. C. de suscep. lib. x.
- Notario reddente instrumentum non perfectum agitur contra eum, vel ut corrigat vel ut perfectum det ex edicto de edendo, in l. tabulis, num. 5. ff. de tab. exhiben.
- Notario non interdicitur officium ob delictum commissum extra officium notariatus, in l. tutor. §. nunc videamus. nu. 1. ff. de suscep. tut.
- Notarius horarius, & alius qui faciunt similes artes, qualiter consulatur, in l. 1. §. lu. si quoque. nu. 1. ff. de var. & extr. cognit.
- Notarius actorum potest dari certa forma in exactionibus fideis pro editione actorum, in l. laetis. nu. 1. C. de proxi. lib. xij.
- Notario attestanti de aliqua cancellatione, vel superscriptione creditur, in l. 1. §. si res. nu. 3. ff. de bon. poss. secundum tab.
- Notae significantur numeri positi in instrumento, quando instrumentum vitietur, in l. quoties. §. sed si. nu. 4. ff. de hære. insti.
- Notio, & iurisdicatio, quomodo differant, in l. ait prator. nu. 1. ff. de re iud.
- Notoria non indigent probatione, in l. si vero pro. §. qui pro rei qualitate. n. 1. ff. qui satis. cog.
- Notorium dicitur quod est omnibus notum, ibi. nu. 4.
- Notoria non dicuntur ea, quae sunt facti transeuntis sed permanentis, ibi.
- Notorium & sententia an participetur in l. emptor. nu. 3. ff. de actio. empt.
- Notorium non eget probatione, ibid. n. 4.
- Notorium quid sit, & quid manifestum, & in quo differant in l. scriptus. n. 2. ff. de reli. & sumpt. fun. 199. & in l. heredes palam. nu. 2. ff. de testa.
- Notorium in quibus casibus probari debeat, ibid. n. 8.
- Quod dicitur de notorio, an habeat locum in contractibus, sicut in criminibus, ibid. nu. 11.

Index singularium materiarum

- Notorium dicitur, quod habet causam permanentem in lab accusatione. §. nū
ciatores. nu. 3. ff. ad Turpil. 175
- 1 Notorium inducitur per sententiam non habet effectum notorii nisi quando
inducitur ad eum finem, ad quem fuit sententiatum. in rep. l. 2. nu. 22. ff. si quis
in ius voc. non ier. 59
- 1 Notoriū habet vim sententiæ. in l. i. ctus fustis. nu. 1. ff. de his qui nota. infam. 102
- 6 Notorium, quod quis non sit soluendo probatur per librum æstim. in l. decem
stipulatus. nu. 3. ff. de ver. obl. 43
- 1* Notorium non indiget probatione, nec alterius expressione. in l. 1. n. 1. ff. de in
integ. resti. 122
- 8 Nouatio vnius ex reis debendi quādo profit aliis, & quid in reis credendi, in
Auth. hoc ita. n. 53. C. de duo. reis stipu. 109
- Nouatio facta per delegationem per vnum ex reis credendi, vel debēdi, quan
do aliis profit, vel noceat. ibi. n. 55.
- 2 In nouatione, quæ olim fiebat per stipulationem poenalem subsequutam, nil in
nouatur. in l. prædia. n. 9. ff. de act. empr. 119
- 9 Quis an possit in se iudicium suscipere animo nouandi inuito actore. in §. si ve
ro. nu. 6. in Auth. vt omnes obe. iud. 29
- 6 An poena, vel mora præcedens videatur repetita in obligatione nouante, in l.
si Schicum. nu. 1. ff. de noua. 77
- An ex stipulatione nouante obligationem in diem. statim agi possit. in d. l. si
Schicum. §. legata. n. 1.
- 6* nouatio facta ab vno ex reis debendi quādo alteri profit & facta ab altero
ex reis credendi alteri noceat. in l. ex duob. nu. 28. ff. de duo. reb. 59
- 7* Nouatio quando fiat, si vnum debetur, & aliud promittitur. in l. vt respōsum.
nu. 3. C. de transac. 53
- 7* Nouationis species est triplex, & de effectu eius. in l. 1. nu. 7. C. de iud. 92
- 6 Nouatione facta, an prima obligatio tollatur ipso iure, vel ope exceptionis. in
l. Valerianus. nu. 2. ff. de præto. stipu. 97
- Nouatio qualiter & quando præsumatur, tã in stipulationibus prætoris quã
conventionalibus. ibi. nu. 3.
- Nouatio, quod fiat ope exceptionis si promitto tibi dare decem in foro Maij,
& postea promisi dare decem in foro Augusti. ibi. nu. 4.
- Nouatio non dicitur facta si post datos fideiussores alios dē, nisi obligatio sit
nouata, & de ea facta mentio. ibi. nu. 5.
- 6 Nouatio quæ fiat per litis contestationem. in l. aliam. nu. 1. ff. de nouatio. 79
- Et, an priuilegia primæ actionis intelligantur repetita in stipulatione nouan
te. ibi. nu. 2.
- 6 Nouatio quando locum habeat: & in eius materia tria iura considerātur. in l.
qui vsum fructum. n. 1. ff. de ver. obl. 23
- 6 Nouatio præcedentis obligationis potest fieri nedum per stipulationem, sed e
tiam per alium contractum. in l. 1. nu. 3. ff. de noua. 76
- 6 Nouatio, quæ olim fiebat per litis contestationem, ita etiam hodie fit, & nihil
est immutatum. in l. solutionem. nu. 8. ff. de solu. 82
- Nouatio qñ fit per suspensionem iudicij, quis iurabit de calumnia. ibi. nu. 9.
- 3 Nouatio tollit præcedentem obligationem ipso iure, & idem delegatio. in l. si
cum dotem. §. si mulier. nu. 1. ff. sol. mat. 12
- 6 Nouatio quæ inducitur per appositionem poenæ non impedit purgationē mo
ræ, intelligit de quasi nouatione. in l. insulam. nu. 8. ff. de ver. obl. 33
- 6 Nouatio hodie fit ope exceptionis vbicūque olim fiebat tacitē, i. homines res.
nu. 1. ff. de noua. 77
- Nouatio qualiter tacitē fiat. ibi. nu. 3.
- 6 Quod venit in officio iudicis, potest in nouationem deduci. in l. emptor. nu. 2.
ff. de noua. 79
- 6 Nouatio non præsumitur quando secunda stipulatio continet aliud quàm pri
ma, in l. fundum. nu. 2. ff. eo. 79
- 2 Nouatio non fit hodie nisi expresse agatur. in l. certi conditio. §. si nūmos. nu.
11. ff. si cer. per. 11
- 4 Nouatio, licet non fiat per sententiam, tamen adiciatur noua forma. in l. nepo
ti. nu. 1. ff. de fun. instru. 75
- 2 Nouatio contractus præcedentis quando dicatur facta per stipulationem sub
sequentem. in l. singularia. nu. 10. ff. si cer. per. 13
- 8 Nouatio tribus modis sumitur, & qui sint. in l. si. nu. 4. C. de vñ. rei iud. 77
- 6 Nouatio præsumitur, quando primo stipulor iter secundā actū. in l. si pupillus.
§. qui actum. nu. 1. ff. de noua. 77
- 5 Nouatio quod etiam olim non præsumebatur quando aliquid addebatur pri
mæ obligationi vt magis esset cautum de prima. in l. si se. §. si excōuentione.
nu. 2. ff. de re iud. 106
- 3 nouerca non cogitur stare cum priuignis. in l. si disceptetur. nume. 1. vbi pupil.
edu. vel mo. debe. 74
- 5 nouitius dicitur, qui non stetit anno. in l. interdum. §. quoties. nu. 1. ff. de publi.
& vect. 52
- 5 nouū opus causa dāni infecti repellendi pōt nūtiari, & ille debet parere ne im
mineat periculum. in l. 1. §. si quis ædificium. n. 1. ff. de oper. no. nuncia. 7
- nouum opus potest rescindi nunciari. ibi. nu. 2.
- 1* nocte quæ valide expediri possunt. in l. more Rom. nu. 2. ff. de fer. 70
- 4* noxalis causa dicitur causa quasi lucratia, & similis, vel si res magni valoris
pro modico ematur. in l. Mæuius. §. duorum. nu. 14. ff. de leg. 2. 36
- 9 nudus minister cauet nuda cautione. in §. si q. n. 3. in Auth. de hæredita. & falc. 3
- 6 nullitas, & iniustitia in appellatione quando simul prosequi possint. in l. si ex
pressum. nu. 7. ff. de app. 199
- Causa nullitatis deserta quando officium primi iudicis non impeditur in exe
cutione primæ sententiæ. ibi. nu. 11.
- De nullitate cognoscitur duobus modis. ibi. nu. 12.
- Officio iudicis agitur quando principaliter agitur de nullitate. ibi. nu. 13.
- Coram quo iudice agatur quando principaliter de nullitate agitur. ibi. nu. 14.
- Causa nullitatis si est prosecuta ab eo qui causam nullitatis, & appellationis
simul proposuit, & in ea succubuit: an possit appellationem prosequi. ibi. de,
num. 16.
- 2* nullitatis exceptio potest opponi post sententiam. in l. j. numero secundo. C.
de exc. rei. iud. 75
- * Nullitatis exceptio impedit executionem. in l. si prætor. §. Marcellus. num. 4. de
iud. 157
- 3* Nullum quod sit per idem dicitur simile. in l. qui liberis. nu. 3. de vulg. & pup.
subst. 23
- 7 Numeratio postea facta per creditorem an tollat exceptionem fideiussoris, in
l. tam mandatori. nu. 2. C. de non nu. pec. 145
- 2 Ex numeratione alteri per alterum quæritur quare, in l. certi conditio. §. si nu
mos. nu. 1. ff. si cer. per. 10
- 6 Numeratio non requiritur vbi acceptilatio interponitur & ei non potest op
poni exceptio non numeratæ pecuniæ, in l. si accepto. n. 1. ff. de acce. 95
- 2 Numeratio si est facta nomine meo & stipulor nomine meo, an actio oriatur
ex stipulatione vel numeratione. in l. certi conditio. §. si numos. n. 5. ff. si cer.
peta. 11
- 6 Numeratio facta ante vel post stipulationem, in dubio videtur facta causa im
plēdæ stipulationis. in l. si ita fuero stipulatus. §. cū pecuniā. n. 3. ff. de noua. 77
- Si dixit me stipulaturum, & numero, & postea non stipulor, ex numeratione na
scitur actio, ibi. n. 4.
- 6 Numeratio probatur ex verbis in instrumento apposis, cū dicitur recepisse,
&c. & stipulationem subsequutam, inutilē tamen. in l. si ita stipulatus. §. Chry
sogonus. n. 3. ff. de ver. obl. 47
- 9* Numerus si reperitur æqualis in electione, recurritur ad dignitatem. in §. si
men. n. 2. inst. de rer. diuis. 70
- Numeri sunt inducti de iure gentium nō civili. in l. j. n. 2. ff. de contrah. emp. 111
- Numeri cadunt in obligationem, in l. cum tabernam. §. creditor. n. 1. ff. de pign. 133
- N V M I S M A debet habere Principis imaginem. in rubr. n. 3. C. de vete. numis
ma. ibi. n. 1.
- Numisma, & solidus aureus idem sunt. ibi. n. 1.
- 1* Nundinarum causa aliquo venientes possunt ibi cōueniri, in l. hæres abs. §. pro
uide. nu. 3. ff. de iud. 152
- 1* Numularius etiam hodie cogitur edere libros rationis. in l. quædam. num. 2.
ff. de eden. 77
- 1* Numularij tenentur edere licet de ipsis in edicto non fiat mentio. in d. l. quæ
dam. §. numularios. n. 1.
- 6 Nunciatio quod fiat iudici satis est quando propter loci distantiam non pōt
per nunciationem factam in opere esse consultum nunciandi, in l. de pupillo
§. si quis. nu. 29. ff. de ope. no. nun. 10
- Nuncium habere potuisse debet probare ille qui dicit quod potuerit habere
idoneum, & de facili. ibi. n. 30.
- Nunciatio potest fieri etiā quando nullus est in loco, & ligat dominum a tē
pore scientiæ. ibi. n. 31.
- 5 Nuncians nomine alieno debet dicere, & ostendere se procuratorem, in l. j. §.
nunciatio. n. 10. ff. de eod. tit. 5
- Nuncians simpliciter, vt puta Petrus nunciavit: dicitur proprio nomine nuntia
re, nisi quando actus potest tantum ad dominum pertinere, & ille cum quo
actus geritur hoc scit, & illum procuratorem: quia tunc procuratorio no
mine. ibi. n. 13. & 15.
- Nuncians appositio nomine officij, vt puta, Petrus procurator censetur procu
ratorio nomine facere. ibi. n. 14.
- Nunciatio facta nomine alieno si non dicit nuncians procuratorio nomine, nō
tenet, nisi ille cui fit nunciatio sciat nunciantem procuratorem, quia tunc te
net. ibi. n. 16.
- Nunciatio etiam quando est necesse adire prætorem potest fieri die feriata, ibi.
nu. 19.
- Nunciationis remissio quando possit peti die feriata: vbi quod præstita datio
ne potest peti quod necessitas subest. ibi. n. 26. & 29.
- Nunciatio quando fit causa damni infecti, vel damni repellendi prosecutio, &
remissio potest fieri die feriata, idem quando causa publici iuris conseruan
di. ibi. nu. 27.
- Nunciatio, facta causa iuris nostri conseruandi si fit propter necessitatē, prose
cutio potest fieri die feriata, & ibi qñ non ibi. n. 28.
- Nunciatio facta etiam si nemo sit in loco præiudicat, dummodo veniat in nō
titiā domini ædificantis, in l. de pupillo. §. nunciationem. n. 3. ff. eo. tit. sol. 9
- Nunciare fabris an sufficiat, vt factum post nunciationē destruat. ibi. n. 4.
- Nunciationem contemnens in expensis conuenitur. ibi.
- Nunciatio facta procuratori generali nocet domino. ibi. n. 6.
- Nunciatio facta vni ex sociis, non præiudicat alteri quo ad impensas, sed quo
ad demolitionem sic, in d. l. de pupillo. §. si plurium. n. 1. ff. eo. 10
- Nunciatio de qua in l. prædicta dicitur in rem, & vni facta omnibus præiudi
cat, illa de qua in l. j. §. pen. ff. de ven. inspi. est in personam. deo omnibus fit,
ibi. n. 2.
- Nunciatio facta ab vno ex sociis quando profit aliis: & ibi quando omnes ha
bent ius prohibendi. ibi. n. 4. & 5.
- Plures admittuntur ad nunciandum nouum opus quādo prætendunt priua
tum interesse, secus si publicū, quia eligit idoneos. in l. in prouinciali. §. si pu
blico. nu. 2. eo. 8
- Nuncians ædificanti in loco publico potest nunciare nomine Reipublicæ & tã
quam de pupillo, ibi. n. 6.
- Nunciationem coeptam vnum contra ædificantem in loco publico non potest
alius prosequi sed a silitere sic. ibi. n. 7.
- 5 Nunciatio noui operis sperni potest quando certum est nunciatē non habe
re ius nunciandi, in l. j. n. 6. ff. eod. 3
- 3 nunciatio incongrue & ineptē facta spernitur. ibi. n. 7.
- Causa in nunciatione debent exprimi si peratur. ibi. n. 6.
- nunciatorē nō habere ius nunciandi nouū opus quāliter post esse certū. ibi. n. 8
- Causa corā prætore in nunciatione exprimitur nō ipso actu nunciandi. ibi. n. 9.
- Pars cui nunciatur si dicat nescio causam quare me impediās libenter scire,
dicitur petere causam in nunciatione inferi debere. ibi. n. 11.
- Causa in nunciatione exprimenda est etiam si operarij non petant. ibi. n. 12.
- Causa, quod exprimat in ipsa nunciatione peti debet in ipso actu nuncia
v.

In omnes Barto. Lecturas.

- Vel etiam post trahendo nunciantem ad iudicium & in iurando de calūnia. ib. nu. 13.
- non sufficit causam quem exprimere in nunciatione, sed debet esse certa: alia spem potest. ib. n. 14.
- Quando sufficiat, quod dicatur nuncio, quia ad fides contra seruitutem domui meae debita, vel in solo meo, ubi q. sufficit quando ex edificio causatur praedictum vendicationi seruitutis, vel dominij. ib. n. 15.
- Vel quando esset manifestum nunciantem esse in possessione, vel quasi: alias non, sed diceret se esse in possessione, vel quasi. ib.
- Petitio expressiois causa in nunciatione, si est inepta, spem potest. ib. n. 16.
- nunciationis causa quando sit probanda in prosecutione nunciationis. ib. n. 17.
- nunciationis in prosecutione non potest prosequi alia causa quam expressa, ib. nu. 18.
- * nunciatio noui operis est quaedam appellatio extra iudicium, in l. j. n. 18. eod. titu.
- nunciationis remissio est triplex: quia quaedam ab homine, quaedam a lege, & quaedam a iudice. ib. n. 21.
- nunciatio committi debet per praetorem ad partis instantiam. in l. de pupillo, §. meminisse. n. 1. ff. eod.
- nunciatio per iactum lapilli fit iaciendo lapillum in opere dicendo imperfonaliter verba apta ad nunciationem. ib. n. 2.
- nunciatio simplici verbo quando fit, debet imperfonaliter concedi respectu eius quod nunciatur, & verba debent referri ad eos qui sunt in opere. ib. n. 3.
- * nuncians faciat redigere in scriptis quantum sit factum de opere tempore nunciationis. ib. n. 4.
- nunciatio omnis seu ptestatio, quae consistit in mera & simplici voluntate finitur morte sicut mandatum, in l. non solum. §. morte eius. n. 1. ff. de eo. tit. fol. 14.
- nunciationis vim habet, iter arripere ad iudicem causa nunciandi, in l. de pupillo. §. si quis. n. 28. ff. de eo. tit.
- * nunciatio quare ex parte nunciantis morte extinguatur in l. non solum. §. morte. nu. 3. ff. de eo. tit.
- nunciatio extinguitur si nuncians efficitur furiosus. ib. n. 4.
- nunciatio facta pro me meisque liberis morte non extinguitur. ib. n. 5.
- nunciatio transit etiam pro futuro opere praecedentibus connexionibus quod parum de opere fuit factum in vita defuncti: post mortem vero fuit perfectum sic totum destruitur. ib. n. 6.
- Ratio, quia ex parte eius cui nunciatur, nunciatio non finitur morte. ib. n. 7.
- nunciari quod possit iterum nunciatione morte finita. ib. n. 9.
- Aedificans partem post nunciationem, & ante praestitam satisfactionem, & post satisfactionem praestitam etiam aedificat: tunc totum debeat demoliri. in l. stipulatio. §. si quis autem. n. 1. ff. de eo. tit.
- * nunciatio noui operis habet remedium demolitorium & prohibitorium. in l. j. §. potest autem. nu. 1. ff. eod.
- nunciatio causa damni infecti facta non remittit ex satisfactione praestita de opere demoliendo, nisi etiam satisfidetur de damno infecto. in l. de pupillo. §. si is cui. n. 2. ff. de eo.
- nunciatio operis habet vim cuiusdam procuratoris seu citationis ad iudicium. in l. de pupillo. §. si quis. n. 2. & 25. ff. eod.
- nunciatio in opere extra iudicium fieri debet iudici aedificanti. ib. n. 4.
- * nunciatio quod habeat vim citationis. in l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori. nu. 2. & 25. eo. tit.
- nunciatio quod fiat per verbum nuncio, vel prohibeo sufficit. in l. si procurator. n. 1. eod.
- nunciatio licet fiat per officium iudicis, tamen non tollitur spacio 30. ann. in l. praetor ait. §. hoc interdictum cessat. nu. 1. ff. de eo.
- nunciatio facta per pupillum carentem tutore valet de equitate. in l. de pupillo. nu. 4. ff. de eo.
- nunciatio noui operis quando interrumpat praescriptionem. in l. alienam. n. 2. ff. pro empt.
- nunciatio ut spernatur quando mora est periculum allatura: de quo periculo intelligatur, in l. de pupillo. §. si quis riuos. n. 4. ff. de ope. no. nun.
- nunciatio etiam sperni potest si grande damnum versetur respectu eius, cui fit nunciatio ex dilatione, & modicum nunciant. ib. n. 5.
- nunciationis noui operis remissio in quantum fiat. in l. j. n. 23.
- nunciare opus & prohibere differunt. ib. n. 24. ff. eo. tit.
- Qualiter succurratur aduersus eum, qui nunciavit iniuste. ib. n. 26.
- nunciationis forma fienda officiali officio finito propter nouum opus. in l. de pupillo. §. si quis. n. 24. eo. tit.
- nunciatio quod habeat vim citationis. ib. n. 2.
- nunciatio non datur contra heredem intantum quantum contra defunctum, in l. praetor ait. §. hoc interdictum. eod. tit. n. 22.
- nunciatio spernitur quando nunciator est in manifesta calumnia, in l. j. §. nunc videamus. n. 2. ff. de eo.
- nuncians causa tuendi ius publicum nunciat nomine alieno. in l. non solum. §. si cum. n. 1. ff. de eo. tit.
- nunciatio noui operis non debet fieri in personam, sed imperfonaliter. ib. n. 2.
- nunciatio quando fit in publico ratione iuris priuati an petens remissionem debeat satisfidetur, & quid quando publici iuris tuendi causa. ib. n. 4.
- Si nuncio nouum opus, satis est dicere quando nunciatio fit verbo. in l. de pupillo. §. meminisse. n. 5. ff. de eo. tit.
- In nunciatione facta verbo non est differentia dicere nuncio, vel dicere prohibeo. ib. n. 6.
- nuncians verbo licet perdat possessionem, tamen habet interdictum unde vi. ib. n. 7.
- nuncians verbo potest possessionem quam perdidit propria autoritate recuperare antequam diuertat ad actus extraneos. ib. n. 8.
- nunciatio noui operis an fieri debeat in scriptis remissio. ib. n. 9.
- nunciari nouum opus, quod possit post primam, nisi pendet stipulatio de nouo. ope. nun. in l. cum procurator. §. si dominus. nu. 1. ff. de eo. ti.
- Per secundam nunciationem quando videatur recessum a prima. ib. nu. 2.
- 1 Nuncianti mihi aliquid ad mei praedictum non teneor credere, nisi reddat in fertum instrumento vel testib. in l. j. nu. 3. ff. de eo per quem fac. erit. 66
- 5 Nunciare nouum opus an possint colonus & inquilinus. in l. j. §. usufructuarius, nu. 16. ff. de ope. no. nun. 7
- 5 Quis praferatur in nunciando, an dominus, an habens utile. in l. in pronuncia li. §. si ego. nu. 5. ff. de eo. tit. 8
- 1 nuncius qui habuit commissionem a iudice citandi & moriatur iudex: tamen potest citare sine aliquo praeccepto successoris. in l. veditor. §. iudices. n. 1. ff. de iud. 155
- Nuncius cui commissum est executio, si illam non fecit mortuo iudice, an possit illam facere. ib. nu. 2.
- 5 Nuncius si mittitur absenti ad iurandum de calūnia, vel ad respondendum, debet mitti expensis absentis. in l. praetor ait. §. defendi. nu. 5. ff. quib. ex caus. in pos. ea. 122
- 3 Qualiter debeat conuinci ille qui per aliquem nuncium misit pecunia quam est deper dita, vel ad debitum finem non peruenit. in l. suspectum. n. 1. ff. de suspect. tut. 63
- 1 Nuncius qui primo citauit in causa, ipse idem debet in tota causa citare & non alius. in l. j. nu. 5. ff. de offi. confu. 31
- Nuncius deputatus ad vnum banchum non debet apud alium citari. ibi. nu. 6.
- 1 Nuncius, an possit interuenire in iudiciis. in l. nec quicquam. in repe. §. vbi de cretum. nu. 7. ff. de offi. procon. & leg. 37
- 2 Nuncius quando constituit, quod conferat verba in personam domini, & domino acquirat directio. in l. qui autem. §. constituere. nu. 2. ff. de consti. pecu. 71
- Nuncius, quod sit quoddam organum, quo mediante vox vnius vadit ad alium, ibi. nu. 3.
- Nuncius priuati nunquam potest esse generalis. ibi. nu. 4.
- Factum a nuncio, an possit validari ratihabitione. ibi. nu. 6.
- Nuncij persona debet esse idonea. ibi. n. 7.
- 1 * Nuncius in re propria quis esse potest. in l. j. nu. 3. ff. de ser. fug. 198
- 5 * Nuncij gesta in his quae referuntur ad ius dicuntur verè, & proprie fieri & non fictè, secus in gestis per procuratorem. in l. si is qui pro emptore, num. 57. ff. de vscap. 96
- 1 Nuncius communis si dat damnum ex praeccepto superioris, superior tempore syndicatus puniatur. in l. liber homo. nu. 1. ff. ad leg. Aquil. 190
- 3 Nuncius quomodo referat quando citatio est facta ad domum. in l. 1. §. permit tit. nu. 4. ff. de lib. agno. 33
- 1 Nuncius non potest constitui generaliter, sed specialiter constituitur. in l. si pu pilli. §. item si. nu. 4. ff. de neg. gest. 114
- 5 Nuncius qui possit constitui in re propria in l. iuste possidet. n. 2. ff. de acq. posses. 79
- 7 Nuncio sedis Apostolicæ, vel principis non creditur, nisi habeant literas. in l. vna. nu. 2. C. de manda. Princi. 27
- 6 Nuncij facientes falsas relationes qualiter puniantur. in l. Athaletus. §. qui no mine. nu. 1. ff. de fal. 169
- 6 Nuncij quorum medio fiunt tractatus maleficij, puniuntur. in l. accusatorum. §. incidit. nu. 5. ff. ad Turp. 174
- 2 * Nuncij relatio sola in executione non sufficit, sed requiritur pronunciatio. in l. sed & si possessori. §. si cum. ff. de iure iur. 25
- 5 Nuncij relatio satis est quod fiat notario, dummodo postea fiat iudici notum, nec debet fieri iudice sedente. in l. si finita. §. Iulianus. num. 19. ff. de dam. in fec. 30.
- 5 Nuncius in re sua quis esse potest. ibi. nu. 21. & in l. cum qui. §. si epistola, nu. 1. ff. de furt. 113
- 2 Nuncio sine literis creditur. in l. cum qui. §. sed & si dum. nu. 4. ff. com. 77
- Nuncio publico non habenti signum quando creditur. ibi. nu. 5.
- Nuncio portanti literas credentiales, in quibus credatur. ibi. nu. 6.
- 3 Nuncio priuato, an sit credendum sine literis. in l. prohibitum. nu. 7. C. de iure fife. lib. x. 4
- 1 Nuncio iurato quomodo, & quando credatur. in l. j. §. cura carnis. n. 2. ff. de of fic. praefec. vrb. 32
- 6 Nuncio referente an praesumantur omnia solenniter acta. in l. sciendum. n. 17. ff. de ver. ob. 15
- 3 Nuncio vel officiali iurato creditur. in l. magis puto. §. illud quæri. n. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. 81
- 5 Nuncio si est soluendum tantum pro miliario, & ipse elongat viam, sibi non de bet dari nisi tantum, quantum consequutus esset pro breui via: nisi illa esset suspecta. in l. veteres. nu. 1. ff. de itine. actioque priua. 145
- 8 Nuncio pignoranti ultra modum licite resisti potest. in l. contra. n. 2. C. de exe cu. lib. 12. 58
- 6 Nuncio referenti se aliquem non inuenisse creditur. in l. in illa stipulatione. n. 11. ff. de verb. ob. 31
- 6 Nuptias incestas contrahentes, qua poena puniantur. in l. si adulterium. nu. 11. ff. de adul. 162
- 7 Nuptiarum tempus, an intelligatur quando fit desponsatio, an verociunctio carnalis. in l. sancimus. nu. 1. C. de nup. 160
- 6 Nuptiae possunt contrahi sine solennitate verborum, in l. nuptias. n. 1. ff. de re gu. iur. 237
- 7 Nuptiae turpes quæ dicantur. in l. libertum. nu. 1. C. de nup. 160
- 1 Nurus appellatione continetur pronurus. in l. si cui eorum. §. affinitates. n. 2. ff. de postulan. 97
- 9 * Nurus appellatione venit proauia. in §. ex his, nu. 1. in Auth. de hæred. quæ ab intest. 50
- 4 Nuru fieri qualiter intelligatur. in l. nuru. nu. 1. ff. de leg. 3.
- De Litera O.
- BLATIO an operetur, ut poena non committatur. in l. acceptam. nu. 11. C. de vfu. 150
- Oblatio cadit in rebus mobilibus, in l. si mora, num. 6. ff. de sol. ma. 9.
- Oblatio sola quando sufficiat si dos est in pecunia numerata: & quod liberat solum a casu fortuito. ibi. nu. 8.
- Oblata re perempta postea an debitor liberatur. ibi. n. 9.
- Oblatio quid operetur si mora praecessit. ibi. nu. 11.
- Oblatio operatur duplicem effectum in his, in quibus quis propter moram te netur de casu. ibi. nu. 12.

Index singularium materiarum

- 6 Oblatio debet fieri congruo loco & tpe. l. si solutus. nu. 2. ff. de solutionib. 84.
- 6 Oblatio & depositio facta ab extraneo liberat debito rem. l. solutione, nu. 1. ff. de eod. tit. 91
- 7 Oblatio sola q̄ sufficiat ad purgationē moræ: & vt hoc operet̄, vbi debet fieri oblatio. in l. acceptam. nu. 1. & 12. C. de vsur. 149
- Oblatio verbalis quem effectum producat. ibid. nu. 2.
- Oblatio absque consignatione & depositione quem effectum habeat. ibi. n. 3.
- 8 Oblatio, consignatio, & depositio quid operetur. ibid. n. 4. 8. 9. & 10. l. creditor. C. de pig. nu. 2. 99
- 6 Oblatio sola facta in iudicio q̄n liberetur debitor. in l. si debitor. n. 1. ff. eo. 83
- 9 Oblatio sola quando sufficiat: & quando requiratur oblatio & consignatio. in §. illud quoque. nu. 1. in Auth. vt ex ac. instan. dot. 42
- 2 Oblatio facta in iudicio inducit liberationem: sicut facit oblatio, & consignatio extra iudicium. in l. si rem alienam. §. qui ante. nu. 3. ff. de pig. act. 80
- 7 Oblatio, depositio, & consignatio facta extra iudicium in casu l. acceptam. C. de vsur. non releuat. ibid. n. 6. & 14. 150
- 7* Oblatio bonorū an valeat si monasterij ingressus non valeat. in Aut. ingressi. in l. lec. C. de sacro. eccl. 15. & in repetit. nu. 32. 16
- 8 Oblatio, & consignatio, & depositio debiti sufficiunt ad hoc, vt possit agi pigno ratia. in l. creditor. nu. 2. C. de pig. 99
- 9 Oblatio filij naturalis, de qua in Auth. quib. mo. natu. efficitur. potest fieri in quacunque ciuitate habente Archiepiscopum. ibid. nu. 7. 36
- 2 Oblatio sola quando sufficiat ad hoc, vt pignus liberetur. in l. item liberatur. §. qui paratus. nu. 1. ff. qui. mo. pig. vel hyp. sol. 137
- 9 Oblatus curiæ non solum ipse curialis efficitur, sed etiam eius filij etiam procreandi. §. & quoniam. nu. 3. in auth. qui. mod. nat. eff. sui. 36
- 6* Oblatio qd̄ sit, & de qua obligatione intelligit̄ ei⁹ diffinitio. ist. de obl. n. 1. 87
- * Oblatio est iuris vinculum, & c. id est effectus vinculi. ibi. n. 2. 88
- * Obligationis diuissio. ibid. n. 3.
- * Obligatio quæ proprie dicatur ciuilib. ibid. nu. 4.
- * Obligationis singulæ species quo iure fuerint introductæ. ibi. nu. 5.
- * Obligatio naturalis oritur inter patrem & filium, inter dñm & seruum, vel inter fratres, qui sunt in eadem potestate. ibid. n. 6.
- * Obligationes quomodo deducantur in esse. ibi. nu. 10. 89
- 1 Obligationes quō inter sunt institutæ. in l. ex hoc iure. nu. 9. ff. de iust. & iur. 8
- Obligatio naturalis quotuplex sit: & an omnis actio sit naturalis. ibid. n. 11.
- Obligatio ciuilib. duplex. ibid. n. 12.
- Obligationes de iure ciuili quæ sint. ibi. nu. 14.
- Obligatio ex maleficiis est de iure gentium. ibi. nu. 15.
- Obligatio descendens ex quasi maleficio est de iure ciuili. ibi. nu. 16.
- Obligatio ex quasi contractu est de iure ciuili. ibi. nu. 17.
- Obligatio ciuilib. etiam est in contractibus iurisdictionum. ibid. n. 18.
- Obligatio ex contractu dotis est de iure gentium. ibid. nu. 20.
- 5 Obligatio ex quasi contractu, quod sit ex variis figuris causarum, in l. j. n. 1. ff. de act. & obliga. 160
- Obligatio utilis an transferatur per cessionem sicut actio utilis, q̄ sic. ibi. nu. 8.
- 2 Obligatio naturalis inest stipulationi. in l. j. §. conuentionis. nu. 3. ff. de pact. 79
- 6 Obligatio naturalis pacto, & iurjurando tollitur ipso iure. l. Stichū. §. natura lis. nu. 1. ff. de solu. 91
- Obligatio naturalis, quod sit inducta de iure gentium. ibid. nu. 4.
- 1 Obligatio naturalis iuncta cum ciuili non sunt vna substantia, sed duæ res. in l. si vnus. §. pactus. n. 6. ff. de pac. 85
- Obligatio naturalis introducta per pactum de non petendo tollitur per secū dum pactum. ibid. nu. 7.
- Obligatio iuris est in obligationibus iure gentium. ibid. n. 10. 86
- Obligatio naturalis non est in pollicitatione. ibid. nu. 16.
- Obligatio, ex maleficio tollitur per pactum ipso iure. ibid. n. 25.
- 6 Obligatio qua creditor tenetur numerare promittenti spe futuræ numeratio nis, vnde nascatur. in l. si fideiusor. nu. 5. ff. de fideiuf. 74
- 9 Obligatio an nouetur q̄ vnus post aliū se obligat. in Auth. de fideiuf. nu. 10. 7
- 6 Obligatio ad interesse in quibus stipulationibus facti succedat. in l. stipulatio ista. nu. 3. ff. de verbo. obli. 16
- 7 Obligatio aliqua an oriatur inter cohæredes siue veri, siue putatiui. in l. si post diuisionem. nu. 4. C. de iur. & fac. igno. 28
- 6 Obligatio rem tradi quare sit magis indiuidua, quàm q̄ rem restitui. in l. 4. §. Cato. nu. 2. ff. de verb. ob. 6
- In obligatione rem restitui ille solus tenetur qui dolum commisit, si ambo te nentur in solidum, & an sint duo rei. ibid. nu. 9.
- Obligatio rem restitui quæ contrahitur secundo ratione doli vel culpæ, est omni respectu indiuidua. ibi.
- Obligatus ad agendum contra aliquem quando dicatur obligatus ad factum diuiduum, vel indiuiduum, ibi. nu. 27. 8
- Obligatio dicitur transitoria, & n̄ transitoria ad hæredes ex natura rei super qua interponitur. ibi. nu. 31. 9
- 8 Obligatio duplex contrahitur ex fideiussione: vna verbis, & altera cōsensu. in Auth. hoc ita. nu. 63. C. de duo reis stip. 110
- 2* Obligatio, qua tenet veditor ad re, est obligatio participalis, s. habet partē de obligatione faciendi, & partē de obligatione dandi, in l. 1. n. 13. ff. de act. emp. 115
- 1 Obligatio qua tenetur venditor ad rem, q̄ sit participalis. s. q̄ contineat partē dandi & partem faciendi. in l. ex empto. nu. 2. ff. de act. emp. 116
- Obligatio qua tenetur emptor ad pretium, quæ sit. ibid. n. 4.
- 6 Obligatio pluriū mandatorū vel fideiussorū nō dicitur vna: & vnus solus nō videtur soluere contēplatione alterius, & nō perimit omnē obligationē: se cas in pluribus correis vel tutoribus, in l. Modestinus. nu. 3. ff. de solu. 83
- Obligatio quando plures sunt, & vnus soluit, an actio post solutionē possit cō tra alios cedi. ibid. nu. 4.
- 2 Obligatio retrotrahitur conditione existente, si conditio est casualis: secus si protelatiua. in l. qui balneum. nu. 1. ff. qui pot. in pig. hab. 135
- 2 Obligatio generis & alternatiua æquiparantur, & in quibus. in l. cum is. §. qui hominem. nu. 1. & 3. ff. de cond. indeb. 52
- 2 obligatio quando debet impleri ex rei interuentu, licet parti poenitere: & rem non accipere. in l. si pecuniam. nu. 8. ff. de cond. cau. da. 38
- 2 obligatio rem tradi est indiuidua quo ad obligationem & solutionem, in l. si vt certo. §. si duobus. nu. 7. ff. commod. 77
- obligatio rem dari est diuidua quo ad obligationem & solutionem: & quare, ibid. nu. 8.
- In obligationibus quæ contrahuntur ad reddendum certam speciem, quali ter plures teneantur. ibid. nu. 9.
- * in obligatione rem restitui quando quilibet teneatur pro parte, & quando in solidum, & quando diuidua, & quando indiuidua. ibid. nu. 2. & 6.
- 2 obligatio naturalis nascitur ex testamento non solenni, sicut nascitur ex stipu latione non solenni. in l. j. nu. 7. ff. de cond. indeb. 44
- obligari naturaliter aliquem, quid sit dicere. ibid. nu. 9.
- obligatio naturalis, etiam sine consensu contrahitur, vbiunque æquitas natu ralis hoc dicitur. ibid. 10.
- obligatio naturalis non oritur ex testamento condito per pupillum, nec ex eo quod deficit præteritione filij quem testator ignorabat. ibid. nu. 11. & 12.
- obligatio naturalis, quæ secum habuit ciuilem ab initio, quod ciuili sublata cō seruat actionem quam cum ciuili produxerat. ibid. nu. 14.
- obligatio ciuilib. tantum oritur ex sententia condemnatoria. ibid. nu. 24.
- 3 obligatio fideiussoria durat absque principali. in l. si sine. nu. 1. ff. de administ. tur. & cura. 54
- 2 obligatio oritur ex sententia. in l. licet. §. idem scribit. nu. 2. ff. de pecu. 92
- 2 obligatio illa qua tenetur pater & filius est eadem, in l. licet. §. sed & si. nu. 2. ff. de pecu. eod.
- 2 obligatio fideiussoris quando remanet defuncto principali. in l. 1. §. idem Pom ponius. nu. 2. ff. de positi. 96
- 8 obligatio vitiosa vetustate temporis non firmatur. in l. ius emphyteutici. nu. 3. C. de fund. par. lib. 11. 44
- 2 obligatio prima quando nouetur per stipulationem poenæ. in l. prædia. nu. 7. ff. de act. emp. 119
- 3 obligatio ad aliquod officium potest conferri in voluntate eius, qui grauatur. in l. tutor ita. nu. 1. ff. de testa. tute. 43
- 6 obligatio faciendi & obligatio dandi q̄ æquiparantur quo ad morē purgatio nem. in l. continuis. §. item qui. nu. 1. ff. de ver. ob. 52
- 4 obligatio, quod non sit nata incontinenti in contractibus, vel vltimis volunta ribus, in quibus spes cōditionis transmittitur. in l. hæres mens. nu. 1. ff. de cōd. & demon. 120
- 1 obligatio quando tollatur ipso iure, solutione eius debetur: & quando ope ex ceptionis. in l. si cum fundum. nu. 1. ff. de pac. 88
- 1 obligatio ista, si promisi tibi in fundo meo non facere opus, nō trāsit ad empto rem. in l. quia etiam. §. opus quoque nouum. n. 2. ff. de alie. iud. mu. 144
- 1 obligatio alternatiua dicitur indiuidua quo ad solutionem. in l. si communes, nu. 1. ff. de neg. gest. 121
- 6 obligationes dandi natura quæ sit, & quæ faciendi. in l. j. §. & harum. nu. 4. ff. de verb. obl. 4
- obligatio generis, & alternatiua quod sint eiusdem generis quo ad quædam. ibid. nu. 7.
- obligationis alternatiua exercitium quando est soluta pars respectu soluto rum, dicitur esse in pendentia. ibid. nu. 8.
- In obligatione generis nullus certus est in obligatione, sed determinandus per solutionem sic. ibid. nu. 9.
- 6 obligatio non mutat conditionem ex persona hæredis, sed condemnatio mo deratur. in d. l. j. §. ex his igitur. nu. 1. eod. tit. 5
- 6 obligatio dicitur diuidua & indiuidua secundum rem super qua interponitur. in l. græca. §. illud commune. n. 3. ff. de fideiuf. 65
- 7 obligatio naturalis quandoque etiā absque cōsensu cōtrahitur, in l. cum quis, nu. 10. de iur. & fac. ign. 30
- Obligatio ciuilib. & naturalis quando oriatur ex eo, quod peccat in forma sui. ibi. n. 11.
- Obligatio naturalis quando sit, q̄ possit actionem producere. ibi. n. 15.
- 2 Obligatio succedit ad interesse in obligatione rem tradi post morā. in l. 1. n. 1. ff. de act. emp. 114
- Obligatio ad interesse quæ succedit post moram, qualiter succedat, an altera tue vel copulatiue, ibi. n. 9.
- Obligatio ciuilib. q̄ hodie cadat inter patrem & filium. in l. iudemus. §. illud in. 1. C. ad Treb. 47. & in l. pactum dotale. n. 2. C. de pact. con. 156
- 6 Obligatio præcedens quando possit nouari per ciuilem tantum, in l. j. n. 2. ff. de noua. 76
- 7 Obligatio ciuilib. & naturalis an statim saltē cōditionaliter dicat̄ nata ex cō tractu conditionali ante existentiam cōditionis. in l. perens. n. 6. C. de pac. 47
- 6 Obligatio fideiussoria extinguitur si fideiusor debitori succedit: sec⁹ in pigno re, & ibi rationem diuersitatis, in l. cum quis. §. qui pro te. n. 1. ff. de solu. 24.
- 8 Obligatio hodie tollitur tēpore, in l. oēs. n. 2. C. de præscrip. 30. vel 40. ann. 59
- 6 Obligatio & actio quando nascatur ex stipulatione habente diem causa multi plicata obligationis, seu præstationis. i. l. ita stipulatus. n. 44. ff. de ver. obl. 44
- Obligatio & actio ex obligatione habente diem causa limitanda obligationis, statim est nata etiā quo ad exactionem, licet reo pareatur exceptio. ibi. n. 45.
- Obligatio & actio quando nascat̄. ut ex stipulatione simplici cōditionali, & pri mo quid de conditione necessaria. ibi. nu. 47.
- Obligatio nec actio non est nata ex stipulatione possibili seu contingeti quæ habet ad esse & non esse ante cōditionis euentum. ibi. n. 49
- 2 Obligatio naturalis non tollitur per dispositionē l. si quis in cantā. C. vnde vi. & similibus, in l. si poenæ causa. n. 1. ff. de cond. indeb. 47
- 2 Obligatio naturalis dicitur de iure gentium. in l. iudemus. n. 6. co. tit. 67
- Obligatio naturalis sola, licet nō sit habilis ad producendum actionem, est ta men habilis ad eam conferendam. ibi. n. 32
- Quando aliquid debetur ex naturali obligatione diuisa in plures cōditiones si soluat̄, quando possit rep. ei. ibi. n. 37.
- 6 Obligatio personalis diuiditur inter hæredes, sed id q̄ est in conditione non, & id est

In omnes Barto. Lecturas.

- & ideo pena pro solido committitur nisi solidum solvatur respectu eius qd est stipulatione penali quod dicitur esse in cōditione. in l. 2. §. ex his igitur, nu. 3. ff. de verb. obl. 5
- In obligatione generis vel alternatiua si decedit stipulator plurib⁹ hæredib⁹ relictis, & non concordantibus qualiter succurratur. ibid. n. 7. 5
- Obligatio bonorum porrigitur ad præsentia, & futura etiã si non dicatur suorum, vel ad se spectantium. in l. j. nu. 1. ff. de pig. 130
- Obligationem extingui aliud est, & aliud obligationē cessare. l. qui res. §. areã. nu. 1. ff. de solutionib. 92
- Obligatio extincta nunquam suscitatur. ibid. n. 2. & 3.
- Obligatio naturalis oritur solum inter patrem & filium, & inter duos fratres in eiusdem patris potestate. in l. frater. nu. 1. ff. de cond. indeb. 53
- Obligatio peculiaris est onus ipsius peculij. ibid. nu. 2. & 41.
- Obligatio civilis, naturalis potest consistere hodie in aduentitiis. inter patrē & filium, vel inter duos fratres in eadem potestate cōstitutos. ib. n. 5. & 16
- Obligatio quando extinguitur, successione vnius in duobus reis credendi. ib. nu. 6. & 8.
- Obligatio civilis quare non cadat inter patrem & filium, vel duos fratres in eiusdem patris potestate existentes. in l. frater. n. 11. 54
- Obligatio naturalis an quæritur patri per filium & mediante persona filij. ibid. n. 17. & 19.
- Obligationes duæ naturales qd non nascantur à principio in obligatione, quæ quæritur patri per filium. ibid. nu. 21.
- Obligatio patris, an sit potentior obligatione filij, dato quod sint duo rei, ibi. num. 23. eod.
- Obligatio naturalis oritur de iure gentium. ibi. n. 29.
- Obligatio naturalis, an sit in obligationibus ex delictis. ibid. n. 35.
- Obligatio naturalis quæ quæritur filio, an quæritur patri. ibi. nu. 37.
- Obligatio ista naturalis an extinguatur ratione quotæ, an ratione quātitatis quando præuentione peculij extinguitur. ibid. n. 39. 55
- Obligatio diuiditur inter hæredes promissoris: tamen nisi totū solvatur pena committitur. in l. si seruus. §. si plurium. nu. 6. ff. si quis cau. 68
- Obligatio naturalis, an oriatur ex sententia condemnatoria. in l. ab eo. n. 4. C. quomodo, & quando iud. 61
- Obligatio in nos imprimitur sicut character in animum, in l. nemo potest. nu. 16. ff. de leg. 1. 15
- Obligatio qua tenetur venditor non continet merum factum, sed mixtum. in l. in conuentionalibus. §. si quis. nu. 1. ff. de verb. obl. 22
- Obligatio naturalis tollitur pacto quando est contra bonos mores. in l. qui exceptionem. §. si pactus. n. 8. ff. de cond. inde. 56
- Obligatio ad interesse quando committatur in obligatione dādi. in l. si pena. nu. 1. ff. de verb. obl. 24
- Obligatio ad interesse succedit in obligatione dādi qñ est dandū alteri quā stipulatori. in l. liber homo. §. decem mihi. nu. 1. ff. de verb. obl. 43
- Obligatio dicitur diuidua, vel indiuidua secundum id quod in eā deuenit. l. stipulationes non diuiduntur. nu. 1. & 13. ff. de verb. obl. 24
- Obligatio rem tradi est indiuidua quo ad obligationē, & solutionē, ibi. n. 8. 25
- Obligatio rem restitui est diuidua quo ad obligationē, sed quo ad solutionem indiuidua. ibi.
- Ratio differentie inter obligationem tradi & restitui rem. ibid. n. 9.
- Obligatio ad interesse succedit in obligationē re restitui re perēpta, ibi. n. 10.
- Obligatio ad interesse qd succedit in obligatione faciendi post morā, nō in obligatione dandi. ibid. n. 12.
- Ratio differentie quare in obligatione faciēdi succedit obligatio ad interesse, non in obligatione dandi. ibid. n. 13.
- Obligatio ad interesse qd succedit in cōtractibus innominatis in quib⁹ est obligatio dandi. ibid. n. 14.
- Obligatio ad interesse succedit in obligatione dandi: quando in obligatione est dari rem alteri. ibid. n. 15.
- Obligatio ad interesse succedit in obligatione dandi, quando quis nō propriē sed ex quadam naturali æquitate tenetur ad dandum: quia effectus fuit locupletior. ibi. nu. 16.
- Obligatio ad interesse succedit in obligatione dādi, quādo obligatio re dari habet adiunctam obligationem rem restitui: & sic datio participat cū obligatione facti. ibi. nu. 17.
- Obligatio dandi si continet quātitatē dicitur diuidua etiã quo ad solutionē, & effectū liberationis, sed indiuidua, quo ad penæ cōmissionem. ibi. n. 22. 26
- Obligatio, quæ continet certā speciem dī diuidua etiã quo ad solutionem, non tamen quo ad liberationem, nec quo ad cōmissionē penæ. ibi. nu. 23.
- Obligatio, in qua debet species in genere, vel alternatiuē dicitur diuidua quo ad peritionem, & distributionem: non tamen quo ad solutionem, nec libera tionem consequendam ex solutione, quia tunc dicitur indiuidua: secus quo ad liberationem consequendā aliter quā solutionem: quia tunc dicitur diuidua. ibid. n. 24.
- Obligatio naturalis quando tollatur aditione. in l. debitor. n. 1. ff. ad Tre. 142
- Obligatio civilis & naturalis an sit hypothecaria. ibid. nu. 2.
- In obligatione alternatiua qñ electio est debitoris utrūque peti pōt secus, quādo electio est creditoris. in l. miles. §. decem aut noxx. n. 1. ff. de rei iud. 107
- Obligatio fideiussoris nō vitatur licet principalis sit obligat⁹ pure, & fideiussor per instrumentum guarēgiatum: quia dicitur efficacius obligatus. in l. hi qui accessionis. nu. 11. ff. de fideiuss. 69
- Obligatio fideiussoris, qui promisit pñā principali qui erat obligatus simpli ceter non vitat si promisit penam pro mora sui: secus si rei. ibi. nu. 12.
- Obligatio civilis, an hodie possit esse inter patrem, & filiū ex causa aduēticia ita qd fideiussor accedat: qd sic. in l. si quis. §. item si filius. nu. 2. eo. tit. 73
- Obligatio nata ex numeratione, an per sequentem stipulationē tollatur. in l. 1. §. si seruus. nu. 1. ff. d. stip. ser. 61
- Obligatio duplex oritur ex fideiussione. in l. reos. nu. 1. ff. de duo. re. 57
- Obligatio civilis tantum nascitur ex sententia in l. n. 2. ff. de fideiuss. 64
- Obligatio civilis oritur ex sententia condemnatoria, sed nō naturalis, in l. cū quis. nu. 25. C. de iur. & fac. ign. 31
- Obligatio sine causa quando fit ipso iure nulla. in l. qui sine, num. 2. ff. de condi. sine cau. 62
- Obligatio indebitē facta sicut potest condici ita contra agentem potest opponi exceptio. in l. pater pro filia. n. 2. ff. de dol. mal. excep. 176
- Obligationes duæ an nascantur ex obligatione faciendi. in §. si quis alium, n. 2. inst. de inutil. stipul. 90
- Obligatio literarum vnde dicatur, & an literæ sint de eius substantia: Et quibus literis habeat fieri, an publicis, an priuatis, inst. de liter. obli. n. 1. 92
- Obligatio literarum super qua causa habeat fieri. ib. n. 2.
- Obligatio literarum quibus modis habeat fieri. ib. nu. 4.
- Obligatio civilis quomodo nascatur post confessionē in scriptis factā. ib. n. 5.
- Obligatio ex solaciui an possit agi cū effectu, vt literarū obligatiōe. ib. n. 6.
- Ex ista obligatione literarum quæ actio nascatur. ib. n. 7.
- Obligatio si scribat⁹ an remaneat naturalis. in l. nemo pōt. n. 23. ff. de le. j. 16
- Obligatio si aliquis vadat ad licitationem & promittit, & notarius scribit, an inter euentū & vendētē sit orta, qd sic. in l. licitatio. n. 4. ff. de publicanis. 48
- Obligatio præsens licet præsumatur ex præterita obligatione, oportet tamē ipsam præsumptam obligationem probare. inst. de act. §. act. nu. 3. 95
- Obligatio naturalis non oritur ex iuramento solo de iure civilis. in l. si quis p eo. n. 5. ff. de fideiuss. 72
- Obligatio, quæ acquiritur seu acquisita probatur ex aliqua præstatione, an causet præscriptionem. in l. solent. §. non vero. n. 8. ff. de offi. procon. & leg. 36
- Obligatio ad interesse quando est commissā, & sic ad quantitatem admittitur solutio fundi loco quātitatis æquivalentis: & sic aliud pro alio soluitur. in l. si insulam. n. 14. ff. de verb. obl. 33
- Obligatio civilis sola an tollatur præscriptione. in l. vbiq³. n. 1. ff. de fideiuss. 73
- Obligatio civilis, & naturalis tollitur deportatione, & in hīcū transferē, quādo bona confiscantur. ib. n. 5.
- Obligatio naturalis, & civilis pacto an tollatur. ib. n. 4.
- Obligationem relegatio nullam tollit. ib. n. 6.
- Per cessionē bonorū non tollitur naturalis, nec civilis, licet exceptio pareatur. ibi. num. 8.
- Per imprecationē iuris iniqui quando tollatur naturalis, & civilis, & fideiussor non conueniatur. ib. n. 9.
- Obligatio civilis tollitur per constitutionē in casu. l. 1. C. de fideiuss. in d. l. vbi cunque. n. 70.
- Obligatio tertij pro cōductore qd nō remanet obligata conductione tacitē re nouata, nisi nouus consensus interuenerit, in l. item quæritur. §. qui impleto, n. 3. ff. loca. 121
- Obligatio fideiussoris concepta si reus non soluerit, qd sit condicionalis. in l. si deussor, §. cum fideiussor. n. 4. ff. de fideiuss. 67
- Obligatio naturalis an oriatur ex contractu, cui lex resistit, & fideiussor accede re possit. in l. cum lex. n. 3. eo. tit. 70
- Obligatio rem restitui quo ad obligationem est diuidua, sed quo ad solutionē indiuidua. in l. eandem. n. 3. ff. de duo. reis. 56
- Obligati accessorie quando teneantur in solidum, si non exprimatur. ib. n. 5.
- Obligatio fideiussoris simpliciter accepti quando augeatur ex mora rei. in l. si. nu. 1. ff. de eo quod cer. loc. 70
- Obligatio ex delicto est de iure gentiū & in ea est obligatio naturalis. in l. non solum. §. iniuriarum. n. 1. ff. de iniur. 129
- Obligatio pignoris non acquiritur per liberā personam, sed eius possessio sic, in l. solum. §. per liberam. n. 1. ff. de pig. act. 81
- Obligatio & actio quando oriatur ex iuramento etiam de iure canonico. in l. vt iurifurandi. nu. 1. ff. de ope. lib. 172
- Obligatio naturalis quando impedit repetitionem indebiti. in l. si non sortē, §. libertus. n. 1. 7 & 10. ff. de cond. inde. 49
- Si aliquis putās se obligatū in genere soluit aliquam speciem illius generis, quod repetat. ib. n. 12. 50
- Obligatio & priuilegium fisci non extenditur ad bona debitoris ante vedita, in l. si debitor. nu. 1. C. de priuileg. 89
- Obligatio bonorum debet fieri ob aliquam obligationem principalē. in l. con trahitur. nu. 1. ff. de pign. 130
- Item si solo pacto. ib.
- Obligatio civilis & naturalis oritur ex testamento perfectō, ex imperfecto naturalis, in l. interdum. n. 6. ff. de cond. inde. 51
- Obligatio qua tenetur mandans, an teneatur ex mandato, an ex delicto postea subsequuto, qd ex delicto, in l. nō solum. §. si mādato meo, n. 9. ff. de iniur. 130
- Obligatio an sit nata ante diem, l. interdum. n. 1. ff. de verb. obl. 28
- Obligatio naturalis ad antidota quando impedit repetitionē indebiti. in l. si testamento. §. ex duobus. n. 1. ff. de fideiuss. 71
- Obligatio civilis non est nata inter biennium in obligatione contracta literis, tamen præsumitur nata. in l. si ex cautione. n. 5. & 6. C. de non nu. pecu. 144
- Obligatio & acceptilatio quando hoc agitur, nouari pōt. in l. vno. §. eius rei, n. 2. ff. de accepti. 95
- Obligatio naturalis qd fit in delictis: quia ex consensu creatur. in §. qui a vero. n. 1. in Aut. de non aliena. aut permu. 12
- Obligatio in aduentitiis, an hodie cadat inter patrem, & filium. in §. si vero sit, nu. 3. in Auth. de nup. 20
- Obligatio nec civilis nec naturalis oritur ex promissione sub conditione impossibili. in l. si sub impossibili. nu. 1. ff. de fideiuss. 68
- Obligatio ad dotale interesse committitur quando mora particularis aufert commodum totius temporis. in l. in annos. n. 1. ff. de annu. leg. 63
- Obligatio quando præcedit & mora, an per sequentem stipulationem, purge tur mora, & sequēs stipulatio cōmittatur. in l. si re aliquā, n. 1. ff. de nouat. 79
- Obligatio fideiussoris, vt non extinguatur successione cōseruatur propter beneficium restitutionis in integrum, quod principali competit. in l. Stichū. §. quod vulgo. n. 2. ff. de solut. 90
- Obligatio fideiussoris ita demum successione extinguitur, qñ per hoc conditio creditoris non fit deterior, & quomodo hoc procedat. ibi. nu. 2. & 3.

Index singularium materiarum

- 6 Obligatio ad interesse obligatione facti qualiter committatur, & quando in stipulationes, n. 30. ff. de verb. oblig. 26
- Obligatio ad totale interesse quare statim committatur, quando factum explicandum in iudicio, sed quando extra iudicium tunc expectatur tempus quo potuit fieri, ib. n. 31.
- Obligatio ad interesse, an in obligatione rem restitui committatur, & q. ib. n. 33.
- Obligatio ad interesse quare non committatur in obligatione re restitui post moram, sicut in aliis obligationibus faciendi, ib. n. 34.
- Obligatus re restitui si habet facultatem rei restituendae cogitur precise, aliter non, ib. n. 38.
- 6* Obligatio naturali fideius, accedit, nisi sit penitus extincta, l. j. n. 2. ff. de fidei. 64
- * Obligatio civilis quando possit fideiusor accedere, ib. n. 2.
- 4 Obligationes duorum reorum aliquo respectu dicuntur una, in l. si is, n. 2. ff. de li. le. 63
- 2 Obligationes quae oriuntur ex re scriptis Principis, vel ex edicto praetoris habent etiam effectum naturalis, & produunt actionem, in l. j. n. 5. ff. de pecu. 91
- 6 Obligationes duae principales cum resident in una persona, an electione unus alia tollatur, in l. si reus, n. 1. ff. de fidei. 65
- 2 in obligationibus dandi ex rebus innominatis non cogitur quis precise: imo liberat praestando interesse, in l. naturalis, §. si quidem, n. 4. ff. de praesc. ver. 138
- 1 In obligationibus in diem ante diem an sit nata actio, in l. certi conditio, n. 34. ff. si cer. peta. 10
- 4 obligationes duae sunt in praestandis alimentis, una personalis quae non transit ad singulares successores, alia hypothecaria quae ad quaecunque transit, in l. si quis, n. 3. ff. de ali. leg. 81
- 2 in obligatione rem restitui potest res ipsa peti etiam si sit perempta, in l. si condicatur, n. 1. ff. de cond. fur. 63
- 6 obligatione in alternativa ille solus qui electus est, est in obligatione, in l. si quis stipulatus, n. 1. ff. de ver. oblig. 37
- 3 In obligatione rem restitui, quod ita devenitur ad aestimationem non apparete re, sicut non extante, in l. si constante, §. si vxor, n. 6. ff. sol. matr. 19
- 8 obligatione in generali non veniunt ea quae quis non esset specialiter obligaturus, in l. j. n. 1. C. quae res pig. obli. pol. 101
- obligatione generali non veniunt suppellectilia necessaria, ib. n. 4. 101
- 8 In simplici obligatione quando procedat petitio incerta, & sententia certa, & quando etiam sententia incerta, in l. quanquam pecuniae, n. 4. C. de sen. quae sine cer. quan. prof. 70
- 1 Quare sit quod quis in obligatione est datio, non sufficit quod unus ex haeredibus det pro parte sua ad evitandum poenae: nec quando in obligatione est factum, in l. si servus, §. si pium, n. 7. ff. si quis cau. 68
- Quando ex facto unus alij teneatur in solidum in obligatione facti indivisi, vel continente dationem quomodo intelligatur, ib. n. 8.
- 1 obligatione principali sublata quando remaneat accessoria, in l. denique, §. sed utrum, n. 4. ff. de mino. 132
- 6 In obligatione alternativa si res quae perit erat praeciosior, quid petatur, in l. Stichum, n. 5. ff. de solu. 90
- 6 obligatione non vitiat actus necessarius naturae intermedius inter interrogationem, & responsum, in l. duos, §. duo rei, n. 4. ff. de duo. reis. 56
- 2 in obligatione facti quando possit agi ad factum precise, l. certi conditio, n. 39. ff. si cer. peta. 9
- 2 In obligatione re restitui quae quilibet teneatur pro parte: & quae in solidum & quae diuidua & quae indiuidua, in l. si ut certo, §. si duobus, n. 7. & 8. ff. de comoda. 77
- 2* obligatione de inducenda quae tractatur, si non valet quod ago ut ago, quod valet ut valere potest, in l. j. §. cum qui, n. 1. ff. de const. pec. 107
- 6 obligatione legati quae unus in obligatione, aliud in solutione, facultas solvendi durat donec iudicari conveniatur, in l. si quis stipulatus, n. 6. ff. de solutione. 86
- 3 in obligatione rem restitui perempta potest ipsa res principaliter peti, in l. si concubina, §. non solum, n. 1. ff. rer. amo. 32
- 2 in obligatione rem restitui etiam re perempta res ipsa peti potest, & etiam aestimatio, in l. in re furtiva, n. 1. ff. de cond. fur. 73
- 7 obligationem quando diuidere vel eligere videatur quando agit quis contra unum ex correis, in l. si creditores, n. 3. C. de pact. 46
- 1 obligationem quae impediunt oriri, impediunt eius solutionem, in l. & eleganter, §. non solum, n. 3. ff. de dolo. 229
- 8* obligatio accessoria, an & quando teneatur in solidum, & sint duo rei debendi, in Auth. hoc ita, n. 9. C. de duob. re. 107
- 6 obligatus re tradi ex contractu emptionis, si habet facultatem rei tradendae, cogitur precise, alias liberat solvendo ad interesse, in l. stipulationes, n. 39. ff. de ver. ob. 27
- obligatus rem tradi ex alia stipulatione liberatur praestando interesse, ib.
- obligatio rem tradi in contractu emptionis non continet merum factum, secus si alia stipulatione, ib.
- 8 obligatus si est clericus & laicus, tali causa quae debet coram iudice laico examinari, tunc occasione clerici laicus coram Episcopo conveniatur, in l. praecipimus, §. eodem observando, n. 1. C. de app. 82
- 9 obligatus quis non dicitur quando ei inferitur poena ad vindictam publicam: large tamen dicitur obligatus, in l. de iniuria, n. 3. ff. de iniur. 133
- 5 obligatus ad factum ex legis dispositione precise compellitur, secus si ex dispositione hominis, in l. hereditatem, n. 3. ff. de dona. 62
- 3 obligatus ad certam quantitatem respectu certae speciei dando speciem liberatur, in l. si vero, §. quod ait, n. 1. ff. sol. matr. 28
- obligandus non obligatur quando in actu obligandi dicit, promitto non animo obligandi, in l. non solum, §. morte eius, n. 24. ff. de ope. no. nun. 15
- 8 obligans rem alienam non praedat domino, contraria pignoratitia teneatur, in l. quae praedium, n. 1. C. si alie. res pig. da. sit. 101
- In obligatione non cadunt nisi ea quae sunt in bonis debitoris, ib. n. 2.
- An obligetur literis per scripturam quae solum confessionem continet, in l. in contractibus, n. 1. C. de non nu. pec. 145
- Ex obligatione literarum quae actio oriatur, ib. n. 2.
- obligatur compromissor in arbitratorem qui non obligatur in iudicio, secus in arbitro, l. licet, §. si servus, n. 1. ff. de pecu. 962
- obligatus ad fidem mulieri ex causa lucrativa, si dictus fundus a vero domino in dotem detur mulieri, & soluto matrimonio ad mulierem reuertitur, prius obligatus est liberatus, in l. Marcius, §. duorum, n. 16. ff. de leg. 2. 37
- 4 Obligans bona sua non videtur obligare quae habet venalia, in l. generali, §. vxor, n. 2. ff. de usufr. leg. 67
- 8 Obligari quando quis dicatur virtute iuramenti praestiti de praeterito, in l. fiat, n. 3. C. de venden. re. lib. xj. 37
- 4 Obligari an possit pro dote res minoris, in l. conditionibus, n. 4. ff. de cond. & demonstr. 115
- 6 Si obligasti primo rem meam, ego secundo alteri obligavi, tertio ratam habeo obligationem primam, quis praefatur, in l. decem, §. item si ignoranti, n. 2. ff. de solu. 87
- 6 Obligatus tenetur de evictione quando in obligatione est dare, in l. Iulianus, §. si fundum, n. 2. ff. de verb. obl. 49
- 5 Obligans rem alienam scienti, & teneatur pignoratitia contraria, & quare, in l. cum vir, n. 6. ff. de usufr. 100
- 6 obligatur quis naturaliter ex promissione alteri facta, in l. stipulatio ista, §. alteri, n. 8. ff. de verb. obl. 17
- 6 Si obligo bona mea praesentia & futura duobus priuatis diuersis temporibus, quis erit potior in postea quae sitis: ubi ille cui prior sunt obligata, in l. si is qui, n. 2. ff. de de iure ff. 211
- 5 Oblivio ex longo tempore in damno evitando quod dat iustam causam excusandi, in l. qui fundum, §. servus meus, n. 2. ff. pro. emp. 103
- 5 Oblivio an sola sufficiat ad pedenda possessionem, in l. si id quod, n. 1. ff. de acq. poss. 89
- 5* obliviioni quis non debet tradere quod scit, in l. qui fundum, §. servus meus, n. 1. ff. pro. emp. 103
- * oblivio non est iusta causa ignorantiae, ib.
- 3 obfides possunt facere testamentum, in l. si obfides, n. 1. ff. de testa. 84
- obfides quod dentur ab una civitate alteri, an fieri possit, ib. n. 2.
- 6 obfides an possunt dari inter duas civitates priuatas, in l. diuus, n. 2. ff. de iure ff. 211
- 9 Filij an possint dari pro ostagiis, & obfidibus, in §. quia vero, n. 3. in auth. vt nulli iud. 53
- 1 In obfidem datus pro aliquo facto, si propter hoc soluit pecuniam, potest repetere ab eo, pro quo soluit, in l. nam & servus, n. 1. ff. de neg. gest. 119
- 7 Obsequia quae consistunt in faciendo non transeunt ad haeredes extraneos, in l. venia edicti, n. 1. C. de in ius voc. 41
- 2 Obsequium an sit opera, in l. si non forte, §. libertus, n. 17. ff. de condit. indeb. 50
- 2 Observare quod debet adversus alium, debet observare adversus me, in l. fra ter, n. 3. ff. de cond. indeb. 53
- 3 Obstetrices quae adhibentur in aspiciendo ventrem, iurare debent, in l. j. n. 1. ff. de ven. inspi. 36
- 1 Occidere propriis manibus aliud est, & aliud praebere causam morti, in l. ita vulneratus, n. 2. ff. ad leg. Aquil. 191
- 6* Occidere qui potest, potest contumeliis afficere, l. nec in ea lege, n. 2. ff. de adul. 159
- 6 Occidere possum hominem pro defensione rerum mearum, in l. furem, n. 2. ff. de fcar. 164
- Occidere te possum si aliter effugere non possum quin me percutias, ib. n. 4.
- 8* Occidere alium tunc resistendo possum, si ab aliqua personali iniuria aliter evadere non possum, nisi solum a morte per fugam, in l. j. n. 8. C. unde vi. 90
- 6 occidere bannitum qui producit in ius, an liceat, in l. legis Iuliae, de vi. num. 3. ff. de vi priua. 163
- 1 occidens aliquem quem credebatur exbannitum non punitur tanquam de simplici homicidio, in l. genero, n. 2. ff. de his qui no. infra. 99
- 7 occidens aliquem in casu permissio non potest accusari, in l. si servus, n. 3. C. de his qui ad eccl. confu. 26
- 6 occidens aliquem non potest ei succedere, in l. Lucius Titius, numer. 2. ff. de iure ff. 220
- 6 occidens bannitum cuius bannum non tenebat, excusatur a poena homicidij, sed aliter multabitur, in l. praetor, §. haec actio, n. 1. ff. vi bon. rap. 125
- 3 occidens descriptum in libro bannitorum excusatur, in l. 1. §. ex hoc, n. 6. ff. de ven. inspi. 37
- 3 occidens consanguineum suum, an ipse ei succedat, vel succedat fiscus, in l. si n. 10. ff. si quis ali. test. prohi. 168
- 7 occidens aliquem qui licite capi possit, si se defendat, non punitur, in l. si servus, n. 1. C. de his qui ad eccl. confu. 25
- 6 occidens seipsum quando habeatur pro confesso, & bona in fiscum deferantur, in l. qui rei, §. de illo, n. 1. ff. de bo. eorum. 192
- occidentis seipsum bona, an & quando sunt publicata ipso iure, vel sententia requiratur, ibi, n. 3.
- 5* occidens non rite bannitum an puniatur remissione, in l. si sic non obtulit, §. condemnatum, n. 6. ff. de re iud. 107
- 6* occidens bannitum non habet necesse docere, se sciuisse ipsum bannitum, in l. inter omnes, §. recte, n. 4. ff. de fur. 116
- 9 occidens bannitum in manu familiae qui ex forma statuti poterat impunè occidi, an puniatur, in §. arripit, n. 3. in Auth. vt omnes obe. iudi. 29. & l. in laqueum, n. 1. ff. de acq. re. do. 73
- 6 occidendi aliquem quando plures ex proposito fuissent, licet unus tantum percussit, omnes tamen puniuntur, in l. si in rixa, n. 1. ff. de fice. 165
- 6 Si aliquis vadit ad alium occidendum, tenet verbis non facto prohibere, & et facto accipiendi salarium ab occidendo, in l. culpa caret, n. 1. ff. de reg. iur. 238
- 1 Quando plures occidunt, & non apparet ex cuius ictu perit, quando omnes teneantur, in l. item mela, §. si plures, n. 1. ff. ad leg. Aquil. 190
- 3 Occisus si est aliquis me praesente, & ipsum non adiuante non teneor, nisi sim particeps sceleris, in l. j. §. sed in eo, n. 2. ff. ad Syllaniam. 165
- 3 occisus dicitur qui per vim occiditur, non qui naturaliter moritur, in l. j. §. occisorum, n. 1. ff. eod. tit. ibid.
- 1 occisus dicitur quis eo tempore quo est vulneratus, in l. ita vulneratus, n. 2. ff. ad leg. Aquil. 191
- Plures possunt teneri de occisione eiusdem hominis diuersis temporibus, ibidem n. 6.

- Contra vulneratē, an statim, quod certum sit vulneratum moriturum, possit de occiso procedi. ibid. n. 7.
- 5 occisus ante domum alicuius, an ibi præsumat occisus, q̄ sic, & q̄ sit præsumptio contra dominum domus. in l. diles. nu. 5. ff. de via publica. 135
- 8 occulte dicitur fieri, quod sit sine decreto: quando decretum est necessarium. in l. j. nu. 5. C. de præd. decu. 19
- 1 occupans rem propria autoritate quando nō puniatur. in l. extat. n. 1. ff. quod met. cau. 125
- 6* occupans rem habitam pro derelicta an teneatur ad solutionem gabellæ, in l. quod seruus. nu. 3. ff. de stipu. fer. 63
- 8* occupans rei aliena possessionem vacantem, ad restitutionem compellitur: cōditione ex leg. cum quærebatur. C. vnde vi, & quid si eam postea perdidit, ibid. n. 1. & 14. 94
- 8 occupans prædium incultū, & desertū propria autoritate, si accusetur quāliter teneatur: & ponit practica tū pro accusato quā pro accusatore. in l. qui agros. nu. 2. C. de omni agro defer. lib. xj. 92
- 8 occupans prædium desertum vsque ad quantum tēpus poterit molestari. in l. quisquis. nu. 2. C. de agric. lib. 11. 47
- 8 odium ampliatu fauore publicæ vtilitatis. in l. 2. §. exercitū. nu. 3. ff. de his qui not. infam. 98
- offensa dicitur etiam illud quod poenam non meretur per quod ex ea iuste ad iracundiam quis promouetur. in l. j. nu. 2. ff. de his qui. vt indi. 103
- 5 offensa dicitur quicquid aliquem ad iracundiam prouocat, iniuste scilicet. in l. licitatio. §. quod illicite. nu. 4. ff. de pub. & vect. 48. & in l. cum te pietatis. n. 1. & 3. C. de inoff. test. 104
- offensa in personam quādo dicatur fieri. ibid. n. 5. & in d. l. cum te pietate. nu. 3. 7*
- Offensa cum tractatur de aliquo puniendo dicitur illa, quæ poenam meretur, in d. l. cum te. nu. 2. 104
- 1 Offensio q̄ sit licita pro defensione rerū. in l. vt vim. n. 6. ff. de iusti. & iure. 6
- 5 Offendi aliquem, & timeo ne ille me offendat, possum petere, vt mihi caueat. in l. qui bonafide. §. si quis iuxta. nu. 1. ff. de dam. infec. 28
- 1 Offendi timens ab alio potest implorare officiū iudicis, vt sibi præstetur securitas. in l. illicitas. §. ne potentiores. nu. 1. ff. de offi. præf. 39
- Qui promisit non offendere, si offendit extra territorium tenetur. ibi. nu. 6.
- 1 Offendi qui dubitat ab inimicis, potest petere signum à iudice. in l. sanctum. n. 1. ff. de rer. diui. 30
- Qui petit custodiam à iudice ne offendatur ab inimicis, debet illam habere sui expensis. nu. 2. 3
- Offendi timens quem promisi iuuare, si promisi satisfacere & restituere omnia damna quæ possum pati, an possum agere actione mandati, vel ex stipulatione, in l. j. §. nunc tractemus. nu. 1. ff. de tute. & ra. diltra. 76
- 3 offendere dicitur qui alium iniuste ad turbationem inducit. in l. quidā cum filium famil. nu. 1. ff. de hæred. inst. 111
- 6 Offendo te causa iuuandi extraheum, quod non teneor. in l. culpa caret. nu. 2. ff. de regu. iur. 238.
- 6 Offenso licet clamare succurrite, succurrite. in l. prætor. §. si quis aduentu. nu. 1. ff. vi bo. rap. 126
- 6 Offendens alium per quandam consequentiam, an puniatur si nō habebat animum offendendi & eum non tangat. in l. diuus. nu. 5. ff. de sic. 165
- 8 Offerēs intra tempus subhationum obligatur, & dicitur talis cōtractus per testus. in l. tempora. nu. 3. C. de fid. instru. lib. 10. 6
- 7 Offerēs signās, & deponēs, à libere ipso iure. in l. si creditrici. n. 2. C. d' vsur. 148
- 8 Qui primo obtulit si modo vult offerre plus quā secundus admittitur, in l. si tempora. nu. 9. C. de fide. instru. lib. 10. 6
- 6 Per oblationem à qua culpa quis liberetur. in l. qui decem. n. 1. ff. de solutio. 87
- 6 Oblatione facta per alterum, quod debitor liberetur. in l. qui decem. §. si cum mihi. nu. 2. ff. eo. ibid.
- Offerre rem, & per stipulationem promittere idem est. ibid. n. 1.
- 1 Officialis vadens alicui potest pro eo dimittere vicarium, & quando. in l. obseruare. nu. 3. & 5. ff. de offi. procon. & leg. 35
- 8 Officialis vnus nō debet se intromittere de officio alterius. in l. in prouinciis. nu. 1. C. de num. lib. 12. 56
- 2 Officialis propter publicam vtilitatem accipit rem priuati. in l. si. §. Titius. n. 1. ff. de p. g. actio. 86
- 8 Officialis qui tenetur dare communi duas balistas certi valoris, non potest dare quantitatem. in l. j. nu. 1. C. de fabricen. lib. 11. 32
- 6 Officialis officio durate potest accusari, vt procedatur seu vt p̄cessus differatur donec desinat esse officialis. in l. hos accusare. nu. 1. ff. de accusa. 148
- 8 Officialis ponens ad incantum rem vendendam, obligatur ad vendendum si in subhatione dicit, quod plus offereti dabitur, vel si fisco expediebat dare plus offerenti, aliās non. in l. si tempora. nu. 5. C. de fid. instru. lib. 10. 6
- 5 Officialis p̄petu⁹ pōt cōueniri. in l. de pupillo. §. si q̄s. n. 10. ff. de ope. no. nūc. 10
- Officialis positus ad beneplacitum potest cōueniri: & ei nūciatur nouū opus. ibid. nu. 12.
- 1 Officialis non debet ducere vxorem secum: & ducēs tenetur pro ea. in l. obseruare. nu. 1. ff. de offi. procon. & leg. 35
- 8 Officialis i creatione mos antiqu⁹ seruari dēt. l. actuarios. n. 1. C. d' mune. li. 12. 56
- 5 Officialis quando possit emere vel conducere hospiciū, vel habere causa re muneratōnis. in l. Aquilius. nu. 1. ff. de dona. 61
- 8 Officialis qui stetit absens cum licentia pro tēpore quo stetit absens, debet habere salariū. in l. hac lege. nu. 2. C. de proxi. lib. 12. 51
- 8 Officialis negligens qualiter puniatur. in l. m̄cipia. C. de ser. fug. 3. quando faciat litem suam. in l. missi. nu. 1. C. de exac. tribu. lib. 10. 13
- 7 Officialis officio finito an ingredi possit monasterium. in repe. Aut. ingressi. n. 26. C. de sacrosan. eccl. 15
- 6 Officialis super catastro debet minuere libram quando res est à flumine exportata vel exsiccata. in l. forma. §. illam æquitatem. nu. 1. ff. de cens. 231
- 8 Officialis si eligitur specialiter ad vnum officiū, per id videtur sublata omnis potestas aliis officialibus super illa specialitate. in l. præcepit. §. illud. n. 5. C. de canon. largi. lib. 10. 14
- 7 officialis quando non est potens debet potentioris auxilium implorare. in l. si quis in hoc. nu. 3. C. de Epif. & cler. 22
- 8 Officialis qui mittitur ad aliquid sciendū debet iurare. in l. si vacantia. nu. 3. C. de bon. vac. lib. x. 9
- 6 Officialis qui non potest conueniri nisi tempore syndicatus, tamen ad domum suam poterit perpetuo conueniri. in d. l. datur. n. 6. ff. ad leg. iul. repetun. 17
- 8 Officialis deputatus ad recipiendum solutionem non potest ab inuicem exigere. in l. missi. n. 5. C. de exac. tribu. lib. x. 13
- 8 Officialis qui dissimulat maleficia acriter punitur. in l. vnica. nu. 1. C. de publi. lecti. lib. xij. 58
- 8 Officialis qui ignorauit delictum, excusatur in syndicato, in l. quicumque. nu. 5. C. de ser. fugi. 3
- 5 Officialis deputatus ad exequendum contra bona, delinquentiū non pōt alienationes in fraudē factas reuocare. in l. post contractum. n. 18. ff. de dona. 58
- 8 Officialis Episcopipotest inquirere cōtra tenentes bona, quæ distribui debent pauperibus, in l. si vacantia. n. 5. C. de bo. vac. lib. x. 9
- 4 Officialis si non debet syndicari ex forma statuti, an possit syndicari de eo quod de bonis cōis ad eum peruenit, in l. dominus. §. seruus. n. 1. ff. de pec. leg. 7
- 8 Officialis non scriptus in libro officialiū nō dēt habere salariū, nec vitur priuilegio officialium. in l. matriculam. n. 4. C. de agenti. in reb. lib. 12. 51
- 1 Officialis an possit contrahere in loco vbi gerit officiū. in l. solent. §. non vero, nu. 3. ff. de offi. procon. & leg. 35
- 8 Officialis vnus pōt aliū agere, & quando. in l. n. 2. & 3. C. ne sis rem. lib. x. 72
- 7 Officialis præstans fauorem alicui priuato punitur, in l. n. 2. C. ne lice. potē. 72
- 6 Officialis non admittens appellatē qualiter teneatur. in l. lege iulia. nu. 1. ff. ad leg. iul. de vi. publi. 163
- 5 Officiales qui remanserūt in sacculo, possunt officium exercere antequam extrahantur ex quo certū est ad ipsos officiū spectare. in l. si legatario. §. à duo bus. n. 2. ff. de fideicom. lib. 10. 50
- 4 Officiales pro pignoribus non possunt facere discooperi domum, in l. nutu. §. columnis. n. 1. ff. de leg. 3. 50
- 8 Officiales publici possunt mutuare pecuniam stipendariis sub vsuris. in l. iubeamus. n. 4. C. de eroga. lib. 12. 55
- 3 Officiales non possunt cogere, vt partes in se cōpromitterent, & questio tutelæ non potest compromitti etiā stante statuto quod oēs compromittāt. in l. prætor. n. 1. ff. de tuto. & cura. da. ab his. 47
- 8 officialibus Principis nō creditur siue literis quādo scilicet mittuntur de vna prouincia ad aliam. in l. prohibitum. n. 1. C. de iure. fis. lib. x. 4
- Officiales missi extra prouinciā debent Præfidi illius prouinciæ ostendere literas, ibidem.
- Officiales debent portare insignia ex quibus cognoscantur. ib.
- Officiali de facto exequenti, de facto resisti potest. ib. n. 2.
- 8 Officiali resistens de facto exequenti potest conuocare coniunctos, & amicos, & etiam vicinos, & etiam sine conuocatione possunt conuenire. in l. prohibitum. n. 3. C. de iur. fis. lib. x. 4
- 8 officiales & consiliarij ciuitatis quas collectas soluere tenentur. in l. n. 2. C. de immuni. nemini conced. lib. x. 14
- 8 Officiales & collectores collectarum si aliquid retinēt de eo, quod exegerint, puniuntur. in l. missi. n. 10. C. de exac. tribu. lib. x. 13
- Idem si à debitoribus aliquod seruitium acceperint. ib.
- officiales plures si commiserunt fraudem, omnes tenentur ad quadruplū, non tamen insolidum. l. qui in contractibus. n. 2. C. de iur. fis. lib. x. 5
- 8 Officiales an debeāt esse præsentes, quando profertur sententia, seruanda est loci consuetudo. in l. cū sententia. n. 1. & 4. C. de senten. & interlocu. om. iudi. 67
- Officialis, qui incipit scribere causam ab initio, debet scribere vsque ad finem. ibid. nu. 3.
- 1 Officialibus mutatis non mutatur officium, in l. meminisse. nu. 2. ff. de offi. procon. & lega. 38
- 6 officialis locans prædia publica non tenetur de tacita recōductione, in l. prior tamen. §. prædium. n. 1. ff. de admi. re. ad ciui. perti. 225
- Officialis finito officio an teneatur de euictione, in d. l. prior tamē. §. in eum, nune. 1. ff. eod. eod.
- 9 officiales possunt se ad volūtātē superioris emendare si delinquant: & quādo liceat p̄nitere. in §. si igitur. n. 1. & 3. in Aut. vt iud. siue quoquo suffr. 13
- 2 Officiales quando possint contrahere cum subditis in loco officiij. in l. principibus. nu. 1. ff. si cer. pert. 18
- Officiales, qui & quando possint accipere pecuniam mutuo. ib. n. 3.
- 8 officiales nefarij sunt inhibendi, in l. præcepit. n. 4. C. de cano. largi. lib. x. 14
- Officialis cui commissū est aliquod officiū non pōt phiberi illud exercere. ib. n. 5
- 5 officiales plures ex eodem delicto tenentur insolidum: sed exactio fit pro parte, nisi alter non esset soluendo, in l. si multi. n. 1. ff. de publi. & vect. 47
- 8 officiales, qui personaliter habent seruire officio non coguntur ire ad exercitum nec custodiā facere, in l. præcepit. n. 1. C. de cano. largi. lib. x. 14
- 3 Officiales, & antiqui communis dum sunt in officio, an teneantur soluere gabellam. in l. Athletæ. §. gentium. nu. 2. ff. de excu. tut. & cur. 68
- 1 officiales publici tenentur de facto aliorum officialium quos ipsi habent in subsidium. in l. ex facto. nu. 1. ff. de neg. gest. 120
- 8 officiales dissimulantes punire malefactores, quā poena puniuntur. ad tex. in l. r. nu. 3. C. de deserto. lib. 12. 56
- 8 officiales q̄ debeant resistere rectori quādo malefecit: sic & subditus prælato, in l. quoniam, la. 2. nu. 3. C. de appel. 81
- 8 officiali Principis venienti cum literis est obediendum. in l. prohibitum. n. 5. C. de iur. fis. lib. x. 4
- 8 officiali facienti vltra modum resisti potest propria autoritate. in l. contra. n. 1. C. de excu. lib. 12. 58
- 5 officiali creditur in maleficiis minimis, in l. diles. n. 1. ff. de via publi. 134
- 8 officiali antiquo siēda est solatio non nouo, si antiquus totum soluit de suo. in l. susceptores. nu. 1. C. de suscep. lib. x. 27
- 5 officium iudicis qualiter possit impetrari. in l. exceptiones. §. intercessionis. n. 2. ff. de except. 112

Index singularium materiarum

- Officij continuatio si prohibetur per statutum, filius non poterit immediate po-
ni post mortem patris ad officium paternum, in l. placet, in 2. lect. nu. 26. C. de
sacrofan. eccl. 12
- Quis extrahi potest de domo ut acceptet officium etiam si non sit curialis, in
l. ex omnibus. n. 1. C. de decu. lib. x. 17
- 3 officium iudicis circa alimenta descendit ex charitate sanguinis, & ex equi-
tate, in l. si quis. §. vtrum. n. 1. ff. de lib. agno. 35
- Si plures eligantur ad vnum officium in quo vnus solus praeesse solebat, an illi
vntur illis priuilegiis, quibus ille solus utebatur, in §. illud tamen. nu. 4. in
Auth. vt iud. sine quoquo suff. 13
- officium dicitur velatum crimen, in l. si multi. n. 3. ff. de publ. & vect. 47
- 8 per officium iudicis, quod est ipso iure nullum, tollitur quantum de facto
cessit, in l. si pater. nu. 1. C. quando prou. non est necesse. 86
- 6 officium iudicis, & actio in rem nouari potest, in l. & vno. §. eius rei. nu. 1. ff. de
acceptil. 95
- 6 * officium iudicis in his quae expediuntur eius officio ita durat post latam senten-
tiam, sicut ante, si aequitas subest, in l. §. quod si sit. n. 3. ff. de praest. stipu. 96
- 6 * officij nomen in appellatione sufficit exprimere, licet proprium nomen iudicis
non apponatur, in l. §. libelli. nu. 6. ff. de appel. 195
- 3 Qui valitudine corporis officium implere non potuit, vititur priuilegio illius
officij ac si officium impleuisset, in l. ex agentibus, num. 1. C. de Prin. agen. 52
- 8 officium decurionum non potest continuari, sed domesticorum decurionum,
sic, in l. ex agentibus, n. 2. C. de Prin. agen. lib. 12. 52
- 8 officium iudicis possum implorare si tutus sum exceptione contra creditorem, vt
sibi imponatur officium iudicis, in l. si pater. nu. 1. C. qui bon. ced. poss. 88
- 8 officium iudicis vbi imploratur non in forma iudicij, filius agit sine patris co-
sensu, in l. 1. n. 12. C. qui admit. 8
- 4 officium iudicis imploratur in casu l. mancipiorum, ff. de optio. leg. & ad cuius pe-
titionem. lib. n. 2. & 7. 73
- officium iudicis quando imploratur in casu d. l. mancipiorum, summarie, & de
plano proceditur, ibi. n. 3. 73
- 6 officium sibi delatum qua actione quis petere possit, in l. si quis magistratus,
nu. 1. ff. de mune. & hono. 223
- 6 Qui est de prioribus ciuitatis non potest praeponi alicui officio sine dignitate.
in l. honorem. n. 1. ff. eod. tit. 223
- 6 Officiu habens sine dignitate potest vocari ad dignitatem, & honores, in l. ho-
norem, n. 2. ff. ibi. 223
- 2 officium iudicis licet sit adipiscenda possessionis, tamen ei non obstat exceptio
domini propter mendacium, in rem. n. 3. & 12. ff. de rei vend. 177
- 2 officium iudicis, & actio, an sint idem, & quomodo differant, in l. 1. num. 10. ff. de
iuris. om. iud. 46
- officium iudicis est triplex: nobile, mercenarium, & aduersarium, ibi. n. 12. 46
- 1 officium iudicis misericorditer imploratur, in l. 1. n. 1. ff. de iuris. om. iud. eo. 92
- 6 officium plures habentes quando delinquit, omnes tenentur pro delicto, &
vna pena, in l. aufertur. §. si multi. n. 1. ff. de iure. fisci. 213
- 8 officium iudicis contra non soluentes collectas quale sit, in l. 1. n. 14. C. de exa-
tribu. lib. x. 12
- 2 officium dicitur intercessio, in l. licet. §. si filiusfamil. n. 3. ff. de pecu. 92
- 4 officium iudicis non est actio, in l. Quintus. n. 1. ff. de annu. leg. 63
- 7 officium iudicis ordinariu cooccurrit cu actione ordinaria, in l. 1. n. 4. C. de iudi. 92
- 4 Officium iudicis competit pro legatis, quae alterius utilitatem non continet,
sed solum pertinet ad conseruandum honorem testatoris, in l. 1. num. 11. ff. de
leg. 1. 2
- 5 officium iudicis quod competit pro executione sententiae, qd coepit ex equi-
tate, vt sit litium finis, in l. a diuo Pio. §. sententiam, n. 2. ff. de rei iud. 211
- 6 officium habens in aliqua provincia vel ciuitate, quando possit ibi emere, in l.
aufertur. §. quod a praeside. n. 1. ff. de iure. fisci. 213
- 9 officium executoris seu commissarij testamenti non transit ad Episcopum, in
§. si quis. n. 3. in Auth. de eccl. ti. 52
- 3 officium legationis, quis cogatur suscipere, in l. sed & reprobari. n. 4. ff. de exc.
tut. & cura. 68
- 8 officium iudicis coepit p executione sententiae, in l. 1. n. 3. C. de exc. rei. iud. 76
- 2 officium iudicis non praesupponit obligationem, in l. quaro. n. 2. ff. loca. 12
- 8 Officium qd sit aliud a dignitate, in l. 1. n. 38. C. de digni. lib. 12. 45
- 3 officium iudicis quandoque pot implorari contra iniquitatem executoris exe-
quentis, in l. ab exectore, nu. 4. ff. de appel. 196
- 7 officium iudicis in quibus conquiescat dilatione pendente, in l. siue pars, n. 1.
C. de dila. 99
- 1 officium iudicis potest pars implorare, vt poena augeatur, vel minuatur licet
hoc non sit necesse, in l. quid ergo. §. poena. nu. 13. ff. de his qui no. inf. 101
- 1 officium iudicis rescindens quando incipiat competere, in l. ab hostibus. §. sed
quod, n. 11. ff. quib. ex caus. ma. 141
- officium iudicis rescindens ad quid detur, n. 13. 141
- 5 officium iudicis nobile in rem scriptum transit in singularem successorem, se-
cus personale, in l. si tertius. §. si quis. nu. 5. ff. de aqua plu. arcen. 43
- officium iudicis nobile qualiter cognoscatur quod sit personale, vel scriptum
in rem, ibi. 43
- 4 officium iudicis quando verba diriguntur ad iudicem, & condictio ex lege
quando ad iudicem non diriguntur, in l. solent. num. 1. septimo. ff. de alimen.
legat. 81
- officium iudicis pro alimentis potest simpliciter implorari, & etiam alterna-
tue, ibi. nu. 1. 81
- 7 officium procuratoris quando sit voluntariu, in l. tutori. nu. 1. C. de neg. gest. 74
- 4 officium est esse coquum, in l. seruis. §. lecticariis. nu. 2. ff. de leg. 3. 62
- 2 officium iudicis in arbitrariis exercetur etiam contra fideiuiorem, in l. cetu
Capuz. nu. 1. ff. de eo quod cer. loco. 69
- officium iudicis mercenarium non subsistit actione principal sublati, ibi. n. 4. 69
- officium procuratoris vilissimu est, in l. si quis, nu. primo C. de decurio. lib. x. 17
- 1 officium iudicis quomodo concurrat cum auxilio ordinario, in l. 1. causa. n. 6. 17
- ff. de mino. 134
- 6 officium ordinis decurionum tenetur facere ea quae ponuntur in usum, non b. 1
3. ff. ad munic. 218
- 1 officium iudicis imploratur vt corrigatur quod per eu, cui vnus articulus cau-
sa est commissus, factum est, in l. arbitro, n. 1. ff. qui satis. cog. 62
- 2 officium iudicis habet executionem paratam, in l. sed & si possessori. nu. 3. ff. de
iureiur. 24
- 1 Officium iudicis cessat quando habet locum actio ordinaria, in l. quaedam. n. 1.
ff. de eden. 77
- 4 Officium executoris non transit ad haeredes, nisi sit dictum, in l. a filio. n. 5. ff. de
alim. lega. 85
- Officium executoris an transeat ad successorem in praetura, ibi. nu. 6. 85
- 1 Officium iudicis non habet corporalem longitudinem: ideo iurisc. sol. hoc di-
xit latissimu, in l. j. nu. 2. ff. de iuris. om. iud. 45
- 4 * Officium iudicis pro alimentis imploratur, in leg. seruis. numero 4. ff. de ali.
leg. 85
- 8 * Officia plura quis habere non potest, in l. is quidem, n. primo, C. de milit. poss.
lib. 12. 3
- 6 Officiu decem primatus d. patrimoniale: quia tenetur praestare de suo patrimo-
nio, qd non potest exigere a deficientibus, in l. 1. nu. 1. ff. de mun. & hon. 222
- 8 * Officium iudicis quod erit, si ago rei vocatione contra eu, qui me turbabat,
& ipse non vult satisfacere de iudicato soluendo, in l. j. §. ac satisfactionis. nu. 1.
C. vt possid. 95
- 1 Officium iudicis per quod petitur in integrum restitutio potest cedi, in l. qd si
minor. nu. 1. ff. de mino. 134
- 2 officium iudicis, quod datur ad rescindendum id quod iure communi valet,
finitur anno vtili, in l. societatem. §. arbitrorum. nu. 23. ff. pro socio. 109
- 8 Prohibitus ad aliquod officiu ex forma statuti non potest ad aliud assumi sub
alio nomine, in l. j. nu. 1. C. de priuilegio. scho. lib. 12. 53
- 1 officium iudicis potest implorari, vt sententia pronuncietur nulla, in l. j. §. sed
si praetor. nu. 5. ff. de fer. 70
- 4 Officium iudicis petitur pro legato facto pro seruo pro alimentis, in l. seruis.
nu. 1. ff. de annu. leg. 64
- 1 Officium iudicis excludens actionem aliud est, & aliud exceptio, in l. & ita. §.
nouissime. nu. 1. ff. naut. cau. stab. 149
- 8 Officium iudicis per quod inquiritur quanto tempore tollatur, in l. quarela. nu.
2. C. de fal. 122
- 6 Officium iudicis. competens alicui contra non obligatum, habet naturam actio-
nis realis, in l. 4. §. Cato. nu. 5. ff. de ver. ob. 6
- 2 Officium dicitur illud quod quis sine doctrina facere scit, & ibi quae sit officia-
lis opera, in l. si non sortem. §. libertus. n. 8. 17. 18. 22. ff. de cond. inde. 49
- 7 Officium tutelae & curae est necessarium, in leg. fina. numer. 2. C. de admi. tut. &
cura. 173
- Ad officiu matris etiam pertinet, qd tutores legitime administrent, & in quib.
tutoribus, ibi. in §. defensionem. nu. 4. 173
- 1 Officium iudicis implorat, vt vim prohibeat dubitans sibi vim inferri, in l. si. n.
3. ff. quod met. cau. 127
- 7 Officium iudicis quoduplex sit, in l. si deposita. nu. 2. C. de posi. 151
- Officium iudicis non praesupponit obligationem, ibi. nu. 10. 151
- Officium iudicis imploratur non valenti agere, ibi. nu. 11. 151
- 2 Officium iudicis in actionibus bonae fidei, qd proteditur, ultra personam actoris
& rei, in l. bonae fidei. nu. 4. ff. de posi. 98
- 2 Officiu est qd homo homini debet in genere, in l. j. §. madatum. nu. 1. ff. mada. 101
- 8 Officium iudicis tollitur spacio 30. anno, sicut actio, in l. sicut. num. 1. & 3. C. de
praeser. 30. vel 40. anno. 59
- 6 Officium suum nemini debet esse damnosum, in l. si seruis communis. num. 1.
ff. de fur. 118
- 4 Officiu & artificiu quo differant, in l. legatis. §. si ex officio. nu. 2. ff. de leg. 3. 57
- 6 Officium iudicis imploratur, vt silentium imponatur, in l. si contendat. n. 2. ff.
de fideiuss. 68
- 4 Officium executoris, quando est legatarius, transit ad haeredes, in l. alimenta.
nu. 2. ff. de ali. leg. 85
- 7 Officia duo publica publico salario quis habere non potest, in l. placet, in 2. lect.
nu. 20. C. de sacrofan. eccl. 12
- officium priorum vel antianorum est publicum munus ibi. nu. 21. 12
- 3 officia non transeunt ad haeredes: & quando haeres tutoris teneatur, in l. 1. n. 1.
ff. de fideiuss. tut. & cur. 80
- 6 officia videtur cedere secundum consuetudinem, sicut & stus simpliciter cōfecti prae-
sumuntur secundum consuetudinem, in l. magistratus. n. 3. ff. ad munic. 220
- 8 Habens vnu officium, si ei desertur aliud, potest eligere & retinere qd velit,
in l. his quidem. nu. 2. C. qui milita. lib. 12. 53
- 2 officia quae ex necessitate geruntur, qd finito tempore non videntur renouata, in
litem quazitur. §. qui impleto. nu. 8. ff. loca. 122
- 8 Quis eodem tempore non potest habere plura officia, in l. cum te. n. 1. C. quem
adm. ciui. mune. iudi. lib. x. 22
- 8 Vocatus ad duo officia in eadem ciuitate an ambo exercere possit, in l. cu te.
nu. 2. C. quemad. ciui. mune. iud. lib. x. 22
- 8 officia habentia nobilitatem annexam & dignitatem quae sint, in l. j. n. 97. C. de
digni. lib. 12. 48
- 8 Qui assumit duo officia cu non possit habere nisi vnum, pro primo tantum de-
bet habere salarium, in l. j. nu. 1. C. de praepo. agen. lib. 12. 52
- 8 Quis ad duo officia penitus diuersa deputari non potest, secus si non sint diuer-
sa, in l. comperimus. nu. 2. C. de proxi. lib. 12. 51
- 8 Quis ex necessitate assumit duo officia licet non tria, in l. si. n. 1. C. de exc. li. 12. 54
- 8 officia vilia non sunt: danda decurionibus, sed vilibus personis, in l. humilio-
bus. nu. 1. C. de suscepto. lib. x. 27
- 2 officio iudicis quod debetur, an possit in compensatione deduci, in l. si §. Lu-
cius Titio. nu. 4. ff. de cond. inde. 63
- 5 officio iudicis agitur contra tabellionem rogatum de instrumento ex edicto
de edendo, vt illud exhibeat, in l. si. nu. 4. ff. de tab. exhi. 133
- 4 officio 133

In omnes Barto. Lecturas.

- 4 Officio iudicis consultatur executori in illis casibus, in quibus non habet actionem, in l. si quis Titio. n. 5. ff. de leg. 2. 29
- 4 Officium iudicis quando fit, subuenitur extraordinarie. in l. si cui legatum. nu. 1. 121
2. ff. de cond. & demon. 121
- 3 Officium iudicis competens filio quando possit ab alio implorari quā a filio, in l. si quis a liberis. §. vtrum. n. 4. ff. de li. agn. 35
- 5 Officio iudicis cogitur quis exhibere tabulas, quādo confitetur, in l. j. §. si quis forte. n. 1. ff. de tab. exhib. 132
- 8 Officium iudicis cōquiescit appellatione interposita, in l. appellatione. nu. 1. C. de appel. & consult. 79
- 8 Officio duplici quis fungi non potest, in l. hac parte. n. 1. C. de prox. sacr. scrip. lib. 11. 50. & in l. j. nu. 2. C. de prap. agen. in reb. lib. 12 52
- 7 Officio iudicis relinquatur quādo persona domestica admittitur in testem. in l. 2. n. 2. C. de testi. 130
- 1 Officio iudicis qui agit, rem sibi cōmodatā apud alium repetit, in l. & non tantum. n. 2. ff. de peti. hāre. 165
- 4 Oleum est fructus industrialis. in l. maritus. n. 4. ff. ad legem Falcid. 131
- 1 Olim dictio, quōd tēpora significet. in l. j. §. hoc autem. numero 2. ff. de operis noui nunciatio. 4
- 1 Oliua, lana, & lac sunt fructus industriales. in l. & ex diuerso. n. 2. ff. de rei vend. 172
- 1 Oliua dicitur fructus industrialis. in l. si eius fundi. nu. 1. ff. de rei vend. 179
- 9 Omisso solennitatis in instrumento, inducit prāsumptionem falsitatis, contra quam non videtur admitti probatio. in §. illud. nu. 1. Auth. de Tabell. 22
- 1 Omisso solennitatis an vitiet actum. in l. diuus. nu. 5. ff. de in integ. rest. 123
- 3 Omisso Crucis in inuentario non vitiat, in l. j. §. quod autem. nu. 1. ff. de vent. insp. 37. & in Auth. vt prapōnatur no. imp. nu. 4. 23
- 3 Omittens ex testamento vt possideat ab intestato quando teneatur inquantū, & qualiter. in l. qui omissa. nu. 2. ff. si quis omis. cau. test. 164
- 1 Omittens adire ex testamento vt substitutus habeat, quando teneatur edicto si quis omis. cau. test. ibid. n. 4. 164
- 1 Omittens contratabulas, vt habeat ex testamēto, quādo teneatur. ibid. nu. 5. 164
- 1 Omittens quādo quis ex institutione vel substitutione, vt habeat ius accrescē cendi, quomodo teneatur. ibi. nu. 6. 164
- 5 Omnis dictio, in singulari est distributiva, in plurali collectiua. Et quō differat a dictione quisque. in l. hoc articulo. nu. 3. ff. de hāre. instit. 108
- 6 Omnis dictio, in singulari est distributiva, in plurali vero collectiua. in l. mōschis. nu. 2. ff. de iur. fisci. 213
- 5 Omnis dictio, recipit limitationem de habilitate. in l. in prouinciali. §. si in publico. nu. 1. ff. de ope. nō nun. 8
- 4 Omnis & quilibet differūt, nam omnis est collectiuium: quilibet distributiuū, in l. si pluribus. nu. 3. ff. de leg. 2. 32
- 1 Omnino dictio, omnem casum comprehendit. in l. si cum exceptione. §. quatenus. nu. 1. ff. quod met. cau. 126
- 1 Omne & totum qui omōdo differant. in j. const. ff. de iur. nu. 1. 4
- 9 Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est a Deo, in Auth. vt lib. de cat. nu. 1. 33. & in Auth. const. quā de dig. nu. 4. 33
- 4 Oneratus in quota nō potest grauari in alia quota vltra vires relictī. in l. Imperator. §. cum quidam. nu. 1. ff. de leg. 2. 39
- 8 Onerantes equos vecturinos, & alia animalia vltra solitum, quōd teneatur. in l. vnica. nu. 1. C. ne quid oneri publi. lib. 11. 29
- 8 Onere pecuniario qui non grauatur, non potest onere fideicommissi grauari. in l. Titius. nu. 1. C. de ope. lib. 6
- 4 Onera quā pertineant ad fructuarium. in l. quarto. nu. 1. ff. de vsuf. leg. 67
- 8 Onus probandi cui incumbat alterum ex correis esse soluēdo altero per actorem conuento. in Auth. hoc ita. nu. 28. C. de duo. reis stip. 108
- 1 Onus probandi incumbit alleganti iuris errorem. in l. sed & si lege. §. scire. nu. 3. ff. de peti. hāred. 166
- 4 Onus per modum conditionis iniunctum in persona institutorum, an transeat ad substitutos. in l. quā conditio. nu. 4. ff. de cond. & demon. 114
- 1 Onus alimentandi quādo non spectat ad filium, mater videtur habere animū repetendi. in l. Nefennius. nu. 3. ff. de gest. gest. 120
- 4 Onus adiectum legato, si est plus quā per testatorem relinquatur, an minuat, in l. Plautius. nu. 4. ff. de cond. & demon. 116
- 4 Onus probandi, quōd vna res sit emptā ex pretio alterius, cui incumbat. in l. Imperator. §. cum autem. nu. 3. ff. de leg. 2. 40
- 6 Onus probandi incumbit opponenti quem audiri non debere: quia nō soluit collectas. in l. in illa stipulatione. n. 7. ff. de verb. obli. 10
- Onus probandi incumbit, si peto te puniri, quia collectas non soluisti. ibidem
- 3 Onus vnum impositum vni domui qualiter intelligatur. in l. tria onera. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 67
- Onus impositum vni de domo, censetur omnibus impositum. ibi. nu. 2. 67
- 6 Onus habens ius in re potest dicere habeo dominium. in l. qui vsufructum. nu. 3. ff. de verb. obli. 23
- 2 Onus probandi incumbit dicēti, nisi sit prāsumptio pro eo. in l. ei incumbit. n. 1. ff. de proba. 143
- Onus probandi quando incumbat neganti. ibi. nu. 2. 143
- 4 Onus impositum quādo est nullum, an annulletur legatum. in l. codicillis. nu. 1. ff. de leg. 1. 46
- 5 Onus refectionis semper pertinet ad fructuarium: sed quando est magna repetit, modicum non repetit. in l. damni. §. ei cuius. nu. 3. ff. de dam. infe. 35
- 8 Onus capitationis non dicitur extraordinarium, nec sordidum. in l. 1. n. 1. C. de pala. lib. 12. 52
- 3 Onus probandi, quōd pecunia sit perdita, vel pupillus sit factus locupletior, cui incumbat. in l. si sine. §. interposito. nu. 1. ff. de admin. tut. & cur. 54
- 7 Onus mixtum quod dicatur. in l. placet. in 2. lec. nu. 27. C. de sacrosan. eccl. 12
- Onus mixtum a mero quomodo cognoscatur. ibi. nu. 29. 12
- 8 Onus luendi rē legatā qn ad hāredē pertineat, in l. si seruus. n. 2. ff. de leg. 1. 17
- 4 Onus qui sentit debet sentire commodum, & contra. in l. fin. §. sed cum in secunda. nu. 2. C. de fur. 6
- 3 Onus alimentandi quando transeat ad hāredes. in l. si quis. §. itē rescriptū. n. 1. ff. de lib. agno. 35
- 4 Onus adiectum in vim fideicommissi si adimatur, adimitur legatum, in l. alūne. §. Seia. n. 1. ff. de adim. leg. 69
- 4 Onus in vim conditionis appositum si adimitur, non videtur emolumentum ademptum. in l. si quis seruus. n. 1. ff. de cond. & demon. 116
- 2 Onus aliquod quādo imponitur per statutum, inspicitur tempus impositionis. in l. id quod. §. si pater. nu. 2. ff. de consti. pec. 73
- 1 Onus probandi etatem cui incumbat. l. de etate. nu. 12. ff. de minorib. 138
- 4 Onus ad integrum impositum quis tenetur, si id quod in hāreditate remansit, vel legato, sufficit ad onus integrum, in l. cū pater filios. §. eorū quibus. n. 2. ff. de leg. 2. 41
- 4 Onus aris alieni non sequitur legatarium vsufructus partis bonorū, in l. mul tum interest. nu. 2. ff. de vsuf. leg. 69
- Onus legatorum non sequitur vsufructuarium bonorum. ibi. n. 6. 69
- 4 Onus est vniuersale collectiuium & potest plura comprehendere. in l. Plautius. nu. 2. ff. ad au. & arg. leg. 87
- 3 Onus dotandi an transeat ad hāredem extraneum. in l. insulam. numero primo, solu. matr. 24
- 8 Onera spōte subiens a quibus poterat excusari, debet protestari, ne prāiudicet sibi, vel suo privilegio, in l. 1. n. 1. C. de his qui sponsa. lib. x. 22
- 9 Onera hāreditaria quando transeant ad legatarium, inst. de fideicommissi. hāre. in princ. n. 4. 82
- Onera hāreditaria quando diuidantur inter hāredem, & fideicommissarium, in §. sed quia. nu. 1. insti. de eod. tit. eod. 82
- 5 Onus dandi vectigal incumbit possessori, in l. Imperatores. nume. 1. ff. de publi. & vectig. 47
- 4 Opera ad quem pertineat & sumptus in perquirenda re legata, quā est in lōginq. in l. cum seruus. n. 1. ff. de leg. 1. 11
- 6 Opera quā sint quā transeant ad arrogatōrē & quā non, inst. de acqui. f. per arrog. nume. 1. 88
- 9 Opera vbi prāstata sunt indebita quā licet repeti non possint, tamen repetitur earum estimatio, inst. de locat. n. 2. 93
- 2 Operarum & factorum diuersitas inducitur ex diuersitate personarū, & factorum, in l. si non sortem. §. libertus. nu. 3. ff. de cond. inde. 49
- Opera artificiales dicūt, quā consistunt in artificio per doctrinā didicito. ibi. n. 9. 49
- Opera prāstata quando repetantur vel earum estimatio. ibi. n. 13. 50
- Opera est diurnum officium scilicet diei artificialis. ibi. nu. 14. 50
- Opera nocturna ad custodiendum turrim dicuntur opera. ibi. n. 15. 50
- Opera qualiter diuiduntur. ibi. n. 16. 18. & 21. 50
- Operam officialem prāstare est seruire vni domino in mensa, vel camera, vel a sociare eum a d. missam. ibi. nu. 19. 50
- Opera fabrilis dicitur, quā fit zappando, vagando, & arando, ibidem numero, vigesimo. 50
- Opera obsequiales qualiter differant inter se, & in quo differant ab aliis operibus. nu. 23. 50
- Opera propria qualiter imponatur, qualiter differant, & in quibus conueniat. ibidem. nu. 24. 50
- Opera officiales promissa quā concernunt personam eius cui exhibentur, & cedant cum inducuntur. ibi. nu. 25. 50
- Opera fabriles vel artificiales cedunt a die stipulationis. ibi. n. 26. 50
- Opera frabiles vel artificiales, si stipulatur loco nō designato, & valeat stipulatio, secus si stipulatur opus. ibi. nu. 27. 50
- Operarum in genere promissio quando dicatur de operis fabrilibus: & quando de obsequialibus. ibi. nu. 28. 50
- Opera alicuius si conducuntur, quando intelligatur & prāstentur sumptu locantis, vel conducentis. ibi. nu. 32. 50
- Opera quā transeant ad hāredem hāredis & etiam ad extraneos. ibidem numero 33. & 36. 50
- 4 Opera nō possunt imponi seruo manumisso per fideicommissum. in l. plane. §. qui testamento. n. 3. ff. de leg. 1. 23
- 4 Opera obsequiales, vl incerta non transeunt in fideicommissarium. in l. si patroni. nu. 2. ff. ad. Treb. 141
- 8 Opera libertorum quomodo imponantur, in l. 1. n. 2. C. de oper. lib. 6
- Opera libertorum qua actione petantur. ibi. n. 4. 6
- 3 Opera quā transeant ad hāredes, in l. pro hārede. §. si quid tamen. num. 1. ff. de acq. hāred. 147
- 6 Opera quā ficta sint eadem quando est eadem peritia in prāstantibus, & quā requirantur copulatiue, in l. nemo est. n. 1. ff. de duob. reis. 55
- 9 Opera obsequiales quā dicantur, in Auth. vt libe. de ce. nu. 4. 33
- 5 Operarij possunt tueri possessionē domini, in l. j. n. 12. ff. de operis noui nūcia. 3
- 1 Opinio quomodo prāferatur veritati, in repet. l. Barbarius. nume. 20. ff. de offi. præt. 34
- 9 Opinio in his quā solo animo nostro consistunt, magis inspicitur quā veritas, in aliis magis inspicitur veritas, in §. si quis. n. 2. insti. de leg. 2. 79
- 5 Opinio magis quā veritas in his quā ex solo animo nostro dependent inspicitur: in aliis magis veritas quā opinio, in l. pro emptore. si sub conditione. nu. 1. ff. pro empt. 102
- 6 Opinio doctorum, facit rem dubiam, in l. qui Romæ. §. duo fratres. n. 9. ff. de ver. oblig. 46
- 6 Opinio propria cursu reperitur in paucis locis. gl. in l. concussione. nu. 1. ff. de concuss. 134
- 3 Ad faciendum communem opinionem quot requirantur, in l. cum quidam. §. & dicitur. nu. 5. ff. de acq. hāre. 150
- In dependentibus a facto meo, debeo attendere veritatem, non communem opinionem. ibi. n. 6. 150
- 6 Opinio communis, & communis estimatio quōd sint idem, quando voce manifestatur, in l. de minore. §. plurimum. n. 8. ff. de quæst. 189
- 3 Quid sit dicere plus in opinione quā veritate, in l. is qui putat. n. 1. ff. de acq. hāred. 145
- 2 Opinio communis excusat aliquem, in l. si quis patrē fami. nu. 1. ff. ad Macedo. 90

Index singularium materiarum

- 2 opinio quando dicatur in iudicio: & est secundus gradus probationum, in l. ad monendi. n. 22. ff. de iureiur. 30
- 3 * opinio Io. in Auth. quas actiones, communiter tenetur, in l. si constante. n. 39. ff. sol. mat. 16
- 5 * opinio & voluntas aut veritas quando attendenda, in l. pater. nu. 2. ff. de manumiss. vind. 66
- 6 * opinio falsa est illorum qui dicunt quod quando fideiussoria accedit naturali obligationi habet exceptionem de qua l. quod enim. ff. de fideiuss. in l. Marcellus. nu. 5. ff. eo. 68
- 7 Opinioni doctoris nullus stare cogitur, in l. n. 10. C. de legib. 2
- 1 Opponi quando possit contra defendentem alium in iudicio q. persona dñi est legalior: & ista disputatio est admittenda, in l. si actor. n. 4. ff. de procu. 104
- 2 opponi quando possit absque restitutione contra sententiam latam prætextu falsorum instrumentorum, in l. nam postea. §. si minor. n. 4. ff. de iureiur. 24
- 2 Opponi an possit contra verum debitorem absolutum compensatio de illo debito, in l. Iulianus. nu. 36. ff. de cond. indeb. 60
- 3 Opponi potest contra petentem exhibitionem tabularum ex hoc edicto quod sua non interest a tabellione, & ab alio qui sua dicit interesse, in l. si. n. 3. ff. de tab. exhib. 133
- 8 Opponi quando possit de iure tertij, in l. cum seruum. nu. 1. C. de serui. fugi. & in l. 1. §. qui cum hærede. nu. 1. ff. de excep. re. iud. 154
- 7 Opponi quando possit, quod prius agatur contra aduocatum, quam sententia retractetur, in l. n. 2. C. de aduo. diuer. iud. 62
- 7 Opponi potest de iure tertij, quando est conclusum iuris agentis, in l. si. nu. 1. C. de rei vend. 109
- 6 Opponens crimen per modum exceptionis, quando teneatur se subscribere, in l. si cui. nu. 3. ff. de accusa. 147
- 5 * Opponenti de gabella non soluta an possit replicari, quod nō soluit ipse opponens, in l. apud Celsum. §. Marcellus. nu. 3. ff. de dol. mal. excep. 159
- 6 Oppositum quod operatur in opposito, idem propositum in proposito: eodē scilicet concurrente, in l. 3. §. sed si egeni. n. 2. ff. vbi pupil. edu. deb. fol. 74. in l. inter stipulantem. §. lacram. n. 3. ff. de ver. obl. 31
- 4 Optio si est legata seruo me hærede instituto quod non valeat, in l. si domino. nu. 2. ff. de leg. 1. 22
- 8 Optionem dare minori an debeat maior, in l. vnic. n. 3. C. de his q. se dese. li. 10. 10
- 6 Opē præstans raptori non dicitur fur manifestus nisi deprehendatur, in l. si videro. §. cum raptor. n. 2. ff. de fur. 121
- 6 Opē maleficio qualiter quis dicatur præstare. i. in furti. §. ope. n. 1. ff. de fur. 117
- Opem præstare maleficio dicitur qui præstat auxilium ante maleficio & tenetur eadem poena qua delinquens. id. n. 2.
- Opem præstans in ipso actu quo maleficio committitur, dicitur opem præstare: & eadem poena punitur, ibi. n. 3.
- Opem præstans post maleficio non tenetur tãquam opem præstans: sed tenetur ex illo titulo, C. de his qui latro. nisi prius præstiterit consilium. in d. l. in furti. n. 4. & 6.
- 6 Opē præstans ad maleficio qualiter puniatur, in l. is qui opē. n. 5. ff. de furt. 114
- Opem præstans dicitur teneri accessorie: quia factū accedit facto. in l. qui seruo. §. item placuit. n. 1. ff. eo. 166
- 6 Opem dare dicitur, qui mutuat pecuniam, in l. si sciente. n. 1. ff. de parri. 166
- 6 Opem præstans ad euadendum delinquenti, & sic delicto iam consummato nō videtur opem præstare maleficio, in l. furtum. n. 2. ff. de fur. 119
- Opem præstans furto irregulari non tenetur actione fur. ibi. n. 1.
- 6 * opem præstans furto, tenetur conditione furtiua in subsidium, quando fur non est soluendo, in l. s. p. e. ista. nu. 7. ff. de verb. sig. 133
- 6 Opem præstans duobus committentibus homicidium, vna tantum poena tenetur, in l. si rixa. nu. 5. ff. de sic. 165
- 5 Opus in publico faciens quare sit quod nuntianti nouum opus teneatur satisficere sed edificans in priuato cauet, in l. non solum, §. si cum possem, n. 3. ff. de ope. no. nun. 52
- 6 opus q. fiat solum per promissorem quando videatur actum, in l. continuus. §. item qui, n. 2. ff. de verb. obli. eod.
- Si in stipulatione operis fiendi sit apposta poena, an possit agi ad particulare interesse, ibi. n. 3.
- 5 opus debet habere instar operis, vt habeat locum edictum destructorium: scilicet in prohibitorio, in l. de pupillo. §. nunciationem, n. 2. ff. de ope. no. nun. 9.
- 5 opus a detentore factum potest a possessore propria autoritate destrui, in l. 1. §. nunciatio. nu. 7. ff. ibi. 5
- 5 opus præteritum qd dicatur, & quod opus futurum, in l. j. §. hoc autem num. 9. ff. de ope. no. nun. 4
- 5 opus coeptum quando quis dicatur prosequi, in repe. l. 2. n. 11. ff. de flumi. 136
- 5 opus in hoc edicto quantum ad remedium prohibitorium non requiritur, quod habeat instar operis, sed quantum ad destructorium sic, in l. 1. §. hoc autē edictum, nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 6
- 2 operis parsque corrui, cuius expensis refici debeat, in l. marit. n. 3. ff. locati. 126
- 6 opus qui promisit facere an debeat facere ipse, in l. de pollicitationibus n. 1. ff. de pollic. 228
- 7 oratio soluta in dubio equipollet copulæ, in auth. hoc locum, numero 5. C. si se cun. nu. 5. 162
- 4 oratio vniuersalis duplex: & quid comprehendat, in l. si is qui. §. vtrum, nu. 6. ff. de reb. dub. 100
- 6 oratio idem significans si pluries repetatur vnum est verbum: scilicet si orationes sunt diuersæ, in l. item apud. §. ait prætor. nu. 2. ff. de iniur. 131
- oratio vna continens plura tendentia ad diuersos effectus, dicuntur plura verba, ibidem.
- 4 oratio indefinita quæ sit, in l. si pluribus. n. 5. ff. de leg. 2. 32
- 6 oratio generalis dicitur quado apponitur signum vniuersale omnes, & oratio vniuersalis quando apponitur nomen collectiuum, in l. 1. §. eadem. n. 7. ff. de verb. oblig. 4
- 4 oratio vniuersalis, quæ dicatur, quæ particularis: & quæ singularis, & quæ indefinita, in l. si ita, n. 1. ff. de leg. 2. 32
- 4 Oratio prolata sine tempore ad quod tempus referatur, in l. si ita legatū esset. nu. 4. ff. de auro & argento leg. 87
- 2 Oratio omnis priuata dicitur negatiua, in l. ei incumbit. numero 3. ff. de probatio. fol. 143
- 1 Oratio vniuersalis recipit limitationē, in l. inter omnes. numero secundo, ff. qui satisf. cog. 63
- 2 Oratio indefinita quando equipollet vniuersali, in l. necessarias. §. si annua. n. 5. ff. de pig. actio. 80
- 4 oratio respectiua deficiente persona, vel qualitate cuius respectu præfertur, in l. qui tibi. nu. 2. ff. de auro & arg. leg. 86
- 7 Oratio illa dicitur negatiua, quæ significat priuationē: & affirmatiua quæ significat positionem, in l. si minorem. nu. 4. C. de in integ. rest. 78
- 1 orationis negatiuæ natura est, vt nullo tempore vera sit, licet ad tempus latere possit, in l. metum autem. §. volenti. nu. 2. ff. quod metus cau. 124
- 1 Orationes plures quando copulantur respectiue ad aliud tunc requiritur concursus vtriusque, in l. 1. nu. 10. ff. de his qui nota. infam. 98
- 8 Orator præfertur aliis professoribus, in l. 1. nu. 20. C. de dignita. lib. xij. 46
- 9 * Oratoria quod possint haberi in priuatis domibus, in Auth. vt in priuat. domibus sacr. misteria non fiant. n. 1. 26
- 9 Ordinarius potest causam delegare & sententiam sibi reseruare dumodo causam audiat ter. §. alios autem, in auth. vt defuncti seu funera eorum. nu. 2. 27
- 5 Ordinarius qui tulit sententiam nullam, an poterit ipse iterum iudicare: vel debeat superior adiri, in l. iudex postea. nu. 4. ff. de re iudica. 117
- 1 Ordinarius potest delegare causam ceptam coram eo, in l. vbi acceptam, nu. 2. ff. de iud. 153
- 5 Ordinarius, & delegatus ei adiunctus si ferunt diuersas sententias, recurritur ad superiorem, in l. iudices. nu. 3. ff. de re iudic. 113
- 5 Ordinarij plures quando debeant simul iudicare, in l. si vni. numero 1. ff. de re iudica. 114
- 9 Ordinarij nō recipiunt sportulas, sed delegati sic, & quando ordinarius sportulas percipere possit, in §. ne autem. nu. 1. & 2. in auth. de iudi. 34
- 3 Ordo intellectus, & non ordo scripturæ attenditur in substitutione, in l. 1. n. 2. ff. de vulg. & pup. 116
- 3 Ordo quando attendatur & eius ommissio vitiet, in l. si duas. nu. 2. ff. de excu. tur. & curato. 67
- 8 Ordo vnius causæ si ad aliam causam peruertatur non reddit sententiā nullā, & quid in ordine vnius causæ ad seipsam, in l. prolatam. n. 2. & 3. C. de sen. & interl. om. iud. 67
- * Ordo substantialis iudicij si omittitur, violat id quod agitur, ibi. nu. 4.
- 8 * Ordo si superuenitur vnius causæ ad aliam valet sententia, & si per appellacionem possit rescindi, in l. 1. nu. 1. C. de appel. & consul. 79
- 7 Ordo iuris non attenditur quando est contra mentem legis, in l. cum & iudices. nu. 19. C. de iureiur. propter calum. dan. 90
- 1 Ordo iudicialis licet in potorio nō requiratur, tamen tutius est quod obseruetur, in l. scriptus. nu. 3. ff. de relig. & sumpt. fune. 199
- 2 Ordo iuris, ne in respondendo peruertatur congrua debet fieri responsio, in l. licet. §. filius familias. nu. 2. ff. de pecu. 92
- 4 ordo verborū in voluntate dubia inspicitur: scilicet in voluntate certa, in l. quidam. nu. 2. ff. de pecu. leg. 78
- 3 Ordo, quis erit cum mittitur ad testes signatores absentes, in l. cum ab initio. n. 1. ff. quemad. test. aper. 162
- 7 Ordo scripturæ attenditur quando mēs est incerta, scilicet si certa, in l. 1. n. 19. C. de no. C. fac. 3. & in auth. hoc ius. nu. 5. C. de sacros. eccl. 19
- 3 Ordo ommissus quando vitiet iudicium, in l. si quæramus. nu. 3. ff. de testam. 83
- 2 Ordo iuris inspicitur debet, in l. 1. nu. 1. ff. de pecu. 91
- 6 ordo non attenditur quando mens disponentis est certa, in l. his vero. §. apud Marcellum. nu. 1. ff. de solu. 80
- 8 ordo substantialis iudicij si omittitur vitiat id, quod agitur, in l. prolatā. nu. 4. C. de sen. & interl. omnium iud. 67
- Quæ sint de ordine substantiali iudicij, ibi. nu. 5.
- 2 ordo iudicij non potest per partes remitti, in l. societatem. §. arbitrariū. nu. 10. ff. pro socio. 109
- 3 ordinis conuersio quando vitiat substitutionem, in l. 2. §. prius. nu. 1. ff. de vulg. & pupill. 121
- ordo quando attendatur, & primo circa producendam aliquam rem in esse, ibi. nu. 4.
- * ordo ommissus quando habeat vitare, ibi. nu. 5.
- ordo temporis, quando attendatur, vt inducat prælationem in tempore, ibi. dem num. 6.
- ordo scripturæ, vel locutionis quando inspicitur, vt ex eo aliquid præsumatur, ibi. nu. 7.
- 7 ordinis ommissio, quæ est voluntatis non vitiat, in l. humanū. nu. 1. C. de legib. 27
- 2 ordinationem factam sciens per superiorem, q. aliqua res venundatur minori pretio solito, si vendit pro maiori pretio, quam fuerit ordinatū, tenetur, in l. quæro. nu. 1. ff. de act. emp. 120
- 1 ordinata per modum legis a prælato putatio quando valeat, in repe. l. Barbarius. nu. 13. ff. de offi. prætor. 34
- 8 origo non est dignitas, nec dignitatem tribuit, in l. prima. num. 55. C. de dignita. libro xij. 46
- 8 erigo & sententia equiparatur, in l. quotiescunque. hume. 1. C. de decur. libr. x. 17
- 6 oriundus de Castro Pontremuli, non dicitur ciuis nec incola illius Castri, sed municeps, vel originarius, in l. 1. nu. 1. ff. ad municipa. 217
- 7 originale, qn est necesse debet tradi, in l. procurator, numero 3. C. de edendo. 39
- 9 originale instrumenti si pars contra quam producit instrumentum exēplatum iudicis autoritate instat, vt producat, an produci debeat, in §. & hoc. nu. 3. in Auth. vt (ponit. larg. 50
- 9 orphanotrophus, an teneatur reddere rationem, in §. orphanotrophus. num. 1. in Auth. de eccl. tit. 53
- orphanotrophus, an ex causa possit alienare bona hospitalis, & an requiratur decretum, ibi. nu. 2.

De Litera P.

- P** A P A T V vacante iurisdictione est in collegio Cardinalium. in l. vbi. nu. 3. ff. de tut. & cur. dat. 48
- P**acisci extraneo quis non potest. in l. si tibi decem. §. si pactus. nu. 1. ff. de pact. 84
- P**acisci vel transigi non potest in preiudicium aliorum in actionibus popularibus, & criminalibus. in l. si qui. §. in popularibus. nu. 3. ff. de iureiur. 29
- P**acta in contractibus ciuitatis habentis potestatem legis condenda, possunt al legari in indicio contra quoscumque quos statuta ciuitatis ligant. in l. ciuitas. nu. 4. ff. si cer. pet. 16
- P**acta liberatoria si non valent ut agitur, valent, ut valere possunt. in l. si causa cognita. nu. 5. C. de transac. 58
- P**acta, & contractus facti per metum, quæ valeant, & quæ non, in l. si mulier. §. si duos. nu. 1. ff. quod met. caus. 127
- P**acta in contractu celebrato per habentes potestatem legis condenda apposta, habent vim legis. in repet. l. Caesar. n. 28. ff. de publ. & vect. 50
- P**acta apposta in contractu facto ab habente potestatem legis condenda habent vim legis. in l. Caesar. n. 3. eod. tit. 50
- P**actum, & repudiatio differunt. Repudiatio enim fit consensu vnus tantum; pactum duorum. in l. homine. nu. 2. ff. de opti. leg. 73
- P**actum, & transactio quod differant. in l. transigere. numer. 11. C. de transac. fol. 54
- P**acti, & acceptilationis diuersitatis ratio. in Auth. hoc ita. n. 50. C. de duob. reis stipu. 109
- P**er pactum liberatorium potest prouideri vni ex hæredibus tantum, non tamē per pactum obligatorium. in l. auus. nu. 1. ff. de pac. 88
- P**acta plura si sunt in instrumento ex primo pacto prius apposto non potest dicere pars sibi primo ius quæsitum. in l. contractus. n. 4. C. de fide. instr. 137
- P**acta facta ante contractum perfectum dicuntur fieri incontinenti. ibid. n. 5.
- P**acta circa actionem sublatam, quæ non potest resuscitari qualiter fieri debeat. in l. vbi pactum. nu. 9. C. de transac. 60
- P**actum nudo, quod quis promissit verecundia est recusare. in l. Quintus Mutius. nu. 1. ff. manda. 105
- Q**uando in pacto nudo deducitur illud, quod aliàs erat debitum ex aliqua parte iuris, illud pactum dicitur lege roborari. in l. legitima. n. 3. ff. de pac. 80
- P**er pactum iure ciuili adiunctum, seu confirmatum tollitur obligatio naturalis & ciuilis. ibid. n. 4.
- P**actum, quod non potest fieri, an possit fieri per legem. in l. nec ex prætorio. n. 1. ff. de reg. iur. 237
- P**actum an fieri possit ne immunitas à lege concessa locum habeat. in l. vniuersi. nu. 2. C. de leg. lib. 10. 26
- E**x pacto apposto in traditione rei mea, quæ mea durat quod alteri quærat utilis actio, si moriar. in l. Publia Mæuia. nu. 1. & 3. ff. de pos. 98
- P**actum fieri potest quod acceptilatio fideiussoris non prodest principali. in l. si cū exceptione. §. Labeo ait. nu. 1. ff. quod met. caus. 126
- P**actiones priuatorum quod non valeant in preiudicium fisci, licet inter se sic. in l. vlt. nu. 4. C. de præ. & omnib. reb. lib. 11. 29
- P**actum est duorum, vel plurium consensus. in l. si creditores. n. 10. C. de pac. 46
- P**actum factum reo quando prodest fideiussori. in l. si quis. nu. 1. ff. de lib. leg. 90
- P**actum de faciendo quem hæredem etiam iuratum non valet. in l. testamenti. nu. 2. ff. de test. 83
- P**actum factum de instituendo incapacem non valet. ibi. nu. 5.
- P**actum partium non possunt substantia contractus mutari: nec ea quæ respiciunt solennitatem actus. ibid. n. 6.
- P**actum inter litigantes quod non possit opponi de perreptione instantiæ non valet. in l. Seius. nu. 3. ff. ad leg. fal. 126
- P**acta, quæ firmentur iuramento. ibid. n. 4.
- P**actum quod instantia possit prorogari, an firmetur iuramento. ibid. n. 6.
- P**actum nudum vestitur rei interuentu in fauorē implentis pactum ex parte sua, & in contractibus vltro citroque obligatoriis. in l. si certis. num. 3. C. de pac. 48
- P**actum si apponitur in obligatione generali bonorum: quod si ad diem non soluitur vna res sit empti de rebus obligantis ad electionem creditoris. in l. si fundus. §. potest. nu. 4. ff. de pig. 132
- P**actum quod fit contra legem vel præter legem quando valeat. in l. pacta quæ. nu. 1. C. de pac. 43
- P**actum de non petendo non præsupponit de necessitate donationem. in l. con tra iuris. §. si filius. nu. 2. ff. de pac. 88
- P**actum per quod quis renuntiat defensionis suæ quando valeat. in l. pactum. n. 5. ff. de pac. 90
- P**actum de dote lucranda per virum matrimonio soluto quando non opponatur. in repe. l. si constante. nu. 87. ff. fol. mat. 17
- P**actum ut vicinus non prohibeat venire aquam iuxta domum si domus venditur. an istud pactum transeat ad emptorem. in l. si sub vna. §. si quis. nu. 1. ff. de ver. obl. 51
- P**actum non extinguatur, si promissor alienet. ibid. nu. 2.
- P**actum de vendendo in dubio non intelligitur personale. in l. si necessarius. §. de vendendo. nu. 1. ff. de pig. actio. 80
- P**actum inter dominum & seruum, quod valet quando præcedit naturalis obligatio. in l. cum testamentum. nu. 5. C. de iur. & fac. ignoran. 29
- P**actum nudum inducit obligationem naturalem, non ciuilem. in l. de lege fale. in prin. nu. 2. 81
- P**actum, ut porrigatur ad alios, requiritur quod intersit pecuniariter non ratione affectionis. in l. fideiussoris. nu. 1. ff. de pac. 84
- P**actum de non petendo quas vires habeat. in l. pacta nouissima. nu. 4. C. de pact. 44
- P**actum ingrediendi fundum propria autoritate, quod exerceatur contra Ecclesiam ad quam res peruenit. in l. si. nu. 1. ff. vi in poss. leg. 150
- P**actum appositum à possidente fundum patrimoniale, vel fiscale ipsum vendentem, quod ipse & non emptor teneatur canonem soluere, non tenet nisi in instrumēto ad sit principis autoritas. in l. ius emphyteutici. n. 1. C. de fun. patri. lib. 10. 43
- P**actum factum super vna re non porrigitur ad aliam. in l. si vnus. §. ante omnia. n. 2. ff. de pac. 87
- P**actum præcessisse, an statim præsumatur cum do, & tū redis. in l. si quis duos. n. 1. ff. de solu. 87
- P**actum appositum in traditione rei quando producat actionem. in l. in traditionibus. n. 1. ff. de pac. 91
- P**actum quando possit apponi in ipsa traditione in contractibus innominatis si fiat traditio rei ex interuallo. ib. n. 2.
- P**actum appositum ad excipiendum, quando valeat ad agendum. ib. n. 3.
- P**actum, ne maleficium committatur non est superfluum, & valet. in l. non impossibile. n. 1. ff. de pact. eod.
- Q**uando fieri potest per pactum, id quod fieri possit per legem. ib. n. 4.
- P**actum quando interpretatur pro eo, qui ipsum apposuit. in l. insulam. nu. 1. ff. qui pot. in pig. hab. 135
- P**actum factum à possessore quando prodest euicenti. in l. hæres. n. 3. ff. de fideiuss. 67
- P**actum seu liberatio trahit secum executionem in pactis liberatoriis simpliciter. in l. si maior. nu. 2. C. de do. 78
- P**actum de non petendo fecisse non videor per hoc si stetit per 10. annos, quod non petij debitum. in l. solent. §. non vero. n. 7. ff. de offi. proconf. & leg. 56
- P**actum gratuitum non inspectis verbis testamenti non valet. in l. de his. n. 2. ff. de transac. 94
- P**actum nudum etiam in actionibus stricti iuris vestitur coherencia contractus. in l. in bonæ fidei. n. 1. C. de pac. 44
- P**actum appositum supra contractum etiam ex interuallo quā valeat. ib. n. 2.
- P**actum quando dicatur fieri incontinenti post contractum. ib. n. 5.
- P**actum incontinenti appositum, quod non pariat actionem. in l. quamuis. n. 2. C. de vsur. 148
- P**actum incontinenti appositum actionem veterem informat, & nouam parit præscriptis verbis. in l. si fundum. n. 2. C. de pac. int. emp. & ven. 155
- P**actum de quota litis priuat procuratorem actione mandati. in l. si remunerari. §. Maurus. n. 1. ff. man. 102
- P**actum appositum in traditione rei, de re non alienanda, valet ad hoc ut contraueniens pacto teneatur de interesse non ad hoc, quod impediatur domini translatio. in l. nemo. n. 1. ff. de pac. 93
- P**actum vnus ex fideiussoribus non præiudicat creditori contra alium fideiussorem agentem. in l. si stipulatus. §. ex duobus. n. 1. ff. de fideiussorib. 66
- P**actum factum à regentibus municipium, prodest singulis de vniuersitate. in l. testatrix. §. plures. n. 1. ff. si ser. vend. 189
- E**x pacto nudo de donando continente factum non oritur etiam hodie actio: secus si continet rem, vel quantitatem. in l. iurifgentium. §. sed cum nulla. n. 1. ff. de pac. 80
- P**actum nudum quod est in d. iurifgentium. §. igitur. n. 1. ff. eo.
- E**x pacto nudo quando oriatur actio. ib. n. 2.
- P**actum secundum circa substantialia contractus renouat contractum pro parte quando est factum cum vno ex pluribus: si cum eodem est factum verba sunt apta ad renouandum contractum, vel ambigua, & contractus est renouatus: secus si non sunt apta. in l. iurifgentium. §. adeo autem. n. 1. ff. de pac. 82
- P**actum de quota, vel certa parte litis non valet. in l. sumptus. n. 1. ff. de pac. 91
- R**atio quare non valet tale pactum. ib. nu. 2.
- P**actum circa administrationem tutelæ debet fieri in principio tutelæ ut dicatur factum incontinenti. in l. iurifgentium. §. Idem Marcellus. n. 1. ff. de pac. 82
- P**actum initum per officiales deputatos ad venditionem gabellarum cum emptoribus ipsarum, quod sit nullum si est factum contra solitum modum vendendi. in l. n. n. C. de pac. publ. lib. 11. 43
- P**actum nudum vestitur rei traditione nisi traditio sit facta ad liberandum à præcedenti obligatione in l. si intra. n. 1. ff. de pac. 90
- P**actum de liberando in futurum producit exceptionem in presenti. ib. n. 4.
- P**actum de succedendo quia inducit votum captandæ mortis, & est contra bonos mores iuramento non firmatur. in l. stipulatio. n. 3. ff. de verbo. obligatio. 23
- P**actum de non succedendo firmatur iuramento. ib. nu. 4.
- P**actum de futura successione quando valeat, & quando non. ibidem numero septimo.
- P**actum futuræ successione non confirmatur iuramento. in l. si quis. nu. 6. ff. de fideiuss. 72
- I**tem pactum per quod aufertur libera testamenti factio. ib.
- I**tem pactum per quod aufertur libertas matrimonij. ib.
- P**actum per quod instantia prorogatur non firmatur iuramento. ib. nume. 7. 81.
- E**t in l. properandum. nu. 4. C. de iud. 93
- P**actum adiectum per creditorem qui succedit debitori in traditione rei facta possessori, quam actionem pariat. in l. debitori. n. 5. C. de pac. 43
- P**actum de parendo sententiæ si transactioni non pareatur meretur executionem sicut sententiæ & confessio. in l. tale pactum. §. qui procurauit. num. 2. ff. de pac. 89
- P**actum tacitum non requirit præsentiam partis. in l. si creditores. nu. 5. C. de pac. 46
- P**actum legis commissoriæ in pignoribus ab initio non valet, ex postfacto si fiat valet. in l. ex cautione. n. 8. C. de non nu. pecu. 144
- P**actum personale quando fit. in l. qui in futurum. §. si ex altera. n. 2. ff. de pac. 92
- P**actum creditorum presentium quare fit quod præiudicat absentibus priuilegiatis & non habentibus hypothecam. in l. rescriptum. n. 4. ff. de pac. 83
- P**actum de dote lucranda habet locum quando matrimonium casu, vel culpa communi soluitur. in l. n. n. 3. ff. de do. præleg. 70
- P**actum de ingrediendo rem propria autoritate non exercetur contra singularem successorem sine aliquali causæ cognitione. in l. si is cui. §. qui in poss. nu. 2. ff. vi in poss. leg. 149
- P**actum nudum nunquam vestitur coherencia contractus vestiti accessorij. in l. si pacto. nu. 5. C. de pac. 45
- P**actum, quod qui tenetur in solidum, non conueniatur ultra quam facere possit, quod tenet. in l. alia causa. §. eleganter. nu. 2. ff. fol. mat. 10
- P**actum quod liceat creditori capere debitorem quod non valeat. ib. n. 4.
- P**actum habens ingrediendi possessionem autoritate propria, quod non possit eo uti si inueniat resistentem. ib. n. 5.

Index singularium materiarum

- pactum quando est in obligatione ex l. dispositione, tunc precise cogitur ad factum, in l. si cum exceptione. §. sed & si quis, n. i. ff. quod met. cau. 126
 1 pactum per quod promittis mihi, quod dabis Titio decem, quem effectum habet, in l. n. 3. ff. de pac. 79
 4 pactum quod liceat appellare à sententia arbitri etiam in illis casibus, in quibus non oritur actio, in l. nemo potest, n. 13. ff. de leg. 1. 15
 7 pactum, quod dominus non possit emphyteutam etiam non solventem expellere, an valeat, in l. 2. n. 6. C. de iure emphy. 158
 pactum contra naturam contractus facit contractum nullum: secus si fiat contra accidentalialia, vel naturalia contractus, ibi. n. 7.
 4 pactum quod servituti quam habeo in fundo tuo non praescribatur, an valeat, in l. nemo potest, nu. 19. ff. de leg. 1. 16
 7 pactum in criminibus publicis quoniam valeat, in l. transgredere, nu. 20. C. de transac. 34
 8 pactum de lucrando dotem viro praecedente, sicut non valet, an eodem modo nec pactum de lucranda donatione ante nuptias praecedere muliere, in l. q. scitis, §. si autem, nu. 2. C. de bo. quolib. 54
 1 pactum personale, ut non egrediatur personam debet fieri cum dictione taxativa, in l. nisi, nu. 2. ff. de pac. 84
 1 pactum tollit actionem ipso iure in contractibus, qui solo consensu contrahuntur, in l. ab emptione, n. 4. ff. de pac. 92
 6 pactum de dando pignore in solutum non praedicit creditori possidenti, & quando valeat, & quando non, in l. quamvis, nu. 1. ff. de sol. 85
 pactum de dando uxori in solutum rem maioris pretij, quam sit dos constante matrimonio, non valet, secus si soluto matrimonio, ibi. n. 2.
 pactum de dando pignore in solutum quoniam non valet, an firmetur iuramento, ibi. nu. 4.
 Ratio differentiae quando pactum de dando in solutum apponatur ab initio vel ex postfacto, ibi. n. 3.
 7 pactum nudum principale, an vestiat in stipulatione poenali accessoria, in l. pe tens, nu. 3. C. de pac. 47
 pactum nudum, quod fuit appositum iuxta aliud, an pactum nudum praecedens quod deinde vestitum fuit rei interuentu, vestiat in sequuta traditione, ibi. n. 4.
 pactum nudum appositum iuxta contractum conditionalem, an vestiat, ibi. n. 5.
 7 pactum de non alienando non impedit dominij translationem, & quando, in l. ea lege, n. 1. C. de cond. ob. cau. 118
 pactum de non faciendo rem sacram vel religiosam, valet, ibi. n. 2.
 2 pactum quod quis non teneatur de evictione, quod non porrigit effectum suum circa tria, in l. emptorem, §. qui autem, n. 2. ff. de act. emp. 117
 2 pactum, seu modus si apponitur in donatione non est proprie donatio, in l. si tibi, nu. 2. ff. si cer. pet. 14
 7 pactum quod à sententia arbitri possit appellari, an valeat, in l. j. n. 5. C. de arb. 88
 9 pactum de non petendo factum absente parte, quando prodest parti, in §. & licet, nu. 8. in Auth. de testi. 38
 3 pactum quod debito non soluto creditor habeat pignus iusto pretio emptum, in l. si fundus, §. potest, n. 1. ff. de pig. 132
 7 pactum inter dominum & servum non valet, in l. interpositas, n. 4. & 8. C. de transac. 52
 2 pacta incontinenti apposta videntur inesse stipulationi: & quomodo, in l. lecta, nu. 1. & 20. ff. si cer. pet. 19. & 20
 pactum nudum vestitur coherencia contractus: quando pro eodem apponitur pactum pro quo contractus, ibi. n. 10.
 pactum ultimo loco appositum, quando impedit cursus usufructuum, ibi. n. 15.
 pacta dicuntur incontinenti apposta quando fiunt incontinenti antequam contractus habeatur pro perfecto, ibi. n. 18.
 pactum ultimo loco appositum non tollit primam stipulationem ipso iure: sed ope exceptionis, ibi. n. 19.
 pactum asserens dilationem, quando inest actioni non est necesse quod pars opponatur, ibi. nu. 21.
 pactum de non petendo conditionale appositum incontinenti, vel ex intervallo iuxta stipulationem puram quando praedicit stipulanti, ibi. n. 22.
 pactum nudum appositum super alio non contento in stipulatione conditionali, quando informat primam actionem, & dicitur vestitum, ibi. n. 25.
 pactum nudum si apponitur ex intervallo post contractum conditionalem ex eo non oritur actio, ibi. n. 28.
 pacta incontinenti apposta quod perinde habentur ac si in ipsam stipulationem non fuissent deducta, ibi. nu. 30.
 pactum incontinenti appositum informat veterem actionem si est apta informari, ibi. n. 32.
 2 pactum factum quod non soluta pecunia intra certum tempus pignus sit solutum pro debito, an valeat, in l. Titius, n. 1. ff. de pig. act. 84
 Et de ratione quare non valeat incontinenti, ibi.
 6 pactum unius ex duobus reis, quoniam noceat alteri, in l. si duo rei, n. 1. ff. de solut. 89
 9 pactum commissum vno casu, quando possit ex alio committi, in Auth. de non eligen. secun. nuben. n. 3. 6
 1 pactum appositum incontinenti iuxta contractum, quando possit reuocari, in l. si cum fundum, nu. 3. ff. de pac. 88
 6 pactum devolvendo pignore nulla notificatione praecedente, valet, in l. Titio, §. Titius, n. 1. ff. ad Munic. 221
 6 pactum factum per rusticum quod si inveniatur in vinea, quod possit percussus, non valet, in l. 1. §. usque adeo, n. 3. ff. de iniur. 127
 1 pactum potest apponi in venditione domus, ne emptor ibi exercere possit talem artem, & tenet: & non est servitus, in l. venditor, n. 1. ff. con. mu. prae. 186
 5 pactum an valeat contra substantiam tractus, vel naturalia contractus vel accidentalialia, vel contra naturam rei in conventionem deducti, in l. vbi ita do natur, nu. 1. ff. de do. cau. mor. 70
 2 pactum de non dividenda societate, intelligitur si promissa serventur: item nisi socius sit rixosus, in l. si conuenerit, n. 1. ff. pro soc. 107
 1 pactum appositum in instrumento quod reus possit personaliter capi, non transit ad heredem, in l. si decesserit, n. 1. ff. qui facit. cog. 61
 7 pactum verum requirit praesentiam partis: sed pactum tacitum indictum à lege, in l. 2. n. 1. C. de pact. 42
 7 pactum, seu renunciatio facta super re aliqua porrigitur quod sit renunciatum etiam ad praebulum ipsius rei, in l. postquam, nu. 1. C. eod. tit. ibid.
 1 Pactum quod quis possit conueniri coram iudice quem recusare poterat, valet, in l. si conuenerit, nu. 1. ff. de iurisd. om. iud. 51
 Pactum quod quis possit ubique conueniri quid operetur, ibi. nu. 4.
 Pactum per quod promittitur solvere in quolibet loco quo placuerit auctori, quid operetur, ibi.
 6 Pactum si factum est de non agendo furti ex noua contrestatione nascitur actio furti, in l. ei qui furti, nu. 2. ff. de fur. 112
 2 Pactum appositum fauore vnus non debet in eius laesionem redundare, in l. quamuis, nu. 1. ff. de pig. act. 79
 7 Pactum de non petendo an tollat actionem etiam civilem, in l. cum quis, num. 24. C. de iur. & fac. igno. 30
 6 pactum quod quis non possit alienare rem suam, non tenet, nisi paciscentis inter sit, in l. si ita, §. ea lege, nu. 1. ff. de ver. obl. 51
 1 Pactum simplex non est donatio, in l. j. nu. 4. ff. de transac. 93
 pactum est genus continens in se transactionem, ibi. n. 5.
 8 Pactum, vel stipulatio contra bonos mores quod non firmetur iuramento, in l. si quis, nu. 2. C. de agric. lib. 11. 37
 7 pactum quod quis pro debito carcerari possit non valet, in Auth. imò, nu. 2. C. de actio & oblig. 121
 9 Pactum factum per debitorem creditori, quod ei non liceat probare solutionem, nisi per publicum instrumentum, an valeat, in Auth. vi sine prohi. n. 10. 42
 6* Pactum quoniam aliquid datur in solutum, opponatur, quod si contingat re euinci quod à prima obligatione non discedatur est utile, in l. si quis alienam, n. 1. ff. de solut. 85
 7* Pactum factum de futura successione mortui valet, in l. 1. nu. 5. & 12. C. de pac. 42
 * Pactum factum contra voluntatem testatoris valet, ibi. nu. 6. & 13.
 8* pactum per quod datur licentia creditori, de ingrediendo possessionem rei si bi obligatur, valet, in l. creditores, nu. 13. C. de pig. 97
 2 pactum de non petendo quando tollat naturalem obligationem, in l. j. nu. 23. ff. de cond. indeb. 45
 8 pactum, quod liceat creditori non solum ingredi possessionem, sed etiam insolutum accipere sua autoritate, an valeat, in repet. l. creditores, n. 13. C. de pig. 97
 1 pactum cedens, an noceat cessionario, in l. si cum emptore, nu. 1. ff. de pac. 83
 8 pactum nudum non vestitur manu missionem, sed coherencia manu missionis, in l. j. nu. 3. C. de ope. liber. 6
 pactum nudum, an vestiat iure iurando, ibi. nu. 3.
 7 pactum, quod liceat ingredi possessionem propria autoritate, quod exerceatur etiam contra Ecclesiam si possessio ad eam transit, in l. si quis ciuitatis, n. 1. C. de Epis. & cler. 23
 8 pactum factum vni ex correis debendi, quando prodest aliis, in Auth. hoc ita, n. 52. C. de duob. reis stip. 109
 pactum factum ab vno ex reis credendi, quoniam prodest, vel noceat alteri, ibi. nu. 52.
 6 pactum de non petendo, producit tres effectus, in l. ita stipulatus, nu. 28. ff. de ver. obl. 41
 5 pactum, quod non liceat mihi procuratorem reuocare, nec aliud pactum, quam substantiam contractus, in l. cum precario, nu. 1. ff. de preca. 149
 1 pactum nudum vestitur coherencia contractus, & nouam producit actionem, scilicet praescriptis verbis, in l. iurisdictionem, §. quoniam, nu. 1. ff. de pac. 81
 Vestimentum quod requiritur in contractibus innominatis, quod sit aliud à vestimento in pactis incontinenti appostis, ibi. nu. 2.
 Si promisi tibi centum, stipulatione & pacto nudo promissisti pro me ire Romanam, tale pactum vestitur, ibi. nu. 3.
 Pactum nudum appositum iuxta contractum stricti iuris vestitur, ibi. nu. 4.
 pactum nudum principale, an vestiat coherencia pacti nudi accessorij, quod sit, ibi. n. 5.
 pactum nudum quando vestiat stipulatione poenali, ibi. n. 6.
 pactum nudum vestitur coherencia contractus conditionalis, ibi. n. 7.
 pactum nudum appositum iuxta contractum remanet efficax, licet contractus tollatur, nisi sit appositum in contractibus respectiuis: quia tunc etiam tollit, ibi. num. 7.
 pactum nudum appositum iuxta contractum non informat veterem, quando non subest, ibi. nu. 10.
 pactum nudum informat obligationem, sed etiam contractum, ibi. nu. 11.
 pactum nudum vestimentum quoque sit, ibi. nu. 2.
 pactum à iure gentium vestitur nomine rei interuentu, & coherencia contractus, in l. iure gentium, §. quoniam, nu. 15. ff. de pac. 81
 pactum de iure civili vestitur nomine formato coherencia contractus, iure iurando, & operis initio, ibi. nu. 16.
 pacta plura si opponuntur iuxta contractum, omnia vestiuntur coherencia contractus, ibi. nu. 22.
 1 pactum contra bonos mores non valet, in l. ius publicum, nu. 5. ff. de pac. 89
 3 pacto non potest renunciari successioni viuentis: secus de iure canonico, quia pactum de non succedendo firmatur iuramento, in l. qui superstitis, n. 1. ff. de acq. her. 158
 pactum factum per filiam, quod etiam filij ex ea non succedant non valet: licet contrarium in aliquibus locis de consuetudine admittatur, ibi. nu. 3.
 8 pactum legis commissoriae etiam in pignoribus, est quod sit per verba directa, in l. 1. nu. 2. C. de pact. pig. 104
 Simile est illi, quod sit per verba obliqua, ibi.
 8 pactum nudum appositum iuxta traditionem rei vestitur in tradentis fauore, in l. legem, nu. 1. C. de pac. 43
 pactum nudum quod sit: & qualiter cognoscatur, ibi. nu. 2. & 7.
 pactum nudum sunt sex: re, verbis, literis, consensu, coherencia contractus, & rei euentu, opera initio, & iure iurando, ibi. nu. 3.
 pactum nudum quando vestiat legis auxilio, ibi. nu. 5.
 pactum nudum, nunquid in casibus vestiat iure iurando, ibi. nu. 6.
 pactum quando vestitur coherencia contractus, an semper pariat actionem praescriptis verbis, ibi. nu. 10. 44
 5 pactum legis commissoriae, & adiectionis in diem, quod rescindat venditionem ipso iure, in l. si à te, §. Iulianus, nu. 2. ff. de excep. rei iud. 154
 1 pactum gratuitum factum per vnum ex duobus reis credendi non praedicitur aliis, secus in pacto non gratuito, in l. si vnus, nu. 1. ff. de pac. 85
 pactum secundum contractum primo illud non tollit, in d. l. si vnus, §. pactum, n. 1. ff. eo. tit. eo.
 1 * pactum

- 1* pactum non potest fieri ut in pignoribus habeat locum pactum legis commissoriae, neque quod mutuum factum filii familie teneat in l. ius publicum. n. 6. ff. de pact. 89
- pacti prima virtus de non petendo interpositi super re non petenda. ibi. nu. 8.
- pacti de non petendo secunda virtus est, quod elidit actionem, & parit exceptionem. ibi. nu. 9. & quando ipsam actionem perimat. ibi. nu. 8.
- pacti de non petendo tertia virtus est quod obligat paciscentem naturaliter non petere. ibi. nu. 11. 86
- Ex pacto nudo de donando incontinenti aliquid facti etiam hodie non oritur actio. ibi. nu. 12.
- pactum secundum de petendo factum inducit naturalem obligationem, & tollit naturalem obligationem inductam per pactum primum de non petendo, & replicationem inducit & exceptionem inductam ex primo pacto. ibi. nu. 14.
- pactum de non petendo quomodo differat a pacto de non agendo remissive. in d. l. si vnus. §. pactus. n. 15.
- pactum de non petendo non repellit agentem nisi allegaretur per reum etiam si de eo constaret in iudicio ex confessione actoris. ibi. nu. 18. 80
- 6 pactum factum vni ex reis debendi prodest alteri, scilicet in quantum interest eius cui pactum factum est, siue sint socii, siue non. in l. ex duobus. n. 21. & 24. ff. de duobus reis. 59
- pactum vnus eo in casu prodest insolitum alij quo socius contra socium est habiturus regressum. ibi. nu. 23.
- * pactum factum ab vno ex reis debendi nocet alteri, quantum ad prescriptionem interrumpendam. ibi. nu. 26.
- * pactum vnus ex reis credendi an prodest vel noceat alteri. ibi. nu. 27.
- pactum tacitum & sultas ex acceptilatione inutili facta per alterum ex reis credendi non habet eam vim, quam habet acceptilatio in prauiudicium correi. ibi. nu. 29.
- 2 pactum, quod liceat ingredi possessionem sua autoritate transit ad singularem successorem. in l. si quis sub hoc. nu. 1. ff. de contrahen. empt. 112
- 6 pactum personale non tollit, nec civilem, nec naturalem obligationem. in l. vbi cunq. nu. 11. ff. de fideiuss. 74
- pactum tacitum resultans ex tempore, quod tollat naturalem obligationem, ibi. num. 12.
- 6 pactum de concedenda immunitate non tenet, in l. hi qui. n. 2. ff. de iure imm. 124
- 3 pactum principale an velletur a pacto poenali. remissive in l. ex pupillari. n. 2. ff. de vulg. & pupil. 134
- 6 pactum, quod a sententia arbitri compromissi possit appellari, an valeat. in l. ex consensu. nu. 2. ff. de appel. 200
- 8 pactum factum cum marito, ne liberi ex matrimonio succedant. in l. pactum. nu. 1. C. de colla. 11
- 8 pactum, statutum, & renunciatio, an equiparentur, in rubr. num. 2. C. de decre. decu. lib. x. 22
- 8 pactum, quod si pignus non luatur cedat insolutum appositum incontinenti non valet: secus ex interuallo, & in l. quoniam. in fi. C. de pac. pign. in l. si fundi. nu. 1. C. de pac. pig. 104
- 7 pactum de futura successione conferuanda, an valeat. in l. si nu. 2. C. de pact. 49
- pactum, ut ingratitude futura non obitante non valet. ibi. nu. 3.
- pactum seruandae successionis factum per filiam non valet: quando statutum dicit, quod extra ciuitatem nupta non possit cedere ex testamento, vel ab intestato. ibi. nu. 5.
- pactum de non succedendo quando valeat, & quando confirmetur iuramento. ibi. nu. 7. & 8.
- Pactum de non succedendo quando valeat. ibi. nu. 10.
- pactum de hereditate obtinenda certo modo disponenda, quod valeat, ibi. nu. 17.
- 7 pactum, quod res concessa in emphyteusim cum melioramentis reuertatur ad ecclesiam valet. in l. iubemus. §. sane ne omnis. nu. 2. C. de sacrosan. eccl. 19
- 7 pactum, quod emptori non liceat alienare, & si alienaret, quod trahatur in ecclesiam, an possit tolli de partium consensu. in l. 1. nu. 1. C. si man. ita fue. alie. 155
- 7 pactum, quod contra instrumentum non possit probari nisi per instrumentum, non valet. in l. iubemus. nu. 2. C. de iud. 93
- pactum legis commissoriae, vel adiectionis in diem quando resultat contractum etiam in aliis. in l. 1. nu. 10. ff. de don. 53
- 2* pactum non potest fieri cum societas transit ad heredes. in l. adeo morte. num. 1. ff. pro socio. 108
- pactum per quod confertur testamenti factio non valet. ibi. nu. 2.
- 4 pactum & transactio cedentis, an nocet cessionario. in l. facta. §. si heres. nu. 4. ff. ad Trebel. 143
- 3* paduanus & de padua idem est dicere. in l. sed & reprobari. amp. lucr. num. 1. ff. de excus. tut. 68
- 3 palatium non confignatur, quando aliquid fit in palatio non communis. in l. no minatum. nu. 2. ff. de lib. & posth. 89
- 2 palam & publice fieri dicitur, quod fit consanguineis & amicis praesentibus. in l. frater. nu. 51. ff. de condi. inde. 55
- 3 palam, dictio, & quomodo capiatur. in l. heredes. nu. 1. ff. de testamen. 86
- 6 pannorum appellatione venit zona, qua quis praecingitur, & est largior appellatio pannorum quam vestis. in l. diuus. nu. 2. & 4. ff. de bon. dam. 191
- 4 papa cum scribit, quod vel omnes, vel alter ex his debeat exequi, quomodo intelligatur. in l. si fundum §. his verbis. nu. 1. ff. de leg. 1. 19
- 7* papa solus priuat Imperatorem. in l. si imperialis. nu. 4. C. de leg. b. 27
- 5 papa si concedit quod fiat ecclesia, intelligitur sine alterius ecclesiae iniuria, nisi aliter exprimitur. in l. 2. §. si quis. nu. 1. ff. ne quid in loco publico. 134
- papa si mandat alicui quod prouideat de tali beneficio si reperitur idoneus, & prouidetur non facta inquisitione, quod prouisio teneat. in l. eum qui §. si lius. nu. 3. ff. de acq. hare. 151
- 6 papae narrationi in facto proprio creditur, nec admittitur probatio in contrarium. in l. ambitiosa. nu. 18. ff. de de. ab ord. fac. 227
- 4 papa si concedit alicui praebendam de proximo vacaturam in tali dioecesi quoad duxit acceptandam, postea alij concessit specialiter in vna ecclesia illius dioecesis, quis ipsorum praefertur. in l. si domino. nu. 1. ff. de leg. 1. 22
- 6 papa licite concessit regi Carolo & successoribus suis regnum Hierusalem. in l. liber homo. nu. 1. ff. de ver. oblig. 36
- 1 papa confirmans priuilegia vel statuta alicui ciuitati, intelligitur confirmasse iusta, in l. 1. nu. 1. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. 24
- 1 papa promouens scienter apostatam vel aliter inhabilem videtur dispensare, secus inferior. in repet. l. Barbarius. nu. 12. ff. de offic. prae. 34
- 9 papa quod non possit dispensare quod monachus habeat proprium. in §. illud quoque. nu. 3. in auth. de monachis. 10
- 9 papa potest duos episcopatus vnire. in §. illud tamen. nu. 2. in auth. vt iudi. sine quoquo suffra. 13
- 4 paratum causa alicuius non videtur quod causa commodandi habetur. in l. cu in testamento. nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 89
- 4 parata ad vendendum, an veniant in legato, in l. na. §. ite. n. 1. ff. de pe. leg. 80
- 4 parata dicuntur causa vxoris quae respiciunt causam proximam non remotam. in l. cum delationis. §. aliam. nu. 2. ff. de fun. instruc. 77
- 4 parentes primi gradus computant sibi fructus in fal. secus in filiis. in l. filiusfamil. qui. nu. 3. ad leg. Fal. 125
- 7 parentes dicuntur in infinitum. in l. parentes. nu. 1. C. de testib. 131
- parentes, & liberi, an possint inuicem esse testes pro se. ibi. nu. 2.
- 1 paratu appellacione venit pater naturalis. in l. quia semper. n. 2. ff. de i. ius. vo. 55
- 9 parentes ex parte matris, & patris quando supersunt, qualiter succedunt nepoti, vbi quod in bonis maternis auus maternus, in paternis paternus. in auth. de conlan. & vte fratribus. nu. 2. 36
- 4 parentes eodem modo succedunt spuris quod ipsis parentibus. in l. si ge. ne. n. 5. ff. de his quib. vt indig. 109
- 3 parentes educare, an sit de iure naturali, & an valeat pactum ne liceat alere. in l. si quis §. parens. nu. 1. ff. de lib. agen. 35
- 3 parentes ex linea paterna praefertur in bonis paternis, in maternis parentes ex linea materna. in auth. itaque. nu. 2. C. commu. de succe. 33
- 9 parentes, & etiam extranei concedunt administrationem bonorum cui volunt. in auth. vt lice. ma. & auia. nu. 1. 48
- 6 parentibus, & patriae parere debemus, & magis patriae, in l. postliminium. n. §. filius quoque. nu. 2. ff. de capti. & postlimi. 214
- 7 parentes, an hodie habeant legitimam iure institutionis. in auth. nouissima. nu. 4. C. de inoff. test. 103
- 4 parentibus primi gradus computantur fructus in quartam, in l. in fideicommissariam. nu. 3. ff. ad Treb. 137
- 1 paratu educatio, an sit de iure naturali. in l. 1. §. huiusmodi. n. 9. ff. de iust. & iure. 6
- 5 parentela antiqua, an probetur per testes de auditu. in l. 2. §. Item Labeo. nu. 6. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 2 parere maioribus nostris est de iure naturali gentium. in l. Iulianus. nu. 27. ff. de condi. indebi. 60
- 5 paria sunt amittere possessionem, & amittere actionem pro ea. in l. si prius. m. 20. ff. de ope. no. nun. 20
- 4 paria sunt scribere sibi satisfactum, & decancellare. in l. nihil interest. n. 1. ff. de adim. lega. 95
- 7 paria sunt aliquid fieri tempore prohibito, vel fieri tempore licito, & conferri in tempus prohibutum. in l. quod. nu. 1. C. de donat. propter nuptias. 159
- paria sunt facere aliquid tempore permissio, vel fieri tempore illicito, & conferri tempore permissio. ibi. nu. 2.
- 4 paria sunt ratio legati, & ratio legis. in l. demonstratio. §. quod autem. nu. 18. ff. de condi. & demon. 112
- 9 paria sunt superiorem accipere ab electo, vel non punire suum officialem, cum acceperit, in §. si igitur. nu. 2. in auth. vt iudi. sine quoquo suffra. 13
- 4 paria sunt nolle vendere, & velle vendere, & non iusto pretio. in l. non dubium. §. sed si cui. nu. 1. ff. de leg. 3. 49
- 2 paria sunt tutelam non esse diuisam per aliquem, & esse diuisam a tutoribus inter se. in l. 1. §. vsque adeo. nu. 1. ff. de tute. & ra. distr. 76
- 2 paria sunt scire vel scire debere, in l. quod te mihi. nu. 3. ff. si cer. pet. 7
- 4 paria sunt ab initio per partes relinquere vel relictum simpliciter parte s. modificare. in l. Lucius. §. quae habebat. nu. 1. ad Treb. 145
- 3 paria sunt aliquid in esse consistere, vel de proximo in esse duci. in l. si impuberi. nu. 2. ff. de tuto. & cur. dat. ab his. 48
- 7 paria sunt quem non esse praesentem, vel esse, sed cum difficultate posse adiri. in l. in contractibus. nu. 15. C. de non nu. pec. 146
- 1 paria non sunt causa, & actio. in l. 1. nu. 17. ff. de eden. 72
- 3 paria sunt relinquere a venientibus ab intestato, & dicere si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum, in l. 1. nu. 9. ff. de iure codicil. 169
- 1 paria sunt filios non extare, & extare sed esse exclusos. in l. pater filium. n. 2. 7. 9. & 11. ff. de inoff. test. 160
- 7 paria sunt consentire & non renunciare. in l. iubemus. n. 6. in 2. lect. C. ad Velleia. 142
- 4 paria sunt aliquid in esse consistere, vel sperari de proximo esse. in l. mulier. §. non est. nu. 1. ff. ad Treb. 137
- 4 paria sunt rem non extari, & rem non reperiri. in l. cum res. nu. 8. ff. de leg. 1. 13
- 6 paria sunt aliquid fieri ab initio, vel fieri ex postfacto si ab initio praecesserit factum de faciendo, in l. modestinus. num. 2. ff. de solu. 88
- 3* quod quando aliquid fit si requiratur certa habilitas tempore quo fit, tunc aliud fieri certo tempore vel alio tempore & conferri in aliud, non procedunt a pari. in l. alia causa. §. eleganter. nu. 2. ff. sol. mat. 10
- 4 paries cois inter duas domos, an sit pro diuiso, in l. si is qui. n. 2. ff. de ser. leg. 69
- 1 parietem proprium habere non potest quis supra parietem communem, in l. quidam hiberus. nu. 2. ff. de ser. vrb. praed. 183
- 5 paries quando dicatur communis pro diuiso, & quando pro diuiso, & pro refectione quando officio iudicis, quado actione communi diuidundo, vel pro socio agatur. in l. inter quos. nu. 1. ff. de dam. infec. 39
- 1 In pariete communi non licet appropinquare illud, quod pariete sublato per se non extaret. in l. fistulam. nu. 2. ff. de seruit. vrb. praedio. 183
- 2 pariter dictio quomodo intelligatur. in l. si fundus. §. si duo. nu. 2. ff. de pig. 132
- 9 parochianus cui ecclesia vendidit praedium, quod teneatur pro illo soluere decimam ecclesiae, in §. ante nuptiali. nu. 3. in auth. de non elig. secun. nuben. 7
- 8 parochianus fraudulenter fugiens de vna parochia & constituens se in alia, restitui-

Index singularium materiarum

- restituatur pristina in omnibus decimis. in l. omnes. n. 3. C. de agric. & cens. 38
- 2 pars potest esse praefens, quando egregia persona iurat & debet moneri per iudicem. in l. ad personas. nu. 2. ff. de iureiur. 26
- 6* pars cui statutum est tempus ad accipiendum Apostolos, si non vadit, cadit ab appellatione. in l. i. nu. 3. ff. de libel. demissorij. 206
- 8* pars adiecta parti facit partem partis. in l. meminimus. nu. 2. C. quan. & quib. quar. pa. deb. lib. 10. 20
- 1 pars quando cogatur declarare intentionem suam ambiguam. in l. si quis intentione. nu. 3. ff. de iud. 156
- 1 pars potest petere, ut res super qua litigatur exhibeatur testibus, ut eam cognoscant. in l. i. nu. 2. ff. si ex noxa. cau. aga. 64
- 2 pars debet exhibere parti, quando testis dicit, quod cognosceret eum si videret. in l. testium. §. ideoque. n. 4. ff. de testib. 144
- 2 pars non potest super iure interrogari, secus est in teste. in l. i. nu. 13. ff. si cer. pe. 2
- 5 pars si producit aliquid pluribus vicibus, an poterit illa productione uti. in l. cum procurator. §. si dominus. nu. 9. ff. de ope. no. nun. 17
- 6 pars rei illa dicitur, quae distinguitur per partes officiorum, seu ministeriorum. in l. publicorum. nu. 13. ff. de pub. iudi. 139
- 2 pars rei quando peti possit. in l. si seruus. §. bone. nu. 1. ff. de condi. furti. 64
- 3 pars hereditatis proprie non est in una re. l. quauis. n. 1. ff. q. omis. cau. testa. 163
- 2 pars videtur facere illud quod iudex facit, vel legis conditor. in l. frater. n. 20. ff. de condi. indeb. 54
- 2 pars a toto separata in speciebus non valet tantum, quantum si unita est toto. in l. non fortem. §. si centum. nu. 5. ff. de condi. indeb. 49
- 6 pars minor si contradicit maiori, quando stetur dicto maioris partis, vel minoris. in l. 2. §. ex his igitur. nu. 4. ff. de ver. oblig. 5
- 5 pars dicitur habere rebus a lege licet iudex illud exprimat. in l. si se. §. si quis condemnatus. nu. 1. ff. de re iudi. 106
- 9 pars contra quam lata est sententia per arbitros super causa a qua appellauerat potest soluere poenam, & redire ad iudicem appellationis non obstante lapsu fatalium. in auth. de appel. nu. 6. 45
- 6 pars, quae dicta acta notario bona fide scribente scienter & dolose omisit facere scribi quae tam, tenetur de falso. in l. si quis obrepserit. nu. 3. ff. de fal. 170
- 2 partes si consentiunt, ut iudex ferat sententiam prout tali sapienti videbitur, & iudex hoc faciat, an valeat. in l. i. §. si plures. nu. 17. ff. de ex. act. 87
- 8 partes adiectae in institutione intelliguntur repetitae in substitutione simplici, in l. i. nu. 1. C. de impub. 21
- 3 partes possunt adire iudicem, ut confirmet contractum ab eis factum & facere tenetur iudex, & quo hoc procedat. in l. si quos. nu. 2. C. de decu. lib. x. 13
- 9 partes, an possint expresse conuenire, ne tempus appellationis prosequenda currat. in auth. de app. nu. 5. 45
- 3 partes duas in dubio petens intelligitur de 12. nisi dicat totius. in l. interdum. §. paterfamilias. nu. 3. ff. de hære. insti. 106
- 6* partes si non notificauerunt arbitrari compromissum, & elapsus fuit terminus, videntur ab eius arbitrio recessisse. in l. si quis arbitrato. nu. 9. ff. de verb. ob. 19
- 6 partis perceptio, & litis contestatio non aequiparant. in l. cum decem. nu. 1. ff. de so. 87
- 1 parti contra quam iniuste est sententiatum non imputatur, si non appellauit ad hoc, ut contra iudicem fiat reuocatio. in l. i. nu. 9. ff. quod quisque iur. 52
- 4 partem facit qui non est, sed esse speratur. in l. si duobus. nu. 1. ff. de leg. 1. 78
- 4 partem qualiter faciat, qui non admittitur ad partem. in l. huiusmodi. §. si Titio. n. 1. ff. de eod. tit. 20
- 4 partis appellatione continetur totum. in l. vxori. nu. 1. ff. de leg. 3. 52
- 4 partis appellatione venit dimidia. in l. Mauius. §. duorum. nu. 6. ff. de leg. 1. 36. & in l. meminimus. n. 2. C. quæ & quib. quar. pa. deb. lib. x. 20
- 1 particula statuti non potest produci, sed totum statutum produci debet, in repet. l. omnes populi. nu. 69. ff. de iust. & iu. 14
- 8 particula dictio intelligitur de quarta. in l. 2. nu. 1. C. quando & qui. lib. x. 20
- 4 particula testamenti quando datur legatario, datur etiam illa per quam declarat ut verbum ambiguum testamenti. in l. qui filiabus. nu. 1. ff. de leg. 1. 7
- 1 particula libri, vel instrumenti, quando sit edenda, & sufficiat. in l. argentarius. §. edi autem. nu. 1. ff. de eden. 78
- 5 particula statuti edita si non apponatur a parte quando probet. in rub. n. 8. ff. de ope. no. nun. 2
- 1 particula instrumenti & statuti an producat, vel totum. l. i. §. edere. n. 1. ff. de eden. 72
- 4 participia absolute appositae inducunt conditionem expressam. in l. j. nu. 34. ff. de condi. & demon. 108
- participia praesentis, vel praeteriti temporis conditionem non inducunt, futuri sic, qui faciunt tacitam. ibi. n. 35.
- 4 participium vestitus coniungit accessorie in rebus, quae consueuerunt accedere. in l. tunc inutile. nu. 3. ff. de pecu. leg. 78
- 5 participium praeteriti temporis iunctum cum verbo est, secundum propriam significationem requirit factum, & factum durare. in l. is qui. §. quod ait. n. 1. ff. quod vi aut clam. 148
- 9* partus ad hoc ut sit liber quid requiratur, ut sufficiat. insti. de ingenu. nu. 3. 63
- 4 partus ancillae, non dicitur pars rei nec facit ancillam praefiosiorē. in l. lege Fal. nu. 2. ff. ad l. Fal. 123
- 4 partus non dicitur haberi ex causa lucratiua, quia mater carior emitur. in l. si quod. nu. 1. ff. de leg. 2. 40
- 3 Soboles sequitur conditionem matris. in l. mulier. nu. 1. G. de agri. lib. x. 39
- 8* partus ventrem sequitur. fallit in tamiao, in l. i. nu. 1. C. de praed. tamia. lib. 11. 44
- 6 partus, quando dicatur animatus. in l. diuus. nu. 1. ff. de extraord. crimin. 133
- 5 partus ancillae conceptus tempore emptionis praescribitur titulo pro emptore alias suo. in l. i. nu. 1. ff. pro suo. 104
- 8 partus conditionem ventris sequitur. in l. si. nu. 2. C. de agri. lib. xj. 41
- 1 passus mille faciunt vnum miliare, & passus est quinque pedum. in l. i. num. 2. ff. si quis cau. 66
- 6 passus dicitur quinque pedum, & pes intelligitur secundum consuetudinem ciuitatis. in l. in itinere. nu. 1. ff. de ver. sign. 232
- 8 pater, qui est talis conditionis, quod ei administratio bonorum filij interdictur in vita, quod ei non poterit illi pupillariter substituere. in l. cum oportet. §. non autem. nu. 3. C. de bo. quæ lib. 55
- 7 pater quando praefatur in tutela, & quando mater. in Aut. matri, & auia. nu. 4. C. quando mu. ru. offi. fun. potest. 171
- 9* pater quando cogatur filium emancipare. in §. Generaliter. num. 8. in Authen. quib. mod. nat. effi. sui. 37
- 9* pater & filius censentur eadem persona. in §. at qui. nu. 1. inst. de fiduc. tut. 66
- 6* pater aequiparatur fideiussori. in l. eum qui. §. are pater. n. 2. ff. de fur. 112
- 6* pater in casibus in quibus sibi non competit ususfructus, non est legitimus author minori filio. in l. si filij nomine. n. 1. ff. de iniur. 133
- 8* pater & filius censentur una persona, in l. si quis duobus. nu. 2. G. de impub. & al. subst. 23
- 7 pater agens in causa status, quando possit venire contra factum suum. in l. cum pater. nu. 2. C. si aduer. rem iudi. 80
- 7 pater administrator filij iurat de calumnia. in l. cum & iudices. §. quod obseruari. nu. 10. C. de iureiur. propter cal. dan. 91
- 3 pater si instituit filios, & eis substituit Titium, videtur substituisse ultimo morienti. in l. si pater. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 129
- 3 pater putatiuus, an repetat expensas factas filio putatiuo. in l. i. §. competit. n. 1. ff. si mu. ven. no. 38
- 8 pater quo casu cogitur filium emancipare. in l. si. nu. 1. C. de spe. lib. 11 36
- 2 pater in aduentitiis conuenitur tanquam legitimus administrator filij, in rub. ff. de pecu. nu. 3. 90
- 9 pater, qui dedit dotem pro filia, & stipulatus est dotē sibi reddi, an per hoc ius consolidationis perdat. in §. quia vero. nu. 4. in auth. de aequali. do. 44
- pater an alienare possit dotem filiae datam si est ad eum reuersa. ibi. nu. 5.
- 3 pater an possit esse testis pro filio etiam agente procuratorio nomine. in l. qui testamento. §. quæcunque. nu. 3. ff. de testa. 85
- Quid pro filio emancipato ibi.
- 5 pater non possidet filium, sed dicitur esse in quasi possessione filiationis. in l. i. §. item acquirimus. nu. 5. ff. de acq. poss. 75
- 8 pater quando agit, an debeat satisfacere iudicatum solui. in l. cum solum. §. ubi autem. nu. 1. C. de bo. quæ lib. 56
- 3 pater, licet nanciscatur tutelam filij sui emancipati, non tamen curam. in l. amicitiosos. §. Lucius. nu. 3. ff. de excu. tur. & cur. 72
- 4 pater si legat filio Canonistae libros legales, de quibus intelligitur. in l. si vxori. n. 1. ff. de auro & argen. leg. 89
- 3* pater qui dotauit filiam, an solus succedat ei, vel cum matre & fratribus, in l. post dotem. nu. 36. ff. sol. matr. 24
- 3* pater qui est turpis persona, non potest substituere filio pupillo, in l. moribus. nu. 23. ff. de vulg. & pupil. 119
- 9* pater si ex decem filiis quatuor exheredauit, vel praeteriti iniuste, isti exheredati, vel praeteriti habebunt semissem, in auth. de trien. & semis. in princ. nu. 6. 17
- 9 pater transiens ad secunda vota, an succedat filio in bonis maternis ab intestato solum in usufructu. in §. igitur. nu. 12. in aut. de non elig. secun. nuben. 6
- 7 pater, an possit vendere filio spurio. in l. i. nu. 1. C. de natura. libe. 168
- 2 pater filiam viduam iterum dotare tenetur eadem dote etiam de iure fforum. in l. si socius. n. 1. ff. pro socio. 111
- 9* pater deportatus amittit ciuitatem & iura ciuium Romanorum, & sic patriam potestatem. in §. cum autem is. nu. 2. inst. quib. mod. ius patr. pot. sol. 65
- 9* pater habet ius succedendi filio emancipato, olim per pactum expressum, hodie lex sine pacto istud ius sibi reseruat. in §. placebat. inst. de legit. agn. succes. 84
- 6* pater & mater sponsi an contineantur appellatione foceri, in l. cum pater. nu. me. 1. ff. de parric. 166
- 6 pater an possit adscribere filio in potestate in aduentitiis in l. impuberem. §. si ei filio. n. 1. ff. de fal. 169
- 4 pater codicillatur filio grauando venientes ab intestato. in l. si Titio. §. sicuti. n. 2. ff. de leg. 1. 22
- 7 paterfamilias si accipit pecuniam mutuo, quando in dubio videatur accepisse pro familia nutrienda. in l. si filius. nu. 37. & 8. C. ad Macedonia. 141
- 6 pater si dotauit filiam nupturam, & bona non sunt sufficientia, aliis legatis talis dos deducitur, ut res alienum. in l. quæsitum autem. §. si sponsa. nume. 2. ff. de priu. credi. 126
- pater dotat filiam in eius testamento de bonis subiectis restitutioni. ibi. nu. 4.
- 3 pater, & filia in actione de dote non sunt socij, nec duo rei. in l. 2. §. item si. nu. 2. sol. matrim. 5
- Quid dicere pater agit adiuncta persona filiae. ibi. nu. 3.
- 3 pater si filium emancipatum instituit, nepotem ex eo in potestate retentum praeterit, an testamentum sit nullum, vel possit dici nullum, vel rumpi per praeteritum per nepotem. in l. Gallus. §. quid si. nu. 8. ff. de lib. & posthu. 94
- 5 pater in casu l. hereditatem. ff. de dona. cogitur sentire actione praescriptis, non accusatiue. ibi. nu. 2.
- 3 pater si stipulatus est dotē sibi reddi sol. matr. an ipse, vel mulier possit ad dotē agere ob inopiam viri. in repe. l. constante. nu. 59. ff. sol. matr. 16
- pater viri, vel extraneus si recepit dotem, an eo ad inopiam vergente vir agere possit ad dotem. ibi. nu. 60.
- 3 pater & filia in dote non habent, ut duo rei. in l. si marito. §. si voluntate. n. 3. ff. eo. ti. 29
- 5 pater an teneatur dare dotē maritae. in l. obligamur. n. 1. ff. de actio. & obli. 171
- 3 pater etiam spurium tenetur alere de iure canonico. in l. si quis. §. vtrum. nu. 2. ff. de libe. agno. 35
- pater tenetur dotare filiam bastardam. ibi. nu. 3.
- 3 pater herede filio instituto, & dote filiae relicta, si soror alimēta a fratre petat donec maritetur non compensat alimenta cum dote, sed de suo alit, in l. qui si filium. nu. 1. ff. ubi pupil. educ. vel mo. debe. 74
- 6 pater potest magistratum iuuentum cum filia occidere. in l. marito. §. illud. n. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 160
- pater & maritus, qui non possit occidere adulterum inuērum cum vxore, quādo vxor est ignominiosa vel deducta contra legem. ibi. nu. 2.
- 3 pater cedendo actionē contra filium non liberatur, in l. si filio. n. 3. ff. sol. matr. 19
- 6 pater, an fecerit expensas pro filio doctorando, vel vxorando, an praeter mortuo debeant alij fratres facere de cōi. in l. qui. §. si is qui duos. n. 1. ff. de mun. & hon. 23
- 3 pater

In omnes Barto Lecturas.

- 5 pater quādo in dubio videtur dotem stipulatus nomine suo, vel nomine filij, in l. post dotem. nu. 17. ff. sol. mar. 23
- pater stipulando dotem pro filia emancipata, q̄ ipsi filij queritur actio utilis: & quōd pater ea inuita agere non possit. ibi. nu. 16.
- pater admittitur etiam filio ignorante, quando non habet iustam causam cōtradicens ad agendum pro dote. ibi. nu. 19.
- 8 pater ingrediens monasterium, an retineat vsumfructum in bonis filij. in Aut. idem est. nu. 1. C. de bon. quz libe. 55
- 4 pater instituto filio substituit si decesserit sine filiis ex se descendantibus, & filius ingreditur monasterium, an substitutio euanescat, q̄ sic: & sic bona ad monasterium debentur. in l. si Titius. §. is cui. n. 2. ff. de leg. 2. 34
- 1 pater constituit procuratorem in rebus filij. in l. j. n. 6. ff. de procuratorib. 102
- 1 pater vendicat filium causa expressa, item Abbas monachum: item dominus colonos & agricolas, item villa causa expressa vendicat sustinētes onera, & ciuitas ciuem. in l. 1. §. per hanc. n. 1. ff. de rei vendica. 169
- 8 pater, qui misit filium ad studium, an teneatur ei emere libros, remissuē. in l. si. nu. 4. C. de silentia. lib. 12. 50
- 3 pater si testatur in scriptis, & filio per nuncupationem an dicatur plura testamenta, vel vnum. in l. patris, & filij. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 128
- 9 pater debitor filij pōt esse tutor ipsi filij emancipati. i. Aut. vt sine phib. n. 5. 42
- 1 pater non dat filio naturali tutorem, nisi confirmetur. in litem in potestate. nu. 3. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. 24
- 6 pater ex contractu filij, filio viuo nō tenetur de castrensi peculio, sed olim de aduētitio & profectio tenebatur, hodie de aduētitio tenetur, vt legitim⁹ administrator. in l. pater qui castrense. nu. 2. ff. de castren. pecu. 216
- pater filio mortuo qualiter teneatur de peculio. ibi. nu. 3.
- pater succedens filio in peculio, q̄a possit petere restitutionē in integ. ibi. n. 4.
- 8 pater succedit filio per vtilem vnde liberi, seu vnde parentes. in l. qui se patris. nu. 12. C. vnde libe. 10
- 1 pater contra testamentum filij emancipati, quando habeat contratab. & quando querelam. in l. pater filium. nu. 3. ff. de inoffi. test. 160
- 4 pater, vel dominus licet scribat filio se debere, non per hoc efficitur debitor. in l. si peculium. §. an & quod. nu. 1. ff. de pecu. lega. 78
- 1 pater si expendit pro filio habenti bona aduentitia in studio, quōd in dubio videtur de bonis filij expendisse. in l. si. nu. 1. ff. de pe. hzr. 168
- 3 pater potest constituere procuratorem in bonis filij etiam ante litem contestatam. in l. 1. nu. 1. C. de bon. mater. 53
- pater q̄n agit, vel cōuenitur noīe filij i cui⁹ psona formabit libell⁹. ibi. n. 2.
- pater litigās tanquā administrator filij facit expēsas litis de fructibus. ibi. n. 3.
- 1 pater non legitimat bastardum, nec naturalem inuitum, nisi sit infians. in l. fin. nu. 1. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. 25
- 1 pater administrans przbendam filij tenetur filio actione neg. gest. in l. litis cōtestat. §. pater. nu. 1. ff. de neg. gest. 121
- 6 pater an possit cogi emancipare filium cū sibi promissum est aliquid pro emancipando. in l. vtrum turpem. nu. 1. ff. de verb. ob. 37
- 6 pater obligatur filio naturaliter ita, & dominus seruo. in l. si quis. §. itē si filius. nu. 1. ff. de fideiuss. 73
- pater potest donare filio ob benemerita. ibi. nu. 3.
- 6 pater, dñs, & Abbas pro filio, seruo, & monacho pōt pro suo interesse in causa criminali cōparere. in l. accusatore. §. ad crimen. nu. 8. ff. de pub. iudi. 143
- 8 pater emancipans filium, debet à filio prazmiari. in l. cum oportet. §. cum autē. nu. 1. C. de bo. quz libe. 55
- 4 pater si stipulatur p filio videtur in dubio profectio cōcedere. in l. Titij filij. nu. 1. ff. de pecu. lega. 79
- pater si facit filiū stipulari, an tunc videtur potius donatio, quā peculiu. ibi. n. 2.
- 3 pater, qui fecit de filio suo necessario voluntarium, poterit facere necessarium filio suo. in l. sed si plures. §. quos possum. nu. 2. ff. de vulg. & pup. 123
- 3 pater si emancipauit filium, qui fecerat substitutionem pupillarem tacita vulgaris in ea contenta extinguitur. in l. 1. nu. 55. ff. de eod. 118
- 6 pater quando iussit filium facere contractum, vel officium suscipere, filius nō discutitur prius. in l. libertus. §. filium. nu. 1. ff. ad municip. 117
- 3 pater quando testatur pro se, & filio quoad quod habeantur, vt duo testamēta, & quoad quid vt vnum. in l. patris, & filij. n. 2. ff. de vulg. & pup. 128
- 9 pater naturalis in illis casibus, & pro illa portione succedit filio in quibus modis. natu. effi. sui. §. si quis igitur. nu. 1. 37
- 9 pater dum viuit, an teneatur alere filios naturales. in §. si quis igitur. nu. 2. & in p̄cedenti. §. nu. 1. & 3. in Auth. eod. tit. eod. 149
- 3 pater, an possit generaliter permittere filio, quod possit stare in iudicio. in l. si quis mihi. §. sed vtrum. nu. 3. ff. de acq. hzr. 149
- 9 pater verbotenus simpliciter nominando aliquem vt filium non facit ipsum legitimum. in §. Generaliter. nu. 1. in Auth. quib. mod. 37
- 3 pater, an possit vnum ex filiis, vel fratrem mente capti substituere, & alios prazterire, vel exhzredare. in l. ex facto. nu. 31. ff. de vul. & pup. 133
- pater substituendo exemplariē quando fratrem vtrinque coniunctum, & quādo vtrinque substituat. ibi. nu. 32.
- pater vel mater, an possint seipsos substituere. ibi. nu. 33.
- pater vilis non potest filio furioso exemplariē substituere. ibi. nu. 37
- 6 pater tenetur pro filio, tanquā fideiussor. in l. quoties. nu. 1. ff. ad municipi. 118
- pater, qui non contradicit, quādo iniungitur filio officium publicum auctoritate, & utilitate, videntur consentire. ibi. nu. 2.
- 8 pater qualiter dicat cōsentire filio officiū suscipiēti. in l. 1. n. 4. C. de dec. li. x. 15
- patris p̄sentia in priuatis, quando ipsum obliget. ibi.
- pater absens potest filio officiali consentire. ibi. nu. 5.
- pater, an teneatur pro filio magistratum extra ordinem gerentem. ibi. nu. 6.
- 2 pater si filio paciscatur vt hzredi, filio queritur directā: si vt filio utilis: si vt extraneo nulla. in l. si tibi decem. §. si pactus. nu. 3. ff. de pac. 84
- pater paciscens pro filio videtur pacisci, vt extraneo, quando filius meruit aliter vt filio. ibi. nu. 4.
- pater etiam videtur stipulari, vel pacisci filio, vt filio, quando nominat ipsum filium: secus si nomine proprio tantum. ibi. nu. 7.
- pater vt stipulatus filio vt hzredi quādo non apparet, an filio vt hzredi. n. 8
- pater stipulasse filio, vt filio, vel vt hzredi quomodo possit apparere. in coniecturis. ibi. nu. 9.
- 6 pater stipulatus filio in casu dotis castrensis, vel aduentitij, querit filio non si bi. in l. quod dicitur. nu. 4. ff. de ver. oblig. 48
- pater stipulando filio, vt benemerito quādo sibi acquiratur, vt valeat stipulatio. ibi. nu. 2.
- pater an stipulari, vel pacisci possit filio, ita quod in personam filij in vita patris effectus stipulationis queratur. ibi. nu. 4.
- pater in illis casibus in quibus potest stipulari filio in potestate, in illis stipulatur filio emancipato. ibi. nu. 7.
- pater filio monacho stipulari potest. ibi. nu. 11.
- pater, & auus stipulari possunt liberis qui nascentur & concipientur post mortem eius. ibi. nu. 12.
- 7 pater potest petere restitutionem in integrum pro filio sine mandato. in l. vna. nu. 3. C. etiam per procu. cau. resti. 85
- 5 pater si emit fundum, & possedit decem annis, & postea decessit, & filius possedit etiam alijs decem annis, qui cecidit à possessione non potest inuenire instrumentum quo probetur titulus, qualiter succurratur huic filio. in l. Cel sus. nu. 5. ff. de vsucap. 98
- 8 pater p̄stetur aucto in successione morientis. in l. quod scitis. §. si autem. nu. 1. C. de bo. quz libe. 54
- 4 pater si dedit filio emancipato, vt computaret in quartam, & decedit filius ante quartam pater cum filiis, an isti filij, & sic nepotes computent in quartam. n. 12. ff. ad legem Falc. 130
- 6 pater accusat de morte filij sine metu calumniæ, nisi calumnia sit euident. in l. generi. nu. 1. ff. de publi. iud. 144
- 8 pater & filius, an sint duo rei credendi quando filius acquisit obligationem & actionem ex causa peculij profectitij. in auth. hoc ita. num. 18. C. de duob. reis stipu. 107
- 4 pater si decessit relicto duobus filiis ex vna vxore, duobus alijs ex alia, si vnus repudiat, omnes pariter admittuntur. in l. re coniuncti. n. 62. ff. de leg. 3. 61
- 9 pater quod olim habebat cōtratabulas contra testamentū filij si in eo erat p̄teritus, & in totum si personaturpis erat instituta. in §. cum igitur. nu. 11. in auth. de non eligen. secun. nub. 4
- 4 pater si inceptit expendere pro filio studēti, patre mortuo fratres non tenentur ad expensas vt studiū perficiat, in l. 1. §. nec castre. n. 12. ff. de colla bono. 160
- 2 pater cogitur dotare filiam, & cogitur officio iudicis, an cogatur obligare bona pro dote data filio. in l. qui liberos. nu. 1. ff. de ritu nup. 146
- 4 pater si rogatur restituere filio, an habeat locū Trebelli. in l. 1. n. 2. ff. ad treb. 132
- 3 pater vel extraneus si stipuletur dotē si matrimonium soluat morte mulieris sine liberis, si mulier decedat sine liberis, quz actio isto casu queritur mulieri. in l. si cum dotem. nu. 9. ff. sol. mar. 12
- 1 pater faciendo testamentum filio matrē excludit, q̄ nō pōt facere filius, & quare hoc sit. in l. papinianus. §. sed nec impuberis. nu. 3. ff. de inoffi. testam. 158
- 6 pater qui fecit atrocē iniuriam filio potest accusari criminaliter. l. p̄tor edixit. §. si dicatur. nu. 6. ff. de iniur. 129
- 6 pater, & mater, trahens ad secunda vota, an amittat proprietatē. in §. si vero sit. nu. 2. in auth. de nup. 20
- 3 pater quādo teneatur pro dote data filio. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. nu. 2. ff. sol. mar. 13
- pater quando cogatur consentire filiz recipienti dotem, & illam promittere, ibi. nu. 4. & 5.
- 9 pater sine filia potest ad dotem agere, & etiam ipse filiz agenti consentire. in §. illud quoque. nu. 3. in auth. de quali. do. 44
- 3 pater p̄sens & tacens cum filius datur tutor, an videatur consentire, & adire hzreditatem, qui alij agenti, consentit. in l. si filius. n. 1. ff. de tute. 40
- 6 pater & mater possunt accipi duobus modis. in l. hos accusare. §. omnibus. nu. 7. ff. de accusat. 148
- 6 pater si stipulatur filio eo casu quo patri non potest queri, stipulatio valet, & filio queritur utilis. in l. Stichum. §. quz situm. nu. 2. ff. de sol. 93
- 8 pater consentiens filio officium suscipienti pro filio obligatur. in l. 1. nu. 2. C. de decurio. lib. x. 15
- 6 pater potest accusare filium pro graui delicto in ipsum cōmisso, pro leui non. in l. inauditum. nu. 1. ff. de fca. 164
- 8 pater cogitur filio litiganti consentire, & iudicium sine eius voluntate est nullum. in l. cum non solum. §. necessitate. nu. 1. C. de bo. quz lib. 55
- patri nolenti consentire quomodo imponatur necessitas. ibi. nu. 3.
- pater si noluit cōsentire, & iudex p̄cedit i causa, quādo valeat iudiciū. ibi. n. 4.
- pater si ab initio non consensit sed postea, an iudicium cōualidetur. ibi. n. 11. 56
- pater potest consentire filio per epistolam, vel per nuntium. ibi. n. 15.
- 9 pater succedens filio vna cum alijs filiis non habet vsumfructum portionis obuentz alijs filiis de bonis fratris. in §. consequens. nu. 1. in auth. de hzred. ab intesta. 49
- 4 pater in casu l. quz filio. ff. vt leg. seu fideicom. non est legitimus administrator filiz. ibi. nu. 2. 148
- 8 pater potest dotare filiam in testamento in rebus prohibitis alienari. in Aut. res quz. nu. 5. C. commu. de leg. 45
- pater potest alienare de rebus, quz subiacent restitutioni pro filia quam vulg. ponere in monasterio. ibi. nu. 7.
- 1* pater & filius quando litigare possint, l. lis nulla. nu. 1. ff. de iud. 151
- 4 pater naturalis eodem modo habet contratab. quo filius. in l. j. n. 2. ff. de bono. posse. contratab. 153
- 3 pater an possit repudiare hzreditatem in qua filius fuit institutus contemplatione ipsius consensu filij, vbi quōd non. in l. is qui hzres. §. neque filius. nu. 1. ff. de acq. hzr. 145
- pater potest cogere filium, vt repudiet. ibi. nu. 1.
- 3 pater pro munere per filium suscepto, an possit conueniri ante filiū. in l. tria onera. nu. 3. ff. de excu. tut. 67
- pater, q̄ obligat pro filio penes Rēpublicā, an pōt pueniri tāquā fili⁹. ibi. nu. 4.

Index singularium materiarum

- pacem qui fecit cum bannito, & promittit non offendere, si tamen postea offendit, non dicitur tamen rumpere, quando ex forma statuti bannitus potest rapere occidit, in l. si. n. 3. C. quando liceat vni sine iudice se vind. 104
- 6 pace facta cum Titio, facta fuit promissio de non offendendo per se suosque heredes, Titio mortuo relictis pluribus heredibus. & vobis offendatur, an pœna committatur in solidum, in l. 4. §. Cato. nu. 30. ff. de ver. oblig. 8
- pace facta, vt in d. l. 2. §. Cato, si vnus ex heredibus promissoris offendat, quod pœna committitur aduersus omnes pro portione hereditaria, ibi. nu. 32.
- 1 pace facta inter duos qui postea se inuicem per cusserunt, quis eorum teneatur de pace rupta, in l. 1. §. cum arietes. nu. 1. ff. si quadrup. paup. se dic. 192
- 6 pace facta inter duas ciuitates, si aliquis de vna ciuitate alium offedit, videtur quod incidat in crimen læsæ maiest. in l. 1. nu. 6. ff. ad l. iul. maie. 152
- 6 pacem si facio cum meo inimico & primito non offendere, an si exbanniat, possim ipsum offendere, in l. si seruum mihi. nu. 1. ff. de verb. obl. 35
- 7 pacem super adulterio, quando possit fieri, vt deducatur pars condemnationis propter pacem ex beneficio statuti, & quod sufficiat habere pacem cum marito, in l. transigere. nu. 23. & 24. C. de transac. 54
- 6 pace facta cum aliquo p se & suis cõplicibus, & sequacibus, si vnus ex cõplicibus offendatur antequam ratum habeat, ratificatio sequens nõ porrigitur ad illud delictum, in l. si vxor. §. si quis vxorem. nu. 4. ff. ad l. iul. de adul. 157
- 1 pacem facere non licet data pecunia, etiam si non sit scriptum in instrumento, in l. furti. §. pactus. nu. 1. ff. de his qui nõ. infra. 100
- 6 pacem qui fecit mecum, promissit me non offendere sub pœna, offendendo fratrem meum non incidit in pœnam, in l. si ista stipulatus. §. Chrysogonus. n. 10. ff. de ver. oblig. 48
- 6 peccatum mortale est venire contra præceptum superioris, in l. is cui bonis. n. 8. ff. de ver. oblig. 10
- 6 peccatum in forma est magis quã in materia, in l. an inutilis. nu. 1. ff. de accep. 94
- 9 Existens in peccato mortali, an admittatur in testem in §. si vero, numero. 13. in auth. de testib. 41
- 1 Ad peccandum an inducamur naturaliter, in l. 1. §. huius studij. n. 4. ff. de iust. & iur. 6
- 6 peccatum in spiritu sancto, nunquam remittitur, quia est nunquam velle peccare, in l. qui ea mente. n. 3. ff. de fur. 119
- 2 peculium est quædam vniuersitas, sed propriè est quædam parua pecunia, quam filius vel seruus per simoniã acquisiuit, in rub. nu. 1. ff. de pecu. 90
- peculium aduentitium efficitur illud quod donat pater filio bene merenti & eius proprietates est filij, ibi. nu. 2.
- peculium sumitur octo modis, & quot modis filius possit habere peculium, ibi. n. 4.
- 2 peculium & hereditas differunt, rationem differentie vide in l. frater. nu. 40. ff. de condi. inde. 55
- 4 peculium videtur concedere, qui manumittit inter viuos, in l. cum dominus. §. testamento. nu. 1. ff. de pecu. lega. 79
- 4 peculium castrensè quare nõ cõferatur, in l. 1. §. nec castrensè. n. 1. ff. de colla. bo. 159
- 8 peculium castrensè quid sit, in l. com oportet. nu. 6. C. de bo. qua. lib. 54
- 3 in profectiis per iura noua nihil est immutatum, in l. is qui hæres, §. neque fili. nu. 3. ff. de acq. hæ. 145
- 4 peculium potest peti actione personali, quando agitur personaliter singulariter res in peculio existentes rei vindicatione, in l. si peculium. n. 1. ff. de pec. le. 78
- 2 Qui agit de peculio non agit de in rem verso, in l. 1. nu. 20. ff. de pec. 51
- Quod in rem domini est versum quando dicatur esse in peculio, ibi. n. 21.
- 2 peculium profectitium, pferitur & qualiter, in l. frater. nu. 25. ff. de condi. indeb. 54
- peculio adempto, an filius vel seruus remaneat obligatus naturaliter, ibi. n. 45
- 8 peculium profectitium quod venit diuidendum, in l. filij. nu. 1. C. de coll. 12
- peculium castrensè, vel quasi non venit in collationem, ibi. nu. 3.
- 1 peculium filij, vel serui est patris, vel domini, & si geratur eorum contemplatione tenetur negotiorum gest. in l. si pupilli. §. sed si ego. n. 1. ff. de neg. gest. 114
- 1 peculij proprietates, aut publicetur filio delinquente, in l. denique. §. sed vtrum. nu. 1. ff. de mino. 132
- 9 Quæsitum clericis dicitur quasi castrensè peculium, in §. presbyteros, num. 1. in auth. de san. epif. 56
- 4 peculium si legatur seruo, seruus non potest petere id, quod dñs debet sibi, sed habet ius compenendi, in l. si peculium. §. sicut autem. n. 1. ff. de pec. lega. 78
- 3 Quid sit hodie immutatum in profectiis, & quid in aduentitiis, in l. si quis mihi. §. iussum, nu. 2. ff. de acq. hæ. 149
- 2 Constitutio seu demandatio peculij non finitur morte, in l. licet. §. parui autem. nu. 4. ff. de pecu. 92
- 5 peculium intelligitur quantum ad extraneum deducto ære alieno, non quantum ad dominum, in l. Thais ancillas. §. Titius. nu. 1. ff. de fideicom. lib. 68
- 4 pecunia signata non debetur illi cui debetur omne argentum, & de ratione, in l. Quintus. §. an cui, nu. 1. ff. de auro & arg. leg. 88
- pecunia antiqua quæ hodie non est in vsu venit in legato antiq. n. 2.
- pecunia signata quod non venit in legato argenti, quando testator aliud argenti non habebat, ibi. nu. 3.
- 4 pecuniarum appellatione totum præmonium cõtinetur, in l. cogi. nu. 1. ff. ad Tre. 136
- 4 pecuniarum nomine quid veniat, etiam attento communi vsu, in l. talis scriptura. n. 2. ff. de leg. j. 9
- 4 pecunia est de his rebus quæ seruando seruari non possunt, in l. potest. nu. 3. ff. de autho. tut. 61. & in l. j. §. fuit quæsitum. nu. 3. ff. ad Treb. 132
- 4 pecunia quam capit hæres ex testamento quando imputatur in Falcidia, in l. in quartam. nu. 2. ff. ad leg. Fal. 130
- 7* pecuniarum nomen multis modis capitur, in l. receptitia, in antiqua lectione, n. 3. C. de constit. pec. 124
- 3 pecunia redacta à tutore ex re pupilli suo nomine vidente non efficitur pupilli, in l. Titium. §. altero. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 57
- 8 pecunia, an possit se redimere simile cui iungitur aliquod officium, in l. vnica. nu. 21. C. de mulie. & in quo loc. lib. x. 25
- 4 pecunia, quæ expenditur in proxenetis, & bannitoribus ac emptoribus ad illiendum deducitur, in l. vbi pure. §. qui. nu. 1. ff. ad Treb. 137
- 6 pecunia quæ cõponitur in ciuitate currit, in dubio videtur promissa, in l. Paulus. nu. 1. ff. de solu. 92
- pecunia vna pro alia solui potest, dummodo creditor aliquod damnum non patitur, ibi. nu. 3.
- pecunia grossa per minutam æstimatur, ibi. nu. 8.
- 4 pecunia exacta à defuncto, quando restituatur legatario hereditatis, in l. cum filius. §. Lucio. nu. 5. ff. de leg. 2. 40
- 2 pecunia non parata solutioni quod nuda cõuentione nõ cõuertatur in mutuam, in l. qui negotia. nu. 1. ff. mandati. 165
- 2 pecunia soluta pro maleficio commisso per fratrem quando debeat sibi in partem imputari, in l. si fratres. §. idem Papinianus. nu. 1. ff. pro socio. 107
- 7 pecunia hereditaria altero ex tribus modis potest peruenire ad possessionem, in l. 1. nu. 2. C. de peri. hæ. 107
- 2 pecunia quando legatur, dominium non transit in legatarium, in l. omnia. nu. 1. ff. si cer. pet. 8
- 7 pecunia data ob transactionem, quando ab ea de voluntate partium receditur, repetitur conditione sine causa, in l. si diuersa. nu. 1. C. de transac. 53
- 2 pecunia debita defuncto, potest dici ipsi defuncti, in l. 1. qui. n. 3. ff. si cer. pet. 20
- 4 pecunia data filio per patrem causa studij, an imputetur in quartam vel veniat conferenda, in l. j. §. nec castrensè. nu. 8. ff. de colla. bon. 160
- 7 pecunia quando ad vnu de voluntate alterius peruenit, fictione iuris dicitur plures numerationes, in l. si non singuli. nu. 1. C. si cer. pet. 116
- 6 pecunia redacta ex veditone pignorum in quam causam dicatur facta, in l. cum ex pluribus. nu. 3. ff. de solu. 93
- 1 pecunia omnes aliarum res æstimantur, in l. cum Aquiliana. nu. 4. ff. de transac. 94
- 2 pecunia tripliciter accipitur, in l. 2. §. creditum. nu. 4. ff. si cer. pet. 5
- 8 pecunia decreta pro habenda abundantia non potest minui, nec in aliam causam cõuerti, in l. vlti. nu. 1. C. de frumen. vrb. Constantin. lib. 11. 34
- pecunia ordinata pro habenda abundantia potest pistoribus mutuari, ibi. nu. 2.
- 4 pecuniarum dictio, à testatore prolata refertur ad ea quæ consistunt in pondere, numero, vel mensura, in l. talis scriptura. nu. 1. ff. de leg. 1. 9
- 2 pecunia si data est vt seruus manumittatur per recipientem pecunia quæ post tempus efficitur liber, in l. dedit tibi. §. idem erit. nu. 2. ff. de cond. cau. da. 37
- pecunia si dat in sacculo nõ numerata p seruo manumittendo nõ emptio, ibi. n. 3.
- 2 pecunia credita ex necessitate, quod nõ dicitur propriè credita, in l. si tibi. nu. 3. ff. si cer. pet. 14
- 2 pecunia nõ fuit principalitè inuenta vt numeret, in l. 2. §. mutui. n. 11. ff. si cer. pet. 4
- 2* pecuniam ad num. mutuo accipiens ex causa necessitatis poterit soluere frumentum, ibi. nu. 4. & 21. eod.
- 4 pecunia ad vnum vsum relicta, non potest per superiore ad alium vsum deputari, quando testator prouidet, quid debeat fieri illo non facto, in l. liberto suo. in §. Lucius. nu. 1. ff. de ann. leg. 62
- 2 pecunia si mutuetur, quando debeat reddi secundum antiquam, vel secundum nouam, in l. cum quid. nu. 17. ff. si pet. 6
- 2 pecunia mea quomodo dicatur, in l. si & me Titium. nu. 3. ff. si cer. pet. 18
- 2 pecunia soluta per pupillum, si est perdita vel non conuersa in vtilitatem debitoris, q pupillus liberetur, in l. non omnis. §. si pupillus. n. 4. ff. si cer. pet. 14
- 6 pecunia in vnum vsum legata, quando possit in alium vsum conuerti, in l. legata. nu. 1. ff. de admin. re. ad ciui. per. 225
- 9 pecunia licet datur pro literis cõtinentibus dignitatem, in Auth. vt iudi. sine quoquo suffra. nu. 4. 13
- 8 pecunia soluta administratori ciuitatis, & non rectè, non præsumitur versa in vtilitatem ciuitatis, in l. vnica. nu. 2. C. de solu. lib. 11. 36
- 7 pecunia redempta ex bonis communibus non efficitur communis, in l. si patruus. nu. 3. & 7. C. commu. vtriusque iudi. 114
- 4 pecunia quando sit de argenteo, debet fieri vt sit eiusdem æstimationis in forma cuius est in materia, in l. si alij. §. cui certum. nu. 1. ff. de auro. & arg. leg. 86
- 5 pecunia pfecta in populo, vt donata occupati, l. licitatio. n. 4. ff. de pub. veg. 49
- 4 pecunia signata quod non venit quando legatur omne aurum siue argentum, in l. cum aurum. nu. 2. ff. de auro & argen. leg. 83
- 4 pecunia in sacculo, vel arca signata non continetur appellatione pecuniarum, sed vt species debetur, in l. talis scriptura. nu. 1. ff. de leg. 1. 9
- 3 pecunia tutore mutuata, quado fuit conuersa in vtilitatem pupilli, actio vtilis competit contra pupillum mutuanti, in l. post mortem. §. tutor. nu. 5. ff. quan. do ex fact. tut. vel cura. 61
- 8 pecunia deputata ad vsum voluntarium in causam necessariam sine permisso Principis conuerti potest, in l. vnica. nu. 1. C. de expen. pub. lud. lib. 11. 36
- pecunia deputata ad vnum vsum si in alium conuertitur, finito illo vsu remanet vsui primo, ibi. nu. 2.
- 5 pecuniam accipere ab aliquo vt pro eo intercedam licetè possum, in l. hoc iure. §. Labeo. nu. 1. ff. de dona. 59
- 5 pecuniam dans, vt habeat officium vel beneficium dicitur habere titulo lucratiuo, in l. licet pro hærede. nu. 1. ff. si quis omif. cau. testa. 162
- 2* pecunia dicitur de rebus quæ seruando seruari non possunt, in l. interdum. nu. 2. ff. de cond. indeb. 51. & in l. si ex legati causa. nu. 5. ff. de verb. obl. 13
- 9 pecuniarum verbum an ponatur large vel stricte, in textu Auth. vt omnes ob. iud. prouic. in prin. nu. 10. 28
- 8* pecuniam publicam nullus mutuo, vel alio titulo accipere potest, nec in suos vsus conuerti, in l. 1. n. 1. C. de his quæ ex pub. col. lib. 10. 28
- 2 pecunia mutuans ad rem conseruandam, q in ea habeat tria privilegia, in l. interdum. nu. 4. ff. qui po. in pig. hab. 134
- pecuniam mutuans ad rem emendam, an & quando habeat tacitam hypothe cam super ea, ibi. nu. 5.
- 6 pecuniam etiam palam non licet dare pro habendo honore cum administratione, sed sine administratione sic, in l. 1. nu. 2. ff. ad l. iul. de amb. 172
- 7* pecuniam fuisse conuersam in vtilitatem ecclesiæ non valet, in auth. hoc ius porrect. nu. 17. C. de sacros. eccl. 19
- 2 pecuniam habens in capsula vel marsupio, dicitur eam habere paratam solutioni, & quomodo hoc probabitur, in l. singularia. nu. 5. ff. si cer. pet. 12
- 2 pecunia qualiter probetur esse versa in vtilitatem ciuitatis, ecclesiæ, vel minoris, in l. ciuitas. nu. 13. ff. si cer. pet. 16
- 8 pecuniam dans vt habeat officium, psumitur habere animum malefaciendi & lucrandi

In omnes Barto. Lecturas.

- Lucrandi indebite. in l. 2. nu. 2. C. de murile. lib. 11. 31
- 1 pecuniam dare non licet ante condemnationem pro habenda pace: post sic. in l. Athletas. §. item si quis. nu. 1. ff. de his qui not. infa. 110
- 6 pecuniā recipiens fisco debitam, vt detur fisco, post annum tenetur d. residuis, in l. cum eo. nu. 1. ff. ad l. pecu. 172
- 7 pecuniam fuisse numeratā quando probetur per instrumentum, in l. si ex cautione. nu. 1. C. de non nume. pec. 143
- pecuniam non fuisse numeratam quomodo probabitur. ibi. nu. 12. 144
- 3 pecuniam recipiens, an stante causa cōditionis implendæ quando videatur se pro hærede gerere. in l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 1. ff. de acq. hæ. 148
- 2 pecuniam indebitam recipiens ab aliquo, an si illam perdat sine culpa, libere- tur, in l. indebiti. §. sed & si. nu. 4. ff. de condi. indeb. 47
- 4 pecuniæ relictæ ad alimētā, vt ponantur ad vsuras, & inde alimenta percipian- tur, qualiter hodie fiat. in l. diui Seuerus. nu. 2. ff. ad leg. Fal. 130
- 1 pecuniæ quæ rediguntur ex protocollo nō sunt in fructu: & sic non debentur fructuario. in l. quædam. §. nihil interest. n. 6. ff. de eden. 78
- 3 pedagio) vedito non videtur ius percipiendi venditum, sed ipsa perceptio, seu commoditas percipiendi videtur vendita. in l. eorem. §. qui maximos. num. 5. ff. de publi. & vect. 49
- 8 Res immittæ in civitatem sine solutione pedagij, si ex dispositione statuti cōfi- scantur, & mulio portauit res meas, & pedagium non soluit, res non publi- catur, sed mulio præstabit quantum res valebant, in l. vltima. nu. 3. C. de nau- bus non excusan. lib. x. 29
- 8 portantes res Principis non solunt pedagium. in l. 1. n. 6. C. de nauicu. lib. xj. 28
- 6 pedis & passus longitudo quanta esse dicatur. in Auth. de ope. no. nu. 3. 28
- 6 pedanei iudices qui sint, & qui dicantur. in §. si quis autem. nu. 1. in Auth. de iu- dicib. 134
- 3 pœna si ex forma statuti duplicatur in delictis commissis post sonum cāpanæ, & committatur delictū in rure, vbi campana non auditur, quid iuris. in l. ra- lis. nu. 5. C. de his quib. vt indig. 36
- 1 pœna appositā parti in promissione de nō offendēdo, cuius medietas sit fisci, & alia pars nō acquiritur fisco, nisi notari stipuletur. i. l. arbiter. n. 1. ff. d. arb. 149
- 1 pœna appositā in transactione si continetur minus quā interest, id quod est ultra peti potest. in l. qui fidem. nu. 11. ff. de trans. 96
- pœnā si soluit contraveniens, & iterum contraveniat, tenetur iterum soluere quando est appositā clausula, quæ pœna toties &c. ibi. nu. 12. 7
- 8 pœna imposita quando extendat effectum suum extra territorium iudicantis, in l. 1. nu. 50. C. de sumi Trini. 6
- 6 pœnæ legales in matrimonio quæ sint. in l. Titia. nu. 5. ff. de verb. obl. 50
- 6 pœna, si delinquens decedit intra decē dies, qui dantur ad appellandum, quan- do transeat ad hæres, in l. si qua pœna. nu. 3. ff. de verb. sig. 236
- 7 pœna l. 1. C. ne lice potes. non imponitur ipso iure, sed per sententiam. nu. 4. 72
- pœna d. l. 1. an committatur ex sola procuratore, vel requiratur quod patroci- nium fuerit præstitum. ibi. nu. 6. 6
- pœna d. l. j. an committitur quocunque modo patrocinium præstetur. ibi. nu. 7. 7
- 1 pœna duplex pro delicto quando imponi possit, in l. quid ergo. §. pœna. nume. 1. ff. de his qui not. infa. 100
- In casu §. pœna, in l. quid ergo. ff. de his qui no. infa. non est necesse exprimere in sententia quod imponatur pœna corporalis pro pecuniaria, nec sententia dicitur continere expressum iuris errorem. ibi. nu. 4.
- Super pœna pacifici potest, postquam quis de delicto est condēnatus. ibi. nu. 7. 7
- Quādo cōdēnatio augetur ex natura delicti propter aliquas qualitates deli- cto inhærentes, tunc licet pœna augeatur, tamen infamia tollitur. ibi. nu. 10.
- Si augetur propter extrinsecum accidens præter naturam delicti, tunc infā- mia tollitur. ibi.
- pœna quando diminuitur, an diminuat infamia. ibi. nu. 11.
- In extraordinariis criminibus, vbi pœna non est limitata, vt pœna augetur, vel minuitur, inspicitur quando conuenit fieri pro tali delicto, ibi. nu. 12.
- * pœnæ pecuniariæ loco, an & quando corporalis pœna imponatur. ibi. nu. 16.
- 6 pœna quando imponitur pro delicto, arbitrio iudicis illa pœna videtur termi- nata quæ pro tali delicto consuevit imponi, in l. accusatore. §. ad crimen. nu. 12. ff. de pub. iudi. 143
- 6* pœna & non interesse consideratur, si promisi me dare seruum sub pœna, & nō dedi, in l. quatenus. nu. 1. ff. de reg. iur. 237
- 6 pœna capitalis, vel membri abscissio, quod cadat in seruum, in l. hos accusare. §. omnibus autem. nu. 2. ff. de accusa. 148
- pœna deportationis, & relegationis quod cadat in seruum, vt amittat spē ha- bendæ ciuitatis, & libertatis. ibi. nu. 4.
- pœna pecuniaria in genere cadit in monachum, non respectu omnium bono- rum, vel quorū. ibi. nu. 6.
- pœna legis Pompeiæ, de parricidiis, quando possit habere locum in seruum, ibi. nu. 7. 149
- pœna quæ imponitur à lege, quādo non cadit in seruū, officio iudicis alteratur. ibi. nu. 9.
- pœna à lege indicta pro delicto licet à iudice ei⁹ arbitrio ex causa imponatur, tamen accusatio erit ex lege illa, & extraordinaria. ibi. nu. 11.
- 4* pœna ad commissionem etiam in vltimis voluntatibus non receditur à perso- na, in l. multa. nu. 1. ff. de cond. & demon. 109
- 9* pœna committitur contra promittentem aliquid non facere licet non fecerit, sed habens causam ab eo. Idem est, si aliquis facit, vel habens causam ab eo, in l. si res legata. nu. 2. inst. de leg. 79
- 8* pœna legalis non potest excedere quadruplum, & quid in pœna conventiona- li. in l. 1. nu. 20. & 21. C. de sent. quæ pro eo quod interest. 72
- 6 pœna sibi ascribentium in testamento quod habeat locum etiam in testamento nuncupatio, in l. 1. ex illa quoque. num. 1. ff. de fal. 166
- pœna falsi habet locum in scriptura propria, quando sic sit scripta, quod pro- bet. ibi. nu. 2.
- 3 pœnæ medietas in qualibet actione popularis an sit actoris, alia vero medietas fisci. in l. lege Cornelia. §. ex hoc edicto. nu. 1. ff. ad Syile. 168
- 9 Contra pœnam commissam ob non factum vnus hæredis quando cōhæres vta- tur priuilegio suo. in §. pupillus. nu. 3. in auth. de hæred. & Fal. 149
- 7 pœna de qua in hac auth. an ipso iure, vel ope exceptionis committatur. in l. a hæc. nume. 4. C. de vsur. 149
- 9 pœna de qua in auth. vt non fiant pig. imponitur ipso iure. ibi. nu. 4. 24
- 1 pœna actionis popularis applicatur parti non fisco. in l. si quis. §. ferui. nu. 3. ff. de iurisd. om. iud. 49
- 6 pœna imponitur alternativè quando agitur criminaliter actione iniuriarum, in l. de iniuria. nu. 1. ff. de iniur. 133
- 2 pœna an possit ascendere in infinitum. in l. si dictum. nu. 1. ff. de euic. 140
- 1 pœna quadrupli, an sit pœna delicti, vel contumaciæ. in l. si cum exceptione. §. in hac actione. nu. 1. ff. quod met. cau. 125
- 6 pœna quando inferitur ab ipso iure sine codemnatione, tunc transit ad hæredē. in l. ex iudiciorum. nu. 2. ff. de accusa. 150
- pœna in quibus casibus transit ad hæredem. ibi. nu. 3.
- 6 Vbiunque ex crimine priuato pœna pecuniaria venit imponenda, tunc quili- bet de populo admittitur ad accusandum. in l. 1. nu. 1. ff. de iur. fil. 208
- pœna quæ imponitur vendendi rem litigiosam, & fisco applicatur, non erat de iure antiquo. ibi. nu. 12.
- 6 pœna excedens legitimum modum vsurarum adiecta in contractu etiam in nō consueto scenerari, censetur adiecta in fraudem vsurarum. in l. stipulatio ista habere. §. alteri. nu. 11. ff. de ver. oblig. 17
- pœna an possit excedere quadruplum. ibi. nu. 21.
- 1 pœna de qua in l. 1. §. sed & constitutio. ff. de calum. habet locum in actore, & reo. ibi. nu. 7. 121
- 7 pœna diminuta an dicatur cum infamia dispensatum. in l. & si seuerior. nu. 5. C. ex quib. cau. infa. irro. 64
- 6* pœna si pro insultu imponitur maior quam pro percussione, in eo quod plus excedit, delinquens punitur. in l. nunquam plura. nu. 9. ff. de pri. del. 110
- 9 pœna cōstitutionis in auth. de rapt. mu. habet locum etiam si raptus committa- tur in volentem. in auth. de rapt. mul. nu. 2. & 4. 54
- 3 pœna vbi venit imponenda in criminibus à relegatione infra, q. possit perueni- ri ad diffinitiuā lite non contest. in l. si. nu. 3. ff. vbi pup. edu. vel mo. debe. 74
- pœna extraordinaria potest esse vsque ad pœnam capitis. ibi. nu. 4.
- 7 pœna l. si quis maior. C. de transac. no. habet locum in cōpromittente ex for- ma statuti. ibi. nu. 2. 60
- * pœna huius legis, quando habeat locum. ibi. nu. 3.
- pœna legalis, vt committatur requiritur, quod quis peruenierit vsque ad sentē- tiam, tunc in conuentionali. ibi. nu. 4. 61
- pœna d. l. si quis. inferitur ipso iure, nec expectatur sententia. ibi. nu. 10.
- pœna d. l. quod habeat locum etiam in reo, ibi. nu. 12.
- pœna d. l. quod habeat locum etiam in alis contractibus. ibi. nu. 15.
- 8 pœna quanti pluris, quod adiicitur in pœnam non soluentis intra terminū, est pœna moræ non delicti. in l. 1. nu. 5. C. de fisco vsu. lib. x. 8
- 7 pœna adiecta facto quando videatur adiecta in fraudem vsurarum. in l. cum al- legas. nu. 1. C. de vsur. 149
- * pœna adiecta solutioni quantitatis quando videatur adiecta in fraudem vsu- rarum. ibi. nu. 3.
- 4 pœna nunquā augetur contra negantem quando sit à statuto ipse iure, in l. id quod. §. si cum seruum. nu. 1. ff. de pecu. leg. 78
- 9 pœna debet suos authores tenere. in auth. de incest. nup. nu. 1. 14
- 1 pœna si venit duplicanda pro delicto cōmissio in platea de nocte, & in festo, an quadruplabitur stuprū. l. si cū exceptione. §. quadrupla. n. 1. ff. qd me. cau. 126
- 6 pœna committitur in solidum in stipulationibus facti vno ex hæredibus contra- faciente. in l. 2. §. item si. nu. 1. ff. de ver. oblig. 5
- 6* pœna & vsura cur differant. in l. stipulatio ista. §. alteri. nu. 7. ff. de verbo. obli. 17
- * pœna excedens legitimum modum vsurarum adiecta in contractu etiam in nō consueto scenerari, censetur adiecta in fraudem vsurarum. ibi. nu. 11.
- * pœna an possit excedere quadruplum. ibi. nu. 12.
- 6 pœna quādo vnus ex plurib⁹ debet alius re, alius æstimationem ex dispositione legis, an solutione vni⁹ alij liberet. i. l. quoties. n. 1. ff. si famil. fur. fecit. dic. 123
- 7 pœna de facto fieri quādo sufficiat siue ad actionē dādā, siue ad pœnā cōmissio- nem euitandā, siue vt pœna euitetur. in l. vbi pactum. nu. 14. C. de transac. 60
- 7 pœna l. prouidendum. C. de postu. intelligitur per sententiā, in l. prouidendum. in 2. lec. nu. 3. 63
- 9 pro pœna imponenda ex crimine priuato, si pœna est pecuniaria, quilibet de po- pulo admittitur, si corporalis, ille tm cui⁹ interest. i. rub. n. 3. ff. de po. actio. 137
- pœna cui applicetur quando agitur actione populari. ibi. nu. 4.
- 6 pœna quæ imponit ad tēpus, post tēpus videt remissa. i. l. fratres. n. 1. ff. de poe. 189
- 8 pœna de qua in l. missi. C. de exac. trib. lib. x. partim applicatur fisco, & partim parti. in d. l. missi. nu. 17. C. eo. 14
- 9 pœna fustigationis, qd si maior, est de mero im pio. i. auth. de incest. nup. 4. 14
- 8* pœna pecuniaria si à statuto pro homicidio imponitur an sit sublata pœna le. Cornelia. in l. qui supulcrā. nu. 1. C. de sepul. viol. 121
- 6 pœna corporis in vilibus quod non sit maior quam pecuniaria. in l. 1. §. gene- r aliter. nu. 1. ff. de pœn. 184
- 6 pœna seu interesse si fiat contra obligationem facti indiuidui qualiter, & ad- uersus quos committatur. in l. 3. §. Cato. nu. 11. ff. de ver. oblig. 7
- 9* pœna dupli est introducta per legem duodecim tabularum, pœna quadrupli de iure prætorio, inst. de oblig. nu. 7. 88
- 9* pœna an cōsideretur in stipulatione pœnali, si nō inter sit stipulantis. in l. si quis alium. nu. 13. inst. de inutil. stipul. 91
- 6* pœna si in stipulatione operis fiendi sit appositā, an possit agi ad particulare in- teresse. in l. continuus. §. item qui insulam. n. 3. ff. de verb. obli. 52
- 9* pœna vel moræ præcedēs, an videatur repetita in obligatione nouate. in l. si Sri- chum. nu. 1. ff. de nouat. 77
- 6* pœna falsi tenet extrūcat bullas ex literis Papalib. i. l. paul⁹. nu. 1. ff. de fal. 108
- 6* Iam l. Flauia de plagiarijs an incurrant qui gnatos, vel nanes, vel cantores donant, quod non in lege. l. Flauia, nu. 1. ff. de plag. 173
- 6 pœna calumniæ in habentibus pœnam ordinariam est similitudo supplicij, ali- is arbitrio iudicis imponitur, in l. 1. n. 3. ff. ad Turpi. 6 pœnam

Index singularium materiarum

- 9* pñam Turpiliani incurrunt qui hodie ex forma statutorum accusant, in l. in Senatus consul. §. an ad eos. nu. 3. ff. ad Turp. 175
- 8* pñna corruptentis iudicem, vel adularium non principalem qualis, in l. 1. C. de poen. iud. qui mal. iud. 73
- * Si corruptus decessit ante latā sententiā nō transit hęc pñna in hęredes. ibi. n. 9.
- 8* pñna contra negligentes & contumaces, in non restituendo rem possessam nomine alieno, quā sit. in l. non ab re. nu. 1. C. vnde vi. 93
- 9 pñna de qua. in l. si quis maior. C. de transac. intelligitur imposita ipso iure. in auth. de incest. nup. nu. 8. 15
- 6 pñna specialis si reperitur appositā super crimine & ęt pñna generalis: & quādo illa generalis trahatur ad specificatā. in l. sanctio legum. n. 1. ff. de poen. 1
- Ratio diversitatis an pñna specialis, & generalis imponitur eadē lege aut diversis, ibi. nu. 2. 2.
- 9 pñna quando inferatur ipso iure. in auth. vt defuncti seu fune. nu. 5. 16
- 1 Quando in defectum pñnz pecuniarię deuenitur ad corporalem, remittitur ad iudicem maiorem. in l. fin. nu. 1. ff. de in ius vocan. 157
- pñna hęc non habet locum, nisi in comprehensis edicto. ibi. nu. 2.
- 8 pñna prohibentis aliquem testari extraordinaria est arbitrio iudicis. in l. 1. nu. 1. C. si quis ali. testa. prohi. 35
- 6 pñna vt committatur non sufficit de facto fieri. in l. continuus. §. cum quis. n. 1. & 4. ff. de verb. oblig. 52
- 6 pñnam falsi incurrunt qui celat aliquid simpliciter, vt nemini appareat, icē qui ex truncat bullas ex literis Papalibus. in l. Paulus. nu. 1. & 2. ff. de falsis. 1
- 7 pñna contra secundo nubentes, quōd sit de iure canonico correctā. in l. 1. nu. 2. C. de secun. nup. 161
- 1 pñna ipso iure imposita ā lege transit ad hęredem. in l. si quis iniquum. §. quod autem. nu. 1. ff. quod quisque iur. 53
- 1 pñna grauissima exedit flagellis. l. 1. sed si hac §. ait pñor. nu. 3. ff. de in ius vo. 56
- 7 pñna quando est promissa per emphyteutam an ea cessante in solutione poterit peti pñna, & expelli. in l. 2. nu. 14. C. de iure emphy. 159
- 2 pñna pecuniaria si imponatur per statutum pro crimine in quo pñna sanguinis veniret imponenda, an poterit transigi super tali crimine, in l. licet. §. idē scribit. nu. 18. ff. de pecul. 93
- pñna pecuniaria si imponatur pro homicidio, an poterit in dicto casu interuenire procurator. ibi. nu. 19.
- 9 pñna falsi testis quā sit. in §. si vero quidam. nu. 6. in auth. de testi. 38
- 6 pñna ordinaria pro delictis in quibus pñna certa non est appositā, dicitur illa quā est consuetā apponi. in l. si quis actiones. nu. 3. ff. de priua. delict. 111
- 9 pñna peccantis contra naturam, quā sit. in auth. vt non luxu. contra natu. num. 3. 33. pñna blasphemantis Deum, vel sanctos, quā sit. ibi. nu. 4.
- 9 pñna compromissi contra non parentem, siue sit actor, siue reus, exigi potest, non autem res. in §. quia vero. nu. 4. in auth. de iudi. 35
- 6 pñna l. Iul. de ambitu, est duplex, & vnā exactā alia tollitur. in l. vnica. §. & si quis. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de ambi. 173
- 6 pñna qua veniat puniendus ille qui non exhibuit reum, quem promissit exhibere. in l. si quis. nu. 1. ff. de custo. & exhi. reo. 151
- pñna promissa per eū qui promissit silitere reū causā capitali de consuetudine applicatur fisco. ibi. n. 4. eod.
- pñna promissa per fideiussorem de exhibendo reum, si non exhibet, exigitur ā fideiussore officio iudicis. ibi. nu. 6.
- 6 pñna Turpiliani est quinque aureorum. in l. pręuaricationis. §. ideo quis. nu. 2. ff. de pręuaricatoribus. 135
- 9 pñna statuta per leges antiquas in adulterio, in masculo remanet firma, in §. si quando. nu. 1. in auth. vt nulli iud. 54
- 6 pñna corporalis, quod sit grauior quauis pecuniaria. in l. in seruorum. §. in perlonis. nu. 1. ff. de pñn. 186
- 9 pñna relegationis, quod non imponitur, nisi contra eum, qui dolo delinquit: in auth. de incest. nup. nu. 14. 15
- An sit differentia inter masculum, & fęminam quō ad commissionem, vel euitationem pñnarum incestuorum nupiarum. nu. 15.
- 8 pñna imponitur, vt metu pñnz quis efficiatur magis obediens. in l. 2. nu. 13. C. de exacto. tribu. lib. x. 12
- 6 pñna incestus est pñna adulterij. in l. si adulterium. nu. 2. ff. de adul. 162
- 8 pñna magna q̄ imponat p̄ minimo delicto. l. 1. Valer. n. 2. C. d. vest. olobe. li. 11. 32
- 5 pñnā quę puenit ad te occasione rei meę vnā q̄ re mihi restitues, & qualis hoc intelligatur. in l. pñor. ait §. q̄ de fructibus. n. 1. ff. de bon. auth. iud. poss. 125
- 9 pñna de qua in §. si autem. in auth. de nup. an hodie habeat locum ex quo mulier non iurat. in d. §. si autem. nu. 1. 21
- pñnz de quibus ibi an hodie sint sublatę. ibi. nu. 2.
- 7 pñna §. quod si actor. in l. cum & iudices. G. de iureiur. propt. calum. dand. quando transeat ad hęredes. ibi. nu. 6. 92
- 6 pñna qñ cōmittatur licet q̄ si arbitretur. in l. cū stipulati. n. 3. ff. de verb. obl. 38
- pñna adiecta ab homine si non fiat opus intra tantum tempus statim committitur, cum certum sit intra illud fieri non posse, secus si adicitur ā lege, tūc non committitur, nisi toto tempore elapso. ibi. nu. 4.
- pñna adiecta facto si est talis, quā ipso iure secum trahit executionem, puta q̄ quis sit infamis, statim cum est commissā executio est exacta. ibi. nu. 6.
- 6 pñna in obligationibus quantitatis nō pōt esse maior fortē nisi datio confertur in personam alterius, quia tunc non est mera datio, sed habet naturā obligationis factę. in l. qui res. §. qui stipulatur. nu. 2. ff. de sol. 82
- 4 pñna quā venit duplicanda per statutum, non duplicatur, si est in specie, in l. Lucius. §. impuberem. nu. 2. ff. de leg. 2. 45
- pñna temporalis an duplicetur vigore statuti duplicantis pñnam. ibi. nu. 3.
- 6 pñna capitalis imposita conditionaliter facit iudicium capitale. in l. publicorum. nu. 3. ff. de pub. iud. 138
- pñna perpetui carceris de iure civili non imponitur. ibi. n. 9.
- pñna abscissionis membri est pñna capitalis improprie. ibi. nu. 12.
- pñnz augmentatio si fiat qualiter cognoscatur, quod fiat vigore eiusdem l. vel officio iudicis. ibi. nu. 4.
- 2 pñnz ratio habetur, in quā incidit ille qui pñcium rei venditę recipere debebat, & non recipit ab emptore. l. j. §. Papinianus. nu. 1. ff. de vsur. 148
- 6 pñna si imponitur respectiue ad alia, intelligitur cum oībus qualitatibus illius pñnz ad quam sit relatio. in l. 1. §. cum plures. n. 1. ff. si fa. fur. sec. dica. 123
- 9 pñna cōventionalis, q̄ cessat quando lex representat factū quod erat ab homine faciendum. in §. his igitur. nu. 1. in Auth. de hęc. & fal. 7
- 1 pñna cōmittitur, vbi nuda cōuentio p̄cedit, & stipulatio pñnalis sequitur: si stipulatio vestita p̄cederet. in l. diē proferre. §. sed si pñna. n. 1. ff. de arb. 148
- 1 pñna si est commissā, & sententia confirmata tacite per lapsum decē dierum, quando vtrunque confirmetur. in l. si duo. n. 1. ff. de arb. eod.
- 8 pñna frustratorię appellantis. in l. ā proconsulibus. nu. 4. C. de appel. 81
- 6 pñna adiecta p̄stationi annuę intelligitur de decem singulis annis. in l. si ita stipulatus. nu. 1. ff. de verb. obl. 47
- 6 pñna quando non est limitata ā iure remanet imponenda officio Iudicis: quādo aliās imponantur plures pñnz alternatiuę, cuius sit electio. in l. j. §. expilatores. nu. 1. ff. de effrac. & expila. 135
- 6 pñna quando committatur contra hęredes. in l. ad diē nu. 1. ff. de verb. ob. 29
- Pñna quando promittatur, non refert, an dicatur sub pñna. ibi. n. 2.
- 1 pñna l. in rem. ff. de rei ven. non habet locum quando reus detulit iuramentum actori, & iurauit reum possidere. in l. in rem. nu. 11. ff. de rei vend. 177
- 1 pñnā in p̄toris stipulationibus, licet quis nō cogatur inferere, tamen quando quis vult actionē propositā excludere & defendere se sub alia, cogitur cauere sub certa pñna. in l. quia etiā. §. quid ergo. n. 3. ff. de alie. iudic. mu. 144
- 4 pñna adiecta dationi quantitatis vltra legitimum modum vsurarium non valet. in l. si n. 4. ff. de his quę pe. causa relin. 102
- 8 pñna dupli in qua defunctus incurrerat erga illum quem sibi hęredē fecit, an possit cōputari 5 creditores. in l. si. §. in computatione. n. 5. C. de iure delib. 31
- 6 pñna an committatur aduersus omnes, an contra non descendentes, si aliquis promissit sub pñna iudicatū solui, quā continet clausulam de defendendo, & decedat pluribus relictis hęredibus, quorum vnus defendat, alij non. in l. 4. §. Cato. n. 21. ff. de verb. oblig. 7
- 7 pñna, q̄ non succedat loco rei p̄missę quando transactio fit per Aquilianā stipulationem, & acceptilationem. in l. vbi pactum. nu. 12. C. de transac. 60
- 9 pñna an imponatur pro illicito iuramento. in Auth. sene. non so. nu. 6. 13
- 5 pñna imponenda ā patre filio, non potest excedere legalem, in l. si quis dicat. nu. 1. ff. de manumiss. 66
- 7 pñna de qua in Auth. incestas. C. de incest. nup. an fiat ipso iure, vel per poenitentiam. ibi. nu. 2. 160
- 6 pñna ab vsura quomodo differat. in l. cum stipulati. nu. 2. ff. de verb. obl. 34
- pñna appositā in contractu quando dicatur pñna, vel vsura. ibi. nu. 3.
- pñna appositā hęredi non soluenti per testatorē quando sit vsura. ibi. nu. 4.
- 7 pñna pari puniuntur agentes & consentientes. in l. lubemus. §. sanē si hoc. n. 5. C. de sacrosan. ecc. 18
- 7 pñna quā debetur parti non remittitur per rescriptum. in l. venia. num. 3. C. de in ius voca. 41
- per cōpositiōē factā de pñna nō cōprehēditur pars, quę debetur parti. ibi. n. 4.
- 6 pñna adiecta pacto nudo nō exigitur nisi inter sit: secus si stipulatio. in l. stipulatio ista. §. alteri. nu. 6. ff. de verb. obl. 17
- 8 pñna adiecta legato si excedit debitum modum vsurarum, reducitur ad legitimum. in l. vnica. nu. 1. C. de his quę pñnz nō. in testa. relin. 40
- 6 pñna quando est extraordinaria, qualiter dicatur augeri, vel minui. in l. hodie. nu. 1. & 2. ff. de pñn. 186
- 6 pñna quando augeatur, & quando minuat propter multitudinem. in l. aut facta. §. nonnunquam. nu. 1. ff. de poen. 187
- 6 pñna in adulterio variatur secundum consuetudinem personę. in l. si quis viduam. nu. 1. ff. de quęst. 179
- 6 pñna quod sit extincta reo defuncto. in l. defuncto. nu. 1. ff. de pub. iud. 141
- pñna pecuniaria an duret reo defuncto. ibi. nu. 2.
- 1* pñna calumnię est similitudo supplicij. in l. Athleras. §. calumniator. nume. 9. ff. de his qui not. infam. 98
- 1* pñna & vsura differunt, in l. qui sine vsuris. nu. 1. ff. de neg. gest. 121
- 4* In pñnā contumacię non incidit Petrus Martini qui citatur, vt Petrus Ioannis. in l. testamento. nu. 2. ff. de cond. & demonst. 113
- 6 pñna an aggrauetur, vel subleuetur propter diuturnitatem tēporis. in l. si diutino. nu. 1. ff. de pñnis. 188
- 1 pñnam impositam in p̄cepto iudex potest augere, vel minuere. in l. 1. nu. 11. ff. si quis ius di. non obtemperauer. 54
- pñna si est appositā in p̄cepto arbitrio iudicis, non vitatur p̄ceptum propter incertitudinem. ibi. nu. 12.
- 8 pñna hęredis non conficiētis inuentarium. in l. si §. si vero postquam. nu. 2. C. de iure delib. 32
- 1 In pñnis arbitrariis illud est certū quod est vsitatum. in l. seruum quoque. §. publice. nu. 2. ff. de procur. 105
- 7 pñna l. in criminali. C. de iurisd. om. iud. an inferatur ipso iure, vel habeatur pro condemnato. ibi. nu. 5. 100
- pñna dicta l. an in eadem instantia, vel in alio indicio inferatur. ibi. nu. 6.
- 1 pñna violentis muros ciuitatis Romę est capitalis: in aliis est arbitraria. in l. si. nu. 2. ff. de re iudi. 30
- 7 pñna adiecta sup̄ matrimoniis est nulla, nec firmatur iurō. l. si. n. 3. C. d. spō. 159
- pñna si super matrimonio 5bēdo apponitur inter extraneos, an valeat. ibi. n. 4.
- 2 pñna petentis ante tempus quā sit. in l. pecuniam. nu. 3. ff. si cer. pet. 10
- 1 pñna qñ veniat applicanda fisco dē criminaliter agi. in l. 1. nu. 4. ff. de legi. 15
- 8 pñna quā partim applicatur fisco partim parti, debet tota solui fisco. in l. 1. n. 4. C. de ve. e. fisco. lib. x. 7
- Tamen si soluerit parti liberatur, nec fiscus impedire potest. ibi.
- 7 pñna l. 1. C. de iure emphy. habet locum in minorib. in l. si tuto. res. num. 2. C. de admitt. tut. & cur. 173
- 2 pñna adiecta solutioni quāritatis videtur adiecta in fraudem vsurarum in soluto fenerari. in l. Iulianus. §. idem. nu. 1. ff. de actio. emp. 116
- 8 pñna ā iure imposita si non cadit in certam personam alteratur, & imponitur alia, in l. 2. nu. 2. C. vt crimi. quęstio. intra certam tempus termi. 123
- 2 pñna

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 poena an possit exigi contra succumbentem in causa reductionis. in l. si socie-
tatem. §. arbitratorum. nu. 32. ff. pro socio. 111
- 6 poena statuti non ligat ignorantes nisi ignorantia sit crassa in l. municipalis. n.
1. ff. de decret. ab ordi. fac. 227
- 3 poena falsificantium mensuras quæ sit. in l. modios. nu. 2. C. de suscep. lib. 11. 27
- 2 poena quando petitur. an poterit etiam peti interesse. in l. Lucius Titius. nu. 3.
ff. de act. empt. 120
- 4 poena ut euitetur. qualiter inspiciatur primum propositum. in l. cætera. §. sed si
peruenerit. nu. 4. ff. de leg. 1. 12
- 6 poena castigationis. & verberum. est remota à nobilibus. in l. diuus. nu. 1. ff. de
termino moto. 139
- 6 poena lagraria. an habeat locum contra euellentes terminos inter ædes & æ
des. in l. agraria. nu. 1. ff. eod. eodem
- poena. de qua in hac l. fisco. & non parti applicatur. ibi. nu. 2.
- poena quando imponitur à lege simpliciter. cui applicetur. ibi. nu. 3.
- 7 poena reiterantis baptisma. in l. si. n. 1. C. ne sa. i. bap. rei. 24
- 3 poena quadrupli habet in se simplum. in l. 1. nu. 1. C. de poen. fisco. lib. x. 7
- 7 poena & res quando possit peti si opponitur de transactione. in l. cum propo-
nas. nu. 4. C. de transac. 53
- 4 poena non dicitur egredi delictum. in l. rescriptum. nu. 1. ff. de his. quib. ut indi. 105
- 6 poena spiritalis. & temporalis pro eodem facto imponi potest: & ideo percu-
tienti clericum ultra poenam temporalem est etiam excommunicatus: &
potest à iudice seculari & ecclesiastico puniri. l. placet. in 2. lectu. n. 6. & 7. C.
de sacrosan. eccle. 12
- 8 poena ferri est amputatio capiti s. & linguæ in l. omnes iudices. nu. 2. C. de de-
lat. lib. x. 10
- 7 poena ut euitetur non refert à quo fiat. dummodo fiat. in l. puellam. nu. 1. C. si
mancip. ita fu. alienat. 155
- 8 poena non debet esse causa præmij. in l. 1. n. 92. C. de dignit. lib. 12. 48
- 6 poena in ciuilibus. quæ inferitur ex ficta confessione. quod non transeat ad hæ-
redes. in l. eius. qui delatorem. nu. 4. ff. de iure fisci. 211
- 8 poenæ quibus puniuntur iudices in officio barattarias committentes. in l. iu-
dices. nu. 1. C. de dignit. lib. 12. 48
- 9 poenæ impositæ nubenti intra annum luctus. an censeantur sublatae & quæ. in §.
primæ quidem. nu. 3. in auth. de nup. 20
- 8 poenæ omnes. quæ habent locum in secundo nubentibus. habent etiam locum in
inhoneste uiuentibus. in l. his solis. nu. 1. C. de dona. quæ sub mod. 117
- 1 poenæ impositæ nubentibus intra annum sunt correctæ. in l. liberorum. nu. 2. ff.
de his qui no. infra. 100
- 5 poenæ dictio. significat possessionem. in l. j. nu. 2. ff. de fidei ius. tut. & cur. 80
- 6 poenitentia in foro conscientie accipitur pro sola animi contritione: in foro
nostro quando res potest reponi in pristinum statum. in l. qui ea mente. nu. 2.
ff. de fur. 131
- poenitentia. an habeat locum in delictis non consummatis in contractibus. &
in ultimis voluntatibus. ibi. nu. 4.
- 2 poenitentia in casu l. quamuis. ff. de in ius voc. non habet locum nisi etiam actio
nem remittat. ibi. nu. 1. 56
- 6 poenitentia quando admittatur ante litem contestatam. in l. prætor ait. §. si is.
cuius. nu. 1. ff. de sepul. viol. 134
- 2 poenitentia quando faciat locum conditioni. in l. si pecuniam. nu. 1. ff. de condi-
cau. dat. 18
- 7 poenitentia non habet locum in poena l. vnica. C. de plus pet. ibi. nu. 7. 99
- 7 poenitentia habet locum vsque ad sententiam in poena. in l. in criminali. C. de
iuris. om. judi. ibi. nu. 2. 100
- poenitentia habet locum in poenis legalibus vsque ad sententiā. fallit. ut ibi. n. 3.
- 4 De qua sententia hic intelligatur. ibi. nu. 4.
- 3 poenitentia in contractibus innominatis quare detur. in l. si pecuniam. num. 7.
ff. de condi. cau. dat. 38
- 8 poenitentia locus non est in delictis nisi sint occulta. ut facilius manifestentur.
in auth. nouo iure. nu. 1. C. de poena iudicis qui male iudi. 74
- 8 poenitentia quod sit locus in furto consummato. in l. vnica. num. 1. C. de grege
domin. lib. xj. 45
- 7 poenitentia locus est in contractibus innominatis. in l. pecuniam. nu. 2. C. de co-
di. ob cau. 118
- 5 poenitentia locus est post cessionem factā. in l. qui cedit. n. 4. ff. de cessione. bon. 121
- 2 poenitentia in donatione non est locus. in l. dedi. nu. 7. ff. de condi. cau. dat. 42
- 9 poenitentia quando sit locus in contractu venditionis. In l. de empt. & ven-
dit. nu. 1. 93
- 2 poenitere licet in mandato. deposito. & societate. in l. si pecuniam. nu. 9. ff. de co-
di. cau. data. 38
- poenitentia locus quando sit in contractibus. ibi. nu. 11.
- poenitentia locus non est ex parte eius. cui est impletum. ibi. nu. 13.
- 6 pendere. & in pendentem esse quædam possunt. l. hæreditate. §. pater peculij. nu.
2. ff. de castr. pecu. 217
- 7 pensio domus soluitur iuxta consuetudinem locorum. & ea cessante. in si. tem-
poris. in l. ædem quam. nu. 1. C. loca. 159
- 5 pensio domus. an debeat solui in fine anni. vel in principio. in l. 1. §. si pensio. nu.
1. ff. de migran. 150
- 7 pensio in emphiteusi re perempta non soluitur. l. j. nu. 2. C. de iure emphyt. 157
- pensio debetur perempta parte rei. rationem vide ibi. nu. 4.
- 4 penu legata & si nō detur aliquid legetur nomine poenæ. an sint plura vel vnu.
in l. j. ff. de pen. leg. 79
- poenus quando legatur sub conditione ante moram est in obligatione ciuili
& naturali. ibi. nu. 2.
- poenus si legatur. & si non præstetur sit legata poena. quando peti possit ab hæ-
rede. ibi. nu. 3.
- 4 penu legata semel tantum. & penu legata singulis annis. an differant. in l. 1. §. q.
si in anno. nu. 1. ff. eod. tit. 80
- 8 percussio quando dicatur facta ad defensionem. & quando ad vindictā. in l. 1. n.
10. C. unde vi. 91
- 3 per. dictio. denotat perfectionē. in l. quinquaginta. n. 1. ff. de exc. tut. & cur. 7
- 6 percussione secuta. statim nata est actio iniuriarum cū insultu. qui tñ non con-
funditur cum percussione. in l. nunquam plura. nu. 8. de priua. deli. 110
- 5* percuti se prius. qui non debet pati. in l. idem est. §. armis deiectum. num. 1. ff. de
vi & vi arma. 138
- percutiens aliquem vno ictu. vel simul pluribus alapis. vel percussioneibus.
an pro vna. an pro omnibus debeat puniri. ibi. nu. 11.
- 6 Ex percussione facta alicui. per quam quis offenditur in consequentiam si nō
apparet de quo cogitauit. quid in dubio. in l. diuus. nu. 6. ff. de fca. 165
- 6 percussor non dicitur qui præstat opem percussori. licet teneatur de percusso.
in l. is. qui opem. nu. 3. ff. de fur. 114
- 5* percussus in limine. an dicatur percussus in domo. in l. 1. §. in publico. n. 1. ff. de
fluminib. 135
- 6* percussus quando superuixit. & per interuallum temporis postea decessit. an
presumatur mortuus ex vulneribus. in l. si in rixa. n. 13. ff. de sic. 165
- 7 percussus Perusinum extra territorium Perusinum. quando possit Perusij pu-
niri. vigore statuti. & an statutum valeat. in l. nullus tanquam. nu. 4. C. de iu-
da. & coeli. 25
- Existens in platea cum balista si sagittauerit. & percusserit existentē extra pla-
team. quis locus inferatur. & dat cautelam. quod vterque locus. in l. libero-
rum. n. 7. ff. de accusat. 145
- 6 percutere Titium volens si percussit Seium. quod puniatur. in l. respiciendū.
§. delinquent. nu. 6. ff. de poe. 186
- 6 percussus cum bidente. vel forfice. an vna. vel pluribus poenis puniatur. in l. si
gemina. nu. 1. ff. arb. fur. cē. 124
- percussus vno ictu aliquem in capite. si postea descendit in brachium. postea
in cras. pro pluribus puniatur. ibi. nu. 2.
- percussus aliquem vno ictu in pluribus digitis. pro pluribus percussioneibus
puniatur. ibi.
- percussus aliquem in ceruelaria. si re percussio ceruelariæ fecit vulnus in fr on-
te. vel in capite. videtur vulnerasse. ibi. nu. 5.
- percussus aliquem cum cultello bis in eodem loco. si statutum cōsiderat per-
cussiones. puniatur pro duobus. si vulnus. pro vno vulnere. ibi. nu. 6.
- 3 percussus percussorem incontinenti quando videatur facere ad defensionē.
in l. si ex plagis. §. tabernarius. nu. 1. ff. ad l. Aquil. 191
- 6 Accipiens aliquem in personam. & portans eum extra plateam. & ibi eum per-
cussit. puniatur tanquam percussus extra plateam. & in l. quod ait lex. §. qd
ait lex. nu. 4. ff. ad l. g. Iul. de adul. 10
- 6 percussus seipsum puniatur. in l. qui rei. §. de illo. nu. 1. ff. de bo. eo. q. añ sent. 192
- 7 percussus a se dicitur qui cuncta puncta vidit. in auth. qui semel. num. 20. C. de
probatio. 129
- 5* perdo difficilior quod habeo ex meo. quam quod ex alieno. in l. si filius defun-
cti. §. erit. nu. 1. ff. de fideicom. liber. 68
- 1 peregrini qui vadunt ad indulgentiam non possunt per terras quas transeunt
conueniri. nec pro repræfaliis capi. in l. 2. §. legatis. nu. 3. ff. de iud. 151
- 8 peregrini non possunt capi pro repræfaliis. in auth. omnes peregrini. C. com-
mun. de succes. 53
- 9 peregrinus. q. sit ille. qui est extra propriam patriam. in auth. vt disse. iud. n. 1. 54
- 3* peregrinatio perducit ad paupertatē. & mortē. in l. si cōstare. n. 21. ff. sol. mat. 15
- 9 peregrinatio deducit quem ad mortem. & paupertatem. in §. illud quoque. nu.
10. in auth. de æquali. do. 44
- 9 peregrinatio facit quem mendicum. & pauperem. in auth. vt omnes iud. obed.
num. 8. 28
- 8 peregrinari dicitur. qui non est in loco suæ habitationis. in l. ciues. nu. 10. C. de
inco. lib. 10. 21
- 8 peremptorium debet dari ad petitionem partis. in l. cessante. nu. 8. C. quomo-
do. & quando iudex. 61
- 8* peremptorium. quod debeat præcedere. antequam ad primum decretum per-
ueniatur. in l. cum proponas. nu. 3. C. de bon. auth. iud. possi. 88
- 8 peremptorium. an debeat etiam sequi post tres denunciations. quæ habent
vim peremptorij. in l. tres. nu. 1. C. quomodo. & quando iud. 64
- 5 peremptorium contra absentem si iudex sciebat eum absentē. est ipso iure nul-
lum. in l. contra pupillum. nu. 1. ff. de re iudi. 116
- 8 peremptorium non debet præcedere in interlocutoriis non pōderosis. in l. cō-
sentaneum. nu. 8. C. quomodo. & quando iud. 2
- 2 Imperfecta duo tendentia ad diuersa non faciunt vnum perfectum. in l. admo-
nendi. n. 49. ff. de iure iur. 23
- 5 periculum est triplex. in l. de pupillo. §. si quis riuos. n. 4. de oper. no. nun. 11
- 2 periculum rei traditæ ad vendendum quando spectet ad accipientem. in l. ro-
gasti. nu. 3. ff. si cer. pet. 11
- 1 periculum interitus spectat ad metum inferentem. in l. si cum exceptio. §. qua-
tenus. nu. 2. ff. quod met. cau. 126
- 9 Accipiens rem perferendam tenetur de periculo rei. si suscepit custodiam. &
pretium accepit. in l. eum. qui. §. si epistola. nu. 2. ff. de fur. 113
- 9 periculū vbi maius est. ibi cautius agendū. in §. & qm. n. 2. in auth. de testib. 40
- 3 periculum rerum dotialium regulariter ad mulierem spectat. in l. si constante.
§. siue autem. nu. 1. ff. sol. mat. 19
- 8 periculum omne in se suscipiens videtur suscipere periculū cōringēs ex dolo.
vel culpa. non casum fortuitum. in l. j. nu. 3. C. quæ res pig. oblig. possi. 101
- 6 periculum nominis cessi pertinet ad cessionarium. si superuenerit post cessio-
nem: si tempore cessionis. ad cedentem. in l. pupilli. §. foror. nu. 1. ff. de sol. 91
- periculum nominis venditi ad quem pertineat. ibi.
- 6 periculum dispositionis cuius sit. an venditoris. an emptoris. in l. si soluturus.
nu. 4. ff. de sol. 84
- 2 periculum interitus speciei post moram spectat ad debitorem. in l. quod te mi-
hi. nu. 1. ff. si cer. pet. 7
- periculum interitus rei ad hoc. ut pertineat ad debitore consideratur. an res
sit eodem modo peritura penes creditorem. ibi. nu. 10. eod.
- periculum cuius erit si res debita non appareat perempta. & ignoratur quid
sit de ea. ibi. nu. 17. 8

Index singularium materiarum

- 1 periculum operis, quando aliquis in se suscipit, intelligit quousque opus ap-
probetur. in l. opus. nu. 1. ff. loca. 125
- periculum est conductoris donec mēfuretur, & merces fundi p̄gatur ad mē-
suram. ibid. nu. 2.
- periculum spectat addominum, quando dominus est in mora mensurandi op-
ibid. nu. 4.
- periculum in se suscipiens per hoc non tenetur de casu fortuito. ibid. nu. 5.
- 2 periculum casus fortuiti in deposito, quando spectet ad recipientem. in l. si
quis nec causam. nu. 2. ff. si cer. pet. 6
- 6 periculum quando est venditoris, an actio furti debeat cedi emptori. in l. eū
qui. nu. 3. ff. de furt. 112
- 3* perinde dictio, est nota similitudinis. in l. quia pater. nu. 1. ff. de confir. tur. 44
- 3* periti plures adhibentur, q̄ plures h̄ri possunt. in l. 1. nu. 5. ff. de vent. in spic. 36
- 1 peritis quando credatur, & an deponant cū sacramento, & quando vnus solus
sufficiat. in l. consti. ff. de iur. iur. nu. 8. & 9. 4
- 9 peritis statur, & ad eos in eorum arte recurritur. in §. quo autem. nu. 1. in auth.
de non alie. aut permutan. 12
- periti plures adhiberi debent si in ciuitate sunt plures, & vnus non sufficit. ibi
dem nu. 2.
- peritorum dictio statur, & debent iurare. ibid.
- 7 peritis pluribus fit commissio, quando plures possunt haberi. in l. comparatio
nes. nu. 3. C. de fide instru. 138
- periti debent iurare. ibid. nu. 4.
- 8 perito electo super vulneribus, an sint mortalia, vel cicatrix remansura, credē-
dum est. in l. vnica. nu. 1. C. de ponde. lib. 10. 27
- 6 periti vnus dictio statur, quando plures haberi non possunt. in l. si in rixa. nu.
13. ff. de scar. 165
- 7 periti mittuntur in arte sua quantum res valeat. in l. 1. nu. 22. C. de res ven. 154
- 4 peritorum copiam si quis se non habuisse dicit, an ei, vel aduersario incumbit
onus probandi. in l. in bonorum. nu. 1. ff. de bon. poss. 163
- periti p̄sumuntur esse in loco insigni. ibid.
- 3 peritorum in arte relationi creditur. in l. 1. nu. 3. ff. de ven. in spi. 36
- Modus scribendi commissionem factam. ibid.
- 9 periurus quod sit aliquis, opponitur, quia iurauit soluere intra mēsem, proba-
tur promissio, & iuramentum, & quod mēsis elapsus, an ex hoc probetur per
iurus: quod non in illa stipulatione. nu. 4. ff. de verb. oblig. 10
- 7 periurus poenitētia perfecta habetur perinde, ac si non fuisset periurus. in l. im-
perialis. §. si miles. nu. 3. C. de nup. 160
- 6 periurus, quod quis non sit, tempus iuramenti est prorogatum, & certum fit,
quod intra terminum expediri non potest, quod per iuramentum promise-
rat. in l. cum stipulatus. nu. 8. ff. de verb. obli. 38
- 6 An interrogatus, si debeat 20. respondeat, quod non, si debeat 10. an dicatur de-
ierare. in l. pupillus. §. verbum. nu. 1. ff. de verb. sign. 38
- 7 periurus an sit infamis: & poena periurij. in auth. sceni. non so. nu. 2. 23. & in l. si
quis. nu. 6. C. de trans. 60
- periurus non admittitur ad testimonium ibi. nu. 3.
- 1 periurus, quando sit infamis. in l. Lucius Titius. nu. 2. ff. de his, qui no. infam. & in
l. quoties. nu. 5. C. de decu. lib. 12. 49
- 8 periurium non potest argui nisi iuramentum fuerit necessarium. in auth. nouo
iure. nu. 2. C. de poen. iud. qui male iud. 74
- 2 periurium anceps quis non debet subire. in l. videamus. nu. 3. ff. de in lit. iur. 35
- 9 permissa à iure si principaliter fiant in alterius iniuriam, & vt alteri noceant
feri non licet. in auth. de ope. no. nun. nu. 1. 27
- 7 permissum in vno q̄ in alio videtur prohibitū in l. maritus. n. 5. C. de proc. 70
- 2* permittere nō potest quis alicui, vt eum percutiat, vel ab eo crucietur. in l. eū
seruus. n. 7. ff. de cond. cau. da. 42
- 1* permutatio quare non dicitur contractus nominatus. in l. iuriscitū. in prin.
nu. 1. ff. de pact. 80
- 7 permutatio in quo differat ab emptione. in l. 2. nu. 2. C. de rer. permut. 156
- 7 permutatio quare nō dicatur contractus nominatus. in rub. nu. 1. C. eod. 155
- permutare est generale ad omnem contractum. ibi. nu. 2.
- 9 permutatio, quando fit cum Principe per ecclesiā, fit vt res perpetuo apud ip-
sum permaneat. in auth. de cet. commuta. nu. 1. 25
- 7 permutatio solo consensu perficitur. in l. ex placito. num. 1. C. de rer. permut. 156
- 7 permutatio in quo differat à f̄ctu inominato, do vt des. in l. 1. n. 5. C. eo. rit. ibi.
- 2 permutatio in quo differat à p̄tractu do, vt des. in l. j. nu. 3. ff. de rer. permut. 127
- * permutationis contractus quando impleatur dando rem alienam. ibid. num. 2.
- * permutationis, & emptionis contractus quid differant. ibid. nu. 4.
- permutatio, vel venditio, quod sit si ex vna parte datur res, & pecunia: ex alia
res tantum. ibid. nu. 5.
- 3 permutans rem si in videret facere rem suam meliorem. in l. magis puto. §. si
es. n. 2. ff. de reb. eor. qui suo iute. 81
- 1 perpetua quæ dicantur, & quæ non in l. eum debere. nu. 1. ff. de ser. vrb. p̄zd. 184
- 3 perpetuum dicitur finem certum non habens. in l. iuris peritos. nu. 2. ff. de excu-
sa. tut. & cur. 71
- 7 perpetuum, vel sempiternum durat in secula seculorum: & nullum elementū
potest esse perpetuum. in rub. nu. 8. C. de no. Cod. fac. 2
- 7 perpetua verbum intelligitur donec pensio solvatur. in auth. perpetua. n. 2. C.
de sacrosan. eccle. 20
- 7 De verbo perpetuo. in l. interpositas. nu. 7. C. de trans. 53
- 6* perferre in confessione quis dicitur, quando facta confessione reducitur
in loco publico iudicij, & ibi coram notario, & testibus confitetur. in l. 1. §.
diuus Seuerus. nu. 3. ff. de quæst. 178
- 2 persona loquentis non intelligitur in generali sermone. in l. si mercedem. §. ha-
bitatoribus. nu. 1. ff. de act. empt. 127
- 8 persona litigantis in iudicio quantumcunque summario plenē legitimari de-
bet. in l. 1. nu. 3. C. de edic. diui Adr. tol. 33
- 5 persona vique ad mortē acquirere pōt. in l. si creditores. n. 3. ff. de separatio. 128
- 2 persona vilis potest cogi, vt suspendat malefactorem. in l. si. §. Titius. nu. 3. ff. de
pign. actio. 86
- 1 persona loquentis nō intelligitur in sermone generali. in l. 1. n. 3. ff. de sena. 30
- 7 persona in his, quæ sunt modici p̄iudicij, intelligitur repetita. in l. 1. n. 3. C. de
diuer. rescri. 34
- 1 personam suam legitimari vbicunque quis petit, hoc expeditur iudicij officio
mercenario deseruiente actioni proponendæ. in l. de ætate. n. 2. ff. de min. 137
- 6 persona adiecta in stipu. quando intelligatur repetita in respōsione. in l. seruus.
§. si ita fuero. nu. 1. ff. de verb. oblig. 54
- 6 personæ extrinsecus in diuersis stipulationibus non subintelligitur: secus in
vna, & ibi quando intelligatur repetita. in l. si ita stipulatus. §. Chryfogonus.
nu. 6. ff. eod. 48
- 6 personam viuētem, repræsentant curia, societas, & collegium. in l. mortuo. nu.
2. ff. de fidei ius. 67
- 1 persona vna, quando possit sustinere vicem plurium personarum. in l. si consul.
nu. 1. ff. de adopt. 25. in l. tutorem. nu. 3. ff. de his, quib. vt indig. 106
- 9 persona, quod dicatur obligata pro tributis sicut res. in §. coges autem. nu. 3. in
auth. de mand. prin. 17
- 7 persona vilis testificatur, si non opponatur. in l. testes. nu. 3. C. de testib. 134
- 7 persona, vel res exhibetur testibus vt eā recognoscāt. in l. 2. n. 1. C. ad exhiben. 115
- 2 persona loquentis continetur in generali sermone. in l. paulus. §. si sciente. n. 1.
ff. de pignori. 133
- 1 persona principalis potest cogi respondere positionibus. in l. si defunctus. §. qui
in communi. nu. 3. ff. de procur. 103
- 1* personæ diuersorum statuum quantum ad materiam, de qua in l. cum 2. §. eam
transactionem. nu. 4. ff. de transa. 94
- 2* personæ vili, vel infami non desertur iuramentum necessarium. in l. admonen-
di. nu. 58. ff. de iure iur. 32
- 5* persona, quando aliquid defendit, in primis legitimari debet. in l. inter quos.
§. alieno. nu. 3. ff. de dam. in se. 43
- 2 personæ, quæ non possunt cogi ferre testimonium contra alios, quādo possunt
pro eis testificari. in l. in legibus. nu. 1. ff. de testi. 146
- 1 personæ quæ comprehendantur edicto, quod quisque iuris. in l. 1. §. si quis apud.
nu. 1. ff. quod qui sique iur. 52
- 7 personæ egregiæ, quando examinantur receptio per iudicem committitur no-
tario. in auth. apud eloquentissimum. nu. 2. C. de fide instru. 137
- 4 personæ oēs, quas quis possit eligere, nō sunt requirēdæ. in l. 1. n. 16. ff. de le. 2. 27
- 3 personæ, de quibus in auth. hoc amplius. C. de fideic. quando nolunt hæredita-
tem, qua quis est priuatus, an reuertatur ad illū qui fuit priuatus, in l. si quis
solidum. nu. 2. ff. de hæ. inst. 112
- 2* personarum, & factorum ex diuersitate inducitur diuersitas factorum & ope-
rarum. in l. si non sortem. §. libertus. nu. 3. ff. de condi. indebi. 49
- 6* personæ quæ p̄nt esse in collegio. in l. sodalis. nu. 16. ff. de colle. illic. 137
- 1 persuadens alicui semel, vt faciat malum, an teneatur de cæteris, remittit ad
Theologos. in l. Neratius. §. si seruo. nu. 1. ff. de seruo corru. 198
- 6 persuasor, qui suadet alicui propter seipsum, cui fit persuasio, in l. non solum,
§. si mandato meo. nu. 2. ff. de iniur. 129
- persuasor à mandatore in quo differat ibi. nu. 15. 130
- persuadens, vt teneatur pro delicto facto persuaso, an debeat distinguere an de-
linquens esset facturus, vel ne. ibi. n. 16.
- persuadere, & dare consilium est opem p̄bere. ibi. nu. 17.
- persuasio seu consilium quando sit circa id, quod non cadit in delictū, adhibet
distinctio, an dolo fecit, an non, & an erat aliter facturus vel non. ibi. n. 18.
- * Distinctio, an erat facturus, an non, habet locum in mandatore. nu. 19.
- persuadens, seu dans consilium an puniatur eadem l. qua faciens. ibi. nu. 20.
- persuasio, & consilium quare non possit reuocari sicut mandatum, & consiliū,
quod persuadens non tenetur. ibi. nu. 21.
- persuasio, consilium, instigatio, & instructio, an differant. ibi. nu. 22.
- 4 pertinere & haberi, verba trahuntur ad fideicommissum. in l. fideicommissa. §.
si filio. nu. 1. ff. de leg. 3. 48
- 4 peruenire verbum largē & improprie accipitur, ne intercidat fideicommis-
sum, in l. cogi. nu. 2. ff. ad Treb. 136
- 4 peruenire verbum inducit fideicommissum, in l. fideicommissa. §. hæc verba. n.
1. ff. de leg. 3. 48
- 6* perusinus delinquens in ducatu, si in ducatu conueniatur, & contumax sit, an
primo processu pendente possit perusij contra eum procedi. in l. sepulchri
violati. nu. 1. ff. de sepul. viol. 134
- * perusinus delinquens in ducatu, & ibi conuentus sit cōtumax, nō potest coram
iudice perusino inquirere exceptionem p̄uentionis, ibidem nu. 2.
- * perusinus delinquens in ducatu, si fuit contumax & condemnatus, an contra
eum possit per iudicem perusinum procedi, non obstante d. sententia, quod
sic. ibi. nu. 6.
- 8* perusij ciuitas habet priuilegium, quod quatuor doctores sufficiunt, excepto
p̄sentante in approbatione Doctoris. in l. 1. nu. 3. C. de profess. qui in vrb. Cō-
stanti. lib. 12. 50
- 6 perusinus qui vocatur, ex hoc solo nomine, non sequitur, quod sit de perusio.
in l. Imperatores. §. item rescripserunt. nu. 1. ff. ad mun. 221
- 5 perusini habent tributaria p̄dia. in l. rem quæ nobis. nu. 4. ff. de acq. poss. 92. &
in l. si de eo. §. si forte. nu. 5. ff. eo. 84
- 6* perusinus idem est dicere, quod ciuis perusinus, & municeps perusinus, si as-
sumatur vt nomē appellatiuum, secus vt proprium. in l. j. ff. ad mun. ou. 19. 217
- * Idem est dicere de perusio, & perusinus. ibid.
- * De perusio aliquem esse, vel ciuem perusinum, non importat necessario ipsum
habitare perusiam. ibid.
- 3 pestis nulla mortalior ad nocēdū, quā familiaris inimic⁹. i. l. j. n. 2. ff. ad Sil. 165
- 7 petitio hereditatis quomodo debetur contra titulo possidentem. in l. 1. nu. 1. C.
de inoffic. testa. 103
- petitio hēditatis, an videat intertata, quādo intētatur quærela inofficiosa. ibi. n. 2
- petitio, vel receptio partis facta ab vno quando inducat diuisionem. in l. si ex
toto. §. si ita rescriptum. nu. 3. ff. de leg. 1. 5
- 4 petitio cōtra eum qui incertus est, an velit adire, vel recusare, qualiter forma-
tur. in l. recusare. nu. 2. ff. ad Treb. 135

In omnes Barto. Lecturas.

- 6 petitio facta ab vno reorum credendi, quando alijs proſit. in l. ex duobus. n. 8. ff. de duob. reis. 58
- 6 petitio totius debiti facta ab vno ex reis debendi, quando proſit alteri, vt ſit liberatus alter. ibi. nu. 11.
- 9 petitio & pronuntiatio de vendendo ſit à iudice, in cuius territorio quis debet defendi, videlicet à iudice in cuius territorio bona ſunt. in l. 1. nu. 1. ff. de bon. auth. iudi. poſſ. 124
- 7 petitio hæreditatis donec terminatur, non poteſt alter ex litigantibus petere debitum. in l. vt debitum. nu. 3. C. de hæ. act. 123
- 1 in petitione hæreditatis veniunt res, quas defunctus detinebat. in l. & non tantum. nu. 1. ff. de peti. hæ. 165
- 3 petitio generalis ſufficit ad interrumpendam præſcriptionem in omnibus, quæ ſub illa generalitate comprehenduntur. in l. ſi. nu. 4. C. de ann. excep. 60
- 1 petitio hæreditatis differtur propter acculationem falſi. in l. diuus pius. §. diuus Adrianus. nu. 1. ff. de peti. hæ. 163
- 1 petitio hæreditatis directa datur contra eum, qui dolo deſijt poſſidere. in l. ſi autem. §. ſed & is qui. nu. 2. ff. de rei vendi. 172
- 1 petitio hæreditatis eſt in rem: habet tamen quædam prætationes personales. in l. ſed & ſi lege. §. petitio. nu. 1. ff. de peti. hæ. 167
- 1 petitio hæreditatis datur pro minima re, & ſic curandum eſt de minimis. in l. licet. nu. 1. ff. de peti. hæ. 164
- 1 petitio hæreditatis quare non detur contra titulo poſſidentem. in l. pro hæred. nu. 2. ff. de peti. hæ. eod.
- 7 petitioni hæreditatis præſcribitur longiſſimo tempore. in l. hereditas. n. 1. C. de peti. hæ. 107
- 6 peti verbum, quando verificetur per ſimplicem petitionem, & quando requiratur litis conteſtationem. in l. amplius non peti. nu. 1. ff. rem rat. hab. 106
- 6* peti quis id, in quo damnicatur. in l. ſi procurator. nu. 2. ff. rem rat. hab. 107
- 6 petitio verbum, intelligitur per litis conteſtationem, ſi refertur ad obligatum ſi ad ſtipulantem, de quadam admonitione. in l. ſi decem. nume. 2. ff. de verb. obli. 20
- 3 petitio reſtitutionis in integrum quando impediatur executionem ſententiæ. in l. defendente. nu. 3. ff. de auth. tut. & cur. 61
- 7 petitio hæreditatis fuit introducta à ſenatoribus qui erant centum, & dicitur iudicium centumvile. in l. ſi. nu. 1. C. de peti. hæ. 108
- 9* portio quartæ productionis facta ſine ſolemnitate de qua in §. quoniam vero. in auth. de reſt. quod non teneat. ibi. nu. 10. 39
- 7 petitio hæreditatis quare non detur contra titulo poſſidentem. in l. hæreditas. nu. 2. C. de peti. hæ. 107
- 8 petitio facta ab vno reorum credendi, quando proſit alijs. in auth. hoc ita. nu. 41. C. de duob. reis ſtipu. 108
- 8 petitio iſta, peto mihi bona dari inſolutum, non procedit. in l. pro debito. nu. 2. C. de bo. auth. iudi. poſſ. 88
- 5 petitio hæreditatis eſt huius priuilegij, vt nõ fiat ei præiudicium per aliã actio nem, ſiue ſit mota, ſiue ſperetur moueri. in l. ſi. nu. 1. ff. de tabul. exhiben. 133
- 8 petitio ſi eſt prohibita, quando videatur prohibita ſuper id, quod petitur con ceſſio. in l. 1. nu. 8. C. de peti. bon. lib. x. 10
- 7 petitio hæreditatis datur contra titulo poſſidentem mala fide. in l. 2. nu. 1. C. de peti. hæ. 107
- 8 petitio in cauſa. l. non ab re. C. vnde vi. qualiter debeat formari. ibi. n. 2. 93
- 4 petens ex vna cauſa quando poſſit ex alia petere. in l. ſi mihi. nu. 4. ff. de leg. 1. 7
- petere quando quis poſſit partem iure ſuo, & partem iure hæreditario. ibi. n. 5.
- petens totam rem ſimpliciter ex vna cauſa, tacite ex alia repudiat. ibi. nume. 6.
- 8* petens reuocari tenutam de aliquibus bonis per alium poſſeſſus, quæ aſſerit eſ ſe ſua, debet illud probare. in l. 1. nu. 2. C. de priuileg. 88
- 4 petens ante euentum conditionis, an cadat à iure ſuo. in l. non ſolum, §. libera tio. nu. 2. ff. de lib. leg. 91
- 6 Quis non debet petere id, cuius contrarium non eſſet poſtulatorus, in l. ſi vſus fructus. nu. 1. ff. de noua. 77
- 3 petens illud quod eſt reſtituturus alteri, quàm ei à quo petit, non videtur face re dolo. in l. ſi ſocer. §. Lucius. nu. 1. ff. ſol. mat. 25
- 8 petens bonorum poſſ. Carbonianam, quam ſatiffactionem præſtat. in l. j. nu. 4. C. de Carb. edi. 11
- 1 petens plus debito quando perdat totam cauſam. in l. ſi ſeruus. §. boue. nu. 3. ff. de condi. fur. 64
- 5 petens centum ex cauſa mutui, debet probare mutuum factum ante libellum, vt obtineat. in l. non ſolum. §. ſed vt probari. nu. 5. ff. de oper. no. nun. 13
- 4 petens aliquem condemnari de furto & narrat, quod amouit, intelligitur do loſe. in l. Aurelius. §. ſticho. nu. 4. ff. de lib. leg. 93
- 3* petenti & dicenti ſe Abbatem alicuius monaſterij, qualiter ſuccurratur, remiſ ſiue. in l. ſi prius. nu. 31. ff. de oper. no. nun. 21
- 3* petenti exhibitionem tabularum ex edicto de tabulis exhibendis poteſt op poni, quod ſua non intereſt. in l. de tabulis. nu. 3. ff. de tab. exhib. 133
- 4 petere prohibitus intelligitur de petitione de iure, non de petitione de facto, in l. Mutianæ. nu. 7. ff. de condi. & demon. 110
- 3 petere non poteſt quis id, quod exactum cogeretur reſtituere. in l. nupta. §. quo ties. nu. 1. ff. ſol. mat. 20
- 7 peti quod non debeat, vt fiat id, quod factum non releuat. in l. ſiue apud. nu. 17. C. de tranſa. 56
- 5 petitoriũ & poſſeſſoriũ in his caſibus, in quibus concurrere poſſunt, & ſi ab eo dẽ proponuntur, debent de iure canonico eadem ſententia terminari ſecus de iure ciuili. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 36. ff. de acquir. poſſ. 82
- petitorium ſi ab vno proponitur, poſſeſſorium ab alio in caſibus in quibus cõ curſus admittitur, debet eadem ſententia terminari, & de iure ciuili. ibi. nume. 37.
- 5 petitorium ex renunciatione, an reo conuento acquiratur dominium, quod non. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 5. ff. de acqu. poſſ. 80
- Agens qui tranſit de petitorio ad poſſeſſorium, an debeat in expenſis condem nari. ibi. nu. 6.
- petitorio agens, an videatur renunciare iudicio poſſeſſorio. ibi. nu. 8.
- petitorium & poſſeſſorium retinendæ, quod poſſint concurrere. ibi. nu. 10.

- petitoriũ qui primo propoſuit ſimpliciter, & poſtea poſſeſſoriũ, an videatur proponere reſpectu eiũdẽ poſſeſſionis, an diuerſis reſpectibus. ibi. num. 12.
- petitorium & poſſeſſorium, an poſſint eodem tempore intentari, quod ſic, ex cepto poſſeſſorio retinendæ. ibi. nu. 14. 81
- petitoris cum poſſeſſorio concurſus, an admittatur, quando quis primo agit petitorio, ſecundo poſſeſſorio. ibi. nu. 16.
- petitorio qui primo egit poteſt ipſemet intentando poſſeſſorium recuperan di ſuspendere petitorium. ibi. nu. 17.
- petitorij & poſſeſſorij cõcurſus, an admittatur qñ vnus primo petitoriũ, alius ſecundo poſſeſſoriũ proponit, & primo circa poſſeſſoriũ recuperandæ. n. 23
- petitorio intentato per actorem ſi reus intentat poſſeſſoriũ retinendæ, an ad mittatur concurſus. ibi. nu. 26.
- petitorium cum poſſeſſorio, an concurrat ſimul, & eodem tẽpore ſi vnus pro* ponit petitorium, & alius poſſeſſorium. ibi. nu. 28.
- petitorium & poſſeſſorium ſi ab vtraque parte & eodem tẽpore proponitur, prius ſemper de poſſeſſorio cognoscitur. ibi. nu. 29. 82
- 8* petitorium ſi cum poſſeſſorio intentatur, prius poſſeſſionis cauſa terminatur vt petitori quæſtio ordinetur. in l. incerti. nu. 1. C. de interdi. 89
- 5 petitorio, & poſſeſſorio ſi q̃s egit ſimul in cauſa, quõ põt & obrinuit, ſi e appel latũ in petitorio, q̃ executio fiat i petitorio. in l. p̃miſceri. n. 1. ff. d̃ acqu. poſ. 89
- Quid quando ſuccubuit in petitorio, & poſſeſſorio obrinuit, an fiet executio. in poſſ. ibi. nu. 2.
- 5 petitorium, & poſſeſſoriũ adipiſcendæ eodẽ iudicio cumulari poſſunt. in l. na turaliter. §. nihil commune. nu. 16. ff. de acqu. poſſ. 81
- petitorij, & poſſeſſorij cumulatio in caſibus, in quibus non admittitur, an ſit neceſſe, q̃ exceptio opponatur, vel ſi nõ opponat iudicia ſunt nulla, vel ſal tem reus abſoluatur, & diſtinguendo facit quatuor membra. ibi. nu. 30. 82
- 1 petitorium, & poſſeſſorium, an poſſint ſimul intentari, & an proponi eodem li bello, & quid differat vna quæſtio ab alia. in l. ſi de vi. nu. 1. ff. de iud. 154
- 5 petitor, vel poſſeſſor hæreditatis ſi conuenitur quando poſſit deducere exce ptionem. de qua, in l. poſt litem. nu. 1. ff. de except. 153
- 2* petitur illud quod nunquam datum fuit. in rub. ff. ſi cer. pet. nu. 4. 2
- 7* petitum quando eſt tale, quod ſuper eo non poteſt perueniri ad primum, & ſe cundum decretum, & tunc parte contumace peruenitur ad ſententiam diſſi nitiam. in auth. ſi omnes. nu. 2. C. ſi min. ſe ab hæred. abſt. 83
- 2 pignus pignore prætorio immiſſo, an omnes iudicatur immiſſi, & an habeat lo cum regula, qui prior. in l. ſi & iure. nu. 1. ff. qui pot. in pig. hab. 135
- In pignore & capto eſt cauſa iudicati, quod vno immiſſo ceteri non dicuntur immiſſi: & habet locum regula, qui prior. ibi. nu. 2.
- * pignus liberatur nudo pacto. in l. cum quis. nu. 3. ff. de leg. 3. 53
- 2 pignus, vbi eſt conuentum, q̃ non vendatur, poteſt tamen vendi trina denuncia tione præmiſſa. in l. ſi conuenerit. n. 1. ff. de pig. act. 79
- 1 pignus conſtitutum nuda conuentione de iure prætorio producit actionem. in l. ſi tibi decem. §. de pignore. n. 1. ff. de pac. 84
- 2 pignus & hypotheca quomodo differant. in l. ſi rem alienam. §. proprie. nu. 1. ff. de pig. act. 80
- 2 pignus & prætoriũ, & conuentionale quõ differant. in l. j. nu. 4. ff. eod. tit. 79
- 2 pignus prætorium quomodo differat ab eo, quod capiatur cauſa iudicati. in l. ſi & iure. nu. 3. ff. qui pot. in pig. hab. 135
- 2 pignus ius quare non vſucapitur triennio: ſed maiori tempore præſcribitur: & ipſa res pignorat ſit. in l. j. §. cum prædium. nu. 2. ff. de pigno. 102
- 8 pignus prætorium & conuentionale quomodo differant. in l. 2. nu. 3. C. qui pot. in pig. hab. 130
- 2 pignorans rem duobus non incidit in falſum ſicut vendens. in l. ſi quis in pi gnore. §. ſed & ſi quis. nu. 1. ff. de pig. act. 84
- 1 pignus quando tollatur per pactum expreſſum ipſo iure. de pacto. l. ſi decẽ mi lia. §. ſi pignore. ibi. nu. 2.
- pignoratitia directa, quæ datur debitori contra creditorem oritur pignore tradito, vel ſi alio modo ad creditorem peruenit. ibi. nu. 3.
- 2 pignus, quod poſſit cõſtitui in teſtõ. in l. nõ eſt mirũ. nu. 2. ff. de pign. act. ibi. nu. 4.
- 2 pignus prætorium non cõſtituitur, niſi quis mittatur in poſſeſſionẽ. ibi. nu. 4.
- 2 pignus quando datur pignori, quæ actio competat ſecundo creditori contra primum debitorem. in l. grege. §. cum pignori. nu. 1. ff. de pig. 131
- pignus ſi obligatur pignori, an ſecundus creditor poſſit prohibere debitore, ne ſoluat ſuo creditori. ibi. nu. 3.
- 2 pignus præſumitur contractum ex pacto nudo. in l. creditor. §. poſt diuiſionẽ. nu. 1. ff. qui pot. in pig. hab. 134
- 8 pignus debet reddi hæredi, licet in inſtrumento non fiat mentio hæredis. in l. ſi vxor. nu. 1. C. de pig. 99
- 7 pignus pro dote quando poſſit dari. in l. ſi. nu. 1. C. ne fideiuſſ. do. den. 168
- 5 pignus conuentionale, qui habet ſibi traditum tenetur reſcicere, & quid in præ torio. in l. ſi finita. §. ſi quis damni. nu. 2. ff. de dam. infe. 34
- 2 pignus prætorium quomodo vocetur, & an pro eo habeat locum pignoratitia. in l. ſi pecuniam. nu. 1. ff. de pig. actio. 84
- 9 pignus generale, an vero ſpeciale permittitur in bonis eccleſiæ, in §. quicun que. nu. 2. in auth. de aliena. & emphyt. 51
- 8 pignus ſicuti nuda conuentione contrahitur, ita nuda conuentione remitti tur. in l. maior. nu. 1. C. de pig. 99
- pignus ſi contrahitur non ſolum conſenſu, ſed etiam traditione remittitur, non tollitur ipſo iure, ſed per executionem. ibi. nu. 2.
- 2 pi gnus extinguitur, quando reſpignorata efficitur creditoris. in l. eleganter. nu. 1. ff. de pig. act. 83
- 8 pignus licet minus valeat, quàm ſit pecunia debita, non tamen præiudicatur creditori. in l. 1. nu. 1. C. de pig. 96
- 5 pignus prætorium in actione reali qualiter conſtitueretur ſi res eſt mea. in l. ſi finita. §. Iulianus. nu. 48. ff. de dam. infe. 32
- 2 pignus quando extinguitur ſi materia tranſit in materiaturum. in l. ſi conueni rit. §. ſi quis. nu. 2. & 5. ff. de pig. act. 82
- 1 pignus datum ob turpem cauſam poteſt repeti rei venditione. in l. iuriſgentiũ. §. ſi ob maleficium. nu. 2. ff. de pac. 80

Index singularium materiarum

- 1 pignus est, quod accidit pignori. in l. si conuenerit. §. si nuda. nu. 1. ff. de pigno. actio. 82
- 6 pignus pro patrimonio contrahendo dari potest, quando consistit in quantitate, & realiter traditur. in l. Titia quæ. nu. 2. ff. de ver. oblig. 50
- 2 pignus nudo consensu contrahitur etiam si alia res tradatur. in l. j. nu. 1. ff. de pigno. actio. 79
- 2 pignus resoluitur reuendito fundo, qui debeat vigore promissionis reuendi. in l. si ex. §. sed. nu. 1. ff. de in diem adiec. 113
- 7* pignora quomodo capiantur in l. si in causa. nu. 4. C. quando fisc. vel priu. 122
- 8* pignora capiuntur, tempore lapso iudicatis dolo. in l. eos quos. n. 1. C. de exec. rei iudi. 76
- 8* pignora obligantur tacite locatori si inuenta sunt, aliàs secus. in l. si non inducitur. nu. 1. & 2. C. in quib. cau. pig. tac. cont. 100
- 4 pignoratitia habet locum pro pignore prætorio sicut pro conuentionali: & in ea habet locum dolus, & lata culpa non leuis. in l. si cui. §. quæri poterit. nu. 1 & 3. ff. vt in poss. leg. 149
- 1 pignoratitia contraria agit creditor ad interesse & in quo consistat istud interesse. in l. cum debitore. nu. 1. ff. de pig. act. 84
- 2 pignoratitia agitur pro damnis, & interesse etiam non soluta pecunia. in l. si. n. 1. eod. tit. 86
- 7 pignoratitia competit etiam habenti exceptionem peremptoriam. in l. 1. nu. 1. C. de non nu. pecu. 143
- 5 pignoratitia, quod competat pro pignore prætorio, & in ea venit dolus & lata culpa. in l. inquilino. nu. 5. ff. de dam. infec. 38
- 8 pignorans liberum hominem debet puniri. in l. qui filios. numero 1. C. quæ res pig. obl. pos. 101
- 2 pignorare, qui potest, luere potest. in l. solutum. §. sed si. numero 1. ff. de pigno. actio. 81
- 2 pignoris oblatio quando intelligitur pro vsuris, sicut pro sorte. in l. solutum. §. si in sortem. nu. 1. eod. tit. 80
- 1 pignus quando possit retineri pro vsuris. ibid. nu. 2.
- 2 pignoris vera cessio quando possit fieri vero domino. in l. mulier. num. 2. ff. qui pot. in pig. hab. 136
- 8 pignore extincto non extinguatur obligatio personalis. in l. seruo. nu. 1. C. de pig. act. 100
- 1 pignori rem constituere potest vnus ex dominis pro sua parte pro indiuiso. in l. vnus. nu. 1. ff. de seruitu. 181
- 6 pignora, & fideiussores possunt dari pro dote reddenda. in l. quamuis. nu. 5. ff. de solu. 85
- 2 pignora data iniquo arbitratori non retinentur pro sententia iudicis reducere. in l. si societatem. §. arbitratorum. nu. 6. ff. pro socio. 109
- 8 pignora obligantur tacite locatori si inuenta sunt: aliàs secus. in l. si non inducitur. nu. 1. & 2. C. in quib. cau. pig. tac. contraha. 100
- 2 pignora data ob turpem causam quando possunt repeti. in l. 1. nu. 2. ff. de cond. ob turp. cau. 43
- 5 pignore liberato soluitur precarium, quod debitor rogauerat à creditore. in l. si debitor. nu. 1. ff. de preca. 149
- 6* piscandi ius qualiter sibi quis acquirat & qualiter eo priuetur. Insti. de rer. diuis. nu. 172.
- 3 pistorium est maior ciuitas. in l. si duas. §. grammatici. nu. 5. ff. de excusat. tuto. & curato. 87
- 5* pitantia si iussu testatoris fieri debet fratribus minoribus in die Sancti Francisci, debet fieri semel. in l. cum quidam. nu. 3. ff. de ann. leg. 85
- 8 Placuerat verbum quid importet. in l. cum proponas. nu. 1. C. de fideicommiss. liber. 57
- 5* planeta quæ fieri debet ecclesiæ, debet fieri de serico. in l. Titia. §. Seia. nu. 2. ff. de aur. & arg. leg. 59
- 5 plaustra duo si se obuiant in via, quis debet retrocedere. in l. 2. §. hoc interdicitur. nu. 1. ff. ne quid in loco publico. 134
- 6 De plano verbum, qualiter intelligatur. in l. leuia. numero 11. ff. de accusatio. nibus. 146
- 8 plebeius in ciuitate Florentiæ si efficitur miles, efficitur nobilis. secus alibi. in l. 1. nu. 63. C. de digni. lib. 12. 47
- 8 plebeij quidam dicuntur honesti, quidam viles. in l. 1. numero 85. C. de digni. lib. 12. ibid.
- 8 plebeij veniunt appellatione populi, & qualiter hoc probetur. nu. seq. in l. 1. n. 86. & 98. C. de digni. lib. 12. ibid.
- 8 plenum dicitur: quod naturaliter est plenum, non id quod impletur iuris dispositione. in l. 2. nu. 1. C. de his qui non imple. lib. 10. 24
- 4 plenum & liberum verbum adiicitur verbo importanti arbitrium boni viri, & facit ipsum significatiuum liberæ voluntatis. in l. alio heredem. nu. 10. de alimen. leg. 83
- 5 plerumque verbum constituit regulam. in l. 1. nu. 2. ff. de tuto. & curat. & ratio, dista. 75
- 9* pluralis numerus resoluitur in singularem, & ad veritatem distinctiue sufficit quod altera pars sit vera, in princ. Insti. de iure perso. nu. 1. & 2. 62
- 8 pluralitas respiciens vnum annalem effectum, non resoluitur in singularitates, secus quando diuersos effectus. in l. cum quidam. nu. 3. C. de impube. 23
- 3 pluralitas vna generat plures singularitates. in l. iam hoc iure. §. hoc itaque. n. 2. ff. de vulg. & pup. substit. 121. in l. 2. §. sed si. nu. 1. ff. de condi. institu. 136
- 1 pluralitas quando geminet singularitates. in l. si seruus. §. si plurium. num. 1. ff. si quis cau. 68
- 4 pluralitas, quando resoluitur in suas singularitates. in l. falsa. §. si quis. n. 1. ff. de cond. & demon. 114
- 4* pluralitas, quando resoluitur in plures singularitates. in l. hæredes. §. cum ita. nu. 3. ff. ad Treb. 142
- 4 plus dictio, idem importat, quod dictio amplius. in l. si seruus. §. si ita scriptum. nu. 2. ff. de leg. 1. 23
- 4 plus verbum, appositum per testatorem in legato, importat arbitrium boni viri, & poterit modicum arbitrari. l. cum filius. §. pater. nu. 2. ff. de leg. 2. 40
- plus verbum, in teste nihil operatur. ibi. nu. 8.
- 7 plus dictio refertur an modicum. in l. si quis in suo. nu. 2. C. de inoffic. testa. 105
- 9 plurium dictio, ad minus tres significat. in l. 8. & hoc scæpe. nu. 7. in auth. de trien. & semil. 18
- 4 plures cum simul moriuntur, an alter alteri superuiuere præsumatur. in l. quod de pariter. nu. 1. ff. de reb. dub. 100
- 6* plures delinquentes si habeant officium publicum, & tractatur de ipsis puniendis, omnes tenentur pro vno delicto, & vna poena tenentur. in l. si in rixa. n. 7. ff. de fca. 169
- * plures non officiales, quando delinquant, si æqualiter omnes tenentur, si inæqualiter quilibet punitur secundum qualitatem facti sui. ibi. nu. 9.
- * plures quando delinquant nec apparere potest cuius ictu percussus sit mortuus, an omnes puniantur & qualiter. ibi. nu. 10.
- 6* plures quando tenentur ex vno contractu, vel quasi, possunt omnes vno libello conueniri, & etiam separatim. in l. qui separatim. nu. 1. ff. de appellat. 197
- 6 plures quando discordant ad præiudicium tertij, iudex potest eos cogere ad concordiam. in l. 2. §. ex his igitur. nu. 5. ff. de verb. obli. 5
- 8 plures licet assument officium publicum, tamen non dicuntur duo rei nisi expresse dicatur. in l. j. nu. 1. C. quo quisq. ordi. lib. 11. 36
- 8 plures gerentes officium, vel aliquam administrationem qualiter obligentur & sint duo rei debendi. in auth. hoc ita. nu. 10. C. de duob. re. stip. 107
- 4* pluribus hæredibus damnis clare à testatore simpliciter, quando in solidum, & quando pro hæreditarijs portionibus teneantur, in l. si pluribus. §. si ita. n. 1. ff. de leg. 2. 33
- * pluries vni legatur, an scæpius legetur. ibi. nu. 2.
- 5* plures rei, an possint in eodem libello conueniri. in l. de pupillo. §. si plurium. n. 6. ff. de ope. no. nun. 19
- 9* plures qui tenentur ex quasi maleficio, an tenentur omnes in solidum. Insti. de oblig. quæ ex quasi del. nas. nu. 3. 94
- 6* plures si accusantur ab vno in eodem libello, cum non possint, si non opponatur, iudicium procedit. in l. hos accusare. §. leg. Iulia. n. 6. ff. de accusat. 148
- * plures si accusarent vnum in casu quo non possunt, si non opponatur, iudicium procedit. in l. sed plures. nu. 3. ff. de accu. 162
- 1 plures quando tenentur ad vnum interesse ex diuersis causis solutio vnus liberat alium. in l. fideiussore. nu. 1. ff. de eo per quem fac. erit. 66
- 5 plures, quod possunt vno libello contra vnum agere. in l. supra iter. §. Cassius. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 44
- 3 pluribus quando aliquid committitur faciendum, non potest illud expediri per vnum de voluntate aliorum. in l. singulos. nu. 2. ff. de testa. 88
- 2 plures licet teneantur in solidum ex natura rei in obligationem deductæ, non tamen dicuntur duo rei, nec habent beneficium duorum reorum. in l. rem hæreditariam. nu. 1. ff. de euic. 140
- 1 plures si delinquit, quilibet in solidum tenetur, & vno solvente alter non liberatur. in l. si quis id. §. serui quoque. nu. 12. ff. de iurisd. om. iurif. 49
- 1 plures mandantes, an teneantur sicut plures consulentes. in l. si familia. nu. 3. ff. de iurisd. om. iudi. 50
- 1 plurale resoluitur in singulare. in l. 1. nu. 1. ff. de procu. 102
- 1 plura comprehenduntur dicendo ex hæreditate, quam dicendo res hæreditaria. in l. si possessor. §. ait Sena. nu. 1. ff. de peti. hære. 165
- 8 podagrophus quæ excusatione habeat. in l. podagra. n. 1. C. qui morbo. lib. x. 23
- 7 pollicitatio de hæreditate futura non obligat aliquem. in l. cum donationis. n. 2. C. de transa. 58
- 2* pondere, numero, vel mensura quæ consistunt recipiunt sanctionem in genere suo. in l. mutuum damus. §. mutui datio. nu. 1. ff. si cer. pet. 4
- 8 ponderatori vel æstimatori statur super approbatione, vel improbatione. in l. vnica. nu. 1. C. de pondera. lib. x. 27
- 4 pondere quid contineatur ex vsu loquendi. in l. 1. nu. 7. ff. de reb. dub. 97
- 5 pons de lignis dicitur, arcus de lapidibus: licet alter communis vsu loquendi se habeat, cui communi vsui loquendi statur. in l. supra iter. nu. 3. ff. de aqua plu. arcen. 44
- 5 pontes de iure non possunt fieri per viam. in l. 2. §. tractatum. nume. 1. ff. ne quid in loco publico. 134
- 8 populus Romanus, an hodie possit facere legem generalem ascripta & expressam. in l. 2. nu. 1. C. quæ sit long. consue. 113
- Debemus sequi quod populus Romanus facit ex certa scientia consuetudine inducendo. ibi. nu. 2.
- 1 populus per statutum potest quem restituere famæ infamia irrogata per statutum non per ius commune. in l. 1. §. de qua re. nu. 2. ff. de postu. 97
- populus, & rex superiorem non recognoscens potest quæ restituere famæ quo ad ipsos. ibi. n. 3.
- 7 populus ciuitatis potest statuere, quod res vendantur certo pretio: & statuere legem certis personis. in l. nemo. nu. 2. 4. C. de iud. & cœli. 25
- 6 populus Romanus accipitur pro toto imperio, & sic omnes qui obediunt Imperio in totum vel in parte, & quasi omnes, qui obediunt ecclesiæ. in l. hostes. nu. 2. & 6. ff. de capti. & postli. 215
- populi extranei dicuntur omnes, qui non fatentur Imperatorem dominum totius orbis, vt Græci, Tartari, Saraceni, & iudæi. ibi. nu. 8.
- 1 populus carens iurisdictione sine autoritate superioris circa causarum decisionem statuere non potest, secus circa administrationem rerum suarum. in repe. l. omnes populi. nu. 3. ff. de iusti. & iure. 19
- populus habens omnem iurisdictionem potest statuta facere sine superiore. ibi dem nu. 4.
- populus, qui habet iurisdictionem limitatam in quibus habet iurisdictionem potest sine superiore statuere. ibi. nu. 5.
- populus quomodo possit statuta condere, vbi ponit duplicem modum. ibidem numer. 16. 16
- populi voluntas in condendis statutis potest per signa & nutus explicari. nume. 19. eod.
- populus tantum, & non quis iudex potest alteri demandare & committere, & faciat statuta. ibi. nu. 20.

In omnes Barto. Lecturas.

populus vnus ciuitatis, caſtri, vel villa, appellat collegiū de iuregētiū: nec requiritur approbatio ſuperioris § inno. in l. ſodales. n. 5. ff. de colle. illic. 136
2 populus ciuitatis quando poſſit facere milites, & concedere dignitatem, in l. j. nu. 81. C. de digni. lib. 12. 47
3 populus Romanus, qui ſemel Imperatorem approbauit, an poſſit illum reprobare. in l. ſed & reprobari. nu. 9. ff. de exten. tur. & cur. 68
4 populus, an habeat fiſcum. in l. i. nu. 2. C. de bon. vacan. lib. x. 8
5 populus pōt iurare p aliū. in l. municipibus, nume. 1. ff. de cond. & demon. 121
6 populum quot homines faciunt tot faciunt gentē. in l. ſicut. §. in decurionibus. nu. 2. ff. quōd cuiuſque vni. nomi. 113
7* populus ſi vtitur contra conſuetudinem, an erit interrupta. in l. conſuetudinis. nu. 4. G. quā ſit long. conſ. 113
8 populus interpretatur ſtatutum dubium, & non illi quibus fuerat commiſſum quod ſtatuerent. in repe. l. omnes populi. nu. 56. ff. de iuſtit. & iur. 13
9 populus ciuitatis non recognoſcentis ſuperiorem poteſt donare, & facere legem de donando. in l. ambitioſa. nu. 7. ff. de decre. ab ord. fac. 226
10 populus totus poteſt in poemis a ſe impoſitis illas tollere & ſuſpendere. ibi. n. 8
11 populus Romanus poteſt poteſtatem reuocare, & etiam eum degradare, in l. ambigitur. nu. 1. ff. de legi. 15
12 populus Romanus, & Senatus nō poſſunt hodie legē cōdere. i. l. fin. n. 3. C. de le. 27
13* populi appellatio in quo verificetur. in l. i. nu. 3. ff. de probat. 142
14* popularis ſi accipit in vxorem nobilem, non efficitur nobilis. in l. ſuggeſtioni. nu. 3. C. de verb. ſignif. 39
15* popularis vnus nobilis ciuitatis, plus debet honorari quā magnus ciuis mediocris ciuitatis. in l. i. nu. 2. C. de Alex. pri. lib. 11. 35
16 popularis, qui mandat nobili quod faciat homicidium, vel ei preſtet auxilium, punitur poena qua punitur nobilis. in l. vtrum. nu. 2. ff. de parri. 166
17 popularis appellatur qui non eſt nobilis. & quando veniat appellatione popularis. in §. audient. nu. 8 in auth. de defen. ciui. 16
18 porci numerantur inter beſtias minutas. in l. oues. nu. 3. ff. de abigeis. 134
19 portans res licitas, & illicitas, an perdat omnes, & an ſtante ſtatuto quod portans aliquid contra decretum illud amittat, & animal ſuper quo portatur, ſi aliquis portat res licitas, & illicitas, an amittat animal. in l. corem. §. domini. nu. 1. ff. de pub. & veſtig. 49
20 portans frumentum vel alias res prohibitas portari extra territorium, ſi cum ſalma reperitur per viam inſolitam & non rectam, eſt ſuſpectus. in l. quis fiſcales. nu. 1. C. de nauicula. lib. xj. 29
21 portare granum de cluſo per uſino, qui teneatur. in l. quicunque. nu. 2. C. de omni agro deſer. lib. xj. 42
22 porticus eſt locus coopertus de ſuper, diſcoopertus ante, litem poteſt intelligi pro ſala, in l. quōd conclauē. nu. 2. ff. de dam. inſec. 40
23 porticus dicitur eſſe domus. id eſt accidit domui. in l. cætera. §. hoc Senatus. el. 2. n. 2. ff. de leg. 1. 12
24 portio decedentis habentis coniunctum re tantum, & coniunctum verbis tantum, vtrique accreſcit. in l. re coniuncti. n. 32. ff. de leg. 3. 60
25 portio deficiens accreſcit legatario inuito p ius non decreſcendi. ibi. nu. 51. 61
26 portio deficiens per ius accreſcendi non accreſcit legatario inuito, ſed volenti. ibi. nu. 52. 61
27 portio cohæredis deficiens, quando accreſcit cohæredi etiam inuito. ibi. nu. 52. 61
28 portio deficiens, an & quando accreſcat collegatario vel cohæredi per ius accreſcendi cum onere, vel ſine. ibi. nu. 54. 61
29 portio deficiens accreſcit pro portionibus hæreditarijs vel legatis. ibi. n. 56. 61
30 portio accreſcit taliter quod petitur eadem actione qua prima. ibi. nume. 57. 61
31 portio quæ accreſcit per ius accreſcendi coniuncto coniunctione legali, an accreſcat ipſo iure. ibi. nu. 63. 61
32 item an accreſcat cum onere vel ſine. ibi. nu. 64. 61
33 portio vnus ex hæredibus deficiens quare accreſcat cohæredibus inuitis: & quod aliud ſit in legatis. in l. vnica §. his ita. nu. 1. & 3. C. de cadu. tolle. 50
34 portio vnus ex hæredibus ſi deueniat ad alium non ex ſubſtitutione, ſed legis diſpoſitione vel propria, an & quo caſu fieri poſſit contributio. in l. qui fundum. §. cohæres. nu. 4. ff. ad l. Fal. 129
35 portio deficiens accreſcit cum onere ſuccedentibus ab inteſtato. in l. ſi Titio. §. iulianus. nu. 1. ff. de leg. 2. 34
36 portio nominati grauati non accreſcit cohæredi cum onere. ibi. nu. 2. 34
37 portio exhæredati quādo accreſcit fratribus, legitima inſtitutorum erit ſemis, perſona exhæredati computata in l. pater filium. nu. 15. ff. de inof. teſt. 161
38 portio domus ſunt ſeræ & clauſes. in l. quæſitum. nu. 2. ff. de ſun. inſtr. 75
39 portio accreſcit portioni non perſonæ. in l. ſi totam. nu. 1. ff. de acq. her. 154
40 portio cohæredis accreſcit cum onere, quando adiunctio eſt facta nominibus appellatiuis. in l. Celfus. §. quod alicuius. nu. 3. ff. de leg. 2. 30
41 portio cohæredis non accreſcit, quādo ſolum nominat ille, cuius portio deſi cit. ibi. nu. 4. 7
42 portio ſemel legitimè alienata, de cætero alienatur. in l. pater filium. §. quindecim. nu. 4. ff. de leg. 3. 54
43 portio accreſcit ſine noua petitione. in l. 2. §. ſi duo. n. 2. ff. de bono poſſe. ſecundum tabul. 169
44 portio hæreditatis pro ſcripta quando ſit quōd accreſcat cum onere, in l. quæ conditio. nu. 1. ff. de condi. & demon. 114
45 portio hæreditatis deficiens quādo accreſcit cum onere coniunctis, an pro cedat ſiue ſint vniuncti re tantum, ſiue re & verbis. ibi. nu. 3. 5
46 portiones plures conuerſæ hæditatis ſi alicui deſerūt ex diſpoſitione deſuncti ac ſi habet vnā cogat habere & oēs. in l. Ariſto. nume. 1. ff. de acqui. hæred. 159
47 portiones plures ſi deſeruntur alicui, quædam ex diſpoſitione deſuncti, quædam ex diſpoſitione legis, an quis cogatur habere totum. ibi. nu. 2. 5
48 portiones plures quando ex teſtō vnus alicui deſeruntur, an ſi vnā cognofcat cogatur alias cognofcere. in l. quidam. nu. 1. C. de iur. deli. 29
49 portiones inſulæ ſunt inſula. in repe. l. Cęſar. nu. 27. ff. de pub. & vec. 52
50 portus inſulæ ſunt vt inſula. in l. Cęſar. nu. 2. ff. de pub. 50
51 portus maris, an ſit publicus tantum non communis. in §. litorum. nu. 3. inſtit. de ren. diuiſ. 60

*posse illud dicimur quod commodè possumus. in l. nepos Proculus. nu. 1. ff. de
 verbo. significatio. 233
 4*positio casus altero de tribus modis. in l. seruum filij. nu. 1. ff. de leg. 1. 132
 2. possessio transit etiam ubi contractus non tenet. in l. bonafides. nu. 5. ff. de pos. 88
 5 possessio auocatur p̄ interdicta, & p̄ actiones ciuiles. in rub. nu. 1. ff. de interd. 131
 5 possessio clandestina, an dicatur vitiosa ad quemcunque vadat, quod non. in l.
 furtum. §. fundi quoque. nu. 1. ff. de vsucap. 100
 possessio perditur ex obliuione inducta ex cursu longi temporis, & dicitur lō
 gum tempus iudicis arbitrio. ibi. nu. 2. 100
 5 possessio acquiritur nobis per procuratorem generalē. in l. si rē. n. i. eo. tir. eod. 233
 8 possessio ciuili animo retenta si naturalis perdat, an pro naturalis occupa
 ta habeat locum conditio ex l. fi. C. vnde vi. nu. 3 94
 9*positum in porta ecclesię dicitur publicum. in §. scriptum. nu. 4. in auth. vt iud.
 sine quoquo suffr. 14
 possessionem rei alienę vacantem, qui occupauit, & postea eam perdidit, te
 netur condicione ex l. fi. C. vnde vi. ibid. nu. 14. 14
 possessio talis rei alienę vacantem ingressus si alteri vendat, quanto tem
 pore p̄scribatur. ibid. nu. 18. 14
 5 possessionis acquisitionem inducit animus retinendi possessionem. in l. quod
 vulgo. nu. 1. ff. pro empr. 103
 3 possessio continuata quod satis dicitur probata si testis dicat, quod vidit fem
 per responderi de fructibus. in l. 1. nu. 23. ff. fol. mar. 3
 5 Qui est in possessione potest petere eā confirmari. in l. de pupillo. §. qui opus.
 nu. 4. ff. de ope. no. nun. 11
 5 possessio debet restitui in eo statu, in quo primo erat. in l. j. §. qui autem. nu. 1. ff.
 de vi & vi arma. 138
 5 possessio in dubio p̄sumitur cōtinuata si p̄batur possessio authoris octo an
 norum, & mea duorum. in l. Pomponius. §. p̄terea. num. 4. ff. de acq. pos. 84
 4 possessio ex edicto diui Adriani non datur producenti exemplum testamenti.
 in l. j. §. si quis. nu. 1. ff. de bon. poss. secundum tabul. 176
 Nec etiam datur producenti exemplum testamenti manu eiusdem notarij. ibi.
 dem nu. 2. 176
 7 possessio violenta non releuat possidentem. in l. vis eius. nu. 2. C. de probat. 126
 3 possessionē Titij absentis si tu ingressus es clā, & ego postea eā ingredior clā,
 non acquirō naturalem. in l. 1. §. ac satisfactionis. nu. 6. C. vt possidetis. 95
 Si aliquis habet in fundo vsu fructum, & alius vsu, an vterque possideat.
 ibi. num. 9. 95
 possessio naturalis qualiter retineatur. ibid. nu. 11. 95
 Si ego possideo naturaliter, tu ciuilitate, & tertius ingreditur, quis possideat.
 ibid. nu. 12. 95
 *possessio, quam retineo per me, & illa quam retineo per colonum, cur diffe
 rant. in l. peregrē. §. quibus explicitis. nu. 2. ff. de acq. poss. 88
 *possessio si ab eo, qui vacantem intrauit, coepit vacare, & alius ingreditur, re
 stituitur ei a quo secundo vacauit. in l. cum querebatur. nu. 11. C. vnde vi. 94
 possessionis suę causam nemo mutat nisi superueniat cā extrinsecas iusta vera
 vel putatiua in l. non solum. §. quod vulgo. nu. 1. ff. de vsucap. 100
 possessio quando p̄cedit titulum etiam putatiuum, potest ab vno haberi, ab
 alio titulus. ibi. nu. 2. 100
 possessio in casu l raptores. nu. 2. C. de episc. & cle. 24
 Quando receditur de possessione animo destruendi, an perdat solum primum
 decretum vel etiam cautiones p̄cedentes: quod perdit omnia. in l. si fini
 ta. §. si metu. nu. 1. ff. de dam. infec. 34
 possessio si ad aliquem peruenit sine vitio eius rei, quam ego tantum posside
 bam, an habeat locum remedium l. coloni. in l. fi. §. sed cum in secunda. nu. 5.
 C. de fur. & seru. cor. 6
 possessio transfertur ex inuiti contractū. in l. iubemus. §. sanē ne omnis. nu. 3.
 C. de sacros. ecclē. 19
 possessio bonorum quando possit peti pendente condicione. in l. is qui hares.
 nu. 1. ff. de acqui. hare. 145
 possessio bonorum quando sit vitiosa vitio reali, & quando personali. in l. l. pō
 ponius. §. cum quis. nu. 7. ff. de acq. poss. 83
 possessio perditur per inundationē. in l. si ager. n. 1. ff. quib. mod. vsusfr. amit. 199
 possessionem liberam promittere quid sit, & quid vacuum. in l. vim. nu. 1. ff. de
 vi & vi arma. 39
 possessio bonorum causa litis agnoscendę quę sit. in l. Papinianus. §. sequenti.
 nu. 1. ff. de inoffi. testa. 158
 Quasi possessio in temporalibus, quando valeat. in repe. l. Barbarius. nu. 4. ff. de
 offi. p̄rato. 33
 possessio vel quasi alicuius status, vel qualitatis, quando transferat in eum qui
 contradicit onus probandi vel non. in l. si prius. num. 13. ff. de ope. no. nun. 17
 possessio absque traditione non transfertur. in l. si. nu. 23. C. de sacros. ecclē. 23
 possessio rei non probatur per solutionem tributū. in l. si pater tuus. nu. 1. C. de
 act. emp. & vendi. 154
 possessio quod nobis non acquiratur per seruos legatos ante apprehensam pos
 sessionem. in l. j. §. veteres. n. 2. ff. de acq. poss. 76
 possessionis initiū inspicimus quātū ad bonā fidē quo ad ipsam rem, & ea quę
 procedunt ex ea. in l. iusto errore. §. & si possessionis. n. 1. ff. de vsuc. 101
 possessio itineris quare non acquiratur minori spatio 30. dierum, sicut posses
 sio aquę. in l. j. §. hoc interdicto. nu. 1. ff. de ita. actuque priua. 143
 Existens in quasi possessione eligendi, si impeditur in noua electione sufficit
 docere, quod fuit in quasi possessione iuris eligendi in proxima p̄ceden
 ti electione. ibid. nu. 6. 143
 possessio est in genere quę diuiditur in species, ita & actio. in l. possideri. §. ge
 nera. nu. 1. ff. de acq. poss. 78
 possessio non potest quiri sine effectu possidendi. in l. 1. §. adipiscimur. nu. 1. ff.
 de acq. poss. 75
 possessionem acquirendi modus per nosmetipsos est facti, per alium est iuris,
 & possessio ista quę fita est facti. ibi. nu. 2. 75
 possessio naturalis, quam habet fructuarius, solo animo retinetur. in l. idem
 est §. vnde vi. nu. 1. ff. de vi & vi arma. 128

Index singularium materialiarum

- possessa

In omnes Barto. Lecturas.

possessa per seruum vel colonum ex causa non peculiari in quibus conueniat
& in quibus disconueniant. ibid. nu. 16.

1 possessio acquiritur per constitutum, quando constitutus possidebat. in l. quada
mulier. nu. 1. ff. de rei vend. 176

possessio presumitur tradita quando contractus est celebratus in ipso fundo.
ibid. nume. 2.

3 possessio bonorum presumitur solenniter acta ex cursu decem annorum. in l.
qui aliena. §. sed, & si. nu. 3. ff. de acq. hare. 143

5 possessio aliqui p proprietate ponitur. in l. 1. §. si vir uxori. nu. 3. ff. ad acq. pos. 75

possessio ex inuili contractu non transfertur, quando persona est talis quæ nō
potest perdere possessionem, vt pupillus & ecclesia. ibi. nu. 3.

8 possessio naturalis annexa cum ciuili dicitur naturalis. in l. si. nu. 3. C. de fundis
patrimo. lib. xj. 44

possessio corporalis separata à naturali, quod non reperitur. ibid.

7 possessio potest quæri sine causa. in l. si quis cōductionis. nu. 1. C. loca. 157

5 possessio animo amittitur, quando ab animo incipit, secus si à corpore, & tunc
corpus requiritur. in l. possideri. §. in amittenda. nu. 1. ff. de acq. pos. 78

2 possessio ciuilis causat vsucapionem. in l. si vt certo. §. si duobus. ff. comm. 77

5 possessio acquiritur nobis per seruum ex causa peculiari, & vsucapiendi condi
ctio, ex causa non peculiari possessio solum, si est iusta. in l. 1. §. item acquiri
mus. nu. 1. ff. de acqui. pos. 75

2 possessio dicitur tradi vacua, licet in fundo constituta sit seruitus itineris, vel
actus, libera autem tradi non dicitur. in l. si emptione. §. vacua. nu. 1. ff. de actio.
empt. 115

2 possessio quando transfertur, quod transferatur ad dominium, quod ei acces
sit. in l. indebiti. §. sed & si. nu. 2. ff. de condi. indeb. 47

5 possessio collegij secularis, quod vacet, cum omnes de collegio sint mortui, se
cus in collegio ecclesiastico. in l. 1. §. municeps. nu. 4. ff. de acq. pos. 76

5 possessio acquiritur corpore & animo, & per interitum partis acquiritur totū.
in l. possideri. nu. 1. ff. eod. tit. eod.

possessionem fundi, in quo intraui putans mihi recte traditam, quod non ac
quiro. ibi. nu. 2.

2 possessio, an sequetretur pendente iudicio retinenda possessionis, vel vt pos
sidentis. in l. si disceptetur. nu. 2. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. 74

5 possessio probatur ex solutione mercedis, nisi aliud possideat. in l. qui vniuer
sas. §. quod per colonum. nu. 1. ff. de acqui. pos. 87

5 Quasi possessio in iuribus incorporalibus, an diuidatur in ciuilem & naturalem.
in l. §. denique. nu. 8. ff. de aqua plu. arcen. 41

5 Existens in quasi possessione piscandi solus in flumine publico, quando potest iu
re præoccupationis alii prohibere. in repet. l. 2. nu. 30. ff. de fluminibus. 136

5 possessio eadem apud duos insolidum esse non potest. in l. possideri. §. ex cōtra
rio. nu. 1. ff. de acqui. pos. 77

possessions plures specie & numero differetes possunt esse apud plures. ibi.

possessionem eandem esse apud plures non facit qualitatē diuersitas. ibidem

possessio ciuilis sola causat vsucapionem, & an naturalis quod sic ad vsucapio
nem iuris intra dominium in fine. ibi. nu. 3.

possessio corporalis sola, quod non sufficiat ad vsucapionem fructuum. ibi. nu. 4.

possessio ciuilis sola, quod sufficiat ad acquisitionem fructuum. ibi. nu. 5.

possidens precario & naturaliter facit fructus suos. ibid.

possidere non possunt ciuilitur duo insolidum. ibi. nu. 9.

possidere possunt duo naturaliter. ibi. nu. 10.

possidere non possunt duo corporaliter insolidum. ibi. nu. 11.

possidere non possunt plures eandem rem in diuersis temporibus numero
& specie. ibi. nu. 12.

Quasi possessio in vna re potest haberi à pluribus insolidum. ibi. nu. 15.

5 possessio, an & quando perdat, licet alteri non quæatur. in l. quod meo. §. si
furioso. nu. 2. ff. eod. tit. 85

5 possidens ciuilitur & naturaliter si à te recipit precario transfert ciuilem & re
tinet naturalem. in l. interdum. nu. 1. ff. eo. tit. eod.

possessio perditur quando possessor constituit in animo, quod non vult esse do
minus. in l. si quis vi. §. differentia. nu. 2. ff. eo. tit. 84

possessionem, quam retineo animo & corpore alieno, an solo animo perdere
possim. ibi. nu. 3.

Quasi possessioni, quam quis habet à superiore, potest quis sine superiore re
nunciare. ibi. nu. 8.

5 possessio, quod possit quæri sine causa. in l. quod meo. nu. 1. ff. eo. tit. 84

possessio, quod perdat, sola voluntate. ibi. nu. 2.

possidens naturaliter & ciuilitur constituit se nomine tuo possidere, facit te
possessionem. ibi. nu. 3.

possidens naturaliter per alium, vel animo & corpore alieno si constituit se
nomine alicuius possidere, an transferat possessionem. ibi. nu. 4.

possidens tantum ciuilitur si constituit se nomine alterius possidere, an tran
sferat possessionem. ibi. nu. 10.

5* possidens vnus rem, in qua sit executio naturaliter vt victus, alius ciuilitur vt
contradictor vel è contra, quid iuris. in l. a diuo pio. §. si super rebus. nu. 5. ff.
de re iud. 112

4 possidens sine vicio rem sibi in testamento minus solenni relictam tutus est ex
ceptione, sed ad eā nō habet actionem. in l. nemo potest. nu. 18. ff. de lega. 1. 16

1 possidens immobilia in territorio propinquo loci, vbi conuenitur nō satisfat,
& sibi potest faciliter conueniri. in l. sciendū. §. possessor. nu. 1. ff. qui satisfat. cog. 64

1 possidens fundum mala fide non releuatur ab onere satisfaciendi. in d. l. sciendū.
§. sed & qui. nu. 1. eod.

8 possidens immobilia in loco, vbi iudicium agitur, non tenetur satisfare, secus
si possideret extra illum locum, quia satisfat. in l. si. nu. 1. C. de prin. agen. lib. 12. 52

5 possidens rem alienam scienter in causa dāni infecti, & noxali, præscribit. in l.
si finita. §. si de vestigialibus. nu. 2. ff. de dam. infect. 33

1 possidens immobilia non tenetur satisfare, quia cessat præsumptio fugæ. in l.
sciendū. nu. 4. ff. qui satisfat. cog. 64

possidens multa bona mobilia quæ de facili occultari non possunt, non tene
tur satisfare. ibi. nu. 5.

Qui possidet & sic non satisfat, non tenetur iurare, & ita seruat consuetudo.
ibid. nu. 6.

possidens immobilia, non obligat sua bona de consuetudine. ibidem nume. 7.

possidens modicam rem, & non vilem, euitat satisfactionem pro quantitate
magna. ibi. nu. 8.

possessio super qua litigatur, tenetur satisfare quantum ad actorem, non quo
ad alios. ibi. nu. 9.

possidens rem immobilem bona fide euitat satisfactionem, secus si mala fide.
ibi. nu. 11.

Qui non possidet immobilia non est idoneus fideiussor, nisi sit coniuncta per
sona. ibid. nu. 13.

2 possidens rem alienam titulo, & bona fide, potest illam pignori. in l. si rem
alienam. nu. 1. ff. de pig. act. 84

5 possidens solum naturaliter non potest edificatum à ciuilitur possidente de
struere suo nomine. in l. §. nunciatio. nu. 9. ff. de ope. no. nun. 5

possidens naturaliter tantum potest edificatum à tertio tollere procuratorio
nomine domini. ibid.

2 possidens rem obligatam decennio bona fide, præscribit etiam contra hypo
thecariam, in l. §. cum prædium. nu. 3. ff. de pign. 130

7 possidētis melior est conditio in pari causa. in l. hæreditas. n. 4. C. de pet. hæ. 507

5 possidens ciuilitur tantum potest conueniri ad exhibendum. in l. serui nomi
ne. nu. 4. ff. de vsucap. 97

8 possidens bona fide respectu domini, sed mala fide quia credit rem obligatā,
an dicatur bonæ fidei vel malæ fidei. in l. sicut. numer. 3. C. de præscrip. 30. vel
4. ann. 59

5 possidens fundum alienum si in eo stat cum gentibus & armis & dicat ad do
minum venientem, quod ingrediatur, non excusatur, quia non videtur face
re quod ille liberè ingredi possit. in l. §. sine autē n. 4. ff. de vi & vi arm. 137

7 possidens alieno nomine potest dominum in iudicio nominare. in l. 2. nu. 1. C.
vbi in rem act. 101

possidens ciuilitur si nominat dominum in iudicio, potest conueniri rei ven
dica. ibid. nu. 7.

possidens rem mobilem potest in iudicio nominare dominum. ibidem nume
ro 8. & 11.

possidens, si nomine alieno conueniatur si non nominet dominum in iudicio
an teneat processum. ibid. nu. 16. 102

2 possidens rem non presumitur eam vendidisse. in l. sicut. §. superuacuum. nu. 1.
ff. quib. mod. pig. vel hypo. 137

possidens medium quod dicitur probatum probatis extremis ibid. nu. 7.

8 possidens scienter venditore presumitur quod ei fuerit possessio tradita. in l.
2. nu. 1. C. de acq. pos. 57

possessionis traditio an possit probari per instrumentum. ibi. nu. 4.

8 possidens iniuste quod eum qui vim incontinenti infert non potest vim repel
lere. in l. 1. nu. 3. C. vnde vi. 90

possidens precario si denegat rem restituere, potest statim per vim repelli. ibi
dem numero 4.

possessionem vacantem si quis clam occupauit nō licet sibi vim inferri. ibi
dem numero 5.

Si vero non vacantem occupauit potest dominus reuersus vim inferre. ibi. nu. 6.

In quo consistat moderamen inculpatæ tutelæ. ibi. nu. 7. & 9. 91

possessionem suam recuperans incontinenti per vim ab eo, qui vim intulit nō
punitur. ibid. nu. 13.

8 possidens sicut non potest peti se mitti in poss. ex Carboniano: ita quando pos
sident potest petere quod bonorum possess. ex Carboniano sibi confirmetur.
in l. 1. nu. 1. C. de Carbon. edi. 11

possidens potest petere possessio. sibi confirmari ex edicto diui Adria. ibi. nu. 2.

8 possidens precario quando possideat. in l. malæ. numero 2. C. de præscript. 30.
vel 40. anno. 59

6 possidens rem, qui non potest petere tenetur illam in catastro assignare. in l.
forma. §. si cum ego. nu. 1. ff. de censib. 231

5 possidens potest petere sibi possessionem confirmari & in ea tueri. in l. Carbo
nianum. §. missum. nu. 1. ff. de Carbo. edi. 166

8 possidens res hæreditarias quando videatur adire. in l. nam hoc. numero 2. C.
vnde legit. 10

7 possidens quando presumatur hodie possidere. in l. siue possidentis. n. 5. & 6. C.
de probat. 126

6* possidētis in pari causa melior est conditio. in l. si seruum. §. sequitur. n. 1. ff. de
verb. oblig. 35

9 possidere subiectos quod quis dicatur ratione iurisdictionis, quam habet in
eos. in l. patrocinia. nu. 2. in auth. de mand. princ. 17

5 possidere quod quis se ignoret qualiter potest esse. in l. si aliquam rem. nu. 2. ff.
de acqui. pos. 86

1 Quem defuisse dolo possidere qualiter probetur. in l. qui petitorio. nu. 3. ff. de
rei vendic. 174

3 possidere rem vt hæreditariam est in actu, quo probatur aditio. in l. gerit. nu. 2.
ff. de acqui. hare. 156

possessio rei dicitur esse in hæreditate, non tamen vere. ibid. nu. 3.

1 possidere qui dolo defuit, an conueniatur vt ille, vel directa. in l. electio. num. 1.
ff. de noxa. 192

5 possessorem clandestinum quando possum eiicere propria autoritate. in l. 1. §.
interdictum. nu. 3. ff. vti possid. 140

possidere clam à me dicitur ille, qui in trat possessionem meam clam suspicās
sibi moueri quæstionem ab alio, non à me. ibid. nu. 4.

* possidere mentiens se etiam punitur, quia si ante tenebatur pro parte, tunc te
netur insolidum & quomodo. ibi. nu. 7.

6 possidere verbum intelligitur ciuilitur tenere de facto. in l. stipulatio ista. §.
hæc quoque. nu. 1. ff. de verb. oblig. 17

5 possidere se constituens precario, & constituens se possidere simpliciter, dif
ferunt primo enim modo retinet naturalem, secundo nullo modo possidet.
in l. interdum. nu. 2. ff. de acq. pos. 85

Index singularium materiarum

- possidere quis non dicitur per aspectum nec apprehendere. in l. possideri. §. Ne quis possidet. 76
- possessio pro dominiō ponitur in d. l. possideri. §. ex pluribus. nu. 1. ibid.
- possidere ex duabus causis vtilibus quis potest, secus est inutili, & vtili. ibi. n. 2.
- possessio ex duabus causis contrariis non transfertur. ibi. nu. 4.
- possessio naturalis potest haberi ex pluribus causis, sicut & civilis. ibi. nu. 7.
- possidere ex vna causa, ex alia retinere, an quis possit. ibidem numero 8.
- possidere naturaliter ab alio clam, qualiter dicatur. in l. 1. §. quod ait. nume. 15.
- possidere ab alio qualiter quis dicatur. in l. 1. §. quod ait. nume. 6. & 16. ff. vti possidetis. 141
- possidere etiam ab alio qualiter quis dicatur. ibi. nu. 9.
- possessorum tres sunt species. ibi. nu. 10.
- possidere precario ab alio quando quis dicatur. ibi. nu. 11.
- possidere naturaliter quando quis dicatur. ibi. nu. 12.
- possidere quē pro hærede, vel pro possessore quomodo cognoscatur. in l. qui interrogatus. nu. 3. ff. de peti. hære.
- possidere quod quis se ignoret qualiter contingere possit, in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 9. ff. de acq. poss.
- possessio civilis sola parit vsucapionem, & fructuum acquisitionem. ibi. nu. 12.
- possidere qui desinit, quando possit conueniri, vt possessor. in l. si minori. nu. 3. C. de iure fisci. lib. 10.
- possidere non dicitur ille qui habitat domum, & soluit solum victum. in l. & habet. §. hospites. nu. 1. ff. de preca.
- possidere non dicitur soror habitans cum fratre. ibi. nu. 2.
- possidere dicitur naturaliter, qui habitat iure suo cœnaculum habens aditum de publico. in l. si duo. §. si supra. des. nu. 2. ff. vti possid.
- possessor cœnacula habet interdictum vti possidetis contra quemlibet extraneum cum turbantem. ibi. nu. 3.
- possideri ex pluribus causis ad inuicem se compatiētibus, quod possit. in l. pro emptore. §. si rem. nu. 6. ff. pro empt.
- possidere in dubio quis præsumitur ex causa præcedentis tituli. in l. eum qui à furioso. §. bonam. nu. 2. ff. de pub. in rem act.
- possidere si quis culpa desit, an possit à possessore rem auocare. in l. 1. nu. 3. ff. pro empt.
- possidere, an semper dicatur qui semel possedit. in l. si minorem. num. 3. C. de integ. restit.
- possidetur tatum principaliter, quando vnum apponitur accessorium alteri, & si vtrumque est principale vtrumque possidetur. in l. rerum mixtura. nu. 1. ff. de vsucapio.
- possessum vi lege Iulia prohibetur præscribi. in l. non solum. §. si dominus. nu. 2. de vsucap.
- possessor clandestinus tenetur constitutione l. si quis in tantam. C. vnde vi. ibi. dem. num. 27.
- possessor, vt faciat fructus suos, an debeat intelligi de possessore naturali tatum, vel de habente civile, & naturalem. in l. & ex diuerso. n. 13. ff. de rei vend.
- possessor non dominus si conducit rem ab alio, quando perdat possessionem. in l. si aliquam rem. nu. 13. ff. de acq. poss.
- possessor bonorum principalis, quod non possit conueniri ex tacita hypotheca nisi principali excusso. in l. 1. nu. 3. C. de conue. fis. debi. lib. 10.
- possessor bonorum de iure prætorio si restituit hæreditatem ex Trebelliano, an apud dominum remaneat quid hæreditariū. in l. ex asse. n. 5. ff. ad Treb.
- possessor quā præsumatur dominus. in l. cum res. in l. 1. et. nu. 14. C. de prob.
- possessor bonæ fidei cum titulo facit fructus suos. in l. & ex diuerso. num. 5. ff. de rei vendi.
- possessor bonæ fidei ad quorum fructuum restitutionem teneatur, quo iure, & qua actione. ibi. nu. 6. & 10.
- possessor, qui à principio fuit bonæ fidei ex post facto malæ, quando faciat fructus suos. ibi. nu. 9.
- possessor non debet arctari ad docendum de titulo, quando proponit aliquam exceptionem remouentem ius petitoris. in l. Paulus. §. qui pignoris. nu. 1. ff. quib. mod. pig. vel hyp. soluit.
- possessor tenetur de fructibus perceptis & percipiendis post lit. contest. item in hærede eius. in l. 2. num. 1. C. de fruct. & lit. expen.
- possessor quibus casibus conuenitur pro rata. in l. 1. in. num. 3. C. de debito. ciuit. lib. 10.
- possessor pignoris, quod hodie non possit conueniri nisi discussio principali. in l. si creditor. §. quæritur. nu. 2. ff. de distra. pig.
- possessor bonæ fidei quā habeatur loco domini. in l. j. domini. nu. 1. ff. ad Syl.
- possessor, qui potest deducere ius suum etiam per modum exceptionis, & petit examinari testes ante litem contestatam vt actor, vel vt reus petat. in l. & hic vero. nu. 10. in auth. de testib.
- possessor tertius qualiter conueniendus sit, l. in causis. §. interdum. num. 2. ff. de minor.
- possessori malæ fidei quare non consulatur pro expensis per doli exceptionem. in l. plane non. nu. 2. ff. de peti. hæred.
- possessor hæreditatis in casu §. diuus Adrianus. in l. diuus Pius. ff. de peti. hæred. fa tildat de hæreditate non diminuenda, sed ea restituenda, vel eius æstimatione in causa alienationis. in l. diuus Pius. §. diuus Adrianus. num. 4. ff. de peti. hæred.
- possessor, qui percepit fructus quos tenebatur restituere, expensas non deducit, sed cū fructibus compensat. in l. in fundo. nu. 9. ff. de rei vendi.
- possessor, qui à principio fuit bonæ fidei, & postea malæ fidei, quomodo, & quas expensas deducit. ibi. nu. 12.
- possessor bonorum potest conueniri quando incertum est, quis sit hæres. in l. controuerfia. ibi. nu. 1. ff. de transf.
- possessor non debet restituere indebitum, quod exigit. in l. si possessor. §. ait se natum. nu. 2. ff. de peti. hæred.
- possessor bonæ fidei ab initio si postea contrahat, non committit furtum, in l. item si res. nu. 2. ff. de alie. iud. mu.
- possessor primus & secundus si tunc simul venient, præfertur qui docet de dominio. in l. si. nu. 13. C. vnde vi.
- possessores prædiorum rusticorum dicuntur magis idonei quàm possessores vrbani. in l. si. nu. 6. C. de debito ciuit. lib. xj.
- possessor hæreditatis conuentus rei vëdicatione, an possit opponere exceptionem, ne fiat præiudicium petitioni hæreditatis, vel ne conueniatur vltra quàm sit locupletior. in l. sed & si l. §. item si rem. nu. 1. ff. de peti. hæred.
- possessor non dicitur, qui habet actionem personalem ad rem immobilem, vel rei vëdicationem. in l. sciendum. §. si fundum. nu. 2. ff. qui satisd. cog.
- possessor hæreditatis, cui fuit mora controuersiæ si satisfecit de hæreditate non minuenda quando possit alienare. in l. diuus Pius. nu. 3. ff. de peti. hæred.
- possessor bonæ fidei licet faciat fructus suos, tamen tenetur restituere quatenus est factus locupletior. in l. si vel metu. nu. 12. C. quod met. cau.
- possessor bonæ fidei, an teneatur de fructibus, ante triennium, & ipsos præscribat triennio. ibi. nu. 13.
- possessor intra sex menses potest moram purgare. in l. obistere. n. 2. C. de an. & tribu. lib. 10.
- possessor tenetur ad ea, quæ extrinsecus veniunt, quæ accedunt rei, vel rei occasione. in l. sed & si l. nu. 2. ff. de peti. hæred.
- possessor, an teneatur restituere illud, quod exigit nomine pœng. ibidem. nu. 3.
- possessor non præsumitur dominus. in l. 2. nu. 2. C. de probationib.
- possessoris solutio liberat dolosum, non econtra. in l. etiam. §. idem si quis. n. 1. ff. de peti. hæred.
- possessori abesse ab initio quando potest. in l. cum fundus. §. seruum tuum. nu. 3. ff. si cer. pet.
- possessoribus forensibus, an possit imponi collecta. in l. libertus. §. sola. num. 1. ff. ad municip.
- possessores pignorum quando sunt plures, an possit vnus impetrare vt oēs pro solutione debiti pro rata contribuant. in l. creditoris. n. 3. ff. de distra. pig.
- possessum vt qualiter dicatur. in l. sequitur. §. si fundum. nu. 1. ff. de vsucap.
- possessorio retinendæ agens quando videatur renunciaffe petitorio. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 7. ff. de acq. poss.
- possessorium adipiscendæ cum petitorio non potest cumulari quado reus post conclusum in causa plenè de dominio probauit. ibi. nu. 16.
- possessorium recuperandæ, quod possit cumulari cum petitorio. ibi. nu. 17.
- possessorium retinendæ pro iuribus incorporalibus potest cum petitorio cumulari si actor ppter eius possessionem, veller ab onere pbadu releuari. ibi. n. 18.
- possessorium retinendæ ratione rei corporalis, quando possit cum petitorio cumulari. ibi. nu. 19.
- possessorium, quod proponitur vbicunque habet causam dominij, id est quando est possessorium, quod non potest iustificari, nisi ex probatione dominij tunc non concurrit cum petitorio. ibi. nu. 20.
- possessorium, an possit cum petitorio cumulari quando vnus, & idè primo proponit possessorium, secundo petitorium. ibi. nu. 21.
- possessorium & petitorium si proponitur ab vno simul, & semel, an possint cumulari. ibi. nu. 22.
- possessorium adipiscendæ intentarum per reum, post intentato petitorio per actorem, an concurrere possit cum petitorio, & quando. ibi. nu. 23.
- possessorium si primo proponitur per vnum, postea ali⁹ proponit petitorium. ibi. nu. 27.
- possessorium pro re mea, quæ ad te peruenit sine vitio, an detur mihi aliquod. in l. rem quæ nobis. nu. 2. ff. de acq. poss.
- possessorium quare prius examinetur quàm petitorium. in l. de vi. n. 2. ff. de iur. 54
- possessorium agens petit se mitti in possessionem, & positus in ea se tueri. in l. Carbonianam. §. nullum. nu. 2. ff. de carbo. edic.
- possessor non constituitur quis ex solo iussu de mittendo. ibi. nu. 5.
- possessorium quō præiudicat petitorio. in l. si quis agere. nu. 1. C. de codicil.
- officium facio per alium, quod non possum per me, in l. cum hæreditate. nu. 1. ff. de acqui. hæred.
- possit ne quis per alium quod per se non potest. l. si paterfamil. §. qui duos. nu. 1. ff. de adop.
- posse definire quando quis dicatur. in l. sius quoque, §. sed & si. numero 2. ff. de hæred. insti.
- positio quid sit, in repet. in l. vbicunque. nu. 12. ff. de interrogato. actio.
- Quibus sit respondendum. ibi. nu. 13.
- positiones quo iure inducuntur. ibi. nu. 14.
- positionibus officio iudicis respondendum est. ibi. dem. numero 15.
- positio dicta quod super ea lis ponatur. ibi. nu. 16.
- positiones fiunt, vt ponens ab onere probationis releuetur. ibi. nu. 17.
- positiones fiunt post litem contestatam, & etiam ante litem contestatam. in emergentibus ante. ibi. nu. 18.
- positiones vsque ad quod tempus fieri possunt. ibi. n. 19.
- positionibus debet fieri responsio coram iudice pro tribunali sedere. ibi. n. 20.
- positiones possunt fieri ab actore reo, & eorum procuratoribus. ibi. nu. 21.
- positiones qualiter fiant & qualiter respondeatur. ibi. nu. 22.
- positioni factæ per debitorem creditori, quod non numerauit, quod creditor teneatur respondere si non habet iustam causam recusandi. in l. in contrahib. nu. 2. C. de non nu. pec.
- positioni negatiuæ quando sit respondendum. ibi. nu. 13.
- positionibus etiam iure sform est respōdēdū. in l. 1. ex hoc. n. 1. ff. de vë. insp. 37
- positionibus respondere denegans, an habeatur pro confesso. ibi. nu. 3.
- positio partim falsa & partim vera, an possit tota denegari. in l. 1. §. si stipulanti. n. 2. ff. de verb. oblig.
- positioni negatiuæ est respondendum. in l. quidam in iure. nu. 2. ff. de donat.
- positionibus qui non vult respondere, an debeat haberi pro confesso. in auth. vt litig. iur. in prin. nu. 4.
- positionibus in criminalibus, quod quis teneatur respondere. in l. lex Cornelia. §. hac lege. nu. 2. ff. de iniur.
- positioni criminosa quando non sit respondendum, & quando sit. in l. qui iural se. §. si pater. nu. 5. ff. de iureiur. 28. & in l. transactione. nu. 2. C. de transa.

In omnes Barto. Lecturas.

- positionibus respondere, quis cogi potest iudicis officio, in §. quia igitur, n. 5. in
auth. de his, qui ingredi.
positiones, & articuli iure nostro sunt introducti, ib. n. 6.
3 positionibus, in criminali, an sit respondendum & quomodo, in l. Marcellus. §.
qui rerum, n. 1. ff. rer. amo. 31. & in l. 2. §. q. observari, n. 32. & 33. C. de iur. cal. 91
positioni continenti factum alienum in causa civili, an sit respondendum, ibi. n. 2.
positioni continenti turpitudinem respondentis quādo sit respondendum, ibi.
numero 3.
6 positionibus in maleficijs non est respondendum per verbum, credit: sed de
veritate, in l. inter omnes, §. recte. n. 5. ff. de fur.
4 positiones nō fuerūt introductæ per ius digestorū, in l. Offidius, n. 3. ff. de l. 3. 62
5 positionibus debet responderi simpliciter negando, vel affirmando, aliās habe
tur pro confesso, si respondens negat se habuisse pecuniam, & si apparuerit
habuisse, & expendit in negotijs domini, non dicitur respondisse, in l. 1. n. 4.
ff. de vulg. & pupi.
7 positio inducta fuit ex consuetudine, in l. cum & iudices, §. quod observari. n.
18. C. de iureiur. propt. calum. dan.
positio quid sit ibid. n. 20.
positionibus ex quibus causis non sit respondendum, ib. n. 21.
positioni incertæ, quando sit respondendum, ib. n. 22. & 24.
Dubitanti in respondendo positionibus quando iudex debeat assignare ter
minum, ibid. n. 23.
positio impertinens, quæ dicatur, & quādo positioni impertinenti sit respon
dendum, ib. n. 25.
positio contraria, quæ dicatur, & quando positioni contrariæ sit responden
dum, ib. n. 24.
positio eidem, an sit sapius respondendum, ib. n. 27.
* positioni continenti factum alienum quando sit respondendum, ibid. numero,
23, 24. & 28.
positioni, quæ continet ius quando sit respondendum, ib. n. 29.
positio sit, vt pars a probatione releuetur, ibid. n. 30.
positioni negatiuæ hodie de iure canonico est respondendum, ib. n. 31.
4 positione negata, ego & aduersarius ex illa non possumus nos fundare, in l.
post legatum, n. 1. ff. de his quib. vt indig. 104
positionem si negauit & negationem reuocauit, non possum hanc reuocationē
reuocare, ib. n. 12.
positione tua reuocata mea positioni assensisti, potero meam positionem po
sitam post tuam positionem reuocare, ib. n. 13.
positione negata probata ex illis probationibus possum meam probationem
reuocare, ib. n. 14.
7 In positionibus ad probandum præscriptionem debet poni de scientia aduer
sarij, in l. 1. n. 10. C. de serui. & aqua. 111
8 positioni iuris nō tenetur quis respondere & in causa capitali confessio spon
tanea præiudicat, in l. vna, n. 10. C. de confes. 78
3 positio antecedens sequitur ad positionem consequentis, in his, quæ pēdent
ex nostra mera voluntate, in l. illud, n. 1. ff. de acquiren. hæredita. 154
2 * positioni iuris non respondendum, in l. 1. n. 12. ff. si cert. per. 2
6 positioni, an quis fuerit rogatus restituere non capaci, an teneatur responde
re, in l. ex quibusdam, §. tacita, n. 3. ff. de iure fisci. 209
2 positiones & articuli quomodo formentur, vt quis teneatur de casu, in l. si vt
certo §. sed interdum, n. 2. ff. commo. 75
7 positio habitus sequit ad positionē priuationis, i aut. si testis. n. 6. C. de testa. 132
7 positioni respondere nolens, an habeatur pro confesso: & an per sententiam,
vel ipso iure, in l. cum & iudices, §. quod si actor, n. 4. & 5. C. de iureiur. prop.
cal. dando. 92
5 positioni iuris non est respondendum, & responsio facta est nulla, nisi esset fa
cta de iure consuetudinario non scripto, in l. 2. n. 13. ff. de confes. 120
positioni de iure municipali scripto alterius ciuitatis, quā vbi lis agitur, est
respondendum. ibid.
4 positioni respondenti persuasione aduersarij datur restitutio, in l. 1. n. 2. ff. de
eo per quem fac. erit. 66
4 positio si est dubia ex responsione colligitur qualiter reus intellexit, in l. Au
relius. §. Stichus. n. 2. ff. de lib. leg. 93
4 positioni iuris communis non est respondendum, in l. ornamentorum, n. j. ff. de
auro & argen. leg. 89
positioni iuris municipalis est respondendum, ib. n. 3.
3 P O S T E A dictio, de necessitate non inducit interuallum, in l. quoties. §. si
quis. n. 1. ff. de hære. insti. 106
1 postea dictio, denotat modicum tempus. in l. ab hostibus. §. sed quod, n. 1. ff. ex
quib. cau. ma. 140
4 posteriorum nomine comprehenduntur omnes descendentes in infinitū, in l.
item prætor, n. 2. ff. de suis & legit. hære. 175
3 posthumus quorū quando est præteritus, viciata institutio testamentum
incipit a substitutione, sed quando est præteritus iam natus, sic: & quomodo
intelligitur casus comprehensus in substitutione vulgari, scilicet si hæres
non erit, vt quia non potuerit, in l. & si pepercit. §. si ita testatus, n. 1. & 2. ff.
de libe. & posthu. 89
3 posthumi institutio simpliciter facta comprehendit omnem posthumum: secus
si instituens se alitringeret ad posthumum nasciturum ex tali vxore sua, vel
ad nasciturum ex ventre vxoris suæ, quæ prægnans est, in l. placet, n. 1. eo. tit.
ibid.
3 posthumi, an veniant nomine filiorum, in l. si quis, n. j. ff. de testam. tute. 41
3 posthumus alienus ante l. Gallus. ff. de lib. & posthu. nō poterat hæres institui.
ibid. n. 1. 92
posthumus dicitur propriè natus post mortem patris, ib. n. 2. & 7.
1 posthumus alienus, an possit restitui, in l. posthumus, numero 1. ff. de inofficio.
testamen. 158
4 posthumus, qui recasurus est in potestatem, an venire possit, p vnde liberi, vel
per contratabul. in l. 2. n. 4. ff. de bon. possess. secundum tabu. 169
3 posthumus si nascitur & viuo testatore moritur, testamentum in quo erat
præteritus reuocalescit. in l. posthumus. n. 1. ff. de iniust. rupto testa. 99
3 * posthumus quare præteritus viuo testatore moriens non rumpit testamētum,
sed moriens mortuo testatore sic. ibid. n. 3. cod.
4 posthumus hodie non potest exheredari. in l. 1. §. sed & si numer. 4. ff. de ven. in
post. mit. 163
3 posthumus propriè est, qui natus est post mortem patris. in l. posthu. n. 1. ff. de
iniust. rupt. testa. 99
3 * posthumus hodie non exheredatur. in l. si posthumus. numero 1. ff. de libe. &
posthu. 91
8 posthumus præteritus, & quando iam natus rumpat testamentum. in l. vxoris.
n. 2. C. de post. hære. insti. 27
9 * posthumus præteritus an faciat testamētum nullum, in §. posthumus quoque.
n. 1. inst. de exhered. lib. 72
3 posthumus præterito nato & mortuo viuo testatore necessario deuenitur ad
secundum tabu. in l. si quis eum. §. si cum suo. n. 5. ff. de vulg. & pupil. 128
8 posthuma si fuit instituta si intrauerit monasteriū, si nata monasteriū non intra
uerit, testamentum est nullum. in l. si pater. n. 3. C. de insti. & subli. 20
postliminum habet duo capita, in l. nec vtilem, n. 6. ff. quibus ex caus. maio. 142
4 postquam dictio, importat conditionem, in l. quibus. §. Terminus. n. 7. ff. de con
ditio. & demonstratio. 115
Et quando modum & conditionem inducat, in l. si filius. n. 1. ff. de dolo. 132
5 P O T E S T A S, cui est datum liberum arbitrium, an possit ius alterius cedere,
quod non, in l. filius familias. n. 2. ff. de dona. 55
potestas etiam si potest ad sui facere voluntatem, non potest iniqua agere, ibi.
numero 3.
potestas, qui nullam iuris solennitatem tenetur obseruare, tenetur tamen ser
uare ea, quæ sunt iuris naturalis. ibid. n. 4.
potestas nō potest auferre defensionem, nec testes recipit parte absente. ibi.
potestas talis potest recipere testes sine iuramento. ibid. n. 5.
potestas, qui nullam iuris solennitatem seruare tenetur, an poterit admittere
in testes personas a iure prohibitas. ibid. n. 6.
3 Potestas si non potest cognoscere de delictis commissis tēpore sui prædeces
soris, si aliquis fuerit vulneratus illo tempore & mortuus suo tempore, an
poterit cognoscere, quod sic. in l. iuris peritos. §. cum oriundus. n. 3. ff. de ex
cu. tur. & cur. 72
6 * Potestas, qui fuit electus, & antequam officium incipiat moriatur, debet ha
bere salarium pro eo tempore, quo debebat in prouincia morari, & si non
est tempus limitatum debet habere pro primo anno tantū, in l. j. §. diuus. n.
13. ff. de var. & extraord. cog. 229
* Potestas quando impeditur, an possit per substitutum seruire, & quando. ibid.
numero 18. cod.
* Potestas an debet habere salarium totum vel saltem pro futuro tēpore quan
do eius culpa non seruiuit. ib. n. 19.
* Potestati electo & qui officium acceptauit, si antequam vadat ad officiū, ciui
tas mutat statutum, ita quod exercitium iustitiæ non remanet, ipsi potestati
liberum debetur integrum salarium, ibid. n. 15.
9 Potestas potest vindicare suum ciuem, vel comitatensem. in §. patrocinia. n.
1. in auth. de man. Prin. 17
4 Potestas tenuisse continē familiā probatur per testes dicentes, q viderunt ip
sos in prandio, & cœna. in l. si quis ita. n. 3. ff. de condi. & demon. 110
8 Potestas non potest iubere quod pecunia communis soluatur alteri quā ca
merario communis. in l. præcepit. §. illud. n. 4. C. de cano. lar. lib. 10. 14
Potestas potest pecuniam modicam conuertere ad suum placitū in necessita
tes publicas. ibid.
1 Potestas, qui habet arbitrium imponendi poenam vbi non est taxatum à lege
vel statuto non potest illam declarare in principio sui officij. in repet. l. om
nes populi. n. 1. ff. de iusti. & iure. 9
6 Potestas quod non possit absolueri carceratum, quem condemnauit etiā con
fesso de eius innocentia, sed debet dare petitionem communi vt eum absol
uat. in l. 1. §. si quis vltro. n. 6. ff. de quaestio. 179
5 Potestas generalis data à lege vel ab homine de soluendo, intelligitur de de
bito exigibili. in l. 1. §. hæc verba. n. 2. ff. ne vis fiat ei. 132
9 Potestas & rectores ciuitatū dicuntur causari patres. in auth. de armis. n. 3. 36
Potestas ciuitatis potest iurare de calumnia in causa vniuersitatis pro ciuita
te. ibid. n. 4.
6 Potestas, qui habet arbitrium condemnandi, si pro vili percussione me condē
nat in ducentum, possum appellare: & iudex appellationis ad congruū mo
dum reducit. in l. si qua poena. n. 8. ff. de verbo. signi. 236
8 Potestas ciuitatis efficitur ciuis illius ciuitatis. in l. ciuis quidem. n. 5. C. de in
col. lib. 10. 21
6 Potestas, an possit cognoscere de delicto cōmisso in eius famulum vel officia
lem. in l. si quis. §. si quis. n. 1. ff. de poen. 185
1 Potestas cum cōsensu populi potest statuere, & an tale statutum debeat à su
periore confirmari. in l. 1. n. 1. ff. quod quisque iur. 52
Potestas qui puniendum in pecunia pro homicidio decapitari fecit, nō pote
rit allegare quod ipse puniatur in pecunia. ibi. n. 10.
2 Potestas licet habeat arbitrium in puniendo, non potest terminum proroga
re. in l. si in lege. n. 1. ff. loca. 123
8 potestas quod teneatur pro furto, barataria, & concussionibus per eius officia
les factis. in l. 1. C. de executio. lib. 12. 58
6 Potestate electo suo periculo pro sex menses si gerere non potuit officiū non
reintegratur ei tempus. in l. si ita stipulatus. n. 2. ff. de verb. obl. 12
9 Potestates terrarum debent malos assessores expellere. in auth. iustur. q præ
sta. n. 5. 14
7 Potestas ciuitatum non potest remittere debitum ciuitatis sine consensu con
cilij. in l. præses. n. 3. C. de transac. 52
1 Potestas non tenetur de delicto familiæ, nisi in officio deliquerit. in l. debet. n.
1. ff. nau. cau. tabu. 150
7 Potestas, an possit esse iudex de iniuria facta eius familiæ. in l. vna. n. 4. C. ne
quis in sua cau. 96
9 Potestas

Index singularium materiarum

- Potestas, qui vigore statuti habet arbitrium inquirendi contra fures, & latrones, q̄ poterit inquirere si virgo fuerit clam deflorata, in auth. de lenonib⁹. num. 3. 15
- 4 Potestas si tenetur ex forma statuti, quando condemnauit aliquem plus quam deberet tempore syndicatus, si condemnauit indebitè in tota summa etiam tenetur, in l. si seruus. §. si ita scriptum. nu. 3. ff. de leg. 1. 23
- 3 Potestas, vel capitaneus, an quis sit non cognoscit: potest tamè cognoscere, an iudex competens, in l. ex sententia. nu. 4. ff. de testa. tut. 44
- 1 Potestas ciuitatis agit pro ciuitate quando non habet caput, in l. nulli. nu. 1. ff. quod cuiusque vniuersi. nomi. 112
- Potestas est caput collegij quando collegium non habet caput, ibidè nu. 3. ita Episcopus clericorum. ibid. 112
- 2 Potestas de delicto commissio per eius familiam quando poterit cognoscere, in l. senatusconsulto. nu. 5. de offi. præf. 40
- Potestas de lite vertente inter eius familiares cognoscere poterit, ibid. nu. 6. 40
- 6 Potestas qui iurauit seruare statuta, non intelligitur iurasse de futuris si multum sibi præiudicat, l. stipulatus. §. cum stipulamur. nu. 3. ff. de verb. obli. 29
- potestas non tenetur seruare illicita impossibilia, vel obuiantia Ecclesiasticæ libertati. ibid. 29
- 4 Potestas iudicibus infirmis non tenetur ad expensas medicinarum & medicorum, sed ad cibaria, in l. legatis. nu. 3. ff. de ali. leg. 82
- 4 potestates duo si sunt: vn^o primo, alius secundo, si primus acceptauit & n̄ venit, an secūd^o admittatur, in l. cum sub hac. nu. 2. ff. de condi. & demonstratio. 117
- 1 Potestas, & decuriones possunt actorem, seu curatorem dare ad administranda bona ciuitati obuenientia, in l. cum alicui. nu. 1. ff. de nego. gest. 119
- Potestas facit alienationem necessariam, ibid. nu. 6. 119
- 1 potestas potest cogere subditos ad faciendum pacem, in l. congruit. nu. 4. ff. de offi. præf. 39
- 3 potestas, qñ possit impediri per rectores ciuitatis de eo, q̄ facit, vel reseruari debeat tempore syndicatus, in l. si tutor. nu. 2. ff. de auth. tut. & cura. 60
- 6* potestas arbitrandi quanto tēpore duret, in l. si quis arbitratus. nu. 8. ff. de verb. oblig. 19
- * potestas arbitrandi finitur quando alter ex compromittentibus est bannitus, & bona sunt publicata, ibid. nu. 14. 19
- 6* potestas si procurat cum suo iudice, vt ferat sententiam iniustam, tenetur lege Cornelia de sicariis, & idem si priores facerent, vt potestas ferret, in l. j. nu. 1. ff. de sicar. 164
- 3* potestas, vel rector, quando soluit de suo, potest exigere à debitoribus, nō obstante aliquo priuilegio dignitatis, & potest cogere exactores, seu procuratores illorum debitorum, in l. missi. nu. 1. C. de exact. trib. lib. 10. 13
- 1 potestates, & rectores ciuitatum, quæ statuta facere possint: & citra quæ, in re p. l. omnes populi. num. 8. ff. de iusti. & iure. 9
- 6 potestas non potest rebannire bannitum præsentantem sibi alium bannitū, priores bene possent, in l. omnes. §. qui transfugit. nu. 1. ff. de re mili. 216
- 3 Potestates tres vnius terræ si fuerint electi vnus post aliū, si secundus decedat deliberante primo, tertius admittit, in l. quando, nu. 9. ff. de acq. hæ. 15
- 1 Potestate defuncto, ante finem officij totum salarium debetur hæredibus ipsius, in l. diem functo. nu. 1. & 7. ff. de off. ass. 44
- Potestati, qui non fuit ingressus officium, nec per se, nec per alium, licet fecerit præparamenta, & mortuus sit, non debetur salarium, ibi. nu. 2. 44
- 6 potestas, an possit esse iudex de iniuria facta familiæ in l. lex Cornelia. nu. 1. & 2. ff. de iniur. 128
- 1 Potestas, qui detinet volētem idoneè satisfacere, tenetur iniuriarum actione, in l. si vero pro. §. qui pro rei qualitate. nu. 3. ff. qui satisf. cog. 61
- 2 Potestas ciuitatis potest expendere de re communi in capiendis officialibus communis fugitiuos, quæ expensæ per captiuos reficiuntur, in l. Cirenensium. n. 1. C. de decurio. lib. 10. 16
- 9 Potestates terrarū tenentur fieri facere pacem & concordiam inter subditos, in auth. de manda. Prin. nu. 3. 16
- 9 Potestas non potest punire totam contratam pro vno delinquente, in §. quoniam. nu. 1. in auth. vt nulli iudi. 53
- 7 Potestas, vel capitaneus ciuitatis quam potestatem habeant, in l. aduersus. nu. 4. C. de vsur. 148
- 9 Potestas, an sit ordinarius scholarius, in §. si quis cōtra. nu. 6. in auth. de sanctif. episc. 56
- 8 potestas, & rector ciuitatis, illiterat⁹ pōt esse, l. expertes. n. 1. C. de decur. li. 10. 16
- 1 Potestas non potest exactoribus tributorum committere exactorem, in l. missi. nu. 2. C. de exactorib. trib. lib. 10. 13
- 8 Potestates baroarii si delinquant grauius puniuntur, quam alij, in l. vnica. nu. 3. C. de conducto. lib. 11. 45
- 9 Potestas terrā tenetur expellere hæreticos, vbi sunt, in auth. iusur. q̄ p̄st. n. 2. 14
- 6 Potest dictio magis actum quam potentia denotat, in l. si quis apud. §. si reus. n. 1. ff. iudi. solui. 101
- 4 Potest verbum, cum aduerbio negatiuo importat necessitatem, in l. Mæuius. §. duorum. nu. 20. ff. de leg. 2. 37
- 8 Potest verbum quando inducat necessitatem præcisam, & quando causatiuam, in l. Gallus. nu. 4. ff. de libe. & posthu. 91
- 1 Potest verbum, an requiratur actum, an vero verificetur in potentia, in l. statulibero. §. si quis sic. nu. 1. ff. de statulib. 69
- 1* Practica legis extat, ff. de eo, quod mer. cau. est vt detur libellus, lis contestetur, & probationes fiant, in d. l. extat. nu. 8. 125
- * Practica potestatorum in sententia, in l. consensisse. nu. 4. ff. de iudi. 150
- 3* Practica articulandi, quando maleficium sit in platea, vel strata publica, quia debes te referre ad tēpus maleficij, in l. prætor ait. §. summa. nu. 4. ff. de his, qui deie. vel effud. 191
- 1* Practica probandi ætimationem propter moram ac etiam sententiæ ferendæ, in l. in hac actione. nu. 16. ff. commod. 74
- 2* Practica ad probandū, q̄ quis non adhibuit medicū, & sic ad imputandū, q̄ quis non fecit per alium, in l. si ab hostibus. §. si vir vxorem. nu. 4. ff. sol. mar. 3* Practica in probanda aditione filij, quod allegetur, q̄ præcessit iussus patris, & secuta aditio, in l. qui in aliena. §. sed & si non adierit, n. 2. ff. de acq. hæ. 133
- 3* Practica l. quando institutus, ff. de acq. hæ. & quantum tempus statuere debet iudex, ibi. n. 6. 153
- 3* Practica probandi, quod quis prohibuerit aliquem testari, vel testamentū mutare, in l. virum. n. 13. ff. si quis aliq. test. prohib. 168
- 4* Practica l. si pluribus, ff. de leg. 1. ibi. n. 3. 10
- 4* Practica opponendi exceptiones simulationis, in l. nemo pōt, n. 11. ff. de eo. tit. 19
- 4* Practica in materia l. si quando quis. §. hæres. ff. de lega. 1. quod non ferantur duæ sententiæ sed vna, ibi. n. 4. 24
- 4* Practica petendi relictum pauperibus vel pro constituenda, vel ornata ecclesia, in l. ciuitatibus. n. 6. ff. de leg. 2. 26
- 4* Practica l. cum filius, ff. de leg. 2. ibi. n. 2. 40
- 4* Practica probandi quod testator aliter relicturus non fuisset, in l. demonstratio. §. quod autem, n. 14. ff. de condi. & demonstr. 112
- 6* Practica opponendi exceptiones impediētes litis ingressum, in l. cum quærebatur. n. 4. ff. iud. sol. 103
- 6* Practica l. leuia, ff. de accusat. & quod in leuibus criminibus non debet fieri processus, n. 12. 146
- 6* Practica procedendi ad annotationem bonorū, in l. j. n. 3. ff. de requir. re. 176
- 6* Practica appellandi, quando quis appellat ratione qualis qualis præiudicij, in l. a sententia. n. 5. ff. de appellat. 197
- 6* Practica impugnandi & iustificandi appellationē ab interlocutoria, vbi quod ex primis actis impugnari & iustificari debet, qualiter hoc intelligatur, in l. eius qui. n. 8. ff. de appel. recip. 205
- 6* Practica dilationis in fiscum quæ sit, in l. j. n. 7. ff. de iure fisc. 208
- 6* Practica probandi aliquem subtraxisse instrumentum fiscali, in l. ex quibusdā. §. diuus Adrianus, n. 3. 209
- 8* Practica opponendi exceptionem in casu l. si ex falsis. C. de transa. ibi. n. 9. 61
- 7* Practica quomodo pronunciabitur contrahētē in verito examine, in sententia diffinitiuā, in l. in criminali. n. 8. C. de iurisd. om. iudi. 100
- 7* Practica articulandi ad probandū præscriptionē, in l. cum res, n. 13. C. de pbat. 126
- 7* Practica probandi, quando petitur arbitramentum reduci ad arbitrium boni viri, in l. 2. n. 8. C. de rescind. vend. 153
- * Practica articulandi in iudicio rescindendæ venditionis, & quomodo debeat deponere testes, ibi. n. 17. 20. & 23. 15
- 8* Practica proponendi exceptionem contra testem, iudicem, vel sententiam, in l. 1. n. 4. C. de test. 15
- 8* Practica quando instrumentum est interlineatū vel rasum, vt notarius instrumentum coniciens de hoc faciat mentionem, in l. si vnus, n. 3. ibi. 15
- 8* Practica quomodo scribatur aditio ex virtute iuris deliberandi, in l. cum antequoribus, n. 2. C. de iur. delib. 29
- 8* Practica l. j. C. de his quib. vt indig. ad hoc vt non vindicans necem defuncti priuatur hereditate, ibi. n. 5. 36
- 8* Practica l. cum rem alienam, C. de leg. ibi. nu. 4. 38
- 8* Practica l. sancimus. §. cum autem. C. ad Treb. ibi. n. 2. 47
- 8* Practica exactorem cōtumacē, in auth. qui semel, n. 13. C. qñ & qñ iudex. 64
- 8* Practica quando aduersarius non principalis, vel iudex fuit corruptus, in l. j. n. 8. C. de pœ. iud. qui mal. iud. 73
- 8* Practica in modo iurandi de ætimatione rei contra violentos, in l. si quando, n. 2. C. vnde vi. 93
- 8* Practica interrogandi partem, an velit vti testibus, & eorum attestationibus & de effectu dictæ interrogationis, in l. si falsos, n. 1. C. ad l. Cor. de Fal. 122
- 8* Practica faciendi propositum in consilio, in l. si quod, n. 1. C. de legib. lib. 10. 26
- 8* Practica cōficiēdi rationes ab officialib⁹ publicis, l. j. n. 1. C. de nauic. li. 10. 38
- 8* Practica recognoscendi hominem, vel animal in eius probatione, in l. stigmata. n. 1. C. de fabr. lib. 10. 32
- 8* Practica probandi aliquem nobilem, in l. j. n. 98. C. de dig. lib. 12. 48
- 8* Practica liberandi aliquem à cōfusione, qui velit portare frumentū, vel aliud granum de vno loco ad alium, in l. 1. n. j. C. de lito. & iti. cult. lib. 12. 56
- 8* Practica citandi absentem cum proceditur contra eum, in l. si apparitor, n. 2. C. de cohort. lib. 12. 57
- 4* Practica probandi communem vsu loquēdi, in l. Labeo, n. 6. ff. de suppl. leg. 80. & in l. j. n. 87. C. de li. lib. 12. 4
- 3* Practica filiationis probandæ, in l. j. §. senatusconsulto, n. 4. ff. de lib. agnos. 34. in l. j. §. ad quæstionem, n. 3. ff. de quæst. 177. & in l. non epistolis, n. 2. in. j. lect. C. de probat. 126
- 5* Practica libellandi & probandi, quando sententia est lata per falsas probationes, in l. diuus Adrianus. n. 4. ff. de re iudi. 114
- 5* Practica tradendi copiam inuentarij litiganti cum tutore vel curatore mino ris, in l. j. n. 7. ff. de cur. bo. dan. 128
- 5* Practica repetendi solutum ex præcepto iudicis quando per statutum tollitur etiam officiū iudicis, in l. j. §. & parui refert, n. 9. ff. qd vi aut clam. 147
- 5* Practica quando arbor tua pēdet in quædes meas, in l. j. n. 1. ff. de arb. cad. 149
- 5* Practica edicti de glande legenda quæ sit, in l. vnica, n. 3. ff. de gl. leg. 150
- 5* Practica in casu legis, si quis cum totum. §. si quis fundum. ff. de exc. rei iudi. est quod pronuncietur re esse actoris & quod reus absoluat, ibi. nu. 2. 154
- 9* Practica qualiter scribat iudex committens examinationem testij iudici examinanti, §. & quoniam. n. 4. aut. de test. 42
- 6* Practica libellandi in casu legis, ad diem. §. cum fundum. ff. de verb. obl. n. 2. 29
- 6* Practica articulandi & assignandi rationem dicti per testes, dum probatur, qd ad aliquem locum tanto tempore perueniri solet, in l. continuus. §. cum ita stipulatus. n. 2. ff. de verb. oblig. 51
- 6* Practica agendi contra defensionem suscipientem iudicem pro alio animo nouandi ex forma sententiæ in l. solutionem, n. 14. ff. de solut. 82
- 4* Practica agnoscendi bonorum possessionem contra tabulas, in l. illud. n. 4. ff. de bon. poss. contra tab. 154
- 4* Practica legis, si post mortem. §. hi propter. ff. de bon. poss. contra tab. ibidem. num. 4. 155
- 4* Practica materiæ Carboniani, & pro libello, in l. Carbonianum, §. duæ autē sunt causæ, nu. 1. ff. de Carb. edi. 166
- 6* Practica

In omnes Barto. Lecturas.

- 5 * practica nuntiationis quæ feruatur, est quod in ipso opere iactatur lapillus, in l. j. §. in operis, n. i. ff. de oper. no. nun. 6
- 5 * practica §. si quis riuos in l. de pupillo ponit, quia per modum accipiendi, & per modum agendi deducuntur, ib. n. 3. 11
- 5 * practica deferendi iuramentum calumniæ in casu §. qui opus nouum, l. de pupillo, ff. de oper. no. nunc. secundum And. de pis. ib. n. 3. & num. 5. ponitur alia practica. 60
- 5 * practica l. si prius, ff. de oper. no. nunc. ponitur aliter quàm glo. dixerit, in d. l. si prius, n. 7. 18
- 5 * practica in pronuntiatione primi decreti, in l. si finita, §. Iulianus, num. 18. ff. de dam. infect. 30
- 5 * practica interponendi primum & secundum decretum in iuribus incorporabilibus, in l. si finita, §. si de vectigalibus, n. 1. ff. de dam. infect. 33
- 5 * practica vocandi vicinos, in l. si tertius, n. 2. ff. de aqua plu. arc. 42
- 5 * practica probandi dominium rerum mobilium, vel etiam immobilium, in l. rem quæ nobis, n. 3. ff. de acq. poss. 84
- 5 * practica articulandi, & probandi, in titu. ff. pro suo, ib. n. 2. 11
- 9 P R A G M A T I C A dicitur confirmatio facta à principe cum consilio procerum, in §. finimus, n. 1. in auth. de non alie. iur. permutan. 11
- 3 P R A E B E N D A quando vacat in curia, Papa concedit: si postea ille cui conceditur moritur naturaliter, ordinarius confert, in l. si quis sub. n. 4. ff. de test. tute. 42
- 8 præbenda, quæ est consuetudo concedi, potest impetrari, in l. omnes, n. 5. C. de petit. bon. lib. 10. 10
- 8 Præbenda & ius præbendæ potest à superiore concedi, in l. j. n. 6. C. de peti. bon. lib. 10. 10
- 8 præbenda ille cui est concessa, non potest eam alteri concedere: sed debet in manu superioris renunciare: rem autem præbendæ sic, in l. j. n. 13. C. de peti. bon. lib. 10. 10
- 2 præbendæ collatio, potest fieri procuratori absentis, in l. Labeo etiam, nu. 4. de iure iur. 34
- 3 præbendam habens in ecclesia tenetur sustinere onera ecclesiæ, in l. casus, n. 1. ff. de excu. tut. & cur. 70
- 5 * precario nomine possidere, vel simpliciter constituit se possidere, quæ differentia sit ita dicere in l. quod meo, n. 11. ff. de acq. poss. 85
- 5 * Precario possidere ab alio qualiter quis dicatur, in l. j. §. quod ait prætor, n. 16. ff. uti possid. 141
- 5 precarium, an dicatur, vel commodatum, si ego rogo ad tempus & ad certum usum, in l. j. n. 2. ff. de præcario. 149
- 5 precarium tacite prorogatur, seu tacite renouatur, in l. in rebus, §. ite qui præcarium, in d. l. in rebus, n. 1. ff. de præcario. 60
- 5 præcarium & commodatum quò differant, in l. j. n. 1. ff. de præcario. 60
- 2 præcarium quando remaneat creditori extincto iure pignoris, in l. si rem alienam, n. 2. ff. de pig. actio. 84
- 7 præcario possidere respectu alterius non domini quando præscribatur, in l. j. n. 5. C. de ferui. & aqua. 111
- 9 præcarium & feudum de eorum natura non transeunt ad hæredem extraneum, in §. emphyteusim, n. 4. in auth. de non alie. aut pernu. 12
- 1 præceptum potest fieri absenti cum clausula, & si senseris te grauatum, in l. nec quicquam, in repeti. §. ubi decretum, n. 10. ff. de offi. procon. & leg. 37
- 8 præceptum de non alienando quado dicatur nudum, in l. quoties, n. 1. C. de fideic. 47
- 8 præceptum omni iudicis faciens ad causam, dicitur sententia interlocutoria, in l. quoties, n. 6. C. de digni. lib. 10. 49
- 7 præceptum, quod sit contentum de soluendo, non est sententia, in l. j. n. 3. ff. de ptes. 119
- 7 * Præceptum si vi confessionis erronee factum sit à iudice, tale Præceptum & confessio reuocari potest, in l. error facti, nu. 10. C. de iur. & fac. ign. 29
- 2 Præceptum, seu decretum iudicis obseruatur ad literam, in l. sicut, §. sed & si permiserit, n. 2. ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol. 138
- 4 Præceptum iudicis impedit translationem domini, in l. filiusfamil. §. diui, n. 16. ff. de leg. 1. 15
- Præceptum iudicis nudum, non valet in his, quibus requiritur causæ cognitio, ibi. n. 23. 15
- 9 Præceptum factum contra publicam utilitatem non valet, nisi secunda iussio emanauerit, in §. & hoc vero, n. 2. in aut. ut nulli iudi. 53
- Præceptum iudicis debet exequi, licet antequam exequatur iudex remoueat de officio, ibi. nu. 3. 53
- 9 præceptum faciens ad causam dicitur sententia interlocutoria, in §. ad excludendas, nu. 10. in auth. de litigio. 46
- 4 præceptum iudicis nudum, an liget, in l. pater filium, §. Iuli, n. 1. ff. de le. 3. 54
- 8 Præceptum iudicis, cum clausula, si senseris te grauatum cõpareas, &c. est nullum, & quod habeat vim cuiusdam citationis, in l. j. n. 3. C. de execu. rei iudi. 76
- 8 præceptum in confesum factum filiofamilias sine patris consensu, an valeat, in l. cum non solum, §. necessitate, n. 7. C. de bon. quæ ibe. 56
- 1 præceptum iudicis continens impossibilitatem ratione temporis est nullum ipso iure, in l. 2. §. item si, n. 5. ff. si quis in ius voc. non ierit. 59
- 2 præceptum iurisperiti, est parere maioribus, in l. frater, n. 49. ff. de cõdict. indeb. 55
- 4 præceptum nudum de non alienando non valet, quando legatum transit ad legatarium ipso iure, in l. Titio centum, n. 2. ff. de condi. & demon. 118
- 8 præceptum interdictum, vel impositum legibus quod dicatur, in l. vnica, n. 4. C. de his quæ pœ. no. in test. rein. 40
- 8 preces refutatorum quæ dicantur, in l. quoniam, n. 3. C. de appel. 81
- 6 * præcedentia, quando videantur in sequentibus repetita, in l. si ita stipulatus, §. Chrysogonus, n. 4. ff. de verb. obli. 47
- 1 * præcise cogi quis non potest ad factum quando allegat iustam causam, in l. si linsami, §. procuratorem, n. 4. ff. de procu. 103
- 5 præcium quando emptori sit restituendum cum bona reuocatur: & an si hæreticus vendit bona, inquisitor debeat restituere pretium, quod sic, in l. si debitor, n. 1. ff. de his, quæ in frau. cred. fac. sunt. 129
- 6 præcium succedit loco rei in vniuersalibus in particularibus in subsidium, in personalibus, quando quis conuenitur ratione doli, & in l. qui vas, §. cum fur, nu. 1. ff. de fur. 117. & in l. Labeo, nu. 1. ff. de verb. sig. 132
- pretium in hypothecaria succedit loco rei sicut in personalibus, ibi. nu. 2. 132
- 7 pretium, quod fuerit solum pertinet ad iudicis sollicitudinē, in aut. hoc ius, nu. 13. C. de sacrosan. eccl. 19
- 7 pretiū parū dicitur, ut actio psumat simulata, in l. per diuersas, n. 6. C. mad. 152
- 2 pretium redactum ex re vendita quomodo conuertatur in mutuum, in l. qui ne gotia, nu. 2. ff. manda. 105
- 2 pretium rei non debet esse ex re, in l. venditor, nu. 1. de hæ. vel act. vend. 113
- 7 pretium rei venditæ per metum, cui debeat restitui quando agitur ad rem, in l. si vi vel metu, nu. 6. C. quod met. cau. 76
- 5 pretium & mercedis quantitas facit cognosci emptorem à conductore, in l. j. §. qui superficiem, nu. 2. ff. de superficie. 143
- 8 pretium proprie adaptatur ad contractum venditionis, in l. vlti, n. 2. C. de præd. decurio, lib. 10. 19
- 8 pretium cui restituatur, quando agitur contra emptorem ad rem per fiscum in debite alienatam, in l. si minore, nu. 9. C. de iure fisc. lib. 10. 3
- 1 pretium, quando succedat loco rei, in l. si ipsa res, nu. 2. ff. quod met. cau. 127
- 1 * pretium in vniuersalibus succedit loco rei, non in particularibus, l. si & rem, & pretium, n. 1. ff. de peti. hæ. 166. & in rub. ff. sol. mat. n. 20. 2
- 6 * pretium rei verum dicitur, quanti vendi potest scienti conditionem, & qualitatem eius, in l. si quis vxori, §. si statuliber, n. 2. ff. de furt. 118
- 3 pretium nõ restituitur ei, à quo fundus aufertur, in l. chirographis, §. ab eo, n. 4. ff. de adm. tut. & cur. 58
- 2 pretium ex re data ad vendendum, quando conuerti possit in causam mutui, in l. rogast, n. 1. ff. si cer. per. 11
- 4 pretiū rei venditæ, an minuat re diminuta, in l. Plauti, n. 5. ff. de pdi. & dem. 116
- 4 præ. u. & res cõparata ex prætio in vniuersalibus succedit loco rei, in l. Imperator, §. cum autem, nu. 1. ff. de leg. 2. 39
- 2 pretium pignoris vendi si peruenit ad debitore, quod debitor liberatur, si pignus tradatur emptori, in l. creditor, nu. 2. ff. de distr. pig. 136
- 6 pretium inuentionis rei, quando quis petere possit, in l. falsus, §. qui alienum, n. 6. ff. de fur. 116
- 2 pretij partem recipiendo quis sibi præiudicat in euictione, ideo ponitur in instrumentis si sint plures, quod omnes pro parte sua confessi sunt pretium recepisse, in l. quidam, nu. 1. ff. de euict. 139
- 5 pretij appellatio non solum ad venditionem, sed etiam ad locationem refertur, in l. si quis ante, nu. 5. de acq. poss. 79
- 4 pretia rerum variatur ex loco & tempore: & caristia, quæ modico tēpore fuit non inspicitur, in l. pretia, §. nonnullam, nu. 1. ff. ad l. Fal. 128
- 8 pretia rerum quomodo dicatur decrefcere, vel accrescere ex diminutione metæ, vel eius augmento, in l. 2. C. de vet. numi. lib. 11. 32
- 1 Præcio tempore bannimenti non citatur realiter, nec verbaliter, nisi ut compareat finito bannimento, in l. 2. nu. 5. ff. de in ius voc. 55
- 6 Præcentia, quæ sunt per ciuitates dicuntur publica adco, quod nulli liceat ignorare, in §. si neque, nu. 3. in auth. quomodo oport. Epif. 11
- 3 * Prædium pupilli situm in vna ciuitate si venditur & ipse habeat alibi domicilium, vtriusque iudicis decretum interuenire debet, in l. si venditur, nu. 1. ff. de excu. tut. 65
- 7 * Prædium esse dotale est vitium reale, in l. si prædium, nu. 3. C. de iur. dot. 164
- 6 Prædium si relinquitur, ut inde emanent equi, dicitur castrense peculium, in l. si forte, nu. 2. ff. de castren. pecul. 216
- 1 Prædium medium, quando impediatur constitutionem seruitutis, in l. in tradendis, §. interpositis, nu. 1. ff. con. mu. præd. 186
- 8 Prædium dominicum, vel templorum etiam cum beneficio Principis non alienatur, ne canon solvatur, in l. si, nu. 4. C. de fun. patri. lib. 11. 44
- 8 Prædium minoris etiam sterile non alienatur sine causa, in l. si quis, nu. 3. C. de agric. lib. 11. 37
- 2 Prædij rustici, & vrbani in tacita conditione diuersitas, in l. item quæritur, §. qui impleto, nu. 10. ff. loca. 122
- 8 Ille cui assignatur prædium patrimoniale Principi sterile habet biennij vacationem à tributis: si fiscale habet triennium, in l. quicumque, nu. 2. C. de omni agro deserto, lib. 11. 42
- 3 Prædiū si dicitur dotale nisi possessione tradita, in l. de diuisione, n. 1. ff. sol. mat. 6
- 4 Prædium, quod debet dari primo ingrediēti castrum, & duo pariter ingrediētur, an quilibet debeat habere præmium in solidum, in l. qui filibus, §. si ita, nu. 2. ff. de leg. 1. 8
- 8 Prædia sterilia, quod debeant iungi pro parte fertilibus propinquis, in l. j. nu. 1. C. de omni agro deser. lib. 11. 41
- 4 Prædia si pluribus relinquuntur & postea vxori vltusfructus oīum bonorum, omnes in vltusfructu concurrunt, in l. Sempronius, nu. 2. ff. de vltusfr. leg. 68
- 6 * Prædicata talia sunt qualia demonstrant subiecta, in l. stipulatio ista, §. hi qui sunt, nu. 1. ff. de verb. obli. 16
- 8 Prædia sterilia dicuntur nerui fertilium prædiorum, in l. 2. n. 1. C. de omni agro deser. lib. 11. 41
- 2 Predo locans res alienas ad quid obligetur domino, in l. si vrbana, nu. 2. ff. de cõdi. indeb. 58
- Predoni soluens quando sit liberatus, ibi. nu. 3. 58
- 2 Predo agit pignoratitia ad rem & fructus, in l. si pignore, §. si prædo, nu. 1. ff. de pig. act. 83
- Predo, qui lucratur fructus, an teneatur illos restituere, ibi. nu. 3. 83
- 1 Predo nõ est, quod pretiū numerauit, in l. etia, §. si quis, nu. 1. ff. de peti. hæredi. 164
- 2 Predo conuentus non potest referre quæstionem domini, in l. commodare, n. 1. ff. commo. 77
- 1 Predo in vniuersalibus tenetur de fructibus quos ipse percipere potuit, in rei vendicatione, quos petitor potuit percipere, in l. sed & si lege, §. quod autē ait, nu. 1. ff. de pi. hæ. 166
- 2 Prefectus vigilum habet iurisdictionem in viles personas, in l. cum seruus, n. 2. ff. de condi. cau. data. 42
- 6 Prefectus Romanus non liberatur à debitis dolo contractis per incorporationem breui fiendam de Imperatore: nec illi qui festinant ad delinquendum

Index singularium materiarum

- linquendum propter pacem fiendam de proximo, debet gaudere beneficio
pactis. in l. dolo malo. nu. 1. ff. si quis test. lib. 1. 71
- 2 Præfatio deorat mentē & rōnē legem condentis. in l. j. nu. 1. ff. ad Maced. 90
- 7 Præfationes, quæ sunt refecandæ, & cuius utilitatis sunt. in j. constit. nu. 16. C. de
no. Co. fac. 3
- 1 Dicta in præfationibus videntur in sequentibus repetita, nisi ex internallo. in l.
item quia. §. idem Iuliano. nu. 3. ff. de pact. 79
- 3 præfationes probant eam finalem dispōis. in l. si. nu. 3. ff. de hæ. instit. 114
- 1 Præfationes contractus dicuntur quæ sunt à partibus ante contractum. in l. itē
quia. §. idem Iuliano. nu. 1. ff. de pact. 79
- 1 Præfatio legis, vel statuti, restringit legem, vel statutum. in l. cum hi. §. eam trā-
sitionem. nu. 1. ff. de transact. 94
- 6 Præfationibus statutorum quando sit credendum. in l. ambitiosa. nu. 27. ff. de de-
cre. ab ordi. fac. 227
- 6 Præfationes contractus probant quæ dicta sunt in contractu, & ex eis ac quā-
litate personarum arguitur. in l. eum qui. nu. 1. ff. de verb. obl. 53
- 8 Preferens indignum digno peccat. in l. j. nu. 68. C. de dignit. lib. 12. 46
- 0 Preferendi idoneiorē in accusatione causa est quādo alter colluderet, vel esset
infamis. in l. 2. §. si simul. nu. 1. ff. de adult. 85
- 1 Preiudicium generale & univēsale quō differant, & quæ sit ratio diversitatis,
in l. j. nu. 9. ff. de eden. 71
- 9 * Preiudicium fiendū creditoribus de quo in §. ad hæc. in auth. vt sponfal. larg.
constitit, quod relictum non differtur, & sententia omnib. nocebit. ibi. nu. 3. 50
- 7 Prælatum cum toto capitulo non pot. ecclesiæ alienare, potest tamen illa
diuidere, & nulli potest concedere ob beneficium collatum. in l. iubemus.
nu. 13. 4. & 6. C. de sacrosan. eccl. 18
- Prælatum potest auidere fructus, non proprietatem. ibi. nu. 3.
- Prælatum quæ bona possit alienare pro remunerando illum, qui fecit seruitia
ecclesiæ, & quomodo. ibi. nu. 9.
- 5 Prælatum nouum, an possideat sine noua apprehensione. in l. cum hæredes. nu. 1. ff.
de acq. poss. 88
- 9 * Prælatum qui accusatur pendente administratione, quando administrare pos-
sit, in §. si quis autem. nu. 1. Insti. de susp. tut. 69
- 1 Prælatum ecclesiæ constituit procuratorem ante litē præstatam. in l. j. nu. 6. ff. de procur. 102
- Prælati ecclesiæ sunt quodammodo usufructuarij rerum ecclesiæ. ibi.
- 7 Prælatum alienat res ecclesiæ in coniunctos ad tempus, non tamen in perpetuum.
in auth. quibuscunque. nu. 3. C. de sacrosan. eccl. 20
- Prælatum alienat res ecclesiæ in ppetuum in cōsanguineos pauperes. ibi. nu. 3.
- 9 Prælatum electus ex electione ius consequitur, q̄ eligentes non possunt varia-
re nec mutare electionem. in §. ad hæc. nu. 4. in auth. de coll. 1. 3. 55
- 9 Prælatum pro sua ecclesiā alio agente nomine ecclesiæ, q̄ testificari possit. in §.
cogitandum. nu. 7. in auth. de monachis. 9
- 3 Prælatum & cōmissaria, non trāsit ad hæredes. in l. tutela. nu. 1. ff. de tute. 40
- 5 Prælatum illicitē alienans quantum ad rem alienatam non d. prælatum & vide-
tur ecclesiæ vacare. in l. qui fundum. §. si tutor. nu. 1. ff. pro empt. 103
- 1 Prælatum remotus à prælatum ob eius delictum, tamen poterit ulterius in bo-
nis puniri. in l. j. item solent. nu. 1. ff. de offi. præfec. vrb. 31
- 7 Prælatum alienans inuitē remouetur ab administratione. in l. iubemus. §. sanē
si hoc. nu. 2. C. de sacrosan. eccl. 18
- 3 Prælatum, qui expendit in administratione de suo si remouetur ab administra-
tione, quod reperit expensum. in l. tutela. nu. 1. de contra. iud. tute. 78
- 5 Prælatum, q̄ potest renūciare pro seruitijs habitis, in l. iusta causa. nu. 1. ff. de
manumit. v. indic. 66
- 5 Prælatum electus si erat viginquatuor annorum, & ante confirmationem cau-
sa pendente est electus viginquinque, an possit confirmari. in l. 2. nu. 10. ff. de
excu. tut. & cur. 66
- 5 Prælatum, vel rector ecclesiæ non potest re ecclesiæ suo nomine petere, sed no-
mine ecclesiæ prælatum, vel rectoriam sic. in l. j. §. usufructuarius. nu. 18. ff.
de oper. no. num. 7
- 9 Prælatum solus sine superioris auctoritate potest infeudare res ecclesiæ. in au-
th. de aliena. & emphyt. nu. 6. 51
- 8 Prælatum malus timet bonum subditum. in l. prisco. nu. 1. C. de pala. lib. 1. 42
- 7 * Prælatum factum quandoque ecclesiæ nocet, in l. iubemus nullam. n. 3. & 4. C. de
sacrosan. eccl. 13
- 1 Prælati ecclesiæ super re ecclesiæ possunt transigere illam retinendo. in l. nul-
li. nu. 2. ff. de transact. 96
- 6 Prælati factum non potest in damnum ecclesiæ redundare: & ibi quando præ-
iudicet. in §. quæcunque. nu. 14. in auth. de aliena. & emphyt. 51
- 4 * Prælatum, an detur inter omnes re & verbis, in l. repositi. n. 30. ff. de leg. 3. 60
- 6 Prælatum suspecto postulatō non interdicitur administratio, sed datur ei adiun-
ctus. in l. quod si forte. §. sunt quidam. nu. 6. ff. de sol. 81
- 4 Prælegata non veniunt in substitutione vulgari. in l. miles. §. pro parte. nu. 1. ff. de
leg. 2. 40
- Prælegatum quis non debet habere totum, licet non sit hæres. ibi. nu. 2.
- 4 Prælegata assumunt naturam hæreditatis, q̄ diuiditur per testatorem hæredi-
tas, vel maior pars eius inter filios. in l. quid ergo. nu. 1. ff. de leg. 1. 21
- Prælegata veniunt à fideicommissio quando testator omnia bona, vel maiore
partem diuidit inter filios. ibi. nu. 2.
- 4 Prælegata non veniunt in substitutione vulgari. in l. Sextiliam. n. 1. de leg. 3. 52
- 4 Prælegata veniunt in substitutione pupillari, item in exemplari. in l. Marcellus.
§. quidam. nu. 3. ff. ad Treb. 134
- Prælegata, an veniant quando testator dixit, si decesserit sine liberis bona de-
ueniant in talem. ibi. nu. 12.
- 3 Prælegata, an veniant in substitutione vulgari. in l. j. nu. 44. ff. de vulg. & pup. 118
- 4 Prælegata particularia non veniunt in restitutione fideicommissi. in l. liberto
suo. §. filium. nu. 4. ff. de ann. leg. 65
- 4 Prælegato facto etiam coniunctæ personæ non debetur cuius iure actionis.
in l. cum pater. §. cuius. nu. 1. ff. de leg. 2. 41
- Est à quo euincitur prælegatū succurritur ope exceptionis si aliis similiter est
prælegatum. ibi. nu. 2.
- 4 Prælegatum factum vxori, q̄ in dubio: nam videtur factum animo cōpensandi
in l. cum quis. nu. 4. ff. de do. præleg. 71
- 4 Prælegatum factum vni heredum ex causa si adimatur, vñ ademptum aliud
Prælegatum alteri hædi factum ex eadem cā, in alteri. nu. 1. ff. de adi. leg. 96
- 7 Prælium, quando dicatur fieri, & quando badalchum, in l. j. nu. 14. C. de lit. con-
testa. 98
- 7 Quasi quoddam prælium quid sit, in l. 3. n. 4. C. vbi in rem act. 102
- 1 Prælium quando consequi debeat quis ex quo pœnam meretur, in l. siue here-
ditaria. n. 6. ff. de nego. gesti. 119
- 3 Prælium, quod debetur capientibus bannitos non datur officiali, nec famili-
capienti exbannitum. in l. si quis. §. vtrum. n. 2. ff. ad Sille. 166
- 3 Prælium, an debeant habere omnes si plures intrant castrum. in l. hoc articulo.
nu. 8. ff. de her. instit. 108
- Si statuatur, q̄ quicunque acceperit vexillum Florentinorum habeat centū:
si duo simul acceperunt, nec apparet quis primo, simul habebunt centum,
ibi. nu. 9.
- 1 Prælium non habet presentans non exbannitum quem credebatur bannitum. in
l. genero. n. 2. ff. de his, qui no. infra. 99
- 1 Prælium statuti habere debet etiam si statutum ignorauit capiens scienter bā-
nitum, in repe. l. omnes populi. nu. 38. ff. de iusti. & iure. 11
- 3 Prælium, & pœnam quis consequitur ex eodem facto, in l. decreto. nu. 3. ff. de
suspe. tuto. 63
- 3 Prælium quod statuitur denūciantī malefactores si non exprimitur, de quibus
bonis soluat, & quō solui debeat, in l. lege Cornelia. n. 2. ff. ad Sil. 168
- 8 Prælium, quod datur occidendi bannitum, non datur bannitum occidendi ad
sui defensionem, in l. nulla. n. 2. C. de dela. lib. 10. 9
- 9 Prælium propter pœnam, quando consequi debeat, in §. & hoc quidem. n. 4. in
auth. de her. & Fal. 3
- 3 Prenomen alicuius non est ponendum in instrumento, si nomen est tale. in quo
dubitatio non cadat, & quæ sit differentia inter nomen, prenomē & cogno-
men. l. j. n. 4. ff. de libe. & potthu. 88
- 4 Preoccupare quando quis dicatur per solam litis contestationem, vel requira-
tur sententia, in l. si pluribus. nu. 1. ff. de leg. 1. 10
- 6 Preoccupatiō an sit locus quando duo habent æquale ius, in l. si maritus. nu. 1.
ff. ad legem Iul. de adult. 157
- 2 Preparatoria non faciunt deficere rem esse integram, in l. si pecuniam. n. 2. ff. de
condi. can. da. 38
- 6 PERPLEXITAS dicitur, cuius dissolutio nō dependet ex facto alicuius,
in l. ita stipulatus. n. 18. ff. de verb. obl. 40
- 3 Perplexitas in testamentis dissoluitur ex præsumpta mentetestatoris, in l. si alie-
num. n. 2. ff. de her. instit. 111
- 4 Propositiones q̄ inducūt conditionem, in l. j. n. 23. ff. de condi. & demon. 108
- Prepositio inducit conditionem, quando per eam dispositio suspenditur in a-
liquem futurum euentum, ibi. nu. 24.
- 4 * Propositiones quandoque inducunt demonstrationem, in l. demonstratio. nu.
2. ff. eod. 111
- 6 * Propositiones faciunt conditionem expressam, in l. centesimis. §. si ita stipula-
tus. n. 6. ff. de verb. obl. 20
- 8 * Prepositi agentū qui, & qui principes agētū, in rub. C. de ag. in re. n. 1. li. 12. 51
- 2 Preponere videt aliū pparitur aliquid, in l. j. §. magistrum. n. 2. ff. de ex. acti. 86
- 6 Preponens institutorem, vel exercitorem licet possit in solidam cōueniri sicut in
sitor & exercitor, non tamen dicuntur duo rei, sed vnus tenetur principa-
liter, alius accessorie, in l. eadem. nu. 10. ff. de duob. re. 56
- 6 Prepositus ad contrahendum, videtur prepositus ad solutionem accipiendum.
in l. quod seruus. n. 1. ff. de solut. 83
- 2 Prepositum principale inspicitur ad cognoscendum, cuius gratia contractus sit
celebratus, in l. rogasti. n. 4. ff. si cer. pet. 11
- 3 Presbyter non compellitur esse tutor filiorum compresbyteri, in l. sed & miles.
n. 5. ff. de excu. tut. & cur. 68
- Presbyter vterq; ad quē gradū cogatur esse tutor agnatorum suorum, ibi. n. 6.
- 2 Presbyter nō potest compromittere, in l. si societate. §. arbitratorum. n. 34. ff. pro
soc. 111
- 9 Presbyter pauper, q̄ possit aliquid accipere pro celebratione missæ, in §. scrip-
tum. n. 3. in aut. vt iudi. sine quoquo suffra. 14
- 3 Presbyter non excusatur à tutela filiorum cōpresbyteri. in l. administrantes. §.
qui corporis. n. 2. ff. de excu. tut. & cur. 73
- 8 Presbyteri parochiarum possunt se componere cum parochianis super solutio-
nibus decimarum, in l. vlti. n. 5. & 8. C. de anno. & trib. lib. 10. 12
- 9 Presbyteri, an possint excōicare, in §. omnibus. n. 1. in auth. de sanct. Epil. 55
- 1 Prescribi non possunt res incorporales aduersario ignorante, in l. quoties. n. 2.
ff. de serui. 182
- 5 Prescribi res fisci quāto tempore possunt, in l. in omnibus. nu. 1. ff. de diuer. &
temp. prescri. 158
- 5 Prescribi iuri offerēdi, an possit, in l. si finita. §. postea aut. nu. 1. ff. de dam. if. 34
- 7 Prestationi annuæ, an prescribatur, in l. plures, i. 2. lect. nu. 7. C. de fid. instr. 138
- 9 Prescribi, an possit merū, & mixtū imperiū consuetudine, in §. iururandum. n.
5. in auth. de defen. ciui. 15
- 8 Prescribere cum mala fide, q̄ ille præsumatur qui habet titulum simulatum, in
l. quemadmodum. n. 5. C. de agric. lib. 11. 38
- 1 Prescribitur ad iudicatum per errorem etiam à mala fidei possess. in l. electio,
n. 2. ff. de noxa. 192
- 2 Prescribens quando sit similis soluenti, in l. item illa. §. quod adicitur. n. 1. ff. de
conti. pecu. 73
- 5 Prescribendi conditio ad hoc vt transferatur, sufficit aliquid interuenire, q̄ lo-
co traditionis habeatur vt puta dimissio rei penes emptorem scienter. in l.
Celsus. n. 9. de vlcup. 98
- 5 * Prescripione in cauanda, an sicut sufficit error iustus in titulo: ita & in tradi-
tione, ibi. n. 10.
- 8 * Prescripione exceptiō, an impediāt litis ingressum, in l. emptor. n. 1. C. de log.
temp. prescri. 58

5 **prescriptio fauorabilis**, vt vsucapio triennij, non interruptitur lit. conte. in l. pro emptore. §. si rem alienam. n. 1. ff. pro emp. 102

prescriptio mere odiosa interruptitur per solam citationem, ib.

prescriptio mixta, vt decē vel viginti annorum, interruptitur lit. contest. ibi.

prescriptio inducta à statuto, sola citatione interruptitur, ib. nu. 2.

prescriptio annalis inducta cōstitutione Episcopi vel Comitis, interruptitur lit. contest. ib. n. 3.

Ratio differētiæ quo ad interruptionem inter præscriptionem, mere odiosam fauorabilem, & mixtam, ib. n. 4.

præscriptiones quædā sunt fauorabiles, quædā odiosæ, & quædā mixtæ, ib. n. 5.

1 **prescriptio rerū corporalium** requiritur titulus, & bona fides: & i præscriptio ne incorporalium sufficit bona fides, in l. seruitutes. n. 5. ff. de ser. 182

In præscriptione rerum non requiritur scientia domini, contra quem præscribitur, sicut in præscriptione seruitutis, & quare, ib. n. 6.

7 **prescriptio si incipit à minori etate**, & completur in maiori, tempus restitutionis petendæ quando incipiat currere, & an detur restitutio, in l. si n. 10. C. de temp. resti. in integ. tam mino. 87

8 **prescriptio probatur probando** quod in initio, fine, & medio quis possedit, in l. quicumque, n. 11. C. de apo. pub. lib. 10. 14

5 **prescriptio 30. annorū**, requirit in eo, qui possidet pos. in l. j. n. 2. ff. quorū. bo. 131

7 **prescriptio quæ obstat ecclesiæ Romanæ & aliis ecclesiis**, in aut. quas actiones, n. 2. C. de sacrosan. eccle. 22

9 **prescriptio 30. vel 40. anno**, quod de iure ff. non reperiatur, in aut. vt eccle. Roma. gaud. nu. 7. 14

9 **prescriptio quod non currat non valenti agere**, in §. hæc autem. n. 1. in auth. vt cum de appel. 48

5 **Prescriptio 30. an. an sit cognita de iure fforū**, in l. 2. §. hoc interdictum, n. 1. ff. ne quid in loco publi. 134

9 **Prescriptio annalis quando contra ecclesiam currat**, in §. si quis, n. 1. in aut. de sanct. Epif. 57

4 **Prescriptio an sufficiat i præstationib. annuis**, i l. si i singulos, n. j. ff. de an. le. 63

1 **Prescriptio an interruptatur per simplicem controuersiam**, in l. sed & si lege, §. etiam si ante, n. 3. ff. de peti. hære. 166

5 **Prescriptio fauorabilis dñ vsucapio**, in l. naturaliter, n. j. ff. de vsucap. 91

Prescriptio mixta dicitur possessio 10. vel 20. ann. causata à titulo & bona fide præscribentis, ib. n. 2.

Prescriptio 30. vel 40. an. quæ causatur solū à negligentia petentis dicitur odiosa, ib. n. 3.

Prescriptio fauorabilis & mixta qualiter interruptatur, ib. n. 4.

Prescriptionem an extinguat defectus superueniens circa personam contra quam præscribitur, quod non regulariter, ib. nu. 18.

Prescriptio 30. an. circa pupillum non currit, sed dormit, ib.

Prescriptionem quare defectus superueniens circa personam, contra quā præscribitur, non extinguit, ib.

5 **Prescriptio quærit quasi dominiū**, in l. cum postulasset, §. damni, n. 1. ff. de dam. infect. 40

7 **Prescriptio coepta contra minorē qñ currat minori sine spe, vel non spe restitutionis**, in l. si n. 6. C. in quib. caus. in integ. resti. non est neces. 83

Prescriptio 30. vel 40. ann. quando currat contra maiorem, ib. n. 11.

Prescriptio inducta per testamentum an currat contra minorem, ib. n. 13.

Item quid in præscriptione statutaria, ib. n. 14.

8 **Prescriptio currens dēbitorē nō nocet creditori**, in l. præses, n. 2. C. de pig. 99

9 **Prescriptio statutaria, an currat contra minorem**, in §. pupillus, n. 4. in aut. de hære. & Falc. 5

1 **Prescriptio non interruptitur sola citatione**, & de qua præscriptione, in l. si n. 2. & 4. ff. de eo per quem fac. erit. 65

9 **Prescriptio longi temporis, vt præiudicet & profit possessoribus**, requirit sciētiā aduersarij, in §. rursus, n. 1. in auth. vt spons. larg. 50

8 **Prescriptio à quo tempore incipiat currere in obligationibus annuis, vel menstruis**, in l. cum notissimi, §. in his, n. j. C. de præscrip. 30. vel 40. an. 60

8 **prescriptio si fuerit interrupta per inundationem cessante inundatione bonæ fidei possessor præscribens non restituitur in integrum**, in l. j. n. 2. C. de anna. excep. 60

An præscribatur actionibus communi diuidendo & famil. ercib. ib. n. 3.

1 **prescriptio legalis quæ & quō currat dñ minorē**, in l. etiam, n. 2. ff. de min. 139

prescriptio quæ inducitur ex testō, quod currat contra minorem, ib. nu. 3.

prescriptio inducta per statutum nō currit dñ minorē, vt dñū patiatur, ib. n. 4.

1 **Prescriptio qñ currit ex negligentia alicuius**, oportet quod in principio ponatur ea quæ inducunt negligentiam, in l. genero, n. 4. ff. de his qui no. infa. 110

8 **Prescriptio quando interruptitur per citationē an actio perpetuetur in 40. ann. in l. cum notissimi. n. 2. C. de præscri. 30. vel 40. ann.** 59

Præscribi an possit iuri offerendi, ib. nu. 4.

8 **Prescriptio quotuplex sit in l. si cur. n. 2. C. de præscrip. 30. vel 40. ann.** eod.

Prescriptio 30. vel 40. ann. currit contra adultum, & contra absentem, licet restituitur, ib. n. 4.

Prescriptio 30. ann. an requirat possessionem respectu præscribentis, ib. nu. 5.

5 **Prescriptio qualiter interruptatur civiliter**, vbi qñ vsucapio nō interrumpit à litis cōtestatione, sed pscriptio sic, in l. naturaliter, numero 19. ff. de vsuca. 91

Prescriptionem, an interruptatur litis contest. inualida, ib. n. 20.

Alij modi per quos præscriptio civiliter interruptitur, & cui præscriptioni conueniant, ib. n. 21.

Prescriptio & vsucapio, qñ & quibus casibus dormiat, vbi quod tēpore hostilitatis & exercitus quando iura in ciuitate non redduntur, ib. n. 22.

Itē tēpore maximæ mortalitatis, si iura in ciuitate non redduntur, ib. nu. 23.

Prescriptio dormit contra ecclesiam vacantem, ib. n. 24. 92

Prescriptio nō currit contra eam vacante Imperio, ib. nu. 25.

Prescriptio quod non currat tempore schismatis, ib. n. 26.

Prescriptio iurium immortalium qualiter interruptatur, ib. n. 27.

Prescriptio libertatis, quod interruptatur per quemcunque actum quo quis vititur seruitute, seu iure seruitutis, ib. nu. 28.

prescriptio 30. vel 40. ann. qualiter interruptatur, ibi. nu. 29.

prescriptio iōgissima 30. vel 40. ann. dormit tēpore pupillaris ætatis, & in omnib⁹ alius calib⁹, quibus & vsucapio & præscriptio longi temporis, ibi. n. 30.

prescriptio quæ currit contra actiones criminales interruptitur per solā libelli oblationem, ibi. nu. 31.

2 **prescriptio quando incipiat currere contra actionem pignoratitiā**, in l. si rem. §. omnis, nu. 4. ff. de pig. actio. 80

9 **prescriptio an interruptatur per litis cōtestationem etiam nullam**, in §. illud quoque, nu. 23. in auth. de exhib. reis. 14

5 **prescriptio p quam quis possidendo rem alterius in ea acquirit dñum, dñ esse naturalem equitatem**, in l. si is qui pro emptore, nu. 2. ff. de vsucap. 93

5 **prescriptio 30. ann. iure fforū ē incognita**, in l. in omnib⁹, n. 1. ff. de act. & obli. 161

Idem iuris est in præscriptione 30. anno, quod est in præscriptione redhibitoria, & quanto minoris, & vtraque est odiosa, ibid. nu. 2.

9 **Prescriptio quod hodie nō sit sublata per ius canonicum, nisi in malæ fidei possessoribus**, in auth. vt eccle. Roma. gaud. n. 4. 14

7 **prescriptio contra ecclesiam, & ciuitatem in quatuor casibus nō currit nisi cētum annorum**, in l. si n. j. de sacrosan. eccle. 21

1 **prescriptio quando currat non valenti agere**, in l. senatusconsultum, n. 2. ff. de offi. præsi. 40

prescriptio quando currat impedito, ibi. nu. 3.

6 **prescriptio an per porrectionem libelli male concepti interruptatur**, in l. accusaturus, n. 1. ff. de adult. 161

5 **prescriptio an sit interrupta, si te deieci de fundo, & tu me, quod sic**, in l. qui possessionem, n. 1. ff. de vi & vi arma. 139

8 **prescriptio ratione negligentie ita habet locum contra fiscum, sicut contra priuatum**, in l. iustas, nu. 4. C. de iure fili. lib. 10. 4

8 **Alia tempora in præscriptione sunt statuta tam contra fiscum, quā contra priuatum**, in l. iustas, nu. 5. C. de iure fili. lib. 10. 4

6 **Prescriptio statuta accusationi criminali, qñ interruptatur per solā libelli oblationem: secus in ciuili**, in l. mariti, §. quinquaginta, nu. 1. ff. de adult. 161

4 **Prescriptio nō pcedit sine possessione ciuili**, in l. Stichon, n. 2. ff. de vsuf. leg. 68

3 **Prescriptio, an currat dñ filiūfamil. in his rebus, in quibus pōt agere cum patris autoritate si nō egit**, in l. quid ergo, §. vsuras, num. 2. ff. de contrah. tut. 78

1 **Prescriptio, an tollat naturalem obligationem**, in l. si quis iniquū, §. ex hac causa, nu. 1. ff. quod quisque iur. 53

8 **Prescriptio 30. ann. quod currat contra Rempublicam & ecclesiam, non tamen Romanam**, in l. si nu. 2. C. de fun. patri. lib. 11. 44

7 **Prescriptio seruitutum qualiter interruptatur, & quando litis contestatione, & quando per solam citationem**, in l. 2. nu. 1. C. de seruit. & aqua. 111

5 **Prescriptio si currit actori propter præscriptionem quæ datur reo, actor restituitur**, in l. j. §. si quis autem, nu. 2. ff. de ita. actū que priu. 144

* **Contra prescriptionem 30. annorum datur ignorantibus sibi ius competere, restitutio in integrum**, ibi. nu. 1.

8 **Prescriptio non currit contra ignorantem ad sui incommodum sed ad cōmodum sic**, in l. si nu. 1. C. qui milit. lib. 12. 53

1 **Prescriptio contra seruitutes post litem contestatam nō currit**, in l. sicut, §. sed si quærat, nu. 6. ff. si ser. vend. 187

8 **Prescriptio cadit in re mobili sicut in immobili**, in l. j. nu. 6. C. de ser. fugi. 2

5 **Prescriptio 30. anno. de iure ciuili non erat cognita**, in l. prætor ait, §. hoc interdictum, nu. 3. ff. de ope. no. nun. 22

6 **Prescriptio interrupta contra eum, qui tenetur directā, cesset interrupta cōtra eum qui tenetur vtili**, in l. cum quis, §. si quis, nu. 8. ff. de sol. 84

9 **Prescriptio si sit decursa contra principem, vel fideiussores, qualiter agendū sit**, in §. sed neque, nu. 4. in auth. de fideiuf. 8

1 * **Prescriptioni seruitutis sufficit bona fides**, in l. seruitutes, num. 5. ff. de ser. 182

* **Prescriptiones regulariter nō requirunt scientiam aduersarij**, in l. j. denique ait, nu. 4. ff. de aqu. plu. arc. 41

5 **prescriptio 30. an. interruptitur per solam citationem**, in l. in omnibus, num. 2. ff. de act. & oblig. 161

Prescriptio 10. vel 20. ann. interruptitur per litis contestationem, ibi.

5 **Prescriptio statutaria, quod interruptitur per solam citationem**, in l. in omnibus, nu. 3. ff. de act. & oblig. eod.

5 **Prescriptio qñ currat contra impeditum impedimento facti licet restituat, secus in impedimento iuris**, in l. j. §. si quis aut. n. j. ff. de ita. actū que priu. 144

7 **Prescriptionis interruptio quando fiat per litem contestatam nullam**, in auth. offeratur, nu. 12. C. de lit. contest. 98

9 **Prescriptionis facta interruptio dñ principalem an inducat interruptionem contra fideiussores**, in §. sed neque, nu. 5. in auth. de fideiuf. 8

8 **Prescriptionem non interruptit de iure faciens aliquē citari generaliter hoc modo, vt veniat ei responsurus**, in l. si nu. 5. C. de anna. excep. 60

3 **Prescriptione liberatus, quod per omnia nō sit similis soluenti**, in l. si pupillus, nu. 4. ff. de adm. tut. & cur. 56

5 **Prescriptionū tempora quot sunt**, in rub. nu. j. ff. de diuer. & tempor. præscri. 17

Prescriptio qualiter interruptatur, & interrupta quid acquiratur, ibi. nu. 4.

Prescriptionum tempus regulariter est continuum, fallit in præscriptionibus annalibus & prætorie inductis, ibi. nu. 5.

Prescriptionum tempora quæ sunt vtilia, ibi. nu. 6.

8 **Ad prescriptionē, qñ requiritur titulus, & bona fides & possessio continua: & qñ idem sit in vsucapione**, in l. vna, nu. 1. C. de vsuca. transfor. 57

1 **Prescriptionem interruptit inūdatio**, in l. si ager, nu. 2. ff. quib. mo. vsuf. ami. 179

2 * **Prescriptis verbis actio, oritur ex contractu facio vt facias**, in l. naturalis, n. 3. ff. de præscrip. verb. 128

* **Prescriptis verbis actio ex contractu do, vt facias & des: vel facio & do, vt des**, oritur, ibid. n. 5.

4 * **Prescriptio potest pacto interrupti**, in l. nemo potest, nu. 21. ff. de leg. 1. 16

6 **Presentes dici possunt existentes in diueris locis, dummodo se exaudiant**, in l. j. nu. 8. ff. de verb. oblig. 2

6 **Præsens quot modis esse possit soluēdo & exigi nō possit, vt qñ nō habeat beneuolū diuisionis**, in l. si ex duobus, §. si a Titio, nu. 3. ff. de duob. re. 57

3 **Præsens**

Index singularium materiarum

- præfens in iudicio respóndédo libello qñ ptestatur, qñ facit animo litæ ptestá
di, iudex pót ei assignare terminu intra quæ litæ conceitetur: aliter ð ipsum
procedetur, in l. scire, nu. 2. ff. de excu. tut. & cur. 70
- 6 Contra præsentem qui non vult litem contestari potest procedi tanquam cõ-
tra absentem, in l. non videtur defendere, nu. 1. ff. de regu. iur. 238
- 9 Præfens in iudicio quando possit aliquem inuitum defendere, in §. si vero, nu.
5, in auth. vt omnes obe. iud. 29
- 1 præfens contra absentem quomodo & quando restituatur, in l. is qui Reipubli-
cæ, nu. 1. ff. quib. ex cau. ma. 143
- 6 præfens quod dicatur, qui est in ciuitate vel in ortis, in l. si ad defendendum, n.
1. ff. iudi. sol. 102
- 9 præfens dicitur qui est in territorio, vel suburbis, vel ciuitate, in auth. de fide-
iuss. nu. 15, & 22. 8
- 6 De præterito quando præsumatur in præfens in his, quæ solo temporis cursu
mutantur, in l. si cui, §. in idem, nu. 9. ff. de accus. 147
- De præfenti quando præsumatur in præteritum, ibi, nu. 10.
- 1 præfentia cum taciturnitate in concernentibus commodum inducit consen-
sum, in l. j. nu. 2. ff. de neg. gest. 113
- 2 præfentia, & subscriptio non præiudicat, etiam vt in eo onus probandi transfe-
ratur, in l. Caius, nu. 1. ff. de pig. act. 85
- præfentia actui quando habeatur pro consentiente, ibi, n. 2.
- 4 præfentia partis, an requiratur quando ille, cuius dicto litari debet, refert, in l.
Theopompus, n. 9. ff. de do. præleg. 72
- præfentia partis non requiritur in relatione nuntij, ibi, nu. 10.
- præfentia partis licet requiratur, qñ iudex eligit agrimenforæ: & idẽ dat ter-
minum, vt vadat ad mensurandum, tamen relationi non, ibi, nu. 11.
- 5 præfentia partis requiritur, vel qñ latet qñ actor vult pducere testes ante li-
tæ cõtestata super causa principali, & ibi examinentur contra latitantẽ, in l.
dies cautioni, §. prætor ait, n. 19, & 20. ff. de dam. infe. 24
- 7 præfentia aduersarij, an requiratur quando iuratur extra contractum, in aut.
sacramenta, nu. 12. C. si aduer. vend. 81
- præfentia partis ñ requiritur in dependentibus à sola volúate vnus, ibi, n. 13.
- 1 præfentia quando possit esse sine intelligentia, in l. diem proferre, §. coram, nu.
1. ff. de aroi. 148
- 1 præfentia partis non requiritur in dependentibus à mera voluntate alicuius,
in l. Pomponius, nu. 1. ff. de neg. gest. 116
- 3 præfentia fauore pupilli inducit consensum, in l. cum ostendimus, §. fideiussor-
es, nu. 1. ff. de fideiuss. tut. & cur. 80
- 6* præfentia partis requiritur quando arbitrator arbitratur, in l. si quis arbitra-
tu, nu. 7. ff. de verb. oblig. 19
- 1 ptes de iniuria facta sibi ñ cognoscit, in l. senatusconsulto, n. 4. ff. de offi. pfi. 40
- 1 ptes etiam multum occupatus non delegat causam meri Imperij, in l. j. num.
12. ff. de offi. eius cui man. est iurif. 43
- præses multum occupatus in causis meri Imperij potest vnam ex ipsis delega-
re, ibi, nu. 13.
- 8 præses provincie qualiter coadunet consilium, seu parlamentum vniuersale
provincie, in l. si quod, nu. 2. C. de leg. lib. 10. 26
- Præses solus non refert Principi respicientia publicam vtilitatem, ibi, nu. 3.
- 9 Præses an habeat iurisdictionem in militibus, in §. volumus autem, nu. 1. in au-
th. vt iudi. sine quoquo suffra. 13
- 1 Præses qui fecit statutum iniquum consensu populi non vititur eo iure si hoc
non fecit voluntarie, in l. j. nu. 4. ff. quod quisque iur. 52
- 8 Præses provincie non potest facere constitutionem: tamen contrarium seruat
præhdes missi ab ecclesia, in l. si quod, nu. 5. C. de leg. lib. 10. 26
- 6 Præses provincie, quod non possit deportare in insulam quando eam non ha-
bet, in l. relegatorum, nu. 1. ff. de interdic. & releg. 192
- Præses quare non potest deportatum damnare ad mortem, sed in metallu sic.
ibid, nu. 2.
- 6 Præses quã reitõné facere possit, in l. j. §. si quis vltro, nu. 2. ff. de quæstio. 178
- 4 præses an possit deportare, in l. j. §. his quibus, nu. 1. ff. de lega. 3. 47
- 8 præses provincie quando possit dare excusationem à muneribus in perpetuũ.
in l. a muneribus, nu. 1. C. de decur. lib. 10. 16
- 5 præses non potest concedere ædificari in publico ad priuatam vtilitatẽ, ad pu-
blicam sic, in l. si finita, §. deinde, nu. 5. ff. de damn. infec. 29
- 9 præses provincie nõ prohibet defenforem ciuitatis agere quicquid vult, in §.
iururandum, nu. 3, in auth. de defen. ciui. 15
- 1 præfides provinciarũ missi ab ecclesia nõ possunt facere statuta sine consilio
principalium, in repet. l. omnes populi, nu. 9. ff. de iustitia & iure. 9
- 2* præstare idem est quod tradere, in l. ex empto, nu. 1. ff. de act. emp. 116
- 7 præstatio longi temporis facta à sciente non confirmat obligationem, & quã-
do, in l. si certis, nu. 1. & 4. C. de pact. 48
- præstatio facta minori tempore deceannij, qñ inducat obligationem, ibid, nu. 2.
- 4 præstatio annua si fit pauperi, in dubio videtur causa alimentorum, secus si fit
diuiti, in l. alio hærede, nu. 5. ff. d. ali. leg. 83
- 8 præstatio per capita imponitur pro salariis rectorum ciuitatis, in l. vnica, nu. 23.
C. de mulie. & in quo loco, ibi, nu. 10. 25
- 8 pstatio annonæ est realis obligatio, in l. j. nu. 1. C. de annonis, & tribut. lib. 10. 11
- 8 præstatio 20. ann. facta an præiudicat domino, in l. quicunque, n. 9. C. de apo. pub.
lib. 10. 14
- 4* præstationis difficultas in testamentis subducitur & legatum firmum manet.
in l. si mihi, §. si quis seruos, nu. 1. ff. de leg. 1. 7
- 6* prestans auxilium in ipso actu, quo maleficium cõmittitur, dicitur opem præ-
stare & eadem poena punitur, in l. in furti, §. ope, nu. 3. ff. de furt. 117
- * prestans auxilium post maleficium non tenetur tanquam opem prestas, sed te-
netur ex illo titulo C. de his qui latr. nisi prius præiuterit confitum, ibid, nu.
mer. 4. & 6. eod.
- 8 prestans auxilium exbannito quando puniatur poena statuti, in l. omnes, nu. 2.
C. de agric. lib. 11. 38
- 1 presumptio est super dubio, in l. fin, nu. 5. ff. quod met. cau. 127
- 7 presumptio qd sit, eius species, in l. siue possidetis, in 2. lect. n. 11. C. de probat. 127
- presumptio iuris, & de iure, nõ admittit probationem in cõtrariu, ibid, nu. 12.
- 9 probatio per confessionem partis admittitur contra presumptionem iuris, &
de iure, in auth. de æquali. do. n. 13. 43
- 3 presumptio resultans ex testamento admittit probationem in contrarium, in
l. & si perceperit, §. filius, n. 10. ff. de lib. & posth. 89
- 7 presumptio l. de in rem verso, ff. de vfuris, an habeat locum quãdo debitor sol-
uit pro pluribus annis, in l. creditor, n. 2. de vfuris. 149
- 9 presumptio maxima est contra repertum in mendacio, in l. qui sine, num. 3. ff. de
quæst. 183
- 9 presumptio quod matrimonium interuenerit, est presumptio iuris, & de iure,
in §. ad hoc, n. 2, in auth. vt liceat mat. & auia. 48
- 7 presumptio iuris, & de iure admittit probationem in contrarium, ex volunta-
te vtriusque partis, & etiam per partis confessionem, in l. j. in 2. lect. nu. 5. C.
plus va. quod agi. 139
- 7 presumptionem facit dictum religiosi sine iuramento, in l. solam, in 2. lect. n. 6.
C. de testi. 131
- 9 probatio contra presumptionem de iure non admittitur, nisi partis confessio
ne, in §. de augmentis, n. 2, in auth. de nup. 20
- 5 presumptiones plures, quod sint necessarię in legato annuo, in l. de pupillo, §.
in pluribus, n. 2. ff. de ope. no. nun. 71
- 1 presumptio in specie tollit presumptionem in genere, in l. cum de indebito,
n. 1. ff. de proba. 143
- 6 presumptio de præterito sumitur & in futurum, §. in vnũ si quidem, n. 1, in aut.
de reiti. & ea quæ pa. 22
- 3 presumptio in his quæ consonant veritati, siue naturę, planè probat, in l. 2. n. 6.
ff. de excu. tut. & cu. 66
- 1 presumptio vna tollit aliam, in l. diuus, n. 3. ff. de in integrũ restitutione. 123
- 9 presumptio, de qua in §. si quis vero, in auth. vt nul. iud. est iuris & de iure, ibi.
nu. 1. 54
- 4 presumptio fraudis non inducitur ex sola consanguinitate, in l. si gener, n. 1. ff.
de his quib. vt indig. 106
- 7 presumptio iuris, & de iure non admittit probationem nisi per confessionem
partis, in aut. sed iam necesse, n. 3. C. de dona. propt. nup. 160
- 1 presumptio l. merito, non habet locum ad condemnationem, in l. qui iurasse, §.
si pater, n. 4. ff. de iureiur. 28
- 9* presumptionum duo genera, quædam iuris & de iure, quæ non recipiunt pro-
bationem: quædam iuris, non tamen de iure, & contra istam admittitur pro-
batio in contrarium, in §. actionum, n. 6. Init. de act. 95
- 3 presumptiones duæ quando faciant plenam probationem, in l. 2. n. 8. ff. de excu.
tut. & cur. 66
- 1 In his quæ cursu temporis mutantur non præsumitur de præterito in futurum,
puta, qui semel fuit minor non præsumitur hodie minor, in l. de ætate, n. 13. ff.
de mino. 138
- 3* presumitur ex actibus & verbis, an quis sit alienatus mente, in l. in eo, n. 4. ff.
de test. 83
- 3 presumitur pro testamento licet dicatur falsum, ideo tutor confirmatur & iu-
dex de surreptione rescripti impetrati cognoscit, in l. idẽ fiet, n. 1. ff. de testa.
ture. 44
- 1 presumitur quis esse in eadem voluntate, nisi veniens ad mortem appareat con-
trarium, in l. cum hic status, n. 3. ff. de dona. inter virum & vxor. 149
- 3 presumitur omnia solenniter acta ex diuturnitate temporis, in leg. qui alie-
na, §. led & si, n. 1. ff. de acqui. hære. 143
- 7 presumitur semper meum, quod fuit meum, vel authoris mei, in l. siue posside-
tis, n. 1. C. de proba. 126
- 8 presumitur ex longo tempore, quod ab initio voluntas patris intercefferit, nõ
tamen inducitur ratihabitio, in l. j. n. 10. C. qui admitti. 8
- 8 psumitur credere qd in dubio, qd voce expressit, l. neq; pfectio, n. 3. C. d. test. 15
- 8 presumitur de præterito ad plus præteritum, & præfenti ad præteritum, in l.
quicunque, n. 10. C. de apo. pub. lib. 10. 14
- 5 presumitur sciri id de quo est fama, in l. Celsus, n. 6. ff. de vfucapionibus. 98
- presumitur aliquem possidere, qui sub imagine alterius personæ possidet, quã
supposuerat, ibi, n. 5.
- presumitur donatio ratione proximitatis, ibi.
- presumitur aliquem pactum fecisse de non petendo pignore, si de pecunia nõ
petenda pactus est, ibi, n. 11.
- presumitur promissio facta in dubio inter absentes, & nõ inter præfentes, ibi.
nume. 12.
- 4 preter dictio, excludit eos ad quos refertur, in l. si ira, n. 1. ff. de lega. j. 16
- 3* preter dictio ponit exclusiue, in l. si tutor, §. si tutori, n. 3. ff. de tut. & rat. dist. 77
- 5 preter dictio, quando inclusiue & quando exclusiue ponatur, in repet. l. Cesar.
nu. 1. ff. de pub. & vecti. nu. 1. 10
- 2 preter dictio, quando ponatur inclusiue, in l. j. n. 3. & 7. ff. de pig. act. 76
- 8* preterire est de filio nullam mentionem facere, in l. si quis, n. 2. C. d. lib. pret. 24
- 3 preteritio matris, hodie debet habere causam, alias testamentum esset ipso iu-
re nullum, in l. Gallus, §. nunc de lege, n. 4. ff. de libe. & posth. 97
- 3 preteritio matris quod aliquando habeatur pro exheredatione inualida, in l.
filio, n. 6. ff. de iniust. rup. testa. 100
- 3* preteritio materna quare habeatur pro exheredatione, in l. in suis, n. 8. ff. de
lib. & posth. 90
- 9* preteritio potest fieri dupliciter inserta causa & non inserta causa, & quãdo
& quid si fuerit incerta causa, quæ tamen certa non est, in §. quartam, n. 4. & 5.
Init. de inoffi. test. 76
- 7* preteritio matris facta per filium in testamento, habetur pro exheredatione,
in l. cum filium, n. 1. C. de inoffi. test. 104
- 8 preteritio matris, habetur pro exheredatione, in l. si mater, n. 1. C. eo. tit. 103
- preteritio matris, quare magis habeatur pro exheredatione, quàm preteritio
patris, ibi, n. 2.
- 8 preteritionis filij defectus apparens ex testamento impedit missionem in pos-
sessionem, ex l. si §. si autem, C. de edic. di. Adr. ibi, n. 2. 33
- 8 preteritio

In omnes Barto. Lecturas.

- 3 praterito filij facta scienter à milite habetur pro exheredatione, in l. sicut cer-
ti. n. i. C. de testa. m. li. 14
- 7 prateritio fratris habet pro exheredatione, i. l. fratres. n. 2. C. de inoffi. testa. 104
& in Auth. de hared. & Fal. in prin. n. 15. 2
- 1 prateritio patris, quando filius testatoris eum pcedit habetur pro exhereda-
tione. in l. pater filium. n. 1. ff. de inoffi. testa. 160
- 1 prateritio matris, & lineæ maternæ, habetur pro exheredatione: patris vero
non, & quare. in l. mater filium. n. 5. ff. de inoffi. testa. eod.
- 9 praterire dicitur, qui de filio mentionem non facit, instituendo, vel exhereda-
do, in §. aliud quoque. n. 4. in Auth. vt cum de appel. 47
- 8 prateritus potest dicere testamentum nullum, vel venire per contratab. in l. ma-
ximum. n. 4. C. de libe. prate. 24
- 7 Ex praterito quando præssumatur in præsens, in l. siue possideris. in 2. lec. n. 14.
C. de proba. 127
- 7 prateritum ponitur pro futuro: & sic tēp. p tēp. ponitur. in l. j. n. 2. C. de legi. 25
- 7* prateritum quando ex præsenti præssumatur. in l. ex persona, in auth. lect. n. 6.
C. de prob. 124
- 4 prator ius ciuile nō tollit ipso iure, sed exceptione sic. in l. j. n. 1. ff. ad l. Fal. 122
- 5 prator vnus pro statutis à pratore mortuo quando adiri debeat, in l. de pupil-
lo. §. si is cui nunciatur. n. 1. ff. de ope. no. nun. 112
- 5 prator reuocat sniam interlocutoria. in l. qd iussit. n. 1. ff. de re iudic. 109
- prator non potest reuocare sententiam diffinitiuam. ib. n. 2.
- 5 prator ex pluribus idoneis nūciatibus nouū opus ædificati i publico gratifica-
bit cui volet, in l. prouincialis. §. si in publico. n. 4. ff. de ope. no. nun. 88
- 9 prator quod nō tollat ius ciuile, in §. hinc nobis. n. 2. in auth. de hared. & Fal. 4
- 5 pratoris aditio nō requirit in nūciatione, nec in psecutione, qñ ædificatur in
fundo à me possesso, in l. j. §. nunciatio, n. 2. ff. de ope. no. nun. 5
- Fallit fauore religionis: item quando ædificatur facta nunciatione. n. 4.
Item quando principaliter ædificat quis in suo, sed naturaliter in meo: vt in
eo qui plantauit arborem. ibid.
- pratoris aditio requiritur quando ædificanti in solo à me non possesso respe-
ctu prosecutionis: non in mutatione. ib. n. 3.
- 5 prator ædificanti potest fieri nunciatio, quæ introducat interdictum, quod vi
aut clam, in l. de pupillo. §. si quis. n. 25. ff. de ope. no. nun. 10
- 5 pratori parere non dicitur qui facit, sed non debito modo, in l. dies cautioni. §.
si intra diem. n. 1. ff. de dam. infe. 23
- 7* praualet quod agitur quando agitur vnum, & aliud per errorem scribitur, in
l. j. n. 1. C. plus valere quod agitur. 139
- * praualet qd agitur qñ scribitur per fallaciā aliud quā agitur, ibidē n. 2.
- 6 prauaricationis crimē, an sit publicum, in l. accusatorū. §. prauaricationem. n. 25.
ff. ad Turp. 174. & in l. prauaricationis. n. 1. ff. de prauaricat. 135
- prauaricator punitur extra ordinem. in d. accusatorum. n. 2.
- Tribus modis proceditur super prauaricatione. ib. n. 3.
- procuratorio qualiter probetur, & præssumitur quando accusator cum accu-
sato conuersatur, ib. n. 4.
- 1 prauaricator dicitur accusans aliquem de publico iudicio ad absolutionē, in
l. Athleras. §. calumniator, n. 2. ff. de his qui nota. infam. 99
- 6* prauaricationis cognitio per replicationem fit, item per accusationem, in l.
prauaricationis. n. 2. & 3. ff. de praua. 135
- 6 prauaricatum quando fuit cum aduocato, vel procuratore fisci, quilibet pōt
agere de ista prauaricatione, & sententiā retractare, in l. j. n. 9. ff. de iur. fisci. 208
- 8 PRIMOGENITVS Regis, an dicatur natus ante dignitatem Regalem. in
l. cum satis. n. 11. C. de agric. lib. 11. 40
- 6 primogenitus quis erit si ex concubina habeo filium, & postea ducam vxorem
ex qua habui filium, & vxorem mortua concubinam vxorem duxi, in l. cum de
cem. §. item si ignorans. n. 2. ff. de solu. 87
- 6* primus accusator debet dicere quod secundus non debet admitti. in l. j. §. si
simul. n. 2. ff. de adult. 155
- 4 primus est quem nemo antecedit etiam si nullus sequatur, in l. qui duos. n. 1. ff.
de reb. dub. 98
- Idem potest esse primus & vltimus. ib.
- 1* princeps cōtra ius ciuile qñ rescribat remissiuē, l. j. n. 5. ff. de cōst. Princip. 21
- 1 princeps, Papa, Senatus, & collegium Cardinalium possunt ad famam restituere,
in l. j. §. de qua re, n. 1. ff. de postulando. 97
- 9 princeps, an possit vicariū p se à populo datū reuocare. in aut. de admi. n. 4. 43
- 1 princeps concedendo territorium vniuersaliter, dicitur concedere iurisdic-
tionem. in l. j. n. 1. ff. de iurisd. om. iud. 46
- 7 princeps quando debeat adiri quando ius non scriptum repugnat æquitati, in
l. j. n. 6. C. de legi. 26
- 7 princeps nunquam est adeundus quando potest decidi de similibus ad similia.
in l. eum de nouo. n. 1. C. eod. tit. 27
- 9 princeps aliquid à subditis extorquens illicitē, dicitur iniuriam inferre, licet
superiorem non habeat, in auth. vt iud. sine quoquo suffra. n. 1. 13
- 5 princeps potest concedere res publicas, & ille cui hoc princeps concesserit, in
l. prohibere. §. planē, n. 4. ff. quod vi aut clam. 147
- 9 princeps primo cogitare debet vtilitatem publicam quā priuatorum. in aut.
de hær. & Falci. n. 4. 2
- 7 princeps pōt remittere iuramentum calumniæ per rescriptum, in l. cū & iudi-
ces. §. sed quia veneremur. n. 5. C. de iurcal. 92
- 8 princeps solus ob vtilitatem publicam pōt collectam imponere. in l. vnica. n.
2. C. de superind. lib. 10. 12
- 3 princeps concedens immunitatem, an præiudicet sibi an ciuitati, in l. si duas. §.
grammatici. n. 9. ff. de excu. turo. & cura. 67
- 8 princeps quando super aliqua causa consulitur ab eius consiliariis, partibus
præsentibus vel absentibus causa examinatur, nec ab eorum consultationi-
bus appellatur. in l. iubemus. n. 1. C. de appe. 82
- 8 princeps, quo casu non potest rem vni concessam, etiam motu proprio alteri
concedere. in l. prædia. n. 2. C. de loca. præd. lib. 11. 44
- 7 princeps, quando possit contra ius diuinum rescribere. in l. fina. n. 1. C. si contra
ius vel vtil. publi. 34
- Princeps, quando possit mihi auferre dominium rei meæ. ibid. n. 1.
- Princeps quando possit rescribere contra ius ciuile. ibi. n. 3.
- 7 Princeps potest minorem eius consuetudinarium: & ita omnis iudex. in l. 2. nu.
11. C. si con. ius vel vti. pub. 33
- 9 princeps reparat vbi leges negliguntur. in auth. de hær. & Fal. nu. 7. 2
- 1 princeps solus constituit legem vniuersalem, populus particularem. in repe. l.
omnes populi. n. 2. ff. de iusti. & iur. 9
- 9 princeps ante confirmationem & coronationem quam auctoritatem habeat,
in auth. const. quæ de dig. nu. 8. 34
- 6 princeps rescribendo ciuitati, castro, vel villæ, videtur eam approbare. in l. fo-
dales. nu. 5. ff. de colle. illici. 136
- 8 Princeps solus potest concedere dignitatem, & omnis qui habet potestatem le-
gis condendæ. in l. j. nu. 77. & 78. C. de dignita. lib. 12. 47
- 5 Princeps eligendo scienter indignum videtur cum eo dispensare. in l. quidā cō-
sulebant. nu. 2. & 12. ff. de re iudicata. 117
- 1 Princeps solus potest condere statuta, licet humanum sit quod consilio proce-
rum vtatur. in repe. l. omnes populi. nu. 15. ff. de iusti. & iur. 9
- 7 princeps ex certa scientia potest auferre quæ sunt iuris ciuilis, nō quæ sunt iu-
ris gentium. in l. 2. nu. 3. C. de pre. impe. offer. 31
- 4 Princeps licet sit verisimile quod non erret, tamē errare potest. in l. supellesti-
li. §. sed & de his. nu. 3. ff. de supell. leg. 80
- 7 princeps qua necessitate altringatur. in j. consti. C. nu. 1. C. de no. Cod. faci. 2
- 9 Princeps aditur quando iudex negligit facere iustitiam. in §. sit tibi. nu. 2. in au-
th. de mand. Prin. 16
- 1 Princeps ex causa aufert mihi rē meā. i. l. itē si verberatū. n. 1. ff. de rei vēdi. 171
- 9* princeps si committat causam non habenti peritiam iuris, non valet delega-
tio, nisi ex certa scientia Principis, in præfatio. inst. n. 22. 58
- 7 princeps videtur facere illam interpretationem, quæ fit super consuetudine. l.
j. n. 11. C. de legib. 26
- 8 princeps & Augusta in testamentis seruant ius commune. in l. cum hæredes. n. 1.
C. qui testa. fa. pos. 14
- 8 princeps potest dare priuilegium defunctæ personæ, in l. iubemus. la. n. 2. C. de
præpo. sac. lib. 12. 46
- 1 Princeps concedendo iurisdictionem, an in dubio videatur concedere ordina-
riam vel delegatam. in l. more. nu. 8. ff. de iu. om. iud. 48
- 1 Princeps solus pro necessitatibus totius Imperij imponit collectam. in l. 1. §. qñ
si nemo. nu. 3. ff. quod cuius. vni. no. 112
- 8 Princeps propter status salutem quosdam remanet de ciuitate: & quibusdam
profectum ad ciuitatem interdicat. in l. j. nu. 90. C. de dig. lib. 12. 48
- 7 Princeps potest delegare executionem. in l. & si non cognitio. nu. 2. C. si cōtra
ius vel vti. pub. 34
- 7 Princeps viuere legib⁹ dign⁹ ē, licet illis solut⁹ sit. i. l. digna vox. n. 1. C. d. leg. 26
- 4 Principis exempla sunt sequenda. in l. apud Iul. §. vtrum. nu. 2. ff. ad Treb. 135
- 3 Principis iussus in translatione domicilij excusat à tutela. in l. idem Vlpianus.
§. sunt & alij. nu. 5. ff. de excu. tut. & cur. 69
- 1 Principis interlocutio redacta in corpore iuris, habet vim legis. l. j. nu. 1. ff. de
consti. Prin. 21
- 1 Principis certa scientia in rescripto, an sufficiat absque clausula, non obstante,
in l. idem Vlpianus, §. sunt & alij. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 69
- 7 Principis gualdanam qui accipit, an licet expediat. in l. neminem. nu. 2. C. de sa-
crofan. eccle. 13
- 5* Principis an citetur quando interponitur primum decretum. in l. si finita. §.
Iulianus. nu. 5. ff. de dam. infec. 30
- 5* Principis ratiū possidet quā vnū ponitur accessorii alteri, & si vtrūq; est
principale vtrumque possideatur. in l. rerum mixtura. nu. 1. ff. de vscap. 99
- 9* Principis intra quantum tempus tenetur oratorum vel ecclesiam comple-
re. in §. si quis ædificationem. nu. 4. in auth. de eccl. tit. 52
- 7 Principium spectatur quando finis habet necessariā consequentiam ad princi-
pium. in l. vna. nu. 8. C. si in com. ea. cau. 79
- 5* Principium numeri eodem iure quo ipse nu. censetur. in l. si quis ante. n. 2. ff. de
acqui. poss. 79
- 6 Principium cuiuslibet anni in stipulatione annua inspicitur. in l. si communis
seruus. §. cum seruus. nu. 1. ff. de stipu. seruo. 62
- 5 principiu qd inspiciatur. in l. quanquam nu. 1. ff. de aqua pluuiæ arcenda. 42
- 6 Fieri aliquid in principio plateæ dicit, quod fit in prima parte ea diuisa in 12.
partes. in l. fur est manifestus. nu. 7. ff. de fur. 112
- principium rei dicitur à parte superiori: pars ad quam descendit cursus æque
dicitur finis. ibid. nu. 8.
- 1 principium officij plateæ, vel loci, qualiter intelligatur. in l. vnica. §. is videtur.
nu. 2. ff. si quis ius dicen. non obtem. 54
- 1 principaliter aliquid fieri intelligitur duobus modis. in l. ambitiosa. nu. 18. ff. de
decre. ab ordi. fac. 226
- 2 principale inspicitur & non accessorium, licet accessorium sit maioris valoris.
in l. si in emptione. nu. 2. ff. de contrahen. emp. 112
- 6* principalis si promittit decem corbas frumenti & fideiussor æstimationem, an
valeat, in l. si ita fideiussor. nu. 1. ff. de fideiuss. 70
- 4 principali remoto reuocet & accessorii. i. l. fundi. §. quidā. n. 4. ff. d. fun. instr. 77
- 6* prior ciuitatis non potest præponi alicui officio sine dignitate, in l. honorem.
nu. 1. ff. de mun. & hon. 223
- 7 priores ciuitatū habentes arbitriū super publica vtilitate possunt statuere qñ
litigantes teneantur cōpromittere. in j. consti. C. nu. 4. C. de no. Cod. fac. 2
- 8 priores ciuitatis non possunt aliquod officium acceptare extra ciuitatem sine
licentia ciuitatis. in l. duum virum. nu. 1. C. de decurio. lib. 10. 18
- 5 priores qui habent arbitrium super bono & pacifico statu ciuitatis, possunt sta-
tuere, vt tollatur materia dissensionum inter ciues. in l. si quis ingenuam. §.
in ciuilibus. nu. 2. ff. de capti. & postli. 214
- 7 priores artium, an possint cognoscere de causis publicis. in l. si. n. 5. C. de iurisd.
om. iudi. 100
- 8 Priores ciuitatis possunt facere bannum, quod soluēt collectas veteres libe-
rentur.

Index singularium materiarum

- reſur à penis quas incurrit. in l. tēperēt. numero 1. C. de veſti. olobe. li. 11. 31
- 8 priores ciuitatum poſſunt eligere officiales. qui regant ciuitatem. & eius negotia exercent. in rub. nu. 1. C. de admini. lib. 11. 35
- 6 priores habentes arbitrium ſuper publica vtilitate communis. nō poſſent ſtatuerenſi de pertinentibus ad vtilitatem publicam principaliter. in l. quōties. nu. 8. ff. ad municip. 218
- 8 priores qui habent arbitriū ſuper abundātia poſſunt ordinare in ciuitate quātum frumentum poſſit vendi qualibet die. & quolibet mēſe. in l. j. C. de fru. vrb. lib. 11. nu. 2. 34
- 8 priores ciuitatis ſoli non poſſunt legatum mittere. ſed requiritur magnum cōſilium. in l. vltima. nu. 1. C. de legatio. lib. 10. 16
- 8 priores qui nō poſſunt puidere cōtra ordinamenta ciuitatis poterunt prouidere neceſſitate emergente. in l. cū nauarcorū. num. 2. C. de nauicula. li. 11. 28
- 2 priores ciuitatis etiam durante officio contrahere poſſunt. in l. principalibus. numero 2. ff. ſi cer. per. 18
- 4 priori ſi legat Biblia. cui libet fratri cappa. an prior habeat Biblia & cappam. in l. Titia hærede. §. qui Marco. n. 4. ff. de ann. leg. 64. & in l. quæſitum. §. ſi quis. nu. 14. ff. de fund. inſtru. 76
- 3 prior laicus hospitalis exempti in his. quæ reſpiciunt perſonam. non eſt exemptus. in l. quod conſtitutum. nu. 3. ff. de teſt. mili. 141
- 7 prioritas vel poſterioritas temporis quando eſt fundamentum intentionis aliquid. ab eo debet probari niſi contineret delictum. in l. matrem. in 2. lect. nu. 3. C. de proba. 127
- 2 prioritas temporis quando inſpiciatur inter creditores chirographarios. in l. in operis. nu. 2. ff. loca. 124
- 5 prioritas quōd non detur in pignore prætorio. ſed omnes ſunt pares. in l. ſi finit. §. ſi plures. nu. 1. ff. de dam. infe. 29
- 2* priuata ſcriptura quando facit ſemiplenam probationem & quando plenam. in l. admonendi. nu. 24. & 26. ff. de iureiur. 30
- * priuata ſcriptura triplex. ibi. nu. 25.
- 4 priuatus habens ius eligendi non poteſt eligere perſonam incertam. in l. quidam. nu. 9. ff. de reb. dub. 97
- 1* priuatus non poteſt prorogare iuriſdictionem delegato etiam Principis. in l. j. nu. 10. ff. de iud. 150
- 6* priuatus poteſt indicare bellum pro deſenſione. & recuperatione ſuz rei in continenti. item ex interuallo. ſi non eſt copia iudicis. & hoc non eſt publicum. in l. hoſtes. nu. 9. ff. de capt. 215
- 9 priuatus an hodie donare poſſit eccleſiæ vſque ad quinq; ſolidos ſine inſinuatione. in §. finimus. nu. 1. in auth. de non alie. aut permu. 12
- 7 priuatur verbū intelligitur p ſniam. in auth. habita. nume. 9. C. ne fil. pro pat. 122
- 8 priuatus etiam debitor ſiſcum poteſt impetrare. vt debitores ſui ſummatim exigantur. in l. hi qui. nu. 2. C. de conue. ſiſc. debitorib. lib. 10. 6
- 8 priuatus ob inſtrumenta de nouo reperta ſi probat ſe habuiſſe facultatem pro ducendi in illa cauſa. poſt ſententiam intra quadrienniū reſtituitur. ex clauſula generali. in l. vnica. nu. 4. C. de ſen. aduer. lib. 10. 8
- 3 priuatus poteſt donare & legare concubinæ & mulieri de qua eſt turpis ſuſpicio. in l. miles. §. mulier. nu. 3. ff. de teſt. mili. 142
- 4 priuatio habitus. an ſequat ad poſitionē priuationis. i. l. legata. n. 4. ff. de adi. le. 95
- 6 priuatio nō ſequitur. niſi habitus præcedat. & quando hoc fit. in l. decem ſtipulatus. nu. 1. & 6. ff. de verb. oblig. 43
- 8 priuati nō poſſunt portare ſcarlatum. i. l. vellera. numer. 1. C. de veſti. olo. li. 11. 32
- 4 priuati nō poſſunt tollere ſolennitatem iuris in teſtamento. in l. nemo poteſt. num. 2. ff. de leg. 1. 15
- 9 Priuati licitè vèdūt & portāt cultellos ad panē incidēdū. in auth. de ar. nu. 8. 36
- 6* Priuatum carcerem committere quando quis dicatur. in l. capite quinto. num. 3. ff. ad l. ſul. de adult. 160
- 8 Priuilegium l. ſi. C. qui pot. in pig. habe. an debeat dari filiis eiſdem matrimonio. niſi. an etiam alterius. ibi. nu. 1. & 12. 103
- 8 Priuilegium l. ſi. C. qui pot. in pig. hab. habet etiam locum in matrimonio puta. tuius. & competit etiam ſponſæ. ibi. nu. 10. 10
- 3 Priuilegium datum alicui non extenditur ad eius collegam. in l. adminiſtrantes. §. eorum. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 73
- 1 Priuilegium ſuum amittit qui mentitur negando id. ex quo vult intentionem ſuam fundare. in l. 2. §. ſi abſens. in 2. lect. nu. 1. ff. ſi ex nox. cau. aga. 65
- 7 Priuilegium debet probare exiſtens in quaſi poſſeſſione priuilegij. in l. ſi ſolē. nibus. nu. 1. C. de fid. inſtr. 136
- 7* Priuilegiū debet intelligi conceſſum ſine alicuius iniuria. i. rep. l. j. nu. 1. C. d. ſac. ec. 8
- 7* Priuilegium mendacio impetratum. nullum eſt. in l. & ſi legibus. nu. 1. C. ſi contra ius. vel vtili. pub. 34
- 8* Priuilegio collegij non gaudet exiſtens in collegio alicuius artis ſi artem nō exercent. in l. j. nu. 1. C. de colleg. lib. 11. 33
- 9 Priuilegium quando dicatur mutari perſona mutata. in §. ante nuptiali. nu. 2. & 4. in auth. de non elig. ſecun. nub. 6
- 8 Priuilegium quando impetratur à Principe in his. quæ cauſæ cognitionem nō requirunt. vel partem modicè lædunt non debet pars citari. in l. 2. nu. 3. C. de temp. appel. 83
- 6 Priuilegium militis quod ſe non extendit ad ea. quæ per alium expediuntur. in l. j. §. ad teſtamenta. nu. 1. ff. ad leg. Corn. de Fal. 166
- 3 Priuilegiū militis nō tollit priuilegiū mulieris. in l. dotale. n. 1. ff. de teſt. mili. 140
- 8 Priuilegium quo ad præſtationem ſportularum vni conceſſum. extenditur ad alium. in l. in ſacris. nu. 8. C. de proxi. lib. 12. 51
- 6 Priuilegium habens per vnum actum contrarium non videtur renunciare. in l. honeſte. nu. 1. ff. de priuileg. vere. 217
- 1 Priuilegium conceſſum ſub nomine liberorum non extenditur vltra nepotes. in l. liberos. nu. 1. ff. de ſen. 31
- 8 Priuilegium quod datur ratione perſonæ. ad hæredes non tranſit. in l. j. nu. 1. C. de priuileg. 89
- Priuilegium quod datur ratione perſonæ tranſit ad ſuos hæredes deſcendentes. non extraneos. ibi. nu. 1. & 2.
- 8 Priuilegium conceſſum mihi & omnibus deſcendentibus masculis. & fœ-
- minis. quando comprehendatur aſcendentes per lineam fœmininam. in l. ſi. nu. 2. C. de priuileg. lib. 12. 52
- 4 priuilegium habēs chordulam. in qua ſigillum ſit appenſum corroſam. probat. dummodo remaneat tantum de chordula quod ſigillum ſuſtineat. in l. j. §. ſi roſe. nu. 1. ff. de bo. poſ. ſecundum tab. 168
- 2 priuilegium. quod hēt pupillus in actione tutelæ non tranſit ad hæredem etiam deſcendentem. in l. non ſolum. §. ſi puellæ. nu. 1. ff. de rit. nupt. 158
- 9 priuilegium conceſſum Romæ veteri. quod illud etiam habeat Roma noua. in Auth. vt eccl. Roma. gaud. nu. 8. 14
- priuilegium exemptionis ſi conceditur alicui eccleſiæ tranſit ad omnes alias ſuas eccleſias. n. 9. eod.
- 3 priuilegium conceſſum Titio & poſteris. vel Titio & ſuo generi. vel Titio & hæredibus. quando tranſeat ad hæredes. & ad quos. in l. quia tale. n. 4. ff. ſolu. matr. 10
- priuilegium quando in dubio intelligatur reale. & quando perſonale. ibi. n. 6.
- 1* priuilegium conceſſum perſonæ quod reſpicit actum conueniendi. non habet locum cum per alium conuenitur. in l. ſed ſi hac lege. §. ſemper autem. nu. 1. ff. de in ius voc. 56
- 3* priuilegium filiæ. an tranſeat ad patrem agentem. in l. poſt dotem. n. 33. ff. ſolu. matri. 24
- * priuilegium bonæ fidei ad quemcunque tranſit. ibi. n. 34. eod.
- 4* priuilegiū perſonale non tranſit ad hæredes. in l. cū patronus. n. 1. ff. de leg. 2. 30
- 5 priuilegium perſonale. quod datur in actione de dote. datur ipſi mulieri. in l. quæſitum. §. ſi ſponſa. n. 5. ff. de priuileg. cred. 126
- 8 priuilegium impetratum cōtra l. vt valeat. debet dicere non obſtante tali lege. in l. vltima. nu. 1. C. de cano. fru. lib. 11. 34
- 8 priuilegium ſiſci pōt transferri p ceſſionē. in l. ſi. n. 1. C. de priuileg. ſiſci. 89
- 7 priuilegium fori quis amittit propter teſtimonium falſum. in l. nullū. in 2. lect. nu. 5. C. de teſtib. 133
- 7 priuilegium quando latiffimè. & quando ſtriçtè intelligatur. in l. ſi quando. n. 1. C. de inoffi. teſta. 105
- 3 priuilegium cōceſſum ob numerum filiorum. an ceſſet ſi aliqui filij moriantur. in l. excuſantur. §. remittit. n. 1. ff. de excu. tut. 66
- 9* priuilegium conceſſum alicui quod poſſit ædificare in loco publico in cuiuſcunque præiudicium eſſet. ſine enormitate. an valeat. Inſt. de exhæred. li. in princ. n. 1. 72
- 7* priuilegiū quā deſit in extraneo & in ſiſco. in l. j. nume. 1. ff. de peri. hæd. 107
- 3 priuilegiū debet in telligi ſine alterius iniuria. in l. impuberi. n. 2. ff. de adm. tut. & cur. 55
- priuilegium militum non extenditur extra diſpoſitionem factam ſuper ſuis bonis. ibi. n. 3.
- 8 priuilegium an habeat ille. ex cuius pecunia res emitur inter perſonales actio nes. in l. licet. nu. 2. C. qui pot. in pig. hab. 102
- 7 Priuilegium conceſſum per mendacium non valet. in l. 2. n. 1. C. ſi contra ius. vel vtili. publi. 33
- 3 Priuilegium qui habet propter aliquem. non debet eo vti contra illum. in l. amiciffimos. §. Lucius. n. 7. ff. de excu. tut. & cur. 72
- 1 Priuilegium antiquum & deſtructum poteſt peti quod renouetur. in l. ſi quis. §. nec iterum. n. 4. ff. de eden. 77
- 8 Priuilegium perditur per pactum contrarium. in l. cum decurionatus. n. 3. C. de decu. lib. 10. 16
- 8 priuilegium conceſſum ſuper litis expenſis porrigitur ad aduerſarium ppter æqualitatem ſeruandam in iudiciis. in l. ſi. n. 2. C. de fru. & lit. expen. 75
- Priuilegium reſpiciens litis ordinationem conceſſum vni. tranſit ad aduerſarium. ibi. num. 3.
- Quid ſi reſpiciat litis deciſionem. ibi. n. 4.
- 3 Priuilegium paupertatis perditur diuitiis ſuperuenientibus. in l. non rārum. §. eos qui. n. 1. ff. de excu. tut. 71
- 9 Priuilegium conceſſum alicui hac conſtitutione non obſtante. quod valeat. in §. niſi forte. n. 2. in auth. vt omnes obe. iud. 29
- 3 Priuilegium conceſſum caſtro. an videatur conceſſum villis ſubiectis. in l. non tantum. §. lilenſibus. nu. 2. ff. de excu. tut. & cur. 70
- 8 Priuilegium dotis. an competat ipſi actioni de dote. an mulieri. in l. vna. nu. 5. C. de priuileg. dotis. 89
- An poſſit transferri per ceſſionem dotis. ibi. n. 6. & 8.
- Priuilegium pupilli in actione tutelæ ad hæredes proprios ipſius pupilli non tranſit. ibi. num. 7.
- 3 Priuilegium ne alius conueniatur niſi in quantum facere poſſit. non competit filiis alterius matrimonio. in l. etiam filios. n. 4. ff. ſol. matr. 11
- 7 Priuilegium quod habent filij clericorum. an illud habeant etiam mortuis parentibus. remiſſuè. in l. omnes. n. 1. C. de epi. & cle. 22
- 3 Priuilegium dotis. an detur ipſi actioni dotis. an vero perſonæ. in l. j. nu. 1. ff. ſolu. matri. 3
- Priuilegium prælationis. in hypothecaria non tranſit in alium. ibi. n. 2.
- Priuilegium ne fundus dotalis alienet quā tranſeat ad omnes. ibi. nume. 3.
- Priuilegium quod in dubio pro dote præſumatur. & pro ea fiat interpretatio tranſit ad omnes. ad quos dos tranſit. ibi. n. 4.
- Priuilegium tacitæ ſtipulationis. & quod contractus ſit bonæ fidei. tranſit ad omnes. ibi. nu. 5.
- Priuilegium. vt iudiciū dotis ſit ſumariū. an tranſeat ad hæredes. ibi. num. 6.
- Priuilegium quod præferat ceteris non tranſit ad hæredem. ibidem nume. 7.
- Priuilegium. quod tacita hypotheca dotis ſit priuilegiata. tranſit ad ſuum hæredem. ibi. n. 8.
- 6 Priuilegium conceſſum alicui. an tranſeat ad liberos. vel vxores eorum viduas. in l. ſemper. §. immunitati. nu. 1. ff. de iure immu. 224
- 3 Priuilegium quod datur pupillo non tranſit ad hæredes. in l. ex pluribus. n. 2. ff. de admini. tut. & cur. 55
- Priuilegium. quod habet pupillus in actione perſonali contra tutorem præfertur omnibus. quod non tranſit ad hæredes. ibi. nu. 2.
- 3 Priuilegiū mutat mutatione perſonæ. in l. p. procuratorem. n. 3. ff. de ac. hæd. 158
- 5 Priuilegium

In omnes Barto. Lecturas.

- 3 privilegium inductum ex tempore, quando computetur de momento ad momentum. in l. 1. nu. 2. ff. de manumif. 66
- 1 privilegium concessum ecclesie, q. contra ea non possit sibi obici nisi prescriptio xxx. annorum, an valeat. in l. si vnus. §. pactus. nu. 27. ff. de pact. 87
- 4 privilegium finitur finita causa privilegij. in l. Titia. §. v. furas. nu. 7. ff. de leg. 2. 44
- 9 privilegium concessum Abbati, vel monasterio, an transeat ad ecclesias, vel possessiones postea quasitas. in auth. vt Eccles. Rom. gaud. nu. 11. 14
- 8 privilegium datum officio dignitatem habenti, quod durat etiam dignitate finita. in l. maximarum. nu. 1. C. de excu. mune. lib. x. 22
- 3 privilegium quod de nouo conceditur, non tollit alia privilegia peteti indulgentia. in l. si. nu. 2. C. de prapo. agen. lib. xij. 52
- 8 privilegium principis etiam motu proprio concessum, quo casu non valet. in l. quifquis. nu. 1. C. de cohort. lib. xij. 57
- 8 privilegium perdit per actum. in l. cum adoptiuum. n. 2. C. de decur. lib. x. 16
- 5 privilegium concessum castro, an extendatur ad villam adiacentem. in l. si finita. §. ex hoc edicto. nu. 4. ff. de dam. infec. 29
- 8 privilegium immunitatis non porrigitur ad munus ordinarium. in l. j. nu. 1. C. de indictio. lib. x. 12
- 3* privilegium paupertatis perditur diuitiis superuenientibus. in l. non tantum. §. eos qui. nu. 1. ff. de excu. tut. 65
- 4* privilegium quod ecclesia ex solo titulo acquirat dominium, non potest renunciari. in l. filiusfam. §. diui. nu. 12. ff. de leg. 1. 35
- 7 privilegium quando dicatur perpetuum, & quando temporale. in l. 2. n. 2. C. de diuer. reser. 34
- * privilegium qualiter perdat per actum contrarium. ibi. nu. 3.
- 7 privilegium l. placet. C. de sacrosan. eccl. porrigitur ad res de nouo acquisitas. ibid. in 2. lec. nu. 8. 12
- privilegium datum prioribus non durat finito eorum officio. ibi. n. 12.
- 6 privilegium, quod habet ecclesia, competit etiam finibus ecclesie. in l. si. nu. 2. C. de his, qui ad eccle. confug. 26
- 6 privilegium concessum ciuibus ciuitatis, q. comprehendat comitatenses, in l. vrbis appellatione. n. 4. ff. de verb. sig. 231
- 8 privilegium principis absorbens in totum ius alterius, an valeat, remissiuè. in l. originarios. n. 1. C. de agric. li. xj. 39
- 1 privilegium concessum personæ, quando egrediatur personam, & ad hæredes transeat. in l. j. n. 2. ff. de consti. prin. 21
- 8 privilegium concessum ciuitati, q. succedat in bonis vacantibus, qñ valeat. in l. j. n. 1. C. de bo. vac. lib. x. 8
- 4 privilegium concessum clerico vñ contemplatione ecclesie concessum, quando ecclesie foret vtile, alij inutile. in l. ciuibus. nu. 4. ff. de reb. dub. 97
- 8 privilegium præsumitur concessum ad partis postulationem. in l. j. n. 7. C. de bo. vacan. lib. x. 8
- 5 privilegium concessum monasterio, & eius capitulo, an trahatur ad futuras capellas. in l. damni. §. si is qui. nu. 5. de dam. infe. 36
- 8 privilegium datum alicui, vt pro suis prædiis non debeat soluere decimas, an trahatur ad futura prædia. ibi. nu. 6.
- 1 privilegium datum pupillo intelligitur, vt non auferat ius alterius. l. idèque. nu. 1. ff. qui pot. in pig. habean. 134
- 3 privilegium q. habet pupillus furiosus, vel minor in bonis tutori, vel curatori, an etiam habeat eius hæres. in l. si. nu. 1. ff. de tute. & ra. distr. 78
- 4 privilegium concessum ab Imperatore non obstante aliqua cōstitutione, vel statuto, tollit etiam statuta futura. in l. si mihi. §. in legatis. n. 4. ff. de le. j. 7
- 7 privilegium personale trahitur ad hæredes pro tempore præterito pro quo est facta executio. in l. hæredes. nu. 1. C. ad Velleia. 142
- 7 privilegium contra causam lite pendente, quando quis impetrare possit. l. sup. plicare. nu. 3. C. vt lit. pen. 32
- 7 Privilegia concessa clericis, intelliguntur concessa fauore ecclesie. in l. nō plures. nu. 2. C. de sacrosan. eccl. 11
- 9 privilegia dotis, q. nō trāseant ad creditores mulieris, nec ad extraneos. in auth. vt exaction. instan. nu. 1. 42
- privilegia dotalia, q. non possunt per cessionem transferri. ibi. nu. 2.
- 2 privilegia militum in testando circa formam, & solennitatem testamenti sunt nouem. in l. neque enim. nu. 3. ff. de testa. mili. 140
- privilegia in testamentis militum circa personam testantis. ibid. n. 4.
- privilegia concernentia personam instituti. ibi. n. 5.
- privilegia militis circa substantiam dispositionis. ibid. n. 6.
- 4 privilegia aliqua fauore alimentorum. in l. Mela. nu. 5. ff. de ali. leg. 85
- 7 privilegia, quæ tollantur ex dispositione auth. qua in prouincia. C. vbi de cri. a gi opor. nu. 1. 101
- 8 privilegia concessa militibus trahuntur ad Doctores, vel Aduocatos. in l. j. nu. 19. C. de digni. lib. xij. 46
- 2 privilegia cōsumpta, an quis possit petere, quod renouentur. in auth. de hære. & Fal. nu. 17. 2
- 6 privilegia concessa alicui ex posteris ad natos ex foeminis non porriguntur. in l. 1. §. personas. nu. 1. ff. de iure immu. 224
- 3 privilegia nō habet scriptus in matricula militū, vel scholariū, si nō est miles, vel scholaris. in l. ex eo tempore. nu. 7. ff. de testamen. milit. 142
- 3 privilegia specialia duo in aliquo seruantur propter magnam scientiā. in l. sed reprobati. §. amplius. nu. 2. ff. de excu. tu. & cur. 68
- 9 privilegia personalia quibus ex causis ex tempore æstimantur. in auth. vt exac. instan. nu. 5. 42
- 9 privilegia inserta in corpore iuris, an tollant. in auth. vt oēs obe. iudi. nu. 15. 28
- 8 privilegia exemptionis debent intelligi sine damno aliorum. in l. vacuatis. nu. 1. C. de decur. lib. x. 16
- 9 privilegia quando in dubio censentur concessa ad postulationem partis. in §. pro temporalibus. nu. 2. in auth. de eccl. tit. 52
- 6* privilegia primæ actionis, an intelligantur repetita in stipulatione nouate, in l. aliam. nu. 2. ff. de nouat. 79
- 1 Privilegij allegatio in extraiudicialibus nihil operatur. in repe. l. 2. num. 24. ff. si quis in ius voc. non ier. 59
- Privilegiatus citatus non comparens, potest multari. ibi. n. 23.
- 6 An ille qui patitur cōtra suum privilegiū aliquid fieri in vno articulo sibi pñudicet in aliis, in l. qui ad tempus. §. maiores. n. 1. ff. de decur. 222
- Privilegij renouatio non tribuit ius de nouo, sed solum vetus confirmat, in auth. de hæred. & Fal. n. 18. 2
- 8 Privilegio competenti ratione originis, quando quis renunciare possit, in l. privilegio. nu. 1. de decur. lib. x. 17
- 8 privilegio suo videtur renunciare semel agnoscens munus, i. l. præter. §. si post causam. n. 2. de vaca. & excu. muner. 228
- 3 Privilegio remoto remanet quis in iure communi, in l. sed & milites. n. 2. ff. de excu. tu. & cu. 68
- 6 Privilegio qui non vitur spatio x. annorum amittit illud, i. l. j. n. 1. ff. de nudi. 228
- 3 Privilegio gaudent qui solum sunt de numero. in l. fina. num. 2. ff. de excu. tut. & cur. 74
- 7 Privilegio, quando possit quis renunciare, in l. si quis. n. 2. C. de pac. 48
- 8 Privilegio vtentes multum strictè, non possunt eo vti magis large, in l. vsum. n. 2. C. de aquæduc. lib. xj. 37
- 7 privilegiatus quando vtatur privilegio contra privilegiatum, in l. verum. §. Item quæritur. n. 1. ff. de mi. 135. & in §. pro temporalibus. n. 3. in aut. de eccl. tit. 54. in aut. quas actiones. n. 3. C. de sacrosan. eccl. 22
- Privilegiatus contra ecclesiam quando vtatur privilegio, ibi. n. 4.
- Privilegia in dubio dicuntur concessa ad postulationem partis, ibi. n. 5.
- Privilegia concessa per legem generalem, licet præsumatur concessa mera liberalitate principis, tamen in contrarium potest admitti probatio, scilicet quod ad postulationem, ibi. n. 6. & 7.
- Privilegium, quod prescriptio non currat, nisi centum annorum, si habet clausulam non obstante, quod valeat, ibi. n. 10. & 11.
- Privilegium quod contra aliquem aliqua prescriptio non currat. q. valeat si habeat clausulam, non obstante, ibi. n. 2.
- Privilegiatus in prescriptione succedens nō privilegiato, quādo vtatur dicto privilegio, ibi. n. 15.
- 1 Privilegium ætatis est potentius, quā privilegium, quod conceditur filiosfam. in l. verum. §. si. n. 3. ff. de mino. 133
- 1 Privilegiatus ne teneat respōdere coram episcopo si delinquit, an & quādo Privilegium ei conceditur, ne possit cogi coram Episcopo conueniri, in l. beneficium. n. 5. ff. de consti. Prin. 22
- Privilegium Principis, rescriptum, vel aliud beneficium, quanto tempore tollatur, ibi. n. 9.
- 6 Privilegiatus succedens non privilegiato, quādo vtatur iure suo, in l. cū filius fami. §. in hac stipulatione. n. 4. ff. de verb. obl. 21
- 2 Privilegiatus, quando excipiat restitutione in integrum non habita propter cessionem. in l. nam postea. §. minor. n. 1. ff. de iure iur. 24
- 6 Privilegiatus succedens non privilegiato vtatur iure eius, cui succedit, p tempore anteriori: post vero suo. in l. fiscus. n. 1. ff. de iur. fis. 210
- 7 Prius dictio, quot modis in iure sumatur, in j. consti. C. n. 5. de no. cod. fac. 2
- 4 Pro dictio, facit modū, in l. Lucius. §. a te peto. n. 2. ff. de leg. 2. 45
- 5* pro hærede qualiter sumatur in titulo si. pro hærede. ibi. n. 1. 103
- * pro hærede quæ vñcupiuntur, ibi. nu. 4.
- 7 pro parte sua idè est dicere, q. pro legitima, in l. scim. n. 3. C. de inoffi. testa. 105
- * Pro Titio & nomine Titij, idem est, in l. fideicommissa. §. interdum. num. 2. ff. de leg. 3. 49
- 4 Pro dictio, quando facit conditionem, vel modum, in l. quib. §. Terminus. n. 10. de condi. & demon. 11
- 3 proauia potest esse tutrix, & est vere auia, in l. si quis sub conditione. n. 6. ff. de testa. tute. 42
- 1* Proauia defertur tutela, sicut matri, & auig, in l. cui eorum. §. affinitatis. n. 3. ff. de postul. 97
- 6* probari quid debeat ad hoc, vt aliquis puniatur de adulterio, in l. si vxor. §. sed et si ea. n. 1. ff. de adul. 156
- 6* probandi practica, quod aliquis per vim aliquam cognouit, quæ sit. in d. l. si vxor. §. si quis vxorem. n. 5. ff. de adul. 157
- 6* probandi cui incumbit onus, quando aliquis contra aliquem dicit ipsū non seruasse confinia, & ille dicit, quod sic. in l. relegati. n. 3. ff. de poen. 185
- 7 Probatio facta in secunda dilatione data causa non cognita, quando valeat. in l. 1. n. 3. C. de dila. 99
- Probatio facta sine dilatione, an valeat, ibi. n. 4.
- 3 probatio per iuramentum non admittitur, vbi quis cōuenitur ex dolo alterius. in l. j. n. 1. ff. quando ex fac. tut. vel cur. 61
- 4 probatio semiplena, quando sufficiat in causis summarijs, in l. Carbonianum. §. causa. n. 3. ff. de Carb. edic. 166
- 8 Probatio quare non admittatur post aperturam testium, in l. per hanc. n. 5. & 6. C. de temp. app. 83 & 84
- 7 probatio quod instrumentum furto sit substractum, an sit necesse, quod pber tenor instrumenti, in l. si de possessione, in 2. lect. nu. 4. C. de probationib. 129
- 7 Ad probandum quod probatum nō releuat, quis non admittitur. in l. ad probationem. n. 1. C. eo. tit. ibi.
- 8 Probatio in instrumentū scriptis, licet nō admittatur, nisi per scripturā, tamē admittitur p presumptionē, quæ resultat ex instrumento, non tamen ex ipso comprehenditur, in l. quicumque. n. 2. C. de apo. pub. lib. x. 14
- 7 probatio, quando fieri possit per domesticos familiares, in l. cōsensu. n. 1. C. de repud. 167
- 3 probatio plena, an fiat ex naturalibus solis, in le. 2. n. 6. ff. de excusa. tut. & cur. 6
- probatio plena sequitur ex pluribus testibus familiaribus deponentibus. ibidem numero 7.
- 2 probatio includit omnem modum probandi. in l. si duo. §. item Iulianus. n. 2. ff. de iure iur. 25
- 8 probationis difficultas, & odium delinquentis facit, vt admittatur probatio per iuramentum actoris, in l. si quando. n. 1. C. vnde vi. 93
- 6 probatio per instrumenta post conclusionem in causa, admittitur in criminalibus, l. diui fratres. n. 2. ff. de poe. 188

Index singularium materiarum

- 9 probatio semiplena sufficit in casibus, in quibus sententia facit modicum præiudicium. in rep. l. si constanter. n. 9. ff. sol. mar. 15
- In casibus in quibus probandum esset facultates alicuius non esse sufficientes, sufficit, quod asseratur tot esse bona: & qui dicit esse plura, probare debet. ibi. n. 11.
- 7 probatio semiplena sufficit in causis, quæ non pariunt plenum præiudicium. in l. iudices. n. 3. C. de iud. 93
- 4 probatio nominis venit vera. in l. Lucius Titius. n. 1. ff. de condi. & dem. 120
- 6 probatio, an admittatur contra præsumptionem iuris. in l. sciendum. n. 9. ff. de verb. obl. 15
- probatio an admittatur contra fictionem. ibi.
- 7 probatio præiudicat alteri, ubique præiudicat sententia. in l. sæpe constitutum. n. 12. ff. de re iudic. 118
- 7 probatio, quando admittatur in contrarium contra præsumptionem. in l. i. C. de lib. præi. ibi. n. 6. 23
- 6 probatio bonæ vitæ minuit indicia contra reum, in l. desertorem. §. sed si ex improviso. n. 1. ff. de re mil. 215
- 7 probatio semiplena, quando eligitur aliqua præsumptione, non est locus delationi iuramenti. in l. j. n. 1. G. q. & aduer. quos in int. rest. non postu. 84
- 7 probatio filiationis, in l. non nudis. n. 2. C. de proba. 116
- 7 probatio admittitur in contrarium contra præsumptionem, in l. si mater. nu. 4. C. de inof. testa. 30
- 7 probatio est rei dubiæ per augmentum ostensio, in rub. n. 1. C. de probationib. 124
- 2 probatio vna imperfecta, quæ tollat aliam, in l. admonendi. n. 5. ff. de iure iur. 32
- 8 probatio requiritur ad secundum decretum per testes, vel instrumenta, in l. si §. si autem. n. 3. C. de bo. autho. iud. pos. 88
- 8 probatio prioritatis temporis potest fieri testibus publicatis, si in primis articulis tempus non fuit deductum, in l. n. 9. C. de iure fisci. lib. x. 90
- 6 probatio filiationis probatur præsumptiue secundum formam filii. ff. de his. qui sunt sui, vel alie. iur. in l. n. 1. C. quo. bo. pos. 90
- 7 probatio facta, quod aliquis locus sit de iurisdictione, puta Perusina, cum non sit, quod non præiudicat iurisdictioni Iudicis, cuius est locus, in l. 2. nu. 10. C. si conatus, vel vili. pub. 33
- 7 probatio præiudicationis aduocati, an sufficiat in causa contra principalem, in l. j. n. 3. C. de aduo. diuer. iudi. 62
- 3 probatio, quæ sufficiat in sumariis, in l. si q. §. si q. ex his. n. 3. ff. de lib. agno. 35
- 7 probatio contra præsumptionem iuris tatum admittitur, in l. siue possidetis, in l. 1. §. de prob. 127
- 5 probationes factæ in civili faciunt fidem in criminali, in l. locum. §. si quis dolo. n. 1. ff. de tab. exhib. 133
- 1 probationes factæ tali casu non prosunt super negotio principali, in rep. l. 2. n. 21. ff. si quis in ius voc. non terit. 58
- probationes factæ super emergenti non probant etiam inter easdem personas, si ad alium finem agitur. ibi. n. 23.
- 6 probationes factæ in delictis in civili faciunt fidem in criminali, in l. si ab eo. n. 1. ff. de calum. 122
- 2 probationes vtriusque partis quando sunt pares, ille obtinet, qui habet aliquam præsumptionem pro se, in l. si duo patroni. n. 3. ff. de iure iur. 25
- 6 probationes factæ in instantia causæ civilis, an prosint in causa criminali vel econtra, in l. prætor. §. hoc edicto. n. 5. ff. vi bo. rap. 125
- 8 probationes nouas non potest recipere sapiens cui committitur causa consulenda, in l. n. 3. C. de rela. 79
- 2 probationes duæ semiplenæ, quæ faciunt vnam plenam, in l. admonendi. n. 48. ff. de iure iur. 32
- 8 probationes factæ de violentia in causa civili an faciant fidem in criminali, remissiue, in l. si quis ad se fundum. n. 4. C. de vi pub. vel priua. 121
- 7 probationes legitimæ, quæ dicantur, in l. proprietatis. n. 1. C. de probat. 125
- 2 probationes, & dicta testium contra debitorem præiudicent creditori sicut sententia, in l. si superatus. n. 4. ff. de pig. 130
- 7 probationes manifestæ, quæ dicantur, in l. si creditor. n. 5. C. de pigno. act. 140
- 5 probationes fiendæ ex parte rei in interdicto, vti possidetis, in l. j. §. quod ait. n. 12. ff. vti possid. 141
- 7 probationes factæ coram arbitro faciunt fidem coram iudice, in l. cum antea. n. 8. C. de arbit. 89
- 5 probans se præscripsisse ius colligendi pedagium, obtinet in illa specie quam probat, in l. j. §. si quis hoc. n. 1. ff. de iur. actuque priua. 144
- * Idem in præscribenda iurisdictione, ibi.
- 5 probans testes falsum dixisse etiam corruptos, non obtinet, nisi probet esse corruptos, ut contra eum dicant, in l. Fulcinius. §. quid sit autem, n. 1. ff. quib. cau. in pos. eat. 123
- 7 probatio initio iuris præsumptione præsumitur continuatio, in l. siue possidetis, nu. 8. C. de prob. 127
- 3 probatus qui fuit diues, vel pauper, non præsumitur hodie idem, in l. in confirmando. n. 1. ff. de confir. tuto. 45
- 7 probare obligationem, & rem traditam loco pignoris, ad quid sit utile, in l. nec creditores. n. 4. C. de pig. act. 140
- 7 probatur semiplenæ de fuga per domesticos, comparatione literarum, vel per fugam rei, ita per vnum testem, in l. si bonæ fidei, numero secundo, & 3. C. de reb. cred. 115
- 7 probari potest contrarium et per testes contra instrumenta, & contenta in eis, quæ hodie sunt, in l. generaliter. n. 1. C. de non num. pec. 546
- 8 Qualiter quis probetur non sanæ mentis, & quis probare debeat, & qualiter sint formæ articuli ad probandum furorē in l. nec codicillos, n. j. C. de cod. 37
- 7 probare quis debet rem fuisse in bonis debitoris, in l. de reb. n. 1. C. de don. pro. nup. 159
- 5 probare si quis debebat, probat pupillus vendens ex aspectu apparebat adulescentis, in l. pro emptore. §. si a pupillo, n. 5. ff. pro empt. 102
- 5 probare debet testes falsum dixisse, & corruptos, ut quis obtineat in casu l. diuus Adrianus, ff. de re iud. ibi. n. 3. 114
- 5 probare sufficit alterum si dico me oppressum per falsas attestaciones talium testium, & dico testes corruptos, in l. Fulcinius. §. cum hoc. n. 3. ff. quibus ex cau. in pos. eat. 123
- 4 Probare se statim offerre intelligitur arbitrio Iudicis, in l. si is a quo. nu. 2. ff. de in pos. leg. 149
- 2 Probare quomodo possit aliquid fuisse tacite commissum a partibus, in l. cum quid. nu. 10. ff. si cer. pet. 6
- 3 Probare quomodo poterit, quod quis metu poenæ non adiuit, in l. si quis in graui. §. eleganter. nu. 2. ff. ad Sylleia. 166
- 3 Probatur quod quis sciuerit suum fratrem per publicam vocem, in l. nemo. §. qui frater. nu. 1. ff. de hæ. inst. 112
- 2 Quod non probauit in prima instantia, possum probare in alia instantia cedente ad diuersum finem, licet super eisdem articulis sint recepti testes, & publicati in alia instantia, in l. Iulianus. n. 3. ff. de condi. inde. 58
- 7 Probare quid habeat qui petit, ut bona occupata sibi reddatur, in l. ob marito. rum. 2. C. ne vxor pro mari. 125
- 7 Probari potest per domesticos, & familiares, quod quis habuerit in domo massaricias & supellestilia, in l. lex, quæ tutores. nu. 3. C. de admi. tuto. & cura. 173
- 5 probare de suo interesse qualiter quis possit, quando quis non vult exhibere tabulas, ubi per iuramentum in litem contra illum, qui dolo non exhibet, in l. 3. §. condemnatio, n. 3. ff. de tab. exhib. 133
- 5 probandi onus si controuersia fiat missa in possessionem de proprietate cui incumbat, ubi quod possidebatur per debitorem contradictor probat, si per alium nissus, in l. a diuo Pio. §. si super reb. nu. 4. ff. de re iud. 112
- 6 probandi scientiam testamenti modus, in l. qui Romæ. §. duo fratres, n. 14. ff. de verb. obl. 46
- 7 probandi onus incumbit ei, qui dicit, in auth. actor quod asseuerat, n. 1. in ant. lect. C. de proba. 130
- 4 probando quæ fuisse furiosum certo tempore, vel mensibus, transferri onus probandi in aduersarium, in l. mutus, n. 4. ff. de bon. pos. fur. infan. 153
- 3 probat qui non improbat, & quando, in l. 1. §. mariti. nu. 1. ff. de libe. agnos. 33
- 4 Probat quod quis fecerit aliquid animo implendi conditionem probando, quod sciuerit conditionem incertam, in l. conditionum. nume. 3. ff. de condi. & demon. 109
- 7 Probare debet unusquisque id, quod est causa suæ intentionis, in l. j. n. 1. C. si aduer. cred. 82
- 7 Probatur duobus modis pecuniam fuisse conuersam in utilitatem ecclesiæ, in auth. hoc ius. nu. 17. C. de sacrosan. eccl. 10
- 8 Si intentio alicuius est ipso iure fundata, potest tamen illud clarius probare per testes, vel instrumenta, in l. cum verum. nu. 1. C. de fideicom. 42
- 7 Probati non possunt directe quæ consistunt in animo, sed ex indicibus perspicuis, in l. dolum. nu. 1. C. de dolo. 78
- 6 Probat quis ex duobus, cui bona sunt diuersis temporibus obligata, fuisse postea quæ sita, vbi quod ille, qui dicit prioritatem, vel posterioritatem, in l. si is qui, nu. 3. ff. de iur. fisci. 211
- 8 Probata quæ non fuerunt in prima instantia, possunt probari in secunda appellatione, in l. per hanc. nu. 1. C. de temp. app. 83
- 5 Probat quis quando appellatur ad dilationem legalem nimis arctatam, in l. 2. nu. 8. ff. de re iud. 106
- 7 Probare quis potest per iuramentum de denunciatione, vel protestatione sibi facta, in l. si quis. nu. 5. C. de depo. 151
- 2 Probare debet qui non est in possessione illius iuris, quod asserit, & quando, in l. circa. nu. 1. ff. de proba. 143
- 1 Probandi modus contrarium simulatum, vel usurarium, in litem quia. §. idem Iuliano. nu. 2. ff. de pac. 79
- 4 Probare prius eius, quod testator asseruit, quis admittitur, in l. Diui. n. 2. ff. de adi. le. 95
- 8 Quis probat de instantia primæ causæ, in l. hi qui ad civilia. nu. 4. C. de app. 80
- 7 Probare omnia quæ quis videatur se attingere, in l. actor. nu. 9. C. de prob. 130
- 8 Probare quis debet promissionem factam pure, & quæ possit confessio pro parte acceptari, in l. si quidem. nu. 2. C. de excep. 105
- 3 Probati qualiter possit, quod non poterunt haberi, nisi quinque testes, in l. conficiuntur. §. codicilli. nu. 4. ff. de iur. cod. 170
- 2 Probatio per confessionem solum contra præsumptionem iuris & de iure admittitur, in l. Iulianus verum. nu. 2. ff. de cond. inde. 56
- 8 Probationis appellatione intelligitur de idoneo, in l. et si instrumenta. nu. 2. C. de si instr. lib. x. 6
- 7 Probationum facultas non debet angustari, in l. quoniam. n. 1. C. de hæ. & ma. 24
- 1 Probatione duriori afficitur qui debet aliquid probare, si contra eum est præsumptio, in l. si. nu. 1. ff. quod met. cau. 127
- 7 Probationem semiplenam faciunt honestæ personæ sine iuramento deponentes, in l. iusiurandi. nu. 7. C. de testi. 132
- 3 Probationem plenam faciunt fama, & unus testis, in l. 2. numer. 9. ff. de excusa. tut. & cur. 66
- 5 Probationes respicientes vires sententiæ, quando post suam admittuntur, si cut vna pars admittitur ad probandum validitatem sententiæ, ita altera pars ad inuandam, in l. admonendi. nu. 6. ff. de iure iur. 30
- 6 Probationes factæ in vno iudicio in his, quæ cursu temporis mutationem recipiunt, non faciunt fidem in alio, in l. cura. §. deficientem. nu. 1. ff. de mune. & hono. 223
- 6 Probationes factæ nulla dilutione datæ valent, in l. in crimine. n. 1. ff. de adult. 162
- 5 Probabiliter non credenti non est imputandum donec certioretur, in l. non solum. §. morte eius. nu. 49. ff. de ope. no. nun. 16
- 7 Procedi potest de crimine hæresis contra defunctum intra quinque annos, in l. 2. nu. 1. C. de apost. 24
- 7 Proceditur summam contravolentis, & non obstat aliqua exceptio, & sine libello, in l. momentaneæ. nu. 1. C. vnde vi. 93
- 4 Processus factus a Iudice recusato ipso iure nullus, in l. quia. n. 3. ff. ad Tre. 134
- 7 Processus reuocatur de iure, si Iudex partem grauauit cum non deberet procedere de iure, & processit, in l. a procedente. nu. 5. C. de dila. 99
- 5 Processus factus per Iudicem incompetente, vel ratione personæ suæ, vel causæ, vel litigantium, vel delegationis, si non opponatur valet, propter quam in electione, in l. quidam consulebant. nu. 6. ff. de re iud. 117
- 5 Processus factus ad infamem si non opponitur, valet, in l. quidam consulebant. nu. 7. ff. de re iud. eod.
- 1 Processus nouus non requiritur ad faciendam condemnationem vigore inobediencie

dientia si Iudici constat de inobedientia: licet de nouo citetur ad defensionem. in l. j. nu. 13. ff. si quis ius di. non obtem. 34

7* Processus tenet si non opponatur, si ex duobus iudiciis, vnum debet precedere aliud, in l. si probatum. nu. 2. C. com. diuid. 113

2 processus nullus potest consensu partium, vno momento validari, & quo. in l. mutari. nu. 3. ff. de procur. 103

Alius modus transferendi iudicium, quod procurator cedat domino ius instanz. ibid. nu. 4.

Processus si per iudicem incompetentem est contra contumacem, & non est facta pronuntiatio super incompetencia: quod factum est potest dici nullum. in l. 2. nu. 8. in rep. nu. 8. ff. si quis in ius voc. non ter. 57

7 Processus an valeat si non fuit petita venia, nec exceptum per partem. in l. si. n. 2. C. de in ius voc. 41

1 processus factus contra patrem, & patronum presentis, venia petita valet. in l. quamuis. n. 2. ff. de in ius voc. 56

9 processus factus contra Repub. q. valeat etiam si aduocati non fuerint adhibiti declarationi, an etiam examinandus. in l. custodias. n. 2. de pub. iud. 142

5 processus in casu auth. nisi breuiore. C. de sent. ex peric. rec. potest fieri sine scriptis. ib. n. 2. & 3. 65

Et in qualibet graui causa, excepto libello, & sententia pceditur sine scripto, licet postea in scriptis redigatur. ib. n. 3.

processus q. fit sine scriptis, creditur simplici informationi Iudicis. ibi. nu. 4.

5 processus in iudicio de damno infecto factus sine libello, vel litis contestatione, q. non sit nullus: licet per iudicem appellationis rescindi posset, si teneat contrariam opinionem, in l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. n. 13. ff. de dam. infec. 26

9 Processus factus per creditorem extraneos possessores non facta executione principalis, quod teneat si non opponatur. §. sed neque. n. 9. in auth. de fideiuss. 8

1 Processus factus est nullus, quando quis admittitur ad excusandum absentem. in l. seruum quoque. §. publice. nu. 7. ff. de procu. 105

5 Processus pendente contra dominum non possumus agere contra fructuarium, vel contra eo decedente: secus si est contumax. in l. quamuis. nu. 7. ff. de dam. infe. 28

5 processus, quod valeat si Iudex non obseruet spatium temporis datum absenti, licet per appellationem rescindatur ob breuitatem temporis. in l. si finita. §. non autem litim. nu. 3. ff. de dam. infecto. 32

6 Processus quando fit contra rapientem ex naufragio, debet opponi de valore rei, ut possit certificari de poena. in l. Pedius. §. diuus Antoninus. n. 3. ff. de incen. rei. nau. 127

6 processum iam inchoato desistere, seu renunciare, an impediatur Iudicem psequi su per eodem processu. in l. si maritus. §. si negauerit. nu. 1. ff. ad l. l. de adul. 158

Desistere, seu renunciare, pascisci, seu transigere super processu, quando faciat reum haberi pro confesso. ibi. nu. 2.

Processui renunciare, seu ab eo desistere, an faciat desistentem incidere in Turpillianum. ibid. nu. 3.

Ille qui desistit ab accusatione, vel processui renunciavit, an admittatur iterum ad accusandum. ibid. nu. 4.

6 processus factus per Iudicem infamen, an teneat si non fuit oppositum. in l. de vi. nu. 3. ff. de vi priua. 163

1 processus factus coram incompetenti per errorem, an teneat, in repe. l. 2. nu. 18. ff. si quis in ius voc. non ter. 59

1 Processus factum coram incompetenti ratificare non possunt partes. in l. obseruare. nu. 7. ff. de of. procon. & lega. 35

3 Proclamatio generalis, an sufficiat, quando creditores volunt agere contra bona hereditaria, & non reperitur heres. in l. si quis instituitur. §. item si. nu. 1. ff. de hære. insti. 107

7 proclama generalis fit, quando ignoratur, an sint creditores. in auth. si omnes. nu. 5. C. si minor ab hære. se abiti. 83

1 proclamatio facta per potestatem, q. quicumque coeperit talem bannitum habere mille, quando valeat. in l. 3. ff. de iust. & iur. 5

7 procurator, quando est ad acta constitutus non dubitat de mandato. in l. vna. nu. 1. C. de satisf. dan. 89

Procuratoris reuocatio, quæ non peruenit ad notitiam Iudicis, vel actoris non nocet, & quando noceat, & debeat fieri. ibi. nu. 2. 7. 10. 11. 12. 13. & 14.

procurator actoris tenetur canere de defendendo in causa reconuentionis. ibi. nu. 3. & 16.

procurator rei cauet de iudicato soluendo. ibid. n. 4.

procurator lite contestata non reuocatur ipso inuito, & sine causa. ibid. num. 15.

procurator constitutus apud acta, & procurator constitutus extra iudicium, quomodo differant quo ad reuocationem. ibi. nu. 8.

5 procurator & fideiussor quo ad apponendam exceptionem mere personalem domino competentem, differunt. in l. si cum procuratore. nu. 2. ff. de re iudi. 113

4 procurator actoris non cauet, nisi dubitetur de mandato: reus vero semper, in l. j. §. si debitor. nu. 1. ff. vt in pos. leg. vel fideicom. 148

3 procurator in causa suspecti tutoris admittitur ad defendendum: sed non ad accusandum, in l. plane. nu. 3. ff. de excu. tut. & cur. 72

7 procurator actoris, & procurator rei, quo differat. in l. vnica. n. 17. C. de satisf. 89

6 procurator, an possit esse inhabilis ad substituendum habilem. in l. si is qui pro emptore. nu. 63. ff. de vscap. 96

7 procurator qui uenit viuere de salariis, quæ percepit ex curiis, si fecit expensas in petendo tutorem, ceterum fecisse animo repetendi. in l. 2. n. 3. C. de neg. gest. 73

Quid in amico paterno. ibi. nu. 4.

2 procurator in re suam, q. fit etiam ex parte rei. in l. si. §. Titius. n. 1. §. di. indeb. 6

procuratori in rem suam datur condi. indeb. ibid. n. 2.

9 procurator Cesaris, & Comes rerum priuatarum idem est, in l. si quando. nu. 2. C. de bon. vac. lib. x. 9

7 procurator si facit actum tanquam nuntius, non valeat, nisi in mandato adiciatur, factorem, & nuntium speciale, in l. multum. n. 2. C. si quis alte. vel sibi. 155

2 procurator fisci vendens, non potest habere fidem de pretio, in l. & elegat. §. si vendiderit. nu. 2. 84

7 procurator, quando possit manumittere. in l. cum proponas. num. 4. C. de do-

lo malo. 77

8 procurator fisci, & procurator cameræ idem, in rub. n. 16. C. de iur. fisci. lib. x. 2

6 procurator debet stipulari sibi procuratorio nomine domini, non domino, in l. j. n. 1. ff. de stip. seruo. 61

3 procurator constitutus ad causam simpliciter, an videatur datus ad presentes & futuras, in l. qui habet, §. si pupillus. n. 1. ff. de tutel. 39

3 procurator, licet infamis sit, non repellitur, in l. Athletæ. n. 1. ff. de excu. tut. 64

8 procurator Cesaris, q. fit iudex inter fiscum & priuatum: ubi quod quando est in prouincia, in l. si vacantia. n. 2. C. de bon. vacan. lib. x. 9

8 procurator Cesaris, & procurator fisci, non sunt idem, in rubr. n. 17. C. de iure fisci. lib. x. 2

6 procurator, quando est condemnatus potest proprio nomine appellare. in l. ab executore. §. alio condemnato. nu. 1. ff. de app. 196

3 procurator in causa suspecti tutoris, quando interuenire possit, in l. decreto. n. 2. ff. de susp. tuto. 63

8 procurator habens liberam si agat contra debitorem ante tempus, quod non duplicetur inducia, in l. iustas. n. 1. C. de iure fisci. lib. x. 4

7 procurator etiam in ciuilibus habet dilationem ad denunciandum domino, ut possit instrui de suis defensionibus, in auth. qua in prouincia. nu. 5. C. vbi de crimi. agi oport. 101

6 procurator, seu defensor suscipiens iudicium pro alio, ante lit. conte. potest alium defensorem constituere, in l. solutionem. n. 12. ff. de fol. 82

5 procurator ad iudicia, an possit fieri aliquis officialis, in l. si quis. n. 2. C. de decurio. lib. x. 17

7 procurator in quibus casibus possit iuramentum deferre, in l. iusiurand. §. procurator. n. 1. ff. de iniur. 27

procurator si detulit iuramentum, & postea dominus veniens vincat, vel succumbar, qualiter committatur stipulatio, ibi. n. 7.

6 procurator non potest exceptionem peremptoriam remittere, nisi sit dictum in instrumento, in l. si quis. n. 1. ff. de noua. 78

6 procurator, q. coepit agere procuratorio nomine, licet postea faciat actum, & non dicat procuratorio nomine, t. v. repetitum procuratorio nomine, in l. si ita stipulatus. §. Chrylogonus. n. 8. ff. de verb. obl. 48

2 procurator constitutus a pupillo cum tutoris autoritate tutela finita, non finitur, in l. si quis, §. si impubes. n. 1. ff. de instito. 89

5 procurator constitutus ad fideiubendum an possit renuciare beneficio de duobus reis, & beneficio de fideiussor. in l. si. n. 1. ff. de his, quæ in frau. cred. 131

6 procurator non admittitur vbiunque potest imponi poena corporalis, in l. de iniuria. n. 2. ff. de iniur. 133

7 Procurator, qui habet generale mandatum, an possit iurare de calumnia, si dominus est absens in longinquo, in l. cum Iudices. §. si autem. n. 5. C. de iurei. propt. calum. dan. 92

Procurator in rem suam iurat de calumnia, ibi. n. 6.

1 Procurator generalis, non potest de causa compromittere in arbitrum, vel arbitratorem, in l. mandato. n. 1. ff. de procu. 110

6 Procurator omnium bonorum potest solutionem recipere, in l. vero. n. 1. ff. de solu. 80

Procurator omnium bonorum sine libera non potest alienare, ibi.

6 Procurator ad agendum, an possit appellare, & prosequi, in l. si procuratorio nomine. nu. 1. ff. quando appel. fit. 203

4 Procurator effectus pauper post mandatum eo ipso censetur reuocatus. in l. liberto suo. §. largius. n. 3. ff. de annu. leg. 65

9 Procurator, quod possit constitui in causa vniuersitatis, & monasterij ab ipsa vniuersitate, & monasterio, in §. si quis episcopus. n. 1. in auth. de san. Episco. 56

7 procuratoris officium q. non cogit inuitus suscipere, l. inuitus. n. 1. C. de pcu. 69

Procuratoris qui causam suscepit, tenetur eam prosequi, & appellare, non tamen appellationem prosequi, ibi. n. 3.

Procurator generalis ad lit. presentes & futuras potest appellare, & appellationem prosequi, ibi. n. 4.

Procurator in causa potest petere restitutionem in integ. ibi. n. 5.

Procurator actoris, siue rei quando teneatur dominum defendere. ibi. n. 11.

7 Procuratorem constituere ante lit. contestata. vel post, in quo differat, in l. nihil. n. 1. C. eo. tit. 70

Procurator post lit. contest. quando possit alium substituere, ibi. nu. 2.

9* procurator quando videatur reuocatus propter presentiam domini, in §. si rem suam. n. 2. inst. de leg. 79

6* Procurator ad agendum, & defendendum cum libera administratione, habet administrationem instantiæ non causæ, in l. qui Romæ. §. Callimachus. n. 2. ff. de ver. obl. 44

* Procurator datus in causa, quæ habiturus sum cum tali, si non exprimitur causa, necessario dicitur constitutus ad instantiam, ibi. n. 3.

6* procurator non potest facere, nec recipere acceptilationem. in l. per procuratorem. n. 2. ff. de acceptil. 94

6* procurator ad litem, an teneatur satisficere, & an inuentarium facere, in l. et si species. n. 1. ff. rem pupilli saluam fo. 99

6 procurator accusati de pluribus criminibus, inter quæ erat vnum, quo ingerebatur poena sanguinis, admittitur in aliis, in l. iam tamen. §. si tamen plures. n. 3. ff. iud. sol. 102

procuratores plures si constituentur ex parte rei cum clausula quod non sit melior conditio occupantis: an vnus admittatur, ibi. n. 5.

6 procurator plurium dominorum si stipulatur aliquid procuratorio nomine ipsorum si non acquirat vni eorum, an accrescat alteri, in l. proinde. §. interdum. nu. 2. ff. de stip. fer. 62

5 procurator, quando notorium est, quod dominus ipsum dimisit primo pquiretus est, antequam fiat citatio ad domum, aliàs secus, in l. dies cautioni. §. preter ait. n. 16. ff. de dam. infe. 24

6 procurator minoris, siue verus, siue falsus, ad iudicia satisficere dominum ratum habiturum, non cogitur satisficere, quod minor peteret restitutionem in integrum: dabit ea quanti ea res erat, secus in procuratore recipiente solutionem. in l. cum minor. n. 2. ff. rem ratam hab. 104

6 procurator, contra quem lata est sententia, ipse debet appellare procuratorio nomine

Indexlingularium materiarum

- mine, & in dubio dicitur appellare procuratorio nomine, in l. j. §. libelli, n. 5. ff. de appel. 195
- 1 procurator si dubitatur de euictione mādātū, debet satisfāre sub hac forma, q̄ si fideiussor teneatur, si apparuerit mandatum reuocatum, alias non, in l. pr̄tor ait, n. 1. ff. de dam. infec. 26
- 2 procurator in criminalib; an teneat cum dubitatur de morte vulnerati, ib. n. 2. 26
- 3 procurator pr̄sens in iudicio, & non dominus, ideo condemnatur, quia initiū debet sumere ex persona eius, qui est pr̄sens, in l. quacunque, n. 2. ff. de ac. & obl. 162
- 4 procurator generalis non reuocat, quē specialiter sunt prouisa per dominum. in l. si hominem, n. 1. ff. mand. 105
- 6 procurator per lit. cont. q̄ efficiatur dominus litis, id est, instantiz, in l. ab executore, §. si procurator, n. 1. ff. de ap. 196
- procurator etiam vtilis non contestatur, vel post lit. contestatam interueniēs statim cū incipit tractare de meritis causz, efficitur dominus, litis, ib. n. 1.
- 2 procurator si soluit indebitū, quando repetatur per dominum, in l. si procurator, n. 1. & 4. ff. de condi. inde. 46
- 2 procurator, qui facit aliquid, vt nuntius, quod nō valet, quod agit, in l. qui autē, §. constituere, n. 5. ff. de consti. pecu. 72
- 1 procurator fisci, quod eligat thesaurarium generalem, in l. pr̄cepit, §. illud, n. 3. C. de cano. lar. lib. x. 14
- 7 procurator, quando dicatur habere speciale mandatum ad petendam restitutionem in integrum, in l. vna, n. 1. C. etiam per procur. cau. resti. 85
- procurator etiam sine speciali mandato potest agere causam restitui in integrum, quando venit incidenter in causā commissa, ib. n. 2.
- 3 * procurator fisci habens ius vendendi res fiscales speciali mādātō interueniētes, res autem debitoris fisci absque aliquo mandato vendit, in l. 1. n. 5. C. de fid. inst. lib. x. 6
- 4 procurator fisci vendens res fisci, an potest habere fidē de pr̄cio, ib. n. 6.
- 9 procurator constitutus ad solutionem recipiendam, non potest terminum pro regare, in §. illud, n. 2. in aut. vt iudic. sine quoquo suffrag. 13
- 1 procurator, qui requirit terminum ad conferendum cum domino, an debeat ei dari, vel dominus dicatur contumax, in l. pr̄tor ait, §. defendi, n. 4. ff. quib. ex cau. in pos. ea. 122
- 6 procurator censetur reuocatus si post mādātum effectus est ribaldus, in l. si cum Cornelius, n. 1. ff. de solu. 89
- 3 procurator cōstitutus ad petendum restitutionem in integrū, nō tenet cōstitutio, nisi dicatur in qua causā, vel in qua re, in l. si quis mihi, §. sed vtrum, n. 1. ff. de acq. her. 149
- procuratorem si constituo ad agendum, & defendēdum, de calumnia iurādū, & beneficiū restitutionis petendum, & non dico in qua causā, nec cum quo, an valeat: & qñ dicatur generale mandatum: & quando speciale, ib. n. 2.
- 5 procurator promittens dominum ratum habiturum, non potest dicere, volo teneri de rato si apparebit me verū procuratorem, in l. inter quos, §. alieno, n. 1. ff. de dam. infec. 40
- procurator, qui semel in iudicio cauit de rato, si iterum opponitur non tenetur iterum cauere, ib. n. 3.
- 3 procurator etiam durante mandato cogitur reddere rationes, in l. j. §. non potest, n. 1. ff. de excu. tut. & cur. 66
- 8 procurator constitutus ad exhibendum nō pōt cōstitendo liberare debitorem, nisi decretum interueniat, in l. nec venditio, n. 3. C. de pr̄. decurio, lib. x. 19
- 1 procurator falsus actoris etiam litem cōtestando non facit conditionem suam aliquam, in l. Iulianus, n. 3. ff. qui sat. cog. 63
- 6 procurator substituens alium non potest amplius gerere, in l. quod si forte, §. quid si ergo, n. 4. de solu. 81
- 1 procurator impetrās iniquū ius pro domino, pōt 3 dominum eodē iure vtī, in l. si quis iniquum, §. si procurator, n. 6. ff. quod quisque iur. 53
- 2 procurator in rē sua nō pōt reuocari, in l. si procurator, n. 2. ff. de cōd. cau. da. 41
- * procuratori reuocato ignoranter qui soluit statim liberatur si recipit bona fide, ib. n. 4. & 18. cod.
- procurator falsus, vel falsus creditor scienter recipiens indebitum, quando committat furtum, ibi. n. 5.
- * procuratori falso soluens indebitum, qñ est qđ habeat conditionem indebiti contra procuratorem, & quando contra dominum, ib. n. 6. & 9.
- procurator verus ad recipiendum indebitum dicitur, quādo habet ad hoc speciale mandatum, ibi. n. 7.
- procurator falsus, quando committit furtum tenetur conditione furtiua, & aliis conditionibus, ib. n. 10.
- procuratori falso datum, vt nuntio, vt portet ad cred. torē, quando pr̄stet liberationem danti, & quo remedio succurratur, ib. n. 13. & 14. 42
- 6 procuratori simplici solutum qui nunquā habuit mādātū, qñ parat soluenti liberationē, vel repetere possit solū, & quo remedio succurrat, ib. n. 15. & 16.
- 6 procurator, quando tenetur satisfāre potest petere dilationem ad faciendum cōparere dominum, vt pro eo satisfādet, si dominus est pr̄sens in l. si ad defendendum, n. 2. ff. iud. sol. 103
- 3 procurator simpliciter datus intelligitur quo ad personas, & res nominatas in instrumento, in l. quod dicitur, n. 1. ff. de tut. 39
- procurator intelligitur datus ad agendum, & defendendum, ib. n. 3.
- 2 procurator ad iudicia ante litem contestatam non substituit, in l. si procuratorem, §. si quis mandauerit, n. 1. ff. manda. 103
- procurator ad negotia substituit, qñ non est electa industria personz, ibi. n. 2.
- 3 procurator licet non exprimat, videtur facere procuratorio nomine domini, in l. post dotem, n. 12. ff. sol. mar. 23
- 6 procurator non declarat verba libelli porrecti ambigua per dominum, in l. in ter stipulantem, §. si Stichum, n. 9. ff. de ver. obl. 31
- 6 procurator admittitur i causa criminali p̄ persona illustri, in l. si n. 133 d. iniu. procurator non admittit: vbi pro delicto imponitur poena pecuniaria, vel corporalis alternativē, ib. n. 2.
- 2 procurator, vel defensor iuramentum decisiuum subire nō cogitur, in l. si iusu randum, §. procurator, n. 2. ff. de iure iur. 33
- Procurator cogitur subire iuramentum in respondēdo positionibus, & interrogationib; ibi. n. 8.
- 5 procurator ad negotia, qui habet certam, & limitatam formam potest incontestanti alium substituere, in l. apud Celsum, §. mandauit, n. 1. ff. de dol. mal. & met. except. 159
- 3 procurator, & coniuncta persona non admittuntur ad iurandum in litem, in l. vulgo, n. 3. de in lit. iura. 36
- 6 procuratori in causis capitalibus, quando reus est detentus q̄ possit interuenire, in l. non tantum, n. 2. ff. de appell. 197
- 8 procurator assignans in castro pro domino non tenetur ad collectas, in l. si p̄nes, n. 2. C. de agric. lib. xj. 38
- 3 procurator actoris, an teneatur de eo defendendo in casu reconuentionis, in l. 3. §. si filia, n. 3. ff. rerum amo. 31
- 5 procurator quando possit renunciare liti, & exceptionibus, in l. postquam, n. 10. C. de pact. 24
- 5 procurator iurat de calumnia in animam domini, & suam, in l. qui bona fide, §. si alieno, n. 2. ff. de dam. infec. 28
- Procurator si iurat procuratorio nomine se animo calumniæ non petere, sufficit, ibi. n. 3.
- procurator qui iurat de calumnia, debet habere speciale mandatum ad iurandum de calumnia, in tali causā, quam habeo cum tali, licet cōis practica aliter obseruet, a qua non est recedendum, ibi. n. 5. & 7.
- procurator generalis, sine speciali mandato, quando dominus non potest haberi iurat de calumnia, ibi. n. 9.
- Idem de veritate, & affectione, ibi.
- procurator pōt pr̄stare iuramentū calumniæ, quod est probationis, ibi. n. 10.
- procurator generalis potest pr̄stare illud iuramentum probationis, & iurat in animam suam, non domini, ibi. n. 11.
- Illud iuramentum est de credulitate, ibi. n. 12.
- procurator si in isto iuramento iurat procuratorio nomine simpliciter se animo calumniæ non petere, sufficit, ibi. n. 13.
- procurator etiam specialis non admittitur ad respondendum de veritate in criminalibus, ibi. n. 16.
- 8 procurator Celsus est iudex inter priuatum, & fiscum, in l. si minore, n. 1. C. de iure fisci, lib. x. 3
- 8 procurator in rem suam, non potest constitui ad recipiendum fideicommissum, in l. sancimus, n. 1. C. ad Tre. 47
- 5 procurator petens remissionem nunciationis pr̄stata cautione de opere demoliendo, non cauet de rato, in l. de pupillo, §. qui remissionem, n. 3. ff. de ope. no. nunc. 12
- procurator rei quando pr̄stare debeat cautionem de rato, ibi. n. 4.
- 5 procurator simpliciter constitutus, q̄ videatur constitutus ad causas futuras connexas, vel dependentes, in l. damni, §. si is qui, n. 2. ff. de dam. inf. 35
- 8 procurator absentis si fuerit negligēs in exequēdo mādātā cōis, punitur, & etiā dominus si fuerit conscius, in l. si numer. 1. C. de excoct. transla. lib. xij. 55
- 1 * procurator datus ad litē nō pōt prosequi appellationē a definitiua, ab interlocutoria sic, in l. non cogendum, §. si procuratori, n. 3. ff. de procura. 109
- 1 * procurator cum cautione rati, ita admittitur, qñ est dubium de mandato speciali sicut quando est dubium de mandato generali, in l. illud, §. si talis, n. 1. ff. de minor. 135
- 5 procurator videtur factus ille cui cōmittitur administratio bonorū, in l. in prouinciali, §. si ego, n. 3. ff. de ope. no. nunc. 8
- 2 procurator datus ad vendēdū, an possit vendere habita fide de pretio, in l. cui cunque, §. non tamen, n. 1. ff. de insti. 88
- 5 procurator nunciās debet cauere de rato, quādo de mādātō dubitatur, in l. de pupillo, §. qui procuratorio, n. 1. & in §. si procurator, n. 4. ff. de ope. no. nunc. n. 12.
- procurator generalis potest nūciare, & nō requiritur speciale mādātum, ibi. dem. numer. 3.
- 5 procurator qui habet plures causas in eadē curia, si cōparet, & dicat pr̄sentem me in omnib; terminis quos hic habeo, & licētiatus recessit, sufficit vt interponatur primū decretū, in l. si finita, §. Iulianus, n. 12. ff. de dam. infec. 30
- Procurator non legitime cōstitutus, si cōparuit in prima citatione, & donec tractatur de legitimatione personz, alij termini transferunt, apparet exprefsim in actis, quando actor in omni termino comparuerit, an reus dicatur contumax, & primum decretum interponatur, ibi. n. 14.
- 6 Procurator si est verē contumax, an impediatur dominus appellare, in l. j. §. si aduersus, n. 2. ff. quando appel. fit. 103
- 3 Procurator potest denunciare, & an requiratur speciale mandatum, & q̄ sufficiat generale, in l. 1. §. permittit, n. 1. ff. de lib. agno. 33
- Procurator constitutus ad denunciandum a quo debeat constitui, scilicet an a filio tantum, an a patre, an ab vtroque, ibi. n. 2.
- 8 Procurator si fuit semper in iudicio, verba sententiæ debent referri ad eum si tenor sententiæ patitur: & quid si non semper fuit in iudicio, in l. 1. n. 4. C. de sen. & interlo. om. iud. 66
- 6 Procurator in rem suam, an teneatur iurare de calumnia, in l. 1. §. in propria, n. 1. ff. quando appel. fit. 203
- 6 Procurator fisci, & qui vendit res minoris, vel ecclesiæ, non potest hñe fidem de pretio, in l. si procurator, §. si ab eo, n. 1. ff. de iure fisci. 210
- 4 Procurator satis est, quod citetur, vt perueniri possit ad primum decretum, in l. solent, n. 17. ff. de ali. leg. 82
- 5 Procurator acquirit dñō sine cessione in inseparabilibus a persona, vt in usufructu, & vxorem accipere, in l. possessio, §. & si possessio, n. 4. ff. de acq. pos. 89
- Procurator p̄mittēs procuratorio noīe dñi obligat dominū actiōe vtili, ib. n. 5.
- 5 Procurator, an possit citari prima vice, quod sic quo ad primum decretū, in l. quamuis, n. 10. ff. de dam. infec. 28
- Procuratoris ex contumacia potest perueniri ad primum decretum cōtra dominum, non ad secundum, ibi. n. 11.
- 5 Procurator si nūciat, & non dicit procuratorio nomine, an valeat, in leg. j. §. nunciatio, n. 12. ff. de ope. no. nunc. 5

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 Procurator omnium bonorum cum libera potest agere & in iudicium deducere, licet non sit dictum, in l. nam & nocere, nu. 1. ff. de pa. 83
procuratori dato ad lites solui non potest, in l. sed si tantum, n. 1. ff. eo. tit.
procurator quomodo debet concedere in re in libello. ib.
- 3 procurator, vel institor contrahens, & exprimes hoc fieri in causa pertinete ad dominum, videtur procuratorio, vel institorio nomine contrahere, in l. post mortem, §. tutor, n. 3. ff. quando ex facto tut. vel cur. 61
- 2 procurator reuocatus, quando obliget dominum, remissive, in l. si nō sortem, §. qui filio, n. 1. ff. de condi. inde. 49
- 1 procurator tunc quis reputatur cum bene, & fideliter gerit, in repe. l. j. n. 2. ff. de offi. procu. Cals. 41
procurator non iubet seruo, vt adeat hereditatem, ib. n. 3.
procurator habens generalē, & liberam, an possit beneficia conferre, ib. n. 10.
- 5 procurator ecclesiæ fisci, vel minoris non potest vendere rem, nisi pecunia prestanti, in l. a duo pro. §. sed si emptor, nu. 3. ff. de re iud. 112
Procurator alterius, quam minoris, vel ecclesiæ, quando possit vendere re pecunia non presentia, ibid. nu. 4.
Procurator constituto se pretium recepisse non transfert dominium, nisi in instrumento dicatur, habuit, recepit, vel nisi appareat pretium conuersum in illam causam, in quam habebat potestatem vendendi, ibid. nu. 6.
- 7 Procurator in rem suam videtur proprium negotium gerere, in l. qui stipedia, nu. 1. C. de procu. 67
Procurator in rem suam si agit, quomodo cognoscetur, an intenteat vtile, vel directam, ibid. nu. 2. & 4.
- 3 Procurator Cæsar, & Comes rerum priuatarum idem est, in l. si quando, nu. 1. C. de bo. vacan. lib. x. 8
- 7 Procurator a minore constitutus, debet cauere, quod minor non petat restitutionem in integrum, in l. neque tutores, nu. 14. C. de procu. 67
- 6 Procurator, quando possit esse testis in causa, quāquā procurator, in l. deferre, nu. 2. ff. de iure fisci. 210
Procurator, vel testes si sint condemnati de falso non nocet domino, nec producenti, in l. j. nu. 1. de fide instru. 135
- 6 Procurator non cauet iudicatum solui, quando habet mandatum, & dominus in mandato releuauit, in rub. nu. 3. ff. iud. solui. 99
Procurator non cauet de rato, quando est certum de mandato, ibid.
Procurator releuatus a domino debet tamen nuda cautione promittere iudicatum solui, licet consuetudo non obseruet, ibi. nu. 4.
Procurator, & principalis, quando fideiubet pro eo contra dominum sit prius executio, nisi sit procurator in rem suam, ibi. nu. 5.
Dominus qui relaxauit a satisfando si non est soluendo, procurator tamē cauet de iudicio fisci, ibi. nu. 6.
Procurator in instrumento procurationis, an possit releuari a cautione de defendendo, ibi. nu. 7.
- 4 Procurator generalis potest facere ea, quæ dominus ordinariē faciebat, in l. Seio, §. medico, nu. 3. ff. de an. leg. 63
Procurator, & tutor licet assistant causæ, non tamen dicuntur aduocati, nec petunt salarium pro officio, in l. j. aduocatos, nu. 3. ff. de var. & extraordin. cognitionib. 228
- 2 Procurator actoris, & rei, non potest esse vnus, in l. licet in popularibus, §. si plures, nu. 1. ff. de procura. 108
Procurator interueniens post litē contestatam debet condemnari, ibi. nume. 2.
- 6 procurator fisci, quod non debet citari ad prosequendam causam appellationis in causa criminali, sed accusator ipse prosequi debet, in l. accusator, §. reus, nu. 4. ff. ad Turp. 194
- 7 Procurator quando compromittit, & dubitatur de mandato, debet cauere de minimis raturum habiturum compromissum, in l. j. nu. 3. C. de proc. 65
procurator, quando certum est ipsum non habere mandatum non admittitur etiam cum cautione rati, ibi. nu. 4.
Procurator rei semper debet cauere iudicatum solui, ibi. nu. 9.
procurator, qui agit, & dubium sit de mandato, quādo teneatur cauere de rato, ibi. nu. 10.
- 3 procurator, quando possit conueniri officio durante, in l. cum curatore, nu. 1. ff. de admini. tut. & cura. 54
- 2 procurator simpliciter constitutus non videtur constitutus ad futuras actiones, in l. omnium autem, nu. 1. ff. de procu. 106
procurator, q. tenet defendere, intelligitur siue per se, siue per alios, ibid. nu. 2.
- 2 procurator debet certiorari de ratione, qñ eo non citato posset damnum incurere, in l. si pecuniam, §. item si quis, nu. 1. ff. de condi. cau. da. 39
Procurator tenetur de leuissima culpa, ibid. n. 4.
- 5 procurator qui non habet mandatum ad substituendum, qñ possit alium substituere, in l. in venditione, §. si vnus, nu. 1. ff. de bo. autho. iud. pos. 125
- 6 procurator fisci vendens si res est euicta, quod tenetur ad duplum, in l. si procurator, nu. 1. ff. de iure fisci. 210
procurator priuati, qui vendidit, si promisit duplum, & ita se habeat consuetudo domus, quando res euincitur tenetur ipse procurator, ibi. nu. 2.
- 4 procurator tenetur de omni culpa etiam leuissima: & tenetur cauere, in l. cum res, nu. 4. ff. de leg. j. 13
- 4 procurator præsumitur ille penes quem sunt instrumenta causæ, in l. Carbonia num. §. causæ, nu. 2. ff. de Carb. edic. 166
- 1 procurator qui tenetur satisfacere de defendendo, an dicere possit statim volo defendere, & non satisfacere in l. sed & hæ, §. præter, nu. 2. ff. de procura. 106
- 6 procurator, quando cogatur præse dominum defendere, ibi. nu. 3.
- 6 procurator, quando possit interuenire, si crimen opponitur per modum exceptionis, in l. si cui, nu. 4. ff. de accusa. 147
- 1 procurator potest respondere interrogationibus ante litē contestatā, si actor vult, in l. non solum, nu. 1. ff. de procura. 106
procurator primus lite contestata non videtur reuocatus per constitutionem secundi, in l. si quis, §. Iulianus, nu. 1. ff. de procu. 105
- 19 Procurator iurāt de calumnia pro domino, si habet speciale mandatum, in auth. vt iug. iurent, nu. 7. 52
- 1 procurator præstat tres cautiones, scilicet de rato, de iudicato, & de defendendo, in l. si defunctus, §. quid communi, n. 1. ff. de procur. 103
procurator etiam pro quo dominus satisfacit iuxta formam §. sed hodie, Insti. de satisfda. tenetur satisfacere de iudicio fisci, ibi. n. 2.
procurator, an teneatur cauere saltem nuda cautione, ibid. n. 4.
- 6 procurator constitui potest ad repetendum restitutionem fideicommissi, licet non possit cedi, nec procurator in rem suam constitui, in l. si stipulatus, n. 7. ff. de ver. obl. 29
- 1 procurator constitutus ad agendum, videtur constitutus etiam ad defendendum, in l. mutus, §. poena, n. 1. ff. de procu. 109
- 5 procurator generalis potest remittere nunciationem noui operis non gratis, in l. cum procurator, n. 1. ff. de ope. no. nun. 17
procurator ad nunciandum potest recipere hanc satisfactionem ex qua sequitur, ibi.
- procurator nō petit restitutionem in integrum, nisi habeat speciale mādātum, tamen generalis petit, quando venit incidenter, ibi. n. 2.
procurator licet non teneatur prosequi appellationem a diffinitiuā, teneatur tamen prosequi ab interlocutoria, ibi.
- 1 procurator cōdenatur nomine procuratorio, in l. si quis, nu. 1. ff. de procura. 10
- 5 * procurator hæredis si intrat possessionē rei vt acquirat dominium hæredi, inspicitur animus procuratoris, in l. qui mihi donatum, n. 8. ff. de donat. 56
procurator interueniens etiam post litē contestatā condemnatur, ibi. nu. 3.
procurator tenetur actione iudicati directā, licet nō efficaciter, & per successionem efficitur efficax, ibi. nu. 4.
- 1 procurator constitutus ad agendum, & defendendum, & satisfaciendum non potest præcisē cogi vt soluat circa expedienda extra iudicium, in iudicio cogitur de rebus domini, in l. filius, §. procuratorem, numero secundo, ff. de procura. 103
- 1 * procurator si sit datus ob absentiam domini, mandatum finitur Dominio reuerso, ibi. n. 5.
- 1 procurator in eadem terra, licet tribunal sit diuersum cogitur dominū defendere, in l. sed & hæ, §. non solum, n. 1. ff. eo. 106
- 1 procurator pro quo dominus satisfacit in instrumento, an saltem nuda cautione promittere debeat, in l. minor, n. 6. ff. eo. 109
- 1 procurator non reuocatur post litē contestatam, quia est effectus dominus litis, in l. post litē, n. 2. ff. eo. 30
procurator in causis in quibus lis non contestatur, efficitur dominus litis, quādo incipit tractare de meritis causæ, ibi. n. 2.
procurator ex causa non reuocat procuratorem substitutum a se, ibi. n. 5.
procurator iuuenis reuocari potest, ibi. n. 6.
- 4 * procurator, qui habet mandatum, si nō constet de mandato cauet de rato, in l. qui ita, §. etiam, nu. 1. ff. ad Treb. 144
- * procurator potest fieri restitutio fideicommissi, ibi. nu. 2.
- 7 * procurator, qñ possit renunciare liti, & exceptio, l. postquā, n. 10. C. de pac. 42
- 7 * Procurator, qui consuevit viuere de salariis, quæ percipit ex curiis, si fecit expensas in petendo tutorem, censetur fecisse animo repetendi, & quid in amico paterno, in l. 2. n. 3. & 4. C. de neg. gest. 75
- 7 * Procurator an debeat satisfacere, quando constat de mandato, quomodocunque constet, in l. vnica, nu. 6. C. de satisfda. 89
- 8 * procurator quando est factus ad pecuniam recipiendam, si confiteatur sibi solutam esse, non sequitur absolutio, sed requiritur vera solutio, in l. non ab solu. n. 1. C. de nouat. 111
- 1 procurator rei cauet de rato vbicunque per cautionem iudicatum solui non est cautum actori, in l. Pomponius, §. sed & is, n. 1. ff. de procu. 18
- 1 procurator rei debet cauere de rato, quando agitur ad aliquid quod non impletur solutione, sed iudicis sententiā, in l. nō solu. §. itē ait, n. 1. ff. de procu. 107
- 2 procurator constitutus ad accipiendum pecuniam mutuo si confiteatur se recepisse, an obliget dominum: vbi quod non, in l. 2. §. mutui autē donatione, n. 5. ff. si cer. pet. 5
- procurator constitutus ad accipiendum pecuniam mutuo, & ad confitendum recepisse, & ad promittendum, non obligat dominum, si non constet de numeratione, ibi. nu. 7.
- 1 procurator cui commissæ est libera administratio in vno negotio, pot. q. quid vult libere in illo facere, & q. s. possit, in l. procurator, n. 1. & j. ff. de procura. 110
- 4 procurator incertus dari potest, in l. quidam, n. 7. ff. de reb. dub. 97
- 6 procurator actoris, quis est alterius fori constitutus tantum ad agendum, an posset constituere debitorem in mora, in l. seruū, §. nunc videamus, n. 4. de verb. obl. 35
Procurator substitutus ab alio procuratore ppter dubiū in mādātō, an debeat cauere dominum raturum habiturum, hoc est procuratorem substituentem, vel alium, in l. 2. n. 6. ff. de cur. bo. dan. 129
- 1 procurator in rem suam procuratorem constituit ante litē contestatā, in l. 1. nu. 3. ff. de procu. 103
procurator, qui habet mandatum ad substituendum, potest constituere procuratorem, ante litē contestatam, ibi. nu. 4.
procurator, & seruus ad negotia constituunt procuratorem ante litē contestatam, ibi. nu. 5.
- 1 procurator Cæsar, an possit vendere, & habere fidem de precio, in l. j. n. 4. ff. de offi. procu. Cals. 41
procurator priuati, an possit vendere, & habere fidem de pretio, ibi. n. 5.
procurator constitutus ad vendendum, an possit facere alium procuratorem, ibi. nu. 7. & in repe. n. 11.
- 1 procurator, quando teneatur finito officio: & si vendidit, de euictione, in l. procurator qui, n. 2. ff. de procu. 111
procurator conuentus cedendo actionem mandat, quam habet contra dominum, quando non habet aliud, liberatur, ibi. n. 3.
procurator qui procuratorio nomine premitit obligatur saltem, vel vt doceat se procuratorem, vel faciat dominum raturum habere, ibi. n. 4.
- 6 procurator constitutus apud acta non debet cauere, in l. nec satisfactione, n. 1. ff. rem ra. habe. 107

Index singularium materiarum

- procurator, qui promissus per stipulationem tenetur, in l. si pupilli. §. item. nu. 1.**
in de nego. gest. 114
- procurator constitutus ad agendum non potest executionem sententię petere, nisi esset procurator generalis ad lites presentes, & futuras, in l. si procurator, nu. 2. ff. de procu.** 104
- procurator ad negotia pōt alium substituere, quia suscepto mādato negotium spectat ad ipsum, cura, & sollicitudine, in l. mandati, n. 2. ff. de nego. gest.** 12
- procurator specialis ad vnum actum tantum, pōt alium procuratorem substituere ad illum actum, ib.**
- procurator in rem suam non potest contra dominum constituentem vti illo iure. in l. 1. §. usufructuarius, n. 5. ff. de ope. no. nunc.** 7
- procurator, quando admittatur cum cautione rati, in l. non solum. §. qui alieno. n. 1. ff. de procu.** 107
- procurator rei tenetur cauere de iudicato soluendo, ib.**
- procurator eligit vel probare mandatum, vel cauere de rato, quando dubitatur de mandato, ib. n. 2.**
- procurator coram arbitro non cauere rem ratam dominum habiturum, ibidem numero 5.**
- procurator, an admittatur si velit cauere, si apparebit eum non esse procuratorem, ib. nu. 6.**
- procurator post litem contestatam cogitur pręcisę peragere iudicium, in l. mutuari, n. 1. ff. de procu.** 103
- procurator, vel dominus nouus, non potest interuenire post litem contestatā, & quomodo, ib. n. 2.**
- procurator constitutus a domino ex causa absentię eo reuerso, etiam lite nō contestata, per procuratorem mandatum reuocatur, ib. nu. 5.**
- * procuratorem secundum cum quis dat, videtur reuocare primum, inst. de ademp. leg. in princ. num. 5.** 81
- procurator quare non admittitur ad crimen publici iudicij tam ex parte rei, quam actoris, in l. accusatore. §. ad crimen, n. 1. ff. de publi. iudi.** 142
- procurator datur, vel absoluitur, qñ in eum potest cadere sententia, ibidem**
- procurator q̄ interuenire possit in causa publici iudicij, qñ poena venit imponenda relegatione infra, & quod ita seruat consuetudo, ib. n. 4.** 143
- Et si est detentus ad omnem articulum pręterquam ad sententiam, ib. n. 13**
- procurator, quod non possit interuenire in illis tribus casibus, in quib. absens ad poenam mortis damnari potest, ib. n. 5.**
- procurator in crimine capitali pro accusato detēto interuenire pōt ad allegandum causas causas, & sic seruat consuetudo, ib. nu. 10.**
- procurator in causa priuati delicti si poena imponit a relegatione supra q̄ nō possit interuenire, q̄ ita consuleret, & q̄ ita seruat consuetudo, ib. num. 11.**
- procurator etiam ad vnum articulum in accusatione capitali, an possit interuenire, ib. n. 13.**
- procurator ex parte rei, q̄ possit interuenire si per statutu imponitur pro homicidio poena pecuniaria, ib. n. 14.**
- procurator i causa publici criminis ex parte accusatoris interuenire nō pōt, ib.**
- procurator, an admittatur, quando in defectu pecuniarię imponitur poena capitalis, remissive, ib. n. 15.**
- procurator in crimine publici iudicij constitutus quas exceptiones pręponere potest, vbi quod dilatorias, quę crimen non tangunt, ib. nu. 18.**
- procurator in crimine publici iudicij, q̄ possit opponere exceptionem tagen-tem delictum si constat notorie eam esse veram, ib. nu. 19.**
- procurator in criminalibus, quod non possit opponere exceptionem perēpto-riam, ib. nu. 20.** 144
- procurator in criminalibus non admittitur ad opponendum exceptionem du-biam de iure, licet non sit dubia de facto, ib. nu. 21.**
- procurator in criminalibus si fuit adm. ius, qui non debuit admitti, an valeat processus, ib. nu. 23.**
- procurator potest esse infamis, in l. j. §. hoc edito, n. 1. ff. de postulan.** 97
- procurator non tenetur dominum defendere, nisi arbitrio boni viri, in l. seruū quoque. §. ait prator, n. 2. ff. de procu.** 105
- procurator constitutus ad agendum tantum cum dictione taxatiua, non tenetur dominum defendere: secus si esset simpliciter constitutus ad agendum, ib. nu. 3.**
- procurator actoris satisfat de rato, quādo est dubium de mandato, ib. n. 4.**
- * procurator in causa criminali admittitur pro persona illustri, in l. si quando, nu. 1. C. de iniur.** 122
- * procurator non admittitur, vbi pro delicto imponitur poena pecuniaria, vel corporalis alternativę, ib. nu. 2.**
- procurator in rem suam ex necessitate dicitur is, cui sunt adiudicata bona iudicio famil. ercif. vel nomina debitorum adiudicata, & ex persona sua vti-tur exceptionibus, & replicationibus, in l. seruū quoque, §. xquū, n. 1. ff. de procur.** 105
- procurator in rem suam, licet agat nomine procuratorio, tamen cōcludendū debet dicere peto condemnari mihi dicto nomine ad dandum, & soluendū mihi, & pro mea vtilitate, & hoc quando intentat directas, secus si vtilis, in l. si quis in rem. n. 1. ff. eo.**
- procurator in rem suam intentans vtilis, an teneatur defendere credentes in causam reconuentionis, ib. nu. 2.**
- procurator in rem suam in casibus in quibus nō tenetur dominum defendere, potest obici exceptio compensationis, ib. nu. 3.**
- procurator quando possit petere dilationem, vt certificetur a domino quid respondeat, in l. non solum, n. 2. ff. de procu.** 106
- procurator in rem suam, siue directa siue vtili, iurat ipse de calum. ibidem, nu-mero 3.**
- procurator in rem suam quando possit positionibus respondere, ib. n. 3.**
- procurator simplex, quia iurat de calumnia si vult, poterit positionib. respon-dere, ib. n. 5.**
- Ex prima responsione procuratoris, quando dominus, & quando ipse procura-tor tenebitur, ib. n. 8.** 107
- Vbiunque ex mala confessione procuratoris pręiudicatur domino, procura-tor tenetur domino actione mandati, ib. nu. 9.**
- * Procuratoris in persona casus superueniens, excusat dominum, in l. si procura-torem. §. si tutores, nu. 3. ff. mand.** 105
- Procuratoris officium dicitur occupari per lites cōtestationem, in l. pluribus, nu. 2. ff. de procu.** 103
- Procuratores plures, si sunt instituti, nec fuit dictum in solidum, quando quilibet admittatur pro parte, ib. n. 3.**
- Si ex duobus procuratoribus constitutis vnus cōstitetur, alius negat, quid agē-dum remissive, ib. nu. 4.**
- procurator, an possit interuenire in crimine publici iudicij, vbi imponit aliz poena quā pecuniaria: puta quando imponitur poena relegationis, in l. ser-uum quoque, §. publice, n. 1. ff. eo.**
- procurator de cuius mandato dubitatur, cauere de rato, in l. si sine. §. cū autem, n. 1. ff. rem ra. hab.** 108
- procuratori solui potest, de cuius mandato dubitatur, si cauere de rato, ibidem numero 2.**
- procurator falsus si egit, & succubuit: & postea dominus egit, & obtinuit, sti-pulatio committitur ad totum, quod dominus exigit, ib. nu. 3. & 10.**
- procurator falsus, qñ egit, & succubuit retento eodē themate, stipulatio de ra-to contra ipsum, & eius procuratorem ad quid committatur, ib. nu. 4. & 11.**
- Procuratore vero agente, & qui obtinuit, si dominus postea egit, & obtinuit, stipulatio non committitur, nisi procuratori fuisset solutum, ib. n. 6.**
- Procurator verus, qui egit, & obtinuit, si postea dominus egit, & succubuit, si procuratori fuit solutum, stipulatio committitur ad expensas litis tantum, ib. nu. 7.**
- procurator quando egit, & succubuit, sic & dominus: stipulatio committitur ad expensas litis, ib. nu. 8.**
- Procurator si egit, & obtinuit, postea dominus egit, & instantia perempra est, stipulatio committitur ad expensas litis, ib. nu. 9.**
- procurator falsus, quando egit, & obtinuit, & dominus egit, & succubuit, ad quid stipulatio committatur, ib. nu. 12.**
- procurator omnium bonorum potest agere, licet in mandato non sit dictum, in l. sed si vnus. §. procuratorem, nu. 1. ff. de iniur.** 132
- procurator quando contrahit, necessario debet scire se habere mandatum, in l. si pupilli. §. item si. nu. 6. ff. de nest. gest.** 114
- procurator fisci, q̄ habeat ius vendendi reo res fiscales speciali mandato in-terueniente: res autem debitoris fisci absque alio mandato vendit, in l. j. nu. 7. C. de fide iustu. lib. x.** 6
- procurator, quando possit substituere alium, siue sit ad iudicia, siue ad nego-tia, in leg. in vsucapione. §. accessio possessionis. nume. 1. ff. de diuersis & rep. pręscri.** 158
- procurator constitutus ad exigendum, & recipiendum pecuniam non admit-titur, nisi fidem faciat de mandato, in §. eos, nu. 3. in auth. de collato.** 55
- procurator qui mittit ad iudicē cum mādato insufficienti, est verus p̄sumax, & amplius non est citandus, in l. j. §. vsus autem, nu. 1. ff. de procu.** 102
- procurator constitutus simpliciter, an videatur constitutus ad lites futuras, in l. j. §. dari autem, nu. 3. ff. eo.**
- procurator constitutus ad diem, an possit lite nō finita illā proseguire: ib. nu. 4.**
- procuratori si dico, vade & eme talē domū nomine meo, & ipse emat pro se, quia sibi non ira cito dedi pecuniam: pręsumitur tamen pro se empta, in l. is qui suos. §. vnde querit, nu. 1. ff. de manu.** 66
- procuratori simplici, quod possit actio cedi, sicut & fidei cōmissum restitui, in l. restituta, nu. 2. ad Treb.** 140
- procuratoris culpa, quando nō potest imputari, periculum pertinet ad domi-num, in l. si procurator, nu. 5. ff. de condi. indeb.** 4
- * procuratoris contumacia, quod nocet domino, in l. si procurator, num. 8. ff. de condi. indeb. fol.** eod.
- procuratorem quem esse in re sua testibus probari potest, licet instrumentum dicat simpliciter ipsum esse procuratorem, in l. quę omnia, §. planē, n. 1. ff. de procu.** 104
- procurator retinet instrumenta litis, donec sibi satisfiat de sumptib. ib. nu. 2.**
- Pendente iudicio circa suspicionem procuratoris, an dominus interim possit causam agitare, & in se suscipere iudicium, in d. l. quę omnia, §. sed & aduer-sarius, nu. 4. ff. eo.** 6
- procuratori dato ad exigendum pōt solui, in l. non solum, nu. 10. ff. sol. mar.** 6
- procuratorem quis non videtur constituere in dubio animo transferendi do-minium, in l. falsus procurator, nu. 6. C. de fur.** 5
- procurator recipiēs solutionem, an in dubio videatur habere bonum animū, ib. nu. 7.**
- * procurator si est effect⁹ vnus ribaldus, mandatū videtur reuocatū, ib. num. 10.**
- procurator qui tenetur mittere ex dispositione legis, intelligitur, si idoneū reperire possit, in l. idem quę, nu. 1. ff. pro socio.** 103
- procuratorem quis solus constituit ad ea, quę solus facere potest, in l. si iusta, nu. 1. ff. de procu.** 102
- procuratorem, an teneatur mittere xger, & impeditus, in l. si quis instituitur, §. & ideo, nu. 1. ff. de hære. insti.** 107
- procuratorem faciens ad solutionem recipiendam, videtur debitoribus man-dare, & qualiter notificari debeat reuocatio procuratoris, in l. qui hominē, §. si Titium, nu. 1. ff. de solu.** 84
- procurator pars non potest promittere instructum, si iudex vult, q̄ psonali-ter compareat, in l. de minore, §. plurimum, nu. 1. ff. de quæstio.** 17
- Si constituo procuratorem illum, quem Titius nominabit, & Titius sit inhabi-lis, an valeat, in l. institutio, nu. 5. ff. de condi. insti.** 137
- procuratorem releuandi a satisfactione modus, in l. vna, nu. 18. C. de satisfd.** 89
- procuratori litis solui non potest, nisi aliter esset generalis, in l. hoc iure, nu. 1. ff. de solu.** 89
- procurator constitutus ad exigendum, qñ possit solutionem recipere, ib. n. 2.**
- procurator ad lites, quod habeat actionem iudicati directam, & dominus vti-lem siue cessione, item habet actionem iudicati, si habet mandatum genera-le, ib. nu. 3.**

Procurator ad lites potest executionem sententiæ in qua fuit procurator petere, si in mandato dicitur ad lites presentes, & futuras non virtute simpliciteris mandati. *ibid.* nu. 4.

Procurator ad lites simpliciter constitutus potest petere executionem sententiæ ante mandatum latæ. *ibid.*

5* Procuratoris gesta in his, quæ acquiruntur per actum civilem censeantur gesta per dominum ex quâdam fictione, seu interpretatione, in l. si is qui pro emptore. nu. 58. & 60. ff. de usufructu. 96

5 Procuratoris generalis iussus non præiudicat domino, nisi ratum habeat, id, quod ad eum peruenit. in l. aut qui aliter. §. hæc verba. nu. 1. ff. quod vi aut clam. 148

Procurator qui habet speciale mandatum ad iubendum non tenetur, & qualiter. *ibid.* nu. 2.

4 Procurator alicuius ad mortem condemnati differtur executio ad domini executionem donec reddat rationes, in l. seruus. n. 1. ff. de leg. j. 17

1 Procuratore condemnato non infamatur dominus etiam si dominus fuerit litem contestatus. in l. furti. §. si quis. n. 2. ff. de his qui not. infam. 99

5 Procuratore dano executione differatur, ut rationes reddat. in l. interdum. n. 2. ff. de publ. & vecti. 52

1 Procuratore corrupto succurritur domino contra ipsum. in l. j. §. sed & constitutio. nu. 7. de calum. 121

4 Procuratore temere litigante, quis condempnetur in expensis. in l. qui solidum. §. etiam. nu. 4. ff. de leg. 2. 43

8 Procuratore fisci cum libera agente, ante rebus fisco actio perimitur sicut priuato. in l. iusta. nu. 1. & 3. C. de iure fisci. lib. x. 4

Hodie induci duplicantur. *ibid.*

6 Procuratore constituto ad vendendum solui potest, in l. filia. nu. 3. ff. de solutio. 89

1 Procuratoris delictum, quod noceat domino, ut contra eum detur exceptio, vel actio. in l. vnica. §. si procurator. nu. 4. ff. si quis ius dicit. non obtem. 5

procurator qui egit caluniosam litem nomine domini, & succubuit, ipse, & non dominus in expensis condempnabitur, nisi habeat speciale mandatum. *ibid.* nu. 5.

2 Procuratoris negligetia noceat domino. in l. si procurator. n. 9. ff. de codi. indebi. 46

5 Procuratoris malitia non nocet emptori bonæ fidei: secus si colludat. in l. qui fundum. §. procurator. nu. 1. ff. pro emp. 105

5 Procuratoris inhabilis ad faciendum procuratorem inhabilem constitutio, an teneat. in l. prima. §. item acquirimus. nu. 10. ff. de acquir. poss. 75

6 Procurator pro quo fuit satisfactum, potest reuocari. in l. si ante acceptum. n. 1. ff. iud. solu. 102

procurator post litem contestatam sine causæ cognitione non potest reuocari eo invito. *ibid.* nu. 3.

Procurator, qui satisfecit, si alium substituit virtute mandati satisfactio extinguitur, si virtute iuris sibi quæsitum substituit, tunc non extinguuntur satisfactiones. *ibid.* n. 7.

Procuratores plures si sunt constituti à domino cum clausula, quod non sit melior conditio, &c. & quod vnus coepit causam, & satisfecit, alius illam terminet, extinguitur satisfactio. *ibid.*

2 Procuratores duo simpliciter constituti, quando videantur constituti in solidum. in l. j. §. si plures. nu. 1. ff. de exer. actio. 86

Quid in pluribus inlitoribus. *ibid.*

Quid in pluribus officialibus vel delegatis. *ibid.*

1 Procuratores plures, quando ab vno sunt dati, vnus contra alium quando agere possit. in l. qui proprio. §. si duobus. nu. 2. ff. de procu. 109

5 Procuratores duo si constituuntur simpliciter, vnus non potest agere sine alio. in l. 2. §. si plures. nu. 1. ff. de cura. bo. dan. 129

* Producere instrumentum solutionis, an sufficiat, licet non dicatur ad defensionem, in l. exceptio. nu. 5. ff. de except. vbi quod sic. 152

6* Producent accusacionem falsam contra Titium, quando possit à Titio accusari de falso, vel de calumnia, in l. si quis obrepserit. nu. 1. ff. de falsis. 170

8 Productio iurium potest geri coram notariis, qui scribunt in causa. in l. præcipimus. §. in his autem. nu. 1. C. de app. 82

2 Productio quarta, quando admittatur. in l. si. nu. 13. ff. de fer. 71

9 Produci instrumentum ad quod sit comparatio, iurat. in §. sed & si. n. 8. in authentic. de instrum. cau. 32

6 Producent falsa instrumenta, potest vsque ad sententiam de errore suo docere. in l. diuus. nu. 1. ff. de fal. 171

9* Productio testium, an fiat post publicatas attestaciones, & quando. in §. quoniam vero. n. 2. cum seq. in authentic. de testi. 39

Productio quarta, an detur ad probandum super exceptionibus sicut datur super principalibus. *ibid.* nu. 18.

Productio testium post didicita testificata, si testium dicta sunt prodita, an concedatur. *ibid.* nu. 19.

Scientia dictorum per testes aduersarij impedit productionem testium. *ibid.* n. 20.

8 Proditor quot modis dicatur, remissum. in l. vlt. nu. 3. C. de dela. lib. x. 10

8 Proditorie fieri aliquid quando dicatur. in l. vltima. nu. 1. C. de dela. lib. x. 10

6 Prodere est vnum actu ostendere, & aliud in mente gerere. in l. respiciendum. §. delinquent. nu. 1. ff. de poenis. 186

7* Prodigus quando æquiparetur pupillo. in l. sicuratorem. nu. 3. C. de in integ. restitui. 78

2* Prodigus cui bonis est interdictum, æquiparatur pupillo. in l. certi condictionis. §. quoniam. nu. 2. & 10. ff. si cer. pet. 10

9 Prodigus contrahens sine autoritate curatoris sui, neque civiliter neque naturaliter obligatur, & quid de furioso, in l. de authentic. tut. & cu. in prin. n. 2. 67

2* Prodigus & furiosus, & mēte capto dat curator iuuenis, in l. de curat. nu. 1. eo. 71

9* Prodigus est intestabilis. in §. itē prodigus. n. 1. inst. quib. nō est perm. fac. test. 71

* Et quid si iudex dicat interdico tibi bonis, & do tibi curatorem, & nō sit prodigus, an valebit sententia. *ibid.* nu. 2.

* Et quid si iudex sciat ipsum non prodigum. *ibid.* n. 3.

6 Prodigus manifestus si non est ei interdictum, quod possit contrahere. in l. si cui bonis. nu. 1. ff. de verb. obli. 10

Prodigus cui datus fuit curator si rediit ad sanos mores, an desinat hūc curatorem, quod sic si est manifestum, aliter requiritur factum iudicis. *ibid.* 5.

prodigus delinquendo obligatur. *ibid.* n. 6.

prodigus æquiparatur pupillo pubertati proximo, *ibid.*

prodigus cui bonis est interdictum, si contrahens iurat, non tenetur ad obseruantiam iuramenti. *ibid.* n. 7.

3 prodigus ex factis non ex sermonibus cognoscitur. in l. his, qui in §. diuus. n. 2. ff. de tut. & cu. da ab his. 47

9 prodigus, furiosus, & similes habent curatorem legitimum, in §. & hæc. n. 1. in authentic. vt hi qui obli. 30

7 prodigus cui fuerint bona interdicta si eligitur de prioribus non videtur subla ta interdictio. in l. 1. n. 5. C. qui & aduer. quos in inte. rest. non possu. 84

3 prodigo manifesto non est interdicta administratio bonorum a lege, in l. si qui. nu. 2. ff. de testa. 85

6* Producent plures testes falsos, si ad eundem effectum tendunt vna poena puniuntur, secus si ad diuersos, in l. agraria. n. 4. ff. de ter. mot. 136

4 profectitium quo ad patrem non dicuntur ea, quæ consequitur nepos ab auo materno, in l. quæsitum. n. 4. ff. de leg. j. 21

9 profectitiis hodie nihil est imutatum iura non aut. de hæc. quæ ab itest. n. 7. 49

8 profectitium quid sit, & qualiter intelligatur ex substantia patris proficisci. in l. cum oportet. n. 1. 2. & n. 6. C. de bo. quæ libe. 54

3 professores doctrinarum in qualibet doctrina debet esse in ciuitate, in l. si duas. in §. grammatici. nu. 3. ff. de excu. tut. & cura. 67

7* Professioi monasterio duobus modis fit. i. repet. aut. ingressi. n. 7. C. de sacros. eccl. 15

9 professio per monachum intra quantum tempus fieri debeat, in §. si quis autē. n. 1. in aut. de san. epis. 56

8* Progenies est causa concedendi dignitatē, in l. 1. n. 69. C. de dig. li. xij. 47

2* Prohibetur quando aliquid, omnia per quæ ad illud peruenitur censentur prohibita, in l. oratio. n. 1. ff. de spons. 146

6* Prohibitio de non alienando facta à lege, vel per testatorem, vel à contrahētibz, quando impediatur hæredis institutionem, in l. si quis promiserit. §. ea. l. nu. 7. ff. de verb. obli. 51

6* Prohibere qui potuit, aliquem facientem falsam monetam, & non fecit, teneatur poena falsi, in l. lege Cornelia. n. 2. ff. de fals. 167

4* Prohibita alienari non veniunt in obligatione generali, in l. codicillis. §. in fiftuto. n. 7. ff. de leg. 2. 46

4* Prohibitus alienare simpliciter cum erit perfectæ ætatis non tenetur, impeditur tñ alienare per se, vel curatores, quando non est ætatis legitimæ. in l. si liusfami. §. Diui. nu. 2. ff. de leg. j. 52

9* Prohibitus emere, an prohibeatur pignus contrahere, in §. idem rescripserunt. nu. 1. in l. de leg. 79

6* Prohibitus aduocare non prohibet in camera consulerē, nec aliquid gratis à iudice repetere. in l. j. §. aduocatus. n. 4. ff. de var. & extraord. cogni. 229

4 Prohibitio de non alienando facta hæredi, quando comprehendat hæredem hæredis, in l. Lucius. §. Sempronius. n. 2. ff. de leg. 3. 61

prohibitio facta filio non extenditur ad nepotes, *ibid.* nu. 3.

5 Prohibitio testatoris, & iudicis æquiparatur, in l. seruus hanc. nume. 1. ff. de manu. 66

4 Prohibitione facta hæredi, an comprehendantur hæredes hæredis, remissum. in l. filius. §. diui. n. 21. ff. de leg. j. 26

9 Prohibitio alienationis facta filiis, an extendatur ad nepotes, in authentic. de resti. fide. nu. 1. 53

prohibitio alienationis facta, vt perpetuo res permaneat in familia, & nō exeat de nomine testatoris, non extenditur ultra quartum gradum. *ibid.* n. 2.

Alienatio si prohibita est liberis vel hædibz, quæ voluit ad suos descendentes perpetuo permanere, & talis prohibitio nō extendatur ultra quartum gradum. *ibid.* n. 3.

Res prohibita alienari quod alienari potest per vltimum de familia in quem peruenerunt bona, *ibid.* n. 4.

1 Prohibitum, an videatur id, quod ex eo est, quando aliquid prohibetur, in l. 2. n. 6. ff. de iurisd. omni. iud. 47

6 Prohitum ad tempus, videtur post tempus permissum, in l. in illa stipulatione. nu. 2. ff. de verb. obli. 10

6 Promissum nomine mercedis omni mense, vel die, tot sunt stipulationes quot menses, vel dies, in l. si seruus. §. cum seruus. n. 7. ff. de stip. ser. 62

4 Promissor l. florenorum, an habeat soluere secundum valorē promissionis, vel solutionis, in l. cum certum. n. 1. ff. de auro & arg. leg. 87

6 Promissor si semel eligit nō potest amplius eligere, in l. quicquid. n. 3. ff. de ver. obli. 36

2 Promissor idēnitatis obligatur ad sortē, & ad vluram, in l. quæro. n. 5. ff. loc. 126

2 Promissio non petere reductionē ad arbitrium boni viri, poterit tamē peti si ini que fuerit arbitratus, in l. quæro. §. inter. nu. 1. ff. loca. eod.

promissio nō exheredandi filium intelligitur, nisi cām exheredationis dederit. *ibid.*

promissio de non offendendo intelligitur, nisi causam dederit. *ibid.*

In contractibus in quibus vltro citroque promittit quis, non tenetur ad poenā cū effectu, si omnia non sunt seruata per partem, *ibid.*

6 Promissor qui promittit repræsentare aliquem reum de poena capitali, debet promittere certam poenam, quæ non excedit modum taxatum. in l. eos. C. de modo mul. in l. si quis. n. 3. ff. de cust. & exhi. re. 152

2 Promissio de parendo sententiæ arbitri sub poena, & sit condēnatus ad dandū, quod poena sit adiecta dationi, in l. naturalis. §. quod si faciā. n. 1. ff. de præfer. verb. 128

6 Promissio facta de stando de expensis iuramento, vel dicto tuo, an valeat, vbi quod non obligat, nisi declaratione secuta, quæ debet ad arbitrium boni viri reduci, in l. in huiusmodi. n. 3. ff. de prætor. stipula. 98

3 Promissio facta in vnū casum, porrigit ad aliū in quē testator similiter puidisset, si de eo specialiter cogitasset, in l. Titius. §. Lucius. n. 1. ff. de lib. & posth. 92

5* Promissio cui est facta, an possit iterum prohibere. in l. prætor aut. §. hoc autem interdictum competit. n. 1. ff. de ope. no. nun. 22

2 Promissio facta cum moriar, quando videatur donatio causa mortis, in l. nam & si cum moriar. n. 3. ff. de condi. inde. 47

6 Promissio secunda an valeat cum bis idem promittitur, in l. qui bis idem. n. 1. ff. de verb. obli. 12

2 Promissio quando est facta ob turpem causam, quod non sit nata obligatio. in l. si ob turpem. n. 8. ff. de condi. ob tur. cau. 4

Index singularium materiarum

- 4 promissio facta in illis terminis, quos Titius declarabit, intelligitur, quod ad declarat in vno termino in l. legatum, n. 3. ff. de annu. leg. 63
- promissio de dando in tribus terminis si non dicitur quibus, intelligitur in tribus annis, ib. n. 4.
- 6 promissio de defendendo in ptois stipulationibus resoluitur ut videatur se promittere facturum, & curaturum, in rub. n. 7. ff. iud. solu. 99
- promissio iudicatum solui facta per procuratorem non potest subitō ab ipso, nisi dicatur, quod promittit pro procuratore, & substituto ab eo, ib. n. 8.
- 6 promissio facta a penitus extraneo se facturum, & curaturum, quod Titia consensit in me valet: secus si extraneus esset coniunctus, vel valde amicus pueri, vel puellae, in l. Titia quæ, n. 1. ff. de verb. obl. 50
- promissio facta per aliquem se curaturum: &c. si non fecerit promittit cētum nomine arrharum, non valet, ib. n. 6.
- promissio, quod quis monasterium intrabit, vel quod Abbas ipsum recipiet, vel datio arrharum pro intrando monasterium non tenet, ib. n. 12.
- 7 promissio facta de non arcendo quem criminaliter, an valeat, remissive in l. generaliter, n. 4. C. de non nu. pec. 145
- 2 promissio de minori pondere intelligitur, quando in loco sunt diuersa pondera florenorum, in l. lecta, n. 6. ff. si cer. pet. 19
- 4 promissio facta de non offendendo a pluribus contra plures, an ex tali promissione dicat plures rei credēdi, & debēdi, qd non, in l. operæ, n. 1. ff. de ope. li. 172
- promittēs facere aliquid alicui, promittit suo victu, in l. suo victu, num. 1. ff. eo.
- 6 promissio facta per aliquem sine expressione hæredum suorum, quando transeat ad hæredes, in l. si sic stipulatus, n. 3. ff. de verb. obl. 50
- 6 promissio qñ valeat inter sponsū, & sponsā ex cā lucrativa cū in tempus matrimonij confertur, in l. si ita stipulatus, §. si tibi nupsero, n. 1. ff. de ver. obl. 36
- 4 promissio de stando simplici dicto patris super damna, & expensas, an valeat, in l. Theopompus, n. 13. ff. de dote præleg. 7
- 2 promissioni facta sine causa quando statuitur, in l. cum de indebito, §. sed hoc, n. 1. ff. de proba. 14
- Contra promissionem in scriptis factam non admittitur probatio, nisi per cōtrariam scripturam, ib. n. 2.
- 6 promissio indemnitas facta, ut maleficium committatur, non valet: nec valet pactum inter consortes qd vno condemnato omnes teneantur, in l. si a reo. §. id quod vulgo, n. 1. ff. de fideiuf. 75
- 4 promissio de euisione facta per executores in venditiōe obligat hæredes, in l. alio hærede, n. 25. ff. de ali. leg. 84
- 2 promissio dandi librum pro centum non est venditio, sed contractus innominatus, in l. ex empto, n. 6. ff. de act. emp. 116
- 1 promissio facta de re, vel pecunia, ut maleficiū fiat, est nulla, in l. iuris gentium, §. si ob maleficium, n. 1. ff. de pac. 80
- 1 promissio facta detinenti quem in carcere, vel eius participi, non valet, in l. q. carcerem, nu. 1. ff. quod met. causa. 127
- promissio facta ei ad cuius instantiam quis detinetur iuste, valet, & etiam alius contractus, ib.
- 1 promissio de non offendendo facta sub maiori pœna, quàm sit l. comprehensa valet, in l. non impossibile, n. 2. ff. de pac. 91
- promissio de non offendēdo facta simpliciter non adiecta pœna, quando aliquid operetur, ib. n. 3.
- 4 promissio incerta in contractib. qñ valeat, in l. si quis, n. 2. ff. de ann. leg. 63
- 2 promissio solutio, qñ æquiparatur, i. l. quod nomine, n. 3. ff. de cond. indeb. 46
- 4 promissio super incerto loco, an valeat, in l. Titio centum reiecta, n. 2. ff. de cond. & demo. 118
- 5* promissionē sine causa non valere, speciale in ciuitate, i. l. n. 1. ff. de pollicit. 228
- 9 promissor an possit statim conueniri, & qñ intelligatur, in l. de ver. obl. n. 2. 89
- 1 promittens de iudicio fisci, non cogitur promittere certam pœnā, nisi aliter cōsuetudo se hñet, in l. 2. §. fideiussores, n. 4. ff. qui satisf. cog. 61
- 5 promittēs facere domū venatori, & dare de aqua in æstate, & domus corruat, & reficitur, an teneatur, in l. damni, §. is, qui, nu. 1. ff. de dam. infec. 35
- 1 promittens satisfacere intelligitur in eadem ciuitate, de hominib. eiusdem ciuitatis, in l. si fideiussores, §. si necessaria, n. 1. ff. qui satisf. cog. 62
- 6 promittens scribere librum tenetur scribere rubricas, in rub. n. 1. C. quibus mu. excusan. lib. x. 21
- 6 promittens decem si vsque ad calendas non soluerit quod debet, si liberatur acceptilatione, incidat in pœnā: ex quo naturaliter non soluit, in l. solutionis, n. 2. ff. de solu. 86
- 6 promittens mihi p alio me mandante est tutus contra me doli exceptione, in l. si debitor, n. 1. ff. de solu. 89
- 6 promittens non prohibere aquā quando videatur promittere ius reale, vel perfonale, in l. si sub vna, §. si quis, nu. 4. ff. de verb. obl. 51
- 1* promittens non offendere si offendit extra territorium tenetur, in l. illici, §. ne potentiores, nu. 6. ff. de of. præf. 39
- 1 promittens ire in exercitum non tenetur ire, nisi mittantur tot gentes, quæ faciant legionem, in l. quod ait prætor, n. 1. de iis qui not. infam. 98
- 4 promittēs dare schaccum mattum cum pedona, an obtineat, si dat cū pedona effecta Regiā, in l. Senatores, n. 2. de Senatorib. 31. & in l. legatis, §. si ex eo officio, n. 3. ff. de leg. 3. 57
- 5 promittens defendere rem quam vendit, intelligitur promittere de iure non de facto, in l. damni, n. 2. ff. de dam. infec. 40
- 6 promittēs dare tertio pro me obligatur, & valet stipulatio, in l. stipulatio ista, §. alteri, n. 9. ff. de verb. pbl. 17
- 8 promittens alium defendere non liberat exhibendo personam, in l. sancimus, n. 2. C. de fideiuf. 111
- 6 promittens dare centum Titio in paschate, & ab inde in antea ad Titij voluntatem absq; alia interpellatione, adueniēte die paschali cōstituit in mora, quia dies paschalis interpellat, in l. cum stipulatus, n. 10. ff. de verb. obl. 38
- 1 promittens Schicum: & si non daret promissit decem mortuo Sticho, an debeat dare decem, in l. si decesserit, n. 3. ff. qui satisf. cog. 61
- 6 promittens pro alio principaliter in se obligationem suscipiendo, potest in plus teneri, in l. his qui, n. 16. ff. de fideiuf. 69
- 1 Promittens non petere reductionem ad arbitrium boni viri, quando eam poterit petere, in l. vnus, §. illud nulla, nu. 2. ff. de pac. 87
- 1 promittens centum sub conditione, & ea pendente remittit conditionem, non potest statim petere, in l. iuris gentium, §. vt putā, nu. 2. ff. de pac. 82
- 6 promittens idoneē cauere, non satisfacit promissioni, obligando oīa bona, in l. prætoriz, n. 4. ff. de præto. stipu. 97
- 6 promittens, vel dans aliquid iudici, vt pro se ferat sententiam, tenetur pœna falsi: secus si promittit de conferuando eum indemnem, in l. si quis vxori, §. si fugitiuum, nu. 2. ff. de fur. 117
- 7 promittens omnia bona sua Titio potest mortem suam, an sit donatio causa mortis, vel inter viuos, an valeat, in l. si, nu. 1. C. de pac. 49
- 6 Promittens habere licere, dicitur alienum factum promittere, quando cōtractus præcedit, de cuius natura hic venit, vel facto eorum quos potest prohibere, in l. inter stipulantem, nu. 1. ff. de verb. oblig. 30
- 7 Promittens non vendere librum, nisi Titio, an possit cogi, in l. actione, n. 16. de transac. 51
- 4 promittens indemnitem intelligitur promittere de defendendo: & tenetur iudicium suscipere, licet non cogitur, in l. pater, numer. primo, & 3. ff. de do. præleg. 71
- 6 promittens sententiā arbitri habere ratā, si petit causā reduci ad arbitriū boni viri, non incidit in pœnam, in l. cum minor, n. 3. ff. rem ratam habet. 105
- 8 promittens indemnitem etiam si renunciauerit beneficio de fideiussores, non potest cōueniri, ante principalem, in l. prima, num. 2. de conuen. f. debi. lib. x. 5
- 6 promississe verbum licet ad pactum nudum, & ad stipulationē referri possit, tamen intelligitur per modum magis solennem, in l. sciendum, numer. 10. ff. de verb. obl. 15
- 6 Promittens fundum pleno iure, & committere proprietatem per se: vel vsumfru. per se: quomodo differant, in l. si ita stipulatus, §. Titius, num. 1. ff. de verb. obl. 47
- 7 Promitto verbum a teste prolatum, non intelligitur per stipulationem, nisi probetur interrogacionem præcessisse, secus per scripturam, rationem vide in l. si interrogacione, nu. 1. 7. & 15. C. de vsur. 148
- 6 promissio, seu legatum fundi simpliciter, & promissio, seu legatū domus simpliciter, differunt, in domo enim valet, in fundo non, l. ita stipulatus, nu. 7. ff. de verb. obl. 39
- 8 promittens decem annua, intelligitur promittere in vita sua, in l. sancimus, §. si quis, nu. 1. C. de dona. 117
- 2 promittens aliquem, aliquid facturum ad conferuacionem eius, quod ipse promittens debet, intelligitur promittere se facturum, & curaturum, in l. qui ætem, §. si quis, nu. 1. ff. de conti. pecu. 71
- 4 promittens centum non potest conueniri ad quinquaginta, tanquā promissio, sed debita occasione promissionis sic, in l. si ex toto, §. si ita legatum, nu. 5. ff. de leg. j. 5
- 1 Promittens de iudicio fisci si adiciat, qd promittit petere mandatis curiæ, non tenetur iudicatum solui, in l. Iulianus, nu. 6. ff. qui satisf. 63
- Promittens de iudicio fisci in spiritualibus, & criminalibus, tenetur adicere pœnam, ibi, nu. 8.
- Promittens aliquē repræsentare in criminalib. sine pœna, qualiter puniatur, ibi, nu. 9.
- 6 Promittens non excipere, quādo dicatur promittere factum diuiduum, vel in diuiduum, in l. 4. §. Cato, n. 29. ff. de verb. obl. 8
- Promissit quis amplius non agere actione quæ continet indiuiduum vel ratū haberi aliquid indiuiduum, an ista stipulatio præiudicabitur diuidua, vel in diuidua, ibi, nu. 28.
- 1 Promittens dare quartam partem fructuum vineæ, dat etiam quartam partem arborū in ea existētium, in l. certo generi, nu. 1. ff. de seruit. rustic. prædio. 185
- 6 Promittens non petere reductionem sub pœna, si petiit, & succubuit, qd pœna sit commissa, in l. qui Romæ, §. duo fratres, nu. 5. ff. de ver. ob. 45
- 2* Promittens ex parte sua non fieri videtur, qd nunquā ex parte sua contractus possit impleri, in l. Iulianus, §. offerri pretium, nu. 3. ff. de actio. empt. 117
- 5* Promittens alicui non ædificare in tali fundo si venit fundum, an emptor possit ædificare, vide in l. is cui nouum opus, nu. 1. ff. de ope. no. nunc. 23
- 4 Promittens per instrumentum publicum testōri de restituendo incapaci dē palam facere, & non applicatur fisco, in l. in tacitis, nu. 1. ff. de leg. j. 23
- 6* Promittens simpliciter fundum, intelligitur promittere fundum dare, in l. si fundum, nu. 1. ff. de verb. obl. 38
- 8* promittenti exhibere post moram commissam datur spatium sex mensium ad eam purgandam, in l. sancimus, nu. 1. C. de fideiuf. 111
- 1 Promittens satisfacere non potest fideiussores dare, sed debet soluere, in l. j. n. 1. ff. qui satisf. cog. 60
- Promittens satisfacere, potest dare pignora, ibi, nu. 2.
- 6 promittēs frumērū intelligitur promittere de meliori, seu nobiliori secundum communem vsum loquendi, in l. frugem, nu. 1. ff. de verbo. signifi. 233
- 4 Promittens dare, vel si hæres est grauatus dare, debet facere rem accipientis, in l. si substituto, §. hæres, nu. 1. ff. de leg. j. 13
- 6 Promittens simpliciter ratum sine aliqua pœna, siue sit dominus, siue procurator, & contra faciat in parte, tenetur ad interesse pro parte, quia plus non interest sua, l. 4. §. Cato, nu. 16. ff. de verb. obl. 7
- 3 Promittens per errorem credens se teneri, habet exceptionem: secus si scienter promississet, in l. post dotem, nu. 7. ff. sol. mat. 3
- 1 Promittens commodare domum contra quancūque personam, non intelligitur promississe contra seipsum, in l. j. nu. 4. ff. de sena. 30
- 6 promittens non contrauenire, vel controuerfiam non mouere, quoquo modo contraueniat, vel controuerfia fiat, stipulatio committitur, in l. amplius non peti, nu. 3. ff. rem ra. habet. 106
- promittens non petere, vt stipulatio committatur quid requiratur, ibi, nu. 4.
- promittens causam, vel litem non mouere, qualiter intelligatur, ibi, n. 6.
- promittens in ius non vocare, per solam citationem contrauenit, ibi.
- Promittens habere licere, contrauenit per solam controuerfiam motionē, ibi.
- promittens

In omnes Barto. Lecturas.

- promittens solvere certam quantitatem, & iurans, si compensat totum non incidit in falsum. ibi. nu. 8.
- 1 promittens dare decem salmas boni vini, ista promissio non dicitur certa. in l. certum. nu. 2. ff. si cer. pet. 8
- 6 promittens ad certum tempus solvere, & si non solueret promissit poenā, si est mortuus antequam interpelletur, an facultas soluendi transeat ad hæredes. in l. fideiussor. §. cum fideiussor. nu. 2. ff. de fideiuss. 67
- 6 Promittens facere quem securum, liberatur promittendo per simplicem stipulationem. in l. j. §. iudiciales. nu. 13. ff. de præto. stip. 96
- 6 promittens aliquem, ut filium alere sub poena, si expulit eum de domo sine iusta causa, stipulatio poenalis committitur, in l. g. da cū filiū. n. 9. ff. de verb. ob. 50
- promittens aliquem alere, ut filium, sufficit ipsum induere arbitrio iudicis, licet non induat, ut alios filios. ibi. nu. 10.
- promittens aliquem alere, ut filium sub poena, tenetur eum tradere in disciplinam si facultates eius patiuntur, & conditio personæ pueri non repugnet, ibi. nu. 11.
- promittens aliquem alere, ut filium, non potest ipsum exheredare sine causa: alias poena committitur. ibi. nu. 12.
- promittens aliquem tractare, ut filium, si decedat intestatus non incidit in poenam. ibi. nu. 15.
- 6 promittentes plures re individuum, etiam si actum sit, q̄ sint duo rei, tamen non habent beneficium diuisionis. in l. cum duo. nu. 6. ff. de duo. reis. 61
- 6 promittens centum sub spe futurae numerationis, si creditor vult numerare, tenetur recipere si creditoris interest, & creditor dare si debitoris interest. in l. si fideiussor. nu. 4. ff. de fideiuss. 74
- promissa non obseruare non est verecundia, quando debitor mutauit statum, ibi. nu. 5.
- 3 promittere videtur, qui scribit se debere alicui ex aliqua causa. in l. ex sententia. nu. 6. de testa. tute. 44
- 6 promittere iudicatum solui, & solui iudicatum, idem est. in l. prætoriz. n. 4. ff. de præto. stipu. 96
- 6 promittere inductus aliter, quam intēdebat, si tradidit, qua actione agat. in l. si quis cum. nu. 3. ff. de verb. obli. 15
- 7 promittere, an q̄ possit se non opponere d̄ casu fortuito, in l. i. n. 2. C. de pos. 150
- 1* promitto fundū sub poena centū, & si non dederō ipsum promitto centū, idē est dicere, in l. si rescriptum. §. si pacto. nu. 2. ff. de pac. 83
- 3* promittere alteri quando quis cogatur. in l. j. sol. matr. n. 13. ff. sol. mat. 4
- 6* promittere bona sua irrevocabiliter, quomodo quis possit. in l. stipulatio hoc modo concepta. nu. 4. ff. de ver. ob. 23
- 1 promissit quis non vendere alij, nisi tibi, quomodo intelligatur. in l. eum. §. qui iniuriarum. nu. 5. & 10. ff. si quis caut. 69
- 6 promittis mihi decem quoad viuā, si sum pauper videtur facta promissio causa alimentorum, & stipulatio dicitur annua, alias secus, & debetur donec viuam annuatim. in l. eum qui. §. qui ita stipu. nu. 3. ff. de verb. obli. 22
- 6 Promiserūt duo se non offendere sub poena, & simul se offenderūt, & non apparet, quis primo, quod poena non sit commissā. in l. si seruum. §. sequitur vide re. nu. 4. ff. eo. 35
- 8 Qui promissit dare mille aureos tenetur dare ad pōdus statutum per commune. in l. modios. nu. 3. C. de suscepto. lib. 10.
- 6 Si promitto dare 10. in tali fundo, vel mille ad rationē vnius floreni pro quolibet cado, vel in tantis florenis, uterque est in obligatione. in l. si quis. n. 3. ff. de solu. 86
- 5 Si promissit te defendere, & expensas solvere pro re quam vendidi, & agis contra me de euictione, & in medio perdis, & expensas mihi soluis: si postea ob tines expensas quas mihi dedisti, teneor restituere, in l. inter quos. nu. 3. ff. de dam. infec. 39
- 7 promissisti centum per stipulationem sine vsuris, & ego promissisti ire Romam pro te per pactum, an per istud pactum actio verius informetur, vel actionē nouam pariat. in l. perens. nu. 1. C. de pac. 47
- 6 Si promittis Titio, & hæredibus suis, quod ista adiectio, & hæredibus suis, in re transmissibili ad hæredes nihil operatur. in l. stipulatio ista. §. si quis ita. n. 5. ff. de verb. obliga. 17
- 6 Qui tenetur Rempubicam saluam fore, non tenetur de damno priuatz personarū. in l. quoties. nu. 7. ff. ad muni. 218
- 6* promitto centum si plagium feceris, an valeat stipulatio, in l. si plagij. nu. 1. ff. de verbo. oblig. 47
- * promitto centum, quia plagium fecisti, an valeat stipulatio. ibi. nu. 2.
- * promitto tibi centum si Titius plagium fecerit, an valeat. ibi. nu. 3.
- 5 promitto poenam si offendero, quod valeat. in l. j. §. quæ onerandæ. nu. 2. ff. qua. re. act. non datur. 160
- 6 promitto me facturum, vel promitto me curaturum, an differat, in l. illa stipulatio. §. eum qui. nu. 1. ff. de verb. ob. 24
- 6 promitto si digito cœlum tetigero, est pura: secus si dicitur cum moriar, vel cum Antichristus nascetur. in l. si pupilus. nu. 1. ff. de noua. 77
- 5 promitto decem cum voluero, hæres meus non potest velle. in l. sub hac. nu. 1. ff. de act. & obli. 162
- 2 promissit quis aliquē non offendere: q̄ si postea banniatu potero eum offendere non obstante pace. in l. eleganter. §. & si res. nu. 2. ff. de pign. actio. 84
- Et quid si erat bannitus, quando feci pacem. ibi.
- 1 promotio facta per Papam de apostata ad Episcopatū non valet licet gesta per ipsum teneant. in repetitio. l. Barbarius. nu. 11. ff. de offi. prætor. 34
- 8 promulgare est sententialiter legere ex scripti recitatione. in l. statutis. nu. 6. C. de sen. ex breuic. recitan. 65
- 2* pronomen hoc, est demonstratiuum tam ad oculū intellectus quā ad oculū corporale, in l. i. in princ. n. 18. ff. de pec. 91. & in l. i. in princ. ff. de ope. no. nun. 3
- 5* pronomen quis, vel qui, est relatiuum substantiæ, & pronomen si qui, est nota cuiusdam incertitudinis. in l. licitatio. §. qui maximos. nu. 10. ff. de pub. 29
- 6* pronomen quicumque, continet masculinum, & foemininū, in l. ait diuus. §. quicumque. nu. 1. ff. de iur. fil. 210
- 7 pronomen, hic hæc hoc, est demonstratiuum ad oculū. in prima const. C. numer. 2. de no. Cod. fac.
- 4 pronomen, hic hæc hoc, licet si demonstratiuum ad oculum pro re corporali quæ est de presenti, tamen etiam potest demonstrare rem incorporalem quæ de presenti in intellectu concipitur. in l. Mæuius. §. duorum. n. 7. ff. de leg. 1. 36
- 4 pronomina quando inducant conditionem: & ibi quid de pronomibus distributiuis. in l. i. nu. 27. ff. de condi. & demon. 108
- 4 proaomen, suus sua suum, prolatum per notarium in tertiā personam refertur ad personam disponentis. in l. ex facto. nu. 2. ff. ad Trebellia. 136
- 1 pronomen, suus, prolatum in tertiā persona quomodo refertur ad testatorem, & quomodo ad hæredem. in l. quis Titio. nu. 1. ff. de vusu. accre. 79
- 6 pronunciandum, quando sit super emergenti. in l. a procedente. n. 2. C. de dil. 99
- 7 pronunciandum quando sit super incidenti. in l. j. nu. 5. & 8. C. de ordi. iud. 97
- 5 pronunciare, quod sententia sit nulla, quando debeat iudex secundo iudicans. in l. cum quærebatur. nu. 4. ff. de re iudi. 181
- 5* pronunciari super incidenti debet. in l. liberis. §. h quis ex seruitute. num. 1. ff. de lib. cau. 70
- 8* pronunciari, quod debet super toto, intelligitur super toto, quod petitur, licet in sententia omittatur aliqua qualitas. in l. i. n. 2. C. si plur. vn. sen. 79
- 1 pronunciatio super ætate excusat debitores soluentes, & ignorantes. in l. minor. nu. 2. ff. de mino. 135
- pronunciatio super ætate facta ex aspectu, non facit semiplenam probationē, & in quo præiudicat. ibi.
- pronunciatio, quæ sit per aspectum excusat ignorantes, non autem scientes. ibi. numero 3.
- 7 pronunciatio facta per iudicem etiam si sit recte lata, & secundum acta, ipsis actis non visis, non valet. l. 1. nu. 5. C. de eden. 36
- 7 pronunciatio facta per iudicem, quem esse procuratorem, non nocet domino. in l. licet. nu. 7. C. de proc. 71
- 6 pronunciatum, quod extinguatur per appellationem. in l. accusatorum. §. reus. nu. 1. ff. ad Turp. 174
- 7* prope finem triennij dicitur per sex menses, in l. properandum. §. & si quidem. nu. 2. C. de iud. 94
- 3 prope dictio denotat interuallum per sex menses. in l. non tantum. §. pupillorū, nu. 1. ff. de excusa. tut. & cur. fol. 65. & in §. si vero. n. 1. in auth. de monac. 9
- 5* proponens plures exceptiones non necesse habet omnes probare. in l. diuus Adrianus. nu. 5. ff. de re iud. 114
- 5* proponens dominium, videtur proponere directum, & vtile, & etiam publiciam nam, si dicit, iure quasi dominij. in l. si mater filij. n. 4. ff. de excep. rei iudic. 155
- 4* præpositio, cum, de natura est, ut actum verbi significet. in l. si mancipia. n. 3. ff. de fund. inst. 77
- 5 proponens rei vendicationem, & conditionem lex diuerso. ff. de rei vendi. ad fructus non admittitur. l. fundi quem. nu. 1. ff. de exceptionib. 154
- 8 propositio in consilio fit per superiorem, in l. 2. nu. 6. C. de decurio. lib. x. 15
- 1 propositio in fideis reformationibus debet ab vno fieri, & interrogare, an placeat alijs. in l. j. nu. 3. ff. de legi. 15
- 3 propositio ista, duo & tria sunt quinque, & duo, & quinque sunt septē, verificat in l. 2. §. sed si. nu. 2. ff. de condi. insti. 136
- 3 propositum ita operatur in proposito, sicut oppositum in opposito. in l. & si contra. nu. 3. ff. de vulg. & pup. 130
- 5 prophetizare fit duob. modis secundum theologos, vno modo dicere præterita inuisa, & cognita, alio modo futura. in l. j. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 2
- 8 propinqui non dicuntur gener & nurus, & alij affines. in l. fina. n. 4. C. de verb. sign. 39
- 4 proprietate legata, an debeatur via. in l. danas. §. qui duos. n. 3. ff. de vusu. lega. 66
- 5 proprietatis dominus, quando petat sibi a fructuario cauere propter damnum. in l. damni. §. ei cuius. nu. 2. ff. de dam. infec. 35
- 7 De proprietate, vsque ad quantum tempus, quis audiatur, quando sit actum super possessione. in l. 2. §. si vero. nu. 1. C. vbi in rem act. 102
- 4 proprietas intelligitur, quod reuertitur ad hæredem post mortem usufructuarij si dicatur, quod reuertatur ad hæredem, in l. filios. n. 2. ff. de vusu. fructu. 69
- 8 proprietas possessionis si dicatur, idem est ac si diceretur dominus rei. in l. loco rum. nu. 4. C. de omni agro defer. lib. xij. 42
- 5 proprietarius an possit rem damnum minatem habere pro derelicto. in l. si proprietarius. nu. 3. ff. de dam. infec. 37
- 5 proprietarius, quod non acquirit ciuilem possessionem fructuario quærente naturalē. in l. si homo. nu. 6. ff. de vusu. 100
- 1 proprium illud est, quod alicui non communicatur. in l. j. nu. 2. ff. de adop. 25
- 6* proprium melius est, quā commune. in l. si pupillus. num. 1. ff. rem pupilli saluam fore. 98
- 5 prorogatio intelligitur facta cum omnibus suis qualitatibus. in l. j. §. post oneris. nu. 5. ff. de ope. no. nun. 6
- 5 prorogatio, & renouatio, quomodo differant. in l. in rebus. §. item qui precario. nu. 7. ff. de preca. 149
- 1 prorogatio quot modis fiat. in l. 2. nu. 6. ff. de iud. 150
- prorogatio de loco ad locum, quando fiat. ibi. nu. 7.
- 6 prorogatio iurisdictionis de loco ad locum, quod fieri possit. in l. quæro. num. 1. ff. de solu. 93
- 6 prorogatio iurisdictionis in magistratum, non potest fieri nisi in eadem specie in l. inter conuenientes. nu. 1. ff. ad muni. 220
- 6 proscripti dicuntur quibus vita reseruatur: tamen ciuitas vel libertas aufertur. in l. j. ff. de bon. dam. nu. 1. 191
- 9 proxeneta, an altero tantum volente possit testificari, quod sit volens, alias non cogitur. in §. quoniam vero. nu. 3. in auth. de testib. 41
- 9 proxeneta, an teneatur ad vsurarum restitutionem. in §. sed neque. nu. 5. in auth. de sanct. epif. 56
- 8 protectores dicuntur, qui stant ad custodiam Principis. in l. i. nu. 1. C. de excus. mune. lib. x. 32
- protectione alicuius positi, non dicuntur illi subiecti, nec talis recipiens aliquam habet iurisdictionem, sed tenetur, defendere de facto cum armjs. ibi. dem num. 2.
- 3 protestatio præcedens contraria actui sequenti facit, ut actus sequens nihil operetur,

Index singularium materiarum

retur. in l. qui in aliena, §. cessas, nu. 1. ff. de acqui. hæred. 144
 protestatio præcedens impedit actum sequentem in consistentibus in pura no-
 stra voluntate. ibi. nu. 2.
 protestatio ut hoc impediatur actum fiendum, quando requirat partis præsentia.
 ibi. nu. 3.
 protestatio quando requirat insertionem causæ. ibi. nu. 4.
 protestatio quando tollatur per actum sequentem contrarium protestationi. ibi. nu. 5.
 7 protestationes quæ sunt in genere nihil relevant. in auth. si testis. in 2. lect. nu.
 8. C. de testi. 133
 3 protestationem qui facit non intelligitur gerere pro hærede, si postea facit actum
 contrarium protestationi videtur ab illa recedere. in l. pro hærede. §. papinia
 nus. nu. 6. ff. de acqui. hæred. 148
 5 protestatio, an possit fieri procuratori. in l. aut qui aliter. §. & si forte. num. 1. ff.
 quod vi. aut clam. 147
 protestatio facta viro pro uxore prodest, ut denunciatus dolo excusetur non
 ad præiudicium mulieris. ibi. nu. 2.
 5 protestationis forma, de qua in l. de pupillo. §. si quis. ff. de ope. no. nun. si c. da
 iudici qualiter fiat. in d. §. si quis. nu. 2. & 22.
 Causa in protestatione, quod inferi debeat, non tamen causa quare protestetur
 vel appellet. ibi.
 protestans, vel appellans coram vicinis, propter metum ab interlocutoria, vbi
 causa gravaminis inferi debeat. ibi. nu. 21.
 protestationis prædictæ remissio, quod potest peti à iudice ædificante contra
 quem protestatur satisfaciendo sicut remissio nunciationis petatur. ibi. num. 23.
 protestatio de qua in d. §. ex omnibus illis casibus sperni potest, quibus nuncia-
 tio spernitur. ibi.
 1 præstatio annua, ut debeatur in futurum etiam ratione alimentorum, requiritur
 quod fuerit præstita per decennium. in l. solent. §. non vero. num. 5. ff. de offi.
 procon. & lega. 36
 3 protestatio, an sit fienda in scriptis, in l. scire etiam. §. oportet. nu. 6. ff. de exc. tu. 70
 9* protestatio, quando fieri debet in scriptis. in auth. de temp. non sol. pec. nu. 8. 4
 7* protestatio defuncti, quando transeat ad hæredem, in l. si intra tempus. nu. 1. C.
 de non nu. pec. 144
 7* protestatio, quando succedit loco actionis debet in scriptis fieri, si loco excep-
 tionis, potest fieri sine scriptis. in auth. hanc autem querelam. a. 1. C. eod. tit. 146
 5 protestatione facta alicui ne emat, an possit ille petere eius remissionem. in l. de
 pupillo. §. si is cui. nu. 5. ff. de ope. no. nun. 12
 4 protestationem siue limitationem contractus poni in principio, vel sine con-
 tractus, antequam sit perfectus non refert. in l. si ita sit. nu. 1. ff. de leg. 1. 7
 7 protestatio potest fieri in scriptis: & sine scriptis: & qñ. l. si. nu. 5. C. de neg. gest. 75
 protestatio de qua in d. l. C. eo. an debeat specialiter fieri, vel sufficiat, qd in ge-
 nere fiat. ibi. nu. 6.
 2 protestatio facta debitori ne soluat, quando excuset eum ne incidat in poenam.
 in l. si. nu. 1. ff. de leg. commif. 113
 5 protestatio fienda iudici, quando de eo probabiliter timetur, potest fieri cora vi-
 cinis, aut sibi. in l. de pupillo. §. si quis. num. 1. & 5. ff. de oper. no. nuncia. 10
 protestationem fieri iudici, vel coram vicinis sufficit in actu experiendo cum
 ipso iudice tanquam cum parte extra iudicium. ibi. nu. 4.
 protestationem semel fuisse factam quando sufficit. ibi. nu. 6.
 5* protestans coram vicinis propter metum ab interlocutoria vbi causa graua-
 minis inferi debet, illa causa in tali appellatione, vel protestatione inferi de-
 bet, in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætor. nu. 21. ff. eo.
 protestatio quæ fit coram vicinis contra prætorem ædificantem non est neces-
 se, quod perueniat in notitiam ipsius si hoc eius culpa euenit. ibi. nu. 26.
 protestatio quando non potest haberi copia iudicis debet fieri ad tribunal, vi-
 de ibi practica. nu. 27. 7
 5 protestatio fieri potest ad domum. in l. licet repudij. nu. 2. C. de repu. 167
 1 protestatio declarat animum protestantis in dependentibus à potestate sua, se-
 cus in depositis certo modo à lege. in l. Nefennius. n. 1. ff. de nego. gest. 120
 2 protestatio per quam dicitur aliquid non posse fieri sine iudicis autoritate in-
 telligitur causa cognita. in l. sed si hac. §. ait prætor. nu. 2. ff. de in ius voc. 56
 7 protestatio contraria actui non releuat, & quando dicatur contraria. in l. 1. n. 16.
 & 17. C. de lit. contest. 98
 protestatio facta contra protestationem, quando proficit. ibi. nu. 19.
 5 protestatio quid sit, vbi quod est denunciatio contestatione facta. in l. non. solū.
 §. morte eius. nu. 11. ff. de ope. no. nun. 14
 protestationum quatuor sunt species, scilicet declaratoria, prohibitoria, seu in-
 hibitoria, incitatoria, & certificatoria. ibi. nu. 12.
 protestatio declaratoria voluntatis consistit circa quinque. ibi. nu. 13.
 protestatio declaratoria voluntatis cui fit facienda. ibi. nu. 14.
 protestatio declaratoria quando quis exonerat, & neminem grauat potest vbi
 cunque fieri, nec requirit alicuius præsentiam, nisi testium. ibi. nu. 15.
 protestatio hæc potest fieri in quolibet loco, & tempore, & non fit per procu-
 ratorem. ibi.
 potest fieri in scriptis, & sine scriptis, nec causa requiritur. ibi.
 protestatio hæc declaratoria qualiter finiatur. ibi. nu. 6.
 protestatio declaratoria, ut respiciat tempus futurum debet ita cōcipi, qd per
 aliquem actum quem cōtingeret me facere non intendo adire hæreditatem
 sed illud facio, ut neg. gest. ibi.
 protestatio declaratoria, quando tollatur per actum contrarium, qui secum di-
 ctam protestationem non comparatur. ibi. nu. 17.
 protestatio declaratoria per quam me exonero, sed alius cavit in captionem
 & id a quo me exonero pendet ex aliquo facto meo præcedenti debet fieri
 aduersario, qui læderetur, vel sibi notificari si haberi potest & cert* si alias
 debet publice proponi. ibi. nu. 19.
 protestatio declaratoria per quam me exonero, & alius operatur, si illud à
 quo me exonero pendet ad depositionem legali absque aliquo facto meo po-
 test fieri solentia partis, quia eius præsentia non requiritur. ibi. nu. 20.
 protestatio declaratoria in dependentibus à potestate mea, & alterius debet
 fieri in præsentia partis. ibi. nu. 21.

protestans alicui, quod si intercedat apud ipsum pro Titio, quod hoc non fa-
 cit animo obligandi si ille protestationi consentit & postea protestans in-
 tercedit, non obligatur. ibi. nu. 13.
 3 protestatio quælibet, an tollat primam. in l. j. §. mariti. nu. 2. ff. de li. agn. 33
 2 protestatio potest fieri per procuratorem etiam si non habeat speciale manda-
 tum. in l. actione. §. renunciare. nu. 1. ff. pro socio. 108
 5 protestationis incitatoria cōgrua verba, quæ sint: & quando dicatur fieri con-
 gruo loco, & tempore, in l. non solum. §. morte eius. n. 15. ff. de ope. no. nū. 16
 protestatio incitatoria facta, ut quis faciat id, ad quod non est obligatus, quæ-
 fieri debeat, & quem effectum producat. ibi. nu. 62.
 protestatio certificatoria alicuius, qd est, vel non est factum, vel fiendum, confi-
 titur in duobus. ibi. n. 64. 18
 protestatio certificatoria circa id, qd intenditur fieri in futurum, excusat à vi-
 tio clandestinitatis. ibi. nu. 65.
 protestationem denotantia multa nomina. ibi. nu. 11. 14
 protestatio declaratoria dependens à potestate mea, & alterius, quod finia-
 tur morte. ibi. nu. 25. 15
 protestatio hæc potest fieri per procuratorem eo in casu quo scientia procu-
 ratoris nocet domino. ibi.
 protestatio declaratoria in dependentibus à voluntate, & potestate mea de
 iure, sed de facto deficit: coram quo, & quomodo fieri debeat. ibi. nu. 26.
 4 protestatio tantum operatur quantum si actus super quo interponitur vere in-
 tercessisset. in l. facta. §. si sub condi. nu. 3. ff. ad Treb. 143
 5 protestatio declaratoria, quando succedit loco actionis est facienda in scriptis:
 alias regulariter secus, sed fallit in exceptione non nu. pec. in l. non solum.
 §. morte eius. nu. 27. ff. de ope. no. nun. 15
 protestatio declaratoria circa ea, quæ dependet ex voluntate, & potestate mea
 de facto, non tamen de iure, qualiter & coram quo fieri debeat. ibi. nu. 28.
 protestatio hæc facta ne aliquis incidat in maius delictum in his, in quib. per
 voluntatem non potest regulari, & modificari factum nihil operatur. ibi. nu. 29.
 4 protestatio hæc in his in quibus per animum regulatur, & modificatur factum
 de necessitate non requiritur, quod fiat in præsentia partis. ibi. nu. 30.
 protestatio facta per expellentem me à fundo ante, quod hoc faciebat, nisi ani-
 mo acquirendi, vel naturalem tantum, vel civilem, operatur, ut videatur solū
 circa illam deliquisse, & non requiritur, quod fiat in præsentia. ibi.
 protestatio declaratoria in non dependentibus à voluntate, & potestate mea,
 sed alterius, vel iuris facto nihil operatur. ibi. nu. 31.
 protestatio facta per libellantem, quod sibi liceat minuire, & addere, non ope-
 ratur, nisi secundum promissionem. l. edita. ibi. nu. 32.
 protestatio prohibitoria, seu inhibitoria consistit circa tria. ibi. num. 33.
 protestatio prohibitoria, quando fit alicui ne fiat id, ad quod faciendum erat
 obligatus, quid operetur, & quod causa requiratur. ibi. nu. 34.
 protestatio prohibitoria, quod fieri potest per procuratorem. ibi. nu. 37.
 protestans ut procurator debet facere aduersarium certum de mandato ostē-
 dendo ei mandatum. ibi.
 protestatio hæc potest fieri procuratori in casibus, in quibus scientia procu-
 ratoris nocet domino. ibi. nu. 38.
 protestatio prohibitoria, ut non fiat id, quod prohibitus tenetur non facere,
 quid operetur. ibi. nu. 39.
 protestatio prohibitoria prohibens id, qd prohibito erat permittum, non tamen
 erat obligatus ad faciendum, vel non faciendum, quid operetur. ibi. nu. 42.
 protestatio fideiussoris facta creditori ne mutuet debitori, quando operetur. ibi.
 protestatio prohibitoria facta illi qui actum facere poterat iure alieno ne fa-
 ciat, quid operetur. ibi. nu. 44.
 protestatio hæc debet fieri ante actum celebratum, & potest fieri per procu-
 ratorem, & an per neg. gest. remissiuè. ibi. nu. 45.
 protestatio incitatoria in quibus consistat. ibi. nu. 46.
 protestatio incitatoria facta alicui, ut faciat vel det id, ad quod obligatus est
 facto alieno, debet cum causa fieri, ad certa ostendendo, & legendo, vel di-
 mittendo copiam. ibi. nu. 47.
 protestatio incitatoria facta, ut quis faciat ea, ad quæ est obligatus facto suo,
 qñ obligatio cōmittitur ex euentu alicuius condōnis, vel alterius facti ex-
 trinseci, debet fieri cum expressione, & notificatione illius facti. ibi. nu. 48.
 protestatio incitatoria sola sufficit, qñ quis est obligatus facto suo mere, &
 pure, ut quis cōstitueretur in mora, facta tñ cōgruo loco, & tpe. ibi. nu. 50.
 protestatio facta debitori, ut soluat, qñ dicatur fieri loco cōgruo. ibi. num. 54.
 protestatio facta debitori loco inhonesto, ut soluat, an teneat. ibi. nu. 55.
 protestatio facta debitori in vno loco, ut soluat in alium locum, debet conti-
 nere locum loci si creditor ibi domicilium non habet. ibi. nu. 57.
 protestatio incitatoria, an possit fieri tempore feriato facta illi, ut det, vel fa-
 ciat ad quod est obligatus. ibi. nu. 58.
 Tempus incongruum in protestatione incitatoria, quod dicatur. ibi. num. 59.
 protestatio facta tempore incongruo, & collata ad tempus congruum, valet
 incitatoria. ibi. nu. 60. 16
 protestatio hæc fienda ex principali, fieri et potest procuratori generali. ibi. n. 61.
 9 protestatio in casu §. si quis. in auth. ut cum de appel. fienda est in scriptis, &
 quando possit fieri sine scriptis. in d. §. si quis. nu. 1. 4
 5 protestatio certificatoria circa aliquid, qd est de præterito, vel præsentis, fieri
 potest, & tollit omnes effectus ignorantia. in l. non solum. §. morte eius. nu.
 66. de ope. no. nun. 17
 Itē in casibus in quibus scientia, & patientia inducit cōsensum, in illis incidit ef-
 fectus qd producitur ex scientia, & dictio requiritur, ut impediatur. ibi. n. 67.
 In casibus in quibus scientia, & patientia inducunt cōsensum: ut cōsensu
 impediatur, an requiratur contradictio necessaria. ibi.
 Item hæc protestatio interruptit cursum præscriptionis ex eo, qd vsucapiens
 sciuerit rem furtiuam. ibi. nu. 68.
 7 protestatio declaratoria voluntatis non habet effectum in his, quæ voluntate
 nostra non dependent. in l. aliment. 2. nu. 1. C. de neg. gest.
 4 protestatio facta debitoribus ne soluant, an impediatur solutionem. in l. hæres.
 nu. 1. ff. ad Treb. 137
 2 protestatio

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 protestatio requirit insertionem causæ de necessitate, in l. si hominem. nume. 1. ff. mand. 105
- 7 protestatio derogatoria præcedens quando tollit actum sequentem, in l. p. 2. et nouissima. nu. 3. C. de pac. 44
- 7 protestatio facta ementi rem meam quomodo fiat, in l. si fundus. nume. 1. C. de rei vendica. 109
- 8 protestatio procuratoris, quod faciat incidere potestatem in poenam si ei ostēdit mandatum, in l. cum satis. nu. 8. C. de agri. lib. xj. 41
- 7 protestatio satis est, quod fiat coram iudice, quando non potest fieri præsentī, & per iudicem ei notificetur, in l. in contractib. nu. 14. C. de non nu. pe. 146
- 3 protestatus si quis fuit, q. aliquid faciebat tanquam negotiorū gestor hæreditatis, & postea fecit quædam tanquam hæres, an videatur à prima protestatione recessum, in l. pro hærede. nu. 4. ff. de acq. hæ. 147
- 4 Protocollo notarij statuitur potius, quàm instrumento publico inde sumpto, in l. Sempronius. nu. 3. ff. de leg. 2. 33
- 7 Protocolli, ut quis exhibere cogatur, quæ requirantur, in l. cum quidam. nu. 3. C. de fide instru. 139
- 6 protocollium quare magis dicatur principale, quàm publicum instrumentum, in l. si librarius. nu. 10. ff. de reg. iur. 239
- 4* prouidere ei, cui plus interest, in dubio quis præsumitur, in l. fideicommissa. §. in ceteris. ff. de leg. 3. nu. 1. 49
- 6 prouincia de illa, quæ ab Italia est separata, in l. notionē. nu. 1. de verb. sign. 233
- 8 prouincia qualiter constituatur, in l. vnica. nu. 5. C. de Metrop. lib. xj. 33
- 8 prouincia etiam dici potest ciuitas habens distinctum territorium, quæ non cognoscit superiorem. ibid. nu. 6.
- In eadem prouincia possunt esse duæ ciuitates Metropolitanæ. ibid. nu. 7.
- 9 prouincia vna potest in duas diuidi, in §. illud tamen. nu. 3. in auth. ut iudi. sine quoquo, suffrag. 13
- 8 prouinciam purgare malis hominibus per terram congruit bono Præsidi. itē & per mare, in l. vnica. nu. 1. C. de cla. lib. xj. 33
- 8 prouincia vnica potest fieri de duab. in l. vnica. nu. 10. C. de Metro. lib. xj. 33
- 8 prouincia non potest diuidi in plures sine rescripto Principis, in l. vnica. nu. 9. C. de Metro. Berit. lib. x. 33
- 3 Prouisio generalis, quando valeat tantum quantum specialis, in l. si duo. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 57
- * Prouisio Galli Aquilij, quæ fuerit, & quæ legis Velleiz, in §. posthumorum. n. 1. inst. de exhæred. lib. 72
- 3 prouisio Galli habet locum in nepote nato post mortem patris, & aui Iuliani, & Velleiani, in nepote nato viuo, in l. Gallus. nu. 3. ff. de liber. & posthu. 92
- 3 prouisio facta in vnum casum porrigitur ad alium, in quem testator potuisset prouidere. ibid. nu. 8.
- 3 prouisio Galli non habet locum in eo, qui nascitur post mortem vtriusque scilicet patris, & aui, in l. Gallus. §. si eius. nu. 3. ff. eod. 96
- 2 prouisio facta fauore alicui perditur p. ei? doli. in l. 2. §. j. n. 1. ff. ad Velleia. 94
- 3 prouisio facta in vno casu porrigitur ad alios sibi similes, & quando, in l. Gallus. §. & quid si. nu. 1. & 3. ff. de lib. & posthu. 94
- 3 prouisio l. Gallus. ff. de lib. præte. non est necessaria in muliere testante, in d. l. Gallus. §. nunc de lege. nu. 3. ff. eo. 97
- 5 prouisio specialis, quando tollat generalem, & sic specialis via, quādo generalem tollat, in l. j. §. vnde queritur. nu. 7. ff. de publ. & veft. 46
- 3 prouisio facta in vnum casum quando inducat remotionē in alio, in l. iam hoc iure. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 121
- 3 prouisio hominis tollit prouisionem legis de iure speciali eodem casu non diuerfo, & quando, in repet. l. si constante. nu. 14. ff. fol. ma. 16
- 3 prouidens sibi in vnum casum, quando videatur prouidere in alium, in l. si cū dotem. nu. 2. ff. eod. tit. 12
- 3 prouisio hominis tollit prouisionem legis extraordinariam non ordinariam, & quando tollat. ibid. nu. 4.
- 7 prouisione hominis, quando videatur recessum à prouisione legis, in l. si. nu. 3. C. de pac. con. 166
- 7 prouisione hominis specialis non receditur à prouisione legis communis, in l. 2. nu. 12. C. de iure emphy. 158
- 3 prouisio dici potest omnis modus per quem quis inuocat auxiliū iudicis, in l. si minoris. nu. 6. ff. de admi. tut. & cur. 54
- 7 prout dictio, quando significet tempus, & quando qualitatem, & quando ponatur limitariuē, in l. edita. nu. 28 & 29. C. de eden. 39
- 7 proximi defuncto, & vxori in dubiis parificantur, in auth. hoc locum. nu. 13. C. si sec. nup. 163
- 6* proximior si committit delictum, propter quod aufertur sibi hæreditas ut in digno, nocet sequentibus in gradu, in l. 1. nu. 2. ff. de interd. 192
- 3 proximior, ut q. dicatur, q. tēpus inspicitur, in l. si filius. n. 2. ff. de condi. inst. 192
- 4 proximiores veniunt in legato facto familiæ post nominatos, in l. cum ita. §. in fideicommissis. nu. 3. ff. de leg. 2. 31
- 3 proximior agnatus decedens pendente dubio, an posthumus nascatur, licet sciat testatorem defunctum ius liberandi ad hæredem non transmittit, in l. ventre. nu. 1. ff. de acq. hæ. 155
- 8 proximior ut succedat, quo tempore requiratur proximior, in l. qui se patris. nu. 5. C. vnde libe. 9
- 7 proximior quando non admittitur in succedendo, an habeatur perinde ac si non esset, in l. pater filium. nu. 5. ff. de mol. test. 160
- 2 pubes factus, an testificetur de his, quæ vidit in ætate pupillari, in l. testium. §. lege. nu. 2. ff. de testi. 145
- 4 pubertas in masculo alimentorum fauore intelligitur vsque ad decimū octauum, in muliere vsque ad decimum quartum, in l. Mela. num. 3. & 5. ff. de aliment. lega. 85
- 3* pubertati proximus, quando quis dicatur, in l. non tantū. n. 2. ff. de excu. tut. 70
- 6 pubertati proximus in masculo dicitur qui est proximus in x. anno, cum dimidio, femina in nono anno cum dimidio, in l. 1. nu. 6. ff. de nouat. 76
- 5 pubertati proximus idem est ac si dicitur proximus impubertati, in l. deinde ait. §. hoc interdicto. nu. 2. ff. de lib. exhi. 150
- 8* publicare aliud est, & aliud aperire, in l. 2. nu. 1. C. quem. test. ap. 33
- 6* publicatio bonorum in crimine, non fit ipso iure sed per sententiā, in l. j. num. 1. ff. ad l. iul. de vi priuata. 103
- 6* publicatio bonorum si fit per sententiam condemnatoriam latam super edito, quod hodie fit innouatum per auth. bon. damnator. in l. j. n. 3. ff. de bon. damna. 191
- * publicationem in bonorum, quid hodie sit innouatum per auth. bona damnatorum, quando fiebat contra contumaces annotatos. ibi. nu. 1.
- 8 publicatio bonorum statu integro remanente non impedit successionem, in l. certa forma. nu. 4. C. de iure fisc. lib. x. 4
- 5* publicata domo non publicantur res in ea existentes, in l. inter. dum. §. idem di. ui. nu. 1. ff. de publ. 52
- * publicatis bonis delinquentis hic, an publicentur bona alibi sita remissive, ibi dem. nume. 2.
- publicatio bonorum non trahitur ad futura. ibi. nu. 6.
- 9* publicatio testium, instrumentorum, testamentorum, & priuilegiorum, qualiter fiat, remiss. in §. & hoc verum. nu. 13. in auth. de testi. 42
- 7* publicatio testium, quando impedit nouam productionem, in auth. at qui semel. nu. 17. 18. & 22. C. de proba. 117
- 3 publicum est illud, quod omnibus patet, in l. 1. §. consequens. numero 1. ff. de suspect. tut. 62
- 9 publicum dicitur, quod est positum in porta alicuius ecclesiæ, in §. sed neque. nu. 2. in auth. quo. opor. epif. 11
- 5 publicanus soluens ante sententiam liberatur à poena, in l. hoc edito. num. 1. ff. de publ. & veft. 47
- 5 publicanus non potest remittere, in l. licitatio, §. earum. n. 1. ff. de publ. & vefti. 48
- 1 publiciana non competit contra habentem titulum, & bonam fidem, in l. siue autem. §. si duobus. nu. 1. de publicia. in rem actio. 177
- 5 publiciana agens si obtinuit, an efficiatur dominus, in l. pomponius. §. si iussu, nu. 2. ff. de acquir. poss. 83
- 1 publiciana ut competat, requiritur quod traditio sit facta respectu eius tit. in l. eum qui à furioso. §. bonam. nu. 1. ff. de publicia. 177
- 1 publiciana quando competat pro re legata, vel donata absque traditione, in l. j. §. sed cur. nu. 1. ff. de public. in rem act. eod.
- 1 pueritia durat vsque ad xvij. annos, in l. j. §. initium. nu. 1. ff. de postu. 97
- * puella quando appellatione mulieris veniat, in l. seruis. nu. 1. ff. de leg. 3. 58
- * puer quando veniat appellatione viri, nu. 1. ibid.
- * puer & puella intelligitur donec durat pubertas, in l. Mela. n. 4. ff. de alim. leg. 85
- 5 puella impubes, vel pubes, si agitur de ea deponenda, lite pendente deponitur, in l. deinde. §. hoc interdicto. nu. 1. ff. de lib. exhi. 150
- 6* puniri quis potest de adulterio, & incestu, vel de stupro, & incestu, in l. si adulterium. nu. 3. ff. de adult. 162
- 6 puniendus quando aliquis propter culpam latam, leuem, vel leuissimā veniat criminaliter, in l. respiciendum. §. delinquent. nume. 4. & 6. ff. de poen. 186
- 3 puniri qualiter possit qui partum præfocat, in l. necare. nu. 1. ff. de liber. agno. 35
- 6 puniri an quis debeat pro pluribus delictis, quando sunt plura delicta ex parte inferentis, & recipientis in personam, in l. nunquam plura. n. 1. ff. de priuat. delict. 110
- 7 puniri, qñ quis possit de cogitatione, in l. fin. n. 4. C. de his, qui ad eccl. cofu. 25
- 6 puniri an plus debeat vilis, quā positus in dignitate, in l. quædam. n. 1. ff. de poen. 186
- 7 puniri, quando magis debeat magnus, quàm parus, in l. propterandum. §. fin. autem vtraque. nu. 1. C. de iud. 94
- 6 puniri quando debeat plus clam faciens, quàm palam, in l. prætor. §. & generaliter. nu. 1. ff. vi bo. rapt. 126
- 6 puniri quando quis debeat ex sola scientia, in l. vtrum. nu. 1. ff. de parrici. 166
- 7 puniri de falso, an poterit, qui dicit se non vsurum instrumento, in l. si aduersarius. nu. 3. C. de fid. instru. 135
- 6 puniri vbi debet qui ordinauit Venetijs aliquem occidendum Paduz, & qui præstat domum ad alloquendum de maleficio, tenetur & ipse, in l. & si amici. §. sed & si. nu. 1. ff. ad l. iul. de adul. 156
- 6* punitus pro vulneribus quare non potest puniri pro homicidio, vel e contra, in l. nunquam plura. nu. 9. C. de priua. delict. 110
- 7 punitus à iudice, quia dixit falsum, vel produxit, an poterit, l. Cor. de fals. accusari. in l. nulla. nu. 4. C. de test. 133
- 2 punitus pro vulnere, quando possit etiam puniri pro cicatrice, vel alia qualitate omissa, quæ augeret condemnationem, in l. si vt certo. §. si duobus. nume. 14. ff. commodati. 77
- 7 punitur quis propter mendacium, in l. 1. nu. 2. C. ad Mace. 141
- 6 punitur grauius, quod fit per pecuniam, quàm quod fit sine pecunia, in l. Cicero. nu. 1. ff. de poen. 189
- 8 Quis ad mortem punitur propter consuetudinem delinquendi etiam si poena esset pecuniaria, in l. j. nu. 1. C. de superexacto. lib. x. 13
- 8 punire quando possit quis delinquentem in mari ciuitati adiacenti sicut delinquentem in ciuitate, in l. vnica. nu. 1. C. de classici. lib. x. 33
- 2 punctus ponitur pro culpa, in l. cum duob. §. si coeunda. nu. 1. ff. pro soc. 107
- 3* pupillaris racia an continetur sub expressa vulgari, quando mater est in medio, in l. j. nu. 35. ff. de vulg. & pup. 128
- 3* pupillaris substitutionis quintus est effectus, quod pater facit filium hæredem suum, & necessarium, quod est vtile, quia talis existentia sui hæredis operatur transmissionem hereditatis pupilli non adit. in l. moribus. numero 46. ff. eodem. 120
- 9* pupillus habens tutorem si sine eius autoritate contrahat, neque naturaliter obligatur neque ciuilit. insti. de aut. tut. in prin. nu. 1. 67
- 9* pupillus obligat alium, non autem ipse obligatur, & quando, in §. neque autē, nu. 1. inst. eo. tit. eod.
- * pupillus quando possit agere contra tutorem durante tutela, & quid in cura tore, in §. si inter tutorem. nu. 2. & 3. inst. eo. tit. eod.
- 9* pupillo abiente tutore causa Reipub. qualiter prouideatur, insti. de excusa. tu. to. in prin. nu. 2. eod.
- 3 pupillus quando & quib. casib. obligetur, in l. obligari. n. 2. ff. de auth. tu. & cu. 60
- 5 pupillus

Index singularium materiarum

- 1 pupillus qui successit Regi, vel comiti habenti iurisdictionem, illam exercet ut
que ad pubertatem per tutorem, post pubertatem, quæ sunt simplicis iuris-
dictionis per se; quæ vero administrationis cum curatore in l. quidam consu-
lebant. nu. 13. ff. de re iud. 117
- 3 pupillus si renunciat bon. pos. non debet renunciare, nisi fiat in præsentia affi-
nium. in l. si. nu. 1. ff. vbi pupill. edu. vel mo. debe. 74
- pupillus quando ali debeat de bonis tutoris. ibi. nu. 2.
- 6 pupillo tutor in casu l. pupilli. ff. de solu. subuenitur actione tutelæ. ibi. nu. 2. 91
- In casu d. l. pupilli, qualiter subueniatur pupillo contra debitorem. ibi. nu. 3.
- contra creditorem pupilli qui fraude in participavit cum tutore in casu d. l.
pupilli, succ. tutor pupillo per interdictum fraudatorium. ibi. nu. 4.
- 3 pupill. debet esse de iurisdictione datis tutoris. l. 1. nu. 5. ff. de tuto. da. ab his. 49
- 1 pupillus obligatus naturaliter non restituitur. in l. si pupilli. nu. 1. ff. de arb. 148
- 6 pupillus sine tutoris auctoritate obligatur naturaliter, & qualiter hoc intelli-
gatur, in l. j. nu. 1. & 7. ff. de novationib. 76
- 5 pupillus hæres si condemnatus fuit culpa tutorum, actio quibus dabitur. in l. ex
contractu. nu. 7. ff. de re iud. 115
- 3 pupillus agit ad expensas contra tutorem factas pro recuperanda re per ip-
sum donata, & alia damna. in l. j. nu. 1. ff. de tute. & rat. dist. 75
- 5 pupillus, quod non possit esse notarius licet possit ad scribendum adhiberi,
in l. impuberem. nu. 1. ff. de fals. 169
- pupillus non potest eligi notarius, ut post pubertatem, vel factus maior offi-
cium tabellionatus possit exercere. ibi. nu. 3.
- 2 pupillus solvens debitum naturaliter, & civiliter non reperit, in l. non omnis. §.
si pupillus. nu. 3. ff. si cer. pet. 14
- 7 pupillus in dubio præsumitur alitus à tutore, in l. 2. nu. 1. C. arb. tut. 174
- 3 pupillus volens convenire alium tutorem ex persona liberati non adit, in l. si
pupilli. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 56
- 5 pupillus etiam in his, quæ iuris sunt habet in acquirendo legitimam personam.
in l. j. §. adipiscimur. n. 3. ff. de acq. pos. 75
- 5 pupillus adit cum auctoritate tutoris, tutor ipse debet habere scientiam præ-
dictorum, in l. si potest. nu. 3. ff. de acq. hære. 147
- 5 pupillus sine tutoris auctoritate non potest nuntiare novum opus: cum autho-
ritate sic. in l. de pupillo. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 9
- 2 pupillus in eo in quo factus est locupletior obligatur civiliter, & naturaliter si
ne tutore, in l. naturaliter. §. item quod. nu. 1. ff. de condi. inde. 47
- 7 pupillus dicitur proximus pubertati, quando est prope sex menses. in l. prope-
randum. §. & si quidem. nu. 4. supra de iud. 94
- 7 pupillus doli capax quando scit veritatem iurat de veritate. in l. cum & iudices.
§. quod observari. nu. 12. C. de iureiur. propter calum. dan. 91
- pupillus, & servus in causis, in quibus habent legitimam persona, iurant de
calumnia. ibi. nu. 16.
- 4 pupillus decedens intra annum ius deliberandi transmittit si tutor sciuit sibi
delatam hæreditatem. in l. qui duos. nu. 8. ff. de reb. dub. 98
- pupillus maior infante, ut transmittat ius deliberandi sola scientia tutoris, vel
ipsius sufficiunt, etiam si tutor non satisfecit, vel inventarium non cõfecit.
ibi. nu. 10.
- Item scientia solius patris, vel solius filij sufficit, si ille ad quem transmissum
est ius deliberandi, dedit. ibi.
- 7 pupillus cum auctoritate actoris constituit procuratorem, non tamen ad alie-
nandum, in l. neque tutores. nu. 1. & 11. C. de procu. 67
- 3 pupillus, & ecclesia retractant sententiam ob instrumenta de nouo reperta si-
cut fideus. in l. vnica. nu. 7. C. de sen. aduer. fisc. lat. lib. 8
- 2 pupillus quando teneatur actione commodati. l. j. §. impuberes. n. 1. ff. com. 74
- pupillus quando dicatur factus locupletior. ibi. nu. 2.
- 6 pupillus qui aliquid potuit concipere potest testificari de eo, quod vidit in pu-
pillari, in l. notionem. §. instrumentorum. n. 3. ff. de verborum significa. 233
- 2 pupillus, vel minor quando possit ratificare gestum à tutore, vel curatore. in l.
si procurator. nu. 1. ff. de condi. inde. 46
- * pupillus non restituit hæreditatem tutori eo authore, in l. j. §. fuit quæsitum.
nu. 1. ff. ad Treb. 132
- 4 pupillus siue agat, siue conveniatur quando habeat Carbonianum, in l. Carbo-
nianum. §. iustum. nu. 1. ff. de Carb. edic. 167
- 4 pupillus qui perdit legatū ex facto tutoris duplici remedio illud recuperat. l.
vel restitutione in integ. vel contra tutorem, quando est soluendo, in l. tuto-
rem. nu. 4. ff. de his quib. ut indig. 106
- 2 pupillus ex iuramento non obligatur nisi sit doli capax, in l. qui iurasse. nu. 2. ff.
de iureiur. 27
- pupillus qui fari potest, iurare potest. ibi. n. 3.
- pupillus quando dicatur proximus pubertati. ibi. nu. 4.
- 7 pupillus quando habet facultates in duobus locis iudex vniuscuiusque loci da-
bit tutorem. in l. vna. nu. 3. C. vbi pe. tu. vel cu. 170
- 5 pupillus qui nullum habet intellectum non potest nobis quærere possessionem.
secus si aliquem, in l. j. §. item acquirimus. nu. 6. ff. de acq. pos. 75
- 3 pupillus si habet tutorem de facto, non de iure, cum alius petitur, an de hoc sit
fienda mentio, ut datio teneat. in l. tutor. n. 7. ff. de tuto. & cura. da. ab his. 47
- 1 pupillus, vel capitulum si cum auctoritate tutoris, vel abbatis facit procura-
torem, an reuocetur morte tutoris, vel abbatis. in l. si per Epistolam. nu. 5. ff.
de acq. hæred. 151
- 3 pupillus ex causa prouocat ad diuisionem. in l. qd dicitur. nu. 2. ff. de tute. 40
- 3 pupillo quare permittat fieri donatio causa mor. in l. 1. n. 4. ff. de tut. & ra. dist. 75
- 6 pupillus non potest exceptionem liberationis acceptare ad probandum debi-
tum, & postea dicere liberationem nullam, in l. decem stipulatus. nu. 8. ff. de
verb. oblig. 43
- 3 pupillus cui fuit facta substitutio pupillaris si decesserit viuo patre, an substitu-
tus admittatur. in l. 1. nu. 3. ff. de vul. & pup. 117
- 1 pupillus dicitur etiam qui est proximus pubertati. in l. hæredibus. §. item in cau-
sa. nu. 1. ff. de dolo. 130
- 6 pupillus accusat cum auctoritate tutoris: & quando suam, vel suorum iniuriā
prosequitur. in l. qui accusare. n. 4. ff. de accusa. 147
- 2 pupillus qui fari potest, esse potest in iudicio cum tutore: & quando possit iu-
ramentum deferre. in l. iurandum. §. pupillus. nu. 2. ff. de iureiur. 26
- 1 Pupillus non tenetur actione neg. gest. nisi quatenus est factus locupletior. in
l. Pomponius. la. 2. nu. 1. ff. de neg. gest. 118
- 3 pupillus quando fuit passus maximam capitis diminutionem, an substitutio
pupillaris euanescat. in l. in pupillari. nu. 5. ff. de vulg. & pup. 114
- 1 pupillus in actione neg. gest. quando est gestum vtiliter etiam tenetur in soli-
dum. in l. si pupilli. nu. 2. ff. de neg. gest. 114
- 6 pupillus factus adultus potest ratum habere factum ab actore. in l. actor. nu. 6.
rem ra. hab. 105
- 1 pupillus aduersus naturalem obligationē nō restituitur, nisi ex ea lædi possit.
in l. ait prætor. §. alterius. nu. 1. ff. de neg. gest. 113
- 3 pupillus potest esse de collegio. in l. administrantes. §. qui corporis. nu. 1. ff. de
excu. tut. & cur. 73
- Item potest committere tale quid quod potest deportare. ibi.
- 3 pupillus non debet facere expen. tutori. in l. Athletæ. §. tutela. num. 1. ff. de ex-
cu. tut. vel cur. 68
- 6 pupillus ex contractu commodati, & depositi qualiter teneatur, & fideiussor
accedat. in l. commodati. nu. 1. ff. de fideiuf. 64
- 6 pupillus, ut cõueniri, & exigi possit, requiritur quod sit effectus locupletior.
in l. cui bonis. nu. 1. ff. de noua. 77
- 1 pupillus quæ possit facere sine tutoris auctoritate. in l. nulla. numero 1. ff. de
lega. 6
- 6 pupillus pubertati proximus obligatur delinquendo. in l. si cui bonis. nu. 6. ff.
de verb. ob. 10
- 3 pupillus qualiter teneatur ex facto tutoris. in l. si dolo. num. 1. ff. si quis omif.
cau. testam. 164
- 2 pupillus, prodigus, & furiosus indebitè solutum repetunt, etiam vbi alijs nō
repereret. in l. interdum. nu. 1. ff. de condi. inde. 51
- pupillus, prodigus, furiosus, & minor, quādo repetant indebitum absque re-
sti. in integ. ibi. nu. 10.
- pupillus non habet beneficium. d. l. interdum. ff. de condi. nisi intra tempora,
intra quæ possit restitui. ibi. nu. 11.
- 2 pupillus, vel eius mater, quod nō admittatur ad iurādum de affectione in cau-
sa, quæ per tutorem agitur. in l. videamus. nu. 1. ff. de in lit. iuran. 35
- 3 pupillus decedens intra annum ante aditam hæreditatem, q̄ tutor, qui non fa-
tis dederit, vel inventarium non fecit, sciuit ei delatam, quod transmittat ius
deliberandi. in l. 1. nu. 3. ff. de tute. 39
- 8 pupillus, an iuret de calum. in l. 1. nu. 8. C. si per vim, vel alio modo. 94
- 3 pupillus ab extraneo potest citari personaliter. in l. qui habet. §. si pupillus. nu.
7. ff. de tute. 39
- 3 pupillus habens socium rixosum potest prouocare ad diuisionem cū autho-
ritate iudicis: & maiore socio prouocante minores possunt diuidere inter
se, in l. inter pupillos. nu. 1. ff. de autho. tu. & cu. 61
- 6 pupillus maior infante accusat de morte patris cum auctoritate tutoris. in l.
certis. §. pupillus. nu. 1. ff. de accusa. 114
- 2 pupillus promittendo si efficitur locupletior obligatur civiliter, & naturali-
ter, in l. certi conditio. §. quoniam. nu. 8. ff. si cer. pet. 10
- 4 pupillus potest esse miles. in l. in ratione. §. quod vulgo. nu. 11. ff. ad leg. Falc. 124
- 3 pupillus si comparet in iudicio sine tutore proceditur contra eum tanquam
contumacem, quia non legitime comparet, in l. 1. §. sufficit. nu. 9. ff. de admi.
tut. & cura. 50
- 5 pupillus agit, in l. quod & lex. §. hoc interdictum. ff. de lib. ho. exhi. ibidem, nume-
ro 1. 150
- pupillus in quibus casibus loco maioris habetur. ibi.
- 6 pupillus naturaliter tantum obligatus nō restituitur aduersus naturalē obli-
gationem. in l. Marcellus. nu. 2. ff. de fideiuf. 67
- pupillo inducto dolo ad naturaliter obligandum succurritur per actionē de
dolo, ibidem.
- 2 pupillus etiam cum tutoris auctoritate non constituit peculium, in l. licet. §.
parui autem. nu. 5. ff. de pecul. 92
- 6 pupillus potest sibi cõstituere dõmicilium, & ibi dicitur habere vbi habitat, &
habet maiorem partem facultatum. l. placet. nu. 3. ff. ad munic. 218
- 6 pupillus in eo, quod concernit suum commodum potest obligari, in l. pupillū,
nu. 1. ff. de accepti. 94
- pupillus soluendo liberatur, consumptione secuta. ibi. nu. 2.
- 5 pupillus quando teneatur ex delicto, vel facto tutoris, remissi. in l. 1. §. hoc edi-
cto. nu. 1. ff. ne vis fiat. 132
- 4 pupillus potest sine tutore conditionem implere, quando non continet alie-
nationem pupilli. in l. conditionibus. n. 1. ff. de condi. & dem. 109
- 8 pupillus factus maior potest approbare contractum per tutorem factum qui
de iure non valebat. in l. si in rem. nu. 2. C. si alie. res pigno. da. sit. 101
- 3 pupillus si debet naturaliter tutori, non potest sibi solvere. in l. quoties. §. item
si. n. 2. ff. de admi. tut. & cur. 52
- * pupillus prouocat ad diuisionem socium rixosum. in l. si conuenerit. num. 2. ff.
pro soc. 107
- * pupillus habere domicilium potest. in l. 1. nu. 7. ff. de tut. & cur. dat. & c. 46
- * pupillus tutori non obligatur naturaliter, tamen in quantum factus est locu-
pletior obligatur. in l. pupillus. ff. de auth. tut. 60
- * pupillus nunquid teneatur alimenta præstare tutori. in l. 3. §. sed si egeni. nu. 1.
ff. vbi pupill. educ. deb. 74
- 7 pupillus ad pias causas non testatur, nec obligatur voto, in repetit. l. j. nu. 18. &
19. C. de sacros. eccl. 8
- 8 pupilli voluntas requiritur, quando tutor hæreditatem adit, & quando sola
voluntas absque actu. in l. potuit. nu. 1. C. de iud. deli. 27
- pupillus infans potest adire, tutore authore. ibi. nu. 4.
- pupillus solus adire non potest, nec cum auctoritate curatoris. ibi. nu. 6.
- 3 pupilli requiri debent, quando inquiritur de moribus dandi in tutorem con-
iuncti, & amici. in l. scire oportet. §. cum reliquis. numer. 1. ff. de tut. & cura.
da. ab his. 48

- 3 pupilli defensiones quando possint prodesse tutori. in l. post mortem. §. tutor, nu. 4. ff. quando ex fac. tu. vel cu. 61
- 3 pupilli facultates non debent manifestari. in l. tutor qui. nume. 24. ff. de admini. tut. & cura. 52
- 6 pupilli presentia requiritur quando curator in locum tutoris substituitur, & tempore peti. in l. quod si forte. §. quid ergo. nu. 2. ff. de solu. 81
- 7 pupilli interest ne secreta sui patrimonij pendantur. in l. fin. nu. 3. C. de ali. pu. pil. prastan. 174
- 3 pupilli habentes bona communia possunt ea diuidere si sit ipsis utile. in l. si pu. pillorum. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. 81
- 3 pupillo si extraneus est substitutus, & mater, cui primo incumbit necessitas pe. tendi tutorem pupillo. in l. 2. nu. 8. ff. qui pet. tut. vel cu. 49
- pupillo substitutus quando repellatur a successione propter non petitem tu. torem. ibid. nu. 9.
- 6 pupillo acquiritur indistincte per tutorem ex re pupilli, etiam si nomine pu. pilli non contrahat. in l. filia. nu. 2. ff. de sol. 89
- 8 pupillo viuenti non possunt peti tabulae testamenti pupilli. in l. vna. nu. 2. C. de tab. ex h. b. 95
- 9 pupillo, & furioso simul substituitur pupillariter: vt pupillo, non exemplari. ter, vt furioso. in l. qui habet. nu. 1. ff. de tute. 39
- 5 pupillo posito in dignitate datur tutor cum maiori dignitate. in l. quidam co. fulebant. nu. 15. ff. de re iud. 117
- 7 Res communes habens cum pupillo, quando possit esse eius tutor. in l. mino. ris. nu. 9. C. qui da. tu. vel cu. 170
- 2 pupillo non haberi tutorem iudex supplet. in l. nulli. n. 4. ff. q. cuiusq. vni. nomi. 112
- 4 pupillo succedentes & tenentes primum locum, q. si non petunt pupillo tuto. rem repellantur. in l. 2. §. confestim. nu. 4. ff. ad Tertul. 276
- 9* pupura accedit vestimento, & sic quantitas antecedit dignitatem. §. si tamen. nu. 1. inst. de re. di. 70
- 3* Putari dicitur quod iusta ratione putatur. in l. cum quidam. §. quod dicitur, n. 2. ff. de acq. hzr. 150
- De litera Q.
- 3 **Q**UALITAS iuncta verbo quomodo, & quando intelligitur secun. dum tempus verbi. in l. si quis posthumus. §. si filium. nu. 3. ff. de lib. & posth. 90. in l. ex facto. nu. 1. ff. de vulga. & pupilla. 132
- Qualitas iuncta participio debet adesse tempore importato per participiu. ibi.
- 3* Qualitas iuncta verbo vel participio debet intelligi secundum tempus verbi vel participij. in l. Titius. nu. 1. ff. de mil. test. 141
- 6 Qualitas adiecta vel apposita in praecedentibus, quando videtur in sequentibus repetita. in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. n. 4. ff. de ver. ob. 47
- 4 Qualitas adiecta vni dispositioni, quando intelligatur in alia repetita. in l. ta. lis scriptura. §. hanc autem. nu. 2. ff. de leg. j. 9
- 2 Qualitas negata quando faciat crescere condemnationem. in l. eum qui. nu. 9. ff. de iureiur. 29
- 7 Qualitas causae quae dicatur, ad hoc, vt per eam possit probari metus. in l. inter. positas. nu. 2. C. de transa. 53
- 4 Qualitas adiecta in vno capitulo stipulationis videtur repetita in sequentibus, remis. in l. licet. nu. 14. ff. de leg. 1. 18
- 6* Qualitas apposita in vno capitulo legis, ita tuti, vel rescripti, quando intelli. gitur in alio repetita. ibid. nu. 16.
- 6 Qualitas personae debitoris inspicitur, licet solutio per alium expediri possit. in l. continuus. §. cum ita stipulatus. nu. 3. ff. de verb. ob. 52
- 4 Qualitas quae reddit personam inhabilem, ante omne iudicium potest discuti. in l. non oportet. nu. 2. de leg. 2. 34
- 1 Qualitas adiecta in inquisitione, q. parte citata detrahatur. in l. in delictis. §. si. detracta. nu. 1. ff. de noxa. 191
- 6 Qualitas praestantis opem maleficio, cuius vigore augetur poena, non princi. palis minuendis attenditur. in l. qui seruo. §. item placuit. n. 2. ff. de fur. 115
- 4* Qualitas personae inspicitur etiam ratione ingenij, & aetatis. in l. fideicommis. sa. §. Stichus. nu. 2. ff. de leg. 3. 49
- 3 Qualitas testis attenditur tempore quo deponit. in l. Athletae. §. amplius. n. 1. ff. de excu. tut. & cur. 68
- 5 Qualitates duae contrariae, q. non possunt esse in eodem subiecto. in l. si ancillam. nu. 1. ff. pro suo. 104
- 6 Qualitate non adiecta in prima accusatione, an delinques possit de nouo cu il. la qualitate accusare, in l. denunciasse. §. quid tamen. n. 7. ff. ad leg. Iul. de adul. 159
- 6 Qualitatis adiectio, vel detractio in delicto quando mutat actionem. in l. de. nunciasse. §. quid tamen. nu. 5. ff. ad l. Iul. de adul. eod.
- 8 Qualitatem scire debet ille, qui ratione illius qualitatis infixae puniri debet, & qualiter hoc procedat, in l. quemadmodum. nu. 2. C. de agric. li. xj. 38
- 4 Quantitas debita si est in obligatione, vt species, ea perempta debitor libera. tur. in l. cum res. nu. 7. ff. de leg. 1. 13
- 2 Quantitas debet inferri, quando litigatur super inestimabili in cautione. in l. non solum. §. si status. nu. 3. ff. de procu. 107
- 6* Quantitas si ad vnum ex correis debendi peruenit tota, an coeuentus possit pete. re, vt ille prius excutatur. in l. in duobus. §. vbi duo. n. 15. ff. de duob. re. 55
- 7* Quantitas si actione commodati petitur an possit cum debito compensari. in l. prae-textu. nu. 2. C. de commodato. 139
- 7 Quantitas magna, vel parua, quae dicatur, in l. societatem, §. arbitrorum enim, nu. 35. pro soc. no. in auth. minoris. nu. 6. C. qui tut. vel cur. 170
- 4 Quantitas minor inest maiori in l. qui quartam. nu. 2. ff. de leg. 1. 7
- 6 Quantitas certa an deat exprimi i. libello iniuriarum. i. l. iniuriarum. n. 4. ff. de iniur. 132
- 2 Quantitas licet sit soluta pro parte, non tamen transit dominium pro parte. in l. filulas. §. qui fundum. nu. 1. ff. de contra. empt. 113
- 4 Quantitas si fuit legata quis pro ea parte qua est hzres conditione existente conuenitur. in l. qui fundum. §. si tu ex parte. nu. 3. ad leg. Fal. 119
- 2 Quantitas in genere perire non potest. in l. quod te mihi. nu. 5. ff. si cer. pet. 7
- 4 Quantitatis detractio si fiat de fundo legato valet, non de minima. in l. si. n. 1. ff. de adi. leg. 96
- 4 Quantitate in genere legata, quando mediocre debeatur. in l. cum oertum. n. 2. 96
- de vi. tri. & oleo lega.
- 6 quamuis dictio, aduersatiue ponitur. in l. prae-toriz. nu. 2. ff. de prae-to. stip. 74
- 7 quantitatis nomine species continetur. in l. i. nu. 1. C. de act. & oblig. 96
- 3* quanto iuniores ratio perspicaciores. in l. Gallus. nu. 10. ff. de liber. & posthu. 92
- 2* quaeque dictio, idem importat quod dictio omnes, in l. si necessarias. §. si annua. nu. 1. ff. de pig. act. 80
- 6 quantum dictio, refertur ad quantitatem, non ad speciem: in l. stipulationum, nu. 1. ff. de ver. oblig. 28
- 7 quarta dicitur minuscula. in l. si quis in suo. nu. 1. C. de inof. testa. 105
- 7 quarta centesima quae dicatur. in auth. hoc ius. n. 6. C. de sacrosan. eccle. 19
- 9 quarta de qua in auth. de resti. fideic. quod non possit alienari a grauato in ec. clesiam. in auth. de resti. nu. 8. 49
- 9* quarta debita iure naturae, quae sit. inst. de fideicom. hzred. in prin. nu. 1. 82
- * quarta quae debetur iure arrogationis, quae sit. ibi. nu. 3.
- * quarta detractio habet locum, si quis decedat ab intestato, & relinquat multa in codicillis. ibid.
- 9 quarta, de qua in auth. de resti. fideic. potest minui pro dote restituenda exigenda, vel soluenda a grauato. ibi. nu. 5. 45
- 1 quartas plures quis habere non potest. in l. papinianus. §. si quis impubes. n. 3. ff. de inof. testa. 159
- 3 Quarta debetur patri in bonis filij emancipati, & alijs ascendentibus. non habentibus. filium in potestate. in l. si a milite. §. patri eius. nu. 1. ff. de testa. mili. 141
- 8 Tria sunt quae imputantur in quartam. f. dos, donatio propter nuptias, & da. tum causa militis. in l. illud sine. nu. 3. C. de colla. 13
- 7 Quarta, de qua in §. quoniam vero. in auth. de exhib. re. an debeatur etiam libe. ris superexistentibus ex eodem matrimonio. in d. §. quoniam vero, numero 4. 25
- 9 Quarta quae detrahatur per filium, an detrahatur de vniuerso, & qualiter. in §. si quis. nu. 13. in auth. de hzre. & Fal. 3
- 7 Quarta licet respiciat quolibet re patrimonij, debet fieri diuisio i. vna re, prout cohz. fuerint cordes, & iudex aestimauerit. i. l. filiu quem. n. 6. C. fam. ere. 113
- 4* Quarta quicquid confertur imputatur, in l. in quarta. n. 12. ff. ad legem Fal. 130
- 1 Quarta de qua in l. si arrogator. ff. de adop. etiam non acquisita transmittitur ad hzredes. ibi. nu. 2. 27
- Quarta de qua i. d. l. si arrogator, quod sit non totius hzreditatis, sed eius quod quis esset habiturus ab intestato. ibi. nu. 8.
- 4 In quarta debita iure naturae qd imputetur, i. l. in fideicommissaria. n. 5. ff. ad Tre. 137
- 9 Quarta debita ascendentibus, quod hodie sit aucta sicut quarta, quae debetur de. scendentibus, in §. si quis igitur. nu. 6. in auth. quib. mod. natu. effe. sui. 37
- 7 Quamquam dictio, est signum vniuersales in l. si creditores. nu. 1. C. de pact. 45
- 2 Quah dictio, est expressiua veritatis, & quando sit nota diminutionis, in l. dedi. tibi. nu. 2. ff. de condi. cau. data. 37. in l. si ante nuptias. nu. 1. ff. sol. mat. 6. & l. j. §. consequens. nu. 3. ff. de susp. tut. 62
- 3 Quasi dictio, denotat improprietatem, & etiam similitudinem, in l. diuortio. §. si fundum. nu. 1. ff. sol. mat. 8
- 5 Quatenus, eatenus, dictiones sumuntur vel causatiue, vel temporaliter, vel qua. titatiue, in l. j. nu. 22. ff. de ope. no. nun. 3
- 3 Quemadmodum dictio, quando interrogatiue, & quando similitudinariè ponitur. ff. sol. mat. in rub. nu. 15. 2
- 8 Quae sita per officiales fisci, vel per praelatum ecclesiae, an presumatur quae sita de bo. nis fisci, vel ecclesiae, in l. defensionis facultas. n. 12. C. de iur. fisci. lib. x. 5
- 4 Quae sita status, an differatur per edictum Carbi. in l. de bonis. n. 2. ff. de Car. edi. 167
- 7 Quae sita quando est de finibus, & non de proprietate lite non contestata perue. nitur ad diffinitiuam. in l. si quis. nu. 2. C. fin. regun. 115
- 6 Quae sita emergens, ex vltima voluntate non debet annum transcendere a die li. tis contestatae. in §. illud quoque. nu. 1. ff. de hzre. & Falci. 142
- 5 Quo iuris debet dirimi forte, non quo facti. in l. si duo. numero 5. ff. vt possi. 142
- 5 Quae sita de glande legenda debet in tribus diebus expediri. in l. vna. nume. 1. ff. de glande legen. 149
- 7 Quae sita status si pupillo agenti mouetur, an iudicium differatur, vel causa. litatus, in l. i. n. 1. C. de ord. iud. 97
- 6 Quae sita quando est cum aliqua ciuitate de aliqua vniuersitate, vel de homine singulari apud quem erit cognitio, in l. de iure. nu. 3. ff. ad mani. 221
- 6 Quae sita dictio, quandoque pro propositione dubitabili, quandoque pro tortu. ra accipitur. in l. amplius non peti. nu. 5. ff. rem rat. hab. 106
- 3 Quae sita dominij, quando possit referri mihi per habentem causam a me. in l. si. alienam. nu. 2. ff. sol. mat. 9
- 1 Quae sita aetatis duobus modis in iudicium deducitur, principaliter, & inciden. ter, in l. de aetate. nu. 1. ff. de mino. 137
- 1 Quae sita quando est de praebenda, vel iurisdictione alicuius castri, iudicium par. ticulare silet, in l. si quis libertatem. nu. 15. ff. de peti. hzred. 164
- 8 Quae sita priuatorum si dependet a causa fiscali, procurator Celsaris est iudex, in l. cum eorum. nu. 1. C. de sen. & interlo. om. iud. 67
- 1 Questionem qui promisit non mouere, petendo etiam extra iudicium incidit in poenam, & quando, in l. qui fidem. nu. 2. & 5. ff. de transac. 96
- 4 Questionem non facere, & non facere controuersiam, an sit idem, in l. Lucius. §. tres hzredes. nu. 1. ff. ad treb. 145
- 8 Questionem non mouere, qui tenetur, si ex dispositione l. intelligitur per litis. contestationem, si ex dispositione hominis etiam ante litis contest. in l. am. plius non peti. nu. 5. ff. rem rat. ha. 106
- 8 Quaestiones requirentes altiore indaginem non impediunt edictum diui Adria. ni, in l. j. nu. 1. C. de edic. diui Adria. tol. 33
- 7 Quae sita quis appelletur. in auth. vt diui. iussio. nu. 3. 47
- 4 Querela datur illi qui de necessitate non debet institui si sit praeteritus. l. 1. §. si. pater. nu. 1. ff. de coniung. cum eman. lib. 164
- 9 Querela inofficiosa testamenti: & querela inofficiosa donationis, quomodo differant remissiuè, in auth. de immen. don. nu. 12. 42
- 4 Querela inofficiosa quare non datur nisi hzreditate adita, sed bonorum con. tratab. sic. in l. illud. nu. 1. ff. de bo. pos. contratab. 154
- 9* querela an habeat locum in testamento militis, in §. sed si in numer. 1. inst. de exhzre. lib. 72

Index singularium materiarum

- 7 Querimoniz, & questio verba, quo differant, in l. si qui. nume. i. fini. regund. 115
- 8 Querela inofficiosa est auxilium subsidiarium, in l. maximu. n. 2. C. de liber. prate. 24
- 7 Querela inofficiosa donationis cum quo alio remedio concurrat, in l. i. n. i. C. de inoffi. don. 106
- Querela inofficiosa donationis non competit filio, qui fuit in legitima institutus, & ab eo multa legata facta, ibi. nu. 4.
- 3 Querela non est actio, nec accusatio, sed quoddam officium iudicis, in l. nam postea, §. si minor. nu. 3. ff. de iureiur. 14
- 1 Querela qui agit, & obtinuit, in dubio non videtur adijde, in l. quemadmodum. nu. 2. ff. de inoff. test. 153
- 3 Querela inofficiosa testamenti vocat accusatio, i. l. i. §. sciendum. n. 3. ff. de susp. tut. 62
- 7 Querela inofficiosa quando possit intentari contra fideicommissarium vniuersalem, in l. i. nu. 3. C. de inoff. test. 2.
- 7 Querela quando detur nepoti praterito, in l. si quis filium. nu. 1. C. eod. 105
- Querela inofficiosa finitur quinquennio. ibi. nu. 2.
- Querela non competit, ubi quis habet aliud remedium, in l. Papinianus. §. si quis impubes. nu. 1. ff. de inoffi. test. 159
- 9 querela non numerata dotis proponi debet in scriptis, & proponitur etiam si proponenti nihil petatur, in auth. de tempo. non sol. nu. 4. 44
- 7 Querela & salum sunt contraria origine, non effectu, in l. eum qui. nu. 2. C. de inoffi. testa. 104
- 7 querela inofficiosa donationis cessat, quando aliud remedium potest habere locum, in l. 2. nu. 2. C. de inoffi. don. 106
- 4 querela potest intentari contra alium quam contra scriptum heredem, in l. si lium. nu. 3. ff. de bo. pos. contratab. 176
- 7 querela contra testamentum fratris, an operetur rescissionem testamenti in totum, vel vsque ad legitimam, in l. fratres. nu. 3. C. de inoff. test. 104
- Querela an competat quando frater instituit aliquam turpem personam & aliam quam non. ibi. nu. 4.
- 1 querela, & contratabulas, qualiter competat parentibus, in l. j. n. i. ff. de inoff. test. 157
- 1 querela inofficiosa non nascitur ante litem contestatam, in l. Papinianus. §. si conditioni. nu. 1. ff. de inoffi. test. 159
- 1 In querela inofficiosa agitur principaliter de meritis filij, in l. filius. nu. 2. ff. de inoffi. testa. 162
- 9 querela inofficiosa donationis quibus ex causis cesset, in aut. de im. do. nu. 15. 42
- 8 querela inofficiosa competit filio sicut actio iniuriarum, & actio in factum, sed emolumentum competeat patri, in l. j. nu. 8. C. qui admitt. 8
- 1 querela inofficiosa testamenti, est officium iudicis, in l. posthumus. §. si quis ex his. nu. 3. ff. de inoff. test. 158. & in l. de inoff. test. in prin. nu. 1. 76
- 1 quis non debet ad querelam admitti, nisi p ea parte, qua successurus erat ab intestato, si tamen admittitur tenet iudicium, in l. natertera decedens. n. 1. ff. de inoff. test. 161
- 7 querela inofficiosa dotis, quando aliud remedium excludat, in l. vna. nu. 2. C. de inoff. dot. 106
- 9 querela inofficiosa testamenti, an hodie habeat locum, remissive, in §. aliud quo que. nu. 2. in auth. vt cum de app. cog. 47
- 9 querela nunquid sola intentabitur, aut cum ea intentabitur petitio hereditatis, & quae sit practica, in l. de inoff. testa. in prin. nu. 2. 76
- querela inofficiosa, an habeant ascendentes per lineam masculinam in testamentis descendendum. ibi. nu. 3.
- querela quibus liberis detur. ibi. nu. 7.
- querela cum sit de iure civili, an detur emancipatis, qui de iure civili sunt in cogniti. ibi. nu. 8.
- 1 querelam proponens non proponit petitionem hereditatis, in l. qui de inoffi. cioso. nu. 2. ff. de inoff. testa. 192
- querela & petitio hereditatis possunt in eodem libello proponi. ibi. nu. 4.
- 2 querela inofficiosa testamenti etiam hodie locus est, in l. nam & his. §. huius autem. nu. 3. ff. de inoff. test. 157
- 4 querelam inofficiosa proponens in dubio videtur proponere animo adeundi, in l. eum quidam. nu. 2. ff. de bo. pos. 152
- 1 querelantium aequaliter duorum si vnus moritur ante, an faciat partem alteri, in l. pater filium. nu. 6. ff. de inoff. test. fol. 160
- 9 quicunque dictio, comprehendit masculinum, & foemininum, in l. ait diuus. §. quicunque. nu. 1. ff. de iure fisci. 210
- 4 quin dictio, quid importet, in l. non dubium. nu. 1. ff. de leg. 3. 49
- 6 quis, vel qui iuncto verbo futuri temporis facit conditionem, & secundario non principaliter, in l. si ita. nu. 2. ff. de verb. oblig. 51
- 3 quisquis dictio est distributiva, i. l. si necessarias. §. si annua. n. 2. ff. de pign. ac. 80
- 3 quisque dictio, & dictio, omnis, an & quomodo differat, & quid de dictione quilibet, in hoc articulo. nu. 3. ff. de here. insti. 108
- quisquam dictio, idem importat, quod dictio quilibet, quae est distributiva. ibi. n. 4.
- quisquis dictio est distributiva. ibi. n. 5.
- 1 quisquis dictio quare in iuris lingua est improprie, quam dictio omnis. ibi. num. 6.
- 2 quietatio debiti videtur fieri per redditionem instrumenti debiti, nisi contineret aliam vtilitatem, in l. 2. §. sed etiam. nu. 1. ff. de pac. 79
- 7 quietationem generale facere quis non potest cogi, sed speciale sic, in l. cum Aquiliana. nu. 3. ff. de transac. 93
- 7 quietationem faciens de pecunia sibi debita, & promittens ulterius non perere sub poena, si procurator eius generalis non ipse petit, quando poena committatur, in l. in illa stipulatione. nu. 2. ff. de ver. ob. 22
- 7 quietatio facta aio donadi, quod indigeat insinuatione, in l. Modest. n. 1. ff. de do. 70
- 5 quod differtur non aufertur, in l. 2. nu. 1. C. de precib. imp. offe. 31
- 7 quoties dictio quando nulla est causa verificatur in duabus vicibus, alias intelligitur de multis, in l. eum qui, §. cum pure. nu. 5. ff. de verb. oblig. 53
- 5 quinquennium dicitur multum tempus, in l. 1. nu. 1. ff. de sepa. 128
- 4 quod, donec, & quandiu, dictiones, quando inducant conditionem, in l. j. nu. 15. ff. de condi. & demon. 108
- Et quid de dictionibus quousque, quandoque, & quando. ibi. nu. 17.
- quod non valet ab initio confirmatur tractu temporis si alia causa superuenit, in l. eum vir. nu. 7. ff. de vfuca. 100
- 5 quod est relatiuum substantiae. l. vinum. nu. 3. ff. si cer. per. 15
- 1 Quodammodo dictio, est nota improprietatis, in l. prator ait. §. huius edicti, nu. 1. ff. de ed. 73. & in l. si vt certo. §. duobus vehiculum. n. 10. ff. commod. 77
- 2 Quondam dictio, intelligitur in instrumento, in quo dicitur talis filius Titij, si Titius est mortuus, & instrumentum sustinetur, & etiam libellus, in l. eius qui. nu. 1. & 2. ff. si cer. per. 20
- 1 Quoque, est dictio implicatiua, sicut dictio, etiam, in l. Labeo. n. 1. ff. de pac. 79
- De litera R.
- R**APINA est furtum, sed non contra. in l. duobus. §. si quis iuraue rit. nu. 1. ff. de iniur. 28
- 6 rapina, vel volentia, quod sit delictum quod committitur in persona: furtum vero non. in l. itaque. nu. 2. ff. de fur. 112
- 6 rapiens saepius ex incendio, ruina, vel naufragio, punitur tanquam latro, in l. ne quibus. nu. 6. de incen. ruina. nau. 127
- 9 Rapiens mulierem bona ipso iure tempore raptus transferuntur in mulierem si ipsa non nubat raptori, in auth. de rap. mulie. nu. 3. 54
- 6 Rapiens p vim meretricem non tenetur tit. de rapt. in l. verum est, n. 3. ff. de fur. 115
- 9 Raptor dicitur fur manifestus si contra eum clametur, seu occurratur, in l. si vendidero. §. cum raptor. nu. 1. ff. de fur. 121
- 8 Rasura, vel cancellatio in instrumento, quando vitiet instrumentum, in l. si. §. fin autem. nu. 3. C. de edic. diui Adr. 33
- 8 Rasura, vel cassatio, quando attendatur, & reddat testamentum suspectum, in l. si vnus. nu. 1. C. de testa. 15
- 7 Ratum habere, quod suo nomine non est gestum, quando quis possit, in l. vna. nu. 4. C. si in com. ea. cau. 99. & in l. j. nu. 9. C. qui admitt. ad ben. poss. 8
- 6 Ratum habere quis potest absente parte, in l. quo enim. §. rem haberi. nu. 2. ff. de ra. habe. 106
- 1 Ratum habere praecise, quando quis cogatur, & soluendo interesse quis libere tur, in l. Pomponius. nu. 13. ff. de neg. gest. 117
- Quid in ratihabitione necessaria. ibi. nu. 17.
- Ratum habere, quod quis cogatur per Iudicem non est necesse, quod pars adeat Iudicem, potest tamen si vult. ibi. nu. 14.
- 6 Ratum habens delictum punitur ex delicto non ex ratihabitione, in l. si vt proponitur. nu. 2. ff. de fideiul. 74
- 3 Ratum habere, quando quis cogatur etiam, quod est suum naturali actione, in l. quamuis. nu. 9. ff. sol. mat. 12
- 1 Ratificatio legitima non videtur si in instrumento dicatur promitto me ratum habiturum quicquid per procuratorem meum legitime factum fuerit, in l. quae omnia. §. plane. nu. 3. ff. de procu. 104
- 2 Factum nomine pupilli, vel minoris tutorem, vel curatorem habentis per alium, quod pupillus, vel minor ipse cum autoritate tutoris, vel curatoris ratificare potest, in l. si procurator. nu. 12. ff. de cond. indebi. 46
- 9 Ratihabitio mentalis non inducit obligationem, in §. extraneus. num. 1. inst. de hered. qual. & diff. 77
- 6 Ratihabitio, quando mandato comparetur, in l. vero procuratori. §. sed & si non vero. nu. 1. ff. de solut. 81
- * Ratihabitio sequens quo ad liberandum soluentem sufficit, ibi. nu. 2.
- 1 Ratihabitio, quod equiparetur mandato, in l. obseruare. nu. 4. ff. de of. proc. & leg. 3. & in l. si pecuniam. nu. 1. C. de neg. gest. 73
- 1 Ratihabitio ex parte rei, quae trahatur retro, in l. Iulianus. nu. 2. ff. qui sat. cog. 63
- 6 Ratihabitio parit actionem neg. gest. & non mandati, in l. semper. n. 1. ff. de reg. iur. 238
- 8 Ratihabitio praenoni, quod tollat istam actionem, in l. si. num. 9. ff. si in frau. patro. 7.
- 2 Ratihabitio retrahitur, & mandato comparatur, in l. si fundus. §. si nesciente, nu. 2. ff. de pign. 131. Et in l. si filiusfamilias. nu. 1. C. ad Mace. 141
- 8 Ratihabitio potest fieri extra tempus, quando actus valet in persona gerentis, in l. i. nu. 10. C. qui admitt. 8
- 6 Ratihabitio, vt retrahatur, intelligitur in his, quae nomine nostro gesta sunt, rebus integris existantibus, in l. si vxor. §. si quis vxorem. n. 3. ff. ad l. Iul. de adul. 157
- 7 Ratihabitio sequens non operatur idem, quod iustus, in l. si filius. n. 5. C. de pet. her. 107
- 2 Ratihabitio, an retrahatur, vt videatur pignus rei alienae retro valuisse, in l. aliena res. nu. 2. ff. de pigno. actio. 83
- 1 Ratihabitio, & contractus in quibus differat, in l. Pomponius. nu. 2. ff. de neg. ge. 215
- 8 Ratihabitio an trahatur retro in praedictum alicuius, in l. 2. nu. 18. C. de iure fisci. lib. x. 3
- 1 Ratihabitionis necessariae effectus, in l. Pomponius. nu. 18. ff. de neg. ge. 117
- Ratihabitio quid operatur in negotio, quod est nostrum ratihabitione, ibi. n. 20.
- Si fuit erratum in ratihabitione, quod praedictum generetur ratificatio, ibi. n. 21.
- 5 Ratihabitio, an equiparetur mandato in maleficiis, in l. 1. §. sed & si. num. 4. ff. de vi & vi arma. 137
- 5 Duo requiruntur ad hoc, vt quis de maleficio teneatur propter ratihabitionem, in l. 1. §. sed & si. nu. 1. ff. de vi & vi arma. eod.
- 6 Ratihabitio non impeditur, quando effectus impediens ratihabitionem superuenit, & postea cessauit, in l. bonorum. nu. 2. ff. rem ratam habe. 109
- 3 Ratihabitio in delictis operatur mandatum ad sequentem actum, in l. si quis mihi, & pater Seio. nu. 2. ff. de acq. her. 149
- 8 Ratio differentiae inter primum fideicommissarium, & heredem, in l. sancimus. §. cum autem. nu. 5. C. ad Treb. 84
- 8 Ratio dubitandi, in l. 1. de iur. fisci. lib. x. quae fuerit ibi. nu. 5. 2
- 3 Ratio conscripta a tertio, facit aliqualem fidem, in l. 1. §. de seru. n. 2. ff. de tut. & ra. dist. 75
- 2 Ratio poenae habetur, in quam incidit ille, qui pecuniam rei vendit recipere debet, & non recepit ab emptore, in l. j. §. Papinianus. nu. 1. ff. de vfur. 141
- 5 Ratio magis, quod dictum attenditur in statutis, quando ratio est scripta, in repe. l. Caesar. n. 19. ff. de publ. & vect. 51
- 2 Ratio lucri cessantis, an habeat locum in interesse, in l. non vtrique. §. nunc de officio. nu. 2. ff. de eo, quod cer. loco. 68
- 1 Rationes duae vincunt, vna quoniam vtraque operatur, in l. si arrogator. n. 10. ff. de ado. 27
- 5 rationem qui tenetur reddere, tenetur me de singulis instruere, & reddere computationes, in l. si pure. nu. 1. ff. de fideicom. lib. 68
- 3 Rationibus ex duabus, sufficit vnam esse ad hoc, vt dispositio teneat, in l. ex facto. nu. 45. ff. de vulg. & pupil. 133
- 7 Rationes

In omnes Barto. Lecturas.

- 7 Rationes confectæ mandante eo, qui petit sibi edi in causa debent edi. in l. j. n. 3. & 5. C. de eden. 36
- 8 Ratio contrarietatis facit, ut iudicia petitorij, & possessorij simul non admittantur. in l. incerti. nu. 2. C. de interdic. 89
- Ratio ordinis facit, ut possessorium proferatur. ibi. nu. 3.
- 3 Ratio qñ habeatur ad interesse extra rē. in l. nummis. nu. 4. ff. de in lit. iur. 35
- Ratio lucri, quando habetur in interesse extra rem. ibi. nu. 5.
- * Ratio quare in numeratione alteri per alterū acquiritur. in l. certi conditio. 5. si nummos. nu. 3. ff. si cer. per. 10
- * Ratio est de futuro, & causa de præterito. in l. demonstratio. 5. quod autem. n. 18. ff. de condi. & demon. 112
- 3 Ratio legis, & mens legis, quod idem sunt. in l. cum mulier. n. 1. ff. so. ma. 26
- 9 Ratio summa est, quæ pro religione facit. in §. sed hoc præfenti. nu. 4. in auth. de san. episco. 56
- 4 Ratio cōstituēdi aliqd circa dotē, quæ fuit principafr. in l. 1. n. 4. ff. d. col. do. 162
- 3 Ratio est bona in his, quæ percipiuntur sensu auditus, quia audiui, in teste. in l. diuus Traianus. nu. 4. ff. de test. mil. 141
- 4 Rationes qui reddere tenentur, tenentur etiam reddere instrumenta. in l. cū seruus. nu. 1. ff. de condi. & demon. 120
- 1 Ratione adiuncti inseparabilis permittitur, quod aliàs non permetteretur. in l. Imperator. la. 2. nu. 1. ff. de sta. ho. 23
- 7 Ratio differentiz inter §. si plurium res sit, & §. si quis forte. ff. de oper. no. nun. quia in d. §. si plurium. in personam. & §. si quis forte, in rem. ibi. nu. 5. 9
- * Ratio quare in dictione damni infecti, quis agit pro parte, sed in noxali non, in l. supra inter. §. officium. nu. 2. ff. de aq. plu. arc. 44
- * Ratio lemporem. C. locati. in l. j. §. quod autem ait. nu. 5. ff. de superf. 143
- 9 Rationes duæ vincūt vnā, nisi illa sit fortior duab. i. aut. de cōsan. & vteri. n. 1. 38
- 4 Ratio affectionis, qñ habeatur. in l. si domus. §. in pecunia. nu. 4. ff. de leg. 1. 18
- 8 Rationem reddere qui tenentur debent illam reddere in scriptis. in l. apparito res. nu. 1. C. de exacto. tri. lib. x. 13
- 7 Ratio etiam si sit calculata inter mercatores, tamē prætextu erroris potest de nouo calculari. in l. vna. nu. 1. C. de error. calcu. 61
- 4 Ratio lucri, quod honestē, & licitē percipi potest, est habēda. l. Imperator. §. cū quidam. nu. 2. ff. de leg. 2. 39
- * Ratio differentiz inter diem certam, & incertam quod ad natiuitatem obligationis, & actionis ante diem. in l. ita stipulatus. n. 42. ff. de ver. ob. 42
- * Ratio diuersitatis inter acceptilationem, & pactum, & inter sententiam, & iuramentum, in l. ex duobus. nu. 15. ff. de duob. reis. 59
- 8* Rationes duæ vincunt vnā. in auth. itaque. nu. 1. C. com. de succ. 53
- 1 ratio in teste, quando est idem cum dicto, nihil valet. in l. qui interrogatus. nu. 1. ff. de peti. her. 164
- 3 Ex pluribus rationibus sufficit vnā subesse. in l. 2. n. 34. de vul. & pup. 120
- 3 ratio declarat & limitat dictum. in l. 1. nu. 4. ff. de leg. tut. 45
- 7 ratio conuentionis, & reconuentionis impedit causas agitari coram diuersis iudicibus. in l. nulli. nu. 2. C. de iud. 93
- 1 ratio, quæ ponitur indeterminatē, cōprehendit omnē determinationē, quæ ad eā pōt referri. in l. metum autem. §. animaduertendū. n. 1. ff. quod met. cau. 124
- 7 rationes defuncti, quando faciāt præsumptionem, vel indicium, in l. rationes, nu. 1. C. de proba. 125
- 3 ratio administrationis à tutore non exigitur tutela durante. in l. 1. §. nō potest. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 66
- 3 ratio inducendi communionem actionis inter patrem, & filium. in l. 2. §. quod si in patris. nu. 5. ff. sol. mat. 5
- 3 ratiocinatores si cōputāt rationes, quando eorum computatio habeat vim sententiz, & ex ea oritur exceptio rei iudicatæ. in l. 2. n. 3. C. de iure sis. lib. x. 3
- 7* ratum quando possum habere non gestum nomine meo, in l. mater tua. n. 3. C. de rei vendi. 108
- * Raynerius & Bartolus simul legerunt Pifis, & Bartolus sequitur opinionem Raynerij præceptoris sui. in l. interdum. §. Stichus. n. 2. ff. de ver. ob. 28
- 7 reatus excludit omnem honorem. in l. j. nu. 1. C. vbi senat. vel clarif. 102
- 6 rebellās officiali ecclesiæ, toti ecclesiæ dicitur rebellis. in l. hostes. nu. 13. ff. de capri. & postlimi. 215
- rebellans officiali ecclesiæ, vel Imperatoris, qñ dicatur vere hostis. ibi. nu. 15.
- 2 recedere non debemus à verbo, quando possumus. in l. sed & si. §. cum iter. nu. 4. ff. de condi. inde. 48
- * recedere qñ nō pōt à confessione sua facta in iudicio. in l. 1. n. 2. C. de confes. 78
- 1 recipere aliquem in protectorem, & defensore meum, quid importat. in j. cons. sforum. nu. 7. 4
- 2 recipio, & accipio, verba non de necessitate inducūt translationem domini. in l. naturalis. §. & si quidem. nu. 3. ff. de præscrip. verb. 128
- 6 recepisse verbum in cōtractu dotis, quid operetur. in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. nu. 3. ff. de verb. obl. 47
- 6 receptio inf eos quæ fiat. in l. hos accusare. §. hoc beneficio. n. 4. ff. d. acc. 148
- * reconciliatio testis inimici, quando faciat eum idoneum, in §. si quis vero. nu. 4. in auth. de testib. 41
- 7 receptio spontanea, quando inducat approbationem cōsensu. in l. si per vim, nu. 2. C. quod met. cau. 76
- 6 receptans quod semel, si ille aliquid perdidit, & talis receptans nō tenetur titu. nau. caup. stab. in l. mariti. §. qui quæsitum. nu. 1. ff. de adul. 161
- 3 receptantes rebelles, & bannitos ita demum puniuntur, si sciunt ipsos esse rebelles. in l. 1. nu. 1. C. de deserto. lib. xij. 56
- * recipiens ignoranter fideiussorem inhabilem sibi non præiudicat, in l. qui satisfidare. nu. 6. ff. de fideiuf. 64
- * recommendatio vna carcerati si sit pro executione, & secunda fiat per processum, quando secunda impediatur executionem primæ, in l. si quis seruus. §. qui exhibendi. nu. 5. ff. de cust. reo. 151
- * reconditio tacita, quando videatur facta in reb. mobilib. in l. item quæritur §. qui impleto. n. 11. ff. loc. 122
- * rescissio decreti, decurionū, de quo in l. ambitiosa. ff. de dec. ab or. fac. quo iure petatur. ibi. nu. 30. 217
- * rescissio huiusmodi decreti intra quantum tempus petatur. ibi. nu. 31.
- 1 reconuenire me si statim non vult ille, contra quem ago, an possit petere à pro curatore cautionem de defendendo dominum in causa reconuentionis in l. seruum quoque. §. ait prætor. nu. 1. ff. de procu. 105
- 7 reconuentio, an possit habere locum, quando causa conuentionis est summaria, & reconuentio non. in l. 1. nu. 3. C. vbi cau. sta. agi oportet. 102
- 9 reconuentio, quod fiat de debito non liquido ad liquidum, non compensatio. in §. illud. nu. 1. in auth. de executio. 41
- reconuentio quando fiat coram ordinario, & quando coram delegato: & quando coram eodem iudice, vel diuersis. ibi. nu. 2.
- 1 reconuentio non habet locum coram arbitro. in l. est receptum. nu. 2. ff. de iuris. om. iud. §. 1. & in l. non distinguemus. §. item si quis. ff. de arb. 148
- 7 reconuentio, quod non habeat locum quando agitur actione depositi. in l. cōpensationes. nu. 10. C. de compensa. 146
- 8 reconuentio etiam locum habet, quando agitur officio iudicis, in auth. & consequenter. nu. 14. C. de senten. & interloc. om. iud. 69
- Quid in causa appellationis. nu. 19.
- 9 reconuentio quod non habeat locum in cā spoliationis, nisi fiat super alia spoliatio. in §. illud. nu. 7. in auth. de executio. 43
- reconuentio quomodo fiat, distinguitur. ibi. nu. 8.
- 5 reconuentio quod non admittatur in causa spoliij, quādo super eo proceditur summarie. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 38. ff. de acq. poss. 83
- 7 reconuentio quod non habet locum in causa spoliij, nisi super simili spoliatio. ne. in l. compensationes. nu. 10. de compensa. 147
- 1 reconuentio quod nō fiat i causis summarijs, i. sed & ha. §. nō solū. n. 3. ff. de proc. 106
- 8* reconuentioni locus non est coram arbitris. in auth. & consequenter. n. 20. C. de senten. & inter. om. iud. 69
- * Et an idem sit in delegato de consensu vtriusque partis. ibi. nu. 21.
- 1* recte significat iustitiam causæ, rite solennitatem in ordine. in l. hoc colore. n. 2. ff. de inoffi. test. 157
- 5 rector ciuitatis non tenetur pro delicto officialis mortui. in l. 1. §. quod nouissi me. nu. 2. ff. de publ. & vect. 46
- rector exhibendo officialem delinquentem in officio, qñ teneatur. ibi. nume. 3.
- 1 rector vel potestas ante ingressum officij, an possit constituere Vicarium. in l. obseruare. nu. 5. ff. de offic. procon. & leg. 35
- 8 rectores ciuitatum necessitate publica imminente ex iusta causa possunt constituitur præmium capienti, & præsentanti malefactorem. in l. cum nauarco rum. nu. 3. C. de nauicula. lib. xj. 28
- 7 rector ecclesiæ si concurrat cum superiore in agendo pro rebus ecclesiæ, præ fertur ipsi superiori in l. sanemus. nu. 10. C. de sacrosan. eccl. 21
- 6* rector potest licite relaxare carceratum, quem facto bannimento non reperit ad cuius instigationem, & pro qua causa esset carceratus. in l. si quis vxori. §. si fugitium. n. 3. ff. de fur. 117
- 6* rector ducatur, si alienæ terræ, vel castro indicit bellum, capta non efficiuntur carceratus, nisi super hoc præceperit constitutio, vel sententia. in l. hostes. nu. 12. ff. de cap. 215
- 2 rectoris officij est inquirere debitores cōmunis. i. l. missi. n. 8. C. exa. tribu. li. x. 13
- 6 rectores possunt in carceribus aliquem detinere, ut manifestet focios, vel alia causa legitima. in l. ex quibusdam. §. diuus. nu. 1. ff. de iure fisc. 209
- 7 rectores ecclesiarum nō possunt transigere nec sine iudicis decreto, & solenni tate. in l. 1. nu. 3. C. si aduer. transac. 82
- 1 rectores ciuitatum magistratus statuere aliquid possunt pro tempore eorum officij non autem quod perpetuo valeat. in l. 1. nu. 1. ff. quod quisque iu. 32
- rectores faciunt statuta cum consilio procerum. ibi. nu. 4.
- 8 rectores plures in eadem ciuitate esse possunt, sed in eadem prouincia non potest esse, nisi vnus præses. in l. vnica. nu. 8. C. de Metro. lib. xj. 33
- 7 rectores artium non habent iurisdictionem, nisi in his, quæ pertinent ad eorū artem. in l. si. nu. 6. C. de iur. om. iud. 100
- 8 rectores ciuitatū hodie habēt vim maiorū iudicū. in l. 1. nu. 4. C. de fisc. vsu. li. x. 7
- 5 rectores ciuitatis, & castrorum quare sit, quod hodie exercent ea quæ sunt meri, vel mixti Imperij. in l. 1. nu. 3. ff. de dam. infec. 23
- 8 rectores ciuitatis possunt consilium eorum autoritate conuocare, & de necessitate hoc facere habent, quādo incūbit faciendū. in l. 2. n. 2. C. de decu. li. x. 15
- 5 rectores ciuitatum tenentur pro delicto famulorum, quos secum ducunt: liberantur tamen eos exhibendo. in l. 1. §. familiæ. nu. 2. ff. de pub. & vec. 46
- 8 rectores prouinciarum possunt facere thesaurarios in prouincia, in l. præcepit. §. illud. nu. 1. C. de cano. lar. lib. x. 14
- 6 rectores torquentes reum, vel testes cōtra iustitiam, si aliquis moriatur, & qualiter teneatur, in l. lege cornelia. nu. 1. ff. de sica. 164
- 6 rectores pro amplianda ciuitate numero hominum, possunt expendere de bonis communis, in l. cum ratio. §. si plures. nu. 1. ff. de bon. dom. 191
- 8* recusatio iudicis in numero appellationum non computatur. in l. 1. nu. 1. C. vt lic. in vn. ead. cau. ter. pro. 88
- 8 recusatio iudicis potest fieri quandoque post litem contestatam si noua cā superuenit, in l. cum solitum. nu. 3. C. de sen. & interl. om. iud. 70
- 6 recusans iurare habetur pro conuicto, in §. si quis autem. nu. 2. in auth. vt litigant. iurent. 52
- 1* recusare tutelā susceptā, quādo qñ possit. in l. verū. §. ex facto. n. 1. ff. de mino. 133
- 8 recursus ad superiorem non potest haberi, quando plus expenderetur in habendo recursum, quā sit valor causæ, in l. mediterraneæ. nu. 6. C. de ann. & trib. lib. x. 11
- * redhibitio tribuit titulum, in l. si hominem. nu. 1. ff. de vsuca. 97
- 7 redimere se quocunque modo etiam per calumniā, quando liceat in criminibus, in l. in omnibus. nu. 6. C. de iniur. pro. 90
- 7 reditus annui connumerantur inter immobilia, in l. iubemus. nu. 10. C. de sacros. eccl. in auth. de non alie. aut per. reb. eo. in prin. nu. 1. 11
- 1 per redditionem instrumenti debiti videtur fieri quietatio: nō vero per redditionem pignoris, in l. 2. §. sed etiam. nu. 2. ff. de pac. 79
- 9 reditus appellatione qui veniant, in auth. vt deter. sit nu. cle. n. 3. 7

Index singularium materiarum

- 3 Reditus id est retrodatus in l. filio. nu. 3. ff. de lib. & posthu. 91
- 9 Reditus vinee annuus, an licite retineatur, licet plus valeat quam sibi constiterit in l. si ea pactione. nu. 2. C. de usuris. 149
- 6 Reditus accipiens si nescit cui reddat licite retinet si pro delictis haberi putat: si autem non putat, tunc tenetur dare pro anima in l. falsis. §. qui alienum. nu. 4. ff. de furtis. 116
- 6 Reditibus ecclesiarum ex crescentibus det augeri numerus canonicorum, & immunitas concessa mercatoribus det seruari, si tenent maiorem partem fortunarum in illis mercantiis in l. semper. §. negotiatio. n. 1. ff. de iure immu. 224
- 6 Reditum annuum hinc tanquam possidens immobilia, an releuatur ob hoc a prestatione cautionis de iudicio sisti, in auth. de non alie. aut permutan. nu. 1. 1. Reductio ad arbitrium boni viri pendente per condemnatum in maiori, an fiet executio per condemnatum in minori in l. Iulian. §. ff. de condi. & dem. 116
- 6 Reductio petens ad arbitrium boni viri ab arbitramento non tenetur tempore appellationis obseruare in l. si res. nu. 6. ff. de app. rec. 206
- 6 Reductio non petere qui promisit in laudo sub poena intelligitur nisi inique fuerit arbitratus in l. quidam cum filium. nu. 4. ff. de verbo. obli. 49
- 6 Reductio ad arbitrium boni viri habet etiam locum in contractibus stricti iuris, arbitratore male arbitante in l. si quis arbitrato. nu. 1. ff. eod. 19
- 2 in reductio non recurritur ad iudicem arbitratoris, sed partium in l. societatem. §. arbitrorum. nu. 21. ff. pro socio. 110
- Reductio intra quantum tempus peti possit ibi. nu. 22.
- Reductionis petitioni ad arb. boni viri, an renunciari possit. ibi. nu. 24.
- An videatur renunciatum si dictum sit, quod possit de iure vnus accipere & dare alteri in parua, & magna quantitate. ibidem
- 6 Reductio ad arbitrium boni viri non datur, quia aliquid est commissum in liberam voluntatem, nisi dolus interuenerit in l. eiusmodi. nu. 3. ff. de prelo. stipul. 98
- 7 reductio ad arbitrium boni viri coram quo iudice petatur quando compromittentes, & arbitri sunt diuersi fori in l. 2. nu. 2. C. vbi & apud quem. 85
- 1 Reductio ad arbitrium boni viri in sententia arbitratoris non datur quando in ipsum est factum compromissum, vt in bonum virum in l. Labeo ait. §. tametsi. nu. 3. ff. de arb. 145
- Reductio quo iure petatur in l. societatem. nu. 2. ff. pro socio. 109
- Reductioni ad arbitrium boni viri, an renunciatur ibi. nu. 4.
- 9 Referendarij non debent cogere partes de transactione, & pacto, & quando. §. quia vero. nu. 1. & 3. in auth. vt litigan. 52
- 9 Referendarij qui sint in auth. de referenda. nu. 4. 14
- 5 Reficiendi edificij cura, & sollicitudo pertinet ad usufructuarium, sed impedit ad dominum, si est magna in l. licitatio. §. qui maximos. nu. 14. ff. de pu. 50
- 5 Reficere dicitur de nouo facere in l. de pupillo. §. si quis riuos. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 11
- Reficienti cloacam, vel riuum etiam si non est dominus, non potest nunciari, ibi. n. 2.
- 5 Reficere verbum large, & strictum sumi potest, sicut verbum reddere in l. 1. §. si quis edificium. nu. 2. ff. de ope. no. nun. 7
- 5 Reficere quis non cogitur in seruitute oneris ferendi in l. 1. §. denique. nu. 9. ff. de aqua plu. arcen. 41
- 1 reformationis & statuta inuicem determinantur in l. sciendum. n. 1. ff. qui sat. cog. 64
- 8 reformari in officio non debet quis, nisi fuerit syndicatus, in l. neminem. n. 1. C. de suscepto. & arcarijs. lib. x. 28
- 6 reformatio, quae habet verbum, quod potest se habere ad intellectum iuris communis, & ad eodem vsum loquendi, quod intelligatur secundum eodem vsum loquendi in l. stipulatio ista. §. hanc quoque. nu. 4. ff. de verbo. obli. 17
- 7 reformatio quando est facta in consilio non debet quari de persona arrogantis, in l. vniuersis. nu. 4. C. de prec. impe. offe. 32
- 9 refutatio hereditatis paternae facta per filium fraudulentam praesumitur, si filius reperiatur bona patris possidere in §. & qm. n. 1. in auth. quib. mo. na. ef. su. 36
- Filij nati ex filia naturali, data curiali efficiuntur curiales ibi. nu. 2.
- 6 regionis mos inspicitur, quando non apparet quid sit actum in l. semper in stipulationibus. nu. 2. ff. de reg. iur. 173
- 2 regnum si augmentatur, an prouincia augmentata debeat regi constitutionibus regni in l. si conuenerit. §. si nuda. nu. 2. ff. de pig. act. 82
- regnum est quid vniuersale ibi. n. 3.
- 3 regna quae alias fuerunt Christianorum & nunc per infideles tenentur, papa, vel Imperator possunt concedere in l. si. nu. 1. ff. de act. empt. 111
- 9 regna vnde processerint. Itaque quod coronat reges in aut. quod op. Ep. in prin. n. 6. 10
- 8 regula illa dolo facis, habet locum in doli exceptione, quae petis, quod restitutus es, si aliquis est paratus illam incontinenti probare in l. si. nu. 2. C. quo. bo. 90
- 5 regula, qui prior est tempore potior sit in iure, fallit quando plures praetendunt officium iudicis, in pignore praetorio, secus quando ius obligationis in l. cum vnus. nu. 9. ff. de bo. auth. iud. pos. 125. & l. qui autem. §. sciendum. nu. 1. ff. quae in fraud. cre. 129
- regula qui prior est tempore, quod habet locum in pignore iudiciali ibi. nu. 10.
- regula dicta, quod etiam habet locum in pignoribus captis vigore instrumenti gaurentigiani ibi. nu. 11.
- 2 regula illa, si vinco vincendum te, ergo fortius vinco te: qualiter intelligatur, & quando habet locum in l. Claudius. nu. 2. qui pot. in pig. hab. 135. & in §. praefertur. nu. 3. in l. de S. T. 94
- 6 regula sumitur duobus modis, in l. 1. nu. 1. ff. de reg. iur. 137
- regula constituitur per verba vniuersalia, item per verba indefinita ibi. nu. 2.
- regula per adiectiuum qualiter constituitur ibi. nu. 4.
- regula an faciat ius, quando sit ius ibi. nu. 5.
- 4 regula de duobus causis lucrativis non habet locum, quando quantitas debetur, vel illud quod in genere suo recipit functionem in l. Mzuius. §. duorum. n. 8. ff. de le. 2. 39
- 8 regula vt quis non cogatur inuitus vendere, in quibus casibus fallit in l. vna. nu. 3. C. de lat. lib. tol. 57
- 5 regula per exempla non restringitur, sed fit clarior, in l. dani. la. 2. nu. 1. ff. de da. infe. 38
- 5 regula si vinco vincendum te quomodo intelligatur in l. de accessionib. §. plene. nu. 1. de diuer. & tem. praer. 158
- 8 regula dolo facis, &c. non habet locum in interdicto recuperandae possessionis, in l. vna. nu. 4. C. quo. leg. 90
- Quid in interdicto adipiscendae possessionis, & in interdicto retinendae ibi. n. 5.
- 8 Regulae interdictorum in l. certi. nu. 7. C. de interdic. 89
- 9 Regula, quod victus victori condemnetur in expensis qualiter intelligatur in §. oportet. nu. 8. in auth. de iud. 35
- 3 Regula, quod quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, quomodo procedat in l. potest quis. nu. 1. ff. de hære. insti. 112
- 6 Regula si non valet, quod ago vt ago, non valet vt valere potest, qualiter procedat in l. potest quis ita. nu. 2. & 5. ff. de verb. ob. 2
- 3 Regula generalis non comprehendit specialia in l. in fraudem. §. bonorum. nu. 1. ff. de testa. mil. 140
- 5 Regula ob necessitatem contra regulam iuris communis statuitur, quatenus necessitas imminet in l. 1. §. nunciatio. nu. 20. ff. de ope. no. nun. 5
- 3 Regula prohibitiua atteditur si sunt duae regulae, vna permissiua, alia prohibitiua in l. tutor. n. 1. ff. de susce. tut. 62
- 4 Regula, quod duae causae lucrativae non possunt in vna re concurrere: non habet locum in legato quantitatis in l. Titia. nu. 1. ff. de leg. 2. 44
- 1 Regula quod quis vtiliter gestum cogatur habere ratum, in quibus casibus procedat in l. Pomponius. nu. 16. ff. de neg. gest. 116
- 3 Regula si vinco vincendum te, quomodo fieri potest, vt habeat locum, vide remissum in l. si ego. nu. 5. ff. de in iu. rup. 103
- 3 Regula dolo facis perere, quod alij es restitutus, quando habeat locum in l. si focer. §. lucius. nu. 5. ff. sol. mat. 25
- 5 Regula dolo facis, quod non habet locum in possessoria recuperanda in l. 1. §. qui a me. nu. 1. ff. de vi, & vi arma. 138
- 8 Regula vt quis non cogatur inuitus emere in quibus casibus fallit in l. vna. nu. 3. C. de lat. lib. tol. 57
- 5 Regula l. fundum Titianum. ff. de exce. procedit quando duo iudicia proponuntur ab vna, & eadem parte in l. fundum Titianum. nu. 5. ff. de exce. 153
- 1 Regula possessor malae fidei, non habet locum in praescrip. 30. anno in l. hanc autem. nu. 2. ff. de serui. vrb. praed. 183
- 6 Regula eum qui certus, quando habeat locum in l. denunciaffe. §. quid ergo. nu. 2. ff. ad l. Iul. de adul. 158
- 5 Regula vim vi repellere licet, habet locum in quasi possessione iuris in l. 1. §. hoc interdicto. nu. 3. ff. de itinere actuque priua. 143
- 1 Regula qui prior appellat, prior agat, quia habet locum in l. qui prior. n. 1. ff. de iu. 153
- 6 Regula Catoniana, quod habeat locum, quando legatum deficit mixta consideratione legantis, & legatarij, & cui sua prouisione testator prouidere potest in l. ex quibusdam §. quando autem. nu. 2. ff. de iure fisci. 209
- 3 Regula Cato. non habet locum in tutela in l. si nemo. nu. 1. ff. de test. tute. 41. & in l. si hereditas. §. qui filium. nu. 2. ibid. 41
- 4 Regula Catoniana non habet locum in fideic. ita vt ad eum perueniat, videtur delatum in tempus existentiae sui haereditis in l. vbi pure. nu. 2. ff. ad Treb. 137
- 4 Regula Catoniana non habet locum in quibus diebus cedit ad adita hereditate in l. cetera. §. tractari. nu. 1. ff. de leg. 1. 12
- Ratio quare regula Cato. non habet locum in legis conditionalibus ibi. nu. 2.
- Regula Catoniana non habet locum in senatusconsulto ibi. nu. 3.
- 34 Regula Catoniana non habet locum ad leges nouas in l. Gallus. §. si eius. nu. 5. ff. de lib. & posthu. 96
- 4 Regula Cato. qualiter trahatur ad nouas leges, & statuta, quod legatum factum fore si non valeat si legatarius tempore testamenti erat forensis, postea sit effectus ciuis, an non obstare regula capiat legatum in l. regula. n. 2. C. de re. Cat. 103
- * Regula Catoniana quare non pertinet ad nouas leges ibi. n. 3.
- * Regula Catoniana, quae sit, & qualiter intelligatur in §. an seruo. n. 1. de leg. 80
- * Regula Catoniana habet locum si sit legatum cuius dies cedit a tempore mortis, quomodo intelligatur in §. exceptis. nu. 9. in l. de eod. ti. 81
- 4 Regula Cato. habet locum, quando testator contra impedimenta prouidere potest, & dare libertatem seruo in l. si minor. nu. 1. ff. de leg. 1. 22
- 4 Regula Catoniana propter quod fuit inducitur in l. 1. nu. 1. ff. de reg. Cat. 102
- Regula Catoniana est regula iuris intranscurre ibi. nu. 2.
- Regula Catoniana a Catone fuit inducitur ibi. nu. 3.
- Regula Cato. habet locum in legatis conditionalibus conditione tacita ibi. nu. 4.
- Item quando habeat locum in legatis, vel relictis in diem certum ibi. nu. 5.
- Regula Cato. habet locum, quando certum est, quod dies mortis, & aditionis sit vnus, & idem ibi. nu. 6.
- Regula Catoniana, an habeat locum in legatis, quorum dies cederet a tempore mortis ibi. nu. 7.
- Item an habeat locum, quia legatum est inutile ratione personae legantis ibi. n. 8.
- Regula Catoniana, an habeat locum in usurario legante, quod non ibi.
- Regula Caton. an habeat locum quando legatum deficit mixta consideratione rei, & personae legatarij, quando testator contra tale impedimentum potuit prouidere ibi. nu. 10.
- Item an habeat locum, quando legatum deficit mixta consideratione legantis, & legatarij ibi. nu. 11.
- An habeat locum in hereditate ibi. nu. 15. cod.
- Regula Cato. an habeat locum in donatione causa mortis ibi. nu. 16.
- Regula Cato. an habeat locum, quia testamentum deficit ratione solennitatis ibi. n. 18.
- 4 Regula Catoniana, an habeat locum in hereditate, & fideicommissio vniuersali, in l. Catoniana. nu. 1. & 2. ff. eod. ibid.
- 4 Regula Catoniana est regula iuris in l. cum legato. nu. 1. ff. quando di. leg. ce. 146
- 4 Regula Catoniana habet locum, quando inter mortem, & aditionem non est dare medium in l. si optio. nu. 2. ff. de optio. leg. 1
- * Regula Catoniana habet locum in legatis tacite conditionalibus ibi. nu. 3.
- * Relationem nunciij satis est fieri in notario, dummodo postea fiat iudicij nota, nec debet fieri iudice sedere in l. si finita. §. Iulianus. n. 19. ff. de dam. infe. 30
- 8 Relatio facit iudicis officium conuiescere in l. 1. nu. 1. C. de relat. 79
- 7 Relatum quando ponatur declaratiue, quando augmentatiue, & quando restrictiue in l. 1. nu. 1. C. de sum. Trin. 1
- Relatum quis vel qui, & relatum substantiue ibi. nu. 4.
- * Relatum quis, vel qui, quando ponatur declaratiue, quando restrictiue, & quando augmentatiue in l. omnes populi. nu. 1. ff. de iust. & iu. fol. 9
- * Relatiu

In omnes Barto. Lecturas.

- 3* Relatium appositum verbo futuri temporis, an faciat conditionem. in l. si quis fundum. nu. 1. ff. de contrah. empt. 112
- 4 Relatium quis, vel qui, quod limitat suum antecedens in quantitate, & in tempore. in l. a filio. §. testator. nu. 1. ff. de ali. leg. 85
- Relatium quis, vel qui, limitat suum antecedens, ad quod refertur, non alia. in d. l. a filio. §. Titia. nu. 1. ff. eod.
- 3 Relatium quis, vel qui, inducit conditionem. in l. clemens. §. si ita scripserit. nu. me. 1. ff. de hære. insti. 113
- Relatium quantitatis, vel qualitatis, inducit conditionem. ibi. nu. 2.
- 4 Relatium quanti, ponitur pro relatio numeri, quando est relatum quanti ratis. in l. si ita. nu. 5. ff. de leg. 1. 17
- 4 Relatium quis, vel qui, an restringatur ad speciem præcedentem. in l. nam q. §. si cui. nu. 1. ff. de penu leg. 80
- 2 Relatium iunctum verbo futuri temporis, vel quod habeat vim futuri, facit conditionem. in l. si debitor. nu. 1. ff. de contrahen. emptio. 112. & in l. inter stipulatem. §. sacram. nu. 5. ff. de verb. oblig. 31
- Relatium inducit conditionem distributiue, non collectiue. ibi. nu. 2.
- 4 Relatium iunctum verbo secundæ personæ, vel tertie quantitate expressa, vel non conditionem inducit iunctum primæ quantitate expressa demonstratio nem: si non expressa conditione. in l. si sic legatum. §. si mihi. n. 1. ff. de lega. 1. 19
- 3 Relatium quis, vel qui, quando ponatur distributiue. in l. hoc articulo. num. 7. ff. de hære. insti. 108
- 4 Relatium quis, vel qui, iunctum verbo præsentis temporis, num faciat condi tionem. in l. demonstratio. nu. 5. ff. de condi. & demon. 111
- Relatium quis, vel qui, relatum ad aliquod genus, non ponitur relatiue sed distributiue. ibi. nu. 6.
- 4 Relatium quis, vel qui, restringit antecedens ad quod refertur. in l. si quis. nu. 1. ff. de auro, & argen. leg. 87
- 4 Relatium quis, vel qui, qñ restringat, vel declaret. in l. ea tamé. n. 1. ff. de le. 3. 55
- 3 Relatium quis, vel qui, quando faciat veram relationem non simplicem. in l. Iulianus. nu. 1. ff. de hære. insti. 107
- 3 Relatium, & antecedens non reguntur ab vno, & eodem verbo. in l. Gallus. §. nunc de lege. nu. 1. ff. de libe. & posthu. 97
- 5 Relatium qui, quando distributiue ponitur: verificatur in vno tantum: secus si diceret quisquis. in l. si fuerint. nu. 2. ff. de reb. dub. 99
- 4 Relatium quantitatis coniunctum verbo futuri temporis: dubio nõ facit conditionem: secus est in relatio substantiæ. in l. si Titius. §. cū ita. n. 1. ff. de leg. 2. 34
- 4 Relatium quis, vel qui, quando ponitur distributiue ex præsumpta mente re latoris, non verificatur in vno. in l. qui duos. nu. 3. ff. de reb. dub. 98
- 4 Relatium substantiæ quado inducât conditionem. in l. n. 28. ff. de condi. & demon. 108
- Relatium qualitatis, quantitatis, quotitatis, vel numeri, quo ad illam qualitatem inducunt conditionem. ibi. nu. 29.
- 5* relatio nancij citantis quem ad domum, qualiter fieri debeat. in l. dies cautio ni. §. prætor ait. nu. 12. ff. de dam. infe. 24
- * relatio nancij in casu, de quo in dicto §. prætor. n. 13. latius scribi debet & qua liter. ibi. nu. 14. eod.
- 4 relatio fit ad id quod principaliter in oratione ponitur. in l. fina. §. Titia. nu. 1. ff. de libe. lega. 93
- 8 relatio iudicis debet continere breuiter totam seriem actorum postea mittun tur acta. in l. si. nu. 1. C. de rela. 79
- 8 relatio Medici referentis aliquem infirmum, vel cicatricem remansuram, dēt esse cum diligenti inquisitione. in l. semel. nu. 1. C. de re mili. lib. 12. 54
- 6 relegatio nulla tollit obligationem. in l. vbicunque. nu. 6. ff. de fideiuss. 74
- 1* relegare & torquere aliquem ad poenam, est Imperij parui. in l. Imperium. nu. me. 10. ff. de iurisd. omni. iud. 47
- 9* regulare quib? cōcessum. in §. cū autē his. n. 1. inst. quib. mod. ius pat. pot. sol. 65
- 3 relegatus, seu confinatus, an habeat domicilium vbi confinatur. in l. ex facto. n. 7. ff. de hære. insti. 110
- 7 relictum factum clerico, quando eius contemplatione, vel ecclesiæ factum in telligatur. in l. non plures. nu. 5. C. de sacrosan. eccle. 11
- 8 relictum quando videatur patris contemplatione, quando in relicto facto filio fit mentio patris. in l. cum aliquis. nu. 3. C. de iure delib. 30
- 3 relictum sub conditione necessaria habente præcedentem conditionem turpe non debetur. in l. j. nu. 1. ff. de condi. insti. 136
- 4 relictum pro construenda ecclesia videtur relictum ad ornatum ciuitatis. in l. ciuitatibus. nu. 2. ff. de leg. 1. 26
- * relictum pro alimentis fratribus minoribus, syndicus ciuitatis & quilibet de po pulo petere po test. ibi. nu. 5.
- * relictum indeterminatè fratribus, vñ relictum pro suis necessitatibus. ibi. nu. 7.
- 7* relictum collegio non vitiatur. in l. j. in 1. lect. nu. 2. C. de sacrosan. eccl. 7
- relictis ad pias causas, an requiratur solennitas. ibi. nu. 5. & 6.
- 7* relictum filio, quando dicatur contemplatione patris solius ostenditur. in l. ex liberis. nu. 1. C. de vsu & habit. 111
- 4 relictum factum sacerdoti, vel ministris ecclesiæ, ipsi ecclesiæ videtur relictum. in l. annua. §. Atrilia. nu. 1. ff. de ann. lega. 65. & in l. non plures. nume. 5. C. de sa crosan. eccl. 11
- relictum factum filio, vel seruo alieno, an videatur factum contemplatione pa tris, vel domini. ibi. nu. 2.
- 4 relictum palam filio spurio non reuocatur per hæredem extraneum. in l. Lucius. §. in testamento. nu. 1. ff. de leg. 1. 25
- 7 relictum pro male ablatis incertis, dicitur relictum ad pias causas. in repe. l. j. n. 36. C. de sacrosan. eccl. 6
- relicta pro male ablatis certis gaudent beneficio l. j. C. de sacrosan. ecclesi. & quando possit de tali legato Falcidia detrahi. ibi. nu. 37. eod.
- relictum ad pias causas non valet, quando est præteritus posthumus ignoran ter. ibi. nu. 59. 10
- relictum ad pias causas in secretis mentis alienæ valent, & sic collata in alic nam voluntatem quando valeant. ibi. nu. 64.
- relictum factum ad pias causas, quando valeat si in testamento non sit institu tus hæres, vel adita hæreditas. ibi. nu. 65. & 66.
- Relicta ad pias causas, an efficiantur eaduca propter non existentiam perso narum. ibi. nu. 78. 11
- Relicta ad pias causas non obstante aliqua lege communi, vel municipali, q iudicentur secundum canones. ibi. nu. 83.
- 8 Relictum tacite vel expresse. indigno deferatur in fiscum. in l. n. 1. C. de delato. lib. 10. 9
- Relictum non capaci quando deferatur. in fiscum. ibi. nu. 2.
- 7 Relictum factum pro dote, an sit purum, an vero conditionale. remissiue. in l. sancimus. nu. 2. C. de nup. 160
- 2 Relictum filio præterito vel ex hæredato qui rumpit testamentum, an confer uetur per auth. ex causa. C. de libe. præte. in l. filio. nume. 13. ff. de iniust. rup. testa. 102
- 4 Relictum administratoribus ciuitatis: ciuitati videtur relictum. l. ciuitatibus. nu. 1. ff. de reb. dub. 97
- 4* Relictum à diuersis hæredibus non debetur in solidum, nisi hoc exprimat. in l. quid ergo. §. si quis duos. nu. 1. ff. de leg. 1. 15
- 4* Relictum pro anima videtur relictum ad pias causas. in l. si quis Titio. num. 4. ff. de leg. 2. 29. & in l. alio hære. n. 4. ff. de ali. leg. 83. & in auth. similiter. nu. 1. C. ad l. Falc. 42
- 8 Relictum filio naturali incapaci palam, quando illud applicetur fisco. in l. j. n. 5. C. de delato. lib. 10. 9
- 3 Relictum si est factum Titio de omnibus, quæ habebat testator Perusij, si facto testamento quæfuit ibi multa, an legatarius habeat postea quæfita. in l. cer tarum. nu. 3. ff. de testa. tute. 43
- 4 Relictum in vim modi non valet. in l. quidam. nu. 2. ff. de reb. dub. 72
- Relictum in vim modi producit actionem & obligationem. ibi.
- 4 Relictum palam non capaci non applicatur fisco. in l. in tacitis. n. 1. ff. de le. j. 23
- 4 Relictum noie poenæ etiā de iure. ff. valet. in l. n. 1. ff. de his quæ pe. cau. relin. 101
- 6 Relictum filiosa. Aduocato pro emendis libris, dicitur quasi castrense. quid in scholari. in l. si mulier. nu. 1. ff. de castren. pecu. 116
- 4 Relictum simpliciter post mortem aliquorum, intelligitur post mortem om nium. in l. codicillis. nu. 3. ff. de vsufr. leg. 68
- 4 Relictum libertatis, & pecuniarum non sufficit ad cogendum. in l. si patroni. §. qui fideicommissa. nu. 2. ff. ad Treb. 141
- 4 Relictum sub nomine dignitatis transit ad successorē, qñ habet dignitatē per se; secus in consequentiam. in l. quod Principi. nu. 1. ff. de leg. 2. 34
- Relictum Vicario nõ transit ad successorē: secus si relinquitur Episcopo. ibi. n. 3.
- 3 relictum deportato, an habeatur pro non scripto, & sic veniat ad venientes ab intestato, vel auferatur ab eo tanquam ab indigno, & applicetur fisco. in l. si quis mihi. §. seruus fisci. nu. 3. ff. de acqui. hære. 149
- 3 Relictum si est Titio, & filiis Seij, intelliguntur cōiuncti. in l. Gallus. §. quidā. n. 6. ff. de libe. & posthu. 93
- 4 Relictum alimentis pauperum, relictum videtur in honorem ciuitatis. in l. si quid. nu. 1. ff. de leg. 1. 26
- Relictum fratribus minoribus pro alimentis, videtur relictum in honorē ci uuitatis, & quilibet de populo admittitur ad petendum. ibi. nu. 2.
- 5 Relictum palam spurio, non applicatur fisco, sed apud hæredem remanet. in l. si gener. nu. 8. ff. de his quib. vt indig. 106
- 8 Relictum filio vt filio, si non est filius, valet. in l. neque professio. nu. 2. C. de test. 15
- 4 Relictum factum ecclesiæ per testatorē aliter non expresse de qua, debetur ec clesiæ parochiali testatoris. in l. quæ conditio. §. cum ita. nu. 1. ff. de condit. & demonstra. 114
- 3 Relictum si est fratribus pro missis cantandis, licet ciuitas sit interdicta debet aliud honestum in locum missarum fieri. in l. j. nu. 9. ff. de condi. inst. 136
- 1 Relictum annuum, quando videatur factum in causam alimentorum. in l. cum hi. §. si in annos. nu. 1. ff. de transact. 95
- 4 relictum Deo intelligitur relictum ecclesiæ. in l. j. ad municipium. nu. 1. ff. ad leg. Falc. 123
- 4 relictum factum filio iure Falcidiæ valet, ac si diceret iure institutionis. in l. Titii fili. nu. 4. ff. de pecu. lega. 79
- 4 Relictum à substituto videtur relictum conditionaliter ab ipso pupillo. in l. non solum. §. liberatio. nu. 1. ff. de lib. leg. 91
- 4 Relictum factum pro redēptione captiuorum, vel dote puellarum, est moda le: factum pro certa puella, vel pro certo redimendo, dicitur conditionale. in l. quibus. §. Terminus. n. 12. ff. de condi. & demon. 115
- 8 relictum alicui si intrauerit monasterium, an illud hære debeat si intrauerit, sed non perseueret. in l. si quis hæredem. nu. 3. C. de instit. & substi. 20
- 3 Relicta in testamento, an hæreditate non adita valeant. in l. si nemo. num. 4. de testa. tute. 41
- Relicta in testamento, quod confirmentur instituto in re certa adeunte. ibi. numer. 5.
- 7 relicta ad pias causas, quando valeant, & debeantur ex testamento defecti uo: & ibi de remedio, vt legata ad pias causas conferuentur. in l. j. nu. 3. & 4. C. de sacrosan. eccle. 7
- 4 relicta à tutore videntur à pupillo relicta, & valet legatum licet tutoris da tio non. in l. peto. §. mater. nu. 1. ff. de leg. 2. 93
- 9* relicta in codicillis qua actione petatur. §. sed cū ante. n. 3. Inst. de codicillis. 28
- 8 relicta si est omnibus fratribus cappa, & Prior Biblia. an Prior habebit etiam cappam. in l. cum quæstio. §. sed aliam. nu. 1. C. de leg. 83
- 3 relicri substantia non potest in arbitrium alterius conferri, sed dictatio scri pturæ sic. in l. illa institutio. nu. 1. ff. de hære. insti. 108
- 4 relinquens fundum ad vsufructum, videtur relinquere dominium. in l. Titia §. Titia. nu. 3. ff. de leg. 2. 31
- 4 relinquere nominatim quid sit. in l. turpia. §. si pars. n. 5. de leg. 1. 16
- 3 Relinquo verbum adiectum vniuersitati, trahitur ad institutionem, secus si rei particulari, in l. illa institutio. nu. 3. ff. de hære. insti. 108
- 9 relinquo verbum nullo alio hærede instituto, trahitur ad institutionem. in §. & hoc quidem. nu. 1. in authen. de hære. & Fal. 3
- Idem si vniuersitati bonorum adiicitur. ibi.
- 8 reliquorum appellatione, an contineatur liber rationum. in l. 2. numero 2. C. de test. Index Barto. Q de test

Index singularium materiarum

- de test. manumif. 57
- 4 reliquorum appellatione non continetur pecunia iam exacta, vel quæ vñbus patrisfa. est deposita. in l. Offidius. nu. 1. ff. de leg. 3. 62
- Nec quæ sunt in deposito apud tutorem vñbus pupilli. ibid. nu. 2.
- 1 Religiosus exemptus assumens executionem vltimæ voluntatis, non obstante priuilegio poterit pro eo conueniri. in l. interdum. §. senator. numer. 1. ff. de iudi. 154
- 5 religiosus qui erat notarius, non potest officium notariatus exercere, nisi in causa hæresis. in l. 3. §. si penes. nu. 4. ff. de tab. exhiben. 133
- 9 Dedicans se & sua alicui ecclesiæ, an efficiatur religiosus, & an iura sequentia de oblato monasterio habeat locum in ipso. in §. illud quoque. nu. 1. in authen. de monach. 10
- 4 religiosus cui sunt relicta alimenta quādo est astrictus alicui monasterio, per se agit ad alimenta, sed quando est astrictus monasterio, monasterium agit. in l. seruos. n. 3. ff. de ali. leg. 85
- 4 religiosus cum autoritate superioris potest esse executor testamenti. in l. a si lio. nu. 3. ff. eod. tit. ibid.
- 7 religiosus an qs dicatur intra annū probationis. in l. fin. 4. C. ne san. bap. rei. 24
- 7 religio circa Deum maximum præceptum de iure diuino, & humano in repe. l. j. nu. 10. C. de sacrosan. Eccle. 8
- 7 religio quomodo sumatur, & quid nobis afferat. in l. j. nu. 5. C. de sum. trin. 3
- 8 religionem veram intrans excusatur à muneribus ciuitatis. in l. quidam. nu. 1. C. de decurio. lib. 10. 7
- 1 remanere verbum est commune. in l. tale pactum. §. pater. nu. 1. ff. de pact. 90
- 4 remanere verbum quid significet. in l. prætor. nu. 2. ff. de colla. bo. 161
- 5 remedium l. extat. ff. quod metus causa. cōcurrit cū interdicto l. si quis in tātā. C. vnde vi. & nō requirit doli. in l. sequitur. §. si fundum. nu. 1. ff. de vñcup. 90
- 6 remedium l. si quis cum. ff. de ver. ob. & l. 2. C. de rescin. ven. quōd habeat locū in contractu transactionis habito respectu ad dubium euentum litis. in d. l. si quis cum. nu. 5. 16
- * remedio d. l. si quis cum, renunciari potest, & qualiter sit accipienda renuncia tio. ibid. nu. 8.
- 5 remedium l. si quis in tantam. C. vnde vi. non datur contra te, si tu deiecisti me, & ego incontinenti deieci te. in l. qui possessione. nu. 2. ff. de vi & vi ar. 139
- 5 remedium c. fæpè de resti. spol. habet locum contra tertium deficientem. in l. cum à te. nu. 1. ff. eod. tit. 138
- 3 Remedium l. si. C. de edic. diui. competit instituto in re certa. in l. ex facto. nu. 6. ff. de hære. insti. 110
- 4 remedium l. 2. C. de rescind. vendi. non habet locum in contractu transactio nis. in l. Lucius. §. hæres. nu. 2. ff. ad Trebel. 145
- 4 remediū l. vt perfectius. C. de anna. excep. non habet locum in hærede non ha bente domicilium. in l. cum hæreditas. nu. 3. ff. eod. 140
- 7 remedium l. 2. C. de rescin. vend. competit etiam quando emptor alteri vendi dit. ibid. nu. 13. 153
- Remedium probandi æstimationem rei. ib. nu. 19.
- 5 Remedium, de quo in tit. quibus ex cau. in pos. ea. yt habeat locum, requiritur latitatio cū fraude. in l. Fulcinius. §. quid si aut. n. 1. ff. qui. ex cau. in pos. ea. 123
- 8 Remedium c. reintegranda. quōd habeat locum etiam in rebus priuatorum & laicorum. in l. si coloni. nu. 4. C. de agrico. lib. 11. 39
- Item pro iuribus incorporalibus. Item competit etiam detentatori. ib.
- 8 Remedium l. si. C. de edic. diui. Adria. tol. est adipiscendæ possessionis. in d. l. si. numer. 21. 34
- 3 remedium l. in omnibus. suprà, de iudiciis, quibus casibus habeat locum. in re pe. l. si constante. nu. 6. ff. sol. mat. 14
- 2 Remedium l. si eum. ff. si cer. peta. non habet locum re extante. ib. nu. 3. 16
- 3 Remedium ex tribus si vnum intentatur contra contumacem, de quibus in l. cō sentaneum. C. quomodo & quando iudex. si nihil mihi prodest, an possim aliud intentare. in l. j. ex hoc. nu. 2. ff. de ven. inspi. 37
- 5 remedium aliquod an competat pro re mobili subtracta vi, vel furto. in l. rem quæ nobis. nu. 1. ff. de acqui. poss. 84
- Remedium aliquod possessorium an detur mihi pro re mea, quæ ad te perue nit sine vitio ad dictam rem meam mobilem. ibi. nu. 4.
- 1 remedium extraordinarium non concurrat cū ordinario, qñ est æque consul tum per ordinariū, sicut per extraordinariū. in l. Aemilius. n. 3. ff. de mino. 136
- 5 Remedium extraordinarium coadiuandi causa introductum, nō tollitur per ordinariū. in l. j. vnde queritur. nu. 3. ff. de publi. 46
- 8 remedia quæ dantur cadenti à possessione. in l. si coloni. numer. 1. C. de agrico. lib. 11. 39
- 7 Remedium extraordinarium quando plenius per ipsum succurritur, concu rit cum ordinario. in l. si. nu. 3. C. si aduer. rem iud. 80
- 7 Remedium extraordinarium vnum non excludit aliud. in l. si. num. 2. C. si mi se ma. esse dixit. 84
- 3 remedium quod inducat senatusconsultum Plautianum & Adrianum. l. siue cō tra. §. quia. nu. 1. ff. de lib. agno. 34
- 2 remedio quo agatur contra euentem à fure rem à Titio bona fide possessam. in l. 8. & ideo. §. Neratius. nu. 3. ff. de condi. fur. 64
- 9* remedium pro fideiussore quando creditor differt agere contra debitorem, in l. si fideiussor. nu. 2. ff. de fideiuf. 74
- 5 remedium quadruplex datur in executione rei iudicatæ. in l. a diuo Pio. §. in venditione, si pignora. nu. 3. ff. de re iudi. 111
- 6* remedium, quo mediante clericis, seu ecclesiis pro suis possessionibus, impo nitur collecta, in l. rescripto. §. sciendum. nu. 5. ff. de mun. & hon. 223
- 3 Remedium ordinarium non impedit extraordinarium quando competit con tra diuersos. in l. si minoris. nu. 1. de admi. tut. & cur. 53
- 7 Remedium ordinarium & extraordinarium, quando concurrant. in l. si. n. 4. C. si tu. vel cu. inter. 79
- 7 Ille, contra quem competit vnum remedium ad plura alternatiuè habet ele ctionem: sicut quando plura remedia alternatiuè, quia tunc electio compe tit auctori. in l. cum proponas. nu. 3. C. de transa. 53
- 5* Remedium extraordinarium non tollitur per aliud extraordinarium. in leg. qui bona fide, §. si quis opus nouum. nu. 1. ff. de dam. infec. 27
- * remedium extraordinarium non concurrat cum ordinario quando per ordi narium est mihi satis consultum. ibi. n. 2.
- 5* remedium, vt compensatio de debito puro ad debitum causa conditionis in plendæ fiat. in l. statu liberos. nu. 1. ff. de statulib. 66
- 5 remedium ordinarium & extraordinarium, quod concurrunt quando contra diuersos competunt ab actu necessario. in l. damni. §. emptor. nu. 1. ff. de dam. infec. 36
- 5 remedium extraordinarium quando est mihi vtilius ordinario, illo vti possum. in l. in prouinciali. §. si, in loco communi. nu. 2. ff. de ope. no. nun. 8
- remedium ordinarium non tollit extraordinarium quando extraordinarium est facti, secus quando vtrunque est iuris. ibi. nu. 3.
- remedia duo quando alicui competunt, vnum quando tollat aliud, ibidem. nu mero 4.
- 5 remedium directum & non vtile, quod habeat locū pro qualibet re corporali immobili. in l. j. nu. 2. ff. vti possi. 139
- 5 remedia plura competentia illi, cui nu. iatur nouum opus. in l. prætor ait. §. nō nulli putant. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 22
- 5 remedia in damno infecto quōd sunt decem. in l. dies cautioni. §. si intra decem. nu. 5. ff. de dam. infec. 23
- remedia competentia reo in casu in l. diuus Adrianus. ff. de re iudic. scilicet qñ sententia est lata per falsas probationes. ibi. nu. 8. 114
- 1 remedia prætoris circa cautionem damni infecti quot sunt, & qualiter præto ria stipulatio cognoscatur, in l. iubere. n. 5. ff. de iurisdic. omni. iudic. 48
- 5 remedia plura proponens, quæ electione tolluntur, cogitur parte inante eli gere, in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 31. ff. de acqui. pos. 87
- 1 remedia quatuor, de quibus in l. j. §. per hanc. ff. de rei vendi. quando cōpetant, ibidem numero 2. 169
- 4 remedia Trebelliani sunt quinque, in l. j. nu. 1. ff. ad Trebel. 131
- 1 remedia iudicis ad defendendam iurisdictionem, quæ sint, in l. j. nu. 7. ff. si quis ius di. non obtem. 54
- 7 remissio vbi, & quando habeat locum in criminalibus, in l. j. nu. 1. C. vbi de cri mi. agi oport. 100
- * remissio an habeat locum in contractibus, remissiuè, ibi. nu. 1.
- 5* remissio nunciationis est triplex: quædam ab homine, quædam à lege, quædam à iudice, in l. j. nu. 21. ff. de oper. no. nun. 3
- * remissio nunciationis noui operis in quantum fiat, ibi. nu. 23.
- 5* remissio nunciationis quando possit peti die feriata, vbi quod præstita satisfac tione, potest peti quando necessitas subest, & quando non, in l. 1. §. nunciatio. ff. de oper. no. nun. 26. & 29. 5
- 5* remissionem plenariam nunciationis quis non consequitur per satisfactionem quæ nunciatur iuris publici tuendi causa, in l. stipulatio de operis. nume. 4. ff. eodem. 22
- 1 remissio, de qua, in l. quid ergo. §. pœna. ff. de his qui not. liberat ab infamia, & quare, ibi. nu. 6. 100
- 2 remissio fit quando damnum est intolerabile, in l. si merces. §. vis maior. nume. 1. ff. loca. 124
- 2 remissio de vno loco ad alium, an habeat locum in contractibus. remissiuè. in l. j. nu. 5. ff. de eo quod cer. loco. 66
- 6 remissio in delictis, quod non fiat secundum consuetudinem Italiæ, in l. sepul chri. nu. 3. ff. de sepul. violat. 134
- 1 remissio in contractibus habet locum quando in contractu est facta renuncia tio priuilegio fori, in l. j. nu. 3. ff. si quis in ius voc. non ierit. 57
- 3 remissio fit etiam propter causam occurrentem vi humana, sicut diuina. in l. ex conducto. §. si vis. nu. 1. ff. loca. 122
- 9 remissio habet locum in contractibus si fuisset renunciatū priuilegio fori, alias non, in §. si vero quis. nu. 5. in auth. vt nulli iudic. 53
- 1 remissio generalis liberat à dolo & culpa, quādo absq; dolo suo partibus igno rantibus aliquid apud eum remansit. in l. tres fratres. nu. 5. ff. de pact. 88
- 5 remissio quando petitur officio iudicis dicendo nunciatio nem nullam: quia cō temni potuit, tunc cautio de rato non potest committi. in l. de pupillo. §. qui remissionem. nu. 1. ff. de oper. no. nun. 12
- idem quando petitur remissio, quia ædificans habet ius prohibendi, non cauet de rato. ibi. nu. 2.
- 7 remissio generalis quando comprehendat ea, quæ specialiter sunt incognita. in l. iud. prætextu. nu. 2. & 4. C. de transa. 57
- remissio doli, an veniat in generali transactione. ibi. nu. 7.
- 5 remissio magistratui municipali an possit delegari. in leg. dies cautioni. §. si in tra diem. nu. 6. ff. de dam. infec. 24
- 1* remissio condemnationis facta, cum pacto quōd si præterita fecerit, reincidat in pœnam prædictam, quando teneat remissiuè, in l. tale pactum. §. qui prouo cavit. nu. 4. ff. de pact. 89
- 1* remissio an habeat locum in contractibus. in l. hæres absens. §. si quis tutelam. nu. 1. ff. de iud. 152
- 2 remittere est dare quod valet ad multa. in l. peculium. nu. 1. ff. de pecul. 93
- 7 remittere, quōd sit facere, & non dare, in l. siue apud. nu. 8. & 23. C. de transa. 56
- 9 remittere exceptionem est donare. in l. si quis. nu. 1. ff. de noua. 78
- 7 remittere non est dare, quando dubium remittitur. in l. transactio. n. 1. C. de trā fact. 59
- 7 remitto, vt me hæredem facias, talis contractus non valet, in l. cum donatio nis. nu. 6. C. eod. ibid.
- 3* remoueri an possit qui omisit vnam rem ponere in inuentario, & an qui acce pit pecuniam, vt esset tutor, possit conueniri cōdictione ob turpem causam in l. in eos. nu. 1. & 2. ff. de test. tut. 40
- 1 renunciatio dicitur concessa alicui occasione beneficij, antea illati. in l. sed & si lege. §. consuluit. nu. 2. ff. de peri. hære. 166
- 5 renouare si protelare, quomodo differant. in l. dies cautioni. nu. 1. ff. de dam in fec. 23
- 2* renouare aliud est, & aliud in contractu antiquo perseverare. in l. eum qui. §. in popularibus. nu. 6. ff. de iureiur. 29
- 7 renunciatio

In omnes Barto. Lecturas.

- 7 renunciatio Velleiani, quæ fit per matrem tutricæ, quid operetur, in auth. mat. & auiz. nu. 1. C. quando mu. tu. offi. fun. potest. 171
Si renunciavit Velleiano, secundis nuptijs, & omni alij auxilio, quid operetur. ibid. nu. 12. 172
renunciatum si non est secundis nuptijs, nec Velleiano, sed generaliter omni beneficio, an valeat. ibid. nu. 14. 172
5* renunciatio fienda alicui dicitur posse fieri, quando est in eodem territorio. in l. si ancillam. nu. 3. ff. pro suo. 105
4 renunciatio, quæ fit in iudicio, non requirit partis præsentiam. in l. non solum. §. si liberationis. nu. 6. ff. de lib. leg. 91
renunciatio quæ fit de iure reali, facta absente parte, tenet. ibidem nu. 7. & 9. 91
9 renunciatio facta omnibus allegationibus iuris, non nocet productioni testiũ & instrumentorum, in §. sed hoc. nu. 2. in auth. vt cum de appella. cog. 47
renunciare probari omnibus sibi competentibus, quod quis possit. ibi. nu. 3. 47
7 renunciatio facta instantiæ, vt valeat intelligitur quod sit renunciatum causæ. in l. postquam. nu. 2. C. de pact. 42
renunciatio instantiæ per quæ verba fiat. ibi. nu. 4. 42
renunciatio instantiæ an possit fieri etiam ante litem contestatam. ibi. nu. 5. 42
renunciatio instantiæ quando possit fieri parte absente. nu. 6. & 11. 42
renunciatio effectus quando renunciatur iuri & causæ. ibi. nu. 7. 42
7 renunciatio non porrigitur ad ea, quæ quis non sciebat sibi competere. in aut. qui semel. nu. 13. C. de proba. 128
renunciatio vnus non nocet alteri. ibi. nu. 15. 128
renunciatio facta in causa principali, non porrigitur ad causam appellationis. ibi. nu. 16. 128
4 renunciatio facta de exceptione fictionis, vel simulationis contractus, quod non teneat. in l. nemo potest. nu. 11. ff. de leg. 1. 15
renunciari, quod non possit iurato disponenti, quod debito præscribatur per 10. annos, an valeat. ibi. nu. 22. 15
1 renunciatio specialis, quod plus operetur, quàm generalis. in l. sed & si quis. §. quæsitum. nu. 1. ff. si quis cau. 67
renunciatio generalis casuum fortuitorum, an sufficiat, & an requiratur specialis. Quid in iudiciis, in stipulationibus iudicialibus, & cõuentionalibus. ibi. nu. 3. 67
9 renunciatio iuri hypothecæ facta per mulierem in rebus per virum alienatis, si non supersunt aliæ res, super quibus satisfieri possit, quod non valeat. in §. & multo. nu. 10. in auth. vt immo. ante nup. 27
5 renunciatio facta in principali obligatione, non porrigitur ad obligationem causatam ex sententia. in l. Paulus respondit. nu. 3. ff. de re iud. 115
7 renunciatio facta per mulierem iuri hypothecæ, non extenditur ad alias personas. in l. iubemus. nu. 2. & 4. C. ad Velleia. 142
3 renunciatio cessionis bonorum, quando fieri possit. in l. alia causa. §. eleganter. nu. 7. 15. & 16. ff. solu. matri. 10
3 renunciatio casuum fortuitorum, nõ valet nisi expressè renūcietur. in l. Titius. nu. 2. ff. de libe. & posthu. 92
5 renunciatio petitorij reo conuienti non acquiritur dominium. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 5. ff. de acqui. pos. 80
2 renunciari non potest dispositioni l. si conuenerit. ff. de pigno. act. in d. l. si conuenerit. nume. 2. 79
8 renunciare alteri quis non videtur per electionem vnus iuris. in l. manifestissim. §. sed quærebatur. nu. 2. C. de fur. 6
7 renunciare quando quis possit allegationibus iuris. in auth. iubemus. nume. 3. C. de iudi. 93
7 renunciare iuri suo quando quis possit. in l. si quis. nu. 3. C. de pact. 47
8 renunciare origini, vel incolatui, an quis possit. l. origine. nu. 2. C. de municipi. lib. 10. 21
7 renunciare, an quis possit decisioni l. fina. C. ne fideiusso. do. den. ibi. nu. 3. 168
7* renunciare & consentire, quod sit idem. in l. iubemus. nu. 6. C. ad Vell. 142
6 renunciare appellationi, ante sententiam, quod quis possit, & quando. in l. j. §. si quis ante sententiam. nu. 1. ff. a quib. appel. 201
renunciare iuri petendi reductione ad arbitrium boni viri, an quis possit. ibi. nu. 3. 201
1 renunciatur quando est omni priuilegio fori, dicitur specialiter renunciatum. in l. j. nu. 4. ff. si quis in ius voc. non ierit. 57
8 renunciari, an possit legibus de insinuatione loquentibus. in l. sancimus. §. si quis autem. nu. 2. C. de dp. fol. 117. & l. Modestinus. nu. 9. ff. de dona. 60
3 renunciari non potest Velleiano secundum veram opinionem. in l. si quis sub. nu. 19. ff. de testa. tute. 42
7 renunciari potest legibus de examinatione testium post didicita testificata. in l. si. nu. 9. C. de testi. 135
1 renunciari non potest l. de his. ff. de transa. ibi. nu. 3. 94
renunciari non potest legi prohibitiuæ. ibi. 94
9 renunciari, an possit exceptioni non muneratæ dotis, & non muneratæ pecuniæ, & cum iuramento. in auth. de emp. non sol. dot. nu. 10. 44
7 renunciare iuri de futuro quando quis possit. in l. j. nu. 3. C. de pactis. 41
7 renunciari, an possit productioni testiũ, vel instrumentorum: & an valeat renunciatio. in auth. iubemus. nu. 1. C. de iudi. 93
7 renunciari quæ possit pactioni libelli. in auth. offeratur. nu. 13. C. de lit. cõtest. 98
5* renunciari instantiæ, an videatur liti renunciare, remissiuè. in l. non esse. §. præscriptio. nu. 3. ff. ne de statu defunct. 70
5* renunciare quasi possessioni, quam quis habet à superiore, potest quis sine superiore. in l. si quis vi. §. differentia. nu. 8. ff. de acq. pos. 84
1 renunciari non potest dispositioni l. cum h. ff. de transac. etiam cum iuramento, & poena adiecta peti non potest. in d. l. cum h. nu. 7. ff. de transac. 94
7 renunciari non potest exceptioni Macedoniani excommunicationis, vel ban. ni. in l. si filius. nu. 4. C. ad Mace. 141
4 renunciari licet possit l. si vnquam. C. de reuo. dona. non tamen tenet quin possit iurari per quærelam. in l. Titia. §. Imperator. nu. 7. ff. de leg. 2. 451
6 renun. non potest iurato, ne fideiuss. do. dentur. in l. j. §. nu. 9. ff. de fideiuss. 72
1 renunciari, an possit liti contestationi, & obligationi libelli. in l. j. §. sed si prætor. nu. 4. ff. de fer. 70
6* repellens aliquem exceptione, habet etiam actionem ad poenam. in l. qui Romanus. §. duo fratres. nu. 3. ff. de verb. oblig. 44
8 Repudiare idem est, quod à capite incipere. in l. si quis ex grege. nume. 1. C. de coar. lib. 12. 57
8 repetitio qualitatis, vel modificationis, quando intelligatur, remissiuè. in l. j. nu. 5. C. de lib. præte. 23
2 repetitio, quando competat ex defectu causæ. in l. si pecuniam. nume. 14. ff. de condi. cau. da. 39
7 repetitionem, an tollat prohibitio in gerente negotia. in l. si. nume. 3. C. de negot. gest. 73
5 Repetitur non intelligitur, quod repetitur vitaret. in l. Lucius. in prin. ff. de fideicom. liber. 68
2 Repetitur vltimo soluenti datur. l. Stichus. §. Titius. numero 7. ff. de conditio. indebi. 61
5 Replicatio competens, non restituitur ipso iure, sed in integrum restitutione petita. in l. exceptiones. quæ. §. intercessionis. nu. 1. ff. de exceptio. 152
8 Replicatio limitatur secundum naturam actionis. in l. si pactum. nume. 1. C. de excep. 105
3 Replicatio turpitudinis, quado tollat exceptionem turpitudinis. in l. cum mulier. nu. 2. ff. sol. mat. 26
5 Replicatio, quod præscribatur. in l. 2. nu. 3. ff. de excep. 152
5 Replicationes plures contrarias, quod quis possit proponere. in l. nemo prohibetur. nu. 3. ff. eod. tit. end.
1 reprefaliæ si sunt concessæ iniuste contra aliam ciuitatem, quilibet de populo concedentis non poterit capi. in l. j. nu. 6. ff. quod quisque iur. 52
9 reprefaliæ non possunt concedi, & quando possunt concedi. in auth. vt non fi. pig. nu. 1. & 2. 24
Captus pro reprefaliis pro alio si soluit, an possit ab eo, cuius occasione sunt concessæ solum repetere. ibi. 24
4 Reprefaliæ concessæ contra ciues, videntur concessæ contra ciues bannitos. remissiuè. in l. huiusmodi. §. legatum. nu. 2. ff. de leg. 1. 20
8 Reprefaliæ concessæ contra Florentinos non comprehendunt filios ciuium factorum per electionem. in l. eos qui. nu. 2. C. de his qui spon. lib. 10. 22
8 reprefaliæ possunt concedi propter iustitiam à iudice denegatam. in l. vlti. nu. 1. C. de nauicu. lib. 11. 29
6 reprefaliæ si sunt concessæ per Pataunos contra Mediolanenses, an Mediolanensis habitans Placentiæ possit pro reprefaliis capi. in l. prouinciales. nu. 1. ff. de verb. signi. 233
7 reprefaliæ sunt permixtæ quæ quis non reperit iustitiam in ciuitate, contra quæ reprefaliæ conceduntur. in l. nullus tanquam. nu. 2. C. de iuda. & cœli col. 25. 18
8 reprefaliæ possunt cõcedi contra ciuitatem denegantem iustitiam si superior adiri non potest. in l. generali. nu. 2. C. de decur. lib. 10. 18
6 reprefalias si habet Florentinus contra Pisanos ob delictum vnus Pisani, & Pisanus excutitur Florentiæ, an excussus agere possit contra illũ. cuius occasione reprefaliæ fuerunt concessæ. in l. 2. §. item si. nu. 5. ff. de verb. oblig. 5
1* reprefaliis contra Florentinos concessis, si Florentinus diu iterit in ciuitate Perusij, non potest capi. l. j. §. remouet. nu. 4. ff. de postul. 97
6 reprefalias concedere non potest dominus contra vniuersitatem sibi subditæ, quam potest iure ordinario coercere. in l. si dolo malo. §. habet itaque. nu. 1. ff. si quis testa. lib. esse iussus fuer. 122
reprefalias communitas non potest concedere propter factũ suũ subditi, quæ potest iure ordinario coercere. ibi. 117
1 reprobare quæ possim, quod semel approbaui. in l. Pomp. nu. 10. ff. de neg. gest. 117
reprobatio an trahatur retro, sicut rati habitio, & prohibitioni comparetur. ibi. nu. 12. 47
8 reprobatus semel non potest item doctorari. in l. 2. num. 1. C. de profess. & medi. lib. 10. 23
8 repudiens in casu l. j. C. si quis omis. caus. testa. & non accepit pecuniam, an teneatur in subsidium. ibi. nu. 1. 40
3 repudiens adire volens, quando audiatur in perpetuum, siue suus, siue extraneus. in l. si quis suus. nu. 7. ff. de iur. delib. 139
Si quis dixit, volo repudiare, vel quod hæreditas sibi non expedit, quando inducatur repudiatio. ibi. nu. 8. & 11. 139
repudiatio, an inducatur dicendo, nolo adire. ibi. nu. 9. 139
repudiare, an videatur ille, cui est statutum certum tempus ad adeundum, vel repudiandum, & nihil facit. ibi. nu. 10. 139
4 repudiari non potest illud, pro quo possumus actionem habere, quæ tamen potest esse inefficax ope exceptionis. in l. si ita scriptum. §. si sub conditione. nu. 2. ff. de leg. 2. 33
3 repudiens partem, an videatur alias partes reprobare. in l. qui totam. nu. 3. ff. de acqui. hæred. 142
8* repudiatio & confessio, qualiter inter se differant. in l. sicut maior. nu. 1. C. de repud. hæred. 32
repudiens, quando possit adire, vel non: regula cum fallentis. ibi. nu. 2. eod. 32
repudiatio, quando præiudicat repudianti. ibi. nu. 3. 32
8 repudiens hæreditatem patris, non potest habere hæreditatem aui, nisi de iure prætorio. in l. qui se patris. nu. 1. C. vnde lib. 9
7 repudio, & nolo adire, an idem sit. in l. 2. nu. 1. C. de iur. & fac. igno. 28
7 repudiatio præsumitur fraudulenta, quando bona postea reperiuntur pene in capacem in l. si quis. nu. 3. C. de natu. lib. 169
4* repudiatio facta præsentem parte, an extra iudicium habeat vim pacti. in l. hõmine legato. nu. 4. de opt. leg. 74
8* repudiatio tacita filij nocet patri. in l. j. nu. 13. C. qui admit. ad bon. posses. 8
4 repudiatio expressa patris vel filij, an noceat patri vel filio. in l. tutor. nu. 2. ff. de bono posses. 152
repudiatio domini, nocet seruo. ibi. nu. 3. 152
7 repudiatio hæreditatis in filio non est necessaria. in l. j. nu. 1. C. si mi. ab hæred. se absti. 82
3 repudiatio tacita quæ fit per cursum temporis, facta per filium præiudicat patri. l. is qui se hæres. §. neque filius. nu. 3. ff. de acq. hæred. 145
Iudex Barto. Q 2 repudia:

Index singularium materiarum

- repudiatio patris si non valet, an præiudicet ipsi patri, licet non filio. *ibid.* n. 4.
 repudiatio tacita filij in hæreditate aduentitia nocet patri. *ibid.* n. 6.
 repudiatio patris in quo nocet filio. *ibid.* n. 8.
 3 repudiatione vnus iuris, quando videatur repudiatum aliud. in l. nec his. §. hæ
 res. nu. 1. ff. de acqui. hære. 146
 3 repudiatio facta pendente conditione non valet, postea conditione existente
 poterit hæreditas adiri. in l. his qui hæres. nu. 3. ff. eod. tit. 145
 4 repudiatio, an dicatur facta ex eo, quod dico credo, quod volo repudiare hæ
 reditatem. in l. filij mater. nu. 1. ff. ad Tertul. 177
 8 requisita quando fiscus vendit rem debitoris, remissuè ad gl. in l. si minori. nu.
 me. 10. C. de iure fisci. lib. 10. 3
 8* requisita in approbatione doctorum. in l. magistros. numero 3. C. de profess. &
 mag. lib. 10. 23
 8 rescissio facta in personam vnus correorum, quando alteri nocet. in auth. hoc
 ita. nu. 65. supra, de duob. reis. 109
 7 rescriptum dolo impetratum quando valeat. in l. 2. nu. 4. si contra ius, vel util.
 publi. 33
 rescriptum impetratū per obreptionem quando tribuat iurisdictionem. *ibid.*
 numer. 5.
 rescriptū omnino falsum ex eo, quod nunquam emanauit ex cancellaria, quā
 do sit quod tribuat iurisdictionem. *ibid.* n. 6.
 Si contra rescriptum opponitur exceptio mendaciorum, quomodo super tali
 exceptione proceditur. *ibid.* n. 7.
 8 rescriptum principis specialiter concessum, quod quis sequatur conditionē matris
 non valet: sed si generaliter. in l. exemplo. nu. 1. C. de decur. lib. 10. 17
 1 rescriptum principis, & lex quomodo differant. in j. constitu. forum. n. 6. 4
 7 rescriptū contra ius quando nemini nocet, & prodest petenti, an valeat. in l. re
 scripta. nu. 1. C. de preci. impe. offer. 32
 8 rescriptū emanatū super aliqua re, super qua lex prohibebat rescriptū fieri, te
 net si dicatur, non obstante tali lege. in l. omnis. nu. 2. C. de aqua du. lib. 11. 37
 9 rescriptum iudici intra annum præsentari debet incipiendum à tempore quo
 potuit iudicis copia haberi. in §. omne vero. nu. 18. in auth. de litig. 47
 7 rescriptum ad lites quō dicatur perpetuum. in l. 2. nu. 1. C. de diuer. rescrip. 34
 11 rescriptum contra ius diuinum, vel naturale, quando valeat. in l. j. num. 3. ff. de
 consti. prin. 21
 rescriptum contra ius gentium quando valeat. *ibid.* n. 4.
 8 rescriptum, quō conceditur immunitas, non valet: & quando. in l. vacuatis. n.
 2. & 4. C. de decur. lib. 20. 16
 7 rescriptum non potest impetrari extra prouinciam nisi data negligentia iudi
 cis prouinciæ vel potentiam aduersarij perhorresceret. in auth. qua in pro
 uincia. nu. 2. C. vbi de cri. agi oport. 101
 rescriptum, de quo in l. 2. ff. de flu. an debeat habere clausulam, non obstante ta
 li lege. *ibid.* n. 3. 135
 Item ille habet licitè, si lex municipalis permetteret, & condita à ciuitatib⁹,
 quæ habent ex priuilegio, præscriptione, vel consuetudine merum imperiū.
ibid. n. 4.
 Item si habuerit tanto tempore quod memoria non extat. *ibid.*
 3 rescriptum principis non sumit vires, nisi à die præsentationis. in l. si duas. nu.
 7. ff. de excu. tut. & cur. 67
 7 rescriptum valet licet in precibus aliquid omittatur. in l. j. nume. 1. C. si contra
 ius, vel util. publi. 32
 7 rescriptum ab excommunicato impetratum, est nullum ipso iure. l. vniuersis.
 nu. 1. C. de preci. impe. offer. 32
 8 rescriptum præsentatum coram incompetenti, non potest coram competenti
 præsentari. in l. si quis. nu. 3. C. de aqua du. lib. 11. 37
 8 rescriptum concedens immunitatem, quid continere debeat. in l. vacuatis. nu.
 5. C. de decur. lib. 10. 16
 7* rescriptum ad certam personam, quando faciat ius generale. in l. j. nu. 21. C. de
 no. Cod. faci. 3
 9 rescripti forma per iudicem seruanda est, & ab ea non receditur, sed de par
 tium consensu sic. in §. audien. nu. 1. in auth. de iudi. 34
 8 rescripta impetrata potentius existentibus in curia Romana, quod sint nul
 la. in l. j. nu. 1. C. de fun. liti. lib. 11. 42
 7 rescripta principis impugnantes, qualiter puniuntur. l. 2. nu. 2. C. de legi. 27
 9 rescripta contra ius elicita, an valeant. in auth. de test. imper. nu. 7. 45
 8 Qui dant operā rescriptis illicitis, puniuntur. in l. omne. n. 3. C. de pe. bon. li. 10. 10
 6* reseruatō taxationis expensarum, ut valeat: ordinarius sibi, & successoribus
 reseruat, delegatus verò sibi & delega. in l. ab executore. n. 13. ff. de appel. 196
 6 reseruatō an valeat, quam facit iudex quod notarius possit conficere instru
 menta, cum eum damnat. in l. diuus. nu. 1. ff. de iniur. 133
 4 reseruentur verbum, importat fideicommissum. in l. filiam. num. 1. ff. de auro, &
 argen. lega. 88
 9 resistere de facto propria autoritate quod liceat contra officiales facientes
 illicitas extorsiones. in §. hoc quoque. nu. 1. in auth. vt litig. 52
 4 resolutio conditionalis in contractibus, non facit primum contractum condi
 tionalis: sed in vltimis voluntatibus sic. in l. si legatum. nu. 2. ff. de adi. leg. 95
 2 responsio debet adaptari ad interrogata. in l. certi conditio. §. deposui. nu. 5.
 ff. si cer. peta. 11
 3 respondens simpliciter secundum verba licet habeant duplicem intellectum,
 dicitur simpliciter respondere. in l. j. nu. 4. de vulg. & pupil. 116
 9 respondere, an quis cogatur per sacramentum, an deliquerit, vel non, & quis
 sit modus probandi fideicommissum. conf. 194. lib. 1.
 respublica, an vtatur iure pupillorum, vel adutorum. in l. Respublica. nu. 6. C.
 ex quib. cau. ma. 87
 8 reipublicæ appellatio etiam ad aliam ciuitatem quam Romanam extenditur.
 l. cum reipublicam. nu. 1. C. qui po. in pig. habe. 102
 6 respublica per diffensiones ciuiles læditur. in l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus.
 nu. 1. ff. de capti. & postlimi. 214
 8 respublica habet duo patrimonia. in rub. nu. 15. supra, de iure fisci. lib. 10. 2
 8 respublica quomodo accipitur, in rub. num. 1. C. de iure reipub. lib. 14. 35. & in
 auth. de hæredi. & Falc. nu. 2. 2
 8 reipublicæ nomine continentur omnia, quæ ad iurisdictiones & honores Im
 perij pertinent. in rub. nu. 14. C. de iure fisci. lib. 10. 2
 8 respublica restituitur vsque ad quadriennium. in l. rempubli. nume. 3. C. de iure
 reipub. lib. 11. 35
 respublica in quibus non habeatur loco pupilli. *ibid.* n. 4.
 8 respublica, an habeatur loco pupilli non adulti. in l. rem publ. num. 1. C. de iure
 reipub. lib. 11. 35. & in l. quinquaginta. nu. 1. C. de excu. tut. 185
 8 respublica accipitur quatuor modis. in rubrica. nu. 5. C. de iure fisci. lib. 10. 2
 8 respublica propter diffensiones & crimina minuitur, bursa communis auge
 tur. in rub. nu. 1. C. de iure fisci. lib. 10. 2
 8 respublica si habet granum ad vendendum, omnes tenentur emere nec aliquis
 excusatur licet ei necessarium non sit. & nu. 4. & est munus patrimoniale. in
 l. j. num. 2. C. vt nemini lice. in empt. specie. lib. 30. 15
 9* respub. & fiscus quando sint idem. in auth. de hæred. & Fal. nu. 2. 2
 8 respublica & fiscus an sit idem. in rub. nu. 3. 7. 9. & 10. C. de iur. fisci. lib. 10. 2
 6* rempub. saluam fore qui tenetur, non tenetur de damno priuatæ personæ, in l.
 quoties. nu. 7. ff. ad municipi. 218
 5 rei vindicatione agens contra aliquem, an faciat aduersarium possessorem. in
 l. j. §. in operis. n. 3. ff. de oper. no. nun. 6
 5 rei vendicatio, quod datur absenti retinenti animo possessionem, quam alius
 intravit vt possideret clam ab alio, qui absens reuersus nō suspicatur se pos
 se repelli, nec eum violenter expellere. in l. j. §. interdictum. n. 1. ff. vti pos. 140
 rei vindicatio quod competat possidenti, ciuilitè & naturaliter, licet alius
 detineat. *ibid.*
 Talis absens reuersus potest etiā intentare interdictum vti possidetis. *ib.* n. 2.
 9* rei vindicationem vtilem habere, & Publicianam, differt & quando. in §. actio
 num. nu. 7. Inst. de act. 95
 5 rei vëdicatione agens ad res, si agit ad partem det. partem petere, si ad totum suf
 ficat simpliciter. in l. de pupillo. §. qui nunciat. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 111
 7 vindicatio licet sit iudicium stricti iuris, tamen est arbitraria. in l. j. nu. 5. C. de
 iudi. 92
 5 rei vëdicatione, & confessoria simul propositis, proceditur super rei vëdica
 tione. in l. fundum. nu. 9. ff. de excep. 154
 5 rei vindicatio & conditio concurrunt fauere alimentorum. in l. j. nu. 9. ff. de
 dona. 153
 5 rei vindicatio. agens & succumbens, an transferat in conuentum dominum,
 remis. in l. pomponius. §. si iussu. nu. 4. ff. de acqu. pos. 84
 9 rei vindicatio datur fideicommissario pro rebus alienatis per hæredem. in
 auth. de resti. nu. 3. 45
 5 rei vindicationem proponens & condictionem, l. ex diuerso. ff. de rei vendi. ad
 fructus non admittitur. in l. fundi quem. nu. 1. ff. de excep. 154
 7 rei vindicatione conuentus si est quis ad totum fundum, & repertus tantum
 dominum possidere, ad illam dimidiam condemnatur, & sententia tenet.
 in l. j. nu. 2. C. si aduer. rem iudi. 80
 1 rei vindicatione conuentus nominat dominum in iudicio. in l. officium. nu. 3.
 ff. de rei vend. 170
 rei vindicatione an possit conueniri habens facultatē rei restituendæ. *ibi.* n. 4.
 5 rei vindicatio quod detur contra detentatorem. in l. Pomponius. §. si is qui. nu.
 6. ff. de acqui. pos. 82
 5 rei vindicatio quod concurrat cum interdicto de vi & vi armata. in l. si plures.
 nu. 1. ff. de vi & vi arma. 139
 6 rei vendi. conuentus si decedit pluribus hæredibus relictis, & vnus solus pos
 sideat, an & quando ille solus conueniatur. in l. pratorix. §. sed si vnus. nu. 4.
 ff. de præt. stipu. 97
 1 rei vindicatio & petitio hæreditatis quomodo differant circa fructus. in l. ite
 veniunt. §. item non solum. nu. 2. ff. de peti. hæred. 165
 5 rei vindicatione agens si dicit rem ad se spectare iure dominij, videtur dedu
 cere directum & vtile dominium non Publicianam. in l. si mater. §. eandem
 causam. nu. 3. ff. de excep. rei iudi. 155
 1 rei vindicatio datur contra ciuilitè possidentem. in rub. nu. 1. ff. de rei ven. 169
 rei vindicatio directa vtiliter, an detur ei, qui est dominus contra eum, qui do
 lo desit possidere. *ibi.* n. 2.
 7 rei vindicatio fundatur ex dominio, ideo datur contra quemcunque possiden
 tem quocunque titulo. in l. hæreditas. nu. 4. C. de peti. hæred. 107
 1 rei vendi. competit contra ciuilitè tantum possidentem. in l. defuncta. nu. 1. ff.
 de vfruc. 179
 1 Sufficit in rei vindicatione pronunciare rem actoris esse, etiam si non dicat to
 tam. in l. Pomponius. §. sed si is. nu. 9. ff. de procur. 108
 1 rei vindicatio vtilis datur contra eum, qui dolo desit possidere. in l. si autem.
 §. sed & is qui. nu. 2. ff. de rei vendi. 172
 5 rei vindicatione si ago, tertius potest agere contra me confessoria. in l. fun
 dum Titianum. nu. 6. ff. de excep. 154
 5 res quando omittitur professio, & vestigal non soluitur, incidit in commissum
 ipso iure. in l. commissum. nu. 1. ff. de publi. & vesti. 50
 res ob non solutionem vestigalis, quando tota, & quando pars publicetur. *ibi.*
 nu. 2.
 7 res sacra vendicatur, & sic pro ea datur rei vindicatio in l. sancimus. nu. 4. C.
 de sacrosan. eccle. 12
 res sacre alienantur propter casum captiuitatis nisi specialiter esset à conce
 dente prohibitum. *ibi.* nu. 5. & 6.
 res sacre vendi possunt pro alimentis pauperum. *ibi.* nu. 17.
 8 res subiecta restitutioni potest alienari ab hærede ignorante. in l. si duobus. §.
 si autem. nu. 2. C. commu. de leg. 4
 7 res emptæ ex pecunia communi cum minore efficitur communis cum minore
 idem in ecclesia & marito. in l. si patruus. nu. 1. C. commu. vtriusque iud. 114
 res emptæ pro socio ex pecunia communi, quando sit communis. *ibi.* nu. 4. & 7
 2 res emptæ ex pecunia pupilli est sibi obligata. in l. idem. nume. 2. ff. qui po. in pig.
 habe. 134
 Item potest eam vindicare vtili vindicatione. *ibi.*

- 7 Res ecclesie solita concedi vno pretio, si concedatur pro minori, concessio non valet. in auth. qui rem. num. 6. C. de sacros. eccle. 20
- Res ecclesie si concedatur i perpetuum, vel usque in tertiam generationem masculinam, & femininam, concessio non valet. ibi. nu. 7.
- Res ecclesie que dicantur de mensa. ibi. nu. 9.
- 1* Res prohibita alienari non potest in fidei deuenire per publicationem. in l. Imperator. nu. 1. ff. de fideicom. liber. 67
- 5* Res mobiles etiam possidentur. in l. 1. nu. 3. ff. de acq. poss. 73
- 5* Res mobilis pupilli non potest sine decreto alienari, nec usufructu capere, adulti sic, in l. pro emptore. §. si a pupillo. nu. 2. ff. pro empt. 102
- 7* Res quod tantum valeat, & non plus, quia facta subhastatione tantum reperitur, non est sufficiens probatio. in l. si quos. nu. 2. C. de rescin. vendi. 154
- 2 Res si redditur deteriorata in actionibus bonae fidei, quod non videtur reddi. in l. sed mihi. §. si reddit. nu. 1. ff. commo. 74
- 8 Res in qua semel remissum est pignus de nouo, in damno debitoris si peruenit pignus, non reintegratur generalis obligatio. in l. si. nu. 1. C. de remis. pig. 103
- Res pignoratam si alienetur, an pignoretur, & perueniat in dominium debitoris an pignus reintegretur. ibi. nu. 2.
- 9 Res privilegiata, quod transeat ad quemcumque suo privilegio. in §. ante nuptiali. nu. 1. in auth. de non eligen. secun. nub. 6
- 7 Res dicitur amissa, quando facta diligenti inquisitione recuperari non potest. in l. si creditor. nu. 3. C. de pig. act. 140
- 2 Res magni valoris, quando possit vendi pro modica quantitate. in l. creditoris. nu. 2. de distr. pig. 136
- 8 Res tempore peritura cum de ea sit questio, officio iudicis vendi potest & pretium sequestrari. in l. litibus. nu. 14. & 20. C. de agri. lib. xj. 39
- 2 Res aliena non potest obligari. in l. si debitor. nu. 1. ff. de pig. act. 79
- 8 Res descripta in meo testamento, presumitur mea in l. rura, & possessio. nu. 6. C. de omni agro defer. lib. 10. 42
- 7 Res prohibita alienari transit in monasterium, & quando possit reuocari. in re. pe. auth. ingressi. nu. 50. C. de sacros. eccle. 16
- 6 Res non potest esse plarium in solidum. in l. ex castrensi. §. pater peculij. nu. 1. ff. de castren. pecu. 217
- 3 Res empti ex pecunia pupilli per tutorem est pupilli de iure speciali. in l. Titij. §. altero. nu. 1. ff. de admini. tuto. & cura. 57
- 6 Res, cuius commercium haberi non potest si deducitur ex stipulatione, vel legato, an valeat, & quando aestimatio debeatur. in l. multum interest. nu. 1. ff. de verb. oblig. 15
- 5 Res si est surrepta fructuario, quod non sufficit reuerti in potestatem domini quo ad usufructum respectu usufructus, sed respectu proprietatis sic. in l. sequitur. §. si rem pignori. nu. 4. ff. de usufructu. 90
- Res si est surrepta bonae fidei emptori quo ad usufructum, necesse est quod reuertatur in potestatem domini. ibi. nu. 5.
- 5 Res quando traditur, in dubio videtur animo transferendi dominium. in l. 1. nu. 4. ff. pro dote. 104
- Res sit litigiosa per litem contestatam, & in quo iudicio. in l. 1. nu. 1. C. de iudi. 113
- 3* Res facilius expeditur per unum quam per plures. in l. si plures. §. quamuis. nu. 4. ff. de adm. tut. 50
- 3* Res tempore peritura, quando per curatorem bonis datum possunt vendi. in l. si quis instituitur. §. si sub conditione. nu. 1. ff. de her. insti. 107
- 4* Res prohibita alienari usufructu capere, & praescribitur. in l. filiusfamilias. §. diuo. nu. 22. ff. de leg. j. 26
- 4* Res minoris pro dote, an possit obligari rem ipsam. in l. conditionibus. nu. 4. ff. de condi. & demon. 109
- 7 Res sit dubia per negotiationem. in l. plures. in 2. lect. nu. 3. C. de fide instr. 137
- 5 Res denominatur secundum propositum ventum. in l. 1. §. quotidiana. num. 3. ff. de aqua quoti. 145
- 5 Res respectu hypothecae, quod non praescribatur, nisi in potestatem creditoris reuertatur, sed ratione proprietatis sic. in l. sequitur. §. si rem. nu. 1. ff. de usufructu. 90
- 3 Res potest ab edificio separari, quando prima species edificij per eius separationem non mutatur. in l. sine. §. interposito. nu. 6. ff. de admini. tuto. & cura. 54
- 9 Res melior, quam habeat creditor, datur in solidum creditori, & cogitur ea vendere, in §. quod autem. nu. 2. & 4. in auth. de fideiuf. 8
- rem suam vendere, quando quis cogatur. in d. §. quod autem. nu. 5.
- 7 Res donata uxori propter nuptias, est ei obligata. in auth. siue a me. in 2. lect. nu. 2. C. ad velleia. 142
- res inestimatae in dotem datae, si alienantur, quando competat mulieri actio utilis. ibi. nu. 5.
- 5 Res eadem non debet diuerso iure censeri. in l. eum qui edes. nu. 2. ff. de vluc. 97
- 8 Res aliqua dicitur esse iuxta aliam, quando ea distat minus decem pedum. in l. decernimus. nu. 1. C. de aqueduc. lib. xj. 37
- 6 Res an vicietur, si deuenit ad eum casum a quo incipere non potest, in l. existimo. nu. 1. ff. de verb. oblig. 36
- 7 Res vendita per metum, potest repeti per actionem in rem. in l. si vi vel metu. nu. 1. C. quod met. cau. 75
- res empti metu potest praescribi, & si contra actionem, quod metus causa opponitur exceptio praescriptionis. ibi. nu. 3.
- res possessa violentia compulsus praescribitur, non autem non possessa expulsiua. ibi. nu. 14. 79
- 7 Res si datur minori, cum pacto de non alienando, tale pactum impedit alienationem ab eo faciendam. in l. ea lege. nu. 3. C. de condi. ob cau. 118
- 6 Res mea non potest irrevocabiliter esse mihi obligata: reuocabiliter sic. in l. in bello. §. si quis seruum. nu. 1. ff. de cap. & postlimi. 214
- 8 Res si intereat eodem modo penes inuadentem, quo etiam interitura penes possessorem, tenetur inuadent de interitu. in l. si de possessione. num. 2. C. vi. 91
- 5 Res debitoris deposita penes aliquem, ita demum in causam pignoris capitur si ille qui eam detinet confitetur esse debitoris. in l. a diuo pio. §. seu & si pecunia. nu. 1. ff. de re iudi. 112
- 9 Res empti de pecunia alicuius, an sit ipsi obligata. in §. is consequens. num. 2. in auth. de equali. dot. 43
- 2 Res tantum valet, quantum vendi potest, & quomodo procedat. in l. si seruus. nu. 3. & 7. ff. de condi. furti. 64. & l. 2. nu. 25. C. de rescin. vendi. 154. & an tantum aestimetur, quantum potest vendi. in d. l. si seruus. nu. 9.
- 2 Res indiuidua dicitur, quae tantam utilitatem praestat in parte, respectu partis, sicut tota respectu totius. in l. j. §. si pecunia. nu. 1. ff. de pos. 97
- 8 Res iudicata dicitur intra certum dies, intra quos potest appellari in his in quibus fit executio ipso iure sine facto hominis, in l. litigatoribus. nu. 2. 4. & 5. C. de appel. 81
- 4 Res eadem a pluribus relicta vni separatim, semel tantum debetur ab omnibus: secus si testator expressit, quod quilibet in solidum tenetur. in l. si tibi. §. si testamento. nu. 1. & 4. ff. de leg. 1. 21
- 8 Res quae non fuit in bonis debitoris, si tempore obligationis incipiat postea esse in bonis debitoris, confirmatur pignus utiliter. in l. cum res. nu. 1. C. si alie. res pigno. da. sit. 100
- res aliena, an possit obligari efficaciter. ibi. nu. 3.
- Et quid si dominus rei succedit pignori. ibi. nu. 4.
- 8 Res religiosa cadit in obligatione. in l. si momento. numer. 1. C. quae res pigno. oblig. pos. 101
- res religiosa cadit in obligatione cum vniuersitate. ibi. nu. 2.
- 2 Res iudicata non dicitur donec appellari potest. in l. eleganter. nu. 5. ff. de condi. indebi. 48
- 3 Res ecclesiae data in emphyteusim, & in feudum, & transit ad extraneos haeredes. in l. etiam filios. nu. 2. ff. sol. mat. 11
- 2 Res fuisse in cista deposita sigillata, quomodo probatur. in l. j. §. si cista. nume. 2. ff. de pos. 97
- 6 Res debita si perit intra tempus, quo poterat mora purgari perit periculo debitoris. in l. si insulam. nu. 22. de verb. obli. 34
- 8 Res tantum valere praesumitur, quantum aestimata est in testamento communis. in l. vltima. nu. 1. C. de pra. & omnibus reb. lib. 11. 29
- 7 Res iudicata habetur pro veritate. in l. si causa cognita. nu. 1. C. de transa. 58
- 2 Res potest trahi, non tamen animo transferendi possessionem. in l. solutum. §. solutam. nu. 7. ff. de pigno. act. 81
- 8 Res empti ex pecunia mutuata, non est obligata, nisi de hoc specialiter, vel generaliter conuenerit. in l. quamuis. nu. 1. C. de pigno. 99
- res empti ex pecunia pupilli, est ei obligata. ibi. nu. 2.
- 9* Res in obligatione dandi licet sit precepta, an possit peri, vel aestimatio, vel vtraque. in §. si res aliena. nu. 2. Insti. de leg. 78
- 7 Res communis portata ab vno ex dominis contra deuetum, non incidit in commissum, nisi pro parte. in l. fraudati. nu. 21. ff. de publi. & vectig. 47
- 5 Res certa ratione loci, sed incerta ratione quotae, potest possideri. in l. possideri. §. incertam. nu. 1. ff. de acq. poss. 76
- 4 Res si vna adaequatur ad aliam, tunc rei adaequatae attribuitur quicquid est plus iuris ad eam, ad quam fit adaequatio. in l. j. nu. 2. ff. de leg. 1. 2
- 8 Res ad conseruandum, an statim sit ecclesiae. in l. si nondum. nu. 1. C. de fur. 3
- res tradita ecclesiae, quod statim non efficiatur sacra. ibi. nu. 2.
- 4 Res aestimatur cum qualitatibus suis. in l. j. §. si haeres. nu. 2. ff. ad Treb. 133
- 9 Res ecclesiae alienata, an possit ea inuita aliquis petere eam reuocari. in auth. de non alie. aut permutan. nu. 8. 11
- 9 Res ecclesiastica quando alienatur, cum quibus solennitatibus alienetur. in auth. de alie. emphy. nu. 1. 51
- 2 Res quae non est, quando deberi possit per iuramentum. in l. eum qui. §. si iurauero. nu. 1. ff. de iureiur. 29
- 2 Res pro debito potest teneri, & quando. in l. si non sortem. §. si centum. nu. 2. & 7. ff. de condi. inde. 49
- 9* Res aliena potest vendi, non autem obligari, & ratio diuersitatis. Insti. de inuti. stipul. nu. 2. 90
- 2 Res aliena nobis debita, potest obligari a nobis. in l. creditor. §. cum ex causa. nu. 1. ff. qui pot. in pig. habe. 134
- 2 Res data, potest codici, ut retineatur pro expensis. in l. qui exceptione. §. si pars. nu. 1. ff. de condi. indebi. 56
- 8 Res obligata fisco, & aliis, prodest per fisco vendi. in l. j. nu. 3. C. de ven. re. lib. 10. 7
- 8 Res immobilis vacans, occupata tamen, antea fuit per dominum possessa, efficitur vitiosa. in l. si. nu. 8. C. vnde vi. 94
- 5 Res debet denunciari, licet de ea non debeat solui gabella, alias incidit in commissum. in l. si. §. diuus. nu. 1. ff. de publi. & vecti. 53
- 4 Res si deuenit ad eum casum, a quo incipere non potuit, non vitatur quando casus superueniens tendit ad eundem effectum cum dispositione. in l. debitor decem. nu. 1. ff. de leg. 2. 44
- 8 Res quae fuerit empti a fisco, & quae requiratur ad acquisitionem dominij, potest probari per testes. in l. & si instrumenta. nu. 2. C. de fid. instr. lib. 10. 6
- 3 Res est diuisibilis in infinitas partes. in l. interdu. §. paterfamilias. nu. 1. ff. de her. insti. 106
- res in dubio intelligitur diuidi in 12. partes. ibi. nu. 21
- 2 Res mea, quando est penes te sine causa, possum illam condicere. in l. seruus. nu. 1. ff. de actio emp. 119
- 4 Res cum tantum valeat, quantum vendi potest, qualiter dicetur iustum pretium, cum res emptorem non inuenit. in l. & si a quo. nu. 1. ff. de leg. 1. 17
- 2 Res tota venditur ratione partis. in l. si necessaria. §. si vnus. nu. 1. ff. de pig. act. 80
- 1 Res aliena obligari non potest. in l. procurator qui. nu. 1. ff. de procu. 110
- 4 Res, quae ad aliquem pertinet testatoris dispositione ad tempus, post illud redire censetur ad haeredem. in l. Titia. §. Titia. nu. 2. ff. de leg. 2. 31
- 1 Res si non sit integra, & nudo consensu partes recesserunt a venditione, si ex intervallo interuenit actus contrarius retro similis, an sufficiat. in l. ab emptione. nu. 14. ff. de pact. 92
- 5 Res iudicata est ipsa sententia, seu actus sententiandi. in l. j. nu. 1. ff. de re iud. 105
- res iudicata, causa quae finem controversiae a sententia accipit. ibi.
- res iudicata, quando dicatur statim, & quando post decem dies. ibi. nu. 2.
- 1 Res efficitur dubia per negationem, nisi probationes manifestae in contrarium appareant. in l. post rem. nu. 1. ff. de transa. 95
- 1* Res si venditur cum pacto, quod non exeat de manu emptoris, locando rem non receditur a pacto. in l. manumissiones. nu. 1. ff. de iusti. & iure. 7

Index singularium materiarum

- 4 res si legatur duobus cōiunctis re, vni purē, alteri sub conditione, q̄ ille cui relinquitur purē, habebit tantum partem. in l. si domino. nu. 3. ff. de leg. 1. 22
- 4 res destinata poni in ædificio, quando habeatur perinde, ac si ædificata fuisset. in l. cetera. §. sed si parauerit. nu. 2. ff. eod. tit. 12
- 1 res de facili redit ad suam naturam. in l. si vnus. §. pactus. nu. 27. ff. de pactis. 87
- 1 res defuncti pro eo sepeliendo iussu iudicis, ante aditam hæreditatem venditur. in l. qui erat. nu. 2. ff. famil. ercisc. 194
- 2 res vendita cum pacto de retrouendendo si pignoretur, an primus venditor possit eam rehabere, & sic pignus resolvere. in l. si res. numer. 1. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. 137
- res mihi vendita, & per me postea pignorata, si à primo venditore petatur remedio l. 2. C. de rescinden. vendi. pignus non resoluitur. ibid. nu. 2.
- res donata, & pignorata si aduocatur prætextu insinuationis non factæ, an pignus resoluitur. ibid. nu. 3.
- 1 res vna, quando non potest accedere duobus, accedit pretiosiori. in l. si partē. nu. 1. ff. de fer. rusti. præd. 185
- 1* res in actione singulari in libello singulariter exprimi debet, si licet in eo quod principaliter petitur, secus in accessorio. l. j. n. 10. ff. de edendo. 72
- 1* res ex qua alimenta præstari debent, an sit pro eis obligata. remissuē. l. cum 2. §. si vni. nu. 3. ff. de transact. 95
- 1* res hæredis si legatur, an dominium transeat recta via in legatarium. in l. Papi nianus. nu. 1. ff. de seruit. 182
- 1 res mobilis & iura non possunt pro diuiso possideri. in l. Pomponius. nu. 1. ff. de rei vendi. 170
- 6* res aliena, q̄n est commissa arbitrio alterius, sufficit quod faciat illud, quod in re sua faceret, etiam si minus diligenter. in l. j. nu. 5. ff. de sol. 80
- 6* res facilius conseruatur quàm quod res extincta resuscitetur. in l. cum quis. §. si quis pro reo. nu. 3. ff. de sol. 84
- 2 res quando pluribus reperiatur hypothecata eodē die, & non apparet de prioritate, vel posterioritate, quòd conditio præoccupantis sit melior. in l. si fun dus. §. si duo. nu. 3. ff. de pigno. 132
- res obligata eodem momento pluribus, intelligitur obligata pro dimidia, & quando insoludum. ibid. nu. 4.
- 2 res aliena, quando possit pignori. in l. aliena. nu. 1. ff. de pigno. actio. 83
- 1 res vt possit alienari, satis est, quod de facili possit corrumpi. in l. procurator tutorum. nu. 2. ff. de procu. 110
- 1 res dicitur perfecta, executione facta. in l. metum autem. §. sed quod prætor. n. 1. ff. quod met. cau. 124
- 1 res eadem non potest bis promitti. in l. cum procurator. §. si dominus. n. 7. ff. de ope. no. nun. 17
- 9 res pupilli, vel ecclesiæ, si transit in nō priuilegiatum, quòd perdat priuilegiū. in §. ante nuptiali. nu. 5. in auth. de non eligen. secun. nuben. 7
- 4 res ob delictū, q̄n ipso iure confiscatur. in l. Mxuius. §. duorū. n. 25. ff. de leg. 2. 37
- 4 res quæ subiacerit restitutioni, potest legari, & sic testamento alienari. in l. cum pater. §. cum pater. nu. 1. ff. de leg. 2. 41
- 5* res quælibet est libera, nisi seruit⁹ est imposita. in l. si pri⁹. n. 14. ff. de op. no. nū. 10
- 5* res mihi legata sub conditione, si per hæredem sub eadem conditione mihi le getur, conditione existente dicitur mea ex vna causa tantum nō ex duabus. in l. possideri. §. ex pluribus. nu. 10. ff. de acq. poss. 77
- 7* res dicitur amissa, quando facta diligenti inquisitione recuperari non potest. in l. si creditor. in antiq. lect. nu. 3. C. de pig. act. 140
- 8* res iudicata cōtra vnū aliis nō præiudicat. in l. j. n. 1. C. quib. res iud. nō noc. 77
- 5 res quælibet, licet inducitur secundum præsentem statum, tamen in qualitati bus, quæ non possunt inesse ab origine rei de facili, contrarium probatur. l. si prius. nu. 17. ff. de ope. no. nun. 19
- 4 res, an si mihi debetur ex contractu sub conditione eueniente mutetur domi nium, quòd sic. in l. fundo. nu. 1. ff. ad legem Falcidiam. 123
- res non vitatur, si venit in eum casum, in quem nō potuit inchoari, si casu perueniens tendit ad eundem effectum cum primo. in l. verbis. nu. 1. ff. eo. ti. 1
- 8 res priuati, ob publicam vtilitatem auferrī potest. in l. quæcunque. num. 4. C. de fid. instr. lib. 10. 6
- 5 res qualiter efficiatur litigiosa. in l. j. §. si inter. nu. 2. de litig. 160
- res litigiosa, non potest obligari. ibid. nu. 4.
- 2 res mea si ad te peruenit sine iusta causa, eam à te condicere possum. in l. si & me Titium. nu. 1. & 2. ff. si cer. peta. 18
- 8 res emptæ per vxorem, erit vxoris & non viri, licet præsumatur emptæ de pecunia viri, sed ipsa teneretur ad pretium viro. in l. & si instrumenta. n. 6. C. de fi de instr. lib. 10. 5
- 7 res si vendatur duabus ecclesiis, prima præfertur, licet secundæ fuerit res tra dita. in l. si. nu. 24. C. de sacrosan. eccle. 22
- 7 res quæ subiacerit restitutioni ex contractu, potest alienari. in l. & si dotis. nu. 2. C. de iur. dot. 164
- 2 res vendita si euincitur pro parte, an committatur stipulatio de euictione. in l. j. nu. 1. ff. de euic. 139
- 7 res emptæ ex pecunia militis, potest ab eo vendicari. in l. si vt proponis. n. 1. C. de rei vendica. 108
- res emptæ ex pecunia vxoris per virum, q̄n per vxorem vendicetur. ibid. nu. 4.
- 5 res si est tradita conditione pendente, animo transferendi dominium, videtur tacite actum, quòd conditione deficiente reddatur. in l. j. nu. 11. ff. de don. 53
- 7 res si permutatur cum re, quæ erat venalis exposita, agitur actione vtili præ scriptis verbis. in l. j. nu. 2. C. de rerum permut. 156
- 2 res iudicata, an eodem modo proficiat, sicut iuramentum. in l. fin. §. sed si a cto re. nu. 1. de iureiur. 34
- 4* rei appellatio est magis generalis quàm pecuniæ. in l. balista. n. 2. ff. ad Treb. 139
- 4 rei, item bonorum appellatio est generalis. l. Quintus. §. argento. nu. 5. ff. de au ro & argen. lega. 88
- 7 rerum mobilium consistentium pondere, numero, vel mensura, qualiter sit æsti matio. l. 2. nu. 24. C. de rescin. ven. 154
- 7 res emptæ de castrensi peculio, an efficiatur castrensis. Et quid de profectio, & aduentio. l. j. nu. 1. C. de castren. pecu. mili. lib. 12. 54
- 1* res quælibet est diuisibilis in infinitas partes. in l. si cui. nu. 2. ff. de feruit. 182
- 3* res, an esset eodem mō peritura apud actorem, in quibus casibus debet fieri distinctio. in l. si filio familias. §. si post diuortium. nu. 1. ff. sol. mat. 19
- 5* res minans ruinam si fuit alienata post citationem, vel decretum de cauendo ante interpositum primum decretum ex eadem instantia, interponetur pri mum decretum contra venditorem non emptorem, nisi in causa legatorum, quia contra emptorem fit missio. in l. si quis missum. §. Iudex. nume. 3. ff. de da. infec. 35
- 7 res aliena in præiudicium vendentis, non domini, vendi potest. in l. mater tua. nu. 1. C. de rei vendi. 108
- res mea si venditur per alium paruo pretio, an iustum pretium repetam, an ve ro pretium acceptum. ibid. nu. 6.
- res mea, si non nomine meo fuit vendita, postea pluries fuit vendita, vltimo vfucapta, & ego ratum habui, ago contra primum venditorem, non contra alios. ibi. nu. 7.
- res mea si primo venditur, & primus emptor illam donauit, & donaturus po stea vendidit, & res sit præscripta, contra quem agere debeo. ibi. nu. 8.
- rem emptam ex pecunia mea quando petere possum. ibi. nu. 9.
- rem alienam vendens, quando dicatur vendere suo nomine. ibi. nu. 10.
- rem, qui potest à primo possessore auocare, quando perempta possit ad prætiū agere indiscussa. ibi. nu. 14.
- 4 re capta ex primo decreto, si non habet quis vbi teneat, potest alteri dare, vt teneat. in l. si qui. §. qui legatorum seruandorum. nume. 3. ff. vt in pos. leg. vel fideicom. 150
- 8 re insolutum data & euicta, an agatur vtili ex empto, an vero duret actio pri ma, an debitum. in l. libera. nu. 3. C. de senten. & interlo. om iudi. 67
- 2 re emptæ, quando agi possit ad æstimationem. in l. cum seruus. nume. 3. ff. de con di. cau. da. 42
- re perempta agitur ad ipsam rem. ibi. nu. 5.
- 1 In re communi immixtum etiam à socio, possum propria autoritate tollere, & destruere, sicut immixtum in re propria. in l. sed & si inter. nume. 2. ff. de fer. vrb. præd. 184
- 1 re exorta metu perempta ante omnem sententiam, potest agi ad ipsam rem, & etiam ad æstimationem. in l. si cum exceptione. §. quatenus. nume. 8. ff. quod met. cau. 126
- 2 re perempta, vel præscripta, ita quòd primus emptor agere non potest hypo thecaria, quid in subsidium agit ad prætiū. in l. 1. nu. 2. ff. de distra. pigno. 136
- 1 rem deterioratam recipiens, an sibi præiudicet. in l. & eleganter. §. non solum. nu. 5. ff. de dolo. 129
- rem deterioratam recipere, quando quis cogatur. ibi. nu. 6.
- 5 rem in nullius bonis esse, qualiter probetur. in l. rem quæ nobis. nume. 4. ff. de ac qui. poss. 84
- res tributaria eo ipso, quod vacauit biennio, censetur habita pro derelicta. ibi.
- 1 rem casu amississe dicens, quando est fundamentum suæ intentionis, probat. in l. si quis. §. an vero nec hæredi. nu. 1. ff. de eden. 77
- rem fuisse perditam, quando probatur iuramento. ibid.
- res dicitur perditæ eo ipso quòd adhibita diligenti inquisitione non repe ritur. ibid.
- rem fuisse amissam, quando probari debet manifestis probationibus. ibi. nu. 2.
- Manifesta quæ dicatur in probanda amissione rei. ibi. n. 3.
- Probata amissione rei, quis debeat probare dolum, & quis casum. ibi. nu. 4.
- 2 rem emptæ ex pecunia mea possum petere in subsidium. l. Proculus. nu. 1. ff. de iu re. dot. 148
- 2 rem non meo nomine gestam possum habere ratam ad mei præiudicium. in l. si fundus. §. si nesciente. nu. 1. ff. de pigno. 131
- 5 rem suam vt suam, vel vt non suam, qualiter cognoscatur, an quis conducatur. in l. si aliquam rem. nu. 8. ff. de acqui. pos. 86
- 5* rem sibi furatam non assignans non incidit in commissam. in l. fraudari ve cti gahs. nu. 1. ff. de public. 47
- 9* rem in feudum si cui concessi, alieno partem, nunquid feudatarius totum amittat. in §. si verò quis. nu. 1. Inst. de leg. 79
- 9 rem suam alienare, vel donare videtur, qui patitur suam rem præscribi. in auth. de tempo. non sol. nu. 3. 44
- 5 rem meam quam alius possidet respectu possessionis possum stipulari condu cere & emere. in l. si aliquam rem. nu. 1. ff. de acqui. pos. 86
- 2 rem vitiosam tradens, quando teneatur ad interesse. in l. in rebus. §. item qui. n. 1. ff. commo. 78
- 5 rem quæ pro parte est mea, & pro parte non, an possum conducere, & emere. in l. si aliquam rem. nu. 15. ff. de acqui. pos. 86
- 1 rem habens pro derelicto, videtur eam donare occupanti. in l. 1. nume. 1. ff. si ex noxa. cau. 64
- 7 rem deterioratam recipiens in solutione à solvente, quando præiudicet sibi in æstimatione deteriorationis. in l. exhibitionis. nu. 7. C. ad exhib. 115
- 9 Qui non potest rem possidere ratione possessionis, non potest illam vendicare. in l. professio. nu. 1. C. de mu. pa. lib. x. 22
- 6 rem sibi non debitam accipiens, qualiter teneatur. in l. creditorcs. num. 1. ff. ad leg. Iul. de vi priua. 163
- 1 rem suam vendere etiam minus iusto prætio, quando quis cogatur. in l. 1. §. cu ra carnis. nu. 1. ff. de offi. præfec. vrb. 32
- 7 res ecclesiæ q̄n concedatur in emphyteusim cū diminutione p̄sonis, & vsque ad sextam partem. in authen. perpetua. nume. 4. & 5. C. de sacrosan. eccle. 20
- res ecclesiæ Constantinopolitanæ, quòd propinquis ciuitatibus non possunt alienari. ibi. nu. 6.
- 6 rei nomine, an veniant res, quæ nō sint in dominio. in l. nominis. & rei. num. 1. ff. de verb. signi. 232
- 7 rerum appellatione venit tota hæreditas. in l. licet. nu. 3. C. de pactis. 46
- 8 res quæ non sunt in bonis nostris, non possunt obligari. in l. qui filios. nu. 2. quæ res pigno. obli. pos. 101
- 8 res hæredis, quando sint obligatæ pro legatis. in l. j. nu. 4. C. commu. de lega. 44

In omnes Barto. Lecturas.

res, quæ subiacent restitutioni, possunt alienari, & obligari, tam pro dote. quæ aliquis dat, quam etiam pro dote, quæ exigitur in casu restitutionis. in auth. res quæ subiacent. nu. 2. & 4. C. commu. de leg. 45
An istud habeat locum, quando quis constituit dotem pro seipso, vel pro persona, pro qua hoc facere tenetur, an etiam quando constituit pro alijs. ibi. nu. 3. & 4.
res restitutioni subiectæ non pnt alienari. in l. dotalem. nu. 2. ff. sol. mat. 27
res corporales qualiter dicantur diuiduæ, vel indiuiduæ, secundum naturam & qualiter secundum iuris dispositionem. in l. stipulationes. nume. 18. ff. de ver. obli. 25
res corporales diuiduæ secundum naturam qualiter diuidantur. ibi. nu. 19.
res vna, an possit à pluribus possideri pro diuiso ita qd remaneat vna. ibi. nu. 20.
res subiectæ substitutioni alienari non possunt. in §. hoc autem. nu. 3. in auth. de non eligen. secundo nuben. 6
Alienatio facta in casu d. §. hoc autem, quod stet in suspenso. ibi. nu. 4.
res quæ non possunt ex dispositione legis alienari, vel ex dispositione defuncti, non possunt vsucapi. in l. 2. nu. 1. C. de vsucap. pro emp. 57
Res immobiles non offeruntur, nec consignantur. in auth. dos data. nu. 1. C. de dona. propter nup. 160
Res immobiles, quod per diuisionem demonstrantur. in l. ea quæ. nu. 2. C. famil. ercisc. 112
Res aptæ ad militiam donatæ filio fami. censetur peculium castrense. in l. si for. te. nu. 1. ff. de castren. pecu. 216
res tempore perituræ quando sequestrantur ipsæ res venduntur, & pretium deponitur. in l. interesse. nu. 3. ff. de acq. poss. 87
Res ecclesiarum possunt pignori absque traditione. in auth. hoc ius. nu. 2. C. de sacrosan. eccle. 19
res quomodo designatur tam in actione vniuersali, quam particulari, in l. j. nu. 7. ff. de eden. 71
Res, quæ sunt in vsu publico, non possidentur. in l. j. §. municeps. nume. 1. ff. ad ac. qui. pos. 76
Res mobiles ecclesiæ sine decreto alienantur. in auth. de ecclesi. rer. immobil. nume. 1. 23
Res ecclesiæ alienari vt possit, debent fieri tractatus, & qui tractatus requirantur. ibi. nu. 2. eodem
Res, quæ sunt tempore perituræ venduntur, & pretium in sequestro ponitur. in l. si magistratus. nu. 1. ff. de priuileg. credi. 127
Res non restitutæ de nouo repertæ debent restitui, nisi prima restitutio per modum transactionis fuit celebrata. in l. Lucius. §. hæres. nu. 1. ff. ad Treb. 145
Res, quæ vadunt per mare, dicuntur in loco periculoso. in l. si quis ab alio. nu. 1. ff. de re iudi. 109
Res ecclesiæ dicuntur esse pauperum. in §. si vero. nu. 1. in aut. de nō alie. aut permut. 13
Res alienæ inductæ in domum, an sint tacite obligatæ. in l. item quia. nume. 1. ff. de pact. 59
Res minorum quando alienantur, quis iudex interponet decretum, an vbi res est, vel vbi est pupillus si maior est factus suam alienationem factam ratum habuit. in l. prædium. nu. 1. C. de præd. mino. 277
Res, quæ seruando seruari possunt, non alienantur sine decret. in l. lex que tuto. res. nu. 5. C. de admi. tuto. vel cura. 173
Res si illicitæ cum licitis transferuntur, an licitæ publicentur. in l. si publicanus. §. de rebus. nu. 2. ff. de publi. & vect. 47
Rebus ecclesiæ, ciuitatis, vel fiscalibus quanto tempore præscribatur. in l. fin. n. 12. C. de sacrosan. eccle. 21
Respuisse, vel sententiam excommunicationis non tenuisse, vel se non infamatum ex sententia quis potest petere principaliter pronunciari. in l. de ætate. nu. 6. ff. de mino. 137
Restitutio non est in pristinum statum repositio. in l. interdum. nu. 3. ff. de condi. indebi. 51
Restitutio in integrum producit exceptionem & non tollit exceptionem, nec naturalem obligationem, qn aliquis petit per in integrum restitutionem se liberari ab aliqua obligatione. in l. Iulianus. nu. 31. ff. de condi. indeb. 60
Restitutio, quando detur aduersus datam libertatem. in l. j. nu. 1. C. si aduer. li. 82
Effectus qui resultat, quando petitur restitutio aduersus sententiam latam per falsas probationes. in l. diuus Adrianus. nu. 9. ff. de re iudi. 114
Restitutio Principis, & postliminij æquiparatur. in l. si quis filio. §. quatenus. n. 1. ff. de iniust. rupt. testa. 99
Restitutio non retro trahitur sicut postliminium. ibid.
Restitutio verbum adaptatur ad id, quod nunquam quis habuit. in l. j. nu. 5. ff. quo. rum bon. 131
in restitutione Trebelliani non requiritur cōsensus serui, in hæreditatis vero aditione, & bonorum possess. sic. in l. seruo. nu. 1. ff. ad Treb. 193
Restitutio in integrum trāsfit ad hæredes. in l. 2. nu. 3. ff. de eo, quod cert. loc. 67
Restitutio quæ fit ante mortem, nō præiudicat pauperibus superuiuentibus, cū illa debebat fieri post mortem. in l. cū pater. §. à filia. nu. 1. ff. de leg. 2. 42
Restitutio in integ. potest cedi. in l. si minoris. nu. 5. ff. de admi. tut. & cur. 54
Restitutio in integ. quid operatur. in l. si. nu. 5. C. de fideiuf. mino. 79
Restitutio in integrum quando dicatur beneficium personale, & quando reale. ibi. nu. 6.
Restituto minore, an fideiussor habeat de nouo petere restitutionem in casibus in quibus beneficium ad ipsum transit. ibi. nu. 7.
Restitutio quando concurrat cum alia actione contraria, in l. si. nu. 1. C. si tut. vel cur. inter. 79
Restitutio quando detur hæredi absentis, in l. Pantonius. nu. 1. ff. de acq. hæred. 156
Restitutio an detur hæredi minoris decedentis hæreditate non adita, ibi. nu. 3.
Restitutio quæ fit à senatu, vel principe, reputatur esse impossibilis. in l. j. §. qui habebat filium, nu. 1. ff. de bo. poss. contra tab. 136
Restitutio in integrum, an & quibus castris detur, in l. respub. nu. 4. C. quib. ex cau. maio. 87
Restitutio aduersus sententiam latam contra administratorem minoris quando detur minori. in l. si. nu. 1. C. si aduer. rem iudi. 80

restitutio in integrum quando competat vbi habeat locum aliud remedium, puta appellatio. ibid. nu. 2.
Restitutio conceditur causa cognita etiam à delegato. in l. omnes. nu. 1. ff. de in. integ. rest. 122
Restitutio in integrum aduersus sententiam si petatur quando impedit eius executionem. in l. si se non. §. non condemnatum. nu. 3. ff. de re iud. 106
Restitutio concessa super principali quo ad accessorium non extenditur. in l. si. §. Lucius Titius. nu. 1. & 3. ff. de condi. indebi. 62
Restitutio fideicommissi quando fieri possit soli tutori & simplici procuratori. in l. san. cim. nu. 1. C. ad Treb. 47
Restitutio ad prosequendam appellationem, qd detur propter ferias repétinas. in auth. de appel. & infra. nu. 4. 12
Restitutio in integrum non datur minori respectu minoris, qd eo quod habuit initium in persona defuncti si nihil est gestum cum eo, sed bene potest restitui ex clausula generali, si qua mihi iusta causa. in l. cum filius. §. in hac stipulatione. nu. 4. de verb. obli. 21
Restitutio in integrum, qd tollat obligationem ciuilem non naturalem, & qn per eā tollatur obligatio fideiussoria. in l. Scichu. §. naturalis. n. 3. ff. de sol. 91
Restitutio fideicommissi facta existenti in potestate quaeritur ei in cuius potestate est. in l. post mortem. nu. 6. C. de fideicom. 41
Restitutio rei, cui erat facienda ex fideicommissio si illam emit ab aliquo, an si bi præiudicat, & fideicommissum habeat locum. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 26. ff. de verb. obli. 47
Restitutio aduersus sententiam latam per imperitiam quando detur ex clausula generali. in l. diuus Adrianus. n. 2. ff. de re iudi. 114
Restitutio in integrum, quod non detur aduersus errorem iuris. in l. cum fideicommissum. nu. 4. ff. de confes. 121
Restitutio quando detur aduersus læsionem contingentem intra modicum tempus. in l. j. nu. 9. C. si aduersus rem iudi. 80
Restitutio in integrum restituit minori, quod abstulit ei læsio. ibid. nu. 9.
Restitutio dotis facta ab eo, qui vergit ad inopiam, in quo differat ab ea quæ fit ab eo, qui non vergit. in repe. l. si constante. nu. 99. & 100. ff. sol. mat. 118
Restitutio dotis ad hoc, vt fieri possit in casu d. l. an requiratur, qd appareat instrumentum dotis confectum ante contractum matrimonium. ibi. nu. 101.
Restitutæ res mulieri si in casu d. l. fierent deteriores ad quem spectabit incommodum. ibi. nu. 101.
Restitutio in integrum datur hæredibus pupilli decedentis hereditate non adita. in l. qui duos. nu. 5. ff. de reb. dub. 98
Idem in hæredibus minoris. ibid.
Restitutio ad qui d impetretur. in l. ab hostibus. §. sed quod. nu. 5. ff. quib. ex cau. maid. 140
Restitutio in integrum intra quantum tempus petatur, & terminari debeat. ibi. dem nu. 12. 141
Restitutio in integrum quibus modis concedatur aduersus exceptionem. in l. si mater filij. nu. 1. ff. de excep. rei iudi. 154
Restitutio denegata propter defectum probationis potest iterum peti. in l. si. n. 3. C. si minor se maio. esse dixit. 84
Restitutio in integrum competit iure magistratus. in l. fin. num. 2. C. vbi & apud quem. 85
Restitutio rei, an fiat vigore primi iudi cij rescindentis. in l. sine. §. interposito. n. 2. ff. de admi. tut. & cur. 54
Restitutio quando petitur ad tempus tantum, tunc datur tantum tempus ad petendam restitutionem, quantum est illud, in quo quis fuit læsus & nō vltra. in l. necnon. §. si quis sapius. nu. 1. ff. ex quib. cau. maio. 142
Restitutio, an sit necessaria in fideicommissario rogato restituere: an vero actio nes in eum transeat ipso iure. in l. j. §. de illo. nu. 3. ff. ad Treb. 132
Restitutio tantum restituit, quantum id, aduersus quod restitutio petitur, abitu lit. in l. si. nu. 4. C. de sen. pas. 124
Restitutus quis dicatur etiā si ad eius noticiam restitutio non perueniat. ibi. n. 5.
Restitutio in integ. est in rem scripta: & ideo datur in subsidium contra tertium cum distinctione tamen. in l. in causæ. §. interdum. nu. 1. ff. de mino. 134
Restitutio in integrum qualiter agatur contra tertium possessorem. ibi. n. 2.
Restitutio in integrum non restituit rem sed ius agendi, vel tollit exceptionem obstatulum. in l. qui proprio. §. item quaeritur. nu. 1. ff. de procu. 109
Restitutio in integrum non tollit actionem nec obligationem, sed inducit exceptionem. in l. denique. §. sed verum. nu. 4. de mino. 132
Restitutio in integrum, an transeat ad hæredes. in l. interdum. nu. 1. ff. de mino. 133
Restitutio in integrum est scripta in rem, & per eam agitur contra tertium possessorem. in l. Aemilius. nu. 4. ff. de mino. 136
Restitutio nulla est secundum Philosophum de priuatione ad habitum. in l. si ex causa. §. Papinianus. nu. 1. ff. de mino. 133
Restitutio in integrum intra quantum tempus peti potest. in l. diuus. nu. 8. ff. de in. integ. restit. 123
Restitutio ex læsione contingente in ipso contractu, quando petitur, quod statum attendatur. in l. j. nu. 10. C. de sum. tri. 4
Restitutio dotis si debet fieri, & ille cui fieri debet tenetur ex forma statutorum recipere possessiones in solutum, qualiter tunc debeat fieri. in l. si ex falsis. nu. 10. C. de transa. 61
Restitutio in integrum concurret cum conditione indebiti, vel sine causa. in l. in causæ. §. Pomponius. n. 2. ff. de mino. 134
Restitutio est in pristinum statum repositio. in l. quod si minor. §. restitutio autem. nu. 1. 135
Restitutio in integrum restituit, quod læsio abstulit. in l. sine hærede. §. interposito. nu. 3. ff. de admi. tut. 54
Restitutio aduersus dotem immoderatam, quando detur muliere mortua. in l. vna. nu. 2. C. si aduer. dotem. 82
Restitutio in integrum competit aduersus latam culpam, non aduersus dolum. in l. quod Nerua. nu. 23. 100
Restitutio, quod competat etiam minori, licet sit tutus exceptione, in auth. de tempo. non sol. pe. nu. 13. 44
Index Barto. Q 4 1 restitutio

Index singularium materiarum

- restitutio in integrum quando petitur, non requiritur speciale mandatum: secus quando principaliter. in l. illud. §. si talis. nu. 3. ff. de mino. 135
- 3 restitutio concessa post quadriennium non valet ipso iure in l. scire oportet. §. consequens. nu. 4. ff. de excu. tut. & cur. 69
- 1 restitutio in integ. est officium iudicis & non actio. in l. causæ. nu. 2. ff. de min. 134
- restitutio in integrum competit etiam ei, qui tutus est ope exceptionis. ibi. nu. 3.
- 7 restitutio, quando non detur aduersus interruptionem præscriptionis factâ per inuentionem. in l. possideri. §. Labeo. nu. 2. ff. de acq. poss. 78
- 3 restitutus non recuperat locum quem inuenit plenum. in l. Gallus. §. & quid sit. nu. 13. ff. de libe. & posthu. 95
- restitutio facta à Principe non aufert ius. ibi. nu. 12.
- restitutus non recuperat bona in alium alienata. ibi. nu. 13.
- 7 restitui, an debeat maior succedens minori, in l. ea quæ. nu. 3. C. de temp. resti. in integ. tam mino. 86
- 5 restitui qualiter debeat, qui aliquo tempore est læsus quadriennio. in l. ait prætor. §. si conditionalis. nu. 1. ff. quæ in frau. cred. 130
- 7 restitui quare quis debeat ex læsione causata propter ventionem rei factam legis auctoritate. in l. si cum. nu. 1. C. de resti. 86
- Per hanc restitutionem in integrum, quando quis recuperabit rem. ibi. nu. 2.
- 1* restituere litem quid sit. in l. diuus. nu. 7. ff. de integ. resti. 123
- 5 restituere rogatus Titio hæreditatem cui testator debebat decem, tenetur restituere per restitutionem hæreditatis, etiam debita ex contractu, in l. Thais ancilla. §. Titius Stricho. nu. 2. ff. de fideicom. libe. 68
- 3 restituere rem meam, quam habebam venalem denegans liberatur rem dando, vel verum pretium. in l. non enim. nu. 1. ff. rerum amo. 31
- 2 restituere quis tenetur id, quod sibi ex re aliena peruenit. in l. si cum. nume. 1. ff. si cer. pet. 16
- 2 restituere non teneor, quod consequor nomine poenæ, o cca sione rei tibi debitz. in l. venditor. nu. 4. ff. de hæred. vel actio. vendi. 113
- 4 restitutione in integrum simpliciter petita, an iudex poterit de nullitate pronunciare. in l. Carmelia. nu. 4. ff. de iure patro. 171
- 7 restitutionem petere debet intra tantum tempus, quantum est illud in quo dicitur læsus, quando quis læditur cursu tēporis. in l. si numer. 4. C. in quib. cau. in integ. resti. non est neces. 83
- 4 restitutione facta in vna re, quando videatur facta in omnibus. in l. restituta. n. 1. ff. ad Treb. 140
- 5 restitutionem alicui concedendi iusta causa est, quando verisimiliter inductus fuit ad aliquid credendum. in l. non solum. §. morte eius. nu. 3. ff. de ope. no. nunc. 15
- 4 restitutione facta à patre filio in casu l. cum filio. ff. de leg. 1. in filium transeunt actiones ex Treb. ibi. nu. 11. 6
- 7 resurrectio duplex. in repe. l. 1. nu. 69. C. de sacros. eccle. 10
- 7 retentio quando habeat locum ob res donatas, vel amoras. in l. vna. §. maneat. nu. 11. C. de rei vxor. act. 165
- 6 retentionis iure quis consequitur, quod iure actionis consequi non potest. in l. ratis. nu. 1. ff. de incen. rui. naufrag. 127
- 4 retentione possum ius meum conseruare, si res pro qua, vel in qua ius habeo peruenit ad me, sub spe restituendi. in l. si seruus. nu. 1. ff. de leg. 1. 17
- 2 retineri pro pignore loco pretij, quando possit res vendita. in l. Iulianus. §. offerri. nu. 4. de act. empt. 117
- 9 Ille, cui promissum fuit rem reuendere, primo debet pretium restituere. in §. illud quoque. nu. 3. in auth. vt exact. instan. 42
- 6 reuocatio inofficiosa donationis, an fiat ipso iure: & quando per sententiam, vbi quod reuocatio quæ sit per liberos superuenientes fit ipso iure. in auth. de immen. dona. nu. 11. eod. 130
- 5* reuocatoria, an habeat locum cum alienatio fit in fraudem de facto. in l. si pater. nu. 2. ff. quæ in frau. cred. 130
- 5* reuocari petens possessionem, quando aliquis sua auctoritate accepit, ille potest petere sibi confirmari. in l. 1. §. satisfactum. nu. 1. ff. quor. leg. 132
- 8 reuertantur verbum, significat translatione domini ipso iure: & de eius significatione. in l. quisquis. nu. 1. C. de omni agro deserto. lib. 11. 42
- 4 reos plures habere nostra interest, & quomodo. in l. liberationem. §. consequenter. nu. 2. ff. de libe. lega. 90
- 3 rei duo, an possint in dote constitui. in l. si cōstare. §. quoties. n. 2. & 6. ff. sol. ma. 18
- 6 rei duo qualiter constituentur. in l. cum duo. nu. 2. & 4. ff. de duob. re. 54
- Si in obligatione continente indiuiduum plures in solidum obligentur, quod non sint correi debendi. ibi. nu. 5.
- 4 reorum duorum materia hodie quid sit immutatum. in l. liberationem. §. nunc. nu. 7. ff. de libe. leg. 50
- 3 rei debendi plures, quando possunt simul conueniri. in auth. hoc ita. n. 21. C. de duob. reis stipu. 107
- In duobus reis credendi hodie nihil est innouatum. ibi. nu. 24. & 26. 108
- An hodie aliquid sit innouatum, quando plures rei in solidum conueniuntur vno, vel diuersis libellis. ibi. nu. 25.
- Vnus ex duobus reis credendi potest agere procuratorio nomine alterius. ibi. nu. 27.
- Si ad vnum ex correis peruenierit tota quantitas, an alius possit petere, quod ille prius excutitur. ibi. nu. 29.
- Altero ex correis non datur tempus contradicendi instantiæ, sicut fideiussori. ibi. nu. 31.
- Quando vnus ex correis est præsens & soluendo, sed non potest conueniri, quid agendum circa beneficium diuisionis. ibi. nu. 32.
- Vno ex correis debendi totum solute, alius liberatur in totum. ibi. nu. 36.
- Vnus ex correis credendi recipiendo partem ab vno ex correis debendi præiudicat alteri correo. ibi. nu. 38.
- Si vnus ex duobus reis credendi ex cōtractu iurisdictionis liberat reū per stipulationem & acceptilationem subsequente, an alteri reo præiudicet. ibi. nu. 34. 109
- Ex successione alterius correorum, quando obligatio extinguitur. ibi. nu. 58.
- 6 reorum duorum constitutionem non viciat modicum tempus, nec actus contrarius. in l. duos. §. duo rei. nu. 1. ff. de duob. reis. 56
- reorum duorum constitutionem non viciat longum interuallum inter obligationem vnus & alterius. ibi. nu. 2.
- 3 Alter ex duobus reis credendi potest agere sine consensu alterius, nec tenetur cauere de rato sed de defendendo. in l. non solum. nu. 7. ff. sol. mar. 6
- 2 rei duo, an & quando dicatur, quando plures tenentur in solidum. in l. si vt certo. §. si duobus. nu. 11. ff. commo. 77
- 7* rei duo possunt in dotibus constitui. in l. in dotib. n. 2. C. de dot. cau. nō. nu. 166
- 6 rei debendi plures possunt simul conueniri pro parte, vno, vel pluribus libellis. in l. in duobus. §. vbi duo rei. nu. 1. ff. de duob. reis. 54
- rei credendi plures possunt conuenire plures reos debendi, & quilibet ipsorum eodem, vel diuersis libellis. ibi. nu. 2.
- rei debendi plures, quod possunt in solidum conueniri si in libello dicatur vna solutio sufficiat, alias non, & talis libellus non debet admitti. ibi. nu. 3. 55
- rei credendi plures, quod possunt in solidum agere si protestantur, quod vna solutio sufficiat. ibi. nu. 4.
- rei debendi plures, quando possunt separatim, in solidum, & diuersis libellis conueniri. ibi. nu. 5.
- Si vnus ex pluribus reis credendi agit contra plures reos debendi, & lite contestata alius agere vult, non aditur. ibi.
- Vnus ex duobus reis debendi si in solidum conueniatur ita, quod non alius an possit conueniri, & quomodo, & quid sit immutatum per ius authenti. ibi. nume. 6. & 8.
- rei credendi plures quo ad conueniendum, an hodie aliquid sit immutatum. ibi. nu. 9.
- Quid sit immutatum hodie per ius auth. quando plures rei in solidum conueniuntur simul vno, vel diuersis libellis, vbi quod in modo conueniendi nihil immutatur, sed in modo exigendi. ibi. nu. 10.
- 6 reorum duorum constitutionem viciat interuallum inter interrogationem & responsum, non inter obligationem vnus perfectam & alterius perficiendam. in l. si ex duobus. nu. 1. ff. eod. tit. 57
- rei debendi duo in mutuo constitui possunt. in l. eadem. nu. 1. ff. de duob. reis. 56
- rei duo qualiter constitui possunt in deposito & commodato tam in primitia, quam in secundaria obligatione. ibi. nu. 3.
- * rei duo, an constitui possint quando in obligatione est quid diuiduum, vel factum. ibi. remissum. nu. 4.
- rei duo, an sint plures accessorie se obligantes, posito, quod in solidum tenerentur. ibi. nu. 6.
- Gerentes aliquod officium, vel aliquam administrationem, an obligentur iuri liter, & in solidum, vel sint duo rei. ibi. nu. 7.
- 6 reorum duorum constitutionem, quæ diuersitas impedit. in l. cū duo. n. 1. ff. eo. 60
- rei duo non sunt proprie & verè plures, qui tenentur ex quasi maleficio & verè. ibi. nu. 4.
- rei duo non sunt pater & filius in obligatione ex causa peculij profectitij. ibi. dem. nu. 5.
- rei debendi plures dicuntur, quando plures in solidum debent idem verè, vel fictè ex vna eademque causa principaliter ex voluntate. ibi. nu. 6.
- rei credendi plures sunt quando pluribus in solidum debetur idem verè, vel fictè, ex vna eademque causa principaliter & ex voluntate. ibi. nu. 7.
- 8 reos duos in modo constituendi, quod hodie nihil sit immutatum. in auth. hoc ita. nu. 1. C. de duob. reis stipu. 106
- rei duo debendi qualiter constituentur. ibi. nu. 2.
- rei duo credendi qualiter constituentur. ibi. nu. 3.
- rei duo, an constituentur in obligatione, quæ re contrahitur ad diuidua, vt est in mutuo. ibi. nu. 4.
- rei duo, an possint constitui in deposito & commodato. ibi. nu. 6.
- rei duo, an & quando constituantur in obligatione continere aliquid indiuiduum obligatione & solutione. ibi. nu. 7.
- rei duo obligatione facti qualiter constituentur. ibi. nu. 8.
- Et quomodo duo rei credendi. ibi. dem.
- rei duo debendi, an & quando sint & teneantur in solidum, qui obligantur accessorie. ibi. nu. 9.
- reorum duorum constitutionem, quæ diuersitas impedit. ibi. nu. 14.
- rei debendi plures sunt, qui eadem debent verè, vel fictè ex vna eademque causa principaliter ex voluntate eorum. ibi. nu. 19.
- rei credendi plures sunt, quando pluribus in solidum debetur idem verè, vel fictè ex vna eademque causa principaliter ex voluntate. ibi. n. 20.
- Vno ex duobus reis conuenio presenti, an ei sit danda dilatio ad præsentandum alterum absentem. ibi. nu. 8.
- rei duo credendi conciantur per dilationem alternatiuam. in l. si Titio, num. 1. ff. de leg. 2. 129
- Si vnus ex duobus reis credendi exigit totum, quando cogatur alteri communicare. ibi. nu. 2.
- 6 Vnus ex reis credendi si recipit totum debitum, quando teneatur alteri communicare. in l. qui hominem. §. si duo. nu. 1. ff. de sol. 83
- vnus ex reis credendi recipiendo partem non sibi appropriat totum. ibi. nu. 3.
- 8 ratio quando plures stipulantur vsumfructum non potest deberi tanquā duobus reis credendi. in l. si id quod. nu. 1. ff. de duob. reis. 58
- Si duo stipulantur à Titio vsumfructum fundi ipsius Titij, an in solidum valeat, & vnicuique acquiratur & sint duo rei credendi. ibi. nu. 2.
- ratio quare si tu & ego stipulati fuimus ceterum nomine dotis, quod simus duo rei credendi. ibi. n. 3.
- ratio, quod in causa dotis duo rei debendi constitui possunt, non tamen duo rei credendi. ibi. nu. 4.
- 6 rei duo quando possint constitui in operis. in l. nemo est. nu. 2. 6. & 7. ff. eo. tit. 55
- rei debendi duo qualiter constituentur in obligatione facti. ibi. nu. 6.
- rei credendi plures qualiter constituentur in obligatione facti. ibi. nu. 7.
- 2 vnus ex reis credendi alteri præiudicat litem contestando. in l. duobus. nu. 1. ff. de iureiur. 28
- 6 reorum duorum constitutionem disparitas in substantia obligationis non impedit. in l. si ex duobus. §. si à Titio. nu. 1. ff. de duob. reis. 57
- 3 rei

In omnes Barto. Lecturas.

- 8 rei debēdi duo, an videantur inuicē fideiubere. in auth. hoc ita. n. 67. & 69. C. de
duo. reis. stipu. 110. & in auth. de duob. reis. n. 7. 44. & in l. reos promittēdi. n. 1.
ff. de quob. reis. 57. & in l. Vranus. n. 10. ff. de fideiuf. 76
- Correus ille, qui soluit, quā actione repetat. in d. auth. hoc ita. n. 70.
- Si vnus ex duobus reis debendi suo iuramento liberat alium, ab eo non repe
tit. ibi. nu. 73.
- Correus liberatus, qui fuit acceptilatione qñ possit ab illo, qui est liberatus, re
petere. ibi. nu. 74.
- Correus damnificatus culpa alterius potest ab eo repetere. ibi. n. 75.
- Correus credendi quando ab altero qui solutionem recepit, repetere potest,
& quā actione. ibi. nu. 76.
- Quando vnus ex reis credēdi aliquem liberauit facto suo, an alter ab eo re
petere possit. ibi. n. 77.
- 6 Hodie circa duos reos credēdi nihil est immutatu tā in modo cōstituēdi, q̄ in
modo exigēdi. in l. in duobus. §. vbi duo rei. n. 12. ff. de duob. reis. 55
- 6 rei duo, an sint plures domini eiusdem serui, licet de peculio teneatur insoli
dum. in l. eandem. n. 11. ff. eod. 56
- 9 rei duo possunt constitui pro dote restituenda etiam pro danda. in §. est quo
que. n. 1. in aut. de nun. 19
- 9 rei debēdi plures vno libello cōueniri possunt siue insolidū, siue p parte cō
ueniantur, adiecto, q̄ vnica solutio sufficiat. in auth. de duob. reis. n. 1. 44
- 9 rei duo debendi, vel credendi, quod constituantur per dictionem, aut, in §. ad
hanc. n. 2. in aut. vt cum de appel. 48
- 1* Reuerentia mariti, vel patris factum rescinditur officio iudicis. in l. non est ve
rismile. §. si foenerator. ff. de eo, quod met. cau. 127
- 8 Reus veniens semper auditur, antequā sit interpositum secundum decretum.
in auth. ei qui iurat. nu. 4. C. de bo. autho. iudi. poss. 88
- 6 reus quando habet aliqua indicia pro se, contra eum debent esse grauiora, vt
possit torqueri. in l. §. ad quātionem. n. 2. ff. de quāst. 177
- 7 reus in vetito examine quomodo possit trahere actorem. in l. in criminali. n. 1.
C. de iur. omni. iudi. 100
- 8 Qualiter intelligatur actum cum reo, vt postea agatur contra possessores, in
l. persequutione. n. 5. C. de pigno. 100
- 9 reus qui mendaciter negauit se possidere, an possit postea de suo iure docere,
in §. illud quoque. n. 1. in auth. de trien. & semisse. 18
- 6 reus obscure excipiens declarat quemadmodum & libellans. in l. inter stipulā
tem. §. si Stichum. n. 9. ff. de verb. oblig. 31
- 5 reus, qui actori præsenti, vt summarie in causa procedatur respondet, nō debe
re procedi sine libello, videtur in iudicem cōsentire. in l. quidam cōsulebat.
n. 10. ff. de re iud. 117
- 7 reus si in respondendo negat, q̄ non rñdet animo litē cōtestandi, q̄ non indu
catur litis contestatio. in l. j. n. 15. C. de lit. contesta. 98
- reus si in rñdendo cōfiteatur, an per hoc inducatur lit. contestatio. ibi. nu. 21.
- 8 reus nō pōt cōuenire actorem de causa praiudiciali, de qua alias ideo iudex
cognoscere nō posset etiā vtraq; parte volēte: secus si partib. volētib. alias
posset. in aut. & cōsequēter. num. 5. & 6. C. de sētē. & interlocut. omni. iudi. 69
- reus si conuenit actore corā alio iudice q̄ formam d. aut. & cōsequenter. &
sit delegatus, processus est ipso iure nullus. ibi. n. 16. eod.
- * Si coram iudice ordinario, processus est aliquis viso opponatur. ibi. n. 17.
- * Vtroque tamen casu siue processus est nullus, siue quando opponit exceptio,
reus condemnatur in expensis. ibi. nu. 18.
- 4 reus edit actori ad intentionem coadiuuandam. in l. qui concubinam, §. cum i
ta. l. 2. n. 2. de leg. 3. 51
- 5 reus simpliciter absolutus si in sententia non apponitur causa, in dubio videt
absolutus ex causa, quā in actis apparet. in l. si quis ad exhibēdum. n. 1. ff. de
excep. rei iudic. 156
- 6 reus q̄ possit dare exceptiones die feriata: non tamen terminus ad eas propo
nendas. in l. miles. §. sexaginta. n. 2. ff. ad leg. Iul. de adulter. 156
- 2 reus volens euitare moram & commisionem poenā, qñ debeat ire ad domum
actoris cum re debita. in l. item nulla. n. 9. ff. de cōst. pec. 72
- reus si vult purgare moram debet ire ad domum credit. n. 10. ibi. n. 10.
- reus nec actor si probat se fuisse in die pascatis Florentiā vbi solutio erat fi
enda, q̄ mora non dicitur probata per lapsum dies, & debitor tunc cōstitui
tur in mora per appellationem. ibi. n. 11.
- 7 reus non obseruans promissa conuenitur prima actione ad quē reuertitur actor,
& non actione præscriptis verbis. in l. siue apud. num. 3. C. de transac. 56
- 2 reus qui primo negauit delictum, & postea confessus est, non habet dñficiū
statuti, & iudex recusare pōt. in l. eum qui. n. 4. ff. de iureiur. 29
- reus si post probationem actoris confiteatur, iudex potest illam confessionē
reicere. ibi. n. 6.
- reus qui cōfiteatur per torturā licet primo negauerit, vel q̄ ipsū sit deuentus ad
iuramentū in defectum probationis, non punitur negans. ibidem. nume. 10.
- 6 reus veniens post interpositū primū decretū, & allegas aliqua cam ppter quā
nō teneat expēsas refarcire, & iudex pñciat ipsū nō audiēdū, nisi refectis
expensis, potest ab hac pronuntiatione appellare. in l. ante sententiam. n. 19.
ff. de appe. re. in. 205
- 5 reus an efficiatur dominus si agens rei vendicatione succumbat. in l. exceptio
rei. n. j. ff. de excep. rei iud. 137
- 7 reus tenetur edere actori ad replicationem fundandam, & ad intentionē suā
datam coadiuuandam. in l. si. n. 2. & 3. C. de eden. 40
- reus quando tenetur edere actori instrumenta communia. ibi. n. 5.
- 7 reus si absoluitur de quāitate falsa adiecta per actorem, quā actor nō plus pro
bavit, an tunc punitur actor. in l. vna. n. 4. C. de plus peti. 99
- 6 reus de sociis quādo possit interrogari. l. apert. §. is qui. n. j. ff. de quāst. 181
- 7 reus non tenetur edere actori instrumenta ad intentionem fundandā, sed ad p
bandam replicationem sic. in l. 2. in 2. lect. n. 4. C. de eden. 36
- 5 reus si primo agēti cōdēnatus ē insolidū, secūdo similiter insolidū, q̄s eorum
erit melioris conditionis in executione. l. si qui. num. 4. ff. de re iud. 113
- 7 reus qñ cogatur docere titulū suā possessionis. l. cog. n. 1. C. de pet. hz red. 107
- reus cogitur dicere titulū suā possessionis in peti. hz red. ibi. numero 2.
- Reus potest opponere de titulo etiam post litem contest. & exceptio tituli est
peremptoria. ibi. n. 5.
- 4 Reus qñ posset dilationi ei datā in criminalibus renunciare ad hoc ne actor il
la vtatur. in l. si post. §. hi quoque. nu. 2. ff. de bo. pos. contrab. 155
- 5 re^o quare pponit plures exceptiones q̄ actor actiones. l. n. mo. n. 1. ff. d. exc. 153
- 2 Reus si deferat iuramentum actori respectu aliquius rei, quā actor dicit sibi
deberi, si illa res pereat pene reum quando pereat periculo actoris, vel rei.
in l. eum qui. §. si iuramento. nu. 3. de iureiur. 29
- 6 Reus tenetur dare fideiussori probationes ad huiusmodi exceptionem. in l. ex
ceptione. nu. 9. ff. de fideiuf. 75
- 7 Reus q̄ sequatur forum actoris respectu subditorum statuto, potest fieri per
statutum. in l. 2. nu. 2. C. de iurisd. om. iudi. 100
- 5 Reus in exceptione est actor improprie. in l. j. nu. 1. ff. de excep. 151
- Reo aliquid afferente quando incumbat onus probandi. ibi. nu. 3.
- Reus potest proponere exceptionem sine scriptura, licet iudex eū in scriptis
redigi faciat. ibi. nu. 4.
- Reo sufficit factum proponere ex quo resultat exceptio absque eo, quod di
cat, excipio. ibi. n. 6.
- 1 Reus contra quem est interpositum primum decretum in actione confessoria
qualiter auditur. in l. cuius. nu. 6. ff. si ser. vendi. 188
- 1 Reus cūctus de mendacio si dicit, nō grauetis me in trāslationē possessionis,
quā volo ppare statim de dñio, nō auditur. in l. in re. nu. 12. ff. de rei vend. 177
- 1* Re^o pōt petere re in libello deductā sibi oculis subiici. l. j. n. 1. ff. de edēdo. 72
- 4* Reus edit actori ad replicationem fundandam. in l. maritus vxoris. §. post a
ditam. nu. 1. ff. ad l. Falcid. 131
- 2 Reus pōt in se assumere onus probationis. in l. circa. nu. 2. ff. de proba. 143
- 1 Reus allegando pactum de non petendo post lit. contest. videtur de eo oppo
nere. in l. si vnus. §. pactus. nu. 18. & 2. ff. de pact. 86
- 6 Reus accusatus, an possit habere honores, & quid si crimē opponatur per mo
dum exceptionis. in l. reus. nu. 1. ff. de n. une. & hono. 223
- 6* Reus & actor si sunt cōtumaces, iudex p̄t procedere ex suo officio, & citare
vtrunque & absoluerē reum ab instantia iudicij, & est speciale in causis fi
nalibus. in l. ex quibusdam. §. Senatus censuit. nu. 1. ff. de iur. hfc. 209
- 2 Reus qui recusauit iuramentum si moriatur antequā pronuncietur eum ha
beri pro confesso, vel condemnato, quod eius hares non poterit condem
nari ex ficta confessione. in l. manifestē. nu. 7. ff. de iureiur. 34
- 5 reus qñ comparet per procuratorem minus legitimum perinde habetur ac si
non venisset. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 13. ff. de dam. infect. 30
- reus si non venit, neque misit, & sic sit contumax, peruenitur ad fm decretum
licet iudex non pronunciet ipsum contumacem. ibi. nu. 17.
- reus peremptorie citatus & contumax, non debet iterum citari ad audiendū
interpositionem primi decreti. ibi. nu. 25.
- Reus citatus ad secundum decretum, an debeat praconizari. ibi. nu. 28.
- 5 reus excipiens si in exceptione succubuit, nō prohibetur qd̄ deducit in exceptio
ne tractare in alio iudicio. in l. fundum Titianum. nu. 1. ff. de excep. 153
- reus si in exceptione obtinuit, facit praiudicium, in alio iudicio actori. ibi. n. 5.
- reus, an possit agere confessoria cōtra agēte cōtra se ad fundum rei vbi. n. 5.
- 5 reus citat^o intra tres dies, & prima dies sit assignata p primo, secūda p secūdo
tertia p tertio, & cōpareat in primo, actor vero nō, sed cōpareat in vltima,
& reus nō, an possit dici cōtumax ex eo, quia vltima mora nocet, in l. si prae
tor ait. §. si aliquando. n. 1. ff. de ope. no. nun. 22
- 6* reus cōdēnat in expensis a tpe, quo cōstat eū nō habere iustā causam igno
rantia: secus est in actore. in l. qui in alterius. n. 2. ff. de reg. iur. 238
- 7* reus nō tenet edere actori ad intentionē fundandam. l. j. nu. j. & 6. C. de edē. 36
- * reus ex causa tenetur actori, & cogitur officio. iud. ibi. nu. 1.
- 8* reus vnus ex pluribus quādo est præsens & soluendo, sed non pōt cōueniri,
quid agendum sit circa beneficiū diuisionis. in aut. hoc ita. n. 31. C. de duob.
re. stipula. n. 1.
- 8 reus corripens iudicem vel procuratorem actoris amittit causam sicut econ
tra in actore. in l. j. nu. 3. C. de pē. iudi. qui male iudic. 73
- Quando eam amittat ipso iure, & quando per sententiam. ibi. nu. 4. & 6.
- 9 Reus possidens immobilia non cauet de iudicio ficti. in §. illud quoque. nu. 15.
in auth. de exhib. reis. 24
- reus cauere dēt de iudicio ficti: nec releuat per dispositionē pignorū. ibi. n. 16.
- 8 reus si vna denunciatione dixit, nolo venire, non citabitur vltius ad septen
tiam. in l. tres. nu. 2. C. quomodo & quando iudex. 64
- Et de hoc creditur relationi nunciij. ibi. n. 3.
- 1 reus dilatione sibi data ad probandum non potest renunciare quin actor non
possit probare. in l. si arrogator. nu. 23. ff. de adop. 28
- 1 reus contra notorium quando possit suas excusationes facere, & defensiones
proponere. in l. si scriptus. nu. 6. ff. de relig. & sum. fune. 199
- 9 reus quando possit vti aliquo priuilegio, per quod actorem trahat ad aliū iu
dicem. in auth. vt omnes obe. iudi. nu. 14. 28
- 5 reus fundans se in præscriptione, quod debeat articulare, q̄ possedit per decē
annos proximē finitos in tali mense, vel die, vel inchoatos tali tempore. in
l. Celsus. nu. 27. & 29. ff. de vsucap. 99
- 9 reus an possit simpliciter duas exceptiones contrarias proponere. in §. studiū.
nu. 2. in auth. de trien. & semisse. 18
- 1 reus si tempore condemnationis condemnatur in aliquo vltra id, quod venit
in prima sententia: pro illa habet nouam dilationem quā datur iudicatis. in
l. si cum exceptione. §. quatenus. nu. 6. ff. quod met. cau. 126
- 1 reus non comparens non punitur quando non interest actoris, vt compareat.
in l. 2. nu. 1. ff. si in ius voc. non ierit. 57
- 1 re^o pōt petere re in libello deductā sibi oculis subiici. in l. j. nu. 1. ff. de eden. 72
- 2 reus non tenetur de fructibus percipiendis si mora non praeceat intra tēpus,
quod datur iudicatis. in l. in fideicommissi. nu. 1. ff. de vsur. 141
- reus habet quadrimestre tempus ad soluēdum, vbi petitur certa species actio
ne personali. ibi. n. 4.
- reus an excusetur a mora ratione partis, quā indebitē petitur. ibi. nu. 5.
- 7 reus si vult renunciare dilationi datā reo, an actor poterit illa vti, & sic
renunciare

Index singularium materiarum

- renunciare possit in eius præiudicium. in l. petend. nu. 5. C. de tempo. resti. in integr. tam minor. 86
- Reo licet detur vna dilatio plus quam actori, tamen actor etiam ipse poterit uti dicta dilatione. ibid. nu. 6.
- Reum confessum condemnatum, vel condemnatum qui abstulit e manibus familie punitur l. iul. maie. in l. cuiusque. nu. 3. ff. ad leg. iul. maie. 153
- Si vero reus non erat confessus, nec condemnatus, punitur ad mortem. ibid.
- Reum auferens de manu familie generaliter qualiter punitur. ibi.
- Reus qui comparuit in primo & secundo termino citationis, sed non actor, & in ultimo termino comparuit actor, & non reus, an sit contumax. in l. qui ante Calendas. nu. 3. ff. de verb. oblig. 11
- Reus cui data fuerunt tres dilationes, ad diuersa, si non compareret in prima, non excusatur. ibi. nu. 4.
- Reus an si moriatur non interposita appellatione intra 10. dies. q. datur ad appellandum, id est sit ac si appellasset. in l. ex iudiciorum. nu. 1. ff. de accusa. 150
- Reus qn citatur in criminalibus, satis est si citatur ad respondendum accusationi, vel inquisitioni: nec requiritur, q. in citatione inferatur tenor accusationis vel inquisitionis. in l. inter accusatorem. nu. 6. ff. de pub. iud. 142
- Reus si citatur ad domum, satis est in criminalibus. ibi. nu. 7.
- Reus potest moram purgare vsque ad litem contestatam. in l. sed & si alia. nu. 2. ff. de conti. pecu. 72
- Reus si non apparet, q. fuerit præsens, vel citatus, an cognosci debeat de nullitate. in l. cum quærebatur. nu. 3. ff. de re iudi. 118
- Reus delinquens qui in primo iudicio fuit contumax si compareret & contumaciam purgat potest exceptionem præuentionis coram secundo iudice opponere. in l. sepulchri. nu. 5. ff. de sepul. viola. 134
- Reus cogitur docere de titulo suæ possessionis ad actoris incommodum. in l. siue possidetis. nu. 3. C. de proba. 126
- Reus conuentus ab actore ad vnam rem, potest actorem pro pluribus reconuenire. in §. illud. nu. 5. in auth. de excusa. 43
- Reus si post primum decretum venit & non vult expensas restituere, sed vult impedire secundum decretum, non auditur & secundum decretum interponitur. in l. si finita. §. Iulianus. nu. 35. ff. de dam. infec. 31
- Reus qui habuit terminum ad deliberandum, debet intra illum proponere omnes suas exceptiones. in l. j. nu. 2. ff. de eden. 71
- Reus an possit principaliter petere ut sibi fiat ista liberatio, vel petere, ut actori silentium imponatur. in l. si finita. §. eleganter. nu. 3. ff. de dam. infect. 34
- Reus potest implorare officium iudicis ut pronunciet ipsum exceptionem habere, vel liberatum esse, nisi habeat exceptionem ordinariam. ibi. nu. 4.
- Reus quod intra 30. dies possit repeti, qualiter intelligatur. in l. libellorum. §. si accusator. nu. 6. ff. de accu. 146
- Reus absens impediens quando teneatur mittere procuratorem ad contumaciam excusandam. in l. j. nu. 4. ff. de diuer. & tempo. præscriptio. 157
- Reus si soluit creditori, ex eo non oritur præsumptio quod nihil debet recipere a creditore cui soluit. in l. si quidem. nu. 2. C. de transac. 56
- Reus q. se bis absentat, an cadat ab actione. in §. o. vero. n. 19. in aut. de litigio. 47
- Contra reum absentem post litem contestatam peruenitur ad primum decretum. in l. properandum. §. si autem reus. nu. 2. C. de iudic. 94
- Reus an possit opponere exceptionem dñi. in l. non ab re. nu. 4. C. vnde vi. 94
- Reus si contumax fuerit in casu l. si prius. ff. de oper. no. nun. & non vult facere, iudex cogit eum cauere multa indicta vel pignoribus captis. Vel decernat perinde haberi ac si cautum esset, vel vice cautionis mittat actorem in possessionem. in l. si prius. nu. 21. ff. de oper. no. nun. 20
- Reus qd teneatur de adulterio & stupro, vel de stupro & incestu, quid operetur, cum æqualis sit pena. in l. si adulterium. nu. 5. ff. de adult. 162
- Reus conuentus licet libellum accipiat, non tenetur nisi interrogatus respondeat an possideat. in l. si a te. §. si quis fundum. n. 2. de excep. rei iudica. 54
- Reus quando possit præcise compelli ad factum, vel ad interesse. in l. stipulatio nes. nu. 26. ff. de verb. oblig. 27
- Reus qui respondendo actori petenti vnus errauit, q. de alio respondere volebat, restituitur si est læsus. in l. inter stipulatem. §. si Stichum. nu. 2. ff. eod. tit. 30
- Reus debet petere dilationem ad deliberandum quid iurare velit, non ad iurandum. in l. non erit. §. si neque. nu. 3. ff. de iureiur. 23
- Reus si assumptus in se onus probandi & non probauit, an condemnatur. in l. si actor. nu. 7. C. de proba. 130
- Reus debet se subscribere libello, sed consuetudo non seruat. in l. illud quoque. nu. 2. in auth. de exhib. reis. 24
- Reus edit actori ad intentionem coadiuuandam. in l. p. diis. §. Titio. nu. 3. ff. de lega. 3. 61
- Reus quomodo dicat se esse paratum subire iudicium ut cesset actio de dolo. in l. & eleganter. §. si dolo. nu. 1. ff. de dolo. 129
- Reus contra quem est interpositum primum decretum, potest possessionem recuperare intra annum etiam in seruitutibus. l. si prius. numer. 4. ff. de ope. no. nun. 18
- Reo transigenti ex transactione competunt tria remedia, exceptio & conditio ob cau & actio præscriptis verbis. in l. si apud. nu. 5. C. de transac. 56
- Reo contumaci, contra quem fuit interpositum primum decretum seruitute qualiter succurratur. in l. si prius. nu. 10. ff. de ope. no. nun. 19
- Rei nomen inter reos dicitur receptum, qn ppositis exceptionibus dilatoriis iudex pronunciat esse super accusatione procedendum, vel p lris. testatione si dicta pronuntiatio non præcessit. in l. si qui reus. nu. 3. ff. de pub. iud. 140
- Reus qualiter probat innocentiam si dies commissi criminis non ponitur in accusatione. ibid. nu. 10.
- Reus qui respondet se non habuisse pecuniam, & si habuit q. expendit in negotiis actoris, non dicitur simpliciter respondere: habetur pro confesso stante statuto, quod non respondens simpliciter pro confesso habeatur. in l. j. §. si quis simpliciter. nu. 3. ff. de verb. oblig. 3
- Reos duos constituendi in modo per ius authenticorum nihil est immutatum sed in modo conueniendi sic. §. si duobus vehiculum. in l. si vt certo. ff. com. modati. ibid. n. 5. 76
- Reus reuerso qualiter succurratur. in l. consentaneum. n. 15. C. quomodo, & quando iudex. 63
- Reo qualiter subueniatur, quando actor venit contra transactionem. in l. vbi paratum. n. 13. C. de transac. 60
- Reo absente non est aliquid immutatum. in auth. qui semel. n. 18. C. quomodo, & quando iudex. 60
- Reus præsens non potest cogi litem non contestari, sed peruenitur ad missionem in possessionem ex primo decreto, & quando possit p motu iudicis puniti. ibi. n. 19.
- Reo absente & actore præseente, & lite non contestata, iudex non potest deuenire ad diffinitiuam. in §. omne vero. n. 15. in auth. de litigio. 47
- Reo absoluto interdicto uti possideat, quia actor non possidebat, actor deat. p. d. ena ri ne reum de cetero molester. in l. j. §. quod ait. n. 5. ff. uti possidetis. 142
- Reo defuncto ante litem contestatam, qn solus possidesc. conuenitur sup libello defuncti porrecto, proceditur liquidato in processu quomodo solus possideat in l. prætorie. §. sed si vnus. n. 5. ff. de præto. stipul. 97
- Cetera vide littera P. in verbo, Perusinus.
- REGES legati sedis Apostolicæ, & alij maiores iudices similes prædictis, possunt facere statuta, in rep. l. omnes populi. n. 8. ff. de iustitia & iure. 9
- Reges, & principes inferiores ab Imperatore non possunt dispensare super infamia. in l. infamem. n. 13. ff. de publi. iudi. 141
- Rege iusto melius est regi quam iusta lege scripta. in l. fin. n. 1. C. de his qui ad eccle. consu. 25
- Rex potest donare ea, quæ non diminuunt iurisdictionem regalem: si aut diminuerent, non valeret donatio etiam cum iuramento. in l. prohibere. §. planè. n. 5. ff. quod vi aut clam. 147
- Rex si iudicat, vt dux, vel comes, appellatur ad superiorem sibi in ducatu, vel comitatu. in l. si quando. n. 2. C. de appel. 82
- Rex si iudicat in aliquo comitatu, quem ab alio recognoscit, ad superiorem appellatur. in l. j. §. si quis in appellatione. n. 15. ff. de appellatione. 194
- Rex Franciæ, & Angliæ, licet negent se subditos Regi Romanorum: non tñ desunt esse ciues Romani. in l. hostes. n. 6. ff. de capti. & postlim. 225
- Rex Franciæ, an sit subiectus Imperio. Nicol. de Neap. in lect. Barto. in l. si duas. §. j. n. 2. ff. de excu. tut. 67
- Rex vel dominus, qui non recognoscit superiorem, qn committat causam appellatione remotam. in l. j. §. interdum Imperator. n. 3. ff. a quib. appel. 201
- Rex transiens per alium regnum, potest ibi creare milites. in l. j. nu. 80. C. de dignita. lib. 12. 47
- Rex si committit exactori q. compellat soluere oēs debitores actores, intelligitur seruata consuetudine loci. l. missi. n. 18. C. de exac. li. 10. 13
- RITE & recte, dictiones, quid importent. in l. non putauit. §. non quæuis. n. 1. ff. de bon. poss. contratab. fol. 155. & C. de vsuris. l. si interrogatione. n. 15. 148
- ROBARLA comissa in territorio alicuius domini, & agatur eū quo p. b. bitur damnum contra eum. in l. ne quid. n. 3. ff. de incen. rui. nau. 127
- Rogari quis non potest, ut quæ directo faciat hæredem: quia auferretur libera testamenti factio. in l. filiusfamil. §. vt qui hæredem. n. 2. ff. de leg. 1. 24
- Rogatus tacite de dando spurio, secundum conscientiam id debet dare fisco. in l. si gener. n. 9. ff. de his quib. vt indig. 106
- Rogatus de restituendo vt hæres, retinet Falc. i. l. acceptis. n. 1. ff. ad leg. Falc. 131
- Rogatus simpliciter restituere, an alienet palimétris. i. aut. d. restitui. n. 9. & 10. 45
- Rogatus restituere in casu l. Titius. ff. ad Trebellia. an fructus i restitutione veniant. ibi. nu. 1. 141
- Rogatus simpliciter restituere, potest bona alienare tam pro dote pro filia constitutenda, & soluenda, quam restituenda, in aut. de resti. n. 6. 46
- Rogatus restituere hæreditatem alterius, quæ obuenit testatore, non detrahit Treb. in l. cogi. §. sed & miles. n. 2. ff. ad Treb. 136
- Rogatus de restituendo, potest diminuire quartam partem eius, quod superest de hæreditate. in aut. de resti. n. 1. 46
- Rogatus si decesserit sine liberis a dictis iudiciis, & legatis restituere residuum bonorum, quod sit fideicommissum. in l. cogi. n. 5. ff. ad Trebellia. 136
- Rogatus restituere, qn pstat cautionem de restituendo. in auth. de resti. nu. 4. 46
- Rogatus restituere si decesserit sine liberis vel cum liberis descendebus intra 20. ann. intelligitur quod dicti liberi decedant sine filiis. in l. eū auus. n. 3. ff. de condi. & demon. 122
- Rogatus restituere, si decesserit sine filiis masculis, quod non intelligitur de foeminis: sed foeminae debent dotari arbitrio boni viri. ibi. n. 4.
- Rogatus restituere si decesserit sine filiis masculis, & si habuerit foeminas, restituat centum, si rogatus decesserit eū masculis & foeminis, an habeat locum fideicommissum. ibi. nu. 5.
- Rogatus restituere Titio hæreditatem, cui testator debebat decem, tenetur restituere per restitutionem hæreditatis etiam decem debita ex contractu. l. Thais. §. Titius Stichon. n. 2. ff. de fideicom. lib. 68
- Roma, quare dicatur communis patria. l. Roma. n. 1. ff. ad muni. 220
- Rubrica debet esse generalis ad nigrum. in l. j. n. 3. ff. si cer. per. 2
- Rubrica si est generalis, lex etiam generaliter intelligitur. in l. j. n. 1. C. de cap. ci. ui. lib. 11. 41
- Rubrica statuti concedens aliquod priuilegium licet nigrum non dicat, priuilegium debetur. in rub. n. 1. C. quib. mune. excu. lib. 10. 24
- Rudis appellatur, qui statim post Donatum vult audire leges, Insti. de iust. & iur. in princ. n. 5. 5
- Ruinam qn ager minatur, qualiter fiat missio. in l. si finita. §. ex hoc edicto. n. 2. ff. de damn. infec. 29
- Rumor & publica fama ciuitate, pstat iustā cām credēdi, i. l. fin. n. 1. ff. de h. i. i. 114
- Rumpi an possit, quod est nullum. in l. fin. 7. C. bono. possess. contratab. 9
- Riparum proprietates est ipsorum, quorum prædiis adhæret, licet vsus sit publicus. in rep. l. 2. n. 15. ff. de flumi. 136
- Non possum in ripa quæ est i me ab alia parte fluminis, aliquid immittere, licet inter prædium vicini, & ripam sit via media. ibi. n. 16.
- Ripa fluminis, quæ adhæret p. dio tuo, si ita est naturaliter ordinata q. aqua ad me pellitur quod possum ducere ad meum molendinum sine causa, non potes formam dictæ ripæ mutare. ibi. n. 17.
- Rursus dictio, verificat in duabus vicibus, & quid importer, & idem de dictio nibus

- nibus quoties, quotiescunque & iterum. in l. fideicommissa. §. si quis decem. nu. i. ff. de leg. 3. 49
- 1 rusticitas & ignorantia excusat. l. si q. id q. §. serui. n. 7. ff. de iurisd. omni. iud. 49
- 1 rusticitati paratur. in l. 2. n. 13. ff. si quis in ius voc. non ierit. 58
- 3 * rustici in testamento, an semper requiratur scriptura. in l. qui testamento. §. & veteres. n. 1. ff. de test. 86
- 7 rustici si cōcedunt iurisdictionē alicui, quā alius in eos exercebat, & cōstituunt se eius nomine possidere, non transferuntur quasi possessio iurisdictionis. in l. quod meo. n. 8. ff. de acqui. poss. 85
- 4 rustici si non cōstiterit malefactorem, & ex forma statuti tenentur damnum restituere: qui passus est damnum contribuit pro eius parte. in l. ab omnibus. §. si Titio. n. 1. ff. de leg. 1. 23
- 7 rustici magis inuigēt frumēto, quā aliis fructib. liquidis. in l. ad hęc. n. 3. C. de vsur. 149
- 1 rustici diuidunt per mediū quæstiones. in l. Nefennius. n. 6. ff. de neg. gest. 120
- 3 rusticus si emit partem iurisdictionis, quā habebat vnus ex tribus fratribus in castro, non per hoc est exemptus à iurisdictione aliorū duorū fratrum, quin si delinquat, puniatur. in l. cū ex oratione. nu. 1. ff. de excus. tut. & cur. 73
- 2 rusticus si per x. ann. & ultra dedit mihi omni annorum par caponum, an possum agere, quod det in futurum. in l. cum de. nu. 9. & 14. ff. de vsur. 142
- 4 rusticus si legat domino quantum præstabat, quod intelligitur ratione erogationis annuæ. in l. Scio. §. Medico. num. 2. ff. de ann. leg. 63
- 4 rusticus vendens possessiones suas, an videatur vendere pecuniam & alia mobilia. in l. vxorem. §. legauerat. nu. 3. ff. de leg. 3. 54
- 3 rusticus indistincte testari potest corā quinque testibus in villa si plures haberi non possunt. in l. conficiuntur. §. codicilli. nu. 2. ff. de iure codic. 170
- 8 rusticus licet probus, diues, & valens, tamen non dicitur nobilis. in l. j. nu. 52. C. de dignit. lib. 12. 46
- 7 rusticus ad opponendas exceptiones peremptorias post sententiam restituitur ex clausula generali, in l. j. num. 10. C. de iur. & fac. ignor. 28

De litera S.

- 1 **S**acerdos, an sit persona publica, & possit alteri stipulari. in l. j. §. huius studij. num. 7. ff. de iust. & iur. 6
- 1 Sacerdos nunquid possit esse tabellio. ibid. num. 8.
- 7 Sacerdos institutus hæres ratione affinitatis, vel amicitiae, tenetur in solidum. in rep. l. j. num. 47. C. de sacros. eccles. 9
- 9 Sacerdotium vt liberet quem à patria potestate, quale esse debet. in §. palam. num. 1. in auth. const. quæ. de dig. 34
- 9 * Sacerdotium liberat filium à patria potestate. insti. quib. mod. ius patr. pot. sol. in princ. nu. 1. 65
- 9 Sacerdotium & imperium quod à Deo, & eodem tempore processerint, in athen. quom. opor. epif. num. 1. 10
- 7 Sacramenta quæ sunt, quæ possunt reiterari. in l. si. nu. 5. C. ne san. bap. reite. 24
- 7 Sacramentum quid sit. in auth. sacramenta. nu. 6. C. si adier. vend. 81
- 9 Sacra mysteria, quod non debeant in domibus priuatis ministrari, in auth. vt in priua. dom. num. 2. 26
- 8 * Sacra rei an committatur furtum. in l. si nondum. num. 3. C. de ser. fug. 3
- 7 Sacri nihil remanet, vase sacro cōftrato. in auth. prætere. n. 1. C. de sac. san. ec. 21
- 6 Sacrilegium, quod sit triplex. in l. sacrilegi. nu. 1. ff. ad leg. Tul. pec. 172
- 6 Sacrilegium committi qui faciant, in l. diui. nu. 1. ff. eo. ibid.
- 7 * Salma an tota perdat propter res illicitas existentes in salma cum rebus licitis. in l. cum proponas. num. 2. & 4. C. de naut. foen. 150
- 7 * Salma tua si incidit in commissum, & venditur à fisco, potes alteri mandare, vt eam emat. in l. j. C. si ser. ext. num. 3. 152
- 1 Salarium promissum procuratori in eius constitutione, impedit actionē mandati, secus si ex post facto. in l. j. num. 7. ff. de proc. 102
- Salarium an possint recipere tutor & curator. ibid. num. 8.
- 8 Salarium defuncti, an debeatur successor pro toto tempore, in l. si qui s. num. 1. C. de prox. lib. 12. 50
- 7 Salaria quæ hodie percipiunt aduocati à clientulis, succedunt loco salarij publici, & in eis testantur. in l. fori tui. nu. 2. C. de aduoc. diuer. iud. 63
- 5 Salarium & tributū quō differant. in l. j. §. hic titulus. n. 4. ff. de pub. & vect. 46
- 6 Salarium quo tempore solui debeat, tam in locatione rerum, quā in locatione operarum. in l. j. §. diuus. nu. 16. ff. de var. & extraord. cog. 229
- Salarium totum an debeat habere Aduocatus, Doctor, vel Potestas, vel saltem pro futuro tempore, quando eius culpa non seruiuit. ibi. num. 19.
- 1 Salarium cōsequitur remotus ab officio sua culpa, pro tempore quo seruiuit, in l. diem functo. num. 3. ff. de offi. assel. 44
- Salarium quando debeatur, ceteris officialibus remotis ab officio, ibid. nu. 8.
- 6 Exercens actum alteri mandatum sub certo salario, salarium petere potest, & actione præscriptis verbis. in l. Titio. num. 1. & 2. ff. ad municip. 220
- 8 Salarium iudici negligenti non debetur saltem pro eo tempore quo fuit negligens. in l. iudices. num. 1. C. de ann. & trib. lib. 10. 12
- 8 Salarium debitum defuncto, debetur eius hæredi. in l. scholaribus. num. 1. C. de erog. lib. 12. 54
- 2 Salarium quandoque potest constitui tutori. in l. j. §. mandatū. n. 4. ff. de mād. 101
- 3 Salarium debet perdere remotus ab officio ob culpam suam. in l. quid autem. num. 1. ff. de excus. tut. & curat. 72
- 8 Salarium quod debebatur vni ex duobus officialibus, vel ambasiatoribus, qui mortuus est, an accrescat ei qui impleuit. in l. j. nu. 1. C. de leg. lib. x. 26
- 2 Salarium an possit petere q. habet aduocatum gratis. in l. q. si domus. n. 1. ff. lo. 124
- 8 Salarium debitum officiali, quando, & quod debeatur eius hæredibus. in l. j. num. 2. C. de ann. ciui. lib. xj. 34
- 8 Salarium constituere habens arbitrium generale, non potest, in l. vnic. num. 1. C. de præb. lib. x. 21
- 6 Salarium quando debetur ab vno, & alio, debetur ex mero contractu, an debeatur, si operæ casu fortuito non præstantur. in l. j. §. diuus. num. 2. ff. de var. & extraord. cogn. 229
- Salarium si debetur ei qui tenetur præstare operas ex vltima voluntate, & casu, non possunt præstari, an debeatur. ibid. num. 3.

- Dux differentia quo ad præstationem salarij in materia operarum in contra-ctus & vltimas voluntates. ibid. n. 4.
- si ex dispositioe legis vnus debet operas, & alius merces, an merces debeatur si casu operæ non præstantur. ibid. n. 5.
- Electus ad aliquod officium habens principaliter laborem, debet habere salarium tantum pro rata temporis, quo seruiuit. ibi. n. 6.
- Electus ad officium, quod respicit laborem, & probitatem scientiæ, vt aduocationis, Assessoris, & similia, si est vna præstatio, debetur totum salarium, si est annua pro eo anno quo incepit tantum. ibid. n. 7.
- Electus ad officium recipiens laborem & probitatem simul, vt in eo, qui pect legioni militum, qñ debeat habere mercedem si casu non seruiuit. ibidem. nu. 8.
- Electus ad officium habens dignitatem principaliter si casu non seruit debet habere totum salarium, & eius hæredi deberetur salarium vnus anni plusquam deberetur defuncto. ibi. nu. 9.
- Prætor mortuo an finitū officium debetur eius hædibus totū salariū. ibi. nu. 10.
- Salarium si debetur alicui p. operas debitas ex contractu, qui succedit in locū dispositionis legalis, & casu nō præstant, qualiter debeatur. ibi. n. 11.
- salarium totum, q. debeatur hæredibus Aduocati eo mortuo etiam si sit mortuus antequam aliquid faciat. ibi. n. 12.
- Potestas, qui fuit electus, & antequam officium incipiat moriatur, debet habere salarium pro eo tpe, q. debebat in prouincia morari: & si non est tempus limitatū, debet habere pro primo anno tantum. ibi. nu. 13.
- salarium integrum debetur potestati electo, & qui officium acceptauit si antequam vadat ad officium ciuitatis mutat statum ita, q. exercitium iustitiæ nō remanet ipsi potestati liberum. ibi. nu. 15.
- 1 Sanctio pluribus modis accipitur. in j. consti. forum. nu. 2. 4
- 8 Sanitas, vel infirmitas ex inspectione corporis deprehenditur. in l. vnica. nu. 4. C. de mendi. val. lib. 11. 34
- 3 Sapiens secundum consilium cuius testamentum fieri debet, quid poterit facere, & quæ verba addere. in l. illa institutio. nu. 3. ff. de hæ. iust. 108
- Sapiens in legatis verba testatoris implicita explicare potest. ibi. nu. 4.
- 9 * Saracenus potest inuocare nomen domini in præsa. insti. nu. 10. 58
- 8 * Sartores pro factura clamidis non possunt accipere nisi vnum florenum. in l. fortissimis. nu. 2. C. de mil. veste. lib. 12. 55
- 5 * Satisfacere sum paratus nō sufficit dicere, nisi det fideiussores, nec dicere nolo soluere nisi sit pecunia parata. in l. prætor ait. §. si quis paratus. n. 1. ff. de oper. no. nunc. 21
- 1 Satisfactio præstita præsentē procuratore per dominum, q. faciat rem esse integram quo ad reuocationem expressam. in l. si defunctus. nu. 1. ff. de proc. 103
- Satisfactio qñ faciet rem nō esse integram quo ad reuocationē tacitā. ibi. n. 22.
- 4 Satisfactio si ē remissa nō remittit nuda cautio. in l. si. n. 1. ff. vt leg. seu fideicō. 148
- 4 Satisfactio remittitur ei, qui non potest satisfacere. in l. cum non facile. nu. 1. ff. si cui plusquam per leg. Falci. 131
- Satisfactio quandoque exigitur timore futuræ paupertatis. ibi. nu. 3.
- 6 Satisfactio cum fideiussoribus, in quibus casibus pro euictione requiritur. in l. j. §. stipulationum. nu. 1. ff. de præto. stip. 96
- 3 Satisfactio de qua in l. si constante. §. quoties. petitur offic. iudi. ibid. n. 12. 19
- 8 Satisfactio q. iterato præstatur, si primus fideiussor datus, est effectus non soluendo. in l. litibus. nu. 7. C. de agri. lib. 10. 40
- Satisfactio de restituendo re sequastratā non durat, nisi triennio. ibi. n. 10. & 18.
- 9 * Satisfactio de bonis impuberis restituendis, in quibus bonis habet locum. Insti. de adopt. in prin. nu. 3. 64
- 6 Satisfactio præstita coram ordinario proprio nomine nō expresso, q. durat coram eius delegato. in l. cum apud. nu. 6. ff. iud. sol. 104
- Satisfactio iudiciorum qua mutatione extinguatur, vbi quid de mutatione rei si actio mutatur de iudice, & de personis litigantium, ac etiam de mutatione instantiæ. ibid. nu. 11.
- 1 Satisfactio pro sequestro continet duo, s. de iudicio fisti, & de re non baratrandā. in l. si fideiussor. §. si satisfactum. nu. 2. ff. qui satisf. cog. 62
- 8 Satisfactio si præstatur de restituendo fructus, non peruenitur ad sequestrationem. in l. litibus. nu. 10. C. de agri. lib. 11. 40
- 7 Satisfactio actoris de qua in auth. generaliter. nu. 1. C. de episc. & cle. 23
- 5 Satisfactio, vt committatur qua actione agatur, quando adificatur in publico. in l. stipulatio. §. habet. nu. 3. ff. de oper. no. nunc. 22
- 7 Satisfacere tenetur qui habet dilationem ad soluendum beneficio speciali. in l. vniuersa. nu. 1. C. de preci. impe. offe. 31
- Satisfactio quæ debet præstari ab eo, qui habet dilationem ad soluendum beneficio speciali, quando præstetur. ibi. nu. 4.
- 1 Satisfacere qui non potest in loco, vbi litigatur de quo statur eius iuramentū, debet satisfacere alibi in loco, in quo ipse elegerit, dum tamen sit etiam conueniens actori. in l. de die. §. iubetur. nu. 1. ff. qui satisf. cog. 62
- 6 Satisfacere iterum non tenetur qui satisfecit & fideiussor effectus est nō soluendo. in l. prætoris. nu. 1. ff. de præto. stipu. 97
- 5 Satisfacere quando debeat quis de opere, quod sit in publico. in l. si finita. §. deinde. nu. 3. ff. de dam. infe. 29
- 8 Satisfacere q. tenetur ex forma statuti anteq. acceptet offm si est idoneus stat ei cautioni cū gñali hypotheca. in l. quicunque. nu. 1. C. de fun. pa. lib. 11. 43
- 9 Satisfacere qui debet, intelligitur cum fideiussore. in auth. de execu. nu. 3. 43
- 9 Quomodo differat satisfactio de qua ibi, à satisfactione de qua in §. ad excludendas. in auth. de litig. ibid. nu. 6. 46
- 8 Satisfacere hodie nullus potest suo nomine tenet. in l. quoties. n. 1. de digni. li. 12. 49
- 6 Non sufficit quem dicere se paratum defendere & satisfacere, sed debet cū effectu satisfacere. in l. iam tamen. §. nunc videamus. nu. 2. ff. iud. sol. 101
- 6 Satisfacere q. tenet de iure ptorio, p. dare pignora. in l. ptoris. n. 1. ff. d. pto. stip. 97
- Satisfacere q. tenet, vel fideiubere. arbitriū ē iudici, an obliget bona sua. ibi. n. 4.
- 4 Satisfacere de modo imposito tenetur etiam cauere de re restituenda cū fructibus. in l. quibus. §. Terminus. nu. 16. ff. de condit. & demon. 115
- 4 Satisfacere an dicatur qui satisfat. in l. qui vsusfructus. nu. 2. ff. de vsufr. leg. 67
- 4 S C I E N T I A in facto proprio multum antiquo, vel intricato, non præsumitur. in l. si res oblig. nu. 1. ff. de leg. 1. 16

Index singularium materiarum

- *Scientia sola quando quis punitur. in l. vtrum nu. 3. ff. de parric. 166
- Scientia patris, an noceat filio in bonorum possessione & sibi. in l. seru. §. dies. nu. 1. ff. de bon. poss. 152
- Scientia filij, quando noceat sibi, vel patri. ibi. nu. 2.
- Scientia patris, vel tutoris, an noceat pupillo. ibi. nu. 3.
- Scientia vna sufficit in conditione casuali. in l. sed si. §. sed & si. n. 1. ff. de acq. hær. 150
- Scientia nobilitat. in l. prouidendum. in 2. lect. nu. 1. C. de postu. 62
- Scientia simplex quando sufficiat, & quando requiratur denunciatio. in l. ite veniunt. §. petita. nu. 1. ff. de peti. hær. 165
- Scientia aduersarij semper requiritur in præscribenda seruitute. in l. j. §. hoc in terdicto. nu. 1. ff. de itine. act. que priua. 144
- Scientia aduersarij non requiritur regulariter in præscriptionibus. in l. j. §. denique. nu. 4. ff. de aqua plu. arcen. 41
- Scientia aduersarij requiritur ad hoc, vt dicatur esse in quasi possessione alicuius electi. in l. j. §. denique. nu. 5. ff. de aqua plu. arcen. 41
- Scientia Ducis vel Marchionis, an requiratur, vt præscribatur in Marchia meru & mixtum Imperium. ibi.
- Scientia superueniens ex postfacto quando arguat cõsensum. in l. quæ dotis. n. 25. ff. solu. mat. 21
- Scientia occidentis bannitum non debet attendi. in l. si rem hæreditariam. nu. 1. ff. de cri. expil. hære. 135
- Scientia rei alienæ defuncti licet noceat hæredi ad vsucapionem, non tamẽ nocet ei, qui habet ab hærede. in l. potest pluribus. nu. 1. ff. de vsuc. 100
- Scientia hæredis vel curatoris furiosi sufficit ad hoc, vt videatur renouata cõductio. in l. item quæritur. §. qui impleto. nu. 15. ff. locat. 122
- Scientia fraudis non requiritur quando agitur actione reuocatoria contra mulierem in bonis in dotem datis in fraudem creditorum. in l. lignoti. n. 1. C. de reuo. his, quæ in frau. credi. 89
- Scientia q̃ inducat patientiam. in l. Labeo ait. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 45
- *Scientia cum taciturnitate quando habeatur pro consensu. in l. in sponsalibus. §. in sponsalibus. nu. 1. ff. de sponsalib. 146
- *Scientia cuius requiritur ad hoc vt ius exigendi vectigal præscribatur. in l. j. §. in omnibus. nu. 2. ff. de publ. 47
- *Scientia dictorũ per testes aduersarij, an impediatur productionem testiũ: vbi q̃ sic. in §. quoniam vero. nu. 20. in auth. de test. 39
- *Scientia legalis duplex est causa, materialis, generalis, & cõmunis. in prima rubri. inst. nu. 1.
- Scientia legalis subiectum est bonum & æquum. ibid. n. 6. & 7.
- Scientia legalis libri partiales, scilicet ff. & Insti. diuiditur penes causam formalem. ibi. nu. 8.
- Scientia in præteritũ non præsumitur. in l. is pot. n. 18. ff. de acqui. hær. 147
- Scientia quod probetur vel p̃bado quod esset vicinus proximus accusantis, vel per publicã vocem & famam. in l. si cui. §. ijsdem. n. 3. ff. de accus. 147
- Scientia debet cadere in teste fauore publicæ utilitatis. in auth. qui semel. n. 26. C. de proba. 129
- Scientia an requiratur, vt ius crediti perdatur. in l. creditores. n. 4. ff. ad leg. Iul. de vi priua. 163
- Scientia & patientia aduersarij requiritur in præscribendis iuribus incorporalibus. in l. 2. n. 8. C. de serui. & aqua. 111
- Scire quis præsumitur illud, quod publice scitur. in l. tutor. nu. 1. C. de peri. tuto. & cura. 173
- Scire quis præsumitur illud, quod est sibi denunciatum ad domum. ibi. nu. 7.
- Scientia tutoris inducit pupillo ius deliberandi, quod transmittit ad suos. in l. si. nu. 1. C. de tut. & cu. qui fa. non ded. 174
- Scientia tutoris etiam qui non seruat solennia inducit pupillo ius deliberandi, vbi pupillus educari debeat. ibid. nu. 2.
- *Scire & credere, quomodo differunt. in l. j. nu. 7. ff. de interrog. act. 195
- Scire qualiter dicamus, & quod scire cadat in pupillo. in l. e. pupillus. nu. 1. ff. de acqui. hær. 154
- Illud quod quis credit, dicitur scire. in l. cum & iudices. §. quod obseruari. n. 4. C. de iureiur. propter calum. dan. 90
- Scire est vehementer opinari. ibi. nu. 5.
- Scire quem sine protestatione sufficit. in l. quidam. §. ex quo. n. 1. ff. de administ. tut. & cura. 51
- Sciens conlanguineum proximioris defunctum, præsumitur scire hæreditatẽ sibi esse delatam. in l. in bonorum. nu. 3. ff. de bo. pos. 153
- Scire dicitur oculis intellectus, legere oculis corporis. in l. de his. n. 6. ff. de tranfactio. 94
- Scire per rationes & demonstrationes, quod sit vere scire. in l. admonendi. nu. 17. ff. de iureiur. 30
- Scientia facti quis habere dicitur, q̃ ad id scire per sensum mouetur. ibi. nu. 18.
- *Schedulam falsam qui dedit notario vt poneret in actis stante ira cõsuetudine, & eius vigore sententiam reportauit, quando teneatur poena falsi. in l. si quis obrepserit. nu. 2. ff. de fal. 170
- Scholaris recedens de studio si mandauit socio, vt venderet libros, & cum fuit domi poenituit, & misit nuncium reuocando mandatum, sed antequam nuncius peruenisset libri fuerunt venditi, an venditio retractetur. in repe. l. j. n. 12. ff. de offi. procu. C. 3. fa. 42
- Scholaris dẽt soluere pẽsionẽ domũ in fine anni, licet stipulatio sit cõmissa in fine anni. in l. si cõmmissus seruus. §. si cum seruus. nu. 5. ff. de stipu. seruo. 72
- Scholaris ratione studij fortitur forum in loco, vt si ibi contrahat possit conueniri. in l. hær. absens. §. proinde. nu. 6. ff. de iudic. 152
- Scholaris, qui iurauit non exire ciuitatem sine consensu creditoris: si cum licetia exeat, an possit vltra exire. in l. adulter. §. nupta. num. 1. ff. ad leg. Iul. de adulter. 159
- Et an factus monachus, & liberatus à debitis: si exeat reincidat in illam. ibid.
- Scholaris, qui ex forma statuti tractari debet vt ciuis, non perdit priuilegium quod habebat. in l. non tantum. §. si emancipatus. nu. 4. ff. de bon. posses. contra tabu. 154
- Scholaris litigantis per errorem coram potestate, an valeat prorogatio. leg. 2. nu. 5. ff. de iudi. 150
- Scholaris si veniens ad mortem pecuniam quam habet, per campforem faciat alicui monasterio promittere, ipso conualescente reuocatur promissio. in l. ei qui. nu. 1. ff. de solu. 94
- Scholaris studens nõ tenetur ad munera in propria patria. in l. j. nu. 23. C. de digni. lib. 12. 46
- Scholaris vagabundus, an possit doctorari. ibi.
- Scholaris quando constituat domicilium in studio: vbi quodq̃n habet animum reuertendi nõquã contrahit in dubio per decenium. in l. lex Cornelia. §. tamen fundum. n. 1. ff. de iniur. 128
- Scholaris cui fuerat datus fudus p̃ Abbate, ipso reuerso ad domũ vt ipsi vsu fructuaret, & causã monasterij diceret, an si nesciuit causam defendere debeat sibi auferri fundus. in l. cum quid. n. 18. ff. si cer. pe. 61
- Scholaris qui reuinit pullos alienos animo comedendi, si poenitentia ductus reddit, non tenetur. in l. qui ea mente. n. 1. ff. de fur. 129
- Scholaris à doctore præsentatus præsumitur bonus. in auth. vt iu. sine quo. §. eos autem. nu. 2. 13
- Scholaris doctus præfertur Doctore ignaro. in l. j. n. 31. C. de digni. lib. 12. 46
- Scholaris qui excessit 25. annum, præsumitur non bene discere. ibi.
- Scholaris qui incipit studium patre viuentẽ, an debeat studere de bonis communibus. ibi. nu. 32.
- Scholaris qui nõ stat firmus, dicitur vagus, & an gaudeat priuilegio scholarium. in l. j. n. 1. C. de tyroni. lib. 12. 56
- *Scholaris qui conduxit cameram, quando possit substituere alio loco sui. in l. si. de locat. nu. 3. 93
- *Scholaris existens in studio, & accipiendo pecuniam, quod in dubio videatur expendisse causa studij, in l. si filiusfamilias. n. 6. C. ad maced. 141
- Scholaris non perdit priuilegium nisi steterit per quinque annos. in l. eo tempore. n. 8. ff. de test. mili. 142
- Scholaris magni ingenij licet non studuerit per quinquenniũ, doctorari potest. in l. j. n. 17. C. de dig. lib. 12. 46
- Scholaris qui doctoratur, debet esse maior 17. annis. ibi.
- Moribus alios antecellere. ibi.
- Examinatur à septem doctoribus. ibid.
- Scholaris si non intrat, non gaudet priuilegio scholarium, licet sit in matriculã. in l. j. n. 2. C. de colleg. lib. 11. 33
- Scholaris qui detinet scriptorem volentem in domo, non facit dolo malo. in l. quod & lex. §. si quis volentem. n. 1. ff. de lib. homi. exhi. 150
- Scholaris stans in studio etiam si stat per 10. annos, non efficitur ciuis. in l. quæsi tum. n. 2. ff. de leg. 3. 58
- Scholaris solo verbo vocatus Doctor ab Imperatore, habet priuilegia doctoratus. in l. j. n. 27. & 29. C. de dig. lib. 12. 46
- Scholaris quod non sit in matricula probatur inspectione matriculæ. in l. si. n. 2. C. de reb. cred. 116
- Scholaris ter examinatur antequam doctoretur. in l. vni. n. 2. C. de athleticis. lib. 10. 24
- Scholaris licentiatu ante susceptionem bireti, nõ habet priuilegia doctoratus. in l. j. n. 25. C. de digni. lib. 12. 46
- Scholaris, qui causa studij stat in aliqua ciuitate etiam si per mille annos staret, non adipiscitur domicilium. in l. 2. n. 1. C. de incol. & vbi. li. 10. 21
- Scholaris matriculatus qui non intrat, nec studet, non gaudet priuilegio scholarium. in l. qui sub prætetu. n. 1. C. de sacrosan. eccle. 13
- Scholaris deponens animum studendi amittit priuilegium scholarium, in l. naturalẽ. §. apium. n. 2. ff. de acqui. re. do. 70
- Scholaris habens socium prope cameram, ita q̃ per eius strepitum studere non potest: potest illum expellere. in l. vnica. §. ita vt vniciue. n. 3. C. de stu. libe. lib. 11. 33
- Scholaris quando tepeatur de custodia ronzini locati, si locans misit famulum. in l. si vt certo. §. si de me. n. 3. ff. commo. 76
- Factum iuxta scholas, propter quod lectura impediretur officio iudicis reuocetur. in l. vnica. §. ita vt vniciue. n. 1. C. de stu. lib. 11. 33
- Scholaris relictum in subsidium sui studij debet ei in studio solu. l. sed & si suscepit. n. 5. ff. de iudi. 155
- Si à sententia rectoris, vel doctoris appelletur, ad quẽ appellabitur. in aut. habita. n. 6. C. ne fil. pro patr. 122
- Scholares possunt venire & stare secure ad studium. in aut. habita. n. 1. C. eo. ibi.
- Scholarium nuncij habent eandem licentiam, & securitatem, quã habent scholares. ibi. n. 4.
- Scholarium iudex est potestas loci, & habent tres iudices. ibi. n. 5.
- Scholaris vsque ad quantũ tẽpus variari possit in electione iudicis. ibi. num. 7.
- Scholare inuito si iudex pronunciat se iudicem, à tali pronuntiatione appellatur. ibi. nu. 8.
- Scholaris, eius nuncij, valisa, & ronzini, non possunt capi pro repræfaliis. ibid. n. 4. & 10.
- Scholares existentes in studio quam immunitatem habeant. in l. sed & reprobari. §. amplius. n. 4. ff. de excu. tut. & cur. 68
- Non excusatur à tutela vel cura, nec à patrimonialibus. ibi.
- Scholares non possunt capi pro repræfaliis nec parentes, affines, vel nuncij, qui destinantur ad eos. in l. 2. §. legatis. n. 4. ff. de iudi. 151
- Scholares plures stantes in vna domo, possunt facere collegium, & syndicum constituere. in l. j. n. 3. ff. quod cuiusque vni. no. 112
- Scholares non habent castrensẽ peculium, nec gaudet eodem priuilegio quo magistri. in l. j. §. nec castrensẽ. n. 3. ff. de collatio. bono. 160
- *Scribit si aliquis se tutorem, vel fideicomissarium in testamento, an valeat. in l. non putauit. §. si quis sua manci. n. 2. ff. de bo. pos. contratab. 155
- *Scriptor testamenti nõ requirit q̃ roget. in l. Domitius. n. 4. ff. de testamen. 88
- Scriptura cõtinẽs dicta testũ licet nõ faciat fidẽ absque iudicis publicatione, tamen probat q̃n testes sunt examinati ad perpetuam rei memoriam. in aut. si quis. n. 6. C. de testi. 134
- Scriptura priuata non confessata, quam probationẽ faciat. in §. sed & si. num. 7. in auth.

In omnes Barto. Lecturas.

- in auth. de instr. cau. 32. & in auth. si quis. n. 2. & 5. ibi. 31
- 5 Scriptura facta absente parte in his, quæ ex sola voluntate mea dependet facit probationem voluntatis meæ. in l. nuda ratio. n. 1. ff. de do. 60
- Scriptura priuata, quando est sine causa, non inducit probationem. ib. n. 3.
- Scriptura priuata est triplex. ib. nu. 5.
- 8 Scriptura requiritur in casu l. j. C. de apochis. lib. 10. ib. nu. 7. 14
- 3 Scriptura, an semper requiratur in testamento rustici. in l. qui testamento. §. v. teres. n. 1. ff. de testa. 86
- 9 Scriptura alicuius, q̄ variatur ex variatione temporis, ætatis, calami, & atramēti. in auth. de instru. cau. n. 3. 31
- 7 Scriptura si est de substantia actus, & scriptura non possit haberi, quid sit probandum. in l. testum. n. 5. C. de testi. 133
- Scripturam fuisse factam, vel casu deperditam, quot testes requirantur. ibidem nume. 15. 134
- 1 Scriptura quomodo requiratur ad esse consuetudinis, in l. de quibus. n. 8. in re. pe. n. 10. de legibus. 17. & 19. 134
- 2 Duo testes deponentes super priuata scriptura quando probant absque alia comparatione, in §. si quis. n. 3. in aut. de instru. cau. 31
- 7 Scriptura priuata quando probet, in l. instrumenta. n. 1. C. de probat. 125
- Quæ sint adminicula quæ adiuvant scripturam priuatam, vt probetur. ibid. nume. 2. 31
- 9 Scriptura priuata qñ faciat plenam probationem, quando semiplenam, & qñ coniecturam, §. si tamen. n. 2. in aut. de instru. cau. 31
- 3* Scriptura in testamento rustici, an necessario requiratur. in l. conficiuntur. §. codicilli. n. 6. ff. de iure codicil. 170
- 9* Scriptura ex archiuo publico sumpta quod probet, in §. & iudicare. n. 3. in aut. de defen. ciuit. 16
- 9* Scriptura priuata, an requirat, quod in ea apponatur dies, consul, quod non, in auth. vt præpo. no. imp. n. 6. 23
- 9* Scriptura in casu §. optimus. in auth. de exhib. reis quod requiratur. ib. n. 3. & 4. 90
- 7* Scriptura priuata qñ veniat appellatione instrumenti. l. j. n. 1. C. de iur. cal. 90
- 7* Scripturæ priuata est triplex genus, in auth. at si contractus. num. 7. C. de fide instru. 138
- 3 Scriptura non inducit, sed inductū probat. in l. 2. n. 1. ff. de vulg. & pup. 119
- 3 Scriptura videtur continere id, quod in alia, ad quam refertur, continetur. in l. institutio. n. 1. ff. de condi. insti. 137
- 2 Scriptura quando fit de substantia contractus. in l. contrahitur. numero 2. ff. de pignor. 130
- 1 Scriptura priuata non requirit ad eius esse nec diem, nec consulem: secus publica. in prin. forum. n. 4. 3
- Scriptura publica requirit signum scribentis, secus in scriptura priuata. ibid. nume. 5. 3
- 7 Scriptura continēs attestaciones quando producit, quæritur de duplici fide. in l. si. n. 11. C. de testi. 135
- 8 Scriptura tabellionis breue appellatur. in l. j. n. 3. C. de exac. lib. 10. 12
- 8 Scriptura priuata, q̄ non faciat fidem pro scribente, vel eius hærede, etiam si est fidei. in l. inter. n. 1. C. de conue. fidei. lib. 10. 102
- 8 Scriptura, ex quasit comparatio, debet habere subscriptionem trium testium. in l. scripturas. n. 1. C. qui pot. in pig. habe. 102
- Scripturæ soli comparationi omnino non creditur, nec testibus de scriptura deponentibus. ib. n. 3. 102
- Scriptura cōtinens subscriptionem partiū & à debitore sit cōfessata probat contra ipsum debitore, non contra alias personas, nisi habeat subscriptionem trium testium. ib. nu. 5. 102
- 2 Scriptura priuata necessario non subscribitur, nec sigillatur. in l. cum tabernā. §. idem quæsiuit. n. 2. ff. de pigno. 133
- 7 Scriptura publica & priuata contraria si producitur, neutri creditur. in l. scripturæ. in j. lect. n. 3. C. de fide instru. 136
- 1 Scriptura semel in iudicio producta, & in actis copiat, facit plenam fidem. in l. cum quidam. n. 1. C. eod. tit. 139
- 9 Scriptura priuata, ad quā fit comparatio, q̄ necessario nō exigit subscriptionē triū testiu: sed scriptura, ex qua fit. in §. si q̄s. n. 6. in auth. de instru. caute. 31
- 9 Scriptura in causa dilapidationis plati, vel administratoris, nō est necessaria scriptura. in §. necessitate. n. 5. in aut. vt iudi. sine quoquo suffi. 13
- 4 Scripturæ in dubio statuitur etiam si aliud actum sit. dummodo de illo non constet. in l. si alij. n. 1. ff. de vsu. leg. 67
- 9 Scripturæ sumptæ ex archiuo publico, q̄ probent & eis stādum, in §. illud. n. 3. in auth. de his qui ingredi. 26
- 7 Scripturis archiuu publici credit licet nō sint publicæ, & nō habeāt annos dñi, indicationē, & similia, in aut. at si contractus. num. 1. & 2. C. de fide instru. 138
- 2 Scripturæ publicæ, & communes approbatæ non probant, nisi quatenus ostendatur. in l. j. n. 25. ff. si cer. per. 3
- 9 Scripturæ adhibetur fides ex qualitate à fide personæ scribentis, in aut. de defen. ciuit. n. 1. 15
- 7 Scripturæ in lapidibus monumentorum inducunt quoddam notorium, in l. monumentorum. n. 1. C. de relig. & sumpti. fune. 115
- Scripturæ antiquæ in muris & lapidibus, quæ continent aliquam dispositionē possibilem, quod faciant fidem. ib. nu. 2. 115
- 7 Scripturam suspectam producens non punitur vt falsarius. in l. iubemus. n. 3. C. de proba. 130
- 4 Scripturæ antiquæ in lapidibus probant, quādo fuerunt scriptæ de partium voluntate. in l. j. n. 3. ff. de bon. poss. secundum tabu. 176
- 4 Scripturæ authorum quæ probent, in l. legata. n. 1. ff. de suppelle. leg. 81
- 7 Scripturæ publicæ statuitur in eo, quod ibi continetur, in l. j. n. 1. C. de do. cau. non nume. 166
- 5 In scriptura, de qua in l. ex hac scriptura. ff. de dona. tot testes sunt necessarij, quot in codicillis sufficiunt. ib. n. 14. 59
- 4 Si in duabus scripturis principalibus cuiusdam testamenti apparent diuersæ quantitates legatæ, minor debetur. in l. Sempronius. n. 1. ff. de leg. 2 33
- Scripturæ contrariæ si producuntur, quando eis stetur. ib. nu. 3. 33
- 6* Scripturis factis in muro, an sit credendum, remissuē ad glo. in l. j. n. 3. ff. de al. bo scrib. 228
- 2 Scriptor, an possit retinere quinternum donec ei solvatur. in l. si nō sortem. §. si centum. nu. 3. & 8. ff. de condi. indebi. 49
- 5 Scriptor, an possit præcisē cogi ad scribendum. in l. stipulatio. §. siue autem. nu. 1. ff. de oper. no. nun. 22
- 3 Scriptor testamenti nō requirit q̄ rogetur. in l. Dominus. nu. 4. ff. de test. 88
- 8* Scriptor pro mercede sua & pro expensis, quas fecit in scriptura sua, pōt retinere quinternos. in l. si non inducta. nu. 5. C. in quib. cau. pig. tac. cont. 100
- 3 Scripto præualer dictum etiam, quando ille qui dicit est idem, qui scribit. in l. quoties. §. sed si. nu. 2. ff. de hæ. instit. 105
- Quando reperitur aliud scriptū a notario quā fuerit dictum à partibus, præsumitur error, & non falsum. ibid. n. 3. 105
- 4 Scriptū propriē nō dicitur, q̄ sensu percipitur. in l. vna. n. 1. ff. si ta. testa. exta. 153
- 3 Scriptum dicitur, quod legi potest, non intelligi. in l. qui liberis. §. hæc verba. n. 7. ff. de vulg. & pup. 123
- 4 Scripta quando per testatorem in testamento non valent, videtur ei esse in penam. in l. turpia. nu. 1. ff. de lega. 1. 15
- 5 Scribens in charta si cadit à chartæ possessione, an possit expensas repetere. in l. qua ratione. §. literæ. nu. 2. ff. de acq. rei. do. 71
- 2 Scribi debet in actis quādo testis examinatur, si variat in vultu. in l. testium. n. 4. ff. de testib. 144
- 8 Scrupulus quid sit. in l. j. nu. 2. C. de metalla. lib. 10. 30
- 8 Secta appellatur in bonam partem. in l. 2. nu. 3. C. de dela. lib. 10. 9
- 1 Securitas quid sit: & quid legitimum præsidium. in l. illicitas. §. ne potēiores. nu. 2. ff. de offi. præsi. 39
- Securitas quotupliciter præstetur. ibid. n. 3. 39
- Securitas debet præstari, & cum fideiussoribus & sine, inspecta qualitate præstare debent. ibid. n. 4. 39
- Securitatem præstare debens de non me offendendo, debet etiā præstare pro amicis & complicibus meis: & q̄ ipse, nec complices sui me offendent. ibi. numer. 5. 39
- Securitas præstita de me non offendendo, durat arbitrio iudicis. ibi. nu. 7. 39
- Securitatis effectus præstitæ alicui de nō offendendo, q̄ acrius punitur. ib. nu. 9. 39
- Securitas ex causa potest concedi bannito: sed an eam seruare teneatur. ibid. numer. 10. 39
- 8 Secundum dictio, q̄ non facit conditionem. in l. si testamentum. nu. 1. C. de insti. & substit. 20
- 8 Securitas facta debitori fisci per eius officialem, licet non liberet debitorem ob defectum alicuius solennitatis, tamen operatur, q̄ officialis primo conueniatur. in l. fisco. nu. 3. C. de conue. fidei. lib. 10. 5
- 6* Securitas veniendi si cui concessa est, videtur concessa securitas recedendi, in l. vitur. nu. 1. ff. de sepul. viol. 134. & in l. j. nu. 8. C. de nauic. lib. 11. 28. & in l. iubemus. C. de digni. nu. 1. 49
- 2 Securitas concessa bannito intelligitur, p̄ prima vice, in l. dotis. n. 1. ff. de iur. dot. 148
- 9 Securitas data per iudicem homicidæ fugienti ad ecclesiam, an sit illi obseruanda. in §. sed neque. nu. 2. in auth. de mand. princ. 17
- Securitas, an sit danda fugientibus ad ecclesiam. ibi. nu. 1. 17
- 6 Securitas, q̄ alia sit de iuregentium quā cōceditur legatis & Ambasiatorib⁹, alia quæ datur per iura ciuilia, vt euntibus ad nundinas. in l. j. nu. 2. ff. ad leg. Iul. maie. 153
- 6* Securitate data alicui, & sociis secū venientibus, an iudæus includatur, & qui intelligantur socij, remissuē in l. j. nu. 3. ff. ad leg. Iul. maie. end.
- Securitate data alicui veniendi, an videatur data securitas recedendi. remissuē. ibi. nu. 34. 153
- Securitas si est data eundi & redeundi, an videatur data pro vna vice tantum, vel pro pluribus. ibid. n. 5. 153
- 7 Securitatem petere quādo quis possit ab inimico ne offendatur. remissuē in l. de nunciatus. nu. C. de his qui ad eccle. confu. 2
- 3 Sed dictio, cum copula & posita, pōnit diuersitatem in facto, & idēritatē in iure: secus si sine copula. in l. patris & filij. nu. 1. ff. de vul. & pup. 12
- 4 Sed & si, dictio, aduersatur in facto, & non in iure. in l. qui quartam. nu. 4. ff. de leg. 1. 12
- 3* Sed cum dictio, exponitur pro quando. in l. si constante. num. 4. ff. solu. matri. 1
- 7 Semel tale præsumitur semper tale. in l. cum te. nu. 4. C. de probat. 12
- 6 Semel malus, qñ præsumatur malus. in l. si cui. §. si idem. nu. 8. ff. de accu. 14
- 9* Semel malus, an semper dicatur malus, & quando ex præteritis sumamus coniecturam ad futura. in præfatio. insti. nu. 24. 5
- 3 Seminatus viuens, & postea mortuus, an rumpat testamentum. in l. quod dicitur. nu. 3. ff. de libe. & posthu. 94
- 3 Semper dictio, denotat continuationem. in l. j. nu. 21. ff. sol. mar. 3
- 2 Senatusconsultum Macedonianum, q̄ non tollat actionem ipso iure, sed exceptionem. in l. j. nu. 2. ff. ad Macedo. 90
- 3 Senatusc. Libonianum punit quasi falsum. in l. ex sua. n. 1. ff. de testa. tu. 44
- 2 Senatusconsultum Macedonianum non impedit naturalem obligationem. in l. frater. nu. 15. ff. de condi. indeb. 54
- 7 Senatusc. Velleianum habet tria remedia. in l. j. nu. 1. C. ad Velle. 141
- 7 Senatores possunt legem interpretari. in l. j. nu. 12. C. de legib. 26
- 1 Senatores non concedunt veniam ætatis. in l. non ambigitur. nu. 2. ff. de legi. 15
- 1 Senatus, præfectus prætorio, Rex, vel Cardinalis, potest facere legē perpetuā. in l. j. nu. 1. ff. quod quisque iur. 52
- 1 Senatus æquiparatur Imperatori, quando concedit aquam duci ex flumine, & ab eius sententia non appellatur. in rub. nu. 1. ff. de sena. 30
- Senatus dicitur ab assentiendo. ibid. n. 2. 30
- 3 Senex quis dicatur. in l. 2. nu. 2. ff. de excusat. tur. & cur. 66
- 8 Senectus probatur ex aspectu sicut minoritas. in l. vnica. nu. 6. C. de mendican. valid. lib. 11. 34
- 8 Sensus quando est clarus, non est recurrendum ad interpretationē. in l. si quis. nu. 1. C. de lib. præte. 24
- 1* Sententia lata in causa principali, quādo præiudicet in incidenti, in l. si iudex. nu. 1. 24

Index singularium materiarum

- nu. 1. ff. de his, qui sunt sui vel alie. iur. 24
- 1* Sententia lata statim diffamat etiam ante appellationem interpositam. in l. fur-
ti. §. sed si furti. nu. 2. ff. de his, qui not. infam. 99
- 1* Sententia prima si fuit confirmata à dje confirmationis est infamis. ibid. num. 7. 92
- 2* Sententia parit obligationem. in l. licet. §. idem scribit. nu. 2. ff. de pecu. 92
- 5 Sententia lata sine certa quantitate valet, si refertur ad acta, & in actis appa-
ret de quantitate, aliàs nō. in l. ait prator. §. si iudex. ff. de re iud. numero 1. 107
- Sententia in qua iudex cōdemnavit aliquem ad restituendum aduersario posses-
sionem talem, qualem habebat ante litem contestatam, quando valeat. ibi. nu. 2.
- Sententia in qua iudex dicit, cōdemno te si est probatum, valet. ibid. nu. 3.
- Sententia lata si est probatum & apparet probatum pro parte valet, & ut va-
leat debet dicere, in id qd est probatum te cōdemno, & absoluo in eo quod
non est probatum. ibid. nu. 4.
- Sententia in qua dicitur cōdemno si est probatum, & si non est probatum ab-
soluo, valet. ib. nu. 5.
- Sententia si est lata si est probatum, & reperitur probatum per vnum testem
reus absolvitur, nec defertur iuramentum, ib. n. 6.
- Sententia incerta quibus casibus valeat, & in quibus iudiciis. ibi. nu. 7.
- 6 Sententia lata ex falsa causa est nulla qn̄ est lata dolo aduersarij; aliàs per ap-
pellationem rescinditur. in l. qui Romæ. §. duo fratres. n. 8. ff. de verb. obli. 45
- Sententia lata super eo de quo sunt opiniones inter doctores, non est nulla, li-
cet iudex eligat malam. ibid. nu. 9.
- 6 Sententia quæ dicit, pono te ad cōfinia, quoad te reuocauero, an intelligatur
secundum naturam cōtractus, an secundum vltimas voluntates. in l. centesi-
mis. §. si stipulatus. nu. 10. ff. de verb. obli. 20
- Sententia æquiparatur vltimæ voluntati.
- 3 Sētētia qualiter formatur in iudicio moto cōtra pupillum tutorem habētem,
in l. j. §. sufficit. nu. 10. ff. de admi. tut. & cur. 50
- 5 Sētētia lata in possessione, quādo faciat prædiciū in petitorio. in l. 2. nu. 3. ff.
de interdic. 131
- 8 Sētētia qualiter formabitur in interdico, vti possidetis. in l. j. §. ac satisfatio-
nis. nu. 8. C. vti possid. 95
- 1 Sētētia & decretum quomodo differat. in l. nec quicquam. num. 6. §. vbi decre-
tum. ff. de offi. procon. & leg. 36
- 8 Sētētia quādo rescinditur, an iudicetur ex eisdem actis. in l. vnica. nu. 8. C. de
sen. aduer. ff. lat. lib. 10. 8
- 7 Sētētia per cōsensum partiū lata super eo, qd semel est iudicatum nō valet, sed
valet super eo, de quo est transactū. in l. si diuersa. num. 4. C. de transactio. 53
- 5 Sententia illa mandatur executioni, ex qua oritur actio in factum. in l. a diuo
Pio. nu. 19. ff. de re iudi. 110
- 7 Sententia an requiratur in cōtrahente cum muliere. in l. j. nu. 2. C. ad Velle. 141
- 5 Sententia lata parte absente, ex falsa causa non est nulla, licet rescindatur. in l.
cum vero. §. hoc senatus. nu. 1. ff. de fideicom. liber. 68
- 2 Sententia non tollit obligationem naturalem. in l. duobus. §. à fideiussore. n. 5. ff.
de iureiur. 28
- Sententia absolutoria lata pro fideiussore super re, qn̄ profit principali. ib. n. 7.
- 8 Sententia per quam res euincitur, non rescinditur, nisi appellatione, sed ei qui
perdit contra suum authorem succurritur. in l. libera. nu. 1. C. de senten. & in
terlocut. om. iudi. 67
- 8 Sententia lata in causa momentaneæ possessionis est diffinitiuā. in l. post sentē-
tiam. nu. 1. C. eod. titu. eod.
- 9 Sententia lata in principali, biennio dato ad appellationem prosequendā elap-
so remanet firma. in auth. de his, qui ingre. nu. 7. 25
- 5 Sententia, qd æquiparetur magis contractibus quā vltimæ voluntati, in l. si is,
qui pro emptore. nu. 50. ff. de vsucap. 96
- 8 Sētētia dēt ferri & recitari in scriptis. in l. statutis. n. 1. C. d. sent. ex breui. reci. 65
- Sententia nulla non habet nomen, neque effectum sententiæ. ibi.
- si in snia non dicatur in his scriptis, an præsumatur in scriptis lata. ibi. num. 4.
- Sententia, in qua non apparet aliquod verbum, ex quo colligatur, qd fuerit le-
cta, est nulla. ibi. nu. 5.
- 8* Sententia lata contra ordinem iudiciorum est nulla. in l. prolatam. nu. 1. C. de
sent. & interloc. om. iudi. 66
- 8 Sententia lata sine causæ cognitione, est ipso iure nulla. in l. prolatam. nu. 8. ibi.
& in l. ex stipulatione. nu. 2. C. de sen. & inter. 67
- Sētētia si est lata parte præsentē, vel contumace absente, præsumitur lata cau-
sa cognita, nisi ex temporis breuitate aliud præsumatur. ibi. nu. 9.
- * Sententia subito lata cum causæ cognitione terminari debet. ibi. nu. 11.
- 6 Sententia debet ferri in defensorem quando defensor comparet. in l. cū apud.
nu. 1. ff. iudi. solui. 104
- 6 Sententia lata pro vno ex pluribus hæredibus agenti ad seruitutem constituē-
dam actione personali non prodest aliis, secus si egisset actione confessoria
ad constitutam. in l. 2. §. ex his igitur. nu. 4. ff. de verb. obli. 5
- Sententia lata contra vnum ex pluribus hæredibus pro seruitute nō nocet a-
liis. ibi. nu. 15.
- 5 Sētētia lata super vsufructu qualiter exequatur. in l. miles. §. iudicati. num. 3. ff.
de re iudi. 108
- Snia si est nulla in actionibus præiudicialibus qualiter fiat executio. ibi. nu. 5.
- Sententia, qua pronunciat aliquam esse uxorem meam, requirit executionē
etiam si ab alio non detinetur. ibi. nu. 8.
- 6 Sententia à qua appellatur, debet certa appellatione demonstrari. in l. j. libel-
li. nu. 7. ff. de appel. 195
- Sententia appellationis extinguitur, non tamen irreuocabiliter. ibi. nu. 14.
- 2 Sententia lata prætextu iuramenti necessarij retractatur per instrumenta de no-
uo reperta. in l. admonendi. nu. 1. ff. de iureiur. 29
- 7 Sententia diffinitiuā Principis, & eius declaratio habet vim legis. in l. si. nu. 1.
C. de legib. 27
- 5 Sententia condemnatoria lata in secundo iudicio si parat pleni præiudiciū in
primo, & vñ iudiciū sit propositum ab vno, aliud ab alio, super secūdo tan-
tum procedatur. in l. suadum Titianum. nu. 5. ff. de excep. 153
- 6 Sententia in causa appellationis, quod valeat licet non dicatur bene iudica-
tum, vel male. in l. creditor. §. cum de sorte. n. 1. ff. de solu. 93
- 6* Sententia lata contra absentem, quando valeat. in l. non vtrique. §. quod de fru-
mentaria. n. 1. ff. de admi. rer. ad ciuit. pert. 225
- 6 Sententia lata contra principalem, an possit contra fideiussorem exequi, in l. 2.
sententia. n. 3. ff. de appel. 197
- Sententia lata pro tertio appellante ratione qualisqualis præiudicij, quando
profit victo. ib. nu. 6.
- 5 Sententia lata contra ciuilitatem tantum possidentem nocet possidenti naturali-
ter, in l. Pomponius. §. si is qui. n. 7. ff. de acqui. poss. 83
- Sententia lata contra colonum an noceat. ib. n. 8.
- 6 Sententia lata contrarium ex hæredibus quando præiudicat sibi in toto. in l.
si pater. nu. 1. ff. de solu. 83
- 9 Sententia lata cōtra emptorē vel fideiussorē, an possit exequi cōtra vedito-
rem, vel eius principalem. in §. si vero. n. 8. in aut. vt omnes obe. iudi. 29
- Sententia lata ab obseruatione iudicij, vel instantia, qd sit interlocu. ib. num. 9.
- Sententia absolutoria, quod ita feratur in persona procuratoris & domini si-
cut condemnatoria. ib. n. 10.
- 7 Sententia lata super principali, quādo præiudicat super incidenti. in l. j. n. 2. & 3.
C. de ordi. iudi. 97
- Sententia lata super incidenti, quādo faciat præiudiciū si in alio iudicio per
modum actionis agatur super eo. ibi. n. 4.
- 9 Sententia interlocutoria in causis breuioribus necessario in scriptis non por-
rigitur, in §. sit tibi quoque. n. 4. in aut. de manda. prin. 16
- 8 Sententia iudicis potest discerni, an munus sit patrimoniale, vel personale. i. l.
non videtur. n. 2. C. de mu. pa. lib. 10. 20
- 2 Sententia in quo conueniat, & d. scōueniat cū iuramento. i. l. 2. n. 3. ff. de iureiur. 22
- Non appellans à sententia fingitur sententiæ consentire. ib. n. 5.
- 9 Sententia an possit ferri contra fideiussorē si dominus absens condemnatur.
in §. si vero. nu. 7. in aut. vt omnes obe. iudi. 29
- 2 Sententia post iuramentum etiam iuramento contraria valet, in l. nā & postea,
§. sed si damnatur. n. 1. ff. de iureiur. 24
- Sententia contra sententiam, quando valeat. ib. n. 2.
- 3 Sententia lata à iudice delegato qui ignorabat se delegatū, non valet. in l. quæ
ro. n. 1. ff. de eo qui pro tut. vel cur. 79
- 8 Sententia lata pro vno ex reis debendi, an profit alij. in auth. hoc ita. n. 43. C. de
duob. reis stipu. 108. & l. ex duobus. n. 16. ff. eod. 65
- Sententia condemnatoria lata contra vnum ex correis debendi, quod non no-
cet alteri. ib. n. 44.
- Sententia lata pro vno ex correis credendi, an contra vnum nocet, & prodest
aliis. ib. nu. 45.
- 6 Sētētia debet esse cōformis libello. i. l. i. duob. §. vbi duo. n. 3. ff. de duob. reis. 55
- 8 Sententia in qua libelli tenor non inferitur, non vitiatur. in l. 2. nu. 3. C. sent. ex
pericu. reci. 65
- 8 Sententia propriè dicitur res iudicans. in rub. n. 1. C. de re iudi. 75
- Illud quod est determinatum in sententia & ille effectus dicitur res iudica-
ta. ib. n. 2.
- Sententia valet in aliis capitulis, si in vno capitulo sententiæ est expressus error.
in l. 2. n. C. eod. tit. 76
- Si vero continet vnum capitulum tantum, tunc in totum est nulla. ib. n. 2.
- 8 Sententia absolutoria contra minores indefensos non potest fieri ab obserua-
tione iudicij per quam pronunciat appell. desertam. in l. si præses. nu. 2. C.
quomodo, & quando iudex. 62
- Sententia nulla non impedit ordinariū interim super eodem cognoscere. ib.
numero 1.
- 8 Sententia lata pro absente non legitimè citato non valet, in l. ea quæ. n. 1. & 2.
C. eod. tit. eod.
- Sententia lata contra absentem infirmum legitimè citatum quem iudex scie-
bat febricitare, est ipso iure nulla. ib. nu. 4.
- 7 Sententia in qua dicitur, visa lit. contest. iuramento calumniæ, &c. an per hoc
probatus, quod interuenerint, in aut. si quis. n. 13. C. de eden. 40
- 9 Sententia diffinitiuā in causa restitutionis in integrum, qd ferri possit licet lis
non sit contesta. in §. ad hæc. n. 3. in aut. vt sponsa. 50
- 7 Sententia nulla ex defectu iurisdictionis non potest consensu partiū validari,
potest tamen valere in vim pacti, in l. vna. n. 1. C. qui pro sua iurisd. 96
- Sententia lata à delegato, vt valeat requiritur, qd sit causa de iurisdictione de
legantis. ib. n. 2.
- Sententia lata à delegato qui aliàs erat ordinarius, an valeat si non processit
vt delegatus. ib. nu. 3.
- 9 Casus in quo appellatione pendente sententia exequitur, in §. œconomus. n. 1.
in auth. de san. epil. 56
- 6 Sētētia absolutoria an tollat ciuile, & naturalem. i. l. vbi quæ. n. 2. ff. de fideiuf. 73
- 7 Sententia lata cōtra cōductorem, quando possit exequi contra dominum ab-
sentem. in aut. qua in prouincia. n. 10. C. vbi de cri. agi oport. 101
- 8 Sententia in criminalibus contra absentem vbi est poena relegationis, qd non
valeat. in l. si apparitor. n. 1. C. de coh. lib. 12. 57
- 6 Sententia lata in causa ciuili, quando faciat præiudiciū in criminali, vel con-
tra, in l. prator hoc edicto. nu. 3. ff. vi bon. rapt. 125
- Sententia absolutoria lata in causa criminali super vno facto non prohibet ac-
cusationem super eodem fiendam à tertio. ib. n. 4.
- 5* Sententia lata contra febricitatem, si iudex hoc sciebat nō valet, si ignorabat
valet, sed restituitur, in l. quæ situm. n. 2. ff. de re iudi. 118
- * Sententia lata contra eum, qui comparere poterat nō valet, nisi iudex hoc sci-
uit. ib.
- * Sententia lata pro infirmo non valet. ib. n. 3.
- 7* Sententia quando facit cessare repetitionem. in l. j. n. 1. C. de condi. indebi. 117
- 5 Sententia lata contra nō possidentem tanquam possidentem, si de nouo possit
possidere mādabitur executioni. in l. si à te. §. si quis fundum. n. 2. ff. de excep.
rei iudi. 145
- 1* Sententia infamatoria alicuius ipsum infamat vbique, l. ex causa. num. 1. ff. de
poenul.

In omnes Barto. Lecturas.

- 5 * Sententia lata contra debitorem quando praeiudicet creditori, in l. si superatus, n. i. ff. de pign. 130
- * Sententia lata contra actorem in rei vindicatione non tribuit dominium possessori, ibi, n. 2.
- * Sententia lata contra actorem in rei vindicatione, quod non tribuat dominium possessori, ibi, n. 3.
- 3 * Sententia quando exequitur contra pupillum, debet primo ex primi in non inibus debitorum, in l. magis puto, §. non passim, n. i. ff. de reb. eor. 81
- 5 * Sententia absolutoria in petitorio, quando parit exceptionem rei iudicatam in possessorio, in l. naturaliter, §. nihil commune, n. 3. ff. de acq. pos. 81
- * Sententia absolutoria lata in possessorio quando parit exceptionem rei iudicatam in petitorio, ibi, n. 4.
- 5 * Sententia arbitri electi cum poena, an possit emologari, & in ea oriatur actio, in l. ait praetor, n. ff. 4. de re iudi. 107
- 5 * Sententia arbitri lata ex partium conventionem hodie idem operatur sicut iudicis sententia, in l. si conuenerit, n. i. ff. eod. 113
- 9 * Sententia an contineatur & veniat appellatione actorum, in auth. vt praepo. no. Imp. nu. 5. 23
- 9 * Sententia lata in casu matrimoniali contra matrimonium, quod non transeat in rem iudicatam, in §. quod autem, n. 3. in auth. vt liceat ma. & au. 49
- 6 * Sententia vt valeat, verba eius sunt conferenda in procuratorem praesentem, non in dominum absentem, in l. stipulatio ista, §. si stipuler, num. 2. ff. de verb. oblig. 18
- * Sententiae etiam de iure civili possunt conferri in monasterium, & non in syndicum, ibi.
- 6 * Sententia quando poterit iterum dici nulla, si appellatum fuit, & sententia, quae erat nulla, fuit per iudicem appellationis confirmata, in l. si expressim, n. 2. ff. de appel. 199
- 6 * A sententia lata secundum consilium sapientis, assumpti de consensu partium, potest appellari, in l. ex consensu, n. 3. ff. de appel. 220
- 5 Sententia lata de opere destruendo non fit executio contra illum, qui nunc possidet nisi facta reuocatoria, in l. quaquam, §. Iulianus, n. 2. ff. de aqua plu. arce. 42
- 3 Sententia lata super possessorio est diffinitiva, in l. j. n. 4. C. si de mouen. poss. fue. appel. 87
- 5 A sententia lata de partium consensu non potest recedi, in l. apud acta, n. 3. ff. de re iudi. 116
- Sententia lata partibus praesentibus & non contradicentibus, si in ea continetur libelli datio, litis contestata, &c. probata acta, ibi, n. 4.
- Partes an a sententia expresse recedere possint si in nouatione deducunt, ibi, n. 5.
- Sententia si reperitur cancellata, quod probat, nisi cancellatio sit facta secundum formam praedictae legis, ibi, n. 6.
- Sententia cancellata quia soluit probat infamiam, ibi, n. 7.
- 4 Sententia lata contra vnum non potest mandari executioni contra alium qui habet rem, quam ille dolo desit possidere in l. iis cui, §. qui in pos. n. i. ff. vt in poss. lega. 149
- 1 Sententia nulla, an possit consensu partium confirmari, in l. j. §. sed si praetor, n. 6. ff. de fer. 70
- 1 Sententia tenet si non fuit aliquid appositum contra iurisdictionem iudicis, quod processit & sententiauit, etiam si partes sciebant illum incompetentem, secus si ignorarent, in l. 2. n. 7. & in repe. n. 5. ff. si quis in ius voca. non ierit. 57
- A sententia lata super incompetencia appellatur, ibi, nume. 10. & in repe. nume. 14.
- 6 Sententia corporalis, quod non possit mandari executioni de ea, quae fit ab homine intra 10. dies, quod datur ad appellandum, in l. qui vltimo, n. 5. ff. de poen. 189
- 6 Sententia refertur ad libellum, in l. si praeses, n. i. ff. eod. ibid.
- 6 * Sententiandi practica in causa appellationis quoniam dictum sit, dico sententiam nullam, & si qua est appello, in l. si expressim, n. 8. ff. de app. 199
- 3 Sententiandi modus in causa appellationis, in l. eos qui, n. 2. C. de app. 79
- Sententia lata in quibusdam casibus primus iudex noscat, ibi, n. 3.
- Sententia prima si confirmatur expresse, agitur ex secunda confirmatione, ibi, n. 10. & 11. 80
- Si tacite, vt per lapsum temporis, agitur ex prima, ibi, n. 11.
- 4 A sententia iudicis aliquid arbitrantis, vt bonus vir, non appellatur, in l. j. n. 18. ff. de leg. 2. 27
- 2 Ex sententia non praesumitur nisi quatenus ex ea inferatur necessarium, in l. cum de, nu. 13. ff. de vsur. 142
- 7 Sententia facit forenses ciuem vel Guelphum, vel Gibellinum, in l. placet, in 2. lect. n. 47. C. de sacrosan. eccl. 12
- 6 Sententia praesumitur lecta iudice praesente, si in ea dicitur sententialiter promulgata, l. sciendum, n. 19. ff. de verb. obli. 18
- 6 Sententia potest ferri sub conditione quae cohaeret negotio, in l. j. §. biduum, n. 2. ff. quando appel. fit. 301
- Sententia quando est lata sub conditione, an tempus currat a die existentis conditionis, an a die latae sententiae, ibi, n. 3.
- 8 Sententia non valet nisi peremptoria, vel peremptorio aequipollens praecedat, in l. cessante, n. 3. & 4. C. quomodo, & quando iudex. 61
- 8 Sententia nouat primam actionem, & interruptit cursum vsurarum, in l. fin. n. 3. C. de vsur. rei iudi. 77
- 9 Sententia quae feratur per iudicem altera parte praesente, in §. omne vero, n. 16. in auth. de litig. 47
- 8 Sententia habet paratam executionem nisi sit nouata, in l. 2. n. 3. C. de execu. rei iudi. 76
- 4 Sententia vel renunciatio post restitutionem praecedens, fideicommissario non praediudicat, in l. facta, §. si haeres, n. i. ff. ad Treb. 143
- 1 Sententia lata per sordes vel gratiam valet, sed contra eam datur restitutio, secus si per pecuniam, quia est nulla ipso iure, in l. sed & si per, §. ait praetor, n. i. ff. ex quib. cau. maior. 142
- 3 Sententia quando trahat secum executionem, in l. si quis filio, §. irritum, nu. i. ff. de inuit. rup. test. 99
- 5 Sententia praesumitur lata quamuis non sit, in l. cum quasi, §. si plures, nu. me. i. ff. de fideicom. liber. 68
- 8 Sententia lata a peritis super aliquo negotio potest ferri die feriata, in l. semel, nu. 2. C. de re mili. lib. 12. 54
- Sententia peritorum, an transeat in rem iudicatam, & an ab ea possit appellari, ibi.
- Contra talem sententiam potest contrarium probari, ibi, nu. 3.
- 1 Sententia lata super quaestione libertatis facit quaequale praediudicium quaestioni, & testamento, licet sit inter alios lata, in l. si quis libertatem, n. 5. ff. de j. ti. hered. 163
- 4 Sententia iudicis pronunciantis rem esse tuam, an valeat, in l. legatis, n. i. ff. de leg. 2. 32
- 5 Sententia, quod debeat ferri in confessum quando praecedat libellus, secus si non praecedat, in l. certum confessus, §. confessi, nu. i. ff. de confess. 123
- 7 * Sententia lata per instrumenta falsa potest retractari, in l. cum quidam, n. 6. C. de fide instru. 129
- 7 * Sententia si dicit, viso libello, an praesumatur pro processu, quod non, in l. j. n. 14. C. de vsur. 148
- 8 * Sententia lata a iudice pecunia corrupto non valet, si vero precibus, valet, in l. j. nu. 5. C. de poen. iud. qui ma. iud. 73
- 8 * A sententia lata contra plures, si vnus tantum appellauerit, & victoriam obtinuerit, proderit aliis, in l. j. nu. 1. C. si vnus ex plu. appel. 17
- Idem colligitur ex lege sequenti.
- 7 Sententia diffinitiva, an possit proferri in contumacem, in l. si, nu. 1. C. vbi quis decur. vel cohorta. 102
- Sententia diffinitiva potest ferri in contumacem pro publicis functionibus, ibi dem, nu. 2.
- 5 * Sententia fertur in ciuilibus post confessionem, si est datus libellus, secus si non est datus, in l. j. nu. 3. ff. de confess. 119
- 1 Sententia lata contra maritum non praediudicat uxori ignoranti, in l. de die, §. qui dam, nu. 1. ff. qui satulid. cog. 62
- 5 * Sententia interlocutoria, quae lata iudicis officium non finitur, potest reuocari, non tamen reuocatur illa, quae officium iudicis finitur, in l. quod iussit, nu. 9. ff. de re iudi. 109
- * Sententia interlocutoria vsque ad quod tempus reuocari possit, ibi, nu. 11.
- * Sententia interlocutoria partibus inuitis reuocari potest ante executionem, secus si post executionem, ibi, nu. 16.
- * Sententia interlocutoria non potest reuocari partibus absentibus, si requiritur causa cognitionem, secus si non requirit, ibi, nu. 18.
- * Sententia interlocutoria reuocatur per alium quam per iudicem, quando causa cognitio requiritur in eius causa reuocatione, ibi, nu. 19.
- * Sententia interlocutoria quae non sperat aliam diffinitiuam post se, quando reuocari possit, ibi, nu. 20.
- * Sententiae duae interlocutoriae si appareret tria, prima non cesset per secundam reuocata, si in eius reuocatione requiratur causa cognitio, ibi, nu. 21.
- 9 * Sententia quae inducat obligationem, & quae non, Initi. de obli. nu. 11. 89
- 6 * Sententia condemnatoria lata contra vnum ex duobus reis debendi, alteri non praediudicat, in l. ex duobus, nu. 17. ff. de duob. reis. 59
- * Sententia lata contra vnum, vel pro vno ex reis debendi nocet, vel prodest alteri, ibi, nu. 18.
- 6 * Sententia quod veniat actorum appellatione, in l. in fraude, §. neque instrumenta, nu. 6. ff. de iure fil. 213
- 8 Sententia lata contra fiscum eius Aduocato absente, quando sit nulla, in l. vni ca, nu. 2. C. de sent. aduer. fil. lat. lib. 10. 8
- 8 * Sententia lata contra possessorem in rei vindicatione mandatur executioni contra alium possessorem, quando primus dolo desit possidere, in l. certa forma, nu. 1. C. vt in poss. leg. 51
- 8 * Sententia quoniam sit ipso iure nulla, in l. praeses, n. 1. C. de sen. & interl. om. iud. 66
- 8 * Sententia vt valeat, in defectibus non publice notis, ex quibus detegitur aliquem non esse iudicem, sufficit eum esse in quasi possessione iurisdictionis, in l. si arbiter, nu. 3. C. eod. ibid.
- 7 Sententia lata propter Aduocati corruptionem ad hoc, vt sit nulla tria requiruntur, in l. si patronum, nu. 1. C. de aduoc. diuer. iudi. 62
- 1 Sententia declaratoria in personalibus valet, sicut in realibus, in l. quid tamen, §. si arbiter, nu. i. ff. de arbi. 146
- Sententia iudicis per verbum videtur, quod valeat, ibi, nu. 2.
- 4 Sententia lata a iudice per gratiam quando retractatur per beneficium restitutionis in integrum, in l. seruo, §. cum praetor, nu. i. ff. ad Treb. 144
- 6 Sententia lata contra notarium de falso non praediudicat parti, si non fuit citata, in l. prauaricationis, nu. 4. ff. de prauari. 135
- 8 * Sententia, in qua procurator non adenatur, sed dominus qui non interfuit in iudicio, est nulla, in l. j. nu. 1. & 9. C. de sent. & interlocut. om. iudi. 66
- Sententia nulla debet iterato cognosci, & an ex eisdem actibus, ibi, nu. 2. & 3.
- 1 Sententia dicitur dicta quando per eam a lite disceditur, absolutoria ab instantia iudicis, & quod quilibet remaneat in statu suo non videtur dicta ab arbitris, in l. dicere autem, nu. i. ff. de arbi. 146
- 8 Sententia generalis, quod fertur in iudiciis vniuersalibus, in l. defensionis facultas, nu. 9. C. de iure hsc. lib. 10. 5
- 2 Sententia lata in casu, l. si quando, C. vnde vi, quod non retractetur per instrumenta de nouo reperta, in l. admonendi, nu. 9. ff. de iure iur. 30
- Sententia lata ex iuramento in litem delato non retractatur per instrumenta de nouo reperta, ibi, nu. 10.
- Sententia lata in casu l. properandum, §. si autem, C. de iud. non retractatur per instrumenta de nouo reperta, ibi, nu. 11.
- Sententia lata de antiquo valet licet acta non appareant, ibi, nu. 44. 32
- Sententia quando retractari possit per testes de nouo repertos, ibi, n. 36.
- 4 Sententia nullitatis testamenti lata contra haereditem omnibus praediudicat: contra legatarium, vel fideicommissarium non, in l. si patroni, §. actiones, num. i. ff. ad Treb. 141
- 8 Sententia nulla extinguit iurisdictionem iudicis delegati, & an idem in ordinario, in l. si vt proponis, nu. 2. & 3. C. quomodo & quando iud. 61

Index singularium materiarum

- Sententia prima, an debeat pronunciari nulla, vel saltem de eius nullitate cognosci antequam sententietur super casu principali. *ibid.* nu. 6.
- 7 Sententia lata super vna causa ex cumulatis, non vitatur. in l. edita. n. 26. C. de eden. 38
- 8 Sententia lata à iudice non super eo, quod est sibi commissum, sed super alio quod pertinet ad causam incidenter, valet. in l. j. nu. 2. C. si à non compe. iudi. 73
- 6 Sententia lata contra debitorem, quod non praeiudicat creditori. in l. ab executore. §. alio condemnato. nu. 4. ff. de appel. 196
- 5 Sententia lata contra legem non insertam in corpore iuris, non est nulla. in l. cū prolatis. nu. 1. ff. de re iudi. 113
- Sententia iudicis qui tenetur seruare statuta lata contra reformationem non insertam in volumine statutorum, non est ipso iure nulla. *ibid.* n. 2.
- 6 Sententia ab observatione iudicij, an sit interlocutoria, vel diffinitiva. in l. Titia. nu. 4. ff. de accu. 150
- 6 Sententia, an valeat si tempore sententiae sit praesens procurator, & dominus & verba sententiae referantur ad dominum. in l. si procuratori. n. 1. ff. de verb. obli. 30
- 8 Sententia contra debitorem lata non praeiudicat creditori si appareat de collusionione debitoris. in l. praesens. nu. 2. C. de pig. 99
- 8 Sententia calūniarum, dānorū, & expensarū, profertur contra actorem non prosequentē, vel perdentē. in l. non ignoret. nu. 1. C. de fruct. & lit. expen. 75
- 2 Sententia quando agitur ad interesse post moram, quomodo formatur, & refertur, & an referatur de se, an vna. in l. j. nu. 10. ff. de act. empt. 114
- 8 Sententia de futuro valet, si dependet à iure quod est de praesenti. in l. j. n. 1. C. de sen. quae sine certa quanti. profer. 70
- 8 Sententia iudicis requiritur in confirmatione venditionis. in l. vltima. nu. 5. C. de praedec. lib. 10. 19
- 5 Sententia ex quibus casibus retractetur propter instrumenta de nouo reperta. in l. imperatores. nu. 1. ff. de re iudi. 114
- 2 Sententia quando est lata sub conditione, an pars admittatur ad probandum usque ad euentum conditionis. in l. admonendi. nu. 5. ff. de iure iur. 30
- 3 Sententia non valet si allegatur duae exculationes, vna iniusta, alia iusta, & lata sit sententia ex iniusta. in l. qui testamento. §. item. nu. 1. ff. de excus. tut. & cur. 73
- 4 Sententia lata ab eo, qui se ignorat iudicem, quando valet. in l. multum. nu. 2. ff. de condi. & demon. 113
- Sententia lata contra verum contumacem cum iudici non constiterit contumacia non valet, cum nec etiam processus valet. *ibid.* nu. 4.
- 1 Sententia in querela inofficiosa qualiter formetur. in l. qui repudiantis. §. cum contra testamentum. nu. 1. ff. de inoffi. testa. 161
- Sententia in casibus, in quibus facit ius, & aliis praeiudicat, debet esse lata contra praesentem. *ibid.* n. 2.
- Sententia lata contra heredem, qui semper fuit praesens usque ad sententiam, quando noceat legatariis. *ibid.* nu. 4.
- 9 Sententia, quod exequatur supplicatione pendente. in §. aliud. nu. 1. in auth. vt spōsa. largi. 50
- 1 Sententia lata ex falsis allegationibus contra absentem, est ipso iure nulla. in l. si praetor. §. Marcellus. nu. 1. ff. de iudi. 157
- Sententia lata contra praesentem ex falsis instrumentis non est nulla, sed venit annullanda per restitutionem in integrum. *ibid.* nu. 2.
- Sententia lata per iudicem contra eum qui comparere non debuit, & iudex hoc sciat, est ipso iure nulla: secus si ignorabat iudicem iudicasse ex falsis allegationibus. *ibid.* n. 3. & 4.
- 3 Sententia lata contra ius litigantis errore non expresso: non valet fauore minoris aetatis. in l. scire oportet. §. consequens. nu. 1. ff. de exc. tut. & cur. 69
- Sententia quando in primo iudicio fuit quæsitum de falso, an retractetur propter falsum. *ibid.* n. 2.
- Sententia lata post triennium, non valet ipso iure. *ibid.* nu. 3.
- 3 Sententia lata ex falsa causa quando sit nulla. in l. Seiz. nu. 2. & 4. ff. de tut. & curat. da. ab his. 48
- 1 Sententia arbitri non est propriè sententia. in l. quid ergo. §. ex compromisso. nu. 1. ff. de his qui no. inf. 100
- Et quando habet executionem ex forma statuti, infamat. *ibid.*
- 1 Sententia per arbitrium ferri non potest in absentem etiam contumacē nisi sit dictum in compromisso: debet tamen citari, vt in addi. in l. diem proferre. §. si quis nu. 1. ff. de arbi. 147
- 1 Sententia lata contra ius legis, vel partis, quando valet, vel non. in l. ius pluribus. nu. 2. ff. de iusti. & iur. 14
- Sententia lata per imperitiam tenet, nec rescinditur per restitutionem in integrum. *ibid.*
- 1 Sententia vbiçque culpa rei absque facto actoris ius eius perimitur, peruenit ad sententiā ac si peremptum non esset. in l. si post. nu. 3. ff. de rei vendi. 171
- 1 Sententia prima quā est absolutoria, iudex in causa appellationis debet cōdemnare, vel pronunciare, vel simile. in l. Aemilius. nu. 6. ff. de mi. 136
- 1 Sententia arbitri qui condemnauit Titium in centū, & si non dederit intra decem dies condemnauit in trecentum, non valet. in l. quid tamen. §. item si arbitri. nu. 1. ff. de arbi. 147
- 1 Sententia in criminalibus non est differenda in praesentibus propter contumacias, nec contra. in l. non idcirco. nu. 1. de iudi. 154
- 1 Sententia super notorio, an sit ferenda in scriptis. in l. scriptus. nu. 9. ff. de relig. & sump. funer. 199
- 1 Sententia sola non potest delegari. in l. nec quicquam. in repe. §. vbi decretum. nu. 3. ff. de offi. procon. & leg. 37
- 1 Sententia lata contra colonū, non praeiudicat domino, nec in proprietate, nec in possessione. in l. officium. n. 5. de rei vendi. 170
- 3 Sententia lata in casu filiationis, an praeiudicat aliis quā patri. in l. quod senatusconsultum. §. planē. nu. 1. ff. de libe. agno. 34
- 8 Sententia contra sententiam lata, est ipso iure nulla, & appellare non est necessarium. in l. j. nu. 1. C. quando prouo. non est necessarium. 85
- si ex diuersis sententiis sequuntur diuersae sententiae, valet vltima. *ibid.* n. 2.
- Sententia lata contra iusiurandum valet. *ibid.* nu. 3.
- Sententia secunda etiam concordans si feratur cum prima, à qua non fuit appellatum, non valet. *ibid.* nu. 4.
- Sententia secunda non valet si pars, quae scit sententiam esse latam pro se, petit iterum iudicari, & iudicatur contra se. *ibid.* n. 5.
- Sententia quae valeat si egi contra Titium, & succubuit, postea agit procurator meus, & obtinuit. *ibid.* n. 6.
- De sententiae nullitate potest quæriri duobus modis, scilicet per exceptionem & principalem petitionem. n. 12.
- Sententia quando principaliter pronunciatur nulla, agitur officio iudicis. *ibid.* nu. 14. 86
- De nullitate debet agi coram eodem iudice, qui iudicauit: & quando coram superiore. *ibid.* n. 15.
- 1 Sententia in actione si seruitus vendicetur, formatur sicut in ceteris realibus, in l. sicut. §. sed & si quæratur. n. 1. ff. si ser. ven. 187
- Sententia reali, an transferatur ius in eum qui obtinuit, & ius non habebat. *ibid.* nu. 5.
- 2 Sententia iudicis delegati lata post mortē delegantis quando valeat, in l. eius qui. n. 10. ff. si cer. pet. 20
- 1 Sententia quando remanet firma propter cursum fataliū, vel aliter primus iudex illam exequitur. in l. tale pactū. §. qui procurauit. n. 3. ff. de pac. 89
- 1 Sententia arbitri non reducitur ad arbitrium boni viri. in l. diem proferre. §. statim. n. 1. ff. de arbi. 147
- 6 Sententia est nulla quando error apparet ex actis, in l. j. n. 1. ff. quae sen. sine appella. rescind. 207
- Sententia potest peti nulla principaliter agendo, & quando petitur executio excipiendo. *ibid.* nu. 2.
- Sententia lata per errorem, an sit in totum nulla: vel in eo, quod est erratum, *ibid.* nu. 3.
- Sententia confirmatoria est nulla sicut prima, quando error est expressus in ea, *ibid.* nu. 4.
- 8 Sententia lata die feriata est nulla, in l. si vt proponis. n. 1. C. quomodo, & quando iudex. 61
- 3 Sententia in causa alimētorū, an sit interlocutoria, vel diffinitiva: & an donec causa pēdet fili⁹ ali debeat. in l. si quis. §. si vel parens. n. 1. ff. de liber. agnos. 35
- * Sententia in causa alimētorū est diffinitiva, in d. l. si quis §. si quis ex his. nu. 1. ff. eod.
- 8 Sententia diffinitiva debet sequi in criminalibus quando quod habetur pro iudicato per confessionem. in l. vnica. n. 11. C. de confes. 78
- Idem in causa ciuili, quando confessio emanauit post litem cōtestatā. *ibid.* nu. 17.
- 6 Sententia lata contra principalem, quod non exequitur contra fideiussorem contra tractus sine nouo processu. in l. j. ff. iud. sol. 99
- Sententia lata contra principalem exequitur contra fideiussorem iudicatū solui sine nouo processu. *ibid.* n. 2.
- 8 Sententia lata contra reum principalem, quod mandatur executioni contra eum qui rem litigiosam emit, in l. centesimus. n. 1. C. de litigio. 105
- * Sententia lata per falsas allegationes contra praesentē non est nulla ipso iure, sed praesens restituitur, lata contra absentem secus, in l. diuus Adrianus. n. 1. ff. de re iud. 113
- 5 Sententia lata per falsas probationes, vt retractetur sufficit proponere testes pecunia corruptos. in d. l. diuus Adrianus. n. 7. 114
- 3 Sententia lata contra filiumfam. habet executionem contra ipsum factum sui iuris. in l. si filio. n. 7. ff. sol. mar. 27
- 5 Sententia lata Bononiā, quando possit executioni mandari per iudicem Florentinā. in l. diu Pio. §. sententiam. n. 1. ff. de re iudi. 110
- Sententia lata ab vno iudice quando possit per alium exequi. *ibid.*
- Pro sententia lata ab vno iudice potest coram alio agi actione in factum de scendente ex sententiā: nō tñ officio iudicis, licet sit nobile. *ibid.* nume. 2. 111
- Sententia lata à iudice non habente birruarios, potest per ipsum exequi, vel implorare auxilium alterius. *ibid.* nu. 4.
- * Sententia arbitri qualibet iudex cui condemnatus subest exequitur, nec requiritur requisitio arbitri, vel alterius iudicis. *ibid.* n. 7.
- 6 Sententia sola sine causa, an infamet. in l. non potest. n. 1. ff. de fur. 119
- 7 Sententia lata contra minorem indefensum, quando & quibus casibus valet. in l. cum minores. n. 1. C. si aduer. rem iudi. 80
- Sententia lata contra minorem, an valeat si tutor fuit in exordio litis sed non tempore sententiae. *ibid.* n. 2.
- Sententia lata contra minorem indefensum in principio litis, & in fine sic, quādo valet. *ibid.* nu. 4.
- 1 Sententia lata in querela statim non fit executio in petitione hereditatis. in l. qui de inofficiosa. n. 3. de inoffi. testa. 162
- 1 Sententia super interesse ferri potest, licet res petatur, in l. ex empto. §. & ex empto. n. 3. ff. de act. empt. 115
- 4 Sententia iudicis app. si confirmat primam sententiam, agitur ex ipsa sententia confirmante, in l. si quis priore. n. 2. ff. ad Treb. 139
- 3 Sententia quae fauet matrimonio, est amplectenda. in repe. l. si constante. n. 24. ff. sol. mar. 51
- 3 Sententia in iudiciis vniuersalibus quomodo dicatur continere quid certum. in rub. n. 23. ff. eod. 2
- 3 Sententia lata ex falsa causa à iudice, an valeat. in l. si is ad quem. n. 2. ff. de acqui. hered. 148
- 8 Sententia diffinitiva, an faciat ius. in l. nemo iudex. nu. 3. C. de sen. & interlocu. om. iudi. 68
- 8 Sententia quando nō potest cadere in procuratorem, proferatur in dominum licet absentem. in l. si. n. 3. C. de iniur. 122
- 7 Sententia quae non fuit lata, licet errore praescribentis scripta, quando noceat parti. in l. errores. n. 1. C. de errore aduo. 63
- Sententia non esse lata qualiter probabitur. *ibid.* n. 2.
- 1 Sententia duorum arbitrorum condemnantium in maiori, praevalet sententia tertij iudicis in minori. in l. diem proferre. §. si plures. n. 1. ff. de arbi. 147
- 8 Sententia lata in cōtradictorio iudicio de ciuitate, vel de popularitate, facit ius

- Ius quo ad omnes. in l. quotiescunque. nu. 2. C. de decur. lib. x. 17
- 5 Sententia lata pro furioso q non valeat, pro minore sic. in l. furioso. nu. 1. ff. de re iudi. 108
- Sententia lata pro absente non citato, non valet. ibi. nu. 2.
- Sententia, an valeat si dominus ab initio litigauit per procuratorem postea in calculo ferenda sententia citatur dominus, & non comparere. ibidem. numero quarto.
- Vel si post litem contestatam citetur dominus, ut veniat ad videndum testium iuramenta, vel aliquid aliud quod non valet sententia, nec testium receptio. ibidem.
- Sententia lata contra dominum, qui comparuit sponte ad causam tenet, ibidem. numer. 5.
- Sententia lata domino presente, an teneat licet non appareat, quod fuerit presentis, & quando eius presentia presumatur, ibid. n. 6.
- 3 Sententia lata contra eum quem iudex sciebat abesse causa necessaria est ipso iure nulla. in l. cum non. nu. 1. C. quomodo & quando iudex. 64
- Sententia appellationis est diffinitiva, & quando sit interlocutoria. in §. illud etiam. nu. 1. auth. de app. & intra quae tempo. 22
- 1* Sententia debet esse conformis libello. in l. Pomponius. numero 6. ff. de negot. gest. 118
- 1* Sententia lata etiam super re erronea, facit plenam fidem in causa fructuum. in l. & ex diuerso. §. vbi autem. nu. 4. ff. de rei vendi. 173
- * Sententia erronea in principali facit ius in accessorio. ibi. nu. 5.
- 2* Sententia parit actionem in factum. in l. Nam postea. §. si petitor. numer. 3. ff. de iur. iur. 24
- 6* Sententia condemnatoria lata contra absentem vigore statuti poena tum tra sit ad heredem condemnati, in l. ex iudiciorum. numero secundo, ff. de accusatio. 150
- 6* Sententia lata per vnum ex pluribus iudicibus sine aliis, quando valeat remissive, in l. magistratus. nu. 3. ff. ad municip. 220
- 3 Sententia vbi facit magnum praedictum debet plene cognosci, & probari. in repe. l. si constante. nu. 8. ff. sol. mat. 15
- 7* Sententia lata contra colonum vel alium nomine alieno possidentem, an noceat domino. in l. 2. nu. 17. C. vbi in rem act. 101
- 8* Sententia lata contra principalem mandatur executioni contra fideiussorem. in l. sancimus. n. 6. C. de vsur. rei iud. 77
- 7 Sententia lata a duobus arbitris in iudicio possunt omnino discordare, & praevalet sententia illius, qui absoluit ab instantia iudicii. in l. inter partes. n. 3. ff. de re iud. 115
- 5 Sententia lata contra presentem defendentem praedictat alteri scienti: secus si contra absentem contumacem. in l. sepe constitutum. numero secundo, ff. de re iudic. 118
- Sententia lata contra creditorem, quando praedictat debitori. ibi. nu. 3.
- Sententia lata contra libertum, an praedictat domino scienti ipsum litigare. ibi. numer. 5.
- Sententia lata contra dominum fructuarium conuentum, quando praedictat proprietario. ibid. n. 6.
- Sententia lata contra dominum, quando noceat creditori, vel fructuario, ibidem numer. 7.
- Sententia, ut non noceat creditori, vel fructuario scienti sufficit, quod creditor protestetur. ibid. nu. 8.
- Sententia lata contra dominum, quando noceat habenti seruitutem constituta a domino. ibi. nu. 9.
- 7 Sententia quando possit pro parte valere, & pro parte non. in l. j. nu. 7. C. si aduer. rem iudic. 80
- * Sententia quando possit ferri pro parte tantum. ibid. nu. 1.
- 2 Sententia interlocutoria, quando fieri possit sine causa cognitione. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. nu. 1. ff. de off. procon. & lega. 36
- * Sententia interlocutoria debet in scriptis ferri. ibi. nu. 2.
- 1* Sententia lata ab obseruatione iudicii est interlocutoria. in l. harum. num. 3. ff. si seruitus vend. 187
- 2* Sententia si per executionem ad rem venditam non possum apponere in exceptione de pretio. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. numer. tertio. ff. de iureiur. 26
- 2* Sententia lata contra principalem mandatur executioni contra fideiussorem iudicatum solui. in l. duobus. §. igitur si quis. nu. 3. ff. eo. 28
- 2* Sententia lata inter heredem, & euincem habetur etiam pro veritate quo ad alios. in l. si non sortem. §. si centum. nu. 13. ff. de condi. inde. 49
- 9 Sententia lata per Episcopum mandatur executioni per iudicem secularem, in §. si quis contra. nu. 1. in auth. de san. Episc. 56
- 8 Sententia a non suo iudice lata est ipso iure nulla. in l. j. nu. 1. C. si a non compe. iud. iudica. est. 73
- 8 Sententia cotinens litem contestat. & alia acta, si lata est partibus presentibus, & non reclamantibus probat acta sic processisse. in l. j. numero 5. C. de rela. 79
- 8 Sententia inter vulgares debet ferri in vulgari, tamen seruandus est mos iudiciorum. in l. iudices. numero primo, C. de sententia, & interlocutoria omn. iud. 68
- 8 Sententia vel contractus, an annullatur ipso iure, quis non debet petere, quod annulletur. in l. j. nu. 3. C. de thesau. lib. x. 10
- 1 Sententia quando faciat ius quo ad omnes. in l. ingenuum. numero 1. ff. de statu. homi. 23
- 1 Sententia spiritalis Episcoporum putatiuorum quomodo liget. in repe. l. Barbarius. nu. 14. ff. de off. prae. 34
- 7 Sententia super eo, quod non fuit petitum, quando ferri possit. in l. si pacto. n. 8. C. de pac. 45
- 7 Sententia diffinitiva, an ferat per actore absente non contumace reo presente, vbi quod non. in l. properandum. §. si autem reus. nu. 4. C. de iudic. 94
- 5 Sententia arbitri emologata transit in rem iudicatam, in l. prima. num. 6. ff. de re iudic. 105
- Sententia interlocutoria, an transeat in rem iudicatam remissive. ibi. nu. 7.
- Sententia per iudicem exequatur. remissive. ibi. nu. 8.
- 7* Sententia ab obseruatione iudicii, an dicatur diffinitiva, ibi. n. 9. & in l. properandum. §. & si quidem. n. 12. C. de iud. 94
- Sententia diffinitiva fertur verbis recitando in scriptis, ibidem numero decimo.
- 6 Sententia, quando in scriptis profertur, an iudex necesse habeat dicere in his scriptis. in §. sit tibi quoque. numero quinto, in authentica de manda. Principi. 16
- 7 Sententia lata contra vnum non nocet alteri cuius principaliter interest. in l. 2. n. 3. C. de fid. instr. 135
- 8 Sententia sine scriptis ferri potest si concurrunt partium voluntas. in l. fina. n. 3. C. de priu. schol. lib. 1. 53
- 7 Sententia non est nulla si iudicatur pro vna qn circa legem sunt intellectus. in j. const. nu. 14. C. de no. cod. fac. 3
- 8 Sententia lata ab eo, qui non erat iudex an possit ratificari per delegantem, in l. 2. n. 13. C. de iure fis. lib. x. 3
- 7 Ad sententiam ab obseruatione iudicii, ante triennium actore absente quando perueniri possit. in l. properandum §. & si quidem. numer. 11. C. de iud. 94
- Sententia si est lata ab obseruatione iudicii, an actio remaneat in primo statu, ut fiat nouatio. ibi. n. 13.
- 3 Sententia quando est nulla ex causa extrinseca, quae iudici non liquet manifeste non potest ad aliam sententiam deueniri, nisi prima cassata. in l. tutor. n. 8. ff. de tu. & cu. da. ab his. 47
- 5* Sententia interlocutoria potest ferri sub conditione non diffinitive. in l. a diuio Pio. §. in venditione. n. 1. ff. de re iud. 111
- 5 Sententia diffinitiva, q ferri possit sub conditione de praeterito, vel praesenti, in l. dicto. §. in venditione. n. 1. eod. eod.
- Item sub conditione, quae respicit ipsum negotium, ibi.
- 7 Sententia lata pro falso tutore, quando possit per minorem ratificare, in l. si tutor. nu. 4. C. in quibus cau. in integrum resti. non est neces. 83
- Sententia lata pro Praelato non legitime ordinato, an possit per legitime ordinatum ratificari. ibi. nu. 5.
- 5 Sententia in interdicto uti possidetis qualiter feratur, in l. si duo, num. 4. ff. uti possid. 141
- 8 Sententia non confirmatur post primum annum, nisi biennium sit elapsum. in aut. ei qui appellat. n. 6. C. de temp. appel. 84
- 8 Sententia incerta, vbi petitur incertum valet. in l. quanquam pecuniae. n. 1. C. de sen. quae sine cer. quan. profer. 70
- 8* Sententia lata secundum Principis consilium appellari potest, in l. nouu. n. 1. C. de appel. & consul. 79
- 8* Sententia & res iudicata qualiter differunt. in l. litigatoribus. numero quarto, C. eod. tit. 81
- 8* Sententia iniqua est appellabilis, item propter iniuriam facti, in l. si quis. n. 1. C. eo. tit. ibid.
- 2* Sententia lata sine consilio sapientis stante statuto, quod iudex ferat sententiam cum consilio sapientis est nulla. in l. 1. §. si plures. nume. 12. ff. de exercito. ria act. 87
- 2* Sententia lata super principali non praedictat in incidenti, q potest per se illa re. in l. quod in diem. §. si rationem. n. 1. ff. de compensa. 96
- Sententia incerta habebit executionem paratam facta liquidatione, ibidem numero 5.
- Et quomodo fiat liquidatio etiam in instrumentis non liquidis, quae merentur executionem. ibi. nu. 5. & 6.
- 6 Quando cognoscitur de veribus sententiae, an debeat ab eisdem actis iudicari, in l. si expressim. n. 1. ff. de appel. 199
- Si fuit appellatum a snia, quae erat nulla, & fuit per iudicem appellationis confirmata, quando poterit iterum dici nulla. ibi. nu. 2.
- Sententia in casibus in quibus expresse confirmari non potest, an tacite videatur confirmari, ita quod appellas non possit de nullitate dicere, ibidem, numero 3.
- 8 Sententia lata praetextu falsorum instrumentorum, & sic rescindenda, non fit matur per appellationem, in l. & qui. n. 1. C. si ex fals. test. 77
- snia rescinditur probato falso per restitutionem in integrum, & quando fallat. ibi. nu. 2.
- 8 snia data contra ciuitatem quando teneat, & sic contra Rempublicam. in l. j. n. 1. C. de iure reipub. lib. xj. 3
- 1 snia contra minorem indefensum est ipso iure nulla: sed snia interlocutoria valet: & quae interlocutoria, in l. inter minores. n. 1. ff. de in integr. rest. 123
- snia condonationis, vel processus contra expulsum de ciuitate, quando valeat. ibi. nu. 8.
- 1 Sententia lata a iudice ignorante se iudicem, non tenet. in l. consensisse. n. 2. ff. de iud. 150
- Sententia Iudicis errantis in modo iurisdictionis, valet. ibi.
- Sententia lata ex vna causa quam iudex arbitrabitur bona, & suberat melior: ex illa meliori potest confirmari. ibi.
- Sententia iudicis ignorantis ea quae sunt necessaria ad sententiam, est nulla, ibi. nume. 3.
- 5 Sententia lata in dominum ideo non valet, nisi sit concepta in personam procuratoris praesentis: quia absens non obligatur. in l. certum confessus. §. si quis absente. nu. 2. ff. de confes. 120
- 9 Sententia si dicatur, visa litem contestatione, iuramento calumniae, testibus receptis, &c. an per hoc ista acta probentur. remissive, in auth. ut sponsa. largi. §. & hoc insuper. n. 4. 50
- 1 Sententia illa, quae non finit iudicium, potest mutari. in l. dicere autem. n. 3. ff. de arbitris. 146
- 8 Sententia lata per pecuniam est ipso iure nulla. in l. vnica. nu. 5. C. de sen. aduer. fis. lib. x. 8
- Sententia lata per gratiam, vel ambitionem quando intra quadriennium possit retractari: tam per fiscum, quam per priuatum ex clausula generali, ibi. nume. 6.
- 9* Sententia Principis nullo modo retractatur. in auth. ut in medio lit. n. 3. 47
- * Sententia Principis etiam in scriptis fertur. ibi. nu. 4.

Index singularium materiarum

- 6 * Sententia prima non inuoluitur per secundam latam ab eodem iudice. Infi.
quibus modis testamenta infirmantur. in principio. n. 4. 75
- 6 * Sententia lata in momentanea possessione non appellatur, quia parit modicum
præiudicium. in l. ante sententiam. n. 3. ff. de appel. rec. 204
- * Sententia lata in momentanea possessione, quæ pareret magnū iudicium, quod
nisi per appellationem posset reparari. tunc ab ea potest appellari. ibidem
- * Sententia lata in momentanea possessione, quæ actor succubuit: quia aliud remediū
nō habet, nisi possessorium, vel reus nullum habet remedium, nisi retentionis.
potest tunc appellari. ib. nu. 5.
- * Sententia lata in cā momentaneæ possessionis appellatur de iure canonico.
- * Sententia lata super legitimatione personarū, an possit appellari. ib. n. 10. ubi q
circa pcurator sic: in tutore distinguit in principali persona non. ibi. nu. 15.
- * à Sententia lata ad vltiora esse vel non esse procedendum, quando possit ap
pellari. ib. n. 16.
- * à Sententia lata super exceptione dilatoria potest appellari, quod nō. ib. n. 17.
- 1 * Sententia lata contra citatūq. infirmatur, & nō potuit venire in iudiciū, an
valeat. in l. non exigimus. §. si quis in iudicio. n. 3. ff. si quis caut. 87
- 1 * Sententia absolutoria non tollit primam actionem ipso iure, in l. cum a te. n. 1.
ff. de dolo malo. 131
- 1 * Sententia lata contra emptorem, an possit mandari executioni in bonis vendi
toris, in l. venditor. n. 1. ff. iud. sol. 155
- 1 * Sententia lata contra absentē vī lata magis rōne contumaciæ quam ob malā
causam, in l. Papinianus. §. meminisse. n. 3. ff. de inof. test. 159
- * Sententia lata contra heredem oīb. præiudicat, in d. l. Papinian. §. si ex cau. n. 2.
- 5 Sententia sicut in alternatiua potest ferri certa, ita in confessione, in l. certum
confessus. n. 1. ff. de confes. 120
- 1 Sententia lata pro fideiussore non porrigitur ad principalem, secus contra, in
l. aduersus. n. 1. ff. de arb. 148
- 6 Sententia lata qd pot addi, vel detrahi à p̄tore viuo, quatenus procedit de mē
te p̄toris mortui. in l. 1. §. quod si sit aliqua. n. 2. ff. de p̄t. litp. 69
- Sententia qua quis iubetur satisfacere, vel non satisfacere, quando sit interlocu
toria & quando diffinitiva. ib. n. 3.
- Sententia interlocutoria pot per iudicem reuocari, quādo nō sit executoria,
vel quando non trahit secum executionem, & tunc potest partibus volentib.
bus, vel ex iusta causa cognita. ib. n. 4.
- 8 Sententia lata super ætate, quando faciat ius, in l. de ætate. n. 16. ff. de min. 138
- Sententia lata, quod quis sit minor quō faciet fidem in aliis causis, ib. n. 17.
- Sententia lata super aliquo impedimento, puta, quod aliquis non sit infamis,
vel excommunicatus, quando præiudicat in aliis causis. ib. n. 19.
- A Sententia interlocutoria lata super ætate appellatur. ib. nu. 20.
- 1 Sententia diffinitiva habet executionem paratam, in l. minor. n. 1. ff. de min. 137
- 8 Sententia, quando tertur per relationem ad aliqua acta, valet si in illis cōtineat
certa quantitas si distinguendo, quæ sint illa acta, in l. hæc sententia. n. 1. C. de
sen. quæ sine certa quanti. profer. 70
- Sententia simpliciter prolata, vt condemno te ad id, qd debes, valet, si certa quā
titas reperiatur in actis probatoris. ib. n. 3.
- Sententia, quæ non continet certum per se, vel per relationem ad aliud, est i
pso iure nulla, in l. hæc sententia. n. 1. C. eod. ti.
- 8 Sententia nulla rōne incertitudinis nō impedit aliā ferri snām. in l. si. n. 1. eod.
Sententia incerta non valet etiam in dote, ib. nu. 2. & 4.
- Sententia alia potest ferri antequam pronuncietur de nullitate primæ. ibid.
- Sententiam confirmat qui non appellat. ib. n. 3.
- 1 Sententia satis est, q̄ contineat condemnationem, vel absolutionē æquipollen
ter, in l. ab emptore. n. 13. ff. de pac. 92
- 1 Sententia potest ferri ad rei petitionem, etiam actore nō volente propter stipu
lationem de euctione, in l. vtrique. n. 2. ff. de rei vendic. 117
- Sententia qualiter formetur. & feratur in casu. d. l. lib. n. 3.
- 7 Sententia lata extra instantiam, quando & quibus casibus teneat, in l. properā
dum. n. 6. C. de iud. 93
- 1 Sententia debet ferri in personam procuratoris tam ex parte actoris quā rei, in
l. licet in pupillaribus. §. si plures. n. 3. ff. de procura. 108
- 6 Sententia in causa appellationis ab interlocutoria, q̄ profertur in scriptis. in
l. eius qui. n. 9. ff. de appel. reci. 206
- 1 Sententia, an valeat qn non est pronunciatum de omnibus, de quib. in compro
misso. in l. de reb. nu. 1. ff. de arb. 149
- 8 Sententia diffinitiva non potest retractari, secus interlocutoria. in l. post sen
tentiam. n. 1. C. de sent. & interlo. o. m. iud. 67
- 8 Sententia, quæ non continet absolutionem, condemnationē, vel æquipollens,
est ipso iure nulla, in l. cum iudex. n. 1. C. eo. ti. 68
- Snā ferri potest sub condōne intrinseca quam tangit ipsum negotium. ib. n. 2.
- Snā pquā iudex cōdenat reū actori, si pbauerit intētiōē suā, an valeat, ib. n. 3.
- Sententia lata sub cōditiōne extrinseca, & continet in se certum valet, nisi re
scindatur per appellationem, ib. n. 4.
- Ad snām sufficit partē fuisse præsentem, vt dicatur factum cā cognita. ib. n. 5.
- 3 Snā lata in cā summaria non facit præiudicium si agitur ordinariē. in l. si quis,
§. solent. nu. 1. ff. de lib. agn. 36
- 6 Snā iniuriōsa lata q̄ fideiussorem sui culpa, nō nocet debitori, secus si sine sui
culpa. in l. exceptione. n. 3. ff. de fideiuss. 74
- Sententia iniusta lata contra venditorem non nocet emptori. ib. n. 4.
- Sententia lata cōtra vnum per iniuriam, an noceat alteri quo ad actionem dā
dam contra alium. ib. n. 5.
- 5 Snā contra minorem in causa ciuili, qn valeat. in l. q̄ pupillū. n. 2. ff. de re iud. 116
- Snā in causa criminali contra minorem lata quando valeat. ibid. numero 3.
- 1 Snā lata pro vno pdest oībus quādo quis petit aliquid fieri, vt rescindi testm
vel similia. in l. posthumus. §. si quis ex his. n. 1. ff. de inof. test. 158
- 5 Snā nouata quare nō hēt exec. in l. si se. §. si ex cōuētiōne. n. 1. ff. de re iud. 106
- 9 Sententia in causa criminali debet in scriptis ferri, in §. necessitate. n. 6. in aut.
vt iudi. sine quoquo suffrag. 13
- 1 Sententia condemnatoria regulariter executionem requirit, non absolutoria.
in l. metum autem. §. sed quod p̄tor. ff. quod met. cau. 124
- 2 Sententia lata pro vno ex duobus reis, an proferat alteri. in l. Iulian. numero 4. ff.
de condi. inde. 59
- Sententia quod non prober nisi quatenus ex ea inferatur. ibi. nu. 5.
- Sententia licet sit iniusta, tamen operatur, vt possit agi ad p̄nam. ibi. nu. 8.
- Sententia quod faciat ius in quibus casib. ibi. nu. 21.
- Aliud est dicere, sententia facit ius, & aliud quod continetur in sentētia habet
tur pro veritate. ibid. nu. 22.
- Snā condemnatoria in actione reali, an, & qn transferat dñum. ibid. num. 23.
- Item an inducat obligationē, & quam. ibid. n. 25.
- Item effectum sententiæ absolutoriæ. ibid.
- Snā condemnatoria in actione personali producit actionem. ibid. n. 24.
- Ex sententia formiter lata, puta rem venditam esse, quod oriatur actio vtilis
ex contractu. ibi. nu. 28.
- Sententia absolutoria, quam obligationem tollat, & quos effectus producat.
ibi. nu. 29. & 30.
- Sententia qn est lata dolo actoris, tunc probari potest contra sententiā, ib. n. 33.
- 7 Sententia lata, vel transactio p̄tēxtu erroris, quādo reuocetur. in l. vna. nu. 2.
C. de erro. calcu. 61
- 2 Sententia absolutoria lata in ciuili, quādo faciat præiudicium in criminali, vel
econtra. in l. si duo. §. idem Iulianus. nu. 5. ff. de iureiur. 25
- 2 Sententia potest confirmari ex noua causa. in l. si. nu. 2. ff. quod cum eo. 90
- 1 Sententiæ duæ possunt ferri in iudicio quod metus causantem vna tātum. in l. si
cum exceptione. §. hæc autem actio. nu. 1. ff. quod met. cau. 125
- Snā duæ, qn feruntur, an vtrq. sit diffinitiva, & ab vtraque sit appellādū. ib. n. 4.
- 6 Snā maioris partis creditorū stat, nisi minor pars euidenter ostēderet opinio
nem illorum manifestam continere iniquitatē. in l. si res. n. 8. ff. de ap. reci. 206
- 3 Sententiæ verba debent intelligi, vt referantur ad petitionem. in l. hæc enim. §. si
p̄tor. nu. 2. ff. de susce. tur. 62
- 4 * Sententiæ verba non deberi, id quod testator in vsus suos conuertisset, intel
liguntur ita, quod conuersum duraret. in l. Lucius. nu. 1. ff. de le. 2. 45
- 8 * Sententiæ consentire videtur, qui non appellat intra decem dies. in l. ab eo. nu.
1. C. quom. & quan. iud. 61
- * Sententia lata contra eum, qui est citatus ad domum, valet: licet ad eius noti
tiam non peruenit, ibid. nu. 2.
- 8 * Snā non parens p̄nam incurrit centesimam. in l. 1. nu. 1. C. de vsur. rei iu. 77
- 5 Snā verba limitantur secundum ipsam snām, non secundum verba præcedētis
obligationis. in l. Paulus respondit. la. 2. nu. 1. ff. de re iud. 115
- 8 Snā lata contra eum, qui est citatus ad domum valet, licet ad eius notitiā per
uenerit. in l. ab eo. nu. 2. C. quomodo, & quan. iud. 61
- 5 * Snā verba qn intelligantur secundū legis dispositionē, & quādo secundū pro
priam significationem. in l. miles. §. decem noxx. nu. 3. ff. de re iud. 108
- 2 Sententiæ autoritas impedit cōditiōnem indebiti, idē restitutio in inte. in l.
si fideiussor. §. in omnibus. nu. 2. ff. de man. 104
- 5 * Snā secunda interlocutoria lata animo recedendi à prima in casu quo potest
reuocari, valet. in l. cum procurator. §. si dominus. n. 6. ff. de ope. no. nun. 17
- * Sententia secunda interlocutoria contraria primæ, quādo est dubium an possit
reuocari valet. ibi. nu. 7.
- * Sententia secunda interlocutoria, si continet idem, quod prima, quādo valeat,
& quando prima. ibi. nu. 8.
- Sententiæ diffinitiuæ super eodem facto proferri possunt quando sunt diuersæ
instantiæ ibi. nu. 8.
- 8 Sententiæ tenor inspicitur cum quæritur quanta sit quātitas: non autem eius effe
ctus, nec illud, quod potest exigi. in l. offerendis. nu. 2. C. de app. 82
- 5 Sententiæ diffinitiuæ triæ, quādo possunt ferri super eadē re, q̄ non ex eadē cau
sa, secus ex diuersis. in l. ex duobus diuersis. n. 2. ff. de exec. rei iud. 157
- 8 Sententiā à qua est appellatum, quis mandet executioni, in l. præcipimus. §. of
ficiis. nu. 2. C. de appel. 82
- 8 Sententiā non sufficit edi inscriptis, sed debet recitari in scriptis. in l. j. n. 1. C.
de sen. ex breuicu. reci. 65
- Sententia nulla non impedit quin sententietur. ib. nu. 2.
- Snā lata a Iudice non sedente: & in qua nō dī, sedente, non valet. ibid. num. 3.
- 3 In criminalib. super facto pronunciarī potest, sicut quando proceditur de cri
mine ciuilitur. in l. viro atque. n. 5. sol. ma. 22
- In actione descendente ex cōtractu, sufficit, q̄ pronūcietur sup scō. ibidem
- 8 Sententiā suā nemo reuocare potest proprio motu, nisi sit interlocutoria,
in l. 1. nu. 1. C. sen. rescin. non poss. 74
- Sententiā per q̄ rescinditur propria, vel p̄decessoris, est ipso iure nulla, ibid. n. 2.
- 6 Si post sententiā diffinitiuā apparet de innocētia rei potest absolui de gra
tia speciali. in l. diui fratres. nu. 1. ff. de p̄oen. 188
- 1 In sententia reali, quis cogitur præcise manu militari restituere. in l. qui resti
tuere. nu. 1. ff. de rei vendi. 176
- Ex duab⁹ sniis latis i arbitriariis, quæ earū sit diffinitiva, ab ea possit app. ib. n. 14
- 8 Snām, vel instm si quis petit rescindi, & aduersarius nō vult exhibere, iudex
dēt pronunciarē: q̄ si aliquo tempore appareat sententia, vel instrumētū
non possit eo vri. in l. si appellationem. nu. 3. C. de appel. 82
- 5 Sententiā habens pro se potest petere eam cōfirmari, licet nō sit ab ea appel
latum. in l. de pupillo. §. qui opus. nu. 4. ff. de ope. no. nun. 11
- 4 Sententiā latam pro se quis non dicit iniustam quādo tota pro se est lata. in
l. si seruus. §. si hæreditatis. nu. 2. ff. de leg. j. 14
- 2 Ante litis contestationem super principali negotio nō proceditur ad diffiniti
uam. in l. licet. §. idem scribit. nu. 7. ff. de pecu. 92
- 8 Sententiā latam potest iudex confirmare quando in prima snā non esset, ex
pressus error. in l. j. nu. 21. C. quando pro uo. non est necess. 86
- Snā, quæ non fuit lata in termino perēptorio, est ipso iure nulla. in l. venales.
nu. 1. C. eo. ti. eod. 43
- 3 Separatōrū de vno ad aliud nulla est illatio. in l. duob. n. 1. ff. de test. tu. 43
- 9 Sæpe dictio, in duabus, vel trib. vicibus verificatur: & de dictiōne sapius. in §.
quando vero. nu. 36. in auth. de testi. 40
- 9 Sepultura ecclesiastica, q̄ iterdici⁹ vsurariis manifestis. in auth. vt defun. seu
fun. n. 4. 26
- 6 Qui in vita nō poterat in ciuitate morari, non potest post mortem ad ciuitatē
reduci ad sepulturam. in l. si quis insolutam. nu. j. ff. de cada. puni. 193
- 1 Sepeliens

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 Sepeliens defunctum, quando videatur gerere se pro hærede. in l. scriptus. nu. 1. ff. de relig. & sumpt. fune. 199
- 6 Sequentia restringunt præcedentia. in l. si cum fundum, nu. 1. ff. de verbo. signific. 233
- 2 Sequester quibus casibus permittitur. in l. si fideiussor. §. si satisfactum. num. 3. ff. qui satis. cog. 62
- 3 Sequester si quis vult impedire, aut reuocari facere, q. debet idonee satisfactum. in l. litibus. nu. 5. & 8. C. de agri. lib. xj. 40
- Sequester an reuocetur per iuratoriæ cautionem. ibi. nu. 6. & nu. 9.
- 1 Sequester non redditur, nisi lite finita. in l. si oleum. n. 1. ff. de dolo. 130
- 8 Sequester de re alicuius, q. possit fieri, quando de debito constat per publicum instrumentum. in l. iubemus. nu. 5. C. de erog. lib. xj. 55
- 5 Sequestratio quibus casibus sit licita. in l. ab esse. nu. 1. ff. de acq. poss. 87
- Sequester si perdit rem penes eum sequestratam, vel in ea sit damnum datum, an habeat aliquam actionem. ibi. nu. 5.
- 8 Sequestratio est permixta etiam quando timetur de barattaria fructuum. in l. litibus. nu. 16. C. de agri. lib. xj. 40
- 4 Sequestratione prohibita, an sit prohibita numeratio, & descriptio. in l. j. §. eligitur. nu. 1. de ven. in pos. mit. 163
- 4 Sequester pro re sequestrata qua actione conueniri possit. in l. postquam hæres. §. Imperator. nu. 4. ff. vt leg. seu fideicom. 148
- 2 Sequestratio de fructibus, quando fit, debet fieri apud ædem sacram, & qualiter. in l. litibus. n. 19. C. de agri. lib. xj. 40
- 6 Sequestratio, vel tenetura, quæ fit de re, quæ seruando seruari non potest sine magno incommodo, illa debet vendi, & pretium seruari, in l. mandatis. §. & in tra annum. n. 1. ff. de requi. re. 177
- 6 Sequestratio fructuum, quæ fit appellatione pendentis, fit per Iudicem appellationis. in l. Imperatores. §. iidem rescripserunt. nu. 3. ff. de appellatio. 200
- 1 res quæ seruari non possunt, debent vendi, & pretium in sequestro teneri. in l. si oleum. nu. 3. ff. de dolo. 130
- Sequestrata res restituitur vincenti, vel ei per quem stat quominus iudicium agitur. ibi. nu. 4.
- Sequestrata res quæ perit, perit periculo sequestrantis indebitè. ibi. nu. 5.
- 3 Sermo intelligitur secundum conditionem personæ, ad quam dirigitur, in l. ex militari. nu. 1. & 3. ff. de test. mil. 139
- 1 Sermones intelliguntur secundum subiectam materiam. in l. sciendum. nu. 3. ff. qui satis. cog. 64
- 2* Seruire vni domino in mensa, vel in camera, vel associare eum per terram, est præstare operam officialem. in l. si non sortem. §. libertus. nu. 19. ff. de condi. inde. 50
- 6* Seruire per substitutum, quando quis possit, in l. continuus. §. si ab eo stipulatus. nu. 2. ff. de ver. obl. 52 & in l. j. nu. 3. C. de præp. in reb. lib. xj. 52
- 8* Seruire qui vult per substitutum debet seruire per homines eiusdem conditionis, cuius est ipse. in l. j. nu. 4. C. de præp. in reb. lib. xj. 52
- 6 Seruitus prædialis ad hoc, vt dicatur diuidua, vel indiuidua quatuor considerantur. in l. stipulationes. nu. 2. ff. de ver. obl. 24
- Res propria, licet nemini seruiat: communis cum alio sic. ibi. nu. 4.
- 1 Seruitus non retinetur pro parte, sed occasione partis pro solido retinetur. ibi. numer. 5.
- Seruitutes, an hodie sint diuiduæ, vel indiuiduæ secundum naturam, & qd secundum iuris ordinem. ibi. nu. 26.
- Seruitus quare sit vsusfructus diuidua, & vsus indiuidua. ibi. nu. 27.
- 2 Seruitutes Urbane quare difficilius præscribantur, quam rustice. in l. hæc autem. nu. 3. de serui. vrb. præd. 183
- 6 Seruitus potest pluribus in solidum constitui. in l. stipulationum. §. his igitur. n. 13. ff. de verb. obl. 5
- 1 Seruitutem debens, quando teneatur reficere. in l. & si forte. §. etiam, de seruitute. nu. 1. ff. si serui. vendi. 187
- 5 Seruitus, an habeat causam continuam, vel non, hæc locum in seruitutibus realibus, non in personalibus, in l. iusto errore. §. non mutat. nu. 3. ff. de vsucap. 101
- 8 Quis p. leui offensa in seruitutem reuocatur, in l. 2. nu. 1. C. de libe. & eorum liber. 7
- 5 Seruitutis in re quem iussit qualiter probabitur. in l. j. §. hoc interdicto. nu. 9. ff. de itine. actuque priua. 144
- 5 Seruitus præsumitur sibi competere existenti in quasi possessione seruitutis, & sic dominus. in l. si prius. nu. 16. ff. de ope. no. nun. 19
- 9 Seruitutem constituens, q. non teneatur ad dandum. in §. si quis autem. nu. 3. in auth. de non alie. aut permu. 12
- 2 Seruitute constituta inter viuos, constituitur ius in re, nisi secuta quasi traditio ne. in l. si patrem. nu. 1. ff. quemad. seruit. amit. 189
- 7 Seruitutem dicens non debere, habet intentionem fundatam de iure communi, in l. si in ædibus. nu. 1. C. de ser. & aqua. 112
- 1 Seruitutes sunt de iure civili. in l. ex hoc iure. nu. 21. ff. de inst. & iur. 8
- 1* Seruitutibus in realibus potest nunciari nouum opus. in l. inter seruitutes. n. 1. ff. de serui. vrb. præd. 183
- 1* Seruitute constituta inter viuos non constituitur ius in re nisi secuta quasi traditio. in l. si partem. nu. 1. ff. quemad. ser. amit. 189
- 5 Quando pro seruitute agitur aliquo iudicio possessorio, omnia quæ dicta sunt de interpositione primi decreti in confessoria, & negatoria, habent etiam locum tunc. in l. si prius. nu. 25. ff. de ope. no. nun. 20
- 5 Distinctio in seruitutibus, an habeat causam mere continuam, vel discontinuam, habet locum in seruitutibus tantum mere realibus, in l. j. n. 6. ff. vt possi. 139
- 9 Seruitus morti æquiparatur. in §. si vero decretum. nu. 2. in auth. de nup. 19
- 4 Seruitus qualiter ipso iure constituatur per ultimam voluntatem. in l. seruum si l. j. §. si duobus. nu. 1. ff. de leg. 1. 13
- 3 Seruitutis species est stare in carceribus. in l. alia cā. §. eleganter. n. 11. ff. solu. mar. 10
- 1 Seruitus est tota in toto, & tota in qualibet parte totius. in l. si cui. n. 1. ff. de serui. 182
- 1 Seruitus, quando dicatur realis, & quando personalis. in l. Lucius. n. 1. ff. de serui. rusti. præd. 186
- 7 Seruitutis personalis commodum, vel respicientis personam, locari potest. in l. cotem. §. qui maximos. nu. 1. ff. de pub. & vect. 49
- 4 Seruitutem habens non potest in eum constituere vsusfructum, nec alia seruitutem. in l. j. n. 1. ff. de vsu. leg. 65
- Seruitus large dicitur esse in bonis nostris, & ratio quare proprie non dicatur etiam in bonis. ibi. n. 2.
- ratio quare in seruitute non potest seruitus constitui. ibi. nu. 3. & 6.
- Seruitus quomodo pignorat. ibi. n. 5.
- Seruitus est quædam qualitas. ibi. n. 7.
- 7 Seruitus quæ habet causam continuam, vel quasi, acquiritur longo tempore. in l. 2. n. 2. C. de ser. & aqua. 111
- Seruitus qualiter cognoscatur, q. habeat causam continuam aut non, ibi. n. 3.
- Seruitus via & itineris, non habet causam continuam, ibi. n. 4.
- Seruitus aquæ ductus, quando dicatur habere causam continuam. ibi. n. 5.
- In seruitutibus non habentibus causam continuam, quæ descriptio requiratur, ibi. nu. 6.
- 1* Seruitus quo ad ius civile morti æquiparatur. in l. si ex caus. §. Pomponius. n. 2. ff. de minor. 133
- 1* Seruitus realis quid sit. in l. j. nu. 2. ff. de seruit. 181
- * Seruitus quo iure sit introducta. ibi. n. 3. eod.
- 1* Seruitus per vnum ex locis acquiritur tempore, & non pacto, & quare. l. sed si inter. n. 1. ff. de serui. vrb. præd. 184
- 9* Seruitus est constitutio iurisdictionis, & quomodo intelligatur istud, q. seruitus sit de iure gentium, inst. de iur. perso. n. 3. & 4. 62
- 5 Seruitus quæritur præscriptione. in l. j. §. denique. n. 1. ff. de aqua plu. arc. 41
- Seruitus dicitur quando natura loci facit, quod aqua de loco superiori vadat ad inferiorem. ibi.
- Seruitus, quæ requirit factum hominis, dicitur habere causam discontinuam, ibi. nu. 3.
- Seruitus vt præscribatur longo tempore, quæ requirantur. ibi. n. 4. & 6.
- 4 Seruitus qua legans, vel vendens utebatur, an debeatur fundo legato, vel vendito, & quid quando legatus vsusfructus. in l. j. n. 3. ff. de serui. leg. 69
- 1 Seruitutis in quasi possessione q. quis dicatur esse. in l. si cur. §. sed si queratur, nu. 3. ff. si serui. vendi. 187
- 5 Seruitus vna non tenetur ex vsu alterius. in l. si prius, numero 1. ff. de aq. plu. arcen. 45
- 5 Seruitutis species, est non posse de loco recedere. in l. j. numer. 1. ff. de lib. homi. exhi. 150
- 1 Seruitus est aliquid respectu dominij, dominantis. in l. si ædes meæ. §. libertas, nu. 2. ff. de ser. vrb. præd. 184
- 5 Seruitus tigni immittendi est urbana, in l. non solum, n. 1. ff. de ope. no. nuncia. 13
- Seruitus haustus aquæ est rustica. ibi. n. 2.
- 3 Seruitus hæsumitur constituta ex pactione x. ann. si alleget, licet habeat causam discontinuam. in l. qui in aliena. §. sed & si. n. 5. ff. de acquir. hæ. 143
- 5 Qualiter probatur, q. quis non sit vsus seruitute non vi, non clam, nec præcario. in l. 1. §. hoc interdicto. n. 12. ff. de itine. actuque priua. 144
- 6 Seruitus vsusfructus etiam quo ad pœne commisionem dicitur diuidua, in l. stipulationes. n. 28. ff. de verb. obl. 26
- 1 Seruitus retinetur per malæ fidei possessorem. in l. qui fundum, n. 1. ff. quemad. ser. amit. 189
- 2 Seruitus non probabitur super toto si volo probare me habere ius eundi per fundum tuum & probo me fuisse vsque ad medium. in l. cum de in rem verso, nu. 19. ff. de vsu. 142
- 5 Seruitus, licet seruitutem non recipiat, tamen eadem res recipit plures seruitutes. in l. si is qui pro emptore. n. 7. ff. de vsucap. 97
- 1 Seruitus non potest constitui sub conditione extinctiua, sed inchoatiua sic. l. seruitutes. nu. 1. ff. de serui. 181
- Seruitus quare non possit constitui sub conditione, & ad diem, & modum, ibi. n. 3.
- 1 Seruitus aquæ ductus est indiuidua, in l. si partem. n. 4. ff. de ser. rusti. præd. 185
- 7* Seruitutis ad probationem, an sufficiat probare instrumentum fuisse sub tractum, in l. si de possessione. n. 5. C. de proba. 129
- 1 Seruitutes non censeantur per se, sed accedunt rei corporali, in l. si seruitutes, n. 1. ff. de serui. 182
- Pro seruitute etiam non habente causam continuam, quæ quasi possideretur, datur iudicia possessoria. ibi. n. 3.
- Seruitus quæ non habet causam continuam, licet non acquiratur tempore, tamen sufficit si allego titulum quem probo ex vsucap. longi temporis, ibi. n. 4.
- Ad præscriptionem seruitutis sufficit bona fides, ibi. nu. 5.
- In seruitute præscribenda requiritur scientia domini fundi, contra quæ præscribitur. ibi. nu. 6.
- 6 Seruitutem, qui debet, an habeat facere, vel sufficiat pati. in l. 2. §. apud Labonem. n. 1. ff. de aqua plu. arcen. 41
- 7 Seruitutem promittens an dicatur promittere factum, an ius, in l. corruptione, nu. 2. C. de vsufr. 111
- 7 Seruitus altius non tollendi, q. sola prohibitione acquiratur. in l. j. n. 1. C. de ser. & aqua. ibi.
- Seruitus itineris acquiritur secuto cursu xxx. dierum. ibi. n. 2.
- In seruitute aquæ ductus per primum actum inducitur quasi possessio. ibi. n. 3.
- Seruitutem non præscribi contra nescientem, nec contra possidentem vi, vel clā, vel præcario. ibi. nu. 6. & 7.
- 2 Seruitutes personales, an possint pignori. in l. si is q. §. vsusfructus. n. 8. ff. de pig. 131
- 2 Seruitutes urbane possunt pignori, q. cessat difformitas vrbis. in l. si is qui. §. iura. num. 1. ibi.
- 1 Seruitutes perpetuæ, quæ sunt, quæ continuæ, & quæ discontinuæ. in l. foramen. nu. 1. ff. de ser. vrb. præd. 184
- Seruitutem itineris, vel actus alicui concedens si constituit se nomine illius possidere, an ex hoc videatur ius constitutum, q. non, nisi probatur constitutum postea fuisse per fundum nomine ipsius ad fundum dominantem. in l. quod meo. n. 6. ff. de acq. poss. 85
- 6 Seruitute detracta fundo vendito, licet seruitus sit amissa tempore, tamen remanet actio personalis ad illam constituendam. in l. pluribus. §. & si placet, n. 1. ff. de verb. obl. 53

Index singularium materiarum

- 7 Seruitutes personales sunt quatuor. in rub. n. 3. C. de usufr. 106
 Seruitus personalis est ministerium seruorum. ib. n. 4.
- 3 Seruitutes, q. sint iuris, & non facti. in l. si is qui q. emptore. n. 3. ff. de usufr. 95
 4 Seruus non est liberatus incontinēti ipso iure, qn̄ testator iubet h̄redem seruum liberare. in l. si peculium §. si vero. n. 4. ff. de pecule. 78
 8 Seruus non potest esse baiulus. in l. colonus. n. 1. C. de agril. lib. 1. 39
 7 Seruus admittit ad accusādū de nece domini. in l. j. n. 1. & 3. C. de p. Impe. offe. 31
 8 Seruus institutus cum dubitatur, an sit liber, vel seruus, cogitur per iudicem adire, in l. cum aliquis. n. 1. C. de iure deli. 30
 3 Seruus si est institutus h̄res cum libertate, quādo possit h̄reditas adimi. in l. si ita scriptum. §. regula. n. 2. ff. de lib. & posth. 91
 Seruus quando habet h̄redem, h̄reditas tunc relinqui p̄t sine libertate, ibi. nume. 3.
- 3 Seruus dotalis institutus cui restituat h̄reditatem, an viro, an vxori, in l. aditio, nu. 1. ff. de acq. h̄r. 151
 7 Seruus domino permittente potest habere administrationem bonorū, in aut. in gressi. n. 1. C. de sacros. eccl. 14
 3 Seruus alienus, an possit dari tutor. i. l. si h̄reditas. §. seruus. n. 1. ff. de test. tute. 41
 4 Seruus multis casibus p̄t esse iudiciis, i. l. bona. §. si causa. n. 5. ff. de bon. poss. 151
 2 Seruus si stipulatur, sibi acquirit h̄reditatem. in l. eius qui. n. 26. ff. si cer. pe. 21
 7 Seruus factus liber, qn̄ teneatur pro contractu facto per eū d̄ libertate, regula cum fallen, in l. quamuis. in 2. lect. n. 2. C. an ser. ex suo fac. 122
 6 Seruus obligatur naturaliter in omnibus casibus in quibus liber obligatur ciuili- ter, & naturaliter, in l. & commodati. n. 2. ff. de fideiuf. 64
 9 Seruus in maleficiis obligatur etiam ciuilitur. in §. quia vero. n. 1. aut. de non a- li e. aut perma. 12
 4 Seruus, vel monachus, an possit constituere procuratorem ad petendum le- gatū annuum pro alimentis. l. seruus. n. 2. ff. de annu. le. 64
 1 Seruus datus pro torquendo si reperitur in maleficio non redditur. in l. si domi- nus. n. 2. ff. de p̄scrip. verb. 129
 1 Seruus, quod in acquisitionibus ciuilib. non acq. a domino, sed in acquisitionib. naturalib. de iure gentiū primūo sic, in l. si id. quod. n. 3. ff. de cond. indeb. 61
 5 Seruus furiosus non acquirit domino possessionem, in l. 1. §. item acquiritur, nu. 7. ff. de acq. pos. 75
 3 Seruus, & monachus, si decedant ante aditā h̄reditatem, dominus nec Abbas poterit adire, in l. 1. §. potest. n. 13. ff. de acq. h̄r. 146
 9 Seruus domino derelictus, an libertatem accipiat, in §. si vero decretum. n. 4. in aut. de nuptiis. 19
 8 Seruus casibus in l. j. C. si per vim, vel alio iurat de calumnia. ib. n. 5. de defēdēdo non debet cauere, ib. n. 6. sed de tato sic. ib. n. 7. 94
 5 Seruus putatiuus extra rem, & operam acquirens, putatiuo dño acquirit posses- sionem, vero domino dominiū. in l. 1. §. itē acquiritur n. 3. ff. de acq. pos. 75
 Seruus putatiuus si gerit animo acquirendi vero domino eidem acquirit non tanquam seruus, sed tanquam negotiorum gest. ib. nu. 4.
- 8 Seruus alterius, quis effici nō p̄t pro debito, in l. j. n. 5. C. qui bon. ced. poss. 88
 6 Seruus promittere p̄t animo nouandi, quando promitteret ex cā peculiari, & non esset intercessio. in l. 1. n. 4. ff. de noua. 76
 4 Seruus, an possit cogere h̄redem adire. in l. si res aliena. §. seruus. nume. 1. ff. ad Treb. 141
 6 Seruus plurium si stipulatur, qualiter acquirit domino, in l. si seruus. nu. 3. ff. de stipul. seru. 63
 Seruus, in quo plures habent vsumfructum si stipulatur, vel acquirit, qualiter acquirit, ib. n. 5.
 Seruus alterius ab aliquo, vel ab aliquibus bona fide possessus, si stipulatur cui acquirit, ib. nu. 7.
- 6 Seruus nō p̄t accusari. lege Iulia. de vi, vt puniat in bonis in corpus sic. in l. hos accusare. §. omnib. autem. n. 1. ff. de accus. 148
 Seruus potest damnari in metallum. ib. n. 3.
 Seruus potest damnari poena pecuniaria, non tamē in amissione tertie partis bonorum, ib. nu. 5.
- 4 Seruus vestitus si legatur, in quo differat a legato serui cum peculio, in l. tunc inuile. n. 1. ff. de pecu. leg. 78
 6 Seruus p̄t effici plus seruus, & excōicatus plus excommunicatus, & infamis plus infamatus. in l. aut damnum. §. denique. n. 1. ff. de p̄e. 186
 6 Seruus liber factus potest testificari de eo, quod vidit in seruitute. in l. hortione instrumentorum. n. 3. ff. de ver. sig. 233
 7 Seruus sine cōsensu domini, an possit monasterium intrare, & effici monachus. in rep. auth. ingressi. n. 4. C. de sacros. eccl. 15
 1 Seruus p̄t esse procurator ad negotia in l. minor. n. 1. ff. de procuratorib. 109
 6 Seruus, quando stipulatur domino, & usufructuario, usufructuarius ē adiectus stipulationi. in l. 1. §. si usufructuarius. n. 3. ff. de stip. seruo. 61
 4 Seruus p̄e restitutus non admittitur ad legatum, secus in seruo hominis, in l. si cognatis. n. 1. ff. de reb. dub. 101
 7 Seruus an aufugerit quo iur cognoscatur. l. 1. n. 1. C. vbi cau. sta. agi. opor. 102
 9* Seruus alienus, an dicatur in quo testator habet tantū vsumfructum, in §. ser- uus. n. 1. in l. de h̄r. insti. 73
 9* Seruus q. habet verū dominum p̄t institui similiter, & qui habet fictū domi- num, in §. seruus autem alienus. n. 1. in l. eo. tit. 27
 9 Seruus an possit esse miles. in aut. vt defun. seu fun. n. 3. 27
 8 Seruus fugitiuus, quod faciat furtum sui. in l. 1. n. 1. C. de ser. fug. 10
 Seruus fugitiuus non vluapiet nec p̄scribitur propter sui vitium, ib. n. 2.
 Seruorum fuga non debet esse dominis damnosa. ib. n. 5. & 10.
 Seruus fugitiuus quis dicatur. ib. n. 8.
 Seruus fugitiuus p̄scribitur spatio 30. vel 40. ann. ib. nu. 9.
 Quo tempore incipiunt isti 30. anni. ib.
- 3 Seruus est eodem modo h̄res nomine sicut filius, in l. qui liberis. §. h̄c verba. nu. 4. ff. de vulg. & pup. 122
 6 Seruus potest procuratorem constituere in illis casibus, in quib. p̄t esse in iudi- cio. in l. si qui reus. n. 13. ff. de pub. iud. 141
 2 Seruus si fuit manumissus post p̄nitentiam, ad quid agatur cōditione ob cau-

- fam. in l. pecuniam. §. si seruū. nu. 3. ff. de cond. cau. da. 39
 6 Seru⁹ fideiubēs non obligatur etiā naturaliter. in le. seruus. numer. 1. ff. de fide- iuss. 67
 1 Seruus nō p̄t esse arbiter nec arbitrator. in l. Pedius. §. in seruū. 1. ff. de arbi. 145
 4 Seruus h̄res licet h̄reditas quæratu domino, tamen remanet h̄res nomi- ne, in l. quidam. §. si seruū. n. 1. ff. ad Treb. 138
 4 Seruus subiectus restitutioni, quando teneatur ad æstimationem. in d. l. quidā. §. si quis. n. 1. ff. eo. ibid.
 6 Seruus cum tormentis ad iudicium faciendum non ad plenam probationem admittitur. in §. si vero. n. 5. in aut. de testi. 40
 Seru⁹ quādo agitur de eius dominio inter duos dominos, an interrogabitur, ibid. n. 6.
- 5 Seruus a nobis emptus antequā tradatur nobis, nō acquirit possessionem. in l. j. §. veteres. nu. 1. ff. de acq. pos. 78
 1 Seru⁹ non p̄t renunciare nouū opus quantū ad publicam vtilitatē, sed ad pri- uatam sic. in l. de pupillo. §. seruo. n. 1. ff. de ope. no. nunc. 9
 Seru⁹ admittitur ad defensionem necessariam non voluntariam, ibidem. nu. 2.
- 6 Seruus alienus ab alio possessus stipulatus aliquid quando domino, & qn̄ pos- fessor, acquirit. in l. si alienus. n. 1. ff. de stip. ser. 62
 8 Seruus vagus dicitur, quando eius dominus est vagabundus. in l. quisq. nu. 3. C. de agric. lib. xj. 37
 4 Seruus h̄reditarius h̄reditate iacente repræsentat personam defuncti, nō h̄ redi. in l. si Titio. §. si eo h̄rede. nu. 2. ff. de leg. 2. 34
 1 Seruus factus liber pro nego. ante gest. quando teneatur. in l. eum actum. nu. 1. & 3. ff. de neg. gest. 118
 7 Seruus Principis quanto tempore p̄scribatur. in l. finita. nu. 13. C. de sacrosan. eccl. 21
 6 Seruus quare non potest stipulari se sibi, sed domino sic. in l. seruus. nu. 4. ff. de stipul. seruo. 61
 9 Seruus non potest esse testis: & ibi quando torqueatur. in §. si vero. nu. 2. & 4. in aut. de testi. 40
 4 Seruus qui datus est, vt manumittatur intra certum tempus, quando est tēpus sit liber. in l. dedi tibi. §. idem et si. n. 1. ff. de condi. cau. da. 37
 8 Serui fugitiui pedem amputare est in electione Iudicis vel illū dānare in me- tallum. in l. si fugitiui. n. 1. C. de ser. fug. 2
 4 Serui legati, vt manumittantur, veniunt appellatione libertorum, in l. si quis, nu. 2. ff. de ali. leg. 81
 5 Serui vel procuratoris mei dictum, vel eius cui successi, mihi tribuit iustā cau- sam erroris. in l. si n. 6. ff. pro suo. 105
 1* Seruo si dicatur, vade ad p̄tē, & si obuaueris seruo liber esto, & alius dicat seruo, vade ad pontē, & si obuaueris libero liber esto, si serui inuicem se obuauerunt, quis ipsorum erit liber. in l. Aretusa, numero tertio, ff. de statu homi. 23
 9* Serui sunt viles, & plerunque indiscreti, in aut. de h̄redi. & Falci. §. inordi- natum, nu. 5. 3
 4 Seruo vel monacho si legatur pecunia sua, intelligitur legatum dominium im- propriē. in l. Quintus. §. arg. n. 7. ff. de aur. & argen. le. 9
 4 Seruo potest dari pro implenda conditione, in l. conditionibus. n. 3. ff. de con- di. & demon. 109
 3 Seruo qui debet esse liber incontinenti tutor datur, & qn̄ potest cū domino li- tigare. in l. si impuberi. n. 1. & 3. ff. de tut. & cur. 48
 4 Seruo proprio legatum tenet, quando est tantæ efficaciz, quod cōtinet liber- tatem. in l. statui liberum. n. 1. ff. de leg. 2. 28
 Seruo proprio possunt legari alimenta, ibi. n. 2.
 Seruo communi legari potest. ib. n. 3.
- 3 Seruo non datur tempus ad deliberandum licet possit nolle adire. in l. j. nu. 1. ff. de iure deliberan. 138
 4 Seruo & peculio legato, extincto seruo non extinguatur legatum peculij. in l. j. nu. 2. ff. de pecu. leg. 77
 Seruo cum peculio legato, & in peculio sit Vicarius, alienato seruo legatum peculij extinguatur. ibid. nu. 4.
- 1 Seruo quando fuit relicta libertas, extraneus institutus, & filius exh̄redatus, institutus p̄t obicere, quod non procedatur in causa liberali ne fiat p̄riu- dicium testamento. in l. si quis libertatem. n. 2. ff. de peti. h̄r. 163
 Seruire qui vult p̄ substitutum debet seruire per homines eiusdem conditio- nis, cuius est ipse, ibi. n. 4.
- 7* Seruorū ministeriū est seruitus personalis, in rub. de vfu, & habit. ser. nu. 4. 109
 8 Seruire per substitutum, qn̄ quis possit. in l. nullus. nu. 1. C. de decu. lib. x. 18
 Seruiens per substitutum tenetur periculo suo. ibi. n. 2.
- 8 Seruiens per substitutū, hoc facit periculo suarū fortunarum. in l. neminem. n. 1. C. de decu. lib. x. 19
 3* In seruis p̄e hodie nihil est immutatū in his, quæ p̄t sententiam reseruā- tur. in l. & si quis mihi bona. §. seruus n. 5. ff. de acq. h̄r. 149
 4 Seu dictio, & siue, idem significant: & licet disjungant verba, sententia tamē cō- iungunt. in l. si is qui. §. vtrum. numer. 2. ff. de reb. dub. fol. 99. & in aut. vt om- nes obed. iud. prouin. numero 13. & l. si quis ita stipuletur. nume. 1. ff. de verb. obl. 24
 4 Et non inducunt restrictionem. in l. cum quis. §. ex his, numero primo, ff. de le- gatis 3. 54
 4 Si dictio, ponitur pro quia, quando per eam additur aliquid, quod necessitatē requirit. in l. h̄c verba. n. 1. ff. de leg. 1. 3
 Item pro quando. n. 4.
- 3 Si dictio, non facit conditionem, quādo adiicitur ei, quod tacitē inerat de ne- cessitate. in le. muto. §. sub conditione. numero secundo, ff. de tute. 40
 6 Si dictio, & cum, quando differant. in l. quodcunque. §. non solum. num. 1. ff. de verb. obl. 19
 4 Si dictio regulariter facit rem dubiam. in l. demonstratio. §. quod autem, n. 7. ff. de cond. & demon. 112
 4 Si dictio, quando respicit verbum p̄sentis, vel p̄teriti temporis, tunc non facit conditionem. in l. j. n. 3. ff. eo. tit. 107
 Et an

In omnes Barto. Lecturas.

- Et an, & quando faciat conditionem, cum respicit verbū futuri temporis, ibi.
numer. 3.
- Si dictio pro quamvis, improprie ponitur: & etiam quando vnitur copula. ibi
dem. n. 4. & 6.
- 2* Si, & cum, qñ differant, in l. qui promisit. n. 1. ff. de condi. indeb. 57
- 9 Sicut dictio, non facit commodam similitudinem, in §. sed & si. n. 1. in auth. de
instru. cau. 32
- 3 Sigillans videtur consentire, in l. quæ dotis. n. 27. ff. sol. mat. 21
- 3 Sigillans alieno annulo id exprimere debet, in l. ad testium. §. si ab ipso. n. 1. ff. de
testam. 87
- 3 Sigillando quando quis videatur approbare, in l. in fraudem. §. sicut. n. 3. ff. de
testam. 140
- 7 sigillo Episcopi creditur, in l. si qua per calumniam. numero 1. C. de Episco. &
cleric. 28
- * sigillum notarij apponitur in instrumentis, in aut. vt præponatur no. imp. nu-
mer. 9. 23
- 1 sigillum solum non sufficit ad probationem, in principio sforum. n. 7. 3
- 7 sigillum ponens in charta non videtur approbare ea, quæ in ea continentur, in
l. 2. n. 1. C. de reb. alie. non alie. 255
- 1* signum notarij, quando apponendum sit in instrumento, in j. rub. ff. vet. n. 6. 3
- 7* signum geminatum omnia comprehendit, in repet. l. 1. nu. 14. C. de sacrosan. ec-
cle. 8
- 3 signum vniuersale de sui natura requirit plura, in l. si constante. §. quoties. n. 4.
ff. solu. ma. 18
- 1 signum tabellionis est necessarium in instrumento ad validitatem instrumenti,
in l. si quis in repe. §. initium. n. 32. ff. de eden. 76
- 5 signum vniuersale relatum ad verbum præteriti, vel præsentis tēporis, recipit
limitationem, in l. j. §. nunciatio. nu. 21. de ope. no. nun. 5
- signum vniuersale appositum verbo futuri temporis si dispositio continet no-
ui actus concessioem, recipit limitationem, fallit fauore publicæ utilita-
tis, ib. n. 22. & 24.
- signum vniuersale appositum verbo futuri temporis, & dispositio continens
iuris iam excessi extensionem, nō recipit limitationem: & qualiter hoc pro-
cedat, ibid. n. 23 & 25.
- 9 signū suum, q̄ debeat apponere notarius in instrumento, in §. sed & si. n. 5. in au-
th. de instru. cau. 32
- 6 significatio propria verbi sumitur ex diffinitione, & quando diffinitio repu-
gnat allusioni, statuit diffinitioni, in l. liberorum. n. 1. ff. de ver. sig. 234
- 1 significatio propria vnde sumat & qualiter cognoscatur, in repet. l. omnes po-
puli, n. 59. ff. de iust. & iur. 13
- 3* significatio propria potius sumitur ex diffinitione, quàm ex allusione, in l. j. n.
4. ff. de test. 82
- 6 significatio propria assumitur ex etymologia vocabuli, in l. j. num. 15. ff. ad mu-
nicip. 217
- 4 significatiōi propriæ vocabuli statuitur, quando non constat de voluntate defun-
cti, in l. ambiguo. n. 1. ff. de reb. 97
- Significatio illa vocabuli habentis plures significationes accipit, quæ cōgruit
voluntati defuncti, ibi. n. 3.
- 1 Simonia nō hēt locū in curia Romana, in l. Barbarius. nu. 1. ff. de offi. p̄toris. 33
- 9 Simoniæ preces, qñ inducant, in §. & hanc. nu. 6. in authen. quo. opor. Episcop. 10
- 6 Simonia non punitur, vt debet, in l. vnica. n. 1. ff. ad leg. Iul. de abig. 172
- 1 Simulatio quæ fit ad iustā defensionē alteri, nō est dolus, in l. j. n. 1. ff. d. dolo. 127
- 2 Simile nullum est idem, in l. quod nerua. n. 2. ff. de po. 99. & in l. si ab hostibus. n.
4. C. quib. ex cau. ma. 87
- 6 Simul fieri dicitur quod fit successiue, in l. si plures. n. 1. ff. de iniur. 133
- 2 simul dicitur fieri, quando fit eodem die, licet diuersis momētis, in l. si fundus.
§. si duo. nu. 1. ff. de pigno. 132
- 1 simplex pro composito ponitur, in l. si seruus. n. 2. ff. ad legem Aquil. 190
- 3 simplex dicitur, quod fit sine plica, & confertur in vnum casum tantum, & nō
in duos casus, in l. j. nu. 4. ff. de vul. & pup. 116
- 6 simpliciter dictio accipitur pure, & sine duplicitate, in l. j. §. si quis simpliciter.
nu. 3. ff. de verb. obl. 3
- 2 simpliciter dī fieri, quod est sine distinctione, in l. coiri. nu. 1. ff. pro so. 107. & in
l. inter stipulatem, in principio. nu. 3. ff. de verb. obl. 30
- 9* simplicitas pro fatuitas à iure reprobatur, aliàs est simplicitas, quæ est amica
legibus, & est contraria fraudi, in l. de iust. & iur. in prin. n. 3.
- 3 simplicitas placet, in l. manifestissimi. §. sed quærebatur. n. 1. C. de fur. 5
- 6* simplum inest in duplo stante statuto, quod poenæ duplicentur, in l. interpreta-
tione. n. 1. ff. de poe. 190
- 5 simplum est in duplo, & illud simplum est rei persecutorium, quando statutum
dicit, quod quis soluat duplum, in l. hoc edicto. §. quærentibus. nu. 1. ff. de pu-
bl. & vect. 47
- 8 simplum quod inest in poena quadrupli, in l. ab his. nu. 1. C. de nau. li. xj. 28
- 6 Simplum adest in duplo, nisi aliter appareat, in l. sanctio. n. 6. ff. de poe. 190
- 4* singularitas nominis inducit certam demonstrationem, in l. demonstratio. nu.
16. ff. de cond. & demon. 111
- 9* singula quæ nō profunt, multa iuuāt, in §. exceptis. n. 8. in l. de leg. 81. & i. l. 1. §. idē
Cornelio. num. 3. ff. de quæst. 177. & in l. instrumenta. numer. 3. C. de proba. 125
- 3 Syndicus denunciat occidentem bannitum, qui etiam licet poterat occidi, in
l. si quis. §. si maritus. n. 2. ff. ad Syllan. 166
- 3 Syndic⁹ sciēter falsum denunciāns punitur, in l. 1. num. 1. C. de curiosis. lib. xij. 52
- 8 Syndic⁹ an accuset noīe syndicariorum, in l. secunda. num. 5. C. de his quib. vt indi. 35
- 1 Syndicus, actor, & æconomus differūt, quæ differentia non attenditur de iure
canonico, in l. j. §. quibus autem. n. 1. ff. quod cuiusque vni. n. o. 112
- 2 Syndicus, qui nō denunciāuit maleficia intra tempus excusatur, si iudex fuit
absens, in l. 2. §. item si. nu. 9. ff. si quis in ius voca. non ier. 59
- 3 Syndicus denunciāns motus non iustis rationibus potest puniri, in l. cum qui-
dam. §. quod dicitur. n. 4. ff. de acquir. hære. 150
- Syndicus, q̄ seipsum denunciare non tenetur, si vere scit se non deliquisse, li-
cet sit fama, quod ipse deliquerit, ibi. n. 7.
- 4 Syndicus, an incurrat poenam si maleficia quæ ignorauit non denunciāuit, in
l. hæredem. n. 1. ff. de his, qui vt indig. 10
- 6 Syndicus, quod non teneatur denunciare maleficia etiam si nulla poena im-
ponatur, in l. accusatorum. §. accusationem. n. 5. ff. ad Turp. 174
- 7 Syndicus electus à concilio ciuitatis ad synd. cadum officialem dicitur delega-
tus, in l. si. n. 1. C. vbi & apud quem. 85
- 6 Syndicus ciuitatis, si citatur, constituitur i dolo, i nō pōt. n. 1. ff. de reg. iur. 240
- 4 Syndicus compulsus denunciare maleficia à iudice, qñ excusetur à poena, in l. 2.
§. quid ergo. n. 1. ff. ad Tert. 176
- 7 Syndicus, quod possit de calumnia iurare, in l. cum & iudices. §. hoc etiā. n. 3. C.
de iureiur. prop. calum. dan. 92
- 2 Syndicus villæ, pōt vendere possessiones non soluentium collectas, in l. credi-
tor. nu. 4. ff. de ac. emp. 120
- 3 Syndicus factus à capitulo cum auth superioris non agit cōtra superiorem li-
tigantem cum capitulo, in l. pōt. n. 4. ff. de aut. tut. & cu. 61
- Item si est factus à populo cum autoritate potestatis, qui non litigat cōtra i-
psū potestatem, ibi. n. 5.
- 4 Syndicus ciuitatis potest petere relictum factum ad cōstruendam, vel ornandā
ecclesiam, in l. ciuitatib. n. 3. ff. de leg. j. 26
- Item ex officio Episcopi, vel iudicis secularis, hoc peti potest, ibi.
- Syndicus ciuitatis, & quilibet de populo, potest petere relictum pauperib. ibi.
num. 4.
- 6 Syndicus constitutus ad certum tēpus, finitotēpore, & lit. contest. an possit co-
gi ad causam prosequendam, in l. ita autem. §. post completum. n. 1. ff. de admi-
ni. tut. & eur. 51
- 6 Syndicus vniuersitatis, quod possit accusari syndicariorum nomine vniuersitatis,
in l. certis. §. pupillus. nu. 7. ff. de accusa. 144
- 6 Syndicus constitutus ab vniuersitate ad litigandum vsque ad annum si pendē-
te causa annus labat, & alius constituitur, an aduersarius possit petere, vt pri-
mus confirmetur, in l. creditor. §. substituti. n. 1. ff. de appella. 201
- 6 Syndicus vniuersitatis constitutus ab adunaria generali, quæ pōt legē cōdere, po-
test pro debito vniuersitatis obligare singulares personas, & bona eorū, si-
cut potuisset talis vniuersitas faciendo legem, vel statutum de hoc, in l. si se
non. §. actor. n. 9. ff. de re iud. 106
- Syndicus constitutus ab vniuersitate habente potestatem legis condēdæ obligā-
do vniuersitatē, & singulares personas, non intelligitur eas obligare insoli-
dum, sed in vtiles, & pro parte, ibi. n. 10.
- Syndicus talis obligando bona vniuersitatis & singulārū personarū, obligat
bona singulorum insolidum, ibi. n. 11.
- 5 Syndicus, qui ex forma statuti tenet denunciare maleficia, an teneatur denuncia-
re interficientē bannitū, qui poterat impune occidi, quod sic, in l. si. diuus.
nu. 3. ff. de pub. & vecti. 93
- 8 Syndicus, vt dicat legitime ordinatus, vniuersitas mandato superioris cōuoca-
ri debet in loco consueto, & loco campanæ, in l. actuarios. n. 1. C. de numera-
lib. xij. 56
- 5 Syndicus non incurrit poenam si denunciā maleficia occulta, in l. semper. §. hoc
interdictum. n. 2. ff. quod vi aut clau. 148
- 1 Syndicus, qñ est constitutus ad obligandū vniuersitatem, & singulares qñ sin-
guli possint conueniri, in l. sicut. n. 2. ff. quod cuiusque vni. 113
- 4 Syndicus ciuitatis qualiter debet constitui, in l. omnib. n. 1. ff. ad Treb. 138
- 1 Syndicus constitutus cum autoritate capuli, an possit à solo Abbate reuoca-
ri, in l. item. §. quod si actor. n. 2. ff. quod cuiusque vni. 113
- Idem in actore constituto à tutore cum consensu pupilli, ibi.
- 1 Syndicus qualiter constituatur, qñ est conventio inter vniuersitatē, & Rectorē.
d. item. §. actor. n. 1. eod.
- Synd. cū constitutus si sint excommunicati, an teneat constitutio, ibi. nu. 2.
- 2 Syndicus si fuit constitutus per concilium ad obligandum commune, & popu-
lum, & singulares personas pro aliquo contractu, quod singulares personæ
pro tali contractu poterunt conueniri, in l. ciuitas. numero 5. ff. si certum pe-
tatur. 16
- 4 Syndicum constituere potest pars expulsa de ciuitate, in l. si quis à filio §. si pa-
tri. nu. 1. ff. de leg. 1. 10
- 8 Syndici nō tenentur denunciare maleficia occulta, in l. si ideo. n. 1. C. de his quib.
vt indig. 36
- 8 Syndicus prauentus non tenetur denunciare, in l. sororem. n. 1. C. eo. tit. eod.
- 6 Syndici, qui accipiūt pecuniā, vt aliquem falso denuncient, tenentur poena fal-
si: eodē modo ciues, qui pcurant, vt aliquis falso denūtiēt, in l. lege Cornel.
§. qui delatorem. n. 1. ff. de falsis. 167
- 6 Syndici, & alij officiales, qui necessitatē, non tenentur, nisi de euidenti calumnia, in
l. ab accusatione. §. nunciatores. nu. 1. ff. ad Turpillia. 175
- Syndicus denunciāns, si non probat, & quod sit in euidenti calumnia punitur
extra ordinem, ibi. nu. 2.
- 8 Syndici vniuersitatis i creatione, quod debeat interuenire autoritas superio-
ris, in l. j. n. 1. C. de serui. Reipub. manumif. 57
- 6 Syndici cōmunitatis denunciāntes maleficia ad alterius instigationem, qñ ex-
cusantur, in l. Athletas. n. 4. ff. de falsis. 169
- 8 Syndicum facit concilium ciuitatis, i l. pcuratore. n. 1. C. de decurio. lib. x. 17
- 7 Syndicus factus in concilio habente autoritatem faciendi statuta habet vim
legis, & per talem syndicum poterunt obligari bonafingulorum, in l. si dona-
tiones. n. 4. C. de dona. inter vir. & vxo. 167
- 7 Syndicatus cōmunis est munus publicum, in l. placet, in 2. lect. n. 24. C. de sacro-
san. eccl. 12
- 7 Si existēs in officio ad aliud eligitur, per hoc non excusatur à syndicato, in l. j.
nu. 1. vt om. tam ciui. 35
- Syndicatus si non hniatur in termino statuto, tñadhuc durat, licet Rector non
cogatur stare in ciuitate, ibi. n. 2.
- 1 Sine dictio, & absque, magis separationem, quàm exceptionem denotant in l.
si eum. §. qui iniuriarum ff. si quis cau. 69
- 3 Singula, quæ non profunt, nec multa iuuant, in l. spadonem. §. qui iura. n. 1. ff. de
excu. tut. & eur. 70

Index singularium materiarum

- S**ingularia duo disunctive posita copulantur pluraliter. in l. n. 5. & 6. ff. de tu. & ra. dist. 75
- 4 Soboles iniusta i homine in dignitate posito abhorretur. in l. ex facto. §. si quis. nu. 1. ff. ad Treb. 136
- 9 * Sobrini proprie dicunt nati ex duob. sororib. vel duob. fratrib. nati ex istis dicuntur proprie consobrini. in §. hoc loco. n. 2. inst. de success. agna. 85
- 3 Socer, & maritus, qñ tenentur ad dotē, altero ipso ad inopiā vergēte mulier potest agere ad dotem. in repe. l. si constante. n. 32. ff. sol. mat. 17
- 3 * Socer pro genero, & econverso, qñ testificetur, remissive. in l. qui testamenti. §. quæcunque nu. 5. ff. de test. 85
- 6 Socrer appellatione, an veniat pater sponsi, & nomine vxoris continetur spōsa, in l. cum pater. n. 1. ff. de parric. 16
- 2 Socius no cōdēatur ultra, quam facere possit. in l. verum. n. 1. ff. pro socio. 108
- 7 Socius criminis non est idoneus testis in criminalib. in l. quoniam. n. 1. & 3. ff. de testi. 132
- Socius pro socio in ciuili non potest testificari. ibi. n. 2. & 5.
- 6 Socius vtens re communi, aliter quā ad vsum destinatum, dicitur furtū facere. in l. si socius. n. 1. ff. de fur. 116
- 6 Socius eiusdem criminis repellitur ab accusando. in l. qui accusare. n. 8. ff. de accusa. 147
- 4 Socius non capax capit per socium capacem. in l. si is. n. 1. ff. de lib. leg. 93
- 8 Socius banniti occidens bannitum proditorio modo punitur. in l. vltima. n. 2. C. de dela. lib. x. 10
- 7 Socius scienter accipies rem alienam p sua parte in diuisione re euicta, quod non agat contra socium. in l. si familia. n. 1. C. fam. erciscun. 112
- 7 Socio debet fieri copia omnium instrumentorum sine causæ cognitione. in l. procurator. n. 2. C. de eden. 39
- 2 Socij plures vnius negotiationis in diuersis locis videntur in vicem institutos, & inuicem præpositi, in l. eius qui. n. 31. ff. cer. pet. 21
- 2 Socij qñ dicuntur duo rei, item qñ videantur inuicem fideiubere, in l. si vnus. n. 1. ff. pro socio. 108
- 6 Iura quæ dñt, siue sunt socij, siue nō, ad hoc, vt pactū vnius profit alteri, de qua societate intelligatur, in l. ex duob. n. 22. ff. de duob. reis. 59
- 4 Si ex duob. sociis alē inuito socio vadat ad mercadū suscipiēs in se periculū, & lucratur, non cōicat cum socio lucrum, in l. quia. n. 7. ff. ad Treb. 135
- 4 Socij qñ aliqui sint quomodo intelligatur. in l. liberationem. §. nunc de. n. 5. ff. de lib. leg. 90
- 2 * Societas tacita inter fratres simul habitātes qualiter contrahatur, in l. fratres. §. idem Papinianus. n. 3. ff. pro socio. 107
- 6 * Societas quæ intelligat, qñ iura dicūt, siue sint socij, siue nō, ad hoc, vt pactū vnius profit alteri, in l. ex duob. n. 22. ff. de duob. reis. 59
- 6 * Societas repræsentat personam viuētem, in l. mortuo. n. 1. ff. de fideiuf. 67
- 6 Societas contracta cum pacto, qñ si qua iusta hēras obueniret illa cōicet: quod cōicatur illa in qua alter socius est hēres institutus ab eo cui successurus erat ab intestato. in l. hæc verba. n. 8. ff. de leg. 1. 3
- 9 Societas debet habere notarios, in auth. de armis. nu. 5. 3
- 5 Societas inter fratres tacite contrahitur ex solo visu in eo, in quo tantum apparet vsum inter eos. l. j. §. si quis hoc. n. 2. ff. de it. actuque priua. 144
- 3 Societas si contrahitur de hēreditate futura nō intelligitur cōicari ipsa spes, sed hēreditas sub condōne si obuenerit. in l. is potest. n. 5. de acq. hēr. 146
- 2 Societas, qñ transeat ad hēres fieri non potest per pactū. in l. adeo morte. n. 1. ff. pro socio. 108
- Societas vectigalium transit ad hēres, quando sunt apti. ibi. n. 2.
- 6 Societas, quæ dicatur contracta inter patrem, & filium, in l. qui hominem. §. si gener. n. 3. ff. de solu. 83
- 8 Societas inter fratres augmentat inter eos affectionem, & eos chariores reddit. in l. cum allegatis. n. 1. C. de castren. pec. lib. 12. 54
- 3 Societas, an præsumatur cōtracta inter plures fratres simul cōmorātes, & ponentes lucrum in communi. in l. concubitu. n. 6. ff. de concub. 38
- 2 Societas qñ extinguat agēdo actione pro socio. in l. actione. n. j. ff. pro socio. 108
- 7 Societas videtur contracta in fundo eo ipso, qñ fundum communis emitur, in l. 2. nu. 1. C. pro socio. 152
- 8 Societas non tribuit vacationem munerum. in l. vlt. u. 1. C. de mun. li. x. 21
- 3 Societas inter duos fratres, vel inter patrem, & nepotes, qñ tacite dicatur contracta. in l. Titium. §. altero. n. 6. ff. de adm. tut. & cur. 57
- Societas, quæ dicatur contracta si plures fratres, vel patruus, & nepotēs in simul habitant. ibi. nu. 6.
- 6 Sodales vocantur etiam, qui sunt de eod. collegio. in l. sodales. n. 1. ff. de colle. illici. 136
- 9 Sodomitæ, an testari possint, in aut. vt non luxu. contra natur. n. 7. 33
- 1 Solēnitas substantialis est, quæ omīssa pōt contingere mutatio circa substantiam actus de quo agitur, in l. cum hi. §. si prætor. n. 1. ff. de transac. 95
- 1 Solēnitas leuis est, quæ non habet mutare substantiam actus, ibi. n. 2. eod.
- 1 Solēnitas iuris potest per partes relaxari. in l. prima. §. sed si prætor. num. 1. ff. de fer. 70
- 8 Solēnitas verborum in testamentis reicitur. in l. quoniam. n. 1. G. de testam. 16
- 9 Solēnitas quæ hēt interuenisse post actū si omittat, qñ actus per hoc nō vitatur ipso iure sed ope exceptionis. in aut. de exhib. & introduc. reis. n. 5. 24
- 7 Solēnitas iuris ciuilis nō habet locū in relictis factis ad pias causas a pstituto in mortis articulo. in repe. l. primæ. n. 63. & 64. C. de sacros. eccle. 10
- 9 Solēnitas introducta per tex. in §. quæcūque. in aut. de alie. in alienatione rei ecclesiæ, hodie non est necessaria, sed sufficit seruare solēnitatē introductā de iure canonico. ibi. n. 11. 51
- 6 Ratio differentiz inter testes, & instrumenta, vt præsumatur solēnitas, quam natura verborum non comprehendit, sed est apta cōprehendere. in l. sciendum. n. 6. ff. de verb. ob. 14
- 6 Solēnitas, quæ & quanta requiratur in ædificatione ecclesiæ. in aut. vt nullus fabri. n. 1. 28
- 3 Solēnitas testamenti non pōt tolli pacto. in l. testamenti. n. 3. ff. de testam. 83
- Solēnitas testamenti, an possit minui per statutum. ibi. nu. 4.
- 3 Solēnitas eadem requiritur in mutando actum, vel illi addendo, quæ requiritur in constituendo. in l. hæres. §. si quis post. n. 1. ff. de testa. 86
- 7 Solēnitas publicandi testamentum potest per statutum & minui, & mutari. in l. j. n. 23. C. de sum. Trini. 4
- 3 Solēnitas subhastationis non probatur interuenisse, licet in instrumento enūciatiue dicatur, quod facta fuerit. in l. j. n. 4. C. de fid. instru. lib. x. 6
- 8 Solēnitas leuis, quæ dicatur, in §. quod autem. nu. 2. ff. de vent. in spi. 37
- 7 Solēnitas auth. hoc ius. C. de sacros. eccle. nō requiritur in alienatione rerū ecclesiæ, sed illa, quæ ponitur xij. quæstio. secunda. c. siue. ibi. n. 19.
- 4 Solēnitas testamenti, quando sufficit, quod probetur per duos testes, & quādo septem requirantur. in leg. j. §. sufficit. numer. primo. ff. de bou. pos. secundum tab. 161
- 8 Solēnitas extrinseca nō præsumitur. in l. j. nu. 5. C. de fide instru. lib. x. & in l. si quis alium. nu. 11 inst. de inutil. stip. 149
- 6 * Solēnitas de qua, in l. per diuersas. C. mandati, & in l. ab Anastasio, non habet locum in cessione, de qua in l. Modestinus. n. 13. ff. de solutio. 88
- 6 Solēnitas extrinseca præsumitur. in l. sciendum. n. 1. ff. de verb. obli. 14
- Solēnitas intrinseca quæ, & quæ extrinseca. ibi. n. 2.
- Solēnitas narrata in instrumento, quæ tempore confecti instrumenti potuit interuenire. præsumitur, quod interuenerit. ibi. nu. 3
- Solēnitas quando præsumatur, ibi. n. 5.
- 5 * Solēnitas feriarū inductarum in honorem Dei, potest tolli per legitimū. in l. si liusfamilias. nu. 5. ff. de dona. 55
- 3 Solēnitas eadem requiritur in destructione testamenti, quæ in cōstructione. in l. in fraudem. §. sicut. n. 1. ff. de test. mil. 149
- 7 Solēnitas alleganti incumbit onus probandi. in l. si interrogatione. nu. 5. C. de vsuris. 148
- Solēnitas quando præsumatur, quod interuenerit. ibi. n. 6. & 8.
- Solēnitas intrinseca ratio quare præsumatur, sed extrinseca non. ibi. num. 9.
- 9 * Solēnitas intrinseca præsumitur. in §. si quis alium. numer. 9. inst. de inutil. stipul. 91
- 7 Solēnitas testium, nec rogatus, non requiritur in testamēto ad pias causas. in repe. l. j. n. 70. 75. & 76. C. de sacros. san. eccle. 10
- 2 Solēnitatis leuis omīssio, qñ vitiat. in l. §. si plures. num. 13. ff. de exer. ac. 87
- 9 Solēnitates in instrumentis requisitæ. in §. illud quoque. num. 2. in auth. quib. mod. nat. efficitur. legit. 29
- 8 Solēnitati requirenti, sententiam in scriptis ferri, & recitari, partes renunciare possunt. in l. si nu. 4. C. de priuileg. scho. lib. xij. 53
- 3 Solidus solutus susceptori pro libra nō pōt sine licentia in massa redigi. in l. vni. ca. c. 1. C. de auri publi. persecut. lib. x. 28
- 8 Solidus dictio, in iure intelligitur de aureo. in l. quotiescunque. n. 1. C. de suscep. to. lib. x. 27. & inst. de success. lib. in prin. nu. 2. 86
- 8 * Solidi septuaginta duo faciunt libram auri. in l. quotiescunque. n. 2. C. de suscep. lib. x. 27
- 6 Solutio quando debet fieri neganti sibi solutū fuisse, siue vt priuato, siue vt officiali publ. negans nō tenetur probare, sed debitor. in l. in illa stipulatione. nu. 6. ff. de verb. obli. 10
- 1 Solutio partis parit liberationem in parte quo ad commissionem pœnæ, tamē nihil operatur. in l. si seruus. §. si plurium. n. 5. ff. si quis cau. 68
- 6 Solutionis verbum, quando comprehendat acceptilationem, & omnem liberationem, in l. solutionis. nu. 1. ff. de solu. 86
- 2 Solutio quæ parit fideiussori repetitionem non parit reo liberationem, in l. cū is. §. fideiussor. n. 1. ff. de condi. indebi. 52
- 6 * Solutio fideiussoris plurū, qñ omnibus profit, in l. quoties. num. 1. ff. de solu. 83
- 8 * Solutio facta alteri ex correis credendi, an tollat alteri actionem, in auth. hoc ira. nu. 35. C. de duob. re. stip. 108
- * Solutio partis facta ab altero an videatur facta diuisio, ibi. n. 37.
- 2 Solutio certæ quātitas, qñ adiciuntur plures termini, in fine cuiuslibet termini debet fieri solutio, & incipit mora. l. lecta. nu. 3. & 14. ff. cer. pet. 19
- 2 Solutio fida in moneta semp intelligit de probis, ideo illa verba in instrumentis boni, & iusti ponderis, nihil operantur. in l. lecta. n. 5. ff. cer. pet. 19
- 8 Solutio collectarum non potest probari per testes. in l. j. num. 9. C. de apochis publ. lib. x. 13
- 4 Solutio astimationis rei legatæ facta ab vno ex hæredib⁹ omnes alios ipso iure liberat. in l. si tibi. §. si testamento nu. 6. ff. de leg. j. 21
- 6 Solutio facta vni ex correis credendi, quando tollat actionem alterius. le. ex duobus. nu. 1. ff. de duob. reis. 58
- Solutione partis facta ab aliquo ex reis debendi, an videatur facta diuisio, ita quod amodo quilibet debeat viriliter conueniri. ibi. nu. 2.
- 3 Solutionem recipere, quando possit ille, qui potest petere rem. in l. non solum. nu. 1. ff. so. mat. 6
- Solutionem recipere, quod sit alienatio. ibi. nu. 3.
- 3 Solutio facta creditori creditoris, quando liberat soluentem, in d. l. non solū. §. sed si pecunia. nu. 1. ff. eo. ibid.
- 6 Solutio facta adiecto in obligatione, quando possit ab eo repeti. in l. Iulianus. §. qui fundum. nu. 4. ff. de verb. obli. 49
- 6 Solutio facta coniuncta personæ non liberat debitorem. in l. qui hominem. §. si gener. nu. 1. ff. de solu. 83
- 4 Solutio facta perdituro, si non perdidit liberat soluentem. in l. eum qui. n. 1. ff. de ann. leg. 64
- 1 Solutio partis in obligatione generis non facit petitionem actoris esse in pēdenti. in l. si seruus. §. si plurium. nu. 3. ff. si quis cau. 68
- Solutio partis an admittat in stipulationibus facti diuidui in iudiciis, & quid in stipulationibus conuentionalibus, ibi. n. 5.
- 6 Solutio vna potest parere diuersos effectus non pœrarios. in l. in numerationibus. nu. 1. ff. de solu. 85
- 6 Solutio differt a liberatione, qñ solutio est facti, & liberatio iuris, & qualiter intelligatur, quod solutio sit facti. in rub. nu. 1. ff. de fol. 79
- 7 Solutio facta per minorem quando transferat dominium. in l. si nu. 1. C. si aduer. solu. 82

- 6 Solutio non reconciliatur commixtione minorum, quando sunt excepti mala fide. in l. si alieni. nu. 1. ff. de solutionib. 88
- 6 Solutio quæ cõfertur in personã adiecti, est facti merè, & ideo hæredi eius solui non potest. in l. si stipulatus. nu. 1. eo. tit. ibid.
- 3 Solutio indebiti, quando est indebitum omni iure, & est facta utroque sciente, dicitur proprie donatio, & requirit insinuationem. in l. j. nu. 2. ff. de do. 13
- Solutio indebiti ciuilitè, sed naturaliter debiti, non est donatio. ibid. nu. 3.
- Solutio indebiti ciuilitè, & naturaliter videtur donatio. ibi.
- Soluens indebitum utroque iure, etiam si habet exceptionem est similis donat. ibi. nu. 4.
- 6 Solutio facta falso procuratori, quãdo liberet debitorem, & ipse solutionem recipiens teneatur furti. in l. falsus. nu. 1. ff. de furtis. 115
- 2 Solutio eadem non parit liberationem, & repetitionem. in l. si fideiussor. nu. 1. ff. de condi. inde. 58
- Solutio, quæ parit liberationem, non tollit obligationem ciuilem, nec naturalem. ibi. nu. 2.
- 4 Solutio facta mandatario reuocato scienter, videtur facta causa donationis, secus si ignoranter. in l. cum pater. §. Mæui. nu. 1. 6. & 7. ff. de leg. 2. 4
- Soluens scienter mandatario reuocato non liberatur. ibi. nu. 7.
- 3 Solutio vna sufficit, si plures cõueniuntur ex aliqua administratione inter omnes. in l. tres tutores. nu. 2. ff. de adm. tut. & cur. 58
- 1 Solutio partis, quã admittatur. in l. si pignori. nu. 4. ff. fam. erciscun. 193
- 6 Solutio, vel oblatio rei deterioratã facta debitori, non liberat eum. in l. qui si bi. §. qui Stichum. nu. 1. ff. de solutio. 83
- 6 Solutio partis in obligatione generis, vel alternatiuã, an quando faciat obligationem esse in pendentem. in l. 2. §. & hærum. nu. 6. ff. de verb. obli. 4
- 4 Solutio facta cõditi, quãnoceat cessionario. in l. facta. §. si hñs. n. 7. ff. ad Treb. 143
- 6 Solutio facta procuratori falso, quando liberat debitorem. in l. qui hominem. §. nullo. nu. 1. ff. de solu. 83
- 7 Solutio facta falso procuratori, potest repeti. in l. licet. n. 9. C. de proc. 71
- 9 Solutio pecuniæ in quã cam dicatur facta. in l. cum ex pluribus. nu. 1. ff. de solu. 93
- 1 Solutio facta ab vno ex pluribus eximentibus, an liberat alios. in l. si super aliũ. §. in eum. nu. 1. ff. de quis eum, qui. 60
- 2 Solutio simplex non cadit in pœnam, quæ venit contra naturam actionis. l. si. nu. 2. ff. de eo quod cert. loc. 70
- 7 Solutio diuturna, & in longum tempus, quando inducat ius. in l. creditor. nu. 1. C. de vfuris. 149
- 6 Solutio non potest fieri sub conditione: conditio tamẽ potest opponi effectui solutionis. in l. in diem. nu. 1. ff. de accept. 94
- 4 Solutio licet in sola corpora in peculio, vel hæreditate ipso iure minuantur, tñ quã fit diuino facti in vna re singulari, solutio fit ex pluribus, ne patri monium deasletur. in l. si peculium. §. si vero. nu. 1. ff. de pecu. leg. 68
- 6 quando vnus ex pluribus debet pœnam, alius rem, alius æstimationẽ ex dispositione legis, an solutione vnius alij liberentur. in l. quoties. nu. 1. ff. si fa. fur. feci. dicat. 123
- 2 Solutionis, non promissionis tempus inspicitur, in concedenda repetitione ob turpem causam. in l. si ob. nu. 1. ff. de condi. ob turp. cau. 43
- Solutionis tempore quis probat turpitudinem, vel metum affuisse. ibi. n. 3.
- 6 Solutio facta simpliciter non expresse in quam causam sit facta, videtur facta magis in vfuras, quã in sortem. in l. j. nu. 1. & 6. de sol. 80
- 6 Soluens potest circa electionem causæ, ob quam velit soluere, dicere, quod vult. l. j. nu. 2. ff. de solutio. cod.
- Soluere quis videtur magis suo nomine, quã alieno: & ita actũ gerere. ib. n. 10
- 2 Soluens scienter, quod nõ repetat, & an hoc casu sit vera donatio, & egeat insinuatione. in l. j. nu. 1. ff. de condi. indeb. 44
- Soluens defalcatur per Falcidiam dicitur soluere naturaliter debitum, quia est naturaliter debitum. ibi. nu. 3.
- 2 Soluens habenti mandatũ, licet modo reuocatum, est liberatus. in l. cum fundus. §. seruũ suũ. n. 7. ff. si cer. pet. 18
- 2 Soluens pecuniam reprobam, quando liberetur, licet campfor eam approbauerit. in l. eleganter. §. qui reprobos. nu. 1. de pig. act. 83
- Soluens nõ est liberatus, si recipiẽs pecuniã reprobam illã expendit. ibi. nu. 2.
- 4 Soluens generaliter pro aliquo inuito, pro omni eo, quod tangit personã, vel libertatem, vel vitam, vel ciuitatem, potest ab inuito repetere. in l. Stichus. nu. 1. ff. de pecu. leg. 79
- 7* Soluens partem, an præsumatur debitor totius, in l. cum fidem. in 2. lectu. nu. 1. C. de non nu. pec. 144
- 2 Soluens indebite vfumfructum fundi proprii, quando repetat. in l. si fundi. nu. 2. ff. de condi. indeb. 46
- 6 Soluens alio, an repetat actione nego. gest. in l. solutionẽ. nu. 2. ff. de solutio. 82
- 6 Soluens scienter procuratori reuocato, videtur donare, nisi agat expresse, vt faciat eum a domino liberari, in l. dispensatorem. nu. 1. ff. de sol. 86
- 3 Soluens illud quod debet nõ tamen prohibetur petere, quod sibi debetur. in l. si cum do. nu. 1. ff. rerum amõ. 31
- 6 Soluens indebitum, an videatur donare. in l. si cum aurum. nu. 1. ff. de sol. 86
- 7 Soluens per errorem indebitum naturaliter, sed ciuilitè debitum, quando repetat. in l. cum quis. n. 21. & 26. C. de iur. & fac. igno. 31
- 6 Soluens vt recipiat, an transferat dominium. in l. qui sic. n. 1. ff. de solu. 84
- 6 Soluens alteri de mandato serui non liberatur ipso iure. in l. fugitiuus. n. 2. ff. de solutionib. 82
- 2 Soluens per sententiam absolutoriam, quando repetere possit. in l. Iulianus. n. 6. ff. de condi. inde. 59
- 6 Soluens aliud pro alio adiecto non liberatur ipso iure. in leg. si seruus. §. cum mihi. nu. 1. ff. de ver. obli. 54
- 1 Soluens aliquid annuatim, an possit compelli in futurum. in l. solent. §. nõ vero. n. 4. ff. de offi. procon. & leg. 35
- 7 Soluens scienter, quod promissit per metum, non repetit, quod soluit. in l. 2. nu. 2. C. de his, quæ vi, vel metus ca. 75
- Solutio potest parere obligationem, & solutionem. ibi. n. 5.
- Soluens coactẽ post cautionem metu factam, quando repetat. ibi. n. 6.
- Vbiunque in solutione potest subesse alia causa, quã approbatio primæ promissionis, quis non præsumitur illam approbare. ibi. nu. 10.
- 7 Soluens partem rei, aut totam rem, quã, & p quã parte liberationẽ cõsequatur, & qua actione contra eum agatur. in l. exhibitioni. n. 4. & 5. C. ad exhi. 115
- 2 Soluens tutus exceptione doli, quã repetat. in l. qui se debere. n. 1. ff. de p̃di. cau. da. 40
- 5 Soluens pro parte vestigal, nõ tenetur sapius soluere. in l. interdum. §. quoties. nu. 4. ff. de pub. vect. 52
- 6 Soluens tutus exceptione præscrip. xxx. ann. an repetat. in l. pater. §. procurator. nu. 1. rem rat. ha. 109
- 4 Soluens seruũ malum actione de dolo, tenetur ad damnum, & actionẽ, post tenetur ad rem legatam. in l. si hæres. n. 3. ff. de leg. j. 24
- 7 Soluens per errorem indebitum ciuilitè, & naturaliter, quib. casib. repetat. in l. cum quis. n. 27. C. de iur. & fac. igno. 31
- Soluens debitum omni iure, sed indebitum ope exceptionis, quando possit repetere. ibi. n. 29.
- 8 Soluens tutus exceptione ex epistola diui Adriani, non repetit. ibi. n. 30.
- 8 Soluens falso procuratori, quã videat donare. in l. falsus procurator. n. 2. C. de fur. 5
- Contra procuratorem falsum recipientem solutionem a debitore, qua actione agatur. ibi. nu. 3.
- Soluens procuratori, qui alias habebat mandatũ, quã liberetur, & qua actione agatur contra talem recipientem solutionem a debitore. ibi. n. 4.
- 8 Soluens aliquo tẽpore vfuras tenetur in futurum soluere, in l. quicumque. n. 7. C. de apo. pub. lib. x. 14
- 1 Soluens pro inuito non repetit actionem negotiorum gestorũ, secus si pro ignorante. in l. soluendo. n. 2. ff. de neg. gest. 121
- 2 Solutum procuratori falso in rem suam, quã repetatur. & an distinctio l. cum q. s. §. j. ff. de solutio. habeat locum in procuratore in rem suam. in l. si procuratori. nu. 1. & 11. ff. de condi. cau. da. 41
- * Soluens scienter falso procuratori non liberatur, nec repetit. ibi. n. 3.
- Soluens procuratori reuocato ignoratẽ statim liberatur, si recipit bonafide. ibi. nu. 4. & 18.
- Soluens procuratori falso indebitũ, quã est, quã habeat cõditionẽ indebiti p̃ procuratorem, & quando contra dominum. ibi. n. 6. & 19.
- Soluens debitum falso procur. rati habitatione non secuta liberatur. ibi. nu. 9.
- Solutum falso procuratori transferendo in eum dominũ, vt faciat liberari soluentem contra conditionem ob causam, & quã conditione sine causa repetatur. ibi. nu. 12.
- Solutum procuratori simplici, quãquã habuit mandatũ, quã parat soluenti, & præstat liberationem danti, & quo remedio succurratur. ibi. n. 15. & 16.
- 2 Soluentes Abbati intruso, quando liberentur. in l. si vrbana. num. 4. ff. de condi. indeb. 58
- 2 Soluenti vltimo datur repetitio. in summa. n. 1. ff. eo. 61
- * Soluenti litis æstimationẽ, an actio tũ cedat, i l. depositi. n. 3. ff. de re iud. 108
- 8 Soluens collectas, quã possit pro non soluentib. conueniri. in l. semel. n. 3. C. de 2. po. publ. lib. x. 14
- 8 Qui probat se proximis tribus annis soluiffe, quã præsumatur retro soluiffe. in l. quicumque. n. 1. & 3. C. de apo. publ. lib. x. 14
- 7 Soluendo qui non est, modo præsumitur retro fuisse soluendo. in l. ex persona. nu. 2. & 5. C. de proba. 124
- 1 Si vnum est in obligatione, aliud in solutione ex l. dispositione, facultas soluenti durat vsque ad executionem: secus si ex dispositione hominis, quæ durat vsque ad litẽ contestatam. in l. item veniunt. §. idem rectẽ. num. 1. ff. de peti. hæ. 165
- Soluendi facultas vsque ad quod tempus durat pro debito ex dispositione testatoris. num. 3.
- 3 Soluendo quẽ non esse, probatur p̃ discussionẽ in l. is p̃t. n. 26. ff. de acq. her. 147
- 6 Soluendi interesse facultas in stipulationib. facti, quã desinat per litis contestationem. in l. stipulationes. n. 41. ff. de verb. oblig. 27
- 2 Soluendo creditori creditoris, quã quis liberetur. in l. solutum. §. soluta. nu. 2. ff. de pig. act. 81
- 7 Soluere qui debet vnum denarium pro pensione rei emphyteuticæ, si non soluit, cadit a iure suo. in auth. qui rem. n. 5. C. de sacrosan. eccl. 20
- 2 Soluere quã quis tenetur, non liberatur satisfaciendo inuito creditore, in litẽ liberatus. §. qui paratus. n. 2. ff. quib. mod. pig. vel hypo. solu. 137
- 3* Soluere mihi, vel alij de voluntatẽ est idem, in l. si cum dotem. §. transgrediamur. nu. 1. ff. sol. mar. 13
- 1 Soluere volens ad euitationem pœnæ, si nõ reperit eum, cui soluere possit, p̃t autoritate iudicis deponere. in l. si reus. n. 5. de procu. 111
- 2 Si dico campfori, vel mercatori, quã soluat Titio illud, quã sibi debeo, quã sim liberatus, si campfor promissit. in l. singularia. n. 19. ff. si cer. pet. 13
- 3 Soluere quis quãdo possit in nominib. debitorum. in l. si maritus. n. 2. ff. so. ma. 25
- 6 Accepi centum sub vfura, & conueni non reddere vsque ad annum, non possũ ante tps soluere, nisi totum interusurium medijs tẽporis solvatur. in l. qui Romæ. n. 3. ff. de verb. obl. 44
- 1 Soluere qui non p̃t in ære, luat in corpus. in l. si quis. §. serui. n. 6. ff. de iur. om. iud. 49. & l. quicumque. n. 2. C. de ser. fug. 3
- 8 Soluere non dicitur, nec liberatur, qui rectẽ non soluit. in l. vnica. n. 1. C. de solu. & libera. lib. x. 36
- 2 Soluere si promissit cẽtum Paschate, vel dare obsides, quã possim cogere te p̃ci- se ad soluendum. in l. quamuis. n. 2. ff. de pig. act. 75
- 4 Soluitur aliud pro aliud ex causa, in l. si domus. §. in pecunia. n. 3. ff. de le. 1. 2
- * Solutio quæ parit liberationem, non tollit obligationem ciuilem, nec naturalem. in l. si fideiussor. n. 2. ff. de condi. inde. 58
- Solutum indebite in actionib. pœnalib. repetitur. in l. eleganter. §. si qua lex. n. 1. ff. eo. tit. 48
- Solutum indebite non repetitur in actionib. quæ crescunt per inficiationem, & de ratione. ibi. n. 2. & 5.
- 6 Soluturũ & daturũ se simpliciter dicẽs, & daturũ, & soluturũ se noĩe alicuius quomodo differant. in l. si ita stipulatus. §. possum. num. 1. ff. de verb. obl. 31

Index singularium materiarum

- 2 Solutum indebitè procuratori non habenti mandatum ad hoc, repetitur à domino, vel ab eodem, in l. cum indebitum. §. creditor. numero 1. ff. de cond. indeb. 58
- 8 Solutum indebitè per Falcidiam, quando reperatur, in auth. sed cum testator, nu. 7. C. ad leg. Falc. 94
- 2 Solutum pendente dubietate, quando possit repeti, in l. Iulianus. n. 38. ff. de cond. indeb. 60
- 2 Solutum causa conditionis implendæ, quando reperatur, in l. is cui, nume. j. ff. eod. tit. 52
- 1 Solutum, an indebitè reperatur, qñ ab vtraque parte debetur quâtitas, ita quod esset locus compensationi, in l. qui inuicem, n. 2. ff. eod.
- 2 Solutum per patrè in redimendo ipsū filiū captiū, an imputetur à cohærede in portionem suam, in l. frater. n. 58. ff. eod. ti. 56
- 7 Solutum metu accusationis futuræ an reperatur alia actione, quâ actione, qñ metus causa, in l. accusationis. n. 2. C. quod met. cau. 76
- 6 Soluta qñ accipitur pro coniuncta, & qñ pro disiuncta, in l. spē ita cōparatum. n. 6. ff. de ver. sig. 233
- 2* Solui qui putat statim sibi, nō videtur habere fidē de precio, in l. si quasi. n. 1. ff. de pig. ac. 79
- 1 Solui an possit cōiunctæ per sonæ, & quomodo debeat concludere, in l. exigent. di. nu. 14. ff. de proc. 68
- 6 Solui qñ debeat illud, quod debetur cum quæritur, in l. qui hoc. nu. 1. ff. de verb. obl. 18
- 4 Solui potest illi, qui celsit actionem, qñ apud eū aliquid remanet, secus si nihil, in l. ex affe. n. 4. ff. ad Treb. 139
- Solui vbi debeat, præsumitur ex qualitate personæ, in l. sed & si suscepit. §. si libertis. n. 3. ff. de iud. 155
- 6 Solui qñ possit adiecto ad obligationem, in l. eum qui ita. §. qui sibi. nu. 1. ff. de verb. obl. 22
- Solui quando possit monacho, vel procuratori ex promissione eis facta, ibid. numero 2.
- 2 Solui potest inuito creditore aliud pro alio, in l. 2. §. mutui. nu. 2. & 20. ff. si cer. pet. 4
- 2 Solui quando possit ante diem, in l. item illa. n. 4. ff. de consti. pecu. 72
- 1* Soror venit appellatione fratris, in l. Tres fratres. nu. 1. ff. de pac. 88
- 2 Sorte soluta, qñ remaneat petitiō poenæ, seu interesse, in l. si. n. 3. ff. de eo, quod certo loco. 70
- 3 Sortibus, quando locus fit, in l. si duas. n. 3. ff. de excu. tu. & cur. 67
- 9* Spadones qui dicantur, & an possint adoptare, & matrimonium contrahere, in l. de adop. in prin. n. 6. 64
- 7 Species indebiti sunt quatuor, in l. cum quis. n. 1. C. de iur. & fac. igno. 30
- 4 Species est id, quod prædicatur de plurib. differentiib. numero, vel illud continet in se plura differentia, num. 2. in l. quæ situm. §. si quis, numero. 9. ff. de fund. instru. 76
- 4 Species vna loco alterius succedit ex volūtatē defuncti, in l. filia. §. Titia. n. 1. ff. de cond. & dem. 113
- 4 Species si transit in suum materiatum censetur esse alia species, in l. Seia. n. 1. ff. de aur. & arg. leg. 86
- 4 Specierum enumeratio respiciens actum legandi non restringit genus præcedens, in l. quæ situm. §. si quis. n. 1. ff. de fund. instru. 76
- Species videtur à legato generis exempta, quando genus vni legatur alteri species. ib.
- Specierum enumeratio relata ad verbū, seu participiū significatiū generis, in dubio videtur facta causa determinationis, ib. n. 2.
- Specierum enumeratio nō est dubiū, an referatur ad actū legadi, an ad verbum significatum generis, ad quod referri debet, ib. nu. 4.
- Species appositæ i medio generis, in dubio videtur appositæ gratia restringendi, ib. nu. 5.
- 4 Specie perempta liberatur ille, qui tenetur ad quantitatem respectu speciei, in l. quidam testamento. §. tibi. n. 1. ff. de leg. j. 22
- 2 Speciei alternatiuæ debitor, quando liberatur per interitum, & ad ipsum spectat periculum, in l. quod te mihi. n. 9. ff. si cer. pet. 7
- 2 Speciei adpositionem sequitur positio generis in l. duob. §. si quis iurauerit. n. 2. ff. de iure iur. 28
- Specie remota non censetur remotum genus, ib. nu. 23.
- 4 Specierum enumeratio, bñ videtur facta causa agendi legatū, in l. si mancipia. nu. 2. ff. de fund. inst. 77
- 4 Specierum enumeratio, quando restringat legatum generale, in l. verba. n. 1. ff. de adim. leg. 82
- 4 Specierum enumeratio, quando restringat genus præcedens, in l. pediculis. §. Labeo. n. 1. ff. de aur. & ar. leg. 89
- 4* Species si pluries relinquatur, ansemel, vel pluries relinquatur, remissuè, in l. cum centum. nu. 3. ff. de adi. leg. 95
- 2 Specialia in mutuo respectu aliorū ſcētuum, in l. singularia. n. 6. ff. si cer. pet. 12
- Specialia in pecunia numerata tantū respectu aliorum mutabilium, ib. n. 15. 13
- Specialia in pecunia numerata nō mutata respectu aliarum rerum mutabilū, ibid. nu. 16.
- Specialia in mutuo contra regulas ipsius mutui, ib. nu. 17.
- 5 Specialia duo habentia originem ex eod. fonte, circa idē nō possunt concurrere, secus si ex diuersis, in l. cum vero. §. apparet. n. 1. ff. de fideicom. lib. 68
- 3 Specialia duo procedentia ex duab. causis, possunt circa idem concurrere, in l. ex facto. nu. 24. ff. de vulg. & pup. 133
- 5* Specialiter quod in causam nouam nō transfertur iure pristino petitur, in l. Caesar. n. 18. ff. de publ. 51
- 3 Spes in contractib. conditionalib. qñ transit ad hæredes, in legatis secus, in l. si is qui pro emptore. n. 55. ff. de vfuca. 96
- 3 Spes testamentariæ tutelæ, qñ faciat cessare legitimam, in l. si quis sub. n. 1. ff. de test. tute. 42
- 4 Spes ex contractu conditionali de præsentī consideratur, in l. post emancipationem. §. illud. n. 2. ff. de lib. leg. 91
- 3 Spe id quod est, habetur perinde ac si esset re. in l. posthumi. §. licet autem. nu. 6. ff. de iniusto rupt. test. 99
- 3 Spes habetur pro veritate, & quomodo, in l. Gallus. §. videndum. nu. 2. ff. de lib. & posthu. 97
- 9* Spes in stipulatione conditionali bene trāsmittitur ad hæredem, secus in legatis, & de ratione diuersitatis, in l. de verb. obl. n. 5. 89
- 8 Spoliatus, quod ante omnia restituatur, quomodo, in l. j. n. 1. C. si per vim, vel alio modo. 95. in l. h. quis ad se fundum. numero 2. C. ad leg. Iul. de vi publ. vel priua. 120
- Spoliatus om nib. bonis nō potest ab alio accusari antequam restituatur. ib. n. 7.
- 3 Spoliatus omnibus bonis sicut nō pot accusari nisi bonis restitutus, ita spoliatus, maiori parte bonorum, in l. propter. nu. 1. ff. de exen. tu. & cur. 71
- 8 Spoliatus omnibus suis, vel maiori parte, qñ possit cōueniri de iur. ciui. antequam restituatur, secus de iur. cano. in l. si de bonis. n. 2. C. de iud. deli. 28
- 8* Spoliatio quod acquiratur, in l. si quis in tantam. n. 16. C. unde vi. 93
- 5 Spōsa est priuilegiata, & habet tacitam hypothecam, in l. quæ situm. §. si spōsa. n. 1. & 6. de priui. cred. 126
- 6* Spōsa, an continetur appellatione vxoris, quod sic ex interpretatione, in l. cum pater. nu. 1. ff. de parri. 166
- 1 Spōsus primo est interrogandus, quā sponsa. nec aliter factum vitiat, in l. j. n. 1. ff. de adop. 25
- 2 Sponsalia sunt initium matrimonij, in l. si pecuniā. n. 3. ff. de condi. causa da. 38
- 9 Sponsalia cum stipulatione nō contrahuntur inter absentes: aliās sic, in l. 6. ff. de verb. obl. 2
- 9 Sponsalitia donatio, quam propriè facit sponsus sponsæ, in sinuationē requirit, in aut. vt sponsa. larg. nu. 4. 50
- Sponsalitia largitas, quid appelletur, ad gl. ib. n. 2.
- 1 Sponte se offerētī par citur, in l. q. a. etiā. §. quid ergo. n. 4. ff. d. alie. iud. mutā. 144
- 9 Sponte quod quis testificetur, qualiter intelligitur, in §. si vero ignoti. nu. 9. in auth. de testi. 38
- 9 Sportulæ debent dari iudicibus per vtranque partem in lit. contest. in §. ne autem. nu. 4. in auth. de iud. 35
- 9 Sportulæ, quando debeantur iudici ordinario, & quando delegato, in auth. de mand. Princ. nu. 2. 16
- 9 Sportulæ quæ debeantur, & à quo præstantur, in §. illud quoque. n. 19. in auth. de exhib. reis. 24
- 7 Sportulæ quæ sint, in auth. offeratur. n. 7. C. de lit. contest. 98
- 9 Sportulæ quæ dantur iudicibus, & executoribus, quod non debent esse fisci, in §. ne autem. nu. 3. in auth. de iud. 35
- 9 Sportularum genus quid sit, & quæ dicatur sportula, ad glo. in §. nullo. nu. 1. in auth. eo. tit. 34
- 6* Spuriū & incestuosū simul, an poterit legitimare, q. dispēdandi potestātē hēc eū spuriū, & incestuosū, in l. vim passam. §. præscriptione. nu. 1. ff. de adul. 162
- * Sportulæ quæ dantur iudicibus, & executoribus, debent esse fisci, in §. nullo. n. 2. in auth. de iud. 36. sed contrarium, in §. sequenti. n. 3. 2
- 8 Spurius, qñ instituitur, ad quē hæreditas perueniat, in l. hæreditas. n. 1. C. de his, quib. vt indig. 3
- 1 Spurius, an possit p statutū legitimari, qñ n. in l. nō ambigitur. n. 4. ff. d. legibus. 16
- Spurius dñ natus ex coitu non approbato à lege, seu qd à lege nomē non sumit, & sic est nomen gñs in l. si gener. n. 2. ff. de his quib. vt ind. 106
- 4* Spuriis non pte à pte relinqui, & an possint substitui victimis remissuè, ibi. n. 3
- 2 Spurius natus ex punibili, & damnato coitu, non succedit matri, secus si ex nō damnato, nisi sit illustris, ibi. n. 4.
- * Spurio pio alimentis, & pro dote relinqui potest, ibid. n. 7.
- 9* Spurius siue vulgo quæ sit, & naturalis tñ, qui dicantur, & qui succedūt matri, in §. nō missimē. n. 1. in l. de tenatuse Orf. 85
- 3 Spurius nō pte succedere ex substitutiōe vulgari, in l. si is q. n. 3. ff. d. vul. & pup. 122
- Spurius potest institui ab instituto à patre ipsius spurius, ibi. n. 3.
- Spurius non potest emere ab eo cui pater ipsius spurius vendidit, ibi. n. 4.
- 4 Spurius non excludit substitutum, in l. ex facto. §. si quis. n. 4. ff. ad Tre. 136
- 5 Spurius naturalis, vel bastardus legitimatus, fit vere legitimatus, in l. si is q. pro emptore. nu. 29. ff. de vfuca. 95
- 6 Spurius vel spuria, quod admittatur ad accusandum de morte patris, in l. hos accusare. §. omnibus. nu. 8. ff. de accusa. 148
- 8 Spurius dñ non capax, non autem indignus, in l. j. nu. 4. C. de delato. lib. x. 9
- 7 Spurius sunt indigni oī substantia in auth. ex complexu. n. 1. C. de incest. n. 160
- Spurius alendi sunt de iure canonico, ibi. n. 2.
- Spurius potest pro dote legari, ibid. n. 4.
- Spurius legitimari possunt per Principem, & quo ad quid, ibid. n. 5.
- 8* Spurius an possit doctorari, in l. j. n. 18. C. de dig. lib. 12. 46
- 8 Spurius qualiter succedunt matri, in l. si qua illustris. n. 1. C. ad Orf. 52
- 2* Stagnalia burfæ, & coronæ, quas vir mittit vxori, qñ eā ducit, an vñr donata, sed potius commodata, in l. si vt certo. §. interdum. n. 1. ff. commo. 76
- 4* Stare cum aliquo intelligitur, quod simul viuant, in l. si quis ita. n. 4. ff. de cōd. & demon. 110
- 6* Stare spñz arbitri est facti meri, in l. stipulationū. §. si sortem. n. 1. ff. de ver. ob. 9
- 8* Stare quare prohibetur, quod non mutatur, in l. præcipimus. §. quicquid, n. 1. C. de app. & consul. 82
- 6 Statim dictio, significat summariam cognitionem sine ordine iudiciario, in l. j. n. 2. ff. iud. sol. 100
- 9 Statuliber, vel ascriptiti, an admittat in testē, in §. si vero. n. 7. in aut. d. testib. 41
- * Statū mutans, & illū recuperans, an faciat testamentū reconualescere absque nouæ voluntatis iudicio, in l. posthu. n. 4. ff. iniust. rup. & irri. test. 99
- 1 Statuliberi sunt serui, in l. in summa. n. 1. ff. de ita. ho. 22
- 6 Status alicuius qualiter sit in pendenti, in l. in bello. §. si quis capiat, n. 2. ff. de capti. & postlim. reuer. 214
- 8 Status rei venditæ non mutatur, vbi persona non mutatur, in l. j. n. 3. C. de impo. lucra. lib. x. 20
- 1 Statutū factū à ciuitate, ne à sententiis suorum iudicum liceat appellare, an valeat, in l. omnes populi. n. 27. ff. de iust. & iur. 11

- 1* Statutum quod femina non succedat, & habeat locum in prateritis, non eo
prehendit feminas, quæ habuerunt partem suam, vel cum fratribus cum di
uiferunt, ibid. nu. 42. 12
- 2* Statuta dicentia aliquid non posse fieri sine iudicis autoritate, intelliguntur
causa cognita aliter nō. in l. sed hac lege. §. prator ait. n. 2. ff. de in ius voca. 56
- 3* Statuto stante, quod pro quolibet Lupo, quod quis capit habeat decem, si coe
pit lupam prægnantem, vel cum catulis, an debeat habere decem pro quoli
bet. in l. 2. §. qui autem. nu. 1. ff. de excu. tut. 66
- 4 Statutum quod pater teneatur solvere condemnationem pro filio usque ad le
gitimam, si filius contumax condemnietur, an pater teneatur. in l. cum filius
fa. nu. 3. de verb. obli. 21
- 5 Sta. quod domus delinquentis destruat, & si sit aliquis, qui habeat domum
cōmunem cum socio à parte inferiore, & ille delinquat an tota domus de
beat destrui. in l. Atheus ait. §. de eo opere. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 44
- 1 Statutum quod qui ceperit aliquē de Petra mala vel eius filium, habeat mille,
non comprehendit bastardum. in l. item in potestate. nu. 4. ff. de his qui sunt
sui, vel alie. iur. 24
- 7 Statutu. n. si dicit, quod de quolibet contractu soluantur decem pro gabella, si
gabella non solvatur, an contractus sit nullus ipso iure. in l. vniuersa. nu. 6.
C. de preci. Impe. offe. 32
- 1 Statutum puniens turbatē aliquem in sua possessione, an habeat locum in eo
qui turbat vigore sententiæ invalidæ, in l. iuste possidet. n. 4. ff. de acq. pos. 80
- 7 Statutum q. de quolibet debito, de quo apparet instrumentū, solvatur gabella,
an comprehendat debitū, de quo est facta apodicta. in l. j. n. 2. C. de iurem. 90
- 8 Statutum publicans propter debitū bona alicuius, non impedit successione,
vel nouam acquisitionem, si eius status non mutatur. in l. certa forma. nu. 5.
C. de iure fisci. lib. x. 4
- 4 Statutum habens clausulam derogatoriam, an tollatur per secundū. in l. si quis
in principio. n. 16. ff. de leg. 3. 51
- 7 Statutum, q. poena adiecta dationi non petatur, si promisit quis parere laudo
sub poena continente dationem, an tunc poena poterit peti. in l. cum propo
nas. nu. 3. C. quod met. cau. 77
- 5 Statutum quod vicini teneantur emendare damnum si non ceperint malefacto
rem, intelligitur de vicinis habilibus ad capiendum. in l. si tertius. num. 6. ff. de
aqua plu. arcen. 43
- 3 Statutum quod mulier non possit contrahere sine consensu duorum cōsangu
neorum, poterit contrahere, si cōsanguinei nolunt consentire. in l. si cum
dotem. §. eo autem. nu. 2. ff. sol. matr. 13
- 4 Statutum, quod ex æquata sit conditio nobilium, & popularium, qualiter intel
ligatur. in l. j. nu. 3. ff. de leg. 1. 2
- Statutum q. comitatenses reponantur in comitatu: habet etiam locum in co
mitatense, qui esset de prioribus. in l. vlt. nu. 1. C. de metallis. lib. xj. 31
- 3 Statutum quod bannitus non audiat, nec agendo, nec defendendo: & banni
tus agit contra bannitum, bannitus excipit de banno, & replicat contra bā
nitum, quod iudicium non procedit. in l. cum mulier. nu. 9. ff. sol. ma. 26
- Statutu. q. bannitus nō audiat, tū in agēdo, quā in defendēdo, an valeat. ibi.
Statutu. q. de quolibet contractu solvatur gabella, aliā contractus ipso iure
non valeat, an contra excipientem gabellam non solutam possit de tali nō
solutione replicare. ibi. nu. 7.
- 2 Statutum q. de qualibet lite fiat compromissum, quod non fiat, quando quis ha
bet sententiam diffinitiuam, vel instrumentum guarentigiatum habet execu
tionem paratam. in l. eleganter. nu. 2. ff. de condi. inde. 48
- 3 Statutu. q. forensis non potest aliquo titulo acquirere bona sub poena nisi fue
rit allibratus, an forensis proximior agnatus defuncti, qui venit ad ciuitatē,
ut faceret se allibrari, & postea adire, antequā prædicta faceret est mortu⁹,
illā hereditatem transmittat, quod non. in l. ventre. nu. 11. ff. de acq. hæ. 155
- 3 Statutum q. in maleficiis commissis de nocte poenæ duplicentur, & nox intelli
gatur à primo sono campanæ, quæ pulsatur de fero usque ad aliam campā
nam, quæ pulsatur de mane, an comprehendat maleficium commissum de
nocte tantum in loco ubi sonus campanæ non porrigebatur. in l. j. §. hoc au
tem. nu. 2. & 4. ff. ad Sylla. 165
- 8 Statutum q. minor non possit contrahere sine consensu duorū propinquorū,
affines. i. cōsanguinei vxoris dicuntur propinqui. in l. si. n. 4. C. de ver. sig. 39
- 8 Statutum dicens si quis occiderit, non verificatur in eo, qui percutit animo oc
cidendi: si non occideret. in l. is qui. nu. 1. C. de sic. 121
- 5* Statutum, q. forensis non possit aliquam rem immobilem acquirere, si successit
præscribenti aliquam rem, præscriptio interruptitur, si impeditur acquire
re ex omni causa, secus si ex certa, quia ex aliis poterit acquirere. in l. natura
liter. nu. 17. ff. de vfuca. 91
- 7 Statutum q. nullus contrahat eum minore sub poena, sine consensu cōsangu
neorum, si minor contrahat, & iurat, an possit conuenire. in auth. sacra men
ta. nu. 15. C. si aduer. vend. 1
- 7 Statutum, q. per instrumentum non possit opponi exceptio doli, vel metus,
quin debitor capiatur, soluens non videtur primam obligationem appro
bare. in l. 2. nu. 11. C. quod met. cau. 75
- 2* Statutum loquens in pignore non habet locū in hypotheca. in l. si nece. sarias.
§. propriū. nu. 2. ff. de pig. act. 80
- 4* Statutu. quod priores omnes possint aliquid facere, vel septem ex eis, qualiter
intelligatur. in l. heredes. §. peto. nu. 1. ff. ad Treb. 142
- 5* Statuto stante, quod forensis non possit aliquam rem immobilem acquirere,
si succedit præscribenti aliquam rem, præscriptio interruptitur si impedi
tur acquirere ex omni causa, secus si ex certa, quia ex aliis poterit acquire
re. in l. naturaliter. nu. 17. ff. de vfuca. 91
- 6 Statutum puniens facientem insultum ad domum alterius domus quomodo in
telligatur. in l. lex Cornelia. §. si tamen fundum. nu. 4. ff. de iniur. 128
- 5 Statutum an recipiat interpretationem, in repe. l. Cesar. numero 15. ff. de publ.
& vect. 51
- Statutu. quod portans bladum extra ciuitatem puniatur in centum, nō cōpre
hendit portantem farinam, & an comprehendat mulierem, ibi. nu. 16.
- 4 Statutum quod non est contra ius commune, trahitur de similibus ad simi

lia. ibi. nu. 18.

- Statutum est ius proprium, quod vnusquisque populus sibi constituit. ib. nu. 20.
- Statutum est, quod contra ius commune est stricti iuris, non est statutum, quod
limitatur commune. ibi. nu. 21.
- Statutum non trahitur ad similia, quando est contra dispositionem iuris com
munis. ibi. nu. 24.
- Statuta, an recipiant interpretationem extensiuam, vel restrictiuā, vbi quod nō,
quando sunt contra dispositionem iuris communis. ibi. nu. 26.
- 6 Statutum quod si quis intrauerit rem alterius soluat centum, si aliquis intrauit
rem hereditate iacente, & postea adeatur hereditas, an possit ille centum
petere. in l. si ex re. §. illud. nu. 1. ff. de stip. seruo. 63
- 1 Sta. puniens excipientem, & non probantem, vel declinantem iurisdictionem iu
dicis non comprehendit producentem, vel declinantem per procuratorem.
in l. si quis iniquum. §. si procurator. nu. 2. ff. quod quisque iu. 53
- 1 Statutum quod qui ceperit lupum habeat x. si aliquis capit lupam prægnantem,
non debeat pro quolibet lupatino habere x. in l. qui in vtero. n. u. 1. ff. de sta.
ho. 22
- 7 Statutu. q. non potest vendi forensibus valet. in l. dudū. n. 1. C. de cōtrah. emp. 153
- Statutum quod non possit vendi clericis, non valet. ibi. nu. 1.
- 4 Statutum puniens præstantem auxilium exbannito, quod non comprehendit,
qui tulit testimonium coacte pro eo. in l. post legatum. §. is vero. nu. 3. ff. de
his quib. vt indi. 105
- 2 Statutum, quod si quis sit cōsanguineus, vel affinis alicuius perusini, non pos
sit esse potestas, si sint contracta sponsalia cum filia cuius Perusini non impe
ditur. in l. quod seruius. nu. 2. ff. de condi. cau. da. 40
- 7 Statutum permittens opponi exceptionem simulationis, de qua simulatione in
telligatur. in l. sub specie. nu. 2. C. de postul. 62
- 7 Statutum quod causæ inter affines compromittantur, si est dubium, an fieri de
beat compromissum, statutum ad hoc dubium extenditur, & fiet super eo cō
promissum. in l. si quis. nu. 5. C. de pac. 48
- 1 Statutu. vbi quæ aliquid statuitur de assensibus, vel aliter impeditis intelli
gitur cum aditione. in l. ab hostibus. §. sed quod. nu. 3. ff. ex quibus cau. maio. 140
- 1 Statutum prohibens opponi exceptionem contra instrumentum, non prohibet
officium iudicis. in l. & ita nouissime. nu. 1. nau. cau. stab. 149
- 1 Statutum quod amputanti membrum alicui amputetur simile membrum non
comprehendit amputantem digitum. in l. non sunt. nu. 1. ff. de sta. ho. 23
- 1 Statutum, quod qualicumque fuerit sententia arbitri mandetur executioni, in
telligitur de sententiā lata à persona, quæ sit, vel esse possit arbiter. i. l. 2. §. præ
tor. nu. 1. ff. qui satil. cog. 60
- Statutum, quod instrumentum confessionatum mandetur executioni, intelligi
tur si instrumentum subsistat. ibi. nu. 2.
- 5 Statutum quod villa teneatur capere malefactorem sub poena cētum, si fuerint
decem malefactores, sufficit vna poena de centum. in l. cum si exhibuissent. §.
si plures. nu. 1. ff. de publ. & vect. 46
- 1 Statutum si auget, vel minuit poenam, & quando videtur cum infamia dispen
tum. in l. quid ergo. nu. 14. ff. de his, qui nō. inf. 101
- 3 Statutum quod capiens bannitum habeat certum præmiū, si homines villæ qui
ex forma alterius statuti traxerunt se ad rumorem quem faciebant volentes
capere bannitum illum ceperunt, non haberent præmium, in l. si quis. §. vtrū.
nu. 1. ff. ad Sylla. 166
- Statutum, q. forensis non possit acquirere, non comprehendit illum, qui habet
præmium virtute alicuius reformationis. ibi. nu. 4.
- 2 Sta. q. si cuius fidei iusserit pro forensi, q. reus conueniatur principalis, non ostan
tibus renunciationibus, non habet locum quando creditor ignorauerit in
tercedentem esse ciuem. in l. si ego. nu. 3. ff. ad velleia. 95
- 1 Statutum contra occidentem patrem comprehendit occidentem patrem natu
ralem tantum. in l. quia semper. nu. 2. ff. de in ius voc. 55
- 4 Statutum q. de qualibet re alteri legata solvatur gabella, non soluitur de lega
to annuo, nisi p. primo an. & successiue i futurū. i. l. 2. Titio. n. 4. ff. ad l. Fal. 127
- 3 Statutu. q. minor xxv. annis non possit testari, pater tali filio non potest pupillari
ter substituere, & exemplariter. in l. 2. nu. 5. ff. de vulga. & pupilla. 119
- 4 Statutum quod allibratus à quingentis libris supra teneatur mutuare commu
ni habens minorem libram qui succedit cōsanguineo, an teneatur mutua
re. in l. qui fundum. §. cohæres. nu. 1. ff. ad leg. Fal. 119
- 7 Statutum q. si quis dederit damnum in re alterius, verificatur etiam ratione pos
sessionis ex communi vsu loquendi. in rub. nu. 5. C. de no. Co. fac. 2
- 3 Statutum, quod mulier non possit contrahere, an poterit hereditatem adire. in
l. moræ. nu. 1. ff. de acq. hæ. 144
- 7 Sta. quod quis non possit accusari de maleficiis retro commissis per duos men
ses ante introitum potestatis, si aliquis accusat intra illos duos menses, sed
accusatio non habuit substantialia, accusatio non poterit emendari. in l. cō
ta. nu. 4. C. de eden. 37
- 5 Statutum quod si creditor non petierit debitū cadat à iure suo, tollitur effectus
obligationis ciuilis, & naturalis, in l. sequitur. §. si viam. nu. 4. ff. de vfuca. 50
- Statutum quod si creditor non petierit debitum intra certum tempus non au
diatur, nullam obligationem tollit, sed via agendi præcluditur, licet rema
neat via agendi per viam monitionis. ibid.
- 2 Statutum, quod si quis vadit de nocte, puniatur in x. comprehendit foemina. in
l. j. nu. 6. ff. de pecu. 92
- 3 Statutum, quod quis non possit venire contra instrumentum à se factū nec hæ
res eius, an si testator vendidit fundum illius quem postea fecit hæredem,
qui adiuit, & fecit inuentarium nunquid poterit, tūc vendicare fundum. in
l. si. §. in computatione. nu. 8. C. de iur. delib. 31
- 8 Statutum faciens mentionem de gradibus, intelligitur secundum ius ciuile nō
canonicum. in l. si aut frater. nu. 4. C. de succed. edic. 10
- 4 Statutum, quod si quis diffamauerit aliquem puniatur certa poena, qualiter in
telligatur. in l. turpia. nu. 2. ff. de leg. 1. 15
- 3 Statutum quod pater teneatur solvere condemnationem pro filio, an sufficiat
filium esse condemnatum. in l. in cognitione. nu. 5. ff. ad Syll. 167
- 4 Statutum quod quis soluit præstantias, possit eas computare in cōdēnatione:
soluens

Index singularium materiarum

- soluens videtur prohibitus petere, in l. fideicommissaria. §. item si quis. nu. 2. ff. de leg. 3. 49
- 4 Statutum, quod pro delicto facto in platea poena duplicetur, item pro facto de nocte, ite pro facto in festo: maleficium, si fiat in platea de nocte, & in festo & semel tantum duplicetur, in l. fideicommissa. §. si quis. nu. 2. ff. eo. tit. ibid.
- 5 Statutum, quod offendens non subiectum suae iurisdictioni puniatur tantummodo in decem, quod prout respicit clericos dicitur contra libertatem ecclesiasticam, in l. j. §. quae oneranda. nu. 3. ff. qua. re. ac. non. datur. 160
- 4 Statutum quod quis cogatur suscipere arbitramentum, & qualiter intelligatur, in l. apud Iulia. nu. 1. ff. ad Treb. 135
- 3 Statutum quod potestas expediat oēs causas intra duos mēses, sententia postea lata, an sit nulla, in l. scire oportet. §. consequens. nu. 5. ff. de excus. tut. & cur. 69
- 5 Statutum quod quicumque denunciaverit homicidam, habeat certam quantitatem, an istud praemium debeat cōsequi particeps criminis, in l. si quis. §. si ex stipulatu. nu. 1. ff. ad Sylla. 166
- 4 Statutum, quod in causis damnorum datorum sufficiat probatio per iuramentum extenditur ad incidentia, in l. solent. nu. 16. ff. de ali. leg. 82
- Statutum quod emens omnia bona alicuius teneatur ad debita, & credita, an sit aliqua via, ut emptor nō teneatur, in l. si peculium. nu. 1. ff. de pec. le. 78
- 8 Statutum quod qualibet causa compromittatur, quando comprehendat causam concernentem, ubi pupillus educari debeat, in l. nō distinguemus. §. quae situm. nu. 2. ff. de arbi. 148
- 2 Statutum quod praescriptione acquiratur dominium, intelligitur de directo, in l. usufructio. nu. 3. ff. de usufructu. 89
- 8 Statutum disponens quod hospitale non possit agere nec conveniri nisi coram certo iudice, & sit alius iudex specialiter deputatus per illud statutum pro certis causis, an pro talibus causis poterit agi coram iudice pro hospitali deputato, in l. in sacris. nu. 2. C. de proximis sacro. scrip. lib. xij. 51
- 4 Statutum, quod opponens talem esse spurium condemnatur, non valet, in l. Seius. n. 2. ff. ad leg. Falc. 126
- 4 Statutum, quod si quis non soluerit pensionem extra mensem, intelligitur, quando est facta locatio, ut intra mensem soluat, in l. j. nu. 17. ff. de reg. Cat. 10
- 5 Statuta recipiunt interpretationem restrictivam, in repe. l. Caesar. nu. 7. ff. de pub. & vesti. 50
- 7 Statutum correctum allegatur ad decisionem causarum, quae agitur super facto praeterito, in l. leges. nu. 2. C. de legi. 27
- 8 Statutum, quod colonus teneatur ad gabellam pro collectione fructuum pro domino non valet, in l. si penes. nu. 1. C. de agric. lib. xj. 37
- * Statutum quod coloni clericorum pro eis teneantur non valet, ibid.
- 3* Statutum quod villa teneatur capere malefactorē, intelligitur, si potuerit, l. j. §. occisorum. nu. 2. ff. ad Sylla. 165
- Item non tenetur si maleficium fuit commissum iuxta cōfinia, ita quod statim alienum territorium transferunt, ibid.
- 4 Statutum puniens dantem opem, ad maleficium in tantum, quantum principale, si principalis confessus est delictum, & ob id minorata est poena, an dās opē debeat puniri secundum quod statutum disponit, vel secundum poenam minoratam principali in l. libertus. §. posthumus. nu. 1. ff. de ali. leg. 86
- 5 Statutum, quod qui non potest solvere mille capite puniatur, an sufficiat dare fidei iussores, remissum in l. statuliberos. §. si quis sic. n. 3. ff. de statulib. 69
- 6 Statutum quod omnis donatio debeat intra mensem insinuari aliter nō valeat si donatio fuit facta, & res tradita ab initio, sed intra mensem non fuit insinuata, an impediatur domini translatio, in l. si ita. §. ea lege. n. 6. ff. de ver. si. 51
- 3 Statutum quod filiae foeminae teneantur statibus masculis observare disposita a testatore, tunc etiam Paganus potest substituere directo compendiose foeminae, in l. Centurio. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 125
- Statutum quod contra instrumentum, vel sententiam nō possint opponi, nisi certae exceptiones, quod tamen poterit opponi, quod instrumentum non sit instrumentum, vel sententia, in l. diuus. nu. 1. ff. de test. mil. 141
- 5 Statuta, quod quicumque recepit rem alterius, qualiter intelligatur, in rub. nu. 5. ff. no. ope. nun. 2
- Statutum, quando quis vult producere, non tenetur producere totum volumē sed potest particulare statutum producere non tamen particulā statuti specialis ibi. nu. 7.
- 5 Statutū loquens de donatione, quod intelligitur de propria, in c. 1. n. 13. ff. de don. 53
- 5 Statutum, quod de omnibus redditibus solvatur gebella non comprehendit, qui locavit fundum pro centum, & colonus solvit pro frumento, in l. interdum. §. quoties. nu. 5. ff. de pub. & vesti. 52
- 3 Statutum, quod quicumque habet instrumentum testamenti, vel codicillorum alicuius rei valoris x. librarum, vel supra, debeat illud insinuare intra sex mēses, non comprehendit substitutum pupillarem vivente pupillo, sed per fidei commissum sic, l. is potest. nu. 1. ff. de acq. her. 146
- 5 Statutum quod potestas novus non habeat arbitrium in puniendis maleficijs tantum per sex mēses, si potestas electus durante primo officio fuit electus pro alijs sex mēribus, an dicatur novum officium, vel idem prorogatum, in l. dies cautioni. nu. 3. ff. de dam. infec. 23
- 8* Statutum quod si quis alienaverit rem, & gabellam non soluerit eam perdat, quando habeat locum, in l. si duo §. finantem. nu. 1. C. com. de leg. 45
- 7 Statutum quod foliata vini non possit vendi, nisi octo denarijs, an ille qui nō vendidisset vinum, nisi emisisset castaneam pro quatuor, incidat in poenam statuti, in l. per diversa. nu. 25. C. manda. 152
- 3 Statutū, quod qui rem immobilem vendiderit forensi, vel vendenti consensente, habet locum in habente actionem ad illam rem eam vendentem vel vendenti consentientem, in l. Gallus. §. videndum. nu. 3. ff. de liber. & posthu. 97
- 4 Statutum, quod si quis soluerit decem eximatur de banno, non sufficit soluisse ante statutum, in l. conditionum. nu. 5. ff. de cond. & demo. 109
- Statutum quod accipiens re alterius puniatur in x. quomodo intelligitur, in l. j. §. potestatis. n. 3. ff. de pecu. 92
- Statutum quod quicumque occiderit occidatur, sed si habuerit pacem mitius puniatur, an si facta sit pax de vulnere, & homicidium sit secutum, pax locum habeat, in l. damni. §. Sabini. nu. 1. ff. de dam. infec. 36
- Statutum loquens de eo, qui habuerit pacem ab herede, nō habet locum in eo qui habuit pacem a defuncto, ibi. nu. 2.
- 3 Statutum, quod poenae duplicetur de nocte qualiter intelligatur nox, & qualiter dies, in l. Titius. §. Lucius. nu. 2. ff. de lib. & posthu. 92
- 3 Statutum quod non possit accipi pro sententijs interlocutorijs, nisi 10. ab utraque parte an intelligatur a qualibet parte x. an ab omnibus vna x. in l. si duas. §. grammatici. nu. 4. ff. de excu. tut. & cur. 69
- 4* Statutum faciens mentionem de viro qualiter intelligatur, in l. cum quis deo dens. §. codicillis. nu. 12. ff. de leg. 3. 53
- 4 Statutum puniens portantem arma offendibilia, an comprehendat portantem defendibilia, & quae etiā possunt esse defendibilia, in l. pediculis argento, n. 2. ff. de auro & argen. leg. 89
- 1 In statuto condito ab habentibus auctoritate statuendi in concernentibus publicam utilitatem: si continet manifeste utilitatem publicam, non est necessesse, quod hoc exprimat, in l. j. nu. 1. ff. de in integ. rest. 122
- 5 Statutum, quod quis citetur personaliter, vel ad domum, intelligitur, quod alterum fieri sufficiat, in l. dies cautionis. §. praetor ait. nu. 15. ff. de da. iuste. 24
- Statutum quod de quolibet contractu, de quo fit instrumentū, solvatur tantum pro libra, non comprehendit contractus, qui continet aliquid inestimabile, ibi. n. 26.
- 4 Statutum, quod extrahenti alicui sanguinem in platea amputetur manus, nisi soluerit centum, usque ad quantum tempus poterit solvere centum, remissum, in l. j. §. quod si in annos. nu. 5. ff. de pen. leg. 80
- 5 Statutum, quod praescriptione acquiratur dominium, intelligitur de directo, in l. usufructio. nu. 3. ff. de usufructu. 89
- 2 Statutum, quod instantia pereat quinque mēribus, ubi per actorem nō stetit, sufficit si actor semel iudicem interpellet, ne instantia pereat, & qualiter moratur purgetur, in l. mora fieri. nu. 1. ff. de vfur. 142
- 5 Statutum disponens, quod contumaces condemnati non possunt appellare, intelligitur de rite contumacibus, in l. si se non. §. condemnati n. 5. ff. de re iud. 107
- 3 Statutum, quod nomine gabellae debeant solui tot denarij pro libra, si res de qua fit contractus non ascendit libram, non debet gabella solui, in l. ita autem. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 50
- 6 Statutum quod instrumenta guaranteegiata exequantur, habebit locū in contractu, super quo stipulatio inutilis fuit interposita, & est communis intelligentia ad Bar. in l. 1. §. si quis. nu. 10. ff. de verb. ob. 3
- 7 Statutum quod faciens sanguinem in palatio puniatur, non comprehendit barbarum conforem phlebotomantem, in l. non dubium. nu. 12. C. de leg. 26
- 3 Statutum concedens repelalias contra Perusinos non comprehendit illum qui vocatur Perusinus, in rub. nu. 3. ff. sol. mat. 2
- 5 Statutum, quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, nō poterit tamen hereditatem adire, in iudicio interesse, & aliquid cōfiteri, in l. apud. §. si pupillus. nu. 3. ff. quibus ex cau. in pos. ea. 122
- 5 Statutum simpliciter loquens, quod debet intelligi de his, quae vera sunt secundum veritatem, non de his, quae vera sunt secundum fictionē, in l. is qui pro emp. nu. 33. ff. de vfuca. 95
- Statutum, quod Florentini habeantur pro civibus, an statutum loquens de civibus intelligatur etiam de his, qui facti sunt ciues per statutum, ibi d. nu. 35.
- 3 Statutum quod equi mortui in bello emendantur a cōmuni, quod nō habet locum in vulneratis, & postea in domo mortuis, in l. bello. §. inducit. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 71. & in d. l. bello. nu. 4. ibid. 45
- 7 Statutum, quod vir lucretur tertiam partem dotis vxore decedere in matrimonio, an hēat locū in dote promissa, l. i. libem. §. si hęc sane. n. 7. C. de sac. ec. 18
- 2 Statutum, quod de aestimatione damni credatur damnum passio usque ad certam summam, quod damnum passus debet iurare de damno passio tempore dati damni, in l. sed mihi. §. in hac. nu. 10. ff. commo. 75
- Statutum quod instrumenta guaranteegiata habeat executionē paratam, an instrumentum continens quantitatem frumenti, vel olei, habebit super aestimatione propter moram executionem, ubi quod sic, ibid. nu. 11.
- 5 Statutum quod principalis vere contumax non appellat, si procurator est vere contumax dominus pōt appellare, in l. neque infantes. n. 2. ff. de fidei. lib. 68
- 7 Statutum quod litigantes compromittant non habet locum, ubi non est instrumentum habens executionem paratam, in const. nu. 6. C. de no. codi. fa. 2
- 8 Statutum, quod in maleficijs remittatur omnis solennitas iuris civilis, quomodo intelligatur, in l. milites. nu. 3. C. de testa. milita. 14
- 8 Statutum puniens vendentem frumentum extra plateam, comprehendit e metem, in l. legem Iuliam. nu. 2. C. de infidi. vidui. tollen. 49
- 7 Statutum per quod reuocatur elemosyna, quae solita sit dari religiosis non valet, in l. privilegia. nu. 3. C. de sacro. eccl. 13
- 6 Statutum quod si alicui est domus dirupta sibi damnum emendetur, damnum nō dicitur probatum licet probetur domus dirupta, & quod tantum valebat, in l. facienda. nu. 1. ff. ar. fur. casar. 124
- 4 Statutum conditum ab inferiori a Principe, an dicatur ius praetorium, in l. 2. nu. 4. ff. de bon. poss. 15
- 5 Statutum excludens omnes exceptiones praeter aliquas, non excludit alias iustas, & quae possunt opponi, in l. j. §. parui retert. nu. 3. ff. quod vi aut. clā. 146
- Statuto praedicto non potest opponi exceptio simulationis, ibid. nu. 4.
- Statutum praedictum, quod instrumentum sit liquidatum, vel laudum laetum, quae exceptiones opponi possint, ibi. nu. 5.
- Statutū prohibens posse opponi exceptiones non prohibet, quae opponuntur contra personam, ibi. nu. 6.
- 6 Statutū quod ludens ad azardum puniatur, si vnus vna die lusit cum pluribus personis, & pluries vicit, & pluries perdidit, puniatur pro vno delicto, in l. inficiando. §. infans. nu. 5. ff. de fur. 120
- Statutū quod quis non possit ducere ultra tres famulos, quod si ducit 20. puniatur pro vno delicto, ibi. nu. 6.
- * Statutum quod nulla alia exceptio opponi possit non excludit officium iudicis, ibid. nu. 7.
- * Statutum, quod nulla alia exceptio, vel defensio admittatur, excludit iudicis officium, ibid. nu. 8.
- 4 Statutum, quod massarij communis nullam pecuniam possunt solvere absque detractio

- tractione vi. denariorum pro libra, si conditi fuerint doctores pro certo salario absque aliqua reductione qualiter illis sit consultum, si massarij velint seruare statutum. in l. 2. §. idem querit. nu. 1. ff. de dot. prel. 71
- 6 Statutum si est factu de casu de ciso per consuetudinem quo iure agendu erit, p illo casu, an consuetudinis, an statuti. in l. 2. n. 7. C. quz sit long. consue. 113
- 5* Statutum potest disponere, quod possessio sicut, & dominium videatur continuata in heredem a die mortis testatoris. in l. cum vnus. §. si propter natura. nu. 3. ff. de bo. aut iud. pos. 126
- 4 Statutum quod Capitaneus non possit cognoscere de maleficio commisso ante tempus finiti sui officij per tres menses, si Capitaneus moritur, & Commune prouidit, quod filius compleat officium, tempus trium mensium incipit currere a tempore Capitanei. in d. l. j. §. hi quib. nu. 3. ff. de leg. 3. 47
- 6 Statutum quod facienti sanguinem in platea amputetur manus dextera, si delinquens non habet manum dexteram, punietur extra ordinem arbitrio iudicis. in l. ho accusare. §. omnibus. nu. 10. ff. de accus. 148
- 6 Statutum, q fugiens ante familiam puniatur perinde, ac si inuentus fuerit cu armis, & pro armis est statutum, q poenae duplicantur de nocte, an fugienti de nocte poenae sint duplicandae. in l. j. nu. 1. ff. de receptatori. 135
- 6 Statutum puniens receptantem bannitum, an puniat eum, qui recepit bannitu agnatum. in l. eos apud. nu. 1. ff. de recepta. 135
- 7 Statutum q quilibet habitas teneatur facere custodiam, vel soluere bulletas, quando comprehendit clericos, vel forenses ibi habitantes. in l. placet. in 2. lec. nu. 33. C. de sacros. ecclie. 12
- 8 Statutum si disponit, q vicinia teneatur ad res furatas scholari declarandas sacramento scholaris probabitur furtum per familiares, & socios. in l. si quando. nu. 3. C. vnde vi. 93
- Statutum si disponit, quod villa in qua fuit aliquis derobatus, teneantur emendare probata derobatione, an stet de aestimatione rerum iuramento derobati. ibid. nu. 4.
- 5 Statutum q quilibet possit facere pontem supra viam publicam, an poterit fieri supra viam vicinalem si non extat memoria, q fuerit empti a vicinis. in l. 1. nu. 2. ff. de locis & itine. publ. 134
- 6 Statutum q si quis produxerit falsos testes puniatur, habet locum in producete vnum. in l. prator. §. sed si vnus. nu. 1. ff. vi. bo. rap. 125
- 8 Statutum q inuentus cum armis puniatur in x. non dicitur quis inuentus, nisi sit captus. in l. si Barfatore. nu. 1. C. de fideiuss. 110
- 6 Statutum, q volens desistere ab accusatione soluat tantum Communi: si ille qui accusauit aliquem de pluribus criminibus in illo libello: quod debet soluere pro vna accusatione probato communi vsu loquendi, libellus in quo delicta narrehur, an accipiat pro vna accusatione, an pro pluribus. in l. libellorum. §. sed & si aliud. nu. 2. ff. de accusa. 146
- 5 Statutum quod prohibet mulierem portare perlas, non comprehendit fictas. in l. vna. §. hoc interdictum. nu. 1. ff. de fonte. 146
- 5 Statutum quando habet diuersa capita, ex eo datur vna accusatio. in l. j. nu. 1. ff. de cloac. eod.
- Statutum q si quis aliquem offenderit in domo puniatur in x. an comprehendat offendentem in ostio. in l. j. §. hoc interdictum. n. 1. ff. eo. 131
- 6 Statutum puniens facientem insultum ad domum, qualiter intelligatur. in l. ite apud. §. conuitium. n. 2. ff. de iniur. 131
- 4 Statutum disponens, quod habeat locum in praeteritis, & futuris, non habet locum in praeteritis finitis. in l. Lucius. §. quz marito. n. 1. ff. de leg. 2. 45
- 6 Statutum quod potestas possit procedere maleficiis comisissis retro per annu, an poterit cognosci de maleficio secreto, quod in noticia peruenit post annum, reliquit cogitandum. in l. Labeo. nu. 1. ff. si quis test. li. esse. 122
- 7 Statutum potest punire ciuem egredientem territorium, in l. mercatores. nu. 1. C. de conuer. merca. 155
- 9 Statutum puniens dantem auxilium, & fauorem alicui comprehendit mutuantem pecuniam. in l. cuiusque. nu. 2. ff. ad legem Iul. maie. 153
- 5 Statutum q pro homicidio quis puniatur qualiter comprehendat facientem homicidium, & fieri facientem, vel mandantem. in l. aut qui aliter. §. hzc verba. nu. 3. ff. quod vi aut clam. 148
- 9 Statutum recipit extensionem passiuam. in l. j. nu. 3. ff. de mu. & hon. 222
- 6 Statutum disponens, q nemo possit ducere ad conuiuiu ultra x. personas sub poena: si habuit xxx. vnum est delictum, in l. in faciendo. §. si tibi. numero 7. ff. de fur. 120
- Statutu q ad nuptias non possint conuitari, nisi xij. domine: si pater & filius ducunt vxorem simul non potuerunt conuitari xxiiij. ibi. nu. 8.
- 3 Statuentes, & non habentes potestatem si dolo malo causa occupanda in iurisdictionis faciunt, incidunt in l. Iul. maie. in repe. l. omnes populi. nu. 14. ff. de iust. & iur. 10
- Statuta qualiter fiant. ibi. nu. 15.
- Statutum si fiat ab his, qui remanserunt in ciuitate, q valeat, quando absentes sunt iuste expulsi: secus si iniuste. ibi. nu. 7.
- Statuta facta super disposito a nullo iure, valent, & super dispositis a iure naturali vel gentiu addendo vel minuendo, in totum aut collodo no. ib. n. 21.
- Statui quando possit super dispositis iure diuino. ibi. nu. 22.
- Statutum quod bannitus possit impune occidi, valet. ibi. nu. 23.
- Statutum q qui per decem annos no petiit debitum, cadat a iure suo, non valet: secus si dicit, quod instrumentum praesumatur fictitium. ibi. nu. 24.
- Statu. si dicit q contractus minoris etiam si fuerit iuratus non valeat nisi interuenerit consensus duorum consanguineorum, non valet: secus si dicit, q aliter factus praesumatur dolus. nu. 25.
- Statuere quando possit super dispositis, vel prohibitis a iure communi. ib. n. 26.
- Super his, quae per statuta eiusdem ciuitatis disposita sunt quando possunt alia statuta fieri. nu. 28.
- Statutu primum praecedens, quando possit per sequens postea mutari. ib. nu. 29.
- Statutum, quod qui venit ad habitandu in tali castro gaudeat immunitate perpetuo, non potest reuocari in prauidicium eoru, qui iam venerunt. ib. n. 30.
- Statutum praecedens habens clausulam derogatoriam ad secundu, quando possit per secundum reuocari. ibi. nu. 31.
- Statutum primum si est iuramento firmatum, quando possit per secundum tolli. ibi. nu. 32.
- In reuocandis statutis eadem solennitas, & autoritas requiritur, quae in concedendis. ibi. nu. 33.
- Quando in primo statuto sunt verba denegatoria, & iuramentu, an possit per secundum reuocari. ibi. nu. 34.
- Statuta duo si sunt in eodem volumine contraria, attenditur vltimo loco positum, nisi possint per distinctionem reduci ad concordiam. ibi. nu. 35.
- Statuta quos ligent. ibi. nu. 36.
- Statuta a quo tempore ligent. ibi. nu. 17.
- 5 Statutum si punit mittentem getem in aliquem locum: locus ad quem mittitur non de quo mittitur, confinatur. in l. semper. §. hoc interdictum. nu. 1. ff. q vi aut clam. 148
- 8 Sta. vel consuetudo, quod quis efficiatur nobilis, vel ignobilis ex progenie materna, non valet. in l. exemplo. nu. 2. C. de decurio lib. x. 17
- 7 Statutum, quod nullus efficiatur ciuis, nisi habitauerit in loco per certum tempus, non comprehendit illum, qui habitauit intra illud tempus, in l. si. nu. 3. C. ne san. ba. rei. 24
- 6 Sta. quod si accusatus declinauerit iurisdictionem potestatis possit impune offendere, non comprehendit superiorem pro clerico accusato, nec patrem pro filio. in l. accusatores. §. ad crimen. nu. 9. ff. de pub. iud. 143
- 4 Statutum, quod testamentum insinuetur intra mensem alias non valeat, no praeiudicat fideicommissario. in l. facta. §. si quis. nu. 1. ff. ad Treb. 143
- 5 Statutum factum pro alienatione rerum ciuitatis fienda tyranno, & ipsa alienatio potest reuocari. in l. prohibere. §. plane. nu. 3. ff. quod vi aut clam. 147
- 6 Statutum si punit mitte. item gentem contra aliquam terram vicinam, locus ad quem mittitur gens confinabitur. in l. libellorum. nu. 8. ff. de accusa. 145
- 8 Statutum, quod quilibet Perusinus possit facere testamentum coram quinque testibus, non comprehendit forenses. in l. si. nu. 3. C. de testa. 17
- * Statutum, vel consuetudo, quod testamentum fiat coram minore numero testiu non valeat. ibi. nu. 4.
- 6 Statutum, quod nullus possit emere frumentum sub poena, an idem de venditore statutum intelligatur. in l. si ego. nu. 1. ff. de accep. 95
- 6 Statutu, quod bannitus elapso termino banni non possit esse de prioribus etiam si fuerit rebannitus. Et alio quod interficiens rebellem sit exemptus banno, q incurrisset, vel incurere potuisset ob eius delicta, an si bannitus in termino banni interficiet rebellem, possit esse de prioribus. in l. inter stipulantem. §. si crast. nu. 2. ff. de verb. obli. 31
- 8 Statutum puniens trahentem Perusinum ad curiam ecclesiasticam, non habet locum in trahente sponte. in l. 1. nu. 6. C. de agric. lib. x. 37
- 3 Statutum loquens de dominio alicuius rei, non habet locum in herede qui fuit dominus fictae hereditatis, in l. haeres. nu. 1. ff. de acq. her. 352
- Et an haec fictio semper locum habeat. ibi. nu. 2.
- 6 Statutum, quod si quis coadunauerit gete puniatur, habet locu etiam si per spatium distet vnus ab altero. in l. prator. §. hoc dicto. n. 1. ff. vi. bo. rap. 226
- 5 Statutum, q bannitus possit impune occidi, si bannitus petiit se de banno eximere, dicens se iniuste bannitum, & iste interim occidatur, an debeat puniri occidens. in l. possideri. ff. si seruus. nu. 1. de ff. acq. pos. 78
- 8 Statutum, quod vno de cognitione delinquente ceteri teneantur, quod valeat. in l. liure. nu. 1. C. de fabri. lib. xj. 32
- 5 Statutum, q contrata, seu villa teneatur capere malefactorem, & si non ceperit teneatur in tantum, an vno exacto ceteri liberentur, in l. ex maleficio. §. is quoque. nu. 1. ff. de actio. & obli. 161
- 8 Statutu cotines idem quod ius comune no valet. in l. j. n. 4. C. de thesau. lib. x. 10
- 3 Statutum, q instrumenta non dentur executioni sicut sententia, an habeat locum in instrumento dotis continente tacitam stipulationem. in l. 1. nu. 3. ff. de his quae in testa. delen. 103
- 6 Statutum quod liceat viro occidere vxorem deprehensam in adulterio, quod habet locum si deprehenderit ea in camera in actibus venereis. in l. quod a it lex. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de adul. 160
- 1 Statutu, q potestas vltimo mense sui regiminis no possit aliquem absoluere, non prohibet pnuciare aliquem absoluendu. in l. solent. n. 2. ff. de offi. proc. & leg. 235
- 6 Statutu loques de faciete, an loquat i fieri faciete. i. no solu. n. 2. ff. de iniur. 129
- 4 Statutu, vel lex disponens actionem no dari in ciuilibus importat, q exceptione repellat in criminalibus ipso iure no copetatur. in l. j. sublatam. n. 1. ff. ad Tr. 132
- Statutum, quod actiones competentes vni, alij dentur, intelligitur de vtilibus non de directis. ibi. nu. 2.
- Statutum dictans q per liberam personam nobis actio acquiratur, de qua intelligatur. ibi. nu. 3.
- 4 Statutum q dos, quae est recepta in roba aestimata, debeat reddi facta detractione medietatis praeij, si reperitur in instrumento, quod mulier dedit dotem in pecunia numerata, & in rebus appretiatas, nec apparet de quantitate, quid fiendum. in l. cum quzeretur. §. lana. nu. 1. ff. de leg. 3. 6
- 8 Statutum puniens deprehensum portare arma, non comprehendit illu qui probatur, quod fuerit vsus armis. in l. j. n. 3. C. de peti. bono. lib. x. 9
- 2 Statutum, quod contra instrumentum non possit opponi exceptio solutionis, nisi probetur per aliud instrumentum, si soluo, quod non possum probare per instrumentum, quod repetam, quod primo solui per conditionem sine causa. in l. Iulianus. nu. 12. ff. de condi. inde. 59
- 6 Statutum, quod potestas non possit facere condemnationem, nisi fiat depositum a reo sub poena librarum quinquaginta, non habet locum, quando potestas condemnauit in solidis xx. in l. leui. nu. 13. ff. de accus. 146
- 4 Statutum excludens matrem a successione extantibus agnatis vsque ad tertiu gradum, quod auus maternus etiam excludatur, in l. 2. §. videndum. n. 1. ff. ad Ter. 176
- Statutum quod extantibus masculis foemina non succedat, nepos ex filia non succedit. ibi. nu. 3.
- 8 Statutum loci prohibens, emere non comprehendit ecclesiam. in l. vltima. n. 4. C. de exact. tribu. lib. x. 13
- 3 Statutum non disponens contra ius commune, extenditur ad casus similes. in l. si vero

Index singularium materiarum

- si vero. § de viro. nu. 2. ff. sol. mar. 38
- 4 Statutum, quod nullus possit emere frumentum, nisi pro suo usu, si scholaris emit de pro. toto anno, & postea poenituit, & vult recedere, an licite possit illud reuendere. in l. cetera. §. sed si parauerit. nu. 3. ff. de leg. j. 12
- 8 Statutum, quod pro quolibet verbo iniurioso imponatur tanta poena, intelligitur pro vna oratione in l. 2. nu. 4. C. de bon. vacan. lib. x. 8
- 7 Statutum quod ingrediens vel si quis intraret monasterium, quod non succedat, quod valeat: fecus si dicit, si quis ingressus fuerit. in l. si. nu. 6. C. de pac. 29
- 3 Statutum de dote lucranda vxore pramoriante, habet locum quando matrimonio nuntium fuit contractum per verba de presenti. in l. nihil. n. i. ff. rer. amo. 32
- 8 Statutum si dicit, quod potestas debet aliquid facere in principio sui officij qualiter intelligatur principium. in l. nemo arbitretur. n. 2. de tempo. appella. 83
- 1* Statutum quod filiusfa. possit testari, poterit & codicillari. in l. vt tantum. §. de filio. n. 2. ff. de ser. corrup. 198
- 1* Statutum, quod instrumenta vsurarij manifesti presumantur fictitia, an habeat locum in eo, qui fuit vsurarius. & postea desinit. in l. palam. §. non solum. nu. 1. ff. de rit. nup. 147
- 4* Statutum si aufert ex causa in eo inserta beneficium alicui, tali assertioni non statuitur. in l. diui. nu. 3. ff. de leg. 9
- 6 Statutum, quod pro vulnere, quis soluat centum, & pro homicidio mille, si accusatus de vulnere dedit fideiussorem de iudicio fisci, & iudicatum soluendo, si postea vulneratus moriatur, an fideiussor teneatur in mille. in l. fideiussores. nu. 1. ff. de fideiuss. 75
- 1 Statutum, quod victus victori condemnatur in expensis, si tempore sententiae iudex omittat, expensae poterit peti actione ex statuto. in l. non solum. n. 1. ff. de rei. v. 171
- 1 Statutum, quod qui acceperit pecuniam, vel promissionem, vt aliquem remitteret in ciuitatem, non comprehendit officialem. in l. metum autem. §. sed licet. n. 3. ff. quod met. cau. 124
- 7 Statutum loci contractus quo ad solemnitatem eius attenditur. in l. 1. nu. 14. C. de summa Tri. 4
- Statuta, quae attendantur circa dubia, quae oriuntur post contractum propter negligentiam, vel moram. ibi. nu. 18.
- 7* Statutum loci viri quod lucrum dotis inspicitur. ibi. nu. 19.
- Statutum quod attendatur, quando petitur restitutio ex laesione contingente ipso contractu. ibi. nu. 20.
- 1 Statutum, quod testamentum coram duobus testibus possit fieri, an valeat, & an comprehendat forensem ibi testantem. nu. 21. 22. & 24.
- Statutum circa ea, quae sunt voluntaria iurisdictionis comprehendit forenses. ibi. nu. 25.
- Statutum, quod filiusfa. possit testari, non comprehendit filiumfa. ibi testatem. ibi. nu. 26.
- Statutum si vbi est res sit, an seruari debet. ibi. nu. 27.
- Statutum & consuetudo laicorum, quando liget clericos, & seruari debeat in curia Episcopi. ibi. nu. 28.
- Statuta quae dicantur esse contra libertatem ecclesiae. ibi. nu. 29.
- Statutum quod testamenta insinuentur, an liget clericos. ibi. nu. 31.
- 4* Statutum, quandoque porrigit effectum extra territorium. ibi. nu. 32.
- Statutum quod filia foemina non succedat, est odiosum, & non trahitur ad bona alibi sita. ibi. nu. 33.
- Statutum permissum, quando habeat locum extra territorium. ibi. nu. 34.
- Statutum habilitans personam quando trahatur extra territorium. ibi. n. 38. & 40. 6
- 3 Statutum punitium, quando porrigat effectum suum extra territorium, vbi ponit regulam cum fallentibus, ibi. nu. 44.
- Statutum punitium simpliciter loquens, quando comprehendit ciuem delinquentem extra territorium ad hoc, vt possit contra eum procedi, & puniri secundum statuta ciuitatis. ibi. nu. 47. & 48.
- 6 Statutum puniens coadunantem gentem, habet locum in coadunante quatuor vel quinque. in l. praetor. nu. 5. ff. vi bono. rap. 126
- 4 Statutum, quod mulier non possit contrahere sine consensu duorum consanguineorum ex parte patris si eos habuerit, & si non habuerit adhibeantur ex parte matris. quod si habeat vnum ex parte patris ille det adhiberi cum vno ex parte matris. in l. Stichum. n. 5. ff. de leg. j. 4
- 6 Statutum quod damnatus de falsitate non admittatur ad officia, intelligitur de falsitate stricta. in l. quid sit falsum. nu. 2. ff. de Fal. 169
- 5 Statutum, quod de contractu soluatur gabella, comprehendit contractus etiam a principe celebratos. in l. 1. nu. 7. de nauicu. lib. xj. 25
- 8 Statutum quod si nobilis offendat popularem in personam, teneatur ipse, & alij de domo sua puniantur, qualiter intelligitur. in l. licitatio. §. quod illicite. n. 6. ff. de pub. & vectig. 48
- Statutum, quod nemo extrahatur de carcere. nisi habuerit pacem ab offenso, carcera tus pro furto non excarceratur, nisi pacem habuerit a domino rei. ibi. nu. 7.
- 1 Statutum de dote lucranda per virum vxore praecedente quando attendatur locus domini viri, & non loci contractus dotis. in l. exigere. n. 1. ff. de iud. 156
- 8* Statutum si induceret nouam formam testandi, in eo habet locum Falcidia, & Trebellianica, & materia de acquirenda hereditate & similia. in l. si quis seruo. nu. 5. C. de fur. 5
- 8* Statutum, quod priores non possint per nullum casum fortuitum mutari, non poterit etiam eorum numerus augeri. in l. certe. n. 1. de pro. sacro. scri. lib. xj. 51
- 6 Statutum quod dat securitatem venientibus ad nundinas, quod non comprehendat bannitos, nisi expresse dicatur. in l. j. nu. 2. ff. ad leg. lul. mar. ff. 153
- 1 Statutum, quod instrumenta habeant executionem paratam, intelligitur de instrumento liquido. in l. proinde. §. notandum. nu. 3. ff. ad leg. Aqu. 190
- 4 Statutum, quod filia foemina non succedat extantibus liberis intelligitur extantibus filiis qui possint patri succedere. in l. 2. §. sed si sint. nu. 1. ff. ad Trebel. 174
- 4 Statutum prohibens sagittamenta extra ciuitatem tempore guerra prohibet balistas extrahere. in l. qui penum. nu. 1. ff. de pe. leg. 80
- 4 Statutum quod venientes ad habitandum in loco, habeat priuilegium, quod non comprehendat ciues originarios non habitantes, & venientes ad habitandum. in l. eum emancipatus. §. si pater. nu. 1. ff. bo. pos. con. ta. 156
- 6 Statutum puniens iurantem per corpus Christi, dicitur inducere publicam accusationem, quia quilibet potest accusare, & infamat. in l. 1. nu. 8. de publ. iudi. 138
- Statutum si alterat poenam homicidij, falsitatis, & similiarum: an ex hoc tale crimen esse definat publicum. ibi. nu. 11. & 15
- Statutum, licet inducat quod de crimine, quilibet possit accusare, non tamen dicitur crimen publicum ad effectum publici iudicij. ibi. nu. 8.
- 4 Statutum, quod extantibus masculis foeminis non succedant, si sint tres masculi, & vna foemina, & duo repudiant, an portio repudiantium accrescat sorori & fratri, an alteri tantum. in l. mulieri. nu. 4. ff. de condi. & demonst. 119
- 2 Statutum, quod de quolibet contractu, ex quo alteri queritur ius soluatur gabella, quod soluatur de contractu commodati. in l. 1. §. huius editi. n. 4. commo. 74
- 8 Statutum factum a praeside sine consilio non valet, nisi confirmetur per superiorem, & qualiter hoc intelligatur. in l. si quod. nu. 4. C. de leg. lib. x. 26
- 4 Quod statuta debeant intelligi secundum communem usum loquendi. in l. Labeo. nu. 5. ff. de supelle. leg. 80
- 2 Statutum puniens coadunantem gentem, comprehendit coadunantem quatuor homines. in l. 1. nu. 2. ff. de proba. 142
- 8 Statutum potest facere, quod quis conuicino habenti magnam possessionem vendat rem suam. in l. si. nu. 4. C. de debi. ciui. lib. 11. 36
- 6 Statutum, quod iudex teneatur dare quamlibet sententiam cum consilio sapientis, licet per aliud statutum dicatur, quod in certis causis procedat summarie, in illis etiam tenetur dare consilium, in l. praetor. §. eritque haec differentia. nu. 2. ff. vi bo. rap. 126
- 7 Statutum, quod mulieres, & minores non possint contrahere sine praesentia consanguineorum est indutum, vt tollatur praesumptio doli, & metus. in l. transactio. nu. 3. C. de transac. 59
- 6 Statutum, quod quicumque receperit aliquam donationem ab aliqua communitate teneatur illam ostendere, aliqua coitas mittit ad aliquam terram, vt sibi mittatur liber massarij, vel exemplum, illa terra non tenetur mittere. in l. in fraudem. in §. neque instrumenta. nu. 4. ff. de iur. fil. 212
- Statutum puniens falsificantem instrumenta, comprehendit falsificantem acta. ibi. n. 5.
- 2 Statutum, quod nullus audeat contrahere cum minore sine consensu propinquorum, & si factum fuerit non valet, si contrahitur sine solennitate requisita, ex tali contractu, non oritur neque naturalis, neque ciuilis obligatio. l. si non fortem. nu. 3. ff. de condi. indeb. 49
- 6 Statutum si punit aliquod maleficio publicum, an accusatio sit publica. in l. conculsionis. nu. 2. ff. de concus. 134
- 7 Statutum, quod carcerati extrahantur in die veneris sancti, non comprehendit semel excarceratum. in l. nemo. nu. 1. C. de Episco. aud. 24
- 3 Statutum, quod banniti non possint reuerti ad ciuitatem intra decem ann. nisi habuerint pacem ab heredibus occisi, quod poterit habere pacem a filio occisi qui se abstinit ab hereditate paterna. in l. si filius. n. 8. ff. de vulg. & pupil. 124
- 6 Statutum, quod exbannitus a centum libris possit impunè offendi, & an si quis hunc plura vana, vnu in quinquaginta, aliud in 25. aliud in quinquaginta, an possit impunè offendi, & si vna sententia habet plures condemnationes, an fiet cumulus. in l. vbi fideiussor. nu. 1. ff. de sol. 83
- 8 Statutum, quod possit fieri, quod praebenda annonae tantum valeat, dummodo precium non sit vile. in l. animalia. nu. 1. C. de cursu publi. lib. 12. 57
- 8 Statutum licet tollat iurisdictionem, quae habetur a lege, non tamen tollit quam quis habet a consuetudine. in l. viros. nu. 1. C. de diuer. of. li. 12. 78
- Consuetudo dat iurisdictionem ordinariam. ibi. nu. 2.
- 7 Statutum, quod inter consanguineos fiat copromissum si vnus ex fratribus qui vendit, comparet pro defensione contra alium fratrem rem vendicantem, an statutum habebit locum. in l. j. nu. 3. C. vbi in rem act. exer. potest. 101
- 8* Statutum, quod comitatus reponantur in comitatu, habet locum in comitatense, qui esset de prioribus, in l. metallarij. C. de metal. lib. x. 31
- 8* Statutum, quod inter homines diuersarum ciuitatum non contrahatur matrimonium, an valeat, in l. edicimus. nu. 2. C. de murileg. lib. 11. 31
- 4 Statutum, quod victus victori in expensis condemnatur, operatur quod expensae petuntur conditione ex isto statuto, in l. si mulier. §. si re. nu. 3. de legat. 3. 47
- 3 Statutum, quod si quis steterit per decem annos, quod non potest petere executionem instrumenti, quod tamen poterit petere per libellum. in l. planè. nu. 1. ff. quod fal. tu. 79
- 8 Statutum factum a prioribus ciuitatis, quod potestas non possit procedere per inquisitionem contra officiales per eos deputatos ad faciendum monstram militum potestatis, valet. in l. quinque. nu. 1. ff. de dec. lib. x. 18
- 2 Statutum, quod pro maleficio imponatur certa poena, quod si non soluerit amputetur manus, quod si poena augmentetur per negationem, vel quid simile, quod sufficiat soluere poenam maleficij. in l. 1. nu. 4. ff. de in lit. iur. 34
- 8 Statutum, quod scholaris non possit vexari, nisi coram rectore, intelligitur tam ciuilitate, quam criminaliter. item donec degit in illa ciuitate studij. in l. si. nu. 1. C. de agen. lib. 12. 52
- 3 Statutum, quod pater teneatur soluere condemnationem pro filio delinquentem, an soluatur quando filius condemnatus fuit ob contumaciam. in l. 1. nu. 3. ff. quando ex fac. tut. vel cur. 61
- 5 Statutum factum a prioribus, quod offendens eos puniatur ad mortem, comprehendit priorem alium offendentem. in l. 1. nu. 3. quod quisque iur. 25
- Statutum factum a praeside cum consensu populi retorquetur contra eundem, non contra quemlibet de populo. ibi. nu. 4.
- Statutum iniquum conditum a praeside cum consensu populi retorquetur contra quemlibet de consiliariis, licet non contra quemlibet de populo, ibi. nu. 5.
- 5 Statutum, quod condemnatus de violentia non appellat, an condemnatus qui habuit homines in armis, dicatur de violentia condemnatus. in l. 1. nu. 5. ff. ad l. lul. de vi publi. 16
- 1 Statutum, quod pater teneatur soluere condemnationem pro filio, pater ipse committitur ratione sui interesse ad proouandam contra confessionem filij. in l. 2. §. si absens. in 2. lect. n. 7. ff. si ex noxa. cau. aga. 6
- 1 Statutum loquens in casu vero, quod non trahitur ad fictum, in l. ait praetor. §. haec verba. nu. 1. ff. de neg. gest. 131
- 1 Statutum, quod bannitus in pecunia soluendo quinque pro centenario rebanatur, 80

In omnes Barto. Lectura s.

- niatur, non comprehendit bannitū post statutum. in l. cū lex. n. i. ff. de leg. 16
statutum loquens per verba præteriti, vel præsentis temporis, ubi non datur
materia delinquendi, trahitur ad futura. ibi. n. 2.
- 1 statutum cum producit, debet totum produci. in l. incivile. nu. 5. ff. eo. ti. 16
2 statutum quando imponit pœnam accusationem non probanti, accusator po-
test condemnari in sententia absolutoria rei. in l. Athletas. §. calumniator. n.
7. ff. de his, qui no. infa. 98
- 1 statutum q̄ bannito non reddatur ius, intelligitur quod de delicto in eum cō-
missio nō cōcedatur, nec per accusationē, nec per inquisitionē, in l. j. §. quod
autem. n. i. ff. de aleato. 199
- 4 statutū q̄ campfor debeat cancellare rationes de quibus plenariē fuit satisfac-
tum, verificatur in eo, qui scribit sibi satisfactum. in l. nihil interest. nu. i. ff.
de adimen. leg. 95
- 7 statutum dicens, q̄ habeat locum in præteritis, & futuris, non comprehendit
causas tranfactione decisas. in l. causas. n. i. C. de transa. 53
- 1 statutum loquens de bestiis damnum dantibus, intelligitur secundum consue-
tudinē, in l. j. §. remouet. nu. 2. ff. de posthu. 97
- 1 statutum quod mulier non possit obligari sine certa solennitate, non poterit
etiam liberare aliquem. in l. si vnus. §. pactus. nu. 13. ff. de pac. 86
- 1 statutū quod viger in ciuitate intelligitur vigere in villis, & castris. in l. j. §. cū
vrbem. nu. 8. ff. de of. præfec. vrb. 31
- 4 statutum quod consanguinei clericorum teneantur pro eis, si aliquid faciunt,
non valet. in l. j. nu. 3. ff. de his, quæ pe. ca. relin. 101
- 4 statutum, quod filia sit contenta de dote pro Falcidia debita in bonis patris, in-
telligitur pro legitima. in l. i. nu. 2. ff. ad leg. Falc. 122
- statutum disponens illud, quod prius est dispositum de iure communi, dicitur
ius municipale, & non commune. ibi. nu. 3.
- 3 statutum disponens circa legitimam personam alicuius comprehendit origina-
rios, & habentes domicilium. in l. j. n. 3. ff. de tut. & cur. da. ab his. 46
- 1 statutum q̄ qui voluerit aliquem corrumpere puniatur capite, intelligitur, de
eo, qui corrumpit. in l. si. nu. i. ff. de re. diui. 30
- 1 statutum de aliquo intelligitur simpliciter siue suo, siue alieno nomine si fauo-
rem respicit, in l. sed si hac. §. semper. autem. nu. 2. ff. de in ius voc. 56
- 2 statutum si prohibet simpliciter certas personas emere, vel videri, quod si fiat
emptio, vel venditio, q̄ nihilominus valet. in l. quod ait. nu. i. ff. de diuor. 150
- 2 statutum, quod bannitus ex delicto possit impune offendi, an cōprehendat bā-
nitum ex contumacia. in l. vnica. §. hoc iudicium. n. 9. ff. si quis ius dicen.
non obtem. 55
- 1 statutum, vel reformatio committens aliquid prioribus, subintelligitur, vel ma-
iori parti eorum, si alij sint absentes. in l. rescriptum. nu. i. ff. de pac. 83
- 3 statutum, q̄ qui declinauerit iurisdictionem potestatis possit offendi, non inclu-
ditur clericus. in l. si quis sub. nu. 2. de condi. insti. 137
- statutum inferiorum quod fit in fraudem appellationis ad superiorem, an va-
leat, in l. quæ sub. nu. i. ff. eo. tit. ibid.
- 4 statutum q̄ muliere decedente in matrimonio vir lucretur dotem, verificatur
si ambo simul perierint. in l. qui duos. §. si maritus. nu. i. ff. de re. du. 98
- 1 statutum quod capitaneus proponens aliquid contra statutum communis de
sistat esse capitaneus, intelligitur q̄ propositio sit perfecta. in l. si quis id. §.
serui. nu. 5. ff. de iurif. om. iud. 49
- 4 statutum q̄ contrahens cum bannito puniatur in centum, quod non compre-
hendit contrahentem cum seruo, vel filio banniti, sed contrahentem cum
procuratore sic. in l. sed si mortis. §. hoc autem. nu. i. ff. de leg. præst. 157
- 4 statutum q̄ mater non succedat filio intestato decedenti verificatur infante
decedente. in l. j. nu. 2. ff. de legi. hare. 174
- statutum q̄ forensi decedenti ad intestato succedat ecclesia: si aliquis decedit
testamento condito, quod postea ruptum est testamentum, quod ecclesia nō
succedit, nec testamentum dicitur ruptum. ibi. nu. 3.
- 8 statutum q̄ si prior extractus reperiatur mortuus, quod loco ipsius subroge-
tur primo descriptus, & ille primo descriptus non vult subrogari, & extra-
hatur alius primus mortuus, an primo descriptus, qui tenuit possit subroga-
ri. in l. vnicuique. nu. 3. C. de proxi. lib. 12. 52
- 3 statutum q̄ testamenta mandentur executioni, sicut sententiæ, habet locū q̄ le-
gata petuntur etiam ex testamēto rupto. in l. filio. n. 15. ff. de in iust. rup. test. 101
- 4 statutum potest facere ne leges habeant locum in testamentis. in l. nemo po-
test. nu. 2. ff. de leg. i. 15
- 4 statutum q̄ filia vel mater non succedat patri, vel filio extantibus aliis filiis, vel
fratribus si extant, & iudicio testatoris succedere non possunt, an excludan-
tur. in l. j. §. si pater. nu. 2. ff. de coniung. cum eman. lib. 164
- 4 statutum, q̄ debitor nō cogatur soluere creditori, nisi creditor reddat instru-
mentum cancellatum, quod sufficit creditorem liberare debitorem, si ami-
sit instrumentum. in l. huiusmodi. §. si ita. nu. i. ff. de leg. i. 20
- statutum quod loquitur in cōiunctis locum habet in omnibus, & per omnia,
in extraneis, intelligitur in casibus in quibus potest habere locū, in l. j. §. lex
Falcidia. nu. i. ff. ad leg. Falc. 22
- 4 statutum prohibens frumentum extrahi de comitatu, non intelligitur de eo,
quod quis extrahit causa sui vsus. in l. cetera. §. sed & si quis. n. 4. de leg. i. 12
- 4 statutum loquens in præteritis, quod habet locū in Capitaneo, qui circa idem
habet etiam iurisdictionem. in l. 2. §. & quidam. nu. i. ff. ad Tert. 176
- 1 statutum puniens aggredientem aliquem in domo comprehendit aggreden-
tem coram ostro, vel porticu. in l. meminisse. nu. 4. ff. de of. procon. & leg. 38
- statu. puniens assalientem ad domū cōprehendit assalientē ad apotheca, ibi. n. 5.
- 6 statutum quod pro furto possit iudex imponere pœnam, vel habet arbitrium
si condemnat, quando sit pœna, & quando multa. in l. si qua pœna. n. u. 7. ff.
de verb. sign. 221
- 7 statutum, quod frater pro fratre capiatur, non valet. in l. placet. in 2. lect. nu. 55.
C. de sacrosan. eccl. 12
- Si ex forma statuti quodlibet castrum xxx. sumarium debeat soluere cētum, di-
tributio istorum centum fiet per æs, & libram ibi. nu. 58.
- statutum quod omnes soluat aliquid non obstante, an tollat privilegiū. ibi. n. 61.
- statutum si redigit munus extraordinarium, an dūret immunitas. ibi. nu. 62.
- 4 statutum quod foemina non succedat patri, filijs masculis extantibus, si ali-
quis decedit relictis duobus filijs, item & filiabus, si vnus ex filijs repudiet
partem suam, vel aliter excludatur, portio hæc deficiens accrescit fratri in to-
tum, & non sororib. in l. re coniuncti. nu. 48. ff. de leg. 3. 60
- 4 statutum quod filia extantibus fratribus non succedat si extiterit frater in ca-
pax, an impediatur ipsam filiam. in l. j. §. qui habebat. n. 3. ff. de bo. pos. con. ca. 153
- statutum prædictum si super sit frater ex latere patris tantum, & soror ex vtra-
que parente cum matre, an talis frater excludat sororem, & matrem. ibi. n. 4.
- statu. q̄ extantib. masculis foemina non succedat si extant neptis, & nepos ex
filio, q̄ nepos excludit neptem. in l. heredes. §. cum ita. nu. 4. ff. ad Treb. 142
- 4 stat. puniens intrantem palatium Cap. tanei, an puniat intrantem tempore quo
ibi non erat Capitaneus. in l. qui tibi. nu. 3. ff. de au. & arg. lega. 86
- 8 statutum puniens repertum facere furtum, habet locum in reperto in flagran-
ti crimine. in l. i. nu. 5. C. de peti. bon. lib. x. 10
- 4 statutum de carcerando aliquem pro debito valet. in l. Titio centum. §. Titio cē-
tum relictis. nu. 3. ff. de condi. & demon. 118
- 6 statutum loquens de officialibus comprehendit baiulos. in §. deinde. num. 4. in
auth. de defen. ciui. 16
- 8 statu. puniens deprehensum intelligitur de eo, qui in actu fuerit deprehensus,
nisi verba dirigat ad Iudicem, in l. j. nu. 7. C. de peti. bono. lib. x. 10
- 2 statutum non potest probari debitū vltra xx. libras per testes, si in instrumento
promissit reficere damna, & interesse, quæ ascendunt ad summam centum,
quod potero probare tale debitum per testes. in l. certi conditio. §. quoniam.
nu. 4. ff. si cer. pet. 10
- 6 statutum, quod habens instrumentum à x. libris supra teneatur illud insinuare
comprehendit instrumentum de x. libris licet non sit exigibile. in l. qui tabu-
las. nu. 2. ff. de fur. 114
- 4 statutum, quod de pretio rei venditæ soluatur gabella, an intelligatur, quod
deducatur, quod est expensum in proxeneris, & subhastationibus. in l. sed si
hoc. §. cuidam. nu. i. ff. de condi. & demon. 117
- 1 statutum quod testamenta insinuantur coram iudice, aliter non valent quō li-
get clericum testantem. in repe. l. de quibus. nu. 30. ff. de legi. 20
- 8 statutū puniens officialē nō inquirentem, & punientē maleficio factum suo
tempore, intelligitur si officialis sciuerit. in l. vnica. nu. i. C. de stato. lib. xij. 53
- statutum dans annū officiali, intra quem potest cognoscere de maleficio, in-
telligitur de his, quæ clara sunt. ibi. nu. 2.
- 4 statu. quod cedens actionē nobili cadat à iure suo, intelligitur de cessione vti-
li, & valida. in l. filium. §. si quis contrat. bonorum. nu. i. ff. de leg. præst. 157
- 8 stat. q̄ instrumenta dotalia executioni mādēt nulla longi tēporis præscriptione
obstante, an obstat præscriptio xl. anno. in l. cum satis. nu. i. C. de agri. lib. xj. 41
- statutum excludens præscriptionem, an valeat. ibi. nu. i.
- 4 statutū q̄ declinās iurisdictionem iudicis possit impune offendi, si quis declina-
toriā opponat, & non prosequatur. in l. eū patronū. n. i. ff. de iure. pat. 171
- 5 statutū simpliciter disponens nō habet locū in crimine cōmissio extra territo-
rium. in l. cum vnus. §. is qui possidere. n. 2. ff. de bon. autho. iud. poss. 126
- statutum potest disponere in persona ciuium pro delicto commisso extra ter-
ritorium. ibi. nu. 2.
- 9 statutum puniens blasphemantem Deum comprehendit iurantem per eius mē-
bra, in auth. vt non luxu. contra natu. nu. 2. 32
- 8 statu. quod instrumentum confessionatum per manum publici notarij de con-
tractu rogati faciat plenam fidem, & executioni mittatur, no. verificatur in
instrumento exemplato etiam iudicis autoritate. in l. probatorias. n. i. C. de
diuer. offic. lib. 12. 68
- 6 statu. quod producens actionem contrā instrumentum, & non probans punia-
tur, comprehendit dominum producentem per procuratorem, & non probā-
tem. in l. sed si vnus. §. seruus meus. nu. 3. ff. de iniur. 132
- 4 statutum loquens de artificibus, quando comprehendat addiscentes. in l. lega-
tis. §. ornatricibus. nu. 2. ff. de leg. 3. 57
- 6* statutum quod in certis casibus sufficiat probare maleficio per publicam vo-
cem, & famam, intelligitur de fama, quæ habet originē ex probabilibus cau-
sis. in l. de minore. §. plurium. nu. 31. ff. de quæst. 181
- 6 statutum quod si quis percusserit aliquem cum sanguine in platea manus sibi
amputeretur, aliquis percussit Titium in platea cū sanguine plurib. percussioib.
an sibi debeat amba. manus amputari. in l. vulgaris. nu. 3. ff. de fur. 113
- 7 statutum correctum allegatur ad decisionem causarum, quæ agitantur super fa-
cto præterito. in l. leges. nu. 2. C. de legi. 27
- 7 statutum quod contra illud non possit dispensari, nisi seruata tali solennitate, si
aliquid sit solennitate non seruata, an valeat. in l. humanū. nu. 2. C. eod. tit. ibi.
- 6* statutum quod pro maleficiis commissis de nocte pœna duplicetur, non habe-
bit locum in verbis iniuriis, nec in eo qui dedit malum consilium. in l. aut
facta. nu. 2. ff. de pœnis. 186
- 6 statutum quod pro delictis cōmissis in ecclesia pœna duplicetur: & alio quod
pro sacrilegio certa pœna duplicetur: hæc pœna sacrilegij contra commit-
tentem non duplicatur. in l. aut facta. §. locus. nu. i. ff. de pœnis. 187
- statu. quod pro maleficio commisso in palatio pœna duplicetur, quod contra
producentem falsam accusationem, non duplicatur pœna stante alio statuto
imponente pœnam falsam pro falsa accusatione. ibi. nu. 2.
- Idem erit stantib. prædictis statutis in proferente falsum testimonium. ibi. nu. 3.
- statutum quod scolaris debeat tractari vt ciuis, si scolaris diu abfuerit, an de-
beat vt ciuis tractari. in l. aut facta. §. tempus. num. i. ff. eo. 18
- 8* statutū si sit, quicūque declinauerit forū, possit impune offendi, cautela est, si
est filius familias, q̄ pater cōpareat pro suo interesse. in l. 2. n. i. C. de accu. 118
- 6 statutum quod forensis non possit emere in loco, an comprehendat mulierem
de illo loco oriundam alibi nuptam, in l. imperatores. §. item rescripserunt,
nu. 5. ff. de munici. 221
- 6 stat. per quod disponitur, quod declinans iurisdictionem p̄tatis possit impune
offendi inducit pœnam capitale. in l. publicorum. nu. 9. ff. pub. iud. 136
- statu. quod bannitus ad centum libras possit impune offendi, non inducit pœ-
nam capitale. ibi. nu. 8.
- statu. dicens, quod qui absciderit membrum alicui, simile sibi abscindatur, si
digitus

Index singularium materiarum

- digitus est abscissus, digitus debet abscindi. ibi. nu. 14.
- 6 Statutum, quod pro homicidio imponatur poena centum, si aliquis sit punitus per statutum, an possit per legem Corneliam accusari, & an per statutum sit sublata poena iuris communis, & an imposita poena statuti, imponi possit poena iuris communis, quod non. in l. i. nu. 1. ff. vi. bo. rab. 124
- 6 Statutum, quod filius familias non possit obligari sine patris consensu, habet locum in contractu facto extra locum statuti. in l. ex castrensi. n. 1. ff. de cast. pecu. 217
- 9 Statutum quod licite imponat poenam in re, & persona pro aliquo delicto, in auth. de armis. 36
- Statutum prohibens arma portare, intelligitur de offendibilibus. ibi. nu. 7.
- 8 Statutum, quod venditio, vel alienatio non possit fieri in ecclesijs, nec in personis non subiectis non valet, tamen contra libertatem ecclesie. l. i. si. n. 16. C. de sacros. ec. 21
- Statutum quod non liceat alicui forensi vendere valet. ibi. nu. 20.
- 6 Statu. quod banniti possint rebanniri soluta certa pecunia, quod non trahitur ad bannitos, qui sunt carcerati. in l. si quis seruus. n. 1. ff. de cust. & exhib. re. 151
- 8 Statutum, quod habitantes in comitatu non gaudeant privilegijs ciuitatis, nec eorum filij, & aliquis habitat, an praedictet filijs ante habitationem natis. in l. cum satis. nu. 12. C. de agric. lib. xj.
- Statutum disponens, quod pro quolibet animali nascenti in territorio domus soluat vnum solidum, quod comprehendit illum, qui ducit animalia praegnantia extra territorium ut ibi pariant. nu. 13.
- 3 Statutum quod omnes causas compromittantur, non comprehendit causas mixti Imperij, in l. non distinguemus. §. de liberali. nu. 1. ff. de arbit. 148
- 1* Statutum puniens producentem plures falsos testes, verificatur in producente vnum. in l. i. in prin. nu. 1. ff. de proc. 102
- 9 Statutum puniens insultum factum ad domum, verificatur in insultu facto iuxta domum. in §. ad huc. nu. 6. in auth. de appel. & intra quatuor tempo. 22
- 7 Statutum quod nullus popularis cedat actionem nobili, comprehendit cessionem factam per popularem forensi, qui postea cessit nobili. in l. si qui orthodoxi. nu. 1. C. de heredi. & mani. 24
- 8 Statutum quod quicumque praestiterit auxilium, vel fauorem alicui ex bannito pro prodicione sub poena, si aliquis procurat, quod aliquis bannitus pro prodicione rebanniat, ut incidit in poenam. in l. si quis. nu. 1. C. ad leg. lul. maie. 119
- 8 Statutum quod contra instrumentum non possit opponi, nisi certa exceptiones, an excludit alias legitimas. in l. ita nobis. nu. 1. C. de adul. & stup. 161
- 6 Statutum quod banniti pro maleficijs soluta certa quantitate rebanniantur, habet locum in carceratis. in l. Domitianus. nu. 1. ff. ad Tur. 176
- Statutum quod banniti habeant securitatem durante guerra, non extenditur ad carceratos. ibi. nu. 2.
- Statutum quod soluenti condemnationem intra x. dies relaxetur quarta pars, extenditur ad carceratos. ibi. nu. 3.
- Statutum de carceratis relaxandis, vel rebanniendis non comprehendit carceratos, vel bannitos de crimine falsi. in l. Lucius. nu. 1. ff. eo. ibid.
- 9 Statutum si dicit, quod masculus committens tale delictum sic puniatur, & foemina etiam eadem poena, intelligitur si talis poena foeminae etiam conueniat. in auth. de incest. nup. nu. 20. 15
- 4 Statutu. quod occidens occidatur, nisi habuerit pacem ab haerede, an sufficiat habere pacem ab vno ex pluribus haeredibus. in l. si plures. nu. 3. ff. de leg. 3. 61
- 6 Statutum puniens intrantem rem alienam, punit illum qui sciuit rem alterius, licet ignorauerit dominum. in l. falsus. §. qui alienum. nu. 1. ff. de fur. 116
- 2 Statutum quod de maleficijs commissis a sex mensibus retro potestas non possit cognoscere, an poterit cognoscere de maleficio commissio habente causam permanentem. in l. est qui. in §. in popularib. nu. 4. ff. de iure iu. 29
- 8 Statutum positum in volumine statutorum est maioris efficaciae, quam statutu extrauagans. in l. omne. nu. 7. C. de per. bon. lib. x. 10
- 4 Statutum puniens cedentem actionem nobili, intelligitur de rite facta. in l. non putauit. §. non quouis. nu. 4. ff. de bon. pos. contratab. 155
- 8 Statutum, quod banniti rebanniantur istud rebannire habetur pro restitutione. in l. si. nu. 11. C. de sen. pas. 124
- Statutum quando possit famam restituere. ibi. nu. 12.
- 8 Statutum quod habens vnum officium non debeat aliud acceptare, si illud acceptat, quod careat officio, quod non debet habere talis acceptans salarium primi officij. in l. si. nu. 1. C. de coar. lib. 12. 57
- 8 Statutum quod absentes a ciuitate Perusij non gaudeant privilegio ciuium non comprehendit absentes, quorum fratres, sorores, & cognati, licet in ciuitate qui supportent onera, & non dicitur absens, nec vagabundus. in l. cum sciimus. nu. 3. & 5. C. de agric. lib. xj. 40
- 8 Statutu. quod aliquis non habeat vocem in capitulo, videtur ei pracludere via in iudicio. in l. si. nu. 1. C. in quib. cau. lib. xj. 41
- 8 Statu. quod de quolibet contractu ex quo ius transfertur soluatur gabella, quod comprehendit illum cui res venditur pacto appposito, ut ius administrandi ei non competat, nisi post certum tempus. in l. sancimus. nu. 2. C. de cons. lib. 12. 49
- 3 Statutum quod diuisio peti possit non obstante cursu alicuius temporis intelligitur durante communi. in l. duae filiae. n. 3. ff. pro dote. 104
- 2 Stat. si fuit tempus ad petendum, an post terminum possit quis addere libello. in l. qui fundum. nu. 1. ff. de contrah. emp. 112
- 6 Statu. quod quis non possit esse de prioribus, nisi sit de arte, qui tempore imbursementis non erat de arte, sed tempore quo debet administrare, an possit esse de prioribus. in l. vltus fruct. nu. 3. ff. de stip. ser. 62
- 7 Statutum quod habens debitorem suspectum possit facere eum capi, intelligitur si suspicio superuenit post debitum contractum. in l. si. nu. 2. C. de sponsa. 159
- Statutum quod si iudex deprehendit aliquem furtum facere, puniat deprehensum in centum, verificatur in conuicto. ibi. nu. 4.
- 5 Statu. loquens de actore non verificatur in reo excipienti. in l. i. nu. 1. ff. de excep. 151
- 4 Statutum, quod extrahens bladum puniatur, an habeat locum in extrahente farinam. in l. quatuor. §. illud. nu. 1. ff. de leg. 3. 53
- 4 Stat. conditum a prioribus habentibus arbitrium, quando possit per successores reuocari. in l. quoties. §. data igitur. nu. 8. ff. de optio. leg. 73
- Statutum puniens in duplum maleficium commissum in strata non comprehendit maleficium factum in via. in l. absit. nu. 2. C. de priuileg. lib. xj. 45
- 7 Statutum quod quis pro debito possit carcerari, an valeat. in auth. imo. nu. 1. C. de act. & oblig. 121
- 9 Statutum ponens poenam per verba futuri temporis cum additione omnibus modis, vel similibus, intelligitur ipso iure, nec sententia acquiritur. in auth. ut defun. seu fune. nu. 6. 26
- Idem si apponitur dictio, mox & dictio, omnino. ibid.
- 8 Statutum, quod iudex provideat ne damna dentur, quod debeat tueri tales iniuriam patientes, quando pariat actionem, & quando officium iudicis. in l. cum satis. nu. 10. C. de agric. lib. 11.
- 3 Statutum, an possit facere, quod qui non est suus potestatis testetur. in l. quarta. nu. 5. ff. de testa. 83
- Statutum, an possit dispensare, quod prohibitus testari de iure communi propter defectum mentis testari possit. ibi. nu. 6.
- Statutum, an dispensare possit, ut caecus, mutus, & surdus testari possint. ibi. nu. 7.
- 5 Statutum, quod quicumque fecerit quominus possessionem alterius locetur, puniatur in certa poena. in l. i. §. hac actio. nu. 1. ff. ne vis fiat ei. 132
- 6 Statutum, quod potestas teneatur aliquid tacere in principio sui officij, qualiter intelligatur principium, ubi quod prima pars, id est primus mensis. in l. fur est manifestus. nu. 2. ff. de fur. 111
- 6 Statutum, quod banniti rebanniantur, an videantur indulgere, & restituere. in l. i. §. si quis ultro. n. 1. ff. de questio. 178
- 4 Statuto si cauetur, quod de quolibet contractu, ex quo alicui ius quaeritur, soluitur gabella praeterquam de instrumento solutionis, si eram obligatus ad vendendum, & postea vendo non teneor ad gabellam. in l. si pupillus. n. 3. ff. ad leg. Falc. 126
- 4 Si statuitur quod quicumque dat mille communi hinc ad tres annos habeat 20. pro centenariis, & sit aliud statutum, quod de quacunque pecunia, quae soluitur in camera communis, detrahetur gabella 12. denariorum pro libra: an hoc casu debeat minui gabella. in l. Ne fennius. nu. 1. ff. eo. ibid.
- 1 Statutu. loquens de vna persona, quod non trahitur ad aliam. in l. iura. n. 1. ff. de le. 15
- Statutum, quod nullus vadat de nocte sine lumine comprehendit foeminam. ibi. nu. 2.
- 6 Statutum prohibens certis personis contrahere, impedit naturalem obligationem nasci. in l. cum leg. nu. 5. ff. de fideiuf. 70
- Statutu. quod mulier, vel minor non possit vendere sine consensu consanguineorum, impedit ortum obligationis naturalis. ibi. nu. 6.
- Statutum, quod instrumenta donationum insinuari debeant intra sex menses, alias non valeant, non irritat donationem ipso iure, sed parat exceptionem. ibi. nu. 8.
- Statutu. vel dispositio respiciens utilitatem priuam subest alia causa, quod utilitas paciscentium pacto non potest tolli. in l. ius publicum. nu. 4. de pac. 89
- Statutum ex causa publicae utilitatis licet respiciat principaliter utilitatem priuam pacto non tollitur. ibi. nu. 7.
- Statutum habens causam respiciens publicam utilitatem, contra tale statutum etiam cum iuramento pacisci non potest. ibi. nu. 8.
- 9 Statutum a quo tempore liget. in auth. ut fa. no. consili. nu. 8. 28
- 6 Statutum imponens poenam pro aliquo facto, quando requirat dolum, vel latam culpam. in l. si dolo malo. nu. 2. ff. si quis testa. lib. esse. 121
- 8 Statutum disponens, quod contra instrumenta conseruationum, & decimarum nulla currat praescriptio, intelligitur nisi praescriptio 40. ann. in l. si quis. nu. 1. C. de decu. lib. x. 121
- 3 Statutum, quod coloni teneantur soluere gabellam pro dominis non subiectis. est iniquum. in l. colonos. nu. 1. C. de agric. lib. 11. 217
- 6 Statutum loquens de ciuibus, quod habeat locum etiam in ciuibus non subiectis. munera. in l. i. nu. 17. ff. ad municip. 217
- 5 Statutum potest disponere, quod possessio sicut dominium videatur continuata in haerede a die mortis testatoris. in l. cum vnus. §. si propter. nu. 2. de bo. auth. iud. pos. 126
- 6 Statutum conditum ab Episcopo, Comite, vel Marchione, dicitur ius praetorium. in l. stipulationum. n. 4. ff. de verb. ob. 8
- 8 Statutum, quod debitores ex instrumento confessionato absque vlla mora teneant soluere intel. nullo iuris ordine seruato. in l. missi. n. 15. C. de ex. li. x. 6
- 6 Statutum, quod qui occidit occidatur, nisi habuerit pacem ab haerede occisi, & occisus habeat plures, an sufficiat habere pacem ab vno. in l. 4. §. Cato. nu. 33. ff. de verb. ob. 126
- 6 Statutu. quod pro quolibet verbo iniurioso quis puniatur, qualiter intelligitur verbum, & qualiter iniuriosum. in l. item apud. §. ait praetor. nu. 2. ff. de iniur. 131
- 8 Statutu. quod de contractu soluat gabella comprehendit & contractus factos inter ascendentes, & descendentes ibi. quoniam non. in l. j. nu. 1. C. de impo. lucr. lib. x. 20
- 3 Statutum, quod in maleficijs possit perueniri ad condemnationem non obstantem vlla iuris solennitate, dummodo de maleficio constet, quod si testes sunt examinati in die veneris sancti poterit perueniri ad condemnationem. in l. i. nu. 1. ff. de testa. mil. 139
- 8 Statutum, quod priores non possint per nullum casum fortuitum mutari, non poterit etiam eorum numerus augeri. in l. si. nu. 1. C. de proxi. lib. 12. 51
- 3 Statutu. quod de quolibet testamento soluatur gabella, solum de nouo debet solui gabella etiam si mille scripturae fierent. in l. i. nu. 9. ff. de testa. 83
- 9 Statutam puniens facientem comprehendit fieri facientem. in l. quemadmodum. nu. 4. C. de agri. lib. 11. 38
- 8 Statutum si mandat aliquid fieri propriis manibus, tunc id fieri non potest per substitutum. in l. iubemus. nu. 3. C. de eroga. lib. 12. 55
- 7 Statu. puniens hentem cum forensi, an requiratur scientia. in l. j. n. 3. C. ad Velle. 141
- 8 Statutu. quod contra instrumenta dotalia nulla currat praescriptio, quid operetur. in l. si. nu. 1. C. de fun. limitro. lib. 11. 43
- 1 Statutu. loquens de habentibus seu possidentibus re, quod non comprehendit illum, cui ad rem competit restitutio. in l. nemo. nu. 1. ff. de int. rest. 122
- 4 Statutum loquens de haeredibus habet locum in bonorum possessore. in l. i. §. bonorum. nu. 1. ff. ad Treb. 132
- 4 Statutu. de debitore carcerando habet locum in eius haerede. in l. postulante. n. 1. ff. eod. tit. 140
- 8 Statutum reducens officiales ad minorem numerum non praedictat electis tempore conditi statuti. in l. comperimus. nu. 1. C. de proxi. lib. 12. 140

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 Statutum quod filia succedat extantibus masculis, & habeat locum in præteritis, & futuris, quod non habet locum in filia, quæ cum fratre diuiderat. in l. j. §. quod ait. nu. 2. ff. ad Tertul. 175
- Statutum quod percussus aliquem in domo habitationis puniatur in manu, si percussit bis debet in ambabus puniri, nisi distingatur dexteram à sinistra. in l. si. nu. 2. C. de primice. lib. xij. 49
- 1* Statutum loquens in casu vero quod non trahitur ad fictum. in l. ait prætor. §. hæc verba. nu. 1. ff. de neg. gest. 113
- 6 Statutum quod pro primo furto quis fustigetur, pro secundo auricula amputetur, pro tertio suspendatur, non verificatur in subtrahente plures res. in l. eū qui. §. idem dicitur. nu. 1. ff. de fur. 112
- 6 Statutum prohibens aliquem contrahere, si contrahit, & iurat, non obligatur contrahens. in l. is cui bonis. nu. 9. ff. de verb. obl. 10
- 8 Statutum potest prohibere contractum emptionis, & venditionis. in l. 2. nu. 1. C. de præ. & omnib. reb. lib. xj. 26
- 6 Statutum quod quis possit ingredientem suam possessionem in sua possessione offendere, si aggredior ingredientem, & ipsum fugientem prosequor extra possessionem meam, & ibi percussio, non punior. in l. quod ait lex. §. quod ait lex. nu. 5. ad leg. Iul. de adul. 160
- 8 Statutum, vel consuetudo ciuitatis, quando vendit sibi locum in castris sibi subiectis. in l. 2. nu. 41. C. quæ sit longa consue. 116
- 6 Statutum, quod bannitus non audiat ciuilitate, nec criminaliter, an percussus iudex possit inquirere. in l. non solum. §. quanquam. nu. 1. ff. de iniur. 130
- 1 Statutum prohibens non possit opponi contra instrumentum aliquam exceptionem, non prohibet officium Iudicis. in l. planè. nu. 4. ff. de peti. hæ. 168
- Statutum ut excludat officium iudicis, debet dicere, aliqua exceptio, nec defensio. ibi. nu. 5.
- 7 Statutum factum alibi si allegatur ubi causa agitur, debet causa produci. in l. 2. nu. 13. C. si contra ius, vel util. pub. 33
- 1 Statutum, quod super executione instrumentorum confessionatorum non possit peti compromissum non habet locum, quando petitur executio sententiarum arbitri, secus si arbitratoris. in l. 2. nu. 1. ff. de arbi. 145
- 1 Statu. q. si debitum si fuerit petiit, & executio facta intra decem annos creditor non audiat, si creditor fuit missus in possessionem ex primo decreto, an sit interrupta præscriptio, in l. is qui Reipublicæ. nu. 2. ff. quib. ex cau. maio. 143
- 1 Statutum puniens producentem falsos testes comprehendit producentem vnum solum. in l. ait prætor. §. negotia. nu. 1. ff. de neg. gest. 113
- 8 Statutum quod non liceat alicui se defendere, non valet. in l. defensionis facultas. nu. 2. C. de iure fisc. lib. x. 4
- 6 Statu. an valeat, q. capiens hominem, & ducens in fortiam cõis, habeat tantum. in l. si liberum. nu. 1. ff. ad leg. Iul. de plagiariis. 173
- 1 Statutum quod contra instrumentum non possit opponi exceptio doli, metus, vel turpitudinis, q. tamen solutum ex turpi causa vigore talis instrumenti poterit repeti. in l. ob turpem. nu. 4. ff. de condi. ob turp. cau. 43
- 3 Statutum, quod bannitus in centum impune offendatur, non comprehendit bannitum in duobus bannis, videlicet vnum in quinquaginta, & aliud in sexaginta. in l. si testamento. §. sed si. nu. 3. ff. de condi. insti. 130
- 5 Statutum quod percussus de nocte puniatur in quantum plus. Si accusatus, q. de nocte percussit condemnatur solum, quod percusserit, non poterit agi ad illud plus. in l. qui seruum. §. si tibi. nu. 2. de act. & obl. 162
- 1 Statutum quomodo recipiat interpretationem declaratiuam, seu extensiuam. in repe. l. omnes populi. nu. 56. ff. de iust. & iur. 13
- Si in statuto est verbum habens plures significationes, quæ erit congrua explicatio, ibi. nu. 58.
- Statutum, an recipiat interpretationem extensiuam. ibi. nu. 60.
- Statutu. an extendatur ad casum, qui est idem secundum iuris fictionem non secundum veritatem. ibi. nu. 62. 14
- Statutum factum in vna persona propria non extenditur ad alias, secus in aliis disponentibus. ibi. nu. 63.
- Statutum loquens per verba præteriti, vel præsentis temporis, an trahatur ad futura. ibi. nu. 64.
- Statu. q. statuta non recipiant interpretationem, vel glossationem, q. d. opere. ib. n. 65.
- Statuta quæ deducantur in iudicio, & quæ inducantur in agendi, & quæ accipiendi. ib. n. 66.
- Statutum, an debeat produci sicut producuntur alia instrumenta. ibi.
- Statuta correctæ, quando possint allegari. ibi. nu. 68.
- 4 Statutum, quod portans bladam extra territorium perdat animal, super quo portaretur, & condēneretur in decem. in l. Mæuius. §. duob. nu. 23. ff. de leg. 2. 37
- Statuto alio, quod in maleficiis de nocte commissis poenæ duplicetur quomodo puniatur extrahens frumentum de nocte, & quid si plures homines diuerso tempore super eodem mulo extraxerunt, an quilibet teneatur perdere vnum mulum. ibi.
- Statutum, quod confitenti delictum diminuatur quarta pars, si primus, & secundus sunt confessi, & primus soluit tres partes animalis, secundus non teneatur, nisi ad aliam quartam partem. ibi. nu. 26.
- 6* Statutum valet, quo cauetur, quod quis non possit allegare illius ignorantiam, in l. diuus. nu. 4. ff. de fal. 168
- 1 Statutum postquam habuit vigorem an liget solum sequentia, an etiam præcedentia. in repe. l. omnes populi. nu. 39. ff. de iust. & iur. 12
- Statu. quomodo trahatur ad præterita iam decisa, & ad non decisa, & pendentia etiam si statuto hoc dicatur. ibi. nu. 40.
- Statutum trahitur solum ad futura, quando hoc expresse cauetur. ibi. n. 43.
- Statutu simpliciter loquens, quando trahatur ad præterita, & futura. ibi. n. 44.
- Statutum, q. viso instrumento iudex faciat capi debitorem, nec non possit opponi contra instrumentum exceptionis, nisi solutionis, quietationis, falsitatis & quomodo habet locum in instrumentis ante statutu confectis. ib. n. 45.
- Statu. q. possessor bonæ fidei præscribat quinque annis, possessio habita ante statutu non prodest. ibi. nu. 46.
- Statu. q. vxore mortua in matrimonio sine filiis vir lucretur tertiā partem, habet locum in dote ante statutu, si vxor post moriatur. nu. 47.
- Stat. quando trahatur in delictis ad præterita, vel futura. ibi. nu. 48. & 51.
- 1* Statuta facere possunt Comites Barones, Marchiones, episcopi, & alij habentes dignitatem perpetuam. l. omnes populi. n. 8. ff. de iusticia & iure. 9
- 1* Statuta si sunt duo in eodem volumine contraria attenditur vltimo loco positum, nisi possint per distinctionem reduci ad concordiam. ibi. nu. 35. 11
- Statuta à populo facta sunt perpetua, & ita actiones ex eis descendentes, facta autem à iudicibus sunt actiones poenales, ex eis descendentes sunt temporales. ibi. nu. 51.
- A statuto generaliter condito non potest appellari, secus si statutum est factu contra singularem personam. ibi. nu. 52.
- Statutum potest deprehendi ex coniecturis etiam per verba generalia loquens quod fuerit factum contra particularem personam. ibi. nu. 52.
- Statuta quam interpretationem recipiant. ibi. nu. 53.
- Statutum quomodo dicatur recipere interpretationem correctiuam. ibidem nume. 54. 13
- Statutum interpretari restrictiue, quando quis possit. ibi. nu. 55.
- 7 Statuta contra libertatem ecclesiæ, quæ dicantur. in auth. cassa & irrita. nume. 3. C. de sacrosan. eccle. 14
- Statutum, quod qui occidit clericum puniatur in libris decem, an dicatur contra libertatem ecclesiæ. ibi. nu. 4.
- Statutum contra libertatem ecclesiæ insertum in volumine statutorum, si posita in volumine sit aliud statutum cassans quæcunque statuta contra libertatem ecclesiæ, quod statuentes non euitent poenam. d. auth. nu. 6.
- 7 Statuta camporum inter eos in deciforijis seruantur in curia aliorum. in l. receptitia. nu. 5. C. de consti. pec. 124
- 6* Statuta quam interpretationem recipiant. in l. quicquid astringendæ. nu. 6. ff. de verb. oblig. 39
- 6* Statuta ciuitatis, an sint annalia, vel perpetua. in l. Imperator. nu. 1. ff. de pæ. 190
- 8 Statuta, quod recipiant interpretationem extensiuam passiuæ ex identitate rationis. in l. si quis seruo. nu. 4. de fur. 5
- 3 Statut. contraria si reperiuntur in eodem volumine, & volumen eodem die fuic confirmatum, quod tempus inspici debet. in l. tutores. numero primo. ff. de testa. tute. 41
- 8 Statuta in muliere contrahente secundas nuptias, habent locum in vno contrahente secundas nuptias. in l. emancipatis. nu. 1. C. de legi. hæredi. 53
- 8 Statuta, quæ disponunt contra ius commune, non recipiunt interpretationem extensiuam. in l. certa forma. nu. 12. C. de iure fili. lib. x. 4
- 5 Statuta recipiunt interpretationem restrictiuam, ne quis indebitè damnum patiatur. in l. Cæsar. nu. 1. ff. de publi. & vecti. 50. & in l. vt gradatim. §. & si vt lege. nu. 1. ff. de mun. & hon. 223
- 4 Statuta si duo sunt. Vnum q. Comitatus de qualibet porta teneatur portare frumentum communi, quod commune habet in illa porta: aliud quod Comitatus de castro fossati teneatur portare frumentum, quod habet commune in d. castro: dicti de castro fossati non tenentur adiuvare ad portandum frumentum quod commune habet in illa porta. in l. quæ situm. §. si quis fundum. nu. 12. ff. de fun. instru. 76
- 8 Statuta si reperiuntur in ciuitate, per quæ secundum vnum statutum homicida punitur poena capitis, secundum aliud poena pecuniaria, quod statutum attré datur. in l. 2. nu. 2. C. de cano. largi. lib. x. 14
- 7 Statuta quæ permittunt bannitos impune offendi, sunt introducta pro quiete communi. in l. si num. 1. C. quando licet vnique sine iud. se vindi. 103
- 4 Statuta si debent intelligi secundum propriam significationem, non recurritur ad communem usum loquendi, in lege cum delationis. §. asinam. numero 3. ff. de fun. instru. 77
- 6 Statuta non puniunt animu, nisi sequat effectus. in l. 1. §. diuus. n. 1. ff. de sicariis. 264
- 3 Statuta duo si reperiuntur contraria in eodè volumine, secundu derogat primo, licet sint eodem tempore confirmata. in l. si vero. nu. 4. ff. de testa. mil. 140
- 3* Statuta duo si sint in eodem volumine contraria, inspicitur vltimum statutum. §. quidam rectè. in l. Gallus. ff. de lib. & post. ibidem. nu. 13. 93
- 8* Statuta Spoletana confirmata per Rectorem ducatus, possunt sine eius cõsensu reuocari, in l. omnium. nu. 3. C. de testa. 16
- 1 Statuta ciuitatis an liget extra territoriu, remissiuè. in l. si. n. 2. ff. de iurif. om. iud. 52
- 4 Statuti forma, si quidam nobiles habent immunitatem à collectis, & non habent beneficium in ciuitate, & acceptant, priuatur immunitate: Aduocatus ex nobilibus acceptauit officium ad cõdenationes, pro quo ex forma alterius statuti habent duodecim pro libra, quod perdat immunitatem. in l. beneficio. nu. 2. ff. ad leg. Fal. 128
- 6 Statutis duobus statib⁹, in quorū vno dicitur quod testis possit de falso accusari intra mensem: alio quod de falsitate possit intra decem annos accusari: testis non potest post mensem accusari: licet sint verba statuti. in l. sanctio. num. 3. ff. de poenis. 190
- 6* Statuto stante q. pro delicto facto de nocte poena duplicetur. Item in platea. Item in festo, si delictum committitur de nocte in platea. & in festo, qualiter duplicabitur poena, in l. sanctio legum, nu. 4. ff. de poen. 190
- * prædicto statuto & facto stante, simplum duplicabitur. ibi. nu. 5.
- 6* Statuti dantis dimidiam accusanti intellectus. in l. Senatus censuit. §. Senatus, nu. 2. de iur. fisc. 210
- Stante statuto, q. si nobilis offendat popularem puniatur poena quadrupli eius, quod puniretur popularis, & nobilis offendat popularē de nocte in platea, & in festo, qualiter punietur, ibi. nu. 7
- Statutum de publicatione poenarū, an habeat locum in poenis non limitatis, sed quæ imponuntur arbitrio iudicis. nu. 8.
- Statutum prædictum, q. habeat solum locum in poenis existentibus in quantitate, non in specie, ibi. num. 9.
- 9 Statutis duobus stantibus, quorum vno caueatur, quod cõtumax habeatur pro confesso, alio quod testis examinatus contra magnatem non possit redargui de falso, & testis examinatus contra magnatem fuerit contumax, an possit de falso condemnari. in l. absentem. nu. 4. ff. de poen. 185
- 4 Statuto disponente, quod cui non est solum prætium equè habeat stipendiū quolibet mense donec sibi satisfiat, quod si est satisfactum pro parte habebit caualcata. in l. cui vltusfructus. nu. 3. de vlt. leg. 67
- 5 Statuto

Index singularium materiarum

- 5 statuto, qd si debitor steterit per decennium, quod debitum non petierit, non audiat non potest renunciari. ibi. l. j. nu. 3. ff. de vfuca. 89
- 6 statuto per quod statuitur, vt ciuitas abundet hominibus, quod qui tenetur reddere frumentum liberetur dando pecuniam, renunciari non potest, etiā cum iuramento. in l. si quis. nu. 7. ff. de fideiussorib. 72
- 7 Si in statuto Perusino cauetur, quod testamentum fiat coram septem testibus, & Florentino, quod coram decem, si hāres ex testamento facto Perusij petat Perusij & Florentinā habebit bona existentia in vtroque loco. in repe. l. si arrogato. nu. 22. ff. de adop. 28
- 7 stante statuto, quod bannitus occidatur impune si occidens inquiratur, tertius pro eo comparere potest, & producere bannum, & absoluetur, in l. vbi pactum. nu. 18. C. de transac. 60
- 8 statuto, an possit fieri, qd non capax possit institui. in l. testamenti. n. 7. de testa. 83
- statuto, in possit fieri, quod spurius possit succedere. ibi.
- 7 stante statuto, quod contra magnates ad executionem pœnarum potestas pro cadat capiendo personaliter, domos discooperiendo, & ad quartum gradū: quod tales consortes non tenentur ad membri mutilationem. in l. per retentionem. nu. 2. C. de vfur. 148
- 6 statutu, qd extantibus filiis masculis fœmina dotata non succedat, an nepos ex filio masculo excludat fœminā, qd sic. in l. liberorū. n. 2. ff. de verb. signi. 235
- stante prædicto statuto, si extat neptis ex filio, & ipsius auicilla neptis ex filio masculo non excludit filiam auicillam. ibi. nu. 13.
- statuto prædicto stante si filius masculus ex filia dotata supersit, nihilominus a filio masculo, & sic a patruo excluditur. ibi. nu. 14.
- stante prædicto statuto, si extat nepos ex filio, & nepos ex filia, an nepos ex filio excludat nepotem ex filia. ibi. nu. 16.
- 6 in statuto, quod non veniant ea, quæ comprehenduntur ex sententia, & mente. in l. sed sciendum. nu. 1. ff. de parricid. 166
- 4 statuto ciuitatis prohiberi potest, ne alienatio fiat in forensem, & valet statutum. in l. filius. §. diui. nu. 11. ff. de leg. 1. 25
- statutu prohibēs alienationē fieri in ecclesiam non valet. ibidem. nu. 12. & 18.
- 7 stante statuto, quod debitor, qui mutuum recipit, non restituat quantitatem intra annum tenetur restituere, & duplum, quod illud duplum non possit exigi. in l. cum allegas. n. 6. C. de vfur. 146
- 8 stante statuto, quod mulieres, vel minores, non possunt contrahere sine consensu duorum propinquorum consanguineorum, affines ex parte viri, vel vxoris non admittuntur. in l. n. 1. C. vnde vir & vxor. 11
- 8 stante statuto, quod qui notarius appellatur nō possit esse decurio, semel matriculatus, licet se faciat deleri non poterit esse decurio. in l. n. 1. C. de primice. & secun. lib. 12. 49
- 4 stante statuto quod filia dotata nō succedat quousque superuixerit masculus, mortuo masculo hereditate adita sine masculis, an filia admittatur, quod sic. in l. si. §. quando. nu. 1. ff. ad Tertul. 177
- statuto potest fieri, vt quis sit hēs in vita alicui defuncto, & postea desinat. ibi.
- 9 stellionatus crimine tenetur, qui vadit in plateā, & de re venali promittit plus debito, vt alij sic emant. in l. stellionatus. §. itē si quis. n. 1. ff. de cri. stel. 135
- 2 sterilitas, quæ dicatur, & quæ exiguitas, l. si vno. §. vbiunque. nu. 2. ff. loc. 123
- sterilitas quando fiat remissio mercedis. ibi. nu. 1.
- 7 sterilitas quando dicatur. in l. licet. nu. 1. C. de loc. 156
- 1 stylus inducitur ab vno, & respicit ordinem loquendi, scribendi, vel producendi in repe. l. de quibus. nu. 1. ff. de legi. 19
- 3 stylus curiæ tenendus est. in l. iuris peritos. nu. 4. ff. de excu. tu. & cur. 73
- 7 stylus, quod sit circa ordinem, & arbitrium circa depositionem, & in repe. l. j. nu. 3. & 5. C. de sacrosan. eccl. 7
- 8 stipendiarij non possunt constituere procuratorem ad suum stipendium recipiendum. in l. iubemus. nu. 2. C. erog. lib. xij. 55
- 5 stipulatio simpliciter interposita propter quod damnum committatur. in l. flumi num. §. præterea. n. 2. ff. de dam. infe. 38
- 5 stipulatio an committatur ad totum interesse stipulātis, an ad partem, qñ pars adijcitur in stipulatione damni infecti. in l. plures. nu. 1. ff. eo. 120
- 2 stipulatio pœnalis non nouat, nec perimit actionem descendente ex contractu emptionis. in l. L. ucius Titius. nu. 1. ff. de act. emp. 47
- 6 stipulatio an valeat, promitto centum si plagium feceris. in l. si plagij. nu. 1. ff. de verb. obl. 37
- 6 stipulatio collata sub conditione licet non habeat aliam cam valet. in l. a Titio. nu. 1. ff. de verb. oblig. 6
- 9 stipulatio si concipitur sub duabus contrariis cōditionibus adueniente prima non potest stipulatio alia conditione committi. in auth. de non elig. secū. nu. ben. nu. 2. 9
- 2 stipulatio rem tradi, & quælibet stipulatio facti dicitur continere incertum. in l. certi cōditio. nu. 25. ff. si cer. pe. 209
- 1 stipulatio quæ non potest committi non debet interponi, in l. non cogendum. §. qui ita. nu. 2. ff. de procur. 107
- 6 stipulatio, quæ ad particulare interesse committitur, potest sapius committi. in l. si procurator. n. 1. ff. rem ra. hab. 92
- 2 stipulatio vsurarum, qñ tollatur per nouationem. in l. j. nu. 2 & 8. C. de iud. 142
- 2 stipulatio ad interesse nō committitur in stipulatione rem dari, sed quis tenetur ad dandum. in l. videamus. §. si ad actionem. nu. 1. ff. de vfur. Et fructus veniunt post litem contestat. ibi. In stipulatione re tradi venit iteresse tempore moræ, & nō fructus. ibi. nu. 2: Et ratio fructuum habebitur post litem contestat. ibi. stipulatio, quando continet rem dari, & rem tradi, quod veniūt fructus, de eis habebitur ratio. ibi. nu. 3. stipulatio prædicta, quando succedit in locum contractus emptionis, & venditionis, tunc secundum eius naturam veniunt fructus. ibi. nu. 4.
- 7 stipulatio de faciendo aliquem hæredem non valet. in l. cum donationis. nu. 3. C. de transac. 58
- 7 stipulatio committitur si promitto ratum, & firmum habiturum si cōtrauenio siue de iure, siue de facto, in l. quod pauperib. nu. 1. C. de epis. & cle. 23
- 4 stipulatio annua, quando dicatur vna, vel dicantur plures. in l. si ex toto. §. si ita legatum. nu. 2. ff. de leg. 1. 21
- 2 stipulatio facta nominatim defuncto non valet, in l. eius, qui, num. 25. ff. si cerum pet. 76
- 8 stipulatio nouans sententiam non habet paratam executionem. in l. 2. nu. 2. C. de execu. rei iud. 137
- 1 stipulatio nouans sententiam, non habet executionem paratam. l. minor. nu. 2. ff. de minorib. 109
- 2 stipulatio appositā incontinenti, & incontinens idem, an inducat nouationē. in l. duo societatem. nu. 1. ff. pro soc. 68
- stipulatio pœnalis, an nouet præcedentem obligationem. ibi. nu. 2.
- 2 stipulatio facti, quando requirat locum. in l. non vti que. §. si quis insulam. nu. 1. ff. de eo, quod certo loco. 80
- 4 stipulatio pœnalis, an committatur in omnibus statim, qd cessatum est in vna ex plurib. præstationib. in l. j. §. quod si in annos. nu. 3. ff. de pe. leg. 63
- 1 stipulatio soluere iudicatum, quod contineat aliud, quā verba sonant. in l. Iulianus. nu. 8. ff. qui fat. cog. 118
- 1 stipulatio de euictione, vt committatur est necessaria scientia: & quādo. in l. at qui natura. §. si cum me. nu. 1. & 3. de neg. gest. 2
- 6 stipulatio non concipitur, nisi vtroque loquente, & sermonis efficaciam intel ligente. in l. n. 1. ff. de ver. ob. 2
- stipulatio quibus casibus fingatur, vbi quod fauore dotis. ibi. nu. 2.
- stipulatio non contrahitur per epistolam, sed probatur. ibi. nu. 5.
- stipulatio potest concipi inter absentes, dummodo se exaudiant. ibi. nu. 8.
- stipulatio quid sit. ibi. nu. 12.
- stipulatio quare dicatur stipulatio, vbi quod ab interrogante, tanquam nobiliore. ibi. nu. 13.
- 7 stipulatio facta non requirit solennitatem verborum. in l. vna. §. rei vxoris. nu. 4. C. de rei vxo. act. 165
- 4 stipulatio iudicatum solui interposita coram vno Iudice, cuius successor iudicauit, quando committatur. in l. cum apud. nu. 5. ff. iud. sol. 104
- stipulatio de iudicio fisti mutato iudice, ita extinguitur sicut stipulatio iudicatum solui. ibi. nu. 7.
- stipulatio de rato, quod mutato Iudice: nec durat in causa appel. ibi. nu. 8.
- stipulatio interposita secundum consilium Claudij positum in fine d. leg. non comprehendit iudicem appellationis, nec collegam, sed successorem sic. ibi dem. nu. 9.
- 5 stipulatio facta sine causa a sciente, an habeat tacitam causam donationis. in l. nuda ratio. nu. 2. ff. de dona. 60
- 6 stipulatio ad pœnam, vel interesse si fiat contra stipulationē non continentem factum diuiduum, vel dationem, qualiter & aduersus quos committatur. in l. 4. §. Cato. nu. 12. & 19. ff. de verb. ob. 7
- stipulatio facti indiuidui cum pœna interposita in iudiciis si in parte non obseruatur, committitur in solidum licet obstat exceptio pro parte. Secus in contractibus, quia committitur in totum, & non obstat exceptio, & idem in iudiciis impertinentibus ad decissionem. ibi. nu. 18.
- stipulatio pœnalis facti indiuidui adiecta facto diuiduo si fiat contra stipulationem facti indiuidui per vnū ex hæredibus promissoris, an in totum, vel pro parte committatur. ibi. nu. 20.
- stipulatio de defendendo in vna actione est indiuidua. ibi. nu. 21.
- In qualibet stipulatione prætoria, siue contineat donationem, siue factum indiuiduum, siue diuiduum, siue possit per alium explicari, siue non, indistincte pœna, siue interesse committitur tantum aduersus eum, qui cōtra facit. ibi. n. 23.
- stipulatio rem ratam haberi, de qua in d. l. j. §. Cato. ff. de verb. ob. an sit prætoriana. ibi. nu. 24.
- stipulatus sibi si quis est, & hæredibus suis vsum alicuius fundi, & decedat pluribus hæredibus relictis, an quilibet habebit totum vsum, vel partem eius. ibi. nu. 29.
- stipulatio vsusfructus, quod ex parte creditoris sit personalis, ex parte promissoris est realis. ibi. nu. 32.
- stipulatio pro alimentis ex parte promittētis dicitur esse in rem, ex parte creditoris personalis. ibi.
- 4 stipulatio, quando habet originem ex facto hæredis quilibet hæredum ex facto proprio tenetur, secus in obligatione, quæ incipit a defuncto. in l. pœnales. §. Iulia. nu. 1. ff. ad leg. Fal. 126
- stipulatio iudicatum solui præstita per vnum ex pluribus hæredib. committitur ei, qui vicit, & contra eum qui perdidit. ibi. nu. 2.
- stipulatio duplex non est prætoriana. ibi. nu. 4. 127
- 6 Factum indiuiduum, quando venit in stipulatione, stipulatio transit ad quemlibet hæredem in solidum. in l. prætoriana. nu. 1. ff. de præto. stipul. 96
- stipulatio, quæ continet quantitatem, diuiditur in hæredes promissoris. ibi. n. 2.
- stipulatio iudicatum solui ante sententiam continet quantitatem incertam, sed post sententiam certam. ibi.
- 2 stipulatio interposita super contractu emptionis, & similiū, an impediat actionem oriri ex eo contractu, & sic ex tali contractu duæ actiones dantur, quarum vna est bonæ fidei, alia stricti iuris. in l. singularia. nu. 9. ff. si cer. pet. 13
- stipulatio si præcedit, & sequatur pactum, vel contractus de eodem, quando videatur facta nouatio. ibi. nu. 11.
- stipulatio si præcedit, & sequatur pactum, vel contractus de eodem, quando inducatur nouatio. ibi. nu. 13.
- 7 stipulatio pœnalis, quando incipit a præcedenti conuentione nuda, debet agi ex stipulatu non ex pacto. nu. 1. C. de pac. 45
- stipulatio pœnalis non veltit pactum nudū principale sui cohærentia. ibi. nu. 2.
- stipulatio pœnalis, an nouet præcedentem obligationem. ibi. nu. 7. & 9.
- 6 stipulatio iudicatum solui quare facilius committitur, qñ cōtingit mutatio personæ ex parte actoris, quā ex parte rei. in l. si ante acceptū. n. 2. ff. iud. solui. 102
- 2 stipulatio sequens nouat actionem ex contractu, quando continet illud idem, quod principaliter veniebat, secus si continet illud, quod contractum informat in l. prædia. nu. 2. ff. de ac. emp.
- 4 stipulatio facti diuidui pœnalis copulatiuè, & affirmatiuè cōcepta, si non impletur in præparatorijs iudicij committitur in solidum, sed pro parte impleta ob 23

In omnes Barto. Lecturas.

- obstat exceptio, & est speciale in iudicijs. in l. si is qui, §. verum. nume. 4. ff. de rub. dub. 99
- 6 stipulatio contracta inter Latinum, & Græcum, si se intelligunt, valet. in l. j. §. eadem. nu. 1. ff. de verb. oblig. 3
- 7 stipulatio tollitur per aliam stipulationem si hoc agitur. in l. si vnus. §. pactus. nu. 2. ff. de pac. 85
- 5 stipulatio de damno infecto, an de necessitate interponatur, an vero interposita committatur, quando vnus ædificat in pariete communi. in l. inter quos. nu. 2. ff. de dam. infe. 39
- 6 stipulatio fingitur ex contumacia. in l. j. nu. 1. ff. de verb. oblig. 2
- stipulatio vt valeat, interrogatio præcedit, & responsio sequi debet. ibidem numero 3.
- stipulari non potest infans nisi in casu l. seruus. ff. rem pup. sal. fore. ibidem nume. 4.
- 1 stipulatio non valet nisi habeat in se consensum. in l. j. §. conuentionis. nume. 2. ff. de pact. 79
- 6 stipulatio continens incertam quantitatem quando, & quibus casibus valeat. in l. ista stipulatus. nu. 4. ff. de verb. obli. 39
- stipulatio operarum incerta valet. ibi. nu. 5.
- stipulatio opus faciendi non adiecto certo loco, quando valeat. ibidem.
- stipulatio fundi simpliciter nomine non adiecto, quando valeat. ibidem numero 6.
- stipulatio de iudicio fisci interposita sine die valet. ibi. nu. 10.
- stipulatio collata in personam obligantis per futurum subiunctiui, quando valeat. ibi. nu. 11.
- stipulatione principali vitata, quando vitietur stipulatio pœnalis. ibidem numero 12.
- stipulatio pœnalis si incipit à nuda conuentione ex sola interpellatione extra iudicium facta committitur, & non requirit litis cōtestatio. ibidem numero 21. 40
- 5* stipulatione facta per procuratorem in instrumento guaranteegiato, quod ex forma statuti habet executionem, quæritur domino sine cessione, in l. possessorio. §. & si poss. nu. 3. ff. de acq. poss. 89
- 5 stipulatio facta hoc modo, promittis decem illi, non valet, sed debet dicere, promittis mihi, q. dabis decem, in l. quæcunque. nu. 1. ff. de actio. & oblig. 162
- * stipulatio in persona procuratoris domini absentis, debet ita concipi, promittis mihi procuratorio nomine Titij, quod Titius dabit. ibi. nu. 3.
- * stipulatio omnis quibus possit fieri. Inst. de verb. obli. in prin. nu. 1.
- * stipulatio quare iudicialis dicatur. Inst. de diuisione stipul. nu. 1.
- * stipulatio quare dicatur communis. ibi. nu. 9.
- * stipulatio qualis dicitur communis & qualiter intelligitur. ibi. nu. 3.
- * stipulationes prætorias, an habeant terminatum tractatum, ibi. nu. 4.
- 9* stipulatio contrahitur per quemcunque, dummodo habilis sit. institutio, de lit. obligatio. nu. 9. 92
- 6* stipulatio monachi sine monasterio non valet. in l. quod seruus. nume. 1. ff. de stipul. ser. 69
- 7* stipulatio est quid iuris. in l. j. nu. 3. C. de vsur. 148
- 2 stipulatio accessoria, quando vestiatur pactum super principali. in l. lecta. nu. 8. ff. si cer. pert. 19
- stipulatio apposta super contractu, an impediatur actionem oriri ex contractu. ibi. numero 11.
- stipulatio conditionalis si præcedit, & sequatur pactum nudum continens pure illud, quod est in stipulatione, debetur pure, & quomodo. ibi. nu. 24. 40
- si in stipulatione continetur certum, & in pacto incontinenti apposto in certum quæ actio oriatur. ibi. nu. 29. & 31.
- 6 stipulatio habere licere, pro quo facto committatur. in l. stipulatio ista. §. si quis forte. nu. 2. ff. de verb. obl. 16
- stipulatio habere licere, quando committatur, ibi. nu. 3.
- 6 stipulatio ista habere licere, committitur contra singularem successorem. in d. l. stipulatio. §. sicut autem. nu. 1. ff. eod.
- stipulatio, quæ improprie intelligi non potest, trahitur ad improprium. in d. l. stipulatio ista. §. hi qui sunt. nu. 2.
- 2 stipulatio ab initio pura, & postea conditionalis, differunt, in l. pecuniam. nu. 1. ff. si cer. pet. 19
- 6 stipulatio semel commissæ ad totale interesse non potest amplius committi, secus si ad particulare, in l. cum quærebatur. nu. 1. ff. iud. sol. 103
- stipulatio ob rem non defensam, quando committatur, & impediatur committi & mora possit purgari vsque ad sententiam. ibi. nu. 2.
- stipulatio de defendendo, quod extinguatur lara sententia sicut fideiussio de iudicio fisci. ibi. nu. 5.
- 3 stipulatio simplex limitatur secundum naturam præcedentis contractus. in l. post dotem. nu. 1. ff. iud. sol. 23
- In stipulatione dotis cum voluerit, moriendo videtur velle, & est speciale in dote sicut in vltimis voluntatibus. ibi. nu. 9.
- 6 stipulatio iudicatum solui semel commissæ, an iterum committatur. in l. si vnus. nu. 1. ff. iud. sol. 104
- 1 stipulatio prima, quando tollatur ipso iure per nouationem. in l. in personam. §. qui pecuniam. nu. 2. ff. de pac. 88
- stipulationis nouantis effectus potest restringi ex voluntate partium. ibi.
- 3 stipulatio de euidione committitur etiam si sententia non sequatur, quando est notorium, quod res sit aliena, in l. vtique. nu. 1. ff. de rei. vendi. 171
- 6 stipulatio vsusfructus, quod sit facti. in l. 2. §. & harum. nu. 1. ff. de verb. obl. 4
- stipulatio operarum, quod sit diuidua. ibi. nu. 7.
- stipulans viam, vel aliam seruitutem, dicitur stipulari ius, & factum & agendo ex stipulatione agit ad factum. ibi. nu. 3.
- 6 stipulatio facti tunc committitur, quando transiret tantum tempus intra quod potuit explicari. in l. si ita. nu. 1. ff. eod. 11
- 6 stipulatio non dicitur conditionalis si dicitur decem, quæ petiero. in l. si decem. nu. 3. ff. eod. tit. 20
- stipulatio concepta promittens decem si petiero, quod committatur per simplicem admonitionem. ibi. nu. 2. & 4.
- sufficit si fiat extra iudicium. ibi.
- stipulatio habens conditionem casualem transit ad hæredes, secus potestatiuam. ibi. nu. 6.
- 6 stipulatio pœnalis simpliciter interposita, an comprehendat factum alienum. in l. stipulatio ista. §. si quis dolum. nu. 1. ff. eod. 17
- 6 stipulatio annua dicitur vna: quia est vna. in l. si Stichum. §. stipulatio. nume. 1. ff. eod. 12
- stipulatio annua facta pauperi, vel diuiti, non est transitoria ad hæredes, & dicitur incerta. ibi. nu. 2.
- stipulatio facta pauperi videtur alimentorum causa. ibi.
- stipulatio annua dicitur incerta, quia oritur actio ex stipulatio. ibi. nu. 3.
- stipulatio annua quare perpetua. ibi. nu. 5.
- 6 stipulatio quando interponitur, præsumitur quod partes velint eam valere. in l. ita stipulatus. nu. 23. ff. eod. 40
- stipulatio pœnalis sequens, an nouet præcedentem. ibi. nu. 26. & 32.
- stipulatio pœnalis sequens non nouat pactionem liberatoriam præcedentem. ibi. nu. 28. 41
- stipulatio pœnalis, quando subrogatur in loco primæ, tunc nouat præcedentem. ibi. nu. 29.
- stipulatio pœnalis apposta loco particularis cessationis, non nouat præcedentem stipulationem. ibi. nu. 31.
- stipulatio simplex, & pura, qualiter committatur quo ad obligationem, petitionem, & moram. ibi. nu. 33. & 27.
- stipulatio quantumcunque pura, qualiter intelligatur habere diem. ibi. nu. 34.
- 5 stipulatio simpliciter cōcepta, an possit porrigi ad tempus, ante traditionem, quando venditor non fuit in culpa: quod sic. in l. damni. §. emptor. nu. 3. ff. de dam. infe. 35
- stipulatio de dam. infe. facta, an transeat ad emptorem sine cessione: quod sic, ibi. nu. 3.
- stipulatio hæc veditoris quare porrigitur ad omne tempus: stipulatio emptoris non. ibi. nu. 5.
- 9* stipulatio si incipiat à conditione necessaria valet, si ab impossibili non valet, & quando. in §. exceptis. nu. 1. Inst. de leg. 81
- 6* stipulatio pro matrimonio contrahendo non valet, vt interesse, quando pecunialiter interest, nisi dolus fuerit commissus. in l. Titia quæ. numero 3. ff. de verb. oblig. 50
- 6* stipulatio rem ratam haberi, an mereatur executionem, remissuè. in l. j. nu. 4. ff. iud. sol. 100
- 5 stipulatio annua, bima, trima die, ex quo tempora sunt expressa, dicuntur plures stipulationes. in l. senatus. §. si quis. nu. 1. ff. de dona. cau. mor. 65
- 6 stipulatio de rato committitur ad sumptus litis tantum, quando verus procurator egit, & succubuit, postea dominus egit, & obtinuit. in l. si sine. §. cum autem. nu. 5. ff. rem rat. hab. 108
- stipulatio ad quid committatur, quando procurator agit, & obtinuit, & dominus egit, sed licet ad finem non perduxit. ibi. nu. 13.
- stipulatio rem ratam haberi si est interposita in iudicio, habet executionem paratam: si extra iudicium, est opus nouo iudicio. ibi. nu. 15.
- 5 stipulatio concepta voluntate stipulatoris, an valeat. in l. sub hac. numer. 2. ff. de actio. & oblig. 162
- stipulatio facta hoc modo, promittis decem illi, non valet, sed debet dicere promittis mihi, quod dabis illi decem. in l. quæcunque. ibi. nu. 1. ff. eod.
- stipulatio in persona procuratoris damni absentis debet concipi: promittis mihi procuratorio nomine Titij, quod Titio dabis. ibi. nu. 3.
- 5 stipulatio hæc de opere demoliendo, debet continere personam hæredis alius hæres non tenetur. in l. stipulatio. nu. 1. ff. de oper. no. nunc. 22
- stipulationis prædictæ verba qualiter concipiantur. ibi. nu. 2.
- stipulatio dicta de opere demoliendo non habet locum quando nunciatur causa damni infecti: sed debet caueri de damno infecto, vt consequatur remissio. ibi.
- 9 stipulatio concepta sub duabus contrariis conditionibus, si committitur ex vna, ex alia committi non potest. in §. quoniam infirmas. nu. 1. in auth. de nup. 20
- Et in pacto. ibi.
- 6 stipulatio sequens quando tollat effectum moræ præcedentis stipulationis. in l. eum qui. §. si hominem. nu. 2. ff. de verb. obli. 23
- 6 stipulatio cum volam, an valeat. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. nu. 1. ff. eod. 20
- stipulatio promitto tibi dare decem ad tui voluntatem, valet. nu. 6.
- 6 stipulatio iudicatum solui interponitur ante litem contestatam, & post quando procurator interuenit post. in rub. 1. nu. 1. ff. iud. sol. 99
- 6 stipulatio inutilis interposita in contractu aliàs de se obligatorio non vitiat, secus si cadit super facto, quod de sui natura non cadit in formam alicuius contractus. in l. j. §. si quis ita. nu. 8. ff. de verb. obli. 3
- 6 stipulatio turpis quando sit nulla tam ex parte stipulatoris, quam promissoris. Et quid quando ex parte promissoris tantum. in l. generaliter nouimus. num. 1. ff. eod. 13
- 6 stipulatio quando dicatur concipi generaliter, & quando vniuersaliter. in l. scire debemus. nu. 1. ff. eod. tit. 13
- Quando plures res deducuntur in stipulatione, an dicatur vna, vel plures stipulationes. ibi. nu. 2.
- stipulatio alternatiua, quod dicatur vna quantum ad solutionem, duæ quo ad res in ea deductas. ibi. nu. 3.
- Effectus resultantes, q. sit vna stipulatio, vel quod sint plures, quando plures deducuntur in stipulatione. ibi. nu. 4.
- stipulatio quando est vna, vtum stipulator agere possit ad partem. ibi. numero 5.
- 6 stipulatio iudicialis debet dici omnis stipulatio prætorias quæ respicit effectum sententiæ. in l. j. §. iudiciales. nu. 1. ff. de præto. stip. 95
- * Item stipulatio de no. ope. nunc. demoliendo. ibi.
- stipulatio cautionalis large potest dici omnis stipulatio. ibi. nu. 2.
- stipulatio cautionalis à iudiciali in quo differat. ibi. nu. 3.

Index singularium materiarum

- Stipulationes prætoriae, seu cautionales habent instar actionum, quia ab initio extorqueuntur, & principaliter peti possunt: item etiam stipulatio rem ratâ haberi. ibid. nu. 4.
- Stipulationes prætoriae, non nouant primam actionem, sed illam nouationem faciunt, quam facit litis contestatio, & sententia. ibid. nu. 6.
- Stipulationes, quæ ex necessitate interponuntur, non nouant, nisi expresse agatur. ibid.
- Stipulatio legatorum interposita hoc actio, ut nouatio fiat, quid nouetur. ibidem num. 7.
- Stipulatio rem pupilli saluam fore, interposita nouat actionem tutelæ. ibidem numer. 8.
- Stipulatio rem ratam haberi nouat conditionem indebiti, quæ cõpeteret cõtra procuratorem. ibid. nu. 9.
- Stipulatio damni infecti interposita animo nouandi nouat interdictum, quod vi aut clam. ibid. nu. 10.
- Stipulationes de iudicio fisci, & aliarum, quare dicantur communes. ibid. nu. 12.
- 1 Stipulatio si interuenit in cõtractu, an videatur reuocatus cõtractus tacite. in l. cum quæritur. §. qui impleto. nu. 13. ff. loca. 122
- 2 Stipulatio nouans est duplex. in l. rescriptum. §. si pacto. nu. 1. ff. de pac. 83
- Stipulatio pœnalis, an nouet præcedentem. ibid. nu. 2.
- 2 Stipulatio de euictione committitur cum quis compromittit ex forma statu- ti, non autem cum quis sponte sua in non suum iudicem consensit. in l. si di- ctum. §. si compromisso. nu. 1. ff. de euict. 140
- 7 Stipulatio, vel pœna, non nouatur per præcedentem conuentionem, an pote- rit expelli. in l. 2. nu. 13. C. de iure emphyt. 159
- 6 Stipulatio simplex intelligitur de hæredibus. in l. si sine. §. si in stipulatione. n. l. ff. rem rat. habe. 108
- 4 Stipulatio erronea in effectu non obligat. in l. si legati. nu. 1. ff. de leg. 1. 16
- Stipulatio apposita super legato intelligitur secundum naturam legati. ibi- dem nu. 2.
- 6 Stipulatio ista dolum malum abesse, & habere licere, non cõtinet nisi factum suum, & successorem: & quos potest prohibere. in l. inter stipulantem. nu. 2. ff. de verb. obli. 30
- 6 Stipulatio in diem qualiter, & quando committatur quo ad obligationem, quo ad actionem, & quo ad moram. in l. ita stipulatus. nu. 38. & 40. ff. eod. tit. 42
- Stipulatio in diem subintellectum à lege, an statim producat actionem & obli- gationem. ib. nu. 29. 41
- Stipulatio, quæ habet diem incertam, quando committatur, & an sit nata obli- gatio, & actio. ibid. nu. 41. 42
- Stipulatio si habet diem & conditionem, quando ex ea nascatur obligatio & actio. ibi. nu. 51. eod.
- Stipulatio pœnalis incipiens à præcedenti conditione, quando committatur, & ex ea nascatur obligatio, & actio. ib. nu. 52.
- Stipulatio pœnalis incipiens à præcedenti conditione, quando committatur, & ex ea nascatur obligatio & actio, & an sufficiat interpellatio. ibid. nume- ro 54.
- An ante stipulationem commissam possit agi ad id, quod deuenit in prima sti- pulatione vestita. ib. nu. 55.
- 6 Stipulatio, quod valeat si dico, promittis mihi lex medaleas: & respondes pro- mitto duos aureos, si tres medaleæ valeant aureum. in l. quæ extrinsecus. n. 3. ff. eod. 24
- 6 Stipulatio, per quam auferitur libera testandi factio, non valet. in l. stipulatio. nu. 1. ff. eod. 23
- 6 Stipulatio si interuenit in cõtractu emptionis & venditionis, & quis sit dece- ptus ultra dimidiam iusti pretij, an habeat remedium. in leg. si quis cum. ff. eod. nu. 4. 15
- Stipulatio interposita in cõtractu emptionis, & venditionis, est æqualis ad emptionem, & venditionem, & quando nouat primam actionem, illam no- uat cum omnibus suis qualitatibus. ib. n. 5.
- 6 Stipulatio secunda quando continet idem quod prima, non valet. l. Valeria- nus. nu. 1. ff. de præto. stipu. 97
- 6 Stipulatio facti qualiter, & quomodo diuidatur inter hæredes. in l. stipulatio- nes. nu. 1. ff. de verb. obli. 23
- Stipulatio factorum, an dicatur diuidua, vel indiuidua, & quæ facta dicuntur diuidua. ib. nu. 25. 26
- 6 Stipulatio ex clauula, dolum malum abesse, quare committatur ad interesse particula, sed ex clauula de defendendo quare committeretur ad totale. in l. stipulationes. nu. 32. ff. eod. ibid.
- * Stipulatio ad interesse, quando committitur in obligatione facti, an reus sit obligatus copulatiuè ad factum, & ad interesse, an alternatiuè, id est, aut ad factum, aut ad interesse. ib. nu. 35.
- 4 Stipulatio potest conferri in voluntatem stipulantis. in l. cum pater. §. mater. nu. 2. ff. de leg. 2. 41
- 1 Stipulatio valet, licet dies omittatur, & intelligitur de die qua iudex modera- bitur fauendo auctori. in l. de die. nu. 1. ff. qui satis cog. 62
- Stipulatio necessaria interposita, an valeat propter omissionem diei. ibi. nu. 3.
- 6 Stipulatio licere vti frui, quod continet factum, in l. stipulatio ista. §. si quis ita. nu. 3. ff. de verb. obli. 17
- Stipulatio merè personalis, quod alia sit in persona defuncti, alia in persona hæredis. ibid.
- Stipulatio ire agere licere, quod sit merè personalis, & non transit ad hære- dem nisi expresse dicatur. ibid. nu. 4.
- 6 Stipulatio sequens intelligitur in dubio de illa quãtitate in qua præcessit mu- tuum, in l. et r. cum. nu. 2. ff. eod. 35
- 7 Stipulatio apposita super aliquo cõtractu debet intelligi secundum naturam illius cõtractus super quo interponitur. in l. mora. nu. 6. C. de transactio. 52
- 6 Stipulatio, quãdo incipit à defuncto, cui minor successit, cum quo nihil est ge- stum, minori persona non consideratur: sed maioris à quo initium habuit, ideo minori non competit restitutio. in l. cum filiusfamil. §. in hac stipulatio- ne. nu. 2. ff. de verb. obli. 21
- 6 Stipulatio semel commissâ, an sæpius committatur, in l. si sic stipulatus. numero 1. ff. eod. 50
- Stipulatio facti affirmatiuè concepta, quando transeat ad hæredes stipulatoris. ibi. nu. 3.
- Stipulatio facti affirmatiua, quando transeat ad hæredes promissoris, ibidem numero 4.
- 5 Stipulatio præterita, quod non dicatur actio, sed per officium iudicis petitur. in l. j. nu. 28. ff. de act. & obli. 161
- 6 Stipulatio, in qua pater stipulatur factum filio, an dicatur inutilis quo ad patrē & filium. in l. quod dicitur. nu. 3. ff. de verb. oblig. 48
- Stipulatio, in qua pater stipulatur filio in potestate existenti, & confertur in tẽ- pus existenti sui iuris, an dicatur stipulatum esse filio, ut hæredi, vel alij, ut filio, vel ut extraneo. ib. nu. 5.
- 1 Stipulatio sine causa, an valeat. in l. toties. nu. 10. ff. de inter. act. 165
- 7 Stipulatio est cõtractus. in l. 2. nu. 11. C. de condi. cau. 118
- 6 Stipulatio alternatiua, quando vterque est capax, est in totum inutilis, & hodie loco corrigitur. in lege prim. §. si fructuarius. numero primo. ff. de stipulatio- seruo. 61
- 2 Stipulatio rem dari, & rem tradi, quando iunguntur simul, habetur ratio fructu- in l. si stipulatur. nu. 1. ff. de vsur. 141
- 5 Stipulatio de damno infecto, quod transeat ad singularem successorem sine ces- sione. in l. fluminum. §. adijcitur. n. 1. ff. de dam. infe. 37
- 6 Stipulatio pura non potest esse in pendenti, & quomodo. in l. vsusfructus. nu. 3. & 7. ff. de stipu. seruo. 62
- Stipulatio, ut valeat inspiciatur initium cõtractæ stipulationis non tempus exi- stentis conditionis. ibi. nu. 3. & 8.
- 6 Stipulatio, quod debet intelligi secundum naturam præcedentis cõtractus. in l. venditores. n. 3. ff. de verb. obli. 36
- 5 Stipulatio pœnalis, quod non nouet præcedentem obligationem ex causa one- rosa. in l. 4. §. ex conuentione. nu. 3. ff. de re iud. 106
- 6 Stipulatio dotis facta constante matrimonio, an valeat. in l. si diuortio. nu. 3. ff. de verb. oblig. 12
- 6 Stipulatio ut valeat, quod tempus inspiciatur. in l. si rem meam. numero primo. ff. eo. tit. 15
- 6 Stipulatio generalis, & indefinita limitatur secundum naturam præcedentis cõtractus. in l. qui Romæ. §. duo fratres. numero vndecimo. ff. de verborum oblig. 45
- 6 Stipulatio habere licere ex cuius facto committatur. in l. stipulatio ista. num. 1. ff. de verb. obli. 16
- 6 Stipulationi prætoriae, si aliquid additur, vel detrahitur, an dicatur conuentio- nalis, vel remaneat prætoria. in l. in conuentionalibus. numero secundo. ff. eodem tit. 22
- Stipulatio, quæ ab initio extorqueatur dicitur prætoria. ibi. nu. 3.
- 6 Stipulationis forma interponendæ de rato. in l. procurator. nume. 1. ff. rem ra- tam habe. 108
- 3 Qui potest venire per stipulationem, & per ius accrescendi, an possit vno iure amplecti, & alio repudiare. in l. nec is. §. hæres. numero quarto. ff. de acquir. hæredi. 146
- 1 Stipulationem allegans, debet probare solennia intercessisse, quando stipulatio probanda est per testes. in lege si vnus. §. pactus. numero decimonono. ff. de pactis. 84
- 6 Differentia inter stipulationem, & obligationem. in l. stipulationum. §. stipula- tio. nu. 2. ff. de verb. obli. 9
- Stipulationes, quæ interponantur per verba futuri tẽporis, vel infinita, & quæ per verba præsentis tẽporis. ib. nu. 4.
- 6 Stipulatio annua an sit vna, & quãdo plures. in l. si communis seruus, §. cum ser- uus. nu. 3. ff. de stip. ser. 62
- Stipulationis valor non potest esse in pendenti, sed acquisitio sic, id est an ac- quiratur, ibi. nu. 4.
- 9 Stipulationem, quando vitiat diuersitas linguarum. in l. j. §. eadem. nume. 5. ff. de verb. obl. 3
- Stipulationem, quando vitiat diuersitas in re. ib. n. 6.
- 9 Ex stipulatione iudicis, quod queritur parti. in authent. de his qui ingred nu- mero 22. 26
- 6 Stipulationis concipiendæ modi sex, quorum aliqui validi sunt, aliqui non. in l. stipulatio ista. §. si stipuler. nu. 1. ff. de verb. obl. 18
- 9 In stipulationibus prætorijs, an quis cogatur pœnam promittere est arbitrariu. in l. in huiusmodi. nu. 1. ff. de præto. stip. 98
- 6 Stipulationes facti inter hæredes, quod ad petitionem dicuntur indiuiduæ, & cuilibet competit actio in solidum, & si agitur pro parte. in l. 4. §. si qui. nu. 1. ff. de verb. obl. 19
- 5 Stipulationis damni infecti forma quæ sit, in l. fluminum. §. vitium autem. nu. 4. ff. de dam. infec. 38
- 6 Stipulationem non inuadat diuersitas in quantitate responsionis si illico se- quatur complacentia. in l. j. §. si quis simpliciter. nu. 2. ff. de verb. obl. 3
- 6 Stipulationem non vitiat interuallum longum inter interrogationem, & respo- sionem, & est vnus diei. in l. j. §. qui præsens. numero 1. ff. eo. tit. 2
- Stipulationem quando vitiat magnum interuallum inter interrogationem, & responsionem, ibi. nu. 2.
- * Stipulatione si promissi tibi centum, & pacto nudo promissisti pro me ire Ro- mam, tale pactum vestitur l. iuregentium. §. quinimo. nu. 3. ff. de pactis. 81
- 6 Stipulator decem in melle, vel in frumento decem, sunt in obligatione mel, vel frumentum in solutione, in l. si quis. nu. 1. ff. de sol. 81
- 6 Stipulator non potest pœnam petere opus eligendo in casu l. stipulatus sum. ff. de verb. obli. nisi sit adiecta clausula. rato manente pacto. ibi. nu. 2. 39
- 6 Stipulator mihi, & adiecto ceteriori, an die soluens adiecto liberetur, in l. si ser- uus. §. cum mihi. nu. 5. ff. de verb. obl. 54
- Stipulator mihi purè, & adiecto sub conditione, ante conditionem potero age- re. ibi. nu. 6.
- 3 Stipulatio dari adiuncto, an præsumatur animo donandi. in lege quæ dotis. nu- me. 11.

In omnes Barto. Lecturas.

- me. 11. ff. sol. mat. 21
- si stipulator, emo, vel contraho nomine tertij, an in dubio videatur donare ipse tertio, & ibi quid in ascendentibus, & quid in extraneo, & descendentes. ibi. nu. 12.
- 2 stipulator si quis est sibi, & filijs intelligitur ordine successiuo, in l. si nō sortem. §. liberatus. nu. 35. ff. de condi. indeb. 51
- 2 stipulator fundum tradit intelligitur, scilicet vacuum, & a nemine detentū, vel possessum, in l. ratio. §. si emptor. nu. 1. ff. de act. emp. 115
- 2 stipulator si quis sit simpliciter nullo addito loco solutioni, & conveniat rei alibi, quā in loco promissionis, & actio non sit arbitraria, in l. quod si Ephe. si. nu. 2. ff. de eo, quod cer. loco. 68
- 9* stipulator est quis aliquid sibi dare singulis annis, an sit vna stipulatio, vel plures. Insti. de verb. obli. in prin. nu. 4. 89
- 6* stipulari licet directē non possit alteri, tamen indirectē sic in l. stipulatio ista. §. alteri. nu. 1. ff. de verb. obli. 17
- stipulari alteri, quod possit ratione interesse. ibi. nu. 2.
- stipulatio facta alteri interposita super eo, quod erat ipsius stipulantis, vel sibi debitum etiam naturaliter tantum. ibi. nu. 3. & 8.
- Alter i per alterum quaritur per actum naturalem numerationis, licet per stipulationem non. ibi. nu. 4.
- Item potest acquiri alia qualitas ad ipsam stipulationem. ibi.
- stipulatio facta alteri non est contra, sed præter legem. ibi. nu. 5.
- stipulatio facta alteri, si a principio non interfuit stipulatoris, sed ex post facto, quod stipulatio valeat. ibi. nu. 10.
- 6 stipulari alteri, quando quis possit ponitur regula cum nouem fallentijs, in l. stipulatio ista. §. si stipuler. nu. 3. ff. eod. 18
- 6 stipulari vni ex hæredibus quare in dandis non potest quis, in l. cōtinuus. §. præterea. nu. 1. ff. eod. tit. 52
- stipulari vni ex hæredibus quare potest in obligatione faciendi. ibi. nu. 2.
- stipulatio quando quis possit vni ex hæredib' quoad actionem providere. ibi. dem nu. 7.
- 4 stipulari alteri quis potest si stipulatur sibi recipienti nomine alterius, in l. huiusmodi. nu. 3. ff. de leg. 1. 19
- stipulari alteri quis potest, quando sua interest. ibi. nu. 4. 20
- 6 stipulari mihi tradi, quod meum est non mihi dari, in l. scire debemus, §. si a fure. nu. 1. ff. de verb. obli. 14
- 7 stipulari alteri quod nemo possit, in l. certi conditio. §. quoniam. nu. 1. ff. si cer. per. 10. & in §. si quis alium. nu. 5. & 12. Insti. de inutil. stip. 91
- 2 stipulari possum a fure rem meam, in l. parui. nu. 1. ff. de condi. fur. 64
- 8* strata & via sunt diuersa, in l. ab sit. nu. 1. C. de pr. do. aug. lib. 11. 45
- 1 strata cum intrat plateam definit esse strata, in l. fin. §. idem iuris est. nu. 1. ff. de fer. rust. præd. 186
- 5 strata quid, in l. j. nu. 1. ff. de via publ. 134
- 2* stricti iuris in actionibus, an præstetur iuramentum veritatis in litē, in l. nummis. nu. 6. ff. de in litem iuran. 35
- 7 studij causa quem venisse qualiter probabitur si in aliquo loco capiatur, in auth. habita. nu. 2. C. ne fil. pro pa. 122
- 8 studiose percutere quis dicatur qui certo proposito percutit, in l. i. nu. 5. C. de thesau. lib. x. 10
- 6 stuprum est species separata ab adulterio, & incestu, & committitur in viduam vel in virginem, in l. si adulterium. nu. 4. ff. de adul. 162
- 6* suafor, vel mandans, vel fieri faciēs, an teneatur ex propria significatione verborum, in l. hæc verba. nu. 1. ff. eod. 157
- 6 A subdelegato cum appellatur, an appelletur ad subdelegantem, vel ad ordinariū, & qualiter intelligatur quis sit vicarius, & quis delegatus, in l. j. ab eo. nu. 1. ff. quis & a quo appel. 202
- 2 subditus quando possit esse testis pro domino, in l. lege Iul. nu. 2. ff. de testib. 145
- 2 subditus pro domino, an testificetur, in l. idonei. nu. 1. ff. eodem. ibidem
- 7 subditus qñ admittatur pro domino ad testificandū, in l. eos. n. 2. C. de test. 131
- 8 subditus quis esse non debet in respondendo, pronunciando, vel dicendo, in l. 2. nu. 1. C. de sen. ex breui. reci. 65
- 1 subhastatio debet fieri, quando venditur res minoris, in l. ait prætor. §. hodie. nu. 1. ff. de mino. 132
- 8 subhastatio non requiritur quando venduntur res mobiles, quæ consuetæ sunt vendi in foro, in l. j. nu. 10. C. de fide instru. lib. x. 6
- 8 Nouum præconium in subhastandis rebus potest fieri, si in primo nullo obtulit, in l. si tempora. nu. 5. C. de fide instru. lib. x. 6
- subhastatio, quod fieri debeat in vendendis rebus minorum, ibi. nu. 11.
- 5 subhastationis forma quæ sit vbi quod voce præconis, vel contra edictum debet innotescere, in l. licitatio. nu. 2. ff. de pub. & vect. 48
- subhastationis tempus in rebus fisci ecclesiarum, & minoris est 20. dierum, in alijs arbitrarium, ibi. nu. 2.
- 8 subhastatio in quibus contractibus requiratur, in l. j. numero 1. C. de fide instru. lib. x. 6
- 4* subiecta talia sunt qualia prædicata demonstrant, in l. fundum. numero 1. ff. de fund. insti. 75
- 8 subrogatus loco alterius succedit in ordine subrogati, in l. comperimus, numero 4. C. de prox. lib. 12. 51
- 8 subrogari, quod non debet alius loco officialis defuncti donec hæres officialis mortui habet salarium, in l. matriculam. numero 2. C. de argenti. lib. xj. 51
- 3* subscribens, quando videatur consentire, in l. quæ dotis, numero 26. ff. solut. matrimo. 21
- * subscriptio in accusatione de consuetudine non apponitur, in l. sicut. numero 2. ff. de accusa. 147
- 8 subscriptio notarij apposta in fine libri, refertur ad præcedentia si hoc exprimitur, in l. si quis, §. si initium. nu. 3. ff. de eden. 73
- 8 subscriptio trium testium non est necessaria scriptura, ad quam probandum sit copratio, sed præsentia eorum sic, quando debitor scripsit, in l. scripturas. n. 2. C. qui pot. in pig. hab. 102
- 2 subscriptio generalis facta a patre, vel domino, quod quo ad omnia proficiat, vel seruo: secus in extraneo scribente, nisi quo ad evitandam pernam in l. diuus. §. item senatus. nu. 1. ff. de falsis. 168
- 8 subscriptio schedulæ fidei a partibus qualiter fieri debeat, vt teneatur. ibi. nu. 2.
- 8 Subscriptio Principis probat quando redacta est in corpore iuris: aliās secus, in l. j. nu. 4. quomodo, & quando iud. 60
- 6 Subscriptio specialis quæ dicatur, in l. j. §. inter filiam. nu. 1. ff. de falsis. 166
- 2 Subscribens, quando videatur consentire, in l. sicut. §. non videtur. nu. 1. ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol. 138
- 1 subscribens se scripturæ factæ per alium sibi præiudicat, in l. emptor. §. Lucius. nu. 2. ff. de pact. 90
- 1* Substantia rei, vel personæ, nunquam percipitur per sensum corporeum, in l. de ætate. nu. 8. ff. de minor. 137
- 9* Substantialia venditionis sunt res & pretium, in l. si quis alium. nu. 10. Insti. de inutil. stipul. 91
- 1 Substantia duo, quando ponuntur ante, & postea sequatur adiectiuum: illud dicitur venire ad determinationem vtriusque, quando hoc salua ratione recti sermonis fieri potest, in l. extat. nu. 2. ff. quod met. cau. 125
- 3 Substantia duo, quando sic se habet adinuicem, quod vnum inest alteri: tunc vnum resoluitur in adiectiuum alterius, in l. j. nu. 5. ff. de tute. 39
- 8 Substantia si duo ponantur in oratione idem importantia, vnum ipsorum adiectiuatur, in rub. nu. 1. C. de agric. lib. 11. 37
- 3 Substitutio vulgaris habet locum instituto decedente in vita testatoris, in l. Gallus. §. quædam. nu. 2. ff. de libe. & posthu. 93
- Substitutio facta de filio & nepote copulatiue intelligitur ordine successiuo. ibi. nu. 3.
- 3 Substitutionis vulgaris spes transit ad hæredes, in l. qui habebat. n. 1. ff. de vulg. & pupil. 135
- Substitutionis pupillaris spes ex præsumpta voluntate defuncti transit ad hæredes: ibi. nu. 2.
- Substitutio vulgaris tacita comprehensa in expressa vulgari expirat pubertate adueniente. ibi. nu. 4.
- 3 In substitutione exemplaria non quicumque substitui potest sicut in pupillari, & quare, in l. ex facto. nu. 39. ff. de vulg. & pup. 133
- 8 In substitutione exemplaria quare debeat substitui vnus ex fratribus, vel filiis, & non in pupillari, in l. humanitatis. nu. 7. C. de impub. 22
- 3 Substitutio fideicommissaria est duplex, in rub. n. 2. ff. de vul. & pupillari. 116
- 1* Substitutio pupillaris fit ei qui non est in patris potestate, l. si pater. num. 1. ff. de adopt. 29
- Substitutio pupillaris quibus modis finiatur, & quomodo, in l. pupillari. nu. 1. 2. 3. & 4. ff. de pup. 124
- Substitutio pupillaris extinguatur deportatione, non tamen fideicommissaria. nu. 6.
- Substitutio pupillaris, quando extinguatur pupillo effecto religioso ibi. nu. 7.
- 3 Substitutio vulgaris facit de necessario voluntarium, & an impediatur existentiam sui hæredis, in l. si filius. nu. 1. ff. de libe. & posthu. 91
- 1 Substitutio pupillaris facta ab arrogatore arrogato, non trahitur ad omnia bona pupilli, in l. si arrogator. nu. 5. de adop. 27
- Substitutio pupillaris facta ab arrogato in quartam, trahitur ad omnia bona arrogatoris. ibi. nu. 9.
- Substitutio quælibet directa potest fieri in legitima, ibi. nu. 11.
- Substitutio vulgaris tacita non impedit existentiam sui hæredis. ibi.
- 3 Substitutio vulgaris facta separata in pluribus etiam disparibus, an contineat tacitam pupillarem, in l. iam hoc iure. §. hoc itaque. n. 1. ff. de vulg. & pupil. 21
- 3 Substitutio facta pupillo & furioso, an sit exemplaris, vel pupillaris, remissive, & quid si curator datur minori, & prodigo simul, & non sit prodigus, in l. j. nu. 1. ff. de cur. fu. da. 82
- 6 Substitutio facta de spurio, quando teneat, in §. vltima si quidem. nu. 6. in auth. quib. mod. natu. eff. sui. 38
- 4 Substitutio compediola facta per verba cōia intra tempora pubertatis, si sunt apposta illa verba, quod substitutus a se capiat, intelligitur directa ex præsumpta mente testatoris, in l. Titia cum. §. Lucius. nu. 2. ff. de leg. 2. 31
- 3 Substitutio facta in vnum casum, quando porrigatur ad alium, in l. Gallus. n. 9. ff. de libe. & posthu. 92. & in l. iam hoc iure, in prin. nume. 2. ff. de vulg. & pupil. substi. 121
- 3 Substitutio pupillaris conseruatur per auth. ex causa. C. de libe. præte. in l. j. §. substituere. nu. 3. ff. de vulg. & pup. 118
- Substitutio fideicommissaria, an conseruetur per d. auth. ex causa. ibi.
- 3 Substitutio pupillaris partim tacita, & partim expressa, quando excludat matrem, in l. 2. nu. 33. ff. eod. 120
- Substitutio pupillaris tacita, an excludat auiam. ibi. nu. 35.
- Substitutio pupillaris tacita, an excludat fratrem pupillæ. ibi. nu. 36.
- Substitutio tacita pupillaris excludit matrem, quando probatur testatorem ita voluisse. ibi. nu. 38.
- Substitutionis pupillaris quintus effectus est, quod pater facit filium hæredē suū, & necessarium, quod est vtile. ibi. nu. 45.
- Quia talis existentia sui hæredis operatur transmissionem hæreditatis pupilli, non aditæ. ibi.
- 4 Substitutio tacita pupillaris subintelligitur etiam, quando mater est in medio, in l. nonnunquam. nu. 2. ff. de condi. & de mon. 116
- 3 Substitutio vulgaris tacita, non valet sine adicione, remissive, in l. qui ventri. n. 1. ff. de ven. inspi. 37
- 4 Substitutio facta in legato, vel hæreditate causa certæ infirmitatis, si testator liberatur ex illa, & moriatur ex altera, euanciscit substitutio, in l. alium. §. cū post. nu. 1. ff. de adi. leg. 96
- 4 Substitutio si est facta filio ex hæredato, an fiet contributio, in l. qui fundum. §. coheres. nu. 9. ff. ad l. Fal. 129
- Substitutione exemplaria facta contributio fit eo modo, sicut quando est facta substitutio pupillaris, ibi. nu. 8.
- 4 Substitutio vulgaris tacita vt valeat, requiritur aditio ex testamento, in l. apud Iulianum §. idem Iul. nu. 1. ff. ad Treb. 135

Index singularium materiarum

- Substitutio si est facta pluribus, an sit necesse, q̄ verificetur conditio in perso-
na, in l. h̄eres. §. cum ita. n. 5. ff. ad Treb. 142
- Substitutio pupillaris directa, & expressa matrem excludit, in l. Papinianus. §.
sed nec impuberis. nu. 1. ff. de inoff. testa. 158
- Substitutio pupillaris, an euaneſcat instituto moriente in vita testatoris, in l. cū
patronus. nu. 2. ff. de leg. 3. 30
- Substitutio vulgaris expressa tollit existentiam sui h̄eredis: non tacita, in l. Pa-
pinianus. §. quarta. nu. 3. ff. de inoff. testa. 159
- Substitutio facta in casum si noluerit, an porrigatur ad alium casum si non po-
tuerit, in l. pater Severinam. nu. 2. ff. de condi. & demon. 121
- Substitutio tacita vulgaris, & comprehensa in expressa pupillari, non requirit
aditionem, in l. neque enim. §. cum miles. nu. 4. ff. de testa. mili. 140
- Substitutio facita vulgaris vtrum expiret, si pupillus decedit cui pupillariter
fuit substitutus, ibid. nu. 5.
- Substitutio, an expiret per ingressum monasterij, in §. sed hoc pr̄senti. n. 6. in
auth. de sanctil. Episc. 56
- Substitutio facta posteris post eorum mortem, intelligitur si decesserint sine li-
beris, in l. generaliter. §. cum autem. nu. 1. C. de insti. & substi. 20
- Substitutio compendiosa facta per verba merè obliqua omni tēpore est fidei-
cōmissaria, & non excludit matrem, in l. Centurio. n. 20. ff. de vulg. & pup. 126
- Substitutio facta hoc modo, quando cūque filius meus decesserit sine liberis,
volo quod bona mea dentur, vel distribuuntur inter pauperes Christi per
meos fideicommissarios, quod non erit fideicommissaria intra tempus pu-
bertatis, sed valebit iure directo, ibid. nu. 21.
- Substitutio tacita pupillaris, quæ colligitur ex pr̄sumpta voluntate defuncti,
excludit matrem, ibid. nu. 22.
- Substitutio facta per hęc verba, si filius meus decesserit sine liberis, tūc bona
mea dentur pauperibus, nec dicatur per quem, quod omni tempore erit si
deicommissaria, ibi. nu. 23.
- Substitutio compendiosa facta per verbum commune, substituo, an omni tē-
pore sit fideicommissaria, vel intra tempora pubertatis valeat iure directo,
& postea fideicommissario, ibid. in d. l. Centurio. nu. 25. ff. de vul. & pu.
- Et ex quibus cognoscitur, quod sit directa, ibi. nu. 27.
- Substitutio compendiosa facta per verbum commune, an contineat vulgarē.
si institutus non erit h̄eres, & quando fideicommissariam, ibi. nu. 32. 127
- Substitutio compendiosa facta per verbum commune in re certa, quando va-
leat, ibid. nu. 33.
- Substitutio compendiosa facta per verbum commune in certa portione sub
nomine quotz, quando trahitur ad directam, ibi. nu. 36.
- Substitutio compendiosa facta per plura verba, videlicet vnum directū, aliud
obliquum, vel commune, quomodo iudicabitur, ibid. nu. 38.
- Substitutio quæ semel valuit iure directo, an obliquetur isto casu, vt trahatur
ad fideicommissum, in l. verbis. nu. 1. ff. eod. 122
- Substitutio fideicommissaria, an trahatur ad directam, ibi. nu. 2.
- Substitutio, quæ nunquam valuit iure directo, an valeat iure fideicommissi, ibi
dem nu. 3.
- Substitutio pupillaris facta à matre trahitur ad fideicommissum, ibi. nu. 6.
- Substitutio pupillaris facta maiori non valet iure fideicommissi, ibi. nu. 7.
- Substitutio tacita pupillaris non excludit matrem, nisi quando alius filius te-
statoris esset substitutus, vel ex aliquibus pr̄sumptionibus apparet, in l. Lu-
cius. nu. 1. ff. eod. 134
- Substitutio breuiloqua non est substitutio per se, sed quædam adiectio, ibi. n. 2.
- Substitutio hæc quare dicatur breuiloqua, ibi. n. 3.
- Substitutio hæc breuiloqua, seu reciproca quibus verbis fiat, ibi. nu. 4.
- Substitutio breuiloqua quos effectus faciat, & quot substitutiones contineat.
ibidem nu. 5.
- Substitutio hæc, an possit continere substitutiones impars, ibi. nu. 6.
- Substitutio breuiloqua cōmet substitutiones expressas generaliter, sed specia-
liter tacitas, ibi. nu. 7.
- Substitutio pupillaris, an maiore excedente pubertatem euaneſcat in perso-
nam minoris si habens plures filios impuberes vnum vnus anni: alium duo
decim annorum, & eos inuicem substituit, ibi. nu. 9.
- Si ex duobus impuberibus institutus, & inuicem substitutus vnum emanci-
pat, an substitutio euaneſcat etiam in personam alterius in potestate reten-
ti, in l. Lucius. nu. 10. ff. eod. ibid.
- Substitutio pupillaris, an contineatur si ex duobus imparibus vnum emanci-
patum, & alium in potestate institutus, & inuicem substitutus emancipatū
adoptauit, ibid. nu. 12.
- Substitutio vulgaris, an cōtineatur in personam substituti si ex duobus filiis
impuberibus, vnum instituo, aliū exh̄redo, & eos inuicē substituo, ibi. n. 13.
- Si habeo duos filios, vnum impuberem, alium puberē & furiosum, & eos insti-
tuo, & inuicem substituo, an cōtineatur in persona vnus vulgaris, alterius
exemplaris, ibi. nu. 15.
- Substitutio pupillaris quo iure introducta sit, in l. 2. nu. 1. ff. eod. tit. 119
- Requisita ad hoc, vt habeat locum substitutio pupillaris, ibi. nu. 2.
- Substitutio pupillaris quibus liberis fiat, ibi. nu. 3.
- Substitutio pupillaris facta extraneo, an trahatur ad fideicommissum, ibi. nu. 4.
- Substitutio pupillaris facta puberi, an trahatur ad fideicommissum, ibi. nu. 6.
- Quo tempore requiratur illum esse in potestate cui sit substitutio pupilla-
ris, ibi. nu. 8.
- Substitutio pupillaris facta ab extraneo, quando mutetur in vulgarem, ibi. n. 9.
- Substitutio facta filio naturali: valet si legitimatur post mortem patris à Prin-
cipe, ibi. nu. 10.
- Substitutio pupillaris facta non existenti in potestate, an trahatur ad fideicō-
missum, ibi. nu. 11.
- Ratio quare requiratur, q̄ ille cui est facta substitutio pupillaris efficiatur sui
iuris post mortem patris, ibi. nu. 12.
- Substitutio pupillaris, an vitietur si ille, cui est facta, defierit esse in potestate,
ante mortem testatoris, ibi. nu. 14.
- Substitutio pupillaris non extinguitur, quando pupillus exiit potestatem
patris per dignitatem, ibi. nu. 15.
- Substitutio pupillaris si euaneſcat per emancipationem iura fideicommissi nō
remanent firma, ibi. nu. 16.
- Substitutio pupillaris facta à patre in testamento minus solenni valet, quando
filius est substitutus, secus si extraneus, ibi. nu. 18.
- Substitutio pupillaris duplex, ibi. nu. 26.
- Substitutio pupillaris quibus verbis fiat, ibi. nu. 27.
- Substitutionis pupillaris primus effectus est, quod continet tacitam, vulga-
rem, ibi. nu. 29.
- Substitutionis pupillaris secundus effectus est, quod per eam succeditur pu-
pillo, ibid.
- Substitutio pupillaris, an trahatur ad omnia bona impuberis, ibi. nu. 30.
- Substitutionis pupillaris tertius effectus est, q̄ expressa excludit matrem &
alios ascendentes pr̄teritos, ibi. nu. 31. 120
- Substitutio tacita vulgaris, quando excludat matrem, ibi. nu. 32.
- Substitutio facta in vnum casum habet locum in alio casu à testatore omisso,
nisi testatoris voluntas repugnet, in l. si ita quis. nu. 1. ff. eod. 129
- Substitutio breuiloqua non transit ad h̄eres, in l. qui plures. nu. 1. eo. tit. ibi.
- Substitutio breuiloqua, an in omnem casum comprehendat directam fideicō-
missariam, ibi. nu. 2.
- Substitutiones pupillares contentas in breuiloqua, an impediāt portionis in-
æqualitas, in l. Lucius. nu. 12. ff. eod. 134
- Si duos filios impuberes instituo & dico, si quis eorum erit h̄eres eos inuicem
substituto, an in ista breuiloqua contineatur pupillaris, ibi. n. 10. 135
- Substitutio breuiloqua facta per hæc verba, vos inuicem substituo, an conti-
neat fideicommissariam, ibi. nu. 20.
- Et quatuor filijs institutis & inuicem substitutis ex duabus vxoribus altero ip-
forum repudiante admittitur frater vtriusque coniunctus, ibi. nu. 21.
- duo instituti, & inuicem substituti, an possint omittere iure institutiois & ac-
cipere iure accrescendi, ibi. nu. 22.
- Substitutio si decesserit in pupillari ætate, vel postea quando cūque, volo, quod
bona mea vendantur per meos fideicommissarios, & dentur pauperibus, ta-
lis substitutio erit directa, in l. fundi Trebatiani. nu. 5. ff. de v̄sfru. lega. 69
- Substitutio exemplaria fieri potest etiam quando furiosus, vel similes sunt insti-
tuti in minori quantitate, in l. ex facto. nu. 20. ff. de vulg. & pu. 132
- In substitutione exemplaria, an requiratur, quod testamentum adeatur sicut in
pupili, ibi. nu. 21.
- Substitutio tacita exemplaria, an contineatur in expressa vulgari facta furioso.
ibid. nu. 23.
- Substitutio pupillaris expressa, an contineat tacitam exemplariam, ibi. nu. 25.
- Substitutio exemplaria probata reperiri potest, ibi. nu. 26.
- Substitutio exemplaria, an sic dari possit generaliter, & tacita specialiter, ibi.
nu. 27.
- Substitutio exemplaria partim expressa, & partim tacita, an detur, ibi. nu. 28.
- Substitui an possit exemplariē furdo, muto, vel prodigo, ibi. num. 29.
- Substitutio exemplaria qualiter effectu conueniat, vel disconueniat cum pupil-
lari, ibi. nu. 34.
- Substitutio exemplaria, quando excludat matrem, ibi. nu. 35.
- Substitutio si est facta à patre & matre furioso, quis substitutus admittatur, ibi.
nu. 36.
- Substitutio exemplaria qualiter finiatur, & an concordet in hoc pupillaris, ibi.
nu. 39.
- Substitutionis vulgaris tertius effectus, quando expressa vulgariter contineat
tacitam pupillarem, in l. j. nu. 34. ff. eod. tit. 117
- Substitutio vulgaris expressa facta in vnum casum, ita quod contineat tacitam
in alium casum, continet etiam tacitam pupillarem, ibi. nu. 36. 118
- Substitutio vulgaris expressa facta furioso, an contineat tacitam exemplariam.
ibi. nu. 37.
- Substitutionis vulgaris quartus effectus, quod per eā succeditur testatori non
cui facta est, ibi. nu. 38.
- Ex substitutione vulgari expressa continente tacitam pupillarem cui succeda-
tur, an pupillo, an testatori, ibi. nu. 39.
- Substitutio vulgaris tacita contenta in pupillari expressa, an trahatur ad bona
pupilli, ibi. nu. 40.
- Substitutio tacita vulgaris, an habeat locū quando mater est in medio, ibi. n. 41.
- Substitutio vulgaris partim tacita partim expressa, an admittatur contra ma-
trem in casum tacitum, ibi. nu. 43.
- Substitutionis vulgaris quintus effectus est, quod facit de suo voluntarium, ibi
dem nume. 45.
- Substitutio vulgaris quando, & per quē extinguitur, ibi. nu. 46.
- Substitutionum gradus omnes extinguuntur per primi h̄eredis aditionem, ibi
dem nume. 47.
- Substitutio facta omnibus, quando extinguitur per aditionem vnus ex pluri-
bus h̄eredibus institutis, ibi. nu. 48.
- Substitutus excluditur quādo ille, qui potest venire de iure ciuili si venit per
secundum tab. ibi. nu. 52.
- Substitutio tacita vulgaris comprehensa in expressa pupillari, an expiret pupil-
lo effecto pubere, ibi. nu. 56.
- Substitutio pupillaris facta adulto, vel extraneo, continet tacitam vulgarem.
ibi. nu. 57.
- Substitutio vulgaris facta in vnum casum porrigitur ad omnes sibi similes, in l.
Gallus. §. & quid si. nu. 2. ff. de libe. & posthu. 94
- Substitutio vulgaris facta in vnum casum, quando porrigatur ad alium casum
non expressum, in l. q̄ coplures. §. si filius. n. 3. ff. de vulg. & pupil. substi. 130
- Substitutio per arrogationem, quando anullitur, in l. de adop. i. prin. n. 2. 64
- Substitutio est institutio, & explicat. Inst. de vulg. & pupil. substi. i. prin. n. 1. 73
- Substitutio de seruo potest fieri in secundo gradu, ibi. nu. 2.
- Substitutio, an conseruetur per auth. ex causa C. de libe. pr̄te. ibi. nu. 16. 26
- Substitutio facta intra tēpora pubertatis per verba merè obliqua, nō trahitur
ad directam, in l. coh̄eredi. §. quod si h̄eredem. nu. 1. ff. de vulg. & pupil. 121
- 3 substi

In omnes Barto. Lecturas.

- 3 Substitutio facta in tempus, an dicatur facta in diem, vel conditionem. in l. si mater. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 130
- 8 Substitutio vulgaris expressa expirat adita hæreditate, in l. præcibus. nu. 2. C. de impub. 21
- Substitutio vulgaris expressa excludit matrem in totum. ibi. nu. 3.
- Substitutio compendiosa facta à milite intra tempus pubertatis valet, iure directo, postea obliquatur. ibi. nu. 4.
- Substitutio tacita pupillaris continetur in expressa vulgari, sed non habet effectum contra matrem, nisi voluntas defuncti probetur aliquibus coniecturis. ibi. nu. 5.
- Substitutio pupillaris, quæ continetur sub compendiosa, vel breuiloqua, an sit tacita, vel expressa. ibi. nu. 6.
- Substitutio compendiosa facta à milite post aditam hæreditatē est species substitutionis ab alijs distincta, facta à pagano est adiectio. ibi. nu. 9.
- Substitutio compendiosa dicitur, quia fit sub compendio verborum. ibi. nu. 10
- Substitutio talis erit directa, quando testator dixit, volo quod omnia bona mea deueniant ad talem, ibi. nu. 14.
- si dixit, ad talem perueniat, & ipse accipere possit sua autoritate. ibi. nu. 15.
- Quando dixit, volo quod ad talem bona mea perueniant liberè. ibi. nu. 16.
- Substitutio facta sub distinctione temporis intra tempus pupillaris ætatis valebit iure directo, postea obliquatur. ibi. nu. 19.
- 8 Substitutio comprehensa in breuiloqua, vel compendiosa, nō dicitur tacita. in l. in testamento. nu. 2. C. de testa. mili. 14
- Substitutio pupillaris tacita præsumpta non excludit matrem, sed tacita probata aliquibus coniecturis. ibi. nu. 3.
- Substitutio compendiosa facta à milite post aditam hæreditatem, quod non fit fideicommissaria. ibi. nu. 4.
- Substitutio intra quantum tempus valeat. ibi. nu. 5.
- 4 Substitutio vulgaris expressa facit de necessario voluntarium, non tacita. in l. conditionibus. nu. 5. ff. de condi. & demon. 109
- 8 Substitutio si est facta de domo Bardorum: intelliguntur substituti omnes illi de Bardis. in l. vnica. nu. 4. C. de conducto. lib. 11. 45
- 9* Substitutio pupillaris quibus verbis concipiatur, & de requisitis ad substitutionem pupillarem. insti. de pupil. substi. in prin. nu. 1. 74
- 9* Substitutio pupillaris, an intelligatur, in vulgari, & e contra. in §. si autem. nu. 1. inst. eod. ti. eod.
- * Substitutionum alia directa, alia obliqua. nu. 2. ibid. 75
- * Substitutionis directæ quinque sunt genera. ibi. nu. 3.
- * Substitutio quando dicatur expressa, & quando tacita. ibi. nu. 4.
- * Substitutio pupillaris alia expressa, alia tacita. ibi. nu. 5. & 6.
- * Substitutio exemplaris in quibus differat à pupillari. ibi. nu. 7.
- * Substitutio pupillaris non nocet matri, & quando. ibi. nu. 8.
- 8 Substitutio pupillaris directa facta in testamento de extraneis, quod renocatur in codicillis, quando sunt substituti venientes ab intestato. in auth. hoc inter liberos. §. si quis autem. nu. 3. C. de testa. 17
- 8 Substitutio exemplaria fit ab utroque parente: & finitur cum peruenerit ad famam mentem, & liberos substituitur. in l. humanitatis. n. 23. 6. C. de imp. 22
- Ille cui fit hæc substitutio, debet saltem in legitimā institui. ibi. nu. 4.
- 8 Substitutio tacita pupillaris comprehensa in expressa vulgari non admittatur contra matrem. in l. cum quid. nu. 1. C. de inst. & subst. 21
- Tacita vulgaris comprehensa in expressa pupillari admittitur contra matrem. ibi. nu. 2.
- Substitutio vulgaris expressa in vnum casum, tantum continet pupillarem tacitam, nisi quando mater est in medio. ibi. nu. 3.
- Substitutio vulgaris expressa in vnum casum porrigitur ad omnes alios casus ex quibus quis hæres non efficitur. ibi. nu. 4.
- Substitutio vulgaris in casum tacitum non admittitur contra matrem. ibi. nu. 5.
- 3 Substi. vulgaris facta adulto, vel extraneo est simplex. i. l. j. n. 3. de vul. & pup. 116
- Substitutio vulgaris sic dicitur, quia à quolibet & cuilibet fieri potest. ibi. nu. 5.
- Substitutio vulgaris quocumque est. ibi. nu. 6.
- Substitutio vulgaris expressa, quæ dicatur. ibi. nu. 7. 9. & 10.
- Substitutio breuiloqua, & compendiosa complectitur substitutiones expressas vulgares. ibi. nu. 8.
- Substitutio vulgariter tacita, quæ dicatur. ibi. nu. 15.
- Substitutio vulgaris partim tacita, & partim expressa, quæ dicatur. ibi. nu. 12.
- Substitutio si hæres non erit quocumque casus comprehendat. ibi. nu. 13.
- Substitutio vulgaris facta in casu si hæres non erit, porrigitur ad casum si esse non poterit. ibi. nu. 14.
- Substitutio facta in vnum tempus non porrigitur ad aliud. ibi. nu. 15.
- Substitutio vulgaris qualiter, & quibus verbis fiat. ibi. nu. 16.
- Substitutio vulgaris concipitur verbis priuatiuis, vel negatiuis. ibi. nu. 17. 117
- Substitutio vulgaris habet quinque effectus. ibi. nu. 18.
- Substitutio vulgaris non cessat interim, quando est spes, quod institutus, qui repudiavit, veniat per restitutionem in integrum. ibi. nu. 19.
- Substitutum, & fideicommissarium, quando habet ille, qui repudiavit hæreditatem, & fideicommissarius petit institutum cogi ad adeundum, quis præsumatur substitutus, an fideicommissus. ibi. nu. 25.
- Substitutionis vulgaris secundus effectus, & an testamentum possit vires accipere secundo gradu. ibi. nu. 28.
- 3 Substitutio tacita vulgaris per aditionem hæreditatis factam per pupillum confirmatur. ibi. nu. 31.
- Substitutio pupillaris si est facta ventri, & venter nō nascitur, an substitutus admittatur ex tacita vulgari. ibi. nu. 33.
- 4 Substitutio directa facta in codicillis trahitur ad fideicommissum etiam si fratres sint in medio. in l. Scæuo la. nu. 1. ff. ad Treb. 144
- Substitutio tacita, quæ venit ex interpretatione, quando admittatur contra matrem, vel fratrem defuncti. ibi. nu. 3.
- Substitutio vulgaris tacita, quæ continetur in expressa pupillari, non valet ultra tempora pubertatis. ibi. nu. 4.
- Substitutio qualis iudicabitur, quando in diuersis personis apponuntur diuersa verba, scilicet directa, communis & obliqua. in l. Centurio. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 127
- 3* Substitutio vulgaris tacita non facit de necessario voluntarium. in l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 6. ff. de libe. & posthu. 94
- 3* Substitutio vulgaris facit institutum de necessario voluntarium. in l. Cornelius. nu. 1. ff. de hæ. insti. 112
- 3 Substitutio compendiosa directis verbis facta intra tempora pubertatis trahitur ad bona patris. in l. Centurio. nu. 1. & filij. post ad bona patris. ff. de vulg. & pup. 125
- In substitutione compendiosa post tempora pubertatis veniunt fructus. ibi. nu. 2.
- Substitutio directa, quæ in aliam directam mutatur non in fideicommissum. ibi. nu. 3.
- Substitutio pupillaris comprehensa in compendiosa, quæ sit tacita specialiter, expressa tamen generaliter, & excludit matrem. nu. 4.
- * Substitutio tacita pupillaris comprehensa in expressa vulgari, non excludit matrem. ibi. nu. 5.
- * Substitutio pupillaris tacita continetur in expressa vulgari, quando mater est in medio, licet contra matrem non habeat effectum. ibi.
- 8* Substitutio compendiosa, quod obliquetur matre existente in medio, quæ utilitas resultet. in l. præcibus. nu. 8. C. de impub. & al. & subst. 2.
- * Substitutio compendiosa facta à milite post aditam hæreditatem est species substitutionis ab alijs distincta, facta à pagano est adiectio. ibi. nu. 9.
- Substitutio compendiosa post tempora pubertatis obliquatur fauore matri. ibi. nu. 7.
- Effectus qui resultat, quæ substitutio compendiosa post tempora pubertatis obliquatur. ibi. nu. 8.
- Substitutio compendiosa quid sit. ibi. nu. 9.
- Substitutio compendiosa dicitur, quia sub compendio verborum plures substitutos complectitur. ibi. nu. 10.
- Substitutio compendiosa facta à milite est propriè substitutio: facta à pagano est adiectio. in d. l. Centurio. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 128
- Substitutionis compendiosæ factæ à milite effectus. ibi. nu. 12.
- Substitutionis compendiosæ in pagano effectus. ibi. nu. 13.
- Substitutio compendiosa facta per verba merè directa, vt quodcumque decesserit, vel intra 25. annos talis sit hæres, an obliquetur. n. 14.
- Substitutio facta quodcumque quis decesserit, talis sit hæres, quæ substitutio sit. ibi. nu. 17.
- Substitutio compendiosa facta alicui directo in certa portione, vel in certa re, an valeat iure directo intra tempora pubertatis. ibi. nu. 18.
- Substitutio facta per hæc verba, quodcumque sine liberis decesserit lego Titio bona mea, quod intra tempora pubertatis non valebit iure directo. ibi. dem nu. 19.
- 3 Substitutio exemplaria ad hoc, vt fieri possit, an sufficiant qualitates, de quibus in l. ex facto. ff. de vulg. & pup. semel extitisse, licet postea desinat. ibi. nu. 1.
- Substitutio exemplaris quare sic dicatur. ibi. nu. 4.
- Substitutio exemplaris in quibus cōueniat cum substitutione pupillari in causa producente. ibi. nu. 5.
- In substitutione exemplaria, an requiratur, vt fieri possint, quæ requiruntur in substitutione pupillari. ibi. nu. 6.
- Substitui potest exemplariter filio naturali: non tamen spurio. ibi. nu. 7.
- Substitui non potest exemplariter patri furioso per filium. ibi. nu. 8.
- Substitutio exemplaria fit maiori. ibi. nu. 9.
- Substitui, an possit exemplariè filio impuberi mentecapto, vel furioso, & quando erit pupillaris. ibi. nu. 10.
- In substitutione exemplaria non requiritur, quod quis sit in potestate sicut in pupillari. ibi. nu. 11.
- Ratio diuersitatis in hoc inter pupillarem, & exemplariam. ibi.
- Substitutio exemplaria facta per matrem ante transiitum ad secunda vota, ipsa transeunte, euanescit. ibi. nu. 13.
- In substitutione exemplaria etiam sicut in pupillari, quæ ille cui fit substitutio non sit recusus in potestate. ibi. nu. 14.
- Substitui non potest exemplariter furioso, qui ante furorem esset condemnatus de crimine ex quo efficeretur intestabilis. ibi. nu. 15.
- Substitutio exemplaria ad hoc vt fieri possit, requiritur dementia tempore mortis. ibi. nu. 16.
- In substitutione exemplaria requiritur, quod pater faciat testamentum sicut in pupillari. ibi. nu. 17.
- Substitui nō potest exemplariè filio etiā ex hæredato, licet sic in pupillari. ibi. dem nu. 18.
- 8 Substitutio vulgaris expressa, quando non porrigatur ad tacitam pupillarem. in l. quamuis. nu. 1. C. de impub. 28
- Substitutio vulgaris facta duobus simul, & copulatiue, non habet locum in persona vnius nisi habeat locum in persona vtriusque. ibi. nu. 2.
- 7 Substitutio pupillaris, vel exemplaris, an sustententur beneficio l. j. C. de sacro san. eccl. quando est facta in testamento iuxta eius formam condito. in l. j. nu. 44. C. eod. 9
- 8 Substitutio vulgaris facta verbis affirmatiuis dicitur vulgariter dubia, & valet. in l. si. n. 3. C. de hgr. insti. 19
- Substitutio pupillaris facta extraneo continet vulgarem. ibi. nu. 4.
- 8 Substitutio, quando est facta per nomen collectivum sub conditione, non habet locum nisi conditio substitutionis euenerit in persona vtriusque. in l. cum quidam. nu. 2. C. de impub. 23
- 3 Substitutio omnis est institutio. in l. Gallus. in prin. nu. 5. ff. de lib. & posthu. 92
- 8 Substitutio, quā impedit ius accrescendi. in l. testamento. nu. 5. C. de impub. 21
- 9 Substitutio pupillaris, quod conseruetur per auth. ex causa, & per istum tex. §. siue igitur. nu. 6. in auth. vt cum de appel. 48
- 3 Substitutio est fauorabilior quam legatum. in l. sub conditione. nu. 2. ff. de hæ. insti. 113
- 3 Substitutione facta exemplaria, si furiosus sit factus sanæ mentis, & postea reincidit in furorē, substitutio recoualescit. i. l. ex facto. n. 40. ff. de vul. & pup. 133
- Substitutio exemplaria cessat si furiosus effectus sanæ mentis fecit testamentum. ibi. dem nu. 41.

Index singularium materiarum

- Substitutio exemplaria, an extinguatur si furioso nascatur filius quem in potestate non habebat. ib. nu. 44.
- Substitutio exemplaria finitur ex defectu eius cui facta est. ib. nu. 46.
- Substitutio non evanescit hereditate adita, quando qui adiuit restituitur. in l. ex contractu. nu. 2. ff. de re iud. 115
- Substitutus admittitur, quoniam primus heres qui adiuit restituitur. ib. nu. 4.
- Substitutus potest venire de iure civili, quando primus heres remanet de iure civili. ibid. nu. 5.
- Substitutio etiam in eum qui est per fideicommissum grauatus intelligitur directo, in l. reculare. §. Titius. nu. 1. ff. ad Treb. 135
- Substituens talem vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum. valet ista substitutio, & est in electione substituti per quam succedat. ib. nu. 2.
- Substitutionis copulatio est effectus in milite, & in pagano. in l. p. cib. nu. 11. C. de impu. 22
- Substitutio compendiosa facta per verbum commune, an sit fideicommissaria. ibid. nu. 12.
- Substitutionum gradus sunt quinque. in rub. ff. de vulg. & pup. nu. 1. 116
- Substitutio fideicommissaria est duplex. ibid. nu. 2. eod.
- Substitutiones quae continentur in reciproca, an sint tacitae, vel expressae. in l. i. hoc iure. §. quod ius. nu. 1. ff. eod. tit. 121
- Substitutio, an sit conditionalis. Inst. in l. qui liberis. nu. 2. ff. de vulg. & pup. 122
- Substituti, vel instituti in secundo gradu, quando veniat per haec verba, quisquis mihi heres erit, vel quos mihi heredes institui. in d. l. qui liberis. §. haec verba. nu. 7. ff. eod. tit. ibid.
- Substitutionis vulgaris effectus porrigitur ad duos casus, scilicet, si heres non erit, vel esse non poterit. in l. cum proponas. nu. 1. C. de her. insti. 18
- Substitutione pupillari facta per haec verba: quisquis mihi heres erit & seruo, vel filio aduente portionem suam iussu patris, vel domini tempore mortis pupilli filius, vel seruus reperiuntur sui iuris, poterunt esse heredes ex substitutione. in l. cum filio. nu. 7. ff. de leg. 1. 6
- Substitutus pupillo debet legata quae a pupillo coeperunt deberi, ut res alienae, & an detrahat Falcidiam ex persona pupilli, vel primi testatoris. in l. in ratione. §. quod vulgo. nu. 1. ff. ad leg. Falc. 124
- Substitutus pupillo tenetur aliud inuentarium facere licet pupillus fecerit: aliter tenetur ad solida legata. ib. nu. 3.
- Substitutus si fecit inuentarium, pupillus non, an substitutus detrahat integram Falcidiam, & debeat integra legata. ib. nu. 4.
- Substitutus pupillo, quando potest petere restitutionem in integ. ut faciat inuentarium. ib. nu. 5.
- Substitutus pupillo, quando facit inuentarium, debet ponere in inuentario omnia bona. Et si vnam rem dereliqueret amittit Falcidiam. ib. nu. 5.
- Substitutio petenti partem testamenti debet dari cum heredis institutione. in l. qui ex liberis. nu. 1. ff. de bon. poss. secundum tab. 169
- Substitutus vulgarem habens, si est grauatus legatis potest habere legitimam, & omittere hereditatem. in l. gerit. nu. 23. ff. de acq. her. 157
- Substitutus vulgariter & pupillariter, & per fideicommissum, potest eligere ex qua velit succedere. in l. si Titio. nu. 3. ff. de usufr. leg. 66
- Substitutus filio instituto sub conditione potestatem quae potest impleri ultimo vitae spiritu, an possit admitti in vitam statuendo terminum filio intra quem impleat conditionem. in l. sius quoque. §. sed & si. nu. 1. ff. de her. insti. 103
- Substitutus, seu heres minoris licet possit petere restitutionem in integ. sicut minor, non tamen petit in contractu qui per eum approbatur. in l. paterfamilias. nu. 2. ff. de priui. credi. 127
- Substitutus pupillo, quando teneatur creditoribus. ib. nu. 3.
- Substitutus pupillariter, an omittatur virtute vulgaris tacite comprehensae in pupillari filio decedente viuo patre. in l. paterfamilias. nu. 2. ff. de cap. & postli. reuer. 214
- Substitutus admittitur, quando heres ingreditur monasterium. in repeti. auth. ingressi. nu. 31. C. de sacros. eccl. 16
- Substitutus in locis iudicis absentis, vel mortui dicitur ordinarius non delegatus. in l. 1. nu. 6. ff. de offi. eius cui manda. est iurisd. 43
- Substitutus loco absentis, vel mortui, cognoscit de causis meri & mixti imperij. ibid. nu. 15.
- Substitutus non admittitur, quando institutus eius factus decedit. in l. si ab hostibus. §. si vir. nu. 6. ff. sol. mat. 9
- Substituto statuitur terminus stante tempore instituti, qui incipit finito tempore instituti. in l. quando. nu. 8. ff. de acq. her. 153
- Substitutus pupillo qui decedit viuo testatore, an possit venire ex tacita vulgaris. in l. lex Cornelia. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 129
- Substitutio tacita vulgaris, an possit habere locum mortuo pupillo viuo testatore. ib. nu. 3.
- Substitutus admittitur, quando institutus differt adire, nec contra eum potest subueniri. in l. j. nu. 2. ff. de bon. poss. iurio. 153
- Substitutus in dubio praefertur coniuncto. in l. re coniuncti. nu. 33. ff. de leg. 3. 60
- Substitutio si non habet locum, an potius referatur ad coniunctum, vel ad venientes ab intestato. ibid. nu. 34.
- Substitutus si praefertur coniuncto, conditione cessante, coniunctus admittitur. in l. 2. §. si duo. nu. 1. ff. de bon. poss. secundum tab. 177
- Substitutus quando quis est coniunctus cuius mortem expectare est durum, quando non sit id, quod in patre substituto filio. in l. Iulianus. n. 3. ff. si quis omis. cau. test. 164
- Substitutus repellitur etiam, quando seruus coacte adiuit. in l. cum proponas. nu. 8. C. de her. insti. 18
- Illud quod quis capit ex substitutione pupillari, quando veniat in fideicommissum. in l. i. r. tamen. §. qui suspectum. nu. 2. ff. ad Treb. 138
- Substitutus pupillo, & grauatus de restituendo cogitur adire. ib. nu. 2.
- Substitutus an in casu l. sed si plures. §. si ex asse. ff. de vulg. & pup. substit. possit petere restitutionem ex persona pupilli, ut se abstineat ab hereditate patris. ib. nu. 1.
- Substitutus non admittitur in casu l. qui duos. ff. de reb. dub. matre in medio exsistente. ib. nu. 16. ff. de reb. dub. 123
- Substitutus in casu d. l. qui duos. potest hereditatem vendicare ex testa. ib. nu. 17.
- Substitutus, vel legitimus aduendo hereditatem, quando non excludit suum ab hereditate paternam. in l. si quis suus. nu. 2. ff. de iure delibe. 139
- Substitutus si est Titius, & eius filij, & heredes, quod intelligitur ordine successu suo. in l. Gallus. §. quidam recte. nu. 7. ff. de libe. & posthu. 93
- Substitutus vulgariter pluribus nouissimo loco potest substituere seruum, & ille non potest deficere. Insti. de vulg. substiti. in prin. nu. 2. 73
- Substitutus vulgariter ubi admittitur, an ad omnia illa admittatur ad quae poterat admitti ille qui fuit substitutus. in §. si instituo. nu. 1. Insti. de pupil. substiti. & quid in pupillari substitutione. ibi. 74
- Substitutus si admittitur per vulgarem sit heres defuncto, per pupillarem sit heres pupillo. Insti. de pupil. substiti. in prin. nu. 3. eod.
- Substitutus pupillo mortuo testatore non dicitur aliquod ius succedendi habere, vel spem aliquam, quod dicatur ius. in l. is potest. nu. 10. ff. de acq. her. 146
- Substitutus per fideicommissum habet ius succedendi, & spem separatam per se. ibi. nu. 11.
- Substitutio in casu §. & hoc quidem. in auth. de her. & Fal. an admittatur ex vi substitutionis vulgaris. in d. §. & hoc quidem. nu. 3. 3
- Substitutus excluditur, quando quis decedit cum vno filio. in l. ex facto. §. si quis. nu. 5. ff. ad Treb. 136
- Substituto directe, siue pupillariter, siue vulgariter competit beneficium legis edicto. C. de edi. diui. Adria. col. ibi. nu. 10. 34
- Substituti per haec verba quisquis mihi heres erit, vocantur per nomina appellatiua, & pro hereditariis portionibus. in l. si in testamento. nu. 2. ff. de vulg. & pup. 121
- Substitui quando possit exheredato. in l. j. §. substituere. nu. 1. ff. eod. tit. 118
- Substitui potest maiori, & compendiose in testamento ad pias causas. in repe. l. j. nu. 70. 71. & 72. C. de sacros. eccl. 10
- Substituere filium bastardum filio legitimo & naturali, quando quis possit. in l. quod conditionis. nu. 3. ff. de dona. cau. mor. 65
- Successor praetati tenetur insolidum ad patientiam, quando praetatus edificauit spreta nuntiatione. in l. cui nouum opus. nu. 2. ff. de ope. no. nunc. 23
- Successor, an possit habere ratum, quod factum est nomine prioris praetati, & an heres possit habere ratum, quod est factum nomine defuncti. in l. si quis offeret. §. si creditor. nu. 1. ff. de solu. 86
- Successor in officio, an teneatur pro debito praedeccessoris. in l. prouidentum. n. 1. C. de decur. lib. x. 17
- Successor iudicis inquirentis obscure non potest inquisitionem declarare, in l. inter stipulantem. §. si Stichum. nu. 10. ff. de verb. obli. 31
- Successor vniuersalis non potest praescribere, quod non poterat defunctus. in l. nec creditores. nu. 2. C. de pig. act. 140
- Successor vniuersalis non praescribit, quando defunctus habuit malam fidem. in l. Neratius. nu. 1. ff. de peti. her. 164
- Successor officialis mortui, quod debeat habere salarium totius temporis. in l. matriculam. nu. 1. C. de agenti. lib. 12. 51
- Successor, quando teneatur stare colono. in l. si filios fami. §. si vir. n. 1. ff. sol. mat. 19
- Successor quando est incertus legatarius, non tenetur eligere, an ex testamento, an ab intestato velit legata: & est mirabilis limitatio ad l. si. C. de cod. in l. controuersia. nu. 6. ff. de transa. 96
- Successor notarij cogitur edere proto colla sicut notarius. in l. quaedam. §. nihil interesse. nu. 1. ff. de eden. 78
- Successor in officio licet tempus prorogatur, non tamen habeat salarium, nisi ex die aduentus. in auth. de admini. nu. 3. 43
- Successor in dignitate, an teneatur ad debita praedeccessoris. in §. & hoc vero. nu. 6. in auth. ut nulli iudi. 53
- Successor anomalus quis dicat. in §. & hoc quidem. n. 10. in auth. de her. & Fal. 4
- Successor singularis ecclesiae, an teneatur stare colono ecclesiae. in leg. cognouimus. nu. 2. C. de mancip. & colo. lib. x. 44
- Successorium edictum habet locum in iure agendi ad supplementum legitimae. in l. pater filium. nu. 16. ff. de inoffi. testa. 161
- Successorium edictum, & ius accrescendi, quando habet locum in querela in officioso donationis. ibi. nu. 17.
- Successorium edictum habet locum in querela inter personas eiusdem, vel diuersi gradus. in l. pater filium. nu. 4. ff. de inoffi. testa. 160
- Successorium edictum in querela in officioso, an habeat locum. in l. in suis. nu. 9. ff. de libe. & posthu. 90. & in l. non tantum. §. si emancipatus. n. 3. ff. de bon. poss. contratab. 154
- Successorium edictum, an habeat locum in suis, in l. j. §. sciendum. nu. 1. ff. de suis & legit. 174
- Successorium edictum, quando habeat locum in successionem ex testamento. in rub. nu. 1. C. de succes. edic. 10. aut in bono. poss. contratab. aut inter successores ab intestato. ibi. nu. 2.
- Successorium edictum proprie habet locum inter eos, qui succedunt de iure praetorio. ibi. nu. 3.
- Successorio edicto est locus, ut venientes ab intestato remotis venientibus ex testamento succedant. ibi. nu. 4.
- Successorium edictum in casu l. si quis ita heres Insti. habet locum, ut exclusis venientibus ab intestato sit locus ex testamento. ibi. nu. 5.
- Successorium edictum fuit introductum propter creditores. ib. nu. 6.
- Successorio edicto, an sit locus in querela in officioso testamenti. in l. si quis posthumus. §. si filium. nu. 2. ff. de libe. & posthu. 9
- Successorio edicto non est locus in agnatis in bonorum possessione unde agnati. §. vel dicitur. nu. 1. Insti. de legit. agnat. succes. 87
- Successorium edictum, quod habeat locum inter agnatos. in l. si. nu. 3. C. de leg. heredi. 13
- Successorium edictum secundum tempora C. non habet locum in agnatis, hoc die sic, & an lex qui se patris. C. unde lib. corrigatur. ibi. nu. 4. 9
- Successio habet vim solutionis & exactionis factae in iudicio. in l. si ei cui. §. si is qui. nu. 1. ff. de enic. 140
- Successio quando habet vim solutionis. in l. si debitor. nu. 1. ff. de fideiussu. 71
- Successio habet vim solutionis, & eximit personam ab obligatione, & habet vim solutionis, quando heres nullum incommodum patitur in lege Vranus. nunc.

In omnes Barto Lecturas.

- nume. 1.3. & 4. ff. de fideiuss. 75. & in l. hæres à debitore. §. cum. fideiussor. nu. 1. ff. eodem. 67
- 6 Successio vnus ex reis debendi, vel credendi, quando pro fit alteri. in l. ex duobus. nu. 33. ff. de duo reis. 60
- 9* Successio quæ est deferenda fratri, vel filijs fratrum, quis erit potior in successione fratri. in §. si plures. nu. 6. insti. de legit. agnat. succel. 84
- 9* Successio est potius amplianda, quàm restringenda. in §. hoc loco. num. 1. insti. de success. agnat. 85
- 6 Successio, quod extinguat obligationem iure solutionis, & habet vim solutionis. in l. Stichum. §. aditio. nu. 2. ff. de solu. 90
- 3 Successionem de iure civili quis amplecti potest, & de iure prætorio. in l. nec is. §. hæres. nu. 2. ff. de acq. hære. 146
- 9 Successiones libertorum, & ingenuorum, an æquiparentur. in §. non autem. nu. 2. in auth. de hære. & i. alci. 4
- 9 Quando tractatur de successione transuersalium, illi qui sunt vltiores post fratres, & eorum filios, succedunt in capita, non in stirpem secundum gradus prærogatiuam. in §. si vero neque. nu. 1. in auth. de hære. quæ ab intest. 50
- 3 Successio quando habeat vim solutionis. in l. si socer. num. 1. ff. sol. mat. 25
- 4 Succedat verbum, trahitur ad fideicommissum. in l. restituta. §. pupillus. nu. 2. ff. ad treb. 140
- 5 Succedo verbum, est verbum commune, in l. non tantum. nu. 1. ff. de fideicommiss. liber. 68
- 3 Succedens defuncto credens ipsum defunctum adiuisse hæreditatem sibi delatam, si ad cautelam dixit, intra annum, si non apparet defunctum adiuisse, ex iure deliberandi adeo, vel aliquid agit ex quo induceretur aditio, an dicatur inducta aditio, si postea constat de aditione defuncti. in l. gerit. nu. 32. ff. de acq. hære. 158
- 2 Succedens alteri absque confessione inuentarij, videtur habere tantum, quod defunctus suo nomine fecerat, in l. solutum, §. solutam. nu. 1. ff. de pig. act. 81
- 8 Succedens per contrahat, quando possit ex testamento succedere. in l. vt liberis. nu. 1. C. de collat. 13
- 4 Succedens ei, qui accepit legatum, vel hæreditatem defuncti, quod possit dicere postea testamentum falsum si succedit per quandam consequentiam, alias secus. in l. post legatum. §. qui accusauit. nu. 2. ff. de his quib. vt indig. 104
- 2 Succedere in locum prioris domini quis potest, sicut in locum succedit prioris creditoris, in l. creditor. §. cum ex causa. nu. 2. ff. qui pot. in pig. hab. 134
- 6 Succedere quis potest ei quem ipse interfecit: & bona vadunt ad fiscum si non superest alius qui sit in eodem gradu. in l. cum ratio, §. præterea. nu. 1. ff. de bon. dam. 191
- 8 Succumbens in exceptione nullitatis non prohibetur postea ordinariè agere de nullitate per viam principalis petitionis. in l. j. nu. 13. C. quando prouo. nõ est necesse. 86
- Succumbens in vna causa nullitatis non potest postea aliam prosequi quando sententia fuit dicta simpliciter nulla. ibi. nu. 17.
- 8* Succumbens in duplici appellatione non potest tertio appellare, nec supplicare, & qualiter istud intelligatur. in l. j. nu. 1. & 5. C. ne lic. in vna ead. cau. ter. prou. 87
- 1 Succumbens in rei vendicatione, an possit intentare Publicianam. in l. minor, §. si seruus. nu. 1. ff. de euiet. 140
- Succumbens in actione cõmuni diuidundo non potest redire ad publicianam ibi. nu. 2.
- 7 Succumbens in vna actione, quando appellatur ab alia. in l. eum qui. nu. 1. C. de in offi. testa. 104
- 7 Succumbens in interlocutoria in expensis retardati processus condemnatur. in l. sancimus. nu. 1. C. de iudi. 95
- 7 Succumbens tenetur ad omnes expensas, quas quis fecit propter defectum succumbentis, vel propter illam litem quam alias facturus non esset. in l. omnes. nu. 3. C. de epis. & cle. 23
- 8 Succumbens in interlocutoria condemnatur victori in expensis. in l. non ignoret. nu. 5. ff. de fruct. & lit. expen. 75
- 2 Succumbens in exceptione nõ prohibetur illud ius in iudicium deducere per modum actionis quando non tendit ad eundem effectum, in l. vendicatem. nu. 1. ff. de euiet. 139
- 1* Summa minor inest maiori in pluribus testibus discordantibus, & quomodo. in l. diem proferre. §. si plures. nu. 2. ff. de arbit. 147
- 6 Summa minor, an & quando inest in maiori, in l. j. §. si stipulanti. num. 1. ff. de verb. obli. 3
- 4 Summa vna si est adiecta pluribus, vel propter enumerationem personarum videtur esse diuisa ab ipso testamento. in l. cui fundus. numero 1. ff. de conditi. & demon. 117
- 7 Summa modica dici vsq; ad duos aureos. i. si oleum, §. merito. n. 1. ff. de dolo. 130
- 6 Summa minor, quando videatur promissa in obligatione alternatiua summarum vbi q; semper, nisi in summis caderet affectio. in l. si is cui. n. 1. ff. de noua. 79
- 2 Summarum coaceruatio fit vbi vertitur fauor. in l. si idem. nu. 1. ff. de iurisdi. om. iudi. 50
- 2 Summa, an censeatur, diuersa per loca, quando quis promisit posse conueniri in pluribus locis. in l. non vtique. §. si quis. nu. 1. ff. de eo quod cer. lo. 67
- 5 Summaria cognitio quæ fit super quæstione emergenti super pignore capto non requirit libellum, & sufficit semiplena probatio non tamen per iuramentum, in l. a duo pio. §. si super rebus. nu. 1. ff. de re iudi. 111
- 3* Summarie, quando proceditur, & de plano sine strepitu & figura iudicij, an requiratur libellus, & quæ probatio sufficiat. in l. si quis a liberis, §. si quis ex his. nu. 3. ff. de libe. agnosc. 35
- 7 Summarie cognoscitur super alimentis futuris: secus super præteritis, in l. de alimentis. in 2. lect. nu. 2. C. de transa. 52
- 7 Summaria cognitio qualis esse debeat, ad cognoscendum de iuribus actoris. in l. 2. §. si vero post. nu. 1. C. de transa. 102
- 7 Summarie intelligitur quo ad solennitatē iudiciorum, in l. iudices. nu. 2. C. de iur. 93
- 5 Summaria cognitio de qua in §. si super rebus. in l. a duo pio. ff. de re iudi. cessat post secundum decretum. in l. a duo pio. §. si post additum. n. 1. ff. eod. 112
- 6 Summatim cognosci, quando dicatur. in l. j. §. quod si sit. n. 1. ff. de præto. stip. 96
- 8 Sumptus quos facit emptor in lite, à venditore an illos recuperet. in l. j. nu. 1. C. de euiet. 111
- 4 Supellectilis appellatione, an veniat culcitra. in l. supellectilis. nu. 1. ff. de supel. lega. 80
- 7 Super dictio quid significet, in auth. sacramenta. n. 11. C. si aduersus venditio. 81
- 5 Superficiarius potest procuratorio nomine domini opus nouum nunciare. Idem feudatarius, & similis. in l. in prouinciali. §. si ego. nu. 1. ff. de op. no. nun. 8
- Superficiarius habens vtile dominium potest nunciare domino nouum opus. ibid. nu. 6.
- 5 Superficiarius habens vtile dominium, & non habet seruitutem etiam personalem. in l. hoc amplius. §. siue corporis. nu. 1. ff. de dam. infe. 26
- 5 Superficiarius non tenetur ad pensionem, quando superficies in totum destruitur. in l. inter quos. §. damni. nu. 1. ff. de dam. infe. 39
- 5 Superficies sine solo naturaliter possideri potest. in l. si finita. §. ex hoc edicto. nu. 2. ff. de dam. infe. 29
- 8* Superflue impetratur quod à iure communi conceditur. in l. j. nu. 2. C. de thesaur. lib. 10. 11
- 8 Superindictum dicitur, quod extraordinariè causa necessitatis imponitur. in rub. nu. 1. C. de superindi. lib. 10. ibid.
- 1 Superior potest adiri, vt corrigat improbe factum à notario circa comparatio. literarum, à peritis obstetricibus, vel messoribus. in l. arbitro. nu. 4. ff. qui satisd. cog. 62
- 8 Superior tenetur confirmare electionem factam ab inferioribus, nisi electus esset indignus. in l. si quos. nu. 1. C. de decurio. lib. 10. 18
- 7 Superior quilibet potest agere pro rebus subditorum. in l. sancimus. n. 12. C. de sacrosan. eccle. 21
- 9 Superior adiri potest si inferior iustitiam non facit. in §. si tamen. nu. 1. in auth. vt differ. iudi. 54
- 8 Superior ex officio potest defendere subditum suum. in l. præcipit. num. 2. C. de cano. lar. lib. 10. 14
- 1 Superior cogit illos de vniuersitate, vt ponat collectam. in l. j. §. quod si nemo. nu. 4. ff. quod cuiusque vni. nomi. 112
- 1 Superiorem quilibet non cognoscens potest in propria causa iudicare, & eam alteri demandare. in l. est receptum. nu. 1. ff. de iuris. 51
- Superior, quando se submittit iurisdictioni inferioris coram tali habet locum reconuentio. ib. nu. 2.
- 3 Superlatiuum, & positiuum in eadem persona concurrunt. in l. 2. §. amplius. nu. 3. ff. de excu. tut. & cura. 67
- 4 Superuiuentes dictio, si reperitur abbreviata qualiter intelligatur. in l. si. nu. 3. ff. ad Treb. 146
- 4 Supinum, quando faciat conditionem, & non differt ab infinitiuo, & facit conditionem ratione alterius verbi adiuncti. in l. j. nu. 37. ff. de condit. & dem. 109
- 1 Supini natura est denotare ipsum actum, & opus in quo aliquid fit. in l. denique. §. minorem. nu. 1. ff. de mino. 131
- 7* Supplicatio aduersus sententiam præfecti prætoris semel tantum permittitur. in l. si quis aduersus. nu. 1. C. de precib. imp. offe. 32
- 8 Supplicatio est prohibita in illis casibus, in quibus est prohibita appellatio. in l. vna. nu. 2. C. ne lic. in vna ea. cau. ter. prouo. 87
- 9 Supplicatio patris ad Principem pro legitimando filio qualiter fieri debeat. in auth. quib. mod. nat. effi. legi. nu. 10. 29
- 7 Supplicare quando quis possit ante litem contestatam, & post. in l. supplicare. nu. 1. C. vt lit. pend. 32
- Supplicare, quando quis possit post sententiam. ib. nu. 2.
- 4 Supplicium matris differtur propter partum: item in matre lactante puerum donec nutrix reperitur. in l. fed & si is. §. de bo. nu. 1. ff. de Carb. edict. 167
- 1 Supra scripti dictio, refertur ad proximum capitulum. in l. j. §. hoc edicto. nu. 2. ff. de postul. 97
- 6 Surdus non stipulatur, & licet intelligat ad motum labiorum, indiget curatore. in l. j. nu. 10. ff. de verb. obli. 2
- 4* Surdus, mutus, vel cæcus, quod quis fuerit non præsumitur, quod hodie sit. in l. 2. nu. 4. ff. de bo. poss. fur. 153
- 6* Surdus & mutus, quod quis sit, qualiter probetur, remissiuè. in l. j. numer. 1. de verb. obli. 2
- Surdus & mutus potest contrahere licet non per stipulationem. ib.
- 6* Surdus & mutus si intelligunt ad motum labiorum contrahere possunt in his quæ consensu perficiuntur. in l. j. §. si quis ita. nu. 7. ff. eod. 3
- 8 Susceptores dicuntur hodie thesaurarij. in l. 2. nu. 1. C. de iure fisc. lib. 10. 3
- 5 Suspicio quæ dicatur, & quando iudex dicatur suspicari, & est primus casus probationum. in l. admonendi. nu. 1. ff. de iureiur. 30
- 6 Suspicionibus quis non damnatur, sed torquetur ad veritatem eruendam, & si tortus non confitetur, absoluitur. in l. qui sine. nu. 1. ff. de quæstionib. 182
- 9 Suspicio, quod tollatur per parem affectionem. in auth. vt cl. apud proprios Epis. nu. 5. 35
- 6* Suspicio, quando est de aliquo ne fugiat, potest interdici bonorum alienatio. in l. de pollicit. nu. 2. ff. de pollicit. 228
- 8 Suspicio, quæ sit contra eos, qui non vadunt per viam rectam. in l. 2. num. 1. C. de cur. fu. lib. 12. 57
- 3 Suspectus quis præsumitur ex mala conuersatione. in l. si plures. §. si parens. n. 1. ff. de admi. tut. & cur. 50
- 6 Suspectus est non solum inimicus meus, sed amicus inimici mei. in l. sciendum. §. si accusato. nu. 1. ff. de leg. 224
- 6 Ingerens se licet præsumatur suspectus tamen probatio in contrarium admittitur cum non sit præsumptio iuris, & de iure. in l. vxori. §. qui se filio. num. 3. ff. de falsis. 169
- 3 Suspectus est qui se ingerit. in l. scire oportet. §. cum reliquis. nu. 2. ff. de tut. & cur. da. ab his. 48
- 1 Suspectum quem esse quatuor faciunt, non tamen requiruntur copulatiuè. in l. si fideiussor. §. si satisfatum. nu. 1. ff. qui satisd. cog. 62
- 2 Suspecti sunt qui habent noticiam domus, quando domus frangitur, & tales Index Barto. 4 possunt

Index singularium materiarum

- possunt torqueri. in l. dominus. nu. 3. ff. loca. 126
- * suspectus quis est ex mala conuersatione. in l. si plures. §. quamuis. ff. de adm-
nistr. tuto. nu. 3. 50
- * suspenduntur pariter in Francia nobiles & ignobiles, in Italia vero nobiles de
capitantur. in l. desertorem. §. poena militum. nu. 1. ff. de re mili. 215
- * Suspiciens se posse repelli ex quo amittit possessionem, an habeat interdictum
contra ingressum, remissive. in l. clam possidere. §. qui ad. nundinas. nu. 10. ff.
de acq. poss. 79
- * Suus licet non excludatur tempore, excluditur tamen repudiatione facta in-
ter suos. in l. vnica. nu. 3. C. quando non peten. par. 8
- * Suus, sua, suum, non solum dominium, sed ius quoddam significat. in l. talem. §.
si quis ita. nu. 1. ff. de hær. instir. 111
- * Suus, & extraneus quomodo differant quo ad transmissionem hereditatis adi-
ta. in l. ex militari. §. si filius familias. nu. 2. ff. de testa. mili. 140
- * Suus præteritus, & emancipatus quomodo differant. in l. filio. num. 19. ff. de in-
iust. rup. test. 102
- * Suus præteritus, & olim & hodie potest dicere testamentum nullum ipso iu-
re, emancipatus præteritus bon. poss. contratab. in §. quartam. num. 3. Insti. de
inoff. testa. 76
- * Suus & necessarius dicitur ille, qui est proximior testatori tempore mortis, &
hoc ab intestato non ex testamento. Insti. de hær. qual. & differen. in prin.
nu. 2. ibid. 77
- * Suus & emancipatus quomodo differant in modo rumpendi testamentum. in
auth. de trien. & semis. nu. 5. 17
- * Suum dictio, non semper denotat dominium. in l. is qui suus. n. 1. ff. de manum. 66
- * Suorum & emancipatorum differentia quo ad collationem, nec ad acquisitio-
nem sublata est, licet quo ad successionem sic. in l. emancipati. num. 11. C. de
collat. 12
- * Suus de iure civili est hæres nomine, & effectus licet secus de iure prætorio. in
l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 4. ff. de acq. hær. 148
- * Suus, qui habet cohæredem non desinit esse suus. ibi. nu. 7.
- * Ad hoc, ut quis admittatur ad rumpendum requiritur, qd sit suus tempore mor-
tis. in l. si quis filio. nu. 1. ff. de in iust. rup. test. 99
- * Suus hereditate patris non aditā transmittit. in l. 2. §. si quis. n. 1. ff. ad Tertul. 175
- * Suus emancipato quæ conferat. in l. si emancipati. nu. 8. C. de colla. 12
- * Sui conferunt inter se. ibi. nu. 9.
- * Suus præteritus dicit testamentum nullum, vel venit per contratab. quādo est
talis conditionis, qd in eum continuatur dominium. in l. in suis. nu. 10. ff. de li-
be. & posthu. 90
- * Suus non natus potest institui sub conditione, quæ tamen institutionem nō su-
spendat. in l. Gallus. §. instituens. nu. 1. ff. eod. tit. 96
- * Suus, & necessarius, an in dubio præsumatur immiscere. in l. nam nec. nu. 3. ff. de
leg. 1. 21
- * Suus est hæres re, & iura directa habet inseparabilia, & habet tamen beneficiū
abstinendi per prætorem. in §. extraneus. nu. 2. Insti. de hær. qual. & dif-
feren. 77
- * suo in herede, an sit medium inter mortem, & aditionem. ibi. nu. 2.
- * Suus hæres præsumitur ignorare contenta in testamento. in l. cetera. §. sed si
paruerit. nu. 1. ff. de leg. 1. 12
- * Suus hæres de iure civili hereditatem non aditam, vel non agnitam transmi-
tit ad quemcunque successorem. in l. ventre. nu. 12. & 20. ff. de acq. hær. di. 155
- * Suus infans, vel furiosus, an transmittat hereditatem paternam etiam ad ma-
trēm. ibi. nu. 15. & 18.
- * Sui heredis existentia, quādo cessat ob aliquam causam, ut puta, quia habet
substitutum vulgarem: tunc suus non transmittit hereditatem non aditam.
ibi. nu. 21.
- * Quoties qui decedit hereditate ascendentis non agnita, nec repudiata, illam
transmittit ad descendentes, etiam si non sit suus. ibi. nu. 25.
- * Sui heredis existentia non desinit per substitutionem vulgarem: sed de neces-
sario sit voluntarius. in l. Gallus. §. & quid si. nu. 5. ff. de libe. & posthu. 94
- * Sui heredis existentia, quādo obliget filium. in l. ita tamen. §. si pater. num. 1. ff.
ad Treb. 138
- * Sui heredis existentia non confirmat legata, nec fideicommissa particularia.
ibi. nu. 2.
- * Sui heredis existentia confirmat dationem tutelæ in testamento, nec tollitur
per beneficium abstinendi. in l. si nemo. nu. 3. ff. de test. tut. 41
- * Sui heredis existentia non confirmat legata nisi fauore libertatis. in l. j. §. tunc
ante. nu. 1. ff. in poss. leg. vel fideicom. 148
- * Sui heredis existentia confirmat fideicommissum vniuersale. ibi. nu. 2.
- * Sui heredis existentia vbi cūq; est filio proficua, etiam hodie si est filius, er-
go heres: secus si esset natus. in l. j. nu. 1. C. si mi. ab hær. se abst. 82
- * Sui heredis existentia operatur transmissionem hereditatis. ibi. nu. 3. 83
- * Item confirmat tabulas pupillares. nu. 4.
- * Item confirmat dationem tutelæ. ibi. nu. 5.
- * Sui heredis existentia, quod non operatur dato cohærede extraneo: secus quā
do habet fratrem. in l. quidam. nu. 4. C. de iure delibe. 30
- * Sui heredis existentia confirmat testamentum quantum ad dationem tutelæ. in
l. j. nu. 8. C. de testa. tute. 169
- * Sui heredis existentia operatur confirmationem tabularum pupillarium ad
commodum abstinendis. in l. filius. nu. 1. ff. de acq. hær. 151
- * Sui heredis existentia quæ remanet post restitutionem in integrum, confirmat
tabulas pupillares & tutelæ, non legata. in l. si pupillus. numero primo. ff.
eod. tit. ibid.
- * Sui heredis existentia dato cohærede extraneo, non confirmat tabulas pupil-
lares. ibi. nu. 2.
- * Sui heredis existentia, an operetur transmissionem ante aditionem, quod sic
in l. liber homo. §. apud Labeonem. nu. 1. ff. de stip. seruo. 62
- * Sui heredis existentia non impedit substitutionem vulgarem, nisi quādo sub-
stitutio esset facta secundum consilium Galli, vel legis Velleiæ. in l. si mater.
§. si filius. nu. 2. ff. de vulg. & pup. 130
- * Sui qui dicantur, & qualiter acquirant hereditatem, in §. sui autem hære. nu. 1.
insti. de hær. quæ ab intest. defe. 83
- * Sui heredis existentia operatur transmissionem hereditatis paternæ etiam nō
agnitæ, ad quemcunque. in l. si fratris. nu. 2. C. de iure delib. 27
- * Sui heredis existentia dato cohærede extraneo quid operetur. l. si filius. nu. 4.
ff. de vulg. & pup. 124
- * Sui heredis existentia de iure civili, quādo habeat locum. ibi. nu. 5.
- * Sui heredis existentia, quādo eneruet beneficium abstinendi introductum à
prætoribus. ibi. nu. 6.
- * Sui heredis existentia non confirmat legata, ibi. nu. 7.
- * Sui heredis existentia, qñ impediat substitutum vulgarem, in l. j. nu. 50. ff. eo. nu. 8
- * Sui heredis existentia, quādo operatur cum quis habeat cohæredem, in l. j. §.
filium. nu. 2. ff. pro hær. 103
- * Sui heredis existentia operatur transmissionem hereditatis paternæ, & frater
næ, in l. sed si plures. §. quos possum. nu. 1. ff. de vulg. & pup. 123
- * Sui heredis existentia dato cohærede extraneo non confirmat tabulas pupil-
lares, in d. l. sed si plures. §. si ex asse. nu. 5. ibid
- * Sui emancipatis qualiter conferant, & sui inter se, in l. pater filium. nu. 6. ff. de
collat. dot. 163
- * suum quod non est, debet quis præsumere esse alienum, in l. cum quærebatur.
nu. 2. C. vnde vi. 94
- * sui heredis existentia, quod operatur confirmationem tabularum pupillarium.
in l. pater familias. nu. 1. ff. de priui. credi. 127
- * suum heredem voluntariū facit datio cohæredis, in l. si posthumus. §. quod vul-
go. nu. 1. ff. de libe. & posthu. 91
- * suum voluntarium facit datio substituti vulgaris, ibi. nu. 2.
- * suum, an dicatur ratione directi domini, vel vtilis, in l. j. nu. 7. C. de test. lib. x. 10
- * suum dicitur, quod vendicari potest, in l. Quintus. §. argento. nu. 1. ff. de auro &
argen. leg. 89

De Litera T.

- Abellio, quādo possit corrigere errorē suum post publicationem
instrumenti, in l. Imperator. nu. 2. ff. de sta. homi. 22
- Tabellio delinquēs i officio debet ab illo remoueri: & ad illud nō
redit, in §. denunciamus. n. 1. in auth. de armis. 36
- Tabellio non potest conficere instrumentum de facto suo proprio.
in l. si consui. nu. 4. ff. de adopt. 25
- Tabellio quādo computetur in nu. testium. in l. Domitius. nu. 3. ff. de test. 88
- Tabellio, quod quis nasci potest: tamen officium tabellionatus exercere nō po-
terit, in l. j. nu. 2. C. de mune. & hono. lib. x. 21
- Tabellio rogatus de scriptura potest eam alteri mandare publicandam. in l. j. n.
4. ff. de offi. consu. 31
- Tabellio, quod non computatur in numero testium in instrumēto requisitorū,
in §. oportet. nu. 5. in auth. de instr. cau. 32
- Prohibitus esse tabellio, licet sit in quasi possessione tabellionatus, & conficiat
instrumenta, tamen instrumenta non tenent, secus si non sit prohibitus. in l.
generalis. nu. 1. C. de tab. lib. x. 20
- Tabelliones creat Princeps, & etiam magistratus. in l. nec ei. §. eorum. nume. 6. ff.
de adopt. 26
- Tabellionem creare quis possit. in §. illud. nu. 4. in auth. de tabel. 23
- Tabellionatus officium non est dignitas, nisi tabellionatus curiæ Principis. in l.
2. nu. 1. C. si fer. aut lib. ad dec. lib. x. 19
- Tabellionatus non est dignitas, sed minus. in l. eadem. §. hac lege. nu. 4. ff. ad leg.
Iul. rape. 171
- Tabellionatus officium est vile. in l. vniuersos. nume. 1. C. de dec. lib. x. 16
- Tabernarius debet deducere taliolam, si scholaris perdit suam, in l. non solum.
§. sed ut probari. nu. 6. ff. de ope. no. nunc. 13
- Tabula quare cedit pictura: sed non charta scripturæ. in l. qua ratione. §. literæ.
nu. 1. ff. de acq. rer. do. 71
- Tabulæ pupillares confirmantur in re certa per instituti heredis aditionem, alio
hærede vniuersali reperto. in l. sed si. §. si ex asse. n. 3. ff. de vulg. & pup. 123
- Tabulæ pupillares, & tutelæ dationes conseruantur per hoc edictum, in l. qui
omissa. nu. 10. ff. si quis omis. cau. test. 164
- Tabulæ testamenti, an obrent antequam coram iudice publicentur. in l. 2. nu. 1.
ff. quemad. testa. ape. 161
- Tabulæ remanent firmæ si quis adiuit, & postea restituitur, ut abstineat, in l. si si
lius. nu. 2. ff. de vulg. & pup. 124
- Tabularum appellatione venit vna charta, & plures, & vnus liber. in l. 4. §. si ini-
tium. in j. lect. ff. de eden. nu. 4. 76. & in repe. nu. 18. 75
- Tabulariorum officium, qui cum susceptoribus mittebantur erat sæpe suscepto-
ribus dicere, debitores fisci non computare principaliter, in l. j. num. 2. C. de
iure fisci. lib. x. 3
- Taciturnitas apud actā habet vim stipulationis, in l. j. §. si quis ante sententiam.
nu. 2. ff. de quib. appel. non lice. 201
- Taciturnitas, qñ habeatur pro ratihabitiōe, i l. Pomponius. n. 22. ff. de neg. ge. 117
- Tacens quādo habeatur pro cōsentiente, in l. si adoptionib. n. 1. ff. de adop. 125
- Tacens quādo habeatur pro aduente, vel repudiante, in l. fin. §. si autem hoc ali-
quis. nu. 1. C. de iure delibe. 32
- Tacens quādo dicatur consentire. in l. j. sol. mar. §. voluntatem. n. 3. ff. sol. mar. 5
- Tacite quædam omitti possunt quæ tamen non expresse, in l. filius familias. §. ve-
terani. nu. 4. ff. de procurat. 103
- Tacite actum ab altero ex contrahentibus tantum nihil operatur, in l. ita stipu-
latus. nu. 1. ff. de verb. obli. 39
- Tacita conditio impedit natiuitatem actionis, in l. ita demum. §. sed si quid est. n.
1. ff. de arbit. 148
- Tacitum & expressum, quādo affirmat, in l. eum qui certatur, §. cum pare. nu.
6. ff. de verb. obli. 53
- Tacitum habetur pro expresse, in l. cum quid. nu. 2. ff. si cer. per. 6
- Tacere est medium inter cōsentire, & dissentire, in l. quæ dotis. n. 21. ff. sol. mar. 21
- Taciturnitas æquiparatur consensui vbi est coniunctio personarum, in §. sed
& si pater. nu. 1. Insti. quib. mod. ius pat. pot. sol. 65

In omnes Barto. Lecturas.

- 4 Tandiu, quousque, & similes dictiones, siue à lege, siue ab homine prolatae, qua
liter capiuntur. in l. si. §. quando. n. 2. ff. ad Terrul. 177
- 4* tangens vestimenta alicuius, an dicatur offendere in persona. in l. tunc inutile.
nu. 2. ff. de pecul. leg. 78
- 3 tanquam dictio, est nota improprietatis. in l. pater. n. 1. ff. de testa. tut. 41
- 1 taxatiua dictio, qñ differat ab exceptiua. in l. si eum. §. qui iniuriarum. n. 6. ff. si quis
cau. 69
- 1 taxatiua dictiones appositae orationi affirmatiua, illud quod ponunt affirmat,
excludunt vero, & negant omne aliud. in l. vnica. n. 1. ff. si quis ius dicen. non
obtemp. 54
- 7 taxatiua dictio posita in l. extenditur ad alios casus similes virtute aliarum legum.
in l. si quidem. §. ob res alienum. n. 1. C. de pred. mino. 176
- 5 taxatiua dictio auctoritate legis extendit: & etiam per rationem legis in fauorabili
bus, secus in odiosis. in l. si cui nomine. n. 3. ff. de vscap. 97
- 8 T E C T O sub eodem dicuntur clamorem exaudire, qui stant in eodem loco. in
l. talis. nu. 1. C. de his quib. vt indi. 36
- 6 telorum nomine quae contineatur. in l. hi qui. numero 1. ff. ad legem Iuliam de
vi pub. 163
- 6 T E M E R I T A S, & dolus differunt. in l. creditores. n. 3. ff. de vi priua. 163
- 5 tempus longum non est iusta causa ignorantiae, licet sit causa obliuionis. in l. q.
fundum. §. seruus meus. nu. 1. ff. pro empt. 103
- 5* tempus incongruum in protestatione incitatoria, quod dicatur. in l. non solum.
§. morte. n. 59. ff. de ope. no. nunc. 16
- 5* tempus modicum nec actus contrarius non viciat constitutionem duorum reo
rum. in l. duos. §. duo rei. n. 1. ff. de duob. re. 56
- 6 tempus percussione, & non mortis inferi debet in accusatione. in l. libellorum.
n. 13. ff. de accusat. 145
- 4 tempus insultus, qñ sit apponendum in accusatione, & quando tempus percus
sionis. ib. nu. 14. 145
- 8* tempus longum, de quo in materia l. licet. C. de agr. & cens. lib. 11. est decem an
norum. ib. n. 1. 39
- * tempus satisfactionis de restituendo rem sequestratam, non durat nisi trienio
quod incipit currere a tempore litis contestatae. ib. n. 6. 39
- 2 Tempus existens conditionis quare inspicitur in contractibus, & non in testa
mentis. in l. si sponsus. §. si maritus. numero tertio, ff. de donatio. inter vir. &
vxo. 149
- 7 Tempus certae aetatis, quando apponitur ad exclusionem iuris iam quaesiti in
dubio facit diem, non conditionem. in l. ambiguitates. numero 1. C. de vfu
fruct. 110
- 3 tempus datur haeredi, & non legatario ad deliberandum. in l. j. §. ait praetor. n. 2.
ff. de iure delib. 138
- 9 tempus appellandi non currit, si stat per iudicem quominus appellationem p
sequatur. in §. ad haec. n. 2. in aut. de appel. & intra quae. 22
- 5 Tempus semper intelligatur arbitrio iudicis, qñ lex de ipso nihil statuit. in l. in
venditione. §. si quis. n. 3. ff. de bon. auth. iudi. pos. 124
- 2 Tempus contractus inspicitur. in l. si sponsus. §. si vxor. n. 5. ff. de dona. inter vir.
& vxo. 141
- 8 tempus conficiendi inuentarij currit à die aditae hereditatis. in l. fin. §. si autem
hoc. nu. 3. C. de iure delib. 32
- 5 tempus longum in locatione dicitur decennium. in l. j. §. quod autem. n. 3. ff. de
superficie. 143
- 4 Tempus modicum, quod dicatur, relinquitur arbitrio iudicis. in l. cum quida,
nu. 12. ff. de leg. 2. 30
- 5 Tempus, quod datur indicatis, dicitur miserationis causa indulgeri. in l. intra
dies. nu. 2. ff. de re iudi. 108
- 1 Tempus quare non sit modus tollendae, vel inducendae obligationis, in l. seruitu
tes. nu. 4. ff. de seruitu. 181
- 4 tempus quandoque est modus tollendae obligationis. in l. j. n. 1. ff. vt in poss. le
ga. vel fideicom. 148
- 2 Tempus rei iudicatae inspicitur in iudiciis bonae fidei, vt aestimatio crescat, in l.
sed mihi. §. in hac. nu. 3. ff. commo. 74
- Tempus litis contestatae, quo ad estimationem inspicitur in iudiciis stricti iuris. ib.
nume. 3. 74
- 6 tempus non est modus tollendae vel inducendae obligationis. in l. eum q. §. qui
ita stipu. n. 1. de verb. oblig. 22
- tempus appositum in stipulatione, quando dicatur adiectum causa limitandae,
vel causa differendae obligationis. ib. nu. 2. 22
- 9 tempus centum annorum regulariter est finis vitae hominis, & sic tantum psu
mitur homo viuere. in aut. vt eccl. Roma. gau. n. 12. 14
- 3 Quod tempus inspicitur, an litis contestationis, vel rei iudicatae, ne quis con
ueniatur ultra, quam facere possit. in l. rei iudicatae. n. 1. ff. solu. mat. 17
- 3 Tempus datur ad deliberandum patri & filio simul. in l. j. n. 2. ff. de iure deliber. 138
- 1 tempus continuu currit etiam ignorantia. in l. genero. n. 1. ff. de his qui not. infra. 99
- 3 tempus ubi non datur, certum est arbitrium. in l. j. §. ait praetor. n. 1. ff. de iure delib. 138
- 6 Tempus appellandi, quod currit, licet ex defectu contingentiae in persona liti
gatoris iudex adiri non possit. sed restituitur. in l. j. §. dies. nume. 1. ff. quando
appel. fir. 203
- tempus appellandi de momento ad momentum. ib. n. 3. 203
- tempus appellationis non currit, quando per iudicem stat. ib. n. 4. 203
- 4 tempus certae aetatis appositum grauato, qñ faciat conditionem, vel diem. in l. si
cui legetur. §. hoc autem. n. 1. ff. de leg. 1. 14
- 1 tempus praeteritum non continet perfectum ex propria significatione, in l. si q.
id quod. §. serui quoque. n. 5. ff. de iuris. om. iud. 49
- 5 tempus quo nox efficitur est dies, & tempus quo efficitur, est nox. i. l. qui duos
§. huc conditio. n. 1. ff. de manum. testa. 67
- 9 tempus decem vel 20. annorum in praescriptione à quo tpe computetur, in §. rur
sus. n. 2. in aut. vt spon. lar. 50
- 1 tempus delicti semper inspicitur, qñ in delictis poena est ordinaria, & propria.
in repet. l. omnes populi. n. 49. ff. de iust. & iur. 12
- Tempus sententiae inspicitur, quando poena augetur, vel diminuitur ex aliqua
causa. ibid. n. 50. 12
- 3* Tempus haeredi ad adeundum qui possunt petere, vt statatur. in l. quando. n. 1.
7. ff. de acqui. haere. 153
- 4* Tempus vltimum spectatur, quando conditio dependet ex potestate debitoris,
aliter non. in l. si ius. §. si ita. ff. de cond. & demonst. nu. 1. 109
- 9 tempus non negligenti non currit. in auth. de appel. n. 1. 45
- Tempus appellationis exercendae, an incipiat currere à die appellationis inter
positae. ibid. n. 2. 45
- Tempus appellationis prosequendae prorogatur per compromissum. ibid. n. 3. 45
- 1 Tempus delicti, & tempus sententiae, quando inspicitur in poenis. in l. si seruus.
in 2. lect. nu. 2. & 4. ff. si ex nox. cau. aga. 65
- 1 tempus quantum detur ad petendam restitutionem in integrum minori. in l. in
terdum. n. 3. ff. de mino. 134
- tempus quod datur minori ad petendum restitutionem in integrum, au cur
rat ipso iure. ibid. n. 4. 134
- tempus quod datur syndico ad denunciandum maleficia, intelligitur à die sciē
tiae. in l. annus. nu. 1. ff. de calum. 122
- tempus, de quo in d. annus. erit utile quo ad initium. ibid. n. 2. 122
- 9 tempus appellationis, q non currat ipso iure, quando fiat per iudicem quomi
nus causam examinet. in §. hoc quoque. nu. 1. in aut. vt spon. lar. 50
- 3 tempus ad deliberandum non datur ei, quado aliquis interrogatur de facto suo.
in l. cum falsum. nu. 4. ff. de acqui. haere. 151
- 7 tempus instantiae ex causa legitima prorogatur. in l. petendae. n. 1. C. de temp. re
sti. in integ. tam mino. 86
- 4 tempus quantum requiratur ad hoc, vt vfu loquendi dicatur communis vfu
vtendi, & vfu intelligendi, ubi quod tempus 10. annorum. in l. Labeo. n. 6. ff.
de supel. leg. 80
- 4 tempus centum annorum est longissimum tempus vire. in l. si vfu fructus. nu.
2. ff. de vfu fruct. leg. 66
- 3 tempus adeundi in pfectiis hodie non potest statui à iudice filio, nisi patre con
sentiente. in l. si qui heres. §. neque filius. n. 3. ff. de acqui. haere. 145
- 8 Tempus adiectum libertati videtur repetitum ad limitandum praestationem in
conditione libertatis additam. in l. Titius. nu. 2. C. de ope. lib. 6
- 7 Tempus petendae restitutionis, quado currat hereditate iacente. in l. ea quae.
nu. 4. C. de temp. resti. in integ. tam mino. 86
- 6 Tempus delicti, vel tempus sententiae, qñ inspicitur in imponenda poena. in l.
j. nu. 1. ff. de poen. 183
- 7 Tempus quod datur ad petendum bonorum possess. an currat contra minorem,
in l. fin. n. 12. C. in quib. cau. in integ. restitu. non est necess. 84
- 4 tempus certae aetatis si adicitur, quando requiratur, quod vltimus annus sit per
fectus. in l. si cui legetur. nu. 1. ff. de leg. 1. 13
- Tempus praestationis legati, quando incipiat currere. ibi. n. 4. 13
- 4 Tempus quod inspicitur in detrahenda falcidia. in l. cum quo. nu. 1. ff. ad leg.
Falcid. 127
- 2 Tempus decem dierum videtur modicum, & in constituto videtur tacite sta
tutum. in l. si promissor. §. si sine. nu. 1. ff. de consti. pecu. 73
- 8 Tempus diuturnum, siue longum, quod dicatur. in l. 2. num. 16. C. quae sit longa
consue. 114
- 9 Tempus quantum detur domino ad repetendum eius seruū, ubi quod in mo
nacho triennium: & in alio clerico annus. in §. si vero intra. num. 4. in auth.
de monach. 9
- A quo tempore incipit currere illud triennium. ibid. nu. 5. 9
- 6 Tempus petendi restitutionem, qñ aliquis contraxit sub conditione, & senten
tia lata est sub conditione, an currat a die latae sententiae, vel exiuentis con
ditionis. in l. j. §. biduum. n. 4. quando appellan. sit. 202
- 8 Tempus quadrimestre datur condemnato ad soluendam, quado agitur ad pe
cuniam. in l. si. nu. 2. C. de execu. rei iu. 76
- Illud quadrimestre tempus non abbreviatur per iudicem, nisi causa cognita.
ibid. n. 3. 76
- Idem quando agitur ad speciem actione merè personali. ibi. n. 4. & 5. 76
- 5 Tempus quo certius de natura rei cognosci potest, debet inspicui in l. j. §. his autē.
nu. 1. ff. ne quid in flu. publi. 137
- 9 Tempus quod debet statui fideiussori ad reum praesentandum arbitrariū est. in
auth. de fideiuss. n. 16. 8
- 5 Tempus vulneris, & non mortis poni debet in inquisitione, qñ qs vulneratus est
vno mense, & mortuus alio. in l. damni. §. Sabini. n. 3. ff. de dam. infec. 36
- 6 Tempus si fuit adiectum gratia creditoris, non potest ante tempus solui. in l. qui
Roma. nu. 1. ff. de verb. obli. 43
- 5 Tempus si sit alicui per numerationem mensis & anni, an debeat habere como
dum diei intercalaris. in l. in tempore. n. 1. ff. de diuer. & temp. praescri. 157
- 8 Tempus commissi delicti inspicitur in modo procedendi. in l. si quis decurio.
n. 2. C. de falsis. 122
- 7 Tempus petendae restitutionis quanto tempore duret. in l. ea quae. n. 1. C. de temp.
resti. in integ. tam mino. 86
- 9 Tempus omne regulariter est continuum, nisi sit utile. in §. illud quoque. nu. 4.
in auth. de haere. & Fal. 5
- 9 Tempus quod datur ad inuentarium conficiendum, an currat minori, qñ sicut
restituatur. in §. pupillus. n. 1. in auth. eod. tit. eod. 5
- 6 Tempus quo quis stetit in carcere, non computatur in tempore exilij. in l. aut da
num. §. quisque. nu. 2. ff. de poen. 185
- 5* Tempus quod spectari debet, qñ sit missio in possessionem contra absentem. in
l. si finita. §. non autem. n. 2. ff. de dam. infe. 32
- 9* Tempus ad ostendendum voluntate defuncti esse paritum, quod possit statui ad
petitionem legatariorum & fideicommissariorum. in aut. de haered. & Falc.
§. hoc quidem. n. 8. 3
- 4 Tempus certae aetatis adiectum causa legatarij, diem non conditionem inducit.
in l. Firmio Elodoro. §. cum ab heredibus. n. 1. ff. quando dies leg. ced. 147
- 8 Tempus vnius anni dicitur breue tempus. in l. quamuis. nu. 1. C. de decurio. lib. 10. 18
- 8 Tempus non currit ei, qui semper litigat etiam coram arbitro. in auth. si tñ.
nu. 1. 18

Index singularium materiarum

- nu. 1. C. de temp. appel. 84
- 8 Tempus conficiendi inuentarium currit à die aditæ hæreditatis. in l. si. si. vero postquam. nu. 1. C. de iure delib. 32
- 5 Tempus quando inspicitur aliquem esse locupletem, vel non. in l. in pupillo. n. 1. ff. de excep. 152
- 9 Tempus anni, vel biennij, quod datur ad prosequendum appellationem. quando incipiat currere super appellatione interposita à delegato. in §. appellationes. n. 1. in auth. de iud. 34
- 3 Tempus mortis, an tempus aperturæ tabularum inspicitur, vt testamentū reconualescat. in l. qui soluendo. nu. 2. ff. de hære. insti. 110
- 6 Tempus modicum, intra quod mora purgatur, est arbitrariū. in l. si insulam. n. 3. ff. de verb. oblig. 32
- 7 Tempus instantiæ, an possit de consensu partium prorogari. in l. properadum. nu. 2. C. de iudi. 93
- Tempus instantiæ causæ appellationis prorogatur per compromissum. ibid. n. 3.
- 6 Tempus existentis conditionis in vltima voluntate, an inspicitur quātum ad acquisitionem. in l. si filiusfamilias. nu. 1. ff. de verb. obli. 29
- 7 Tempus minoris ætatis absentis subducitur de quadriennio. in l. si. nu. 3. C. de temp. resti. in integ. tam mino. 87
- Tempus petendæ restitutionis, an sit continuum. ibid. n. 5.
- Tempus redhibitoris, vel quanto minoris, an dicatur vtile, vel continuum. n. 6.
- Tempus restitutionis quod duplex sit, & an sit vniuersale. ibi. n. 8.
- Tempus petendæ restitutionis, quādo sit quadriennium, & quādo biennium. ibid. nu. 9.
- 5 Tempus computatur de momento ad momentum in beneficio restitutionis in integrum. in l. j. n. 3. ff. de manumiss. 66
- 7 Tempus excusationis ē duplex i. l. quinquaginta. n. 2. C. de excu. tut. & tēp. ea. 175
- Tempus anni q̄ datur executoribus iuxta Episcopi constitutionem, intelligitur à die scientiæ. ibi. nu. 3.
- 8 Tempus ad conficiendum inuentarium, an currat hæredi à die notitiæ, vel aditæ hæreditatis. in l. fancimus. §. cum igitur. n. 2. C. de iure delib. 30
- 6 Tempus vnum quod trahitur ad aliud, sit per dictionem, ex hac die, vel ex tunc prout ex nunc. in l. si ita stipulatus. n. 2. ff. de verb. oblig. 47
- 7 Tempus instantiæ in causis, in quibus lis contestatur, incipit currere à lite contestata. in aliis ab ea die qua cœpit tractari de causa. in l. properandum. §. & si quidem. nu. 1. C. de iud. 94
- 8 Tempus quod habet hæres ad implendam voluntatem defuncti, quādo incipiat currere. in auth. hoc amplius. nu. 4. C. de fideic. 43
- 8 Tempus ad soluendum arbitrio iudicis habet condemnatus, si ad speciem agitur actione reali. in l. si. nu. 4. & 5. C. de execu. rei iud. 76
- Idem quādo agitur personali in rem scripta. ibid. n. 6.
- Idem in actione, quod metus causa. ibid. n. 7.
- Quid si agatur actione mixta, vel petitione hæreditatis. ibid. n. 8.
- 8* Tempus instantiæ appellationis non labitur, compromisso pendente, sed subducitur de medio, in auth. si tamen. nu. 1. & 3. C. de temp. appel. 84
- * Tempus appellationis prosequendæ potest prorogari per compromissum. ibi. n. 3.
- 8* Tempus appellationis prosequendæ currit, licet iter per iudicem: sed datur restitutio, prout in auth. si appellatione. nu. 3. C. eod.
- 8 Tempus nauigationis, de quo in l. quoties. C. de naufrag. lib. 11. hodie non seruatur. in l. quoties. n. 8. C. de naufrag. lib. 11. 30
- 8* Tempus non currit in causis quæ apud Principem cognoscuntur, in auth. sed lis quæ. n. 1. C. de temp. appel. 84
- Tempus appellationis interponendæ hodie est decem dierum. ibid. n. 2. eod.
- Tempus petendorum & concedendorum apostolorum est 30. dierum. ibi. n. 3.
- Tempus proponendæ querelæ de iudice, qui appellationem nō recipit, & apostolos non dat. ibid. n. 4.
- Tempus comparandi coram iudice, ad quem, & ad præsentandum apostolos, & acta primæ causæ. ibid. n. 5.
- Tempus inchoandi processum super appellatione. ibid. n. 6.
- Tempus appellationis exercendæ & finiendæ. ibid. n. 7.
- 6 Tempus illatæ iniuriæ debet in libello inferi. in leg. iniuriarum. numero 1. ff. de iniur. 132
- 6 Tempus infinitium, quod denotet omne tempus. in l. stipulationum. §. stipulatio. n. 1. ff. de verb. oblig. 9
- 8 Tempus prosequendæ appellationis hodie currit à tēpore interpositæ appellationis. in l. si. §. illud. n. 4. C. de temp. appel. 83
- 8 Tempus appellationis exercendæ, & et inchoandi processum hodie est annus, & ex causa triennium. in auth. ei qui appel. nu. 1. C. eod. tit. ibid.
- 6 Tempus appellandi hodie est decem dierum. Et licet tēpore petendorum apostolorum non sit immutatum, tamen intra eundem terminum debet peti. in l. j. n. 4. ff. de libel. dimiss. 206
- Tempus qđ datur ad proponendam querelam de iudice qui appellationi non detulit, vel apostolos denegauit. Item quod statuitur ad comparandum coram iudice ad quem non est immutatum. ibid. n. 5.
- Tempus quod statuatur ad producendum appellationem coram iudice ad quem: item inchoandi processum: item exercendæ & finiendæ appellationis: hodie sunt immutata, quia datur annus, & ex causa biennium. ibidem. numero sexto.
- Tempus non currit, qñ causa examinatur in auditorio Principis. ibid. n. 7.
- Tempus appellationis interponendæ à numerū nominatione quod sit, & quod sunt duo menses ad prosequendum. ibid. n. 8.
- 6* Tempus quod indulgetur miserationis causa, si non taxatur à lege, est arbitrarium. in l. ita stipulatus. n. 35. de verb. oblig. 41
- 7* Tempus semel suppletū iterum non suppletur. in l. properadum. §. si autē vtraque. n. 3. C. de iud. 94
- 9 Tempus anni, vel biennium, quod datur ad prosequendum appellationem, an possit per iudicem moderari. in auth. de his qui ingr. n. 2. 26
- Tempus primi anni ad prosequendum appellationem, quādo incipit currere. ibid. nu. 21.
- 6 Tempus, quod datur à lege miserationis causa soluere debenti, est arbitrarium præterquam in trib. casib. scilicet in re iudicata, in constituta pecunia, & in dote. in l. quod dicimus. n. 1. ff. de sol. 93
- 5 Tempus appellationis interpositæ à duobus sententiis latis p̄ duos iudices incipit currere à die confirmationis. in l. duo iudices. n. 2. ff. de re iud. 113
- 7 Tempus centum annorum dicitur longissimum tempus vitæ. in l. si. n. 3. C. de sacrosan. eccle. 21
- 9 Tempus legale regulariter est continuum. in aut. de appella. 28
- Tempus, de quo ibi quo ad quid erit vtile, & quo ad quid continuum. ibi.
- Tempus decē dierum, quod datur ad appellandum, ita habet locum in interlocutoria, sicut in diffinitiva. ibi. n. 2.
- Tempus decem dierum de quo ibi, quod computetur de momento ad momentum. ibi. nu. 3.
- 8* Tēpora distingue & cōcordabis scripturas. in l. apud antiquos. n. 3. C. de fur. 5
- 7 Tempora ad cognoscendum bonorum possessionem, qñ concurrunt absenti. in l. j. n. 4. C. de resti. mili. 85
- 4 Tempora tria in persona hæredis inspicuntur. in l. j. §. sed si filius. n. 5. ff. de lega. 3. 47
- 4 Temporum angustia in cōtractibus bonæ fidei subducitur sicut in legatis. in l. si mihi. §. si quis. n. 2. ff. de leg. 1. 7
- 2* Tempore permissio aliquid fieri, vel prohibito, & conferri in tempus permissū paria sunt. in l. j. §. si vxor. n. 1. ff. de donat. int. vir. & vx. 149
- 5 Tempore medio contingentia non videtur contigisse. in repet. l. Cæsar. n. 6. ff. de publi. & vectig. 50
- 7 Temporis lōgi cursus cum detentione facit omnia præsumi solenniter acta. in l. si filius. n. 4. C. de petit. hære. 107
- Tempus longum dicitur viginti annorum. ibi. n. 5.
- 2 Tēpore mediū interuersū est incertū. in l. certi cōdictio. n. 36. ff. si cert. petat. 10
- 6 Temporis diuersitas inter interrogationem, & responsonem vitiat stipulationem, & mutat substantiam, & qualitatem obligationis. in l. j. §. si q̄s simpliciter. n. 2. ff. de verb. obli. 3
- 8 Temporis angustia subducitur de cōtractib. bonæ fidei & vltimis voluntatibus. in l. vnica. n. 3. C. de his qui p̄. no. in testa. relin. 40
- 4 Temporis interuallum requiritur in facto hominis. in l. quæsitum. §. præsentis. n. 1. ff. de leg. 1. 21
- 2 Temporis ratio, qñ habeatur, si agitur in loco destinato solutioni. in l. q̄si. n. 1. ff. de eo, quod cer. loc. 68
- 6* Tenere aliquem in priuato carcere, an sit offensa in personam, remissiuè. in l. capite quinto. n. 4. ff. de adul. 160
- 2* Tenor instrumenti deperditi probatur per test. l. j. n. 27. ff. si cer. pet. 3
- 9* Tenor instrumenti probari potest per testes. in aut. de hæred. & Fal. 17. 2
- 2 Tenuta data die feriata iudicis officio potest eodem tempore restitui. in l. minor. nu. 2. ff. de eue. 139
- 8 Tenutam reuocari petens de aliquib. bonis per alium possessis quæ asserit esse sua, debet illud probare. in l. j. n. 2. de priuile. fis. 88
- 4 Terminus statutus 30. dierū pro primo 10. & p̄ secūdo 10. pro tertio 10. & in primo cōpareat procurator & litigatur ita q̄ transit terminus & p̄nunciatur procurator non esse legitimū, an alij duo termini currant. in l. 3. §. non solum. n. 1. ff. ad Tertul. 176
- 8 Terminus ad accipiendum copiam actorū nō debet dari parti litiganti p̄senti, secus si esset absens & notarius negans cogitur. in l. 2. n. 4. C. de eden. 36
- 6 Terminus vnius mēsis si statuitur, de quot dieb. intelligitur. in l. cum bissexto. nu. 1. ff. de verb. sign. 233
- 4 Terminus incipit currere à tempore perfecti cōtractus vltima perfectione vtdito libro & facto termino pro solutione pretij vnius anni. in l. si cui legatur. n. 5. ff. de leg. 1. 14
- 2* Terminus appositus iurisdictioni, vel instantiæ, habet vim termini perēptori ad probandum. in l. admonendi. n. 14. ff. de iure iur. 30
- 8* Terminus ad allegandū assignatur parti, quæ super puncto formato vult contradicere. in l. super delictis. n. 1. C. de relat. 79
- 8* Terminus bidui in causa propria, tridui in aliena signatur. in l. eos qui. §. si autē in iud. n. 1. C. de appel. & consult. 80
- 1 Terminus dilationum peremptoriarum, qñ minui possit. in l. ad peremptorium. nu. 3. ff. de iud. 156
- 5 Terminus positus in excommunicatione ad soluendum, pōt p̄ creditorē prorogari & tolli. in l. j. §. post operis. n. 6. ff. de ope. noui. nunc. 6
- 6 Terminus si dat reo ad aliquid faciendū, si reus cōparet intra terminū, qñ debeat actorem requirere. in l. qui ante calendas. n. 5. ff. de verb. oblig. 11
- 6 Terminus banni, q̄ currat à die notificationis non dati banni, in l. j. §. præfides. n. 1. ff. de requi. reis. 176
- 8 Terminus datus à iudice super eo quod spectat ad iurisdictionem alterius non valet. in l. præfes. n. 5. C. de appel. 79
- 7 Terminus ad probandum primo est dandus actori, post reo, licet cōmuniter vtrique detur. in l. exceptionem. in 2. lec. n. 6. & 10. C. de proba. 127
- 2 Terminum habens ad producendum instrumenta, si vltra diem termini pducit, non debet citare partem, secus si intra terminum. in l. item illa. n. 5. ff. de cōsti. pecu. 72
- 7 Si post terminum datum ad producendas exceptiones aliquid ad notitiā tui superuenit, poterit post terminū produci. in l. error facti. n. 13. C. de iur. & fac. igno. 29
- 8 Termini extraiudiciales intelliguntur peremptorij: licet hoc non adiciatur, in l. si tempora. n. 6. C. de fide instr. lib. 10. 6
- Et quādo possunt augeri. ibi. n. 7.
- 6 Termini prorogatio poenam committi impedit, sed commissam nō perimit. in l. cum stipulatus. n. 1. ff. de verb. oblig. 38
- 4 Terminus assignatus à iudice in dubio intelligitur peremptorius, & maxime qñ apponitur comminatio, q̄ post terminum non audietur. in l. mancipiorum. n. 6. ff. de opt. leg. 73
- 8 Terræ recomendatæ quæ tenent ciuitati præstare subsidium in caualcabib. si stant per centum annos, quod non præstiterint per hoc censetur præscripsisse libertatem

In omnes Barto. Lecturas.

- bertatē si non fuerint requisiti. in l. cum scimus. n. 2. C. de agric. lib. 11. 40
- 7 Territorium q̄ differat à diocesi. in §. & illud. numer. 5. in aut. quomo. oportet Episc. 11
- 4 Tertius in cuius arbitrio commissum est legatum si nō arbitratur, qui arbitrat bitur. in l. j. n. 11. ff. de leg. 2. 27
- 4* tertius potest impedire executionem iudicis. in l. si quis seruū. §. certū. n. 1. ff. eod. tit. 28
- 5* tertius possessor qñ possit impedire executionem. in l. à diuo Pio. §. si super re bus. nu. 3. ff. de re iud. 112
- 6* tertius appellans pro suo interesse, an poterit iterum testes producere. in l. cū lite. n. 1. ff. iud. lol. 101
- 6* Tertius si eligitur ab arbitris, non dicitur nouum compromissum, nec dicit ar biter, sed si eligitur à partib. quia dicitur ar biter, & est nouū cōpromis sum. in l. si dominum. n. 4. ff. de furt. 116
- 7 Tertius qñ admittatur ad excipiendum pro aliquo, & probandum. in l. 3. n. 6. C. de neg. gest. 73
- 3 Tertius qñ est substitutus plurib. impuberib. nō inuicē substitutis cōmuni ver bo, q̄ intelligatur substitutus in eū casū, q̄ pōt cōueniri vtrique. in l. iā hoc iure. §. sed si aliter. n. 3. ff. de vulg. & pup. 121
- 1 Tertius assumptus ab arbitris non est ar biter, sed electus à partibus sic. in l. itē si vnus. §. principaliter. n. 2. ff. de arbit. 146
- Tertius assumptus, an cogatur acceptare, & iudicare. ib. n. 4.
- 1 Tertius pōt comparere p̄ interesse suo, & opponere exceptionē, & facere, q̄ iudicium differatur. in l. si quis libertatem. n. 1. ff. de petitiō. hzredita. 163
- 5 Tertius non possidens si edificat cū possidente p̄ parte, an possit ab alio poi sidente prohiberi. in l. j. §. nunciatio. n. 6. ff. de oper. no. nunc. 5
- 8 Tertius si impediuit, currit tempus, sed agitur contra eum de dolo si est soluē do, alias datur restitutio. in auth. item si appellatione. nume. 4. C. de temp. appel. 84
- 6 Tertius ratione sui interesse, q̄ etiam poterit appellare à secūda sententia la ta contra victum, in l. à sententia. n. 7. ff. de appel. 197
- Tertius appellās à snia lata haliū debet in appellationē causam inferere: & hoc casu videtur appellari ab interlocutoria, alias appellari dicit ad diffinitiuā, & eodem modo procedit. ib. nu. 9.
- 1* tertij factosi quis liberatur primo cōtra tertium agitur, & si non est soluendo in pristinum debitorem datur actio. in lex hoc editio. in princ. nu. 3. ff. de eo per quem fac. erit. 66
- 2* Tertij qñ quis possit opponere. in l. indebiti. §. sed & si nummi. n. 13. ff. de con dict. indeb. 47
- 4 Tertius ex vtroque parēte, an pferatur tertio ex altero parente, in l. post con sanguineos. §. legitima. n. 1. ff. de suis & legi. hzre. 177
- 6 Tertius veniens ad impediendum ne causa capta per alium agatur quando au diri debeat. in l. si per lusorio. §. sed agere causam. n. 1. ff. de appel. 198
- Tertius veniens, vt causā assitit, & alium adiuuet ad victoriā, talis pōt testes producere quos principalis non producit. ib. n. 2.
- Tertius veniens & assitens causā post publicationem testium factam, an pote rit de nouo testes producere. ib. n. 3.
- Si primus, qui causam cōpit aliquid confitetur, q̄ tertio assitenti displiceret, illi tertio talis confessio non p̄iudicat. ib. nu. 4.
- 6 Tertius pro suo interesse pōt appellationē interpositam à tertio p̄sequi, i. l. à sententia. §. idem rescriptis. n. 1. ibid.
- 1 Tertius superueniens, qñ impediāt executionem sententię latę pro primo. in l. cum idem. n. 1. ff. de peti. hzre. 118
- 6 Tertius nō impedit appellare p̄ suo interesse, licet Imperator in rescripto re moueat appellationē. in l. j. §. interdum Imperator. n. 4. ff. à quib. app. nō li. 201
- 7 Tertius etiam cuius non interest, quando aliquid continet publicam vtilitatē, comparere potest. in l. pactum. n. 11. C. de transac. 60
- 3 tertius quando admittatur in iudicio ad probandum, licet sua nō interfit. in l. Tiria. n. 3. ff. sol. mat. 22
- 4 Tertius potest opponere exceptionem quam conuentus non pōt, in l. ita tñ. §. quoties. n. 1. ff. ad Trebel. 138
- 3 Testabiles vt sint intestabiles ratione p̄cē, qñ possit fieri per statutum. in l. si quaramur. n. 8. ff. de testa. 83
- 7 Testamentum in milite dicitur iudicium. in l. licet. n. 4. C. de pact. 46
- 4 Testamentum dicens in officio sum: & dicens testamētū falsū, q̄ differat, & eius differentię ratio. in l. post legatum. n. 4. ff. de his quib. ut indig. 104
- 4 testamentum disponit de testamento, & sententia de sententia, qñ alterū alte ratur. in l. si. n. 3. ff. de fun. instru. 78
- 4 Testamētū in quo filius est p̄teritus, si in eo sunt instituti veniētes ab intesta to, valet de iure ciuili. in l. si duo. §. proinde. n. 1. ff. de leg. p̄st. 138
- 3 Testamentū primū nō tollit p̄ secundū si ex eo nō pōt hzreditas adiri de iure ciuili. in l. si quis cum. §. si duo. n. 6. ff. de vulg. & pup. 128
- 4 testamentum filijfamil. an irritetur propter p̄teritionē parentum. in rub. n. 1. ff. si à pa. quis fue. ma. 170
- 3* testamentum in quo filius est institutus sub conditione casuali, an irritetur. in l. sius quoque. n. 1. ff. de hzred. inst. 104
- * Testamentū in quo filius est institutus sub conditione mixta est nullum. ib. n. 6.
- 3* testamenta si in vna charta reperiuntur plura adhibitis eisdem testib. an valeāt ista testamenta. in l. patris & filij. n. 3. ff. de vulg. & pupil. 129
- 3 testamentum militis non valet si nō ē p̄fectū. in l. Lucius. n. 2. ff. de testa. mili. 141
- 4 testamentum in quo filius est institutus sub conditione, an sit nullum. in l. 2. §. si sub conditione. n. 2. ff. de bon. poss. secundum tabu. 169
- 3 testamentum in quo filius natus est p̄teritus si viuo testatore moritur recon ualescit, si in eo sunt instituti veniētes ab intestato. in l. posthumus. n. 2. ff. de inu. rup. test. 99
- testamentum reconualescere, an facit absque nouę voluntatis iudicio, mutans statum & illum recuperans. ib. nu. 7.
- Ex testamento inuulso p̄teritione iam nati, & per eius mortē confirmato, an possit adiri hzreditas, vel debeat peti bon. poss. ib. n. 6.
- testamentum irritum si reconualescit petitur bon. poss. ib. nu. 7.
- 3 Testamentum si est publicatum secundum solennitatem. in l. cum ab initio. ff. quemad. test. ape. faciet fidem nisi ostendatur originale. in l. 2. n. 2. ff. quemad. test. ape. 161
- 8 Testamentū nuncupatiuum, an probetur per instrumentum. in l. quāstionem. n. 4. C. de fideicom. 43
- 2 Testamentum totum licet confirmetur aditione vnus hzredis, tamen nō desi nit vocari hzreditas. in l. eius qui. nu. 32. ff. si cer. pet. 21
- 8 Testamentum in scriptis conditū, & manu publici notarij scriptum, facit fidē absque alia publicatione. in l. j. nu. 2. C. de test. 15
- Testamentum nuncupatiuum, an possit reprobari per scripturam. ibi. nu. 3.
- 2 Testamentum factum ab eo, qui ingressus fuit religionē, potest per eum, dū viuit, reuocari, nisi sit de ordine fratrum minorum. in l. sed si mors. nu. 2. ff. de dona. inter vir. & vxor. 149
- 5 Testamentum imperfectum probat voluntatem defuncti. in l. in testamento. n. 2. ff. de fideicom. lib. 68
- 3 Testamentum primum confirmatur per secundum, quando agitur ex cōfirmā re, non ex cōfirmato. in l. posthumus. §. si paganus. numer. 3. ff. de iniust. rup. test. 160
- 8 Testamentum accusans de falso & succubens, perdit ea quę sibi per testatorē sunt relicta. in l. 2. nu. 6. C. de his quib. ut indig. 35
- Testamentū, qui dicit nullum, vel non iure factum si succumbit, an perdit relictum in testamento ibid. nu. 7.
- 3 Testamentum quem non fecisse, probatur ex discussione. in l. is potest. nu. 4. ff. de acqui. hzre. 147
- 3 Testamentum quādo non valet respectu testatoris, tunc clausula codicillaris non operatur. in l. j. nu. 16. ff. de iur. codic. 170
- 4 Testamentum secundum in quo filius est p̄teritus, si in eo sunt scripti veniē tes ab intestato rumpit primum. in l. si duobus. §. si prius. n. 1. ff. de bono. poss. contratab. 156
- Testamentum imperfectum ratione p̄teritionis, an habeat locum inter libe ros. ib. n. 5.
- 4* testamentum in quo filius est p̄teritus si in eo sunt instituti veniētes ab inte stato valet interim de iure ciuili donec filius dicat nullum. ib. n. 3.
- 4* testamētū qñ deficit ratione omis sē solēnitatis, licet nō dicat propriē testa mentum, sed vltima voluntas, tamen datur contratab. ib. n. 4.
- 8 testamentum conditū à cæco licet signetur à testib. tamen est nuncupatiuum, in l. hac consulti. n. 1. C. qui test. face. poss. 14
- 3 testamentum non valet si instituendi non nomi nati in testamento erant inca paces. in l. si quis cum testamentum. n. 6. ff. de test. 88
- 7 Testamentum filij familias militis factum de bonis castrensibus, vel quasi, hodie subiaceret quærelę. in l. si. nu. 1. C. de inoffi. test. 105
- 4 Testamentum primum habēs clausulā derogatoriam, an ad hoc vt reuocetur, sufficiat si in secundo fiat de testamento simpliciter n. entic in quo sunt ver ba derogatoria: vel sit necesse, quod fiat mentio de verbis derogatorijs. in l. si quis in principio. nu. 8. ff. de leg. 3. 50
- Quando vnicum testamentum habet clausulam derogatoriam, sufficit reuo catio generis per clausulam cassans, & c. ibid. nu. 9.
- Remed. vñ vt prin. vñ testm. reuocari non possit, an sit dare. ibid. nu. 11.
- Testamentum primū, ne tollatur per secundum, non potest fieri per modū do nationis: nec per modum venditionis. ibid. n. 12. & 13.
- 7 Testamentum, si aliquis fecit, non habet liberos, & ex raneum hzredem insti tuit & post intrauit monasterium, an per ingressum testamentum rumpatur. in auth. si qua mulier. nu. 2. C. de facto. an eccl. 17
- 8 Testamento rescisso ex causa exhzredationis, an legata debeantur per auth. ex causa. C. de lib. p̄te. nu. 9. 25
- Testamentum ex causa p̄teritionis vel exhzredationis quomodo irritetur. ibid. nu. 11.
- Testamentum quomodo irritetur quando descendentes sunt p̄teriti, vel ex hzredati. ibi. nu. 12.
- Testamentum quomodo irritatur, quando ascendentes sunt p̄teriti vel ex hzredati. ibi. nu. 13.
- Si collatores sunt in testamento p̄teriti vel instituti, quod testamentum irri tatur per quærelam. ibid. nu. 14.
- * Testamēto rupto in casu dictę auth. ex causa, quę remaneat firma per ipsam auth. ibid. nu. 18.
- Testamentum in casu auth. ex causa de lib. p̄te. quod comprehendatur in sta tuto disponente, quod testamentum exequatur, sicut sententia. ibidem. nu. mero 21.
- Si in testamento irritato fuit apposta clausula codicillaris, an legata debean tur ab intesta. an per auth. p̄dictam. ibid. nu. 22.
- 9 Testamentum inter liberos probatur duobus testibus etiam sceminis, in auth. de test. imper. nu. 5. 45
- Et sufficiunt fortuiti. ibid.
- 8 Testamentum nullum qui dicit, videtur adire. in l. sius hzres. num. 1. C. de repu. hzre. 32
- 9 Testamentū in totū rescinditur quo ad institutionē si filij hodie nō habēt triē tem. in §. cum igitur. nu. 10. in auth. de non eligen. secun. nuben. 6
- 9* Testm vnus solenne est quasi pactum nudum. Insti. de lege Falc. num. 3. 82
- 3 Testamento rupto ex causa p̄teritionis, q̄ isto iure nō debeantur legata nec libertates, an sit secus de iure auth. & conseruantur per auth. ex causa. C. de lib. p̄te. in l. filio. nu. 1. & 2. ff. de iniust. rup. test. 100
- Testamētum rumpitur quantū ad hzredis institutionem, cetera firma manēt, qui veniant appellatione ceterorum, & quę conseruentur per d. aut. ex cau sa. ibid. nu. 12. 161
- Testamentū quo iure irritatur p̄teritione à matre vel eius linea. ibi. n. 20. 102
- Testamentū filij in castrense peculium, in quo pater est p̄teritus, an sit nul lum & subiaceat quærelę. ibid. n. 22.
- Testamentum in quo collaterales sunt p̄teriti quomodo irritetur. ibi. n. 23.
- Testamentū in quo filius sit p̄teritus, an sit aliquod, donec filius non decla ret intentionem suam. ibid. nu. 26.

Index singularium materiarum

- Testamenti approbatio, quando inducatur ex taciturnitate filij. ibi. nu. 27.
 Testamentū approbatū per filiū valet de æquitate prætoria. numer. 29. ibidem.
 Testamentū non habens solennem numerum testium nō potest approbari p
 venientes ab intestato. ibid. n. 30.
 Testamentū defectuum rōne solennitatis, itē rōne præteritionis, in quo sunt
 instituti venientes ab intestato, potest approbari. ibid. nu. 31.
 Testamentū in quo pater est præteritus, ipso patre approbante reconualescit.
 ibid. nu. 33.
 4 Testamentū qñ censetur reuocatum ipso iure, vel reuocetur ope exceptionis
 ex incisione test. in l. si quis. §. non solum. n. 2. ff. de adi. leg. 94
 7 Testamentum solenne qui dicit, quando debet id probare. in l. si scriptum. nu. 1.
 C. de proba. 127
 Testamentum, an possit dici nullum principaliter agendo. ibi. nu. 2.
 3 Testamentum, an accipiat vires à tacita vulgari, vbi quod sic, non requirit adi-
 tionem. in l. lex Cornelia. nu. 2. ff. de vulg. & pup. 129
 7 Testamentum non solenne, qñ habeatur pro falso, & quo ad quid. in l. si post di-
 uisionem. nu. 3. C. de iur. & fac. 28
 In dubio præsumitur pro testamento nisi ex inspectione contrarium appareat.
 ibid. nu. 6.
 8 Testamentum factum secundū formam statuti huius ciuitatis valet vbique. in
 l. si non specialis. nu. 2. G. de testa. 15
 3 Testamentum quando rumpitur ipso iure per contratabu. substitutio pupilla-
 ris rumpitur. in l. & si contra. nu. 7. ff. de vulg. & pup. 130
 3 Testm primū nō rūpitur per fm, licet sit possibile adire hæreditatem ex eo per
 restitutionem factam à Principe. in l. j. nu. 2. ff. de iniust. rup. test. 98
 3 Testamentū si producat inter liberos corrosum, taliter quod non appareat
 nisi duo testes, valet testamentum. in l. militis. §. veteranus. nu. 2. ff. de testa.
 mili. 141
 3 Testamentum quando habeat vitare defectus in testatore superuenientes post
 factum testamentum. in l. 2. nu. 2. ff. de testa. 83
 4 Testamentū inualidum quando conualescat, & quando nō. in l. j. §. sed filius. n.
 nu. 1. ff. de leg. 3. 47
 9 Testamentū in quo filius est præteritus à patre cū causa vel à matre, an valeat.
 in §. & hoc quidam. nu. 5. in auth. de hære. & Falc. 3
 8 Testamēti signa si sunt incisa quando testamentum remaneat validum, & ex
 eo hæreditas adiri possit vel bon. pos. peti. in auth. nostram prouisionem. nu.
 2. C. de test. 17
 Testamentum quando irritatur per incisionem cui hæreditas debeat. ibidē.
 numer. 3.
 8 Testamentum filij à patre restituto non tamen reuerso, non valet. in l. fin. num.
 5. C. de sen. pal. 124
 Testamentū filij qui mortuus est antequam restituatur pater: patre restituto,
 an extinguatur. ibi. nu. 6. & 8.
 9 De quæstione, an testamentum continens in se verba derogatoria tollatur sim-
 pliciter per secundum, &c. in auth. de testa. imper. nu. 8. 45
 3 Testamentū potest incipere à substitutione vulgari expressa. in l. si pater. num.
 1. ff. de vulg. & pup. 129
 3 Testm petitur aperiri officio iudicis. in l. j. nu. 1. ff. quemad. testa. aper. 160
 * Hoc edictum habet locū quando quis cōfiteretur se habere tabulas, nec assignat
 causam, quare non debet exhibere. ibid. nu. 2.
 * Quo ordine imploratur hoc officium iudicis. ibi. n. 3.
 * Quando constat, quod habet tabulas, sed nō dicit se nolle exhibere quo iure
 procedatur, & quæ causæ cognitio requiratur. ibi. n. 4.
 * Quenam probatio requiratur in hac summaria cognitione. ibi. nu. 5.
 3 Testamentum in quo filius fuerit institutus in re, quæ non extat, est nullū. in l.
 feruus quoque. nu. 8. ff. de hære. insti. 104
 4 Testamentum in quo prohibita est Falcidia valet: licet hæres nō adeat hæredi-
 tatem: & sic est casus in quo testamentū valet sine adicione. in l. nemo potest.
 nu. 5. ff. de lega. 1. 15
 3 Testamentum in quo filius iniuste exhæredatur, an sit nullum ipso iure. in l. j. n.
 5. ff. de testa. 82
 Testamentum conditū ante ingressum religionis, quando confirmetur per in-
 gressum & professionem. ibi. n. 7.
 Testamentum propriè quod sit quid intellectuale & incorporale. ibi. nu. 8.
 4 Testamēto irritato ex causa præteritionis vel exhæredationis vbi nō irritat nisi in
 stitutio, an hñs cogatur adire. in l. ita tamen. §. quoties. nu. 3. ff. ad Treb. 138
 Testamento rupto fideicommissum vniuersale conseruatur per auth. ex causa.
 C. de lib. præte. ibid.
 Testamentum an hodie irritetur si fideicommissum vniuersale relinquatur fi-
 lio præterito. in d. l. ita tamen. §. qui rogatus. nu. 1. ff. eod. 139
 3 Testamentum si dicitur rogatis & non additur ad hoc, sufficit. in l. hæres palā.
 §. an testamentis. nu. 4. ff. de testa. 87
 * Si dicitur talibus præsentibus, & non dicitur rogatis, quod nō præsumuntur
 rogati. & sic non valeat. ibid. nu. 5.
 4 * Testamentum in quo filius est præteritus, etiam si non opponatur, est nullum.
 in l. is qui in potestate. nu. 1. ff. de leg. præst. 158
 5 * Testamentum in scriptis imperfectum inter liberos, an valeat & quādo, in au-
 th. de test. imperf. nu. 1. 2. 3. & 4. 45
 5 * Testamentū secundū derog. it primo, & quādo legata in primo videatur reuo-
 cata in secundo. Inst. de ademptione legat. in princ. nu. 2. 81
 7 * Testamentum illius quem constat manifeste decessisse in peccato mortali, nō
 substat beneficio l. j. C. de sacrosan. eccl. in repetit. d. l. j. nu. 31. 8
 8 Qui facit alicui condere testamētum secrete & se hæredem instituere si est ca-
 pax non punitur. in l. j. nu. 10. C. de delat. b. 10.
 3 Testm ruffic. pōt. pbari per quinque testes, & corā iudice, si nō sit scriptū ma-
 nu publica notarij. in l. conficiuntur. §. codicilli. nu. 5. ff. de iur. codic. 170
 7 Testamentū ad pias causas conditū per constitutum in articulo mortis si eua-
 det periculum, an irritetur. in repet. l. j. nu. 41. C. de sacrosan. eccl. 9
 Testamentum conditū à seruo, & sic non constituto in mortis articulo iux-
 ta dispositionem. leg. primæ, C. de sacrosan. eccl. si subito talis moriatur,
 an talis voluntas gaudeat privilegio d. l. j. ibi. n. 42.
 Testamentum in quo sit instituta pia causa & filio nihil relictum, non sustine-
 tur ex dispositione d. l. j. C. eod. secus si filio aliquid relinquitur licet nō iure
 institutionis. ibi. nu. 61. & 62. 10
 testamentum factum ad pias causas, an possit per eum qui miraculose surre-
 xit, reuocari. ibi. nu. 68.
 testamentum cōditum non adhibita solennitate iuris ciuilis, qñ dicatur testa-
 mentum vel vltima voluntas. ibi. nu. 79.
 4 Testamentum primum si fuit validum, & secundum inualidū ex causa præteri-
 tionis vel exhæredationis, an relicta in primo testamento sint nulla, in l. si
 iure. nu. 2. ff. de leg. 3. 49
 Testamentum primū solenne, an videatur sublatū si testator corā septē testibus
 dixit, nolo primum testamentum valere. ibi. n. 3.
 3 Testamentum factum per hæreticum, vel per eum qui inciderit in crimen læsæ
 maiestatis, qñ ante delictum irritatur. in l. is cui. n. 1. ff. de testa. 85
 1 Testamentum in quo pauperes sunt instituti rūpitur præteritione, vel exhære-
 datione. in l. Papinianus. §. si Imperator. n. 1. ff. de inoffi. testa. 158
 9 Testamentū factū secundū leges antiquas, & ante legem nouam, & post, sed an
 requām publicaretur, valet: licet testator superuixerit, qui illud mutare po-
 terat. in auth. vt fa. no. consti. nu. 2. 28
 Testamentum si est factū ante legē nouā secundū leges antiquas, & si in eo nō
 habet filius integram legitimam, poterit filius petere supplementum. ibidē.
 nume. 3.
 3 Testamentum facere quæ psonæ phibent. in l. si quæramus. n. 4. ff. de testa. 83
 3 Testamentum vsurarij, an reualescat per cautionem per eum præstitā, in l. qui
 soluendo. n. 1. ff. de hære. insti. 110
 8 Testamentum, an possit incipere à secundo gradu qñ primus gradus est nullus
 ex causa præteritionis, in l. j. n. 7. G. de libe. præte. 23
 7 * Testamentū, in quo filiz sunt relicta centū pro sua Falcidia, an valeat. in auth.
 vnde si parens. n. 2. C. de inoffi. testa. 103
 7 * Testamentum damnati ad mortem non valet. in aut. sed hodie. n. 1. C. de dona.
 int. vir. & vx. 176
 8 * Testamentum filij capti ab hostib. an extinguatur si filius decessit antequam
 pater reuertatur. in l. in quæstione. n. 9. C. de sent. pass. 124
 7 Testamentum quod ex forma statuti debet insinuari certis mētib. si nō insinue-
 tur, an sit nullum ipso iure. in l. vniuersa. n. 7. C. de præci. impe. offe. 32
 8 Testamentum in quo filius est præteritus, an interim sit aliquid donec dicatur
 nullum. in l. fin. 6. C. de bono. poss. contratab. 9
 3 Testamentum primū qñ confirmatur per secundū, omnia quæ ibi sunt scripta,
 quæ possunt valere sine hæredis institutione sunt confirmata, & illa quæ hæ-
 redis institutionē requirunt trahuntur ad fidei cōmissum. in l. posthumus. §. si a
 ganus. n. 1. ff. de iniust. rup. test. 100
 7 Testamentum potest probari indicis, dum tamen per duos testes probetur. in
 l. si. nume. 2. C. famil. ercif. 113
 3 Testamentum restituti, an reconualescat ipso iure. in l. si quis filio. §. quatenus. n.
 2. ff. de iniu. rup. test. 99
 5 Testamentū cōditū à filiofani. parte existēte in captiuitate, qñ parte reuerso ab
 hostib. rumpatur. in l. si is qui pro emptore. n. 5. 4. ff. de vñcap. 96
 4 Testamentum qñ tollatur ipso iure capitis diminutione, in l. qui ex liberis. §. te-
 stamento. n. 1. ff. de bon. poss. secundum tab. 178
 4 Testamentum, qñ non possit assumere vires à tacita vulgari. in l. apud Iulianum.
 §. idem Iulianus. n. 3. ff. ad Treb. 135
 4 Testamentum non solenne producit obligationem naturalem. in l. nemo pōt.
 nu. 17. ff. de leg. 1. 16
 3 Testamentū si rumpitur ex causa præteritionis, datio tutelæ firma remanet. in l.
 j. nu. 3. ff. de test. tur. 40
 3 Testamentum si ad consilium sapientis & qñ fieri possit. in l. illa institutio. n. 1. ff.
 de hære. insti. 108
 Testamentum primum, qñ processit cum clausula derogatoria, an sapiens po-
 terit adire secundo non obstante tali testamento, ibi. n. 11.
 4 Testamentum in quo fit mectio de alio instrumento probat contra testatorem
 vel eius hæredem. in l. cum quis. §. codicillis. n. 2. ff. de leg. 3. 53
 3 Ut admittatur quis ab intestato satis est, qñ sit proximior tēpore quo testamētū
 delituitur. in l. si quis. n. 1. ff. de iniu. rup. test. 99
 8 Testamentum factum à balbutiente, qui antea erat expeditæ linguæ non valet.
 in l. iubemus. n. 1. C. de test. 17
 testamentum qñ valeat in ea parte in qua solennitas fuit obseruata, ibid. nu. 2.
 7 Testamentū conditū corā quatuor testib. secundū dispositionē statuti loci va-
 let, etiam quō ad bona sita extra territorium. in l. j. n. 36. C. de sum. trini. 5
 9 * Testamentum paterno rupto nō valet pupillare, & qñ. in §. liberis. n. 1. Inst. de
 vulg. & pupil. subst. 75
 * Testamentum quando fiat nullum ipso iure per bonorū possessionem. ibi. nu. 2.
 * Testamentū cum sit nullum de iure ciuili rumpitur in totum per querelā, ibid.
 9 * Testamentum rumpitur arrogato filio, nisi ipsum prius instituerit arrogator.
 Inst. quib. modis testa. infir. in princ. n. 1. eod.
 * Testamentum ingressi monasterium rumpitur per ingressum, nisi in testamento
 monasterium instituerit. ibi. n. 2.
 * Testamentum primum quando rumpatur per secundum. ibi. n. 3.
 9 * Testamentum, non firmatur ex eo solo, qñ testator dixit, nolo testamentū meū
 valere, in §. ex eo autem. n. 1. ff. eod. tit. eod.
 * Testamentū quando rumpatur & qñ & qualiter hoc cognoscatur. ibid. num. 2.
 9 * Testamentum dicitur inofficiosum si pater filium non instituit, sed exhæredat.
 Inst. de inoffi. test. in princ. n. 1. 76
 6 Testamentum accusans de falso non videtur ex testamento adire, sed ab intesta-
 to. in l. eius, qui delatorem. §. eum, qui n. 2. ff. de iur. fil. 211
 3 Testamentū an cōfirmetur instituto in re certa illud agnoscendo. in l. ex facto.
 nu. 5. ff. de hære. insti. 111
 9 * Testamentum esset ipso iure nullum, si suus non institueretur, vel exhæredetur,
 in §. emancipatos. n. 2. Inst. de exhæred. 71
 9 * Testamentum in quo pupillariter substitutus est vnum testamentū, inspectis
 person

In omnes Barto. Lecturas.

- persona testatoris, & consignatione, & sigillatione testamenti. in §. i. gitor. n. 74
1. Insti. de pupil. subtit. 86
- 8 Testamentum nuncupatum probatur per institutum, in quo sunt scripti septem testes. in l. haredes. n. 3. ff. de testa. 86
- Testm qñ probet per instm cōfectū corā duob. testib. vel trib. continens, qñ Ti-
cius fecit testamentum coram septem testib. ib. nu. 5.
- Testamentum qñ probatur factum fuisse cum solennitate, qñ deponere debeāt
testes, vel instrumentum cantare. n. 6.
- 8 Testamentum, in quo testator dixit, volo valere si decessero post sexagesimum
annum, valet. in l. potest quis, n. 2. ff. de hære. insti. 112
- Testamentū, quo quis est institutus, si testator ex illa infirmitate decesserit, irri-
tatur testatore reconualecente. ib. nu. 4.
- 8 Testamentum nullum qui dicere potest, contratabulare potest. in l. si. nu. 2. C. de
bon. poss. contratab. 9
- 8 Testamentum in scriptis qñ aperitur, testes adhiberi debēt si haberi possunt. in
l. 2. nu. 2. C. quemad. test. aper. 33
- Testamentū in scriptis quam fidem faciat si testes sunt mortui, vel aliter habe-
ri non possunt. ib. nu. 3.
- In solennitate testamentorum inspicitur locus, in quo actus fit. ib. n. 4.
- 2 Testamentum non potest rescindi partium conventionione nisi iudex pronūciat,
in l. controuersia. nu. 3. ff. de transac. 96
- Testamentum si dī irritum vel nullū, & ex causa legitima transactionis datur
res certa non quota, tunc scriptus hares conuenitur. ib. n. 4.
- 2 Testamentum ipsū, quod sit de iure gentium. in l. interdum. n. 7. ff. de cōdi. inde. 51
- 3 Testamentum factum fictione legis Cornelie ante captiuitatem cōfirmat, licet
testator seruus decedat. in l. lege. n. 1. ff. de test. 84
- 4 Testamentum secundum, factum a testatore qui in primo dixit, qñ non liceret si
bi poenitere, valet. in l. si mihi. §. legatis. n. 3. ff. de lega. j. 7
- 8* Testamentum imperfectum ratione solennitatis, valet inter liberos. in l. ex im-
perfecto. nu. 1. C. de testa. 1
- * Testm imperfectū ratione voluntatis non valet, etiam inter liberos, ib. num. 3.
- * Testamentum inter liberos probatur duobus testib. etiam foem. ib.
- 8 Testamentum in quo filius est institutus sub cōditione causuali, valet: sed cōdi-
tio reiicitur. in l. si pater. n. 2. C. de insti. & substi. 20
- 8 Testamentum facere pōt qui habet bona communia cum alio. in l. j. nu. 1. C. qui
testa. face. poss. 14
- 3 Testamentum cancellatum resigillans, quando in dubio videatur facere causa
renouandi. in l. in fraudem. §. sicut. n. 2. ff. de testamen. mili. 140
- 8 Testamentum potest scribi in membranis, in chartis de papyro, siue tabulis. in l.
quoniam. nu. 3. C. de test. 16
- 8 Testamentum secundum imperfectū ratione pteritionis qñ tollat primū. in aut.
hoc inter liberos. §. si quis autem. n. 2. C. eod. 17
- 9 Testamentum imperfectū ratione voluntatis inter liberos nō valet, secus si ra-
tione solennitatis, quia valet. in §. & hoc sæpe. n. 3. in aut. de trien. & semis. 18
- 3 Testamentum damnati ad mortem non valet. in l. eius. §. si cui. nu. 1. ff. de testa. 84
- Testamentum potest facere relegatus licet sit infamis. ib. n. 3.
- 3 Testamentū in quo masculus fuit hares institutus, & filij foemine relicta fuerūt
centum, non valet. in l. his verbis. n. 2. ff. de haredi. instituen. 111
- 3 Testamentum accusati crimine læsæ maiestatis, vel repetundarū, an valeat. in l.
qui a latronib. §. si quis. n. 2. ff. de test. 84
- Testamentum condemnati ad poenā capitalem cū publicatione bonorū factū
appellatione pendente, an valeat. ib. nu. 5.
- 5 Testamentum in quo pater assignat filiis peculium etiam si non dicat iure insti-
tutionis valet. in l. Titii. fili. n. 3. ff. de pen. leg. 79
- 8* Testamentum per quot testes probetur. in l. 2. nu. 1. C. de bon. poss. sec. tab. 9
- 4 Testamentum patris in quo filius est pteritus & nepos, vel alij venientes ab
intestato instituti, si filius pteritus mortuus est in vita patris, cōfirmatur,
in l. regula. n. 1. ff. de reg. Cato. 103
- 1 Testamentum an possit rescindi hærede existente contumace. in l. qui repudiā
tis. §. cum contra testamentum. n. 3. ff. de inoffi. testa. 161
- 4 Testamentum in quo dicitur, relinquo filio meo centum iure institutionis va-
let. in l. filium. §. sed & si portio. n. 2. ff. de leg. præst. 157
- 8 Testamentum factum corā principe probari potest per duos testes. in l. omni. §.
num. 1. C. de test. 16
- Item testamentum factum coram iudice. ibi.
- Testamentū factum cum consensu Principis sine eius consensu reuocet, ib. n. 3.
- Testamentum probatur eo ipso esse nullum, qñ non detegitur aliud esse factū.
num. 4.
- Testamentum satis est, qñ produca tur coram iudice causa insinuandi, licet iu-
dex aliquid non dicat. ib. nu. 5.
- 4 Testamentū, vel cōfessio qui nō impugnauit, sed negauit simpliciter esse factū qñ
possit postea ex illo se fundare. i. l. post legatū. n. 10. ff. de his. qb. vt indi. 104
- 1 Testamentum patris qualiter dicatur eius testamentum, & filij. in l. Papinianus.
§. sed nec impuberis. n. 3. ff. de inoffi. test. 158
- 5* Testamentum aliqui subrahens, vel amouens incidit in l. Corneliam de falsis.
in l. locum. §. posse. ff. de tab. exhib. n. 1. 133
- 5* Testamenti nomine agit interdicto de tab. exhib. vel interdicto quemadmodū
testamenta aperiantur. in l. de tabulis. n. 4. ff. de tab. exhib. eod.
- 6 Testamentū nō pōt fieri irreuocabile, etiā si dicatur si contingat me testm re-
uo care, dono tibi omnia bona mea, in l. stipulatio. n. 2. ff. de verb. obli. 23
- 3 Testamentum si apparet cācellatum interlineaturis, pōt tñ peti, vt publicetur
& notarius dēt illud publicare cū interlineaturis & rasuris, & de illis mē-
tionem facere. in l. 2. §. testamentum. n. 3. ff. quemad. testa. ape. 161
- Testamentū habet instar bonæ fidei. Ideo difficultas in eo expressa remouetur.
in l. continuus. §. illud. n. 3. ff. de verb. obli. 52
- 3 Testamentum vsurarij præstita cautione, an confirmetur. in l. si filius familias,
num. 1. ff. de test. 85
- 3 Testamentum ad pias causas potest pendere ex alieno arbitrio. in l. qui in pote-
state. n. 3. ff. eod. 84
- 3 Testamentum quis quando possit sibi facere & filiis diuersis horis. in l. si
quis eum. §. si suo. nu. 1. ff. de vulg. & pupil. 52
- 4 Testamentum in quo pater filium harem instituit, filiam nuptam & dōratā
præterit, cum clausula codicillari, an substatetur perdictam clausulam sal-
tem ratione fideicommissi. in l. si. §. quando. nu. 6. ff. ad Tert. 177
- 4 Testamentum hodie irritatur per querelam tanquā furiosi, sed tanquā cau-
sa non sit vera. in l. patronus. §. Claudius. n. 1. ff. de leg. 3. 53
- 3 Testamentum qñ rumpitur per querelam inofficiosi nō rumpitur vltra quā
iudex voluerit. in l. si ego. nu. 4. ff. de iniur. rup. testamen. 103
- 3 Testamentum factum secundum consilium Galli, an valeat. in l. Gallus. num. 5.
ff. de libe. & posthu. 92
- 5 Testamentum in quo est pteritus filius iā parus, an reconualecat si is moriatur
vivo testatore. in l. ad eum, quem. §. Lucius Titius. nu. 1. ff. de dona. 62
- 3 Testamentum an possit vires assumere a tacita substitutione vulgari. in l. j. nu.
30. & 32. ff. de vulg. & pupil. 117
- 3 Testamentum imperfectum solum valet inter liberos, non quo ad extraneos.
in l. qui a patre. nu. 2. ff. de confir. tut. 44
- 3 Testamentū factum circa peculium castrense non subiaceret quærelæ nec con-
tratab. in l. si a milite. §. patri eius. nu. 2. ff. de testamen. milit. 141
- 3 Testamenta duo quando reperiuntur ab eodem cōfecta & ignoratur, quod
fuerit prius, & quod posterius, neutrum valet. in l. si duas. nu. 4. ff. de execu. tu-
to. & cura. 67
- 4 Testamenta duo eodem die cōfecta si producant, nec apparet de prioritate,
vel posterioritate cui debeat dari. in l. j. §. non autem. nu. 1. ff. de bo. poss. secū
dū tab. 168. & in l. j. §. si autem aliquis. nu. 23. C. de edic. di. Adr. 101. 35
- 7 Testamenta filiorum famil. quando retractantur per querelam. in l. cum lege.
nu. 1. C. de epif. & cler. 23
- 4 Testamentum rupto rumpitur donatio causa mortis ex testamento dependens.
in l. sed si mortis. nu. 1. ff. de leg. præst. 157
- 3 Testamenti verba in casu Galli qualiter concepta fuerunt. in l. Gallus. §. quidā.
nu. 1. ff. de libe. & posthu. 93
- 3 Testamenti filij præteriti approbatio expressa, an requiratur vel sufficit taci-
ta. in l. filio. nu. 25. & 28. ff. de iniur. rup. test. 102
- 9 Testamentum rupto ex causa præteritionis vel exhæredationis legata & fideicō-
missa petuntur actione ex testamento. in §. siue igitur. nu. 9. in auth. vt cum
de appel. 48
- 3 Testamenti sola apertura ante vindictam mortem defuncti, an inducat publi-
cationem hæreditatis. in l. in cognitione. nu. 1. ff. ad Sillaniam. 167
- 9 Testamentum rupto ex causa exhæredationis legata, & fideicommissa valent &
conseruantur per auth. ex causa, & per istum tex. §. siue igitur. nu. 5. & 8. in au-
th. vt cum appel. cognosc. 48
- 1 Testamenti cassatio si potest peti intra mensem si non fuerit insinuatum secun-
dum dispositionem statuti, & minor qui potuit petere non petit quod nō
restituatur. in l. auxilium. nu. 7. ff. de mino. 136
- 3 Testamenti apertio quomodo fiet quando est certum, quod debeat aperiri. in
l. j. §. si quis neget. nu. 3. ff. quemad. test. ape. 160
- Testamentū qñ petitur aperiri, publicari, & insinuari quomodo fiet. ibid. nu. 4.
- Si in dubium reuocatur de viribus testamenti, quid agendum. ib. n. 5.
- 3 Testamenti particula non debet edi: & si editur quādo probat. in l. 2. §. dies. n.
3. ff. eod. 162
- 8 Testamenti publicatio qualiter fiat, & an sit necesse, quod originale extēda-
tur. l. publicati. n. 2. C. de test. 15
- 4 Testamenti schedula reperta in libro notarij quæ non apparet, qñ fuit lecta, an
probet. in l. fideicommissa. §. quoties. n. 1. ff. de lega. 3. 48
- 7* Testamentum ad pias causas potest substitui maior directo, & compendiose. in
repetet. l. j. nu. 71. 72. & 73. C. de sacrosan. eccle. 10
- 4 Testamentum corroso in parte substantiali non creditur, & quādo. in l. j. §. si ro-
sz. nu. 2. ff. de bon. poss. secundum tab. 168
- 2 Testamenti apertura non req uiritur hærede necessario instituto. in l. eius qui.
nu. 4. ff. si cer. per. 20
- 4 Non nominatus in testamento etiam habetur pro legatario, si testator illi pro-
ficere voluit. in l. liberationem. §. consequenter. n. 1. ff. de lib. leg. 90
- 3 Testamenti tēpore requiritur sanitas mētis, & nō corporis. in l. 2. n. 1. ff. de testa. 83
- 1 Testamentum rupto per querelam legata debentur per authenticam ex causa. in
l. nam & is. §. huius autem. nu. 2. ff. de inoffi. test. 157
- 9* Testamenta facta super castrensi, vel quasi castrensi peculio, quod hodie subia-
ceant querelæ. in §. presbyteros. nu. 3. in auth. de sanctis. Epif. 56
- 2 Testandi liberam actionem per indirectum quis sibi auferre non potest. in l. si
fratres. §. idem respondet. nu. 1. ff. pro socio. 108
- 3 Testari si aliquis vult & cōsanguinei impediūt: curia debet providere, & quo-
modo. in l. j. nu. 2. ff. si quis ali. testa. prohi. 168
- 3 Testari impediens aliquem volentem de nouo an incidat in hoc edictum. in l. si
nita. nu. 3. ff. eod. 162
- Testari prohibens aliquem, qui volebat mutare primum testamentum quomo-
do comprehendatur in prædicto edicto. ibid. n. 11.
- 3 Testari non potest cui amputatæ sunt manus ob sententiam irrogantem infa-
miam. in l. qui manus. nu. 1. ff. de testa. 84
- 5 Testari qui non potest, an possit causa mortis donare. in l. tam is qui. nu. 1. ff. de
dona. cau. mor. 64
- 9 Prohibens aliquem testari condemnatur parti, quæ ex hoc læditur in duplum.
in §. & hoc. nu. 1. in auth. vt nulli iudi. 53
- 7 Testari de alienis qñ quis possit. in auth. ingressi. n. 3. C. de sacrosan. eccle. 14
- 7 Testari, an possit ad pias causas inhabilis ad testandū. i. reper. l. j. n. 11. & 15. C. eo. 8
- 4 Testator institutis duobus filiis hæredibus eos grauauit si decesserint sine libe-
ris, quod portio decedentis deueniat adsuperuiuentem, & in codicillis ade-
mit conditionem, fideicommissum intelligitur ademptum. in l. si quis seruū.
nu. 2. ff. de cond. & dem. 117
- 4 Testator si relinquat monasterio centum si illā receperint in monialē, an mo-
nasterium possit consequi centū & illam non recipere. in l. Titio centum. §.
Titio centum. nu. 1. ff. eod. tit. 118
- 4 Testator instituto filio si dicat, si filius meus decesserit sine liberis, vel eorum
liberi

Index singularium materiarum

- liberi sine liberis, an fideicommissum videtur datum à liberis, an vero ab hæredibus primo institutis, in l. codicillis. n. 4. ff. de usufructu. lega. 68
- 4 Testator si legat uxori, quæ eius causa parata sunt, sufficit quod sit uxor tempore testamenti, in l. uxori. nu. 2. ff. de aur. & argen. lega. 86
- 4 Testator si legat nomē debitoris, & hñs illud cedat legatario: legatario agēti pōt obici compēlatio ex persona hæredis, in l. qui duos. nu. 2. ff. de leg. 2. 28
- 1 Testator non pōt remittere Falcidiam: hæres sic, in l. pactum. nu. 2. ff. de pact. 91
- 4 Testator, an utatur verbis futuri temporis in legando: vel præsentis, an sit aliqua differentia, in l. scribit Quintus Mutius. §. item scribit. nu. 1. ff. de aur. & arg. lega. 89
- 4 Testatoris nudæ voluntati statur, quando vult minuire legatum, non autem, quando vult augere, in l. Labeo. nu. 3. ff. de supel. leg. 80
- 3 Testator si instituit filium pupillum, & eidem pupillariter substituit extraneū, & in codicillis illam substitutionem reuocat, & pupillo pupillariter substituit sorores, quod sorores excludant extraneum primo substitutum, in l. milites. nu. 2. ff. de test. mili. 141
- 4 Testator si legat omne aurum & argentum, quod ipse habet, vtrum debeat pecunia, in l. cum quidam. nu. 1. ff. de supel. leg. 81
- 4 Testator si in testamento iurat se centum ab uxore recepisse mutuo, debitum non probatur, in l. Aurelius. §. quidam. n. 2. ff. de lib. leg. 93
- 4 Testator si diuisit quasi totum patrimonium inter filios, & in illis rebus illos instituit, quando prædicta veniant in fideicommissio, in l. Marcellus. §. quidā. nu. 1. ff. ad Treb. 134
- Testator, qui dixit, si quis eorū decesserit sine liberis, veniat in vno ad alium, videtur primo legasse, postea rogasse, ibi. nu. 10.
- Testator qui dixit, residuum bonorum meorum à dictis iudiciis, & legatis, videtur grauare tantum de portione hæreditaria, ibi. nu. 11.
- 8 Testator si dicat fm pditiones infra scriptas, & nullæ sunt pditiones appositæ, voluntas tamen est perfecta, in l. si testamentum. nu. 2. C. de insti. & substi. 20
- 5 Testator si legat Titio fundum sub conditione, & adiecit si talis conditio extiterit, ex nunc lego Titio fundum, & pendente condicione post testatorē moritur: demum conditio extiterit: hæres Titij petit legatum, an sibi debeat, in l. si is qui. nu. 55. ff. de usufructu. 96
- 4 Testator si iubet uxore n̄ inquietari p reb^o i camera existētib^o, an si uxor amouit res viro infcio videatur libera, in l. Titia. §. Caius. nu. 3. ff. de leg. 3. 31
- 4 Testator legans dotem videtur ius dotis legare, si quicquid peruenit de dote, videtur legare quantitatem, in l. 2. nu. 7. ff. de dot. præleg. 70
- 4 Testator si mandat debitū cū hæreditate cōpensari, intelligitur de debito iure naturæ, in l. quod de bonis. §. cum fideicom. nu. 1. ff. ad leg. Fal. 125
- 4 Testator non præsumitur, quod voluerit hæredem duplici præstatione grauare, in l. uxorem. §. in testamento. nu. 1. ff. de leg. 3. 54
- 4 Testator quando dat licentiam executoribus vendēdi, intelligitur arbitrio boni viri, l. alio hærede. nu. 8. ff. de ali. leg. 83
- Testator dando liberam potestatem, intelligitur conferre liberam voluntatē, ibi. nu. 9.
- 9 Testator, qui scit vires sui patrimonij si suū distribuit per legata, videtur Falcidiam prohibere, in auth. de hæred. & fal. §. si vero. nu. 5. 5
- 4 Testator si legat uxori vestes non potest hæres releuare maspillis, in l. cū aurum. §. planē. nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 88
- 3* Testator potest prohibere ius accrescendi tacitē, vel expresse secundum vnam lecturam, in l. si ego. nu. 2. ff. de iniust. rup. test. 103
- 9 Testator hodie prohibet detractionem Falcidiæ, in §. si vero expressim. nu. 1. in auth. de hæred. & fal. 5
- 3 Testator quando præsumatur scire vires sui patrimonij, vel ignorare, in auth. sed cum testator. nu. 5. C. ad legem Falcid. 49
- 9 Testator si deponendo iurat, an eius voluntas feruetur, in auth. de iureiur. à morien. præst. n. 4. 23
- Testator si dixit sibi tantum debere 10. cum 20. deberentur: talis assertio etiam non iurata prodest debitori, ibi. n. 5.
- 4 Testator si legauit centum distribuenda in pauperes ad voluntatem fideicommissariorum, an valeat, in l. captatorix. nu. 1. ff. de leg. 1. 16
- 4 Testator iubens aliquem esse contentum pro his quæ in testamēto reliquerat: intelligitur de relictis purē nō sub cōdicione, in l. Paulo. §. Pomponius. nu. 2. ff. de leg. 3. 51
- 3 Testator habens tres filios, vnum puberem, & duos impuberes, & eos inuicem substituit, an inter filias impuberes contineatur pupillaris, in l. Lucius. nu. 8. ff. de vulg. & pup. 134
- 4 Testator licet dicat si filius meus decesserit in pupillari ætate bona mea deueniant in talem, per hoc nō est quin substitutio sit pupillaris, in l. si ita scriptū. §. qui filio. nu. 1. ff. de bo. poss. secundum tab. 169
- 4 Testator si dixit volo solui omnibus debentibus à me aliquid recipere, & de hoc stetur simpliciter dicto fratris mei, quod non valeat nisi aliquibus legitimis præsumptionibus hoc præsumetur verum, in l. Theopompus. nu. 4. ff. de do. præle. 72
- Item valeret fauore piz causæ, ibi. n. 6.
- 4 Testator si rem propriam alteri obligatam legat, & in ea recuperanda sit necessarius magnus sumptus, hæres tenetur ad sumptus, aliās edendo actionem liberatur, in l. Mæuius. §. fundo. nu. 2. ff. de leg. 2. 38
- 2 Testator si confiteatur se debere Titio, Titius non capiet debitū, sed ut legatum, nisi debitum probetur, in l. qui testamentū. nu. 1. ff. de probat. 143
- 3 Testator si reliquit aliquid matri pupilli, & iussit eam esse contentā, & q plus nō possit petere de bonis suis, an tunc mater excludatur ex tacita voluntate testatoris à tacita pupillari, in l. 2. nu. 41. ff. de vulg. & pup. 120
- 3 Testator si articulatē rñdeat notario interroganti, an velit Titium esse suum hæredem, quod sic valet testamentum, in l. iubemus. nu. 3. C. de test. 17
- 6 Testator mādās reddi cuiquē debēti recipere, nō intelligit mādasse de eo, q exceptione repelli potest, in l. si is, cui. §. Flauius. nu. 3. ff. de solutionib. 90
- 4 Testator si dicit relinquo filiz meæ centum pro sua parte, & Falcidia, an videtur relictum iure institutionis, in l. filium. §. sed & si portio. nume. 3. ff. de leg. præst. 157
- 3 testator derogat regulæ Catonianæ, & l. in tēpus. ff. de hæred. insti. in l. potest quis. num. 3. ff. de hæred. insti. 112
- 9 testator qñ præsumatur ignorare vires sui patrimonij, in §. si enim, n. 2. in auth. de hæred. & Falci. 4
- 3 Testator si filio instituto pupillariter substituit Titium, & quando cunque Titius decesserit sine liberis substituit ei Sēpronij, Titio prædefuncto Sēpronius admittitur ex substitutione pupillari, in l. quandiu, num. 10. ff. de acqui. hæredita. 153
- 4 Testator potest facere, q conditio quæ tacitē inest, sit conditio, & suspendat, in l. hæc verba. nu. 4. ff. de leg. j. 163
- 3 Testator relinquendo fideicommissum ab intestato, non videtur concedere facultatem omittēdi ex testamento, in l. quia autem. num. 1. ff. si quis omis. cau. test. 44
- 4 Testator qñ iussit rem comparari, & sic factum est in obligatiōe, æstimatio succedit in duob. casib. in l. Titia, n. 4. ff. de leg. 2. 44
- 4 Testator iubens rem emi, in dubio intelligitur de pecunia hæredis, ibi. num. 5. ferui electione. §. cum fundus. nu. 3. ff. de leg. 1. 4
- Testator si legat dimidiam fundi Corneliani, in qua solum dimidiam dimidiæ habebat, illa sola debetur, ibi. nu. 4.
- 4 Testator, qui in testō cōfessus est se vfuras extorsisse, si conualescat, an possit conueniri, quod non, in l. cum quis codicillis. nu. 3. ff. de leg. 3. 53
- 6 Testator si dixit, lego omnibus fratribus capam, & priori Bibliam, prior etiam habebit capam, l. seruus communis sibi, n. 2. ff. de stipul. seruor. fo. 61. & l. doli clausula. n. 1. ff. de verb. obli. 43
- Testator potest prohibere ius accrescendi, l. pater filium, n. 12. ff. de iofic. testa. fol. 161. l. quoties. §. si duo, nu. 2. ff. hæredi. insti. 106
- 4 Testator habēs filios ex diuersis matribus si iussit, quod æqualiter inter se diuidant, & vnus habeat prædium dotale, hoc non venit in diuisione, in l. cum pater. §. dulcissimis. nu. 2. ff. de leg. 2. 42
- 9 Testator aliquid confitens in testamento si superuiuat, an possit talem confessionem reuocare, in auth. de iureiur. à mori. præst. nu. 7. 23
- 4 testator si mandat satisfieri oibus q aliquid ab eo recipere debēt, intelligitur de debitis euiliter, & naturaliter: & sic habenti instrumentū q exceptione potest elidi non satisfiat, in l. legauit. n. 3. ff. de libe. le. 92
- 3 testator an fuerit habilis ad testandum quæritur post litem cōtestam, in l. quæ ramus. n. 1. ff. de test. 83
- 4* testator si dicat volo quod hæres meus det illud, quod scriptū est in schedula, quam dimisi apud guardianum, an valeat in l. si ita, nu. 1. ff. de conditio. & demonst. 114
- 4* testator si dicit relinquo executorē ministrū fratré de poenitentia, q pro tēpore fuerit, valet datio talis, in l. quidam. n. 7. ff. de reb. dubijs. 97
- 4* testatoris dispositio disponentis satisfieri debere omnib. scriptis in schedula quam dedit guardianso fratru minorū valet, si apparet, qd sit illa schedula, in l. quæ hæredi. nu. 1. ff. eod. tit. 101
- * testator si leget Titio mille, quæ debet illi quem declarauit sibi & hæredi si legatarius & hæres discordant, inspicietur, quod est verisimilius ratione affectionis testatoris, ut legatum valeat, ibi. nu. 2.
- * testator si dicit lego Titio centum, & volo quod dentur ei quem sibi dixi, tale legatum non videtur in dubio in fraudem factum, ibi. n. 3.
- Quando de persona primo quæritur, ante litem. contest. ibi.
- 8 Testator si grauatur hæredem, ut restituat hæreditatem si decesserit sine liberis, & testamentū irritetur ex causa præteritionis, & sic hæreditas ad ipsū venit qñ tenetur illam restituere, in aut. ex causa. n. 17. C. de libe. præte. 26
- 9* testator si dixit omnia bona tali relinquo, an sit testamentū, inst. de milit. test. in §. cætero. n. 1. 71
- 9* testator si dicat lego fundū, nō valet legatū tanquā derisorium cum posset esse vnus digiti, in §. & vnum. n. 2. Inst. de hæred. inst. 73
- 9* testator si partem rei legatē alienauit, in parte non alienata valet legatū, §. si vero quis, nu. 1. Inst. de leg. 79
- 6* testator si legat fratrib. cētū, si eū in tali loco sepelierint, & facto defuncti ibi nō potest sepeliri, fratres debēt habere legatum, in l. miles, qui. §. si ream. n. 1. ff. de adult. 157
- 6 testator si interrogatur, vis tu dimittere bona tua tali: & rñdeat, cui alij, q sibi: quod videatur relinquere, in l. j. §. si quis ita, n. 3. ff. de verb. oblig. 2
- 7 Testator non potest remittere cautionem introductam in fauorem hæredis, in l. j. C. de usufructu. 109
- 5 Testator si legat uxori certam partem domus, licet non habeat aditum de publico, tamen possidet, in l. si duo cæterum. nu. 1. ff. uti possidetis. 142
- 4 Testator potest legare rem à se debitā hæredi, in l. vnū ex familia. §. sed si vno. nu. 1. ff. de leg. 2. 38
- 3 Testator si dicit, volo quod bona mea vendantur & pretium eorum detur pauperibus per fideicommissarios meos, quod intra tēpora pubertatis valebit iure directo, in l. Centurio. n. 24. ff. de vulg. & pupil. 126
- Testator quando dixit, volo q bona mea vendantur & pretiū distribuat inter pauperes, quorum electio fiat per fideicommissarios meos, an talis substitutio sit pupillaris intra tempus pubertatis, ibi. nu. 25.
- Testator si dicit, substituo tali filio meo impuberi si decesserit sine liberis quādo videatur ætatem limitasse, ibi. nu. 31. 127
- Testator si instituit filiam in certa quantitate, & si decedat sine liberis in pupillari ætate, vel postea quando cunque voluit, quod dicta quantitas veniat in talem, quod non contineat pupillarem, ibi. n. 35.
- Testator si dixit, si filius meus decesserit sine liberis, bona mea deueniant in talem, an hæc substitutio valeat in filiis filiorum, ibi. nu. 37.
- 3 Testator si instituit extraneū sub pditione si alius re viuo morietur, videtur primo instituere filium suum, in l. si quis eum. §. si suo. nu. 2. ff. eodem. 138
- 4 Testator sup quibus reb^o possit disponere prout vult, in l. j. nu. 6. ff. de legat. 1. 2
- 3 Testator instituit filiam nascituram, & quæ matrimonium cōtraheret in mille: filiam vero nascituram & quæ religionem ingrederetur in cc. & contingat filiam nasci & accipere habitum tertij ordinis: hoc casu cēsetur præterita. in 1

In omnes Barto. Lecturas.

- in l. commodissime, nu. 1. ff. de libe. & posthum. 90
- 4 testator si dixit executori, volo tm, perinde est, ac si diceret, volo q tantu accipias de hereditate mea, in l. alio herede, n. 2. ff. de ali. leg. 83
- 3 testator si instituit pupillum, & ei tutorē dedit, quo succurrat pupillo, vt possit hereditatem adire, in l. si nemo, 2. ff. de testam. tut. 41
- 4 testator si in primo testamento dixerit si aliud testm fecero, volo illud valere, nisi sit scripta talis oratio: nō sufficiat secundū testamētū si primū tollat, in l. si quis in principio, n. 4. ff. de leg. 3. 50
- 3 testator si filium instituit & alium substituit, an sit substitutio vulgaris, vel cōpendiosa, in l. Gallus, §. quidam, n. 10. ff. de liber. & posthu. 93
- 4 testator si relinquit centū distribuenda ad pias causas, prout executor elegerit, & eligat fabricam ecclesię, Episcopus de tali legato non habebit quartam, in l. vnum ex familia, §. si de Falcidia, nu. 2. ff. de leg. 2. 38
- 8 testator si dixit, si filius meus decesserit sine liberis, talē substituo, q non valeat semper iure fideicommissi, in l. precibus, n. 18. C. de impub. 22
- 4 testator si emit libros filio & in testamento disposuit, q conferret, si filius moriatur viuo patre, qui alteri filio contulit libros & perfecit studium, moriatur deinde pater, cum dicto testamēto, filius tenetur conferre, in l. Caio, n. 1. ff. de adm. leg. 84
- 4 testator per legatum factum secundo, qā videatur adimere, in l. re coniuncti, n. 2. ff. de leg. 3. 58
- 3 testator si dixit, relinquo filię centum, quod sapiens non poterit addere iure institutionis, in l. illa institutio, nu. 4. ff. de hære. insti 109
- 4 testator si rogat expresse aliquem restituere, quod superest à debitis & legatis est fideicommissum vniuersale, in l. cogi, n. 5. ff. ad Trebel. 136
- 4 testator præsuntur furiosus ex sermonibus apposis in testamento, in l. idem Iulianus, §. constat, n. 1. ff. de leg. 1. 12
- 4 testator, an possit scribere, & publicare testamentum sua manu, vt valeat, in l. non putauit §. si quis sua manu, n. 2. ff. de bon. poss. contratab. 155
- 3 testator si duos filios furiosos instituit, & eos inuicē substituit, vtrū cōtineatur vulgaris & exemplaria, in l. Lucius, n. 16. ff. de vulg. & pupi. 135
- testator si plures filias instituit ex certis rebus, vel quantitatib. & demum filij masculi sunt vniuersaliter instituti, & postea dixit, omnes filios meos inuicē substituo, an filię prædictę videantur cum masculis inuicem substitutę, ib. nume. 18.
- 3 testator qā dat substitutum, videtur instituto pmittere, q ex institutione repudiet, in l. prator, §. si proponatur, n. 1. ff. si quis omitt. caul. testam. 162
- 8 testator si relinquit centum danda illis pauperibus, quos elegerit Titius quem se cerit executores suos, & Titius cessauit per annum, poterit post annum eos eligere, in l. executores, n. 2. C. de execu. rei iud. 76
- 3 testator si legauit cuilibet filię, quę vidua fuerit ceterum, an ad rogatum admittatur quę erāt viduā tēpore testamēti, vel quę postea contigerit viduari, in hoc articulo, n. 2. ff. de hære. insti. 108
- 3 testator si dicit, si filius meus hares erit, & intra pupillarem ætatem decesserit talis sit substitutus, q si abstinuit & decesserit intra pupillarem ætatem, q substitutus admittitur ex pupillari, in l. 2. numer. 28. ff. de vulg. & pupil. 119
- 3 testator instituto herede in re certa, si alium vniuersalem heredem quē putabat viuere instituit, qui dicatur mortuus, vel decessit, antequam adiret, q institutus in re certa habebit totum, l. quoties, §. si duo, nu. 4. ff. de hære. insti. 106
- Quid in casu prædicto si adiecit illa verba quod plus petere non possit, ibidem numero 5.
- 9 testator qā præsuntur inuitus si Falcidia detrahatur, in §. hinc nobis, n. 4. in aut. de hære. & fal. 4
- 3 Testator si dixit, volo quod post mortem meam bona mea restituantur tali, substitutus eum vulgariter & pupillariter, quod erunt duæ directę, in l. quęre batur, nu. 3. ff. de testa. mili. 131
- 3 testator si instituit per hæc verba, si talis decesserit substituo hares meos in fra scriptos, Demū instituit pauperes eligēdos per aliquem, an illi pauperes admittantur ex substitutione illa, in l. qui liberis, §. hæc verba, n. 8. ff. de vulg. & pupil. 123
- 4 testator si instituit aliquem heredē in parte hereditatis, & grauat de restituēdo illam partem sub vocabulo, bonorum, q sit fideicommissum vniuersale, in l. si quis seruum, §. si cui incertam, nu. 3. ff. de leg. 2. 28
- testator si reliquit alicui partem bonorum, & in his heredem instituit, deducitur q alienum, ib. nu. 4.
- 4 testator si dicat, fundū propter vsum fructum neque do, neque lego, an videatur relictus vsum fructus, in l. fundo, n. 2. ff. de adi. leg. 93
- 4 testator si filiis masculis vniuersaliter institutis filia in re certa instituit, & subiecit, si quis eorum decesserit sine liberis portio deueniat in superuiuentib. vno filio masculo decedente qā filia cum aliis admittatur, in l. fin. nu. 2. ff. ad Treb. 146
- 3 testator si scripsit totam eius voluntatem in schedula, non tamē publicauit, q valeat inter liberos, non inter extraneos, in l. si quis cum testamentum, n. 4. ff. de testa. 88
- Et an ex tali voluntate imperfecta debeantur legata, & fideicommissa, ib. nu. 5.
- 3 testator si promisit vendere fundū p tātō: si non vendidit, sed dedit insolutum valet, in l. si pupillorum, §. si prator, n. 1. ff. de reb. eo. qui sub tute. 81
- 4 testator si legat cameram suam vxori, quā legare videatur, in l. fin. n. 1. ff. de pen. lega. 80
- 3 testator si dicat, volo quod satisfiat omnibus contentis in tali schedula, quam dedit tali, an valeat, in l. hares, n. 8. ff. de testa. 86
- 4 testator non potest prohibere, quod solennitas l. non habeat locum in eius testamento, in l. nemo potest, num. 1. ff. de legat. 1. & l. j. nume. 2. & 9. C. de vsum fruct.
- testator potest prohibere detractionem Falcidię, ib. nu. 4.
- testator non potest prohibere, quod testamentum non insinuetur stante statuto, quod debeat insinuari, ib. nu. 8.
- testator nec partes possunt tollere inducta ad fallitatem euitandam, ib.
- testator potest facere, ne bona sint pro legatis tacite obligata, ib. nu. 9.
- Testator potest remittere tutori exceptionem inuentarij, ibi. nu. 12.
- 1 Testator non potest legare ius pignoris, vel seruitutis heredis, quod habet super re, in l. si seruus, nu. 3. ff. de leg. 1. 18
- 3 Testator si instituto filio substituat, quod si decesserit sine filiis deueniat in Titium, & eius heredes, an heredes Titij extranei admittantur, in l. Gallus, §. etiam si, nu. 5. ff. de lib. & posthu. 97
- Testator si substituit Titium, & eius filios, & heredes, quomodo intelligatur, ibi. nu. 6.
- 4 Testator si legat omnes res suas, quę sunt, & reperiri possunt Perusij, & superuixit, & multa alia acquisiuit, quod dicta acquisita non veniunt, in l. si ita esset, n. 5. ff. de au. & arg. leg. 87
- Testator si legat vxori vestes suas, intelligitur de factis de nouo post testamētum si primę sunt consumptę, ibi. nu. 8.
- Testator si legat poderiam, q habet in tali villa, & postea emat alias possessiones, an tales possessiones emptę cedant legato, ibi. nu. 9.
- 4 Testator legando vxori si dixit, lego tales res, quę valent co. siue plus, siue minus valeant, non potest, nec ipsa petere supplementum, nec hares detrahare, in l. si fundum, §. si libertus, n. 1. ff. de leg. 1. 19
- 4 Testator si dicit, ab hēdib, quos suprascripsi cū eos nominauerit, peto dari, vī dēt nominati, per noīa appellatiua, in l. turpia, §. si pars, numer. 2. ff. eod. tit. 15
- Testator si nominat heredes per nomina appellatiua non denotantia hereditatem, tenetur pro hereditariis portionibus, ibi. n. 4.
- 9 Testator, an possit prohibere Trebellianicam, in auth. de hære. & fal. in §. si vero expressum, nu. 3. 5
- Et quid si hares non vult parere testatori iubenti non detrahi, ibi. n. 4.
- 4 Testator si confessus est debitum in testō, an ipso conualescente possit agi ex ipsa confessione, in l. Lucius, §. quisquis mihi, n. 1. ff. de legat. 2. 46
- 4 Testator si voluit antea impleri id, qd per donationes modū importantes expressit, q emolumentum consequatur, dispositio erit conditionalis, & non modalis, in l. quibus, §. Terminus, nu. 6. ff. de condi. & demon. 115
- 4 Testator cum legat omni anno decem corbes frumenti ex tali fundo, & decē aureos, an auri debeant solui quando soluitur frumentū, in l. si legatarius, §. cum ita, nu. 1. ff. de leg. 3. 48
- 1 Testator non potest remittere cautionem de vtendo fruendo arbitrio boni viri, in l. pactum, nu. 3. ff. de pact. 90
- 4 Testator legans filio expensas factas in studio, videtur legare etiam pretiū librorum, in l. quibus, §. quidam, n. 3. ff. de condi. & demon. 114
- 4 Testator si reliquit omnib, ab ipso hēde debētis recipere, an veniat creditor cui obstat excep. præscriptionis, in d. l. quibus, §. dominus, nu. 1. ff. eod. 115
- 7 Testator aggrauās filios in morte de restituendo, si decesserit sine liberis, & in codicillis reuocauit conditionem, videtur remittere fideicommissum, in l. j. nu. 2. C. de pact. 41
- 4 Testator si iussit hereditatem restitui deductis legatis, an fiat cōtributio, in l. Marcellus, n. 4. ff. ad Treb. 133
- 4 Testator potest impedire transmissionem, in l. condiciones, nu. 2. ff. de condit. & demonst. 124
- 1 Testator si duobus filiis impuberibus institutis dicat, & si vterque decesserit si ne liberis substituo pauperes Christi, quę substitutio dicatur, an compendiosa, an vero directā, in l. si arrogator, nu. 27. ff. de adoptio. 28
- 8 Testator si dixit, lego ea omnia, quę continentur in schedula, q reliqui apud Guardianū fratrum minorum, an legata debeantur, in l. quæstionem, n. 5. C. de fideicom. 43
- 4 Testator si legat vxori frumentum, quod habet in domo, si superueniens illi cōsumpsit, & aliud reposuit in domo, illud debetur, in l. si seruus, §. qui quin que, nu. 3. ff. de leg. 1. 23
- 4 Testator si dixit, & si decesserint filij mei, substituo talē: an vno defuncto substitutus admittatur priusquam alius, in l. pater filiam, §. duobus, num. 2. ff. ad l. Falcid. 125
- 4 Testator remittendo sortem videtur remittere vsuras post testamentum contractas, in l. Aurelius, §. legatum, nu. 1. ff. de lib. leg. 92
- 4 Testator si legat vxori vsum fructum, & si hares eam molestauerit, perdat hereditatem: si hares eā molestat hereditatē perdit, & vadit ad cohæredes, in l. vxorem, §. hares, n. 1. ff. de leg. 3. 55
- 3 Testator si in testamento solenni instituit heredē seruū, & postea adimat hereditatem, & libertatem, quę voluntas sit ista, in l. si ita, §. regui, n. 4. ff. de lib. & posthu. 91
- 4 Testator potest dare in testamento auctoritatem ingrediendi propria auctoritate possessionem, in l. Titia cum, §. Lucius, n. 3. ff. de leg. 2. 31
- 4 Testator si legat decem pro eundo in passagio ad terram sanctam, legatarius non petit statim, sed quando fiet transitus generalis, in l. Lucius, §. a te peto, nu. 2. ff. eod. tit. 45
- 7 Testator iurando non potest extraneis præiudicare, prodesse sic, in auth. quod obtinet, nu. 4. & 5. C. de proba. 125
- 3 Testator si aliquem heredē instituat, & eum sub conditione exhæredet, an valeat exhæredatio, in l. paterfamil. n. 4. ff. de hære. insti. 110
- Testator si instituit Titium heredē, & si molestauerit vxorem priuetur hereditate, si molestat eam debite, non priuatur hereditate directo, ibi. n. 5.
- 4 Testator legās ceterū, quę hēt in arca, vel apud se deposita hēt, an valeat legatū si centum non reperiantur, in l. j. §. adeo, nu. 2. ff. de dot. prælegat. 70
- 8 Testator si incidit signa testamenti, an testamentum tollatur ipso iure, vel ope exceptionis, in auth. nostram prouisionem, nu. 1. C. de test. 17
- 4 Testator si legat corbem frumenti annuatim, vsque ad 10. annos, q hares potest pro tempore soluere, in l. si cum præfinitione, nu. 2. ff. quando dies legat. ced. 146
- 8 Testator q possit Falcidiā prohibere, in aut. sed cū testator, n. 1. C. ad l. Falcid. 48
- Testator prohibere non potest portionem debitam patrono, ibi. n. 2.
- 4 Testator si legat mihi fundum, quē habeo communem cum alio sub cōditione si dederō decem, onus dandi non minuitur, in l. Plautius, nu. 2. ff. de cōdi. & demon. 116
- 3 Testator, licet remiserit confessionem inuentarij tutori, index tamen ex causa coget

Index singularium materiarum

- coget tutorem in l. in confirmando. n. 3. de confir. tut. 45
- Testator non habens filios si fecit plura legata propter superuenientiam filiorum praeferuntur ab illis receptis. ibi. n. 6.
- Testator si dixit, instituo. Titium heredem, & volo quod bona sua restituat Caio: intelligitur de bonis heredis. in l. cum in testamento. n. 3. ff. de aur. & argen. lega. 89
- Testator legans rem suam obligatam, vel heredis, vel alterius, in quo videtur voluisse gravare heredem. in l. si tibi. n. 1. ff. de leg. 1. 21
- Testes qui producuntur, adversarius citatur. in §. & hic vero. n. 1. auth. de test. 41
- Testator si gravat heredem dare libros suos Titio, intelligitur de libris testatoris, non heredis. in l. cum in test. n. 3. ff. de aur. & argen. lega. 89
- Testator si dicat, quod libenter mutaret testamentum, sed quod timet, an dicatur sufficere probatus metus. in l. si. n. 14. ff. si quis. ali. test. prohi. 169
- Testator si legat talem fundum, debetur totius, etiam si sit communis. in l. cum alienam. n. 3. C. de leg. 38
- Testator si dicat, filium heredem instituo, & si decesserit sine liberis deueniat in talem, an filij superstites videantur substituti. in l. Lucius. n. 2. ff. de hered. instituen. 113
- Testator si gravat heredem restituere hereditatem sub conditione, an fideicommissum uniuersale contribuere debeat cum legatis, & de omnibus Falcidia detrahi, an vero legata praestentur integra, & de fideicommissis detrahatur Trebel. in l. Marcellus. §. idem Pomponius. n. 1. ff. ad Trebel. 134
- Testator substituit heredi suo vulgariter, si haeres non erit, talis haeres esto, institutus non fuit haeres transmissit ius deliberandi: haeres instituti praefertur substituto. in l. sed & si pro dote. §. non omnia. n. 1. ff. de leg. praestan. 158
- Testator, an voluerit instituere directo, vel non, ex praesumptione colligitur. in l. illud sine dubio. §. tractari. n. 2. ff. de iure codi. 171
- Testator si substituit duobus p. fideicommissum simpliciter, videtur cuilibet p. se simpliciter substituere. in l. quidam testamento. n. 3. ff. de vulga. & pupill. 129
- Testator si dixit, si tales decesserint, volo quod omnia bona mea deueniant in tales, vocare videtur substitutos cum ambo instituti decesserint. ibi. n. 4.
- Testator si in institutione reliquit certa legata singularia, demum dixit, residuum bonorum meorum volo ad talem peruenire, quod substitutio non alienetur. in l. Centurio. n. 42. ff. eod. tit. 127
- Testator relinquens fundum, vel domum uxori ad habitandum, vel ad usum fructum, an videtur relinquere proprietatem. in l. liberis. n. 3. & §. ff. de alim. lega. 82
- Testator dicitur nominatim, & specialiter prioris testamenti penitus esse cum reuocat omne aliud testamentum per eum factum. in l. nominatim. n. 1. ff. de lib. & posthum. 88
- Testatorem fuisse mortuum qualiter probare debet adire debet. in l. is potest. n. 10. ff. de acqui. hered. 146
- Testatorem potuisse testari qualiter probetur. ibi. n. 22. 147
- Testatorem persequere velle in eadem voluntate probatur per indicia. in l. si deicommissa. §. si rem. n. 2. ff. de leg. 3. 94
- Testatoris dispositio ad pias causas super quantitate facta debet intelligi arbitrio boni viri. in repet. l. j. n. 2. C. de sacrosan. eccle. 9
- Testator quando testatur ad pias causas, committitur in liberam voluntatem circa modum, & personas. ibi. n. 53.
- Testator testando ad pias causas, quod non possit minuere legitimam debitam filiis: nec patri, nec patrono, nec Falcidiam, nec Trebellianicam; & quando quarta, quae debetur patrono. ibi. n. 55. 56. 57. & 58.
- Testatorem voluisse duram separationem coniungere non est verisimile. in l. uxorem. §. codicillis. n. 1. ff. de leg. 3. 54
- Testatorem instituere impediens qua actione, & in quantum conueniri potest. in l. Lucius. §. Sempronius. n. 1. ff. de leg. 2. 45
- Testatorem errasse in corpore probatur ex dictis per ipsam ante testamentum. in l. si quis fundi. n. 3. ff. de leg. 1. 3
- Testator iussit in die suae mortis fieri debere unam septimanam, intelligitur, quod fiat semel. in l. cum quidam. n. 2. ff. de ann. leg. 65
- Testatoris iussu si debet fieri fratribus minoribus in die Sancti Francisci praeterea debet semel fieri. ibi. n. 3.
- Testatoris dispositio per quot testes probari possit. in l. cum proponebatur. n. 3. ff. de leg. 2. 35
- Testis an probet si dicat sic testatorem fuisse proferendo, talia verba: quia sic est communis consuetudo intelligendi. in l. cum de laionis. §. asinam. n. 5. ff. de fun. inl. tr. 77
- Testis deponens, quod Titius possedit tantum decem annis, non probat. in l. j. n. 2. ff. si quis ius dic. non obtem. 54
- Testis qui dicit, quod Titius possedit decem annos, & plus, quomodo intelligatur, remittitur. in l. & si post tres. n. 4. ff. si quis cau. 68
- Testis non citatus deponens est suspectus. in l. scire oportet. & §. cum reliquis. ff. de tutor. & curat. 48
- Testis interrogatus de loco & tempore dicit se non recordari si postea dicit de certo loco & tempore, non dicitur falsarius. in l. qui bona fide. §. si quis stipulaturus. n. 1. ff. de dam. infe. 28
- Testis dicens de mense Ianuarij, imò Februarij, aliquid actum, probat de mense Februarij. in l. Stichus. n. 1. ff. de manum. test. 67
- Testis an sit dominus pro subdito. in l. idonei. n. 2. ff. de testi. 145
- Testes de vniuersitate, an sint idonei pro vniuersitate. ibi. n. 3.
- Testis qui dicit, vidit Titium habere equum vel nauem, an probet dominium. in l. vnica. n. 1. C. de nau. Tiberi. lib. 11. 35
- Testis idonei vnus dictum, quod faciat indicium ad torturam. in l. maritus. n. 1. ff. de quaestio. 182
- Testis examinatus qui non debuit examinari, quando faciat iudicium. ibi. n. 3.
- Testes, qui primo inualide deposuit, potest iterato examinari, licet testificata didicita fuerint. in l. qui per salutem. n. 4. ff. de iureiur. 32
- Testis examinatus in palatio capitanei si deponendo super articulo, quod contractus fuerat factus in palatio Episcopi, dicat contractum in hoc palatio, quod substantetur dictum quia refertur ad oculum intellectus. in l. j. n. 19. ff. de peculio. 91
- Testis conditio inspicitur tempore depositionis, nisi conditionem suam in fraudem mutauerit. in l. j. §. seruus. n. 1. ff. de quaestio. 177
- Si quis facit se accusare de eod. crimine, de quo accusatur reus, ut non testificetur, cogitur tamen testificari. ibi. n. 2.
- Testis, qui tempore contractus non erat meus domesticus, si postea efficiatur meus domesticus, an poterit testificari pro me. ibi. n. 3.
- Si impetrasti iudicem illum, quem habebam in teste contra te, ut in causa non possit testificari, quod possum petere, ut alius iudex detur. ibi. n. 4.
- Testis, qui super estimatione rei dicit, quod valet certum, si post publicationem fiat capitulum, quod valeat certum quinquaginta, quod poterunt adhuc examinari, in l. cum furti. n. 4. ff. de in lit. iur. 37
- Testis super possessione deponens dixit, vidi Titium possidere decem annis & plus: quod talis adiectio non operetur. ibi. n. 5.
- Testis vnus si dicit aliquid factum ante guerram, & alius post guerram, quod sibi non contradicunt in l. in insulam. §. fructus. n. 1. ff. sol. mar. 24
- Testis, qui ultro se offert, est suspectus, & eius dictum non valet. in l. vxori. §. q. se filio. n. 1. ff. de falsis. 169
- Testis, qui tulit testimonium in inimicum, praesumitur testificasse ob inimicitiam. in l. vnica. n. 2. C. si propter inimic. lib. 10. 26
- Testis septuagenarius excusatur a testimonio. in l. 2. n. 3. ff. de excu. tut. & cur. 66
- Testis deponens, & reddens rationem authoritatis, quando concludat, in l. j. n. 24. & 28. ff. si cer. pet. 3
- Testis deponens Titium mutasse centum Sempronio, si in reddendo rationem dicat se scire, quia vidit instrumentum, quod non probat. ibi. n. 16.
- Testis deponens de auditu, de quibus casibus probet. ibi. n. 29.
- Testis, qui deposuit, quod postea variare non potest, potest tamen antequam primum dictum habeatur pro perfecto, in l. quicquid. n. 5. ff. de verborum obligationibus. 360
- Testis examinatus, qui non debuit examinari, non probat, nec facit indicium, in l. j. §. diuus Antoninus. n. 1. ff. de quaestio. 177. & in l. diuus Pius. §. ex quibus. n. 1. ff. eod. 179
- Testis deponens non iuratus vel die feriata, an possit de falso condemnari, in l. damus. n. 2. C. de fal. 122
- Testis qui dicit, vidi semper possidere Titium per decem annos, intelligitur quod vidit eum semper possidere. in l. j. n. 2. ff. de aqua quot. & alti. 145
- Testis accipiendo pecuniam, ut verum dicat, committit falsum. in l. j. n. 1. ff. de fal. 166
- Testes ut non veniant ad perhibendum testimonium, qui facit, tenetur lege Cornelia de falsis. in d. l. j. §. sed & si quis. n. 1. ibid.
- Testis vnus de vniuersitate ferre testimonium potest in causa vniuersitatis, in l. j. §. seruus municipium. n. 1. ff. de quaestio. 177. & in l. omnibus. n. 3. C. de test. 132
- Testis qui deponit scio, quia tetigi casum manibus, licet deponat super re incorporali, probat. in l. si successoris. n. 3. C. de per. noue. lib. 11. 36
- Testis malitiose, vel obscure loquens, vel omittens aliquid dicere: tenetur tanquam falsarius. in l. ea quae. n. 1. de contrah. empt. 112
- Testis deponens super aliqua qualitate animi, debet testificari per actus exteriores quos vidit. in l. his qui. §. diuus. n. 3. ff. de tut. & cur. da. ab his. 48
- Testis, contra quem crimen opponitur, an poterit idem crimen contra opponere, opponere, in §. sancimus. n. 11. aut. de testi. 38
- Testis, qui fert testimonium in me in causa capitalis, est meus inimicus, in l. post legatum. §. vero. n. 2. de his quibus. ut indi. 105
- Testis si perit sibi exhiberi rem vel personam, de qua interrogatur, ut illam cognoscat, deinde fieri executio cum indumentis, & qualitatibus eius, in l. cum si exhibuissent. §. ante autem. n. 2. ff. de pub. & vect. 46
- Testis ingerens ad testificandum quando repellatur, in l. lege, n. 1. ff. de testam. 145
- Testis examinatus in palatio potestatis, qui dicit contra actum celebratum in palatio Episcopi, & super alio articulo dixit, in hoc palatio, probat: quia refertur ad oculum intellectus, in l. j. n. 3. ff. de ope. no. nun. 3
- Testis praesentia, an necessario includat intelligentiam, in l. j. §. tutor si inuitus, n. 1. ff. de auth. tut. & cur. 59
- Testis deponens per verbum videtur, quando probet, in l. j. num. 3. ff. de vent. in spi. 36
- Testis quando possit esse infamis in testamento, in l. cum lege, n. 2. ff. de testamen. 88
- Testis quando deposuit ambiguum, ad quem pertinet declaratio: & in cuius fauorem fiet, an actoris, vel rei. in l. inter stipulantem. §. si Schicum. n. 6. ff. de verbo. oblig. 30
- Testis qui dixit, quod vidit Titium per decem annos continuè possidere probat, quia sufficit, quod viderit eum recolligere fructus, in l. si quis. n. 2. ff. de codi. & demon. 110
- Testis si in causa scientiae dicat, quod scit, quia est certus, non probat. in l. si quis ita. n. 5. ff. de testa. tute 43
- Testis conditionis mutatio quae attendatur. in l. j. n. 5. C. de testib. 130
- Si ex duobus testibus contra me procuraui, ut vnus accusaretur, mihi non proderit. ibi. n. 6.
- Idem si alterum percussi. ibi. n. 7.
- Testis, qui deponit super publica voce & fama, si dicit se scire, quia sic dicitur, probat, in l. 2. n. 1. C. ad Macedo. 141
- Testis potest dictum suum in scriptis redigere: licet iudex posset eum, & videre, & audire loqui. in l. Theopompus. n. 11. ff. de dot. praeleg. 72
- Testis si est condemnatus de falso non nocet producenti, nec testi nocet si produens est condemnatus, in l. Luci. Titius. n. 1. ff. de his qui not. infam. 101
- Testis non reddens causam sui dicti non probat. in l. cum ij. §. vult igitur. n. 3. ff. de trans. 94
- Testis dictum per verbum, videtur, quando valeat. in l. quid tamen. §. si arbiter. n. 3. ff. de arb. 1471
- Testis si dicat, fuit sic, imò si citatur ultimo dicto. in l. si ita scriptum. n. 1. ff. de her. instit. 11
- Testis qui reddit rationem per verbum, credit, non probat. in l. vnica. n. 1. ff. si tab. test. extrab. 152
- Testis ad probandum eum usum loquendi debet in ratione didicisse, quia per dictum tempus audiuit. in l. Labeo. n. 7. ff. de suppl. leg. 81
- Testis interrogatus super communi usu loquendi quomodo scit: si respondet, quod communiter audiuit dicere, probat. ibi. n. 8.

In omnes Barto Lecturas.

- testis deponens super communi usu utendi, si interrogatur quot personas vidit, qualiter respondeat. ibid. nu. 10.
- 6 Testis cuius dictum non valet si deponit falsum, an puniatur. in l. si quis legatum. nu. 3. ff. de falsis. 167
- Testis non iuratus si deponit falsum, quod puniatur. ibi. nu. 4.
- Testis deponens extra articulum non dicitur peccare in forma, & deponens falsum puniatur. ibid. n. 5.
- 9 Testis qui vult testimonium suum corrigere, audiri non debet. in auth. de æqua li. do. n. 16. 43
- 1 Testis examinatus super intentione ambigua, si illam probet ambiguam non releuat remedium, ut probet. in leg. si quis intentione. numero secundo, ff. de iudi. 156
- 7 Testis ratio, quia sum vicinus, vel consanguineus, concludit. in repet. auth. ingressi. nu. 68. C. de sacrosan. eccl. 17
- 1 Testis, qui se ingerit est suspectus. in l. quæ omnia. §. sed & si aduersarius. n. 2. ff. de procur. 104
- 3 testis si dicat, quod vidit Titium possidere per xxx. annos semper, quod non dicatur falsus, licet probetur Titium aliquo tempore fuisse absentem. in leg. 1. nu. 20. ff. de iol. mar. 3
- testis, qui deponit de possessione, quod intelligitur de possessione naturali. ibi. nu. 22.
- 5 testis si deponit Titium possidere à decem annis, & citra, dicitur probata possessio continuata. in l. Celsus. n. 24. ff. de vsucap. 99
- testis, qui deponit Titium possidere à decem annis proximis non probat possessionis continuationem, nisi dicat, quod possedit à decem annis circa per ipsum tempus. ibid. n. 25.
- testis qui dicit, possedit à x. annis, non probat. ibi. nu. 26.
- testis, qui dicit, quod quis possedit à decem annis ultra, vel plus, non probat. ibi. nu. 28.
- 8 testis, qui deponit scio, quia tetigi cum manibus, licet deponat super re incorporali, probat. in l. si. n. 3. C. de peric. no. lib. xj. 27
- testis si in reddenda ratione dicat scio, non probat. in l. qui interrogatus. nu. 1. ff. de peri. hære. 164
- 1 Testis de vniuersitate deponens de causa vniuersitatis: si interrogatus an sentiat commodum: respondet non, quod non sit falsarius. in repet. l. 2. nu. 12. ff. si quis in ius voc. non ier. 58
- 1 Testis deponens super morte alicuius probat, si reddendo causam dicit, quod vidit fieri luctum in domo, & uxorem, & consanguineos assumere vestes lugubres. in l. genero. n. 5. ff. de his, qui no. infra. 100
- 1 Testis ratio debet esse diuersa à dicto: & si est eadem non valet dictum. in l. si. n. 1. ff. de offi. proc. Cæsi. 42
- 7 Testis dictum improprie loquentis, quod debet coadiuuari, ut non incidat in falsum. in l. 1. n. 18. C. de vsu. 110
- 9 Testis iurare debet super tota causa. in §. nulli vero. n. 2. in auth. de san. episc. 55
- 7 Testis deponens super articulo possessionis, si deponat etiam de proprietate, an valeat eius dictum. in l. si. nu. 9. C. qui legi perfo. 97
- 9 Testis, qui dicit se inimicum, vel intemem, ut euitet ne testificetur, an eius assertio sibi profit, quod sic. in §. si quis. nu. 9. in auth. de testi. 41
- 7 Testis si confiteatur extra iudicium se falsum testificasse, an dicta confessio præiudicet. in l. generaliter. n. 16. C. de non nu. pec. 145
- 7 Testis potest dicere falsum etiam tacendo id, quod est. in l. 2. n. 14. C. si contra ius vel iur. publ. 33
- 7 Testis dicens quæ promississe per stipulationem, indicat, & non testificatur. in l. si interrogazione. nu. 4. C. de vsu. 148
- * Testes nunquam præsumuntur rogati. ibid. n. 11.
- 3 Testis qualiter debeat se subscribere testamento. in l. singulos. n. 1. ff. de testā. 88
- 6 Testis dicto cum tortura creditur non eius, quod dixit sine tortura. in l. si postulat. §. sed si negauerit. nu. 1. ff. de adul. 161
- Testis, quod possit corrigere dictum suum incontinenti: & antequam cum partibus loquatur, ibi. nu. 2.
- 6 Testes viles quibus sine tortura non creditur, torqueri non possunt, nisi indicia præcedant. in l. j. §. idem Cornelio. n. 2. ff. de quæst. 177
- Testis vnius dictum integri cum aliis indicis, anficiant plenam probationem, quod sic. ibi. n. 3.
- Testis vnius dictum cum fama, quod faciat plenam probationem. ibid. n. 4.
- 3 Qualiter capitulari debeat contra testem in reprobando ipsum, quod tempore confecti instrumenti non posset esse testis. in l. ad testium. §. conditionem, nu. 1. ff. de testa. 87
- Testis, quod non impeditur testificari ad probandum solennitatem instrumenti, in quo erat descriptus per casum in ipsum superueniente etiam facto suo. ibid. nu. 2.
- Testis conditio an inspicitur tempore, quo actus agitur, vel quo deponit. ibi. dem. num. 4.
- 4 Testis vnicus facit semiplenam probationem. in l. Theopompus. nu. 2. ff. de do. præleg. 72
- Testis præsumitur iuratus, si reperitur scriptum, testis iuratus, & præsepte par te, si hoc etiam scriptum reperiatur, ibi. nu. 3.
- 2 Testis interrogatus super articulo, si antequam respondeat, dicit, qualiter intelligit verba articuli, vel sua: quod non dicitur deponere extra articulum. in l. j. n. 8. ff. si cer. pet. 2
- Testis potest interrogari, quid sit mutuū, & interrogatus dicit deponere. ibi. n. 10.
- testis non debet iterum interrogari de eo, quod semel declarauit. ibid. nu. 11.
- testis interrogatus, quid est mutuū sufficit quod ponat verba facti ex quo ius resultat. ibi. nu. 14.
- testis deponens quem diuitem, vel sanum, & reddat rationem, quia vicinus, vel consanguineus, quod concludat. ibi. n. 15.
- testis dictum debet concludere necessario, vel præsumptiuè ex iuris præsumptione, quæ ad condemnationem sufficiat. ibi. nu. 16.
- testis ratio, quod debet concludere per aliquem sensum corporeum. ibi. nu. 17.
- 6 testis deponens, & reddens rationem ab autoritate, quando concludat. ibi. dem. nu. 24.
- * Testis deponens de auditu, quibus casibus probet. ibi. n. 25.
- * Testis deponens Titium murasse centum Sempronio, si in reddendo rationem dicat scire, quia vidit instrumentum, non probat. ibi. n. 26.
- 2 Testis vocatur, ut declaret eius dictum obscurum. in l. duob. §. à fideiussore, n. 8. ff. de iureiur. 28
- 5 Testis eo ipso, quod accipit pecuniā, ut testimonium ferat, statim committit falsum. l. diuus Adrianus. n. 7. ff. de re iud. 114
- 9 Testis quoniam testificatur, non tenetur reddere causam dicti sui. in §. quod aut. n. 4. in aut. vltic. mat. & auiz. 49
- 9 Testis, qui dicit Titium possidere propè xx. annos, vel circa, quod probet, & refert ad modicā quantitatem, & probat de decē & octo annis cum dimidio. in §. si vero intra. n. 1. in auth. de mona. 9
- 4 Testis qui deponit argentum purum, vel librum corruptum, si dicit quod vidit probat. in l. si quando. nu. 2. ff. de au. & arg. leg. 89
- 4 Testis dictum, an valeat in parte verum, & in parte falsum, & quid de instrumentis. in l. Quintus Mutius. nu. 1. ff. eo. ibid.
- 7 Testis dictum, qui non fuit citatus, an valeat. in l. libertorum. n. 1. C. de testib. 133
- 2 Testis examinatus in causa, quoniam possit in eadem produci. in l. produci. n. 1. ff. de testib. 146
- 3 Testis quando præsumatur rogatus. in l. Domitius. n. 2. de test. 88
- 6 Testis deponens super articulo, quod Titius tenuit, & possedit, & interrogatus quomodo scit, respondit, quod tenuit, & possedit tanto tempore, quod probat. in l. stipulatio ista, §. hæc quoque. n. 2. ff. de verb. ool. 17
- Testis vnus si probat, quod Titius possidet, alius quod Seius possidet, intelligitur, quod quemlibet vidit de facto possidere. ibi. nu. 3.
- 4 Testis, qui primo fuit examinatus sine solennitate, & ita primū dictū fuit nullū, si secundo examinatur rite dixit, dico per omnia, prout dixi primo, quod valeat dictum. in l. legata. n. 3. ff. de leg. 1. 8
- 8 Testis præsumitur iuratus si dicitur, talis testis iuratus, in l. iubemus. nu. 8. C. de eroga. milit. anno. lib. x. 55
- 8 Ratio per testem debet reddi per sensum actui congruentem, in l. iubemus. n. 9. C. de eroga. mili. anno. lib. xj. 55
- Testis, qui dicit rem agitatam in suo conspectu probat. ibi. nu. 10.
- 4 Testis, ut inimicus repellitur etiam si offensa ignoranter est facta. in l. j. nu. 5. ff. de his qui. vt indig. 103
- 9 Testis quod bonus quilibet præsumitur etiam in testamento. in §. sancimus. nu. 1. in auth. de test. 38
- * testis de quibus possit à iudice interrogari, remissus. ibi. n. 4.
- 8 testis conditio inspicitur quando examinatur. in l. 1. n. 1. C. de test. 15
- 3 testis si dicat fuit sic, immo sic, statatur vltimo dicto. in l. ita scriptū. n. 2. ff. de hære. instit. 111
- 6 testis vnius dicta in vna causa, quod faciunt fidem contra eundem testem testificantem in alia causa. in l. eos qui. n. 1. ff. de fal. 170
- testis in vltimo dicto facto cum tormentis statatur. ibi. nu. 2. & 4.
- testis potest se incontinenti corrigere si iustam causam correctionis allegat, & hoc iudici videatur. ibi. nu. 3.
- testis quando vitatur in dictis, an stetur primo, vel secundo. ibi. n. 4.
- testimonia falsa, quæ dicantur, quæ varia, & quæ diuersa. ibi. n. 5.
- * testis qui primo examinatus iterum examinatur, consiliū est, ut perat sibi prius testificatum exhiberi. ibi.
- testis non dicitur varius, quoniam variat circa aliquas demonstrationes, ut circa pronomen, vel agnomen, secus si variat circa locū, vel tempus contractus, vel defuncti. ibi.
- testis productus, & examinatus in vna causa si in alia causa super eod. articulo examinatur, & dicat, dico prout dixi in alia causa, an valeat, quod sit arbitrium iudici. ibi. nu. 6.
- testis primū dictū etiam non publicatū debet testi, qui secundo examinatur, requirenti exhiberi. ibi. n. 7.
- 7 testis debet dicere veritatem pro vtraque parte. in aut. sed iudex. nu. 1. G. eo. de episc. & cler. 22
- * testis quoniam dicit extra iudiciū, scio hæc tantum, & non plus, quod scribatur eius dictum coram testibus. ibi. n. 8.
- 6 testis, qui dixit falsum testimonium datur officio iudicis, & non infamatur, in l. infamen. n. 8. ff. de pub. iud. 141
- 3 testis debet testificari, de eo quod percipit sensu, & rationem reddere per aliquem sensum corporis, in l. qui testamento. §. veteres. n. 3. ff. de tes. 86
- testis deponens aliquem dominum, ut probet qualiter deponere debeat, ibi. n. 3.
- testis deponens super negligentia villæ non capientis malefactorem, qualiter deponere debeat. ibi. n. 4.
- 8 testis interrogatus de possessione rectè, assignat rationem sui dicti, per hæc verba, dico Titium possidere quia vidi eum locare, fructus recolligere, & alia, ut dominus facere, in l. 2. n. 3. C. de acq. pos. 57
- 3 testis deponens, quod Titius violenter cognouit Bertam, non probat. in l. filiusfamilias. n. 2. ff. de testa. 85
- testis interrogatus ad quas interrogationes respondere teneat, in aut. si testis. in l. lect. n. 4. & 5. C. de testi. 132
- testis dictum iurantem extra ecclesiam, & deponentis in ecclesia valet, & etiam si iuret, & deponat in ecclesia. in l. nemo. numer. quarto, C. de de sacrosanct. eccle. 11
- testis deponens de adulterio, quod probat si dicit, quod inuenit adulterum solum vel osculantem, vel tangentem. in l. capite. numero secundo. ff. ad leg. Iul. de adul. 160
- * testis de collegio, vel vniuersitate, quando possit esse testis in causa collegij, vel vniuersitatis. in l. tantum. §. vniuersitati, numero primo. ff. de rer. diu. 30
- 1 testis qui dicit Titium possidere tanto tempore, & plus, quomodo probet remissus. in l. sed quod simpliciter. numero primo, ff. ex quibus cau. maio. 140
- 7 testis deponens super ætate in causa scientiæ, dicens, scio, quia patruus bene deponet. in l. de tutela. n. 1. C. de in integ. rest. 78
- 8 testis deponens rem valere centum secundum suam opinionem probat, si eam refert ad communem estimationem. in l. vlti. num. 2. C. de prædiis & omnib. re. lib. xj. 26

Index singularium materiarum

- testis deponens per verba iuris, ut puta, quod Titius stipulatus fuit, non probat, in l. sciendum. n. 6. ff. de verb. oblig. 14
- * testes, & instrumenta, ut presumatur solennitas, quā natura verborū nō cōprehendat, sed est apta comprehendere, quid differant, ibi. 181
- 6 * testis repetiti dictū, quando valeat, in l. repeti. n. 1. ff. de quæst. 181
- testes instrumento descripti si non dicuntur rogati, non presumuntur rogati, ibi. nu. 10.
- testes presumuntur rogati si notarius dicit talibus testib. adhibitis vocatis, ibi. nume. 12.
- An presumantur rogati si dicit, adhibitis, ibi. n. 13.
- testis, qui se subscripsit præsente testatore, vel contrahentib. presumitur rogatus, ibi. nu. 14.
- Testis, vel notarius si dicit rogatus, presumitur à partib. ibi. n. 15.
- 9 testis falsus punitus à iudice suo motu, an possit postea accusari, in §. si vero q. dam. nu. 8. in aut. de testib. 39
- 4 testis deponens super valore rei qualiter deponere debeat, in l. filius fa. §. si qd alicui. nu. 12. ff. de leg. 1. 24
- 2 testis debet esse notus Iudici, in l. testium. §. ideoque, n. 2. ff. de testi. 144
- Testis, an debeat esse notus parti, contra quem producitur ubi q. sic, qn testificatur de facto partis, ibi. nu. 3.
- Testes deponentes per eundem præmeditatumque sermonem, quod dicuntur suspecti, ibi. n. 5.
- 7 testis omnis ratione proxima, & immediata sui dicti est singularis, in l. in exercendis, n. 6. C. de fide instr. 136
- Testis si dicat aliter dictum, quam fuerit scriptum, cui stetur, ibi. n. 11. 137
- Testes deponentes contra instrumentum, quomodo debeat concludenter deponere, ibi. nu. 16.
- 8 Testes scripti in testamento si nō apparet, q. sint rogati, an presumatur, in aut. de tabel. nu. 5. 22
- Testis in testamēto si repetitur, quod fuerit adhibitus, idē est dicere ac si esset rogatus, ibi. n. 6.
- 8 Testes ad perpetuam rei memoriam ex parte rei possunt excōmunicari & publicari, ante lit. cont. in l. de grate. n. 3. ff. de mīno. 137
- testes non examinantur ex parte actoris, nisi timeatur, vel dubitetur de morte, vel absentia diuturna, vel ubi non audiretur ante lit. cont. nisi illa probatione facta, ibi.
- Testis debet deponere per alterū ex sensib. corporeis, & cum iudicio intellectus, ibi. n. 8.
- In cognoscibilib. per aspectū secundū cōmunē hominū notitiā sufficit, q. in teste reddatur ratio per aspectū, licet consistat in iudicio intellectus: tunc si ex parte, quia tunc per Iudicem, vel peritos, ibi. n. 9. 138
- testis deponens super ætate, ex aspectu, quomodo deponere debet, ibidem, numero 11.
- Testis interrogatus, quid est album, & quid est possidere, non tenetur respondere, ibi.
- 2 * Testes si aliqui deponunt factum fuisse ante nuptias, & aliqui post nuptias, q. concordetur ante nuptias scilicet finitas, & post nuptias scilicet cōtractas, in l. 5. creditum. n. 6. ff. si cer. pet. 5
- * testis dictum concordari non potest cum dicto partis, ibi. nu. 8.
- * testium concordia non fit, quando testes sunt impares, ibi. n. 9.
- * testis senior, & Doctor senior præfertur iuniori, in l. cum quid, n. 8. ibi. 6
- testis an interrogetur de die, in l. prius, n. 2. ff. ad Syl. 167
- 5 Testis deponens de auditu sub cortina, vel pariete intermedio in testib. valet, sed in testamēto secus, in l. in summa. §. idem Labeo, n. 4. ff. de aqua plu. arc. 42
- 5 * testis dicens mihi videtur, probat, in l. diui fratres, n. 1. ff. de lib. caus. 70
- 7 * testis vnus cum fama, an plenē probet, in l. 1. n. 1. C. qui nu. tut. 176
- 2 testes non sunt interrogandi, nisi super articulo, super quo sunt producti, in l. si duo. §. idem Iulianus, n. 7. ff. de iure iur. 25
- testis deponens extra articulum an valeat eius dictum, n. 8.
- testis examinatus super articulo impertinenti, quando non valeat dictum, ibi. nume. 10.
- testis interrogatus, an sit criminofus, & responderit sic, eius dictū non valet, ibi. n. 8.
- 6 testes qui examinat, debet in actis scribere, qn aliquid dicunt trepidando, vel balbutiendo, vel aliter: quia constantia, & trepidatio inducant aliquid Iudici in l. de minore. §. plurimum, n. 3. ff. de quæstionib. 179
- * testis qui dicit, quod est publica vox est fama, non probat, si non reddit aliam rationem, ibi. n. 21. 180
- testis, qui dicit, q. est publica vox, quia audiuit publice dici: non probat, quia debet dicere à maiori parte hominum ciuitatis, ibi. n. 22.
- Testis deponens super fama, debet nominare à quib. audiuit, nec requiritur, q. nomine omnes, satis est, qd nomet aliquos, & ab aliis de quib. non recordatur, ibi. nu. 23.
- 2 testis examinatus super articulis: super quibusdam dixit se scire, & super quibusdā, non, & super articulo de fama dixit quod erat publica vox & fama, ad quæ referatur, ibi. n. 29.
- 3 Testes duo deponētes, quod Titius legauit centum Seio in præsencia septē testium, quod probent legatum, in l. admonendi, n. 39. ff. de iure iur. 31
- * testis vnicus, qn faciat semiplenam probationem, in l. admonendi, n. 36.
- * testis consanguineus, vel multum amicus, non facit plenam probationem sed suspicionem, ibi. n. 37.
- * Testes qui iurauerunt, & non deposuerunt, vel deposuerunt, & non iurauerunt non faciunt fidem, ibi. n. 38.
- testes deficientes in dicto, quando faciant probationem, ibi. n. 40.
- testis non examinatus à iudice, quam fidem faciat, ibi. n. 41.
- testis dictum si apparet, & iuramentum non, quando probet, ibi. n. 43.
- testium dicta inter alios examinata faciunt semiplenam probationem, si modo examinari non possunt, ibi. n. 45. 32
- 4 Testes examinari, & publicari ad æternā rei memoriā, qn quis facere possit, in l. Carbonianum. §. duæ autem, n. 4. ff. de Carb. edic. 166
- testis conditio quo ad testificandum quo tempore attendatur, ibi. nu. 6.
- Testis qui tēpore testamenti erat bonæ conditionis, sed tempore redditi testis monij erat infamis, ut probet, quod tempus attendatur, remissimē, ibi. n. 7.
- Testis deponenti de facto longinquo non ita creditur, sicut de propinquo, ibi. numer. 8.
- Testes ad æternam rei memoriam examinari possunt super negotio, quod de facili potest tradi obliuioni, ibi. n. 9.
- 9 * Testis in causa vniuersitatis vel collegij, quando quis de vniuersitate, vel collegio esse possit, in §. cogitandum, n. 5. & 9. auth. de monach. 9
- 9 * Testes, vel instrumenta, si inuicem sibi contradicunt, & diuersis partibus producantur, inspicitur quis sit dignior, in auth. de defen. ciui. in princ. numero secundo. 15
- 5 Testes in effectu probationis tantum valent, quantum instrumenta, sed in modo probandi differunt, in l. 2. §. item Labeo, nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 41
- Testes interrogantur de tempore, quando sunt suspecti, alias non, ibi. n. 3.
- Testis de auditu suo valet: de auditu alieno non, ibi. nu. 4.
- Testis deponens de auditu sub cortina, vel pariete intermedio in cōtractibus valet, sed in testamento secus, ibi.
- Testis debet deponere de vera scientia, & deponens de credulitate non probat, nisi in casibus, qui sciri non possunt de veritate, ut in filiatione, & adulterio, ibi. nu. 5.
- 7 Testis productus per me nō poterit in eadem causa super eodem articulo produci, in l. si quis testibus, nu. 1. C. de testi. 133
- Testibus vsus quando quis dicatur, ibi. nu. 2.
- Testes ad reprobandum dictum propriū testium, quando possunt produci publicatis testibus, ibi. nu. 3.
- Testem fuisse pecunia coruptum sufficit probare, & dictū eius non valet, ibi. numer. 4.
- 6 Testis quando torquetur contra certam personam non debet de circumstantiis interrogari, in l. 1. §. qui quæstionem, nu. 2. ff. de quæst. 178
- Testes qui examinantur sine tortura, examinantur limitatē sup articulis, ibi. n. 3.
- Testes examinati inter alios faciunt præsumptionem, & forte semiplenā probationem, in l. si quis libertatem, nu. 5. ff. de peti. hare. 163
- Testis inductus sup vno articulo, qn possit super alio examinari, ibi. nu. 10. 164
- 6 Testi aliquid dicenti extra articulum, quando credatur, in l. §. diuus, nu. 1. ff. de quæstio. 178
- 9 Viliissimi non admittuntur ad testimoniū, nisi cū tortura, in auth. de test. nu. 5. 38
- Testes cognoscere debent contrahentes, ibi. nu. 5.
- * Testis qui se offert non citatus ad testimonium, redditur suspectus, & ei non creditur sine tortura, ibi. nu. 7.
- * Testes pro vtraque parte debent veritatem dicere, ibi. nu. 8.
- 9 Testes duo qn sufficiant in instrumentis, in §. & licet, nu. 2. in auth. ibi. 138
- Testes, an debeant interrogari de circumstantiis, & de quibus, ibi. nu. 3.
- Testis debet causam sui dicti deponere si sit interrogatus, alias depositio valeat sine causa, ibi. nu. 5.
- Testis deponens super eo, quod sensu non percipitur etiam non interrogatus, tenetur reddere causam, ibi. nu. 6.
- * Testes quibus casibus debent esse rogati, ibi. n. 1. & 7.
- * Testes quando interrogentur de loco, & tempore, ibi. nu. 4.
- 6 Testis vnus dictum integri est sufficiens indicium ad torturā, in l. 1. §. idē Cornelio, n. 1. ff. de quæst. 177. & in l. maritus, nu. 1. ff. eo. 182. & in l. si quis alicui, nu. 1. C. ad leg. Iul. maiest. 119
- 7 Testes si fuerint accusati, & condemnati de falso, dicta falsitas non nocet alteri, in l. 2. nu. 1. C. de fide instr. 135
- Testis, qui dixit falsum, quando possit iterum testificari, ibi. n. 4.
- 7 Testes debet deponere per alterum ex sensibus corporeis, in l. testium, nu. 3. C. de testi. 135. & in l. 1. nu. 2. C. de vsu. 148
- Testimonium de auditu, quando valeat, ibi. n. 6.
- Testis, an interrogetur de loco, tempore, & præsentiis, ibi. n. 7. & 8.
- Testis si dicit solutionē factam, sed non dicit, quia vidit, nec de loco, nec de tēpore, quia non interrogatus, probat, ibi. nu. 9.
- 5 * Testes in scriptura, de qua in lex hac scriptura, ff. de donat. tot sunt necessarij quot in codicillis sufficiant, in d. l. hæc scriptura, n. 14. 19
- 9 Testes propter inimicitias repelluntur: & quæ inimicitia repellat testem, in §. si quis vero, nu. 1. & 3. in auth. de testi. 41
- Post publicatas attestations potest quis producere testes ad reprobationem testium aduersarij, ibi. nu. 2.
- 7 * Testes quando admittantur publicatis testibus, in l. exceptionem, numer. 11. C. de proba. 127
- 9 Testis inimici reconciliatio, quando facit ipsum idoneum, in §. si quis vero, n. 4. auth. de testi. 41
- 1 Teste impediens, ne veniat ad testificandū tenetur parti læsæ ad interesse actio ne de dolo, in l. si filius, nu. 2. ff. de dolo. 131
- 3 testes in testamentis debent esse rogati, & vocati, in l. hæredes, §. in testamenti, nu. 1. ff. de testa. 87
- testes rogati in testamento debent esse spāliter ad hoc adhibiti, ibi. n. 2.
- 7 testes debent deponere in secreto, sed in publico iurare, in l. nulli, nu. 1. & 6. C. de testib. 133
- 1 testes deponentes super consuetudine, si deponūt de diuersis actibus, quomodo probent, in repet. l. de quibus, nu. 23. & 24. ff. de legi. 20
- 9 Pars contra quam testes examinantur, debet interesse, quando iurant, in §. & hic verum, n. 2. in auth. de testi. 41
- Testes debent in secreto examinari, ibi.
- testes qui examinantur ante litē contestatā debent in secreto examinari, ibi. n. 3.
- 1 Testes examinandi in æternā rei memoriā debent examinari corā eo Iudice coram quo causa agitur, in l. cum hi. §. transactiones, nu. 1. ff. de transa. 95
- 3 Testes si dicunt, quod testator instituit hæredem Titium, postea Sempronium, quod censentur ambo instituti, in l. fructus, nu. 10. ff. sol. mar. 7
- 6 testes in maleficiis possunt recipi post publicationem testium: & etiā post conclusionem causæ, in l. 1. §. si quis vltro, n. 4. ff. de quæstion. 179
- 5 testes si possunt iurare, & deponere per nunciū: sed debet corā Iudice cōparere personaliter, in l. qui bona fide, §. si alieno, nu. 17. ff. de dam. infec. 28
- 8 testes

In omnes Barto. Lecturas.

- 3 Testes dixisse falsum non sufficit probare, & illis attestationibus iudicē mortū, ut sententia rescindatur, si quis in positionibus, vel in libello dicit testes falsum dixisse pecunia corruptos. in l. falsum. nu. 1. G. si ex fals. test. 77
- 3 testes dicentes audiuisse Titium instituisse Seium heredē nō probāt, nisi dicat se adhibitos, & rogatos. in d. l. diuus. nu. 5. de test. mil. 141
- 7 Si dico quod testes dixerunt falsum corrupti, deo probare corruptelā cum falsitate: & non sufficit alterum rātum probare. in l. Fulcinius. §. cum hoc. n. 2. ff. qui. ex cau. in pos. ea. 123
- Si dico me oppressum per falsas attestationes talium testiu, & dico testes corruptos, sufficit alterum probare. ibid. n. 3.
- 6 Testes quo casu examinentur ante litem contestatam. in l. ne quid. n. 7. ff. de in cen. rui. naufrag. 127
- 2 testes reprobantes instrumentum in quo dicitur, quod debitor habuit, & recepit, dicunt q̄ habuit, sed statim restituit, per hoc, q̄ instrumentum non dicitur falsum sed inualidum. in l. singularia. n. 24. ff. si cer. pe. 14
- 7 Testes qualiter iurare debeant. in l. iurandi. n. 3. C. de testi. 131
- testes debent iurare partib. præsenti. vel citatis. ib. n. 5.
- testes an debeant citari, & an valeat dictum si non sunt citati. ib. n. 6.
- * testes plures quando sunt ex vna parte, & ex alia pauciores, sed digniores, quibus magis credendum. ib. n. 8. 132
- testem vnum qui produxit, & petit ipsum examinari, an sit audiendus, ibidem nume. 9.
- 3 testes qñ declarant eius dictum obscurum, q̄ non requiratur iuramentum. in l. heredes. §. si quid post. nu. 7. ff. de test. 87
- 9 Testes qñ producti parte citata, & absente, licet in publicatione in psonis ipsorum opponere. in §. & hic verum. n. 14. in auth. de testibus. 42
- 4 testes quot requirantur ad probandum confirmationem testamenti, ut possit adiri hereditas. in l. qui ex liberis. §. testamento. nu. 2. ff. de bo. pos. secundum tabul. 170
- 9 Testes producti à persona fide digna boni præsuntur. in aut. ut iu. sine quoq. suffra. §. eos autem. nu. 4. 13
- 6 Testes examinati contra vnum, contra alium faciunt indicium. in l. sententia. nu. 1. ff. de appel. 197
- 2 Testibus dignioribus etiam paucioribus numero creditur magis quā pluribus numero siue ab eadem parte, siue à diuersis producantur. in l. ob carmen. §. si testes. nu. 1. ff. de testib. 146
- Testibus duobus affirmantibus, quando sit, quod magis credatur, quā mille negantibus. in l. diem proferre. §. si plures. nu. 3. ff. de arbi. 147
- testibus negantibus, quando sit, quod credatur sicut affirmantibus. ibi.
- 5 testes possunt die feriata ob hominum necessitatem examinari. in l. j. §. nuncia tio. nu. 20. ff. de ope. no. nunc. 5
- 6 testes examinati in vna instantia non faciunt fidem, si in alia non sunt publica ti. in l. cum lite. nu. 5. ff. iud. solui. 100
- Testes examinati in vna instantia, si non sunt publicati, possunt per iudicem al terius instantiæ publicari in casibus in quibus fidem facerent, si essent publi cati. ibid. nu. 5. & 10.
- testes recepti coram arbitro faciunt fidem in alia instantiā, seruata distinctio ne. in l. fin. C. de arbi. ibid.
- testes examinati corā iudice in vna instantia faciunt fidem in alia sit tendit ad eundem finem inter easdem personas. ibi.
- testes examinati in vna instantia faciunt fidē in alia instantia inter diuersas p sonas in illis casibus, in quibus sententia lata inter alios praiudicat. ibid. nu mero 6.
- testes examinati in vna instātia, qñ possunt in alia pducī, & examinari. ibi. n. 7.
- testes examinati in vna instantia parte præsente, & publicati in cōsumaciā in alia instantia contra easdem personas praiudicant: secus quoad alias perso nas, licet per alium iudicem possunt publicari. ibi. n. 10. 101
- 7 testes quando concordant in communi estimatione, licet quilibet de sua depo ner, probant. in l. 2. nu. 18. C. de rescin. vend. 154
- 9 testes quot requiruntur in contractu ab imperito contrahente: & quot quam do peritus contrahit. in §. ut autem. nu. 1. in auth. de inst. cau. 32
- 5 Testes deponentes aliquem possedisse fundum vltimis sex mēsis anni probāt de toto anno. in l. possideri. nu. 3. ff. de acq. poss. 76
- 8 testes super casu, q̄ sint examinandi in loco in quo casus euenit, nec tūc partis citatio requiritur. in l. 2. nu. 2. & 4. C. de naufra. lib. xj. 30
- 1 testes descripti in principio libri in vno instrō, an intelligāt repetiti in sequēti bus instrumentis. in l. si quis, in repe. §. si initium. n. 28. ff. de eden. 76
- 7 testes rogati dicuntur, qui ad id vocati sunt. in auth. rogati. n. 1. C. de testi. 134
- testes in quibus debeant esse rogati. ibi. n. 2. 3
- testes quibus causis debeant esse rogati. ibi. nu. 3.
- 9 Testium rogatio operatur, ut etiā inhabilis admittatur, itē q̄ quis cogat ad te stificandum, qui aliās cogi non posset. in §. & licet. nu. 9. in auth. de test. 39
- 9 Testis sibi ipsi dicens in suo dicto repellitur. in §. si vero quidam. n. 1. ib. eod.
- Testes quando sunt contrarij siue ab vna parte siue à diuersis, quam probatio nem faciant, & quibus steretur. ibi. nu. 2.
- * testibus dignioribus, & honestioribus, & si sunt minoris numeri, creditur, nisi testes contrarij excederent in numero magno, & qui dicatur magnus excē sus est arbitrium. ibid. n. 3.
- Testes falsum deponentes per quem iudicem puniantur. ibi. nu. 4.
- 2 Testes vocati extra propriam iurisdictionem non possunt ex alia causa, & etiā pro reprefaliis ibi conueniri. in l. 2. §. legatis. nu. 2. ff. de iud. 151
- 9 Testes exiltētes in dignitate clericali positi, si de mēdacio quincūq̄ n torquen tur, sed de falso puniuntur. in §. si vero ignoti. nu. 5. in auth. de testib. 38
- Testes diuites pro testimonio ferendo, quando torqueantur. ibi. nu. 6.
- * Testes ut deponant debent primo citari, & postea cogi. ibi. nu. 7.
- * Et qui sunt qui cogi non possunt, remissuē. ibi.
- 2 testes deponentes de reuocatione testamenti debent corā testatoris iudice deponere. in auth. hoc inter liberos. §. si quis autem. n. 1. C. de tel. 17
- 5 testes in testamento ut dicantur rogati debet poni in instrumento testibus ro gatis ad hoc. in l. Fulcinius. §. quid sit aut. nu. 3. ff. qui. ex cau. in pos. ea. 123
- 9 Pars, contra quam sunt producti testes in vna instantia, an poterit ipsis publi catis dicere se velle stare eorum dicto, si iterum reproducantur, q̄ nō in ea dēm instantia. §. quoniam vero. n. 22. in auth. de test. 39
- Testes antequam publicetur poterunt reproduci, ut addant testificatis, ibidem num. 24. 40
- testes ante publicationem, an possint reproduci in causa criminali. ib. n. 25.
- Testes, qui ante publicationem reproducantur, si dicunt contrariū eius quod primo dixerunt, cui dicto steretur. ib. n. 26.
- testes quando sponte redire possunt corrigere dictum suum. ib. n. 27.
- testis qui antequā reuertatur ad corrigendū dictum suū efficitur affinis vnus partis, non potest postea admitti, sed statim primo dicto. ib. n. 28.
- testes reprobatorij possunt produci testib. publicatis. ib. n. 29.
- testes quando possint reprobari etiam quo ad personam. ib. n. 30.
- testis post didicita testificata, qñ possit produci, ut dicta per alios cōfirmer. ib. nu. 31.
- 7 Qui non opposuit contra personas testium poterit in alia instantia opponere. in l. fin. n. 10. C. de testi. 135
- Testes examinati coram arbitro, & non publicati, possunt per ordinarium pu blicari. ib. nu. 13.
- 8 Testes quando debeant cognoscere contrahentes, in l. si. §. cum igitur. n. 4. C. de iurē delib. 30. & in §. oportet. n. 2. in aut. de inst. cau. 32
- * Testes quot requirantur in instrumento vltra tabellionem. in §. sed et si. n. 1. in auth. de inst. cau. eod.
- Testes quod non requirantur, qñ instrumentū insinuat, ut perpetuo probet, in d. §. sed et si. nu. 16. eod.
- 9 Testium numerus adhibendorum instrumento par est conditio vel q̄ multum sciant, vel parum. in §. oportet. ibid.
- 9 Testes duo deponentes sup dictu, an probent contractū. in §. si quis. nu. 4. ib. 31
- * Testes duo deponentes super priuata scriptura, qñ probent absque alia com paratione. ib. nu. 3. 31
- 6* Testes pducti in causa ciuili, an poterūt pducī in causa criminali, sup eisdē ar ticulis, vel econtra, & an alij. in l. prator. §. hoc edito. n. 6. ff. vi bo. rap. 135
- * Testes an psumātur rogati, si dicitur vocatis, & rogatis, licet nō dicat ad hoc, & cum dicitur inspectis & cognitis verbis testamēti, dēt intelligi ad hoc, in d. l. prator. §. homines. n. 1. eod. tit. 251
- 5 Testes ad æternā rei memoriā si examinātur ppter mortē, vel ppter absentia diuturnā, citatio ad domū tunc sufficit, alias: & quō hoc intelligatur, i. non dies cautioni. §. prator ait. n. 7. & 20. ff. de dam. infe. 24
- Testes qñ examināt ante litē cōstitutā ad ordinē causæ, putā ad probationem alicuius exceptionis, tunc examinari possunt parte absente, & idē in actore volente replicationem probare. ib. n. 18.
- Testes quando examinantur post lit. contest. citatio ad domum sufficit, ibidem num. 16. & 17.
- Testes ad perpetuā rei memoriā si examinātur ad effectū alicuius parui piudi cij citatio ad domum sufficit, & non requiritur latitatio. ib. n. 20.
- Testes si examinantur ad perpetuā rei memoriā ubi paratur plēnū piudicium regulariter requirit latitatio, & non sufficit citatio ad domū, fallit in causa celeritatem desiderante, & in causa liberali. ib. n. 21.
- Testes si examinātur in casib. in quib. pueniri pōt ad diffinitiuā lite nō cōtes. pars debet personaliter citari, vel latitatio requiritur. ib. nu. 23.
- 4 Testes nō dicūtur trij qñ super valore vnus dicit de cētū, alius de cētum, & quinquaginta. in l. si. §. qui indiuisam. n. 5. ff. de leg. 2. 46
- 2 Testes ad perpetuam rei memoriā examinari debēt corā iudice rei. in l. socie tatem. §. arbitrorum. n. 20. ff. pro socio. 110
- 1 Testes si accusantur de falso, vel si eos obiciatur, non supersedet cā principa lis, secus si producens accusatur de falso si ipsum excipitur. in l. testamētū. nu. 3. ff. de peri. her. 163
- 7 Testes discordantes reducuntur ad concordiam verisimilem, in l. scripturæ. in lec. nu. 4. C. de fid. instru. 136
- 6 Testes qui admittantur, & qui admissi repellantur. in §. si vero dicatur. nu. 1. in auth. de test. 40
- * Testis vnus licet non faciat probationem, tamen præsumptionem facit. ib. n. 11.
- 8 Testes de domo sunt idonei ad probandum secreta patrimonij. in l. si. §. licet iā danda. n. 2. C. de iu. deli. 31
- 7* Testes, & instrumenta augmentorum appellatione veniunt. in rub. C. de pro ba. nu. 3. 124
- 1 Testes super nouis capitulis produci possunt post didicita testificata. in l. offi cium. n. 1. ff. de rei ven. 170
- 1 Testes qñ possunt examinari ad æternam rei memoriā. in l. lege Aquiliana. §. si delictum. n. 1. ff. ad l. Aquil. 191
- 6 testes non sunt contrarij si vnus dicat, ante calendas, & alter, die calendarum. in l. qui ante calendas. n. 3. ff. de verb. ob. 11
- 5 Testes iurati in termino, qñ possint extra terminū examinari. in l. dāni. in §. Sa bini. n. 8. ff. de dam. infe. 36
- 5 Testes, ante litis contestationē quib. ex causis examinantur. in l. mortis. n. 1. ff. de do. cau. mor. 63
- 4 testes quot sufficiant ad probandum iudiciū nouæ voluntatis, in l. j. §. sed si fi lius. n. 7. ff. de leg. 3. 47
- 3 Testes q̄ requirantur ad probandū volūtātē defūcti, q̄ testator voluit matrem excludi per tacitam pupillarem. in l. 2. n. 39. ff. de vulg. & pup. 120
- Testes i loco incompetenti quib. casib. examinari possint, itē qñ super articulis à iudice reprobatis, vel repulsis. ib. n. 3.
- 4 testes q̄ non possūt pducī post terminū datū ad pducēdū, nisi pars iuret ad se de nouo peruenisse. in l. mancipiorum. n. 5. ff. de optio. leg. 73
- 7 testes sigillatim deponere debēt, qñ singulariter deponunt. in l. si qñ. n. 3. C. de bo. vacan. lib. x. 8
- 9* testes qñ debent habere notitiam contrahentium, in §. hinc nobis. n. 12. aut. de hered. & Fal. 4
- * testes si non cognoscunt illū, de cuius facto deponunt, debet ille talis exhi beri, ut eum cognoscant. ib. nu. 13.

Index singularium materiarum

- Testi deponenti de credulitate, quando credatur, remissum ibi. n. 4.
 testes falsos producents, an testes cum ipso possint eodem libello accusari. in l. nihil. n. 1. ff. de adul. 161
 Testes sicut ante lit. cont. non debent recipi, itane debet aliquis torqueri. in l. si quis adulterium. n. 1. ff. eo. 161
 8 testes 15. requiruntur ad probationem alicujus actus. in casu. l. vnicuique. C. de proximis. lib. 11. ibi. nu. 2. 50
 9 Testes super alio articulo, & alia exceptione, q. possunt produci in eadē instātia publicatis attestacionib. §. quoniam vero. n. 4. in aut. de testi. 39
 Testes post didicita testificata etiā super eisdem articulis in causa appellacionis produci possunt. ibi. nu. 7.
 10 testes primo producti, an poterunt iterato reproduci non obstante publicatione, & q. eorum dicta sunt didicita, vbi q. sic ad postulationē partis, vt dicant rationem, non vt iterum addant. ibi. nu. 21.
 9* Testes qui inuiti examinari nō possunt cautela est qn examinatur q. dicatur, q. volentes, in §. Deo amabilis. n. 3. in aut. de sanctiss. episco. 55
 8* Testes quorum vnus dicit factum in ostio, alius iuxta ostium, probant, in l. si statuta. n. 2. ff. de iniur. 133
 8* Testes probantes consuetudinem quo deponere debeant, in l. consuetudinis, nu. 32. C. quz sint longa consuet. 115
 10 Testes quatuor si producantur ad probandum consuetudinem quorum duo deponunt sic actum, A. & B. presentib. alij P. R. presentib. q. non probatur cōsuetudo. ibi. n. 35.
 7 Testes producere potest quis super nouis capitulis post didicita testificata. in auth. qui semel. n. 23. C. de proba. 129
 Testes an possint produci de nouo super eo, quod non dixerunt, licet super primo capitulo comprehendi possint. ibi. n. 24.
 Testes quando possint produci post didicita testificata ad reprobationē priorū. ibi. nu. 35.
 Testis dictum propter corruptionem testis est nullum sicut sententia, nec cōsensu partium hoc potest remitti. ibi. nu. 27.
 Testis si deposuit super circumstantiis nō contentis in capitulo super ipsis poterunt testes produci post didicita testificata. ibi. n. 28.
 testes in causa appellacionis, an poterunt produci post didicita testificata super eodem, ibi. n. 28.
 testes in alia instantia circa idem post didicita testificata, quando possint produci, ibi. n. 30.
 Testes, quando possint produci in causa inquisitionis post didicita testificata, ibi. nu. 32. & 33.
 Si prima examinatio non valuit, poterit fieri secunda examinatio licet testificata fuerint didicita. ibi. nu. 24.
 Si prima examinatio non reperitur, poterit secunda fieri. ibi. nu. 35.
 Testes si iudex non interrogauit, poterunt de nouo examinari. ibi. n. 6.
 Testes, an admittantur ad declarationē dictorū post didicita testificata. ibi. n. 37
 Testes post didicita testificata, q. poterint de partiū voluntate admitti. ibi. n. 35
 10 testes qn producantur ante lit. cont. & n. 8. vbi late distinguit. in §. & hic verū. n. 7. in aut. de testi. 41
 testes ad æternam memoriā, qn produci possunt ab actore ante li. cōt. & corū dicta puoicentur, ibi. n. 6. & 8.
 testes producti per reum ante lit. cont. & ad æternam memoriā pro sui defensione non publicantur. ibi. n. 7.
 Testes ad æternam memoriā, quando examinantur, quia timetur de morte, vel diutina absentia ipsorum, procedit in causa civilis, sicut in criminali. ibi. nu. 9.
 6 Testes falsos plures producents si ad eundem effectum tendunt in vna pœna punitur, sicut si ad diuersos. in l. gratia. numero quarto ff. de termi. mo. 136
 6* testes deponentes de errore notarij si dicunt aliter fuisse, quam instrumentū dicat, tunc notarius in pertinentib. ad eū pōt corrigere, sed in his, quę pertinent ad partes, non. in l. si librarius. n. 13. ff. de reg. iij. 139
 8 Testes deponentes, vnus in domo, alius iuxta domum, an sint contrarij, & reducuntur ad concordiam. in l. Gallus. §. ille casus, numero tertio. ff. de lib. & posth. 98
 10 testes domestici, quod admittantur in reb. quz geruntur in domo, vel nauil. l. quoties. n. 1. C. de nau. fr. lib. 11. 30
 Testium refrenatio, quando fieri possit. ibi. n. 2.
 7 testes debent iurare partib. presentib. vel absentib. per cōtumaciam. in l. si quā do. n. 1. C. de testi. 134
 testis si iurauit de iuridico, licet deposuerit tēpore feriato, valet eius testimonium. ibi. nu. 2. & 10.
 testis si iurauit in termino, & deposuerit extra terminum, valet depositio. ibi. nu. 3. & 11.
 testes trahuntur inuiti ad testimonium ferendum, & in quib. casib. cogantur venire. ibi. n. 5.
 testes an eodem mō cogantur venire in civilib. sicut in criminalib. ibi. n. 7.
 testes examinantur in secreto. ibi. n. 9.
 testis qn examinatur altera parte contumace, est tamen sibi reseruatum pro se contra ipsos opponere. n. 12.
 testes quando examinantur. ibi. n. 16.
 3 testis deponentis verba in vulgari, quando non possunt redigi in latinum, cautela est, quod vulgariter scribantur. in l. si quis filiabus. num. 5. ff. de test. tit. 41
 9 testes, qui deponunt super scriptura, de qua debet fieri comparatio, an sit necesse, quod fuerint inuenti antequam fiat comparatio, in §. si quis. n. 9. in aut. de instru. cau. 31
 Quod testes probent instrumentum, vel priuatam scripturam. in §. si vero. n. 1. ibi. eod.
 Quod testes scripti, vel non scripti debilitent, vel faciant vacillare instrumentum. ibi. n. 2.
 7 testes examinati ad perpetuam rei memoriā, q. non publicentur, in aut. sed & si quis. n. 3. C. de testi. 134
 Testes, an omni casu possint examinari, ad æternā rei memoriā, & qn. ibi. n. 3. 8
 testes super viribus testamenti possunt examinari ante lit. cont. ibi. nu. 7.
 Testiū examinatio ad æternā rei memoriā pōt fieri in omnibus causis, in quib. ad secundum decretum peruenitur contra non latitatem. ibi. n. 9.
 8 testes non debent citari ad locum iudicij qn plus expenderetur in eundo: quā sit valor causę sed tunc iudex eligat examinationem. in l. mediterranea. n. 5. C. de anno. & tribu. lib. x. 11
 8 Testium solennitatem probandi modus in testamento. in l. 1. n. 2. C. de bon. pos. secundum tabu. 9
 6 testes post publicatas attestaciones in causa criminali quod possint examinari ad offensam, q. consuetudo non seruat. in l. vnus. §. reus. n. 1. ff. de quzstio. 181
 9 testes in matrimonio, vel instrumento dotali, q. debeant esse rogati. in §. illud quoque. n. 6. in aut. qui. mo. na. effi. 30
 7* Testes non publicati nō tenent, nec probant, in l. solum. n. 2. & 6. C. de tes. 130
 * Testis quando teneatur reddere causam dicti sui. ibi. nu. 3. & 14.
 * Testes debēt deponere per alterum ex quinque sensib. corporis. ibi. n. 4. 131
 Testis dictum sine iuro, quando non potest imputari parti, cur non iurauit, facit semiplenam probationem. ibi. n. 6.
 Testis non examinati dictum coram iudicē facit fidem, quando parti non potest imputari. ibi. nu. 7.
 Testis dictum etiam si non sequatur sententia valet. ibi. nu. 8.
 Testes non requiruntur in actis. ibi. n. 10.
 Testes non requiruntur in publicatione testium. ibi. n. 11.
 Testes quando possint per alium iudicem publicari. ibi. nu. 13.
 6 Testes in criminali ad defensionem etiam publicatis attestacionibus, quod examinentur. in l. vnus. §. cognitum. nu. 3. ff. de quzst. 182
 3 Testis negans suum sigillum, an faciat vacillare fidem testamenti. in l. 1. §. si quis neget. nu. 1. ff. quemad. test. ope. 160
 Testis vnus de ascriptis in testamento, vel instrumento, si ille contradicat quādo reddat instrumentum suspectum. ibi. n. 2. & 7.
 * Testes si omnes descripti in instrumento contradicunt instrumento, instrumentum reprobat. ibi. nu. 6. 161
 Testes duo descripti in instrō si dicitur dicentes se non interfuisse, instrumentum redditur falsum, nisi per alios testes approbetur. ibi. nu. 8.
 Testes quando dicunt se non recordari, an interfuerunt, vel non, instrumentū remanet validum. ibi. nu. 9.
 Testes si dicunt aliter fuisse scriptum, quā fuerit actum, an instrumentū reddatur falsum. ibi. nu. 10.
 Testes quot requirantur ad impugnandum instrumentum, si ex non descriptis in instrumento contradicunt illi. ibi. nu. 12.
 Testes non descripti in instrumento contradicentes instrumento, qualiter habeant deponere. ibi. n. 13.
 Testis examinatus a notario si dixit notarium scripsisse, quod nunquā dixit, cui stetur. ibi. nu. 14.
 3 Testes quinque requiruntur in probando reuocationē legati tacitam ob inimicitiam, vel aliam causam. in l. hæres. §. si quid post. nu. 3. ff. de testam. 86
 Testes quot requirantur in voluntate declaratoria. ibi. nu. 4.
 3 Testes deponentes vidisse aliquid per rimulam. §. vnus post alium dicantur cōtestes. in l. quarebatur. nu. 5. ff. de testam. mil. 141
 6 Testes ita possunt torqueri in inquisitione generali, sicut in speciali. in l. qui si ne. n. 4. ff. de quzst. 183
 8 Testes debent esse in conspectu testatoris, & non sufficeret, si cortina esset in medio. in l. si non speciali. nu. 1. C. de tes. 15
 9 Testes examinari possunt coram arbitro, & coram eo dicta tenent. in §. qm, nu. 11. in auth. de testib. 40
 8 Testes in testamento militis, quando debeant esse rogati. in l. milites. nu. 1. C. de testa. milit. 14
 7 Testes ad æternam rei memoriā, qn examinēt. in l. sed et si quis. n. 1. C. de tes. 138
 De morte testium, quando dicatur dubitari. ibi. nu. 2.
 Testes examinantur ad perpetuam rei memoriā in causa bonorum possēssionis secundum tabulas. ibi. nu. 3.
 7 Testes post publicationem testium possunt super eodem in alia instātia produci. in l. n. 1. ff. eo. tit. ibi.
 Testes q. fecit examinare pōt ipsis stare, vel petere, q. de nouo examinēt. ibi. n. 3.
 Testis si iterato examinatus dicat, dico prout aliās dixi, qd agēdū. ibi. n. 6. & 12.
 3* Testimonium de credulitate qn sufficiat, in l. 1. nu. 8. ff. de vent. in spi. 37
 8 Testes rogati dicuntur, qui fuerint adhibiti. in l. si quis agere. num. 6. C. de cod. 37
 3 Testium receptio, & examinatio, qn cōmitti possit. in l. scire oportet. §. oportet. el. 2. nu. 3. ff. de excu. tut. & cu.
 Receptio iuramenti testium, an delegetur. ibi. nu. 4.
 9 Testium dicta, qui recepti sunt absente parte per cōtumaciam sunt nulla. in §. si quis vero. nu. 6. in aut. de testi. 134
 3 Testium examinatio, an possit committi per iudicem, coram quo quzstio vertitur. in l. scire oportet. nu. 3. ff. de excu. tut. & cur. 70
 8 Testium examinatio, q. in causa naufragij committi possit, quando agitur contra capientem. in l. 2. nu. 6. C. de naufra. lib. xj. 50
 1 Testium dicta non legitime examinata possunt cōsensu partium approbari. in l. 1. §. si prator. nu. 4. ff. de se riis. 70
 7 Testium depositio facta super tenore, & amissione instrumenti, quomodo fieri debeat. in auth. si quis. nu. 6. C. de eden. 40
 7 Testiū receptio pōt committi notario, & etiā non habenti iurisdictionē de partium voluntate. in auth. apud eloquentissimum. n. 1. C. de fid. inst. 137
 8 Testium dicta non publicata corā iudice, qui eo s. examinavit poterūt publicari ab eius successore, non ab alio. in l. si. nu. 4. C. de re iud. 76
 7* Testium productio multitudine, quod possit refranari, in auth. atqui semel. nu. 6. C. de proba. 128
 9 Testes q. possunt produci etiā si pars testificata dicitur a testibus. in §. quoniam vero. nu. 7. & 16. in aut. de testi. 39
 Testiū renunciatio sola, an impediat testium productionem, vel requiratur etiam publicatio, vbi quod sola renunciatio. ibi. nu. 8.
 Testium

In omnes Barto Lecturas. 1

- Testium sola publicatio non impedit aliam testium productionem. in d. §. quoniam vero. nu. 9.
- Quarta productio concessa sine solennitate de qua per iudicem, an operetur, quod testes, & eorum dicta teneant. ibid. nu. 11.
- Petens quartam productionem cum solennitate de qua ibi: si iudex eam non concedit, potest appellare, nisi denegetur causa cognita. ibi. nu. 12.
- 3 Testium duorum dictum, an enervetur per dictum unius dicentis contrarium. in l. j. nu. 6. ff. de ven. inspi. 36
- 4 Testes duo si deponit, quod Titius occidit Seium, alij duo quod Sempronius occidit Seium, an ambo puniuntur. in l. j. §. non autem. n. 2. ff. de bon. poss. secum dum tab. 168
- Testium publicatio, quando fit, satis est, quod iudex dicat dicta eorum per aperis habenda. in d. l. j. §. sufficit. n. 3. ff. eo.
- 7 Testium dicta quando pereant instantia perempta. in l. j. n. 2. ff. de his, quae in frau. cre. fac. sunt. 129
- 9 timere de morte, vel absentia testium, quoniam dicatur, ut possint testes examinari ante litem contestatam, vel quae sit alia rationabilis causa. in §. & hic vero. n. 11. in auth. de testi. 41
- 29 Testium utilitas propter probationes est inuenta. in auth. de testa. n. 1. 38
- Testium falsitatis obuiandum. ibi. nu. 2.
- 9 Testium receptio facta per iudicem incompetentem, an impediatur aliam testium productionem. in §. quoniam vero. nu. 14. in auth. eo. tit. 39
- Testium productio quarta petita post terminum peremptorium, an concedatur. ibi. n. 15.
- In causa inquisitionis, an post testificata didicita poterit testes de nouo producere. ibi. nu. 17.
- 9 Testium examinatio, quando delegari potest, & committi. in §. illud. nu. 3. in auth. vt defun. seu. fune. 26
- 9 testium publicatio fit a iudice, qui eos examinari facit. in §. & quoniam. n. 4. in auth. de testi. 40
- testes in causis criminalibus ex causa torquentur. ibi. n. 5.
- * testis testimonium dicit de veritate non de credulitate. ibid. nu. 6.
- * Testis testimonium dicit pro vtraque parte. ibi. nu. 7.
- Quarta productio non admittitur, nisi per iudicem iuramento: & n. 6. & quoniam teneat petitio non seruata solennitate. in §. quoniam vero. nu. 1. & 20. in auth. eod. tit. 39
- 7 testificata, quem didicisse quando certum est, non admittitur ad producendum testes de nouo. in auth. at qui semel. n. 1. C. de proba. 128
- testium productiones quot admittantur, ibid. nu. 2. & 7.
- testem, an possit quis producere de nouo post lapsum dilationis. ibi. n. 5.
- testium productorum multitudo qualiter dicatur. ibid. nu. 8.
- testes, ut examinentur sollicitare pertinet ad partem. ibi. nu. 9.
- Quarta productio qualiter petatur, seu dilatio. ibi. nu. 10.
- 2* Testium dicta varietas loci, & temporis, quoniam reprobetur. in l. ob carmen. n. 2. ff. de testi. 146
- 5* testium quando timetur de morte, vel absentia in materia damni infecti sit processus, & examinatio, & condemnatio, & differtur executio, in l. si finita. §. sed si quis ex hoc edicto. nu. 1. ff. de dam. infe. 35
- 6* Testium dicta, facta pro tertio assistenti an fidem faciant contra iura in alia causa. in l. si pro lutorio. §. sed & agere causam. nu. 5. ff. de appella. 19
- 7 testium dicta, an valeant, si quarta productio fuit admissa sine solennitate. in auth. at qui semel. C. de proba. ibi. nu. 11. 128
- testes, an possint produci post renunciationem, vel conclusionem in causa. ibi. nu. 12.
- testes possunt produci in causa criminali etiam post renunciationem, & conclusionem in causa. ibi. nu. 14. & 32.
- testificata didicisse, quando quis dicatur. ibi. nu. 19. & 20. 129
- Testium scripta dicuntur attestaciones. ibi. n. 12.
- testificata qui didicit a testificatis per testes partis diuersae, an per hoc impediatur de nouo producere. ibi. nu. 2.
- 2* testibus existentibus in dignitate magis creditur, quam iis, qui non sunt in dignitate. in l. testium. nu. 1. ff. de testi. 144
- 9* Testibus receptis, & publicatis, an aduersarius possit alios producere. In l. de act. §. omnium. nu. 9. 96
- 4 testis testimonium se ingerentis non valet, sed a patre productus, vel a iudice si testificatur valet. in l. post legatum. §. his vero. nu. 1. ff. de his, quib. vt indi. 104
- 2 Testes qui non possunt cogi ad testificandum, an volentes admittantur. in l. in legibus. nu. 2. ff. de testi. 146
- 9 testimonium de visu & non de auditu valet, & quod de auditu. in §. hinc nobis. nu. 10. in auth. de hare. & fal. 4
- * testimonium de auditu alieno, quando admittatur. in §. hic nobis. ibi. n. 11. ibid.
- 9 testimonium circa reprobationes quot productiones testium admittantur. in §. quoniam. nu. 34. in auth. de testi. 40
- 6 testificari qui non potest inuitus contra aliquem non potest in eum torqueri, & tortus non facit indicium. in l. j. §. si seruus. nu. 1. ff. de questio. 177
- 3 testificata in vna causa quando prosint in alia. in l. spadonem. §. qui absolutus. nu. 1. ff. de execu. tut. & cur. 70
- 3 Testificatio reciproca locum non habet si habeo quod de statu cum aliquo. in l. Athle. n. 2. ff. de ampli. nu. 2. ff. eo. tit. 68
- 9* Thesaurus, si quis occupantis. in §. item lapilli. n. 1. inst. de re. di. 69
- 9* Thesaurus si quis inuenerit an & quoniam fiat inuentoris. §. thesaurus. n. 1. inst. de re. di. 76
- 8 Thesaurarius qui tenetur soluere stipendia militibus, si habet pecuniam, & non soluit, tenetur ipsis ad usuras quas soluerunt pro habenda pecunia. in l. iubeamus. nu. 10. C. de erog. milita. anno. lib. xij. 53
- 8 thesaurarius marchiae si defuit, vel moriatur, potest solui thesaurario ducatus. in l. 1. nu. 1. C. de cano. larg. lib. x. 14
- 6 Teutonicus illiteratus, quando examinatur in iudicio, ut testis, examinatur per interpretem, si duo haberi non possunt, & qualiter conficiet notarius instrumentum, in l. j. eadem. nu. 4. ff. de verb. obli. 3
- 9 Tigum alienum iniunctum adibus licet ab adibus separari possit sine diffinitione, vel damno, tamen agi non potest, ut separaretur. in l. sed si proponas. n. 3. ff. de tig. iniun. 121
- 9 Tex de quo in auth. de incest. nup. & eius poena, loquitur in relegatione, & non in deportatione. ibi. nu. 16. 15
- 3* Textus in l. tutor qui repertori. §. si deponi. ff. de admini. tut. an hodie sit correctus. ibi. nu. 1. 52
- 3* textus in l. quidam in suo. ff. de codi. insti. quid velit dicere dicēs, in memoria humanae conditionis. ibi. n. 3. 138
- 5* textus in l. in prin. ff. de ope. no. nunc. triplex est positio. ibi. n. 25. 4
- 5* textus in l. pro emptore. §. si pupillo. ff. pro empr. debet intelligi secundum iura Codicis in re mobili, quae seruando seruari non potest. in d. §. si pupillo. nu. 3. 102
- 9* Textus in l. Monachis. ff. de iure fisci. quod habet locum in casu speciali. in §. sed quae. nu. 2. aut. de fideiuf. 8
- 8 Timens ne ab aliquo offendatur, potest iudicem adire, ut ille sibi caueat. in l. 1. nu. 1. C. in qui. cau. lib. xj. 41
- 8 Tinctores corripientes pannos in tinctura tenentur, quia eorum culpa factum praesumitur. in l. 2. n. 1. C. de murileg. xj. 31
- Idem scriptores, & pictores.
- 8 Tinctores pannorum debent reddere pannum tinctum lautum. l. lotas. n. 1. C. de murileg. lib. xj. 31
- 2 Tyrannus si non copulit me, promittere ceterum, & soluo tyrannia durate, quod taliter solum poterit repeti. in l. si ob turpem. n. 5. ff. de condic. ob turp. cau. 47
- 7 Titulus nouus superueniens possidenti facit possidentem possidere ex noua causa. in l. cogi. n. 6. C. de peti. hered. 108
- Titulus superueniens praecedente iudicio in petitione hereditatis, quando exeat agentem. ibi. n. 7.
- 5 Titulus ex inutili contractu, licet transferat possessionem, non tamen est iustus. in l. possideri. §. ex plurib. n. 3. ff. de acq. pos. 76
- 5 Titulus pro dote aequiparatur titulo pro emptore, & est onerosus ex parte viri, ex parte mulieris lucrativus. in l. 1. n. 1. ff. pro dot. 104
- 5 Titulus pro herede quare non cadat seruo. i. l. q. sequit. §. seru. n. 1. ff. de vfu. cap. 89
- 2 Titulus inualidus quoniam confirmetur per praestationem postea secuta, & quantum tempus requiratur. in l. cum de. n. 1. ff. de vfu. 141
- Titulum allegans, & illum approbare intendens, ex praestatione diuturna quae de possit in futurum agere ut praestetur. ibi. n. 3. & 7.
- In seruitutibus realibus, vel personalibus, contra patientem diuturna patientia titulum praesumere facit. ibi. n. 4.
- Titulus ex vnica praestatione, quando praesumatur. ibi. n. 8.
- 2 Titulus dotis est onerosus. in l. si. n. 5. ff. de condi. sine cau. 62
- 5 Titulus verus, vel putativus quaeritur ad praescriptionem, vel vfu. capione, in l. naturaliter. n. 5. ff. de vfu. cap. 91
- 7 Titulus contractus non requiritur in cessione, quoniam creditor cedit fideiussori, vel correo, vel similibus. in l. 1. n. 6. & 24. C. de act. & ob. 119
- 3 Titulus dotis ex parte viri, & filiorum non est lucrativus, in repetit. in l. si constante. n. 67. ff. sol. mat. 17
- 9 Titulus quot modis ponatur. in §. titulos autem. n. 1. in aut. de mand. Principi. 17
- 8 Titulus si praecedat, & postea sequatur possessio, in dubio praesumitur possidere ex titulo praecedente. in l. 2. n. 1. C. de acq. pos. 57
- 8 Titulus excusat a percipiendis. in l. apud antiquos, §. nos autem. n. 1. C. de fur. 5
- 5 Titulus verus vel putativus causatus iusto errore, non sufficit ad praescriptionem nisi per praestationem tradita in casibus. in quibus. dñm non acquiritur sine traditione, in aliis sufficit sola apprehensio. in l. Celsus. n. 8. ff. de vfu. cap. 98
- 7 Titulus non requiritur in praescriptione seruitutum, in l. 2. n. 1. C. de fer. 111
- 2 Titulus excusat conuentum rei venditione a percipiendis, sed in conuento propria obligatione. in l. fideicommissi. n. 3. ff. de vfu. 141
- 1* Titulus de eo per quem factum erit, habet locum etiam, antefatisfactionem. in l. ex hoc edicto. n. 7. eo. tit. 66
- 1* Titulus de negotiis gestis habet locum sine mandato expresso, vel tacito. in l. 1. in prin. n. 2. ff. de procu. 102
- 3* Titulus pro herede non habet locum in suis. in l. in suis. n. 2. ff. de liber. & posth. 90
- 3* Titulus de coniungendis cum emancipatio liberis, an sit correctus, & sic sit subblata differentia emancipationis, & patris potestatis, in l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 7. ff. de lib. & post. 94. & in aut. de hereditab. intest. venien. in prin. n. 5. & 10. 49
- 5* Titulus pro suo est generalis, & continet sub se omnes speciales titulos. in l. Celsus. n. 2. de vfu. cap. 98
- 7 titulus putativus sufficit ad praescriptionem. in l. proprietates. n. 2. C. de prob. 125
- 5* titulus ff. pro suo, qualiter intelligatur, & quot modis accipiat. ibi. n. 2. 104
- 5* titulus vtrobi, quare separatur a titulo uti possidet. in l. 1. n. 5. ff. vtrobi. 150
- 1 titulus si quis ius dicenti non obreperauerit in quo differat a titulo si quis in ius vocatus non ierit. in l. 1. §. si is videtur ius dicenti. n. 3. ff. eo. 54
- 2* titulus ex quibus causis maiores, habet tres clausulas. in l. 1. §. idem Pomponius, n. 2. ff. de dolo malo. 128
- 1 titulus si quis omissa causa testamenti habet locum in substituto pupillari, non in vulgari. in l. & si sine. §. sed quod Papinianus. n. 5. ff. de min. 132
- 1* titulus de interrogatoriis act. a titulo de confess. differt: quia hic ad litem ordinationem, titulus de confessio ad litem decisionem. in l. 1. n. 3. ff. de inter. ac. 195
- 2* titulus de conditione ob cau. habet locum in contractibus. in nominatis. in l. si vno. §. item cum quidam. n. 6. ff. loc. 123
- 7 titulus requiritur, ut cessio valeat, & an debeat poni in principio instrumenti, in l. per diuersas. n. 3. & 4. C. manda. 152
- titulus in cessione quomodo praesumatur, ut valeat. ibi. n. 8.
- titulus contractus nihil aliud est, quam causa contractus. ibi. n. 9.
- 9* titulus de fiduciaria tutela non est hodie correctus. §. ar. ne. n. 2. institut. de fid. 66
- 9* titulus de coniungendis cum emancip. lib. an sit correctus, & sit subblata differentia emancipationis, & patris potestatis. institut. de hered. qualiter. & differ. in prin. n. 1. 77
- 8 titulus quoniam habetur pro non titulo, non excusat a fructibus percipiendis. in l. 1. n. 4. C. de fid. instr. lib. x. 5
- 5 titulus in reb. in quibus praescribendis, non requiritur, inspicitur tamen initium possessionis. in l. j. §. si. n. 1. ff. de ita. actuque priu. 145
- 7 titulus rei de quo excipit, quando praesumatur ante litem contestatam. in l. matre. in j. dec. n. 6. C. de proba. 127

Index singularium materiarum

- 7 Titulus pigrioris nō est sufficiens ad prescriptionem in l. nec creditore, n. i. C. de pig. act. 140
- 8 Titulus dotis ex parte viri dicitur onerosus, ex parte mulieris, lucrativus, in l. Mevia, §. fundus, n. i. ff. sol. mat. 26
- 7 Titulus superueniens possessori, q. faciat eū quere re dominū, vel persona eius à quo habet titulum, in l. sine apud, n. 26. C. de transf. 57
- 4 Titulus in seruilitate habente causā discontinuā, quod psumitur ex eius allegatione cū possessione longi tēporis, in l. i. §. denique, n. 6. ff. de aqua plu. arc. 41
- Titulus non probatur ex cursu longi temporis vbi tractatur de amissione dominij, ib. uu. 7.
- 1 Titulus procuratus haberi potest, qñ pro fit, in l. siue autem, §. si duob, n. 2. ff. de pu bl. in rem actio. 178
- 1 Titulus quando nō excusat à percipiēdis, in l. sed & partus, n. i. ff. q. d. met. cau. 125
- 5 Titulo probato, & quod ille, qui mihi concessit titulum, possidebat rem tem pore quo vendidit, & demum si probo me possidisse ille pñsente, sciente, q. traditio pñsumatur, in l. Celsus, n. 16. ff. de vsucap. 58
- 8 Tituli lucratui, qui dicantur, in l. i. n. 5. C. de impo. lucrati. lib. x. 20
- 2 Titulo vniuersali, quādam transeunt, quā non transeunt titulo singulari, in l. i. nu. 2. ff. de fun. dota. 148
- 2 Titulum probare non valens verē potest hoc reprobare per publicāfamā, in l. at qui natura, §. cum me, n. 3. ff. de neg. gest. 118
- 5 Titulorum ordo in ff. magis attenditur, quam ordo titulorum in C. in l. i. n. 2. ff. de actio. oblig. 160
- 3* tolli non potest, quod non est re, nec spe, in l. posthumi, §. licet autē, n. i. ff. de in iust. & rup. test. 99
- 9* titulus iste, si testator scribat in testamento, confiteor, me debere Titio decē ex causa mutui, nunquid habebit locum, vt hñres obligetur ante biennium tantum ciuilitate sed post biennium obligetur cum effectu, in l. de lit. obliga. numero 11. 92
- 6* Titulus de arbitris, qui loquitur de poena inferenda in cōpromisso, qd arbitri nō cogitur sententiare, si poena non est apposta, loquit qñ cōpromissa erūt partes nudo pacto, in l. si stipulatus, n. 25. ff. de verb. ob. 40
- 6* Titulus de stipulatione seruorum, qui loquitur in seruo, hñt locū in monacho stipulante sibi, vel monasterio, in l. i. n. 3. ff. de stipula. ser. 61
- 6* titulus furti aduersus nautas, & titulus nautas caup. itabul. qualiter inter se dif ferant, in rub. ff. fur. aduer. naut. nu. i. 123
- 6* Titulus C. quando actio ciuilis pñiudicat criminali, an habeat locū in priua tis criminib. in l. pñtor edixit, §. si dicatur, n. i. ff. de iniur. 129
- 6* titulus de requirēdis reis, in quātū loquitur de publicatione bonorū nō est correctus, nisi de violatore pacis, in l. i. n. 2. ff. de bon. damn. 191
- 6* titulus de bonis eorum, qui ante sententiam mortem sibi conscuerūt, an ho die sit correctus per auc. bon. damnat. quod sic, in l. qui rei, §. de illo, n. 4. ff. de bon. eor. qui ante sent. 192
- 7* Titulus de conditione indebiti, continet in se cōsequēdā causā restitutionis. in l. cum quis ius, n. 18. ff. de iur. & fac. ign. 31
- 7* titulus si ex fals. instrum. quod locum habeat, etiā si instrumenta falsa fuerint producta absque dolo partis, in l. si ex falsis, n. 3. C. de transf. 61
- 7* titulus dotis onerosus, in l. pro onerib. n. 2. C. de iure dot. 164
- 7* titulus dotis ex parte viri est onerosus, ex parte vero vxoris lucrativus, in l. cum quidam, n. i. C. eo. ti. 165
- 8* titulus si in fraudem patroni, an habeat locum in filio, in cuius fraudē pater alienauit, in l. defuncto, n. 10. C. si in fraud. patr. 7
- 8* tituli primordio posterior formatur euentus, in l. i. num. 9. C. de impo. luc. desc. libro 10. 20
- 8* titulus C. de iure fil. lib. x. quī differat à dispositione, in l. i. C. de na uib. nō exc. lib. 12. in d. l. i. n. 2. 29
- 8* titulus C. de dignitatib. li. 12. in quo differat à tractatu primi libri supra, vbi tra ctatur de dignitatib. in l. i. n. 37. C. de dig. 46
- 6 Tortura, q. possit repeti, qñ iudici videtur, & qñ. in l. vnus, §. reus, num. 2. ff. de quæst. 181
- 7 Tortura cognitio fit cor am Aduocatis, tortura vero adhibetur ipsis absētib. in l. nemo, n. 6. C. de sa. crof. eccles. 11
- 6 Tortura, & executio sententię corporalis latā in mulierem, quā peperit, dif fertur intra 40. dies purgationis, in l. pñgnantis, n. 7. ff. de pñ. 184
- 6 Tortura, qñ debet fieri super inquisitione generali, vel speciali, qualiter fiet in interrogatio, in l. i. §. qui quætionem, n. i. ff. de quæst. 177
- 6 A tortura non est incipiendum sine indicis, in l. i. n. i. ff. de quæst. eo. Torturā incipere debemus à suspēctissimis, & si omnes sunt suspecti à debilio ri, & ab eo, à quo magis verisimiliter veritas haberi possit, ib. nu. 2.
- Contra testes non peruenitur ad torturam, nisi indicia procedunt pñ reum: & an contra testes debent esse indicia, remissiū, ib. n. 3.
- 7 Ad torturam peruenitur, qñalix probationes deficiunt, in l. i. n. 8. C. d. iur. cal. 90
- 8 Prius examinandi, & torquendi sunt, qui veritatem melius sciunt, in l. quoties. n. 5. C. de naufr. lib. x. 30
- 6 An in his iudiciis, quā requiruntur ad torquendum testem, debeat adhiberi il la disputatio circa indicia, quā requirunt ad torquendum reum, in l. vnus, §. testes, n. i. ff. de quæst. 182
- 6 Ad torturam peruenitur in subsidium, in l. edictum, n. i. ff. de quæst. 179
- Tortura adhibetur in causis grauib. & qualiter in pecuniariis, ib. n. 2.
- 6 tortus non dñt reduci in locū indicij, vt ratificet cōfessionē, & intra quātum tempus est arbitramentum, in l. i. §. diuus Severus, n. 4. ff. de quæst. 178
- 8 totū omne diuisione legali diuiditur, in 12. partes, in l. cū qd. n. i. C. de lega. 38
- 6 totum integrale q. sit, & quid totum vniuersale, in l. qui vsumfructū, n. 3. ff. de verb. ob. 23
- 4* Totum appellatione partis continetur, in l. vxori, n. 4. ff. de leg. 3. 52
- 5 totum & pars pñt accipi trib. modis, in l. re conuicti, n. 10. ff. de leg. 3. 59
- 1 tota dictio, habet denotare totalitatem circa eandem rem, in l. si vnus, §. pactus. nu. 5. ff. de pact. 85
- 7 traditio, q. operatur in rebus corporalibus, operatur cessio in incorporalib. in l. i. n. 8. C. de actio. & obl. 119
- 4 Traditio facta per vsumfructuarium nō priuat dominum possessione ciuili, in l. Stichus, nu. 3. ff. de vsumfru. leg. 68
- 5 traditio facta à non domino iudicis autoritate, inducit vlucapionē, in l. cum solus, nu. i. ff. de vsuca. 99
- 5* Traditio, an debeat probari, quod fuerit facta ab illo à quo habebam titulum, vel sufficiat ab alio, vt pñscriptione procedat, remissiū, in l. Celsus, n. 11. ff. de vsu. 98
- 5* traditio in dubio vñ animo trāsferēdi dominij facta, in l. j. nu. 3. ff. pro dote, 104
- 5 In pñscriptione causanda, an sicut sufficit error iustus in titulo, ita & in tradi tione, in l. Celsus, nu. 10. ff. de vsuca. 98
- 9 Traditio sine cā transfert titulum pro suo, in l. sub conditione, n. 9. ff. de sol. 82
- 2* Traditio facta non domino eo casu transfert cōditionem vlucapiendi, quo ca su transfertur facta à domino dominium, in l. clauib. num. 2. ff. de contrahen. emprio. 113
- 2* traditio facta tibi recipienti nomine dñi, & eius mādato hoc acto inter se & ipsam ignorante, quārit tibi directā, & non dñi, in l. si spōsus, §. si maritus, n. 5. ff. de don. inter vir. & vxor. 149
- 5* traditio & missio in possessionem in nominibus qualiter fiat, in l. cum quem, n. 3. ff. de donat. 62
- 7 Traditio ficta non operatur traditionem dominij: fallit in ecclesia, & ciuitate. in l. cum falsa, nu. 6. & 7. C. de iur. & fac. igno. 29
- 5* Tradens rem suam, tanquā non suam, sed tanquā rem tuam, non transfert in te dominium, in l. si aliquam, nu. 5. ff. de acq. posses. 86
- 4 Tradere qui tenetur, quando debeat tradi aliter, q. euelli nō possit, in l. si à sub stituto, §. hñres, nu. 2. ff. de leg. 1. 13
- 7 Tradere, an & quando quis possit pñsise cogi, in l. si traditio, nu. i. C. de actio. empt. & venditi. 154
- 2 Tradere sibi ipsi quis potest, in l. si fistulas, §. fundum, nu. i. ff. de con. emp. 113
- 7* Trahi quando quis possit extra prouinciam, in l. j. nu. 2. C. quando imper. inter pupil. & vid. 100
- 1 Trāfactio si est facta anteq. ad iudiciū veniretur, pñnitere licet, & morā pur gare vsque ad litem contestatā, in l. qui fidem, nu. 3. ff. de transac. 96
- 7 Transactio super alimentis pñteritis quare valeat, in l. de alimentis, in 2. lect. nu. i. C. de transac. 52
- 1 Transactio super alimentis prohibetur, nisi cum autoritate pñtoria: & qua re, in l. cum hi, nu. 6. ff. de transa. 94
- 1 Trāfactioe facta post litē pñst. actori, licet pñnitere: & reo morā purgare, ibi. Transactioe firmata iuramento, si actor contrahenit actionē perdit, accepta restituit, & poena petitur, ibi. nu. 6.
- Transactio quando non est firmata iuramento, & actio prima fuit ipso iure su blata, tunc actor ab agendo repellitur, & poena petitur, ibi. nu. 8.
- 1 Transactio si est facta inter te & me ex certa cā expressa, & post agam rei vēdi catione nulla causa expressa, si excipiat de transactioe, non impeditur li tis contestatio, in l. si quis libertatem, nu. 11. ff. de peri. hñ. 164
- 7 Trāfactio sup eo, de quo est indicatū, n. valet, in l. cā cognita, n. i. C. d. trāfac. 58
- Transactio quod non possit fieri super instrumento guarentigato, ibi. n. 2.
- Transactio facta super iudicato per acceptilationem, q. non valeat, ibi. nu. 3.
- Transactioe species est duplex, ibi. nu. 4.
- Transactio si non valet vt transactio, non valet vt pactum nudum, ibi. nu. 5.
- 1 Transactio super alimentis si sit conditio melior alimentandi, valet sine autho ritate iudicis, in l. cum hi, §. eam transactioem, nu. 2. ff. de transa. 94
- 1 Transactio est contractus innominatus, in l. j. §. conuentionis, nu. i. ff. de pac. fo. 79. & in l. 2. nu. i. ff. de iureiur. 22
- 1 Transactio fieri potest qualitercunque res sit dubia, in l. j. nu. 2. ff. de transf. 93
- 1* Trāfactio si nō valet vt transactio, non valet vt pactum, in l. i. n. 6. ff. de trāf. eo. 7
- Transactio facta bona fide, licet super cautione dolo extorta valeat, in l. vna, n. 2. C. de plus petitio. 98
- 1 Transactio trahitur ad futura, de quibus aliqua spes suberat de pñsenti, quan do remittitur, quicquid debet, vel debebit, in l. qui cū tutoribus, §. ei qui, nu. i. ff. de transa. 95
- Qui dicit aliquid esse actū in trāfatione, debet hoc probare: & qualiter pro bet excipiens hoc esse actum, ibi. nu. 2.
- 1 Transactio, & diuisione idem sunt quasi, in l. tres fratres, nu. 3. ff. de pac. 88
- Transactio & petitio specialis etiam extra iudiciū facta non pñiudicat alte ri rei, vel personæ, nisi esset de appenditiis, ibi.
- Transactio & petitio generalis quibus casibus pñiudicat omnibus, ibi.
- Transactioe vel diuisione facta per arbitratorem, vt per eam pñiudicetur alteri, debet distingui, an prosecutio fuerit specialis, an generalis, ibi. n. 4.
- Transactio restringitur ad speciem petitam: si petitio est specialis, & generalis quo ad verba, ibi. nu. 6.
- 1 Transactio facta super legato, quod putabam esse de x. & erat de xv. nō valet, in l. de his, nu. i. ff. de transa. 94
- Transactio, vt valeat super testamento, satis est, quod transigens sciat tenorē testamenti, licet illud non inspexerit, ibi. nu. 6.
- 7* Transactio si non fiat per vt, sed per dictionem si, an sit pñtractus innominatus, in l. siue apud, nu. 24. C. de transa. 57
- 7 Transactio si est facta in vno capitulo tantum pñtextu falforum instrumentorum, & pro omnibus capitulis fuit data sentētia, qualiter rescinditur, in l. si ex falsi, nu. 11. C. eo. 61
- 7 Transactio impedit processum in casibus in quibus licet transigere, in l. accusa tionis, nu. 3. C. quod me. cau. 76
- 7 Transactio facta per minorem sine indicis decreto, quando ei pñiudicat, in l. nu. 2. C. si aduer. transa. 82
- 7 Transactio facta pñtextu falforum instrumentorū, quando sit nulla, vel rescin datur, & quo iure, in l. si ex falsis, nu. 2. & 7. C. de transa. 61
- 7 Trāfactio quando rescindatur pñtextu instrumenti de nouo reperti, in l. sub pñtextu, nu. i. C. eo. ti. 55
- Transactio licet sit stricti iuris, tamen de ea iudicatur, vt de omni contractu stricti iuris liberatorio secundum naturam illius actionis, super qua interpo nitur, ibi. nu. 6.

In omnes Barto Lecturas.

- Transactio facta, ut quod remaneat seruus, si valet, in l. i. ubi n. n. i. C. de transact. 61
- Transactio in causa conuersionis vel monachationis non valet, ibi. nu. 2.
- Transactio in causa matrimonij, quando valet, ibi. nu. 3.
- 7 Transactio facta cum vno ex pluribus tutoribus, seu curatoribus, quando pro-
fit aliis, in l. j. nu. 2. 5. 7. & 9. C. eo. tit. 50
- 7 Transactio quod turbat titulum possidenti in re, quae ex causa transactionis tradi-
tur, in l. si pro fundo. nu. 3. C. eo. 58
- 7 Transactio, quando ab ea receditur partium consensu tollitur ope replicatio
nis, in l. si diuersa. nu. 2. C. eo. 53
- 7 Transactio est nomen generale ad omnem conuentionem per quam a lite disce-
ditur, & dicitur contractus innominatus, in l. j. nu. 2. ff. pro emp. 101
- 7 Transactio, vel astimationis causa datum qualiter cognoscatur, ibi.
- 6 Transactio facta de raptu, an valeat, in l. qui centum. 5. & si pater. n. i. ff. ad l. i. l. i.
de vi publ. 163
- 7 Transactio an valeat, quando dolus dedit causam contractui, in l. sub praetextu.
nu. 2. & 3. C. de transact. 5
- 7 Transactio facta metu non habetur rata, & quando per metum rescindatur, in
l. interpositas. nu. 1. & 5. C. eo. tit. 52
- 2 Transactio non fit per Aquilianam stipulationem super re iudicata, in l. elean-
ter. nu. 4. ff. de condi. inde. 48
- 7 Veniens contra transactionem iurata reddit data, soluit poenam, & perdit actio-
nem, in l. si quis maior. nu. 7. C. de transact. 61
- 6 Transactio, in qua pupillus est latus, rescinditur etiam parte inuita, in l. pupil-
li. 5. si cum pupilla. nu. 2. ff. de solu. 91
- Transactio facta a tutore non potest a pupillo rescindi parte inuita: parte vo-
lente sic quo ad omnes effectus, ibi. nu. 3.
- Quando a transactione recedit, an agi possit actione prima, & qualiter, ibi. nu. 4.
- 7 Transactio potest fieri ante litem contestationem, in l. causas. n. 3. C. de transact. 53
- 7 Transactio, si non solvatur, an agatur actione prima, vel praescriptis verbis, in l.
cum mota. nu. 7. C. de eo. tit. 51
- 7 Transactio facta hoc modo, si me haerem feceris libero te, & non valeat, in l.
cum donationis. n. 4. C. eo. 58
- 8 Transactio inutilis non habet vim pacti, in l. si uis haeres. n. 2. C. de repud. haered. 32
- 7 Transactio, quando porrigatur ad ea, de quibus non est cogitatum, in l. sub pra-
textu. nu. 1. & 5. C. de transact. 57
- * Transactio, & sententia sunt eiusdem conditionis, ibi. nu. 3.
- 2 Transactio post sententiam, quae sit ratio, quod non valeat, in l. eleanter. nu. 1.
ff. de condi. inde. 48
- 7 Transactio interposita super aliquo contractu, de ea iudicatur sicut de contra-
ctu super quo interponitur, in l. siue apud. nu. 11. C. de transact. 56
- 7 Transactio si est facta dolo partis nudo verbo, agitur actione prima, in l. si su-
per lite. nu. 1. C. de dolo. 77
- 7 Transactio facta super vna re, an porrigatur ad omnem actionem ex qua pos-
set illa res peti etiam ex alia causa, an tantum, ad propositum, in l. si de certa.
nu. 6. C. de transact. 58
- 7 Transactio quare non dicitur contractus nominatus, & ponitur pro vera, quia
non habet fines determinatos, in l. siue apud. nu. 20. 21. 22. & 23. C. eo. 56
- 7 Transactio quomodo porrigatur ad ea, de quibus non est lis, in l. si de certa. nu. 2.
C. eo. 58
- 7 Transactio ut valeat necessario non debet fieri apud acta, nec in scriptis, in l.
siue apud. nu. 1. C. eo. 56
- Agitur quod possit ex pacto nudo transactionis, ibi. nu. 2.
- 7 Transactio, an renouetur per errorem calculi, in l. vna. nu. 4. C. de erro. cal. 62
- 1 Transactio facta in causa appellationis, videtur solum illi instanciae renuncia-
tum, & sententia prima remanet firma, si id, quod deuenit in transactionem
non impleatur, in l. tale pactum. 5. qui prouocauit. nu. 1. ff. de pac. 89
- 6 Transactio, vel alij conuentioni contrariens si est victus potest ad eam redi-
re, in l. qui Romae. 5. Seia. nu. 1. ff. de verb. obl. 44
- 1 Transigi super incognitis licet non possit, tamen incognita ex causa transactionis in
conuentionem deduci possunt, in l. cum Aquiliana. nu. 2. ff. de transact. 93
- 1 Transigi quando potest super crimine, potest & in arbitratorem compromitti, in l. non
distinguemus. 5. Iulianus. nu. 2. ff. de arbit. 148
- 7 Transigere in causa capitali quare possit, & ad quem effectum, in l. transigere. n.
7. 8. & 9. C. de transact. 54
- Transactio quare non admittitur super adulterio, & quando transigi possit, ibi.
nu. 2. & 13.
- Transactio super criminalibus, in quibus poena sanguinis non ingeritur, quare
non possit fieri, ibi. nu. 3.
- Transactio quare permessa sit in actione falsi, ibi. nu. 4.
- Transigi, & pacisci potest super crimine raptus, ibi. nu. 12.
- Transigi, vel pacisci super crimine priuato, quando possit, ibi. nu. 14. 16. & 17. 56
- Transactio si fiat super criminalibus prohibitis, reus habetur pro confesso, ibi.
num. 19.
- Transigere, an possint mandantes fieri falsum, ibi. nu. 22.
- 1 Transigi potest per rem iudicatam, si sententia dicitur nulla, si opponitur aliqua
de exceptionibus, quae possunt opponi post sententiam, in l. post rem. nu. 3. ff.
de transact. 95
- 3 Transigi de crimine capitali potest in praedictum transigentis, & non aliorum.
in l. diuus. nu. 1. ff. ad Sylla. 166
- Transigi an possit de delicto commissio in non faciendo, ibi. nu. 2.
- * Transigi de adulterio, quando possit, in 5. his quoque. n. 8. & 10. in auth. ut liceat
matri, & auia. 49
- * Transigere non licet in delictis ad praedictum publicum partem sic, in l. j. 5. & post
operis. nu. 3. ff. de ope. no. nun. 6
- 6 Transactum videtur de iure fideicommissi per diuisionem, in l. qui Romae. 5. duo
fratres. nu. 1. ff. de verb. oblig. 44
- * Transactum in vno iudicio non potest in alio rescindari, ibi. nu. 2. & 7.
- 8 Translatio possessionis fit per officium iudicis in secundum creditorem, in au-
th. item possessor. nu. 6. C. qui pot. in pig. hab. 102
- * Translatio dominij titulo singulari, an ingrediatur, si alienatio a lege pro-
hibetur, in l. si ita quis promiserit. 5. ea. lege. 5. ff. de verb. obl. 51
- 9 Translatio possessionis in casu 5. illud quoque, quod possit peti etiam per condi-
tionem ex l. in dicto 5. illud quoque. n. 5. in aut. de trien. & semis. 18
- 4 Translatio inutilis perimit, in l. 8. si. n. i. ff. de adim. leg. 95
- 1 Transiens per ciuitatem cum re mea potest ibi conueniri, in l. non alias. 5. sed si
postuletur. n. i. ff. de iudi. 153
- 7 Transulit verbum, idem importat quod mandauit, in l. j. num. 26. C. de actio. &
obl. 120
- 9* Trebellianica, an cesset in relictis ad pias causas, quod non, in 5. si autem
haeres. n. 2. in auth. de eccl. tit. 52
- 4 Trebellianica, an cesset in relictis ad pias causas, in l. j. 5. ad municipia. n. 8. ff.
ad leg. Fal. 23. & in l. Marcellus. n. 5. ff. ad Treb. 133
- 4 Trebellianica, vel Falcidia, quod hodie habeant locum in testamento militis, in l.
j. 5. in filij. n. i. ff. ad Treb. 132
- 4 Trebellianica non detrahatur contra voluntatem testatoris, in l. nemo potest.
nu. 7. ff. de leg. j. 15
- 8 Trebellianica non detrahatur de fideicommissio vniuersali, in aut. similiter. nu. 3.
C. ad leg. Fal. 49
- 7 Trebellianica potest deduci in vna re concessa filio in peculio profectio, in l. si
lium quem. n. 3. & 5. C. fam. ercif. 113
- 4 Trebellianica cessat in omnibus testamentis, in quibus cessat Falcidia, in l. Marcellus.
nu. 2. ff. ad Treb. 133
- Trebellianica, an possit prohiberi per testatorem, quod sic, ibi. n. 7.
- Trebellianica, an perdat per non confectionem inuentarij, quod non, ibi. num. 8.
- 8 Trebellianica, quod non perdat per non confectionem inuentarij, in aut. sed
cum. n. 3. C. ad leg. Fal. 48
- 7 Trebellianica, & Falcidia non est aucta, in auth. nouissima. n. 3. C. de iactio. fo-
testam. 103
- 8 Trebellianica, an videatur prohibita per testatorem, quod voluit, quod integra portio de-
ueniret ad ralem, in l. 2. 5. ad filiorum. n. 2. C. quando, & quib. quar. lib. x. 20
- 4 Trebellianica, an in vna re poterit deduci, in l. Marcellus. 5. res quae, nu. 3. ff. ad
Treb. 134
- 8 Trebellianicam prohibere potest testator, ne detrahatur, in aut. sed cum testator.
nu. 3. C. ad leg. Fal. 48
- 4 Dicta in Trebellianica habet locum & in Falcidia, in l. in quartam. nu. 1. & 4. ff. ad
leg. Falc. 130
- Quae imputentur in Trebellianicam, ibi. n. 5.
- Trebellianica, vel Falcidia, quando possit in vna re tantum detrahi, ibi. n. 9.
- Ratio quare quod capitur extra testamentum non imputatur in Falc. nec in Trebel-
lianicam, sed in legitimam sic, ibi. n. 11.
- 4 Trebellianum, an habeat locum, quando quis rogatus est restituere quicquid ex ha-
reditate superfluerit, in l. Tirius. n. 4. ff. ad Treb. 141
- 4 Quod non transit ad haerem non transfertur per Trebellianum in
fideicommissarium, in l. si patroni. n. i. ff. eo. ibid.
- 6* Trepidatio, paupor, & variatio, quando datur indicium ad torturam, in l. de minore. 5. plu-
rimum. n. 4. 197
- 5 Treugua facta inter Regem Franciae, & Regem Angliae, si fuit factum pactum,
quod milites Regis Franciae possint regnum Angliae intrare usque ad Pascha
& ultra licitum esse vnicuique militem repertum alterius Regis interficere, si vnus
miles Franciae iuit in Regnum Angliae, & intra Pascha rediens mare ipsum
retinuit, & remisit eum, in Angliam, an possit impunè occidi in repe. l. Caesar.
nu. 13. ff. de pub. & vect. 51
- 7 Tributum quid sit, & quod afficiat rem, in l. placet. v. 40. C. de sacros. ecc. 12
- 8 Tributum debet illud portat suis expensis, in l. mediterraneae. n. i. C. de an. & trib. li. x. 11
- 5 Tributum quod soluitur in recognitione vniuersalis dominij, non praescribitur,
in l. licitatio. 5. earum. n. 2. ff. de pub. & vect. 48
- 8 Propter non soluentes tributa ceteri grauati in actores, n. i. C. de exacto. li. x. 13
- 7 Tributa & gabellas fructuum, quod teneat conductor solvere qui percipit fructus,
non dominus, qui percipit pecuniam, qui tamen tenetur soluere collectam, in
l. placet. in 2. lect. n. 40. de sacros. ecc. 12
- 9 Tribunal proprie habet iudex ordinarius, non extraordinarius, in 5. illo videli-
cet. nu. 1. in aut. de appel. & intra quae tempo. 22
- 3 tribunus militum non habet privilegium militis, nisi sit miles, in l. quod constitui-
tum. n. 2. ff. test. mili. 141
- 9 triennium, de quo in 5. distrahantur, quando incipiat currere, in d. 5. distrahantur. n.
6. in aut. de nup. 19
- 9 triticum dicitur omne, quod in area teritur, in l. triticum. n. 6. ff. de verb. obl. 37
- 5 triticaria agēs, & obrines, an efficiatur dominus, vel habeat usufructu edictione,
in l. Pomponius. 5. si iussu. n. 3. ff. de acqui. poss. 83
- 2 tunc dictio denotat extremitatem temporis, in l. tutoribus. n. i. ff. de test. tu. 48. & in l. le-
cta. n. 7. ff. si cer. per. l. & in substitutione. n. i. ff. de vul. & pup. 129
- 9 tombae dicuntur casalia quae sunt in comitatu, quae habent aliquam munitio-
nem puta fossata, in l. opus nouum. n. 2. ff. de ope. pub. 228
- 6* tumefactio dicitur vulnus, quando eius causa est facta scissura, in l. praetor edixit,
5. rem actionem. n. 2. 228
- 7 turbam quot homines faciant, in l. praetor. n. 2. ff. vi bo. rap. 140
- 5 turbare aliquem diuersis modis contingere potest, in l. j. 5. huius autem. n. 3. ff. vi pos. 140
- 5 turbas aliquem in fundo per iure seruitutis quod praetendit habere in fundo, tenetur
interdicto uti possidetis, in l. si duo. 5. hoc interdictum. n. i. ff. vi pos. 142
- 5 turbari non potest alius in quasi possessione sui iuris, nisi dominus, in l. naturaliter. n.
1. ff. de acq. pos. 80
- 5 Turbationis praeterea interesse qualiter intelligatur, in l. j. 5. interdictum. n. 12. ff. vi pos. 140
- 6 Turbatio praesentia non est prodita actio criminalis publica, in l. iniuriarum
actio. 5. si quis me. n. i. ff. de iniuriis. 130
- 4 Turpitudinem suam quando quis allegare possit, in l. si seruus plurium. 5. si heredi-
tatis. n. 3. ff. de leg. 1. 14
- 2 Turpitudinem suam quis allegare potest ad coadiuuandum suam causam, in l.
1. nu. 3. ff. de condi. ob tur. cau. 43
- 1 Turpitudinem suam allegare non potest quis, quando ex ea suam intentionem
fundat, in l. minor. nu. 4. ff. de mino. 135

Index singularium materiarum

- * Turpitudinem suam, quando quis allegare possit, in l. iurandum. §. procurator, in l. 2. ff. de iureiu. 27
- 3 Tufci non tenent pecunias ociosas, Lombardi sic, ut illas habeant saluas pro dominis suis, in l. quid ergo. §. v. ff. de contra. iud. tut. 78
- 3 Tutela non transit ad hæredes, in l. tutela, nu. 1. ff. de tutel. 40
- 7 tutela legitima transit ad filios, & quomodo, ib. n. 2.
- 7 tutela quæ defertur matri, quod sit legitima, in aut. matri & auia. n. 9. C. quædo mul. tute. offi. fun. po. & in l. si mater. 171
- tutela vitiatur si mater non renunciauit secundis nuptiis, & Velleiano, ibidem nume. 11.
- tutela vitiatur si generaliter non obligauit omnia sua bona, &c. ibidem numero 15. 172
- 7 tutela legitima quoduplex, in l. frater. n. 2. C. de legi. tut. 170
- 7 tutela est quadruplex, in l. 1. n. 2. C. de testa. tute 169
- tutela vna, an possit cum alia concurrere, & cum qua, ib. n. 3.
- tutela defertur proauia sicut matri, & auia, in l. cui eorum. §. affinitates, n. 3. ff. de postu. 97
- 2 * tutela in actione ob latam culpam contra tutorem iuratur in litē, in l. in act. nu. 2. & 13. ff. de in lit. iur. 36
- 9 Tutela defertur agnatis sub nomine agnatorum, & si desinunt esse agnati, iam suscepta tutela desinunt esse tutores, in §. sciendum, n. 4. inst. de Senatufconf. Orfic. 5
- 5 Tutelæ excusatio requirit septuaginta annos ad excusationem, à munere publico sufficiunt quinquaginta. rationem vide in l. 2. num. 2. ff. de excus. tutor. & curator. 65
- 3 A tutelæ datione non appellatur, in l. scire oportet. num. 2. ff. eod. tit. 69
- 7 Tutela testamentaria, quæ concurrat cum datiuā, in l. prima, num. 4. C. de testa. tut. 169
- 3 Tutela quæ sit, quæ defertur ex mente, & verbis legis duodecim tabularum, in l. tutela. §. si parens. num. 2. ff. de legi. tut. 45
- Quæ ex mente, & non ex verbis, ibid.
- Quæ nec ex mente, nec ex verbis, ibid.
- Quæ dicatur fiduciaria, ibid.
- 3 Tutela est munus publicum auctoritate, sed utilitate priuatum. l. Athletæ. §. gentium. num. 1. ff. de excus. tut. & cur. 68
- 3 Tutela datur iure patriæ potestatis, sed non militiæ, in l. impuberi. nume. 5. ff. de admi. tuto. & cura. 55
- 3 Tutela legitima non est in bonis adulti, in l. amicissimos §. Lucius, n. 4. ff. de excus. tut. & cur. 72
- 3 Tutela legitima competit tantum filiis adoptiuis, in l. 1. n. 3. ff. de legi. tut. 45
- 3 tutela continet grauamē ex parte tutoris, licet ex parte pupilli sit fauorabilis, in l. certarum. nu. 1. ff. de testa. tut. 43
- 4 tutela quæ defertur iuri non est legitima, sed anomala, in l. 2. §. quod si pater, nu. 2. ff. ad Tertul. 176
- 4 tutela delegatur ei qui implicatus est cum fisco, in l. in confirmando, n. 3. ff. de confir. tut. 44
- 7 tutela an vitietur si in tutela dicitur, talem proximiorē dedi tutorem, in l. 1. nu. 1. C. de neg. gest. 72
- 3 tutela cedit à die aditæ hereditatis, in l. si nemo. n. 1. ff. de testa. tut. 41
- 3 tutelæ datio conseruatur per aut. ex causa. C. de lib. præ. in l. iure. §. propter litem, nu. 2. eod. tit. 44
- 3 Quando qs dicat in suā tutelā venire, in l. cū ex filio, n. 6. ff. de vulg. & pup. 131
- 3 tutelæ datio, an sit iurisdictionis, vel mixti Imperij, in l. mutuo. §. tutoris. n. 1. ff. de tute. 40
- 11 tutelā susceptā recusare, quando qs possit, l. verū. §. ex facto. n. 1. ff. d. mino. 133
- 3 tutelæ datio est Imperij, & potest delegari, in l. inter tutores. n. 5. ff. de admi. tu. & cura. 54
- 3 tutelæ administratio potvni ex plurib. tutorib. decerni, si alij sint impediti, in l. legitimos. §. in legitimos. n. 2. ff. de leg. tut. 46
- tutelam qui petit, recte petit & intelligitur. i. administratio tutelæ. ib. n. 3.
- 4 Tutelæ datio ratione incertitudinis, qñ valeat, in l. quidā. n. 4. ff. de reb. dub. 97
- 2 * Tutelæ i actione q culpa veniat, & quō tutor, an remoueatur ppter leuissimā culpam, in repe. l. quod Nerui, n. 33. ff. de positi. 101
- 3 * Tutelæ quæ defertur matri, & auia, an sit legitima, vel datiuā, in l. si qs sub cōditione, nu. 13. ff. de testa. tut. 42
- 9 * Tutelarum tria sunt genera, testamentaria, legitima, & datiuā, inst. de tutel. in prin. nu. 1. 65
- * Tutela differt à patria potestate, ib. nume. 2.
- 9 * Tutelam fiduciariā fratris impuberis, qñ debeat habere frater pubes, institut. de fiduc. tut. in prin. n. 1. 66
- * Tutela liberti vñ habuerit originem, & qua ratione fuit introducta, ib. num. 2.
- * Tutela fiduciaria fratris qua ratione fuit inuenta, ib. n. 3.
- 5 Quid sit dicere in diffinitione tutelæ, vis ac potestas, in l. 1. n. 1. ff. de tut. 38
- 9 Proauia, & alij superiores admittuntur sicut mater, & auia, in §. ex his. n. 1. in au then. de hæ. quæ ab intest. 50
- 3 Tutelam quam suscipere debeat, si aliquis vocatur à diuersis iudicib. ad diuersas tutelās, in l. si duas. n. 3. ff. de excus. tu. & cur. 67
- 9 Tutela si superuenit ad casum a quo incipere non potest, quod non vitietur, in aut. vt hi qui obli. n. 2. 30
- 9 * Tutelæ testamentariæ, quando locus sit, & quando expiret tutela datiuā & de sinat esse tutor qui datus est à iudice, inst. de Attil. tu. n. 1. 67
- 9 * tutela legitima an finiat ipso iure, vel vtrum durent reliquæ primæ tutelæ multum differt, inst. quib. mod. tut. fi. n. 1. in prin. ibid.
- 9 * tutela legitima qualiter finitur & quando, in §. minima, n. 1. inst. eo. tutela legitima non finitur minima capitis diminutione, ib. nu. 2.
- 9 tutor & curator, an dicantur domini rerum minorum, & ipsorum minorum, in aut. vt qui obli. num. 1. fol. 30. & in l. prima. §. non potest, num. 2. ff. de excus. tut. 108
- 3 Tutor vnus, an possit cogere aliū ad diuisionē administrationis, in l. si plures. §. si non erit. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 50
- 3 Tutor dicit dationem nullam, & si est aliqua proponit excusationem, in l. quā testamento. §. item. nu. 6. ff. de excus. tut. & cura. 78
- 3 Tutor, quare non possit dari certæ rei, sicut hæreditati, in l. certarum. nu. 1. ff. de testa. tute. 43
- 3 tutor quare habeat actionē vtilem contra tutorē, & non fideiussor cōtra fideiussorem, in l. 1. §. nunc tractemus nu. 2. ff. de tute. & ra. distr. 76
- 3 tutor, & curator, quomodo differant, in l. ventri. §. curatorem. nu. 1. ff. de tut. & cur. da. ab his. 48
- 3 Tutor tenetur facere inuentarium, in l. tutor, qui. numero primo, ff. de admi. tut. & cu. 51
- tutor honorarius facit inuentarium, ibi. nu. 3.
- tutor datus ad vnū articulum tantum, puta ad adeundum non tenetur inuentarium facere, cautius tamen est, vt faciat, ibi. nu. 4.
- tutor ad lites non facit inuentarium, ibi. nu. 5.
- tutor qui neglexit facere inuentarium si nihil administrauit, nihil ei obicitur, ibi. nu. 7.
- Si administrauit ante confectionem inuentarij nihil obicitur de inuentario, ipse tamen vt suspectus accusari potest, ibi.
- Contra tutorem qui non gessit non potest obici dolo præsumptus ad remouendum eum suspectum, ibi.
- Tutor si in inuentario, q credit tales res esse pupilli, & ad eum pertinere, sufficit, ibi. nu. 14.
- Tutor non ponens omnes res in inuentario, quando videatur dolo facere, ibi dem numero 11.
- Contra tutorem iuratur in litem propter dolum verum, non propter præsumptum, & ex quibus casibus, ibi. nu. 21.
- Tutor non debet aliquid gerere antequam non fecerit perfecte inuentarium, ibi. nu. 22.
- Tutor quæ habeat facere, vt possit administrare, ibi. nu. 26.
- Tutor ante confectionem inuentarij potest expedire illa, quæ dilationem nō recipiunt, ibi. nu. 2.
- Tutoris scientia sufficit ad translationem iuris deliberandi, ibi. nu. 28. ibid.
- 3 Tutor quando condemnatur in expensis sit executio cōtra eum, in l. quoties. §. sicut. nu. 1. ff. eo. tit. ibid.
- Tutor debet cognoscere bonam fidem, ibi. nu. 2.
- 8 Item in iudicio, licet faciat contra pupillum, debet veritatem respondere, ibi. numero 3.
- 3 Tutor licet dederit fideiussorem pauperē respectu facultatis pupilli potest tamen administrare, in l. legitimos. nu. 8. ff. de leg. tu. 49
- Gesta per tutorem in his, quæ principaliter tendunt ad commodum pupilli, tenentur in eius datione omnia requisita non interuenerint, ibidem numero 9.
- 8 Tutor vnus magni patrimonij, vel positus in magna administratione, excusatur si negotio præponat aliquem factorem sufficientem, in l. 1. n. 1. C. de cōd. in publ. hor. lib. x. 15
- 3 Tutor solus potest delegare nomine debitoris pupilli, si pupillo expedit, in l. potest. nu. 2. ff. de aut. tut. & cur. 61
- tutor solus delegat sine decreto, si in obligatione est pecunia, ibi. nu. 3.
- 7 Tutor, curator, & procurator, & similes, an hñito officio poterint testificari, in l. omnibus. in 2. lect. nu. 7. C. de testi. 41
- 3 tutor, an possit dari ad vnū articulum, & an teneatur tunc facere inuentariū, in l. si hæreditas. nu. 1. ff. de testa. tute. 41
- 3 tutor, an teneatur à se exigere debitum naturale, in l. ita autem. §. debitor. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 51
- 3 Tutor datus ad hoc, vt possit administrare, quinque requirunt, in l. legitimos. nu. 3. & 7. ff. de legi. tut. 46
- 3 Tutor dat in casibus, in quibus legitimus esse nō potest: & impedimēto legitimi cessante, cessat datus, in l. impuberi. nu. 4. ff. de tut. & cur. da. ab his. 48
- Tutor datus cessat legitimo superueniente, & satisfaciente rem pupilli saluā fore, ibi. nu. 5.
- 3 Tutor post tutelam finitā non conuenitur actione tutelæ pro rebus nō concessis, quæ administrauit, in l. si tutor. nu. 1. ff. de tute. & ra. distr. 77
- 3 Tutor legitimus si desit, an succedat alius, vel perueniatur ad datiuum, in l. si quis sub. nu. 2. ff. de testa. tute. 42
- Tutor datiuus qñ desit, an perueniatur ad legitimū, vel detur alius, ibidē. n. 3.
- Tutor si à iudice datur matre ignorante, an valeat datio, ibi. nu. 25.
- 3 Tutor alter non potest venire contra tutorem, qui non satisfecit de iure, vel de facto, nisi offerat satisfactionem, sed pupillus, vel tertius sic, in l. legitimo. §. in legitimis. nu. 4. ff. de legi. tuto. 46
- 8 Tutor solus adit pro infante, in l. potuit. nu. 2. C. de iure deli. 27
- Tutor si in inuentario bonorum infantis asserat se inuenisse in bonis ius potest di hæreditatem, ex hoc inducit aditio, ibid.
- Tutor solus pro pupillo quærit bonorū poss. nō tamen hæreditatem, ibi. nu. 3.
- 7 Tutor tenetur facere inuentarium quā primum potest, in l. tutores. n. 1. C. de admi. tut. & cura. 173
- 3 Tutor potest cogi ad emendū, in l. tutor qui. §. si post. nu. 1. ff. de admi. tut. & cura. 52
- Tutor propter negligentiam in emendo tenetur ad vfuras, ibi. n. 2.
- Tutoris negligentia quomodo probetur, ibi. nu. 3.
- 3 Tutor dari potest à comitibus habentibus potestatem à Principe in l. 1. nu. 3. ff. de tut. & cur. da. ab his. 49
- Tutor in quo casu datur non existenti in iurisdictione dantis, ibi. n. 5.
- 1 Tutor qui non posuit in inuentario omnia apponēda, accusari potest, vt suspectus remoueri, & criminaliter puniri, in l. 1. §. item solent. num. 2. ff. de off. præ fe. vrb. 31
- Tutor qui nō ponit oēs res in inuentario, an præsumatur esse in dolo, ibi. nu. 3.
- Tutor à tutela remouetur ratione doli commissi in inuentario, ibi. n. 7.
- 3 Tutor quando possit conueniri pro debito alterius, in l. inter tutores. nu. 2. ff. de admi. tut. & cur. 54

In omnes Barto. Lecturas.

- 4 tutor, an solus possit repudiare bonorum possessionem pupillo, in l. si tutor. n. 1. ff. de bon. poss. 152
- 3 tutor dotat sororem pupilli ex eodem patre natam, in l. cum plures. §. cum tutor. nu. 1. ff. de admi. tuto. & cur. 53
- 4 tutor datus in testamento quem testator scit esse debitorem, vel creditorem, ob hoc non repellitur, in l. post legatum. §. amittere. nume. 3. ff. de his quib. ve indig. 104
- 3 tutor quando dubitatur de mandato quomodo caueat, in l. vulgo. n. 1. ff. de admi. tut. & cur. 53
- 3 tutor quando possit esse testis pro pupillo, in l. qui testamento, num. 2. ff. de testam. tute. 85
- tutor habetur loco domini, & iurat de calumnia. ibid.
- tutor si constituit actorem, an tunc poterit esse testis in causa pro actore, ibidem. nume. 3.
- 3 tutor filio naturali dari non potest in testamento, nisi confirmetur, in l. j. nu. 1. ff. de testam. tute. 40
- tutor datur spurio in testamento. ibi. nu. 2.
- 7 tutor debet dicere, quando nūciat tutorio nomine, ita & defensor administra- tor, & pater, in l. j. §. nunciatio. nu. 18. ff. de oper. no. nun. 5
- 6 tutor vel curator, quando stipulatur, qualiter concipiant stipulationem, in l. j. nu. 2. ff. de stip. ser. 61
- 2 tutor & curator æquiparantur, in l. licet. §. parui autem. nu. 2. ff. de pec. 92
- 3 tutor quando cogatur auctorari pupillo, in l. si tutor. nume. 1. ff. de autho. tu. & cur. 60
- 9 tutor petitus à matre transeunte ad secundas nuptias, an dari debeat, in §. si au- tem. nu. 4. in auth. de nup. 21
- 7 tutor vel curator non constituunt procuratorem, sed actore, & ratione post lit. contest. in l. neque tutores. nu. 15. & 15. C. de procur. 67
- tutor vel curator sunt quasi domini. ibi. nu. 2.
- tutor ad negotia constituit procuratorem. ibi. nu. 6.
- tutor quomodo constituit actorem, & quando. ibi. nu. 7.
- tutor quando poterit ipse solus reuocare procuratorem à pupillo cum eius auctoritate constituto. ibi. nu. 13.
- tutores, & curatores ex vna parte æquiparantur procuratoribus. ibi. nu. 16.
- tutor vel curator, an habeat plenam administrationem. ibi. nu. 17.
- tutor non potest cedere actionem pupillo competentem. ibi. nu. 18.
- 4 tutor quando pro pupillo testificetur, in l. Carbonianum. §. dux autem. nu. 3. ff. de Carb. edic. 166
- 9 tutor & curator pecunias pupillares hodie non tenentur fœnerari, & si fœne- rantur cuius sit lucrum, in §. quoniam autem. nu. 1. 3. 5. & 7. in auth. vt qui obli. 30
- tutor hodie quilibet iurare debet. ibi. nu. 2.
- 8 tutor datur filio in potestate propter malos mores patris, in l. si. nume. 2. C. de sen. pal. 124
- 3 tutor quando, & sub qua conditione dari possit, in l. mutuo. §. sub conditione. nu. 1. ff. de tute. 40
- tutor antequam satisfecerit, est tutor, licet administratio differatur. ibi. nu. 3.
- 8 tutor & curator possunt se componere cum debitoribus pupilli pauperibus, vt minus soluant, in l. vltima. nu. 3. C. de anno. & trib. lib. x. 12
- 8 tutor vel pupillus cum eius auctoritate, si dat licentiam creditori ingredien- di eius auctoritate, quando valet, in repe. l. creditores. nu. 5. C. de pig. 97
- Quid in aliis personis & in casibus, in quibus translatio possessionis esset pro- hibita ratione personæ, vel rei. ibi. nu. 6.
- 6 tutor, qui fecit sibi relinqui in testamento illud, quod testator erat pupillo re- licturus, tenetur pupillo ad duplum, & idem in quolibet alio, in l. Titio, nu- me. 5. ff. ad muni. 281
- 3 tutor solus non adit pro pupillo, in l. pupillus. nu. 2. ff. de acqui. hære. 145
- tutor solus petit bonorum possessionem pro pupillo. ibi. nu. 6.
- 6 tutor curator, & similes, quæ sit ratio, quod nō possint accepto ferre. l. 1. & per iustitandum. §. tutor. nu. 1. ff. de accep. 95
- 3 tutori comparenti, & petenti dilationem ad exhibendum pupillum, non datur dilatio, in l. j. §. sufficit. nu. 3. ff. de admi. tu. & cur. 50
- tutor semper iurat de calumnia, quando pupillus conuenitur. ibi. nu. 6.
- tutor potest per se in iudicio comparere, licet iudicium sit susceptum per pu- pillum cum tutoris auctoritate. ibi. nu. 8.
- tutor si citatur, & non comparet, hoc casu non est contumax. ibi.
- 3 tutor in interponendo auctoritatem debet loqui, in l. j. §. mutus. n. 1. ff. de tut. 39.
- tutor post tutelam si efficitur surdus, vel mutus, desinit esse tutor. ibi. nu. 3.
- tutor non potest esse intelligens solum ad motum labiorum. ibi. nu. 4.
- 3 tutor si in inuentario dicit, qd credit in hæreditate esse talem, & talem rem, quæ fuerunt de hæreditate talis, inducit aditio, in l. gerit. n. 34. ff. de ac. hæ. 158
- tutor poterit adire si infanti competit ius adeundi per ius deliberandi ad eū transmissum ex persona alterius. ibi. nu. 35.
- tutor in præstanda auctoritate, an necesse habeat loqui. ibi. nu. 36.
- 7 Tutor qñ conueniatur ex persona alterius, in l. ex persona. n. 2. C. de prob. 124
- tutor excusatur si contutor tempore finitæ tutelæ erat soluendo. ibi. nu. 3.
- 7 tutor si fuit datus à iudice matre ignorante, an teneat datio, in auth. matri & aux. nu. 18. C. quando mu. tute. offi. fun. po. 172
- 2 tutor, vel quilibet administrator ex sola scriptura in causa mutui, quod fiat debitor, & ex causa hac sibi soluere possit, & ibi, an in omnibus causis, in l. singularia. nu. 7. ff. si cer. per. 11
- 3 tutor potest dari reb⁹ existentibus in certa villa, in l. certarū. n. 2. ff. d. test. tu. 43
- 7 tutor vel curator potest cogi, vt respondeat, in l. eum qui res. n. 3. C. de proc. 69
- 7 tutor vel curator contumax potest vt suspectus remoueri. ibi. nu. 4.
- 7 tutor nō potest esse possidēs res minoris, in auth. minoris. n. 7. C. qui da. tu. vel cu. pos. 170
- 7 tutor testamentarius cōfirmatus, an sit dativus, vel testamentarius, in l. neque per epistolam. nu. 3. C. de confi. tu. 169
- * tutoris datio in testamento nullo an valeat. ibi. nu. 2.
- 3 tutor suspectus dicitur à die stipulationis, & ei per iudicem interdicitur administratio, in l. decreto. nu. 1. ff. de suspe. tu. 6
- An talis interdictio fiat à die mortis litis. ibid.
- 3 tutor excusatur, quando sit quæstio de statu, vel bonis, in l. Athletæ. nu. 3. ff. de excus. tuto. 65
- 3 tutor vnus quando pro alio teneatur, in l. si pupillus. nu. 2. ff. de admi. tuto. & cura. 56
- 3 tutor vnus quando promittit scienter illud, ad quod scit pupillum, vel adul- tum non posse conueniri, ipse tenetur, in l. cum post. §. quidam. numero pri- mo. ff. eod. ibid.
- 3 tutor quando repetat expensas factas pro pupillo in plus, quàm habeat in fa- cultatibus, in l. quid ergo. nu. 1. ff. de contra. iud. tut. 78
- 3 tutor an remoueri debeat propter inimicitiam fratris pupilli, vel transuersa- lium: relinquitur arbitrio iudicis, in l. tutor. numero primo. ff. de suspec. tuto. 62
- 7 Si aliquis ex tutoribus testamentarijs, vel legitimis remouetur, an sit locus da- tivo, vel sequenti legitimo, in l. j. nu. 5. C. de test. tu. 169
- tutor sub conditione quare detur à testatore, & non à iudice. ibi. nu. 7.
- 9 tutor recipit pro pupillo vsuras, an ipse restituat, vel pupillus, in §. quoniam au- tem. nu. 4. in auth. vt hi, qui obli. 30
- tutor, vel curator si negotiatur cum pecunia minoris, ad quid teneatur, ibid. numero 6.
- tutor, vel curator qui satisfacere debeant rem pupilli saluam fore, nisi testamen- tarius, & quando dativus. ibi. nu. 8.
- 2 tutor non cogitur præstare iuramentum affectionis, sed calumniæ, & veritatis si eam scit, in l. videamus. nu. 2. ff. de in lit. iur. 35
- tutor est quasi dominus. ibi. nu. 4.
- 3 tutor quando conuenitur pro neglectis, quando non gerens teneatur, in l. j. §. vsque adeo. nu. 1. ff. de tute. & ra. distra. 76
- 3 tutor qui gessit, tenetur actione directa, non gerens vtli. in lita autem, §. gessit se. nu. 2. ff. de admi. tu. 51
- tutor qui gessit postea cessat, remouetur, vt suspectus. ibi. nu. 3.
- 3 tutor expensas factas in lite bonatide pro pupillo repetit, in l. j. §. si pupillus. n. 1. ff. de tute. & ra. distra. 76
- tutor remotus tanquàm suspectus repetit expensas à pupillo factas, vt defen- deret. ibi. nu. 2.
- tutor pauper, an debeat alia pupillo. ibi. nu. 3.
- 3 tutor simpliciter cōtrahens in re pertinente ad pupillum intelligitur tutorio nomine, in l. post mortem. §. tutor. nu. 1. ff. quando ex fa. tu. vel cu. 61
- tutor, vel alius gestor necessarius contrahens, quado videtur nomine proprio vel tutorio nomine contrahere. ibi. nu. 2.
- 6 tutor an, & quado tutorio nomine dicatur facere ad hoc, vt pupillus teneatur, in l. si quis. §. sed & si cum tutor. nu. 1. ff. iud. sol. 101
- tutor habetur, vt extraneus in his, quæ non sunt de administratione, ibi. num. 3.
- 3 tutor an sit legitimus frater fratri. l. tutela. §. si parens. nu. 1. ff. de le. tu. 45
- 5 tutor dari potest in diem feriatam in honorem Dei, si non detur ex inquisiti- one, in l. nec mandante. §. dari potest. numero primo. ff. de tuto. & cura. da. ab his. 47
- tutor potest dari ad vnum articulum tantum etiam expresso hoc, in l. impube- ri. nu. 1. ff. eod. ibid.
- tutor non est necessarius ad adeundam hæreditatem. ibi. nu. 2.
- Idem in restitutione Trebellianicæ. ibid.
- tutor solus non adit hæreditatem, quando pupillus est maior infante. ibi. nu. 3.
- 3 tutor repetit expensas a pupillo, qui nihil habebat si postea effectus est locuple- tior, in l. ius alimentorum. nu. 4. ff. vbi pu. edu. vel mo. deb. 74
- 3 tutor si stipulatur quomodo debeant concipi verba, in l. quoties. nu. 4. ff. de admi. tut. & cur. 52
- tutor quando teneatur a se exigere debitū naturale. eo. ti. & l. §. item si. n. 1. ibi. 52
- 6 tutor habet administrationem generalem ad lites. §. in hoc iure. n. 3. ff. de sol. 89
- 3 tutor durante tutela potest a pupillo conueniri rei vendica. in l. qui habet. §. si pupillus. nu. 1. ff. de tute. 39
- tutor quando possit dari infanti ad litem. ibi. nu. 4.
- 7 tutor, an minor condemnatur, quando non defenditur, in l. cum minores. nu. 3. C. si aduer. rem iudi. 80
- tutor vel curator si à principio fuit in causa, postea in processu non fuit cita- tus, sed minor cum alio eius curatore an sententia valeat. ibi. nu. 5.
- 3 tutor rem alicui venditam si ille non soluat, præcium potest retinere, si ipse tan- tundem de suo expendit in vtilitatem pupilli, & venditio iuste facta fuerit, in l. tutor rerum. nu. 1. ff. de admi. tu. & cur. 58
- 3 tutor suspectus, quando sit remouendus, vel ei dandus curator, in l. si tutor. nu. 1. ff. de suspec. tu. 63
- tutori de suspecto accusato, quando sit ei interdicens administratio. ibi. nu. 3.
- 5 tutor qui promisit vtilia facere, & inutilia prætermittere, dicitur defensionem promittere, in l. prætor ait. nu. 2. ff. de ope. no. nun. 21
- 3 tutor iubet per epistolam, in l. si per epistolam. nu. 2. ff. de acq. hære. 151
- tutor non potest cedere actionē pupilli. l. restituta. §. pupill⁹. n. 1. ff. ad tre. 140
- 3 tutor quando habet actionem vtilem contra curatorem sine cessione, in l. alte- rius. §. non idcirco. nu. 1. ff. de tu. & ra. distra. 77
- 3 tutor quando remoueat, vt suspectus ex cognitione incidenti, in l. tutor. §. præterea. nu. 1. ff. de suspe. tut. 2
- 7 tutor negotians cum pecunia hæreditaria in dubio præsumitur, quod nomine communi, remissuē, in l. si patruus. nu. 8. C. communia vtriusque iud. 114
- 3 tutor quando dicatur remotus ob culpam, vel ob dolum, in l. hæc enim, n. 3. ff. de suspec. tu. 62
- 3 tutor datus in testamento si accepit legatum compellitur esse tutor, in l. Nesei- nius. nu. 3. ff. de excu. tu. & cu. 72
- 3 tutor honorarius quis dicatur, in l. iure. §. honoris. nu. 1. ff. de test. tute. 43
- 5 tutor, an possit tutorio nomine sibi vnam rem tradere, in l. i. num. 20. ff. de acq. poss. 74
- tutor, & curator qui non habent speciale mandatū, non possunt possessionem fictē tradere. ibi. nu. 24.

Index singularium materiarum

- 8 Tutor si rem pupilli obliget, & pecuniam in utilitatem pupilli non convertat non valet obligatio. in l. si in rem. nu. 1. C. si alie. res pig. da. fit. 101
- 6 tutor an succedat nullis ex tunc agnatis excluso fisco. in l. quo tutela. nu. 1. ff. de reg. iur. 238
- 5 tutor quando possit emere rem pupilli in l. pupillus. §. item ipse. num. 4. ff. de aucto. tu. & cur. 60
- 2 tutor non potest promittere in instrumento stare simplici verbo aduersarii de expensis, & damno. in l. iurandi. nu. 1. ff. de iureiur. 32
- 3 tutor faciens inuentarium alteri volenti facere, an teneatur illud ostendere. in l. actus. nu. 1. ff. de admi. tut. & cur. 53
- 5 tutor an possit accusari de suspecto per procuratorem. in l. plane. n. 1. ff. de excu. tut. & cur. 52
- tutor suspectus non excusatur per procuratorem. ibi. nu. 2.
- tutorem petere debentes si sunt in exilio, quod excusantur. ibi. nu. 4.
- 7 tutor debitor pupilli ex mala administratione, quando possit pro pupillo conueniri. in l. 1. in 2. lect. nu. 1. C. quando fisco. vel priua. 122
- 6 tutor accusare potest nomine pupilli, & debet dicere, quod accusat causa pupilli, & pro pupillo. in l. diuus. nu. 1. ff. ad Turp. 177
- 3 tutor datus in testamento a patre, quando debeat confirmari. in l. naturali. §. si queratur. nu. 1. ff. de confir. tu. 45
- tutor datus a matre in testamento qualiter confirmetur. ibi. nu. 2.
- tutor datus ab extraneo, an confirmetur. ibi. nu. 4.
- 3 tutor ad hoc, vt teneatur requirere consilium alterius etiam testatore iubente, quid requiratur. in l. Titium. nu. 1. ff. de admi. tu. & cur. 56
- 3 tutor acquirens aliquid stipulando, vel emendo simpliciter, an pupillo, an sibi acquirat, in l. post mortem. §. tutor, nune. septimo, quando ex fac. fal. tutor. vel cura. 62
- 6 tutor non potest facere, nec recipere acceptilationem. in l. per procuratorem. nu. 1. ff. de acceptil. 94
- 6 tutor datus a Iudice maiore non satisfat, secus datus a minore. in l. j. nu. 2. ff. de pup. fal. fo. 98
- tutor vt possit administrare, quæ sint requisita. ibi. nu. 3.
- 2 tutor legitimus, an præferatur datiuo. in l. j. nu. 2. ff. de pecu. 91
- 3* tutor sequens legitimus si est debitor vel creditor, an sit locus sequenti legitimo, vel datiuo, remissiuè, in l. si quis sub conditione. numero 31. ff. de testa. tut. 43
- 7 tutor, & Episcopus non parificantur, in l. neq; tutores. nu. 4. C. de procurato. 97
- 7 tutor, & curator non defendens minorem remouetur a tutela, in l. si. nu. 1. C. de admi. tu. & cur. 173
- tutor pro defensione pupilli potest bona pupilli obligare, ibi. in §. omnem autem. numero 6.
- tutor debet in tutela promittere: quod defensionem subibit pro pupillo, ibi in §. ijsque. numero 7.
- 3 tutor contrahens cum pupillo, quando obliget ipsum, in l. j. nu. 3. ff. de contra. iud. tute. 77
- tutor quas actiones habet contra pupillum pro gestis per ipsum, ibi. nu. 4.
- 8 tutor accusat nomine pupilli, & tenetur de calumnia, & de euidenti, in l. 2. nu. 2. 4. & 6. C. de his quib. vt indig. 35
- 4 tutor restitutionem de re sibi debita sibi ipsi facere potest, in l. j. §. fuit quæstio. nu. 2. ff. ad Tre. 132
- 3 tutor datus in testamento, & confirmatus, an dicatur datiuus, an testamentarius, in l. j. nu. 5. ff. de confir. tut. 71
- 3* tutor potest dari pupillo substitutus, in l. amicissimos. nu. secundo. de excusa. tuto. 75
- 3* tutor post tutelam finitam non conuenitur ratione tutelæ pro rebus non connexis quas administrauit, in l. tutor. nu. 1. ff. de tut. & ra. dist. 75
- 4* tutoris datio i testamento imperfecto non tenet, i. l. peto. §. mat. n. 3. ff. de leg. 2. 39
- 4* tutor potest accusare nomine pupilli, in l. tutor. n. 1. ff. de his, quib. vt indi. 106
- 5* tutor infantis potest per se nomine infantis acquirere possessionem, in l. j. §. ad piscimur. nu. 4. ff. de acq. pos. 75
- 5* tutor agit de pupillo exhibendo, in l. 1. nu. 1. ff. de libe. exhib. 150
- 9* tutor ratione officij debet habere sumptus siquidem facit alios, quam domi. insti. de tu. in prin. nu. 3. 66
- 9* tutor in ipso contractu debet auctoritatem interponere, & præsens debet esse, in §. tutor. nu. 1. insti. de auct. tu. & cur. 97
- * tutor præsens cum pupillo bene dirigere potest epistolam ad contrahentem: secus si non esset præsens, & mittere epistolam, ibi. nu. 2.
- 9* tutor non potest autorizari pupillo, si sit lis inter eos, sed dabitur curator, qui auctoritatem interponet pupillo, & quando, in §. si inter tutorem. nu. 1. insti. eo. tit. 60
- 9 tutor datus quod a datione non appellat, sed excusat se, quid differt, in §. qui autem vult. nu. 3. ff. de excu. tu. 98
- 9* tutor quando dicatur esse datus ad totum patrimonium, seu vniuersum, in §. datus. autem. nu. 1. insti. eo. tit. eod
- 9 tutor & suspectus quandoque remouetur a tutela sine accusatione, insti. de susp. tu. in prin. nu. 1. 60
- 9* tutor accusatus de suspecto, an sit infamis, ibi. §. suspectus autem. nu. 1. ibidem
- 6* tutor de lenissima culpa non tenetur, in §. suspectus autem remotus. nu. 1. eod.
- 9* tutorem secundum cum quis dat an videatur reuocare primum, insti. de ademp. leg. in prin. nu. 6. 81
- 8* tutorem habenti tutor non datur, in §. sed cum ante, nu. 4. insti. de codicillis. 82
- 4* tutorem fecisse inuentarium, quando negatur, quis debet probare, in l. illa stipulatione, si calendis. nu. 8. ff. de verb. obli. 10
- 6* tutor si stipulatus a seipso in re pupilli non valet, in l. 2. n. 5. ff. de stipula. ser. 61
- 7* tutor an possit sibi met tradere, ibi. nu. 6.
- tutor confirmatus præfertur legitimo, admittit tamen secum alium datiuum. ibi. nu. 1.
- 6 tutor quando testator iussit rem vendere Titio, an possit vendere sine decreto, saltem quando est vtile pupillo quod sic, in l. qui Romæ. §. coheres. num. 5. ff. de verb. obl. 44
- 7 tutor, an teneatur dare copiam inuentarij aduersario pupilli in l. quod plerumque. nu. 3. C. de ali. pup. prest. 74
- 8 tutor potest semper accusare tutorio nomine, in l. 2. n. 1. C. qui accu. nō poss. 117
- 8 tutor non debet dare copiam inuentarij, quando ab eo petatur, maxime mobilium, & quando. in l. 2. nu. 1. C. quando & qui. quar. par. lib. x. 20
- 3 tutor non legitime datus non potest administrationem deferre, nisi alium faciat dari legitime. in l. tutores. §. curator. n. 2. ff. de admi. tuto. & cur. 55
- 3 tutor datus inutiliter, qui permittit se confirmari, non potest se excusare. in l. Caius. nu. 1. & 2. ff. de excu. tu. & cur. 70
- 3 tutor, vel quilibet administrator, reddens rationes, tenetur etiam reddere librum, alias contra eum iuratur in litem, in l. 1. §. officio. nu. 2. ff. de tute. & ra. dist. 75
- tutor, quando teneatur ad exhibitionem librorum. ibi. nu. 3.
- Contra tutorem non edentem rationes iuratur in litem. ibi. nu. 4.
- 8 tutor, & aliud gerens tenetur reddere computa singulo anno. in l. missi. nu. 9. C. de exacto. lib. x.
- 3 tutor an cogatur administrare. in l. 1. nu. 1. ff. de admi. tu. & cur. 50
- tutor admittit qualiter cogendus sit. ibi. nu. 2.
- tutor vt cogitur administrare officio iudicis, nec libellus, nec ordo iudicij requiritur. ibi. nu. 3.
- tutor si vult gerere, & alius non admittit quomodo provideatur tutori, ibi. nu. 4.
- 3 tutor qui fuit confirmatus, quando possit se excusare. in l. scire oportet, nu. 2. ff. de excu. tu. & cur. 69
- 6 tutor, quando accusat de morte patris pupilli debet dicere tutorio nomine pupilli. in l. certis. §. pupillus. nu. 4. de accusa. 14
- tutor potest accusare tutorio nomine pupillorum, & etiam tanquam consanguineus defuncti, licet tenetur eligere ad petitionem conuenti. ibi. nu. 6.
- 7 tutor potest vendere frumentum, & vinum, nec tenetur mittere illud ad alium locum. in l. si. §. his quæ. C. de admi. tu. & chr. nu. 8. 173
- 6 Tutor quare cogatur gerere. in l. non quasi. nu. 2. ff. rem pup. fal. fore. 99
- tutor qui non gessit, potest conueniri hac stipulatione. ibi. nu. 3.
- 1 tutor datus in testamento imperfecto, qd debet petere se confirmari, in l. qui a patre. nu. 3. ff. de confir. tuto. 44
- tutor datus in testamento minus solenni si petit se confirmari, & iudex negligat, poterit administrare. ibi. nu. 4.
- 3 tutor contumax potest remoueri ordine scripto. in l. impuberibus. §. ite si quis. nu. 1. ff. de susce. tu. 63
- 3 tutor de culpa, an teneatur, in l. chyrographis. nu. 3. ff. de admi. tut. & cur. 58
- 6 tutor non potest liberare se principaliter auctore, sed in consequentia sic, & principaliter per solutionem. in l. tutor. nu. 2. & 4. de fideiuf. 75
- 6 tutor potest pecuniam pupilli mutuare sine decreto. in l. si ex legati causa. nu. 5. ff. de ver. ob. 13
- 3 tutor, quod sit tutor etiam antequam satisfat, vel inuentarium faciat, in l. 1. nu. 2. ff. de tu. 38
- 3 tutor qui non potuit collocare pecuniam pupilli, sed suam sic, non est in culpa si suam collocauit. in l. tutor. §. non est. nu. 2. ff. de admi. tut. & cur. 53
- 7 tutor litigans, quando teneatur satisfat. in l. si tutor. nu. 2. C. in qui. cau. in int. rest. non est necess. 83
- 8 tutor an statim sit petendus, vel sufficiat, quod intra annum. in l. sciant. nu. 1. C. de legi. hare. 52
- 3 tutor an possit dari per delegatum. in l. 1. n. 1. ff. de tu. & cur. dat. ab his. 46
- 8 tutoris scientia, qd non inducat transmissionem iuris deliberandi, & adeundi hereditatem minori delatam. in l. si infanti. n. 12. C. de iure deli. 29
- 6 tutoris presentia, an requiratur, quando curator substituitur in locum eius. in l. quod si forte. §. quid ergo. nu. 1. ff. de sol. 81
- tutori solui non potest, quando sibi est datus substitutus. ibi. nu. 3.
- 3 tutoris datio facta a Iudice sine inquisitione, an valeat. in l. si. nu. 1. ff. qui pe. tu. vel cura. 50
- 7 tutoris datio facta non inualidatur, licet inuentarium non fuerit confectum legitime a tutore. in l. si. nu. 3. C. de magi. conue. 177
- tutor vendens rem æstimatam publica auctoritate, licet plus valeat excusatur: & quando. ibi. nu. 4.
- 1 tutoris suspecti cognitio, quando pertineat ad Iudicem causarum criminalium, & quando civilium. in l. §. item solent. nu. 5. ff. de offi. præs. vrb. 32
- 1 tutoris datio semper est mixti Imperij. in l. 1. nu. 6. ff. de iuris. om. iud. 46
- 3 tutoris excusatio, an sit in scriptis proponenda. in l. scire oportet. §. oportet. el. 2. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. 79
- 1 tutoris excusationis causa non delegatur. ibi. nu. 2.
- tutoris contumacia, quando noceat pupillo. in l. vnica. §. si procurator. num. 6. ff. si quis ius di. non obtem. 59
- tutor qui eligit litem calumniosam potest solus in expensis condemnari, ibi. dem. num. 7.
- tutoris datio in qua erratum est ratione ætatis, quando sit nulla, in l. Seix. n. 1. ff. de tu. & cur. da. ab his. 48
- 3 tutor datus coadiutor tutori quanto tempore duret. in l. solet. n. 1. ff. de tut. 40
- tutorem dandi modus habenti. ibi. nu. 2.
- tutoris impediri in locum curator, siue coadiutor datur. ibi. nu. 3.
- 3 tutoris datio facta a Iudice alio petente non facta mentione de matre, an valeat. in l. tutor. nu. 4. ff. de tu. & cur. da. ab his. 47
- Si in petitione tutoris est facta mentio de matre, an ipsa debet requiri, ibi. nu. 5.
- 3 tutoris presentia, an sufficiat si tacet in l. tutor si iuratus. nu. 1. ff. de aucto. tu. & cur.
- Tutoris presentia, & taciturnitas, an sufficiat in actib. minorum. in l. etiam, n. 1. ff. eo. tit.
- 3 tutoris auctoritas debet statim sequi non ex intervallo, in l. si quis mihi. §. ius sum. nu. 3. ff. de acq. hare. 149
- 5 tutor iurat de calumnia, non pupillus, sed iuramento veritatis iurat pupillus si iudicium fuit coeptum cum eo tutore auctore, in l. certum confessus. nu. 3. ff. de confes. 121
- 5 tutoris auctoritas, qd etiam requiratur in his, in quibus pupillus habet personam

In omnes Barto. Lecturas.

- nam legitimam in d. l. certum confessus. §. in pupillo. nu. 2. ff. eo.
- 2 tutoris datio in testamento nullo ex causa exheredationis conseruatur per dispositionem constitutionis, vt cum de appel. & per auth. ex causa. in l. siue igitur. nu. 7. vt cum de appel.
- 4 tutor datus à matre filio instituto confirmatur cum minore inquisitione, quando filius non est institutus. in l. peto. §. mater. nu. 2. ff. de leg.
- 3 tutore emente aliquid de pecunia pupilli efficitur ipsius pupilli, idem in ecclesia, & milite. in l. si tutor. nu. 1. ff. de auth. tut.
- 3 tutore bannito, & eius bonis confiscatis, q. tutela finitur, & agi possit actione tutelæ. in l. si tutor. §. si tutori. nu. 1. ff. de tut. & rat. dist.
- 4 tutore male litigante potest ipse, & etiam pupillus condemnari in expensis, & contra quem fiet executio. in l. qui solidum. §. etiam. nu. 3. ff. de le. 2.
- 3 tutore inutiliter dato in testamento non imputatur, si non egerit, nec se confirmari petit. in l. impuberi. nu. 1. ff. de adm. & peric. tut. & cur.
- 3 tutore non imputatur si non exigit debitum, in quo oportebat eum plus expendere, quam id, quod perciperet, in l. mediterraneæ. nu. 1. C. de anno. & tribu. lib. x.
- Idem si non fecit inuentarium, quando plus expenderet in eius confectione, quam esset utilitas. ibi. nu. 2.
- 3 tutore non possunt imputari munera nuptialia missa sorori pupilli, si sine decore illa euitare non poterat. in l. tutor. §. in soluendis. num. 1. ff. de adm. tut. & cur.
- 3 Tutor si in testamento est datus minus solenniter, imputatur succedebat. ab in testamento si non petunt ipsum confirmari. in l. 2. nu. 4. qui pet. tñ. vel cu.
- tutores duo qñ sunt legitimi in eodē gradu, an vn⁹ excusetur per aliu. ibi. nu. 2. Exclusio primi à successione propter negligentiam petendi, secundus non habet necesse petere tutorem. ibi. nu. 7.
- 5 tutores si sunt dati duo eiusdem nominis, quis eorum in veritate erit tutor. in l. duo sunt. nu. 1. ff. de testa.
- 7 tutores, vel curatores plures etiam, quando administratio est diu isa, quomodo, & qualiter teneantur in l. j. nu. 1. C. de transa.
- tutores, vel curatores plures habent à l. quatuor beneficia. ibi. nu. 3.
- tutores seu curatores plures, quando conueniuntur, an inter eos habeat locū beneficium ordinis. ibi. nu. 4.
- 6 tutores honorarij dicuntur dati causa honoris sui. in l. quod si forte. §. sunt quidem. nu. 1. ff. de solu.
- tutores honorarij non coguntur administrare: possunt tamen si volūt. ibi. nu. 3.
- 3 tutore accusato de suspecto est interdicta administratio. ibi. nu. 4.
- 3 tutores plures an possint simul agere. in l. decreto. §. si duobus. nu. 1. ff. de adm. tut. & cur.
- 3 tutores dati ex inquisitione, an hodie debeant satisfare: & cū datur tutor ex inquisitione, debent ante pronunciari de idoneitate. in l. tutores. num. 1. ff. de confirma. tut.
- 6 tutores plures, licet non sint proprii fideiussores, tamen de iure antiquo exemplo fideiussorum conueniebantur. in l. reos. nu. 2. ff. de duo. re.
- tutores, curatores, vel administratores ciuitatis plures, si vn⁹ soluit, qua actione repetat ab aliis. ibi. nu. 4.
- 2 Si vnus ex pluribus tutoribus, creditorib⁹, & administratorib⁹ ciuitatis soluit, qualiter ab alio repetat. in anth. hoc ita. n. 71. C. de duo. re. stip.
- * Quid in pluribus depositariis, & comodariis, qui in obligatione secundaria, quæ ratione doli dñitur, tenentur, & idē quod in plurib⁹ tutorib⁹. ibi. n. 72. eo.
- 3 tutores plures, quando prouocant ad satisfactionem, quis præfertur. in l. testamento. nu. 1. ff. de testa. tute.
- Qui tutores satisfaciunt. in l. si nemo. §. hoc edictum. nu. 1. ff. eo.
- 7 tutorem pupillo qui det cum ratione originis domicilij, & fortunarum habet diuersos iudices, in pupillo. nu. 1. ff. de tut. & cura. da. ab his.
- Tutor vnus quando possit pro alio esse fideiussor, in l. Romanus. nu. 1. titu. & folio eiusdem.
- 7 tutorem petens si succumbit, an repetat expensas. in l. 2. num. 5. C. de neg. ge.
- 3 tutorem qui se adscripsit in testamento, quando esse possit, in l. ex sententia. in 2. ff. de testa. tute.
- 3 tutor confirmatus præfertur legitimo, admittit tamen secum alium datium. in l. j. nu. 6. ff. de confir. tut.
- 2 tutus exceptione si sciens constituit, an videatur donare remissionē, in l. quod si maritus. §. si quis autem. nu. 1. ff. de consti. pecu.
- De litera V.
- 1 Agabundus est, qui non habet certam habitationem, & qui per mundum vagatur. in l. dies cautioni. §. prætor ait. num. 1. & 4. ff. de dam. infect.
- 9 Vagabundus quis dicatur remissionē. in l. quisquis. nu. 3. C. de agric. 37. & in l. 1. nu. 2. C. de tyron. lib. xij.
- 7 vagabundus potest conueniri vbi libet: & quis sit vagabundus. in l. hæres absens. §. proinde. n. 4. ff. de iudiciis. 152. & l. j. n. 5. & 6. C. vbi de cri. agi. opor. 100.
- 4 valor rei qualiter probabitur in l. pretia. §. nonnullam. nu. 2. ff. ad leg. Fal.
- 2 Si non valet quod ago vt ago, valet vt valere potest quando tractatur de obligatione inducenda. in l. 1. §. eum. n. 1. ff. de consti. pecu.
- 8 valor frumenti, & aliarum rerum venalium inspicitur loco publici fori. in l. se prem. nu. 1. C. de erog. mili. anno. lib. xij.
- 2 Valorem, & æstimationem rerum probandi modus habetur respectus ad certam ciuitatem. in l. non vtiq. §. nunc de officio. n. 3. ff. de eo, quod cer. lo.
- 2 valoris, & maioris ponderis illud, quod est, præmittendum est illis, quæ sunt minoris. in l. 1. nu. 4. ff. de peculio.
- 5 valetudo aduersa pbatur p medicos. in l. cōtumacia. §. poena. n. 1. ff. de re iu. 116.
- 4 variatio non admittitur in electione, quando trahit secum executionem. in l. Ausidium. nu. 1. ff. de opt. leg.
- 1 variatio in eadem instantia non admittitur in alia instantia, & inter diuersas personas. in l. Papinianus. §. sed nec impuberis. n. 2. ff. de inof. test.
- 6 variatio quando admittatur in electione sine declaratione. in l. quicquid. nu. 4. ff. de ver. obl.
- 7 variatio temporis, vel loci, an faciat videri illud delictum. in leg. denuntiast.
- se. §. quid tamen. nu. 3. ff. ad l. Iul. de adul.
- 3 variatio quando admittatur. in l. de rebus. nu. 1. ff. rerum amo.
- 1 variatio non permittitur electione facta. in l. si cui. nu. 4. ff. de serui.
- 4 variatio vsque ad annum circa hæreditatem admittitur. in l. nonnunquam. nu. 1. ff. de colla. bon.
- 1 varietas loci, & temporis in testibus, quando reprobatur eorum dicta. in l. hoc carmen. §. si testes. nu. 2. ff. de testib.
- 1 Varietas, seu dubietas, quando est super aliquo negotio circa interpretationē, quid agendum. in l. neque. nu. 3. ff. de legi.
- 3 Varietas loquendi per nomen filios, vel liberos, an attendatur in idiota, sicut in literato. in l. si quis. nu. 3. ff. de testa. tute.
- 6 Varians cōdemnatur in expensis. in l. si quis stipula. nu. 5. ff. de verb. obligatio.
- 7 Variare quod quis potest, quando vna obligatione reuocatur ad plures alternatiuē, secus si habet plura iura, quia vn⁹ electione sibi præiudicat in alijs. in l. vbi pactum. nu. 3. C. de transa.
- 4 Vasa vinaria, quando veniant in legato, vel venditione vini. in l. si cui. §. vinum. nu. 1. ff. de vi. trit. & ole. leg.
- 4 Vasorum nomine veniunt omnia vasa apta ad portandum vinum. in l. vinum. §. illud. nu. 1. ff. de eod. tit.
- * Vasa an veniant legato vino. ibi. nu. 3.
- 6 Vas argenteum quando petitur, debet poni in libello, de qua liga. in l. in actio. ne. nu. 2. ff. de iurtis.
- 6 vas de quo est contentio, debet exhiberi testibus, vt illud recognoscant. in l. qui vas. nu. 3. ff. de furtis.
- 3 vasallus acriter vulneratus si reliquit dominum in prælio, non tenetur. in l. si quis. nu. 1. ff. ad Syll.
- Vasallus non adiuvans dominum omnino periturum excusatur. ibi. nu. 2.
- 3 vasallus vasalli mei, an sit vasallus meus. in l. si quis à libertis, §. si quis à libertis. nu. 1. ff. de libe. agnos.
- 3 Vasallus ad petitionem domini, an cogatur fidelitatem alteri promittere. in l. 2. nu. 14. ff. sol. mat.
- 4 Vasallus quod debeat omnibus filiis domini iurare fidelitatem mortuo domino. in l. cum vnus. nu. 2. ff. de alim. lega.
- 9 vasallus effectus clericus definit esse vasallus, nec fundum recuperat si designat esse clericus. in §. sed neque. nu. 4. in auth. de sanc. Epif.
- 8 Vasallus committens feloniam, quod non noceat filiis antea natis. in l. 2. nu. 4. C. de lib. & eo. liber.
- 5 Vasallus si dominus decedat pluribus filiis relictis, an vni, an omnibus iurare debeat fidelitatem: remittit quod vni. in l. de pupillo. §. si plurium. nu. 6. ff. de oper. no. nunc.
- 1 Si aliquis mihi seruiuit longo tempore tanquam vasallus. in l. solent. §. non vero. nu. 6. ff. de offi. procons. & lega.
- 3 Vasallus alimentat dominum. in l. alimenta. §. Imperatoris. nu. 2. ff. de lib. agnos.
- 1 Vasallus non potest prorogare iurisdictionem alterius iudicis inuito domino. in l. 1. nu. 2. ff. de iudi.
- 3 Vasallus qua poena punitur faciens aliquid cōtra dominum, an tenetur si facit contra filium domini. in l. j. §. domini. el. 2. nu. 1. ff. ad Syll.
- 3 vasallus non tenetur iuuare dominum iniuste præliantem. in l. si quis. §. si maritus. nu. 1. ff. eod.
- 8* vasallus quis nō probatur, probādo q. per spaciū decem annorū præstitit seruitia alicui tanquam domino. in l. libitus. nu. 3. C. de agric. & censu. lib. xj.
- 3 vasallus an poterit seruitium retractare cedendo feudo, in l. is cum quo. nu. 1. ff. de aqua plu. arc.
- 6* vasallo damnato, quæ bona publicentur, in l. j. nu. 6. remissionē. ff. de bo. dān. 191.
- 4 vasallo si conceditur vinea, & fundus fructibus plenus, vasallus habebit etiam vindemiam, in l. cum filio. nu. 1. ff. de leg. 1.
- 9 vasalli debent vocari à domino ad seruitium præstandum, in auth. de collatio. num. 2.
- 5 vasallo, vel emphyteuta expulso vi domino competit interdictum vti possidetis contra deiciētem, in l. j. §. quod ait. n. 7. ff. vti possidetis.
- 6 vasallo delinquentē, an & quando filius amittat feudum, in l. eum qui. nu. 1. ff. de interdict.
- 4 vbi dictio, improprie posita facit cōditionē, in l. j. nu. 19. ff. de con. & demo. 108.
- 4* vbi aduerbiū inducit conditionē, in l. si ita sit scriptū, §. si pater. n. 1. ff. de le. 2. 33.
- 5 vectigal exegisse si probatur, quem de quibusdam rebus tempore debito ex hoc non poterit de omnibus exigere, sed de illis tantum, in l. si publicanus, §. in vectigalibus. nu. 1. ff. de pub. & vect.
- 5 vectigal a tributo in quo differat, in l. j. §. hic titulus. nu. 1. ff. de pub.
- vectigalia, & pedagia sunt munera personalia, ibi. nu. 5.
- vectigal pro animali soluit mulio, pro salma soluit dominus salmæ. ibi. n. 6.
- vectigal pro salma, quæ portatur super animali soluit dominus salmæ, si p animali nihil debet, solui secundum legem vectigalis, ibi. nu. 7.
- * vectigal si duo successiue licitant, per licitationem secundi non indonei non liberatur primus, in l. licitatio. nu. 1. ff. de publ.
- 6 vectigal dñ mun⁹ patrimoniale, i. l. si honestæ, §. vectigalia. n. 1. ff. de priu. tut.
- 5 vectigal est nomen generale ad omne, quod fisco pro aliqua re præstatur: in l. Imperatores. nu. 2. ff. de pub. & vecti.
- 5 vectigalis in solutione quanto tempore esset cessatum, vt præscribatur, vbi per x. annos quando exactio pertinet ad priuatum priuilegio, vel consuetudine, si ad fiscum, vel rempublicam post xl. annos, in l. licitatio, §. earum. nu. 3. ff. de pub. & vect.
- vectigalis cessatio vnius priuati per tantum tempus, si exactio pertinet ad Rempublicam, cum omnes alij soluerint, non prodest, & quid quando pertinet ad priuatum, ibidem numero 4.
- 5 vectigalia, & pedagia, vel similia locantur, in l. cotem, §. qui maximos. nu. 1. ff. de pub. & vect.
- 7 vectigalia sunt munera realia. l. placet, in 2. le. nu. 14. C. de sacrosan. eccl.
- 7 vectigales qui iter consuetum non seruant tenentur, si res perdat, in l. cum proponas. nu. 1. C. de nau. foeno.
- 6 Velle non dicitur quis moriendo in vltimis voluntatibus, in l. centesimis. §. si ita

Index singularium materiarum

- ita stipulatus. nu. 3. ff. de verb. obli. 20
3 vel dictio ponitur exceptiue, vel expositiue. in l. athleta. §. dat remissionē. n. 2. ff. de excusa. tu. vel cura. 68
2 velleiani renunciatio facta per mulierem, an valeat. in l. si mulier. §. si nunc. 1. ff. ad velleia. 95
7* velleiano renunciatur; in l. j. nu. 14. in 2. lec. C. ad vell. 141
7* velleianum, in quibus casibus cessat. in l. generaliter. nu. 1. & 4. C. eod. 143
5 Si ingredienti campum meum ad venandum prohibeo, an capta per ipsum eius fiant, remiss. in l. j. §. omnia. nu. 1. ff. de acq. rer. dom. 70
5* venatori domū si quis promittat facere, & dare aquā in æstate, & domus corrumpatur, & reficiatur, an teneatur. in l. damni infecti. §. si is q. nu. 1. ff. de dā. infe. 35
2* vendere & fingi vendere diuersa, in l. si plus. §. mota. nu. 2. ff. de euic. 140
6* vendere quis potest omnia bona præsentia, & futura, non tñ hæreditatē suam, in l. stipulatio hoc modo concepta. nu. 6. ff. de verb. obli. 24
6* vendere arma non licet nisi illis quibus est permissum, sed consuetudo hoc nõ feruat, in l. j. nu. 3. ff. ad l. 1. al. de vi pub. 163
7* vendere omnia bona sua præsentia, & futura quis potest, in l. de quæstione. nu. 15. C. de pact. 49
7* vendi non debet res magni pretij pro modico debito, in auth. hoc ius porrectum. nu. 16. C. de sacrosan. eccl. 19
8* vendens rem, præteritum recipiens, quo casu possit rem vendicare, in l. quemadmodum. nu. 1. C. de agric. & censu. lib. xj. 38
5 vendicat quis rem quam possidet ciuilitè, & naturaliter respectu detentionis quæ est apud alium, in l. si ventri. §. in bonis. nu. 1. ff. de pri. cre. 127
4 vendicari quando potest, non venit in generali legato liberationis. in l. si. Titia. nu. 1. ff. de libe. lega. 93
9 vendicatio verbum, quid importet, in §. alienationis. nu. 2. in auth. de non alienā. vel permut. 11
7 venditio bonorum si fiat contra non latitantē, an sit nulla ipso iure, vel sit opus restitutione. in l. ignorante. nu. 1. C. de resti. mili. 86
Ad hoc vt perueniatur ad venditionem bonorum contra latitantem, an sit necesse, quod præcedat primum, & secundum decretum. ibi. nu. 2. 77
8 venditio pignoris intra quātū tempus fiat. in l. si nunc. 9. C. de excus. ei iud. 77
7 Venditio rei suæ q. habet rata sibi præiudicat. in l. vna. nu. 2. C. si in com. ea. cau. 79
8 venditio prohibita per testatorem, videtur prohibita donatio. in l. 2. nu. 3. C. de vsucap. pro emp. 57
8 venditio facta sine solennitate, & conclusionē pretij: etiam a fisco, non valet. in l. duplex. nu. 2. C. de fid. instr. lib. x. 6
8 venditio & pretij solutio probari potest per testes, & ibi, quando hoc possint. in l. & si instrumenta. nu. 4. C. de fid. instr. lib. x. 6
6* venditio facta ab aliquo de omnibus suis bonis, qui postea commisit delictum ob qd bona debent publicari psumitur fraudulosa. in l. si. nu. 1. ff. de stip. 64
5 Quatuor requiruntur ad hoc, vt possit perueniri ad venditionem bonorum latitantis. in l. Fulcinius. §. cum hoc. nu. 4. ff. quib. ex cau. in pos. ea. 123
venditio bonorum latitantis, seu missio in possessionem ex secundo decreto, si est facta omnibus requisitis, & facta pro debito, cui exceptio obstat, est nulla. ibi. nu. 6. 123
5 venditio, an sit nulla ipso iure, vel per restōnē integrum cum deficit aliquid de substantialibus. in l. Fulcinius. §. si quis. nu. 1. ff. ex quib. cau. in pos. ea. 120
6 Venditio facta Mediolani de re existente Florentiæ, intelligitur de moneta Mediolanensi, & de eius mensura. in l. semper in stipulationibus. numero 22. ff. de reg. iur. 237
venditio facta a muliere de re dotali non valet, intellige de iure ciuili et si interuenerit iuramentum, secus de iure canonico. in §. & mult. nu. 7. & 11. in auth. v. imo. ante. 27
venditio rei dotalis facta a muliere marito consentiente, an valeat. ibi. nu. 9. 27
6 venditione facta a duobus cum pacto de retrouendendo intra certum tempus vno nolente reemere, emptor non tenetur reuēdere partem. in l. si quis aliā. nu. 4. ff. de solutio. 85
8 venditione prohibita, de prohibita donatio. in l. voluntas. nu. 2. C. de fide. 41
8 in venditionibus rerum fiscalium fiendis sub hasta, tempus statuitur arbitrio iudicis augendo, non minuendo, in l. si tempora. nu. 1. 7. & 8. de fid. instr. lib. x. 6
3 Fossata & aggeres veniūt i venditione. i l. impensæ. nu. 2. ff. de imp. in re. do. fac. 30
6 venditio facta ab irato contra consanguineos facta alicui illo colore, q. non valeat, nisi probetur perseverantia, in l. quicquid. nu. 1. ff. de reg. iur. 238
2* venditio si sit x. corbium frumenti, quod nascitur in tali fundo: si minus nascitur in eo fundo, sit remissio. in l. si merces. §. vis maior. nu. 7. ff. lo. 124
8 venditio rei fiscalis, vel eius debitoris, vt valeat, quæ interuenire debeant. in l. 1. nu. 2. C. de fide instr. lib. y. 6
5 Venditio fit interdum secundum formam. §. adeo autem. in l. Fulcinius. ff. quib. ex causis in pos. eat. contra absentem causa Reip. in l. Fulcinius. §. adeo autem. nu. 2. ff. ex quib. cau. in pos. eat. 124
2 venditio ad mensuram qñ dicatur fieri. in l. iulia. §. si Titius. n. 1. ff. de act. emp. 118
6 venditio rerū affixarū adib' non fit natus iuramento. i l. si q. n. 7. ff. de fideiur. 72
2 venditio omnium bonorū psumitur fraudulosa. in l. q. testin. 3. ff. de probat. 143
5 venditio bonorum latitantis vt fiat, debet de debito constare. in l. hæreditaria. nu. 2. ff. de bon. auth. iud. pos. 124
5* venditio bonorum creditoris facta ad instātiā vnus, quando pro fit alijs credit. in l. cum vnus. nu. 3. ff. de bon. auth. iud. pos. 125
6 venditio facta per prælatum an valeat quando pretium rei venditæ non fuit solutū creditori ecclesiæ prout solui debebat. i §. quacūq. n. 8. aut. de alienan. 51
7 venditionis rescissio facta circa dimidiam iusti pretij, qua actione fieri petatur. in l. 2. C. de resc. vend. 153
6 venditio rei prohibuit alienari etiam inter scientes quando valeat, in l. contrinuis. §. cum qui. n. 3. ff. de verb. obli. 52
9 Venditio, dictio quando trahatur ad alios contractus, in §. quia vero. nu. 5. in auth. de non alie. aut permut. 12
2 venditionis nomine comprehenditur omnis actus per quem dominium transfertur etiam ex vltima voluntate. in l. sicut. §. venditionis. nu. 1. ff. quib. mod. p. g. vel hypot. fol. 138
1 venditio rerum minoris, vel ecclesiæ facta non seruata solennitate etiam si conditio eorum sit facta deterior, non valet. in l. cum hi. §. eam transactionem. nu. 3. ff. de transac. 94
8 venditio facta a fisco retractatur propter tributa, non ob aliam causam. in l. quæcunque. nu. 1. C. de fid. instr. lib. x. 7
6 venditio rerum fiscalium semper videtur fieri pacto adiectionis in diē, secus in venditione rerum ciuitatis, nisi habeat priuilegium. in l. Lucius. §. idem respondit si ciuitas. nu. 1. ff. ad municip. 219
2 venditio vna dicitur, licet emanent plures res vno precio. in l. & si vno. nu. 2. ff. de actio. emp. 110
4 venditio valet, quando fundus est certus licet fines omittantur a notario. in l. cum pater. §. vicos. nu. 1. ff. de leg. 2. 43
8 venditio si prohibetur pacto fieri ob vtilitatem publicam non potest cum auctoritate iudicis fieri: secus si ob priuatam. in l. si quis. nu. 1. C. de agr. lib. 11. 37
8 venditio vt valeat, quot requiruntur propter tributa. in l. 1. nu. 1. C. de præscrip. 30. vel 40. anno. 59
7 venditio liberi hominis non prohibetur. sed dominij translatio. in l. non dubium. nu. 18. C. de leg. 27
7 Venditio si est facta ad mensuram, an dicatur venditio perfecta antequam fundus mensuretur. in l. 2. nu. 1. C. de per. comm. rei vend. 154
5 venditio facta de re vi possessa scienti, q. valeat. in l. cum vir. n. 3. ff. de vsuc. f. 100
venditio rei alienæ ex iure superuenienti auctori, q. firmetur quo ad Publicianam, & vsucapionem: non quod emptor sit statim dominus. ibi. nu. 9.
Vendens rem alienam respectu quasi dominij, si succedit quasi domino, quando purgetur vitium. ibi. nu. 15.
Venditio quis rem Titij domini tāquam negotiorum gestor, cui dominus successit antequam ratum dominus haberet, an ius emptoris confirmetur. ibi dem nu. 16.
Vendens rem procuratorio nomine succedit domino, quando venditio confirmetur. ibi. nu. 17.
2 Venditionem rei meæ possum habere ratam re perempta, vt in subsidium consequar precium. in l. venditor. nu. 2. ff. de hære. vel act. vend. 113
3 vendita re per debitorem, & postea ad eum ex noua causa reuertatur, an reincidat in obligationem. in l. sicut. §. supernacuum. nu. 3. ff. quib. mod. pig. vel hy. pot. solu. 138
venditio psumitur simulata, quando emptor patitur venditorem possidere, & quantum tempus requiratur. ibi. nu. 5.
Etiam si in instrumento venditionis sit appositum constitutum. ibi.
venditio non psumitur simulata si venditor remansit in possessione, & respōdeat de fructibus emptori. ibi. nu. 6.
venditor, an possit contra emptorem agentem excipere venditionem simulatam. ibi. nu. 8.
2 venditor tenetur de euictione eo ipso, q. vendidit, & tradidit, & precium est solutum. in l. ex empto. nu. 3. ff. de act. emp. 116
2 venditor quando tradit alteri, & sic non emptori, cui iuste arbitrabatur tradere posse, quod liberetur ab emptore: & ei tenetur cedere actionem. in l. cum fundus. §. seruum tuum. nu. 9. ff. si cer. pet. 18
2 venditor tenetur exhibere emptori cū expedit instrumenta, quæ pertinent ad fundum. in l. creditor. nu. 1. ff. de act. emp. 120
2* vendita res, quando possit retineri pro pignore loco precij. in l. Iulianus. §. of ferri precium. nu. 4. ff. eod. 117
2 Vendita equa, an videatur venditus pullus, & an sella equo vendito. l. si certo. §. vsque adeo. nu. 1. ff. commo. 76
2 Venditor tenetur de seruitute si sciuit, & nõ monuit emptorem, licet dixerit se nolle de seruitute teneri. in l. j. §. venditor. n. 2. ff. de ac. emp. 115
2 venditio tenetur præcisè ad tradendum si potest. in l. certi conditio. nu. 21. & 24. ff. si cer. pet. 9
venditor si est dominus tenetur ad transferendum dominium. ibi. nu. 22. & 23.
1 venditor qui venit ad defensionem emptoris, an possit ex persona sua petere, quod causa compromittatur vigore statuti. in l. venditor. nu. 1. ff. de iudi. 155
1 Contra vendentem scienter rem alienam statim potest agi ex empto, licet re non sit petita in iudicio, & per sententiam restituta. in l. atqui. §. cum. nu. 8. ff. de neg. gest. 118
1 venditor si offert se defensioni, an ex hoc pareatur exceptio emptori. in l. sed & si lege. §. item si rem. nu. 4. ff. de per. hære. 167
1 venditor qui constituit se nomine emptoris possidere videtur tradere, poterit tamen rei vendicatione, vel vt possidetis conueniri non actione ex vendito, vt tradat. in l. ab emptione. nu. 7. ff. de pac. 92
5 Venditor contra emptorem non potest opponere venditionem esse factam in fraudem priuati, vel fisci, sed fictitia ex aliqua causa sic. in l. post contractū. nu. 5. ff. de dona. 57
6 Venditor qui non promissit emptori sumptus, an teneatur. in l. venditores. nu. 1. ff. de verb. oblig. 36.
8 Venditor qui scit emptorem ingredi possessionem rei emptæ, videtur sibi rem tradere. in l. quicunque. nu. 5. C. de apo. pub. lib. x. 14
2 Venditor liberatur per vim re vendita, & ablata, nisi sit ablata propter inimicitias venditoris. in l. si eas. nu. 1. ff. de act. emp. 120
6 Venditor qui promissit defendere de iure, & de facto contra omnem personā, ad quæ teneatur. in l. stipulatio ista. nu. 4. ff. de ver. ob. 16
6 Venditor non potest appellare, quando emptor est condēnatus, vt contumax. in l. ab executore. §. alio condemnato. nu. 1. ff. de appel. 196
Venditor intra biduum emptore victo appellat. ibi dem nu. 3.
2 veditor cedit actiones p re euicta §. auctore suū. i l. i creditore. n. 1. ff. de euic. 139
2 Veditor, an possit præcisè cōpelli ad re tradēdā. in l. 1. n. 12. ff. de actio. empt. 114
Venditor si in prima cā fuit cōdēnatus ad interesse quia re non dabat appellauit in causa appellationis: an dando rem liberetur ab interesse. ibi. nu. 14.
2 Venditor in causa euictionis, an sit testis. in l. nullus. nu. 1. ff. de testi. 146
7 venditor si vult emptorem defendere, an possit iudicium suscipere inuito auctore. in l. 1. n. 1. C. vbi in rem ac. exer. debeat. 101
venditor potest suscipere iudicium vt simplex defensor, nõ camen animo nõ uand

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 venditor generis tenetur ad translationem dominij, non ex natura contractus, sed ex natura rei. in l. 2. nu. 7. ff. si cer. pet. 4
 2 venditor consanguineus veniens ad defensionem emptoris extranei, an petat ex sua persona causam compromitti vigore statuti mandantis, causam inter consanguineos compromitti. in l. si minori. nu. 5. C. de iure fil. lib. x. 3
 3 venditor tenetur de euictione, si res euineitur ex causa antecedentis contractus. in l. j. nu. 1. C. de peri. & commo. rei ven. 154
 4 venditori quomodo sit denunciandum litem motam. ib. nu. 2. 154
 5 venditori scienti litem motam, an sit denunciandum: quod sic. in l. denunciasse. §. quid ergo. n. 2. ff. ad leg. iul. de adulteriis. 158. & in l. j. n. 3. C. de peri. & com. rei vend. 154
 6 venditor non liberatur, nisi tradat possessionem vacuum omnimodo. in l. cum res. nu. 9. C. de proba. 126
 7 venditor vel mulier agens, quando praeiudicat emptori, vel viro, in l. xpe co- stitutum. nu. 4. ff. de re iud. 118
 8 venditor non potest esse testis in causa rei venditae pro emptore. in l. eos ter- minos. nu. 1. ff. fin. reg. 192
 9 venditor non potest esse testis pro emptore, in l. omnibus. numero 1. & 4. C. de testib. 132
 10 venditor si promisit habere licere pro se, & heredibus suis, quando teneatur etiam de euictione extraneorum. in l. emptorem. §. qui autem. numer. 1. ff. de act. emp. 117
 11 venditori nescienti litem motam est denunciandum. in l. emptor. numero 1. C. de euictio. 117
 12 venditori etiam scienti litem motam est denunciandum. in l. qui absentem. nu. 1. ff. de procurato. 111
 13 venditor rei cuius si praestat æquæ bonam, an liberetur. in l. si quis do. num. n. 3. ff. loca. 121
 14 venditori scienti litem motam est denunciandum per emptorem. in l. sol. mat. §. voluntatem. nu. 7. ff. de l. mat. 5
 15 venditori scienti litem motam etiam potest denunciari per emptorem, vt te- neatur defendere. in l. non solum. §. morte. nu. 52. ff. de no. ope. num. 16
 16 venditor rei alienae, quando emptor est sciens, an teneatur de euictione. in l. cū vir. nu. 4. ff. de vsucap. 106
 17 venditor, an teneatur præstare rem tradere, vel liberetur præstando interesse, in l. de empt. & vend. nu. 3. 93
 18 venditor etiam tenetur defendere emptorem in controuersia, quæ sit resisten- do ipsi emptori. ibi. nu. 6. 93
 19 venditor qualiter teneatur ad sumptus litis. ibi. nu. 7. 93
 20 venditorem fuisse dominum, qualiter probatur. in l. cum res. in 2. lec. num. 2. C. de probatio. 125
 21 venditori denunciatus, quod veniat ad defendendum debet tali tempore de- nunciare, quod possit venditor occurrere. in l. aut qui aliter. num. 3. ff. quod vi aut clam. 147
 22 vendito equo, an videatur vendita sella. in l. eū qui. §. non solū. nu. 3. ff. de fur. 113
 23 vendito fundo saluo iure coloni, intelligitur de omnibus præterquam de ip- so vendente. in l. si mercedem. §. si habitatoribus. n. 2. ff. de actio. emp. 121
 24 vendens domum si excipit, qd habitantibus liceat habitare, an intelligatur de his quibus gratis concessit. ibi. nu. 3. 121
 25 vendito fundo pro centum pacto appposito, qd si apparuerit fundum emphyreu- ticum heret diminutio pretij arbitrio Titij: Titio mortuo recurritur ad iu- dicem. in l. si quis arbitratu. n. 4. ff. de verb. ob. 19
 26 venditam rem tui si cum pacto de retrouendendo pro eodem pretio intra tā- tum tempus obligas postea reuendis, illa res non transit cum illa obligatio- ne. in l. in diem. nu. 2. ff. de aqua plu. arc. 44
 27 venditor an si rehaibuit, quia dixit se deceptum ultra dimidium, an pignus re- soluitur. ibi. nu. 3. 44
 28 vendita res tanto minus valet, quàm soluitur in proxeneticis, suoha stationibus, & aliis. in l. quantitas. nu. 1. ff. ad leg. Falc. 128
 29 vendita res, vt emphyteus ecclesiae, quod euincitur ex natura emphyteusis. in l. si quis domum. §. hic subiungit. num. 2. ff. loc. 121
 30 Vendere re promittens pro eo pretio quo inuenietur, & vnus nobilis promit- tit minus, quàm valeat res ob eius timorem non plus offertur, non dedit at- tendi eius solatio. in l. si pater. num. 1. ff. de pac. dot. 148
 31 vendere res suas quis quādo cogatur. in l. non enim. nu. 2. ff. rerum amot. 31
 32 Si venditur equa prægnas, vt si pareret masculum pertineret ad emptorem, si foeminam ad venditorē: si peperit masculum, & foemina partes de æquitate diuidentur. in l. si extraneus. n. 2. & 4. ff. de condi. cau. da. 39
 33 Vendere grauatus in familia, vt possit alteri vendere debet requirere, & ex- pectare illos de familia. in l. codicillis. §. instituto. nu. 6. ff. de leg. 2. 46
 34 Requistus, vt emat ab eo, qui tenetur illi vendere debet per duos menses ex- pectari, vt vendere possit alteri. in l. qui Romæ. §. cohæredes. numer. 2. ff. de verb. obl. 44
 35 Si rem commodatā, vel depositam vendidisti ago ad rei restitutionem: & si non possis restituere ago ad veram æstimationem, non ad pretium venditionis. in l. si eum. nu. 4. ff. si cer. pet. 16
 36 vendere rem suam, quod quis cogatur pro vtilitate Reipublicæ. in l. fin. num. 4. C. de debito. ciui lib. xj. 36
 37 Vendere est factū, licet nō merum. in l. cui vsusfructus. n. 5. ff. de vsufu. leg. 67
 38 vendere quis potest omnia bona sua præsentia, & futura, non tamen hæredita- tem suam. in l. stipulatio. nu. 6. ff. de verb. obl. 23
 39 vendere quis cogitur, & in vendendo potest modus statui. in l. 5. numer. 1. C. de Epil. aud. 14
 40 vendi sit si quis rem Titij tanquām negotiorum gestor, qui dominus successit antequam ratum dominus haberet, an ius emptoris confirmetur. in l. cū vir. nu. 16. ff. de vsucap. 101
 41 Vendens ignoranter rem vitiosam, quando teneatur quāto minoris emptor fuisset empturus, & quando teneatur ad totale interesse. in l. Iulianus. nu. 5. ff. de actio. emp. 117
 42 Vendens fundum in fraudem fisci, vt pœnam euadat, quando possit postea eum repetere. in lege iusiurandum. §. procurator. numero sexto. ff. de iureiuran- do. 27
 43 Vendens rem cum pacto ne alienetur, si fiat alienatio, quando primo vendens non possit propria autoritate rem alienatam apprehendere. in auth. vt de- cæte. commuta. nu. 4. 25
 44 Vendens rem ratione possessionis debet præstare se esse potiorē in posses- sione. in lege si in emptione. §. rei suæ. numero tertio. ff. de contrahend. em- ptione. 112
 45 Vendens ex officio iniuncto nunquam tenetur de euictione. in l. alio hærede. nu. 25. ff. de alimen. leg. 84
 46 Vendens prædium post fructus perceptos tamen ante pensionem solutā, tota pensio an debeatur emptori. in l. Valerius. §. Triphonio. numero primo. ff. de iure fisci. 213
 47 Vendens ex necessitate non cauet de dupla. in l. qui hæres. numero 3. ff. fam. er- ciscun. 194
 48 Vendens quare in emptione, & venditione re tradita liberatur, non sic in aliis contractibus. in l. si rem. nu. 2. ff. de solutionib. 82
 49 Vendens, vel donans maiorem partem patrimonij, præsumitur in fraudem fa- cere. in l. nomen. §. filio. nu. 3. ff. de leg. 3. 52
 50 Vendens calicem non consecratum non incidit in legem Iuliam maiestatis. in l. non contrahitur. nu. 2. ff. ad leg. Iul. maiest. 153
 51 Vendens boues, quod pro prætio non soluto non possit repetere boues, & idem in mutante pecuniam, vt boues quis emat, quod non potest petere boues. in leg. si cum dote. §. si mulier. numero decimo. ff. soluto matrimo- nio. 14
 52 Vendens rem & prærium recipiens quo casu potest rem vindicare. in l. quemad- modum. nu. 3. C. de agric. lib. xj. 38
 53 Vendens: & promittens pro suo dato, & facto tantum, & etiam teneatur pro facto illius cuius est hæres. in l. si seruus. nu. 4. ff. de condi. fur. 64
 54 vendens rem tanquām tutor, vel procurator, licet non teneatur de euictione, tenetur tamen se ostendere talem legitimē. in l. j. num. 1. C. credi. eui. p. non deb. 111
 55 vendens fructus domus pro centum annis dicitur alienare. in l. codicillis. §. in- stituto. nu. 4. ff. de leg. 2. 46
 56 vendens fructus domus pro centum annis dicitur alienare. in l. codicillis. §. in- stituto. nu. 4. ff. de leg. 2. 46
 57 vendens instrumentum si pro maiori prætio, quàm quod taxandum erat de pro- ximo, & sciebat, tenetur emptori. in l. contra. nu. 2. ff. de leg. 16
 58 vendens vinum ultra prohibitionem vna die pluribus personis pro pluribus de- lictis puniatur. in l. inficiando. §. infans. nu. 4. ff. de fur. 120
 59 vendens rem alicui se possidem potest etiam pro tuitione rei cedere omne actionem personalem sibi competentem. in leg. si per diuersas. numero 21. C. 152
 60 vendens rem nomine alieno, quando possit habere fidem de pretio. in l. si procu- rator. §. si ab eo. nu. 2. ff. de iure fil. 210
 61 vendens & tradens rem, quàm quis possidebat sine titulo, ad quam habet pu- blicianam, tenetur hoc edicto. l. quia etiam. §. opus quoque nouum. nu. 1. ff. de alie. iud. mut. 144
 62 vendens rem tenetur facere instrumentum secundum ciuitatis consuetudinem. in l. ex ea parte. nu. 2. ff. de verb. obli. 43
 63 vendens rem alienam, an transferat dominium habita fide de pretio. in l. a diuo Pio. §. sed si emptor. nu. 2. ff. de re iud. 112
 64 vendens rem habita fide de pretio quare non habet priuilegium in pretio, sed mutans, vt nauis ematur, habere priuilegium. in l. quod quis. nu. 1. ff. de pri- ui. credito. 127
 65 vendens rem duobus successiue, an puniatur, in l. nullus videtur. numero 1. ff. de reg. iur. 238
 66 venetis, & apud tartaros ius dicitur manu Regia. in l. rerum quidem. num. 3. ff. rer. amot. 33
 67 veneti longa consuetudine dicuntur habere iurisdictionē in mari eorū. l. iniu- riarum. §. si quis. nu. 2. ff. de iniur. 130
 68 venetorum dominium, an sit exemptum ab Imperio Roma. in l. hostes. nu. 4. ff. de capti. 214
 69 venenum qui emit causa dandi: licet nō dederit puniatur. in l. j. n. 1. ff. de pari. 167
 70 verberans clericum habitu laicali, an sit excommunicatus quod non. in l. apud Labeonem. §. si quis virgines. nu. 1. ff. de iniur. 131
 71 verbum credendi tripliciter accipitur. in l. secunda. §. creditum. numero 3. ff. si cer. pet. 5
 72 verbum volens extensiuum est. in l. si certi conditio. §. deposui. n. 3. ibid. 11
 73 verbum directe denotat iustitiam, & rite solennitatem. in l. lec. n. 1. ff. eo. tit. 20
 74 verbum potest, quomodo intelligatur, in l. quoc. Seruius. numero 3. ff. de con- dic. cau. da. 40
 75 verbum dari, quando intelligatur proprie, & secundum naturam contractus, in l. dedi. nu. 2. ibid. 2
 76 verbum placet intelligitur arbitrio boni viri, idem de verbo videtur, in l. j. §. si plures. nu. 16 & 17. ff. de exer. act. 87
 77 verbum alterius comprehendit masculinum, & foemininum, in l. licet §. parui autem. nu. 1. ff. de pecu. 92
 78 verbum dedit appositum in contractu emptionis, & venditionis, nihil impor- tat, in l. si stipulatus. nu. 2. ff. de vsur. 141
 79 verum petatur pro repetatur, in rub. ff. sol. mat. nu. 11. 2
 80 verum reddendi, quando accipitur pro quolibet actu translationis dominij, sicut verbum dari, ibi. nu. 13. eod.
 81 verbum dari potest sumi duobus modis, ibi. nu. 14. eod.
 82 verbum plerumque constituit regulam, in l. j. §. nota. numero 1. in prima lec. ff. de tut. & rat. dist. 75
 83 verbum substruo, est commune, in l. iam hoc iure, §. sed & si alter. nu. 2. ff. de vulg. & pup. subit. 121
 84 veniens ab intestato si vt filius omisit, & vult venire, vt legitimus, habet lo- cum. 121

Index singularium materiarum

- cum edictum: si quis omiffa cau. test. in l. qui omiffa. numero 8. ff. si quis omiff. cau. testa. 164
- 7 venite si quis ex ea non potest in possessionem perinde est ac si venisset. in l. si si nita. §. illud queritur. nu. i. ff. de dam. infec. 34
- 7* venientes de nouo in collegium, non tenentur pro debito antea contracto. in l. prouidendum. nu. 2. C. de dec. lib. x. 17
- 8 verbum quod potest in pluribus temporibus verificari, in dubio intelligitur secundum quod tempus attulerit. in l. precibus. nu. 17. C. de impu. 22
- 7 verbum semel improprie positum potest poni, & improprie. in repe. auth. ingref. si. nu. 2. C. de sacrosan. eccle. 15
- verbum denotat factum, aduerbium qualitatem facti. in l. pomponius. nu. 19. ff. de neg. gest. 117
- 4 verbum in praeterito: & futuro subiunctiui licet in dubio intelligatur in futuro, tamen ex coniectura, & ne interpretatio sit vitiosa intelligitur de praeterito. in l. demonstratio. §. quod autem. nu. 3. ff. de condi. & demonstra. 113
- 8 verbum refertur ad id quod congruit in specie non in genere. in l. j. nu. 96. C. de dignita. lib. xij. 48
- 4 verbum quando reperitur in praeterito & futuro in vltimis voluntatibus, & legibus intelligitur in futuro: secus in contractibus. in l. solemus. num. 1. ff. de condi. & demon. 110
- 7 verbum vnum potest opponi secundum duas expositiones. in l. consti. nu. 8. C. de no. cod. fac. 3
- 8 verbum vnum quando refertur ad plura debet intelligi prout potest illa vni-formiter determinare. in l. in testamento. nu. 1. C. de testa. mil. 14
- 5 verbum quod potest se habere ad plura tempora, in dubio comprehendit futurum. in l. Centurio. nu. 30. ff. de vul. & pup. 127
- verbum commune adiectum certae rei, vel quantitati, nunquam trahitur ad institutionem. ibi. nu. 34.
- 3 verbum directum in substitutione appositum, quando potest se habere per modum depositionis, & demonstrationis, in dubio intelligitur demonstratiue. in l. Centurio. nu. 40. ff. eo. ibid.
- 1 Verbum obscurum positum in vno capite interpretatur per verba posita in sequentibus capitibus. in l. vtrum autem. nu. 1. ff. de petitione heredita. 166
- 5 Verbum quod potest capi in futuro, & in praeterito positum in statuto qualiter intelligitur. in l. possideri. §. ex pluribus. nu. 5. ff. de acq. pos. 76
- 8 Verbum vnu quod ponatur pro vna oratione. in l. 2. n. 3. C. de bonis vac. li. x. 10
- 2 Verbum speciale additum alteri verbo generali restringit eius significationem. in l. sed & si adijciatur. nu. 1. ff. pro socio. 107
- 2 Verbum praeteriti plusquam perfecti, vel praeteriti imperfecti subiunctiui, vel optatiui modi, trahitur ad futurum. in l. si debitor. n. 3. ff. de contra. empr. 112
- 3 verbum subiunctiui siue praeteriti, siue praesentis temporis, habere potest significationem futuri. in l. 1. nu. 11. ff. de iure cod. 169
- 5 verbum succedo, est verbum commune. in l. non tantum. numero primo. ff. de fideicom. lib. 68
- 4 verbum praeteriti temporis, quando porrigatur ad praeterita: & futura. in l. talis scriptura. §. hanc autem. nu. 1. ff. de leg. j. 9
- 4 verbum futuri temporis, quando contineat praeteritum. in l. verbum oportebit. nu. 1. ff. de verb. sig. 232
- verbum praesentis temporis, quando contineat praeteritum. ibi. nu. 2.
- verbum praeteriti temporis continet futurum. extensiuè. ibi. nu. 3.
- 4 verbum praesentis, vel praeteriti temporis porrigitur ad tempus praesens. in l. Mela. §. sed & si. n. 2. ff. de ali. leg. 85
- 7 verbum primae personae, quando profertur suppositum, subintelligitur ego. in auth. si quando. nu. 4. C. de consti. pec. 124
- 1* verbum potest iunctum cum negatione, inducit necessitatem. in l. in pecuniarijs. nu. 7. ff. de ferijs. 71 & in l. de his. nu. 4. ff. de transf. 94
- 2* verbum ratum refertur ad ius firmum ad factum. in l. metum autem. §. volent. nu. 3. ff. de eo quod met. cau. 124
- 1* verbum de nocte, positum in statuto punienti, si quis fecerit sic & sic, refertur ad vtrumque. in l. doli. verbum. nu. 1. ff. de ser. corrup. 198
- 1 verbum rei est generale, in l. 1. nu. 6. ff. si certum petatur. 2. & nu. 35. 2
- 3* verbum quod reperitur in praeterito, & futuro subiunctiui in vltimis voluntatibus intelligitur de futuro. in l. hoc articulo. numero primo. ff. de heredi. institu. 108
- 3* verbum relinquo, quando alius non est heres institutus, trahitur ad institutionem. in l. his verb. nu. 1. ff. eod. 111
- 3* verbum relinquo, an trahatur ad institutionem. in l. diuus Traianus. nu. 3. ff. de milita. testa. 114
- 4 verbum relinquo trahitur ad vltimam voluntatem. in l. vnum est familia. num. 2. ff. de leg. 2. 38
- 4 verbum ambiguum in vna parte testamenti declaratur per alia posita in eodem testamento. in l. qui filiabus. nu. 1. ff. de leg. j. 7
- 9 verbum infinitum significat tempus praeteritum, & futurum. in §. si igitur. nu. 6. in auth. vt iudi. sine quoquo suffra. 13
- 3 verbum directum, quod dicatur. in l. Centurio. n. 43. ff. de vulg. & pupil. 127
- 4 verbum coniunctum alteri verbo mediante coniunctione inducit conditionem alias non. in l. j. nu. 33. ff. de condi. & dem. 108
- Verbum infinitiui modi coniunctum alteri verbo sine coniunctione conditionem inducit. ibid.
- 4 verbum praeteriti temporis non porrigitur ad futurum in exorbitantibus à iure communi. in l. j. §. vxori. nu. 2. ff. de leg. 3. 52
- 7 Verbum dubium prolatum ab auctore interpretatur pro eo. in l. j. numero 15. C. de vsufu. 110
- 3* verbum commune adiectum certae portioni alio vniuersali herede instituto, non trahitur ad institutionem, alias secus. in l. Centurio. nu. 41. ff. de vulg. & pup. subiti. 127
- * Verbum heres esto, est directum. ibi. nu. 43. ipi.
- * Verba volo, quod talem heredem recipias, important fideicommissum. item illud rogo, vt talem heredem facias. ibi. nu. 44. 128
- * Verbum substituo, quare non sit directum sicut instituo. ibi. nu. 47.
- * Verbum perueniat, est verbum commune. ibi. nu. 48.
- * Verbum pertineat, est verbum commune. ibi. nu. 49.
- * Verbum habeat, est commune. ibi. nu. 50.
- * Verbum remaneat, est commune. nu. 51. ibi.
- Idem verbum redeat, ibidem.
- * verbum succedat, est commune. ibi. nu. 52.
- * Verbum reuertatur, est commune. ibi. nu. 53.
- * Verbum deuoluatur, est verbum commune. ibi. nu. 54.
- * Verbum accrescat, est verbum obliquum. ibi. nu. 55.
- * Verbum moriatur, est commune de iuregentium. nu. 56. ibid.
- * verba ista, si filius viuo se succedat, cuius sint an testatoris, an legislatoris. in l. si quis eum §. si suo. nu. 2. ff. eod. tit. ibi.
- * verbum restituere, est merè obliquum. in l. coheredi. §. quod si heredem. nu. 1. ff. eod. 181
- 3* Verbum pro herede, quid sit dicere, & qualiter hoc verbum accipiat. in l. pro herede. nu. 1. ff. de acq. herede. 147
- 3* Verba ista, quisquis mihi heres erit, videntur extendi ad successores ab intestato. in l. si quis eum testamentum. nu. 2. ff. de codi. 170
- 4* Verbum volo, ratione adiuncti, quando inducat dispositionem. in l. serui electione. nu. 4. ff. de leg. 1. 4
- 4* verbum hoc amplius, inducit repetitionem per quem legata praecedentia inualida confirmantur. in l. legata. n. 1. ff. eod. tit. 8
- 4* verbum videtur iudicio tuo, vel si tibi placuerit, importat arbitrium boni viri. in l. si sit legatum. nu. 2. ff. eod. 18
- 4* verbum liberum, vel plenum arbitrium, importat liberam voluntatem. in d. l. si sit legatum. nu. 4. ff. eo. & in l. 1. nu. 50. C. de sacrosan. eccle. 10
- 4* Verba directa trahuntur ad fideicommissum si iure directo non possunt valere. in l. filiusfa. §. vt quis heredem. nu. 1. ff. de leg. 1. 24
- 4* Verbum peruenisse, prolatum in contractibus, vel in vltimis voluntatibus, intelligitur scilicet cum effectu. in l. Mauius fundi. §. a me herede. numero 2. de leg. 2. 32
- 4* verbum potest, est extensiuum. in l. si ita scripsisset. nu. 2. ff. de leg. 2. 33
- 4* Verbum video, potest referri ad omnem suum sensum. in l. si mihi, & Titio. nu. 1. ff. eod. tit. 34
- 4* verbum pertinere, an sit obliquum, vel directum, quod sit commune. in l. Lucius. §. filiam. nu. 1. ff. de leg. 2. 46. & in l. licet. nu. 2. & 6. C. de pac. 46. & in l. 1. n. 1. C. de pac. int. emp. & vend. 155
- 4* verbum plenum, & liberum adiecto verbo arbitrium, resoluitur in liberam voluntatem, in l. fideicommissa. §. sic fideicommissum. nu. 4. ff. de leg. 3. 48
- 4* verbum potest, trahitur ad necessitatem. in l. fideicommissio. §. haec verba. nu. 2. ff. eod. ibid.
- 4 7 verbum peruenisse, seu peruenit, intelligitur cum effectu, in l. qui concubinam. §. cum ita. nu. 1. ff. eod. 51
- 4* verbum volo, est directum, vel obliquum secundum naturam eius, cui adijci-tur. in l. cum quis decedens. §. Scia, nu. 1. ff. de leg. 3. 33. & in l. quoniam. nu. 2. C. de test. 16
- 4* verbum volo, quando inducat dispositionem. in l. P. amphilo. §. propositum. n. 1. ff. de leg. 3. 54. & in l. 1. nu. 3. C. de sum. trin. 5
- 4* verbum suus sua suum, quomodo accipiat. in l. cum suus. n. 1. ff. de leg. 3. 57
- 4* verbum amplius, non inducit repetitionem si addatur eo, vel hoc. in l. qui ita. nu. 1. ff. de dot. preleg. 71
- 4* verba praeteriti, vel praesentis temporis, in his, quae ex mera voluntate testantis dependent, trahuntur ad futura. in l. si quis. nu. 1. ff. de alimen. & cib. leg. 81
- * verbum deuolui, an sit directum, vel obliquum. ibi. nu. 4.
- 4* verba arbitrio nostro, important arbitrium boni viri. in l. verba, eo. 82
- 4* verbum vendendi prolatum à lege, vel à praetore strictè intelligitur: secus à testatore. in l. alio herede. nu. 1. ff. eod. 83
- 6 Verbum alienare generale. ibi.
- 4* verbum potest, trahitur ad futura. in l. si ita legatum. nu. 3. & 5. ff. de auro, & argen. lega. 87
- 4* verbum cum petiero, an faciat conditionem. in l. Titia heredis. nu. 1. ff. de condi. & demonstra. 120
- 4* Verbum relinquo, adiectum certae rei, non importat institutionem heredis. in l. cogi. nu. 3. ff. ad Treb. 136
- 4 verba conditionis intelligi debent, vt se habent ad esse, vel non esse. in l. ex facto. §. si quis ita. nu. 1. ff. eod. 137
- 4* Verba ista, puto mihi expedire, quando inducant aditionem. in l. omnes. num. 1. ff. eod. 144
- 4* Verba directa quando trahantur ad fideicommissum. in l. Scquola. numero 2. ff. eod. ibid.
- 5* Verba stipulationis de opere demoliendo qualiter concipiantur. remissiuè, in l. stipulatio de operis. nu. 2. ff. de op. no. nun. 22
- 5* verbum pertinere, & verbum reuertatur, non sunt directa. in l. 1. numer. 12. ff. de dona. 5
- 5* verbum concedo, quod continet simplex mandat, in incorporalibus cessio habet vim traditionis. in l. ad eum quem. nu. 1. & 3. ff. de don. 62
- 5* verbum heredes pro liberis. in l. Scia. nu. 1. ff. de dona. caus. mor. 65
- * verbum pertinere est directum. remissiuè. ibi. nu. 2.
- * verbum cedo, in corporalibus idem quod do. ibi. nu. 3.
- 5 verbum volo, importat liberam voluntatem. in l. Lucius Titius. nu. 2. ff. de fidei com. liber. 67
- * verbum arbitratus fuerit, importat boni viri arbitrium. ibi. nu. 3.
- * verbum placet, importat arbitrium boni viri. ibi. n. 4.
- 5* verba adulatoria in honorat relata inducunt dispositionem. in l. Paulus re-spondit. §. Paulus. n. 1. ff. de fidei. lib. 68
- 5* verbum poterit, an requiratur actum, an verò verificetur in potentia. in l. statuli-beros. §. si quis sic acceperit. nu. 1. ff. de statulib. 69
- 5* verbum agatur denotat, quod ordinariè agatur. in l. intra dies. n. 1. ff. de re iud. 108
- 5* verbum potest, est extensiuum. in l. quod iussit. nu. 17. de re iud. 109
- 5* verbum peremptorium, an ponatur in citatione. remissiuè, in l. contumacia. §. contum 109

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 cotumax. nu. 1. ff. de re iudi.
 verbum meum, significat dominium, in l. certum. §. sed et si fundum. num. 1. ff. de
 confessis.
- 2* verbum relinquo, quando trahitur ad institutionem. in §. illud quoque. num. 3.
 authen. de hæredi. & Falc. §. & in auth. de iureiur. à mor præst. nu. 8.
- 3* verbum alienatio ponitur generaliter. in §. alienationis. nu. 1. auth. de non al.
 aut permut. reb. eccle.
- 4* verbum mox, appositum in dispositione quod importet ipso iure, & quando
 intelligatur. in auth. de incest. nup. in prin. nu. 7. & 8.
- 5* verbum dona accipitur pro duplici decem in poenalibus, in §. ad excludendū.
 nu. 11. in auth. de litig.
- 6* verbum oportet, ratione subiectæ materiæ inducit, sed non inducit necessita-
 tem, in §. oportet. nu. 3. in auth. de instr. cau.
- 7* verbum continet, in teste qualiter intelligatur, in §. sedebunt. nu. 3. in auth. de
 iud.
- 8* verbum primo, & verbum deinde, quod importent ordinem doctrinæ redu-
 ctionis, non ordinem editionis, vel compositionis. institutio. de iust. & iur.
 numer. 4.
- 9* verba ista, si hæres non eris secundum veritatem, quid significant. in §. si insti-
 tui. nu. 8. in l. de pup. subst.
- 10* verba hæc, si hæres non erit, & in pupillari ætate decesserit, sunt de pupillari
 substitutione, in l. de pup. subst. in prin. nu. 2.
- 11* verbum substitutio ita potest adaptari ad fideicommissariam substitutionem
 sicut ad directam. in §. si autem. nu. 10. in l. eo. tit.
- 12* verbum simpliciter prolatum debet intelligi in significatione illa, in qua om-
 ni casu potest habere locum. ibid.
- 13 verba promittens iudicatum, &c. quid operentur. in l. de bon. poss. nu. 3.
- 14* verba si pretium non soluerit tali die res sit inempta, quid operentur. ibidem
 numer. 5.
- 15 verbum sollemnitas, an sit sublata quibus petebat bono poss. ibi. nu. 8.
- 16* verbum promittit, in scriptis redactum intelligitur per stipulationem, in l. Titia
 quæ. §. idem respondit. nu. 1. ff. de verb. obl.
- 17* verbum solutionis, quando comprehendat acceptilationem, & omnem aliam
 liberationem, in l. solutionis, nu. 2. ff. de solu.
- 18* verbum peti, quando verificetur per simplicem petitionem, & quando requi-
 rat litis contestationem. in l. amplius non peti. nu. 1. ff. rem ratam habe.
- 19* verbum questio quandoque pro propositione dubitabili, quandoque pro tor-
 tura accipitur. ibi. nu. 5.
- 20* verbum, intelligitur una oratio significatiua, in litem apud Labeonem. §. ait
 prætor. nu. 2. ff. de iniur.
- 21* verbum iniuriosum quod dicatur. ibi. num. 3.
- 22* verbum iniuriosum dicitur, tu mentiris. ibi.
- 23* verbum video, potest referri ad oculum intellectus, in litem apud Labeonem.
 §. si quis sic fecit. nu. 1.
- 24 verbum violenta, & omnia verbalia possunt intelligi actiue, & passiue. in l. si
 vxor. §. si quis vxorem. nu. 5. ff. de adult.
- 25* Idem in verbo per violentiam. ibi.
- 26* verbum solere, in quot vicibus verificetur: & an inducat necessitatem, in l. 1.
 nu. 7. C. quom. & quan. iud.
- 27* verbum venditio, in casu legis Curiales. C. de præd. dec. lib. x. strictè accipitur,
 & est speciale. ibi. nu. 1.
- 28* verbum particula, intelligitur de quarta, in l. 2. nu. 1. C. quan. & quib. quar. par.
 debetur. lib. x.
- 29* verbum ciuis, respicit ciuitatem. in l. 2. nu. 2. C. de municip. lib. x.
- 30* verbum Lombardus, prouinciam. ibi.
- 31 verbum cautio, an intelligatur cum fideiussore, vel sine remissione, in l. quicun-
 que. nu. 1. C. de omni. ag. def. lib. xj.
- 32* verba rato manente pacto in transactione posita quid operentur, in l. cū pro-
 ponas. nu. 1. C. de transact.
- 33* verbum transulit, quod importat idem quod mandauit. in l. 1. numer. 26. C. de
 actio. & obli.
- 34* verbum exhibeo, quot modis accipitur, in auth. nimis graue. nu. 1. C. de test. 131
- 35* verbum dedit, in contractu emptionis ponitur improptie, in l. 1. numer. 4. C. de
 rer. per.
- 36 verbum remanere, est commune, vel obliquum, in l. si cum ante. nu. 1. C. de do-
 nat. ante nup.
- 37 verbum exigere, aliquando largius accipitur, in auth. hoc locum. num. 17. C. si
 sec. nup. mul.
- 38* verbum simpliciter, quomodo accipitur, in l. eam quam. nu. 8. C. de fideic. 42
- 39* verbum statim, denotat summariam cognitionem. in l. res quæ. §. res autem. n.
 2. ff. de iur. fisc.
- 40 verbum patria, latius ponitur, quam vrbs, & ciuitas. in l. vrbis appellatio. nu. 3.
 ff. de verb. signifi.
- 41* verbum fuerit, potius est trahendum ad futurum, quam ad præteritum, in leg.
 quories idem. nu. 1. de reg. iu.
- 42* verbum vniuersale, quando additur verbo futuri temporis continenti exten-
 sionem actus non concessi, non recipit limitationem de habilitate. in repe.
 l. j. n. 13. C. de sac. fan. eccl.
- 43 verbum iudicium, intelligitur idem pro voluntate, in repet. l. 1. n. 49. C. de sacro
 fan. eccl.
- 44* verbum placebit, importat arbitrium boni viri. ibi. nu. 51.
- 45* verbum non valeat, quando importet ipso iure. in l. vniuersa. num. 3. & 5. C. de
 preci. impe. offe.
- 46* verbum debes, importat necessitatem, in l. qui accusare, numero secundo. C.
 de eden.
- 47* verbum suscipere, & recipere, & familia, quod intelligi debeat ratione domi-
 nij, in l. cum mota. nu. 5. C. de transa.
- 48* verbi significatio propria sumitur ex diffinitione, & quando diffinitio repu-
 gnat allusioni, statim diffinitioni, in l. libetorum, numero 11. ff. de verborum
 significatio.
- 49 verba ista volo executioni mandari annua, bima, trima die, quid important, in
 l. talis scriptura. §. hac autem. nu. 4. ff. de leg. j.
- 50 verba, quod facit procuratorem in rem in instrumentis apposita, quid opera-
 tur. in l. si rem. nu. 1. ff. de euic.
- 51 De his verbis quisquis mihi hæres erit. in l. ex duobus. §. filium. nu. 1. ff. de vulg. & pup.
- 52 verba ista, trina dena in pœnis important geminationem. in l. qui texturini. nu. 1.
 C. de mulier. lib. x.
- 53 Quid vult dicere rerum vocabula sunt immutabilia, hominū mutabilia, l. si quis
 in fundi. nu. 7. ff. de leg.
- 54 tantum est dicere, vt filio soluatur, quantum quod patri non quæratur vsusufru-
 ctus. in l. si vsusufructus. §. si ita. nu. 1. ff. quando dies leg. ced.
- 55 verba ista, si negotia mea gesseris &c. non inducunt mandatum. in l. si pupilli. §.
 videamus. nu. 9. ff. de neg. gest.
- 56 verba sententiæ, nō debent id, quod testator in vsus suos conuertisset, intelligi
 tur ita quod conuersum duraret. in l. Lucius. nu. 1. ff. de lega. 2.
- 57 verba substitutionis pupillaris si hæres non erit quomodo intelligantur, in l.
 cum proponas. nu. 2. C. de hære. insti.
- 58 verba post vitam, intelliguntur de morte naturali, in auth. hoc locum. nu. 11. C.
 si secun. nup.
- 59 verba ambigua in testamentis pro hæredibus interpretantur. ibi. nu. 12.
- 60 verba ipso iure dicere, idem important, quod ipso facto. in l. j. nu. 4. ff. de his qui
 no. in fa.
- 61 verba ista non spe futuræ numerationis, non impediunt exceptionem non nu-
 pec. l. si ex cautione. nu. 2. C. de non nu. pec.
- 62 verba habuit, & recepit, referuntur ad tempus celebrati contractus. ibi. nu. 9.
- 63* verba præteriti temporis non extenduntur ad futura, in l. 1. nu. 2. C. de impub.
 & al. substitui.
- 64* verba ista, vos inuicem substituo, non continent nisi directam tantum, scilicet
 vulgarem, & pupillarem, nisi repugnaret disparitas personarum, in l. j. nu. 1.
 C. de impub. & al. substitui.
- 65* verba ratione materiæ impropriantur. in l. edicto. §. si autem aliquis. num. 4. C.
 de edic. diui. Adr. col.
- 66 verba ista, fur, latro gladiator, verba iniuriosa sunt, licet in genere proferan-
 tur. item sunt verba iniuriosa spuris. in l. & si pepercerit. nu. 2. & 3. ff. de lib. & posthu.
- 67 verba si decesserit sine liberis, debent intelligi de his quos rogatus habere po-
 test. in l. hæredibus. §. Titius. nu. 1. ff. ad Treb.
- 68 verba ista, a tempore nuptiarum, qualiter intelligantur, ad gl. in auth. de temp.
 non solu. nu. 11.
- 69 in vltimis voluntatibus idem est dicere, hæres det cum vult, vel cum voluerit:
 quod est dicere, det post mortem suam, in contractibus ista verba faciūt diē
 & conditionem, in l. centesimis. §. si ita. num. 3. ff. de verb. obli.
- 70 In contractibus an idem sit dicere, si volueris, aut si arbitratus fuerit, an vero
 distinguantur, vt in vltimis voluntatibus, ibi. nu. 7.
- 71 verba illa donec volueris, posita in bono, an censeantur finita finito iudicis of-
 ficio. ibi. nu. 21.
- 72 verba ista singulis causis, intelliguntur singulis capitalis se inuicem compatiē-
 tibus. in l. si. nu. 8. de ferijs.
- 73 verba ista quisquis mihi hæres erit, sit hæres filio meo impuberi quam substitu-
 tionem contineant. in l. qui liberis. §. hæc verba. nu. 2. ff. de vul. & pup.
- 74 verba ista, nisi forte castitatis conscientia, qualiter accipiantur. in §. quia vero
 aliqui. nu. 1. in auth. vt lice. ma.
- 75 verba ista remittit omne ius, quod habet, vel habere sperat, comprehendunt om-
 ne ius de præsentī, vel in futurum ex causa de præsentī. in l. post emanc. patio-
 nem. §. illud. nu. 3. ff. de lib. leg.
- 76 verba ista actionem non dabo, vel actio non datur, quod non tollant actionem
 ipso iure in ciuilibus, secus in criminalibus, in l. nam postea. numero 4. ff. de
 iureiur.
- 77 verba, non puto mihi expedire hæreditatem adire, & similia prolata post tem-
 pus datum ad deliberandū, inducūt dispositionem. l. sed & si. n. 1. ff. ad treb. 135
- 78 verba ista, ad me pertineant, important restitutionem, in l. etiam si dorem. num.
 1. ff. de iure do.
- 79 verba illa quæ in instrumento ponuntur, & si plus valet donat, quid operentur.
 in l. si quis donationis. nu. 1. ff. de cont. emp.
- 80 verba ista, si Deus fecerit aliud de filio meo, quod intelligantur si moriatur, in l.
 publica Mæuia. nu. 4. ff. de depo.
- 81 verba ista, promitto bonum nomen facere in contractu apposita, quid impor-
 tent, in l. j. nu. 3. ff. ad Mace.
- 82 verba ista, si filia mea decedat, antequam nuberet, qualiter intelligantur, in l. qui
 habebat. nu. 3. ff. de vul. & pup.
- 83 verba ista habeatur pro ciue, apposita in l. iuxta id, quod potest esse verum secun-
 dum veritatem, quod important veritatem magis quam fictionem. in l. si is qui
 pro emptore. nu. 36. ff. de vsucap.
- 84 verba ea conditione non faciunt conditionem nisi natura verborum hoc im-
 portet. in l. societatem. §. arbitratorum. nu. 2. ff. pro socio.
- 85 verba integro statu: apposita in contractu, vel vltima voluntate, quid importēt,
 in l. 2. nu. 5. C. de bo. vac. lib. x.
- 86 verba ista arbitrio titij, in contractibus posita, & faciunt conditionem: & eo
 non arbitrate contractus est nullus: secus in vltimis voluntatibus. in l. si
 quis arbitratus. nu. 3. ff. de verb. obli.
- 87 verba illa si vult in institutione faciunt de necessario voluntarium. in l. Corne-
 lius. nu. 1. ff. de hære. insti.
- 88 verba illa: viso libello, litis contestatione: & iuramento calumniæ, apposita in
 sententia, an per hoc probentur præcessisse. in auth. de tabel.
- 89 verba obliqua sunt illa quæ sonant, vt accipiat de manu alterius: & sic factum
 alterius quasi testantis requiritur. in lege Centurio. numero 45. ff. de vulg.
 & pup.
- 90 verba communia dicuntur: quæ possunt habere vtrāque significationem, vel
 quis de manu sua accipiat: vel de manu alterius. ibi. nu. 46.

Index singularium materiarum

- 7 Verba concedo tibi plenam administrationem, & concedo tibi liberam administrationem, est idem, in l. si procurator. nu. 2. C. de procu. 37
Idē importat illa verba, ut possit facere omnia, quæ ipse dñs posset. ibi. nu. 3.
- 4 Verba esse, vel fuisse, quæ sunt optatiui modi, & subiunctiui modi, licet sint temporis præteriti, tamen trahuntur ad futurum. in l. cum quidam. nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 86
- 4 Verbis testatoris statuitur in adimendo id quod ab ipso conceditur, in l. diui. nu. 1. ff. de adi. leg. 97
- 6 An qui suauis, vel mādauit, vel fieri fecit, teneatur ex propria significatione verborum, in l. hæc verba. nu. 1. ff. ad le. lul. de adul. 157
- 1 Dicere de perusio comprehendit plures personas, quam dicere perusinus. in l. si possessor. §. ait Senatus. nu. 1. ff. de peti. hære. 165
- 4 Verborum geminatio denotat mentem testatoris. in l. Balista. n. 1. ff. ad treb. 139
- 3 Ex illis verbis quanta pecunia erit quis videtur obligatus ad quantitatem, & non ad speciem. in l. si vero. §. quod ait. nu. 2. ff. sol. mat. 28
- 3 A verbis statuti non receditur. in l. quod constitutum. nu. 1. ff. de test. mi. 141
- 4 Verba obliqua adiecta certæ rei non extenduntur ad bonorum vniuersitatem, in l. cogi. nu. 3. ff. ad treb. 136
- 2 Verba contractus, quando debeant referri in procuratore ad ipsam, & quid in nuncio, & quid in administratione generali, in l. cum qui. §. item si mihi. nu. 1. ff. de consti. pecu. 71
- 7 Verba impropriantur, ppter voluntatē defuncti seruadā. in l. j. n. 4. C. de v. s. 109
- Verba quandoque proprie, & quandoque improprie sumuntur. ibi. nu. 5.
- 6 Verba libelli, vel articuli intelligi debent secundum intentionem proferentis, in l. cum duo. nu. 7. ff. de duo. reis. 54
- Verba testis semper in dubio contra producentem interpretantur. ibi. nume. 7.
- 5 Verba stipulationis debent intelligi secundum naturam contractus, super quo interponuntur. in l. damni. nu. 1. ff. de dam. infec. 40
- 1 Verba debent ciuilitate intelligi, in l. si cui. nu. 3. ff. de serui. 182
- 6 Verba dubia in stipulationibus conuentionalibus interpretantur ex mente contrahentium, in prætorijs ex mente prætoris, in l. in conuentionalibus. nu. 1. ff. de verb. obli. 22
- 4 Verba futuri temporis restringuntur ad tempus mortis, & ultra non extenduntur. in l. qui tibi. nu. 1. ff. de aur. & arg. leg. 86
- 4 Verba restrictiua adiecta legato facto in codicillis tacite repetuntur. in l. Aurelius. §. testator. nu. 1. ff. de lib. leg. 92
- 1 Verba generalia, seu indefinita sunt intelligenda ne contradicant alteri. l. & ita in dictis testum, in l. solent; §. non vero. nu. 2. de offi. procon. & leg. 35
- 1 Verba legis debent intelligi secundum propriam significationem, in l. ita vulneratus. nu. 4. ff. ad legem Aquil. 191
- 4 Verba futuri temporis propter fraudem hæredis trahuntur ad tempus testamenti, in l. nomen. §. filio. nu. 1. ff. de lega. 3. 52
- 3 Verba obliqua trahuntur ad directa ex expressa dispositione defuncti. in l. quæ rebatur. nu. 1. ff. de test. mil. 141
- Verba directa ex dispositione defuncti trahuntur ad fideicommissum, ibi. n. 2. item ex ratione legis, ibid.
- 4 Verba adulatoria ad honoratum directa, inducunt dispositionem, l. generaliter. nu. 1. ff. de v. s. leg. fol. 67. & in l. paulus. ff. de fideic. lib. 68
- 4 Verba directa in codicillis trahuntur ad fideicommissum, in l. cum quis. §. Seia. nu. 1. ff. de leg. 3. 53
- 1 Verba edicti debent intelligi de metu instanti, in l. metum autem. num. 1. ff. quod met. cau. 14
- 3 Verba directa, & obliqua sumuntur in iure tribus modis, in l. 2. n. 2. C. com. de leg. 44
- 6 Verba sententiæ executiua possunt conferri in dominium, in l. stipulatio ista. §. si stipuler. nu. 2. ff. de verb. obli. 18
- 4 Verba testatoris enuntiatiua futuri euentus quem testator sperabat venire propter suam dispositionem non inducunt dispositionem, in l. pater filium. §. fundum. nu. 3. ff. de leg. 3. 54
- 1 Verba legis negatiue prolata, etiam ad iudicem relata, actionem & exceptionem producant affirmatiue vero officium iudicis, in l. metum. §. sed quod prætor. nu. 3. ff. quod met. cau. 124
- 2 Verba edicti absolute posita verificatur etiam in eo qui in nullius est potestate, in l. licet. nu. 2. de pecu. 92
- 4 Verba significantia arbitrium boni viri, in l. j. nu. 13. ff. de leg. 2. 27
- 3 Verba vnius substitutionis directæ trahuntur ad aliam substitutionem directā. in l. verbis, nu. 8. ff. de vulg. & pup. 122
- * Verba directa in codicillis an trahantur ad fideicommissum, ibidem numero 4.
- * Verbum volo est directum, vel obliquum ratione adiuncti, ibidem numer. 5.
- 4 Verba generalia debent ad tempus testamenti referri, in l. si. §. qui indiuisam. nu. 1. ff. de leg. 2. 46
- 4 Verba directa, quæ directo valere non possunt, trahuntur ad fideicommissum, in l. ex facto. numero 1. ff. ad treb. 136
- 3 Verba præteriti temporis apposita in instrumento circa id quod possibile fuit interuenisse tempore confecti instrumenti, quod intelligatur tempore præteriti, & sic tempore quo perfectum fuit instrumentum, in l. post dotem. numero 21. ff. sol. mat. 23
- 7 Verba imperatiui modi important consilium si operatur aliquid, & importat priuatam vtilitatem, in l. age cum Geminiano, numero 1. C. de transa. 50
- 3 Verba notarij intelligi debent secundum iuris interpretationem, in l. si quis. nu. 4. ff. de testam. tute. 41
- Verba testis deponentis in vulgari, quando non possunt redigi in latinum, cautela est, quod vulgariter scribantur, ibi. nu. 5.
- 2 Verba contractus celebrati inter rurales intelligitur ruraliter, in l. si necessarias. §. si annua. nu. 4. ff. de pig. act. 80
- 2 Verba quæ sunt quæ conferunt liberam voluntatem, & quæ arbitrium boni viri, in l. creditor. §. Lucius titius. nu. 1. ff. mand. 106
- 4 Verba ambigua statuti intelligenda sunt secundum communem vsum loquendi, in l. librorum. §. quod tamen. n. 1. ff. de legatis tertio. 56
- Verba contractus debent intelligi, ut non contineant repugnantiam, in l. si. §. ite quæ situm est. nu. 4. ff. de condi. inde.
- 3 Verba deprecatiua, quando inducant dispositionē. in l. j. nu. 1. ff. de consti. tur. 44
- 4 Verba generalia præterita non futura comprehendunt. in l. Paulo. §. Pomponius. nu. 1. ff. de leg. 3. 51
- 6 Verba quomodo dicantur ambigua. in l. quoties. nu. 1. ff. de verb. obli. 30
- 7 Verba generalia in transactione, quando generaliter intelligantur, & quando restringantur. in l. si de certa. nu. 1. C. de transa. 58
- Verba generalia generaliter intelliguntur, nisi aliter de mente proferentis appareat, & quando dicatur apparere de mente. ibid.
- 3 Verba quando sunt scripta in personam, non extenduntur ad fieri facientem: secus si sunt scripta in rem, in l. si seruum. §. prætor ait. n. 1. ff. de acq. hære. 153
- 4 Verba præsentis temporis restringuntur ad tempus testamenti, in l. vxorem. §. testamento. nu. 1. ff. de leg. 3. 54
- 7 Verba præteriti temporis importat ipso iure. in l. si quis maior. n. 10. C. de trāsa. 61
- 2 Verba generalia, quando recipiant restrictionem de habilitate. in l. j. nu. 3. ff. de eo, quod cer. loc. 66
- 6 Verba liberationis generalia referuntur ad omnes obligationes. l. pluribus. n. 1. ff. de acceptila. 94
- 3 Verba notarij scribentis ea, quæ scripta sunt addita mea propria manu scripti, & addidi quid operentur, & an si plures subscriptiones, & notarius dixerit simpliciter, quæ subscripta sunt, & c. an consulto præsumantur subscripta, in l. j. §. & ideo. nu. 1. ff. de his quæ in test. delent. 103
- 4 Verba testamenti qualiter quis dicatur scire, ut super ipso testamento possit transigi. in l. scyphi. nu. 3. ff. de optio. leg. 73
- * Verba præsentis, vel præteriti temporis ab homine prolata, quando comprehendant futurum. ibi. nu. 3.
- 4 Verba præsentis temporis, vel præteriti prolata à lege ad futura referuntur, nisi lex remissionem dictorum contineat. in l. si ita. nu. 2. ff. de au. & arg. le. 87
- 2 Verba constituti debent referri ad promittentem. in l. cum qui. §. Iulianus. nu. 2. ff. de consti. pec. 71
- 4 Verba generalia obscura declarantur per præcedentia clara. in l. Titia. §. Lucius. nu. 1. ff. de leg. 2. 31
- 6 Verba superflua apposita in contractu ad maiorem declarationem non iuuant contractum. in l. & vno. §. eius. nu. 3. ff. de accepti. 95
- 1 Verba cum effectu sunt intelligenda, in l. i. §. hæc autem. numero 1. ff. quod quifque iur. 52
- 5 Verba renunciationis debent referri ad eum, qui est ibi cum nunciatur. in l. de pupillo. §. nunciationem. nu. 1. ff. de ope. no. nun. 9
- 8 Verba iudicis prolata causæ cognitione non præcedere, non habet vim sententiæ. in l. ex stipulatione. n. 2. C. de senten. & interlo. om. iud. 67
- 4 Verba quando simpliciter prolata iudicantur perinde ac si essent ad legatariū directa. in l. si quis. nu. 2. ff. de adim. leg. 94
- * Verba hæc, si non dederit, in fideicommissis intelliguntur, id est, dare non debuerit. ibid. nu. 3.
- Verba executoria relata ad hæredem, vel legatarium, qualiter intelligantur. ibid. nu. 4.
- 6 Verba subiunctiui modi, licet sint temporis præteriti, tamen ad futurum trahuntur. in l. qui Romæ. §. Augerius. nu. 1. ff. de verb. ob. 44
- 2* Verba in contractibus impropriantur, in l. si tibi. nu. 1. ff. si cer. pet. 14
- 7 Verba, quæ possunt intelligi sub conditione, & sub modo, qualiter intelligantur. in l. cum mota. nu. 2. C. de transa. 51
- 5 Verba negatiua dicuntur, quæ includunt negatiuam, vel etiam sunt priuatiua. in l. si pater. §. marito. nu. 4. ff. de doli excep. 159
- 5 Verba in statuto intelliguntur propter communem vsum loquendi improprie, & largè. in rub. nu. 6. ff. de ope. no. nuncia. 2
- 7 Verba priuilegij debent intelligi in eum casum, quo ius aliter disponit. in re. l. i. nu. 6. 12. & 54. C. de sacros. eccle. 8
- 6 Verba præsentis temporis non porriguntur ad futura, in l. si stipulatus. §. cum stipulamur. nu. 1. ff. de verb. oblig. 29
- 2 Verba impropriantur ut sustineatur libellus, iuramentum, & dictum testis. in l. sed & si possessori. §. item. n. 2. ff. de iureiur. 25
- 4 Verba testatoris in dubio debent intelligi ita, quod non sit in constructione peccatum, in l. Plautius. nu. 1. ff. de auro & arg. leg. 87
- 4 Verba dispositiua licet sint defectiua in eo, quod apparet persona grauati, inducunt fideicommissum, in l. peto. nu. 1. ff. de leg. 2. 39
- Verba testatoris, quæ sunt defectiua respectu personæ, cui debet dari, intelliguntur tunc quod testator voluerit hærede instituto providere. ibi. nu. 2.
- Verba dispositiua, seu præceptiua ad quemcunque relata, dispositionem inducunt. ibi. nu. 4.
- 7* Verba, & si plus valet donat, & referantur ad modicum, in l. 2. num. 15. C. de rescind. vend. 154
- 8 Verba directa, quæ dicantur, & quæ obliqua. in l. eam quam. numero 7. C. de fideic. 42
- 4 Verba debent intelligi secundum qualitatem personæ, ad quam referuntur, in l. i. nu. 2. ff. ad leg. Falcid. 122
- 4 Verba directa substitutionis, an obligentur, in l. pater Seuerinam. §. conditio. num. 1. ff. de condi. & demon. 121
- 7 Verba debent intelligi secundum subiectam materiam, in qua posita sunt, in l. j. n. 6. C. de arbit. 88
- 4 Verba debent intelligi, ut aliquid operetur, in l. si quando quis. n. 1. ff. de leg. 1. 4
- 4 Verba dispositiua ad quemcunque directa fideicommissi petitionem inducunt. in l. Titia. §. Titia. nu. 1. ff. de leg. 2. 31
- 3 Verba directa, & ciuilia. in l. Centurio. nu. 15. ff. de vulg. & pup. 125
- Verba directa, non ciuilia. ibid. nu. 16.
- 7 Verba generalia pacti, vel transactionis si generaliter intelligantur, vtrū referantur ad ea, quæ actor ignorabat sibi competere. in l. si de certa. n. 4. C. de trāsa. 58
- 5 Verba quæ important fictionem. in l. si is qui pro emptore. nu. 5. ff. de v. s. cap. 93
- 4 Verbo instrumenti quando iteretur, an veritati. in l. si quis. nu. 3. ff. de lib. leg. 90
- 3* Verba enuntiatiua, quando probent in vltima voluntate, in l. eius bona. num. 1. ff. de testam. 83
- 3* Verba enuntiatiua omissa per modum causæ, quantum ad dominium inducunt dispositi-

In omnes Barto. Lecturas.

- dispositione: sed quantum ad actionem personalem, vel exceptionem sic in
l. qui volebat. nu. 3. ff. de hered. inst. 122
- Verba enunciativa sufficiunt in testamentis ad pias causas. in repet. l. i. n. 77. C. de sacros. eccl. 10
- Verba enunciativa legatorum de præterito non inducunt dispositionem. in l. si ita. nu. 2. ff. de leg. 1. 16
- Verba enunciativa futuri eventus inducunt tantum conditionem. ibi.
- Verba enunciativa in contractibus inter easdem personas probant si enunciat
tur super eo, super quo partes libere disponere possunt. in l. si forte. n. 4. ff. de
castr. pecul. 216
- Verba enunciativa de faciendo aliquem heredem inducunt dispositionem ad
pias causas inter liberos, & favore militis. in l. tale pactum. §. pater. nu. 3. ff. de
pact. 90
- Verba enunciativa inducunt probationem eorum, quæ in testamento sunt ge-
sta. in l. cum proponebatur. nu. 1. ff. de leg. 2. 34
- Verba enunciativa in modum causæ prolata exceptionem inducunt. in l. si pa-
ter. §. auus nepotibus. nu. 1. ff. de doli except. 159
- Verba enunciativa si disponunt in præiudicium eius, qui grauari non potest. in
l. verba. nu. 1. C. de testa. 15
- Verba enunciativa favore liberationis inducunt dispositionem, quando prin-
cipaliter sunt propter se emissæ. in l. cum testamentum. n. 3. & 4. C. de iuris &
fac. ignor. 29
- Verba actio non detur in ciuilibus, non impediunt actionem, licet in criminalibus
impediant ipso iure, sed inducunt exceptionem, & an impediunt litem conte-
stationem. in l. 2. nu. 2. ff. ad Senat. consult. Velleia. 94
- Verba iniuriosa multa faciunt unum cōiucium, & unam vociferationem. in l. ite
apud Labeonem. §. ait prætor. nu. 1. ff. de iniur. 231
- Verba debet intelligi ut aliquid operetur. in l. j. n. 23. ff. ad municip. 218
- Verba enunciativa, de quibus in l. ex hac scriptura. ff. de donat. an inducunt fidei
commissum, vel legatum, an donationem causa mortis. ibi. nu. 1. 58
- Verba enunciativa incidenter propter aliud emissæ non inducunt dispositio-
nem. ibi. nu. 2.
- Verba enunciativa prolata propter se dispositionem inducunt si natura verbo-
rum hoc patitur. ibi. nu. 3. & 7.
- Verba enunciativa incidenter propter alium modum conditionis emissæ, quæ
do inducant dispositionem, ibi. n. 4.
- Verba enunciativa quæ proferunt per modum demonstrationis, quando dispo-
sitionem inducant. ibi. nu. 5.
- Verba enunciativa si proferantur per modum de modo, quando dispositionem
inducant. ibi. nu. 6.
- Verba enunciativa testatoris emissæ propter se in præiudicium Titij, dispositio-
nem non inducunt. ibi. nu. 7.
- Verba enunciativa propter se emissæ relata ad honoratum dispositionem non in-
ducunt. ibi. nu. 8.
- Verba enunciativa si non proferuntur, sed intelliguntur per dictionem taxati-
uam tantum, dispositionem non inducunt, secus si proferuntur. ibi. numero 9.
- Verba enunciativa propter se emissæ circa ea, quæ per defunctum non sunt dis-
ponibilia, non disponunt. ibi. n. 10.
- Verba enunciativa quæ iuramentum interuenit, inducunt probationem siue principa-
liter, propter se, siue incidenter, siue propter aliud, siue ad aliud directa sunt emis-
sæ, siue subaudita, & ponuntur quatuor effectus iuramenti. ibi. n. 11.
- Verba enunciativa emissæ propter se principaliter ad grauatum directa scienter
eorum, quæ per defunctum sunt disponibilia, inducunt dispositionem
quatenus verborum significatio patitur. ibi. n. 13.
- Fallit favore libertatis, & ubi est iuratum. ibi.
- Verba enunciativa in privilegiis an disponant. ibi. nu. 15. 59
- Verba enunciativa in contractibus prolata ad liberationem, dispositionem inducunt:
& quid quando ad obligationem. ibi. nu. 16.
- Verba enunciativa in iudiciis ante litem contestatam non inducunt probatio-
nem, post hoc. ibi. n. 17.
- Verba enunciativa prolata per Principem faciunt fidem, in l. 1. §. cum vrbē, n. 1.
ff. de off. præfec. vrb. 31
- Verba enunciativa in contractibus inter easdem personas probant quando id cō-
tinetur, in quo partes sibi possent præiudicare, in l. n. 3. C. de fid. instrumen-
tis. lib. x. 6
- Verba enunciativa emissæ principaliter propter se inducunt dispositionem, emis-
sæ propter aliud non, nisi in testamento militis. in l. ex his verbis. n. 1. C. de te-
stam. mili. 14
- Verba enunciativa in dispositione, vel testibus si sunt in duplici confessione ema-
nata, videlicet in una, postea in alia probant, & obligant, in l. cum scimus. n.
1. C. de agric. lib. xj. 40
- Verba enunciativa propter se quæ inducant actionem, in l. gerit. n. 14. ff. de acquir.
hered. 157
- Verba enunciativa emissæ propter aliud quæ præbent animum donandi. ibi. nu. 15.
- Verba enunciativa etiā in contractibus inducunt dispositionem si sunt de præsentibus,
secus si de futuro, in l. n. 1. ff. de ope. no. nunc. 3
- Verba enunciativa per modum causæ prolata inducunt dispositionem et quod
ad actionem, in l. cum tabernā, §. idē quæ fuit. n. 3. ff. de pig. 133. in l. locer. §. Lu-
cius. n. 4. ff. sol. matr. 25
- Verba enunciativa commemoratiua alicuius modi præcedentis ad illū restrin-
guntur, & quando disponant, in l. Lucius. §. filium. n. 1. ff. ad treb. 145
- Verba enunciativa testatoris in modum causæ emissæ, licet non inducant dispo-
sitionem, tamen inducunt doli exceptionem, in l. demonstratio. §. quod au-
tem. nu. 15. ff. de cond. & demon. 112
- Verba enunciativa non inducunt dispositionem ultra verborum significat. in
l. Titia. §. Caius. n. 1. ff. de leg. ij. 31
- Verba enunciativa negatiue prolata quæ inducant dispositionem, ibi. nume. 2.
- Verba enunciativa defuncti quando probationem faciunt, in l. rationes. n. 2. C.
de probatio. 125
- Verba enunciativa defuncti quando inducant dispositionem, ibi. numero 5.
- Verba enunciativa futuri eventus, vel de præterito ad grauatum relata indu-
cunt dispositionem. in l. peto. nu. 5. ff. de leg. 2. 39
- Verba enunciativa alicuius solennitatis inter partes probant illam solennita-
tem si partes ei renuntiare poterant. in l. sciendum. numero 4. ff. de verbor.
obligatio. 14
- Verba enunciativa in contractibus prolata probationem inter ipsos heredes
inducunt donec contrarium doceatur. in l. penul. n. 1. C. de contrah. stipu. 106
- Verba enunciativa in contractibus inducunt probationem, non obligationem.
in l. Publicia Mæuia. §. Titius. nu. 2. ff. de po. 98
- Verba enunciativa testatoris non iurata non seruantur, & quando seruantur.
in auth. de iureiur. a mor. præst. nu. 3. 23
- Verba institutionis ex re certa, si sunt relata ad institutum faciunt ipsum hære-
dem: si alium inducunt fideicommissum, in l. pater filium. §. ex parte. nu. 1. ff.
de leg. 3. 54
- Verba enunciativa futuri eventus emissæ propter aliud non inducunt dispo-
sitionem. in l. Pamphylo. nu. 1. ff. eo. tit. & fol. Idem si directa ad honoratum. ibi. nu. 2.
- Secus propter aliud, vel si fuerint directa ad grauatum. ibi.
- Verborum solennitas non requiritur in contrahendis nuptiis. in l. nuptias. nu.
1. ff. de reg. iur. 137
- Verbis legis, & edicti stare debemus. in l. fratres. nu. 2. ff. de pœ. 189
- Verba enunciativa emissæ propter se in actu odioso inducunt dispositionem. in
l. qui volebat. nu. 1. ff. de hare. insti. 112
- Verba ista, quoniam te contentam ex dote esse volui, an inducant dispositionem
etiā quoad dotem. ibi. nu. 2.
- Verba committo Abbati tali, ut det centum fratribus minoribus, an per illa vi-
deatur institutus Abbas. in l. hæreditas. nume. 1. ff. eod. ibi.
- Verbis illis iubeo bona mea distribui inter pauperes Christi per Titium, an vi-
deatur Titius institutus. ibi. nu. 2.
- Verberans aliquem quibus casibus incidat in crimen publicum. in l. lege Iulia.
nu. 3. ad legem Iuliam de vi publ. 163
- Verecundia factum dicitur factum in casu necessitatis. in l. pecunia. nu. 5. ff. de
ali. lega. 83
- Veritas & fictio, qui inuicem tendunt ad diuersa, fictio præualet veritati. in l.
filio. nu. 4. ff. de lib. & posth. 91
- Veritas quando inspicitur magis, quàm opinio. in l. is qui putat. n. 3. ff. de acq.
hære. 145. & in l. si aliquam. nu. 14. ff. de acq. pos. 86
- Veritas præualet fictioni. in l. filio. n. 1. ff. de liber. & posth. ibi. nu. 4. 91
- Veritas circa eandem rem magis inspicitur, quàm opinio, secus si circa diuer-
sas res, in l. vulgaris. §. si quis æs surripuit. ff. de tur. 113
- Veritas inuenitur notando, & disputando. in l. munerum. §. mixta. numero 1. de
mune. & hono. 223
- Verum quod in rem domini est, quando dicatur esse de pecul. in l. j. in prin. nu.
21. ff. de pecul. 91
- Verficu. cum adiicitur, in §. si quis simpliciter, leg. prima. ff. de verborum
obli. quod referatur siue diuersitas sit in qualitate, siue in quantitate. in d. §.
si quis. nu. 12. 3
- Vestis habetur in seruo loco rerum coherrentium, non accessoriarum, in l. tunc
inutile. nu. 1. ff. de pecul. leg. 78
- Vestis peti potest actione rei vendicationis, quando seruus legatur vestitus. ibi
dem.
- Vestimenta alicuius tangens, an dicatur offendere in persona. ibi. nu. 2.
- Vestibus spoliari, non debet cedens bonis. in l. diuus. numero primo. ff. de bon.
dam. 191
- Vestes prætiosæ vxoris sunt viri non necessariæ. in l. si mulier. §. si vir. nume. 1. ff.
de dona. inter vir. & vxor. 149
- Vestes pretiosæ datæ per virum vxori soluto matrimonio sunt hæredum viri. l.
ex anno. nu. 1. ibi.
- Vestes probatæ à statuto non veniunt in legato vestium. in l. quamuis. nu. 1. ff. de
auro & argen. leg. 88
- Vestes hyemales ferri debent à calendis Septembris vsque ad calendas Aprilis.
in l. j. nu. 1. C. de milit. veste. lib. xij. 55
- Vestes æstiuæ à calendis Aprilis vsque ad calendas Septembris. ibi.
- Viris non licet portare pannos de auro, vel de auro fregiato. in l. j. nu. 1. C. de ve-
sti. olobe. lib. xj. 32
- Vestes sciendens alicui dicitur facere iniuriam in personā: hoc est circa id, quod
est separabile à persona. in l. prima. §. hoc autem edictum. nu. 5. ff. de ope. nou.
nunc. 7
- Vestimentum coherrentiæ contractus, & vestimentum rei interuentu, quomo-
do differant. in l. petens. nu. 2. C. de pac. 47
- Veteranus quod excusetur à pedagio. in l. j. nu. 1. C. de veter. lib. xij. 56
- Vestitum dicitur cui post originem, vel in sui origine aliquid superadijicitur. in
l. iurifgenzium. §. quinimo. nu. 14. ff. de pac. 81
- Veteranus non dicitur, qui anno continuo non stetit, unde qui stetit per sex mē-
ses, & postea exiuit, & postea etiam per sex menses stetit, dicitur nouitius. in
l. interdum. §. quoties. nu. 2. ff. de pub. & vect. 52
- Veteranus non dicitur, qui portauit habitum per annum, sed in ordine non ste-
tit. ibidem
- Veterani & clerici non tenentur ad vestigalia, & pedagia. in l. j. §. hic titulus. n.
4. ff. de pub. 46
- Veterani possunt esse procuratores. in l. filiusfamil. §. veterani. n. 1. de procu. 103
- Vi possessum qualiter dicatur, in l. si fundum. §. si fundum. nu. 1. ff. de yllapio. 99
- Via securior, & magis frequentior inspicitur, ut ad locum intra tempus perue-
niri possit, licet alia sit breuior. in l. continuus. §. cum ita stipulatus. nu. 5. ff. de
verb. obli. 52
- Via malitijs non debet aperiri. in l. ambiguitas. n. 4. C. de indi. vidu. tollen. 40
- Euntes per viam non rectam si non permittunt se scrutari, capi possunt, & reti-
neri per custodes. in l. euictione. nu. 1. C. de cur. pub. lib. xij. 57
- Via debetur ei cui fructus fundi sunt legati etiam per alium fundum testatoris
alteri legatum, in l. damnas. §. qui duos. nu. 1. ff. de vusu. leg. 16

Index singularium materiarum

- 1 Via vna parata eidem sequitur alia in lex diuerso. §. vbi autem. num. 1. ff. de rei vendic. 173
- 3* via specialis quando generalem tollat, in l. prima. §. vnde queritur. numer. 7. ff. de publ. 46
- 4 via quando singulariter relinquitur, tunc dicitur seruitus realis. in l. pater. n. 2. ff. de serui. lega. 70
- 8 Via per quam fieri debeat & refici. in l. 2. nu. 3. C. de immu. lib. x. 15
- 5 via ampla, q. quandoque sit deterior stricta, & ibi vide rationem. in l. 1. nu. 1. ff. de via publica. 134
- 5 Via vicinales habentur loco viarum publicarum si memoria non extat, q. sint facte ex collatione priuatorum: alia si extat memoria, sunt priuatae. in l. 1. nu. 1. ff. de loc. & itin. publ. eod.
- 9* Via an sint publica & qualiter intelligantur, in §. iterarum. num. 4. institutio. de rer. di. 69
- 3 Viam purgare debet quilibet iuxta suam domum, in l. 2. diles. numer. 2. ff. de via publi. 135
- 7 via publica & platea nullo tempore praescribuntur, in l. si. numer. 14. C. de sacrosanct. eccl. 21
- 8 Per viam publicam & rectam quis ire tenetur. in l. 2. num. 1. C. de cur. publi. libro 12. 57
- 1 Vicarius Episcopi si non potest cognoscere de crimine non cognoscat etiam si Episcopus dixit, committo tibi curam & regimen episcopatus, in l. 1. §. cum vrbem. nu. 10. ff. de off. praefec. vrb. 3
- 8 vicarij, qui sunt per comitatum, sunt iudex & notarius. in l. iubemus. §. si san. n. 16. C. de sacrosanct. eccl. 19
- 6 vicerector studij, an habeat immunitatem, in l. filius. n. 1. de leg. 225
- 8 vicegerens constitutus a superiore habet iurisdictionem ordinariam, in l. 5. nu. 1. C. de officio qui vi. alte. gerit. 35
- 9 vices agentes omnia possunt, quae iudices possent praeter vltimum supplicium & membri abscissionem, in §. ad hanc. nu. 1. & 3. in auth. de collato. 55
- 4 vices alterius gerens, an possit deportare. in l. prima. §. hi quibus. num. secundo. ff. de leg. 3. 47
- 5 vicinus locus datur arbitrio iudicis, licet de iure canonico vicinitas dicitur per duas dietas. in l. dies cautioni. §. si tam vicinum. numero secundo. ff. de damno infecto. 35
- vicinitas respectu personarum qualiter intelligatur. ibi. nu. 3.
- 5* vicinus superior, si facit molendinum, per quod aqua quae veniebat ad meum per fundum meum diuertatur, an per hoc mihi teneatur. in l. 1. §. sed & si. nu. 1. de aqua plu. arcen. 42
- 5* vicinus & vicinia dicuntur usque ad locum a quo exaudiri potest vox secundum commune usum temporum, nisi ex communi loquendi aliter appareat. in l. si tertius. nu. 2. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 3 vicini & consanguinei in probanda aetate alicuius admittuntur, & probant si reddendo rationem dicant scio, quia vicinus. in l. de aetate. numero septimo. ff. de minor. 137
- 5 vicini mei quando dicantur habitantes prope me in domo conducta. in l. tertius. nu. 3. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 8 vicini dicuntur quoadusque vox exaudiri potest in l. talis. numero 4. C. de his quib. vt indig. 36
- 2 vicini possunt capi per officiales quando maleficia occulta committuntur. in l. dominus. nu. 5. ff. loc. 126
- 5 vicini proximiores, qui dicantur, vbi quod qui est proximior est habilis ad testificandum. in l. si tertius. nu. 5. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 5 vicini superiores, vel inferiores, quando possunt facientem clausuram in flumine publico impedire. in repe. l. 2. nu. 21. ff. de flumi. 136
- 5 vicini tenentur pro via destructa quando destruens non est soluendo, in l. si. §. qui viam. nu. 2. ff. de via pub. eod.
- 5* vicinia quando agitur de iure personarum intelligitur devicinia habitationis, secus de iure feudorum. in l. si tertius. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. 42
- 3* vicini intelliguntur quoad potest vox exaudiri, in l. j. §. hoc autem Senatusconsultum. nu. 1. ff. ad Sylla. 165
- 5* vicini in ripa potes immittere trabem pro clausa fienda ipso inuito. in l. flumi. num. nu. 2. ff. de dam. infe. 37
- 8 viciniae dubitatio, an quis sit seruus, vel liber, an sufficit ad habilitandum testem. in l. j. nu. 5. C. de test. 15
- 8 victor potest iudicem delegatum impetrare ante diem appellationis praefixum a lege. in l. vna. nu. 4. C. ne liceat in vna eadem. ca. ter. prouoca. 87
- 9 victor potest appellante non comparente in vltimo mense instantiae comparere, & petere causae expeditionem, & causa examinata appellante in expensis condemnare, in auth. de his, qui ingre. nu. 8. & 11. 15
- 8 victor qui probauit in causa principali, quod probari debet in causa appellationis, & qualiter hoc procedit, ibi. nu. 8. & 9. 15
- 9 victor nullam habet actionem ex venditione facta per executorem, in l. a diuo Pio. §. sed si emptor. nu. 1. ff. de re iud. 112
- 8 victor potest principaliter agendo petere sententiam confirmari, in l. j. nu. 20. C. quando prouoc. non est neces. 86
- 5 victor cum vult super recepta summarie cognosci, & contradicens petit illam dimitti, cum sint alia bona sine cotrouersia, an debeat adiri, in l. a diuo Pio. §. sed & illud. nu. 1. ff. de re iud. 12
- Et an creditor teneatur ostendere pignus debitori volenti vendere, ibi. nu. 2.
- 3 victus appellatione venit vestis, in l. ijs rebus. §. seruus vxoris. n. 3. ff. sol. mar. 28
- 6* victus nectum in prima, sed in secunda, & tertia sententia, si succubuit, quando tertius poterit appellare, in l. si sententia. nu. 8. ff. de appellation. 197
- 1 victus victori etiam ratione temeritatis condemnatur in expensis, nisi habuerit iustam causam litigandi, in l. eum quem temere. nu. 1. ff. de iur. 157
- 6 victus, qui appellauit licet transigat, vel confirmet sententiam, tamen tertio, cuius interest non praedudat, in l. a sententia. §. idem rescriptum. n. 2. ff. de appe. 197
- 6 victus victori, an condemnatur in expensis etiam in criminalibus, in l. si postulatuerit. nu. 1. ff. ad leg. iul. de adul. 173. & in §. si reus. d. l. nu. 1. ff. eo. & in §. deinde de competens. nu. 3. in auth. de mand. princ. nu. 16. & in l. non ignoret. nu. 4. C. de fruc. & lit. exp. 76. & in l. cum quidam. nu. 6. eod. tit. 198
- 8 victus si appellatione prosequitur, victor non pot appellare propter condemnationem expensarum omissam, sed iudex de eo iudicare debeat. Idem si non prosequitur. in l. omnem. nu. 3. C. quando prou. non est neces. 86
- Victus si non appellauit potest victor appellare pro sumptibus. ibi. n. 3.
- 6 Victoria vnus, an profit aliis in causa communi. in l. si qui separatim. §. quod est rescriptum. nu. 1. ff. de appel. 198
- 8 Virtualia de illa prouincia in qua est vbertas, debent ad prouinciā in qua propter guerram non est abundantia, portari. in l. pro locis. nu. 2. C. de anno. tribu lib. x. 198
- 4 Vicus, villa, ciuitas, & Castrum, quō differant. in l. si haeres. §. vicis. n. 1. ff. d. leg. 1. 18
- 7 Vidua dicitur et mulier, quae non habuit virum. in l. vna. nu. 5. C. quando impet. in ter pupil. & vid. 100
- 8 Viduam desponsans tacite non punitur. in l. j. nu. 9. C. de dela. lib. x. 9
- 6 Vidua retinet domicilium viri. in l. filij. §. vidua. n. 1. ff. ad munic. 219
- 8 Vidua sūgitur priuilegio primi mariti quousque fuerit secundo maritata. in l. si. nu. 1. C. de priui. scho. lib. xij. 53
- 9 Vidua persistens in viduitate dicitur esse in priori matrimonio. in §. soluto. nu. 1. in auth. de nup. 19
- 4 Video, verbū p. referri ad oēm sensū. in l. si mihi. & Titio. nu. 1. ff. de legat. 2. 34
- 3 Villasi conuenitur pro robaria facta in eius territorio ad damni emendationem non sufficit probatio per iuramentum in litem, in l. j. nu. 2. ff. quando ex fact. tuto. vel curat. 61
- 6 Villa, quae tenetur sub poena capere malefactores, si plures fecerūt in villa maleficium, & villa non cepit eos, tenetur tantum vna poena. in l. si in rixa. nu. 4. ff. de fca. 165
- 3 Villa, quae non denūtiat maleficiū intra tēp. statuti excusatur, si interim alij accusauit, vel iudex inquisiuit. in l. j. §. eleganter. nu. 2. ff. de libe. agno. 34
- 3 Villa si damnum emendare debet danum passo, quod passus damnum, si est de villa tenetur etiam pro parte sua. in l. amicis. §. Lucius. nu. 6. ff. de excu. fa. tuto. & cura. 72
- 3 Villa si vigore statuti tenetur refarcire damnum derobato, debet prius constare ipsum esse derobatum. in l. diuus. nu. 2. ff. de testa. mil. 141
- 3 Villa quae tenetur ex forma statuti capere malefactorem, non tenetur capere occidentem bannitum, qui poterat impunē occidi. in l. si quis. §. si maritus. n. 2. ff. ad Sylla. 116
- 9 Villa est illa, quae est extra muros ciuitatis. in l. j. §. siue autem intra. n. 1. ff. de oper. no. nuncia. 7
- 6 villa condemnata si non habet bursum commune cogitur imponere collectam. in l. 4. §. actor. nu. 1. ff. de re iud. 106
- 9* villa quando tenetur de robaria commissa in territorio, an quilibet de villa insolidum teneatur. in l. ne quid. ff. de incendi. rui. nauis. 127
- 6* Vilis an plusquam positus in dignitate puniri debeat, in l. quēdā. n. 1. ff. de pē. 186
- 9 Vilissimae personae quādo admittuntur etiam cum tortura ad testimonium, in §. si vero ignoti. n. 1. in aut. de test. 38
- Vilissimae personae in subsidium admittuntur. ibi. n. 2.
- Vilissimae personae admittuntur, quando sunt rogatae a partib. ibi. nu. 2. & 9.
- Viles personae, licet admittantur ad testimonium sine tortura, tamen eis tātū non creditur sicut in aliis, ibi. n. 3.
- Viles personae in testimonio ferendo quando requirantur, ibi. n. 4.
- 9 Villa & castra ciuitatis faciunt collectam cū ciuitate, & ius ciuitatis sequuntur, in aut. quib. mod. na. effi. sul. n. 6. 36
- 8 Vile id est, quod vile reputatur, in l. vna. n. 15. C. de mul. li. 11. 25
- 1 Vim vi licet repellere etiam ex intervallo quantum ad actionem, quod metus causa, in l. sed & partus. §. quāri potest. n. 7. ff. quod me. ca. 125
- 1 Vim inferre alicui quā liceat, & quā liceat se defendere, in l. vt vim. n. 3. ff. de iurt. & iur. 125
- 1 Vim pati dicitur, qui de domo inuitus extrahitur. in l. plerique. n. 1. ff. de in ius vocan. 56
- 8 Moderamen inculpatae tutelae in quo consistat. in l. 1. n. 7. C. vnde vi. 90
- 5 Si ab aliqua personali iniuria aliter euadere non possum, nisi solū a morte per fugam, possum tunc resistendo alium occidere. ibi. n. 8.
- Si quis me expulit, & ego eum expuli ex intervallo tunc dolus cum dolo non compensatur. ibi. n. 1.
- 3 Vis, quae praecedat, non attenditur quā per vim sequitur actus voluntarius approbans actum quomodo fuit vis. in repe. l. Caesar. numero 9. ff. de publi. & vetig. 50
- 6 Vis quot modis capiatur, in l. j. n. 4. ff. de tute. 39
- 8 Vis ablatina, vt committatur, non requiritur, quod homines sint vocati, secus in vi expulsua, in l. nec interest. n. 2. ff. de vi priuata. 163
- Si in violentia interueniūt verbera, & homicidia, maleficium in persona eius qui fuit author violentiae aggrauat tantum, & quō tenebūt alij, in l. quoniam. n. 2. C. ad leg. iul. de vi publ. vel priua. 120
- Coadunatus ad aliquam vim faciendam si ibi perdit arma, quā possit recuperare a coadunante, & qua actione, n. 3.
- 8* Violentus inuasor non potest referre questionem dominij, in l. si quis. n. 2. C. de praesc. xxx. vel xl. ann. 60
- 5 Violentiam factam fuisse appellanti. a familia iudicis si probatur, sufficit. in l. de pupillo. §. si quis. n. 19. ff. de ope. no. nun. 10
- 5 Violentia iniquitativa est delictum. Idem in violentia turbatiua pro qua competit interdictum, vt possidetis. in l. si qui in puteum. §. si tutoris. nu. 1. ff. q. vi aut clam. 148
- 8 Violentia prima quā absorbeatur per secundā, & sic dolus cū dolo cōpēsetur, in l. si quis ad se fundum. n. 3. C. de vi pub. vel priua. 137
- 6 Violentia non dicitur probata, si articulatu est, & probatum, quod Titius violententer Seiam cognouit, in l. cum duo. n. 7. ff. de duo. reis. 54
- 5 Violentia compulsua non facit rem vitiosam. in l. sequitur. §. si rem. nu. 2. ff. de vfucap. 90

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 violentiarum genera quot sint, vbi quod quædam expulsiua quædam turbatiua quædam inquietatiua, quædam ablatiua, & quædam impulsiva. in l. extat. nu. 3. quod met. cau. 125.
- 3 violentiarum species sunt. scilicet cum armis, & sine armis, cum iudicis autoritate vel sine, in l. j. nu. 1. C. de nauicula. lib. xj. 28
- 7 vincens in prima causa, si perdat in causa appellationis, ex nouis probationibus non condemnatur in expensis, alias fecus, in l. generaliter. §. sed iuramēto. nu. 8. C. de reb. credi. 116
- 3* vinco si vincentem te, vincam te. in l. de accessionibus. §. planē. nu. 1. ff. de diu. & tempor. præf. 158
- 3* vincens in confessoria, licet obtinere deberet opus destrui, tamen hæc stipulatio non committitur nisi doceatur quo remissionem causa cognita fuerit confectio. in l. stipulatio de operis. §. habet autem stipulatio. nu. 2. ff. de ope. nou. nunc. 22
- 3* vinculum duplex, quādo reperiatur in contractibus iuris ciuilibus. in l. de obli. numero 9. 8
- 3* vindicta vt dicatur omiſſa quantum tempus debet transire. in l. j. nu. 2. C. de his quib. vt indi. 35
- 7 vindicta publica, quæ dicatur, in l. fina. nu. 2. C. quando li. vni. sine iu. se vind. 103
- 4 vino legato in vrnalibus, vel amphoris, quid veniat, in l. qui vinum. nu. 1. ff. de vino triti. & oleo lega. 74
- 3* vinum nouum, & non vetus tibi debetur post calendas nouembris. in l. iube-mus. nu. 1. C. de erog. mili. an. lib. xij. 54
- 2 vinum vetus est melius vino nouo. in l. cum quid. nu. 4. ff. si cer. per. 6
- vinum vetus quod dicatur. ibid. nu. 4.
- vinum mutuatum, si debet restitui tempore vindemiarū, præsumitur actum, vt reddatur de nouo. ibi. nu. 5.
- vinum vetus, an possit reddi pro nouo. ibi. nu. 6.
- 4 vinum si legatur debet dari de eo, quod est in patrimonio: aliās debet emi. in l. si cui. nu. 1. ff. de vino tri. & oleo leg. 74
- 6 vinum optimum dicitur quod est secundum regionem & secundum commu-nem vsum loquendi. in l. stipulationum. nu. 2. ff. de verb. obl. 28
- 3* vir qui vendidit fundum dotale, si succedit vxori, non potest illum vendicare. in l. cum vir. nu. 13. ff. de vluca. 101
- 3* vir si decedit, an transmittat fructus perceptos pro eo tempore, quo durauit matrimonium ad eius hæredes. in l. diuortio. nu. 11. ff. sol. mar. 7
- 3* vir & vxor sunt socij diuina, & humana domus, in l. diuortio. §. interdū. num. 4. eod. tit. 8
- 3* vir nec eius hæres propter mores vxoris, non lādentes matrimonium, non po- test dotem retinere. in l. rei iudicatæ. §. morum. nu. 1. ibi. 10
- 3* vir retinet dotem propter mores lādentes matrimonium, non eius hæres. num. 2. eodem. 10
- 3* vir qui sustinet onera matrimonij quandoque potest etiam extra casum ino- pia intentare conditionem ex lege, vel iudicis officium implorare ad dotē. in l. si constante. nu. 62. ibid. 16
- 3* viro vergente ad inopiam & contumace existēte, mulier mittitur in possessio-nem, ibi. nu. 90. 17
- 3* vir sua sponte restituens dotem vxori propter inopiam, quando talis restitu-tio sibi & creditoribus noceat. ibi. nu. 95.
- 3* vir volens transferre dominium vxori si eidem assignaret dotem in eam trās-fertur, quando restitutio fit, vt vxor se suosque alat. ibi. nu. 98.
- 8* vir est liberat⁹ p ea parte, p qua fiscus tenetur. i. si marito. i. prin. n. 2. eo. ti. 20
- 3* vir quando possit dotem petere matrimonio soluto, in l. si marito. §. si pater. nu. 2. eo. ibid.
- 3* Vir non dicitur possidere vxorem, sed est in quasi possessione, & ita vxor virū. in l. j. §. item acquirimus. nu. 7. ff. de acq. pos. 95
- 3* Vir & vxor in solidum non possident rem. in l. possideri. §. ex contrario. nu. 6. ff. de acq. pos. 77
- 3* Vir possidet rem dotalem, & nō vxor. l. pomponius. §. in dotem. nu. 1. ff. de acq. pos. 83
- 3* Vir est dominus rerum dotaliū, & non vxor. ibi. nu. 2.
- 3* Vir quando possit præscribere rem dotalem, quādo vtatur accessione autho-ris. ibi. nu. 3.
- 3* Vir cum conuenitur per hæredes mulieris ad fundum datum in dotem, an pos-sit opponere ne conueniatur nisi in quantum facere potest. in l. Nefennius. §. fundum. nu. 2. ff. de re iud. 155
- 3* vir an habeat interdictum de vxore exhibenda, vel concubina, remissuē, in l. j. nu. 3. ff. de lib. exhib. 150
- 3* Vir non petit vltimas dotis, nisi sustineat onera matrimonij. in l. pater pro filia. nu. 1. ff. de dol. mal. excep. 159
- 7* vir consularis, & consul, differunt. in l. j. nu. 1. C. de no. cod. facien. 2
- 7* virum vergere ad inopiam qualiter pbetur, in l. vbi adhuc. n. 4. C. de iu. do. 164
- 4 vir bonus non æstimabit tantam dimidiam respectu dimidiz, quantum totum respectu totius, in l. vxorem §. agi. nu. 3. ff. de leg. 3. 54
- 8 vir dictio, qualiter accipitur, in l. j. nu. 41. C. de digni. lib. xj. 46
- 3 vir bonus in causa restitutionis est iudex, i. si societatē, §. arbi. n. 4. ff. p soc. 109
- 4 vir dicitur adultus, in l. cum quis. §. codicillis. nu. 11. ff. de leg. 3. 53
- 7 viri sufficētes debet proponi ad op⁹ faciendū, i. j. consti. C. n. 7. de no. cod. fac. 2
- 3 virtus non est seipsam occidere, vt videatur fortis, in l. si quis filio, §. eius qui. nu. 2. ff. de iniust. rup. test. 99
- 8 virtuosus si staret, & viueret per mille annos, nisi transferatur in eum aliqua dignitas, semper remanet plebeius, in l. j. nu. 93. C. de digni. lib. xj. 48
- 3 visus regulariter accipitur pro quolibet sensu corporeo, §. hinc nobis, nu. 10. in auth. de hære. & Fal. 4
- 4 vita contemplatiua est longe melior, quā actiua. in l. si ita quis. §. is cui. nu. 4. ff. de lega. 2. 53
- 3 vita monachalis abolet omnem maculam, in auth. de monachis. nu. 1. & 3. 9
- 3 vitium vis expulsiuū, vel ablatiuū dicitur reale, cōpulsuū est personale, in l. po-ponius. §. cum quis. nu. 5. ff. de acq. pos. 83
- Vitium clandestinitatis non est vitium reale. ibi. nu. 6.
- vitium litigiosi est personale. ibid. nu. 8.
- 3 vitium violentiæ, vt purgetur, quando sit necesse, q. reuocetur in possessionem domini, & quod in furto. in l. sequitur. §. si dominus. nu. 1. ff. de vluca. 90
- 3 vitium litigiosi afficit personam non rem. in l. j. §. si inter. nu. 1. ff. de litig. 160
- vitium litigiosi quos effectus pariat. ibi. nu. 3.
- vitium personale, quod non transit ad singularem successorem. in l. potest. nu. 1. ff. de vluca. 100
- 3 vitium naturale, quod dicatur. in l. fluminū. §. hæc stipulatio. n. 1. ff. de dam. inf. 38
- 8 vitium litigiosi purgatur transactione facta super re, seu super causa, secus si super instantia. in l. j. nu. 1. C. de lon. temp. præf. 58
- 3 vitium personale in persona hæredis non potest purgari, sed reale sic. in l. vbi lex. nu. 2. ff. de vluca. 98
- 3* vitia in re pupilli, vel fisci, vel in fundo dotali, an dicantur realia, vel persona-lia, vbi quod quasi realia. in l. Pomponius. §. cum quis. num. 9. ff. de acquiren. pos. 83
- 8* vitium moræ purgatur per stipulationem. in l. subtractum. nu. 1. C. de fur. 4
- 9 vitricus potest esse tutor sui priuigij. in §. eiusdē quoque. n. 1. i. auth. de nup. 20
- 8 vlcisci quod liceat pro defensione rei suæ. in l. deuotum. nu. 1. C. de meratis, & epidemēdis. lib. 12. 55
- 6* vltior præfertur propinquiore, in accusando, quando adiecit aliquā qualita-tē qua mediāte accusatus acius punitur. in l. 2. §. si simul. nu. 2. ff. de adul. 155
- vtio, quando accipitur pro defensione. ibid.
- 3* Vlpianus an fuerit nobilis ratione originis, vel ratione scientiæ. in l. 2. §. am-plius. nu. 1. ff. de exc. tut. 67
- 4 vltimus seu supremus dicitur, quem nemo sequitur, etiam si nullus præcedat. in l. qui duos. nu. 1. ff. de reb. dub. 98
- 3* vni affirmanti, quando magis stetur quā mille negantibus. in l. hæredes pa-lam. nu. 7. ff. de test. 86
- 3 vniuersitas consentire potest, licet non de facili. in l. j. §. municipes. nu. 2. ff. de acqui. pos. 76
- vniuersitas, quod possideat, licet sit persona repræsentata, hæreditas ideo non possidet, quia repræsentat personam defuncti. ibi. nu. 3.
- vniuersitatem possidere probatur eo ipso, quod probatur aliquid fieri per syn-dicum, vel administratores vniuersitatis. ibi. nu. 5.
- 1 vniuersitatis pro debito singuli non conueniuntur. in l. sicut. nu. 1. ff. quod cu-iusque vni. 113
- vniuersitate dissoluta, an singuli de vniuersitate auferant partem suam de eo, quod est in communi. ibi. nu. 3.
- vniuersitas, an teneatur pro iniuria facta ab aliquo de vniuersitate. ibi. nu. 4.
- 6 vniuersitatis id q. est, an sit singulorū. in l. j. §. nō liceat. n. 6. ff. de colle. illicit. 136
- 7 vniuersitas iurat de calumnia per eius administratores. in l. cum & iudices. §. hoc etiam. nu. 2. C. de iureiur. 92
- 6 vniuersitas, an possit delinquere. in l. aut facta. §. nonnunquā. n. 1. 2. & 4. ff. de poenis. 187
- vniuersitas, an aliud sit quā homines vniuersitatis: quod non secundum Phi-losophos, & cano. sed secundum iuris fictionem sic. ibi. nu. 3.
- vniuersitas qualiter puniri possit. ibi. nu. 5.
- vniuersitate contraria in poena pecuniaria, tamen illi, qui nō delinquerūt, nō debent contribuere in solutione collectæ. ibi. nu. 8.
- Si omnes homines vniuersitatis iuerunt ad occidendum hominem campana pulsata, & vexilio leuato: vniuersitas non dicitur fecisse, nisi deliberato p-posito, & consilio hoc facit. ibi. nu. 9.
- vniuersitas potest puniri ex delicto facto per homines de vniuersitate ex rari habitioe sequuta. ibi. nu. 10.
- vniuersitas ex facto officialis non tenetur nisi mādato præcedente, vel ratiha-bitione sequuta. ibi. nu. 11.
- vniuersitate punita, quando possint puniri aliqui homines singulares. ibi. n. 12.
- 1* vniuersitas quando æquiparatur pupillō. in l. j. §. quod si nemo. num. 1. ff. quod cuiusque vniuer. nō. 112
- 1 vniuersitas pupillo æquiparatur. in l. nulli. n. 4. ff. quod cuiusque vni. eod. vniuersitas clericorum & laicorum cui subiiciatur, remissuē. ibi. nu. 5.
- vniuersitas, vel collegium si facit aliquid, sufficit quod sit maior pars: debent tamen omnes vocari. ibi. nu. 8.
- 4 vniuersitas potest collectam imponere pro debito. in l. solent. nu. 18. ff. de ali-men. legat. 82
- 3 vniuersitas coadunata si vult aliquid agere, potest expellere illos, qui nō sunt de corpore vniuersitatis. in l. j. §. hoc interdicto. n. 4. ff. de itin. actus priu. 143
- 1 vniuersitas quando nihil habet in communi, cogitur ponere collectam. in l. j. §. quod si nemo. nu. 2. ff. quod cuiusque vni. nō. 112
- vniuersitas ita defenditur, sicut quilibet priuatus. ibi. nu. 6.
- 1 vniuersitas volens facere actorem si dicat, facio talem procuratorem, vel syn-dicum, non vitiatur constitutio. in l. j. §. quibus autem. nu. 2. ff. quod cuiusque vni. nō. eod.
- 1 vniuersitas potest committere dolum, quādo facit aliquid coadunato cōsilio & cāpana sonata. in l. sed & ex dolo. §. sed an in municipes. n. 1. ff. de dolo. 130
- 3* vniuersitas non habet iurisdictionem, & sic alia per se exercere non potest. §. iusiurandum. nu. 7. in auth. de defensi. ciuit. 15
- 3 vniuersitas si est condemnata pro maleficio qualiter collecta imponatur. in l. si se non. §. actor. nu. 5. ff. de re iud. 106
- vniuersitate pro debito condemnata, quis capi potest solum pro parte sua. ibi dem nu. 7.
- 7 vniuersitas scholarium est approbata, & potest habere rectorem. in l. si. n. 7. C. de iuris. om. iud. 100
- 4 vniuersitas hominum residet in vno homine tantum. in l. si grege. numero 1. ff. de lega. 1. 8
- 2 vniuersitas bonorum si transfertur in contractu, intelligitur deducto ære alie-no. in l. mulier. nu. 1. ff. de iure dot. 143
- 1 In vniuersalibus ex simplici denunciatione, quis efficitur malæ fidei, non sic in particularibus. rationem vide in l. sed & si lege. §. etiam si ante. numer. 1. ff. de petitio. hæredi. 166

Index singularium materiarum

- 1 vniuersitas rerum, quando petitur, quis sit modus pronuntiandi & exequendi, in l. j. §. per hanc actionem. n. i. ff. de rei vendi. 169
- 9 vniuersitas quæ citatur, remissiue, in l. sportulari. nu. i. i. auth. de sanct. Epif. §. 6
- 4 vniuersitas scholarum coram ecclesiastico conuenitur, in l. cum Senatus, n. 4. ff. de reb. dub. 101
- 5 vniuersitas causarum cui est commissa, ad suam sententiam exquatur, in l. à diuo Pio. nu. 18. ff. de re iud. 110
- 3 vniuersitas criminaliter accusata respondere potest per syndicum, in l. fi. nu. i. C. de re milita. lib. 12. 54
- 5 vniuersitas est triplex, & quæ sit illa, quæ habet de iure communi meritum, & mixtum Imperium, in l. j. nu. 3. ff. de dam. infect. 23
- 8 vniuersitas quæ non potest aliquid immutare in præiudicium concessionum factorum à communi doctoribus, in l. j. nu. i. C. de anno. ciuilib. lib. 11. 34
- 5 vniuersitas licet possideatur tamē singula possideri non possunt, dominium tamen singularium rerum habetur, in l. cum qui. nu. 1. & 4. ff. de vsucap. 97
- 1 vniuersitate destructa proprietas bonorum pertinebit ad illud collegium, quod superior restaurabit, in l. sicut. §. decurionibus, nume. 3. ff. quod cuiusque vniuer. 113
- 1* vniuersitate destructa, si est clericorum, bona eius possidet Christus, vel vniuersalis ecclesia, ibi. nu. 5. eod.
- 9 vniuersitas qualiter fiat, in §. illud tamen, nu. 2. in auth. vt iud. sine quoquo suffra. 13
- 4* vnus ex pluribus hæreditibus, quando grauatur in specie hæreditaria, tunc tenetur pro hæreditaria portione, in l. si tibi. §. si testamento, n. 3. ff. de leg. 2. 2
- 4* vnus ex pluribus legatariis si petit, quando videatur aliis auferre ius petendi, & aliis præiudicet, in l. si tamen, nu. 1. ff. de leg. 2. 30
- 1 vnus ex communibus dominis castri si deliquit, non punitur ab altero, in l. fi. nu. 3. ff. de rerum diui. 39
- 6* vnus ex pluribus reis credendi agere potest nomine alterius, in l. in duobus. §. vbi duo rei, nu. 13. ff. de duob. re. 55
- 7* vnus ex pluribus insolitum obligatus, quandoque habet beneficium diuisionis, in l. si creditores, nu. 9. C. de pact. 46
- 3 vno sublato tollitur illud, quod ex eo dependet, non autem tollitur quod per se subsistit, in l. posthumi. §. licet autem, nu. 2. ff. de iniur. rup. test. 99
- 3 vocabuli propria significatio ex diffinitione sumitur, in l. j. §. ex qua re. n. i. ff. de tutel. 39
- 5* vocabuli propria significatio magis à diffinitione, quam ab allusione recipitur, vbi est definitio, in l. j. nu. 4. ff. de acq. pos. 73
- 6 vocabuli allusio non habet locum vbi militat communis vsus loquendi, in l. notionem. §. instrumentum, nu. 2. ff. de verb. sig. 233
- 6 vocatus ad iudicium ob vnam causam, non potest propter aliam vocari, in l. si quis seruus. §. qui exhibendi, n. i. ff. de cust. & exhi. reo. 151
- 1 vocari in ius non potest vadens ad funus: vocatur tamen, vt finito funere compareat, in l. 2. nu. 6. ff. de in ius voc. 55
- 8 Existens extra iurisdictionem sui Iudicis ab eo vocari non potest, in l. curiales. nu. i. C. de decur. lib. 10. 17
- 8 vocatus ad honores, & munera in loco originis, & in loco incolatus, cui parere tenetur, in l. ciues, nu. 12. C. de incol. lib. 10. 21
- 5* volens facere molendinum in fundo publico non potest immittere tignum in ripam viæ publicæ nisi requisito eo qui habet fundum ibi propere, in l. maritus, nu. 1. ff. de acq. rer. dom. 72
- 5* volens exercere appellationem ex parte rei quis potest, in l. inuit. n. 10. C. de p. c. 69
- 5 volumina rationum reddi debent quando ratio administrationis sit, in l. si ita fuerit. §. questio hæc, nu. 1. ff. de manum. testam. 67
- 3 voluntas illicita testatoris non seruatur, in l. paterfam. nu. 2. ff. de hæ. instit. 110
- 4 voluntas captatoria valet in relictis ad pias causas, in l. Theopompus, nu. 6. ff. de dot. præleg. 72
- 4 voluntas eligentis potest mutari quando electio peccauit in forma, in l. si tibi. §. vnius, nu. 1. ff. de opti. lega. 73
- 8 voluntas licet non sit virtus, est tamen signum virtutis de præfenti, in l. j. nu. 75. C. de digni. lib. 12. 42
- 7 voluntas testatoris imperfecta probat inter liberos, quando est imperfecta ratione solennitatis, in l. fi. nu. 1. C. fami. erc. 113
- 4 voluntas quæ præsumatur durare, in l. j. §. sed si filius, nu. 6. ff. de legat. 3. 47
- 8 voluntas inuálida coram quinque testibus confirmatur, voluntas obscura coram duobus testibus declaratur, in l. j. nu. 2. C. de codicil. 37
- 4 voluntas destinatoris magis præsumitur ex vsu, quam aliter in dependentibus à voluntate vnius, in l. prædiis. §. qui domum, nu. 3. ff. de leg. 3. 61
- 9 voluntas testatoris, quod tollit omnem suspicionem fraudis, in auth. minoris. nu. 12. C. qui dari tut. poss. 171. in auth. Vt hi qui obli. num. 6. 30
- 9 voluntas testatoris est lex, in auth. de nuptijs, n. 2. 18
- 3 voluntas perfecta dicitur, quando testator habuit totam suam voluntatem declarata, in l. si is, nu. 2. ff. de testa. 88
- 4 voluntas testatoris magis ex vsu perpenditur, quam ex instrumentis emptionis, in l. prædiis §. Titio, n. i. ff. de leg. 3. 61
- 3 voluntas patris circa contractum filij non semper obligat patrem, in l. j. §. si is qui nauem, nu. 2. ff. de exer. act. 88
- 4 voluntas vltima non debet esse in pendentibus, in l. huiusmodi. §. Stichum, nu. 1. ff. de legat. 1. 20
- 9 voluntas defuncti semper apparet legitima, vbi vitium non apparet ex suspensione, in §. his igitur, nu. 2. in auth. de hæ. & Falci. 2
- 4 voluntas testatoris ita probatur ex actu inuálido, quemadmodum ex actu valido, in l. re coniuncti, nu. 36. ff. de le. 3. 60
- 7 voluntas præcedens derogatoria sicut tollit sequentem in vltimis voluntatibus, ita etiam in contractibus, in l. pacta nouissima, nu. 1. C. de pact. 44
- 4 voluntas testatoris colligitur ex eius consuetudine, in l. cum delationis, §. a finam, nu. 4. ff. de sup. instr. 77
- 4 voluntas testatoris probata præualeat scripturæ in augmento, & diminutione legati, in l. qui quartam, nu. 1. ff. de leg. 1. 7
- 4 voluntas sequens seruatur, nisi præcedens sit derogatoria, in l. si mihi, §. in legatis, nu. 1. ff. de lega. 1. 7
- 7 voluntas filij, quando sit iusta causa exheredandi, in l. si quando, §. & generali ter, nu. 3. C. de inoff. test. 105
- 8 voluntas contrahentium debet magis inspicere, quam verba, in l. fi. nu. 1. C. quæ res pig. obli. pos. 101
- 2 voluntas domini, quando habeatur pro traditione, in l. certi conditio, §. de posui, nu. 2. ff. si cer. per. 11
- 3 voluntas declaratoria testatoris probatur per duos testes, in l. 2. num. 39. ff. de vulg. & pupil. 110
- Ex quibus præsumatur, quod voluntas defuncti fuerit, quod mater excludatur per tacitam pupillarem, ibi. nu. 40.
- 1 voluntas si est certa non curatur de ordine, in auth. hoc ampli. n. 1. C. de fideic. 43
- 1 voluntatem defuncti non impleram quis prober, & quomodo probetur hoc, ibi nu. 7.
- 7 voluntas errantis est nulla, in l. cum testamentum, numero 1. C. de iur. & fac. ignorant. 28
- 3* voluntas in re propria pro ratione est, non in communibus, nec in his quæ alii lædunt, in l. dotem, nu. 2. ff. sol. mal. 22
- 3* voluntas iusta quæ dicatur, & quot modis dicatur iusta, in l. j. n. 3. ff. de testat. 82
- 9* voluntas defuncti est ambulatoria vsque ad mortem, instit. de adempt. legat. in princ. nu. 1.
- 1 voluntas coacta voluntas est, in l. si mulier, §. si metu coactus adij. nu. 1. ff. quod mer. caus. 127
- 4 voluntas defuncti, quando de ea dubitatur potest ex ea scriptura probari, in l. alimenta, nu. 3. ff. de alimen. lega. 85
- 4 voluntas defuncti probatur ex communi vsu loquendi, vtendi, & intelligendi, in l. Labeo, nu. 12. ff. de supellec. lega. 81
- 4 voluntas prima habens clausulam derogatoriam, quando tollatur per secundam, in l. si quis in principio, nu. 3. ff. de leg. 3. 50
- 1 voluntas testatoris præsumitur ex genere comparationis, & quomodo, in l. sed & si suscepit, §. si libertus, nu. 1. ff. de iudi. 155
- 3 voluntas, quando inducat mandatum, in l. post dotem, nu. 13. ff. sol. mar. 23
- 1 voluntas nuda quæ appelleretur, in l. pomponius, nu. 6. ff. de neg. gest. 116
- 3 voluntas aduentis, quando probetur per non factum, in l. gerit, nu. 27. ff. de acq. hære. 157
- 3 voluntate domini facere videtur illud, quod dominus facere incepit, in l. si seruos, nu. 1. ff. de pig. act. 84
- * voluntatem liberam qui habet, intelligitur quod habet bonam fidem, in l. alio hærede, nu. 13. ff. de ali. lega. 84
- 4 voluntati defuncti contraneniens, in eo quod est causa fideicommissi, ab eius petitione repellitur, in l. cum pater, §. libertis, nu. 1. ff. de leg. 2. 43
- 4 voluntate simpliciter reuocatur tacita derogatoria, in l. fi. nu. 1. ff. eod. 4
- 4 voluntas defuncti obscura circa legatum declaratur per Iudicem, in l. si seruus, §. si numerus, nu. 3. ff. de leg. 1. 14
- 4 voluntatis testatoris interpretatio ad quem spectat, & qualiter interpretari debeat, in l. non aliter, n. i. ff. de leg. 3. 57
- 8 voluntatem defuncti, quando quis non implet circa funus, quomodo cogatur, in l. non oportet, nu. 1. C. de his quib. vt indig. 36
- 1 voluntati vltimæ magis fauetur quam habere debentibus ex contractibus, in l. cum hi, nu. 1. ff. de testa. 94
- * voluntatibus in vltimis non fit differentia, an legatum incipiat à præcedenti conditione, an à dispositione pura, vt poena committatur, cum potuit fieri, & est cessatum, in l. ita stipulatus, nu. 14. ff. de verb. oblig. 40
- 4 voluntatibus in vltimis per aduentum conditionis non fingitur retro, in l. in ratione, §. si seruus, n. i. ff. ad l. Fal. 124
- 3 voluntatis mutatio præsumitur propter morum mutationem, in l. in confirmando, nu. 2. ff. de confirm. tuto. 45
- Propter utilitatem pupilli receditur à voluntate, ibi. nu. 4.
- 3 Ex causa receditur à voluntate defuncti, in l. si plures quamuis, nu. 2. ff. de adm. tut. & cur. 50
- 9 voluntarium quod est à principio, ex post est necessarium, in §. omne, nu. 1. in auth. de litigio. 46
- 1 Quod fit ex voluntate non debet fieri ex necessitate, in l. solum, nu. 1. ff. de offi. proconsul. & leg. 35
- 9 Quilibet potest actionem mouere, vt vltima voluntas defuncti circa pias causas exequatur, in §. si quis autem, nu. 4. in auth. de ecc. ti. 52
- 4 volo verbum ratione adiuncti facit electionem, in l. apud Aufidium, nume. 2. ff. de opti. one leg. 74
- 3 volo verbum positum cum institutione directa trahitur ad fideicommissum, in l. illud sine dubio, §. tractari, nu. 1. ff. de iure codi. 171
- 2 volo verbum, an inducat dispositionem, in l. j. nu. 1. ff. manda. 101
- 4 voluerit & cum voluerit: ista verba, an differant, in l. fideicommissa, §. si sic, nu. 3. ff. de leg. 3. 48
- 6 voluerit verbum importat liberam voluntatem, dummodo dolus malus absit, in l. centesimis, §. ita stipulatus, nu. 8. ff. de verb. ob. 26
- 7 votum est alicuius boni de eo facta promissio, vel pollicitatio, in repet. l. j. nu. 67. C. de sacros. eccl. 10
- 3 In voto quis non obligatur, nisi per verba quæ solenniter, & deliberate emittantur, in l. gerit, nu. 11. ff. de acq. hære. 157
- 3 votum quasi volutum, in l. qui in aliena, nu. 1. ff. eod. 143
- 7 voto quando quis obligat nedum se, sed etiam eius bona, in auth. ingressi, nu. 2. C. de sacros. eccl. 14
- 3 vouentes regulam fratrum minorum sunt capaces hæreditatum, in l. is potest, nu. 4. ff. de acq. hære. 146
- 6 vox populi, quod sit inuálida, nec sufficit ad electionem inuálidam, nisi seruetur debita solennitas, in l. si constat, nu. 1. ff. de appe. 198
- 8 Non omnis vox Iudicis est sententia, in l. ex stipulatione, nu. 1. C. de sent. & inter. omn. iudi. 67
- 8 vox electi connumerat inter eligētes, in l. nominationi, n. 3. C. de decurio. li. 11. 18
- 1 vrbis appellatione continetur comitatus non districus, in l. j. §. cum vrbem, nu. 2. ff. de offi. præfec. vrb. 18

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 *usque dictio; cuius sit natura, in l. si mihi. nu. 6. ff. de verb. obli. fol. 37. in auth. vt ab illustri. nu. 1.*
- 2 *usucapio expta cum maiore perfectior contra pupillam, licet restituitur, in l. scilicet. nu. 1. ff. de mino.*
- 3 *usucapio & prescriptio inducta est propter bonum publicum principaliter an in nemo potest. nu. 1. ff. de leg. 1.*
- 4 *usucapio est introducta, vt sit finis litium, in l. si. nu. 1. ff. pro suo.*
- 5 *usucapio triennalis nullo modo interruptitur, in l. in omnibus. nu. 3. ff. de actio. & obliga.*
- 6 *usucapio largi sumendo cadit etiam in re immobili, & in mobili, & immo bili prescriptio, in l. usucapio. nu. 1. ff. de usucap.*
- 7 *usucapio & fructuum acquisitio in errante in iure quomodo differant, in l. sed & si lege. §. si. nu. 2. ff. de peti. here.*
- 8 *usucapio in re donata filio, quando procedit, in l. si. nu. 3. ff. pro dona.*
- 9 *usucapio ex sola civili procedit, in l. Periponit. in dotem. numero 1. ff. de ac. qui. poss.*
- 10 *usucapio si est completa in presenti per modum tempus, & sic domino negli gente, an ei dabitur restitutio, vt tempus absentie subducatur, in l. ab hosti bus. §. sed quod. nu. 6. ff. ex quib. cau. ma.*
- 11 *usucapio non impeditur si error iuris concurrat cum errore facti, in l. si vi. nu. 1. ff. pro dona.*
- 12 *usucapio fructuum peremptoria ex et immobili, an impediatur si superuenit scientia rei alio, quod non, in l. si ancillam. nu. 2. ff. pro suo.*
- 13 *usucapio, quod fingitur pro fructu, quando illud quod impedit usucapionem est modicum, in l. si is qui pro impet. nume. 9. ff. de usucap.*
- 14 *usucapio, vt procedat, oportet vt sit iustus, error iuris non sufficit, in l. Cel sus. nu. 1. ff. de usucap.*
- 15 *usucapio triennalis si acquiritur, que requiritur in l. si. nu. 2. ff. de iur. & tep. presc. 157*
- 16 *usucapionem, an interruptatur in titulo superueniens defectus in titulo, in l. na turaliter. nu. 6. ff. de iura.*
- 17 *Quando quis capit dubitare, an ad eum pertineat res, vel non, licet ab initio no usucapiat, tamen talis defectus superueniens non impedit usucapionem. ibi. nu. 6.*
- 18 *usucapio, quod interruptatur etiam si aliquis de se verè desijt possidere, & hoc aduersus omnes. ibi. nu. 13.*
- 19 *usucapionem interruptit defectus rei. ibi. nu. 15.*
- 20 *usucapionem an interruptat si res transferatur in aliud corpus. remiss. ibidem.*
- 21 *usucapionem, an interruptat defectus superueniens in possessione. ibi. nu. 6.*
- 22 *usucapionem fuisse completam, ante litem contestatam capitulari, & proba ri, in l. si post. nu. 1. ff. de rei vendi.*
- 23 *Ad usucapionem pro emptore, si apparet me habuisse titulum, & possedisse, li cet non appareat me scivisse in initio possessionis, de titulo, sufficit, in l. pro emptore. §. si sub conditione. nu. 7. ff. pro emptore.*
- 24 *usucapiens videtur habere rem non a domino, contra quem usucapit, sed ex ci culo precedenti, in l. si extraneus. nu. 1. ff. de don. int. vir. & vxor.*
- 25 *usucapere pro herede quibus quis possit, rem. ad gl. in l. j. nu. 2. ff. pro hære. 113*
- 26 *usucapiunt pro herede extranei, & non sui. ibi. nu. 3.*
- 27 *usucapi potest res vi possessa, in l. certe. §. si. nu. 1. ff. de praeca.*
- 28 *Qui putat se non usucapere, & usucapit, an usucapiat, in l. pro emptore. §. si sub conditione. nu. 2. ff. pro emptore.*
- 29 *usucapiendi conditio, quod competat etiam pro eo, quod dimittitur ex causa transactionis, in l. j. nu. 1. ff. pro empt.*
- 30 *usucapi non potest, quod meum est, in l. sequitur. §. lana. numero primo. ff. de usucap.*
- 31 *An sufficiat habere titulum ab vno, possessionem ab alio ad usucapiendi condi tionem, in l. cum solus. nu. 4. ff. ibid.*
- 32 *usucaptor, an a debitore, qui rem a debitore recuperavit possit eam vdicare, & quale remedium habeat debitor contra usucaptorem, in l. j. §. cum pigditi. numero 5. ff. de pigno.*
- 33 *usura quando est in pecunia numerata necessario requiritur stipulatio, in alijs rebus sufficit pactum nudum, in l. stipulatio ista. §. alteri. numero 6. ff. de ver. oblig.*
- 34 *usura, quæ debetur ab emptore venditori, an sit licita etiam iure canonico, in l. iulianus. §. idem. nu. 2. ff. de act. emp.*
- 35 *usura futuri temporis, an possit peti, in l. vbi autem. §. qui sortem. nu. 1. ff. de ver. oblig.*
- 36 *usura, an possit imponi in vltimis voluntatibus, in l. si legatum. §. si cui. nu. 1. ff. de ann. leg.*
- 37 *usuras desinens exercere ita tenetur restituere sicut exercens, & comprehen ditur in constitutionibus Episcopi, in l. huius edicti. §. is etiam. nume. 1. ff. de eden.*
- 38 *usura quæ veniant in actione ex testamento, in l. in bonæ fidei. nu. 1. C. de usur.*
- 39 *usuras qui promittit per stipulationem sub spe mutui recipiendi si eum poeni teat, quando cogatur usuras soluere, in leg. qui pecuniam. numero 2. ff. si cer. pet.*
- 40 *usuras non potest indicare testator in testamento heredi si non soluit legatū, in l. si. nu. 3. ff. de his quæ pœ. cau. rem.*
- 41 *usuras rerum paraphernalium maritus potest convertere in communes vsus, in l. si. nu. 2. ff. C. de pac. conuen.*
- 42 *usura currunt ex mora in actione de dote, in l. in insulam. §. usuras. nu. 2. ff. solu. matr.*
- 43 *usura viro in dotem non solutam, quod debeantur etiam de iure canonico, secus mulieri in dote restituenda. ibi. nu. 3.*
- 44 *usura legales hodie sunt prohibita, & correctæ. ibi. nu. 4.*
- 45 *usura ratione pretij non soluti possunt peti etiam de iure canonico, in l. cura bit. nu. 2. C. de act. emp. & vend.*
- 46 *usura hodie de iure canonico, & diuino sunt prohibita, & lex earum obliga tioni restitit, in l. si non sortem. nu. 4. ff. de cond. an deb.*
- 47 *usura ex mora non venit in speciebus, tamē veniunt, quando pecunia, vt spe cies est relicta, in l. cum res. nu. 1. ff. de leg. 1.*
- 48 *Usura, an possit peti de iure canonico per venditorem propter pretium non solum, in l. si. nu. 2. C. de iura.*
- 49 *Usura et hodie sunt pœ. cau. rem.*
- 50 *Usura non currit contra pupillam, in l. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 51 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 52 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 53 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 54 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 55 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 56 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 57 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 58 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 59 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 60 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 61 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 62 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 63 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 64 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 65 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 66 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 67 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 68 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 69 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 70 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 71 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 72 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 73 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 74 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 75 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 76 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 77 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 78 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 79 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 80 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 81 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 82 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 83 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 84 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 85 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 86 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 87 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 88 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 89 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 90 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 91 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 92 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 93 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 94 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 95 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 96 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 97 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 98 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 99 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*
- 100 *Usura, quæ currunt post l. i. §. si. nu. 2. ff. de iura.*

Index singularium materiarum

- 3 vsufructuarius ante cautionem præstitam, quando faciat fructus suos. in l. si ho
mo. nu. 3. ff. de vsucap. 100
- 9* vsufructuarius, an aliquod habeat ius in seruo, in quo habet tantum vsufru-
ctum. in §. seruus alienus. nu. 2. Inst. de hære. insti. 73
- 7* vsufructuarius possidet naturaliter tantum. in l. neque fructuarius. nu. 1. C. de
vsu, & habita. 110
- 7* vsufructuarius, an faciat fructus suos, non præstita cautione de vtendo fruen-
do. in l. hac edictali. §. his illud. nu. 3. C. de secun. nup. 162
- 5 vsufructuarius, quando possit agere interdicto de aqua plu. arcen. q. procura-
torio nomine domini, ex quo videtur constituere in rem suam. in l. apud Tre-
batium. §. neque fructuarius. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. 42
- vsufructuarius, quod possit conueniri interdicto prædicto tam pro damno da-
to à se, quam à domino. ibi. nu. 2.
- 5 vsufructuarius, an habeat aliquā ciuile. in l. naturaliter. n. 1. ff. de acqu. poss. 80
- 9 vsufructuarius, quod habet dominium, & possessionem vsufructus. in §. si quis
autem. nu. 5. in auth. de non alie. aut permu. 13
- 4 vsufructuarius cui relictus est vsufructus quotæ partis hæreditatis, tenetur
ad onera hæreditaria pro rata, & vsufructu finito, quod soluitur, deducit de
hæreditate. in l. si. nu. 2. ff. de vsuf. leg. 69
- Item nec legatarius vsufructus patris rerum certarum. ibi. nu. 3.
- vsufructuarius bonorum non sequitur onus legatorum. ibi. nu. 9.
- 5 vsufructuarius possidet naturaliter, & dicitur habere quasi ciuilem possessio-
nem ipsius iuris vsufructuarius. in l. §. interdictum. n. 1. ff. de vi & vi arma. 137
- 5 vsufructuarius pro reficiendo, quando impena est magna potest à domino pe-
tere pecuniam pro expendendo: nec tenetur primo impendere, postea repe-
tere. in l. cotem. §. qui maximos. nu. 15. ff. de pub. & vecti. 50
- vsufructuarius expensas, quas fecit in reficiendo rem, repetit actione manda-
ti, vel actione in factum: expensas vero viles, necessarias actione nego. gest.
ibi. nume. 17.
- 7 vsufructuarius quomodo dicatur dominus. in rub. nu. 1. C. de vsuf. 109
- vsufructuario datur realis actio, vt confessoria & negatoria. ibi. nu. 2.
- 7 vsufructus, quando est relictus purè, & proprietatis sub conditione, vsufructua-
rius non cauet. in l. vsufruct. nu. 4. C. eod. tit. 110
- vsufructuarius si non potest cauere, an habeat vsuf. ibi. nu. 5.
- vsufructuarius si nō præstitit cautionē, & percepit fructus, an eos faciat suos.
ibi. nu. 7.
- * vsufructuarius tenetur cauere de vtendo fruendo arbitrio boni viri. ibi. nu. 1.
- 4* vsufructuarius dicitur etiam ille, in quem transit effectus sine nomine, licet
non sit ille de quo in tit. de vsuf. in l. j. nu. 3. ff. ad Treb. 132
- 5 vsufructuario deiecto, non videtur dominus deiectus. in l. idem est. §. vnde vi.
nu. 4. ff. de vi & vi arma. 138
- 5 vsufructuarius domino ædificanti non potest nouum opus nunciare, quia ex
quo dominus videtur eum procuratorem constituere, constituenti procura-
tor non nunciat. in l. j. §. vsufructuarius. nu. 3. ff. de ope. no. nun. 7
- 8 vsufructuarius si expulsum tantum, vel proprietarius tantum quid æstimabitur.
in l. si quis in tantum. nu. 32. C. vnde vi. 93
- 7 vsufructuarius repetit magnam expensam, & qua actione. in l. eum ad quem.
nu. 2. & 3. C. de vsuf. 110
- vsufructuarius videtur constitutus procurator in rem suam. ibi. nu. 4.
- 5 vsufructuarius ius vsufructus quasi possidet ciuilitè, vel naturaliter, licet re
naturaliter possideat. in l. si plures. §. deiectum. nu. 1. ff. de vi & vi ar. 139
- 7 vsufructuarius potest obligare vsufructum, id est commoditatē vtendi fruē-
di. in l. interit. nu. 1. C. de vsuf. 110
- 5 vsufructuarius agens, quando præiudicat proprietatio. in l. spē constitutum.
nu. 6. ff. de re iudi. 118
- 5 vsufructuario & vsuario competit interdictum vti possidetis, directum pro
vera possessione rei quam habent, non pro quasi possessione iuris. in l. j. nu.
3. ff. vti posside. 139
- 3 vsufructuarius non nunciat nouum opus proprio nomine, quia non habet do-
minium sed ius debile procuratorio nomine nunciat, quia dominus videtur
eum custodem facere procuratorem generalem. in l. j. nume. 1. ff. de ope. no.
nunc. 5
- * vsufructuarius non potest nunciare nouum opus. in l. j. §. nunciatio. nu. 9. ff. de
oper. no. nunc. 5
- 4 vsufructuarius, qui percepit fructus, ante præstitam cautionem sciente, & pa-
tiente hærede, facit illos suos. in l. vxori. nu. 1. ff. de vsuf. leg. 67
- 5 vsufructuarius, qua actione repetet expensas magnas factas in re à proprie-
tario, in l. damai. §. ei cuius. nu. 4. ff. de dam. inf. 35
- 8 vsufructuarius non potest concedere vsufructum, sed vtilitatem fruendi sic.
in l. j. nu. 8. C. de peti. bono. lib. 10. 10
- 5 vsufructuarius si deicitur dominus non priuatur sua possessione ciuili, in l. pe-
regre. §. quibus. nu. 3. ff. de acqu. poss. 88
- 5 vsufructuarius & dominus possunt peti sibi cauere ab extraneo. in l. damini. §. ei
cuius. nu. 1. ff. de dam. inf. 35
- * vsufructuarius quando petit sibi cauere à domino, quando timet ruinam, po-
nit tres casus. ibi.
- 1 vsufructuarius est quasi procurator, item colonus est quasi procurator domi-
ni. in l. si pignori. nu. 8. ff. famil. ercif. 193
- 9 vsufructuarius, si satildare non potest, an vsufructus remanere debeat penes
proprietaryum. in §. quæ vero. nu. 1. in auth. de nup. 21
- 7 vsufructuarius expensas magnas non facit. in l. 2. n. 2. C. de neg. gest. 73
- 7 vsufructus, quem habet pater in aduentitius filij, an patre ingrediente mona-
sterij finiat, & in ipsam trāseat. in repe. auth. ingressi. n. 49. C. de sacr. ec. 16
- 5 vsufructus præscribitur, in l. possideri. §. ex contrario. nu. 3. ff. de acqu. pos. 77.
- & l. si ego. §. si de vsu. nu. 1. ff. de Publicia. in rem actio. 77
- 4 vsufructu legato & per fideicommissum relicto, inspicitur potius persona fi-
deicommissarij, quam legatarij. in l. si quis. nu. 1. ff. de vsuf. leg. 67
- vsufructus receptus procuratorio nomine, an transferatur in dominum ab
que cessione. ibi. nu. 2.
- 6* vsu loquendi communis, non est intellectus proprius, sed figuratiuus,
& interpretatiuus, in l. liberorum. n. 10. ff. de verb. obli. 238
- 1 vsufructus potest constitui sub conditione & ex tempore, in l. seruitutes. nu. 7.
ff. de serui. 181
- 6 vsufructus iam constitutus, an tollatur capitis diminutione. in l. Stichum. §.
vsufructum. nu. 2. ff. de solu. 91
- * vsufructus alius est in persona mea, alius in persona alterius, in l. si id quod.
nu. 1. ff. de duo. re. 58
- 4 vsufructus non dicitur tertia, nec quarta pars fundi, sed consistit in parte in-
tegrali. in l. Mæuius. §. fundo. nu. 4. ff. de leg. 2. 38
- 6 vsufructus est seruitus diuidua. in l. stipulationes. nu. 6. ff. de verb. obli. 25
- 7 vsufructus est pars domini, in auth. hoc locum. nu. 7. C. si sec. nup. 163
- 4 Qui tenetur ad vsufru. eo constituto tenetur ad factum. in l. si mihi. nu. 3. ff.
de vsuf. leg. 66
- 6 vsufructus formalis dicitur pars fundi, non vsufructus causalis, in l. & per
iurandum. §. id quod. nu. 2. ff. de accepti. 94
- Item dicitur pars fundi integralis, ibi.
- 2 vsufructus semel extinctus quando sit, non intelligatur ex repetitione iterū
incipere, in l. sicut. §. superuacuum. nu. 4. ff. quib. mo. pig. vel hyp. 138
- 6 vsufructus non potest delegari, nec cedi actio, in l. si vsufru. n. 2. ff. de noua. 77
- 7 vsufructu si habet ingrediens monasterium, quod per ingressum non finiat, &
& transeat in ecclesiam, sed morte ingredientis finitur, in auth. ingressi. nume.
20. C. de sacrosan. eccle. 15
- 6 vsufructus in casibus, in quibus patri non competit, non est legitimus author
minori filio, in l. si filij nomine. nu. 1. ff. de iniur. 133
- 2 vsufructum obligatum habens, non potest vendere proprietatem, etiam si nō
soluitur. in l. si is qui. §. iura. nu. 3. ff. de pigno. 131
- 4 vsufructus quādo dicatur legatus, vel tantum perceptio fructuum, in l. fundi.
nu. 1. ff. de vsuf. leg. 68
- vsufructus dicitur legatus etiam si dicatur, relinquo Titio fructus qui perci-
piuntur, & percipi poterunt ex tali fundo. ibi. nu. 2.
- 5 vsufructus & vsus ideo præscribitur, quando potest teneri animo quasi possi-
dentis, in l. j. nu. 7. ff. vti possi. 139
- 4 vsufructus legatus ab habente vsufructum, quid comprehendat, in l. Stichus.
nu. 5. ff. de vsuf. leg. 68
- 6 vsufructum cum quis est stipulatus sibi, aut Titio, quare Titio capite minuto
solui possit, l. Stichum. §. vsufructum. nu. 1. ff. de solu. 91
- 4 vsufructus omnium bonorum suorum si sit legatus intelligitur de mobilibus
& immobilibus, in l. vxori meæ. nu. 1. eo. ti. 68
- 4 vsufructus iam constituti spes sicut finitur morte, ita spes vsufructus consti-
tuendi, in l. Sempronius. nu. 1. ff. eod. ti. 67
- vsufructus relictus hæredi intelligitur de primo hærede, ibi. nu. 3.
- vsufructus spes non perit capitis diminutione si die adueniente vsufructua-
rius sit capax, ibi. nu. 4.
- 7 vsufructus finitur morte vsufructuarij, in l. si pater. nu. 1. C. de vsuf. 110
- vsufructus quando finitur morte proprietarij, ibi. nu. 2. & 3.
- 9 vsufructus bonorum relictorum filio, quibus casibus quærat, patri, in auth.
vt lice. mat. & auæ. nu. 5. 48
- 3 vsufructus, licet cedi non possit commoditas, tamen vtendi ceditur, in l. vsu-
fructu. nu. 2. ff. sol. mat. 27
- 9 vsufructus, qui acquiritur patri in bonis filij non extinguatur per mortem fi-
lij, sed durat patre viuente, & quando extinguatur, in auth. de hæredita. quæ
ab intestato. nu. 1. 49
- 4 vsufructus est diuiduus, sed aliæ seruitutes indiuiduæ. in l. j. §. si vsufru. nu. 1.
ff. ad leg. Fal. 123
- 7 vsufructus quando cadat in rebus, quæ vsu consumuntur, in l. j. n. 3. C. de vsu. 111
- vsufructus, si constituitur inter viuos, an hæc cautio possit rē remitti, ibi. n. 13.
- 5 vsufructum fundi concedens alicui si constituit se eius nomine possidere, vi-
detur tradidisse, & naturalis illa acquiritur, in l. quod meo. nu. 5. ff. de acqui-
posse. 85
- 4 vsufructus si relinquatur vxori donec castè, & honestè vixerit, si transit ad se-
cunda vota habebit relictum, quia dicitur castè viuere, in l. mulier. §. cum pro-
poneretur. nu. 5. ff. ad Treb. 138
- 7 vsufructus quando transeat in monasterium, in rep. auth. ingressi. nu. 42. C. de
sacrosan. eccle. 16
- vsufructus ingrediēt s monasterium finitur morte eius, ibi. nu. 45.
- 8 vsufructus competens patri non extinguatur per mortem filij, in l. si quis. nu. 1.
C. ad Tertull. 52
- 5 vsufructus si relinquatur filio, cuius contemplatione videtur relictum, in l. si
liofa. nu. 2. ff. de do. cau. mor. 64
- 9 Qui tenetur ad vsufructum tenetur ad dandum, & faciendum, in §. si quis au-
tem. nu. 4. in auth. de non alie. aut permu. 11
- 9 vsufructu accipiēs, ab ecclesia, debet in continenti reddere proprietatē rei
ecclesiæ loco recompensationis, in §. non igitur. n. 1. in auth. eo. tit. 11
- 1 vsufructus potest constitui sub cōditione & ad diem, in l. seruitutes. nu. 3. & 6.
ff. de serui. & quare. ibi. nu. 7. 181
- 6 vsufructus, an & quomodo sit pars fundi. in l. qui vsufructum. nu. 2. ff. de ver-
bo. oblig. 23
- 6 vsufructus si non durauit nisi pro dimidia anni, vsufructuarius, vel eius hæres
tenetur restituere proprietario conditione sine causa, in l. seruus. §. cum ser-
uus. n. 6. ff. de stip. ser. 62
- 5 vsufructus petitorio, quādo denegatur per dominum fructuario effectualiter
& irreuocabiliter qualiter fiet, in l. quamuis. nu. 5. ff. de dam. infec. 28
- 6 vsufructus si quis stipulatus est sibi & hæredi suo titio, titio acquiratur pro
parte hæreditaria alijs cohæredibus, in l. continuus. §. præterea. nume. 3. ff. de
verb. obli. 53
- 2 vsufructus extinguatur, si res in qua quis habet vsufructum transit in aliam
materiam, in l. si conuenerit. §. si quis. nu. 3. ff. de pig. act. 82
- 6 vsufructus est alius in persona heredis, & alius in persona stipulatoris, in l. si
petitio ita. §. si quis ita. nu. 1. ff. de verb. obli. 17

In omnes Barto. Lecturas.

- 1 Vfusfructus pecuniæ si relinquatur dominum ipsius non transit incontinenti,
in l. j. §. si decem, n. i. ff. vt leg. seu fideicom. 147
- Vfusfructus citius accrescit, quam proprietas, ib. n. 3.
- 2 Vfusfructus certarum rerum si legatur, tunc onus aris alieni non respicit le-
gatarium, in l. si n. i. ff. de vfufru. leg. 69
- 3 Vfusfructus quæritur mihi p. procuratorē directo, i. l. q. ita, §. etiā, n. 3. ff. ad Tre. 144
- 4 Vfusfructus inter immobilia computatur, in l. iusto errore, §. non mutat, n. 2. ff.
de vfufructu. 101
- 5 Vfusfructus non potest constitui in pedagio, in l. cotem, §. qui maximos, n. 6. ff.
de pub. & vctig. 49
- 6 Vfusfructus bene reuertitur ad proprietatē, dominus acquirit ex causa lucra-
tiua, in l. non quocunque, §. fundus, n. i. ff. de leg. i. 19
- 7 Casus in quo vfufructus bonorum filij patri non acquiritur, in §. quia vero,
nu. i. in auth. vt nul. iud. 54
- 8 Vfusfructus rei ecclesiasticæ ad certum tēpus, vel ad vitam recipientis potest
alienari, in l. iubemus, §. sanè ne omnis, n. i. C. de sacros. 19
- 9 Vfusfructus præscribitur, in l. si ego enim, §. si de vfufructu, n. i. ff. de publ. in re
actio. 178
- 10 Vterque dictio, est collectiua. Vter & Alter distributiua, in l. cum quidā, n. i. C.
de impub. 23
- 11 Vterq; dictio, ē distributiua duorū, i. l. ideo si post, §. itē si seru*, n. i. ff. rer. amo. 31
- 12 Vt dictio, inducit modū, in l. societate, §. arbitrorū, n. i. ff. pro soc. 109. in l. quib.
§. Terminus, n. 2. ff. de condi. & demon. 115
- 13 Vti, facti est, in l. certi conditio, §. de posui, n. 4. ff. si cer. pet. 11
- 14 Vtile per inutile non vitiatur, in l. certi cōdictio, §. quoniam, numero 3. & 5.
ff. eod. 10
- 15 Vti frui quis potest hæreditate adita, & satisfatione præstita, in l. si homo cu
ius, n. 2. ff. de vfufructu. 100
- 16 Vtilis domini habens ius pōt destruere p. propria autoritate opus factum à ciui
liter possidente, in l. j. §. nunciatio, n. 9. ff. de ope. no. nun. 5
- 17 Vtilis, qñ transeat sine celsione ex datione insolutum, in l. j. nu. 3. C. de actio. &
oblig. 119
- 18 Vtile per inutile vitiatur, & quomodo, in l. Pedius, §. seruum, num. 3. ff. de arbi.
145. & in l. j. §. sed si mihi, num. i. ff. de verb. oblig. 3. & in l. si quis alium, nu. 14.
Insti. de inutilib. stipul. 31. & in l. Græcæ, §. illud, n. 3. ff. de fideiuss. 65
- 19 Vtilitas edicti de consti. pecu. est, qñ ex pacto nudo oritur actio, in l. j. ait præ-
tor, n. 2. ff. de consti. pec. 71
- 20 Vtilitas publica præferri debet vtilitati priuatæ, in auth. de here. & Faldi.
numero 4. 2
- 21 Vtilitas publica & priuata sumitur quatuor modis, in l. j. n. 15. ff. solu. matrim. 3
- 22 Vtilitas publica, quando præferatur priuatæ, & alteri publicæ, ib. n. 26. 44
- 23 Vtilitas resurgens ex hoc, qñ aliquis fingatur retro liberatus, in l. sub cōditione,
nu. 6. ff. de solu. 81
- 24 Vtilitates resultantes, qñ aliquis hēt legatū iure suo, vel iure accrescendi, in l.
si mihi, n. 2. ff. de leg. i. 6
- 25 Vtilitatibus priuatorum debent præferri quæ profunt omnib. in l. j. §. hæc autē
omnia, n. 2. C. de cad. tol. 50
- 26 Vtilitates ecclesiæ conseruari debent, in §. sicut autē, n. i. in aut. de non alie. aut
permu. 13
- 27 Vtrobi dictio, idem significat, quod apud quem, in l. vna, n. i. ff. vtrobi. 150
- 28 Vulnus est, quando fit scissura, in l. si seruus seruū, §. tertium, num. 3. ff. ad leg.
Aquil. 190
- 29 Vulgaris tacita comprehensa in expressa pupillari nō trahitur ad bona impu-
beris, in l. si pupillus, n. 3. ff. de acq. hæ. 151
- 30 Vulnus si est factum ante natiuitatē, & accusatio post natiuitatē, dicitur hoc
anno, qñ hæc accusatio non cōprehendit delictum factū ante natiuitatem,
in l. libellorum, n. 15. ff. de accus. 145
- 31 Vulnus dicitur, quando scissura, seu separatio fit in corpore, in l. prætor edixit,
§. rem atrocem, n. i. de iniur. 129
- 32 Vulnus dicitur rumefactio, quando eius causa est facta scissura, ib. n. 2.
- 33 Vulneratus si superuixit post vulnus illatum per multos dies, & postea mor-
tuus est, an præsumatur mortuus ex vulnere, in l. vna, numero 1. C. de emen.
seruo. 121
- 34 Vulnera illata vulnerato post primū vulnus mortale, dicuntur mortalia, licet
ex se non sint, in l. si in rixa, n. 11. ff. de fidei. 165
- 35 Quando percussus superuixit, & per interuallum temporis postea decessit, an
præsumatur mortuus ex vulnerib. ib. nu. 13.
- 36 Vulneratus pluribus vulneribus ex quibus requiritur homicidium, potest ac-
cusari de vulneribus, & iudex hoc peti debet, si maior pœna imponitur pro
vulneribus, quàm pro homicidio, in l. nunquam, numero sexto, ff. de priua.
delict. 110
- 37 Ratio quare punitus pro vulnerib. non pōt puniri pro homicidio, vel ecōtra,
ibid. nu. 9.
- 38 Contra vulnerantem non potest procedi de homicidio, etiam quādo cerrum
est vulneratum ipsum mori de vulnere, in l. damni infecti, §. Sabini, n. 5. ff. de
dam. infe. 36
- 39 Osse fracto, si exinde sequatur vulnus in alia parte corporis, pro duobus vul-
neribus punitur delinquens, si agitur de vulnere, secus si de ossē fracto, in l.
si gemina, nu. 3. ff. arb. fur. cæsar. 124
- 40 Insequens fugientē si fugiēs cecidit, & in cadēdo se vulnerauit, t enetur quasi
fecerit vulnerari, ib. nu. 4.
- 41 Vxoratus qñ possit effici clericus tam de iure ciuili, quàm canonico, in §. hæc
autem, nu. 3. in aut. quomodo oport. ep. is. 11
- 42 Vxore mortua vir obiecit eius hæredi de adulterio, in l. rei iudicatæ, n. i. ff. sol.
mat. 10
- 43 Vxor quō dicatur esse in potestate soceri, & viri, in d. l. rei iudic. §. socero, n.
6. ff. eod. 11
- 44 Vxore diuertente culpa sua filij apud virum aluntur expensis matris, si est di-
ues, §. illud quoque, n. i. in auth. vt lice. ma. & auiz. 49
- 45 Vxore damnata ad mortem, quando publicetur dos, in l. quinque legi, nu. i. ff.
de bon. dam. 91
- 46 Vxor pro debito, missio non potest fieri in rebus dotis, nisi in quinque casu-
bus, ibid.
- 47 Vxore relicta domina, & vfufructuaria mortuo filio in pupillari ætate substitu-
tus pupillo vxori præstat integrum vsumfructum, in l. si contra, num. 2. ff. de
vulg. & pup. 130
- 48 Vxori si sint relicte dotes suæ, & postea hæres instituta & rogata restituere alij,
hæres vxoris non possunt detrahere dotem nisi illam probent datam esse.
in l. qui vxori, nu. i. ff. de aur. & arg. leg. 88
- 49 Vxori recte soluitur, vt redimat consanguineos ab hostibus, vel eos egentes a-
lat, in l. quamuis, nu. 3. ff. sol. mat. 11
- 50 Vxori iussu soluitur per virum, vt impleat votum a se factū pro anima sua, vel
alterius coniuncti, ibid. n. 4.
- 51 Vxori si relinquatur centum quandiu in domo testatoris manserit, & ad secun-
da vota non transit, an videatur indicta viduitas, in l. legem Iulia, §. sed quia
apud, nu. i. C. de indi. vidui. tol. 40
- 52 Vxori legans centum, vel supra, vel vltra dotem, videtur legare dotē, in l. quia
ita, nu. 2. ff. de do. præleg. 71
- 53 Vxori qñ restituitur vestis, an compensetur præstitū, qñ est tunc, an quātū cōfiste-
bat ab initio, in l. in his reb. §. seruus, n. i. ff. sol. mat. 28
- 54 Vxori vestes data per virum, qñ sint vxoris, vel restitui debeant hæredi viri, ib.
num. 2.
- 55 Vxori non dicitur donata zonata missa per virum, sed ad vsum data, vt honestius
incedat, in l. j. §. nec castrense, n. 10. ff. de colla. bono. 106
- 56 Vxor ad domum ductio, an requiratur ad implementum conditionis nuptia-
rum, in l. cum fuerit, nu. i. ff. de condi. & demon. 110
- 57 Vxor causa non intelligitur paratum, quod ipsius, & alterius causa paratur.
in l. Quintus, nu. i. ff. de aur. & arg. leg. 87
- 58 Vxor res nō dī, p. priuē viri, nec ecōuerso, in l. j. §. si vir, nume. i. ff. ad Syllan. 165
- 59 Vxor non potest esse testis in causa viri, nec ecōuerso, ibi. nu. 3.
- 60 Vxorem suā si quilibet dominam vocare debet, miles non debet vocare suā do-
minam, in l. amicissimo, §. Lucius, nu. 8. ff. de excu. tut. & cur. 72
- 61 Qui pluries ad vxorem alicuius accedit, vna tantum pœna tenetur, in l. vulga-
ris, nu. i. ff. de fur. 113
- 62 Vxor si est relicta domina, & vfufructuaria omniū bonorū qd cōtineat hoc le-
gatum, in auth. hoc locum, in 2. lectu. n. 2. 3. & 8. C. si secun. nup. mul. 162
- 63 Vxor si est relicta domina massaria & vfufructuaria donec honeste custodie-
rit lectum testatoris, & non exiger dotes, si cessit iura dotalia fratri, an per-
dat legatum, ibi. nu. 14. 163
- 64 Vxor sicut ex pacto de lucrando nihil lucratur de donatione propter nuptias,
ita vir non lucrabitur de pacto de lucrando dotem, in auth. de æquali. do. nu.
mero 2. 45
- 65 Vxor potest vti retentione etiam contra extraneos agentes hypothecaria vi-
ro ad inopiam vergente, in l. repetit. l. si constante, nu. 89. ff. sol. mat. 17
- 66 Vxor cui fuerit relicta quæ eius causa parata erat, vt habeat relictu requirit,
quod sit vxor tempore mortis, in l. vxori, nu. i. ff. de auro, & argen. leg. 2. 86
- 67 Vxor militis, vel Doctoris non potest dicere marito, vt vocet eam dominam, in
l. si iudex, nu. 3. ff. de mino. 137
- 68 Vxor in matrimonio vero quibus præferatur in actione de peculio, in l. si cum
dotem, §. mulier, nu. 9. ff. sol. mat. 14
- 69 Vxor efficitur ciuis illius ciuitatis, vnde est vir, in l. Imperatores, §. item rescri-
pserunt, nu. 3. ff. ad municip. 221
- 70 Vxor cui dos est restituta, tenet ex ea si satis sit alimētare virū, locerū, & filios
alterius matrimonij, in repeti. l. si constante, nu. 109. ff. sol. mat. 18
- 71 Vxor quæ alitur à viro, debet omnia in domo facere, in l. Caio, §. Imperator, n.
3. ff. de alim. leg. 84
- 72 Vxor commodans res viri, quādo committat furtum, & ad quid teneatur, in l.
si constante, §. si vxor, nu. 2. ff. sol. mat. 19
- 73 Vxor relicta domina & vfufructuaria quid habere debeat etiam liberis insti-
tutis, & quid extraneis, in l. Titia, nu. 3. ff. de leg. 2. 31
- 74 Vxore relicta domina & massaria, vel domina & dominatrice: importat quæ-
dam præminencia in domo, ibi. nu. 4.
- 75 Vxor domina domus appellatur, ibid. n. 6.
- 76 Vxor simpliciter relicta domina, vel vfufructuaria omniū bonorū quid ha-
beat, ibi. nu. 8.
- 77 Vxor si relicta est domina, & vfufructuaria, filio & extraneo institutis quo ad
filiū habebit alimēta: quo ad extraneū vsumfructū suæ partis, ibid. nume. 9.
- 78 Filio instituto, & extraneo substituto, & vxore relicta domina, & vfufructua-
ria, vxor habebit vsumfructum hæreditate deueniente ad substitutum vul-
gariter, ibid. nu. 10.
- 79 Vxor substituta pupillariter quid debeat habere, ibi. nu. 11.
- 80 Vxor relicta domina, & vfufructuaria si ascendentes, vel collaterales sint insti-
tuti, quid debeat habere, ibid. n. 13. 32
- 81 Vxor subtrahens viro non accusatur criminaliter si furtum est leue, in l. respi-
ciendum, §. furta, nu. i. ff. de pœn. 186
- 82 Vxor quando possit vindicare rem dotalē, in l. doce ancillam, nu. i. C. de rei
vendi. 108
- 83 Vxor transiens ad secundas nuptias, quādo priuetur proprietate donationis
ante nuptias, vbi ponit quinque iura, in auth. de non elig. secun. nub. nu-
mero 5. 6.
- 84 Vxor tenetur sequi virum peregrinantem, si tempore quo ipsum accepit pere-
grinabatur, vel peregrinatio sit futura modica, in l. Mzia, §. vxore, num. 3. ff.
de ann. leg. 64
- 85 Vxor si est instituta à viro, & rogata de restituendo illis, quibus sibi videbitur,
si instituit filios spurios testatoris, non præsumitur tacitum fideicommissum,
in l. Lucius, §. in testamento, nu. 2. ff. de leg. i. 26
- 86 Vxor marito exbannito, quando repetat dotem eidem datam, in §. illud
quoque. 9

Index singularium materiarum Bartoli.

- quoque.nu.8.in auth.de æquali.dot. 44
- 4 Vxor,cui fuit per socerum dos legata,an agere possit vigore l.fi constante.ff. 70
fol.mat.in l.2.n.4.ff.de do.præleg.
- 9 vxor,q non lucratur fructus donationis propter nuptias,& ibi,quæ utilitas e 43
rit mulieri.in auth.de æquali.do.n.5.
- 8 vxor est quodammodo domina rerum viri.in l.j.nu.1.ff.rer.amo. 31
Vxor pro magno furto facto viro potest puniri criminaliter per potestatem,li
cèt vir non possit.ibid pu.4.
- Vxor potest facere eleemosynam de bonis viri etiam pro anima sua.ibidè,nu- 4
mero 5.
- 4 vxor,cui sunt relicta alimenta per testatorem in domo ipsius testatoris,nò per 84
dit legatum si commodè ibi morari non potest.in l.Caio.§. Imperator.nu.2.
ff.de alim.lega.
- 4 Vxor quādo hæres soceri nò est soluēdo,pro legato dotis eidè facto potest a- 71
gere contra maritum:& qua actione.in l.pater.nu.4.ff.de dot.prælega.
- 4 Vxor,an sit alenda tempore mortis viri.in l.qui legatorum.n.2.ff.vt in possess. 150
legat.
- 9 Vxor militis etiam lapso decennio licitè non nubit,sed expectat donec sit cer 19
ta de morte viri.in §.deportatio.nu.1.in auth.de nupt.
- 4 Vxor quando possit petere alimenta præterita à viro,in l.libertis.§.manumif- 86
citi.nu.3.ff.de ali.leg.
- 3 Vxor debet ali secundum redditus,qui percipiuntur ex dote.in l.cum dotem. 13
§.sin autem.nu.5.ff.sol.mat.
- * Vxor diues cogitur alere virum inopem.ibi.nu.6.
- 4 Vxor potest accusare de morte mariti.in l.certis.nu.2.ff.de accu. 144
- 1 Vxor sequitur domicilium viri,& an perdat domicilium suum.in l.exigere.nu. 156
1.ff.de iudi..
- 1 Vxor in bonis viri,quando matrimonium contractum fuit sine dote,q habeat 49
quartam in bonis viri,sive superet parentes,sive filij,in §.quia vero.nu.1.in
auth.vt lic.ma.& auz.
- Vxor indotata,quod succedat in bonis viri, in quartam etiam solis transuer- 42
- salibus existentibus,ib.nu.2.
- 3 Vxor qua actione.repetit seruum dotalem per virum manumissum,in l.dotalè. 27
nu.3.ff.sol.mat.
- 4 Vxor rebellis si ex forma statutorum nò pòt stare in ciuitate,ea effectavidua 44
poterit stare.in l.Titia.§.vsuras,n.2.ff.de leg.2.
- 2 Vxor non pòt consentire viro alienanti fundum dotalem, nisi propter suam 148
utilitatem,in l.fundum filix,n.2.ff.de iur.dot.
- 3 Vxor agendo ad dotē viri,nò hêt necesse ponere,in libello ipsū condemnari 11
inquantum facere possit.in l.ex diuerso,§.fi in iudicio,n.4.ff.sol.mat.
- 8 Vxor pro dote non impedit confiscationem bonorum viri,in l.fi vacantia.n.1. 8
C.de bo.vac.lib.10.
- 3 Vxor relicta usufructuaria à marito notario,nò dèt habere vsumfructū proto 8
collorum.in l.diuitio.§.si vir.n.3.ff.sol.mat.
- 1 Vxor,cui fuit relictus vsumfructus p virum mortuis filiis, an habebit à substitui 173
tis in testam. vsumfructū,q sic,in l.sicut in annos.n.1.ff.quib.mod vsumfruct.
amit.
- 8 Vxor alicuius ratione patrimonij dicitur ciuis,in l.ciues quidè,n.11.C.de inco. 21
lib.10.
- 4 Vxor relicta domina & usufructuaria,debet habere,vel dominium,vel vsum- 66
fructum,in l.fi Titio.nu.5 ff.de vsumfr.leg.
- 6 Vxor an possit admitti,vt legitima,in l.miles.§.sexaginta,n.3.ad leg.Iuliam, 156
de adult.
- 9 Vxor,cuius vir captus est,non pòt nubere hodie iure canonico donec certū 19
sit de morte viri,in §.sed etiam,n.1.in auth.de nupt.
- 4 vxor,cui per maritum fuit relictum victus,& vestitus,non adiecto,q staret in 82
domo sua,pòt stare,vbi vult,& habebit alimenta.in l.libertis.§.Lucius,n.3.
ff.de ali leg.
- 8 Vxor si verberatur à viro,licitè potest diuertere,in l.cum satis.nu.7.C.de agri. 40
lib.11.
- 9 Vxor præfertur omnib, in reb.datis per eam in dote.in auth.vt exacti.stant. 42
nu.3.

LEGES, ET GLOSSAE BARTOLI

singulares, & notabiles.

LEX, cum postulantem. ff. de dam. in fe. est singularis.
Lex, a quo fundus. ff. de dam. inf. e. est singularis.

Glo. in l. j. ff. de dona. est sing. ib. n. 4.

Lex 2. §. si ab ignoto. ff. de manum. habet casum multum singulari-
rem. Bartol. ibi.

Lex, Lucius. ff. de fideicom. liber. est notabilis, & singularis casus, ibidem nu-
mero 1.

Lex, quædam. ff. de acq. rer. domi. est singularis, ib. nu. 1.

Lex, si epistolam. §. Paulus. ff. de acq. rer. domi.

Glo. singulares in l. 2. in prin. ff. de acq. poss. ib. nu. 3.

Glo. est multum singularis in l. idem. ff. ex quib. cau. ma. Bart. in l. naturaliter. ff.
de acq. poss.

Lex, si quis. in §. differentia. allegatur tota die singulariter.

Glo. in l. j. §. non autē. ff. de vi, & vi arma. valde sing. Bart. in l. q. meo. ff. de acq.
poss. gloss. in l. si quis bona. non est alibi. in d. l. quod meo. n. 2.

Lex, a diuo Pio. §. si super reb. est text. singularis, & non est alibi §. in l. Celsus. ff.
de v. l. cap. in d. l. Celsus. n. 14.

Lex, cum solus. ff. de v. l. cap. est singularis casus.

Lex, duo iudices. §. de re iudi. illa casus non est alibi. ib. n. 1.

Lex, Paulus respondit. ff. de re iudi. est singularis, ib.

Lex, ex contract. ff. de re iudi. non habes alibi melius, ib. nu. 3.

Singularis & mirabilis casus l. qui bonis. ff. de cess. bo. ib.

Lex, Fulcinius. §. diuus. ff. quib. cau. in poss. ea. est singularis, ib.

Lex 2. & §. posse. ff. de tab. exhib. nescio hunc casum alibi.

Glo. in l. j. §. non alij autem. ff. de vi, & vi arma. nescio eam alibi, ib. n. 2.

Glo. in l. si plures. §. deiectionum. ff. de vi, & vi arma. est singularis.

Lex prohibere. §. plane, quod vi, aut clam. est valde singularis.

Lex, qui aliter. ff. quod vi, aut clam. deberet scribi literis aureis.

Lex, semper. §. si in sepulchro. ff. quod vi aut clam. est singularis, & eius distinctio
nem nescio alibi.

Lex, de reb. ff. arbi. nescio alibi casum. Barto. in l. eadem, §. actiones. ff. de except.
rei iudi.

Lex, si filiofamilias, §. si in alea. ff. quarum rerum actio non datur.

Lex, nemo est qui nesciat de duob. reis. singularis est.

Glo. in l. duos, §. j. ff. de duob. reis singularis est, n. 3.

Lex, qui duos, ff. de leg. 2. casus singularis, Bart. in l. lex duob. ff. de duob. reis, in
8. q. n. 31.

Lex, si seruus communis, ff. de stip. seruo. est singularis.

Lex, Græcæ, §. & post casus, qui non bene reperitur alibi, Bar. ib. ff. de fideiuss. est
singularis, n. 1.

Lex si testamento. §. 1. ff. de fideiuss. is ver. non reperitur alibi. eo. §.

Lex, si mandato meo. §. fin. ff. mand. nescio alibi. Bart. in l. j. ff. de noua. n. 3.

Lex, doli. §. diuersum. ff. de noua. non habes alibi. n. 1.

Glo. in l. j. ff. de sol. est singularis. Bar. in 3. op. n. 2.

Lex cum quis. §. fin. ff. de solut. notabilis lex est, quam non credo esse alibi. n. 1.

Lex, si quis stipulatus. ff. de sol. nescirem dare concordiam.

Lex, qui decem. §. si cum mihi. ff. de sol. forte non habes alibi.

Lex, pupilli. ff. de sol. singularis lex & menti tenenda, quam nescio alibi.

Lex, qui res, in prin. ff. de solu. valde singulare princi. & est singularis casus, nec
credo alibi.

Lex, cum apud. ff. iudi. sol. habeo hanc l. pro singulari.

Lex, procurator. §. 1. ff. rem rat. hab. hæc est multum singularis.

Lex, amplius. ff. rem rat. hab. hæc lex debet scribi literis aureis.

Lex, quis vxori. §. apud Labeonem. ff. de fur. est singularis, nec alibi reperitur.

Lex si quis vxori. §. si fugitium. ff. de fur. hic est etiam bonus, & singularis ca-
sus. Bart. ib.

Lex si quis est bona. ff. de fur. est singularis lex, nec habet concordantiam.

Lex cum creditor. ff. de fur. est lex notabilis.

Lex si seruus con- munis, §. quod vero. ff. de fur. nota quod alibi non reperies.

Lex si vendidero. §. cum raptor. ff. de fur. bonus & singularis casus.

Lex item apud Labeonem. §. si quis pulsatus. ff. de iniur. notabilis est, cui ne-
scirem tibi dare forte concordantiam

Lex si quis homicidij. C. de accu. est tex. sing. Bar. in l. eum. ff. de accu.

Glo. in l. lex iudiciorum. ff. de accu. quæ dicit decennio non est alibi. Bart. ib. sed
falsum dicit, n. 1.

Lex iste præfinito tempore, notabilis & singularis, & forte non reperies sibi
concordantem. ff. de pœn.

Lex si quis in insulam. ff. de cada. puni. not. hanc l. quia forte nō reperies alibi.

Lex reus. ff. de munerib. & honoribus, dicit Dyn. quod iste casus nō reperitur
alibi.

Lex de vfu. ff. de var. & extraor. cogni. est vna singularis lex.

Lex medicus. ff. de var. & extraor. cogni. est vna singularis lex.

Glo. in l. quo tutela. ff. de reg. iur. Dyn. dicit alibi non reperiri.

Glo. in l. aliud. ff. de reg. iur. non ita clarè dicitur aliud.

Glo. in l. pupillus. ff. de reg. iur. est melior quàm sit alibi.

Glo. in l. Neratius. ff. de reg. iur. tene menti pro pleniori.

Lex post dotem. ff. solu. matr. secundum quintam lequram est singularis. n. 6.

Lex quod satis. C. de bon. quæ liber. est casus singularis, ita quod non est alibi.

Bar. in l. post dotem. in fi. ff. solu. matr. nu. 35.

Lex 2. §. ex his. ff. de lib. agno. singularis est.

Lex sine contra. §. quia Plautianum. ff. de lib. agno. est subtilis, clara, & singula-
ris. Bart. ibid.

Glo. in l. quamuis. ff. de tute. & ra. distr. alibi non reperitur.

Lex j. §. priuilegium. ff. de magi. conue. non reperitur alibi.

Lex proponebatur. ff. de magi. non reperitur alibi.

Glo. in l. j. ff. de test. alibi non reperitur. Nico. de Neap. in le. 2. de excla. tutor.
ibid. nu. 7.

Lex scire oportet. §. consequens. ff. de excu. tut. tam notabilis, & singularis, quā
sit in mundo in sua materia.

Lex Nefennius. §. si cum l. sequenti. ff. de excu. tut. non reperitur alibi secundū
Nico. de Neap.

Lex amicissimos. §. Lucius Titius. ff. de excu. tut. non reperitur alibi secundum
Nico. de Neap.

Lex qui filiū. ff. vbi pupil. educa. debet, non reperitur alibi fm Nicol. de Neap.

Lex si tutor. §. si duobus. ff. de tut. & ra. distr. non inuenitur alibi, secundum Ni-
co. de Neap.

Lex si solū. ff. de ritu nupt. casus singularis. Nico. in l. si. ff. de tute. & rat. distr. n. 1.

Glo. in l. ex parte. ff. fami. erci. non reperitur alibi casus. Nico. in l. quid. §. suffi-
cit. ff. de contra. iud. tute. nu. 1.

Lex quidam cum filium. ff. de hæ. insti. casus singularis.

Lex Lucius. ff. de hæ. insti. est singularis. ibid.

Lex testamento. ff. de hæ. insti. est singularis cum sua gl.

Lex Pacumeius. ff. de hæ. insti. est singularis nec reperitur alibi.

Lex neque eum. §. fin. ff. de test. mili. non reperitur alibi. Bart. in l. j. ff. de vulg. &
pup. in 4. q. ver. vlt. quæro.

Lex qui cum plures. ff. de vulg. & pup. est casus singularis.

Lex si. C. de repu. hære est sing. Bal. in l. si quis. ff. de iure delibe.

Lex cum hæres. ff. de acq. hæ. est valde sing. & non reperitur alibi.

Lex fin. §. similiq. modo. C. de iure delib. casus singularis Bart. in l. gerit. ff. de
acq. hæ. ver. ad primum. de ver.

Lex quod fideicommissum. de leg. 1. non est alibi.

Lex cum ab vno. ff. de leg. 2. est singul.

Lex sequens quæstio. ff. de leg. 2. est casus multum singularis.

Lex cum pater. §. euictis. ff. de leg. 2. est casus singularis secundum omnes.

Lex cum pater. §. menfe. ff. de leg. 2. habet singularem materiam.

Lex Titia, & Seia libertis. ff. de leg. 2. est singularis casus.

Lex cum filius. ff. de leg. 2. ibi est bona, & singularis lex.

Lex nam quod. §. si cui, est notabilis & singularis. ff. de pe. leg.

Lex liber homo. §. decem. ff. de obli. casus notabilis & singularis.

Lex mera. ff. de verb. oblig. singularis, & forte non est alibi fm Dyn. ibid. num. 1.

Lex mulier i. ff. de condi. & demon. est singularis, & solennis. nu. 1.

Lex hæres meus §. in fraudem. ff. de condi. & demon. habet notabilem & singu-
larem casum.

Lex si hæres. §. j. ff. ad l. Fal. al. Dyn. §. non est alibi.

Lex in l. Falcidia. §. placuit. ff. ad l. Fal. est singularis. ibid.

Lex cum emptor. ff. ad l. Fal. est singularis. ibid.

Lex Titia testamento. ff. ad l. Fal. est singularis. ibid.

Lex cum ita. §. cum seruo. ff. quando dies leg. ce. tene menti quia non est alibi.

Lex si cum præfinitione, est notabilis, & singularis.

Lex rogo. ff. quando di. leg. ced. no. istum casum singularem.

Lex qui legatorum. ff. vt in poss. leg. ista lex forte non est alibi.

Lex si filius. ff. de colla. bo. ista singularis & bona lex.

Lex vbiq. que. §. inter dū. ff. de vetre in poss. mittē. & iste §. non reperit alibi.

Lex non vsque, si quis a pa. fue. ma. est sing. lex cum alibi non reperitur.

Lex si libertus, de iure pat. singularis est multum.

Lex diui fratres. §. si. ff. de nup. est notabilis, & singul.

Lex filij mater. ff. ad Tertul. est notabilis casus & singularis.

Glo. in l. si in prin. C. de erog. mil. anno. est singularis & non est alibi.

Bar. in l. centum. ff. de rer. di. nu. 2.

Lex j. in prin. ff. de offi. procon. non est alibi.

Lex si familia. ff. de iurisd. om. iudi. forte non reperitur alibi.

Lex arbitro. ff. qui satisfd. cog. nescio eam alibi.

Lex iurisgentium. §. & ideo pato. ff. de pac. no. ex isto tex. singu.

Lex si tibi decem. §. quædam. ff. de pac. no. istum text. quia singularis est.

Lex cum hi. §. qui transigitur de transa. est notabilis, & singularis casus.

Lex eligendi. C. de procur. est casus sing. Bar. in l. si de procur.

Lex diuus. ff. de in integ. resti. est singularis. ibid.

Lex qd diximus. §. in hæredem. ff. qd met. cau. no. istum tex. quia non est alibi.

Lex patri pro filio. ff. de mino. istud principium forte alibi non reperitur.

Lex cum miles. ff. de alie. iud. mu. cau. fac. sing. est & fortis est ista.

Lex si quis iudicij. ff. de alie. iud. mut. cau. facti. nota istam legem, & superiorem,
quia nescio alibi.

Lex sicuti. §. sed si quærat. ff. de serui. singu. est, nu. 1.

Lex in l. Aquilia. §. si deletum. ff. ad leg. Aquil. domini est ista lex sing. glo. magna
est notab. & sing. in l. Aquilia. §. si deletum.

Lex hñdes. ff. fami. ercisc. notabilis & singularis si legis a capite vsq; ad finē.

Lex si fundu m. ff. man. nota finem huius legis, quam nescio alibi Bar.

Lex operi. ff. loca. singularis. ibid. n. 2.

Lex

Index singularium Bartoli.

- Lex, ea lege. §. locati. singu. est.
Lex, cum in plures. §. vestimenta. ff. loca. nota eam, quam nescio alibi ita bene declaratam.
Lex, scimus. §. si vero creditores. G. de iure delibe. casus sing. Barto. in l. si fundus. §. in vindicatione. ff. de pigno. nu. 2.
Lex, si de dote. ff. de iure dot. est sing. in hoc. Bar. in l. j. C. de iure fisc.
Lex, si nimori. C. de iure fisci. continet casum singularem secundum secundam lectionem. ibi. nu. 4.
Lex quæcunque. C. de apochis publi. est sing. lex. ibi. nu. 3.
Lex si quos. C. de dec. no. hunc casum, quem non vidi alibi. ibi. nu. 3.
Lex vniuersi. C. de legatio. est sing. ibid.
Lex domini prædiorum. C. de agric. & censu. nota singulariter istam legem.
Lex si coloni. C. de agrico. & censu. nota singulariter istum textum pro opinio. Io. And. nu. 3.
Lex hæredes. C. de omni agro defer. est sing. Bar. in l. quoties. C. de priuile. scho. no. singulariter istum tex. nu. 2.
Lex semel. C. de rem. mili. no. istum tex. sing. ibi. nu. 1.
Lex si quis. C. de bon. poss. contratab. no. istum textum singularem. Bart. & glo. in l. id quod pauperibus. C. de episc. & cleri. no. istas glo. nescio eas alibi.
Lex consiliarios. C. de assens. est lex singularis.
Lex prima. C. de dila. nūquam vidi alibi. Bar. in l. bonæ fidei. C. de pact. est noua, & sing. lex. nu. 4.
Lex transigere. C. de transa. subtilis, & sing. ibid.
Lex si quis maior. C. de transa. hæc est singularis.
Lex exigendi. C. de procu. ista est notab. & sing. lex.
Lex sancimus. C. in quib. cau. in integ. restit. non est neces. est sing. & nota.
Lex si. C. vbi, & apud quem est nota. & sing.
Lex petēda. C. de temp. restit. in integ. tam minor. quàm aliorum est notabilis, & singul.
Lex fina. de repud. hæred. casus est singu. Bart. in l. 2. C. de temp. in integ. restit. peten. nu. 4.
Lex cum antea. C. de arbi. nota. & sing. ibid.
Lex de rebus. ff. de arbi. casus singularis quo ad hoc. Bar. in l. 2. C. de iud.
Lex si cum tibi. C. de iudi. casus singularis. ibi.
Lex prima. C. qui pro sua iurisd. est sing. ibid. nu. 5.
Lex iuris ordinem. ff. de iurisd. omn. iudi. hæc est bona & sing. nu. 1.
Auth. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oport. plura sing. ponit. ibi.
Lex 2. C. vbi in rem actio. ista est sing. lex, nec est alibi.
Lex si mater. G. de inoff. test. est bona lex, & non reperies alibi.
Lex si filius. C. de peti. hæc est sing. & nescio alibi.
In l. si maiori. C. fami. ercisc. tu habes vnam notab. gl.
Lex illud. C. commu. vtri. iud. est singularis.
Lex generaliter. §. sed iuramento. C. de reb. credi. non est alibi cum casibus ibi positis.
Lex licet. C. de condi. ex lege. in hac l. habes vnum casum singularem.
Lex si. C. de testi. hæc est sing. lex, Bar.
Lex antiqua. §. ne autem. C. ad Velleia. iste singularissimus casus est, quem tene menti perpetuo.
Lex acceptam. G. de vfuris. notab. & singu.
Lex cum sine. C. depo. nescio alibi.
Lex si quis. C. depo. est lex singularis.
Lex per diuersas. C. man. est sing. ibid.
Lex post perfectam. C. de peri. & commo. rei vendi. habet duo singularia.
Lex multum. C. si quis alte. vel sibi, est bona & sing. lex.
Lex multum. §. si vero. istum nescio alibi.
Lex si. C. de reb. alie. non alie. est bona lex & singularis.
Lex cum te. C. de pac. inter empro. & vendi. est sing. ibid.
Lex si cum patruus. C. de rerum permu. nescio eam alibi.
Lex si quis conductionis. C. loca. ista est sing.
Lex cum in te. C. de dona. ante nup. est sing. decisio.
Lex patrem. C. de nup. nota hunc casum sing. ibid.
Lex sancimus. C. de nup. est nota. satis & sing. casus iste.
Lex si pro dote. C. de do. promiss. notab. est & sing.
Lex prima de iure dot. no. hanc legem singularem.
Nota etiā de iure dot. hæc est notab. lex, & habet vnum casum singularem.
Lex cum quidam. C. de iure do. ista est tota sing.
Glo. in l. etiam. C. de dona. inter vir. & vxor. no. glo. multum sing.
Lex sancimus. C. de admini. tuto. est bona, & notab. & habet casus multum singulares.
Lex sancimus. §. omne autem. C. de admini. est not. casus, & sing.
Lex si cum maior. ff. rem rat. hab. est sing. lex valde. ib. nu. 1.
Lex si. C. de magi. conue. hæc est sing.
Lex si. §. 1. C. de fur. nota. est, & nescio alibi. n. 2.
Lex hac consultiſſima. §. ex imperfecto. C. de testa. nota, quia singularis esse videtur.
Lex sancimus. C. de testa. hæc est notab. & sing. lex. ib.
Lex quamuis de impub. & aliis subſti. nota, quod habeo p. singularem, & nescio alibi. n. 1.
Lex puberē. C. de iure delibe. notabilis est. tene mēti, quia nescio alibi quā ib. numer. 2.
Lex si infanti. C. de iure delib. no. lex, in l. si quis. C. de repud. heredita. casus singularis. ib.
Lex si. C. de edi. di. Adri. tol. ista est sing. lex.
Lex si. C. de dona. ista est bona & sing.
Lex j. C. de fideicom. ista est sing. lex, & bona.
Lex eam quam. C. de fideic. est sing. & non est alibi secundū lect. antiquorum.
Lex j. §. & si quis. C. commu. de leg. hic est bonus & sing. casus.
Lex si. §. si. de leg. 2. est casus multum sing. secundum Bar. in l. fin. §. sed & si quis. C. commu. de leg.
Lex non iustam. C. ad Treb. habeo illam legem pro singularem.
Lex iubemus. C. ad Treb. ista est valde sing.
Lex si mulier. §. ex assens. ff. de iure do. iste §. non est alibi secundum Bar. in l. sancimus. in prin. C. ad Treb.
Lex qui patri. C. de acqui. hæc. iste est mirabilis vnus & singularis casus Bar. in l. j. §. si autem. C. de cad. tol.
Lex j. §. vbi autem. C. de cad. tol. no. istum §. sing.
Lex j. C. de his qui ante aper. tab. casus sing.
Lex emancipatus. C. de legi. hæc. in quatuor est sing.
Glo. quædam est sing. in l. quo tutela. ff. de reg. iur. & Bart. in l. nutritorib. C. de mu. de succel.
Lex si viua matre. de bo. mater. no. & sing. est.
Lex si. §. necessitate. C. de bo. quæ libe. hic est nota. & fin. §.
Lex si. C. de præscri. lon. temp. no. & sing.
Lex fin. C. de præscri. 40. anno. no. istum versu. sed hoc, quia nescio alibi magis singularem.
Lex si. C. de annali excep. iste casus fin.
Lex j. C. de sen. & interl. om. iudi. nota, quia alibi non inuenies.
Lex j. C. de senten. quæ sine cert. quanti. not. istam legem, quia non reperies alibi.
Lex Titius. ff. de actio. empt. continet vnum casum singularem, & mirabilē. Bar. in l. prima C. de sent. quæ pro eo, quod interest profe. ver. item opponitur. d. l. Titius.
Lex si. C. de fructi. & lit. expen. est sing.
Lex si. C. de remis. pig. est sing.
Lex j. G. etiam ob chirographa. pecu. sing. lex.
Lex sancimus. C. de fideiuss. est sing. lex.
Lex si delegatio. C. de nouat. hæc lex de educationib. est, casus quem nescio alibi. Barto.
Lex si vnquam. C. de reuoc. dona. est nota. & sing. lex.
Lex si quis adulterij. C. de adulte. sing. lex.
Lex querela. C. de fal. est bona & sing.
Lex fallaciter. C. de abolit. no. hunc tex. qui est sing.
Lex ne diu. C. de pœ. est sing.
Lex si. de sent. pafsis. hic est casus singularis, ibid. & c. n. 2.

Series Chartarum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V.

Omnes sunt quaterniones, præter V, qui est ternio.

EN MADRID.

OÑA

1771

i19443249
i19443389

destinados desde niños con sus padres á educarse en
adichos Oficios, ó con otros Maestros, medicinales
destinados de Aprendizaje, y no en
otras cosas.

Y SEÑORES DEL CONSEJO.

M. S. DE

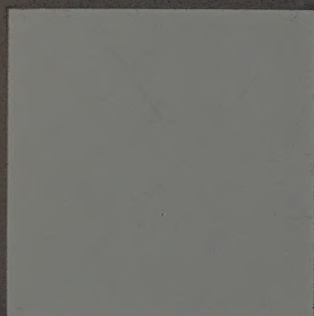
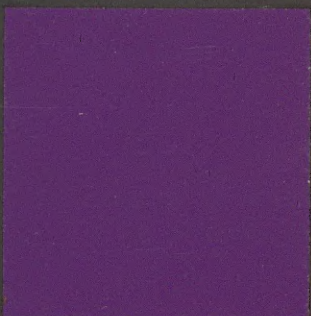
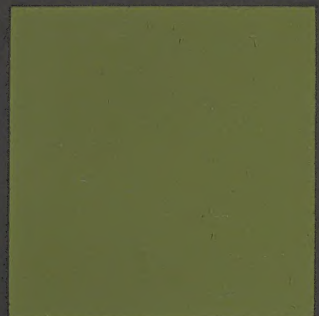
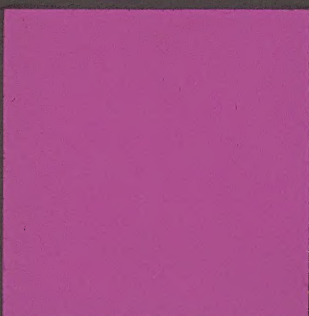
REAL CEDULA

colorchecker CLASSIC

calibrite